KANCYONAL Czeský/

Do Tisýc

PJSNJ/

Na wssecky přes celý Rok Slawnosti/ Neděle/ a zaswěcené Swátky/ pro wssecky/ přes celý Den obzwlásstnj časy/ Ráno/ při Mssi/ před y po Kázanj/ před y po Gjdle/ k Nessporům/ a k Wečeru:

Naposledy

Pro wsseliké potřeby/ přjhody/ a důležitosti/ za žiwé y za mrtwé/ w sobě obsahugjcý.

Z nichž

Netoliko sprostý Lid/ ale také Páni Literáti/ a Páni Kantoři/ při Službách Božjch/ w čas wystawowánj Welebné Swátosti/ na Pautjch/ na gakékoli Processy/ a při pochowáwánj mrtwých/ hognost Zpěwu/ na přepěkné staré y nowé Noty složených/ mjti budau.

Nynj po čtwrtý

K potěssenj a vžjwánj pobožných Křestianů Czeského Gazyka/ Nákladem Dědictwj S. Wáclawa (gegichžo Dobrodincowé žiwj y mrtwj pobožných Cžtenářů modlitbám se poraučegj) na swětlo wydaný.

Tisstěný w Starém Městě Pražském/ v Karla Jozeffa Geřábka/ Léta Páně/ 1712.

† † †

Slowo Krystowo přebýwegž w wás hogně/ we wssj maudrosti/ včjce a napomjnagjce sebe sami Žalmy/ Zpěwy/ a Pjsničkami Duchownjmi/ w milosti zpjwagjce w Srdcých swých Bohu. Kolossen: 3. 16.

Wysoce Důstognému / a Wysoce Včenému
Pánu / Pánu
Rzehořj Otčenássek /
Rzádu Kanownickeho Rzeholnjch Cateranenských S° Augustýna Klásstera S° Karla Welikého w Nowém Městě Pražském
Oppatowi /
Gakož y téhož S° Rzádu při Regně w Dolegssjm Ingelsheymu Stálému
VISITATORU,
Též vstawičnému Almužnjku w Králowstwj Czeském /
A
PRÆLATU.

Wysoce Důstogný/a Wysoce Učený Pane Pane

DJedictwj Swatého Wáclawa nowé a staré Djlo swé/Kancyonál Czeský/ řečené/ po čtwrtý nynj na swětlo wycházegjch pod Ochranu Wassj Wysoce Důstognosti/ gakožto nowého a starožitného Karlowského Králowstwj Czeského Prælata/ od Karla Cžtwrtého/slawné a wzáctné pamětj milostiwého nasseho někdy Krále a Pána/ welebně založeného/ s ponjženau důwěrnostj (a té milosti pokorně se dožádagjch) vctiwě dediciruge a připisuge.

Býwal někdý ten pěkný a chwalitebný w Czechách v nassjch Předkůw obyčeg/že w Neděli a we Swátek časně před swatau Mssi a Kázanjm Slowa Božjho/ scházýwali se v welikém počtu do Chrámu Páně/ a tam swaté Pjsně/ předně syce Rannj/ a potom také k gistým Weyročnjm Slawnostem náležegjch/ neb obecné/ wssickni spolu nábožně zpjwali/ vstanowiwsse k tomu y Literátské Kůry/ na kterých netoliko sprostj Měsstiané/ ale také Radnj w Městech Páni/ a předněgssj Osoby spolu s Lidem česky zpjwati/ a gednoswornym hlasem Pána Boha chwáliti/ za obzwlásstnj poctiwost sobě pokládali/ gakož pak to nic giného nebylo/ než Angelských Kůrů/ a Swatých Nebeských Obywatelů ke cti a sláwě Wssemohauchho

Bo-

Boha: Swatý / Swatý / Swatý / vſtawičně prozpěwugjchch / náſledowati. Z čehož krom giných mnohých Duchownjch vžitků z chwálenj Boha pocházegjchch / y také to welike a žadauch dobré pocházelo / že ſproſtý obecnj Lid / ſladkoſti pobožných zpěwů do Chramu Božjho přiwábený / časně ſe k ſlužbám Božjm ſcházel / a často ſlyſchage pobožné Pjſně / Tagemſtwjm ſwaté Křeſtianſké Wiry w nich zawřeným / tim lehčegi ſe včil / čim náklonněgſſi byl k ſlyſſenj pobožného zpjwánj. Nad to ſtáwalo ſe y to / že také ti / kteřjž newměgj čiſti / začaſté ſlyſſawſſe pobožné Pjſně w Koſtele zpjwati / naučili ſe gich zpaměti; a potom ge netoliko s Lidmi w Koſtele / ale také ſami doma / aneb na poli / neb při ſwých prácech gdauce zpjwali / a s tim zpjwánjm / mjſto daremnjch a ſkodných rozpráwek / času sobě vžitečně vkracowali / a Pána Boha chwálili. Ačkoli pak geſtě ten týž dobrý obyčeg / Cžeſkych Pjſnj od Pánů Literátů w Koſtele zpjwánj / na některých mjſtech nepřetržený trwá; Nicméně zapřjti ſe nemůže / že ta někdegſſj prozpěwowánj Chwal Božjch chwalitebná wraucnoſt někde wychladla; Poněwadž ſe gich někde k takowému zpjwánj málo / a pozdě ſchážj / a některým wjce ſe ljbj doma / neb před Koſtelem o ſwětſkych rozličných wěcech s ginými rozpráwěti / nežli w Koſtele pobožnym zpjwánjm Pána Boha chwáliti. Někteřj bychby y byli chtěli mezy domáchmi ſláwu a čeſt Božj ſkrze zpěwi rozhlaſſowati / a rozmnožowati / že Cžeſkych Kancyonálů ſe gim nedoſtáwalo / nemohli to y ſwých způſobiti a w ſkutek weſti. Pročež těm a takowým abych k pobožnoſti ſe dopomohlo / a ſtarobylé náboženſtwj negak w čeſkym Lidu ſe obnowilo / Dědictwj Swatého Wáclawa tu prácy ke cti a ſláwě Božj na ſe wzalo / a gak poneyprw / tak y podruhý / potřetj / a nynj počtwrtý s přidánjm mnohých ſtarých y nowých Pjſničeck s pomocy Božj wytlačiti dalo.

Že pak pod Ochranau Waſſi Wyſoce Důſtognoſti / w ten čas na ſwětlo ta naſſe pobožná práce wychážj / neděge ſe to bez prozřetedlno-

dlnosti Božské/ která Wassj Wysoce Welebnau Důstognost/ ne tak dáwno k důstognosti Oppatské a Prelátské w Cžeském Králowstwj wyzdwjhla/ aby totižto gak ginj mnozý/ tak y Dědictwj Swatého Wáclawa v Wassj Wysoce Důstognosti/ na ten čas mnohých milostj a Tytulůw dědičného Pána/ potřebné milostiwé ochrany aučastné býti mohlo. Nechť se žádný nediwj/ že Wassj Wysoce Welebnau Důstognost mnohých milostj a Tytulůw dědičného Pána k nassemu potěssenj gmenugeme. Neb ať (s milostiwým dowolenjm) gen se dotkneme těch Gmen a Tytulů nimiž/ aneb prw/ aneb nynj/ ráčjte býti oslawen. Pod gménem Ržehoře/ ráčili ste od onoho Ržehoře Welikého Englického Aposstola/ prawé Aposstolské ctnosti zděditi; když přes třidceti čtyry leta w Kragjch Cžeského Králowstwj řádně vstanowený Duchownj Zpráwce/ horliwě/ statečně/ a nevstále dnem y nocý pro mnohých Dussj spasenj ráčili ste pracowati/ a pobožnost Křestianskau/ y téhož Náboženstwj snažně rozmnožowati a rozhogňowati. Nynj pak pod Tytulem Karlowského Oppata/ ráčjte Dědičem býti obwzlásstnj Swatého Karla Welikého náklonnosti w ozdobenj Chrámůw Páně/ a proto prwnj W. W. D. Djlo a práce/ pod tim Tytulem/ byla/ ten starý a slawný Karlowský Chrám krásně ozdobiti/ okrássliti/ a obnowiti. Dále pak pod Tytulem Králowstwj Cžeského Preláta/ ráčili ste od Karla Cžtwrtého/ toho milostiwého a laskawého Cžeského Králowstwj Pána/ Krále/ a Otce/ Karlowského Kanownicstwj Lateranského Ržádu/ prwnjho Zakladatele lásku/ k Cžeskému Národu zděditi; z té přjčiny počet swých Kanownjkůw skutečně ráčjte rozmnožowati; aby gich wjce a wjce Cžeskému Lidu/ w zeyskánj gegich Dussj spasenj/ hotowých a nápomocných bylo. W onom pak Tytulu Králowstwj Cžeského vstawičného Almužnjka (kterýžto Tytul před W. W. Důstognosti někdy Swatý a w swětě Slawný/ dobrého Gména a Cti hagitel/ Swatý Jan Nepomucký swatě držel) owssem ráčjte býti téhož Swatého y giných ctnostj dědičným Pánem.

A pro=

A protož těssi se nasse Dědictwj Swatého Wáclawa / že od W. W. Důstognosti / gakožto Rzehořstkych Ctnostj dědičného Pána / náss Kancynál / w milosti přigaty / skrz W. W. W. Důstognost tim wjce slaužit bude k rozmnoženj Náboženstwj Křestianského. Od Karlowského pak Oppata / a Karla Welikého a geho k Chrámům Božim náklonnosti Dědiče / ta též Dědictwj Swatého Wáclawa práce obdržjswé w Chrámjch starých y nowych Pobožnostj Staro-Cžeské w zpěwych obnowenj. Posledně od Králowstwj Cžeského skrz Karla Cžtwrtého založeného Prelata a wstawičného téhož Králowstwj Almužnika / že wstawičnau lásku a přjwětiwost / swého gména obhágenj / a w podstatě swé / a w wážnosti / to staré Cžeské Djlo Dědictwj Swatého Wáclawa od W. W. Důstognosti zachowánj milostiwé dogde / sobě bezpečně připowjdá.

Z té přjčiny gesstě gednau tyto nasse staré a nowé pobožné a duchownj starých Cžechůw zpěwy / do nowé a Staro-Cžeské Karlowské lásky W. W. Důstognosti uctiwě poraučjme; přitom srdečně žádagice: aby swrchowaný Pán / k gehož cti to wsse se děge / W. W. Welebnau Důstognost k obecnému dobrému / k nassj Wlasti sláwě / k obnowenj a rozmnoženj Karlowské Starožitnosti / na mnohá prodlaužená leta w swém swatém požehnánj zachowati / a w zaslaužilém Panowánj potwrditi ráčil.

W. M.

Duchownĕ nakloněnné

Dědictwj Swatého Wáclawa

Pjseň

Pjseň S. WOGTJECHA Mučedlnjka/ Pražského Biskupa/ Slawného Králowstwj Cžeského Dědičného Patrona/ w Městě Libicy na Hrabstwj Otce geho/ Léta Paně 972. od téhož Swatého složená/ Odpustkami 40. Dnůw nadána pro ty/ kteřjby gi nábožně zpjwali.

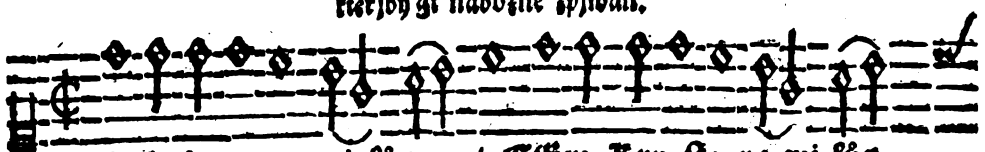

Hospodyne po mi lůg ny/ GEzu Kry ste po mi lůg
Hospodine v li tůg nás/ GEzu Kry ste v li tůg

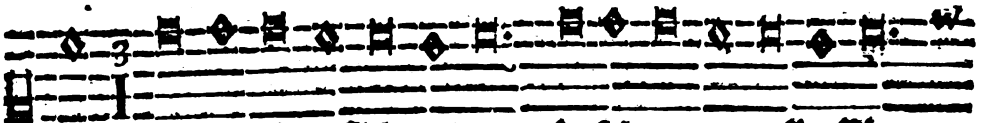

ny/ tys Spasa wssieho mi ra/ spasyž ny/ y v sly ssiž
nás/ Spasytels wsseho swěta/ spasyž nás/ y v sly ssiž

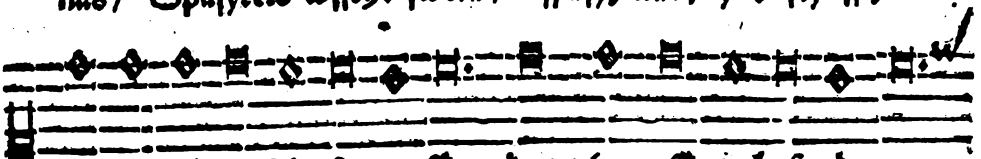

Ho spo dyne hla sy na ssie: dag nám wssiem Hospodyne
Ho spo dine hla sy na sse: deg nám wssem Hospodine

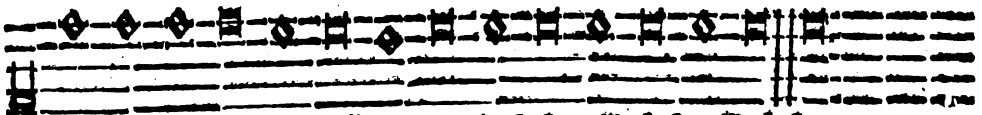

žyž žu a mir w nassi Zemi. Krless/ Krless/ Krless.
hognost/ pokog w nassi Zemi. Ky ry e e ley son.

Pjsné Adwentnj.

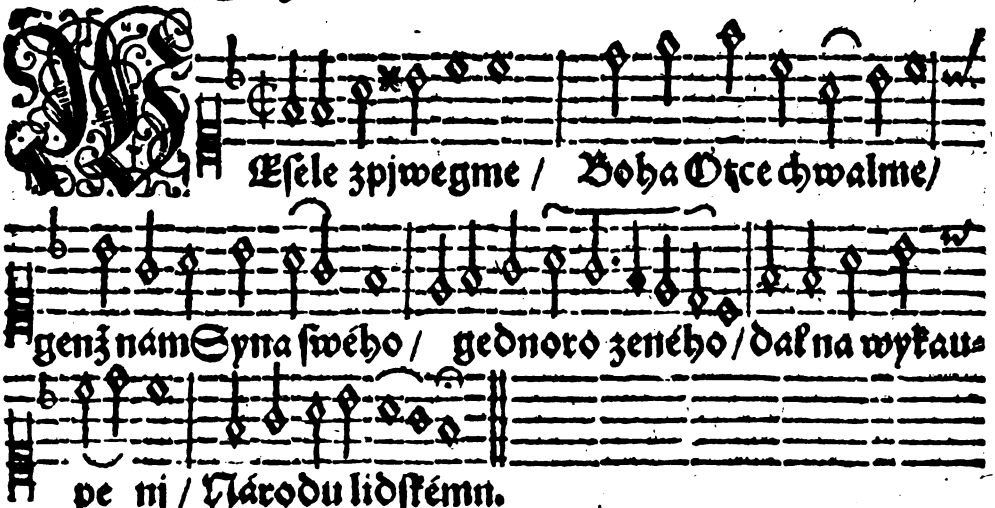

¶ Ay Kryſtowo přiſſtj čtwero Pjſmo giſtj / neyprwnĕgſſj w tĕle / druhé w duchu celé / a třetj při ſmrti / čtwrté nás ſauditi. ¶ Proč neyprw přiſſel geſt / a narodil ſe geſt / vkázuge čtenj / by kázal pokánj / nemocné vzdrawil / ſlepým zrak nawrátil. ¶ Dále geſt wyznal ſám / řka : Přjklad dal ſem wám / kterak ſem gá činil / a zákon naplnil / též y wy tak čiňte / wůli Otce plňte. ¶ Wůli Otce hlásyl / aby hřjſſné ſpaſyl / proroctwj nezruſſyl / neb trpĕti muſyl / tak ſwůg lid wykaupil, a ďábly zarmautil ¶ Druhé přiſſtj geho / w myſl ſrdce lidſkého ſkrze ſlowo geho / tak gde miloſt geho / ſtogj tluka v dweřj / každý mu otewři. ¶ Řka : kdež dwa nebo trj / zberau

ſe wegménu mém/ gáť gſem mezy nimi/ přeby wage s nimi/ po wſſecky dny nynj/ ſwěta do ſkonánj. ¶ Třetj má přigjti k Člowěku při ſmrti/ protož welj bdjti/ a ſtřjzliwu býti/ nebo ť newj Člowěk w který ſmrt přigde wěk. ¶ Protož ſe warugme/ a neobtěžugme obžerſtwjm ſwých ſrdcý/ opilſtwjm a pečj tohoto žiwota/ Kryſtowa geſt rada. ¶ Čtwrté přjſſtj bude/ když den ſaudný přigde/ tuť bude hrozný den/ když půgdem z hrobů wen/ tuťby ſe giž rád ſkryl/ před Pánem negeden. ¶ S Pánem wſſyckni půgdau Angelowé k ſaudu/ hroznět k geho hlaſu Nebeſa ſe ztřaſau/ a mnoho záznakú bude toho čaſu. ¶ Ten den bude auzký/ den náhlý/ den brzký/ den weliký/ hrozný/ den hněwu a pomſty/ w němžto Pán Bůh odſaudj w peklo hřjſſné wſſecky. ¶ Protož ſe připrawme/ wſſech zloſtj zůſtaňme/ w ſwatém obcowánj/ a w prawém pokánj/ na modlitbách trwegme/ tak Pána čekegme.

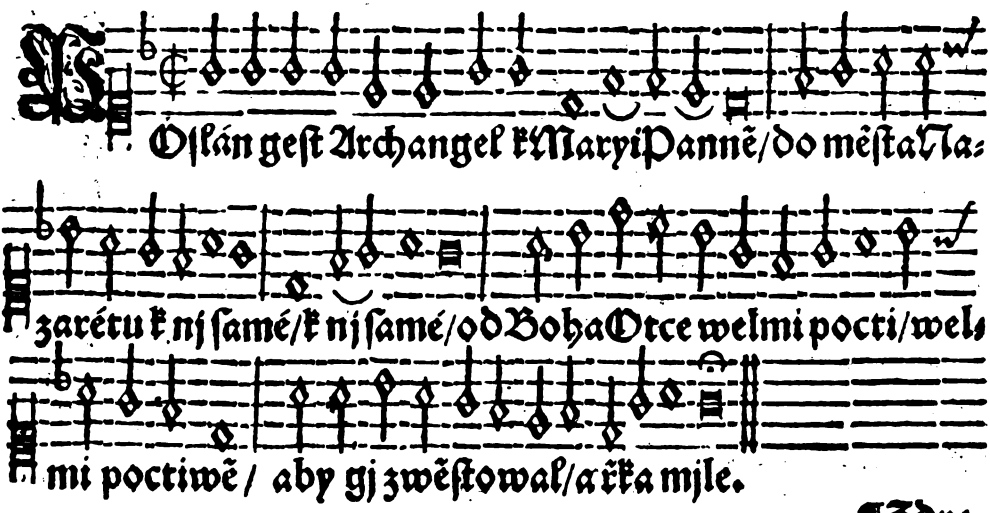

¶ Zdra-

¶ Zdráwas plná miłoſti Pán Bůh s tebau/ porodjſs Syna diwného płodu/ Boha y człowěka obě ſpołu/ a to Ducha Swatého působau. ¶ Kteráž ſe z té řeči zarmautiła/ a ſamá geſt w ſobě pomyſliła/ řkauc: kterakbych gá tau Matkau była/ a gá muže nikdý nepoznała. ¶ Nechtěg ſe rmautiti o Marya/ neb ſy nalezła miłoſt v Pána/ wſſak Bohu nic nepodobné bywá/ neſtrachůg ſe ſwoliti Marya. ¶ Ay Alžběta přjtelkyně twá přjbuzná/ y ona počała gſaucý ſtará/ kterážto geſt neplodnau nazwána/ tomu ſſeſtý měſýc gak w žiwotě má. ¶ Ay gá djwká Pána welikého/ ſtaniž mi ſe podlé ſłowa twého/ a tak podlé pjſma prorockého/ wtělił ſe geſt Syn Boha žiwého. ¶ Poděkůgmež Otcy Nebeſkému/ y gehoSynu welmi milému/ y Duchu Swatému Mjſtru tomu/ gedinému Pánu Bohu naſſemu. ¶ Geuž geſt račił Człowěka obžiwiti/ Adamůw pád tudy naprawiti/ když ſe ráčił z Panny naroditi/ potom těžce na křjži vmřjti. ¶ Pane Kryſte pro twé ſwaté Wtělenj degž nám w dobrých ſkutcých ſetrwánj/ abychom ſe zde ſwých hřjchůw káli/ potom s tebau wěčně w Nebi přebywali.

Gako: Gá wždycky očj ſwých/ k nebi/ ꝛč.

WOſłán geſt Archangeł k Panence Maryi/ aby gj powěděł/ že Bůh wywolił gi: aby Rodičkau była/ w čiſtotě porodiła/ Kryſta Pána miłého/ k ſpaſenj lidu wſſeho. ¶ Wſſed k nj Archangeł dj: Zdráwa buď Marya/ miłoſti plná gſy/ ty porodjſs Syna/ kterýž celý ſwět ſpaſy/ gakž prorockými hłaſy zdáwna prorokowáno/ budeť to wykonáno. ¶ Panenka té řeči/ welice ſe lekła/ o čiſtotu

ſtotu peči magic k Poſlu řekla: Ach! gak to býti může: gák nepoznáwám muže / Straw zaſljbený Bohu / proměniti nemohu. ¶ Y řekl Angel k nj: nebog ſe Marya / nezruſſjſs Panenſtwj / a porodjſs Syna: Bůh / genž geſt wſſemohaucý / včinj to ſwau mocý / aby ſy Matkau byla / Panenſtwj nezruſſyla. ¶ Panna když poznala / že Bůh to mjti chce / tu odpowěd dala: Co chce Bůh / to ſtaň ſe: Ay djwka Pána mého / buď podlé ſlowa twého. A hned w Panenſkém těle / počala Spaſytele. ¶ Po tomto Početj / Panna ponjžená / nad wſſecky Angely / byla wywýſſená / tak že žádného nenj / gj rowného ſtwořenj: protož gi ſluſſj ctjti / a za pomoc proſyti.

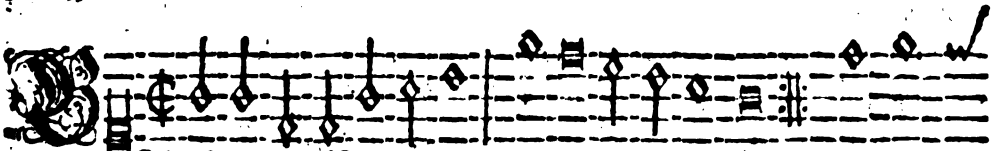

Akož o tom Prorocy / ſwatj zwěſtowali / Duchem ſwatým ſauc hnuti / widěti žádali: Krysta

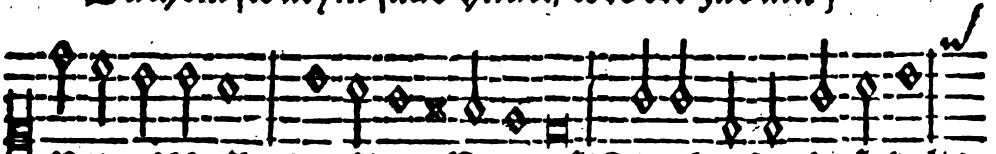

Pána Wtělenj / w žiwot Panny čiſté / toho ſme dočekali /

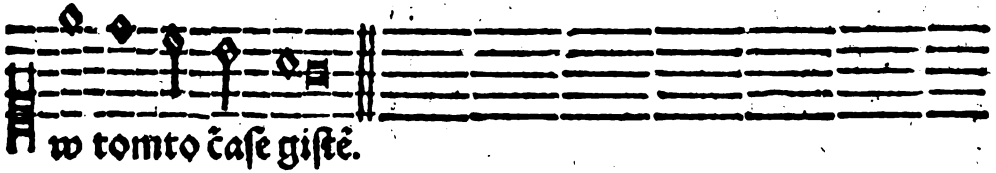

w tomto čaſe giſtě.

¶ Ano Angelům w Nebi / byko geſt přediwné / geho ſwaté Wtělenj / a welmi neznámé. R. / Od wěkůw neſlýchaná / ta

milość

milost přehogná / aby přeneywyšssj Pán wzal njzkost člowěka. ¶ K tomu w swětě pracowal / chudý žiwot weda / modle se Bohu Otcy / až krew z něho tekla. R. / Tak se njzce opowrh / Člowěče pro tebe / odměň mu čisté srdce / tomuť chce od tebe. ¶ Včiniž nám milost swau přežádaucý Pane / ať hřjchůw nechagjce w lásce přebýwáme. R. / O hosti přezwýssený / přigď s nowau milostj / a nawsstěw Dusse nasse / z Nebeské wýsosti. ¶ Buď nasse vtěssenj w času nebezpečném / neb se zlost rozmnožila / w lásce welmi stydnem. R. / Prawda malé mjsto má / wssudy po wssem swětě / o dey pomoc neywyšssj / ať nezahyneme. ¶ Peycha / záwist / neswornost / tať nynj panuge / pokora / trpěliwost / gižť se vmenssuge. R. / Wssecken Swět gest naplněn mrzkostmi mnohými / o Pane wssemohaucý / račiž býti s námi. ¶ Gakž gsme koli zhřessili / za milost prosýme / gjž gsme nezaslaužili / tobě se modljme. R. / Včiň pro twé Wtělenj / wssemohaucý Pane / ať s čistotau srdečnau / na tebe čekáme. ¶ Skloniž se milý Pane w swětě k chudým lidem / wssak sy swé vgisstowal nebeským swým bydlem. R. / Popřeg w trpěliwosti / zde vžitek nésti / a k tobě neywyšssjmu wždyckny zřenj mjti. ¶ Ezechyáss onen Král nabyl té milosti / když se obrátil k stěně / plakal na swé zlosti. R. / Nowina welmi dobrá gemu zwěstowána / že od Pána Zástupůw milost ge mu dána. ¶ Čiňme prawé pokánj / a zlý žiwot změňme. Gakožto wěrné slauhy / tak Pána čekegme. R. / Neb on stogj v dweřj / vstawičně tluka / zdaby přjbytek nalez / čistý v člowěka. ¶ Z swé nesmjrné milosti / ráčils se snjžiti / a genž tebe nebesa nemohau stjhnauti. R. / O pokoro hluboká Krále Angelského / žes pokutu na se wzal /

člowěka padlého. ¶ Kryste Králi Nebeský/ myť k tobě wo-
láme / A hlasy welmi mdlými wždy chwálu wzdáwáme.
R°/ O Králi wssemohaucý/ přigmiž nasse chwály/ přitomen
sa pomocý / dokudž sme zde w prácy. ¶ Gakž můžem vsy-
lůgme/ o milost pracůgme. A Krále neywyšssjho wždy w
swém srdcy měgme. R°/ O wtělený Gežjssj/ deg nám dnes
swau milost/ a po tomto žiwotě přjgmiž nás w swau ra-
dost/ Amen.

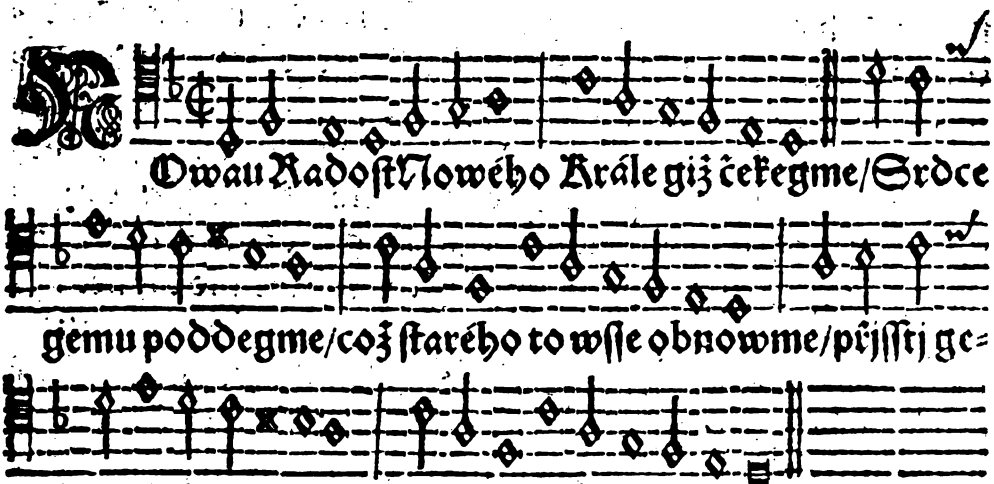
NOwau Radost Nowého Krále giž čekegme/ Srdce
gemu poddegme/ což starého to wsse obnowme/ přjsstj ge-
ho pilně čekegme/ tak drahého Hosta wjtegme.

¶ Wěrná srdce těssj se / w geho nawsstjwenj/ w mysli w
skutku w mluwenj/ gich žádost giného neminj/ gedno swému
Pánu slaužiti/ tak gasného Hosta vctiti. ¶ Nebť giž bljzko
pospjchá/ swůg lid nawsstjwiti/ pokog s sebau přinesti/ zar-
maucené obweseliti/ z manstwj hřjchůw wyswoboditi/ swau
milostj obohatiti. ¶ Onť gest mocný/ aby moc Nepřjtele
swázal/ maudře lest geho zklamal/ swým wěrným milost y

pomoc

pomoc dał/cożNepřjtel kaupežem pobrał/to nawrátił miłoſtiwý Král. ¶ Kdeż on wegde/ nezagde Záře Slunce gehо/ toho ſwětła wěčnéhо/ noc gako den oſwjtjť z něhо/ žádná noc nižádná mrákota/ gaſnoſti té nezatemnjwá. ¶ W zarmaucenj/ w ſauženj/ přjkoř wſſech trpenj/ ten oheň ſe nezměnj/ kdyż oleg láſky gey zapálj/ ani dým tělesné rozkoſſe horliwoſti tě nezaduſy. ¶ Gegż ſau Swatj Prorocy/ zdáwna zwěſtowali/ ſwětła toho žádali/ w temnoſtech gſauc gehо čekali/ až y ráčił na ſwět přigjti/ a gich žádoſtj naplniti. ¶ Na Swět přiſſeł/ aby wzał ſláwu boge ſwéhо/ zruſſił moc Diábła złéhо/ zażehł temnoſt ſrdce lidſkéhо/ protiwenſtwj mnohá podſtaupił/ potom ſwau Krwj nás wykaupił. ¶ W ſwětle chodme/ nebłudme/ Kryſta naſledůgme/ w čiſtotě gemu ſłużme/ pokornými ſrdcý žádegme/ aby ráčił nás nawſſtjwiti/ tak miłý Hoſt w nás přebýwati. ¶ Zaženauc złoſt přigemém ctnoſt/ w konečném ſetrwánj/ ať nás Diábel neranj/ Sſtjt Wjry/ Láſky/ Ctnoſti bránj/ wezmauc proti hřjchům bogůgme/ Pána ſwéhо přjſſtj čekegme. ¶ Amen wſſyckni zpjwegme/ Bohu děkugjce/ z wſſech darůw geg chwáljce/ tuto Pjſeň mu zpiwagjce/ aby ráčił nás tam doweſti do té přežádaucý radoſti.

Gako: Weſele zpjwegme/ Boha ſč. na liſtu 1.

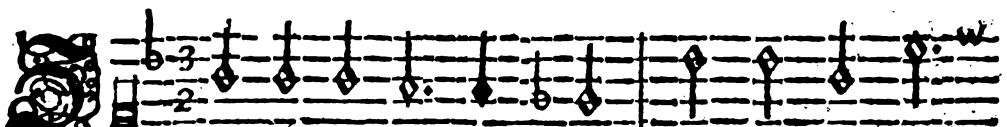

Kryſta/

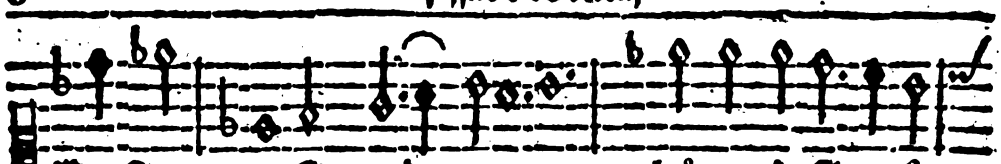

Kryſta / ty gſy pozdrawena / z hůry od Angela/

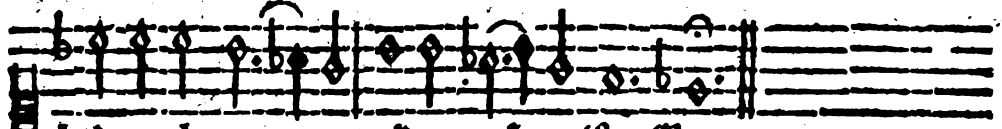

bjdy zba wena / kterauž neſla Ewa.

¶ Marya nazwána / gako Mořſká Hwězda / kteráž od Paprſſlka / Kryſta ſwého Syna / geſt oſwjcena / za Matku zwolena. ¶ Miloſti od Pána / kteráž tobĕ dána / tudy ſy doſáhla / nebo přehluboká / ta ctnoſt pokora / na tobĕ shledána. ¶ Plná Ducha ſwatého / y wſſech darůw geho / neb hřjch nižádného nemĕl mjſta ſwého w tĕle twém ſwatém / w břiſſe poſwĕceném. ¶ Hoſpodin tak geſt chtĕl / aby tĕ za Chot mĕl / a w tobĕ ſe počal / Syn Božj Spaſytel / y wſſeho Swĕta mocný Wykupitel. ¶ S tebau o to řeč mĕl / neywyſſſjho poſel / Archangel Gabryel / když tobĕ powĕdĕl / počneš / porodjſs / Syna gménem Gežjſs. ¶ Požehnanás Panna / od mocného Pána / když ſy wwĕřila / Angelu ſwolila / a ſtaň mi ſe řekla / wedlé twého ſlowa. ¶ Ty gſy wſſj cti hodná / nižádnat podobná / zwolená ty ſamá / Neywyſſſjho Pána / by byla Matkau / bezewſſeho zmatku. ¶ Mezy Pánem Bohem / a hřjſſnýmčlowĕkem / Syn twůg Proſtřednjkem / ſmjřiw nás s ſwým Otcem / abychom my hřjſſnj / wĕčnĕ nezhynuli. ¶ Ženami Swatými / ni také gich ſyny / neg ſmĕt wykaupenj / ni hřjchůw zbawenj / ale Gežjſſem / Maryа twým Synem. ¶ Y protož Duch Swatý ráčil to gednati

dnati w lodě dokonati/ oč gest chtěl poslati Otec Nebeský Angela z wýsosti. ¶ Požehnaný ten plod Otce wěčného Rod/ genž sstaupil z wýsosti/ s welikau milostj/ k wyswobozenj wssech pokolenj. ¶ Plod tento pokorným prospjwá/ nepyssným/ swětu vrozeným/ také nekagjcým: ale wssechněm tichým/ a Boha bogjcým. ¶ Břicha Panno twého/ y požehnaného/ plod gestiť Krystus Pán/ nám od Boha poslán/ wolegmež k němu/ takto řkauce gemu: ¶ Twého smilowánj žádáme pokorně milostný Gežjsti swau Křestianskau Řjssi vslyss/ deg milost/ potom wěčnau radost/ Amen.

Gako: Prospěwůgmež wssyckni nynj, Syce stará gegj nota gest tato.

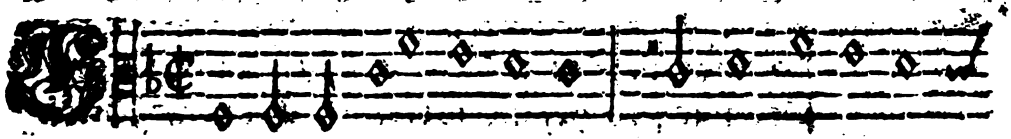

Akžto Ružička překrásná/ a gakžto hwězda

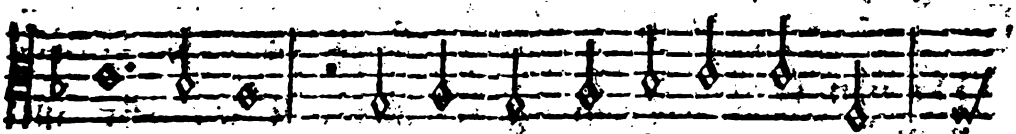

pře ga sná / Mar ka Krá le Ne be ské ho /

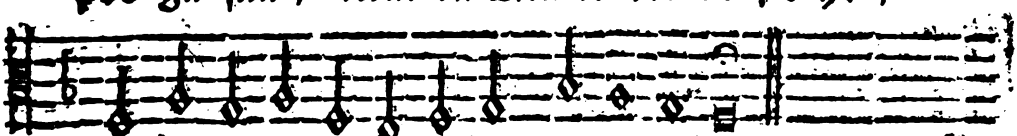

possla z Rodu Králowského Panna čistá.

¶ Adamůw dluh gest zaplacen/ člowěk k žiwotu nawrácen/ skrz plod té Panny přečisté přisslo nám spasenj gisté

Pána Krysta. ¶ Nasse přigaw člowěčenstwj/ dal gest přehogné Lekařstwj lidu hřjchem stráwenému/ ďábelskau lstj raněnému/ přesmrtedlně. ¶ Wykaupil gest nás Krwj swau/ swjtězyl nad smrtj wěčnau/ obweseliw wězné smutné/ wywedl z wazby vkrutné/ přeradostně. ¶ Kryste Synu Panny čisté/ nasse autočisstě gisté/ nás swého Stádce malého/ pod Korauhew Křjže swého/ rač shrnauti. ¶ Tebeť pokorně prosýme/ žiwot/ o kterémž wěřjme/ při swém přjsstj rač nám dáti/ s Matkau twau se radowati/ tě chwáliti.

Gako: Z hlubokosti mé těžkosti/ neb gak notowáno.

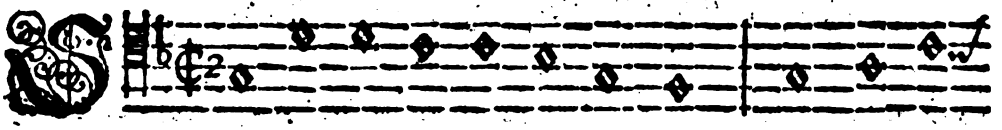

Lo wo na Swět naro ze né/ z pře či sté
Pro nás pro hřjssné wtělené/ chwalmež dnes

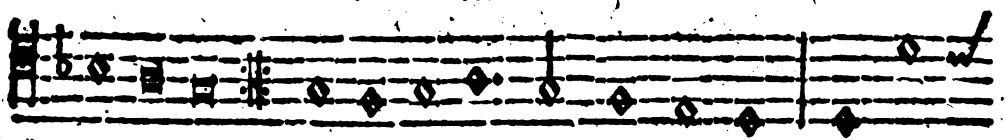

Pa nen ky/ y wždycky/ } Srdcem/ gazykem we se le/ Sy nu

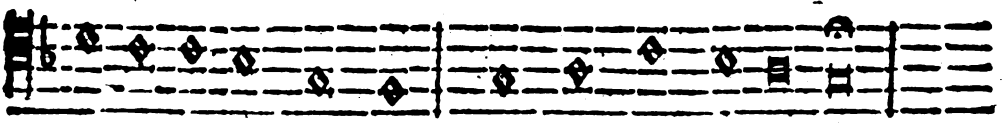

Panny té to chwj le/ wzhledniž na nás mj le.

¶ Tě lid twůg chwálj ochotně/ nebs milostiwý Pán. Tebe prosýce robotně/ genžs na swět k nám poslan. R./ W

Moři

Moři hřjchůw tápagjcým/ pomozyž nám wolagjcým twá Swatá Prawice. ¶ Vkrať časůw nebezpečných/ vtěš zarmaucené. Od bludůw lidj newěrných wyprost swé wolené. R./ Oswěť nás Swětlem prawdy twé/ zažeň od nás aukłady złé/ rozmnož wssecko dobré. ¶ Včiněn byl sy maličký na Okrsslku zemském / aby byl Člowěk weliký w Králowstwj Nebeském. R°/ Roztrhni swazky wssj złosti/ wytrhni nás z ďábelské lsti/ přiweď k swé miłosti. ¶ Tys sýła vstáwagjcých/ łačných Nasycenj/ Polehčenj pracugjcých/ smutných Vtěssenj. R°/ Žiwot k smrti přiwedených/ Naprawenj zawedených/ Swětło newidomých. ¶ Gežjssi pro nás wtělený Pane miłostiwý / lid twůg Krwj twau kaupený/ w dobrém chaułostiwý. R°/ Zprawůg/ obraň/ a posylň sám/ a přispěg ku pomocy nám/ z nás včiň sobě Chrám. ¶ Tělesné vmoř žádosti/ včiň w nás přjbytek: Zwossklíw nám swětské marnosti/ pas nás swůg Dobytek / R°/ Na swých pastwinách přehogných/ a na těch Tráwách zelených/ na Horách wysokých. ¶ Angelské Pjsně překrásné slysseti žádáme / Tobě náš přemilý Pane ať s nimi zpjwáme. R°/ W tom Králowstwj Otce twého/ ať chwáljme tě Swatého / Pána předobrého. ¶ W tomto audolj płačtiwém dobře žiwu býti deg nám/ a w obcowánj ctném rač nás vpewniti. R° / Nedeg nám zahynauti mdłým/ ale obžiwiž Duchem swým nás, přewelmi dobrým. ¶ Buď chwáła neyswětěgssjmu Otcy přemocnému / na wěky kraługjcýmu Synu přemaudrému. R°/ Swatému Duchu dobrému/ Otcy y Synu rownému/ Bohu gedinému.

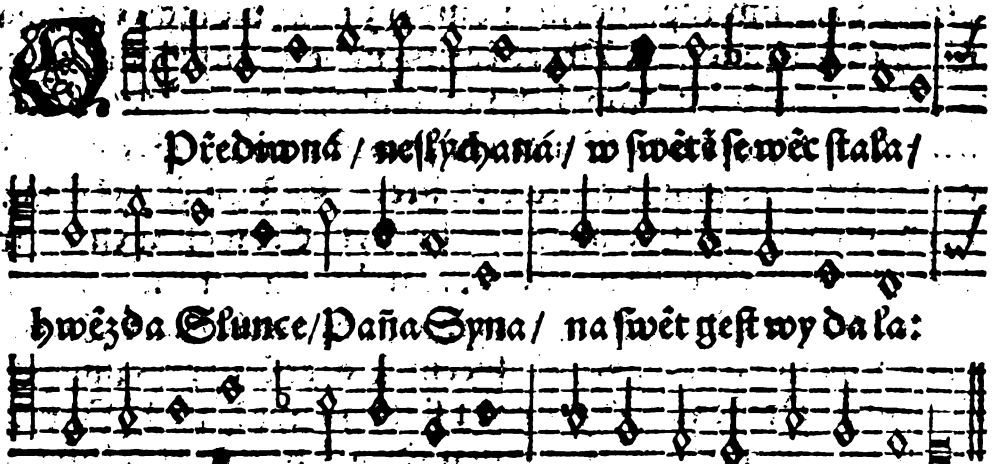

¶ Zdráwa miláo Maryo / miloſti gſy plná / ay ty počneſs / a porodjſs bez boleſti Syna / Nejwyššjho Boha ſwého mocý budeſs zaſtjněna. ¶ Wěc geſt diwná a nowina, řekla k Angelowi Panna čiſtá / Matka Kryſta / Bożſkému Poſlowi / gak to může býti: Muže neznám / ač ſem Jozeffowi. ¶ Zaſnaubená y oddána za manželku byla / Paňau býti w tom rwati / wſſak ſem obljbila / Bohu ſwému Nebeſkému ſwau čiſtotu gſem ſljbila. ¶ Nebogiž ſe / neſtrachůg ſe / dj k Panně Archangel / nawſſtjwj tě Duch / ſſtaupj w tě Dwatý Vtěſſitel, z tebe wygde / na ſwět přigde Syn Bożj ſwěta Spaſytel. ¶ Přiwolila / wwěřila řeči Poſla ctného: ſlowa ſworná / ay pokorná Djwka Pána mého / promluwila Panna miláſtaň ſe wedlé ſlowa twého. ¶ Nebeſkého Otce ſwého chwalmež z té miloſti / genž padlého a zaſſlého lidu ďábelſkau lſtj / geſt litowal / Syna wydal / na ſmrt pro něg bez ljtoſti ¶ Gediného Syna geho / kterýž z Nebe ſſtaupil / z mjſta zlého Pekelného

né°/ Krwj ſwau nás wykaupil: pro nás vmřel/ w hrobě ležel/ wſtal z Mrtwých/ na Nebe wſtaupil. ¶ Vtěſſitel/ oſwěcitel genž geſt drahý Kámen/ rowný w mocy Synu Otcy/ od nás dud pochwálen. Onť geſt pramen/ gjmžto plamen wěčný haſne/ řcemež Amen.

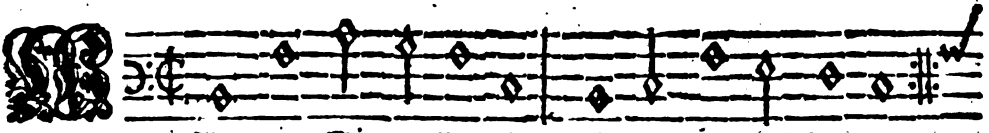

J tey Ge zu Kryſte/ z Nebeſké wyſoſti:
J tey z Panny čiſté/ náſs předrahý hoſti:

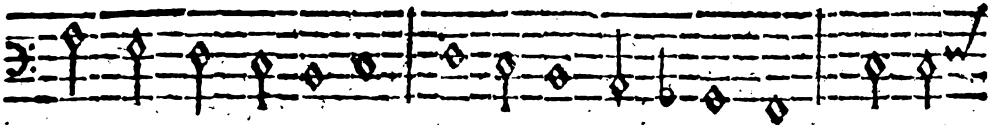

Přiſſels k nám od Otce/ ſpa ſe nj pů ſob ce/ To běť

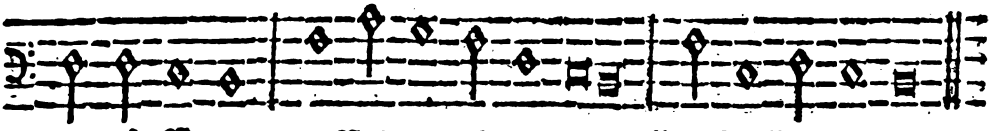

ſe té ſſj me/ wſſickni radugeme/ Kryſte Králi náſs.

¶ Nawſſtjwils nás hřjſſné zde w tomto wězenj/ z ſwé láſky přjliſſné/ nás wſſech k wyproſſtěnj. R°/ S Nebeſkým bohatſtwjm přiſſels k nám chudičkým, abys nás darowal, ſebau zbohacowal/ Kryſte Králi náſs. ¶ Ty gſy Král důſtogný/ Syn Wſſemohaucýho/ Pán a Bůh welebný/ nad něgž nic wyſſſjho/ R°/ Wſſaks ſebe newážil/ pro nás hřjſſné zmačil/ včinêns podobný nám/ krom hřjchu rowný/ Kryſte Králi naš. ¶ O co Tebau hnulo, žes ſe tak ponjžil? Co k tomu nutilo/

abys hřjssným slaužil? R°/ Než milost horliwá/ ta sprawedliwost twá/ chtěls gi wždy činiti/ nassjm Otcem býti/ Kryste Králi náš. ¶ Nicť náss hřjch nezbránil milostiwým býti: Saud twůg nezastawil k nám z Nebe přigjti. R°/ O diwná milosti/ proti nadálosti, gižs od nás neodgal, ačs nás w bjdy wydal/ Kryste Králi náss. ¶ By protrh Nebesa/ tohoť sau žádali / k nám dolů se nesa/ ti kdož w tě dauffali. R°/ Aby wssem spomáhal/ wjtězstwj dokázal/ moc Cýsaře smrti/ ráčils sám potřjti/ Kryste Králi náss. ¶ Giž sy to naplnil/ kdyžs Člowěk včiněn: gakžs byl zdáwna sljbil/ že budess přjtomen. R°/ Člowěku padlému/ ďáblem w hřjch gatému/ aby geg wykaupil/ hřjchu/ smrti zprostil/ Kryste Králi náš. ¶ Kázal zwěstowati až do končin země: wssudy prowolati/ by znám byl na swětě. R°/ Řka: řcetež té truchlé mé Dceři Syonské/ ay Král twůg beře se/ Zbožj wěčné nese/ wjteg Králi náss. ¶ O Dcerko Syonská/ ty Křestianský lide: genžs byla žalostná/ prospěwůgž wesele. R°/ Na čest Krále swého, Pána milostného; genž tebe nawsstjwil, na wěky vtěssil Krystus Král Pán náš. ¶ Powstaniž ochotně/ k němu s vctiwostj. Přigmiž geg milostně/ se wssj poddanostj. R°/ Ay nuž Dusse každá/ gsauc we wssem powolná/ řcyž: rač ke mně wgjti/ a wěčně spasyti/ Kryste Králi náš. ¶ Gezu Kryste Králi/ milý Spasýteli/ my k tobě woláme/ náš Wykupiteli. R°/ Rač nás vslysseti Kryste Tworče milý/ nedáweg nás w bydlo/ w Pekelné osydlo/ Kryste Králi náš/ Amen.

Gako: Angel k Panně Marhi. Nebo gako: Gakož o tom Prorocy.

Z wyso-

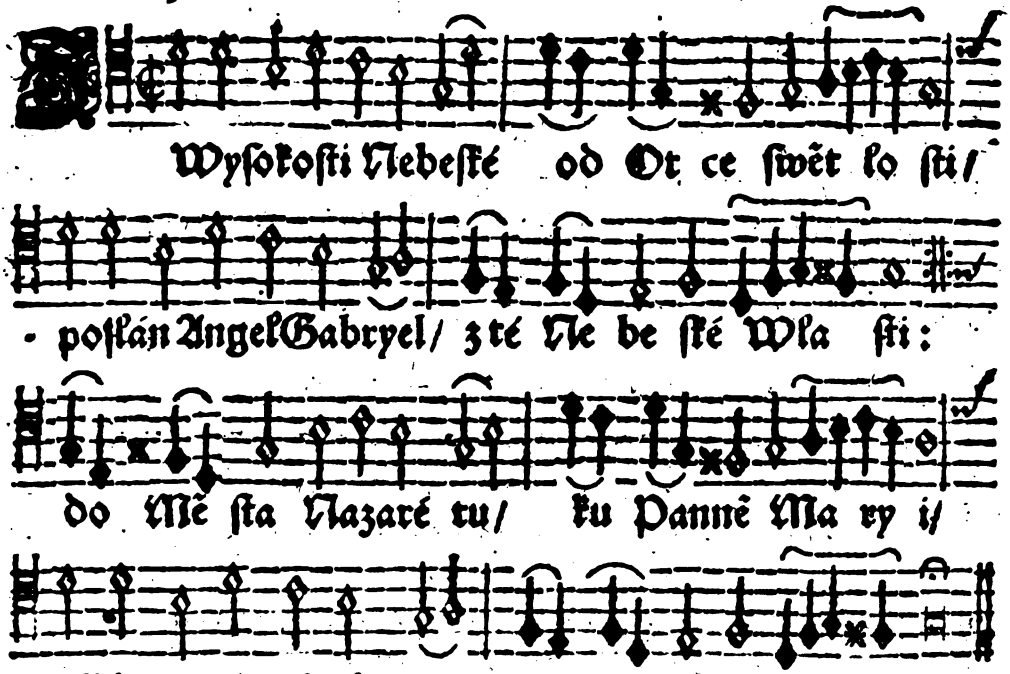

¶ Zdrámas plná miłoſti od Páná z wýſoſti/ mezy wſſemi Ženami bud požehnaná ty. Řeč tu Panna ſłyſſewſſi/ počała myſłiti/ a tomu pozdrawenj welmi ſe diwiti. ¶ Opět Angel Gabryel mjle gj powěděl/ řka: Nebog ſe Marya/ miłoſts obdržela: Ay počneſs/ a porodjſs Syna přediwného/ a Gežjſſem nazúweſs/ toť geſt Gméno geho. ¶ Neb on bude weliký Král nad Králi nazwán/ a Synem Neywyššjho ſłauti bude On Sám. Odpowěděwſſi Paña, řekła k Angelowi: kterak mi ſe to ſtane/ neb muže neznám gá. ¶ A Angel opět řekł ku Pannē přečiſté: přigmiž a wěřiž ty giž této řeči giſté: neb Duch Swatý ſſtaupj w tě/ a zaſtjnj tobě/

že po/

že počneš/a porodjš z sebe drahé Djtě. ¶ A porodic nezrussjss Panenstwj čistého / ale čistau zůstaness skrze Syna swého. Ay Alžběta přjbuzná twá/ gsauc Babka stará/y ona w swé starosti Syna gest počala. ¶ Ay gá Děwka pokorná/ Dcerka Pána mého/staniž mi se gakžs řekl podlé slowa twého. Hned k gegjmu swolenj ráčil se wtěliti/a z nj se naroditi/ na Křjži vmřjti. R/ Kryste pro twé Wtělenj degž prawé wěřenj/ zde wůle twé plněnj/w Nebi přebýwánj.

Gako: Pamatůg Člowěče.

Z Hwězdy wyssło Slunce/Nebeské Změněnj: Syn dán gest Panence proti přirozenj/čisté/ctné Panně Maryi. ¶ Otec Syna poslal z weliké tegnosti/ w služebnost geg poddal z nesmjrné milosti/ Tebe Pane GEzu Kryste. ¶ Bůh běh přirozený ráčil proměniti / gako Král přemocný slib chtěl naplniti/tobě/ó Člowěče padlý. ¶ Angel Posel slowa slowo přines Panně/ to gest Bůh předjwně s Tělem spogil snadně/ Tebe/Pane GEzu Kryste. ¶ Což nám nepodobné / rozumu temného/to gest Bohu snadné/ ač gest cos nowého/ Tebe Pane Gezu Kryste. ¶ Záře wzessla Rano/s Sluncem se spogila/ to gest Panně dáno/by Syna počala/Tebe Pane Gezu Kryste. ¶ Ty gsy Keř zelený / ohněm rozpálený / ty gsy Prut rozkwětlý/ nikdý nevwadlý / mocný Pane Gezu Kryste. ¶ Tys ten winný Kořen/ gjmž hřjssný obžiwen / kterýž gest byl raněn/ a lstj ďábla sweden/ bydla Rágského gsa wzdálen. ¶ Ewa když gest gedla gablko / y hned swedla pokolenj lidské / ďáblu gest poddané skrze hřjchy včiněne. ¶ Což gest Adam ztratil Pán Krystus nawrátil/když

se gestiť

ſe geſtiť wtělil z žiwota narodil/z čiſté/ctné Panny Marye. ¶ Ona geſt ta ſchrána z tiſýcůw wybraná / přeblahoſlawená Páne Kryſta Matka / pokorná Panna Marya. ¶ Pane Gezu Kryſte Synu z Panny čiſté / wčiň pro Wtělenj/Twé ſwaté Rozenj / ſmilůg ſe nad námi wſſemi. ¶ Chwála Bohu Otcy neſkonalé mocy/ y Synu nilému/y Duchu Swatému/ na wěky králugjcýmu.

Gako: Pamatůg Člowěče / neb gak notowáno.

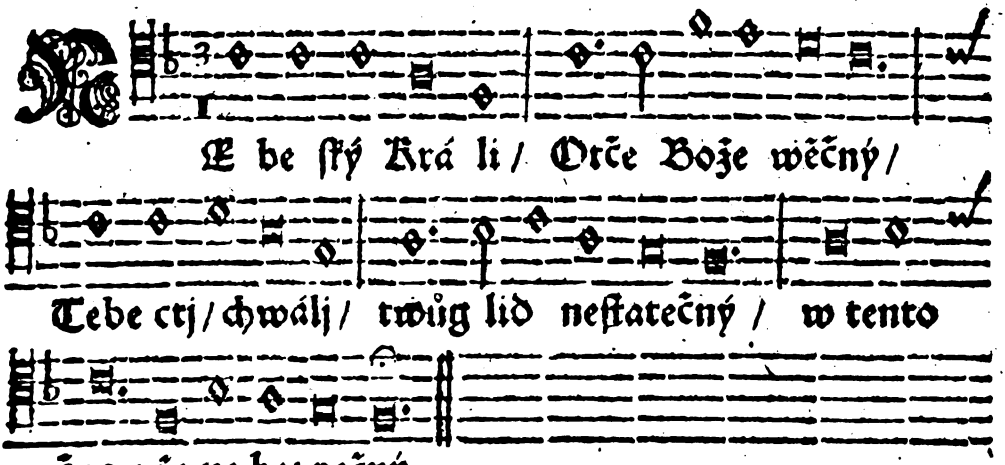

¶ Slyſs prosby naſſe Otče náſs Nebeſký / od Sſatanáſſe wyprosť ſwůg Lid zemſký / přigmi w přjbytek Nebeſký. ¶ Pro Syna Twého předrahé Wtělenj/nebo bez něho lidſké pokolenj nemůž přigjti k ſpaſenj. ¶ Twé přikázanj/neb geſtiť oſkyſſel/ Otec náš prwnj radu Hada ſkyſſel/ tudy w moc Ďáblowu přiſſel. ¶ Tak zawedeno lidſké pokolenj/a přiwedeno tudy k zatracenj/ſkrz twé wůle přeſtaupenj. ¶ To wčiniła Adamowa wina/že geſtiť byla Nebeſká zawřjna bráná přepew-

pewně zamčjna. ¶ Žádný do Nebe nemohl přigjti/ aniž moh Tebe kdo vpokogiti/ w hněwu Twém Tě vkrotiti. ¶ Syn Twůg gediný/ ten pád naprawil sám/ sňal nasse winy/ když přissel na Swět k nám/ pomoh od ďábla zlého nám. ¶ Od Tebe swého Otce z Nebe sstaupil/ aby padlého člowěka wykaupil/ gehož byl ďábel oblaupil. ¶ Gsa Tobě rowný w swětě se ponjžil/ byl gest pokorný/ aby nás powýssil/ s Tebau Otcem swým nás smjřil. ¶ Gehož Wtělenj my připomjnáme/ w něm wim shlazenj nassich býti známe/ toho vžjti žádáme. ¶ Giž gest nám dána ta milost nesmjrná/ Nebeská Brána/ genž byla zawřjna Krystem zas gest otewřjna. ¶ Giž do wěčneho Nebeského Města/ Otče/ skrz twého Syna gest wssem cesta/ wěrným připrawena gistá. ¶ Protož žádáme/ pro geho Wtělenj/ degž nám ať máme hřjchůw odpusstěnj/ potom wěčné vtěssenj. ¶ Pane Gežjssi Synu Boha Otce/ pomoz swé Řjssi žiwu býti krotce/ napraw poblaudilé Owce. ¶ O Dusse Swatý my tě wyznáwáme gedné podstaty/ s Otcem s Synem známe/ pomoz ať w dobrém trwáme. ¶ Diábel/ Duch zlostný/ ať gest od nás wzdálen/ Bůh Otec mocný s Synem swým buď chwálen/ s Duchem swatým wěčně/ Amen. ¶ Náss Bože Otče/ s přemilým twým Synem/ buď náss Ochránce/ Spráwce s Swatým Duchem/ s tebau dey byt wěčný/ Amen.

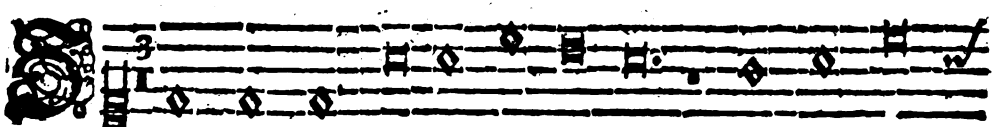

Dráwás genž sy po zdrawena An ge lem

Po-

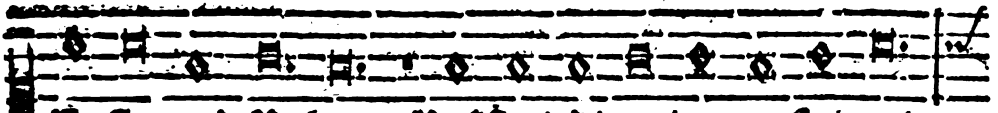

Poſlem od Boha / Bożſtwj diwné a ne ſmj rné

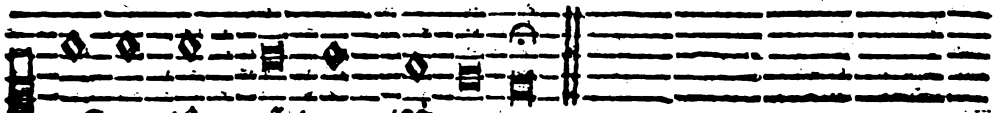

wſtaupilo w Żiwot Marye.

¶ Marya kdyż vſlyſſela/ gméno Geżjſſe přigala/aby geho Matkau byla / k tomu geſt mile ſwolila. ¶ Miloſtj plná ta Paňa / Duchem ſwatým obdařená/Kryſta w żiwoté noſyla/ſchrána geho ſama byla. ¶ Hoſpodjn s nj wżdy bydljcý / zwolil gi nad giné wſſecky / aby geho Matkau byla / w tom ſe gemu zaljbila. ¶ Požehnaná geſti byla/ miloſtj Bożj ſe ſtkwěla / porodila Neywyſſſyho / Krále nad Kraly mocného. ¶ Mezy Żenami gſauc wzáctná / Blahoſlawenau nazwána / miloſt nalezſſi v Pána / wěčnau ſláwau obdařená. ¶ Požehnaný ten plod ſwatý / Duchem ſwatým geſt počatý/ſkrze Pannu na ſwět přiſſel/bez poruſſenj z nj wyſſel. ¶ Břicha toho přečiſtého/ gakżto přjbytku Rágſkého/Kral Nebeſký geſt poſwětil / a z něho ſe geſt narodil. ¶ Geżjſſ Kryſtus miloſtiwý/ nám přewelmi żádoſtiwý/ proto k nám ráčil gřigjti / aby nás ráčil ſpaſyti. ¶ Nechtě abychom zhynuli/ Dáblu w ruce dáni byli/ráčil geſt lid nawſſtjwiti/w żiwot Marye wſtaupiti. ¶ Protoż geho wſſickni chwalme/ a gemu djky wzdáwegme / z takowého dobrodinj / kteréż nám včinil nynj. ¶ Chwála Čeſt Otcy wěčnému/y geho Synu milému / také y Duchu Swatému / w temż Bożſtwj nerozdjlnému.

Gako: Gakož o tom Prorocy / tě.

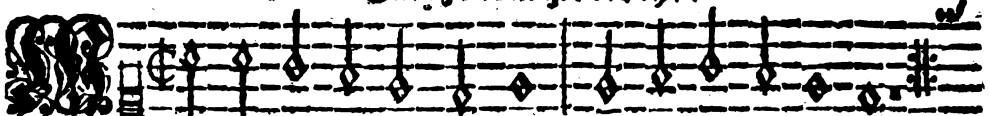

Sſickni wěrnj Křeſtiané we ſel me ſe ny nj.
Pa ma tu gjc ſpolečně Kryſtowo Wtělenj:

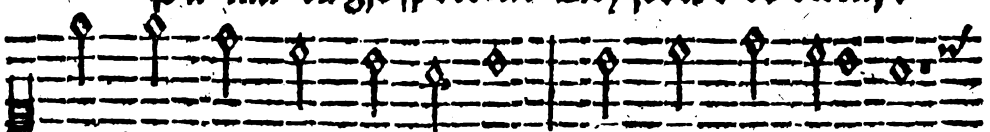

W němž miloſt ſwrchowaná nám geſt v ká zána

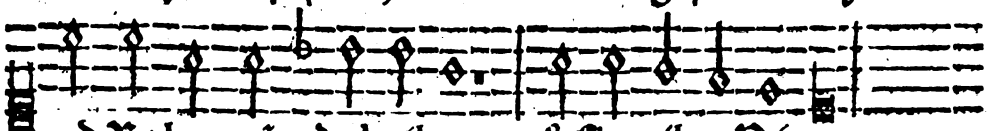

od Boha pře dobrého / laſkawého Pána.

¶ Kteryžto ſe ſlitowal nadewſſemi námi / wida ano zlý dábel panuge nad námi. R° / Skrz Adama prwnjho w hřjch ſme zawedeni / protož nowý zaſljben Adam k ſpomoženi. ¶ Což Bůh zdáwna vložil w ſwé raddě přetegné / To giž zgewně naplnil když poſlal ku Panně. R° / Archangela ſwatého z Nebeſké wyſoſti / aby gi wyprawowal nowiny radoſti. ¶ Řka: Ty gſy požehnaná nadewſſecky giné. Chcet Pán mjti Nebeſký w Tobě bydlenj ſwé. R° / A w Twém čiſtém žiwotě Člowěčenſtwj wzýti / Duchem ſwatým přediwně wſſecko ſpůſobiti. ¶ Panna ſe podiwila té Angelſké řeči; myſlic ſobě / gaké gſau oznámené wěcy. R° / Angel gj to zwěſtowal že ſe Bohem ſtanau / a že nic nepodobné nenj tomu Pánu. ¶ Plod ſwatý w Twém žiwotě ſlauti má Syn Božj / na kterýžto Bůh Otec moc a čeſt tu wložj. R° / By na Trůnu Dawida na wěky králowal / lidj oſprawedlňuge /

wſe

w sobě poswěcowal. ¶ Ay / dj ona pokorná / Děwka Pána mého: Staň mi se / Posle wěrný / wedlé slowa twého. R. / Hned w gegjm čistém těle ráčil se wtěliti / ten genž smrti oddané nás měl obžiwiti. ¶ Tuť Bohu postaupilo práwo přirozenj / Panna Syna počala w swém neporussenj: R. / Neb Božstwj zastjnilo / w němž nenj počátku / tak Bůh wzal nasse tělo w tom čistém pořádku. ¶ Národům zwěstowáno do wssech pokolenj: Že Bůh Člowěk včiněn pro lidské spasenj. R. / W swětě s lidmi bydlege / w pokoře přebýwal / potracené náděge nám pracně dobýwal. ¶ Chwalmež Boha wesele / spolu zpjwagjce: A w swém srdcy plesegme / čest mu wzdáwagjce. R. / Z tak welikého daru Syna wtěleného / buď wěčně požehnáno swaté Gméno geho / Amen.

Gako: Zdráwa genž sy pozdrawena. Aneb gak notowáno.

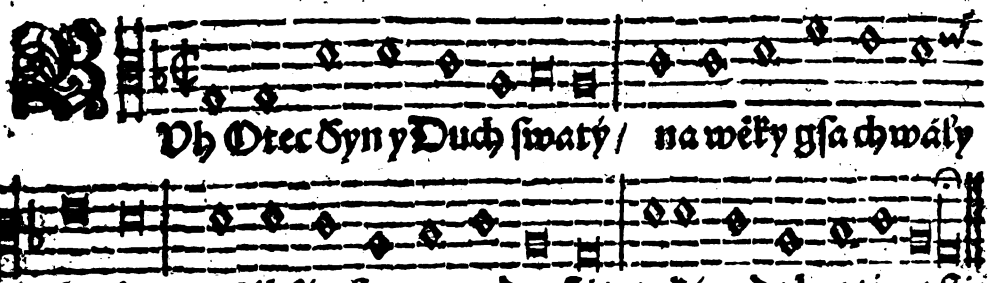
Vh Otec Syn y Duch swatý / na wěky gsa chwály
hodný / nepostihlý gsa w maudrosti / y také w dobrotiwosti.

¶ Člowěka ráčil stwořiti / a welmi ho oslawiti / ctj a sláwau obdařiti / a w Rági ho postawiti. ¶ Tak gest geho welmi zweyssil / málo od Angelůw snjžil / wssechno gest gemu podmánil / aby geho Gméno chwálil. ¶ Když w takowé cti člowěk byl / w tom sobě sám nerozuměl / přestaupil gest přikázanj / skrz gablka okussenj. ¶ Y hned od Boha mocného wyhnán

hnán z Ráge rozkossného/ k prácy/ k bjdě/ k psotě wydán/ w známost hřjchu gestiť poddán. ¶ Politůgmež wssickni toho pádu welmi sskodliwého/ proňž Otcowé prwnj swatj nemohli do Nebe wgjti. ¶ Maudrost Božj nestwořená wssech nás spasenj hledala/ aby ten pád naprawila/ Boha s člowěkem smjřila. ¶ Nad kůry wssecky Angelské/ y také nad Archangelské/ wznássela se spatřugjcý/ naprawenj hledagjcý. ¶ Ta nestjhlá maudrost Božj s Angely magic kochánj/ s nimi se gest nespogila/ než k člowěku se sklonila. ¶ Holubička ona Noé dobře to znamenj nese/ sauc z korábu wypusstěna/ odpočjnutj nenalezna. ¶ Po druhé wypusstěna sauc/ Ratolest zelenau nesauc/ wrátila se k okenéčku s pěknau z Oliwy wětwičkau. ¶ Ta Ratolest vtěssená/ Pannu MARYJ znamená/ w njžto Maudrost neskonala odpočjnutj nalezla. ¶ Y hned poslal posla swého Pán z kůru Angelského/ Gabryele přesylného/ do města Nazaretského. ¶ Kdež gest drahá Panna byla/ zwlásstnj pokogjk swůg měla/ bohmyslný žiwot wedla/ a ctnostmi gey ozdobila. ¶ A když se Bohu modlila/ wssj swau mysl w něm složila/ Angelskau twářnost widěla/ genž gi takto pozdrawila. ¶ Řka: Zdráwás Panno Marya/ milosts nalezla v Pána/ Pán Bůh s Tebau/ požehnanás nadewssecky Ženy sama. ¶ Když to Panna vslyssela/ welmi bázliwě se měla/ sama w sobě přemeysslegic/ w mysli pozdrawenj magic. ¶ Angel wida bázeň při nj/ welmi maudře těssil gest gi/ řka: Nestrachůg se Marya/ milosts nalezla v Pána. ¶ Duch swatý z hůry sstaupj w Tě/ a moc Božj zastjnj tě/ to což se z Tebe narodj/ onť bude slauti Syn Božj. ¶ Y hned se ráčil wtě-

li-

liti, Bůh s člowěkem se spogiti/ bratrem nassjm ráčil býti: Vměgž to každý wážiti. ¶ Žádný gazyk newymluwj/ té dobroty newychwálj/ kterauž nám Pán Bůh včinil/ když we wssem se s námi zdělil. ¶ Vděliž nám té milosti přežádaucý drahý hosti/ račiž se s námi spogiti/ Chrám sobě w nás včiniti. ¶ Přebláze tomu člowěku v něhož Bůh má hospodu/ diwněť geho žiwot změnj/ swými dary gey ozdobj. ¶ O pro twé Kryste Wtělenj deyž nám hřichů odpusstěnj: přigmiž sprostné chwály nasse/ spas nás genž w Tebe dauffáme.

Gako: Putowali Pautnjcy. Nebo: Otče Bože smilůg se/ ꝛc.

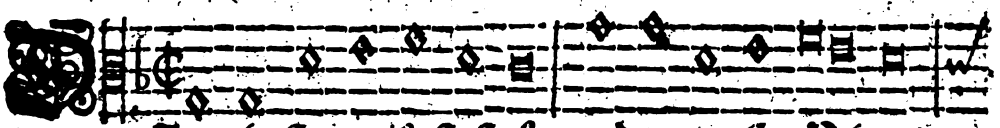

Jwná se milost stala od mocného Pána/

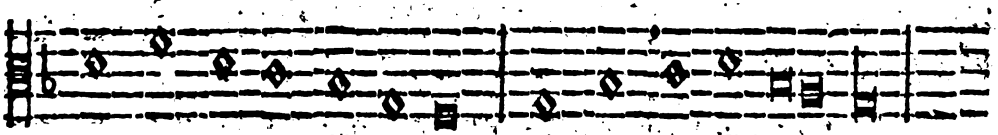

skrz njž chytrost ďábelská maudře gest sklamána.

¶ Diábel w swé mocy držel lidské pokolenj/ za mnoho set let ge bral do swého wězenj. ¶ A když se čas naplnil/ Pán Bůh Syna swého/ aby swůg lid nawsstjwil/ na swět poslal geho. ¶ Z Panenky přepokorné diwně gest narozen/ Bůh/ gsa wždy Otcy rowný/ Člowěk gest včiněn. ¶ Paňa Marya čistá/ bez přjčiny mužské/ počala Pána Krysta w čistotě Panenské. ¶ Tu se diw nad diwy stal/ což nám nepodobné Člowěk toho neslјchal/ a wssak Bohu možné. ¶ Čemuž židé newěřj/ ďáblem gsauc zmámeni/ magjc mnohé Figury/ y

také

také znamenj. ¶ Widěl Mogžjſs zelený keř hořjcý ohněm / a wſſak nebyl ſpálený / neb ſám Pán Bůh byl w něm. ¶ Také Marya Panna porodila Kryſta / Syna wěčného Pána / wſſak zůſtala čiſtá. ¶ Aronowá hůl ſuchá diwně geſt rozkwětla / mocý Swatého Ducha / Paňa Kryſta neſla. ¶ Když z Egipta wyweden byl geſt lid židowſký / kdo toho nebyl wděčen / zahynul na Pauſſti ¶ A když gſau wděčnj byli Bożſkých dobrodinj / přikázanj plnili / doſſli zaſljbenj. ¶ My pak Křeſtiané z Pekla ſme wyſwobożeni / z mocy zloſtného Diábla Kryſtem wykaupeni. ¶ Snažme ſe wděčnj býti té hogné miloſti / chcemeli s njm dogjti Nebeſké radoſti. ¶ Přikázanj plnjce / wůli geho čiňme / geho poſlauchagjce / w dobrém ſetrwegme. ¶ Degž nám k tomu pomoc ſwau Kryſte Králi wěčný / bychom / plnjce řeč twau / přiſſli w žiwot wěčný.

Gako : Zwěſtugem wám radoſt přewelmi / ꝛc.

WEſelými hlaſy ſpolu proſpěwůgme / wždycky po wſſe časy w Bohu ſe radůgme / chwálu wzdáwagjce / z dobrodinj geho gemu děkugjce. ¶ Adam Člowěk prwnj lidſké pokolenj / ſkrz Gablka gedenj / přiwed k zatracenj : Smrt geſt nám způſobil / a tak w moc ďábelſkau wſſeckny nás podrobil. ¶ Ale náſs Geżiſs Pán / Bůh a Člowěk prawý / ten pád naprawil ſám / ſkrze ſwé Wtělenj. Żiwot nám nawrátil / nás z mocy ďábelſké wykaupiti ráčil. ¶ Radoſt newymluwná wſſemu ſwětu přiſſla / když Hwězda přegaſná z Jákoba geſt wyſſla / z njž Slunce ſwětloſti wyſſlo geſt přediwně / wſſem wěrnym k radoſti. ¶

¶ Hwě-

¶ Hwězda ta přeſtkwaucý geſt Panna Marya / genž / to drahé ſlunce / Kryſta porodila / ktereýžto z temnoſtj / ráčil nás wyweſti / přiwed k ſwé gaſnoſti. ¶ Aronůw Prut rozkwětl / proti přirozenj / z Růže kwět wykwětl / ſwěta na ſpaſenj. Ta předrahá Panna w ſwém Žiwotě neſla Nebeſkeho Pána. ¶ Nuž wſickni weſele / ó Křeſtiané wěrnj / chwalmež Spaſytele z toho dobrodinj / Syna z Pañy ctěime / a tak té miloſti aučaſtni budeme. ¶ Y ponewadž geſti nás tak zamiłował / gſa Král wſij ſlawnoſti / w ſmrtedlnoſt ſe wydał / pro naſſe ſpaſenj / náſledůgmež geho / dát nám požehnánj. ¶ Kryſte Pane miły deyž pro Twé Wtělenj / bychom w ſrdcy měli nad hřichy želenj / gſauc w Twé prawdě ſtálj / abychom po ſmrti k Tobě ſe doſtali. ¶ Amen Alleluja / budiž wěčná chwała Králi Nebeſkému od nás dokonána; genž ſy wěčným Pánem / deyž nám ſe chwáliti wěky wěkůw Amen.

Může ſe zpiwati gako: Bůh Wſſemohauch wſtał.

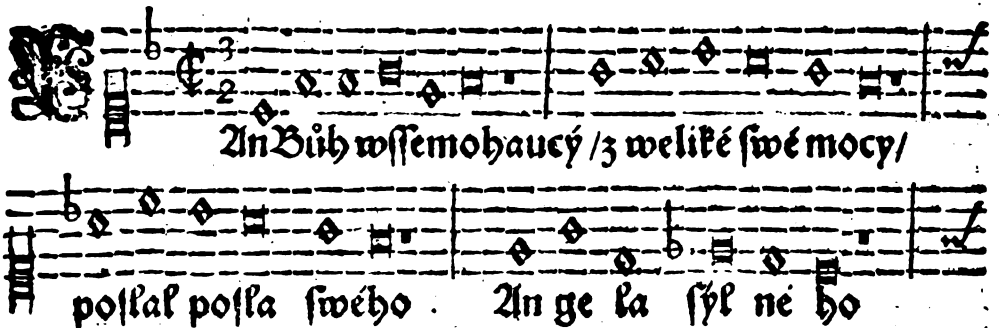

¶ Gemužto Gabryel gméno sylný Angeł / z Nebeského dworu / z Angeł;kého kůru / gest byl Poseł gistý. ¶ Y wsseł k Panně čisté / prawił řeči gisté / welmi vtěssené / nikdý neslychané k žádnému člowěku. ¶ Řka : Zdráwas Marya / tys miłostj plná / Hospodin gest s tebau / takés požehnaná ty mezy ženami. ¶ Kteráž vslyssewssi ta słowa w swé vssi / bázliwě y wážně o tom pozdrawenj tu přemeyssłowała. ¶ Giž Angeł posylnił / řka / by se nebáła / ale to wěděła / že miłost nalezła Stwořitele swého. ¶ Toť gest Bůh vłožił / a Tě k tomu zwolił / počness Gezu Krysta / a porodjss čistá Syna neywyšssjho. ¶ Gemužto Pán Bůh dá stolicy Dawida. A gakžs vłožiła / Paňau aby była / zachowána budess / nebo ten płod wezmess skrz Ducha swatého. ¶ Angeł řeč dokoná / tehdy drahá Panna / poddá se pokorně / řkauc : ať se to stane wedlé słowa twého. ¶ Hned w swém čistém těle / přigmi Spasytele / kterýž rač nám dati s sebau přebýwati / w nebeské Radosti.

Gako : Pod twůg Pláſſt se vtjkáme / ꝛc.

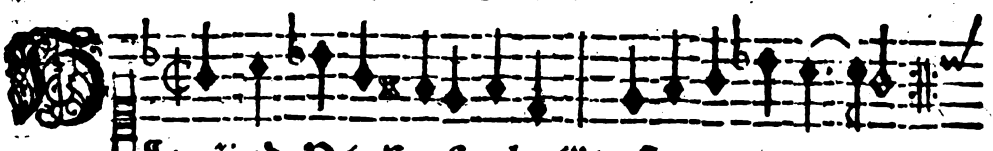

Le přigde Pán Spasytel náš / cestu gemu zprawte ;
Přigde žádaný Messyáss / Hospodu připrawte ;

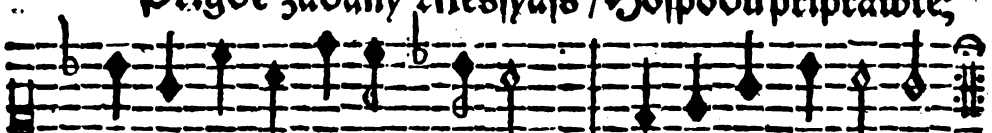

Přigde / přigde náss Spasytel / wssyckni zaplesegte /
Přigde / přigde Wykupitel / chwálu Bohu wzdegte.

¶ Ple-

¶ Pleſegte Swatj Otcowé kteřjž gſte w temnoſti: Neb ſtánau ſe wěcy nowé/ pleſegte radoſtj. R°/ Přigde/ přigde/ nás Spaſytel/ wſſickni zapleſegte; přigde/ přigde/ Wykupitel/ chwálu Bohu wzdegte. ¶ Giž přigala Panna čiſtá Nebeſké Poſelſtwj/ že má porodíti Kryſta/ nezruſſic Panenſtwj. R°/ Přigde/ ꝛč. ¶ O kterém prorokowali ſwatj Prorokowé: ktereho z dáwna žádali wſſickni Národowé. R°/ Přigde/ ꝛč. ¶ Obraťte ſe ó! hřiſſnjcy/ a čiňte pokánj/ buďte z ſwých hřjchů kagjcý/ čas geſt ſmilowánj. R°/ Přigde/ přigde nás Spaſytel/ wſſickni zapleſegte; přigde/ přigde/ Wykupitel/ chwálu Bohu wzdegte.

Gako: Z hlubokoſti mé těžkoſti. Aneb: O Spaſytedlná Hoſtye.

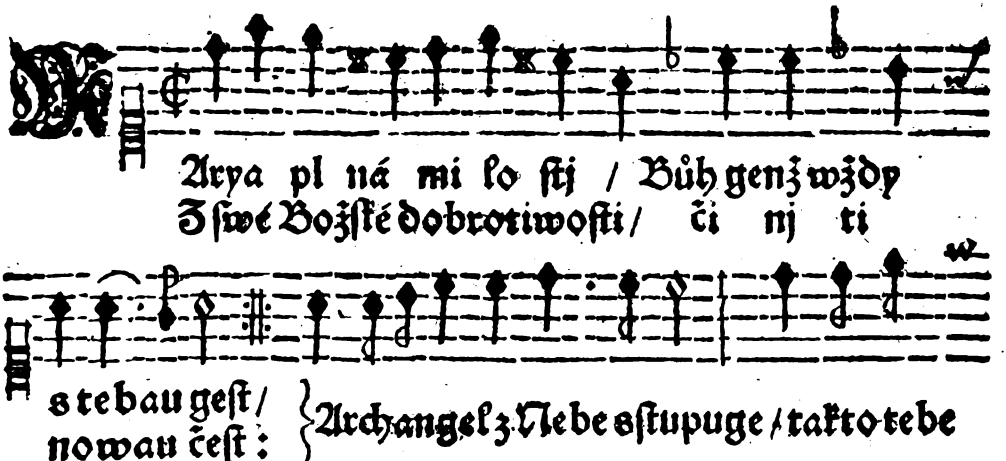

¶ Počneš Paňo a porodjš swěta Spasytele/ Panenstwj nigakž nezrussjš / spatřjš Boha w těle. R°/ Zrcadlo gsy bez posskwrny/ Duch Swatý tobě zastjnj/ přiwol k tomu směle/ přiwol k tomu směle. ¶ O posle Božj Angele/ kterak se to stane? kterak mi / počnuli w těle/ Panenstwj zůstane? R°/ Čistota gest mi přemilá/ těť ostřjhat sem sljbila Pánu Bohu wěčně/ Pánu Bohu wěčně. ¶ Synem Božjm slauti bude/ gehož máš počjti; twé čistoty nevbude/ nechtěg se rmautiti. R°/ Pán Bůh/ genž gest wssemohaucý / může tu wěc Božskau mocý / a chce včiniti / a chce včiniti. ¶ Gak sklo nenj proraženo slunečnau gasnostj/ tak Twé Panenstwj zrusseno nebude plodnostj. R°/ Swol tedy Panenko čistá / gsauc wěčným Panenstwjm gistá/ neměg pochybnosti / neměg pochybnosti. ¶ Plesey Nebe/ plesey Země/ Panna přiwolila/ aby lidem Spasytele na swět porodila. R°/ Syn Božj má se wtěliti/ a hřjssný lid wykaupiti/ nowina přemilá! nowina přemilá! ¶ Budmež wděčnj ó! Křestiané swého Wykaupenj/ weselýť nám čas nastane wěčného spasenj. R°/ Synowé Božj budeme / Nebeské sláwy dogdeme / skrz Božj Wtělenj / skrz Božj Wtělenj.

Gako: Gakož o tom Prorocy. Můž se zpjwati/ gako: Weselte se ó! Dusse/ kdyby se wždycky při koncy přidalo: Kyrye eleyson.

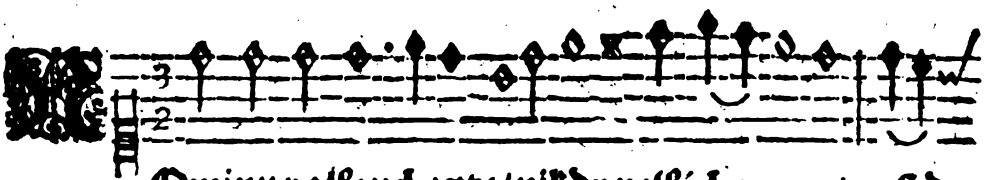

Owinu poslauchegte/ nikdy neslýchanau / w srd-

cy

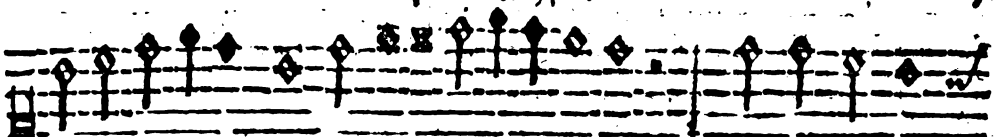

cy gi zachowegte / nikdy newidanau / z Nebe geſtiť

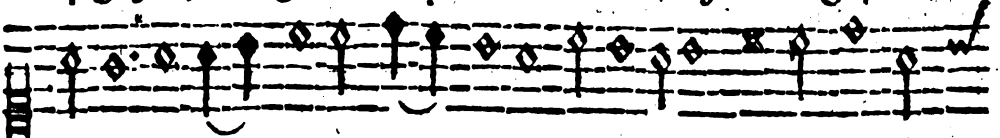

poſlaný poſeł / z wſſech wybraný / Gabryel gmenowaný /

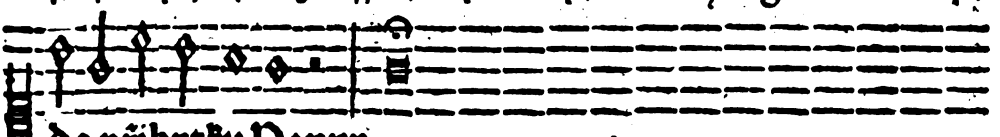

do přjbytku Panny.

¶ Překrásně ozdobený ku Panně ſtupował / ſobě ſtále podobný takto k nj promlauwał: Zdráwas Panno miloſtj Božſkau naplněná / Nádobo drahá Božſtwj ze wſſech wywolená. ¶ Co ſy w pjſmě čjtała / że Panna porodj / toho ſy giž dočkała; z tebe ſe Bůh rodj: Odtud mezy Ženami ty ſy požehnána / též y mezy Pannami neyčiſtěgſſjs Panna. ¶ Wſſecky Pañy Panence ljbezně zpjwegte / Jozeffowý manželce ženy chwálu deyte / Králownu ſwěta ctěte / welicý y malj / a wždycky zůſtáwegte w gegj ſlužbě ſtálj. ¶ Wſſickni ſcemež ſpolečně: Zdráwa buď Marya / milugem tě ſrdečně / nebs miloſtj plná. Po Bohus autočiſſtě naſſe neypředněgſſj, chraň nás na každém mjſtě / Matko neymilegſſj.

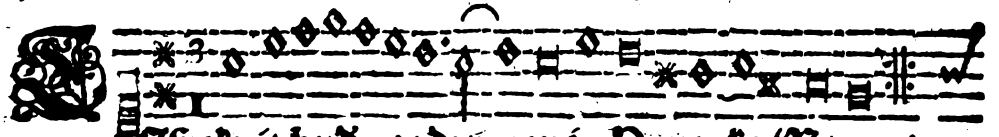

Jſyckrát buď pozdrawená Panenko Marya /
Tys nad wſſecky wywýſſená od wěčného Boha /

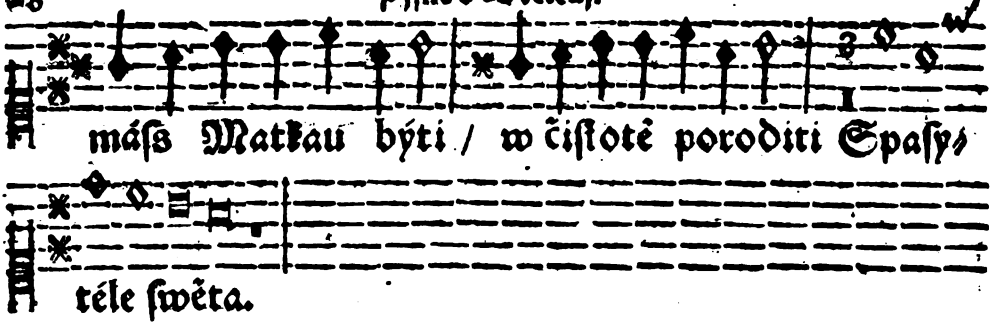

¶ Angel Tě mile pozdrawil od Boha poſlaný/ z wůle Bo/ ží ti oznámil diw prw neſlychaný : Zdráwas plná miloſtj; porodjš bez boleſti/ nezruſſic Panenſtwj. ¶ Ty Duch Swatý Tě nawſſtjwj / nechtěy ſe lekati / moc geho Tobě zaſtjnj. Můžeť ſe to ſtáti : abys Syna počala/ a wſſak Panau zůſtala/ netřebať ſe báti. ¶ A hned přiwolila Panna/ řkauc s ponjženoſtj: ſtaň ſe podlé twého ſkowa / a Božj ljboſtj : hle gá ſem djwka geho / naplnjm wůly geho / nynj y w wěčnoſti. ¶ Dobřes/ ó! přeſſtiaſtná Paño wſſechněm poſlauziła / že co bylo zwěſtowáno / k tomu ſy ſwoliła : Syn Božj z Nebe ſtaupil/ w Tobě ſe pro nás wtělil / aby nás wykaupil.

Gako: Kryſte genž ſy ſwětlo y den. Aneb gakž notowáno.

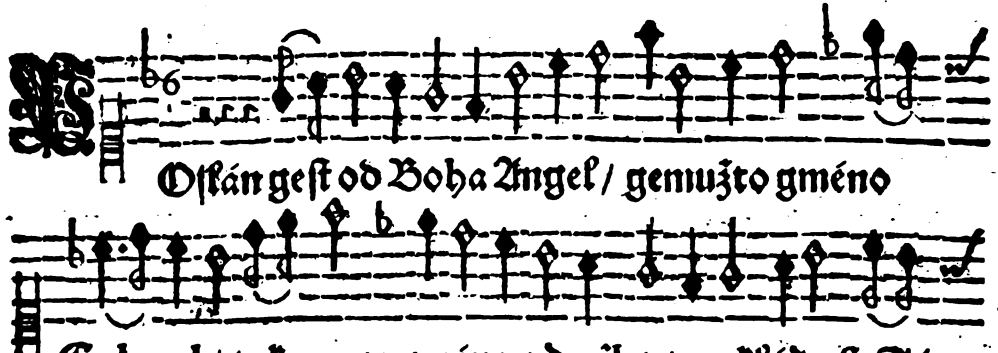

la

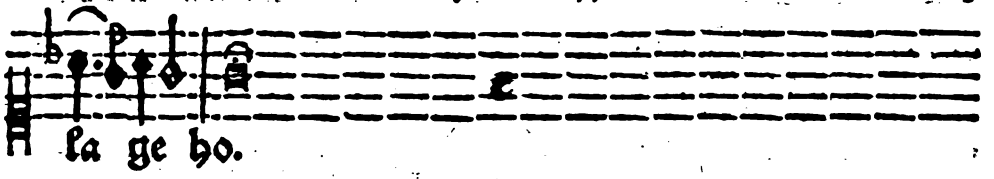

¶ Do kraginy Galilegſké/kdež geſt mĕſto Nazaretſké/ w kterémžto Marya Paña Jozefowi zaſnaubena. ¶ Y wſſed k nj ten ſylný Angel/kdežto ſwatau Pañu wĕděl/w tom mĕſtĕ přebýwagjcý/pozdrawil gi tauto řečj. ¶ Řka: Zdrá-was plná miloſti/ toť geſt Bůh wzkázal z wýſoſtj/ kterýž tĕ zwolil nad giné/ dáť požehnánj přediwné. ¶ Paña ſlyſſewſſi ty řeči/ y hned ge wzala na peči/ rozgjmagic w ſwém myſſlenj/ gaké geſt to pozdrawenj. ¶ Nebogž ſe/ řekl Angel k nj/ pogmenowaw gi Maryi/ ay buď tjm darem weſelá/ miloſt Božj ſy nalezla. ¶ Počneš Syna a porodjſs/ gehožto gméno Pán Gežjſs/ oně ſám králowati bude/ Králowſtwj konce nebude. ¶ Dále promluwil Angel k nj/řka: Dŭchſſytel Duch ſwatý/ půſobce ſám toho bude/ wſſe ſe to ſkoná při Tobĕ. ¶ K wtwrzenj toho Angelo Alžbĕtĕ gj powĕděl/řka: že ona twá přibuzná/ w ſtaroſti počala ſyna. ¶ Měſýc ſſeſtý geſt Alžbĕtĕ/ gakž počala w ſwém žiwotĕ: y co ſe diwiti tomu/ nebť geſt wſſecko možné Bohu: ¶ Odpowĕz Panno ſlowo ſwé/ a přigmi w ſe ſlowo prawé: neb co propowjſs toť mine/ale Bůh wĕčnĕ zůſtane. ¶ Gakž Panna ſwolila tomu/ Pánu Bohu Chotj ſwému/ a řkauc: Ay ga dĕwka geho/ſtaň ſe wedlé ſlowa twého. ¶ Hned w gegjm ſwatém žiwotĕ ſpogeno geſt to oboge/Božſtwj také člowĕčenſtwj/ a gj zůſtalo Panenſtwj. ¶ O! Kryſte pro nás Wtĕlený w žiwotĕ Marye Panny/ rač počjti w nás wſſe dobré/ y kŏnati z miloſti ſwé.

Ga-

Gako: Gak rozličným způsobem. Neb: Otče Bože smilůg se. Spogjssli dwa Wersse / zpjweg gako: Gakož o tom prorocy.

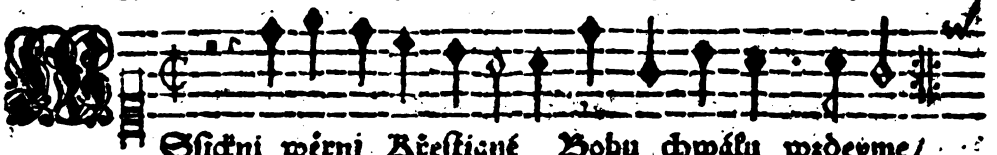

Ssickni wěrnj Křestiané Bohu chwálu wzdeyme / Cchwály / Pjsničky zwučně na čest mu zpjwegme.

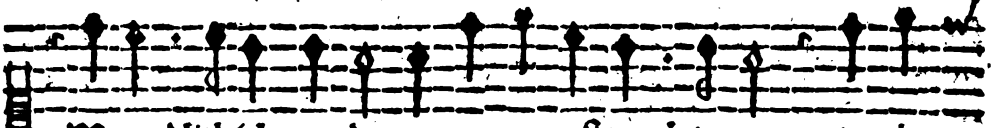

W modlitbách we dne w nocy vstawně trwegme / geho

swaté pomocy od něho žádegme.

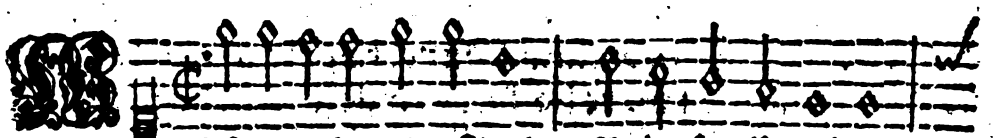

Ssickni wěrnj Křestiané Bohu chwálu wzdeyme /

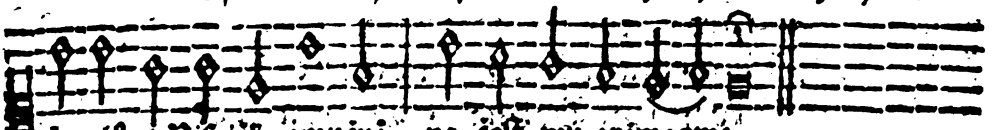

chwály / Pjsničky zwučně na čest mu zpjwegme.

¶ W modlitbách we dne w nocy vstawně trwegme / geho swaté pomocy od něho žádegme. ¶ Marye Paňy čisté w ctnostech následůgme / w wjře / w lásce / w pokoře / vstawičně stůgme. ¶ Které / z hůry sa poslán / pozdrawil Gabryel / řka: že se z nj narodj prawý Emanuel. ¶ Když se Panna diwila tomu pozdrawenj / od Angela slyssela toto

po-

potěssenj. ¶ Počnes z Ducha Swatého/čistoty nezrussjs/ Syna Boha prawého/ gemuž gméno Gežjss. ¶ Tenť bude přewelikým na Zemi y w Nebi / králuge gako mocný bez konce na wěky. ¶ Gemuť bude poddáno lidské pokolenj/před njm bude klekáno/ze wsseho stwořenj. ¶ Tenť sám swět wyswobodj/ od hřjchu starého/ Otce swaté wyprostj / z wězenj těžkého: ¶ Nebog se/ nestrachůg se ctná Panno Marya/ mezy wssemi Zenami Ty gsy požehnaná. ¶ Slawná y zwelebená / nadewssecky Zeny wywýssená / zwolena budess nad národy. ¶ Krásnau Pannau w čistotě na wěky zůstaness/ neb ten Plod znamenitý z hůry w sebe wezmess.

Gako: O dusse má rozmilá. Nebo: Otče Bože smilůg se.

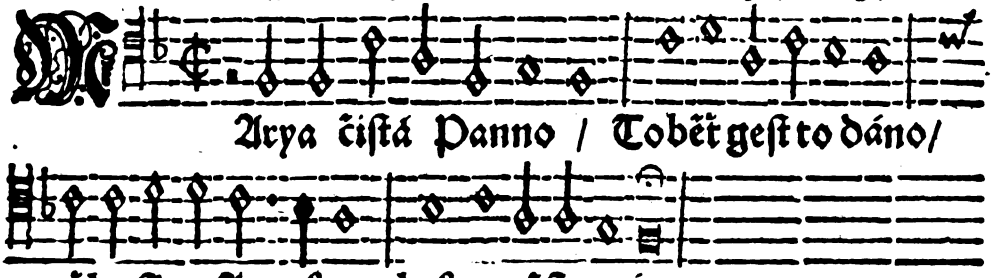

¶ Žádná hodná nebyla we wssem swětě giná/ kromě tebe přečistá Panenko Marya. ¶ Ay porodjš přediwně swěta Spasytele / hřiwny dáwno ztracené zas nawratitele. ¶ Řekla: Gak to může býti / bych Syna počala: mysli nemohu mjti / bych muže poznala. ¶ Dj Angel: Sám swatý Duch mocně Ti zastjnj/ a gako wssemohaucý Bůh/ plodnau Tě včinj. ¶ Uwěřila ctná Paňa řeči posla ctného/ řkauc/ stań se; Ay pokorná/ djwka Pána mého. ¶ Slowo k tomu swolenj Tělem včiněno / tak žádaucý spasenj/ lidem způsobeno.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy. Neb ginau obecnj Notau.

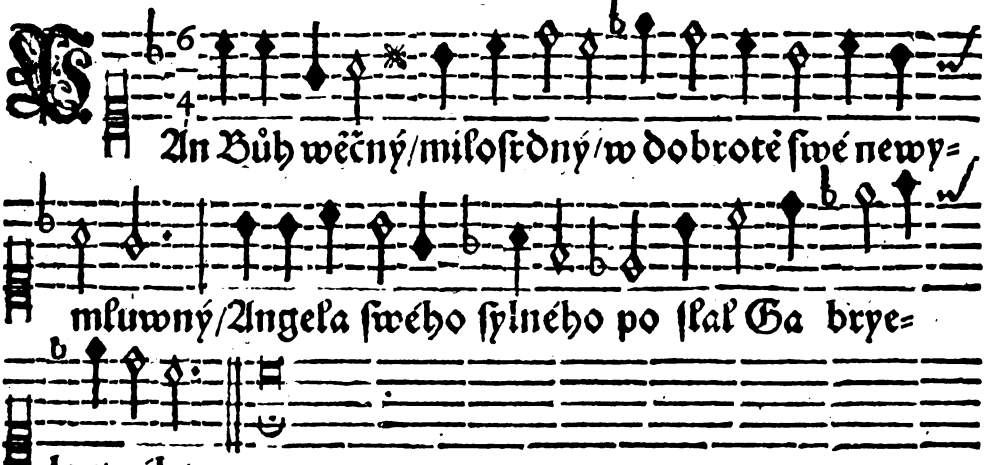

¶ Kſſlechetné Maryi Pannẽ/on pozdrawil gi ochotnẽ/ řka: Zdráwa plná miloſtj/ Bůh wzhledl na tė z wýſoſti. ¶ Počneš Syna/a porodjš/ gemuž bude gméno Gežjš/ Syn Boha Otce wěčného/k ſpaſenj lidu hřjſſného. ¶ Ona ney= prw z řeči této ſmutná ſauc/řekla: kterak to při mnė ſe wy= koná/poznám/ponėwádž gá muže neznám. ¶ Hned gi od= powėdėl Angel: Duch Swatý toho řjditel bude/a neywyš= ſſjho moczaſtnjk/dát Bůh ſwau pomoc. ¶ Panna k tomu wůli dala/Syna Božjho počala/z něhož nám přiſſlo ſpaſe= nj/wzdegmež gj za to chwálenj.

Gako: Každého dne. Nebo: Kdož ochrany neywyššjho.

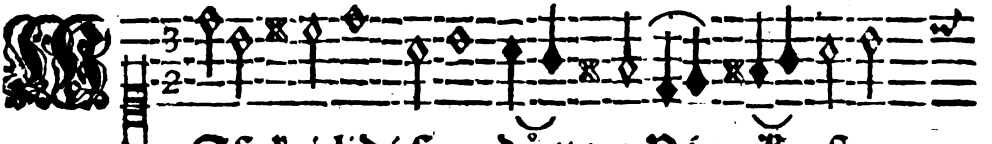

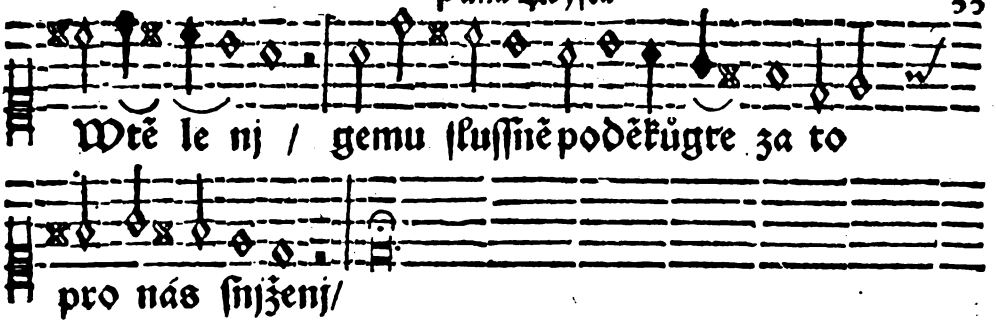

¶ Nebo ač ſme zaſkauzili přetěžkého treſtánj / a nigakž hodnj nebyli Božjho ſmilowánj: ¶ On wſſak z pauhé ſwé miloſti / ráčil ſe k nám ſkloniti / když pro nás ſtaupil z wýſoſti / a ráčil ſe wtěliti. ¶ Přigal z Panny tělo lidſké / čjmž wſſak Božſtwj nezmenſſil / počat ſa z krwe Panenſké / wſſak Panny neporuſſil. ¶ Láſka gey k tomu přiwedla / by pro nás z Nebe ſtaupil / by které Ewa zawedla / ſkrze ſwau ſmrt wykaupil. ¶ Buďmež tedy wděčnj gemu / za toto dobrodinj / které člowěku padlému z láſky neſmjrné činj.

Gako: Weſele zpjwegme. Na liſtu 1.

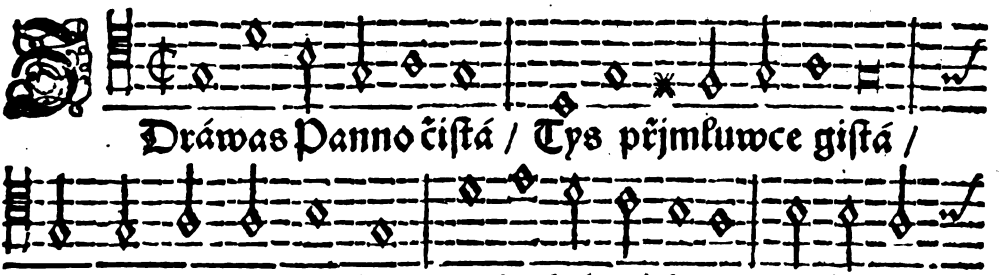

¶ Marya přeſwatá/ Tys ta brána zlatá/ od Swatých nazwaná/ neb gſy neſla Pána ſwěta Stwořitele/ wſſech Wykupitele. ¶ Miloſtj gſy plná/ poprosz za nás Syna/ ať odpuſtj zloſti/ a dá w ſwé radoſti w Nebi s ſebau bydlenj/ kdežto konce nenj. ¶ S Tebau Bůh přebýwal/ Tě Matkau nazýwal/ poſſedw z Geſſe kwěta/ pro Spaſenj Swěta/ podſtaupil Smrt hroznau/ by nám dal radoſt wěčnau. ¶ Ty gſy požehnaná od wěčného Pána/ Tys ta Swatá Panna/ před wěky zwolená/ by Matkau Božj byla/ a tak nám ſlaužila. ¶ Požehnanjms Ženy předeſſla na zemi/ gſa Matkau živého Boha Pána Twého/ kterýž ſe ponjžil/ aby Twým Synem byl. ¶ Požehnaný Kwjtek/ genž geſt wykwět nám na Ŏwět/ pro nás trpěl mnoho/ by nás zbawil toho/ čjm byla prowiniła wſſech nás Matka Ewa ¶ Plod Břicha Swatého genž nás zproſtil zlého/ což Adam prowinił/ to geſt On naprawił/ to proto včinił/ aby nás tak ſpaſył ¶ Děkůgmež s wděčnoſtj Bohu na wýſoſti/ že nás z ſwé miloſti/ z weliké litoſti/ přiwedł k radoſti/ zbawił Ďábla zloſti/ Amen.

Gako: Přiſſel čas vtěſſený/ přewelmi weſelý.

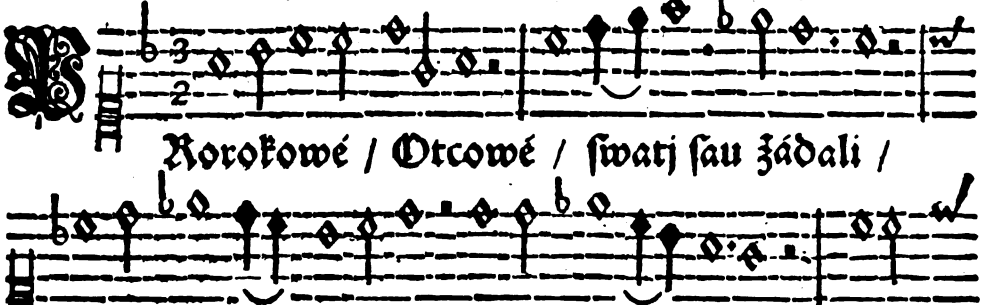

ſkauc

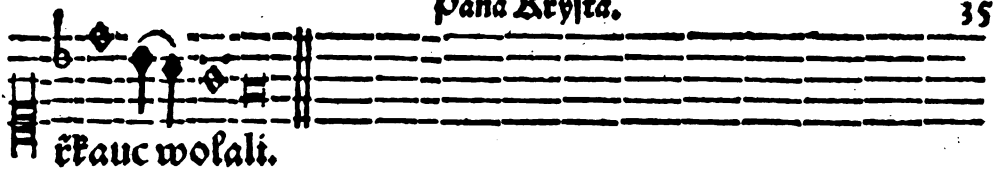

řkauc wolali.

¶ Prolom Pane Nebesa/ w Pannu ctnau se nesa/ a potěš nás saužených/ w temnostech plačtiwých/ zdáwna zarmaucených. ¶ Nebesa wyprawugj/ swětle ohlassugj/ sláwu/ moc a welebnost/ Krále welikého/ Boha Nebeského. ¶ Y Měsstiané Nebesstj/ Kůrowé Angelsstj/ Hwězdowé krásné Nebe/ nám k spatřenj diwné/ w rozumu nestihlé/ ¶ Geho welebnost Bożskau/ bez přestánj chwálj. Nuž my také radostně/ zwolegme společně/ takto řkauc wesele: ¶ Sláwa/ gasnost y Maudrost Otcy Nebeskému/ Synu geho mikému/ y Duchu Swatému/ Bohu gedinému. ¶ Kteryż odewssech hřichů lidské pokolenj zprostil/ budmež weselj/ děkugjce gemu/ Pánu Bohu swému.

Gako: Máme w Pána Boha wěřiti. Aneb gako notowáno.

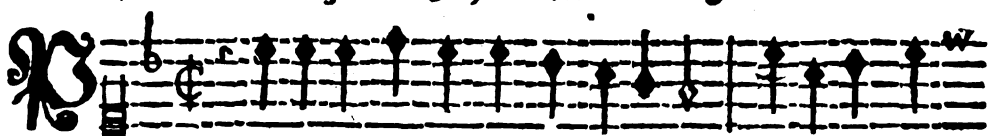

O zlém pádu člowěka hřjssného/ lituge Bůh

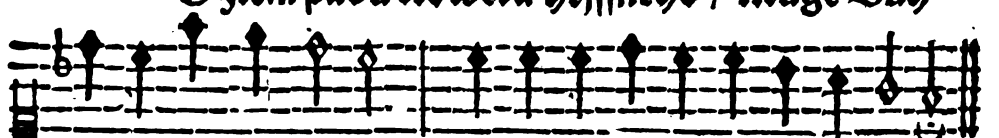

Stwořenj wzácného/ poslal na swět Archangela swého.

Gdi ku Panně gjž gméno Marya/ rcy: Zdráwas milosti Bożj plná/ Pán gest s tebau/ Nebog se Marya. ¶ Panna na ten čas w Zákoně četla/ slyssic tu řeč welmi se vlekla/ a

w po/

w pokořenazemi poklekla. ¶ Archangel wida Pañu bázliwau/a pro geho řeči ſkormaucenau,počal gi těſſit tauto nowinau. ¶ Nechtěg ſe rmautiti ó! Marya/od wěčnoſti Bohu wywolená/a Duchu Swatému zaſnaubená. ¶ Nalezlas miloſt vBoha twého/a máš býti Matkau Syna geho/ta geſt wůle Boha wſſemocného. ¶ Gežjſs gméno geho nazweſs wlaſtně/neboť wykaupj lid ſwůg přeſſtiaſtně/a a zproſtj gey od ſmrti neſſtiaſtné. ¶ Kterak ſe medle to může ſtáti? an gá nemjnjm muže poznati/Pannau čiſtau chcy wždycky zůſtati. ¶ Neſtrachůg ſe nic Marya toho/nepotratjš tjm Panenſtwj ſwého/nenj Bohu nic tak nemožného. ¶ Hle Alžběta doſt wěku ſeſſlého/počala Syna Bohu milého/ſſeſt měſycůw/gak giž noſý geho. ¶ Panna ačkoliw ſe geſt vlekla/widauc že w tom wůle Božj/řekla: Ay hle Páně Služebnice gſem gá. ¶ Ač ſem gá wždycky žádala toho/bych mohla být Djwkau Matky geho: wſſak ſtaň mi ſe podlé ſlowa twého ¶ Gak ta ſlowa Paña promluwila/moc Ducha Páně gi zaſtjnila/a Maudroſt wěčná w nj ſe wtělila. ¶ O Panno genžs tak weliké mocy/woláme k tobě wedne y w nocy/račiž nám být ſtále ku pomocy. ¶ Widauc nauzy ſtwořenj lidſkého/rač poſlechnauti hlaſu naſſeho/a neopauſſtěg z nás nižádného. ¶ Bychom Panno ſkrz Twé přjmlauwánj doſáhli Božjho ſmilowánj/potom wěčně s Tebau přebywánj. ¶ Chwála budiž Bohu na wýſoſti/w třech oſobách w gediné bytnoſti/od počátku po wſſecky wěčnoſti. ¶ Tak wždycky Bohu chwálu wzdáwegme/Matky Paně pomocy žádegme/Alleluja weſele zpjwegme.

Gako:

Gako: Zdráwa budiž pozdrawená.

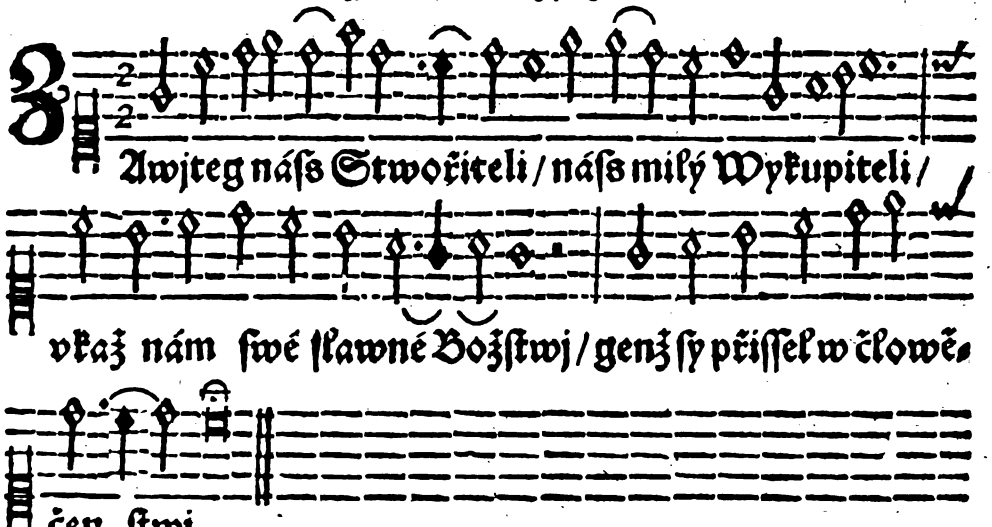

¶ Wjteg z Panny narozený / Duchem Swatým ſpůſobený / Slowo Tělem včiněno / kteréž geſt w Panně ſtwořeno. ¶ Zawjteg k nám ſwau miłoſtj / z naſſich ſrdcý wyžeň złoſti / bychom z Twého nawſſtjwenj / mohli mjti vtěſſenj. ¶ Wjteg Kryſte drahý hoſti / genžs pro nás ſtaupił z wýſoſti / králugeſs w nás ſwau miłoſtj / Ducha ſwého s přjtomnoſtj. ¶ Zawjteg z daru Božjho / nad Tebe nenj lepſſjho / nebs Ty ten pokład žádaný / od Boha lidem wydaný. ¶ Wjteg ſwětło wſſech Angelůw / oſwěť ſrdce wſſech Křeſtianůw / bychom wždy pamatowali / čtwero přjſſtj rozgjmali. ¶ Prwnj přjſſtj geſt Wtělenj / byłoť wěrným k vtěſſenj / neb zdáwna s pláčem žádali / aby geho dočekali. ¶ Druhé přjſſtj geſt miłoſtné / w ſrdce każdé duſſe wěrné / do kteréž když Pán zawjtá / diwněť w miłoſti prokwjtá. ¶ Třetj přjſſtj w nenadále / když ſmrt zachwátj nedbalé / tuť Pán přigde / by

by zaplatil každemu / gak kdo zaslaužil. ¶ Čtwrté přjsstj gest den saudný / ten bude hřjssným přehrozný / budaut se chtjt před njm skrýti / nebudaut mocy vgjti. ¶ Gežjssi pro twé Wtělenj / nawssstěw srdce nasse nynj / bychom se z swých hřjchů káli / potom s tebau přebýwali.

Gako: A na zemi budiž lidem. Aneb ginau obecnj notau.

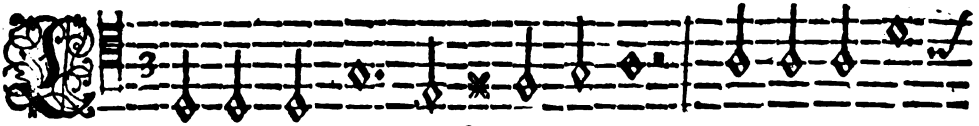

A ska wě čná Bůh gediný / zgewil se w nj

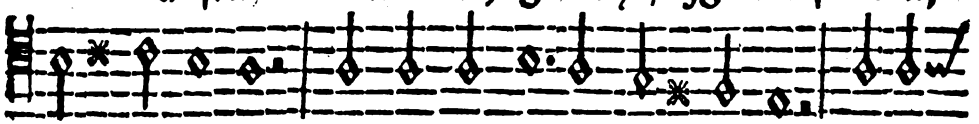

k nám přediwný / když ráčil z Nebe sstaupiti / k člo wě-

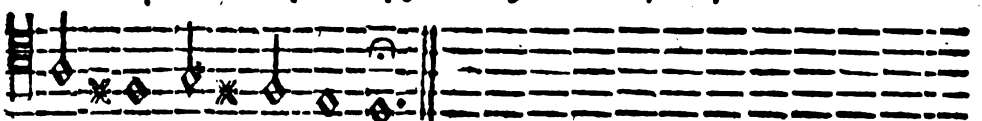

ku se při po gi ti.

¶ Aby byl Spasytel lidský / wtělil se w žiwot Panenský / skrze moc Ducha swatého / k wykaupenj lidu swého. ¶ Slowo Tělem včiněno / Paňy wssak neporussylo / diwně nad rozum Angelský / spůsobil to nad běh lidský. ¶ Neb w žiwotě Panny sličné / přigal Tělo pro nás hřjssné / kdyžto to Angelu swolila / aby se řeč geho stala. ¶ Wtělil se ten Pán Nebeský / ukázal porod Panenský / podiw se wesšken swět tomu / toť slussj samému Bohu. ¶ Wyssel gest z schrány Panenské / gakožto z Syně Králowské / co Obr rychlý k k běženj / kwapě knassemu Spasenj. ¶ Wyssed od Otce

wě-

wěčného / wſſeł do domu ſwěta toho / Wtělenjm w žiwotě Panny přigał oděnj obrany. ¶ W němž proti Knjžeti ſmrti bogował pracně do ſmrti / pádem ſwým přemohł ſylného / mocně poplenił dům geho. ¶ Genž s rowný Otcy wěčnému / ſpomoz přirozenj mdlému / naſſeho těła nemocy odegmiž ſwau Božſkau mocý. ¶ Bohu Otcy Nebeſkému / y geho Synu milému / také y Duchu Swatému wzdegmež čeſt Bohu gednomu.

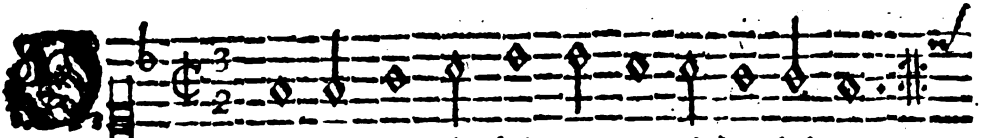

Přeſſtiaſt ná hodi na wnjž ſwolila /
Hned moc Božſká Panenku za ſtjnila;

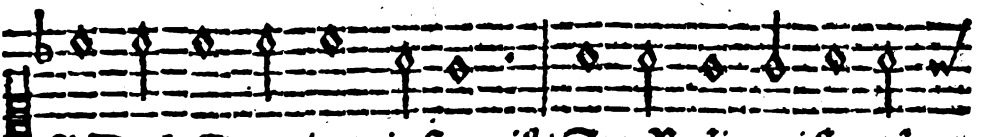

A Duch Swatý w nj ſtaupił / Syn Božj w nj ſe wtě-

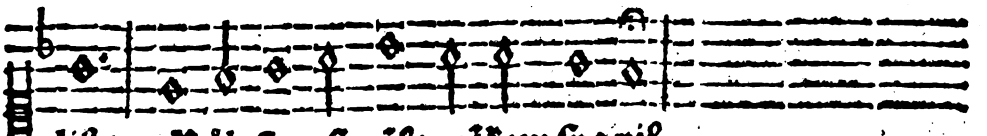

lił / a Bůh ſe geſt s čłowěkem ſpogił.

¶ Obweſeliž ſe lidſké pokolenj: neb giž máſs Boha w lidſkém přirozenj / wſſecken ſwět tobě poddał / a teď ſamého ſe dał; y kdožby ho pak nemiłował? ¶ K tomu wſſecky bjdy naſſe dědičné / kteréž ſau měli nás trápiti wěčně / za ſwé właſtnj ge přigał / nám ſwůg žiwot wěčný dał / naſſjm bjdám konec wdělał. ¶ Pohleď pilně na to każdý

člowěče/ gakau prácy twůg Bůh přigal na sebe/ twé tělo s pokutami/ bjdu/ smrt/ y raněnj/ také wssecka twá vtrpenj.

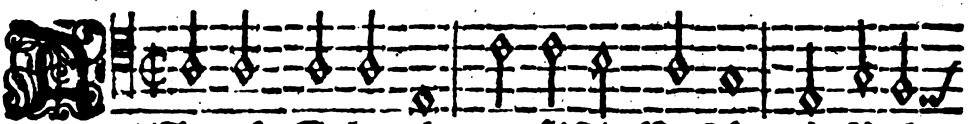

A Ngel Gabryel/ ten čistý Posel/ od Boha

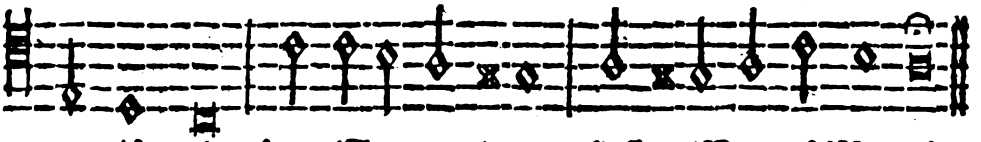

po sla ný/ do Na za ré tu/ k Ctné Panně Maryi

¶ Lásku nesmjrnáu/ a milost hognau/ od Boha zwěstuge/ že gest milosti plná/ wyprawuge. ¶ Panna to slyssic/ w swé srdce pustic/ hned se zarmautila/ slowa Angelská pilně rozmeyssleła. ¶ Řkauc: O! Angele/ Nebeský posle/ gakž to býti může/ bych Matkau byla/ gessto neznám muže? ¶ Angel odpowěd dobrau nassel hned/ a řka: nelekeg se/ nad přirozenj wěc tato děge se. ¶ Nenjť nemožné/ a nepodobné nic Bohu wěčnému/ kterýž dodáwá pomocy každému. ¶ Ay y Alžběta/ twá milá Teta w starosti počala/ gessto neplodnau/ dost dlauho/ trwala. ¶ Ta Panna tichá pokorně wzdychá/ a odpowěd strogj/ Archangelowi Božjmu Poslowi. ¶ Ay hle gá Djwka pokorná tichá Pána welikého/ staň mi se posle/ wedlé slowa twého. ¶ Tu hned Spasytel/ náš Wykupitel předjwně se wtělil/ by byl člowěkem/ dolů z Nebe sstaupil. ¶ Wykupiteli/ náss Spasyteli/ dey pro twé Wtělenj zde milost/ w Nebi wěčné radowánj.

Z Ne-

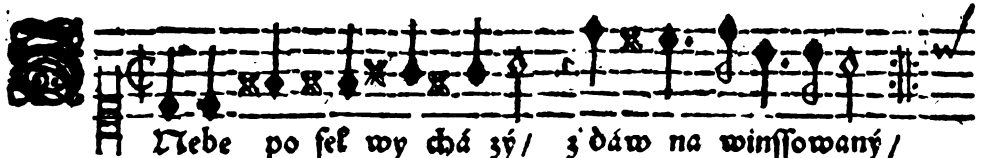

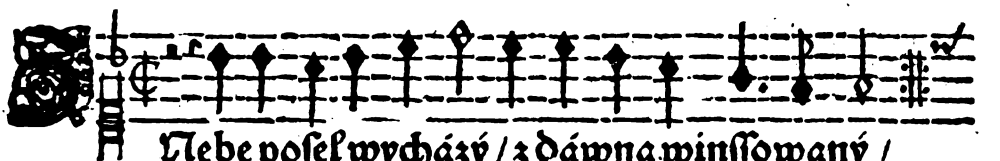

¶ Pokornē ſe pokloniw/ koná ſwé Poſelſtwj/ ſwau hła-wu ctnē nakloniw/ ctj Swaté Panenſtwj/ Pannu pozdra-wuge/ diwnau wēc zwéſtuge. ¶ Zdráwas Panno miło-ſtj Božſkau naplněná/ krásau wſſelikých ctnoſtj nad giné wzneſſená/ máſs Rodičkau býti/ Syna poroditi. ¶ Syn Božj tebe wolj/ chce tē Matku mjti/ gak gen ſrdce Twé ſwolj/ hned ho máſs počiti/ ſwol Panenkò čiſtá/ počni Pána KRYSTA. ¶ Proč ſe rdjſs? proč wyptáwáſs? gak to může býti? ač může nepoznáwáſs/ nemeſſkeg ſwoliti/ Panenſtwj nezruſſ ſs/ že gſy Matkau/ ſkuſýſs. ¶ Nebog ſe/ to včinj ſám Bůh Wſſemohaucý/ tobě čiſté zaſtjnj Duch

Swatý žádaucý/ co nelze mysliti/ může Bůh činiti. ¶ Když tak Marya slyssj/ Angela Swatého/ dj: Hle gsem ta neynižssj Djwka Pána mého/ podlé twých slow se stań/ co chce můg Bůh a Pán. ¶ Plesegj Králowno Rágská/ že gak sy swolila/ diwné wěcy Moc Božská w tobě spůsobila: počalas w swém Těle Swěta Spasytele. ¶ O diwná wěc/ a nowá! Bůh ponjžil sebe/ gegž sy skrze swá slowa přiwábila z Nebe/ na twé gedno Slowo w tělil se Bůh Slowo. ¶ Milá Božj Matičko buď nasse Řečnice/ proniluw za nás Slowičko/ buď Orodownice: koho ochrańuges/ od Pekla zbawuges.

Gako: Vtebeť gest darů dosti/ ꝛc.

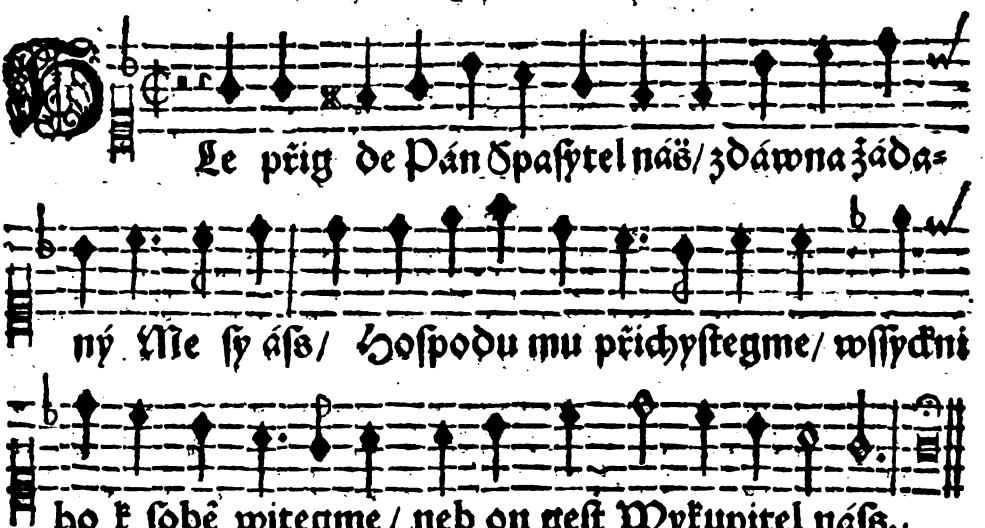

¶ Zdwořile se k němu měgme/ do chléwa ho newjtegme. Gest wzácný Host/ Božské Plémě/ wssemohaucý Pán Nebe Země/ wzácnau Hospodu chystegme. ¶ W srdcy ať se mu byt strogj/ Pán lásky o srdce stogj. Kdo ho žádáss ho-

sta

sta mjti/ hleď srdce čistotné mjti; newediž ho k hřjchů hnogi. ¶ Skrz swatau Swátost pokánj/ prawé hřjchů opłakánj smey sskaredost neprawosti/ wyžeň z srdce smrad chlipnosti/ ať gest hodné přebýwánj. ¶ Ať mjsto nenj studené/ wraucý łáská mráz zažene. Opatrnost hljdey dwéřj/ samému Krystu otewři/ ať sau wssem giným zawřené. ¶ Krásné čałauny wssech ctnostj/ rozwěss stáłost s horliwostj/ ať se wssecko gasně třpjti/ wzácný host má k nám přigjti/ vctěmež ho dlé možnosti. ¶ Krásnau Koljbku s plenkami zgedná Sstědrost almužnami: neb kdo chudého odjwá/ Pána Gežjsse přikrýwá/ gest ten přjgem z Pjsma známý. ¶ Dobrá wůně gest modlenj/ bez toho ať srdce nenj: gakož ani bez swětłosti; swěť tedy přjkładem ctnostj/ toť gest neylepssj swjcenj. ¶ Zpěw se gesstě nedostáwá/ ten se Angełům necháwá: tiť budau sładce zpjwati/ hosta obwesełowati/ zpjwagjc: Buď Bohu Sláwa. ¶ Hospodu sme připrawili/ přigď tedy Hoste přemiłý/ přigď Gežjssi winssowaný/ cełým srdcem miłowaný/ čekáme tě každau chwjły.

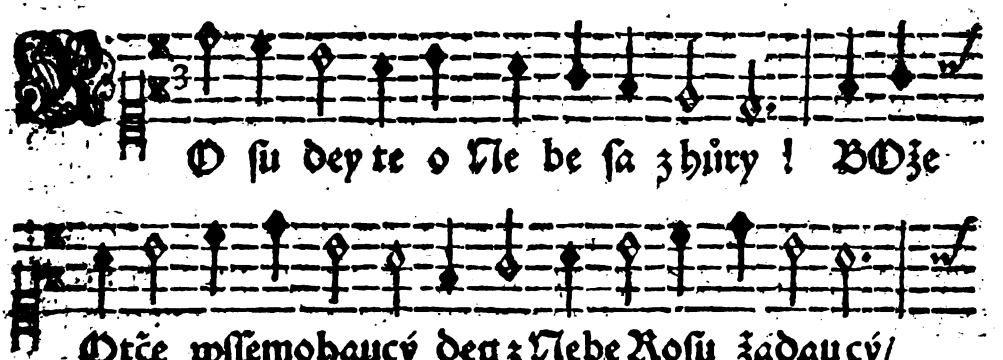
O su dey te o Ne be sa z hůry! BOže
Otče wssemohaucý deg z Nebe Rosu žadaucý/

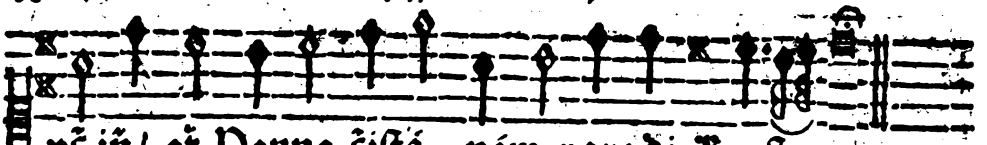

vč iň/ ať Panna čistá nám porodj Krysta.

¶ Oblacy desstěte sprawedliwého! prostež swatj Angelowé / překrásnj Božj tworowé / ať přispjssj Syn Božj / hřjchy swěta složj. ¶ Otewři se / otewři se Země! poroď nám Panenko čistá/ poroď Spasytele Krysta. Wydey Panenská Země / wydey Božské plémě. ¶ Hle Pán přigde / a wssickni Swatj s njm! koho sme zdáwna žádali / giž sme sstiastně wyžádali; Marya ho počala / w žiwotě obgala. ¶ Weselte se wssickni Národowé; těss se lidské pokolenj; neb se bljžj twé spasenj: vhlidáss w lidském těle / twého Spasytele. ¶ Pospěss ó! Spasyteli žádaucý/ pospěss nasse potěssenj / wyswoboď nás z zatracenj. Přigď Gežjssi laskawý/ Messyássi prawý!

Gako: Pán Bůh gest shla má/ wssecka naděge / ꝛc.

ARchangel Gabryel / ten Nebeský posel / od Boha poslaný / do přjbytku Panny gest přissel. ¶ Promluwiw k nj mjle / řekl gi té chwjle: Zdráwa buď Marya / tys milosti plná nad giné. ¶ Pán s Tebau Panno ctná / ty sy wywolená / abys Matkau byla / swětu porodila / wssech Pána. ¶ Panna se diwila / k Angelu prawila: Gakž to býti může? nepoznáwámť muže / gsauc Panna. ¶ Na to odpowěděl / Archangel Gabryel: Marya nebog se / wssecko to stalo se což Bůh chtěl. ¶ To pak též chce mjti / nemesskeg swoliti / nebť gest wssemohaucý / a wsse můž

swau

ſwau mocý činiti. ¶ Cžiſtoty nezruſſjſs / že gſý Matkau zkuſýſs / podlé cžlowěčenſtwj / Boha w ſwém Panenſtwj porodjſs. ¶ Když to vſlyſſela Panna vſſlechtilá / přiwolic ke wſſemu / poſlu Nebeſkému prawila: ¶ Hle gá Djwka Pánĕ / přigjmám poddanĕ / co Bůh na mně ſkládá / nechť ſe (mám to ráda) hned ſtane. ¶ Gakž odpowĕd dala / by ſe ta wěc ſtala / hned w Panenſkém tĕle ſwěta Spaſytele počala. ¶ Panno Matko milá wſſech ſy potěſſila / že s Archangelowi / Božjmu Poſlowi / ſwolila. ¶ Neb ſkrz to ſwolenj k Božjmu Wtělenj / přiſſlo lidu wſſemu / ſyc zawedenému / ſpaſenj. ¶ Rač ſe přimluwiti / nám to wyproſyti / ať můžem ſkutečně na twář Božj wěčně patřiti. ¶ Skrz twé přimluwenj budiž nám k ſpaſenj Kryſta Syna twého / zdáwna žádaného / Wtělenj. ¶ Nedey nám zhynauti / ni ſkodně padnauti / pro ktereż / z ſwých přjčin / račil ſe Božj Syn wtěliti. ¶ Ač pak ſme zhřeſſili / toho zaſlauzili / abychom přjſnoſti / Božſké ſpraweolnoſti / zkuſyli. ¶ Ty wſſak zaſtáweg nás / nebo tu miloſt máſs / že dogde miloſti / koho z náklonnoſti / zaſtáwáſs. ¶ Nikdyť oſlyſſána nebýwá od Pána twá prosba za hřjſſné / z twé láſky přjliſſné / konána. ¶ Neráčiž tehdy nás / zwláſſť když geſt ſmrti čas / opauſſtět Panno ctná: nýbrž gſauc tak wzácná / pros za nás.

Gako: Wjmť ga zahrádku welmi weſelau.

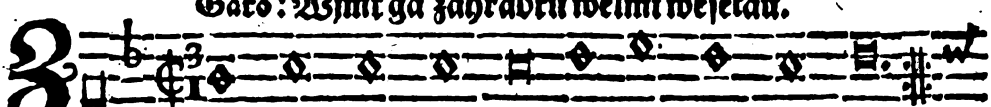

Ne be geſt wyſſel Archangel Pá nĕ /
A na ſwĕt přiſſel k Ma ryi Pan nĕ /

Nebe

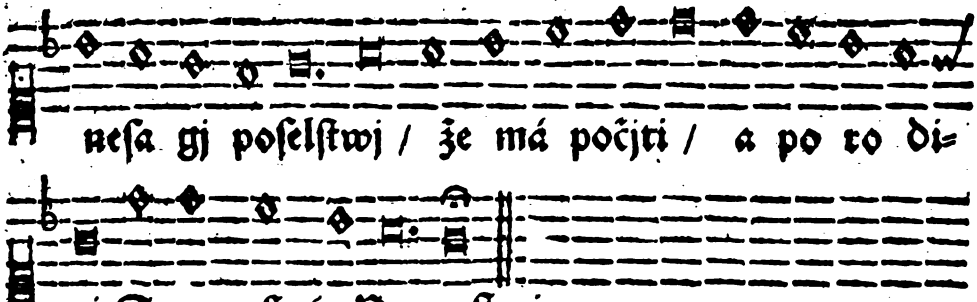

¶ Řka: budiż zdráwa / plná miłoſti / s tebau zůſtáwá Pán Bůh z wýſoſti. Ty ſy požehnaná mezy ženami / mezy Pannami nenjt rownáž žádná. ¶ Kdyż tyto řeči Panna ſlyſſela / s ſtrachem a s pečj odpowěděla: gakż to býti můże / abych počala / a porodila: nepoznáwámť muže. ¶ Řekł gj Angel: Nemáſs ſe báti / co kdy Pán Bůh chtěł / mohło ſe ſtáti. Toť pak chce Bůh mjti. Nic nepochybůg / a ſe neſtrachůg / můż to včiniti. ¶ Hned na tom doſti / MArya měła / s ponjženoſtj odpowěděła: Ay gá Djwka Páně / ne podlé mého / než podlé twého / ſłowa ať ſe ſtane. ¶ Po tom pokornem odpowěděnj / a neodpornem Bohu ſwolenj / počała w swém těle / neymilegſſjho Syna Božjho / Swěta Spaſytele. ¶ Buď pochwálená Panenko čiſtá / żes včiněná GEžjſſe Kryſta Matkau neyſwětěgſſj. Pros / ať naſſjch win zbawj nás twůg Syn / nám wſſem neymilegſſj / Amen.

Mnoho ginhch Pjſni / kterě ſe pro Adwent hodj / nagdeſs w Pjſnjch o Panně Maryi.

Pjſně

Pjſně o Narozenj Syna Božjho.

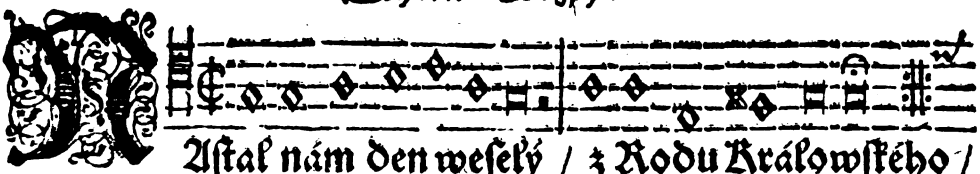

NAſtal nám den weſelý / z Rodu Králowſkého /
Neb nám přiſſlo dneſſnj den/z Břicha Panenſkého/

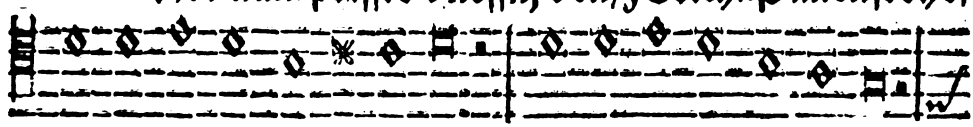

R°/ Djtě welmi předivné / y ta ké pře ra doſtné/

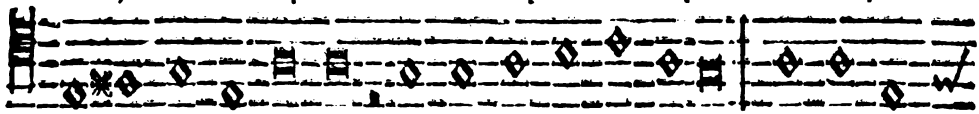

w těle ſmrtedlnoſti/ o němž nelze mluwiti/ my ſly ti/

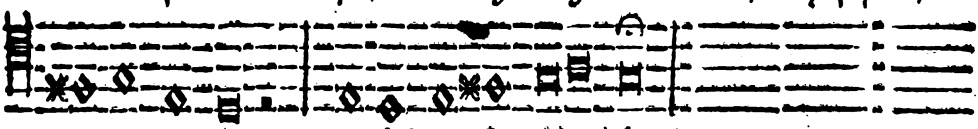

wyprawiti / wedlé geho Božſtwj.

¶ Narodil ſe Syn Božj z přečiſté Panenky / gakžto Lilium z Růže / toť geſt diw weliký. R./ Gehož neſla Panenka/Stwořitele wſſeho ſwěta / Genž geſt bez počátku / gakžto pokrm přečiſtý bral geſt z prſůw Panenſkých / za dnůw ſwé mladoſti. ¶ Matka tato geſt Dcera/ Otec ten-

to Syn geſt. Kdo ſlýchal diwy také! Bůh nám narozen geſt. R°/ Slauhau geſtiť y Pánem / ten genž Zemi y Nebem nemůž obgat býti / genžto w Nebi králuge / a na Zemi panuge / nemůž ſtjžen býti. ¶ Angel geſt to Paſtuſſkám bdjcým nad ſwým ſtádem o půl nocy zwěſtowal / Nebeſkého Krále / R°/ Toho genž w geſlech ležj / mládence mezy zwěřj / Pána Angelſkého / w plenky obwinutého / twáři welmi krásného nad Syny Cžlowěčj. ¶ Gakžto Slunce nezruſſj ſkla kdyžby ge proſſlo / tak Marye Panenſtwj nenj porusſeno. R°/ Sſtiaſtnáť geſt ta Rodičká / genž z čiſtého žiwota Boha porodila / toť geſt Panna Marya / w letech gſaucý mladičká / Kryſta geſt krmila. ¶ Když byl swět popjſowán za Cýſaře Auguſta / Marya / gſauc těhotná / ſſla také do měſta / R°/ Do Betléma Jůdowa / ku porodu ſwého Syna / ať by on nás zapſal w knihy žiwé Nebeſké / kdež gſau chwály Angelſké / bezewſſj teſtnoſti. ¶ Kryſte genž ſy ſwau mocý nás ſtwořiti račil / a pro naſſe Spaſenj narodit ſe ráčil / R°/ Tebeť wěrně proſýme / odpuſť což my hřeſſjme / nedeg zahynauti. A po ſmrti nám hřjſſným do Muk pekelných hroznych nedopauſſtěg gjti.

Gako: Weſelým hlaſem zpjwegme. Neb: Proſpěwůgmež wſſyckni.

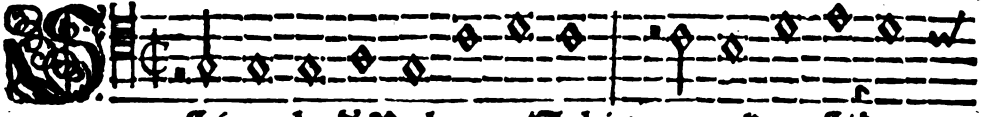

ha

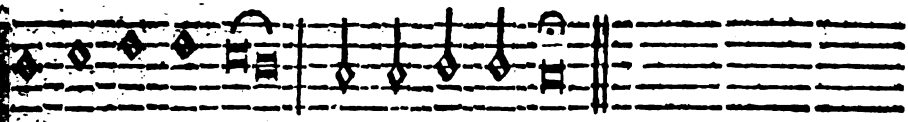

ha chwáljcýmu. Kryſte el ey ſon.

Tebe dobrého chwáljme / ſtědrého dobrořečjme / onu tobě činjme / ſlawného tě welebjme. Kryſte eley- ¶ Také y djky wzdáwáme / neb hodného vznáwáme cti / Tebe Hoſpodine / pro twau wěčnau ſláwu Pane. ſte eleyſon. ¶ Boże oblohy Nebeſké / weleſlawný ta- emſké okrauhloſti Králi / Tworče / a náſs wſſemohau- tče. Kryſte eleyſon. ¶ Ty také gednorozený / Gežj- ryſte ſplozený před wěky / než Swět byl ſtwořen / bu- a wěky pochwálen. Kryſte eleyſon. ¶ O Pane Bo- eránku / Marye Panny Synáčku / kterýž hřjchy ſwěta áſs / buď nám miloſtiw Pane naſs. Kryſte eleyſon. ¶ žs ſy neſl hřjchy ſwěta / buď miloſtiw po wſſe léta / a ženau modlitbu vſlyſs Křeſtianſkého lidu. Kryſte on. ¶ Kterýž na prawicy Otce ſedjſs / tam / gſa náſs upce / ſmilůg ſe Pane nad námi / zůſtáwage wždycky s i. Kryſte eleyſon. ¶ Nebs ty ſám Pane weliký / bog łowěk wſſeliký. Ty gſy nad giné Neywyšſſj / Pane náš ſe Gežjſſi. Kryſte eleyſon. ¶ S Duchem Swatým elebnoſti / Boha Otce na wýſoſti / deg ať twau Slá- patřjme / pokorně wſſickni proſýme. Kryſte eleyſon. men račiž nám to dáti / k Blaho lawenſtwj přigiti / s eky twými bydleti / Tebe tam wždycky widěti. Kry- eyſon.

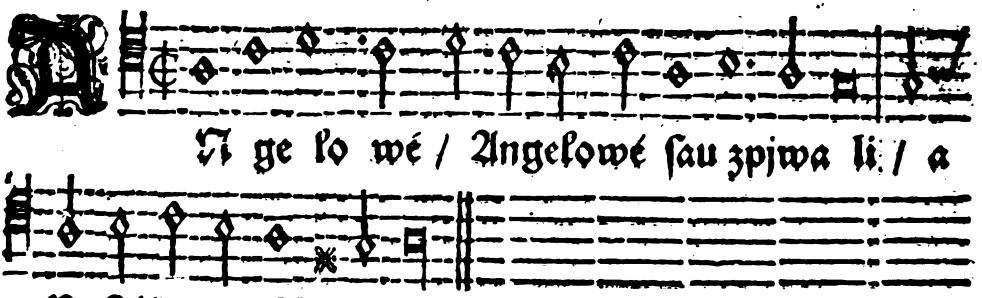

Ngelowé ſau zpjwali / a Paſtýřum zwěſtowali.

¶ Kryſta Pána / Kryſta Pána Narozenj / genž geſt wěčných vtěſſenj. ¶ Slýchalli kdo / ſlýchalli kdo od wěčnoſti / aby Bůh ſſtaupil z wýſoſti. ¶ Emanuel / Emanuel chtěge ſſlauti / w těle s námi přebýwati. ¶ Jzayáſs / Jzayáſs to zwěſtowal / o něm zdáwna prorokowal. ¶ Práwě že ſe / práwě že ſe narodj nám / Bůh wěčný a nebebeſký Pán. ¶ Z pokolenj / z pokolenj Dawidowa / s njmž nám přiſſla radoſt nowá. ¶ Y ſpaſenj / y ſpaſenj lidu ſwého / z mocy dábla vkrutného. ¶ Swětlem Božjm / ſwětlem Božjm oſwjtil nás / temnoſt hřjchůw zahnal od nás. ¶ A my hřjſſnj / a my hřjſſnj z té miloſti / pochwalmež Božj Maudroſti. ¶ Gaſſným hlaſem / gaſſným hlaſem zpjwagjce / na něm toho žádagjce. ¶ Bychom ſe s njm / bychom ſe s njm radowali / z geho darůw děkowali. ¶ O! miloſti / ó! miloſti k nám weliká / žes ſe wtělil pro člowěka. ¶ Hognĕ ſy nám / hognĕ ſy nám w tom poſſlaužil / žes nás ſwau krwj wykaupil. ¶ Tobě Kryſte / Tobě Kryſte Králi wěčný / z čiſté Panny narozený / ¶ Budiž chwála / budiž chwála wždycky wěčná / y wſſem Swatým vſtawičná.

Zwě=

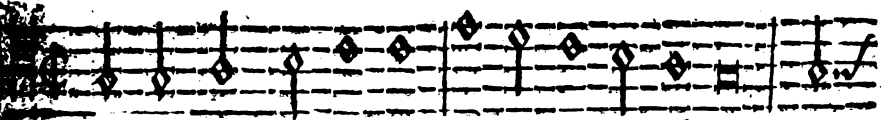

Wěſtugem wám radoſt/ přewelmi welikau/ po=

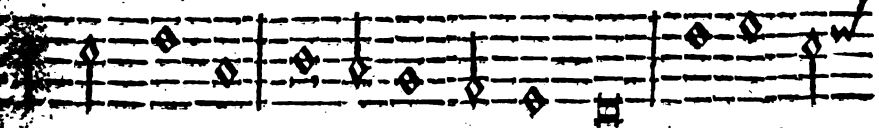

di ła Pan na / či ſto tu Panenſkau/ Krále Ne=

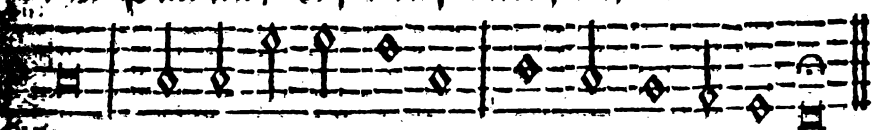

ého / chwalmež s Nebeſſtiany Pána Angelſkého.

Prorocy od dáwna ſau prorokowali / Meſſyáſſe
pjſſjc/ zwěſtowali/poſpěſš a zawjteg/ od lidu wždy
zdáwna žadoſtiwey. ¶ Słunečko y Hwězdy ple=
ncugj / twého Narozenj radoſt wyznáwagj / wſſe=
ſtwořenj magj giž náděgi k ſwému wykaupenj. ¶
ež na Mlaďátko ležjcý w geſličkách / vtěſſené / ſli=
winuté w plénkách / gemužto Nebeſſtj čeſt chwáłu
agj Kůrowé Angelſſtj. ¶ Sławný Swátek ctj=
ho Narozenj / radoſtně čekáme ſwého wykaupenj/
nás z temnoſti / z płačtiwého ſýdła / do wěčné ra=
¶ Rodičko Marya / Panenko přečiſtá / buď nám
wá / po porodu Syna: ať nás w rozkoſs Rágſkau
/ a dá nám radoſt ſwau Nebeſkau. ¶ Amen Alle=
łu zpjwagjce / Pánu Rozenému wždy ſe kłaně=
/ s radoſti bez konce / miłoſt v Gežjſſe na wěky ma=
gjce / Amen.

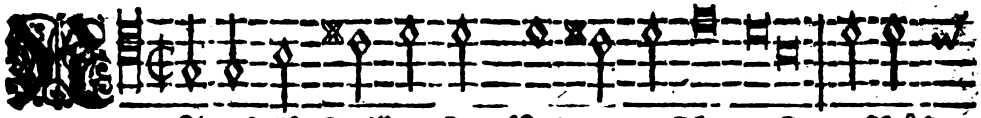

Aro dil ſe Kryſtus Pán / weſel me ſe/ z Rúže

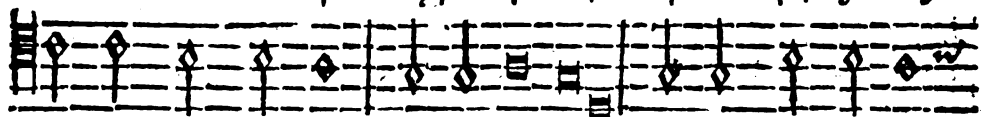

Kwjtek wykwĕt nám/ radúgme ſe/ z ziwota či ſtě-

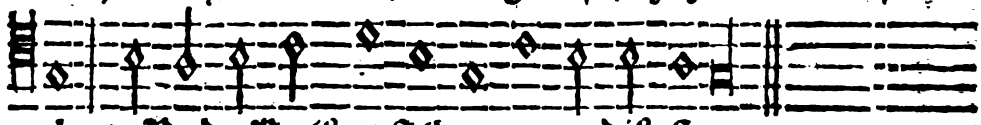

ho/ z Rodu Králowſkého/ naro dil ſe.

¶ Genž prorokowán geſt / weſelme ſe / ten na ſwĕt poſlán geſt / radúgme ſe / z ziwota zč. ¶ Czlowĕčenſtwj naſſe/ weſelme ſe/ráčil wzýti na ſe/ radúgme ſe / z ziwota zč. ¶ Goliáſs oblaupen / weſelme ſe / Člowĕk geſt wykaupen/ radúgme ſe / z ziwota zč.

A Bozj Naro ze nj ra du gj ſe An ge li/
A ſple ſá njm zpjwagj: Chwáłá mi lé mu Bo hu.

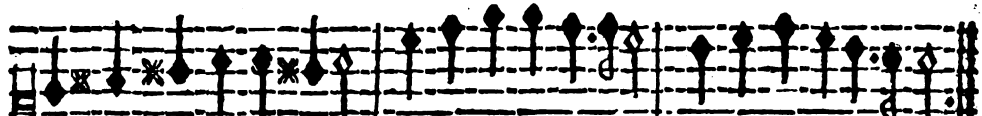

Panna Syna po ča ła/ nám Boha porodíła/ čiſtau Pannau zůſtała.

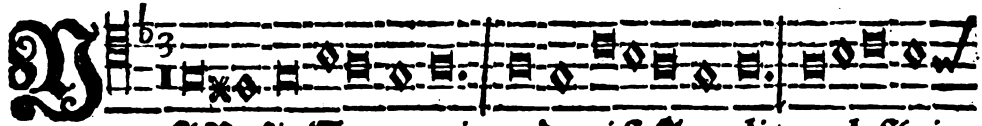

A Bozj Narozenj radugj ſe Angeli/ a ſpleſánjm zpjwa-

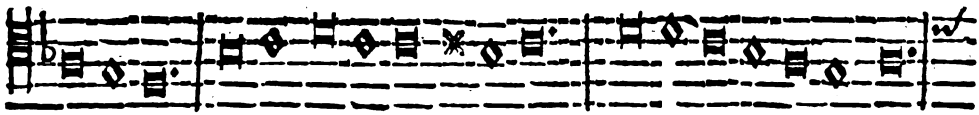

zpjwagj: chwála milému Bohu/ Panna Syna počala/

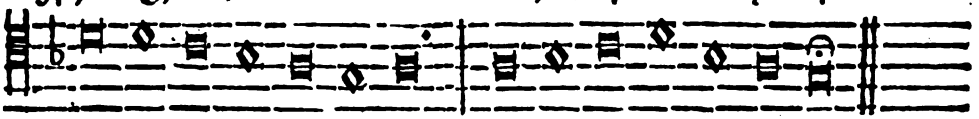

nám Boha poro dila / čiſtau Pannau zůſtala.

¶ Gabryel geſt zwěſtował/ Paſtýře obradował z Kryſtowa Narozenj / weliké vtěſſenj / Panna Syna počala / nám Boha porodila / ꝛč. ¶ Narodil ſe Emanuel / gegž zwěſtował Gabryel/ ſwědek geſt Ezechyel/ od Otce poſſel/ geſt El / Panna Syna počala/ nám Boha ꝛč. ¶ Kryſtus ſe nám narodil z Panenky přepokorné / nepočat ſa ſemenem / nežli Nebeſkým plemenem / Panna Syna počala / nám Boha ꝛč. ¶ Králowé ſe klaněli / Zlato/ Kadidlo dali / Mirru obětowali / čeſt y chwálu wzdáwali. Panna Syna počala / nám Boha porodila / čiſtau Pannau zůſtala.

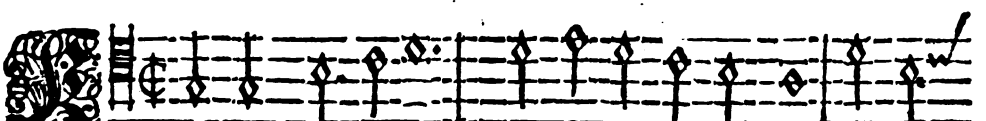

Kryſtus Syn Božj narodil ſe nynj z žiwo-

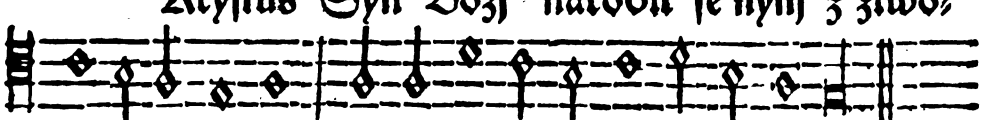

ta Panenſkého / wtělil ſe pro člowěka hřjſſného.

¶ Žádoſt Prorokůw / prwnjch Swatých Otcůw/ Bůh Otec ſplnil mile/ dal nám Syna ſweho této chwjle. ¶ Protož

toż mu każdý/ děkůg Křeſtań wěrný/z toho daru drahého/ chwáljc bez přeſtánj Gméno geho. ¶ Neb překrásný dar dneſſnj den geſt ſeſlán/ z miloſti Boha Pána/ njmžto geſt dábelſká moc ſklamána. ¶ Radůg ſe tomu każdý wěrný, komu Bůh popřál dočekati/ we zdrawj ten Hod pamatowati. ¶ Blahoſlawené gſau ty oči/ které zaſlaużili widěti/ takowého Pána nań hleděti. ¶ Mnożý Králowé/ také Prorokowé/ z dáwna toho żádali/ chudj Paſtýřowé dočekali. ¶ Swatj Angelé/ Nebeſſtj Měſſtiané/ chwálj Boha na Nebi/ zwěſtugjc nám pokog zde na Zemi.

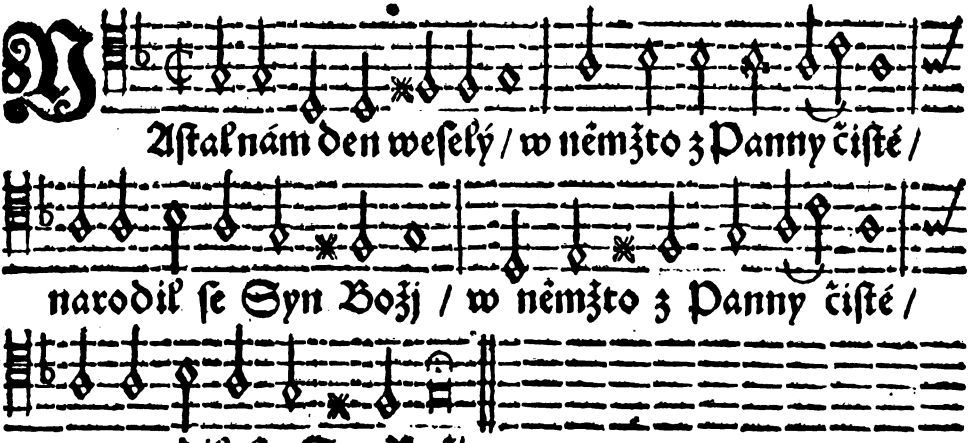

¶ Gemužto Slunce y Měſýc y Hwězdy Nebeſké ſlaużj na časy ſwé. ¶ Protož my zde na zemi wzdegmež chwálu gemu/ ſe wſſemi Angely. ¶ Děkugjc mu po wſſe časy/ że nás ráčil ſproſtiti/ od dábelſké mocy. ¶ Cchwála čeſt y požehnánj buď mu wzdána nynj/ nadewſſe Stwořenj.

Radůg-

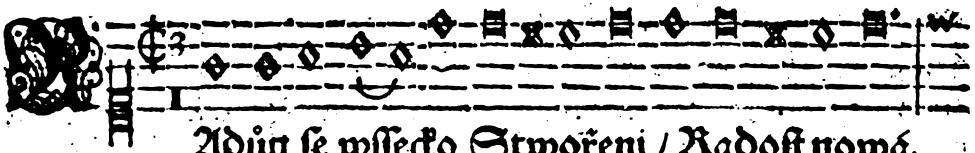

Adůg ſe wſſecko Stwořenj / Radoſt nowá.

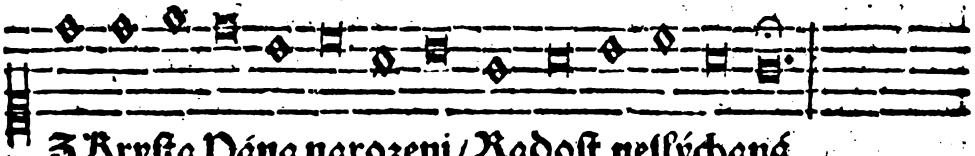

Z Kryſta Pána narozenj / Radoſt neſlýchaná.

¶ Způſob bleſku Nebeſkého / Rad: no: poſſeł z żiwota čiſtého / Ra: neſł: ¶ Wydſſtěli z hůry Nebeſa / Ra: nowá. Sprchla na zem z Nebe roſa / Rad: neſł: ¶ Sprawedliwý z Nebe ſſtaupił / Rád: no: Kryſtus aby nás wykaupił. Ra: neſlýchaná. ¶ Co nám giſtili Prorocy / Ra: nowá. zgewilo ſe této nocy. Rad: neſlýchaná. ¶ Angelé z Nebe zpjwagj / Rad: nowá. Radoſt na zemi zwěſtugj. Rad: neſlýchaná. ¶ Że ſe narodił Spaſýtel / Ra: nowá. Nás wſſech hřjſſných Wykupitel. Ra: neſlýchaná. ¶ Gdau Paſtýři bez meſſkánj / Rad: nowá. Djtě to nalezнau w ſtáinj. Rad: neſlýchaná. ¶ Widj Matičku s Synáčkem / Rad: nowá. W nauzy být s krásným Robátkem / Rad: neſlýchaná. ¶ Diwj ſe / wſſak tomu wěřj / Rad: nowá / że Bůh w geſlech ſložen leżj / Rad: neſlýchaná. ¶ Nebť gim to Angeł ohłaſył / Rad: nowá. Że ſe tak narodit muſył. Rad: neſlýchaná. ¶ Hwězda od wýchodu Slunce / Rad: nowá. K tým geſlem wede tři Krále. Rad: neſlýchaná. ¶ Nemeſſkawſſe dary berau / Rad: nowá. do Jeruzaléma gedau. Rad: neſlýchaná. ¶ Hwězdu ſtratiwſſe ſe ptagj / Ra: nowá. w kterémby leżeł Král kra-

gi. Ra: neſl: ¶ Wěda žeby měl w Betlémě / Rad: no: ſpo-
zen býti Jůdſké země. Rad: neſl: ¶ Tam ch wátagj Hwěz-
du widj / Rad: nowá. kteráž gim na Ceſtě ſwjtj. Rad: neſl:
¶ Ta přiwedſſe Krále k mjſtu / Radoſt nowá. ſtogj přegj-
magic ceſtu. Ra: ne: ¶ Ctnj Králj dary ſtjhagj / Radoſt
nowá. ochotně ſe k poctě magj. Rad ne: ¶ Wida Djtě Bo-
hem býti / Rad: nowá. ſylně začali wěřiti. Rad: neſl: ¶ V-
přimným ſrdcem y myſlj / Rad: nowá. klaněgj ſe gemu w
geſly. Rad: ne: ¶ Wlaſtnj konagj powinnoſt / Radoſt no:
dary ſwědčj ſwau poddanoſt. Rad: neſl: ¶ GIežiſſi w
chlěwě ležjcý / Radoſt now: hwězdau ſe w Nebi bliſſtjcý /
Radoſt neſlýchaná. ¶ Zaſtkwi ſe w zatmělých ſtdcých /
Radoſt nowá. Tebe wyhledáwagjcých. Radoſt neſlſchaná.
¶ Deyž bychom Tě Wjrau znali / Radoſt nowá. s tebau
wěčně králowali. Radoſt neſlýchaná.

Gako: Otče náſs genž w Nebi bydljſs.

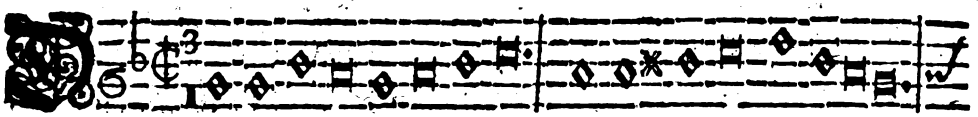

Jtě ſe nám narodiko / z Žiwota Panenky přiſſko.

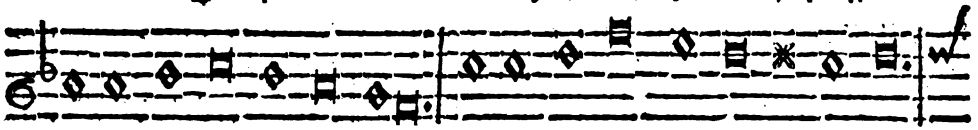

Přegj nám toho An gelé / ra du gj ſe Ar chan ge lé /

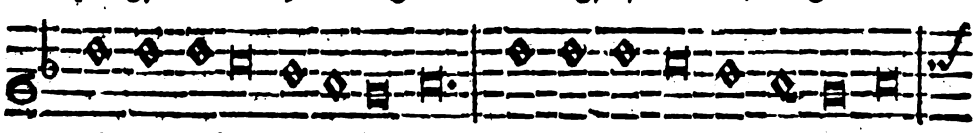

Trogicy Swaté čeſt prawá buď wzdána / y wěčné ſláwa /

buď

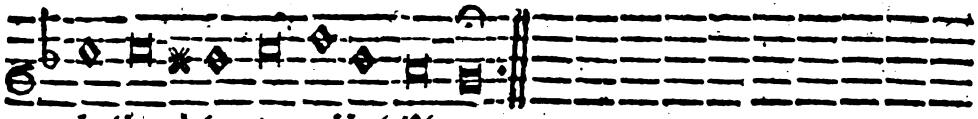

buď wzdána / y wěčná ſláwa.

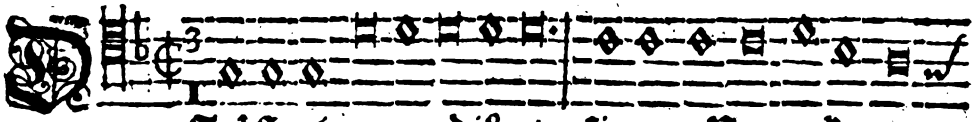

Jtě ſě nám narodilo / z žiwota Panenky po=

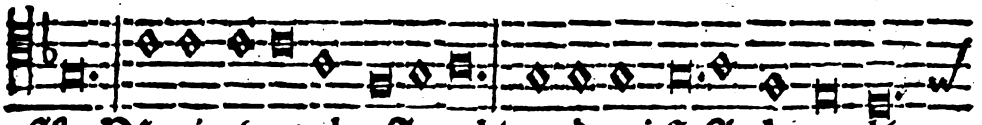

ſſlo. Přegj nám toho Angelé / radugj ſe Archangelé.

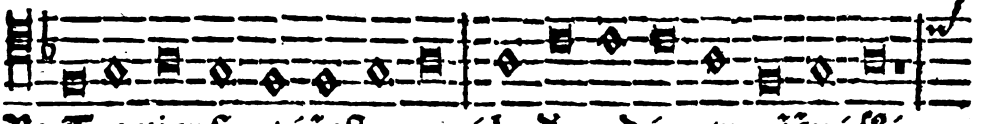

R°/Trogicy ſwaté čeſt prawá buď wzdána/y wěčná ſláwa.

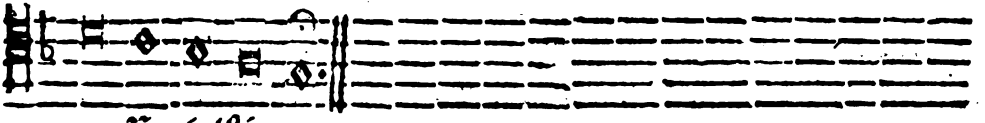

y wěčná ſláwa.

¶ Krále máme Sláwy wěčné / budauť nám nowiny wděčné / Syna Boha gediného w nocy ſwětu ſplozeného. R°/Trogicy Swaté/2č. ¶ Tomu my wſſickni dětátku prozpěwugmež bez zármutku: neb w geſle ſa położeny / w Nebi wládne y na zemi. R°/Trogicy Swaté/2č. ¶ Slowo Nebeſkého Otce/ gjmž on geſt wſſech wěcý Tworce/ſamo včiněno Tworem/zůſtáwá wſſak wěrným Bohem. R°/Trogicy Swaté/2č. ¶ Žiwot kteryž obžiwuge / wſſecko

to cožžiwé sluge / na swětě žiw být počjná / když Panny přissla hodina. R°/ Trogicy Swaté / ꝛč. ¶ Prawda od dáwna žádaucý / giž sám widěl wssemohaucý / z přjbytkůw swých z hůry sessla / by gj nasse hlaupost dossla. R°/Trogicy/ꝛč. ¶ Widěl Jákob wzhůru cestu/ wssak ne lidskau/ než Angelskau. Člowěku k žiwotu gistá/narodil se Krystus Cesta. R°/ Trogicy swaté / ꝛč. ¶ Swětlo swět oswěcugjcý / k nám z Nebe přicházegjcý / o půl nocy se zastkwělo / nočnj temnost oswjtilo. R°/ Trogicy swaté/ ꝛč. ¶ O! Maudrosti genžs w neywyšssých wždy přebýwala přjbytcých! kterak sy se ponjžila? z Nebe do chljwa sstaupila? R°/ Trogicy swaté/ ꝛč. ¶ Blaudili sme w prawé Wjře / gako Owce bez Pastýře. GEžjssi prawy Pastýři / saužils bludůw nassich ssjři R°/ Trogicy / ꝛč. ¶ Dobrý dobrotau samau byl Bůh / když se Syn na zem snjžil / dobroty nám zdjlnost popřál/a nás sobě zamilowal. R°/ Trogicy/ ¶ O! Dobroto Prawdo, s Swětlem! Pastýři / Maudrosti / s Slowem! buď nám prawau cestau Králi/ bychom se k tobě dostali. R°/ Trogicy swaté čest prawá buď wzdána/ y wěčná Sláwa / y wěčná Sláwa. Amen.

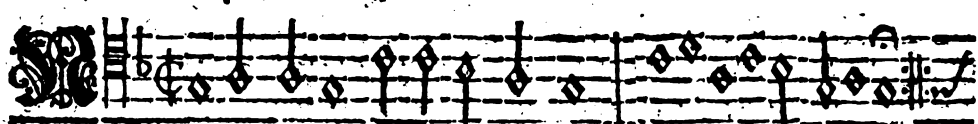

Astal nám čas welmi weselý/a nesmjrně vtěssený/
Kral nad Králi a Pán nad Pány ráčil se gest naroditi.

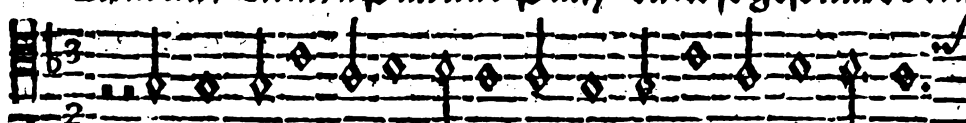

R°/ Gest se čemu podiwiti/ Bůh se ráčil tak snjžiti /

Člo-

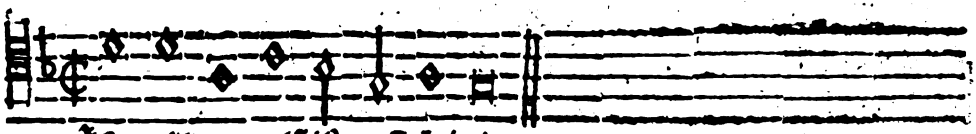

Člowěkem ráčil geſt býti.

¶ O přediwné geſt to a nowé / a od wěkůw neſlýchané. Aby Panna čiſtá počala / a w čiſtotě porodila. R. / Panenſtwj geſt nezruſſila / Krále, Boha porodila / a tak Swětu poſlaužila. ¶ Pane Gežjſſi Kryſte miły deg ſe nám znowu zroditi; nedeyž w hřjſſjch déle trwati / ale rač ſe ſmilowati. R. / Pro twé ſwaté Narozenj odpuſt naſſe prowinění / deg nám w dobrém ſetrwánj. ¶ K tobě ſe hřjſſnj vtjkáme / za miloſt Tebe žádáme: nezamjtegž ſwého Stwořenj pro twé ſwaté Narozenj. R. / Pomni na nás miły Pane / když nás pogmeſs z této země / přigmiž nás k ſobě do Nebe.

Gako: Ey wſtáwagjce ráno / ꝛc.

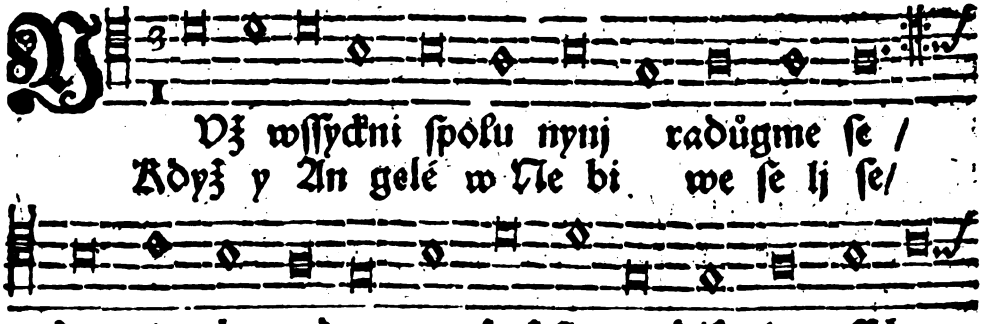

Wž wſſyckni ſpolu nynj radůgme ſe / Když y An gelé w Ne bi we ſe lj ſe / dnes / to hoto dne / w němž ſe narodil nám wſſeho ſwěta Pán.

¶ Angel Páſtýřům bdjcým / při gich ſtádĕ / zgewil w gaſnoſti Narozenj Páně. R. / A gim rozkázal / aby poſpjſſili / do Betléma ſſli. ¶ Řka / tam nagdete w plenky obwinuté / wám narozené Djtĕ z Panny čiſté. R. / A on w geſličkách / Spaſytel náſs a Pán / położen geſt tam. ¶ Oſtaupilo k nĕmu hned Angelůw mnożſtwj / zpjwagjc: Chwála Bohu na wýſoſti. R. / A dobré wůle pokog lidu wſſemu / zde bydljcýmu. ¶ Gdauce nalezli ſau Wykupitele Pána Gežjſſe / nás wſſech Spaſytele. R. / Syna Bożjho / Krále Nebeſkého / y s Matkau geho. ¶ Ona Dĕtátko pĕſtuge / a ljbá. A ge wznáſſegic na rukau koljbá. R. / Nyneg Synáčku Dĕtátko přemiłé / má kratochwile. ¶ Nawrátili ſe zas páſtýři k ſtádu / dĕkugjc Bohu z tak welikého daru / R. / że ſeſlati nám ráčil Syna ſwého / ſobĕ rowného. ¶ Matko důſtogná Panno wżdycky čiſtá / za nás přebjdné pros GEżjſſe Kryſta. R. / Ať twým přjkladem geho pĕſtugeme / w ſrdcých ſložjme: ¶ Tak gak paſtýři / y Řjſſe Angelſká ſe poklonili / y toho Dĕtátka / R. / My tež rownĕ tak djtĕ přiwjtegme / kolena ſkloňme. ¶ Řkauc: O! Gežjſſi w nauzy narozený / w geſlech na twrdé ſeno położený / R. / Wjteg / zawjteg / a geſſtĕ zawjteg / nás wſſech požehneg. ¶ Pro Narozenj Twé Gežjſſi Kryſte / Genžs ſe narodil z Panenky přečiſté / R. / rač wdĕliti nám Králowſtwj ſwého / bytu wĕčného. Amen.

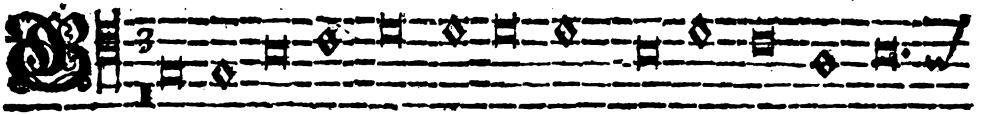

Ž ſlunce z hwĕzdy wyſſlo / radugte ſe li dé /

ana

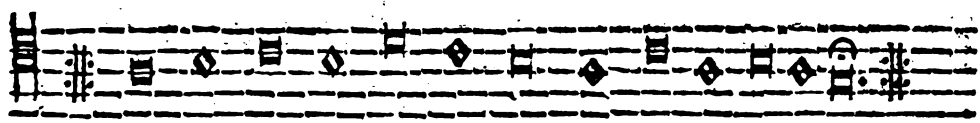

ana tento ßwět přiſſlo pro naſſe ſpa ſe nj/
a by ſe na pl ni lo drahé za ſlj be nj.

¶ Proroctwj ſe naplnilo zdáwna ohláſſené/od Prorokůw Duchem ſwatým nám předpowědčné; poſlal nám Bůh z wýſoſti giž Emanuele. ¶ Že Panna má porodit ſwěta Spaſytele/ a on má wyſwobodit lid od nepřjtele/ žiwot z žiwota wyſſeł/byť nám miłoſt naſſeł. ¶ O! přediwné Narozenj pro naſſe ſpaſenj! Syna Božjho Wtělenj/gaké ponjženj/lidſkému pokolenj/pro gich zwelebenj! ¶ Že mage Boha Otce mocného na Nebi/ráčił geſt mjti Matku chudičkau na zemi/aby nás obohatił ſwau ſláwau na Nebi. ¶ Pro nás ráčił pracowati/hład/žjžeň/trpěti/ a potom Umučenj trpké podſtaupiti: nám pokrm a nápog chtě tudy ſpůſobiti. ¶ Budmež giž wſickni wděčnj geho Narozenj/ať on nám ráčj dati wěčné králowánj/ s Otcem ſwým y s Angely w Nebi přebýwánj.

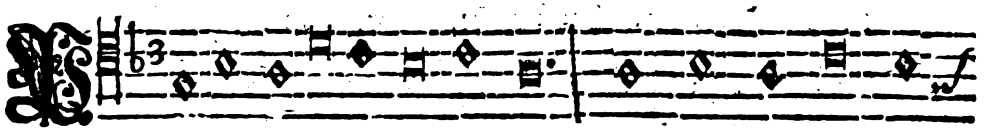

Prorokowali Prorocy/ wzegděť ſlunce ſpra-

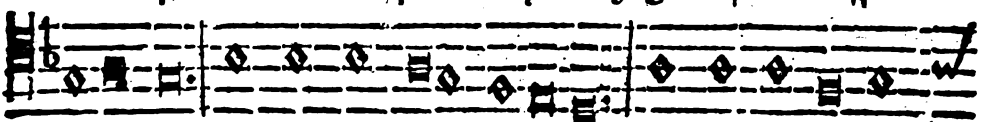

wedlnoſti/by lid byłzproſſtěn temnoſti/ſmjrce mezy Bo-

hem

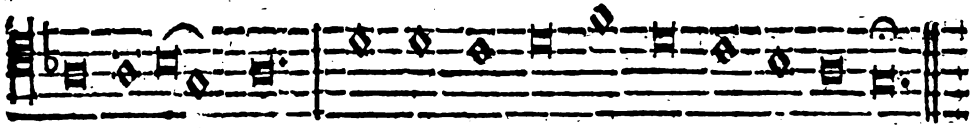

hem a lid em/ zdáwna žádaný s ſwatým Dawidem.

¶ Otcowé ſwatj wolali: Prolom Nebeſa, žádali; w temnoſtech očekáwali/ řkauc: Pane neračiž prodléwati/ pospěš ſwůg lid mile nawſtjwiti. ¶ Když ſe z Panenky narodil/ gſa Pán mocný/ co včinil? auzkoſti w ſwětě obljbil? leže mezy Wolkem/ také Oſlem/ od ctné Matky w geſle geſt položen. ¶ Hned od mladoſti ſlawný Pán/ od Herodeſa ſſpehowán/ ſkrz Miſtry ſlawné Mudrce/ prawě že klaněti ſe mu chce/ lſtiwě o něm pod tjm ſmeyſſlegjce. ¶ Kázal djtky zmordowati/ žádného nelitowati/ chtěge Pána zahubiti; aby ſwého králowſtwj nezbyl/ oſtrým mečem z djtek krew wycedil. ¶ Hlas vſlyſſán na wýſoſti/ kwjlenj/ pláč/ y boleſti; Ráchel těžce nařjkala/ ničimž ſe potěſſiti nechtěla/ zmordowaných ſwých djtek želela. ¶ Kryſte pro twé Narozenj/ rač nám wjry přiſpořiti/ a w nj dáti ſetrwánj; bychom Tě na ſwětě chwálili/ potom s tebau wěčně přebýwali.

Gako: V tebeť geſt darů dosti. Aneb/ gak notowáno.

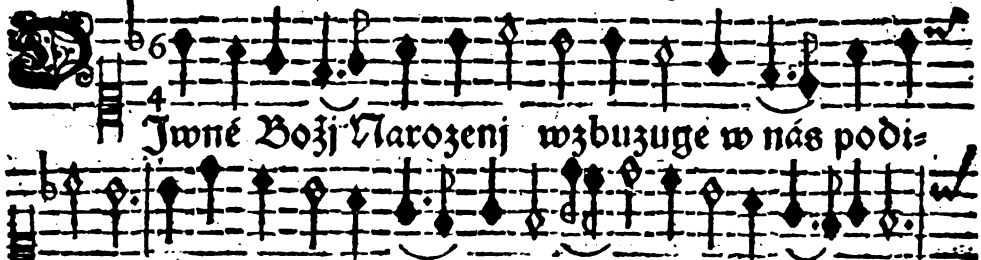

Jwné Božj Narozenj wzbuzuge w nás podiwenj/ kdožby na ně chtěl myſliti/ máſe čemu podiwiti/

a Bo

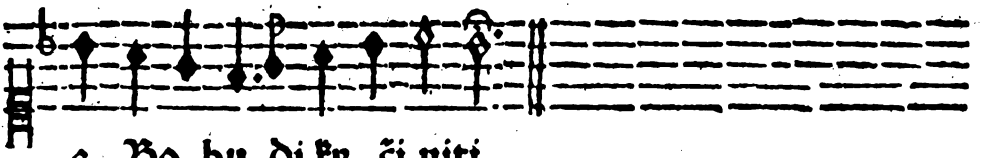

a Bo hu dj ky či niti.

¶ Plodnoſt Mateřſká Panenſtwjm/ Člowěčenſtwj Syna Božſtwjm/ přediwně ſe oſwěcuge, nad wſſj mjru ozdobuge/ a nadewſſe wywýſſuge. ¶ Kdo takowau Matku wjdal'/ o takowém Synu ſlýchal? Matka Pannau/ geſt Syn Bohem/ an byl' před časy y wěkem/ nynj pak zůſtal' Člowěkem. ¶ Dj Matičko: O! Synáčku! negſyliž ty od počátku/ prawým nás wſſech Stwořitelem/ wſſech wěcý Půſobitelem/ ſpolu také Rjditelem? ¶ Ta kterauž s ſtwořil' Tě rodj/ kteraus wychowal'/ Tě kogj/ od Panny přigjmáſs žiwnoſt/ kterés ráčil' dáti bytnoſt/ y žiwot/ y diwnau plodnoſt. ¶ W chlěwě twá wſſecka nádhernoſt ſpatřuge ſe/ y welebnoſt. Seno/ geſle/ gſau lůžko twé/ wůl s oſlem gſau twý dworané/ zbožj twé gſau plénky ſſpatné. ¶ Ležjſs chatrně přikrytý/ w ſſpatné plenky obwinutý/ ač na tě/ gako na Krále/ ſluſſeliby ſſaty drahé/ a bohatſtwj wſſeligaké. ¶ Neb žebys prawým Králem byl'/ Angel zwěſtuge oznámil. Hwězda gaſná gako ſlunce/ k geſličkám wedſſi Mudrce/ geſtit' té prawdy podpůrce. ¶ Ty gſa Potěſſenjm/ kwjljſs; ſamau gſa Dytoſti/ lačnjſs; žjžnjš/ wod žiwých Pramene; chudneſs/ bohatſtwj Pokłade; Sſtěſtj ſamé/ wězýſs w bjdě. ¶ Wěc diwná; lká, pláče. Radoſt; co powrhl' ležj Wzácnoſt; Genž byl' geſt/ a bude wždycky Bohem neywyššjm/ maličký/ od Matky ſložen w geſličky. ¶ Bytnoſtj/ wěkem/ y mocý/ Dj-

tě rownè Bohu Otcy / které počátku ni konce neznage. wsse w sylné ruce zdržugeſs / buď náss ochránce.

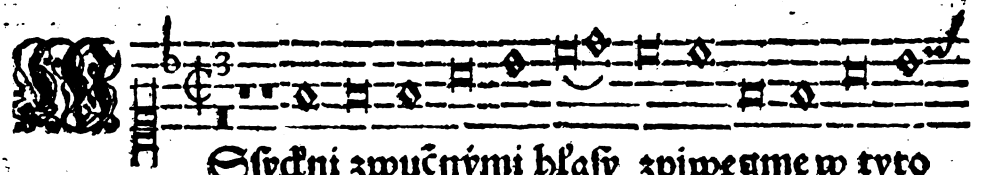

¶ Gezu Dětátko milé / Synu Panny Marye / dey ať zaſſlaužjme / po čemž welmi taužjme / do Nebe ſe doſtati / a s Tebau přebýwati / w ſláwě Nebeſké / w radoſti wěčné. ¶ O! Panenko Marya pros za nás twého Syna / ať nám naſſe winna nenj ſmrti přjčina. Skrz geho Narozenj wyproſ nám odpuſſtěnj / ſſtiaſtné ſkončenj / a žiwot wěčný.

Gako: Gakož o tom Prorocy / ꝛc.

Na-

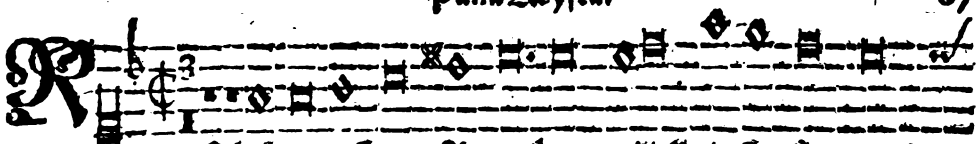

Adůgmese s Angely/ wssickni spolu nynj.
Narodil se Syn Božj / nasse wykaupenj.

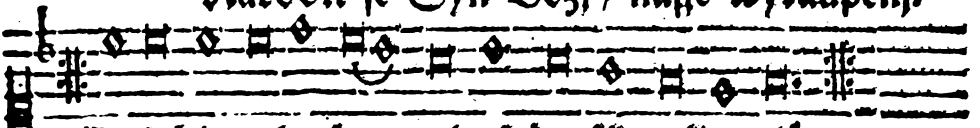

O přediwná wěc nowá/před wěky zřjzená!
Panna čistá shrnula w swém žiwotě Boha.

¶ O přediwné Rozenj/tu rozumu nenj/když se má wyprawiti/ neb nad přirozenj / R°/ Dcerka tichá/pokorná / Otcy Matkau byla / Stwořitele wěčného sstiastně porodila. ¶ Pozorůg každý wěrný/gak gest to wěc diwná: Matka Pannau zůstala po porodu Syna. R°/ Kterýž moh wssecky wěcy z ničehož stwořiti/Pannu čistau a plodnau ráčil včiniti. ¶ Poslal Bůh Syna swého na tento swět bjdný/ aby tudy naprawil pád lidský přehrozný. R°/ Protož giž wssickni spolu / a každý zwlásst/ gemu chwálu wzdegme s plesánjm/ Matce/ také Synu.

Gako: Den Božjho Narozenj. Neb: Otče Bože Wssemohauch.

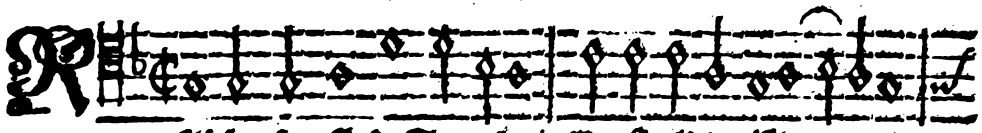

Adůg se wssecko Stwořenj z Krysta Pána Na rozenj/

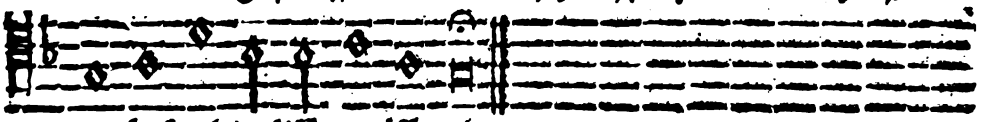

w němž nám přisslo vtěsse nj.

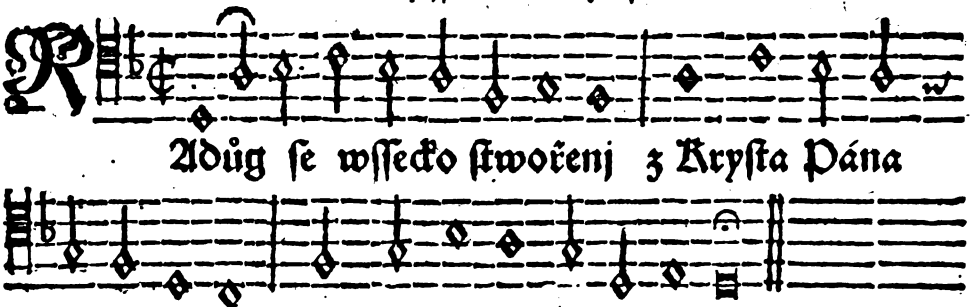

Adůg ſe wſſecko ſtwořenj z Kryſta Pána

Na ro zenj/ w nėmž nám přiſſlo v tė ſſe nj.

¶ Wſſechnėm kdožby gey poznali / za Spaſytele přigali/ wjrau prawau požjwali. ¶ O tom Angel s ochotnoſtj / ſa poſlán w ſwėtle gaſnoſti / dolů z nebeſké wýſoſti. ¶ Zwėſtowal paſtýřům bdjcým/nad ſtádem ponocugjcým/ſtrach, bázeň,hrůzu cýtjcým : ¶ Nebogte ſe paſtýřowé / neb gá wám zwėſtugi nowé/poſelſtwj/ wſſem žádoſtiwé. ¶ Ney wėtſſj plné radoſti / potėſſugjcý w žaloſti/ pronjkagjcý wnitřnoſti. ¶ Nebo ſe wám dnes Spaſytel narodil/hřjchů zproſtitel/Kryſtus Pán a Wykupitel. ¶ W měſtė malém Dawidowė / w Betlémė tam leží w chlėwė / a ne w ſlawném pėknėm domė. ¶ Geſtiť obwinut plenkami/w geſlech položenna zemi/ to budiž wám na znamenj. ¶ Tu hned s Angelem zpjwali Nebeſſtiané / a pleſali / čeſt chwálu Bohu wzdáwali. ¶ Ákauc : Buď chwála na wýſoſti Pánu Bohu/ z té miloſti / teď prokázané w hognoſti : ¶ Buď také pokog na zemi / neb ſe geſt ſtalo ſmjřenj mezy Bohem lidmi wſſemi. ¶ My pak gſauce wděčnj toho/ chwalmež také Boha ſwého,s Angely ſwatými geho. ¶ Ažádegme ſmiłowánj/ y wſſech hřjchůw odpuſſtėnj / pro Kryſtowo Narozenj. ¶ Abychom doſſli radoſti/ po této časné neřeſti/zbawenj

weni ſauce žaloſti. ¶ Amen degž ať ſe to ſtane náſs gediný wěčný Pane/ neb w tobě náděgj máme.

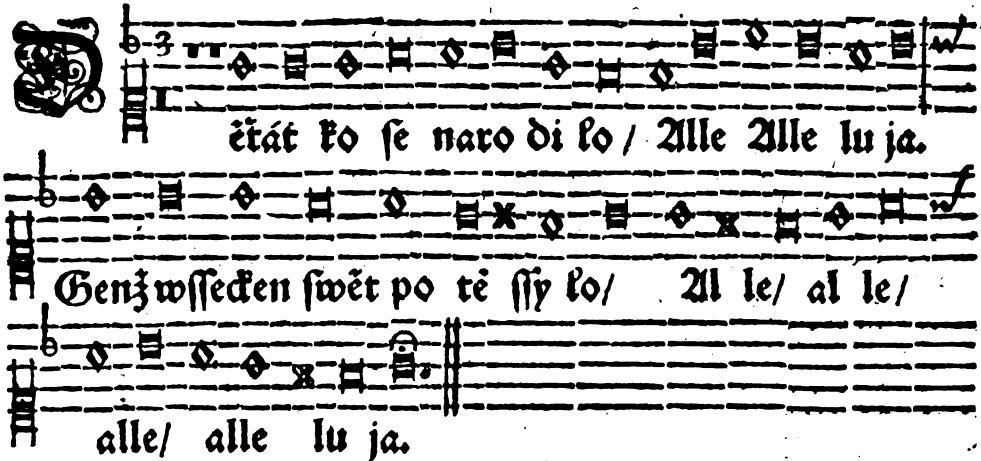

¶ Ay ležj na ſeně w geſlech / Allel: a králuge w wěčných ſwětlech. Allel: Alleluja. ¶ Slowo Otce neywyšſſjho / Allel: ſpůſob lidſký na ſe wzalo. Allel: Alleluja. ¶ Hned wolek y Oſeł poznał / Allel: že to Djtě geſt gegich Pán. All: Alleluja. ¶ W této radoſtné Slawnoſti/ Alle: chwalmež Boha na wýſoſti. Alle: Alleluja. ¶ Welebmež Swatau Trogicy/ All: děkugjc gj na wſſj časy. Alle; Alleluja.

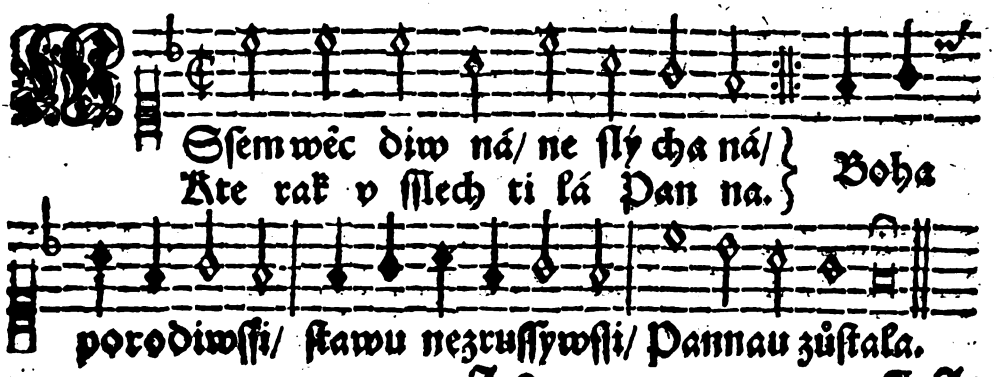

¶ Ay teď vschlá Aronowá/ wykwětla Hůl diwně znowa. R°/ Působenjm Božským/ řjzenjm Angelským/ nad přirozenj. ¶ Nasslo diwně mocy z Nebe/ genž bylo suché od sebe/ R°/ Rauno Gedeona/ starého Zákona/ tě ffiguruge. ¶ Jesse Kořen vsslechtilý/ dal z sebe Prut zkomonilý. R°/ Rodu wysokého/ z Břicha Panenského/ milost nám wyssla. ¶ Ewa nasse prwnj Matka zawedla nás nebožátka. R°/ Ale drahá Panna/ skrze swého Syna/ zas naprawila. ¶ Ay Panenko nad Paňami/ prosýž swého Syna s námi/ ať nám ráčj dáti/ s tebau přebýwati w Králowstwj Božjm.

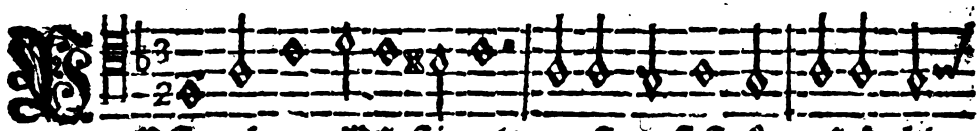

Oslauchegte Křestiané/ co se gest stalo/ před léty

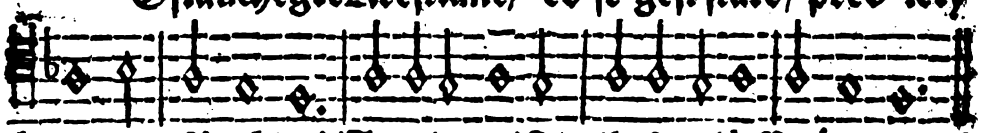

dáwno/ w Betlémě. Nowiny gisté/ pilně ge slysste/ prawené.

¶ Narodil se Krystus Pán/ z chudičké Panny/ gsa Pán nad Pány/ geden sám. Žádné radosti/ mnohé auzkosti/ měl gest tam. ¶ W chléwě geg položila Marya Panna/ krásného Syna složila/ mezy howádka/ neb ginde mjsta neměla. ¶ Obwinula w Plénky ho/ a do Gesliček/ kdež Wůl/ Osliček/ nahého Panna chudičká dala Synáčka milého. ¶ O! Synáčku překrásný pročs se tak sklonil/ welmi ponjžil/ gsa mocný? An wsseho dosti máš bez auzkosti/ gsa wěčný. ¶ Děťátkem sy včinen/ gsa tak Král slawný/ Obr přesylný/ obkljčen w auzkém žiwotě/ genžs we wssem swětě/ nestjžen. ¶ Dals

se klá-

ſe kláſti w Geſličky/ gſa wſſeho Pánem/ mocným Wladačem: hoſpodu moha zwoliti překráſnau ſobě/w tu dobu. ¶ Seno/ Sláma/poſtel twá/ zymá tě trápj/ twá miká Mátě kolébá/ zahřjwa poſtel Wolek a Oſeł/ howádka. ¶ A ty wſſecky odjwáſs/ Léto y Zymu/ Kožich Peřinu ty dáwáſs. Dám ſe tak hněteš/ pláčeſs/ a toho nic nemaſs. ¶ Dáwáſs y wſſeckna zbožj. Chudičkau Matku/ ſám w nedoſtatku/ ſy zwolił: bohatý/ z chudé/ w nauzy a bjdě/ ſe zrodił. ¶ Pro nás gſy to včinił/ aby nás ſobě zbohatił hrubě/ kdež twogi Angelé wždycky ſwaté Pjſničky zpjwagl. ¶ Giný žádný nemoh nám w tom poſlaužiti/ toho dobýti/ což Adam nepoſlusſenſtwjm/ a wſſetečnoſtj/ ztratił nám. ¶ Welikỳ hřjch/ weliké odplaty žádał/ čehož nemjwał w mocy ſwé Člowěk ſmrtedlný/ Swatý nižádný/ krom Tebe. ¶ Adamův naprawił Pád/ čjmž Bohu Otcy/ y ſobě wſſecky/ geſt poddał: peklu hroznému/ y ďáblu zlému/ moc odgał. ¶ Za hřjchy wſſeho ſwěta včiniłs doſti/ tak/ ſwému Otcy/ geden ſám. Kdyby nebył Ty/ wěčnau pokutau/ hrozył nám. ¶ Pozneymež dobrodinj Křeſtiané toto/ wtělił ſe proto Syn Božj/ abychom geho znali ſamého/ ſwé Zbožj. ¶ W něho Wjru magjce/ ſrdcem y vſty gſauc w mrawech čiſtj/ ſwobodně Gey wyznáwegme giné wzbuzůgme tak hodně ¶ Kryſte nám narozený buď nám pomocen/ abys hodně ctěn byl od nás/ nynj y wždycky/ tak ſobě wſſecky/ přiwed nás.

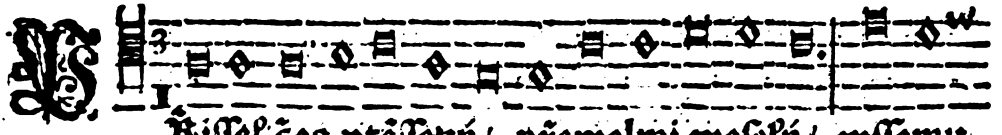

Kiſſeł čas vtěſſený/ přewelmi weſelý/ wſſemu

lidu

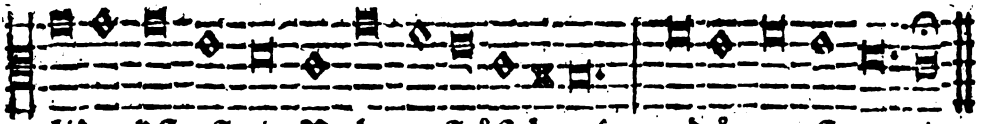

lidu k spasenj / Bohem spůsobený / radůgme se nynj.

¶ Ráčil se swým woleným / z swé weliké milosti / Angelským pozdrawenjm / w Panence wtěliti / chtě nás so bě mjti. ¶ Panna Syna počala / Krále Nebeského / Panenstwj nezrussyla / swětu poslaužila. Budiž Bohu chwála! ¶ O! kterak ta wěc diwná / Krále Nebeského / že se člowěku rowná. Wiz Pána tichého / a ponjženého. ¶ Ležel mezy howady na přjklad člowěku / a gsa Angelským Pánem / podstaupil tu bjdu / swětu ku podiwu. ¶ Dal se obřezowati / Synáček gediný / Krwe swé vcediti ráčil za Křestiany / Děťátko rozmilý. ¶ Králowé s swými dary k němu se přibrali: Zlato Kadidlo / Mirru gemu sau dáwali / y offěrowali.

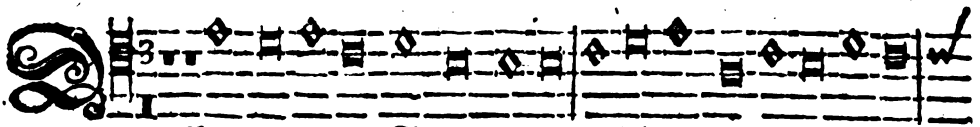

En Božjho Narozenj weselme se wssycknj nynj.

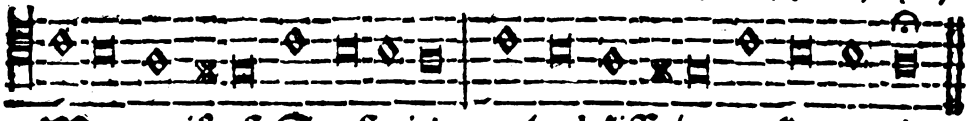

Wygewilo se Spasenj / a nám hřjssným wykaupenj.

¶ GEžjss Krystus Djtě malé narodilo se w Betlémě. Wygewilo se Spasenj / ꝛc. ¶ W Geslech w Plenky obwinuté ležj Děťátko rozmilé. Wygewilo se / ꝛc. ¶ Marya čistá Panenka / tať gest geho milá Matka. Wygewilo se / ꝛc. ¶ Jozeff / starček vsslechtilý / přikládal Sena do Gesli. Wygewi-

wilo se/2č. ¶ Wůl a Osljček howádka gsau geho dworu čeládka. Wygewilo se/2č. ¶ Angel Passtusskám zwěstowal: Pokog lidem oznamowal. Wygewilo se/2č. ¶ Tŕj Králowé gsau přigeli/Darůw gemu podáwali. Wygewilo se/2č. ¶ Buď tobě chwála na Nebi/ GEžjssy Pane gediný/ Wygewilo se/2č. ¶ Žes se ráčil naroditi/k nám hŕjssným na swět přigjti. Wygewilo se/2č. ¶ Genž kraluges Boże wěčně/ přigmiž od nás chwálu wděčně. Wygewilo se/2č. ¶ Amen BOže rač nám dáti/ s tebau w Nebi přebýwati. Wygewilo se Spasenj/2č.

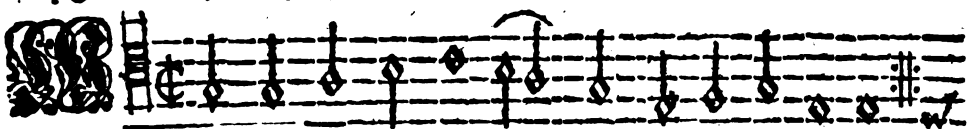

Ypsal swatý Lukáss/ y mě sto ý ten čas/
W němž se narodil náš Pán/protož kažďý z nás:

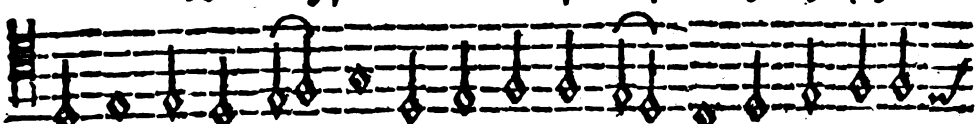

Buď mladý/ neb starý/má se rado wati/ a s welike

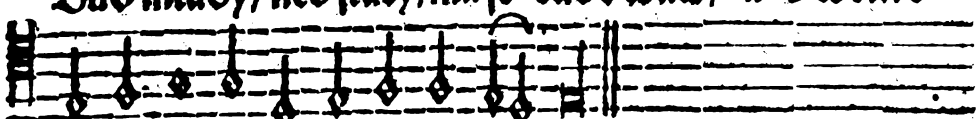

milosti/ gemu wždy děko wa ti.

¶ Z Nazarétu wyssli/do Betléma přissli/ Jozeff s Manželkau swau/ přediwně těhotnau: ta chudá čeládka w chlěwě se shrnula/ a tu mezy howady ctná Panna porodila. ¶ Matka neslýchaná położila Pána/ do gesli chudého/chudá chudě swého/ Gežisse milého/ Krále Nebeského. Diwný Syn/ diwná Matka/ co nad ně diwněgšího? ¶ Ten kdo

Matku stwořil / z Matky se narodil / kteráž Dcera byla / Otce porodila. Wsse diwné a hrozné / že gest neměl mjsta / w chléwě mezy howady / Stwořitel wsseho swětá. ¶ Pastýři když bděli / a swé stádo pásli / dobrau vslysseli nowinu w tu chwjli: dobrým má nowina dobrá být prawena pastýřům / o! pastýři / diwná wěc oznámena. ¶ Dotud bázeň byla / dokud gest nepřissla milost Pána Krysta / gehož Panna čistá radostně / a sstiastně nám wssem porodila / nám wjc než wesskeren swět k spasenj poslaužila. ¶ Řek Angel pastyřům; nechtěgte se báti / radost zwěstugi wám / a tať má trwati / nebo se dnes wssem wám narodil Spasytel swěta / genž gest Krystus Pán / wssech wěrných Wykupitel. ¶ A to na znamenj měgte sobě nynj / naleznete w chléwě Nemluwňátko malé / plénkami sspatnými nuzně obwinuté / a w geslech položené / gdauc tam ohlédegte. ¶ Hned množstwj než sau ssli Angelů widěli / ani Boha chwálj / hauffowé Nebesstj / řkauc: Chwála nemalá na wýsostech Bohu / na zemi pokog lidem / genž magj wůli dobrau. ¶ Chwalmež y my geho / Spasytele swého / gemuž zpjwagjce / zawolegme řkauce: ochraň nás Králi náss / spasyž na wýsosti / a po zdegssj neřesti přiwediž do radosti.

Tauž Notau.

ZA Cýsaře Augusta Panna porodila Pána Gezu Krysta / geho Matkau byla / zpjwegmež a chwalme Otce Nebeského / genž z weliké milosti sesslal nám Syna swého: ¶ Aby on swau krwj wessken lid wykaupil / kterýž gest byl mrtwý / gakž Adam přestaupil / mocného, wěčného Pána přikázanj / ale obžiweni sme skrz geho Narozenj. ¶ Bože

od

od wěčnoſti račiž nám to dáti / s tebau y miloſti zde wždy přebýwati / duchownĕ / ſrdečnĕ / w tobĕ žiwi ſauce / a Tĕlo twé předrahé hodnĕ přigjmagjce. ¶ Myť k tobĕ wolá-me / wſlyſs naſſe hlaſy / wſſjm ſrdcem žádáme / degž pokogné časy / ſmutnému / wěrnému / lidu Křeſtianſkému / aby chwá-lu wzdáwali wždy Otcy Nebeſkému. ¶ O! miloſti Bož-ſká račiž s námi býti / wſſecka moc ďábelſká ať od nás od-ſtaupj / pro twého miléhо Syna Narozenj / zbaw propaſti pekelné / wěčnéhо zatracenj. ¶ Degž w dobrém ſkončenj náſs Pane Gežiſſi / wěčné vtěſſenj wſſj Křeſtianſké Říſſi / w Králowſtwj, y w Božſtwj wždy ſe radugjce / a na wěky s Angely Amen zpjwagjce.

Gako: Chwalmež wſſickni Spaſytele.

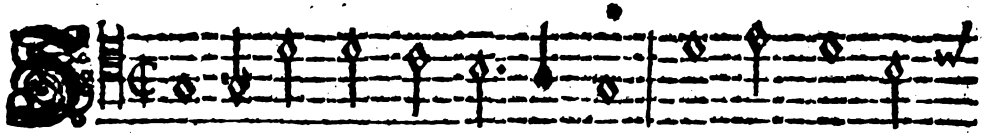

Pjwegmež wſſyckni we ſe le / chwáljc ſwéhо

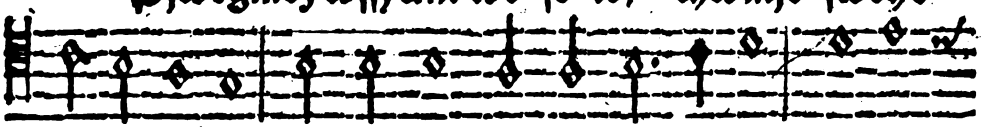

Spaſyte le GEzu Kryſta Na ro ze nj / wſſech wěr-

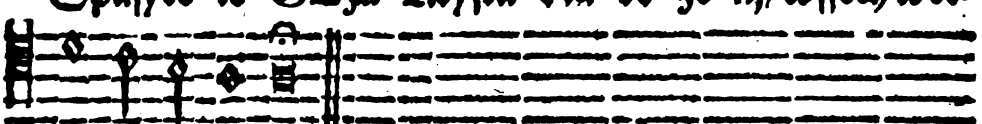

nýchv tě ſſe nj.

¶ Staka ſe diwná proměna / noc gako den včiněná / množ-ſtwj Angelůw zpjwalo / a radoſtně pleſalo. ¶ Při tom by-li paſtýkowé / ſlyſſjce zpjwánj nowé: Chwála na wyſoſtech

Bohu/ na zemi pokog lidu. ¶ Zgewil ſe gim Angel Páně/ řka: gděte k Betlému nynj / tam nagdete kraſné Djtě/ oně geſt Pán po wſſem Swětě. ¶ Paſtýři ſſli ſau s radoſtj/ naſſli dar Božj miloſti/ Syna Krále Angelſkého / s Marygi Matkau geho. ¶ Panna Syna porodila/ gehož welmi wděčná byla / potěſſenj s njm magjcý/ Bohu wždy děkugjcý. ¶ Gaſná hwězda y hned wyſſla / a pro Krále Pohanſké ſſla / na wědomj dáwagjce / k Kryſtu ge wolagjce. ¶ Přiſſli Králi od wýchodu klaněti ſe tomu Rodu; y my ſe klaněgme gemu / neb geſt zde w tomto domu. ¶ Wiz gaké geho Komonſtwo : Wolek/ Oſljk geho dwořſtwo/ peřiny/ ſeno a ſláma/ geſljčky za poſtel má. ¶ Pohané gey také ctili/ padſſe k zemi ſe klaněli/ dary gemu dáwagjce / ſlužbu mu ſlibugjce. ¶ Diwný twůg nerozum bude / když tě howado předegde k tomu Králi Angelſkému / rychle ſe vtec k němu. ¶ Nebuď howada hlaupěgſſj / ni pohana poſledněgſſj / abys méně chwálil Kryſta / geyž neſla Panna čiſtá. Kryſte pro twé Narozenj/ dey nám hřjchůw odpuſſtěnj/ ať nás nezže wěčný plamen/ wchowegž Kryſte Amen.

Gako: Pán Bůh Wſſemohauch / w liſtu 26.

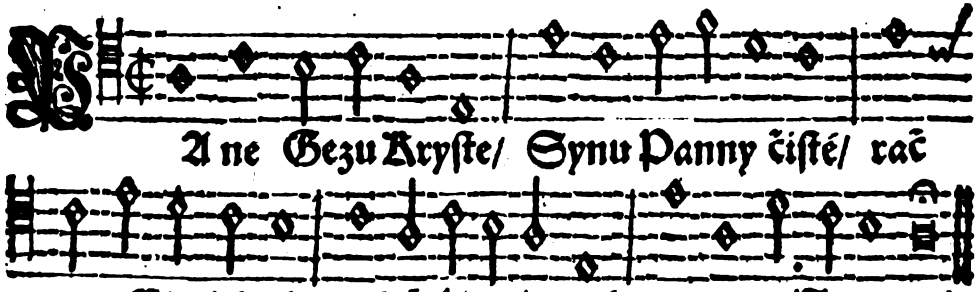

¶ Ča-

¶ Čaſu pokogného / y léta ſſtiaſtného / ráčiſs přigjti k nám / aby miloſt dal nám / z ſwé láſky weliké. ¶ O! Láſko neſmjrná! waž to duſſe wěrná / milůg geho ſylně / a hleď welmi pilně ljbiti ſe gemu. ¶ Neb on proto sſtaupil / aby tě wykaupil / ponjžil ſe pro tě / aby powýſſil tě / v ſebe ſamého. ¶ W chudobě w auzkoſti chtěl ſe naroditi / plakati / a dáti nám přjklad na ſobě / ták gjti po ſobě. ¶ W geſljčky maličký wložen / a powjgen / od Matky geſt w plénky obwinut / y giné měl geſt nedoſtatky. ¶ Powězyž Angele Paſtuſſkám weſele / naleznete w těle Kryſta Spaſytele / wám narozeného. ¶ A že ginač nenj / to měgte znamenj: Děťátko nagdete / w plénky obwinuté / w geſlech položené. ¶ Paſtuſſky ſlyſſewſſe / ſtádo opuſtiwſſe / hned ſau ſſti / žádali / aby což ſlyſſeli / očima widěli. ¶ Y nalezli geho / Spaſytele ſwého / w Betlémě w tom měſtě. Dey o! Gezu Kryſte! ať nalezneme Tě / ¶ Sobě laſkawého; bychom hřjchu ſwého odpuſſtěnj wzali. Potom deg dogjti / Nebeſkéradoſti. A:

Gako: Wěčnému Tworcy děkugjc.

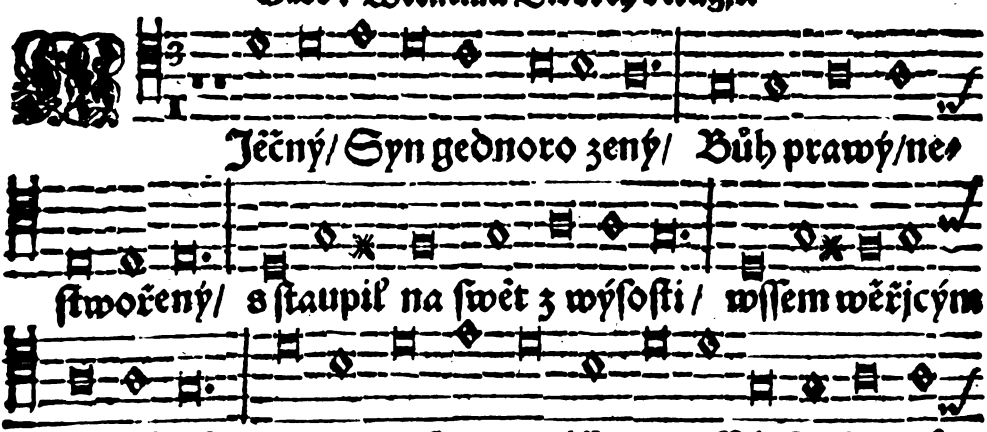
Jěčný / Syn gednoro zený / Bůh prawý / ne-
ſtwořený / s ſtaupil na ſwět z wýſoſti / wſſem wěřjcým
k radoſti / w mocy gſa mocný Otcy / wſſak ſe vká zal

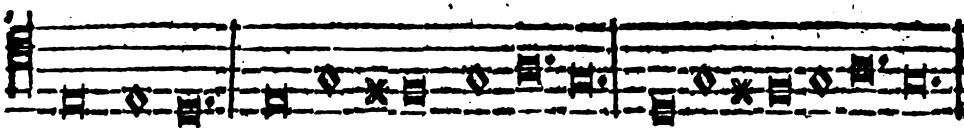

w nemocy/ když se k nám přibljžil/ welmi se ponjžil.

¶ Zwolil sobě chudau Matku/ a gsa Bůh bez počátku/ Messyáš přežádaucý/ Krystus Král wssemohaucý. Počat gest w nj bez winny/ byť Adama s geho Syny od hřjchůw očistil/ wěčné smrti zprostil. ¶ W blescých swatých porozený/ gsa Syn gednorozený/ wyssel z přediwné schrány/ w Žiwot Marye Panny. Gehož gest porodila Matka/ w Gesljčky sklonila/ Krále Nebeského/ y také zemského. ¶ Slowo Tělem včiněno/ to dwe w Panně spogeno/ nad běh náss přirozený/ Bůh a Člowěk nedjlný. Ten mocně ďábla potřel/ a lid z mocy geho wydřel/ kteryžto w wězenj/ čekal wyprosstěnj. ¶ Neb pro winu Adamowu/ hřjch těžký proti Bohu/ dossel toho wězenj/ wěčného zatracenj. Pro něgž plný miłosti/ prawdy/ Božské sprrwedlnosti/ w těle se wkázal/ aby wssem spomáhal. ¶ Gemuž gméno Emmanuel Prorok gest předpowěděl/ chtěl Bůh s námi bydleti/ wssech hřjchůw nás zprostiti. Pro nás ont wtrpnosti snássel/ y těžké bolesti/ hned od narozenj/ až do wsmrcenj. ¶ Skrze to smrt wěčnau shladil/ mjr a pokog nawrátil/ s Bohem Otcem na wěky/ o! činmež gemu djky. Děkugemeť srdečně/ požjwagjc toho wdečně/ Pane narozený/ w gesle położený. ¶ Deyž nám Tebe wždy chwáliti/ s Otcem y s Duchem ctjti/ nynj zde w miłosti/ a potom w radosti. Chwála Otcy y Synu/ y také Duchu Swatému/ budiž na wýsosti/ na Nebi w slawnosti.

Wes

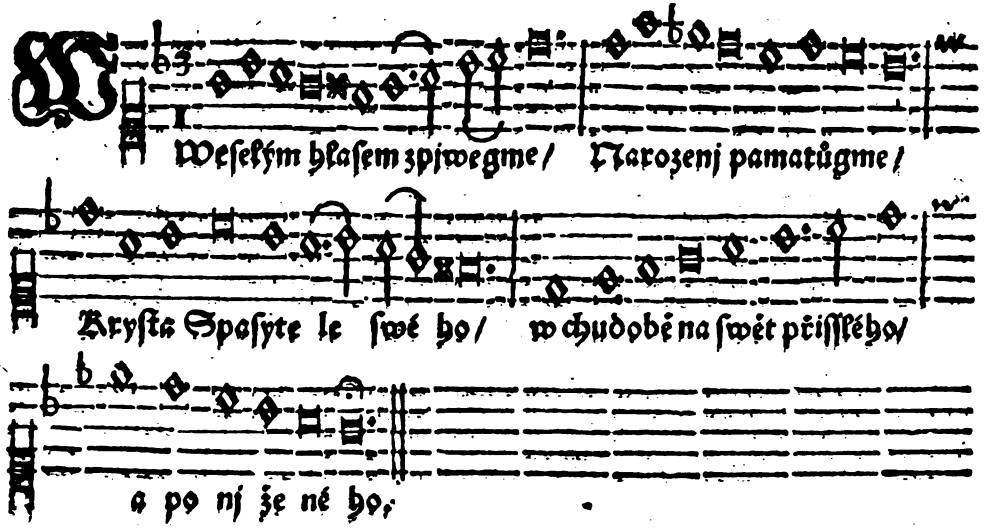

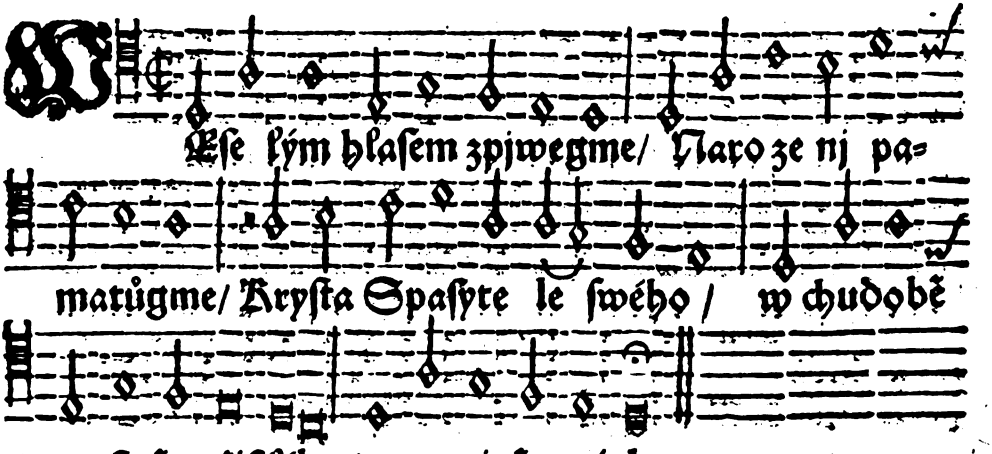

¶ Kteryž pro nás z Nebe zſtaupil/ a ſwau Krwj nás wykaupil/ zemdliw ďábla přezloſtného/ poſylnil ſrdce lidſkého/ zproſtiw mocy geho. ¶ W tom vtěſſil zarmaucené/ a lſtj ďábelſkau ſaužené/ když ſe ráčil ponjžiti/ a z Panny ſe naroditi/ na Křjži vmřjti. ¶ Narodil ſe nám Spa=

Spasytel / wssech swých wěrných Wykupitel / předpowěděl to Gabryel / žeť k nám přigde Em̃anuel / byť Bůh s námi bydlel. ¶ Hned pastusskám powědjno / od Angela zwěstowáno / wssem z Božjho Narozenj / přewelikė vtěssenj / s njmž přissło Spasenj. ¶ O! Narozenj předjwné / nikdý prwé neslýchané / aby Paňa porodila / a čistau Paňau zůstala! moc Božj se stala. ¶ Co nám byl Adam potratil / to wsse Syn Božj nawrátil / a z nás wiňy nasse složil / když Tělo na křjž položil / z smrti wyswobodil. ¶ Angelé se radowali / zpjwagjce zwěstowali / řkauc: Sláwa Bohu na Nebi / a pokog lidem na Zemi / z geho Narozenj. ¶ Chwalmež my Boha wesele / neb nám da dogjti cele / skrze ta swá dobrodinj / nebeského vtěssenj / gemuž konce nenj. ¶ O! přenesmjrná sstědrosti! přissels k nám pln gsa milosti / aby každého darowal / kdožby tobě powol / owal / slow twých následowal. ¶ Zářj / swětla Nebeského / oswětiž srdce každého / twých přeslawných prawd kázanjm / spasytedlným swatým čtenjm / Tě prawým poznánjm. ¶ Račiž Ty nás nawsstjwiti / srdce nasse vtěssiti / twým radostným zwěstowánjm / a přesstědrým obdařenjm / w Duchu obnowenjm. ¶ Abychom na Tě pomněli / a Tebe wždyckny žádali widěti oslaweného / s Otcem giž kralugjcýho / deyž dogjti toho. Amen.

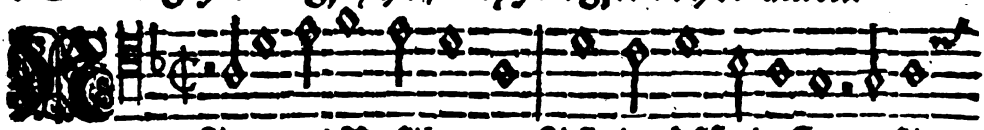

Narozenj Božjho / wssickni wděčni gsauce / činjc

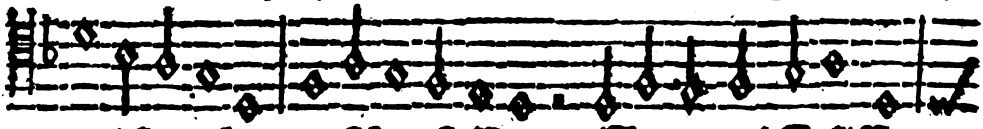

památku geho / weselme se řkauce: Narozený Gežjssi /

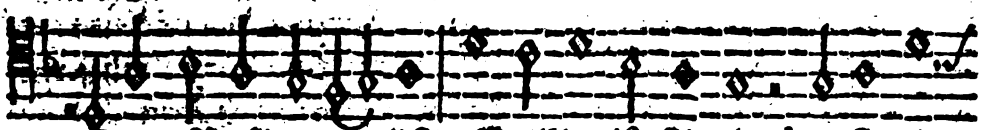

Synu Božj neywyšssj/ Králi milostiwý/ dey se nám

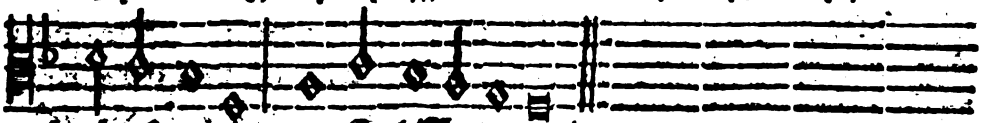

hodně ctjti/ pro swé Narozenj.

¶ Předjwnau wěc včinils / pominuw Angely / že sy se s námi spogil / bychom my Tě měli/Boha w swém přirozenj/k wěčnému vtěssenj. Králi milostiwý / spogž ty nás s sebau wěčně / pro twé nawsstjwenj. ¶ Žádný/ tak žádostiwý/na swět gest nepřissel / gako Ty z čisté Panny / drahys kwjtek wyssel / bez wsseliké hřjssnosti / pln swátosti/ milosti. Králi milostiwý / čiň nás Tebe aučastný / w druhém narozenj. ¶ Ty w slawě Otce twého přebýwage w Nebi / ráčil sy se zmařiti / pro nás zde na zemi / Matku chudičkau mjti / w gestech powjgen býti. Králi milostiwý / dey se y nám zmařiti pro twé ponjženj. ¶ Rodu twého chudého / slawnj Kazatelé/byli z Nebeské Řjsse sesláni Angelé/ z tebe se radugjce/ Tě Pastýřům znamjce. Králi milostiwý/ deyž se y nám wždy znáti / skrze swaté diwy. ¶ Pohané od wýchodu k Tobě sau přigeli / hnuti sauc nowau hwězdau/giž za wůdcy měli/ od njžto sy zwěstowán/Narozený swěta Pán. Králi milostiwý / deyž se y nám slawiti / w tom swém Narozenj. ¶ Dobřj/ Tě dočekawsse/z Tebe řadost měli/ zlj pak/nenáwidjce/ zahubiti chtěli / taks gedněm k zwelebenj / ginýms dán k potupenj. Králi milostiwý/ zwelebiž nás w sobě sám/ pro twé zde trpenj. ¶ Myť prosýme/ vslyss nás / zde z přj-

 bytku

bytku twého / a dey ž nám býti w prawdě rozeni druhého / a tak w swé aučastnosti / dey přigiti k radosti. Králi milostiwý / odpusť nám hřichy wssecky / pro swé zaslauženj.

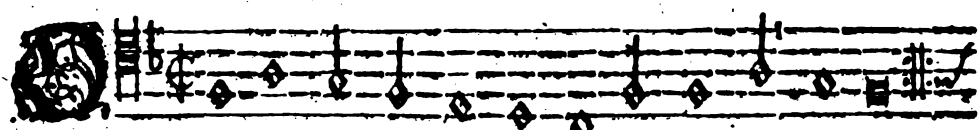

Tce Ne be ské ho pochwalmež z milosti /
Neb nám Syna swého poslal z wysokosti:

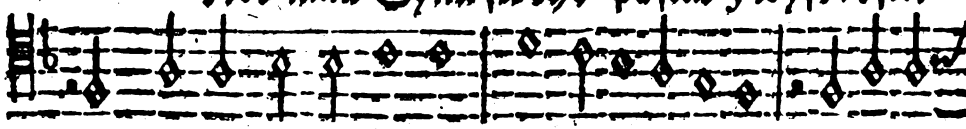

W Božstwi sobě rowného / a welmi milého / kterýž se

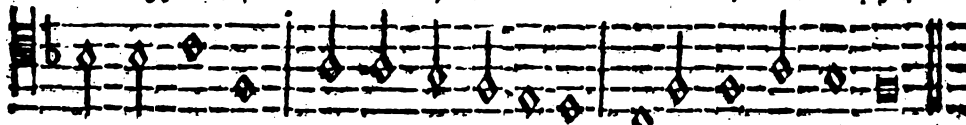

w Panně wtělil / když se čas naplnil / potom se narodil.

¶ Gehož Narozenj w welike njzkosti / židkým / zde na swětě / bylo gest w známosti. R. / Žadali Prorokowé / mnozý y Králowé / chtjce widěti w těle wěrných Spasytele / Nebeského Krále. ¶ A wssak gim nedáno / giným zachowáno / slibu naplněnj / Krysta Narozenj. R. / Angel / když se ukázal / pastusskám rozkázal / řka: do Betléma gděte / narozené djtě w gesličkách vzřjte. ¶ Otce Boha / w Nebi / mát Matku na zemi. Wládneť po wssem swětě / toto drahé Djtě. R. / Wssak w pokoře přigjti / chtěl w njzkosti býti. Kdo chce do Nebe gjti / musýt ho dogjti / w něg prawě wěřiti. ¶ W swětě přebywage / milost mnohau činil / mnohé vzdrawuge / mrtwé slowem křjsyl. R. / Di-

wy

wy weliké činil / gichž žádný nečinil / po tom poznán měl býti / ten genž měl přigiti / lid wyſwoboditi. ¶ Wſickni ho žádali / nemnozý poznali. Ale kdož poznali mjſto w ſrdcy dali / R. / Moc takauz něho wzali / w njž Diábla přemohli / tělo / ſwět potlačili / wůli vſtaupili / peoň wſſe opuſtili. ¶ Kteřjž gey miługj / s njm ſau w gedné wůli / ſkurkem náſleduguj / žiwj býti w něm chtj. R. / Tok oni z něho magj / z geho zaſlauženj / za něž ſám ſe přiniłauwá / a gich hřichy ſnjmá / ſetrwánj dáwá. ¶ Kryſte Narozený / pro nás na ſwět daný / rač nás poſylniti / w dobrém rozmnožiti. R. / Bichom cnoſtně ſauc žiwi / w pokoře bydleli / Tě wjce nehněwali / wěrně pracowali / miłoſti žádali. ¶ K čemuž nás přiweſti ráčił z ſwé miłoſti / w tom rač dáti růſti / také ſetrwati. R. / Swětlu / gjmžs nás oſwjtił / a w ſrdcých roznjtił / o! nedegž vhaſnauti / ani ho zátmjti tělesnau žádoſtj. ¶ O! deyž vtěſſenj / w Nebeſké radoſti wěčné přebywánj / kdež geſt wſſeho doſti. R. / Kdež Tě Angelé chwálj / w newymłuwné ſławě. Deyž Tě s nimi chwáliti / nikdy nepřeſtati / bez konce na wěky / Amen.

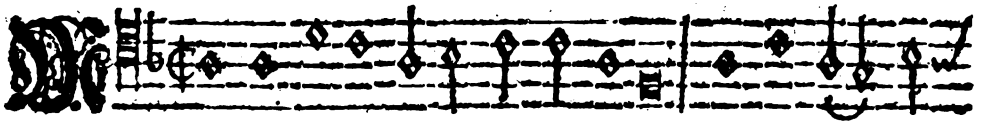

A gjc w ſrdcy radoſt vtěſſenj / wzdegme chwáku /

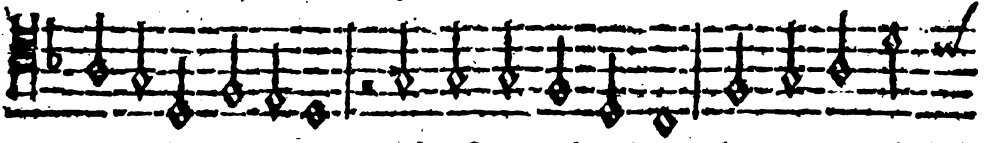

weſelé zpjwánj / radoſtné ple ſánj / že nám ſeſlal

Bůh Otec Syna swého nynj.

¶ Angelowé weſele zpjwali/ a Paſtýřům radoſt zwěſtowali: z geho Narozenj mát ſe radowati lidſké pokolenj. ¶ Třj Králowé z daleka přigeli/ ſwému Spaſýteli dary dali/ gemu ſe klaněli/ Zlatem/ Kadidlem/ Mirrau/ tjm ho darowali. ¶ Hwězda gaſná gim geſtiť ſwjtila/ a k Betlému ceſtu vkázala/ Kryſta oznámila: tu kdež ſe byl narodil/ nad tjm mjſtem ſtála. ¶ Ewa Žena co byla ſtratila/ Panna Marya zas naprawila/ Kryſta potodila/ a Panenſtwj ſwého tjm neporuſſila. ¶ V welikě chudobě s njm byla/ w trpké raucho geho powjgela/ w geſle położila. Wolek Oſljk tu ſtáli/ a nad njm dýchali. ¶ Swatj Otcowé zdáwna žádali/ kteřj ſau w temnoſtech přebýwali/ ſpaſenj čekali/ s ſtup a prokom Nébeſa/ často ſau wolali. ¶ Dělegi Pán Bůh nechtěl meſſkati/ ale ráčil nám Syna ſeſlati/ neb mělo tak býti/ že on/ od wěčné ſmrti/ měl nás wykaupiti. ¶ Přeſſtiaſtnéť geſt geho Narozenj/ těm kteřjž činj prawé pokánj/ bude dáno wěčné wtěſſenj. ¶ Tiť ſe w Pánu Bohu wždy radugj/ kteřjž geho Tělo přigjmagj/ na Smrt pamatugj/ a dobrými ſkutky Wjru ozdobugj. ¶ O! Pane Kryſte pro twé Wtělenj/ Narozenj/ také Wmučenj/ ſmilúg ſe nad námi/ a deyž ſe zroditi/ k wěčnému ſpaſenj. ¶ Pochwálen buď wždy Bůh Otec mocný/ a zweleben buď geho Syn maudrý/ y také Duch ſwatý/ na wěky požehnaný/ wſſe geden Bůh wěčný.

Gmé

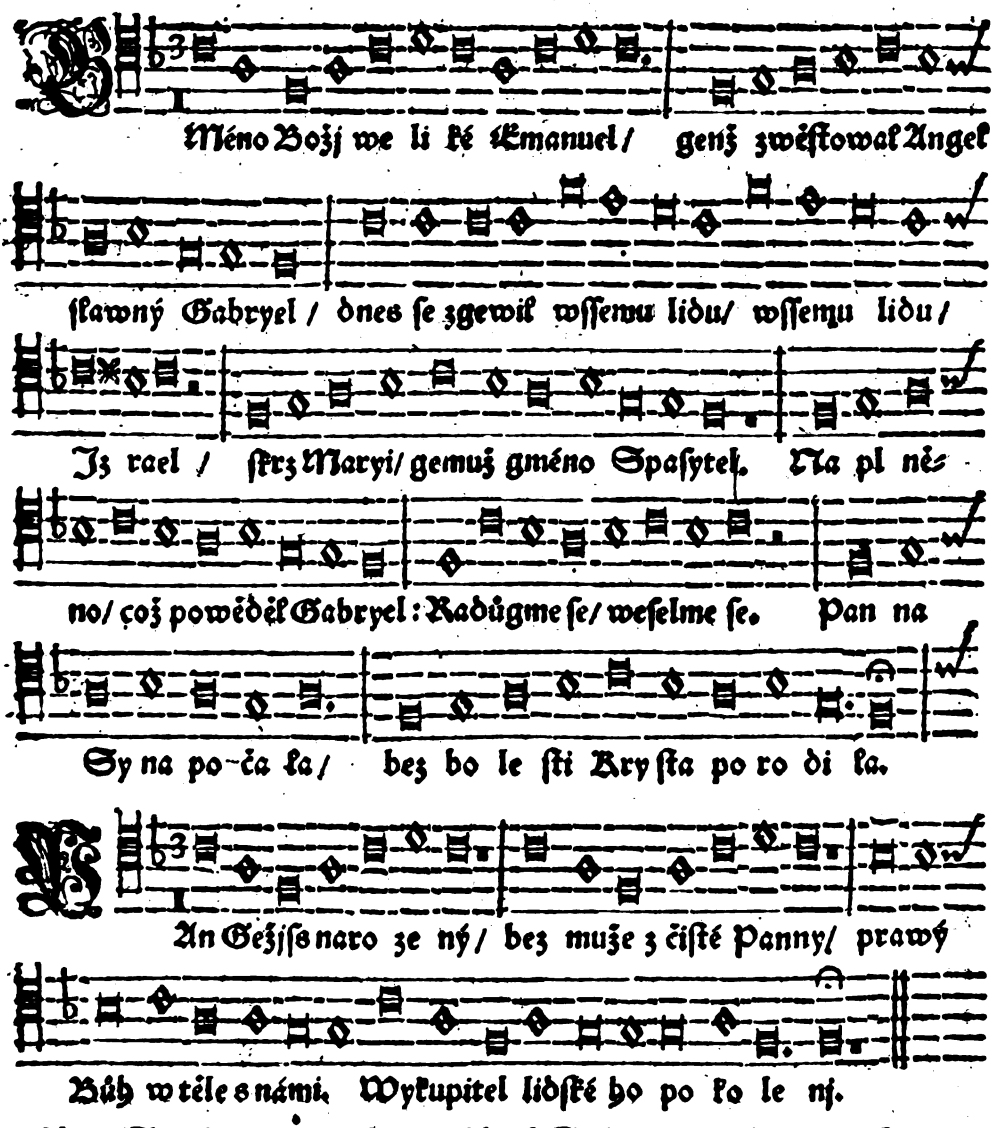

A/ Naplněno/ což powěděl Gabryel: radůgme ſe/ weſelme ſe. Panna Syna počala/ bez boleſti Kryſta porodila. ¶ Ten genž w Nebi kraluge na zemi panuge/ přiſſel

owce hledage / gehožto zas porodiła Marya. R°/ Naplně-
no/ což powěděł Gabryel: Radůgme se/ weselme se. Pan-
na Syna počała/ bez bolesti Krysta porodiła. ¶ Syon
chwal Hospodina/ za dobrodinj mnohá / zwolił sobě po-
dobná/ wykaupił nás od pekelného wraha. R°/ Naplněno/
což powěděł Gabryel: Radůgme se / weselme se. Panna
Syna počała / bez bolesti Krysta porodiła. ¶ Narodił se
Spasytel / wssech hřjssných Wykupitel / (swědek gest Eze-
chyel) gehožto gest porodiła Marya. R°/ Naplněno/ což po-
wěděł Gabryel: Radůgme se/ weselme se. Paňa Syna po-
čała/ bez bolesti Krysta porodiła.

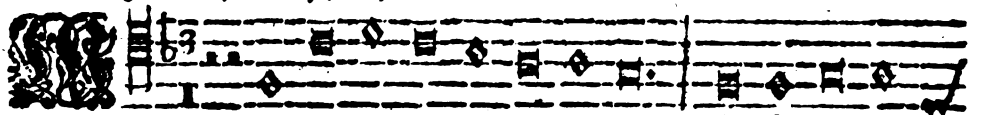

ěčnému Tworcy děkugjc / s Děťátkem se

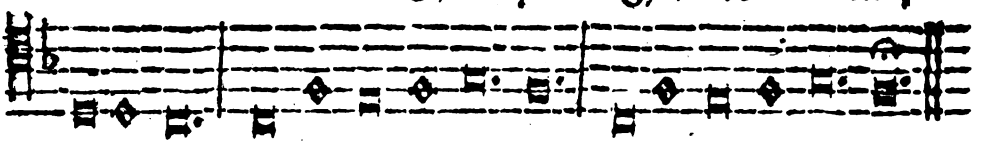

radu gjc / we se le zpjwegme / offěru mu wzdegme.

¶ Wssickni spolu zpjwagjc / a děťátko kolébjc: Nyney
mé Děťátko / nyney Pacholátko. ¶ Panna Syna porodi-
ła / čistau Pannau zůstała / Panenstwj nezrussiła / Angelu
vwěřiła. ¶ W Betlémě gey porodiła / w gesljčky položi-
ła / Krále Nebeského / Pána Angelského. ¶ Králi gemu
swau offěru položili s pokorau / Zlato / Kadidło / Mirru.
Poručiwssj se Bohu / ¶ Wesele se rozgeli / geho Matky
požehnali. Nyney mé Děťátko / nyney Pacholátko.

Ga-

Gako: Gakož o tom Prorocy. Neb gako: Nowinu poſkauchegte.

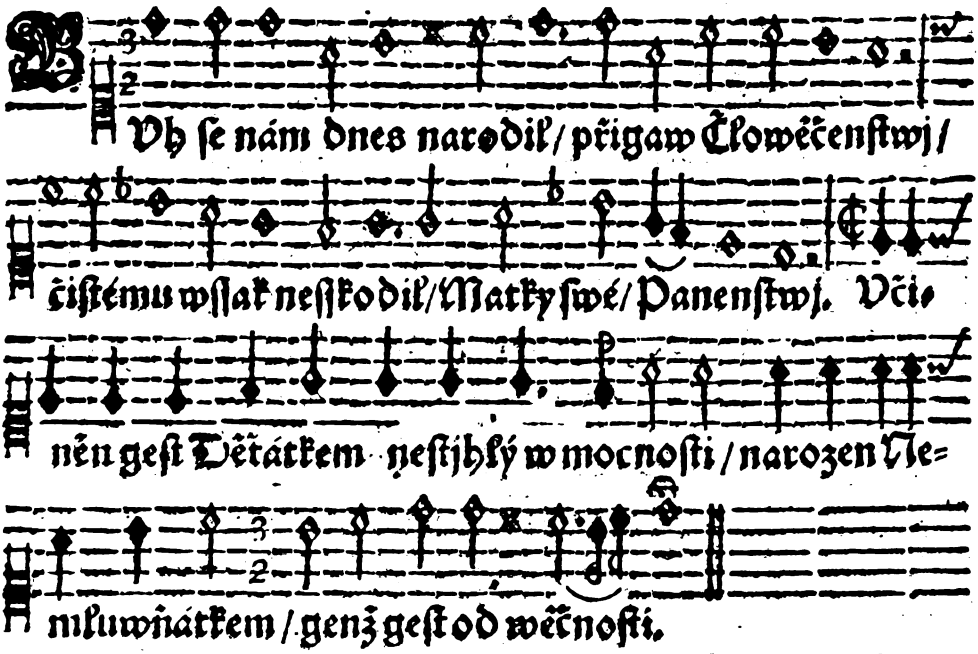

¶ Gežíſs gméno mu dali/ gakž Otec rozkázal/Matku mu Pannu wzdali / tak Otec přikázal. Gežíſs toť geſt Spaſytel/ſladké gméno Gežíſs/a giſtě Wykupitel/wětſſj nežli Mogžíſs. ¶ Ach což geſt vſſlechtilé to Božj Dětátko! přeſſtiaſtná gſy/ té chwjle/toho Syna Matko/ o! miłoſtný Gežíſſi! Dětátko Angelſké! zanechałos w ſwé Říſſi pokłady Nebeſké. ¶ Proč gſy w kautech podtagi/ tu mezy howádky/mage weſelé/ w Rági/Paláce y Zámky: O! gaks potřebnau ſobě zde wywolil Matku moha wzýt wzácnau Panj mnohých ſtatků. ¶ Měli twé poduſſtjčky býti měkké/ Dětátko! ſeno/ſlámu/ geſličky máſs gako howádko. Takliž ſy ſe ponjžil Pane Nebe Země: že ſy ſe w geſlech ſłożił/

genž

genž g ſy Božſké plémě? ¶ O! přediwné Wtělenj / wěčně zplozeného / zázračné Narozenj / z Panny rozeného / budiž nám k wykaupenj / toť wſſickni hledáme / ach! budiž nám k ſpaſenj / toť ſtále žádáme.

Gako: Weſele zpjwegme. Aneb gak notowáno.

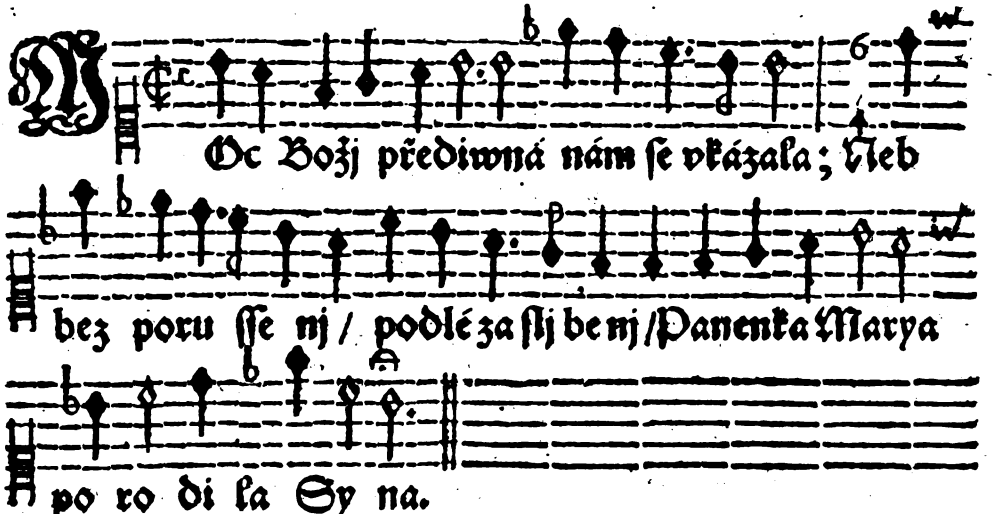

¶ Ač geſt to přediwné / wſſak geſt Bohu možné / Matku včiniti / Panny nezruſſiti / gak nezruſſj ſſlunce ſkla, když ſkrze ně progde. ¶ W půlnočnj hodinu / radoſtnau nowinu / paſtýři ſlyſſeli / když nad ſtádem bděli / o tom narozenj / pro lidſké ſpaſenj. ¶ Neb w gaſné ſwětloſti / pleſagjc radoſtj Nebeſſtj duchowé / ſwatj Angelowé gim ſe vkázali / a takto zpjwali: ¶ Sláwa na wýſoſti Božſké Welebnoſti / a na zemi / wſſechněm dobré wůle lidem / buď pokog žádaucý / na čaſy budaucý. ¶ Spaſytele ſwého / wám narozeného / w Betlémě nagdete / w ſpůſobu Djtěte / w geſlech leżjcýho / w plenkách kwiljcýho. ¶ Hned do Betléma ſſli / Paſtý=

Paſtýři / a naſſli Dĕtátko přemilé / w geſlech położené / ſwázané plénkami / mezy howádkami. ¶ Kteréž gak ſpatřili / pokłonau ge ctili / dary gemu dali / Bohu dĕkowali / magjc vtĕſſenj z diwného ſpaſenj. ¶ My gich naſledůgme / a Bohu dĕkůgme / że dal ſwého Syna / aby naſſe winna / ſkrz nĕg / sñata była / miłoſt nawrátiła.

Gako: Wzdegmež čeſt Bohu ſwému. Neb gak notowáno.

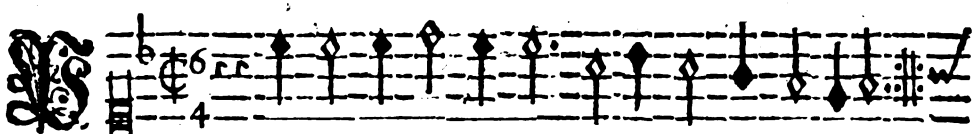

An Kryſtus ſe narodił / człowĕk nám podobný / s námi lidmi ſe ſpogił / nám krom hřjchu / rowný:

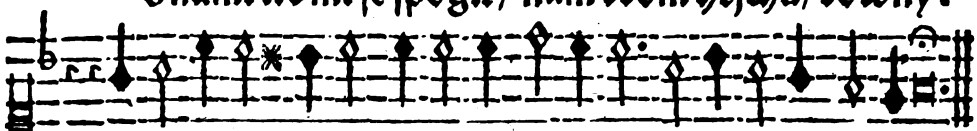

o! weliké ſnjżenj / za tak welké zmařenj / dĕkůg gemu wĕrný

¶ A ponĕwádž geſt Synem Otce Nebeſkého / a wſſemohaucým Pánem / nebe / zemĕ / wſſeho: má Knjżetſtwj mocné / rameno welmi ſylné / přidržme ſe geho. ¶ Ten týž geſt dobrý rádce / w maudroſti neſmjrný / wſſeho dobrého dárce, Pán Bůh náſs, a ſylný: w nĕm ſylnĕ dauffegme / tak dábła přemůżeme / neb on geſt Pán mocný. ¶ On též geſt ſławný Otec wĕku budaucýho / on dobrý Paſtýř owec / lidu zwoleného / y Knjże pokoge / genž ſám hřjchy shłazuge / chwalmež gméno geho. ¶ Panſtwj ſwé rozſjřuge / wſſudy po wſſem ſwĕtĕ / kdyż Cýrkew shromážduge / k ſwé chwále a pocte; a Krałowſtwj geho nenj konce żádného /

w budaucým žiwotě. ¶ Ten swé wěrné wwede do swé-
ho Králowstwj / kdež wěčná radost bude / gako geho Bož-
stwj. Pro twé narozenj Kryste dey nám bydlenj w Nebi
w twém králowstwj.

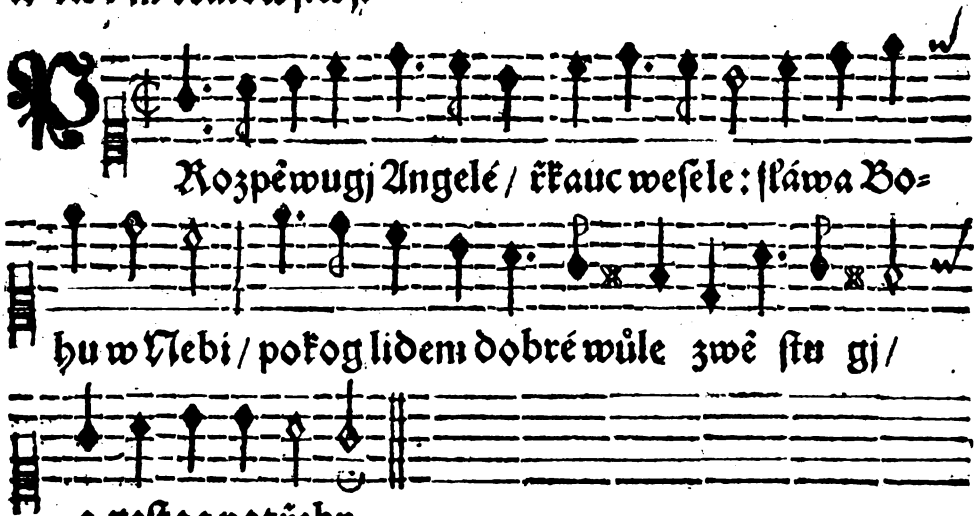

¶ Zgewil ſe Emmanuel / Wykupitel lidſkého ſtwo-
řenj: Člowěčenſtwj na ſe přigal ſmrtedlné / k geho wykau-
penj. ¶ W Betlémě ſe narodil / w geſljch ſložil / w chlé wě
otrhaném / w zymě / nauzy / a chudobě za měſtem / gſa wſſech
wěcý Pánem. ¶ Klade ſe mezy Wolem / mezy Oſlem / a
wj, proč to činj: ſnad ſkrze to zhowadilost znamená lid-
ſkého ſtwořenj. ¶ Pláče / kwjlj / naříká / těžce wzdýchá /
bolest dáwá znáti: ſnad tjm naſſjch hřjchů těžkých ſkodli-
woſt minj okázati. ¶ Přeſtaň / ach! přeſtaň miły / rozto-
miły GEžjſſi plakati / budem Tebe wjc než ſebe na wěky
za to milowati.

A Gežj-

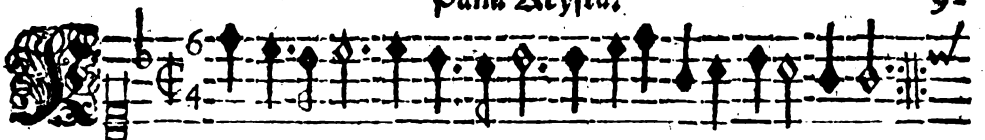

Geżiſſkowi/miláčkowi pospěſſte pobożné duſſičky/
Waſſe zbożj w geſlech leżj/ v Marye milé Matičky:

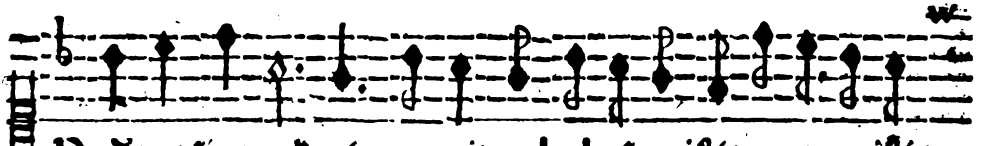

Podte/ řcete: k nám zawjteg! o! přemilé/ roztomilé/

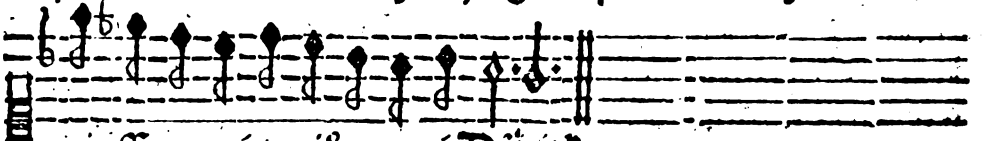

winſſowané/ milowané Dětátko.

¶ Swctiwoſtj/ pobożnoſtj/ k geſljčkám geho přiklekněme. Geho miloſt/ dobrotiwoſt nám prokázanau rozgjmegme. Zlásky řceme: k nám zawjteg! o! přemilé/ roztomilé/ winſſowané/ milowané Dětátko. ¶ Ty gſy Bůh náſs/ Ty Meſſyáſs/ gehož wſſickni zdáwna żádali. My ſme twého/ weſelého/ narozenj ſſtiaſtně dočkali. Protož řčeme; k nám zawjteg! o! přemilé roztomilé/ winſſowané/ milowané Dětátko. ¶ Než co činjſs? co tjm minjſs? że ſe hněteſs w chlěwě na ſeně. To bydlenj/ hodné nenj/ pro twau wzácnoſt! o! Božſké plémě! Wſſak y w chlěwě k nám zawjteg! o! přemilé/ roztomilé/ winſſowané/ milowané Dětátko.

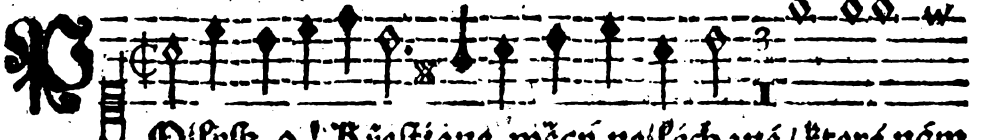

Oſlyſs o! Křeſtiane wěcy neſlýchané/ které nám

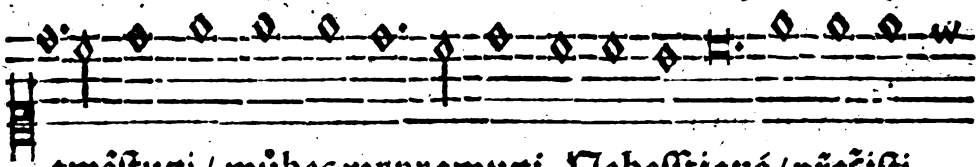

zwĕſtugj / wůbec wyprawugj Nebeſſtiané / přečiſtj

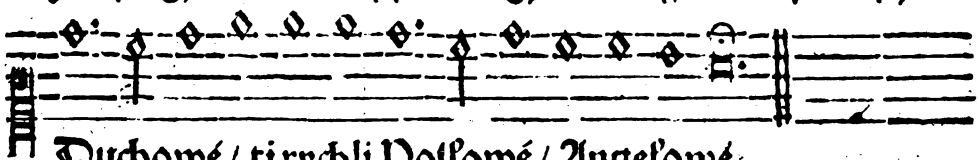

Duchowé / ti rychlj Poſſowé / Angeľowé.

¶ Že Boha Otce Syn / prawý Bůh Hoſpodin / ráčilſe wtĕliti / z Panny narditi / zde na zemi: aby pekla zbawil / a wĕčnĕ oſſlawil / ſwůg lid w Nebi. ¶ Hned od Narozenj / pro naſſe ſpaſenj / mnoho nedoſtatků / mage chudan Matku / w ſwĕtĕ ſnáſſel: aby Bożſtau miloſt / a nebeſkau radoſt člowĕk naſſel. ¶ W chléwĕ gey ſložila geho Matka miłá / neb nikdež pro něho neměla žádného w městě bydla: wen z města wygjti / w chléwĕ położiti / gey muſyla. ¶ W geſljčkách ſwĕta Pán / gſa plenkami ſwázán / hnĕtl ſe na ſenĕ / a trápil ſe w zymĕ / pro hřjſſný lid / nic ſwého nemage / ſlzy wylewage / pro mnożſtwj bjd. ¶ Powaž o! Křeſtiane! tuto láſku Páně / kterau tĕ miłował / když ſe ponjżował / tak pro tebe: aby ti auzkoſtj a trpĕliwoſtj zeyſkał Nebe.

Gako: O! Pacholátko přemilé.

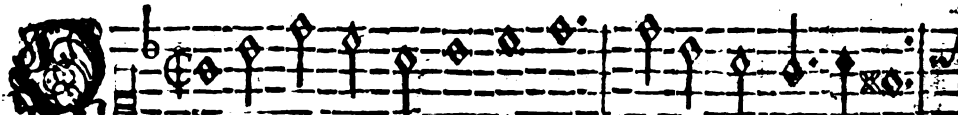

Welikă Bożj miloſt! diwná ponjżenoſt

Sy-

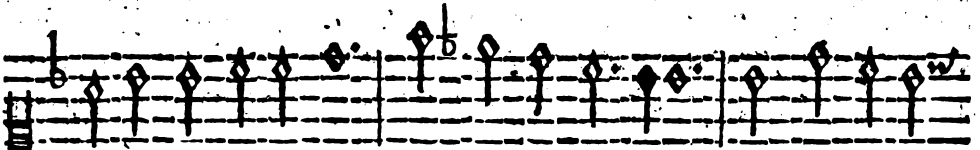

Synácka Božjho / w geſlech leżjcýho! kteryż pro nás

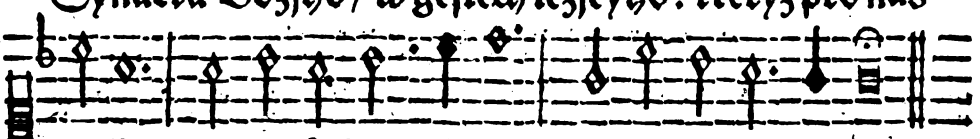

hřjſſné / z ſwé láſky přjliſſné / w chléwě narodil ſe.

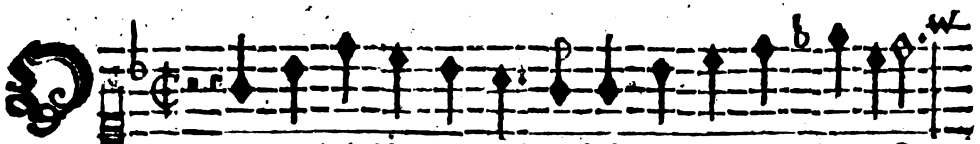

Weliká Božj mikoſt! diwná ponżenoſt

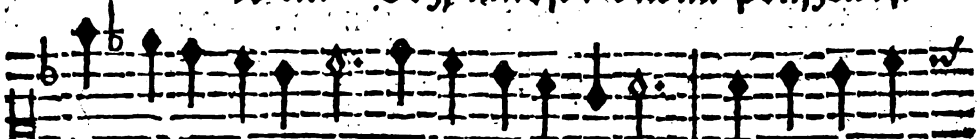

Synáčka Božjho / w geſlech leżjcýho! kteryż pro nás

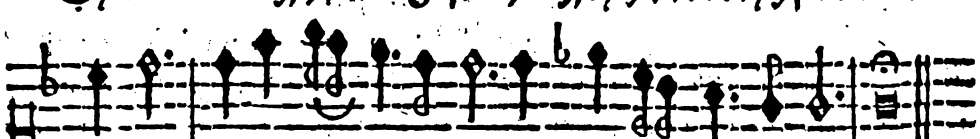

hřjſſné / z ſwé láſky přjliſſné / w chlewě narodil ſe.

¶ Hnětl ſe na twrdém ſeně / ač geſt Božſké plémě; ſtydky mu ručičky / třáſly ſe nożičky; mage chudau Matku / mnoho nedoſtatkú trpěl pro chudobu. ¶ O! neymilegſſj Geżiſſi / rozkoſſe neyſladſſj! o! dobroto wěčná / láſko neſkončená! proč ſe mezy námi tak njżjſs na zemi / gſa Králem na Nebi? ¶ Twá láſka Tě tak ſnżila / láſka přinutila / żes w chlewě narozen / na geſle położen. Pro nás trápjš ſebe / aby

chom skrz Tebe obdrželi Nebe. ¶ O! hrozná lidská newděčnost! skodná zatwrzelost! nechtjti poznáti/ áni rozgjmáti toho dobrodinj/ kterež lidem činj GEžjss wssem nám wděčný.

Gako: Prospěwůgmež wsickni nynj.

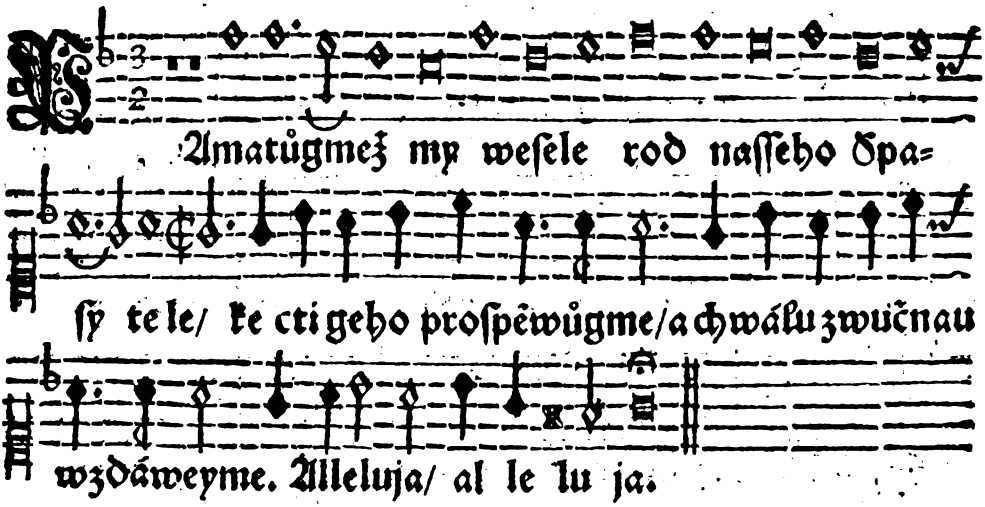

¶ Znegme/ gak welikỳ gest Pán/ ten kterýž se narodil nám/ že gest Bůh prawý/ a wěčný/ Syn Otce gednorozený. Alleluja/ alleluja. ¶ Z Boha gest zpłozen prawého/ bez Matky z Otce samého/ skrze něhož wsse stwořeno/ cožkoli gest včiněno. Alleluja/ zč. ¶ Ten časně narodil se nám/ z čisté Panny Syn dán gest nám/ gsa aučasten nás w rozenj/ wssak bez hřjchu/ w posswěcenj. Allel: zč. ¶ Nowým člowěkem včinění/ ten genž gest Otcy wždy rowen; tělo y dussi lidskau wzal/ gsa Bůh/ člowěčenstwj přigal. Alleluja/ zč. ¶ Bohu gest rowný w swattosti/ hřjssným lidem w smrtedlnosti/ přediwněť gest toto djtě/ nebylo mu rowno

wné w swětě. Alleluja / 2č. ¶ W Nebi y w zemi Pán slawný / rek / a wjtěz převdatný / Král Yzraelský k nám přisslý / z Dawidowa kmene possly. Alleluja alleluja.

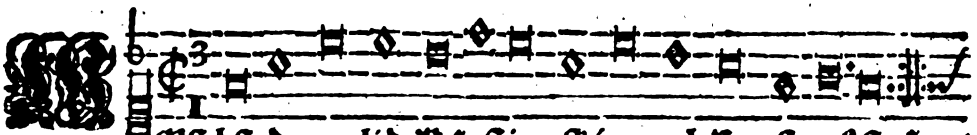

Wesel se dnes lid Křestianský; neb Spasytel swěta / Narodil se z čisté Pan ny / předivná gest wěc ta.

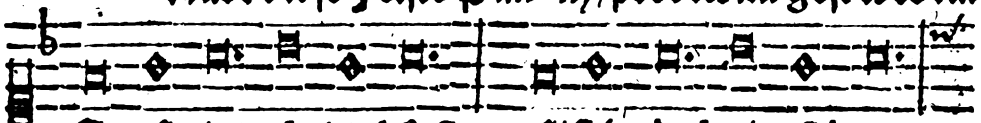

Zwučným / plným hlasem / s čistým dobrým srdcem /

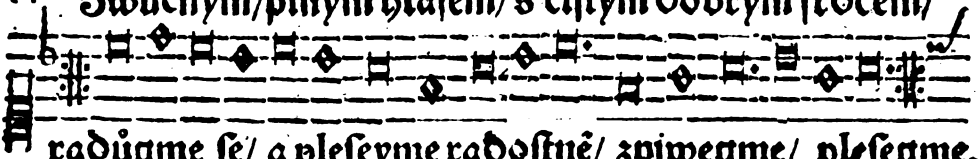

radůgme se / a pleseyme radostně / zpjwegme / plesegme. Narodil se nám Krystus Pán předivně / zpřečisté / z přemilé / Z předůstogné Paňy Matky Marye / zpjwegme / plesegme. Pánu Bohu za tu milost děkůgme / gey chwalme / y prosme;

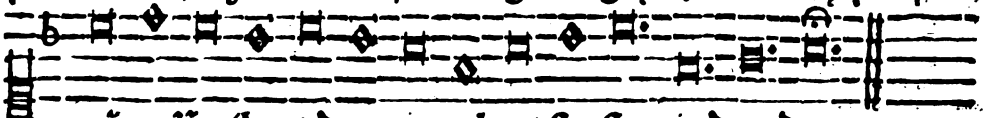

ať wěčného / darem geho / spase nj dogdeme.

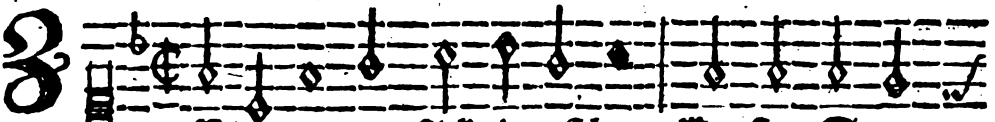

Zpjweg me wssickni wesele / Krystu Synu

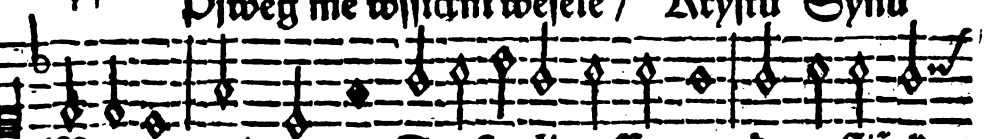

Marye / zpjwegme / Spasyteli nassemu / do gesljček

Betlem=

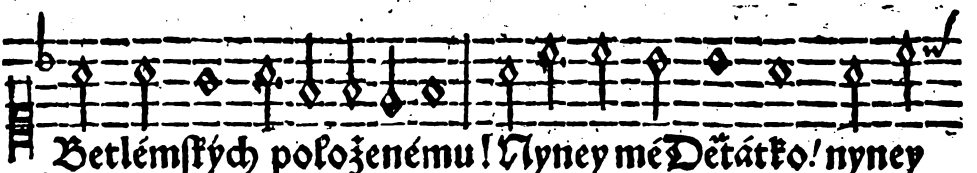

¶ Pleſey/ a radůg ſe ſtwořenj lidſké/ Kryſtus Pán/ pro tebe/ dnes narodil ſe. Gey nám porodila/ Panenka přemilá/ Marya. ¶ Přiſſlo k nám ſpaſenj/ ſkrz přiſſtj geho/ mĕgmež potĕſſenj z toho dobrého: że pekla vgdeme/ do Nebe přigdeme/ ſkrz něho. ¶ Ewa nás zawedla/ w hřjch/ nebożátka: Marya wywedla nás/ milá Matka. Což Ewa ztratila/ zas nám nawrátila/ Marya. ¶ Protož ſe přičiňme gj wdĕčnj býti/ dobré ſkutky čiňme/ hledme gi ctjti; neb můžem ſkrze ni/ wĕčného ſpaſenj/ dogjti.

Gako:

Gako: budiž ſlawně weleben. Neb gako: Toto malé dietátko.

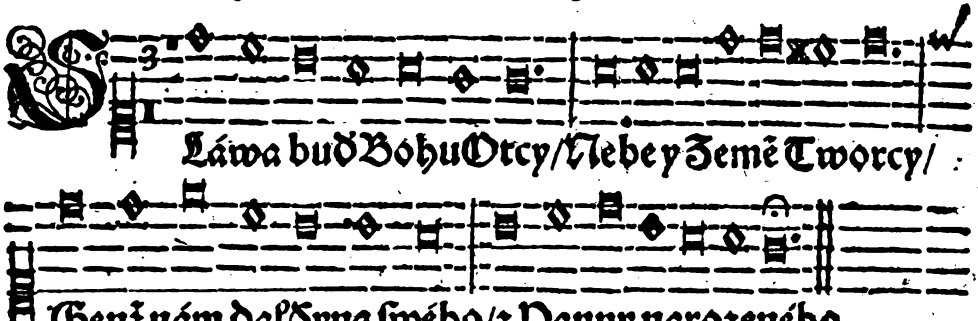

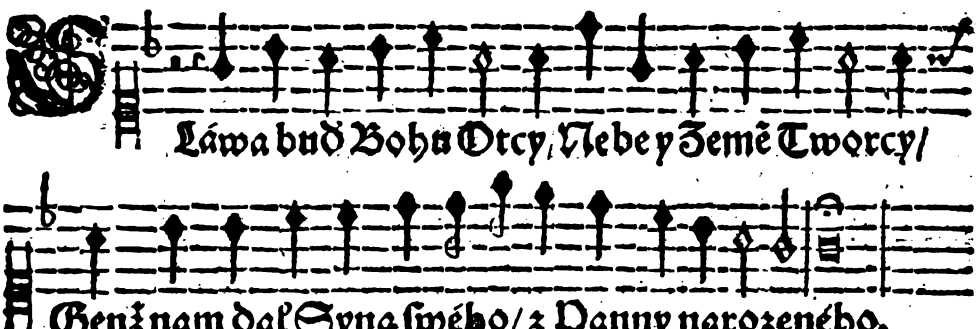

¶ Sláwa buď Bohu Synu/ kterýž/ pro lidſkau winnu/ ráčil z Nebe ſtaupiti / w chlěwě ſe naroditi. ¶ Sláwa Duchu Swatému/ gako Bohu prawému / ſkrz gehož přitučěnj bylo to Narozenj. ¶ Chwála buď Matce Božj / čeſt gegj ať ſe množj / genž Kryſta porodila / Panenſtwj nezztratila. ¶ Chwála Kůrům Angelſkým/ genž/ k geſličkám Betlémſkým / Paſtýře powolali / Kryſta gim zwěſtowali. ¶ Chwála třem Králům Swatým / z dalekých kragin přiſſlým / aby ctili nowého Krále narozeného. ¶ Chwála Paſtýřům bdjcým / k Pánu poſpjchagjcým / hned gak ſwaté Angely ſpjwati vſlyſſeli. ¶ Chwála buď y ginym wſſem/

prawĕ nábožným Duſſem/ genž podlé powinnoſti/ Kryſta ctj s poboženoſtj.

Gako: Za Chýſaře Auguſta/ Panna porodila.

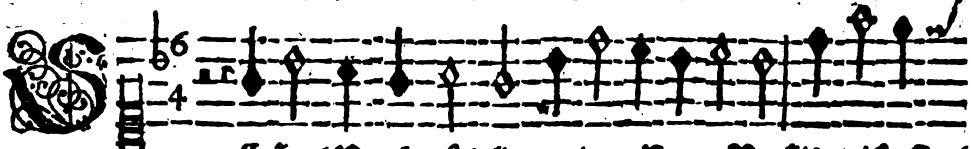

Lſčné Pachołátko/ wjtey Synu Božj! miloſtné

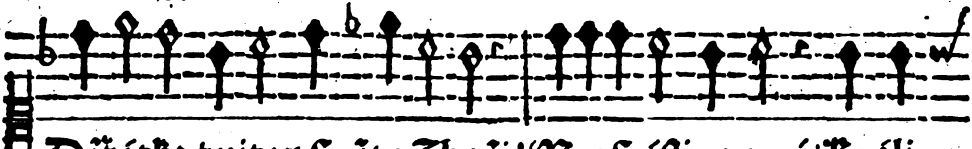

Dĕtátko/ wjteg ſwĕta Zbožj! Meſſyáſſi prawý/ Králi

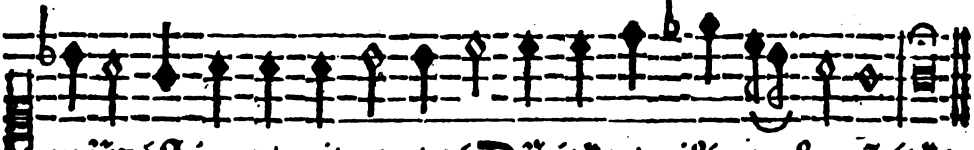

wĕčné ſláwy/ wjteg ctné Dĕtátko/ milé nemluwñátko.

¶ Ach! kdo tĕ tak ſnjžil/ genž w Nebi kraluges? kdo Tĕ tak obtjžil/ genž w ſwĕtĕ panuges? láſka Tĕ ſnjžila/ láſka obtjžila. Proč nás tak miluges? proč ſe tak ſnjžuges? ¶ Z Nebe ſy poſlany/ o! překráſný Kwjtku! z té wonné zahrady/ Nebeſkých přibytkú. O! Lilium wonné! potĕſſenj hogné/ wſſech truchlých/ ſaužených/ w bjdĕ poſtawených. ¶ Sem wſickni ptáčkowé/ k Pánu pospjchegte/ wy leſnj žáčkowé/ ljbezně zpjwegte. Pospĕſſte/ zpjwegte/ čeſt a chwálu wzdegte/ Dĕtátku milému/ Gežjſſi malému. ¶ Hoden geſt wſſj chwály/ Bůh pro nás wtĕlený/ náſs Spaſytel maly/ pro nás narozený. Chwalmež ho s wraucnoſtj/ ctĕjme s poboženoſtj; ſrdečné milůgme/ za láſku dĕkůgme.

Wjtey

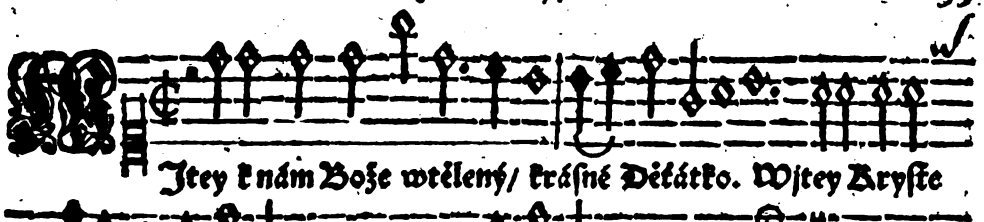

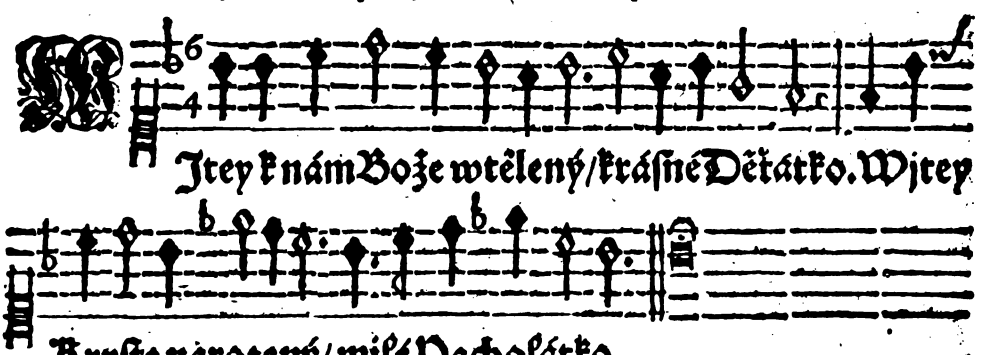

¶ Twá láska přitáhla Tebe/ krásné Dĕtátko! že na zem sstupugess z nebe/ milé Pacholátko. ¶ Než gaká gest to proměna? krásné Dĕtátko! že z trůnu musýss do sěna/ milé Pacholátko. ¶ W chlěwě máss sspatné mjstečko/ krásné Dĕtátko! co malý ptáček hnjzdečko/ milé Pacholátko. ¶ Na gesljčky Matka milá/ krásné Dĕtátko! z potřeby Tě położila/ milé Pacholátko. ¶ Sěno/ sláma tebe tlačj/ krásné Dĕtátko! oči twé bolesti pláčj/ milé Pacholátko. ¶ Zymnj wjtr na tě wěge/ krásné Dĕtátko! pohodlj Tobě nepřege/ milé Pacholátko. ¶ Ach! gak trpjss mnoho zlého/ krásné Dĕtátko! pro člowěka nehodného/ milé Pacholátko. ¶ Pro tu lásku Tě milugi/ krásné Dĕtátko! za toť co

trpiſs dėkugi / milé Pacholátko. ¶ Zbaw mnė ſkrz twé Narozenj / kráſné Dėtátko ! od wėčnėho zatracenj / miłé Pacholátko.

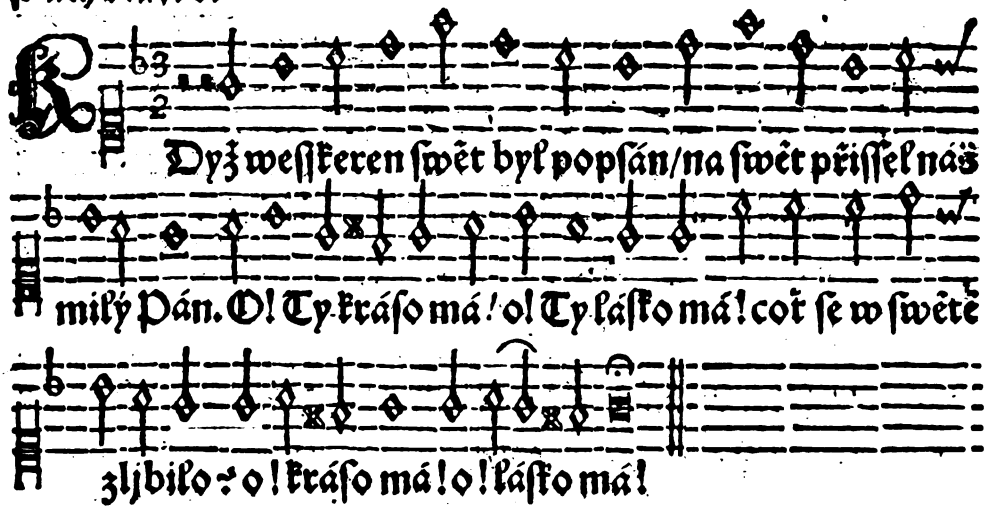

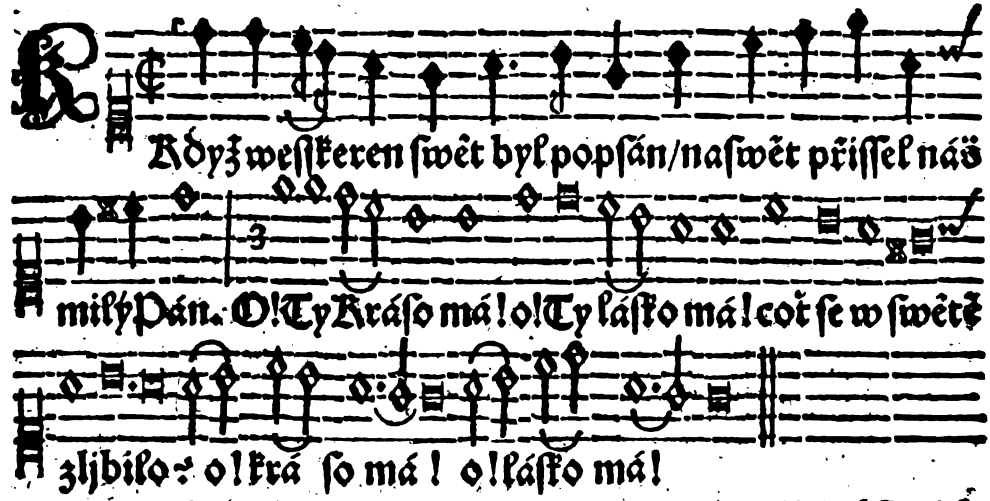

¶ Chudau ſobė zwolił Matku / s ſebau nepřineſł ſtatku. O! Ty Láſko má ! o ! Ty Kráſo má ! ach gak ſy bjdným zůſtał ! o ! Láſko má ! o ! Kráſo má ! ¶ Nechtėł ho mjt Betlém měſto /

muſył

muſyl do chléwa za měſto. O! Ty Kráſo má! o! Ty Láſko má! ach gak ſy ſe ponjžil! o Kráſo má! o Láſko/ ꝛc. ¶ Chléw ledwa ſe hodj zwěři/ nenj oken/ ani dwéřj. O! Ty Láſko má/ o! Ty Kráſo má! kde ſy ſe položil ſám? o! Láſko má! o! Kráſo má! ¶ Wjtr pere/ ſnjh ſpadáwá/ do marſſtale poprcháwá. O! Ty Kráſo má! o! Ty Láſko má! což ſy ſe opatřil zle! O! Kráſo má! o! Láſko má! ¶ Bláta/ ſmradu/ hnoge doſti/ ach! což djš Nebeſký Hoſti? O! Ty Láſko má! o! Ty Kráſo má! toť nenj w Nebi býti! o! Láſko má! o! Kráſo má! ¶ Z Nebe Pán a Mocnář wyſſel/ na ſwět do chléwa byl přiſſel. O! Ty Kráſo má! o! Ty Láſko má! ſwůg trůn weč ſy proměnil? O Kráſo má! o! Láſko má!

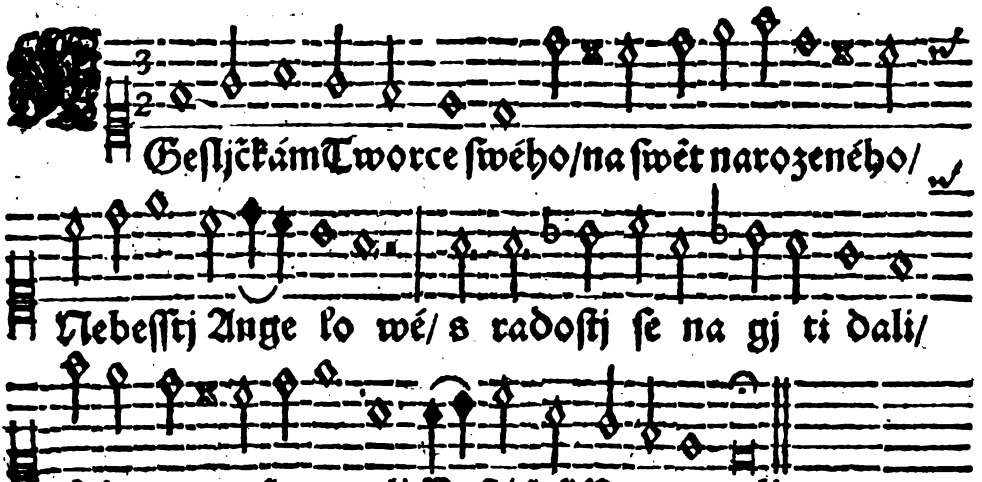
Geſljčkám Tworce ſwého/ na ſwět narozeného/
Nebeſſtj Ange lo wé/ s radoſtj ſe na gj ti dali/
ſladce prozpěwowali/ Paſtýře k Panu zwali.

¶ K geſljčkám Paſtýřowé/ ſlyſſjce diwy nowé/ poſpjchali s wraucnoſtj/ Děťátko/ gak mohli/ vctili/ ſlužebnoſt prokázali/ přjklad wſſem vkázali. ¶ K geſljčkám také gděte/ s pokánjm Kryſta ctěte/ wſſickni w ſwětě hřjſſnjcy. W

geslech lezj Beránek Bożj / genž sjnjmá swěta zlosti / tu dogdete milosti. ¶ K gesljčkám též chwátegte / Gežjsse přiwjtegte / wslickni wěrnj Křestiané; hodenť gest Bůh lásky / a ctěnj: milůgte / ctěte swého Boha přelaskawého. ¶ K gesljčkám zarmaucenj / w auzkostech postawenj / s náděgj pospjchegte. Tu swé potěssenj nagdete / pospěsste k Těssiteli / zlých wěcý Z prostiteli. ¶ K gesljčkám wsickni lidé / w gakékoliwgste bjdě / důwěrně přiběhněte. Tu pomocy y sstěsti nagdete / pospěsste k Autočissti / buďte pomocy gistj.

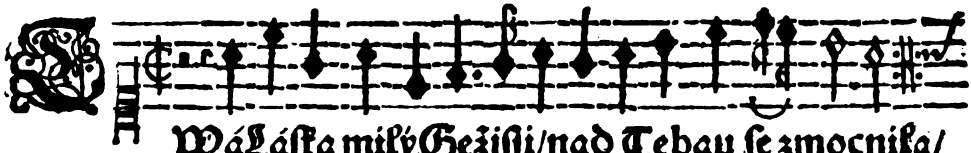

Wá Láska miły Gežjssi / nad Tebau se zmocnika / Neb žes opustil swau Rjssi / sama přičinau byla.

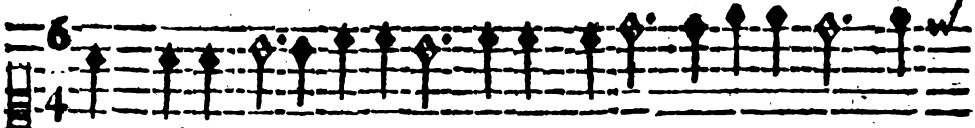

Deyž / ať zase Tě milugi / láskau srdce rozpalugi / ať

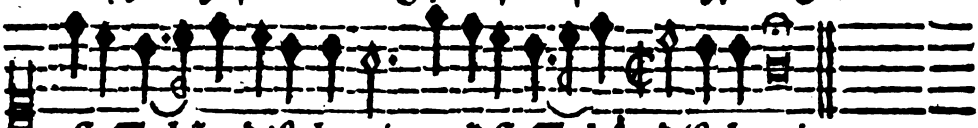

se Tobě odsluhugi / ať se Tobě odsluhugi.

¶ Láska Ti obě ručičky / na gesljčkách / swázala: Laska také twé nožičky / w sspatné plénky pogala. Rač též y mně lásku dáti / ať mohu Tě milowati / a w twé lásce setrwati. ¶ Láska Tě přiwedla k tomu / žes trpěl mnoho zlého / žes neměl w chatrném domu / pohodlj nižádného. Za toť gá Ti dýky činjm / milowati Tebe minjm / deg ať to wraucně včinjm.

¶ Lá-

¶ Láſka welmi chudau Matku pro Tebe wywolila: abys mnoho nedoſtatkú/ pro nás trpěl/nutila. O! deyž Kryſte! ať zas Tobě ſlaužjm čiſtě/ w každé době/ a w twé láſce howjm ſobě. ¶ Láſka Tě/ w chlewě ſtudeném/ na ſeno położila: Láſka Tě/ genž wládneš Nebem/ chudého včiniła. Tu láſku mi deg poznati/ často na ni zpomjnati/ zas Tě wraucně milowati. ¶ Wzbuď o! Gežiſſi laſkawý! w mé duſſi/ a w mém ſrdcy/ ſwaté láſky oheň prawý: ať gak ſkluſſj/ a gá chcy/ zde milugi Tě ſrdečně/ a wždycky Ti ſlaužjm wděčně/ a gſem w Nebi s tebau wěčně.

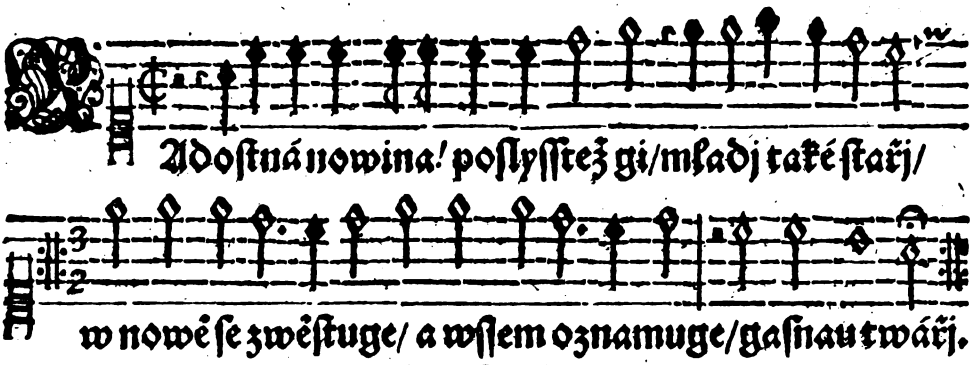

Adoſtná nowina! poſlyſſteż gi/ mladj také ſtařj/

w nowě ſe zwěſtuge/ a wſſem oznamuge/ gaſnau twářj.

¶ Syn Božj gedinký k wůli Otce/ pro naſſe ſpaſenj/ ráčil ſe wtěliti/ z Panny naroditi/ zde na zemi. ¶ Gehožto narozenj gſau ſwědkowé Nebeſſtj Angelé/ kteřjž ſe zgewili/ Paſtýřům w tu chwjli/ křauce ſměle: ¶ Nebogteż ſe wěrnj Paſtuſſkowé/ mějte potěſſenj; dal wám z ſwé miloſti/ Bůh Syna z wýſoſti/ na ſpaſenj. ¶ Gehožto w Betlémě Panna čiſtá Marya zplodila/ a w auzké geſljčky/ to Djtě maličký/ położila. ¶ Nemeſſkegte gjti/ a ſpatřiti Djtěte malého/ tam mezy ginými/ hwězdami krášnými/ ſlunce gaſné. ¶ Y hned nemeſſkali Paſtuſſkowé/ a tam ſau ſe brali/

brali / kdež Djtě nalezsse / an na ně wůl dysse / čest mu wzdali. ¶ S nimiž my gemu čest/ chwálu/wzdeyme/Djtěti malému: ať nám ráčj dáti/po wezdegssj strasti/s sebau schranu. ¶ O! Kryste Pane! Tě žádáme/schraň nás pod swá křjdla: když přigdess sauditi / račiž nás přiwesti / w wěčná bydla.

Gako: Noc temnau překáwsse/ atd.

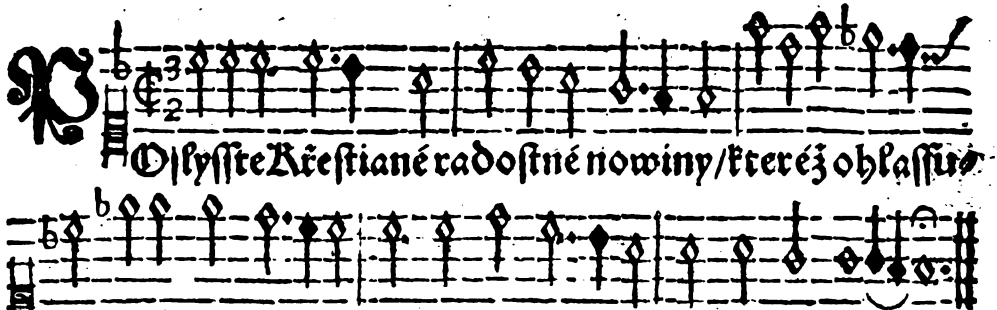

¶ Řka: o! nebogte se milj Pastusskowé / hle wám zwěstugeme potěssenj nowé / narodil se Krystus w Betlémě Jůdowě. ¶ Geho wlastnj gméno gestit Emmanuel. Jz zayáss dáwno o něm předpowěděl / a Maryi Panně zwěstowal Gabryel. ¶ Pochybugeteli / ay toť wám znamenj / byste gistj byli/že negste swedeni: Děťátko nagdete swázané plénkami. ¶ Bez prodlenj gděte / do města Betléma: Djtě naleznete tam/s howady dwěma/genž nad wssjm panuge / wssak ničehož nemá. ¶ Tu když vslyssseli Pastýři nowinu / neyprw syce wzdali chwálu Hospodinu/ pot om se oddali na cestu k Betlému. ¶ Tam wssedsse nalezli / gakž gim byl powěděl / zděssenym na poli / Posel Božj Angel / z čehož gedenkaždý nemálo byl wesel. ¶ My aučastnj gsauce ta-

ce takowé milosti / wděčně djky wzdeyme Božské Welebnosti / že nás tak bohatě / daruge z wýsosti.

Rásná Panna přemilého syna nám porodila/
Obwinuwssi w plenky/ do geslјček gey položila.

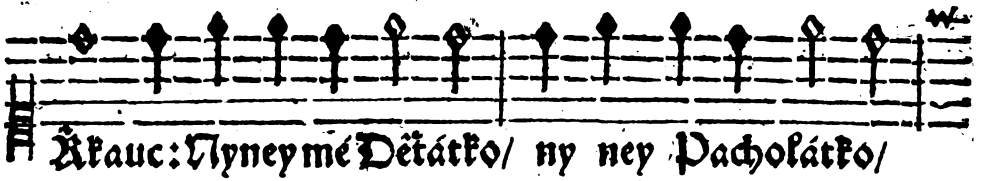

Řkauc: Nyney mé Děťátko/ ny ney Pacholátko/

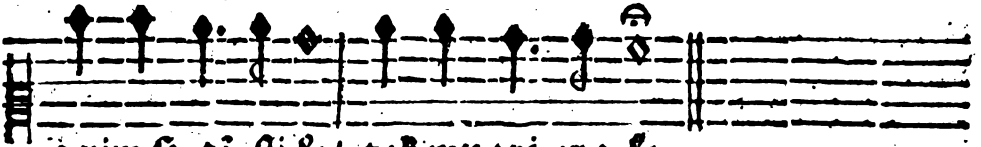

s njm se tě ssi la/ tak mu zpj wa la.

¶ Wolek / a Osljk na něg dýchali / gakoby řekli: Králi mocný / a náš Stwořiteli pročs tak snjžený? R° Též y giná Howádka / rozličná ptačatka / gey sau chwálili / a welebili. ¶ Protož y my / stwořenj rozumné / gey priwjteyme. Geho slawné Narozenj chwalme / a geg vctěme. R° / S tjm Otcy Nebeskému / na nás laskawému / za něg děkůgme / a se radůgme. ¶ Onť nám z pauhé nesmjrné milosti radost způsobil / poslaw Syna / z Nebeské wýsosti / aby nás spasyl. R° / Genž hned od narozenj rozličné sauženj trpěl za hřjssné / z lásky přjlissné.

Gako: Zawjtey k nám Djtě milé.

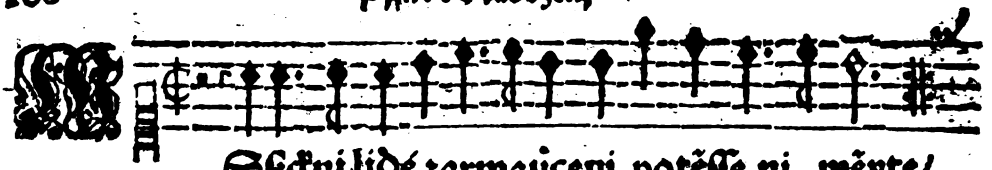

Ssickni lidé zarmaucenj potěsse nj měyte/
Pro Krystowo Narozenj radostj pleseyte,

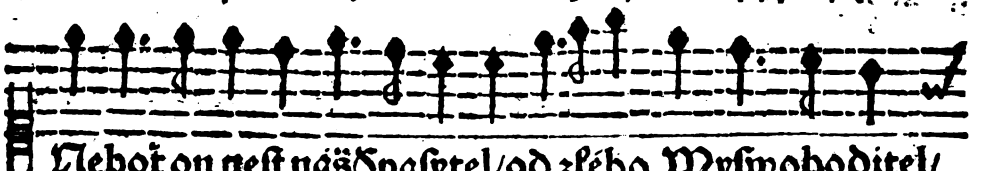

Neboť on gest náš Spasytel/od zlého Wyswoboditel/

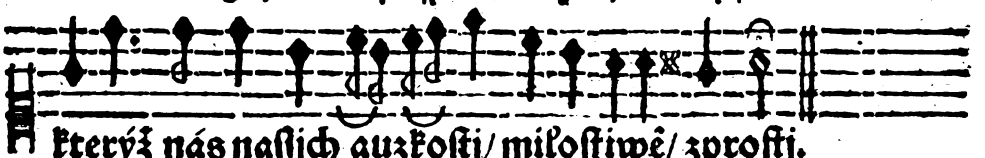

kterýž nás nassjch auzkostj/ milostiwě/ zprostj.

¶ Nesmjrný gsa podlé Božstwj/včiněn gest malý/abychom pro hřjchů množstwj/se nestrachowali/k němu důwěrně přigjti/a geg za milost prosyti/gakoby nás trestati chtěl/a lásky k nám neměl, ¶ Nehrozý nám swau přjsnostj / Saudce sprawedliwý : ale wábj swau milostj / Pán náš milostiwý. Meč pomsty newytahuge/laskawým se vkazuge chcemli pokánj činiti/chce nám odpustiti. ¶ Nenj na saudné stolicy ; nepřissel sauditi. Přistupte směle hřjssnjcy/chce milostiw býti. Wsse co se při něm spatřuge/ lásku geho wygewuge/ že přissel nás milowati/ zlé od nás zahnati. ¶ Prosýme tě Pane milý/skrz twé narozenj/dey abychom obdrželi hřjchů odpusstěnj : a po této časné strásti/ přissli do Nebeské wlasti/ kdežbychom tebe srdečně milowali wěčně.

Gako : Wzdeymež čest Bohu swému.

Radůg=

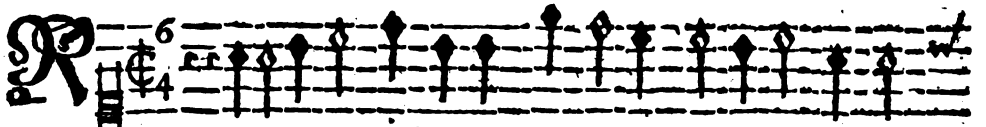

Radúgte ſe Křeſťané/naſtal den radoſti: neyhlaw-

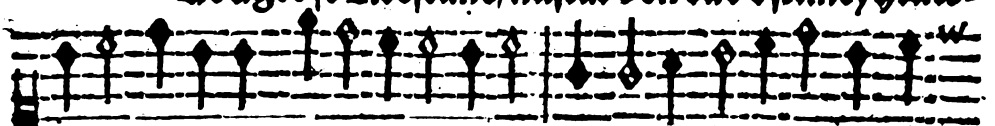

nêgſſj přeſtane/přjčina žaloſti: neb ſe giž narodil/kdožby

nás wyſwobodil/ od ďábelſké zloſti/od ďábelſké zloſti.

¶ Radúgte ſe Angelé/ neb ſkrz Pána Kryſta přemúžem nepřjtele: naplnj ſe mjſta/ od Angelů padlých/ opuſſtěná/ w nebeſých / geſt nadêge giſtá. ¶ Radúgte ſe hřjſſnjcy; neb Kryſtus Syn Božj / budeteli kagicý / hřjchy waſſe ſložj: dogdete miloſti/ y nebeſké radoſti / ſkrz geho Zásluhy. ¶ Radúg ſe celá Říſſe/ Nebeſká/ y Zemſká; neb ſkrz Kryſta GEžiſſe / každá duſſe lidſká/ múž ſpaſena býti/ budeli chtjt plniti/ co chce wůle Božſká.

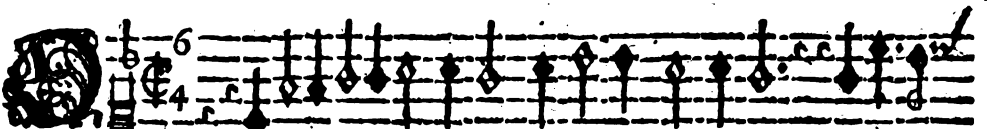

Pacholátko přemilé! Dětátko ſpanilé! nad lidis

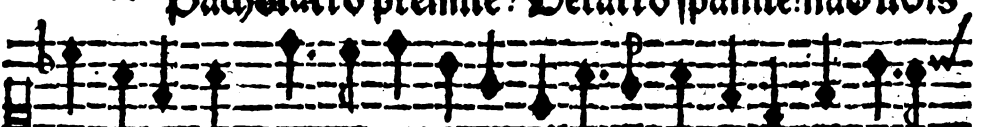

kráſnêgſſj/nad ſlunce gaſnêgſſj. ó! poklade wěčný/ó ſklade

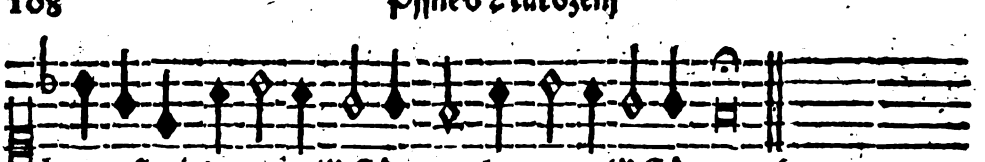

bezpečný! ty ranjš ſrdce mé/ ty ranjš ſrdce mé.

¶ Když twář twau ſobě rozgjmám/ z lásky welké ſlzkám: Nad Tebe na zemi/ nenj ani w Nebi/ nic ſpanilegſſjho/ nic rozkoſſnégſſjho/ Kryſte Synu Božj! Kryſte Synu Božj! ¶ Než tomu ſe welmi diwjm/ že Tě w geſlech widjm/ že w plénkách maléhо/ widjm Bohaméhо/ pohodlj nemjti/ zyo mau ſe trápiti/ pro naſſe ſpaſenj/ pro naſſe ſpaſenj. ¶ Seno/ ſlámu za poſtel máš/ s howady přebýwáš/ howadſké geſljčky/ gſauť mjſto koljbky/ wolek a oſljček/ gſau twůg ſtatek wſſecek/ twogj gſau dwořané/ twogj gſau dwořané. ¶ Mrázem ſe měnj ručičky/ třeſau ſe nožičky: Sláma Tebe tlačj/ přiwozuge k pláči: z twé Nebeſké twáře/ negde gaſnoſt záře/ w tmawém chlěwě ležjſš/ w tmawém chlěwě ležjſš. ¶ Twá láſka geſt k nám přediwná/ a nezpytatedlná/ že ſe ſám na Zemi/ gſa Králem na Nebi/ tak hrubě ſnjžugeš/ bjdám podrobugeſš/ pro naſſe ſpaſenj/ pro naſſe ſpaſenj.

Mohlaby ſe zpjwati gako: Prozpěwůgmež wſſyckni nyni.

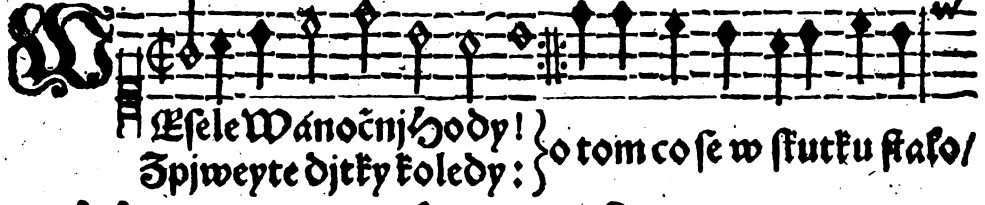

Weſele Wánočnj Hody!
Zpjweyte djtky koledy:
o tom co ſe w ſtutku ſtalo/

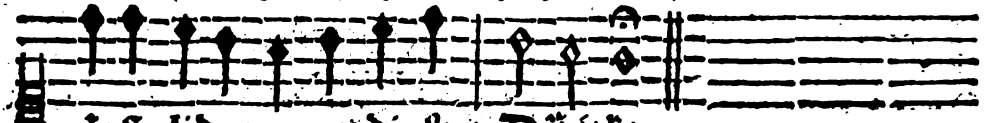

že ſe lidem naro di lo/ Dětátko.

Oně

¶ Onť gest swěta Spasytelem/ Slowo včiněno Tělem: Syn Božj/ a Syn člowěka/ Otec budaucýho wěků/ Děťátko. ¶ Gehož Panenka počala/ w zymě w chléwě porodila: Položila do Gesljček/ obwinula do plynčiček/ Děťátko. ¶ Wůl/ a Osljček tu stáli/ a na Pána sau dýchali: Zahřjwali Nemluwňátko/ roztomilé Pacholátko/ Děťátko. ¶ Kossilky/ ani Pasničky nemá od chudé Matičky: Gehož wssudy hněte sláma/ nemůž opatřiti Máma/ Děťátko. ¶ Potmě ležjš/ nemáš swjčky/ na nebi swjtjť Hwězdičky: Ty genž wssechněm oděw dáwáss/ sám gsy nahý/ a nic nemáš/ Děťátko. ¶ Chudj duchem Pastusskowé/ wydali se w chwály nowé: Wjteg k nám Angelský Králi/ Tebeť sme zdáwna žádali/ Děťátko. ¶ Herodes Tě chtěl zabiti/ ale Bůh to nechtěl mjti: když Král bil děti pro Tebe/ schowal Bůh w Egiptě Tebe/ Děťátko.

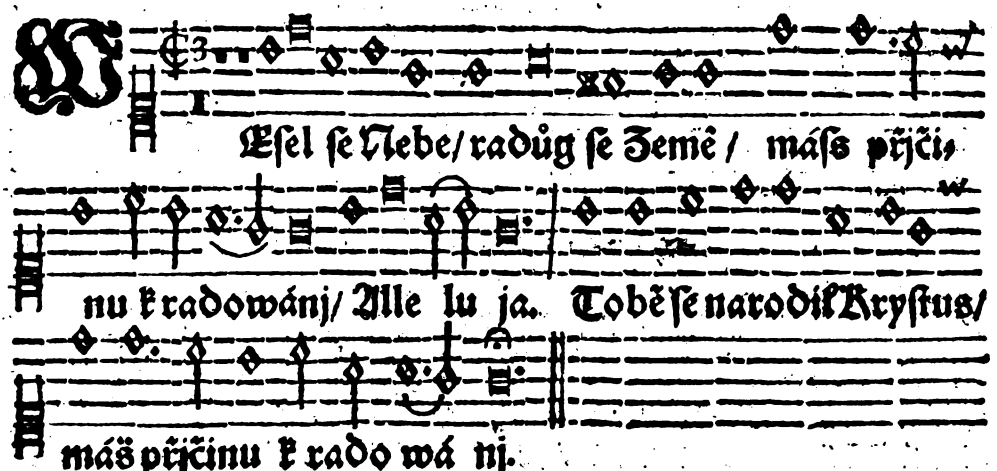
WEsel se Nebe/ radůg se Země/ máss přjčinu k radowánj/ Alle lu ja. Tobě se narodil Krystus/ máš přjčinu k rado wá nj.

¶ Genž wssecko stwořil/ tak se pokořil/ máš přjčinu k podiwenj: o! Křesťane! Božstwj s Člowěčenstwjm spogil/ máš

přjčinu k radowánj. ¶ Gsa wsseho Pánem/mocným Wládařem/ máss přjčinu k podiwenj: o! Křesťane! pro tebe slauhau včiněn/ máss přjčinu k radowánj. ¶ Genž wsse odjwá/předivně chowá/máss přjčinu k podiwenj: o! Křesťane! pro tebe nahým zůstáwá/ máss přjčinu k radowánj. ¶ Genž wsse napágj/ krmj/ y hágj/máš přjčinu k podiwenj: o! Křesťane! pro tebe lačnj/ y žjžnj/ máss přjčinu k radowánj. ¶ Genž každau těssj Křestianskau dussi: máss přjčinu k podiwenj: o! Křestiane! pro tebe pláče/ gak slussj/ máss přjčinu k radowánj. ¶ Genž krásau welmi okrásslil Zemi/ máss přjčinu k podiwenj: o! Křestiané! sám se odjwá plenkami/ máss přjčinu k radowánj. ¶ Genž zwěři skalné dal skreysse pewné/ máss přjčinu k podiwenj: o! Křestiané! sám w chléwě ležj pro tebe/ máss přjčinu k radowánj.

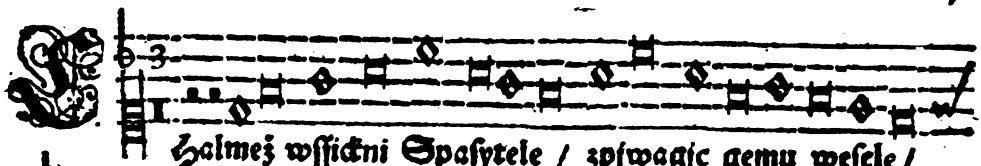

Halmež wssickni Spasytele / zpjwagjc gemu wesele /

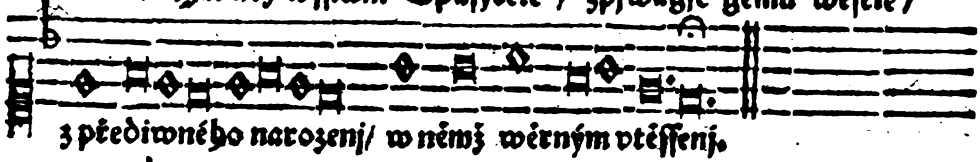

z předivného narozenj/ w němž wěrným vtěssenj.

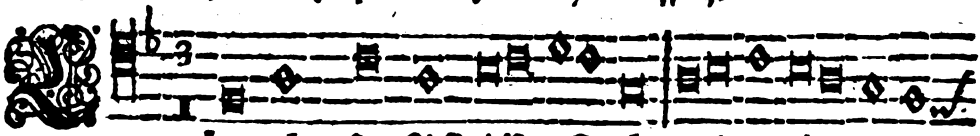

Hwalmež wssickni Spasytele/ zpjwagjc gemu

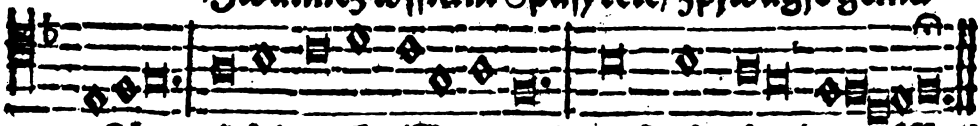

wesele/z předivného Narozenj/w němž wěrným vtěssenj

¶ Ten

¶ Ten kterýž nebeſa ſtwořil/ zwoliw Pánu, w nj ſe ſložil/ w njž wzal naſſe přirozenj/ bez Panenſtwj zruſſenj: ¶ Tak proſſel žiwot Panenſký/ Syn Božj/ a Král Nebeſký/ byť padlému k ſpomoženj/ přjhodné wzal oděnj. ¶ Té chwjle diwná proměna/ noc gako den včiněna/ radoſt přewelikáw nebi, z toho rodu na zemi. ¶ Angelé welkau radoſtj/ pleſagjce w wýſoſti/ neſmjrně ſe weſelili/ Bohu chwáku wzdáwali. ¶ Byli při tom Paſtýřowé/ ſlyſſjc to zpjwánj nowé: Chwála na wýſoſtech Bohu/ na zemi pokog lidu: ¶ Při nichž ſe Angel poſtawil/ a bleſk Božſký ge obkljčil/ gjmž oni byli zſtraſſeni/ potom obweſeleni: ¶ Nebo gteż ſe Paſtýřowé/ k wám neſu poſelſtwj nowé/ radoſt zwěſtugi welikau/ taťbude wſſemu lidu. ¶ Dnes wám Spaſytel narozen/ kterýž zdáwna byl zaſljben/ gdeteż naleznete djtě/ w Betlémě malém meſtě. ¶ Paſtýři ſſedſſe s radoſtj/ naſſli dar Božj miloſti/ Syna Krále Nebeſkeho/ s Marygj Matkau geho. ¶ Přigawſſe to zwěſtowánj/ ſkrze Angelſké kázanj/ z poſluſſenſtwj hlaſu toho/ naſſli Krále wěčného. ¶ W tom poſlowé wěrnj byli/ čehož doſſli to ſwědčili/ přjtomným wſſem/ w tu hodinu/ o tom předrahém Synu. ¶ Welmi ſe tomu diwili/ když powitého widěli/ gak welká ſláwa w Nebi/ z tak chudého na Zemi. ¶ Tak ſe Bohu zaljbilo/ byť geho ſpaſenj bylo/ w njzkoſti welké w ſwětě/ w mnohých y w potupě: ¶ Ale kteřjž ge chwátagj/ Božjť ſláwu přigjmagj/ Angelé ſe z nich radůgj/ když w tom wěrně pracugj. ¶ Pro twé Kryſte Narozenj deyž w wjře poſylněnj/ w poſluſſenſtwj twém wždy ſtáti/ w tom do konce ſetrwati. ¶ Bychom z Tebe ſe těſſjce/ naděgi žiwau magjce/ w twém zde roſtli požehnánj/ přiſſli y w králowánj.

Gežj-

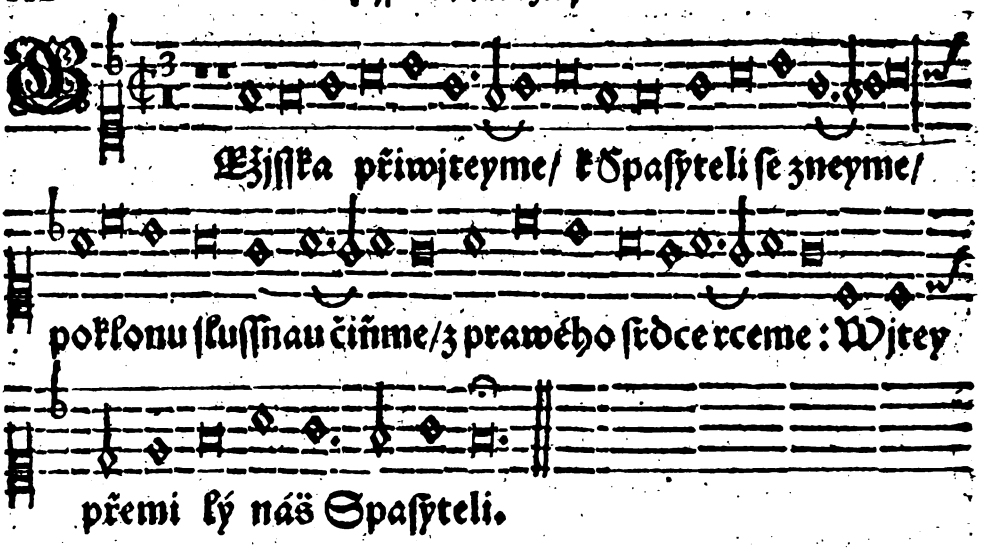

¶ Wjtey Gežjsska malý/ Země y Nebes Králi/ ó! nasse potěssenj! w smutku obweselenj. Wjtey přemiký náš Spasyteli. ¶ Ručičky mu ljbeyme/ Nožiček se chyteyme/ srdce mu obětugme/ a sladce prospěwugme. Wjtey přemiký náš Spasyteli. ¶ Wssech nástrogowé Kurů/ Harffy/ Cytary zhuru/ ať gsau/ ať zny cymbálky/ lautny/ trauby/ pisstialky. Wjtey přemiký náš Spasyteli. ¶ Pospěsste čjžjčkowé/ přileťte slawjčkowé/ Gežjsska obweselte/ ljbezně mu zpjwegte. Wjtey přemiký náss Spasyteli. ¶ Přileťte holubičky/ pospěsste sem hrdljčky/ Děťáko přiwjteyte/ sladké pjsně zpjweyte. Wjtey přemiký náš Spasyteli. ¶ Gesle zhřjwey Osljčku/ chraň od zymy Wolečku/ Gežjsska maličkého/ Pána wssak welikého. Wjtey přemiký náss Spasyteli. ¶ My pak tjm ljbeznėgi/ zpjweyme/ y sladčegi: Wjtey náss Spasyteli/ wjtey Wykupiteli/ wjtey přemiký náss Spasyteli!

Sem

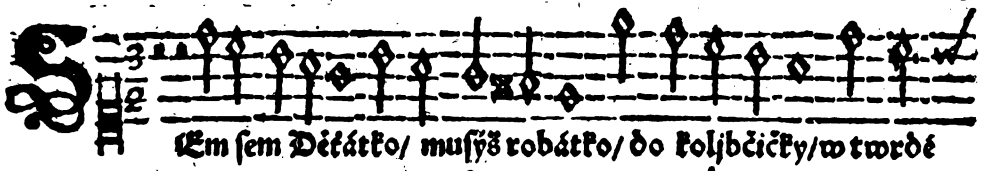

Sem sem Dětátko/ musýš robátko/ do koljbčičky/ w twrdé

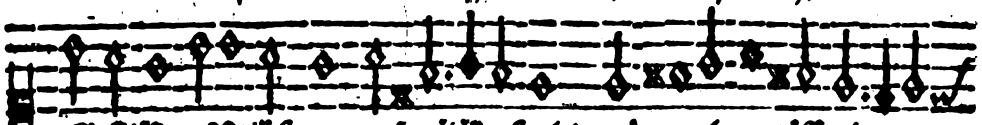

Gesljčky. Vtiš se/ zamuť očičky swé/ a dey nám vtěssenj pra-

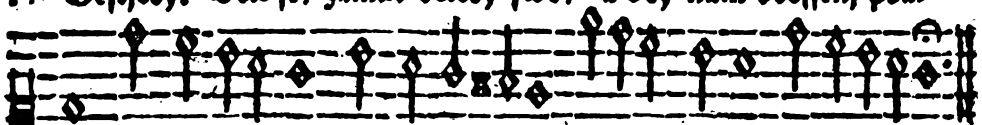

wé. Sem sem Dětátko/ musýss robátko/ do koljbčičky/ w twrdé gesljčky.

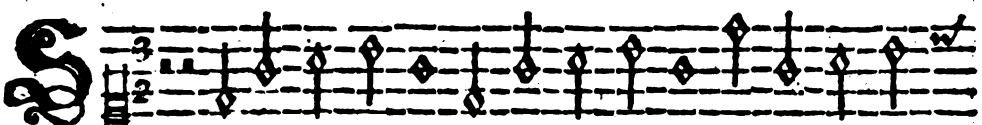

Sem sem Dětatko/ musýš Robátko/ do Koljbčič-

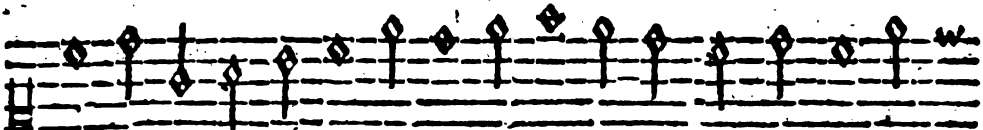

ky/ w twrdé Gesljčky. Vtiš se/ zamuť Očičky swé/ a

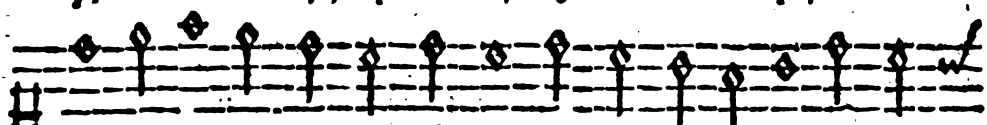

deg nám vtěssenj prawé. Sem sem Dětatko/ musýss

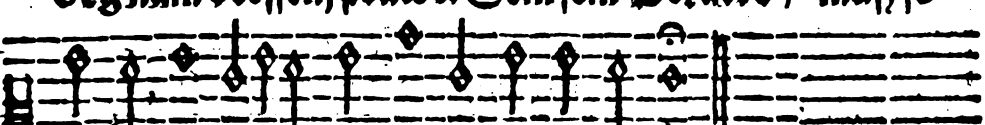

Robatko/ do koljbčičky/ w twrdé Gesljčky.

¶ Wolek/ Osljček/ twůg komornjček/ přestal giž řwati/

počni Ty spáti. Vsni Děťátko roztomilé/ vsni Nebeská kratochwile. Wolek/ Osljček/ twůg komornjček/ přestal giž řwáti/ počni Ty spáti. ¶ Gežjssku krásný/ nad Slunce gasný/ polož nožičky/ wztáhni ručičky/ nyney rozkossné Pacholátko/ nyneg zlatičké Nemluwňátko. Gežjssku krásný/ nad Slunce gasný/ polož nožičky do koljbčičky. ¶ Jozeff tu stogj/ když Mátě kogj/ w twrdé Postýlce/ w sspatné Koljbce/ zdřjmeg zdřjmeg mé Gezulátko/ spi/ spi! newinné Pacholátko. Jozeff tu stogj/ když Mátě kogj/ w twrdé Postýlce/ w sspatné koljbce. ¶ Nebeč Wolčátko/ neřič Oslátko/ Pán twůg giž zdřjmá/ spáti počiná/ spi/ spi! ó můg milý Synáčku! vpokog se! ó můg miláčku! ne beč Wolčátko/ neřič Oslátko/ Pán twůg giž zdřjmá/ spáti počiná. ¶ Wy pozorůgte/ pilně wartůgte/ ó Angelowé! Cherubjnowé! ať žádný nebudj Paňátko/ ať žádný neděsý Děťátko. Wy pozorůgte/ pilně wartůgte/ ó Angelowé! Cherubjnowé!

Gako: Každého dne chwáli hodné: Neb gak notowáno.

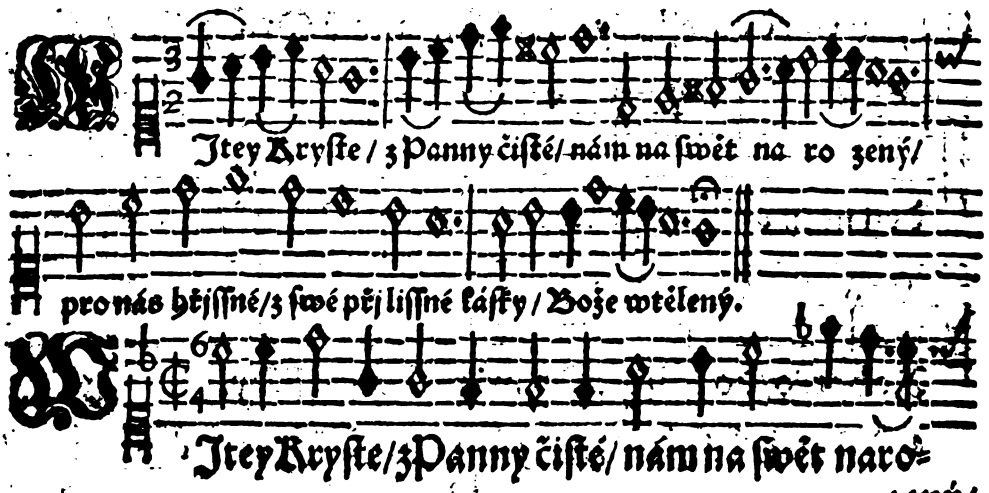
Jtey Kryste/ z Panny čisté/ nám na swět na ro zený/
pro nás hřjssné/ z swé přj lissné lásky/ Bože wtělený.
Jtey Kryste/ z Panny čisté/ nám na swět naro-
zený/

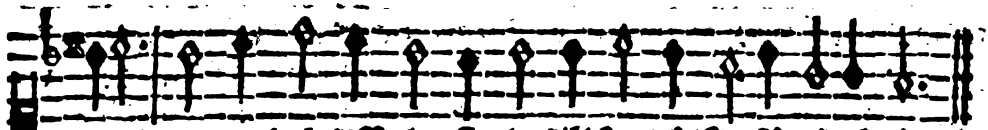

zený/ pro nás hřjssné/ z swé přjlissné lásky/ Bože snjžený.

¶ Mnoho zlého pro hřjssného Člowěka sy podstaupil/ abys lidi/ skrz swé bjdy/ a hořkau smrt wykaupil. ¶ Co skrze zlost/ neposlussnost/ Adam s Ewau ztratili/ to twé ctnosti/ vtrpnosti/ zase nám nawrátili. ¶ Oni pyssně/ a neslussně/ chtěli se powýssiti: Tys sám sebe/ sstaupiw z Nebe/ ráčil welmi snjžiti. ¶ Na tom swětě/ bjdě, psotě/ gsa Bůh a Pán neywyšssý/ podrobiti/ a ssaužiti/ chtěls se/ gako neynižssj. ¶ Pročež chwála neskonalá děy se twé Welebnosti/ z toho wsseho/ cos dobrého/ včinil nám z milosti.

Gako: Chtic/ áby spal/ tak zpjwala. Aneb gak notowáno.

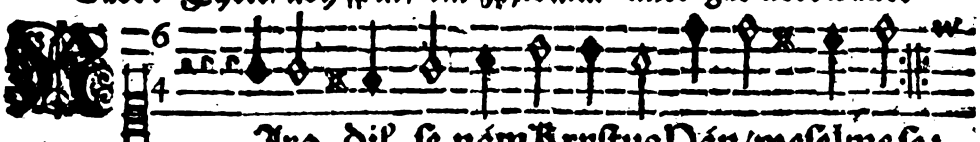

Naro dil se nám Krystus Pán/ weselme se;
Z růže kwjtek wykwětl nám/ radůgme se.

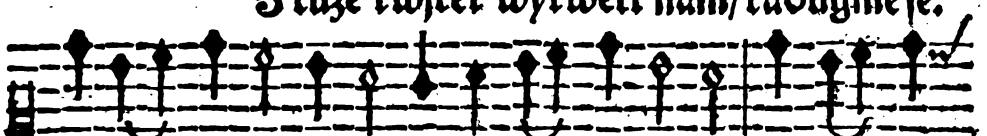

Naro dil se nám z žiwota Panenského/ possel z ro-

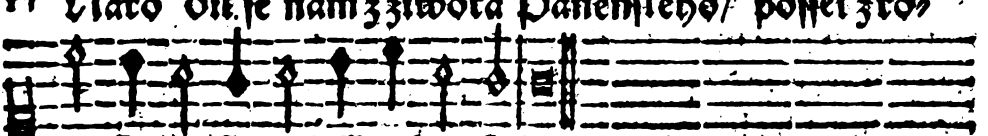

du Dawidowa/ Králowského.

¶ O kterémž prorokowali Prorokowé/ kterého zdáwna žádali Národowé/ ráčil nasse člowěčenstwj na se wzý-

ti/ a skrze swé poslussenstwj/ nás spasyti. ¶ Žádný gazyk nemůž toho wyslowiti/ gak nám Krystus ráčil mnoho včiniti: když pro nás/ z pauhé milosti z Nebe sstaupil/ aby/ skrze swé auzkosti/ nás wykaupil. ¶ Protož každý Křestan wěrný/ z powinnosti/ buď mu za tu milost wděčný/ s pobožnostj. To nesmjrné dobrodinj měy w paměti/ děkůg Bohu zaně nynj/ y na wěky.

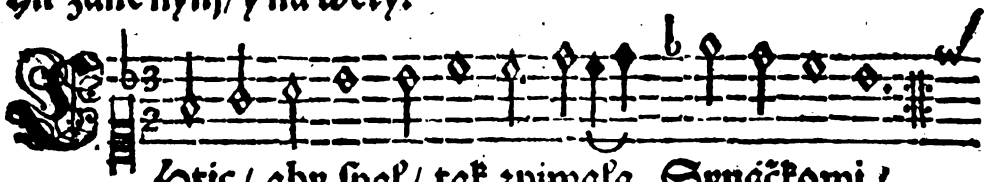

Htic/ aby spal/ tak zpjwala Synáčkowi/
Matka genž ponocowala/ Miláčkowi.

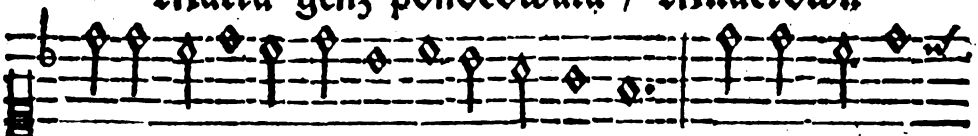

Nyney rozkossné Děťátko/ Synu Božj. Nyney/ nyney

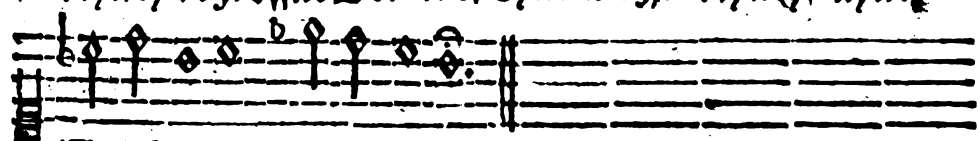

Nemluwňátko/ Swěta Zbožj.

¶ Tobě Lůžko sem vstlala/ Spasyteli: Twory k twé chwále swolala/ Stwořiteli. R°/ Nyney kráso/ a koruno swrchowaná/ nyney milugjcych ceno/ winssowaná. ¶ Nyney, ta gest Matky žádost/ Holubjčko: Nyney wssech Angelůw radost/ má Perljčko. R°/ Sláwy/ chwály wždy nabudess/ od Matičky: když se wyspjss/ gjsti budess med wčeličky. ¶ Osladjmť njm twau kassičku/ k twé ljbosti; Otewřess/ wjm, twau hubičku/ k té sladkosti. R°/ Nyney ráge meho

kwjt-

kwjtku / rozmarýne : z Tebeť sobě dělám kytku / genž nezhyne. ¶ O! ffialo! ó Lilium! ó! Růže má! Nyney wonné Konwallium / Zahrádko má. R° / O! Lautno má! ó! Labuť má! můg Slawjčku : Nyney ljbezná Harffo má / Cymbaljčku. ¶ Na dobrau noc dey hubičku : nyney djtě! koljbat bude Matička / nyney hbitě. R° / Spi Miláčku, vmlkněte / Angelowé : semnau k Bohu přiklněte Národowé.

Gako : Radůg se wssecko Stwořenj / na listu / 52. Neb gako : Dětátko se narodilo. na listu / 55.

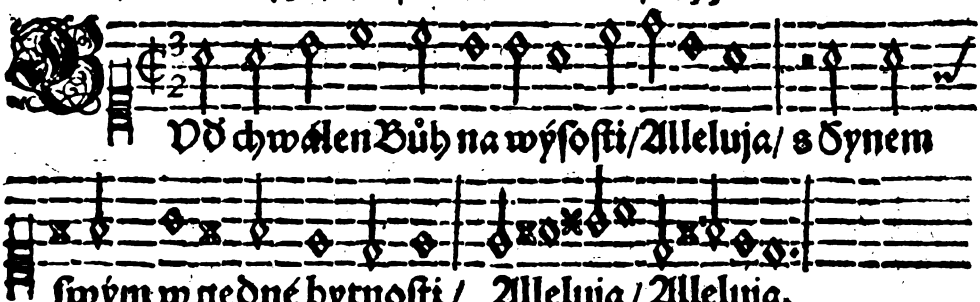

¶ Kteryž že se nám narodil / Alleluja / nás od ďábla wyswobodil / Alle: alleluja. ¶ Djtě slawné / djtě slične / Alleluja. Djtě původ sláwy wěčné / Alle: alleluja. ¶ Které se nám narodilo / Alleluja / žiwotem nám poslaužilo. Alle: alleluja. ¶ Král mocný Nebe y Země / Alleluja / dnes na zemi narodil se / Alle: alleluja. ¶ Chudý / aby chudobau swau / Alleluja / chudobu zbohatil lidskau. Alle: alleluja. ¶ Krále toho na wýsosti / Alleluja / chwalme s srdečnau radostj / Alleluja / alleluja. ¶ Prosýc žádeyme společně / Alleluja / ať nás ráčj spasyt wěčně. Alleluja / alleluja.

Můž se zpjwati gako: O gak hrozná trápenj / gestliže přikoncy djss: Za to poděkůgme. Gako: Spadla Rosa studená / O! Kryste Nebeský.

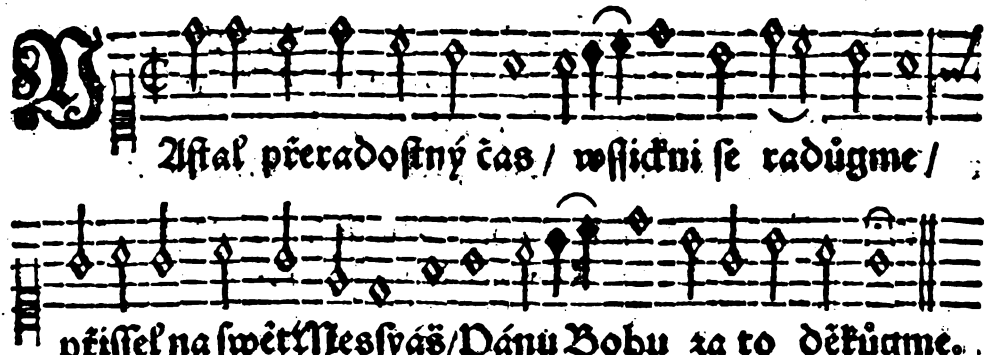
Astal přeradostný čas / wssickni se radůgme /
přissel na swět Messyáš / Pánu Bohu za to děkůgme.

Nelibjliť se prwněgssj nota / zpjwey tauto.

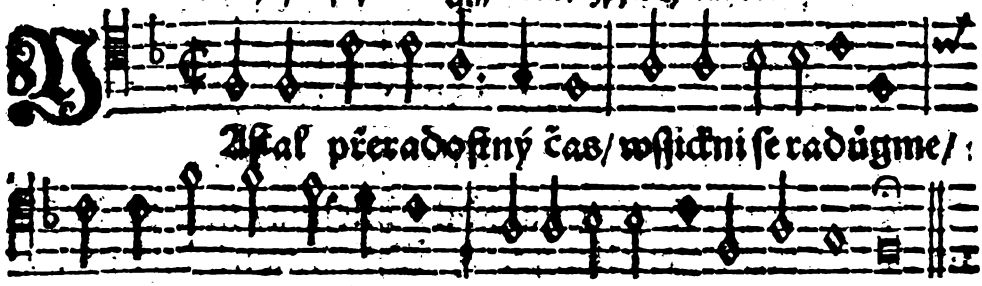
Astal přeradostný čas / wssickni se radůgme /
přissel na swět Messyáss / Pánu Bohu za to děkůgme.

¶ Počala Panna čistá / wssickni se radůgme / porodila nám Krysta. Pánu Bohu za to děkůgme. ¶ Prozpěwugj Angelé / wssickni se radůgme. Zwěstugj Spasytele / Pánu Bohu / ꝛc. ¶ Ten shladj hřjchy nasse / wssickni se / ꝛc. Přemůže Ssatánásse / Pánu / ꝛc. ¶ Zeyská nám milost Božj / wssickni / ꝛc. Wssecko dobré rozmnožj. Pánu / ꝛc. ¶ Zbawj nás zatracenj / wssickni / ꝛc. Přiwede nás k spasenj. Pánu Bohu / ꝛc. ¶ Ten nás spasý skrze sebe / wssickni / ꝛc. Ten nám

ote-

otewře Nebe. Pánu/ ꝛč. ¶ Do Nebe se dostanem/ wssickni/ ꝛč. budeme s Krystem Pánem. Pánu Bohu/ ꝛč. ¶ Dát on nám žiwot wěčný. wssickni se/ ꝛč. Buďmež mu za to wděčnj. Pánu Bohu za to děkůgme.

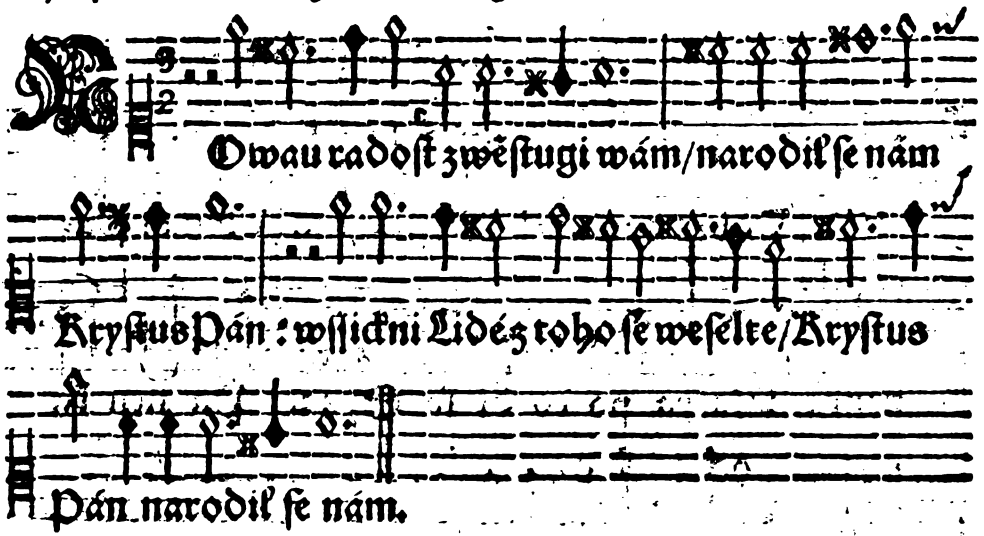
Owau radost zwěstugi wám/ narodil se nám
Krystus Pán: wssickni Lidé z toho se weselte/ Krystus
Pán narodil se nám.

¶ Newidaná/ neslýchaná/ welmi diwná se wěc stala/ Panna čistá porodila Krysta/ Panenstwj wssak neztratila. ¶ Ctnj Angelé/ to wesele/ giž Pastýřům zwěstowali/ že k spasenj nám to Narozenj býti má/ oznamowali. ¶ Protož toho/ welmi mnoho/ wažme sobě dobrodinj: Boha chwalme/ djky mu wzdáweyme/ za milost/ kterauž nám činj.

Následugjcý Pjseň/ přidage po prwnjm a druhém řádku: Alleluja/ takto zpjwey.

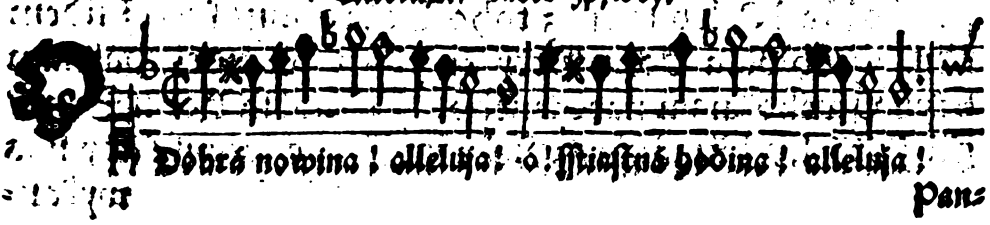
Dobrá nowina! alleluja! ó! sstiastná hodina! alleluja!

Pan=

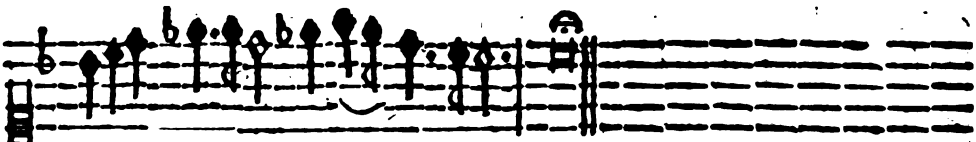

Panenka Marya po rodila Syna.

Gako: Amen ſtaniž ſe tak. Neb gak notowáno.

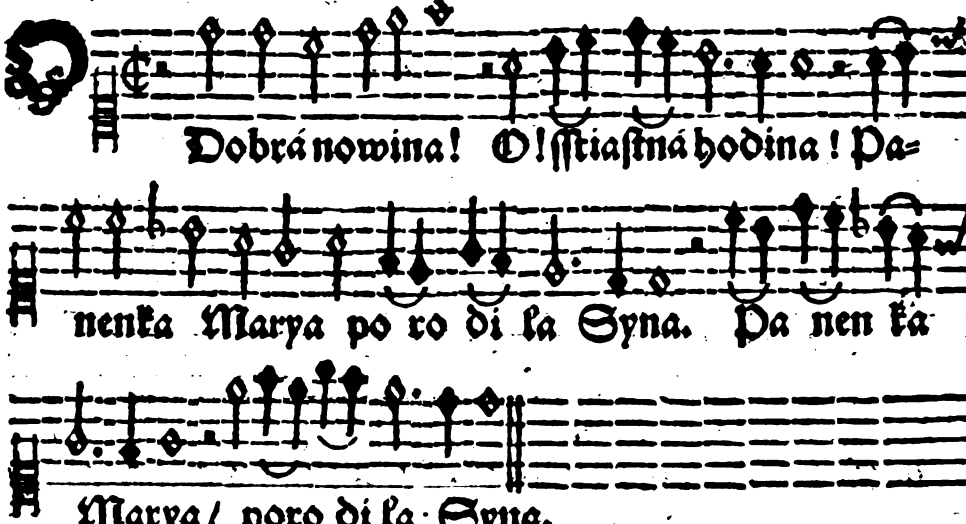

¶ Pleſeyme radoſtj/ naſtal den miloſti. Dnes Panenka čiſtá porodila Kryſta. ¶ Bljžj ſe ſpaſenj/ měyme potěſſenj/ Plodem ſwým Marya nás wſſech potěſſila. ¶ Nebeſſtj Angelé zpjwagj/ weſele. Radoſt nám zwěſtugj/ Boha zwelebugj. ¶ S nimi ſe radůgme/ ljbě prozpěwůgme. Pro naſſe ſpaſenj Bůh geſt narozený. ¶ Sláwa na wýſoſti Božſké Welebnoſti/ z toho Dobrodinj/ kteréž lidem činj. ¶ Chwála Bohu Otcy/ an z láſky ſwé mocy/ dal nám Syna ſwého/ nám narozeného. ¶ Chwála Bohu Synu/ genž pro lidſkau winu/ z Nebe na Zem ſſtaupil/ aby nás

wykau-

wykaupil. ¶ K Božjmu Wtělenj/ ſkrz ſwé přičinenj/ pomáhal Duch Swatý/ buď chwálen na wěky.

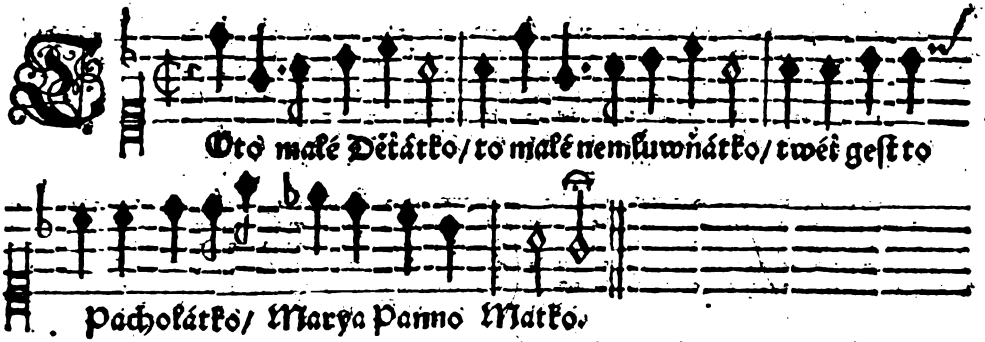

¶ Toto Djtě radoſtné/ kladě ſe wplenky ſproſtné/ od Matičky ſwé ctnoſtné/ což geſt welmi miloſtné. ¶ Geho tělo Nebeſky/ geho žiwot Angelſky/ co ſlunečné Paprſſky/ tak ſe ſtkwj plod Panenſky. ¶ O gak ſličné to Ljčko/ gakž to Ragſké Gabljčko/ gako gaſné ſlunečko/ ó! gaks ſtiaſtn/ Rodičko. ¶ Gak maličké nožičky/ gak běličké ručičky/ gak miloſtné očičky/ ſpas Kryſte ſwé Owčičky. ¶ O! gak Panenka ctnoſtná/ ó! gak kolibka ſproſtná/ gak chatrná chalaupka, Pána Nebes geſt ſchránka. ¶ Chudičké to Dětátko/ nazičké nebožátko/ w chlěwě/ gako howádko/ leží to Nemluwňátko. ¶ Ay plinečky ſlaměné/ ay ſlátečky kaudelné/ polſtářičky kamenné/ tak Dětátko zemdlené. ¶ Ty Slzyčky litoſtné/ ty Očičky žaloſtné/ té Matičky miloſtné/ čim ſrdce bolestné. ¶ O! ſpaniký Synáčku/ ó! přemiký Miláčku/ na geſličkách Dwořáčku/ mezy howady Žáčku. ¶ Před geſličky oſlátko/ to tupičké howádko/ to tichaučké zwjřátko/ pozdrawuge Dětátko. ¶ Paſtuſſkowé tjm ſpjſſe/ co to nowého dj ſe/ čaſu nočnjho/ tjſſe/ cti-

li Pána Gežjsse. ¶ Jozeff z Božj milosti/ obzwlásstnj swau pilnostj/ z wnitřnj srdce radosti/ má Djtě w swé starosti. ¶ Ay Angelské Pjsničky/ na harffy, na hausličky/ zpjwagj před gesličky/ tobě Kryste maličký. ¶ Neynepřemoženěgssj/ ó! neymilostiwěgssj/ Kryste neysnjženěgssj/ Gežjssi neymilegssj. ¶ O! Kryste nowý Hosti/ tě gjstě z vpřjmnosti/ ctjme w ponjženosti/ přiweď nás do radosti.

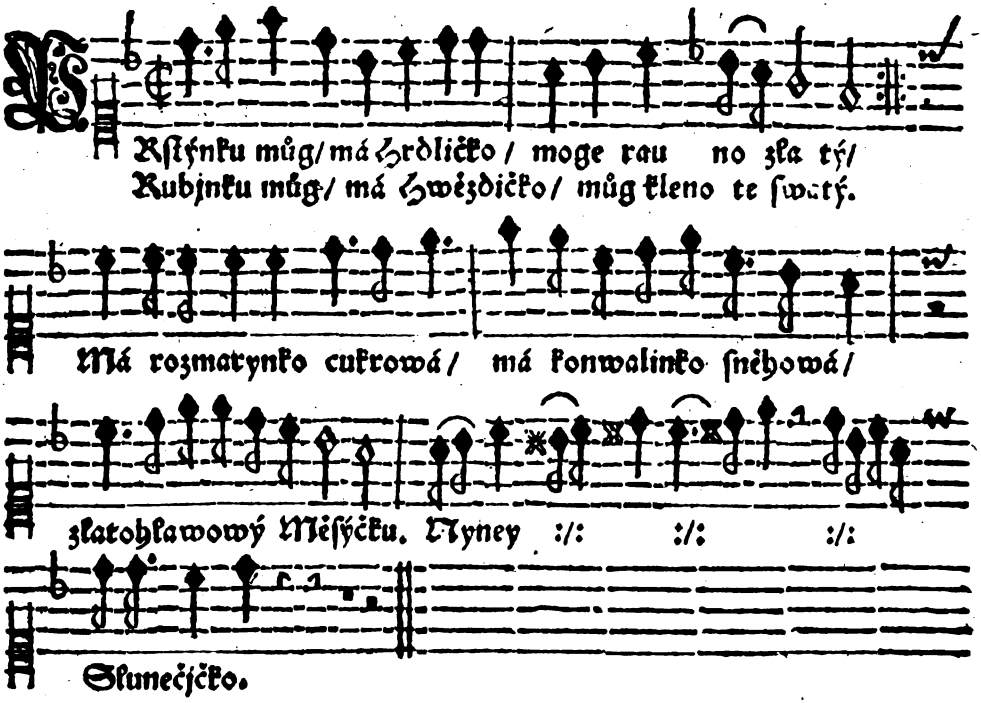
Rstýnku můg/ má Hrdličko/ moge rau no zla tý/
Rubjnku můg/ má Hwězdičko/ můg kleno te swatý.
Má rozmarynko cukrowá/ má konwalinko sněhowá/
zlatohlawowý Měsýčku. Nyney :/: :/: :/:
Slunečjčko.

¶ O křisstálowá Rosyčko/ Studánko wod žiwých; ó! spasytedlná wodičko/ pramýnku žižniwých. Wyley ty drahé perličky/ wyskakugjcý slzyčky/ a swjrey/ swjrey očjčky/ dwě gasné hwězdičky. ¶ O! Emanueli malý/ mé Děťátko Božj/ Messyássku nepoznalý/ wsseho Swěta zbožj.

Obal

Obal ſněhowé ručičky/ ſkrey koralowé nožičky/ pod plenky Matky chudičký/ wſlamêné geſličky. ¶ Vlehnête wětřjčkowé/ zwláſſtně od půlnocy/ přeſtaňte ljtat ſněhowé/ nemêgte dnes mocy mrazowé/ ani ledowé/ wſickni zymnj nečaſowé/ byſte Pána nezbudili/ kdybyſte Pána ſtudili. ¶ Liſtičky/ y zagjčkowé/ y malá gehňátka/ weweričky/ králjčkowé/ chlupatá kozlátka/ kuny/ wydry/ y bobrowé/ gelinkowé/ ſoboľowé/ ſſalomaunowý kočičky/ zhřjwagj plenčičky. ¶ Spi cybuličko ſpaniká/ ſpi/ ſpi/ můg Miláčku. Spi hołubičko rozmiká/ rozmiły nahráčku. Ty za koljbku ſrdýčko/ wezmi ſobě mé ſrdýčko. O! kýž mám ſrdcý wjc/ a moc/ winſſugjt dobrau noc.

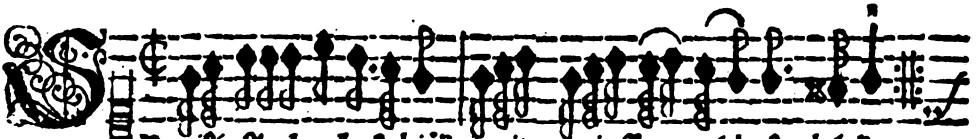

Panilé z Archy Hołubičky/ wjtey winſſowané hołaubátko:
Marye bez trnj ružičky/ wjtey zaobalené paupátko.

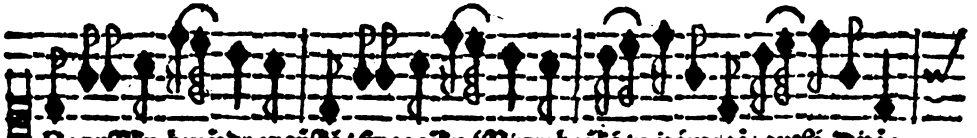

Papršſku hwězdy mořſké/ ſwazečku Mirry hořké/ wjtáme tě/ autlé Djtě:

Wjtáme tě Robá tko/ ó! malé Ge zu lá tko!

¶ Ty gſy ſyn z Králowſkého kmene: kde gſau k narozenj radowánky? Samá nauze wiſý na ſeně/ chatrné s pawučiny ffirhanky. Wůl Ti plenky zahřjwa/ Jozeff s Matičkau zpjwá/ wjtáme tě autlé Djtě: wjtáme tě Robátko/ wjtey

winssowané Hollaubátko. ¶ A stydte se Betlemssti mě-
ssťané/ magjce tak libezného hosta, Widét ze gste sspatnj
dwořané/ když se tak chowáte k němu zprosta. Hospody
nedáwáte/ žádný zwás neřjkáte/ wjtáme tě autlé Djtě:
wjtáme tě Robátko/ ó! maličké Gezulátko! ¶ Mé Dě-
tátko kyž sy nechalo chléwa/ a marssťale pro dobytek/
a w mém srdcy sobě zgednalo/ k Lasce/ a k miłowánj přiby-
tek! Tamby mé wssecky zjły/ ochotně Ti sslauziły/ Tě ljbały/
obgjmały: A wjtały Robátko/ ó! maličké Gezulátko.

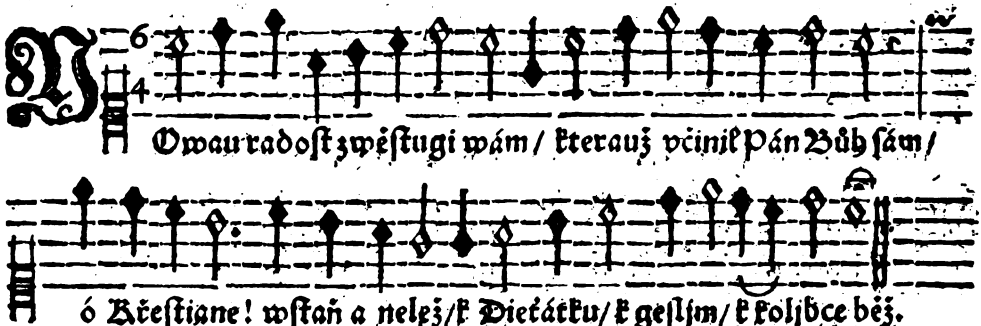

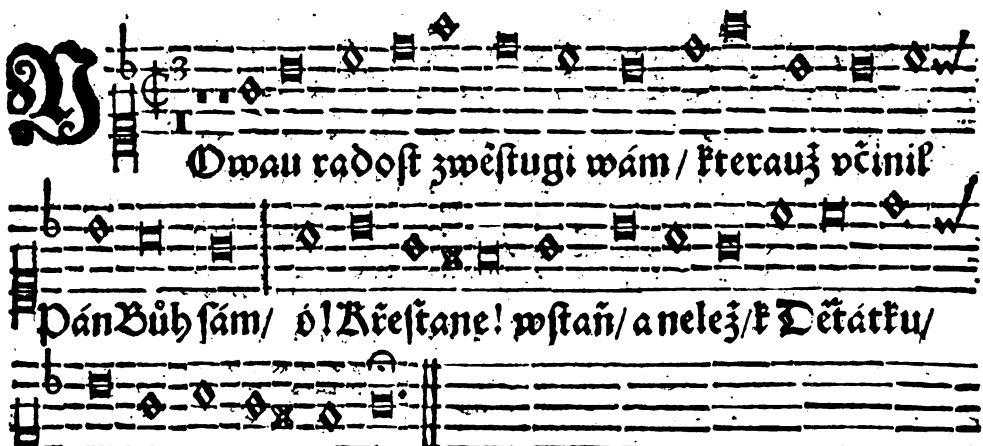

¶ W zhů-

¶ Wzhůru wzhůru a nemeſſkey/ žádnému w tom pře-
ku nedey/ ó! Křeſtiane! wſtaň/ a nelež/ k Dětátku/ k geſljm/
k koljbce běž. ¶ S Paſtýři pospěš ku chlěwu/ nawſſtěw
geſle/ ſlámu/ plenů. O! Křeſtiane! wſtaň/ a nelež/ k Dě-
tátku/ k geſljm/ k koljbce běž. ¶ Bůh ſe w Betlémě naro-
dil/ Božſtwj s Člowěčenſtwjm ſpogil. O! Křeſtiane!
wſtaň/ a nelež/ k Dětátku k geſljm/ k koljbce běž. ¶ Ma-
tka geho čiſtá Panna/ na geſle w ložila Pána. O! Kře-
ſtiané! wſtaň/ a nelež/ k Dětátku/ k geſljm/ k koljbce běž. ¶
Swatj Angelé zpjwagj/ Paſtýře k geſljm wolagj. O! Kře-
ſtiane! wſtaň/ a nelež/ k Dětátku/ k geſljm/ k koljbce běž. ¶
Spěſſně běžj Paſtýřowé/ zdaleka gedau Kralowé. O!
Křeſtiané! wſtaň/ a nelež/ k Dětátku/ k geſljm/ k koljbce běž.

Gako: Putowali Pautnjcy/ ꝛc. Nebo: O! Duſſe má rozmilá.

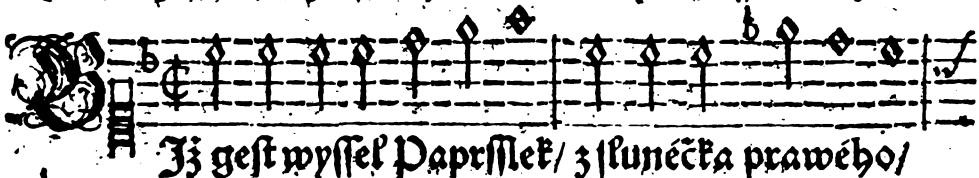

¶ Marya porodila/ muže nepoznala: nebo moc ta ne-
beſká/ wſſecko to zgednala. ¶ Gabryel geſt zwěſtowal
Narozenj geho/ toť ſe geſt mocý ſtalo Krále nebeſkého. ¶
Řka: totoť wám na znamenj geho Narozenj/ Mladátko
naleznete/ w Plénkách obwinuté. ¶ Hwězda přewelmi
krášná/ od Boha zgednaná/ tři Krále geſt přiwedla/ k

geslem swého Pána. ¶ Když gsau k němu přigeli / dary gemu dali / gako Bohu prawému / gemu se klanĕli. ¶ Protož wsickni gednomu Mistru chwálu wzdegme / z narozenj wdĕčnj gsauc / a gemu dĕkugme. ¶ Z tĕ nesinjrné milosti / od Boha z wýsosti / že se ráčil skloniti / s námi se spogiti. ¶ Gsa Bůh wĕčný bohatý / ráčil býti chudý / k nám hřjssnýmse přibljžil / a s námi se spogil. ¶ Wzaw na se což gest nebył / Bůh Člowĕk včinĕn / a což gesti prwe byl / na wĕky zůstane. ¶ Protož geho milosti žádeyme pokornĕ / ať on dnes na nás hřjssné milostiwĕ wzhlédne. ¶ Dá hognĕ rozgjmati / swé nám Narozenj / a před smrti činiti / dá prawé pokánj. ¶ A po smrti dowede / w wĕčné kralowánj / kdež Angelé geg chwálj / w nebi bez přestánj. ¶ Dĕtátko Narozené / wzhledniž na nás hřjssné / pro twau prácy welikau / deg nám radost wĕčnau.

Má swau známau Notu.

Zawjteg k nám Djtĕ malé / smutné kratochwile / žes neblo přisslo dřiwe / byla smutná chwjle. Tebe ctj z nebe Angelé / wesele zpjwagj mjle / o! Korunko mého cýle / o! Djtĕ rozmilé. ¶ Když patřjm na twé očjčky / widjm dwĕ hwězdičky / z njch wycházý gasné giskřičky / swĕtlé co Perličky / plinau spanilé slzyčky / co křisstalowé poraučky / o swĕtlé swĕta očjčky / o! degte slzyčky. ¶ Když dwĕ ljčka rozwažugi / dwĕ růže spatřugi / genž se nad krew červenagj / a nad snjh bĕlegj. Ne tak maljři malugj / ne tak w poli kwjti stogj / wonnĕ ty růže wonĕgj / chutnĕgi / libĕgi. ¶ Ach čjžjčku ptáčku malý proč gsy tak nedbalý / že přigjti nepospicháš / k malickému Králi. Podeg twé teplé peřjčko / aspoň zahřeg

ge

ge maličko / zahřeg ſtudené lůžičko / ſlaměnné hnjzdečko. ¶ Proč kwiljſs zlaté Srdjčko / proč kwiljſs Matičko / proč rmautjſs twé kráſné Ljčko / ſmutná holubičko / když krmjſs twého Synáčka / ſwěta celého Panáčka / wzdýchagic gako hrdlička / zarmaucená wſſecka. ¶ Zpjwáſs malému Děťátku / při twém powigánku / když ſtrogjſs twrdau koljbku / ctnému Pacholátku / nyney / nyney roztomilý / nyney Gežjſſi ſpanilý / nyney / nyney ſtokrát milý / Gežjſſi rozmilý. ¶ Nyney / nyney mňg přemilý / o Kmente předrahý / nyney / nyney ze wſſech milý / Gežjſſi ſpanilý / nyney / nyney mé Děťátko / nyney / nyney mé Robátko / nyney / nyney Pacholátko / rozkoſſné Děťátko.

Na Nowý Rok.

Prwnj čáſtku můžeſs zpjwati gako Žalm: Řekl Pán Pánu mému.

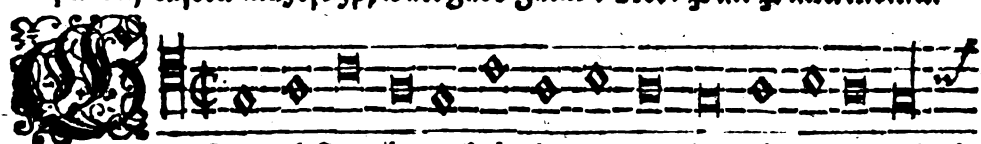

Již rok ſtarý odcházý / a nowý k nám přicházý.

Druhau pak gako: V tebeť geſt darů dosti.

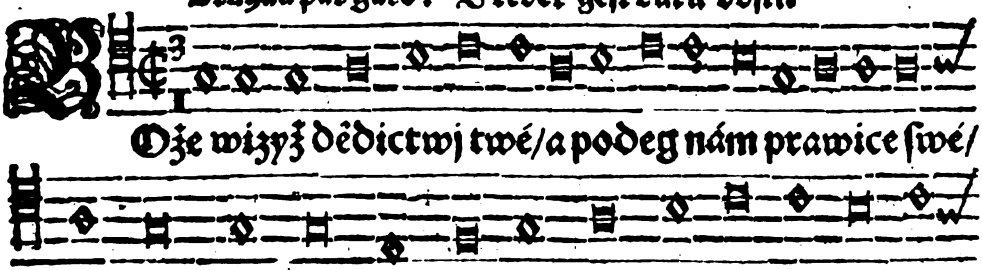

Oże wizyž dědictwj twé / a podeg nám prawice ſwé /

w zlostech ſwě ta vpěgjcým / wbjdách mnohých tá-

pagj-

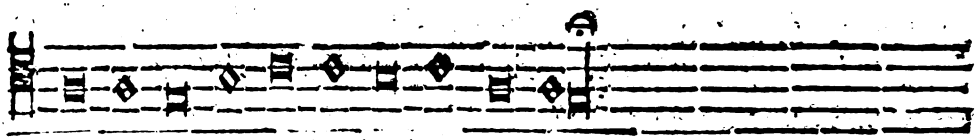

pagjcým / k Tobě se vtjkagjcým.

Giž rok starý odcházý/ a nowý k nám přicházý.

Když to wjme ó Bože náss/ že swým z hůry/ pomoc ssýlass/ by dábelsstj přjstrachowé/ ani lidsstj aukladowé/ nepodwrátili Cýrkwe twé.

K tobě Pánu gdeme o ochranu/ mocnau schránu.

Z swé milosti wnj nás přjgmi/ nechť nás wjce nemámj dábel/ y geho holomcy/ přispěg nám rychle s pomocy/ gakž ráčjss we dne neb w nocy.

Wzhlédniž na nás / a slyss nás w tento čas/ o! Bože náss!

Ty wjss gak sme minulého roku / sneslj mnoho zlého / zakusywsse moru, hladu/ bogů, válek/ zágmu, mordů/ draho t/ y zlých lidj/ w pádu.

Když rok starý odcházý/ a nowý k nám přicházý.

Giž aspoň nám/ Bože wěčný / přispěg w čas ten nebezpečný/ wiz nasse bjdy, ssauženj/ nédostatky a trápenj / vděk swého spomoženj :

Wzhlédniž na nás / a slyss nás / w tento čas / o! Bože náss!

Požehneg roku nowého / zbaw w něm nás bjd/ wsseho zlého / dey ať gest létem milosstj / a ne rokem neprawosstj/ včiniž to z swé sstědrosti.

K to=

K tobě Pánu gdeme o ochranu/ mocnau ſchránu/
Požehneg ſwaté Cýrkwe ſwé/ a deyž ať krwe ſkrz ſlowo twé. Služebnjky gegj zprawůg/ dary ſwými hogně darůg/ a nágemnjků gi zbawůg.

Aby dále/ růſti mohla ſtále/ k twé cti chwále:
Požehnegž Wrchnoſtem naſſjm/ y giným wyſſjm/ y njžſſým/ a deg ať gſau obhágcowé/ ſlowa twého pěſtaunowé/ Cýrkwe twé Swaté ſlaupowé.

Ty wſſecko znáſs/ w ſwých ſwatých Rukau máſs/ o! vſlyſs nás!
Požehnegž Obcý Křeſtianſkých/ y wſſech Obywatelů w nich: manžely, rodiče, djtky/ dělnjky, také čeládky: chraň, wſſecky naſſe přjbytky.

W tomto roce/ o! náš wěčný Tworče/ prawý Otče.
Požehnegž poljm, zahradám/ winicým, y také lukám: aby chléb z vžitku ſwého/ wjna, owoce hogného dali/ z požehnánj twého.

Stůg wždy při nás/ neb gſy ochrance náſs: wed bog za nás.
Požehnegž nám wcházegjcým/ y také wycházegjcým: bychom ſtiáſtně pracowali/ nepřátelům odpjrali/ a nad nimi zwjtězyli.

Zuſtaň s námi/ drž ſwau ſtráž nad námi: nebť gſme známj.
Tak když Ty ſám s námi budeſs/ za námi, před námi půgdeſs/ zuſtaneme w bezpečnoſti; začneme Rok w pobožnoſti; znikneme wſſelikých ſtráſtj.

Budem tobĕ ſlauziti w prawdĕ twé / w každé dobĕ.
A po wezdegſſj bjdnoſti / přigdem k tobĕ do Radoſti.
Tam weſele Léto nowé / budem ſlawiti k chwále twé; pomoz k tomu pro gméno ſwé.

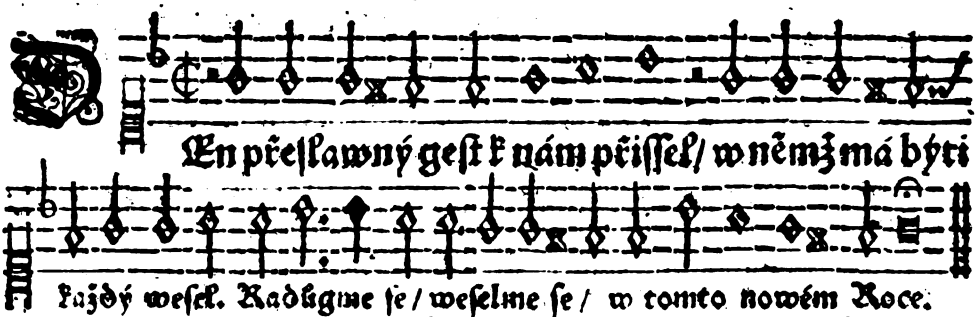

En přeſlawný geſt k nám přiſſel / w němž má býti
každý weſel. Radůgme ſe / weſelme ſe / w tomto nowém Roce.

¶ Djtĕ ſe nám narodilo; Proroctwj ſe naplnilo. Radůgme ſe / ꝛc. ¶ Jzaiáſs prorokowal / Angel Gabryel zwĕſtowal. Radůgme ſe / ꝛč. ¶ Že ſe narodilo djtĕ / w Betlémĕ tom malém měſtĕ. Radůgme ſe / ꝛč. ¶ Že přigeli tři Králowé / neſauce dary weliké. Radůgme ſe / ꝛč. ¶ W Hoſpodĕ mjſta nemělo / mezy howady leželo. Radůgme ſe / ꝛč. ¶ Kryſte pro twé Narozenj / dey nám hřjchů odpuſſtĕnj. Radůgme ſe / ꝛč. ¶ Aby nás nezže wĕčný plamen / ochoweg nás Kryſte / Amen. Radůgme ſe / weſelme ſe / w tomto nowém Roce.

Gako: Den přeſlawný geſt k nám přiſſel.

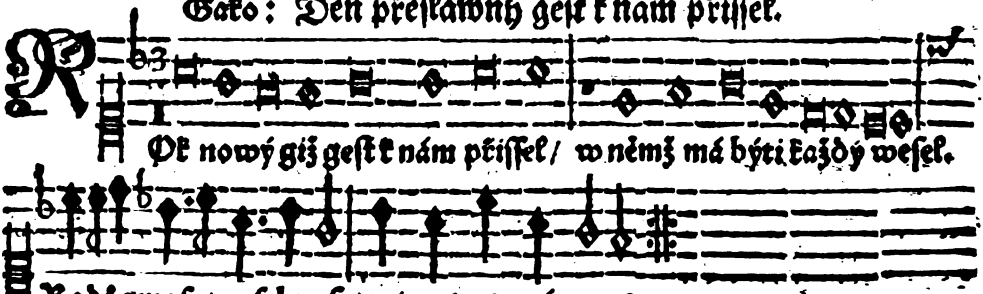

Ptk nowý giž geſt k nám přiſſel / w němž má býti každý weſel.
Radůgme ſe / weſelme ſe / w tomto nowém roce.

Rok

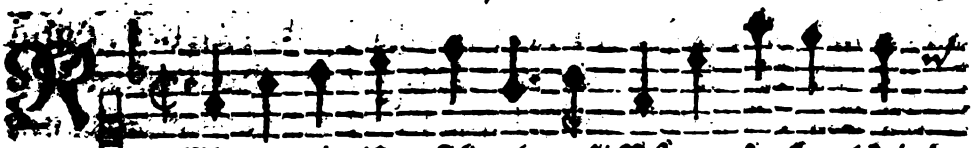

Rok nowý giž gest k nám přissel/ w němž má býti

každý wesel. Radůgme se/ weselme se/ w tomto nowém Roce.

¶ Gežjss Krystus narozený/ dnessnj den gest obřezaný/ to/ pro nás hřjssné Křestiany Pán swatý/ newinný. ¶ Krew swau ráčil wycediti/ a tjm se nám oswědčiti/ že nás chce wečně spasyti/ w swau sláwu vwesti. ¶ Protož gméno nowé přigal/ tjm toho zgewně dokázal/ že gest Gežjss/ náš Spasytel/ z zlého Wyprostitel. ¶ To gméno dal gest gemu Pán/ skrze Angela swého sám/ radůgž se mu každý Křestian/ že gest Krystus seslán. ¶ To gméno, gak gest důstogné/ poctiwosti/ chwáli hodné/ buď nám při wssem vžitečné/ platné/ y ochranné. ¶ Gméno Gežjss gemu dáno/ při obřjzce gest nazwáno, Radůgme se, weselme se/ wěčně požehnáno. ¶ Kryste pro twé Narozenj/ a bolestné Obřezánj/ včiniž nám ten Rok sstiastný/ a wewssem prospěssný. ¶ Wylegž na nás požehnánj/ GEžjssi buď wždycky s námi. Radůgme se/ weselme se/ včiň milost s námi. ¶ Léto včiň nám weselé/ zlého powětřj wzdálené. Radůgme se/ weselme se/ děg Léto aurodné. ¶ Aurody měgž w swé ochraně: krmiž nás zde milý Pane. Radůgme se/ weselme se/ degž powětřj zdrawé. ¶ Rozmož lásku, pokog, zdrawj: pomoz ať Tě ctjme rádi. Radůgme se, weselme se/ ať sme za-

dog

chowánj. ¶ Degž nám Rok sstiastně začjti / a bez hřj
dokonati. Radůgme se / weselme se / giného dočkati
Zachowey od náhlé smrti / hanby swětské / wssech těžk
Radůgme se / weselme se / budiž s námi wždycky. ¶ Ch
ssli koho z swěta sjnti / rač mu hřjchy odpustiti / w po
geg wěrných přigjti / do sláwy wwesti. ¶ Budiž Bo
chwála wěčná! On slyss wolánj srdečná / pro Pána Gež
Krysta. Amen Alleluja.

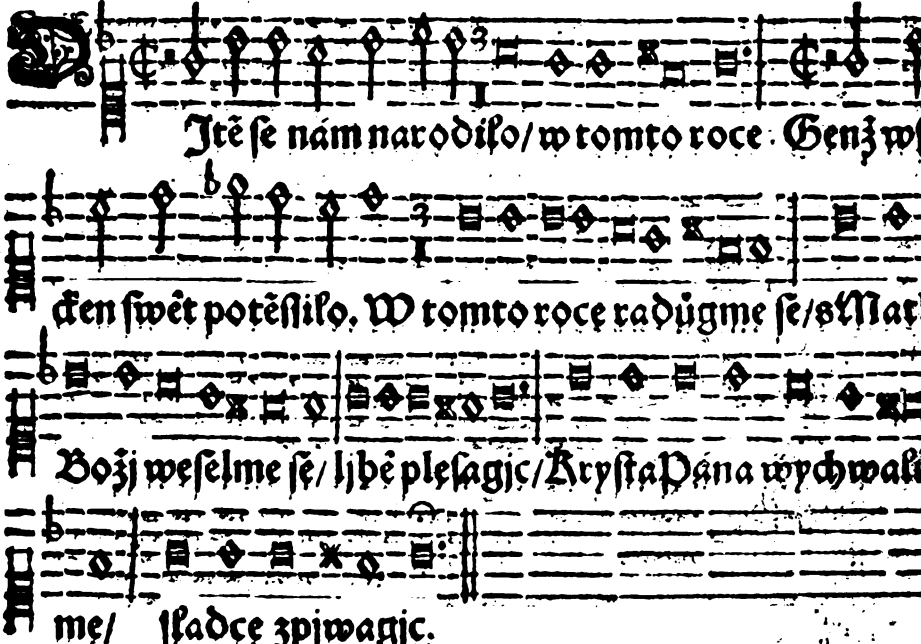

¶ Ey ležj na sěně w geslech. W tomto roce. A král
w wěčných swětlech. W tomto roce. Radůgme se / zč.
Slowo Otce neywyššjho. W tomto Roce. Způsob l
ský na se wzalo. W tomto Roce, Radůgme se zč. Ho
wolek / y osel poznal. W tomto Roce. Že to djtě gest

gich Pán. W tomto Roce. Radůgme se/ ꝛc. ¶ W této radostné slawnosti. W tomto Roce. Chwalmež Boha na wýsosti. W tomto Roce. Radůgme se/ ꝛc. ¶ Welebme swatau Trogicy. W tomto Roce. Děkugjc gj wssemi časy. W tomto roce. Radůgme se/ ꝛc.

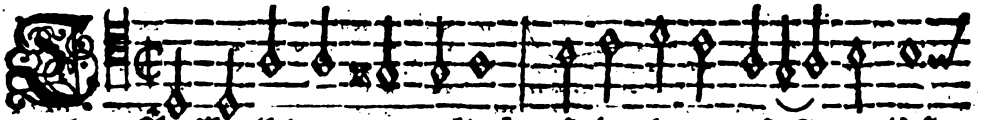

Ři Králé znamenali/ Hwězdu kterauž sau widě-

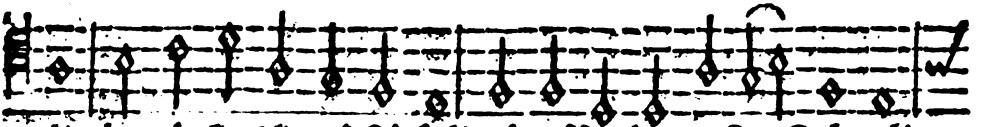

li. Hned swé koně sedlali/ do Betléma sau se brali/

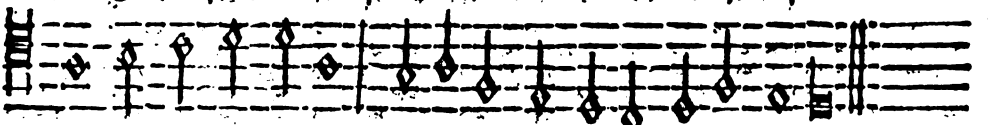

na Krále se ptali/ doptawsse se/ gemu dary dali.

¶ Zlato sau na znamenj dali / wěčného kralowánj : a Mirru/ na znamenj geho Swatého Vmučenj : Kadidlo sau dali/ a w tom wěčné Kněžstwo znamenali. ¶ Panna Syna počala : Panenstwj swého nezrussyla : nám Boha porodila / čistau Pannau zůstala : gsaucý geho Dceři/ gestiť také y Mateři. ¶ Nechtěg to w mysl bráti/ ani se na to mnoho ptáti/ kterak se to můž státi/ byť mohla být geho Máti; než sprostně wěřiti : chcessli Kacýřstwa vgjti. ¶ Gak Slunce klo prorážj / wssak skla nikdý nevrazý / tak ta Panna předrahá / porodiwssi nám Boha / Panenstwj nezrussila/ prawau Matkau Božj byla. ¶ Otcowé sau žádali / a k

Bohu/ bez přestánj/ wolali. Brzoli se wygewjss / a nás nassj psoty zbawjss? BOže rač nedljti/ ale rač dolu z Nebe sstaupiti! ¶ Blahoslawené oči/ které zaslaužili widěti/ toho drahého Pána/ na němž nenj lest shledána. Deg twůg znát obljčeg/ a nás w wěčném pokogi zachoweg. ¶ Protož my zde na zemi/ se wssemi Swatými Angeli/ chwalmež to drahé Djtě/ ať nám ráčj zde na swětě/ Mjr a Pokog dáti/ potom s sebau w Nebi přebýwati.

Pjsně Postnj.

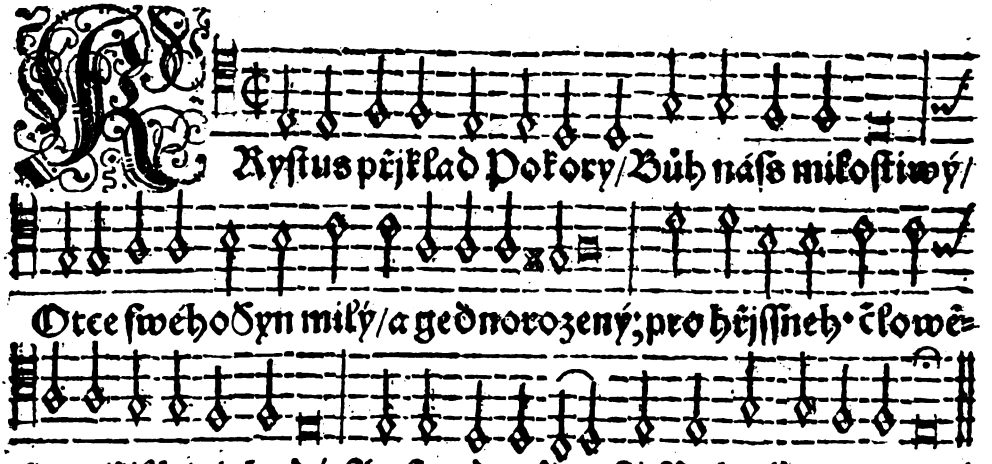

KRystus přjklad Pokory/ Bůh náss milostiwý/ Otce swého Syn milý/ a gednorozený; pro hřjssneh· člowěka/ ráčil býti chudý. A gsa/ od wěčnosti/ Bohu Otcy rowný

¶ Když se neyprw narodil z Panny Syn Člowěka/ w Gesličky geg wložila/ geho milá Matka: plenkami obwinula/ gako Děwka chudá/ gemuž se zaljbila/ ta gegi pokora. ¶

ra. ¶ Od Nepřátel puzenj; s Matkau vtjkánj; před žídy pokrýwánj; pro naſſe ſpaſenj: račil geſt podſtaupiti/ lidem rowný býti/ ſa wždy poſlusſen Otcy/ až práwě do ſmrti. ¶ Od ďábla pokuſſenj/ od lidj hanênj/ od přátel vtrhánj/ od cyzých rauhánj; hlawě nikdež nemage giſtého ſklonênj. Král/ Nebeſké ſláwy/ dán geſt w pohanênj. ¶ Hlad, žížeň, horko, zymu/ neywětſſj chudobu/ wzal geſt na ſe Člowěka prwnjho pokutu. W potu twáři, boleſti/ a s pláčem pracuge: tak wěčného chléba ſynům dobýwage. ¶ S pláčem Owce hledage/ kterauž byl potratil/ nalez/ na ſwá ramena/ s miloſti gi wložil. Dobrý Paſtýř/ pokrm wěčný/ ſwým geſt připrawil; a za Owce/ na ſmrt/ ſwau duſſi położil. ¶ S křížem ſwým dobrowolně/ giž na ſmrt ſe bera/ řekl: Wezmi każdý ſwůg kříž/ a zapři ſebe ſám. Muſyl Kryſtus trpěti/ a tak w ſláwu gjti: gemuž geſt nechtěl Otec/ pro nás/ odpuſtiti. ¶ Bychom mohli po Tobě/ s ſwým křížem ſtačiti/ na twau ceſtu vhodě/ Tě naſledowati/ zlého ſe ďábla nebogjc/ v wjře ſetrwati/ a na wěky ſſtiaſtně/ s Tebau přebýwati/ Amen.

Gako: O Spaſyteli GEžiſſi.

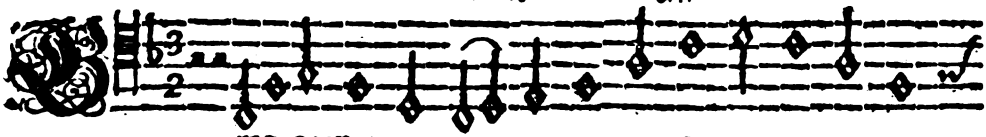

Ežiſſi Kryſte neywyſſſj/ my ſtwořenj twé ney-

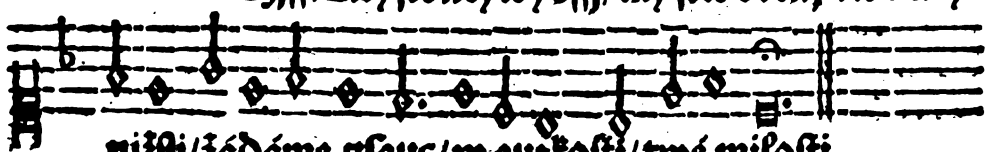

nižſſj/ žádáme gſauc/ w auzkoſti/ twé miloſti.

¶ Ge-

¶ Gežjssi Kryste Bože náš/ swé stwořenj w ochraně máš/ ochraň nás od ďábelské lsti/ swau milosti. ¶ Gežjssi genž nás Pán miłý/ bychom twůg lid zwlásstnj byli/ panůgž w nás we dne y w nocy/ swau milosti. ¶ Gežjssi přissels na swět k nám/ degž k sobě gjti wssechněm nám/ ať vgdeme od wssj zlosti/ k twé milosti. ¶ Gežjssi dán sy w přjklad nám/ cos činił sám / tos kázał nám činiti/ se wssj pilnosti/ w twé milosti. ¶ Gežjssi Tys se narodił/ by se z nás każdý vrodił/ znowu/ žiw gsa we wssj ctnosti/ z twé milosti. ¶ Gežjssi Tys obřezowán / by od nás hřjch był odřezán/ bychom byli w newinnosti/ z twé milosti. ¶ Gežjssi Tě darowali třj Králé/ degž/ bychom dali my sami se/ s ochotnosti/ twé milosti: ¶ Před Herodem sy vtjkał / a nám k témuž naučenj dał/ bychom vtekli před zlosti / k twé milosti. ¶ Gežjssi byls Lidem poddán/ aby nám w tom přjklad był dán/ bychom byli w possluſſnosti/ z twé milosti. ¶ Gežjssi hned w mładosti twé / konał sy powołánj swé / pomoz prosýme s tichosti/ twé milosti. ¶ Ať y my hned w swé mładosti/ drahé ghotwé/ s ochotnosti/ neseme z swé powiňnosti/ z twé milosti ¶ Gežjssi Tys wůli swého činił Otce nebeského/ pomoz y nám gi činiti/ z twé milosti. ¶ Gežjssi Tys diwy činił/ mrtwé křjsył/ mrzké čistił/ slepým dals oči gasnosti/ z twé milosti. ¶ Učiniž y dnes to též w nás / wzkřes, očisť, oswěť, vzdraw nás: zažeň ďábły s gegich zlosti/ s twau milosti. ¶ Gežjssi vkázals cestu k Otcy/ a k wěčnému městu / pomoz / ať gi gdem/ w rychlosti/ k twé milosti. ¶ Gežjssi gsa zde na swěte w ctném a přjkladném žiwotě/ był gsy s Otcem na wýsosti/ w twé milosti. ¶ Uděl y nám té milosti/ ať gsauce zde w tě-

leſnosti

lesnosti/ wždy máme zřenj k wýsosti/ k twé milosti. ¶ Gežjssi Tys se ponjžil/ pro nás/ aby nás powýssil/ njžjc se dogdem w celosti/ twé milosti. ¶ Gežjssi kdyžs odgjti chtěl/ wssecko sy nám dal / což sy měl / Tělo y Krew swau w dwatosti/ z twé milosti. ¶ Deg; bychom to hodně brali / sami se zas tobě dali / zpomjnagjce s pilnostj/ twé milosti. ¶ Gežjssi trpěls haněnj/ pro nás, smrt/ y vmučenj: degž nám to wsse/ pro tě/ snesti/ z twé milosti. ¶ Gežjssi whroběs pochowán / sstaupiw do pekel / pomohls nám: degž nám giž odpočjwati/ w twé milosti. ¶ Gežjssi slawněs zmrtwých wstal/ swým wěrným k témuž čákus dal; pomoz nám z hřjchůw powstati / k twé milosti. ¶ Gežjssi poslussný Otce / dobrý Pastýři twe Owce pas, choweg w twé poslussnosti/ w twé milosti. ¶ Gežjssi wstaupiw na nebe / seslal swým Vtěssytele; sessliž y nám ho z wýsosti/ w též milosti. ¶ Gežjssi vtěssenj máss/ wěrným twým ge w smutku dáwáss/ těss y nás w nassj tesknosti/ swau milostj. ¶ Gežjssi s Otcem přebýwáss / za swé wěrné se přimlauwáss; degž nám wždy býti w wěčnosti/ w twé milosti. ¶ Gežjssi kdo twau milost má / w ničemž nedostatku nemá / těssjť se wždy w twé sstědrosti/ twau milostj. ¶ Gežjssi / hogná láska twá / w nebi / w zemi/ rowné nemá/ dobré nám zlým dáwáss dosti/ swých milostj. ¶ Gežjssi twé dobrodinj ať na nás zmařeno nenj: deg Wjru, Lásku, s Tichostj / z twé milosti. ¶ Gežjssi Kryste/ dokudž čas / degž nám činiti twůg rozkaz; pomoz dobře žiwu býti/ w twé milosti. ¶ Gežjssi my nestatečnj / w Tobě samém gsme bezpečnj; pomoz w twé dostatečnosti/ k twé milosti. ¶ Gežjssi nasse spasenj/ k dobro-

tě twé máme zřenj/ naděgi máme w celosti/ k twé milosti. ¶ Gežjssi když k Saudu přigdess/ wssecky práwě saudit budess/ zlým žalost/ dobrým radosti/ dáss z milosti. ¶ Gežjssi Pane neylepssj/ zbaw pekla/ bjdy neyhorssj/ pogmi nás k wěčné radosti/ z twé milosti. ¶ Gežjssi Tebe chwaljme/ s Otcem, s Duchem Swatým ctjme/ deg se chwáliti w radosti/ na wýsosti.

Zpjwá se gako teď předesslá Pjseň.

O Spasyteli Gežjssi/ kterýžs sám ze wssech neylepssj/ deg nám znáti cos včinil/ z swé milosti. ¶ O weliká twá láska k nám/ kterauž s hogně vkázal nám/ přigals nasse přjrozenj/ z swé milosti. ¶ Kterýžs gsa blesk Božské Sláwy/ také spůsob a podstaty/ wssaks se račil ponjžiti/ z swé milosti. ¶ W swětěs w pokoře přebýwal/ tichés obcowánj mjwal/ podstaupiw w něm pohaněnj/ z swé milosti. ¶ Vtjkal sy před zlým králem/ y takés pokaussen ďáblem/ nepowolils geho zlosti/ z swé milosti. ¶ Byloť žádostiwo Tobě přebýwati y w chudobě/ w postech, w bděnjch/ w prácech mnohých/ z twé milosti. ¶ Pracowals cestau ažs vstál/ milosrdenstwjs neostal/ čině dobře zlým y dobrým/ z swé milosti. ¶ Vzdrawowals nemocné gich/ a newděčnost mage od nich/ a wssaks nepřestal činiti/ swých milostj. ¶ Slowos kázal/ skutkem činil/ wsses dokonale včinil/ wssak se mnozý protiwili/ twé milosti. ¶ Haněgjce odmlauwali/ a před saudcy žalowali/ prawjc nedůwodně/ proti twé milosti. ¶ Wydán sy/ zrazen/ vplwán/ bičowán/ také posmjwán/ a neměli w poctiwosti/ twé milosti. ¶ Twé

tělo

tělo na kříž přibili / mezy lotry poſtawili/ Tys ſe modlił za gich złoſti / z ſwé miłoſti. ¶ Nebe/ Země měli żałoſt / magjce z toho neljboſt/ co ſe dálo z vkrutnoſti / twé miłoſti. ¶ O ! deyż nám to w prawdě čjti / cos pro nás ráčił trpěti / aż y na kříži vmřjti / z ſwé miłoſti. ¶ Schowáns w hrobě/ do peklas ſſeł ; třetj den wſtaw/ z hrobu wyſſeł/ vtěſſiłs ſwé w gich żałoſti / z ſwé miłoſti. ¶ Kdyżs ráčił/ wſtaupiłs na Nebe / a ſeſłałs dary od ſebe / Ducha ſwatého w hognoſti / z ſwé miłoſti. ¶ Rač nás také vtěſſyti/ prosby naſſe vſłyſſeti ; degż/ proſýme/ coť geſt libé/ twé miłoſti. ¶ Přigdeſs ſaudit ſprawedliwě/ tu ſe vkážeſs horliwě/ těm kteřjż nebyli wděčnj/ twé miłoſti. ¶ Kteréż zażeneſs od ſebe : bědať gim bude bez Tebe ! ale blaze/ kteréż pogmeſs/ k ſwé miłoſti. ¶ Budau Tě rádi widěti / na wěky wěkůw chwáliti/ magjce wſſeho w hognoſti/ z twé miłoſti. ¶ O ! Kryſte ! gakż libo Tobě/ degż nám tak gjti po ſobě ; ať bychom doſſli radoſti/ z twé miłoſti. ¶ Otče wěčný/ Bożе dobrý/ rač těſſyti Duſſe ſmutný ; na wěky wěkůw buď chwála/ twé miłoſti/ Amen.

Gako : Ey wſtáwagjce ráno,

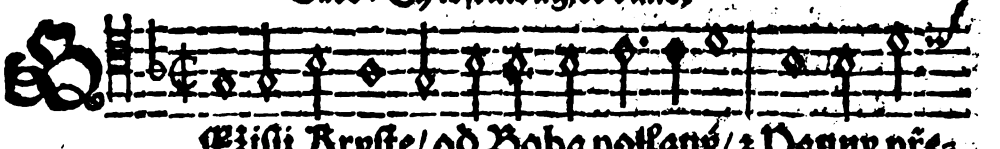

Ježiſſi Kryſte/ od Boha poſłaný/ z Panny pře-

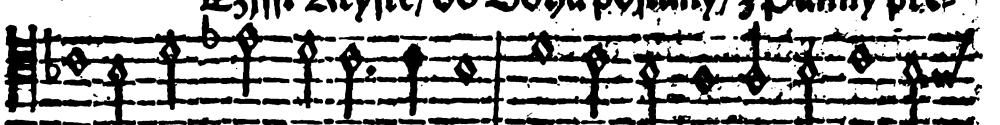

čiſté/ na ſwět/ narozeny/ z Nebe ſy ſſtaupił/ a bjdu

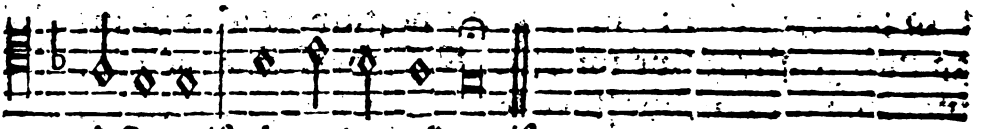

podstaupil; by nás wykaupil.

¶ Gežjssi Kryste / hned gaks byl narozen / od Matky čisté / w Obecnjcy složen / ležel sy w chléwě / obwinutý w pleně / w geslech na seně. ¶ GEžjssi Kryste / Králi Hwězdu znali / na twé přečisté rozenj se ptali / nalezsse Tebe / chudičkého w chléwě / snjžili sebe. ¶ GEžjssi Kryste / hned se Herodes ptal / kterakby gistě / Tebe zamordowal: malá Robátka / pohubil Mladátka / ta Newinňátka. ¶ GEžjssi Kryste / hned od narozenj / pracowals gistě / do swehō skončenj / hlad / horko / žjžeň / zymu y nepřjzeň / snássels wždy swjzel. ¶ GEžjssi Kryste / nedůžiwés hogil / duchy nečisté od mnohých sy honil / slepé oswjtil / mrtwé také křjsyl / malomocné čistil. ¶ GEžjssi Kryste / mnohés činil Ďiwy / w prawdě / přegisté / kterýchž žádný giný nemoh činiti / rowný Tobě býti / té mocy mjti. ¶ GEžjssi Kryste / na cestu Spasenj wedls zagisté / bez kterého nenj. Otce sy swého wůli Nebeského kázal milého. ¶ GEžjssi Kryste / za ta dobrodinj / plémě nečisté židowské co činj / za ty milosti / odměňuge zlosti / a vkrutnosti. ¶ Gežjssi Kryste / proti Tobě kněžj / neyprw zagistě / popudili zběři / gsauce záwistj oslepenj / zlostj / a neprawostj. ¶ GEžjssi Kryste / kdyžs hodinu widěl / w kteraus té gisté zběři w moc wgjti měl / gesstěs s wěrnými / včedlnjky swými / wečeřel milými. ¶ Gežjssi Kryste / Žiwýs Chléb zagisté. Blaze kdož Tebe zde požjwá hodně / twau smrt rozgjmá / w nj swé kochánj /

chánj má/ Tě w paměti má. ¶ Gežjſſi Kryſte/ do zahrady ſy wſſel/ tu hned zagiſté Gidáſs s ſwými přiſſel/ Tebe ſau gali/ vkrutně ſwázali/ knežjm w moc dali. ¶ Gežjſſi Kryſte/ Tě poličkowali/ ſlýny nečiſté na twář twau kydali/ přes celau tu noc prowodili ſwau moc/ hroznau vkrutnoſt. ¶ Gežjſſi Kryſte/ Tě w gitřnj hodinu/ prawjc zagiſté/ že welikau winu w Tobě nalezli/ k Pilátu přiwedli/ lſtné ſwědky wedli. ¶ Gežiſſi Kryſte/ při třetj hodině ſlyſſels zagiſté ó ſmutné nowině/ když ſau wolali/ Piláta žádali/ by tě křižowali. ¶ Gežjſſi Kryſte/ Tebe w ſſeſtau chwjli/ s Lotry/ zagiſté/ těžce na Křjž wbili/ žluč, ocet dali/ chodjc ſe rauhali/ a poſmjwali. ¶ Gežjſſi Kryſte/ w hodinu dewátau/ Ty ſy zagiſté puſtil Duſſy ſwatau: ó Neſſpořes sňat/ a od Matky ſwé wzat/ powolil Pilát. ¶ Gežjſſi Kryſte/ Tě w Komplet mazali/ w plátno přečiſté mrtwé Tělo dali: hned Tě w tu dobu/ w přeſmutném průwodu/ ſložili w Hrobu. ¶ GEžjſſi Kryſte/ pro twé Narozenj/ newinné, čiſté/ ſwaté Ymučenj/ deg nám zde w Swětě naſledowati Tě/ w trpném žiwotě. ¶ GEžjſſi Kryſte/ deg, ať gſme včaſtni/ ceſty twé giſté/ a tak budem ſſtiaſtnj/ gſauc w newimoſti/ a/ w twé včaſtnoſti/ dogdem miloſti.

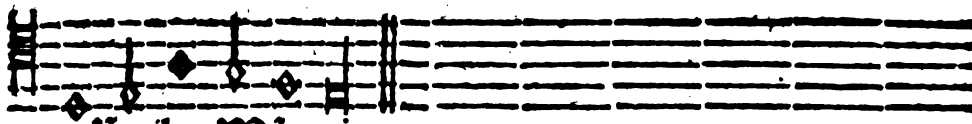

wěčnego Wězenj.

¶ Gſa nepřemožený, dal ſe geſt gjti/ poljbenjm Gidáš vkázal/ třidcet ſtřjbrnych wzal/ želege toho, potom ſe wwázal. ¶ Když ſau ho w wězenj ſwém giž měli/ tu někteřj před njm padali/ řkauce: Zdráw buď Králi/ poſmjwagjc ſe gemu/ ſe klanêli. ¶ Tys ten kterýž ſy nám chtêl Chrám zruſſiti/ a zas mocně we třech dnech giný/ znowu/ vſtawěti/ y hned nám hádey/ kdo tě bude bjti? ¶ Oči zawázali/ poličkowali/ řkauc: Zdráw buď neymocnĕgſſj Králi: na Tebeť čeſt ſluſſj. Celau noc Tě trápjc drahý Gežiſſi. ¶ Tu Piláthowi ho na odſauzenj/ newiňého/ s hlukem/ přiwedli. Nechtêl odſauditi/ wida newinného/ chtêl propuſtiti. ¶ Židé wolali/ řkauce bez přeſtánj: Dân buď katům/ k vkřižowánj! Propuſť nám z wězenj/ Barrabáſſe, a vkřižug Gežiſſe. ¶ Krew geho na nás/ y na naſſe ſyny/ nebudeť zahuben bez winny; neb w městech, městečkách/ kázal mnohé bludy, a ſwodil Lidi. ¶ Korunu trnowau mu w hlawu wtiſkli/ až ſſpice přeoſtré pronikli. Zdráw buď Mjſtře! řkauce: a převkrutně ho korumugjce. ¶ Po newelké chwjli Křjž naň wložili/ geho neſti/ pro ſwé boleſti/ nemoh, gſa ztrápený. Symon mu pomáhal/ gſa přinucený. ¶ Obnaženého na Křjži roztáhli/ tu w něm koſti, žily třeſtěly/ když dotahowali. Moha vgjti, ráčil podſtaupiti. ¶ Když wiſel na Křjži miły Syn Božj/ octa z žlučj mu podáwali; pil nápog protiwný. Politůgž geho hřjſſnjče přebjdný. ¶ Vzřel

Matku

Matku swau / an pláče truchliwě / Včedlnjku swému Janowi / tomu gi poručil. Zwolaw: Eli! Eli! Dussi wypustil. ¶ Bok geho kopjm otewřel přeostrým / Longjn Ritjř slepý / ssyroce / když giž Boha Oteeprosyl / aby wzal dussi w swoge ruce. ¶ Slunce se zatmělo / skály pukały / z hrobůw mrtwj wstáwali žiwj. Widauc zŽidůw mnozý / wěřili / že vkřižowán Syn Božj. ¶ Spowolenjm Pilátowým z Křjže sňat / w raucho lněné gey obwinuli / s njm se objrali / patřjc na rány / žalostně plakali. ¶ A ten Jozeff z Arymatye / Tělo / které pro nás na Křjži pnělo / položil w hrob nowý / kterýž sám sobě byl wytesal z skále. ¶ Než třetj den minul / od smrti geho / mocný Pán Bůh Králowstwj swého / wstal giž nesmrtedlný / w Nebi králuge, na Zemi panuge. ¶ Vmučenj Páně pamatugjce / geho srdečně litugjce / wjru zachowegme / a tak s njm wěčně w radosti budeme.

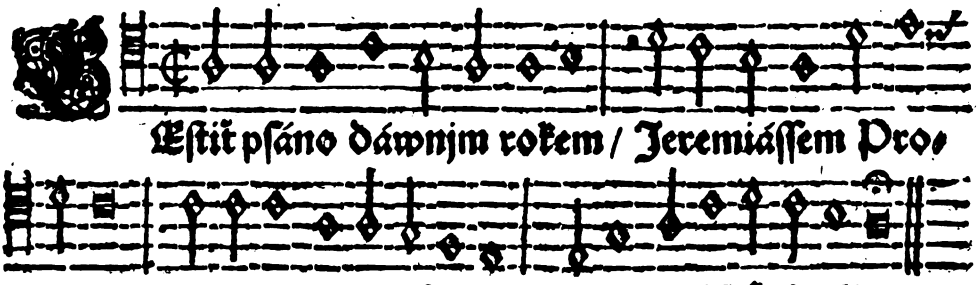

Estiť psáno dáwnjm rokem / Jeremiássem Prorokem / o Krystu / že měl trpěti / gakož řekli Židé litj.

¶ Mluwjce tak k sobě sami / buď ta rada mezy námi / myslmež proti newinnému / cožby bylo zlého gemu. ¶ Wssak proto Zákon nezhyne / rada maudrého nemine. Řek / ač gest welmi hluboka / nezahyneť od Proroka. ¶ Pugdem proti němu s křikem / zarazýme ho gazykem, Pakliť se nám Praw-

Prawdau zpřjčj / nedbeymež na geho řeči. ¶ Žiwým se Chlébem nazýwá / Synem Božjm se býti zná / předkládáť nám nasse hřjchy / a hrozý pomstau za hřjchy. ¶ Nechceť nám w ničemž swoliti / těžkoť nám naň y hleděti : tak má protiwnau Osobu / netrpmež ho mezy sebau. ¶ Powěsmež my ho na Křjži / tuť zwjme / gestli Syn Božj; shladmež gey ohawnau smrtj / nebuď gmenowán po smrti. ¶ Otče Bože wzhlédniž na mne / wiz zlost nepřátel proti mně / gakžto Beránek s tichostj / trpjm od nich nemilosti. ¶ Neuctili mého ljce / bili / gakž kdo mohl / neywjce; wssecko tělo, hlawu také / činjc haněnj wsseligaké. ¶ Yakožto neytwdssj skála má twář mezy nimi stála / w těch trápenj pewně stogj / žádnáť gim zlost neostogj. ¶ O Pane genž práwě saudjss / mau prawdu / y gich zlost widjss / wssecko to poraučjm Tobě / neboť mám dauffánj w Tobě. ¶ Y my také / neyraděgi / kladmež w Bohu swau naděgi / swé křiwdy poručme gemu gdauce swau žádostj k němu. ¶ Tak abychom dossli geho / w nebesých kralugjcýho / s Tebau ať se být dostane / dopomoz nám milý Pane. ¶ Kryste pro twé Vmučenj / deyž nám hřjchů odpusstěnj / ať nás nežže wěčný plamen / vchoweg nás Kryste / Amen.

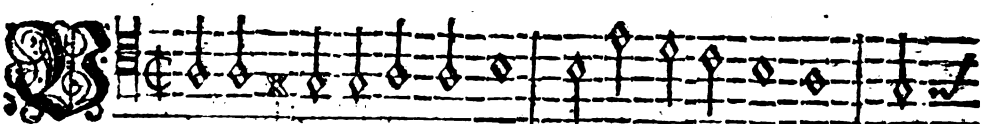

Mu če nj nasse ho / Pána milostného / waž

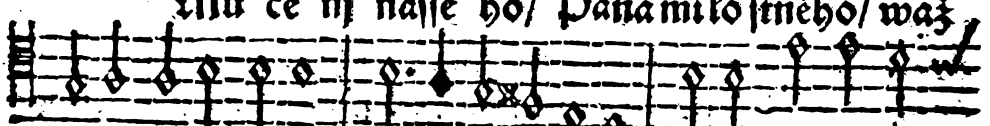

sobě Křestian wěrný / a politůg geho / wezma před se bolesti /

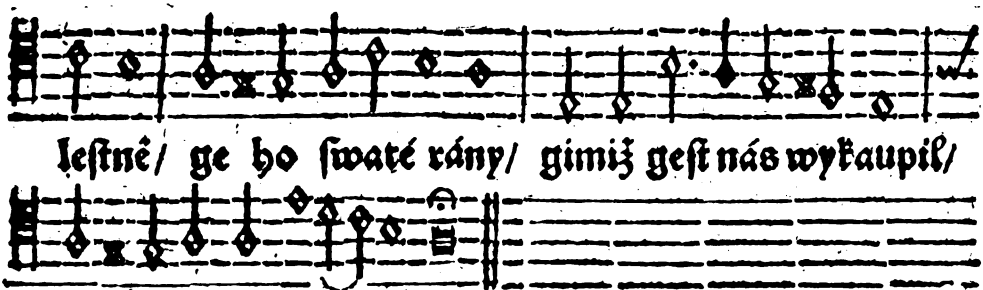

leſtně/ ge ho ſwaté rány/ gimiž geſt nás wykaupil/

přehřjſſné Kře ſtia ny.

¶ GEžjſſs wyſſed od Otce / na tento ſwět přiſſel / aby ohledal ſwé owce/ genž pro ně byl přiſſel: welmi ge zamiłowal / a žiwot ſwůg wydal / gako Paſtýř neylepſjj/ toho ſmrtj dokázal. ¶ Geżjſſe Gidáſs prodal za penjze muzné/ Bůh Otec Syna wydal/ pro Spaſenj Lidſké. Geżjſs kdyż geſt wečeřel / ſwé Tělo rozdáwal/ Apoſſtoły ſwé ſmutné / ſwau Krwj napágel. ¶ Geżjſſs do zahrady wſſel / s Včedlnjky ſwými/ ſnažně ſe Bohu modlil/ to až do omdlenj/ krwawý pot z něho ſſel / kdyż měl ſmrt trpěti. Duſſe miłá ! poželeg/ geho těžké ſmrti. ¶ Geżjſſe miłoſtného / kdyż ſau Židé gali/ Beránka newinného/ bili/ také rwali/ obě ruce ſwázali/ Pánu nebeſkému/ tepauce , trhagjce/ pokog nebył gemu. ¶ Geżjſſs geſt poljček wzal/ v Annáſſe/ w ſýni/ odtud truchliwý poſłán byl k Kayffáſſowi / tu mu židé newěrnj oči zawázali/ poličkugjc/ plwagjc/ gemu ſe rauhali. ¶ Geżjſſe katům dali/ tuze ſwázaného/ k ſłaupu ſauho přitáhli / tak obnaženého/ wkrutně gey zmrſkali/ aż ſe krew wyliła. Duſſe wěrná politůg ! budeſs gemu miłá. ¶ Geżjſſs ſa wbičowán / na ſtolicy wſazen/ y trnjm korunowán / drahý Nebeſký Král. Hława geho hłuboce trnjm

gest zbodena / aż krew oči zaliła. Pohleď dusse miłá! ¶ Gežjsse Pilát wywed tak vtryzněného / welice se podiwił / pohleděw na něho / tak welmi byl ztryzněný Gežjss předůstogný / pro neduhy / k Čłowěku nebył gest podobný. ¶ Gežjss z města wyweden / křjžem sa obtjžen / nesa / těžce omdlewał / aż y pod njm klesał. Matka geho předběhła / chtic Syna widěti; vzřewssi / zaplakała / z welikě bolesti. ¶ Gežjsse giż křjžugj / patřjż dusse miłá! ruce / nohy probili / a ty gssy tjm winná. Nechtěgż wjce hněwati Nebeskěho Pána! O! přestaniż hřessiti / drazes wykaupena! ¶ Gežjss s křjžem wyzdwižen / žjły se trhały / vkrutně sa roztažen / aż kosti sskřjpały. Matka kdyż gey vzřela / welkau bolest měła / za Synáčka miłeho radssiby vmřela. ¶ Gežjsse mezy Lotry sau vkřjżowali / newinneho / Złočincem / sau ho nazywali; ginj se mu rauhali / kdyż na křjži wisel. Wssecko miły Spasytel mjle gest to snássel. ¶ Gežjss se Otcy modlił za swé křjżownjky; Lotra k sobě gest přigał / y giné hřjssnjky. Kdyż gest wssecko dokonał / hławy swé nakłonił / swau Dussi gest wypustił / Otcy gi poručił. ¶ Gežjsse / giż mrtwého / stwořenj plakało / swého Pána miłého wssecko litowało / slunce se gest zatmělo z křiwdy Pána swého / a země se gest třásła / litugjcý geho. ¶ Nuż każdá wěrná Dusse / genż miługess geho / nemesskey giż plakati Stwořitele swého. Běda gest dussi hřjssné / genż želeti nechce / negsauc wděčná Spasenj / tak zahyne těžce. ¶ Vmučenj Gežjsse wżdy w paměti měgme / a swého Stwořitele srdcem palitůgme. Giż pro geho bolesti / oddalme se złosti; budemli ho želeti / budem s njm w radosti. ¶

Kry-

Kryste pro twých sedm Ran Vmučenj twého/ rač po smrti dowesti do přjbytku swého. Blaze těm genž swatě mrau: neb když z mrtwých wstanau/ když se tento swět skoná/ s njm na wěky budau.

Tauž/ neb následugjch notau.

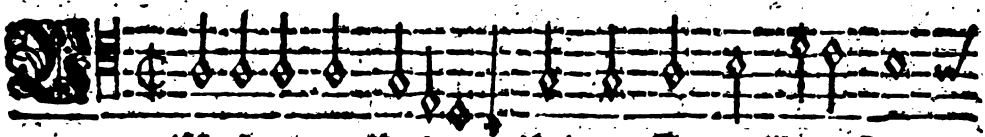

Mučenj nasse ho/ Pána Gezu Kry sta

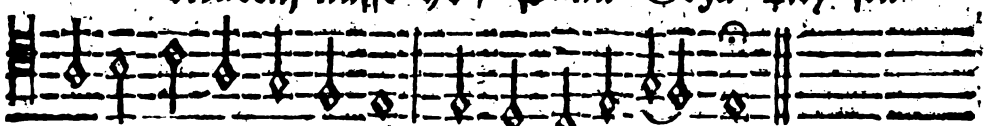

gakož sepsal swatý Jan/ ten Ewangelista.

¶ Gežjss Krystus/ Bůh Člowěk/ Maudrost Otce swého/ ráčil mnoho trpěti/ w swětě pro hřjssného. ¶ Tu Neděli na Kwěty Pán Gezu Kryst plakal/ bljžil se hod Židowský/ smrti na sě čekal. ¶ Wyssli k němu za město/ čest mu včinili/ než minuli čtyřj dni/ ginač se změnili. ¶ Odssed Gidáss Sskaryot/ Pána swého prodal/ za třidceti střjbrných Židům zlým ho wydal. ¶ We Čtwrtek/ po wečeři/ byl s swými w zahradě/ Bohu Otcy se modlil/ kalich pjti mage. ¶ Po třikrát za to prosyl/ byť ho mohl minauti/ až se krwawě potil/ nemohlo to býti. ¶ Přissli na něg se zbrogj/ gakožto na zlého/ Gidáss/ swým poljbenjm/ zradil gest gim geho. ¶ Když naň ruce wložili/ počal Petr mstjti/ Malchowi vcho vťal/ nedal wjc Pan biti. ¶ K Biskupům gey přiwedli/ po swé wůli měli/ celau noc s njm nespali/ bili/ gakž sau chtěli. ¶ Twář geho vplwali/ oči

zawázali/ polſčky mu dáwali/ hádati kázali. ¶ S tra-chém Petr welikým w ohně ſe zhřjwal/ potřikrát Pána za-přel než kohaut zazpjwal. ¶ Na den/ w prwnj hodinu/ weden před Piláta/ křiwě nañ žalowali Starſſj/ y Knjžata. ¶ Pilát nechtěl ſauditi/ wěda gey bez winny/ zkřikli: buď ta Krew na nás/ y na naſſe ſyny. ¶ K mrſtánj přiwázali k ſlaupu tak nahého/ na němž nezůſtawili mjſtečka celé-ho. ¶ Těžké korunowánj ráčil podſtaupiti/ tak welmi w-trýzněný/ geſtě na ſmrt gjti. ¶ Čzaſu ſeſté hodiny/ weden s Křjžem z města/ w welké potupě: o! přeſmutná ceſta! ¶ Městſké ženy plakali/ an trpěl bez winny. Řekl gim nepla-cte na mně: ale na swé ſyny. ¶ Byl tak welmi ztrápený/ nemoh s křjžem gjti/ Sſimon ſedlák přinucen/ pomocy křjž neſti. ¶ Když gey na křjž rozpiali/ hořký nápog dali/ o raucho los metali/ gakž Prorocy pſali. ¶ Janowi po-ručena geho Matka miká/ kdyžto ſe geho Duſſe s Tělem giž dělila. ¶ O dewáté hodině/ wolal Kryſtus: Eli! křauc; Eliáſſe wolá/ rauhagjc ſe ſmáli. ¶ Zwolal hlaſem welikým k Otcy/ w swých auzkoſtech: Ey gak ſy mně opu-ſtil/ w welikých těžkoſtech. ¶ Za nepřátely proſył/ aby gim odpuſtil/ a swé hlawy nakloniw/ Dnſſi geſt wypuſtil. ¶ Když náſs miły Spaſytel na křjži wmjral/ zelelo wſſe ſtwo-ření/ an w mukách dokonal. ¶ Opona ſe roztrhla/ ſlunce ſe zatmělo/ ze dne noc učiněna/ wſſe ſe zarmautilo. ¶ We-liká žaloſt byla/ když ſe země třáſla/ Centuryo to giſtil/ že On Syn Božj byl. ¶ Widauc diwy welké/ mnozý geg poznali/ y ſkály ſe pukali/ a mrtwj wſtáwali. ¶ Hned tu geden z Rytjřůw bok otewřel gemu/ krew s wodau wy-

plinu-

plinula / k ſpaſenj naſſemu. ¶ Sňat geſt z křjže k wečerau / dán ſa od Piláta / když byl giž za nás vmřeł / Wykupitel ſwěta. ¶ Jozeff z Arymathye / gehož náſledował / w hrobě ſwém geg położił / neb geſt ho miłował. ¶ Wizmež milj Křeſtiané / co nám Pán včinił / an wſſecko pro nás trpěł / ſám nic neprowinił! ¶ Blaze těm kteřjž s njm mrau / magjť z mrtwých wſtáti / když ſe tento ſwět ſkoná / s njm wždy králowati. ¶ Když nám bude vmřiti / s tělem ſe děliti / deyž Bože w twoge ruce duſſi poručiti. ¶ Kryſte pro twé tryznění / Vmučenj twého / dowediž nás po ſmrti / do Králowſtwj ſwého. ¶ Ať Tebe s Bohem Otcem / twým / y s Swatým Duchem / welebjme / ſlawjme / wěky wěků / Amen.

Gako: Kryſtus příklad Pokory. Neb: Vmučenj naſſeho. Neb: Pane w prchliwoſti twé / nerač mne treſtati.

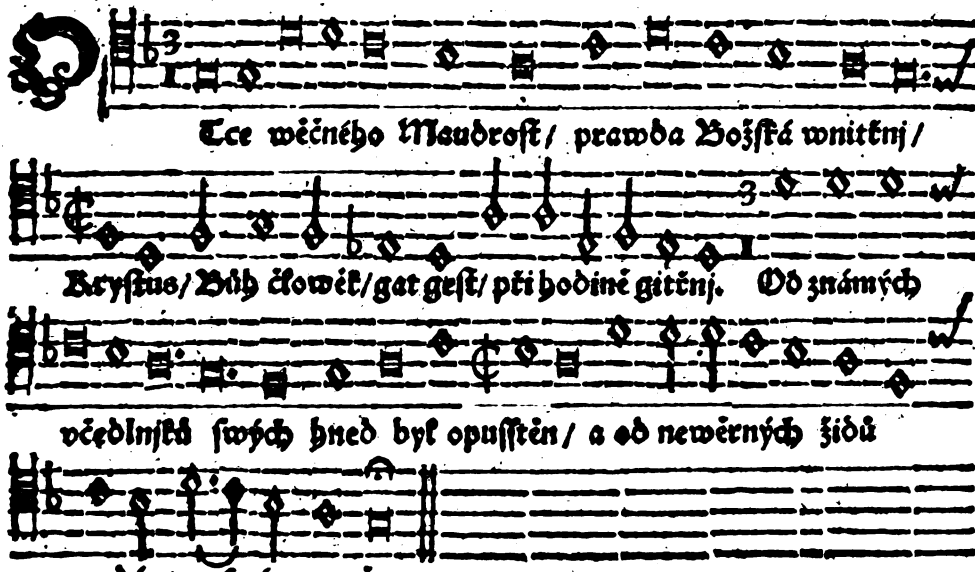

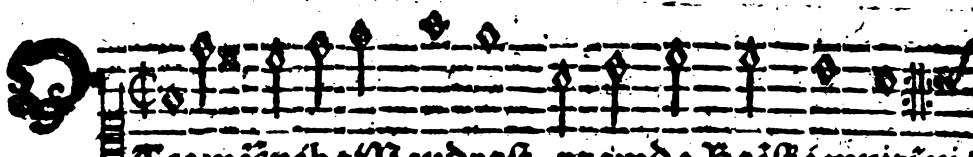

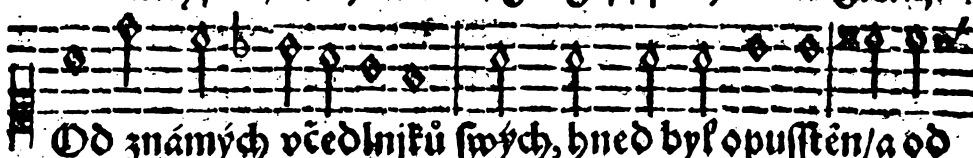

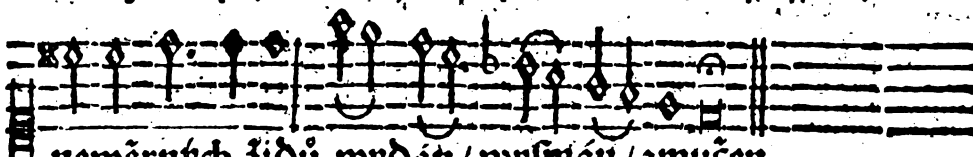

¶ W prwnj hodinu / Pán byl k Pilátowi weden / tu naň žaluge ſwědčil/ ffaleſnĕ/ negeden/ na rukauch ſwázaného wpoličkowali/ gaſnau w nebi Twář geho Božſkau wpljwali. ¶ W třetj hodinu zkřikli: Křižůg! křižůg! geho/ w ſſarlatowý oblekli pláſſt wſmjwaneho. Na hlawu geho wtiſkli trnowau korunu/ Kříž k mjſtu Umučenj/ nes na ſwém ramenu. ¶ Gežjſs w ſſeſtau hodinu byl wkřižowaný/ žádné nemage winny/ s Kotry geſt počtený. Žlučj a octem/ žjžniw/ wmukách byl napágen. Beránek/ hřjchy čiſtiw/ přerauhawě zhanĕn. ¶ W hodinu dewátau Pán Gežjſs Kryſtus wměřel. Eli! wolaw Otcy ſám Duſſi ſwau poručil. Oſtrau hrotau/ Rytjře/ byl proklán Bok geho/ zemĕ pohnutj bylo/ ſlunce ſe zatměło. ¶ Z křjže Tělo ſložili/ w hodinu Neſſpornj/ Matce ge w Klíno dali/ s tagnauſſýlau Božſtwj. Takowá od žiwota ſmrt geſt podſtaupena!

Ay/

Ay! gak koruna ſláwy leżj ponżżená! ¶ Při Kompletnj hodině / pochowáno bylo tělo Páně / náděge żiwota přjſſtjho. Pomazáno geſt maſtmi: Pjſma ſe ſkonala. Deyż by / w naſſi paměti / twá ſmrt wżdy zůſtala. ¶ Ty hodiny genż zpjwám / s ſnáżnau pobożnoſtj / Tobě Kryſte ſpomjnám / s horliwau wděčnoſtj: aby genż s trpěl muky / pro mé miłowánj / byl mi ku potěſſenj / w żiwota ſkonánj.

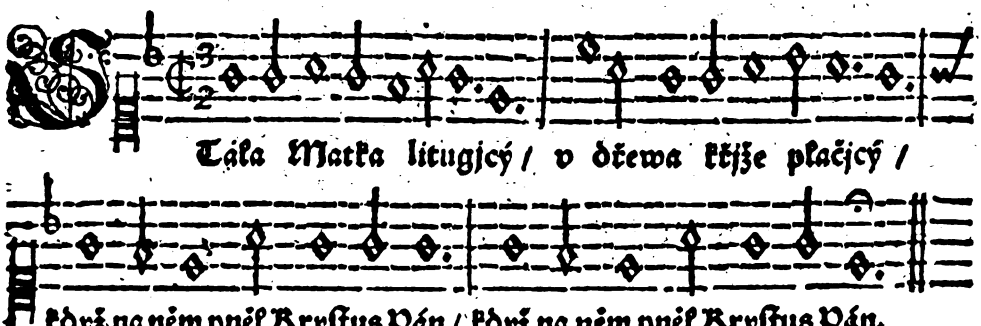

¶ Gegjżto ſrdce żaloſtné / zarmaucené / a boleſtné / prorazyl meč z obau ſtran. ¶ O gak ſmutná / a żaloſtná byla ta Mátě miloſtná / pro Syna gediného. Genż kwjlila a żelela / wſſe trnaucý / kdyż widěla / ty muky Chotě ſwého. ¶ Kdożby neměl zaplakati / wida Matku Páně ſtáti / tjm hořem obkljčenau. ¶ Kdoby neměl litowati / kdyby chtěl poważowati / Máteř s Synem ſſaużenau. ¶ Pro hřjchy ſwého národu / widěla ho neſti ſſkodu / a bičj zmrſtaného. ¶ Widěla Syna milého / při ſmrti opuſſtěného / kdyż puſtil Ducha ſwého. ¶ Ay Máti / Studně miloſti! propůgč mi něco żaloſti / ať ſe s tebau rozkwjljm. ¶ Čiň ať ſe mi ſrdce rozżne / w láſce Kryſtowy pobożně: ať mu ſe tak żaljbjm. ¶ Swatá Máti rač popřjti / bych moh mé Srdce

rani-

raniti / ránami Syna twého. ¶ Genž ráčil pro mně trpěti / a tak těžce raněn býti / rozděl mne z strásti geho. ¶ Popřeg mně s Tebau plakati / a Krysta wždy litowati / dokud w těle zůstáwám. ¶ Wedlé křjže s tebau státi / a w twé žalosti trwati / za to Tě wěrně žádám. ¶ Panno genž gsy neygasněgssj / giž mi nebýweg trpčegssj / degž mi s sebau želeti. ¶ Deyž / ať mohu smrt Krystowau nosyti / a na křjž znowu / y na rány / pomněti. ¶ Geho ránami mně vkog / a tjm swatým křjžem opog / pro lásku Syna swého. ¶ Tak roznjcen / a rozpálen / abych byl skrz Tě obhágen / w hodinu dne saudného. ¶ Rač mně křjžem ostřjhati / smrtj Krysta odjwati / a chowati w milosti. ¶ Když zde w swětě tělo zhyne / a dusse se z něho wyhne / degž: by ssla do Radosti.

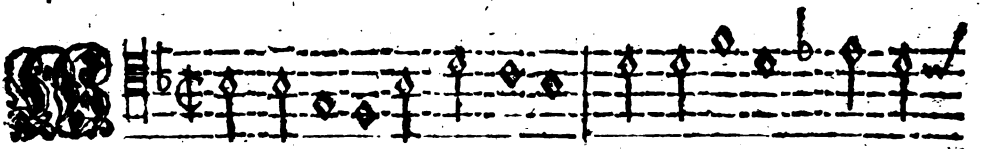

Ssemohaucý Stwořiteli / Nebe / Země slawný

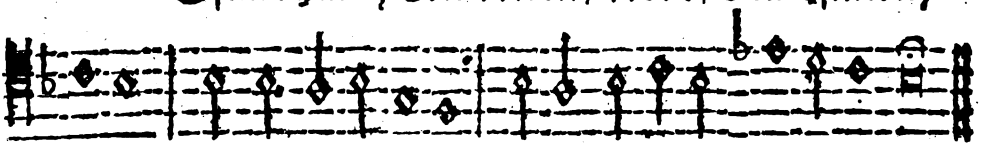

Králi / nad Tě mocněgssjho / nenj / nebude / aniž bylo.

¶ Trogs w Osobách / geden w Božstwj / welmi diwný w swé mocnosti / Tebau wsse stwořeno / bez Tě nic nenj včiněno. ¶ Bez počátku Králowstwj twé / gemuž wždy konce nebude, wěčný gsa králugess / mocně wssecky wěcy zprawugess. ¶ Nebe / země / y to moře / Tě wyznáwá mocný

cný Bože/ sláwu twau welikau/ kterauž s rozssjřil w každém žiwlu. ¶ Osslechtils nebe hwězdami / oswjtils ge planetami/sám/ swau přjtomnostj / zahánjss wsseliké temnosti. ¶ Angely duchy čistými/ wnitř osadils nebe gimi: by na Tě hleděli / w sláwě twé se wždy radowali. ¶ Diwněs ozdobily zemi/ lesy/ tráwau/y horami/ pahrbky/ audoljm/ daw vsslechtilau okrasu gim. ¶ Nesmjrnau okrasau Božskau / naplnils hlubokost mořskau / wodami mnohými / též y rybami rozličnými. ¶ Což w sobě má propast mořská / aneb co ssirokost zemská / wsseckno/ k vžjwánj / dal sy lidskému pokolenj. ¶ A wssak ze wsseho stwořenj / nic tak Tobě mjlo nenj/ Pane/nad člowěka/ pro něgž twá práce gest weliká. ¶ Ráčils / wida zawedenj / z hůry sstaupiti na zemi / ďáblu moc odgjti / twé wolené wyswoboditi. ¶ O gaká práce weliká Tobě Pane pro člowěka / zde w swětě gest byla / rozličně twé tělo trápila. ¶ Slawný gsa w nebeském kůru/ přigals hlubokau pokoru/ nuznýms ráčil býti; hlad / žjžeň / zymu / strast trpěti. ¶ Až práwě do smrti křjže giž sy ponjžiti njže nemoh těla swého/těžkaus smrt trpěl pro hřjssného. ¶ Od paty až k wrchu hlawy / nebylo na Tobě zdrawj / krásu sy potratil/ sotwas k člowěku podobný byl. ¶ Tak twau Pane zsynalostj / zprosstěni sme od temnosti / pekla přehrozného / a z mocy ďábla vkrutného. ¶ O Pane nass twau milostj / odpustě nesslechetnosti / rač nás ostřjhati / ďáblu mrzkému nerač dáti. ¶ Měg ljtost nad námi Pane/ křehkost nás za zlosti táhne / rač nás posylniti / pomoz nám hřjchy swjtězyti. ¶ W čemž sme Tě hněwali koli / činjce proti twé wůli ; rač nám odpustiti;

bludné owce k ſobě přigjti. ¶ Neb Ty znáš ſrdce každého zlého y také dobrého. Polepſſiž nás hřjſſnych/ přigmiž po ſmrti w počet Swatých. ¶ Kdež Tobě chwála bez konce/ blahoſlawená Trogice / genž Tebe wzýwagj / Swatý / Swatý Pán Bůh zpjwagj. ¶ Rač nám hřjſſnym tehož přjti / degž nám za nimi přigjti: bychom Tě chwálili / wěčně s Tebau ſe radowali.

Gako: Staka Matka litugjch.

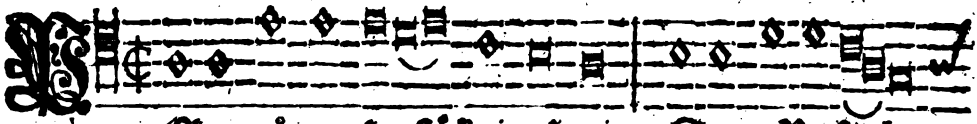

Amatůgmež wſſickni wěrnj / Syna Božj ho

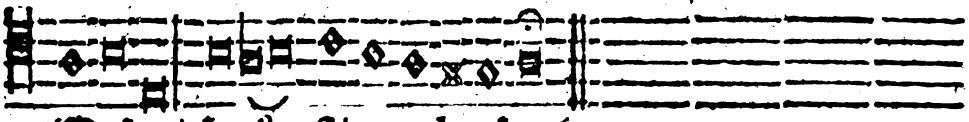

Mučenj/ža ſo ſtj napl ně né.

¶ To pro naſſe neprawoſti / hřjchy a pro mnohé zloſti / Adamem wwedené. ¶ O! kterak welmi ztrápený / pro nás od Boha raněný / byl geſt y opuſtěný. ¶ Genž hřjchy ſwěta na ſe wzal / a ſwůg žiwot za nás wydal / byw ſám wždycky bez winny. ¶ Kdo nebude děkowati / Pána ſwého milowati / w takowém potupenj? ¶ Pro hřjſſnjky / newinného / y nad Angely ſwatého / ſſaleſſném odſauzený: ¶ Genž / pro hřjchy lidu ſwého / trpěl geſt mnoho hořkého / bičowán y wplwán: ¶ Gehož s kotry křižowali / wſſickni ſe gemu rauhali / až geſt y zamordowán. ¶ Ay nuž miloſtiwý Pane / deyž ať nám w ſrdcých zůſtane paměť twého Mučenj. ¶ Račiž ſrdce zapáliti / by Tě wždy mohlo chwáliti /

ſti/ pro také dobrodinj: ¶ Neb ſy na ſwět z nebe ſtaupil/ by ſſlužebnjka wykaupil/ ſwau ſmrtj/ ſmrt zahladil: ¶ Skutky ďáblowy by kazyl/ a nepřjtele porazyl/ wſſecky wěcy naprawil. ¶ Naprawugž nás z ſwé miloſti/ zbaw hřjchů/ y każde zloſti/ pro drahé zaſlauženj. ¶ Kryſte když budeme mřjti/ rač nás pro twau ſmrt přigjti do kůru Angelſkého.

Gako: Pange lingva glorioſi.

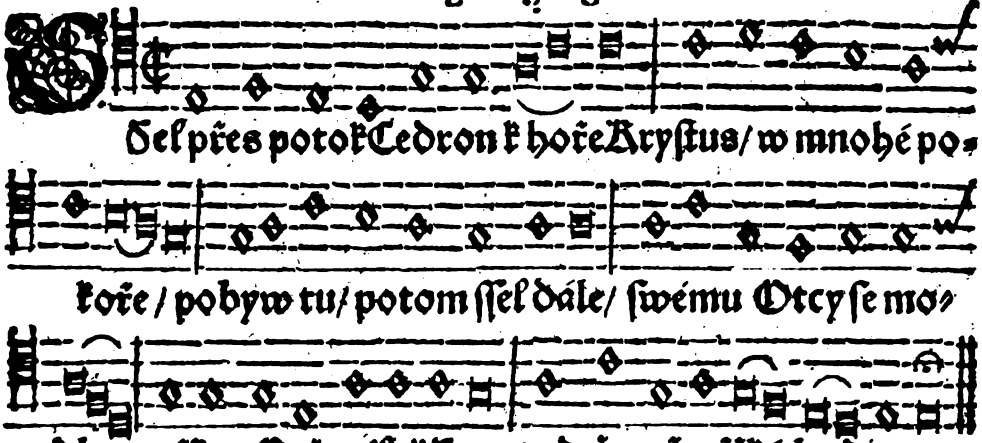

Gel přes potok Cedron k hoře Kryſtus/ w mnohé po-

koře/ pobyw tu/ potom ſſel dále/ ſwému Otcy ſe mo-

dle/ a řka: Otče vſſyšDyna/ gdeť naň těžká hodina.

¶ Tak gako twá miloſt zná mne/ wzhledniž laſkawě na mne/ nepřátelé chtj mne gjti/ přižiž k ſwému djtěti: kalichy trpenj mám pjti/ weſſken ſwět wykaupiti. ¶ Gakož Ty chceſs/ tak y gá chcy/ odporen býti nechcy. Potom k Včedlnjkům přiſſel/ w těžkém ſpanj ge naſſel/ k nimž řekl; Nenj ſkuſſné ſpáti/ ale k modlenj wſtáti: ¶ Wizte nynj co ſe děge od Gidáſſe zloděge/ kterýž s ſebau zloſtné wede/ a tudiž ge přiwede genž ke mně/ gako k lotru, gdau/ gmauc mne s nectj powedau. ¶ Mluwě to Gežjſs/ geſſtě ſtál/ a Gi-

dáſs hned nemeſſkal/ zidům prawil/ a řka zrádně; tuť ho nagdem w zahradě/ kohož gá poljbě mínu/ nañ ſwým prſtem pokynu. ¶ Ten geſt Gežjſs/ toho držte/ a mé mzdy nezadržte; a gmauce ho/ maudře wedte/ kamž wy wjte dowedte; toť gá wám k ljbosti prawjm/ tak Gežjſſe prozradjm. ¶ Když s zaſtupem přiſſel Gidáſs/ řekl gim Gežjſs w ten čas; ay kohož wy/ nynj w nocy/ hledáte s takau mocy? řkau: Gežjſſe z Nazaréta! ptagjť ſe nañ Knjžata. ¶ Knimžto djGežjš; Ay gáť gſem. Ktéž řeči wſſickni/ zpátkem odſſedſſe/ nazemi padli; když Pán chtěl/ tehdy wſtali: gak ſa Gežjſs/ y byl weden. ¶ W Kněžſkém domu nebyl geſt cten/ od gich ſlauhy nevcten/ dal mu poljček vkrutně: odpowěděl pokorně. Potom ho zaſſigkowali/ twář geho zeplwali. ¶ Kryſtus trpěl prwé w nocy/ od zlé duchownj mocy/ potom ſwětſká ruka we dne/ od gitra přes poledne/ gey vkrutné bičowali/ y na kříži rozpiali. ¶ Genž ſme tak draze kaupeni/ drahau mzdau wykaupenj/ nedáwegmež mjſta dáblu/ raděgi Kryſtu Pánu. Kryſte genž ſy vmřel za nás/ ſám z mikoſti ſwé ſpas nás. ¶ Obrať nás k ſwému žiwotu/ ať nehledjme k ſwětu; marnoſt geho poznagjce/ k Tobě ſe wždy blížjce/ gey konečně opuſtili/ k Tobě ſe přiſpogili/ ¶ Ku Paſtýři přewěrnenu/ a k Biſkupu prawému: nebos Ty ceſta wſſem giſtá/ prawda nepřemožená/ žiwot prawý naſſich duſſj/ genž ſe nikdy neruſſj. ¶ Degž pomoc k náſledowánj Tě w zdegſſjm vtrpenj: wděčnu býti wykaupenj/ a od dábla zproſſtěnj. Tebe ſe wždy přidržeti/ w twých ſſlepěgjch kráčeti. ¶ Abychom za Tebau gdauce/ na Tě wždycky hledjce/ doſſli mjſta rozkoſſného/ vtěſſenj wěčného/

ného. Kdeż Ty giż s Otcem králugeſs / na wěky wjc nevněſs. ¶ Gezu Kryſte genżs ſpaſył nás / na křjżi vmřew a nás / o! by twá krew / genż z Tebe ſſła / nám w naſſe ſrdce veſſła / od hřjchů nás očiſtiła / w twé králowſtwj přivedła. Amen.

Gako: Otče buď twé gméno poſtwěceno.

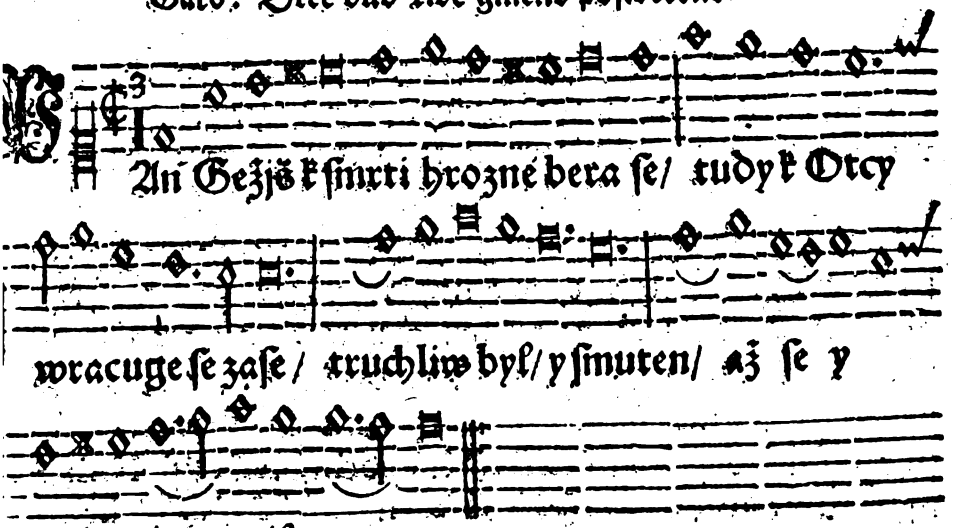

¶ K ſwemu milému Otcy wolage / modle ſe pracně / až ndléwage / aby hodina ta mohła býti od něho odgata. oſylen ſa / brał ſe proti wrahům / ſa ſwázán / weden ſt w Kněžſký dům; tu trápen celau noc / potom ráno y krze ſwětſkau moc. ¶ Bit ſa / trýznén / zmrſkán / korunowán / na wſſem těle ohawně zmordowán / odſauzen byl ſmrti / přinucen křjž / vmdlený gſa / neſti. ¶ Zaſtupowé nozý při tom byli / kdyż Gežiſſe s křjżem z města wedli / utrhaného / truchlého / s zločincy na ſmrt potupeného. ¶

Mnozý známj přitomnj tu byli / a přežalostně na to patřili / widauc Pána swého k málomocnému giž podobného. ¶ Pohlawj ženské také ljtosti plakalo Krystowy potupnosti / widauc židowskau zlost / té zběřj přenáramnau vkrutnost. ¶ Z swé mdloby obrátiw se k nim zwolal: byť ho žádný s pláčem nelitowal: neb netrpěl za se / ale každý aby plakal na se. ¶ Y přissli k mjstu poprawisstnému; ocet / žluč / wjno dali smutnému / přehořce směsýce. Kalich trpký pil za tě člowěče! ¶ Wzawsse Beránka vsslechtilého / zwleksse / wložili na křjž nahého vkrutnj katané / probigeli ruce roztažené. ¶ O! přjlissné a těžké Mučenj / noh newinných kruté probigenj; tuť bolest náramná / po žilách / k srdcy přistupowala. ¶ Y hned od nich wyzdwižen gest s křjžem / mukami Bohu k oběti zažžen / hněwu k vkogenj / a wssech wywolených k poswěcenj. ¶ Na tom křjži wise / tu bolestně / za skutky od nás činěné scestně / činil gest pokánj / až y do smrtedlného skonánj. ¶ O! nepochybnéť gest připrawenj / sprawedlnosti stracené wrácenj / z mučenj takého / Syna Božjho / a newinného. ¶ Děkůgmež Bohu Otcy milému / že tak pomohl k spasenj wěčnému / skrze swého Syna / gjmžto wěčná smrt gest přemožená: ¶ Skrze to swé na křjži wjtězstwj / dobýl gest nám wěčného dědictwj: O! žádegmež geho / ať přigme w den poslednj do něho.

Gako: Stála Matka ljtugjcý. Neb takto spogic tři wersse.

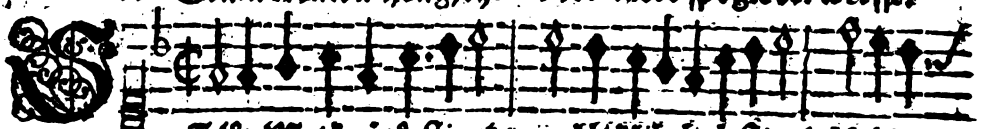

Stála Matka žalostiwá / wedlé křjže bolestiwá / hledic na swé=

swého Syna: An na křjži těžce wisý / Křestian to wážiti musý;

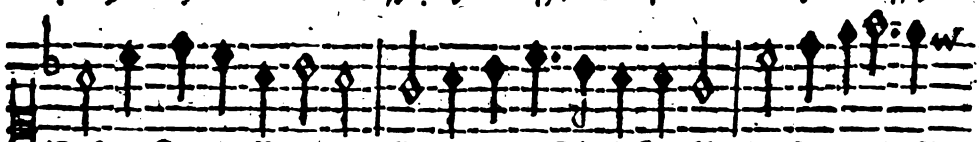

Neb gest to nasse winna. O! gakau gest bolest měla / když to na křjži

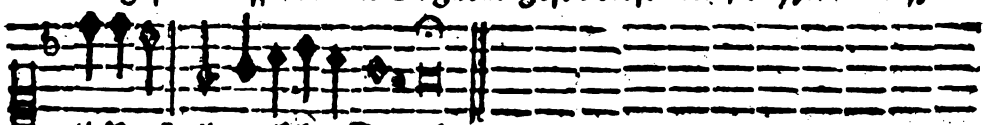

widěla swého milého Syna!

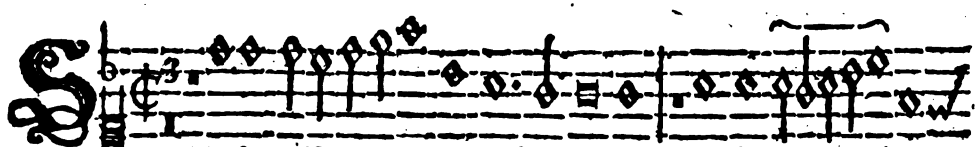

STála Mat ka žalostiwá / wedlé k řj že

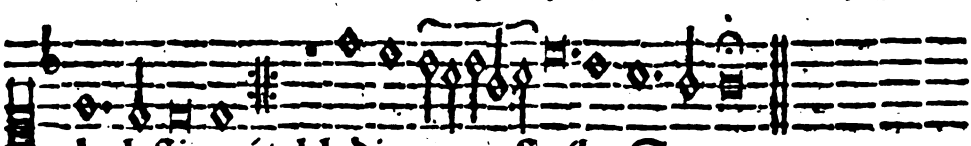

bolesti wá / hledic na swého Syna.

¶ An na křjži těžce wisý / Křestian to wážiti musý; neb gest to nasse winna. ¶ O! gakau gest bolest měla / když to na křjži widěla swého milého Syna. ¶ Truchlic w hořkosti swé dusse / an přibit za nohy / ruce / vkrutně roztažené. ¶ O! wzhledněmž y my na něho / kterak pro nás přjliss mnoho / trpěl gest na swém těle! ¶ W bolestech těžkých omdléwal / y na křjži welmi zsynal / pro nasse vzdrawenj. ¶ Korunu z trnj na hlawě / w rukau w nohau bolest mage / od hřebůw

probi-

probigených. ¶ Tu/ pro těžkost těla geho/ roztrhli se [illegible] geho / o! bolest převkrutná! ¶ Naplnila sau se [illegible] Proroka powěděná/ že on gest Muž bolestj. ¶ [illegible] pro nás podstupowal: y kdožby ho nemilowal: leč [illegible] zatracený! ¶ Milugjc trpme pro něho: neb zaslj bil dáti [illegible] ho/ těm, kdož ho následugj. ¶ Požádegmež wssickni [illegible] nás zbawil wsseho zlého/ y mučenj wěčného. ¶ Na [illegible] geho zpomjnagjc/ nepřestáwegme/ žádagjc té [illegible] stenstwj. ¶ Gežjssi genžs vmřel za nás/ když bude [illegible] ti/ nawsstěw nás/ přiweď do swé radosti. ¶ O! [illegible] giž pro swau smrt newinnau/ a bolestnau/ a deyž nám [illegible] dost wěčnau.

Gako: Ssel přes potok. Neb: Pange lingva gloriosi.

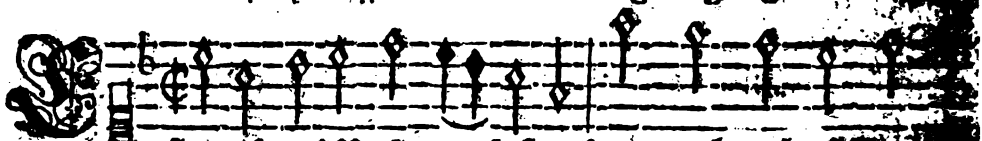

Hwalmež Boha welebného/ genž wydal [illegible]
Kterýž skr ze vmu čenj/ zřjdil nám wyk[illegible]

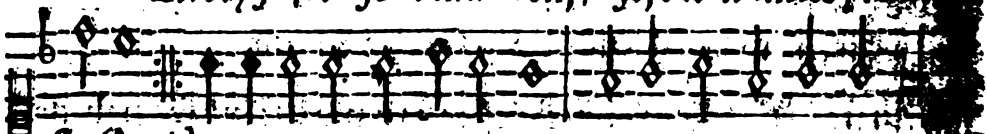

swého/ penj/ } Obětowán sa/ swjtězyl/ smrtj ďábla poraz[illegible]

¶ Když Adam w rági postawen/ hned od ďábla [illegible] možen/ z okussenj gablka w smrt padl/ z dobrého wss[illegible] wypadl/ milostiwý náss Spasytel z toho zase spom[illegible] ¶ Co nepřjtel swau chytrostj odgal/ zklamaw člow[illegible] to Pán Krystus/ swau maudrostj/ wrátil w plnosti wě[illegible]

gabl[illegible]

gablko platil / a nawrátil / wsse co byl Adam ztratil. ¶ Od wěčnosti gest vložen řád toho wykaupenj / aby chytrost ďábelskau Pán zahnal / a lékařstwj nám / y drahé masti způsobil / na dřewě gjmž nás ranil. ¶ Tak nám bylo třeba toho / aby za nás vtrpěl / poslussen sa Otce swého / až na dřewě křjže pněl / chtěl tak žiwot nawrátiti / moc ďábelskau zkazyti. ¶ Bit vkrutně / weden smutně / z města se s křjžem bera / hlawa trnjm gest zbodena / twář geho prománěna / we krwi sauc vbrocena / smutná we slzách byla. ¶ Na křjži když byl powěssen / octem / žlučj napágen / hlasem welikým zawolal / s pláčem se obětowal / tak w auzkostech Dussi pustil / a Otcy gi poručil. ¶ Ostrým kopjm dal proklati srdce žiwota swého / krew a woda wyplinula / z geho boku swatého / hřjchůw nassjch k obmýwánj / spasenj / k dokonánj. ¶ Protož ctného Pána swého welebmež bez přestánj / genž mocý / boge diwného / způsobil nám spásenj / smrtj swau / smrt wěčnau shladil / mra / na dřewě swjtězyl. ¶ Chwála Otcy Nebeskému / w milosti předobrému / y geho Synu milému / na nás tak laskawému / y také Duchu Swatému / Bohu w bytu gednomu. ¶ Že [illegible] námi smilowvl / a nás k wjře powolal: žádegmež [illegible] geho / ať w aučastnosti toho / dá do konce setrwati / a s sebau králowati / Amen.

Gako: V Tebeť gest darů dosti.

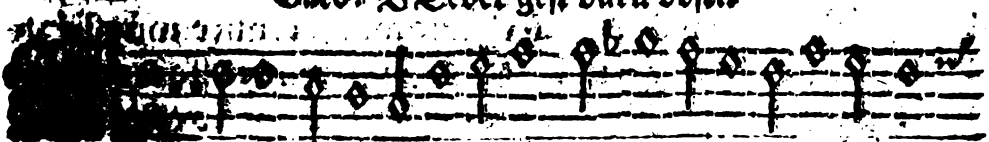

[illegible] Dyž Pán Gežjss na křjži pněl / naskrz Tělo raněné měl /

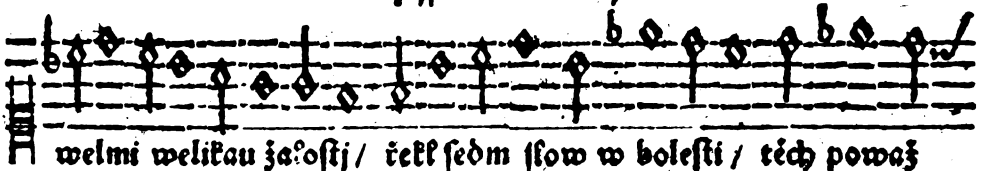

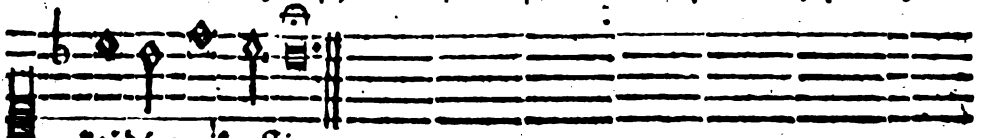

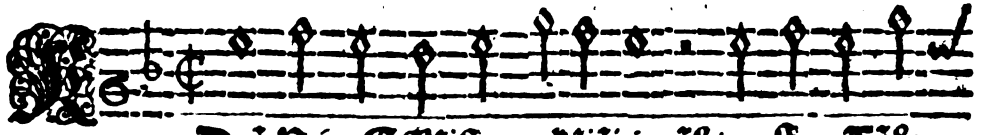

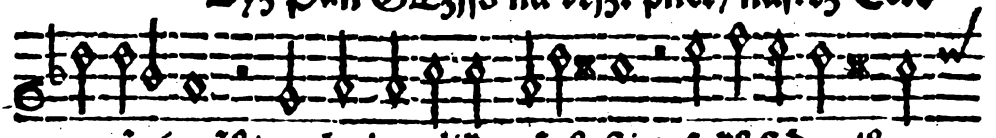

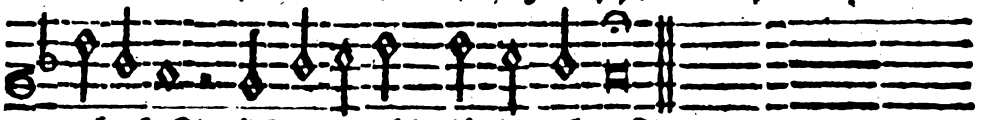

¶ Poneyprw řekl laſkawĕ: Odpuſť gim můg Otče pro mne; neb ačkoli zawinnili / newĕdj ſami co činj: netreſcyž gich pro ty winny. ¶ Potom kotru kagjcýmu / by naň pomnĕl proſycýmu / brzké ſljbil radowánj / řka: Dnes ſe mnau budeſs w rági / v wĕčném odpočjwánj. ¶ Ohlédna ſe na Matku ſwau / pod křjžem ſtogjcý / truchlau / řekl: Ženo / hle teď ſyn twůg! K Janowi řekl: milý můg: Hle Matka twá / gi opatrůg. ¶ Žjžnjm čtwrté ſlowo bylo: geho pak ſrdce žjžnilo / ne tak nápoge zemſkého / gako ſpaſenj lidſkého: neb chtĕl ſpaſyti każdého. ¶ Páté wzdy-

chánj

hánj Krystowo/ a žaloſtné bylo ſlowo: Bože můg! procs mne opuſtil? neb tak mnoho trpět muſyl/ gakoby ho Bůh opuſtil. ¶ Po ſſeſté w kratičké chwili/ mage vmřiti Pán miły/ řekl: Giž geſt dokonáno; nebť giž wſſe co bylo pſáno/ bylo ſkutkem prokázáno. ¶ Sedmé ſlowo bylo geho: Gát poraučjm Ducha mého Otče! w twé Otcowſké ruce. Tak ſkonal a ſſtaupil brzce do pekel/ z nichž wzal ctné Otce. ¶ Pro těch twých ſedm ſlow Pane/ dey pomoc/ ať ſe to ſtane/ abychom ſe z hřjchů káli/ a twůg zákon zachowali/ pak ſe do nebe doſtali.

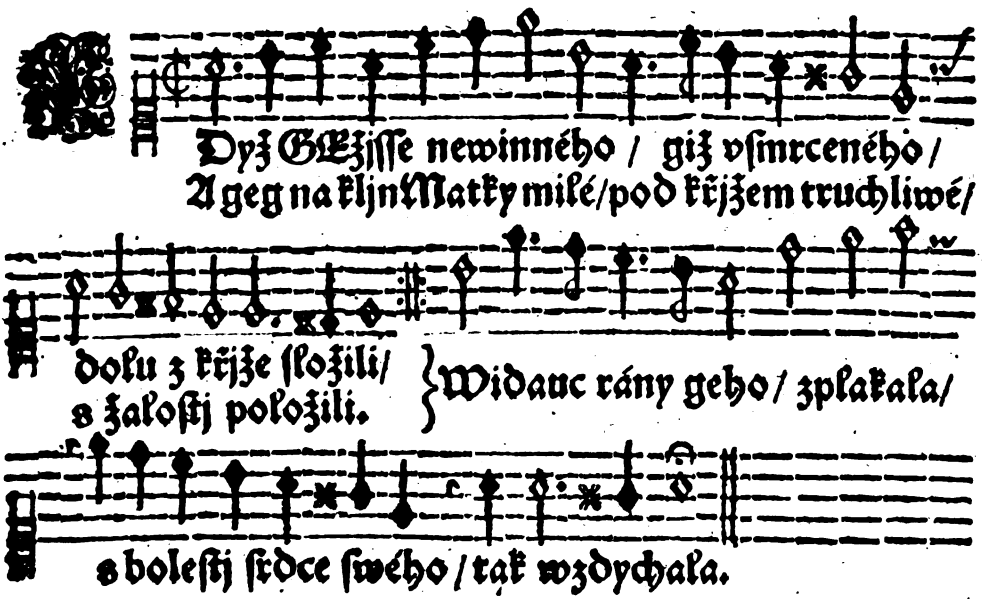

¶ O můg ſynu! můg GEžjſſi! poklade ctných duſſj! ach! což ſau Tě ſprawili! ach! gak hrozně newinného/ Spaſytele ſwého/ Tebe ſau vſmrtili! Nelzeť wyſlowiti vkrutnoſt/ kteraus ráčil trpěti/ pro lidſkau zloſt. ¶ Krása twých ljc

se stratila / genž byla wssem milá. Negsyť podobný sobě. Oči krwj gsau zmáčené/ smrtj zamračené / w této přesmutné době. Ach! kam se poděla krásná twář? genž se gasněgi stkwěla / než gasná zář. ¶ Hlawa trnjm gest zbodena / vkrutně raněna/ wlasy pak gsau zmatené. Vsta mlyčj/ a zmodrali/a ljce zsynali / bywsse pěstmi ztlučene. Ach! negsy podobný člowěku / genž w nebi Otcy rowný gsy/ od wěků. ¶ Ruce / nohy sau raněne/ hřeby probodené / kteréž smáčjm slzami. Tělo wssecko až do kostj / bezewssj ljtosti / zedráno gest metlami. Člowěče pro tebe tolik ran/ aby ti zeyskal nebe/ trpěl twůg Pán! ¶ Plačtež semnau ctnj Angelé / pro smrt Spasytele pokolenj lidského. Plačiž wjce hřjssná dusse milého Gežjsse / pro tě vmučeného. Vmučenj geho / twá winna/ y wsseho/ w swětě zlého / gest přjčina.

Gako: Ssel přes potok Cedron. Neb: Pange lingua gloriosi.

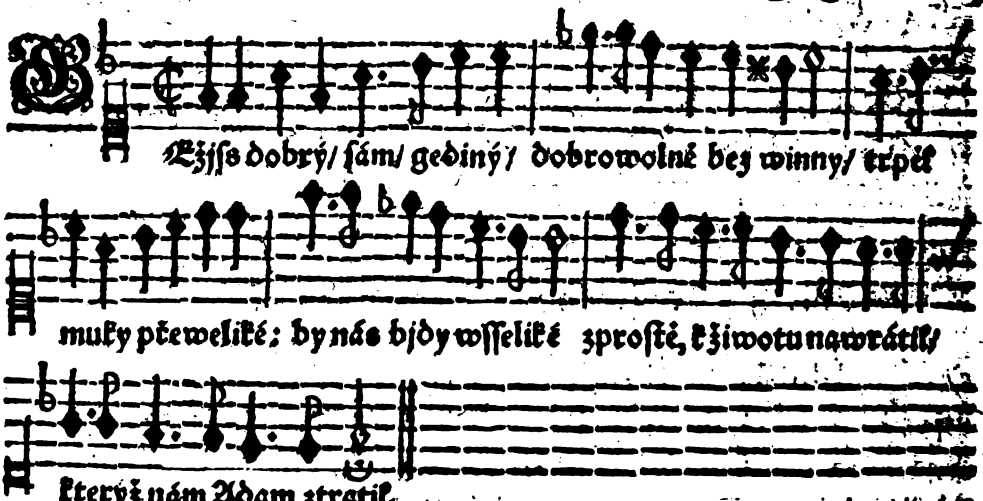
GEžjss dobrý/ sám/ gediný/ dobrowolně bez winny/ trpěl
muky přewelikě: by nás bjdy wsselikě zprostě, k žiwotu nawrátil/
kterýž nám Adam ztratil.

GEžjš

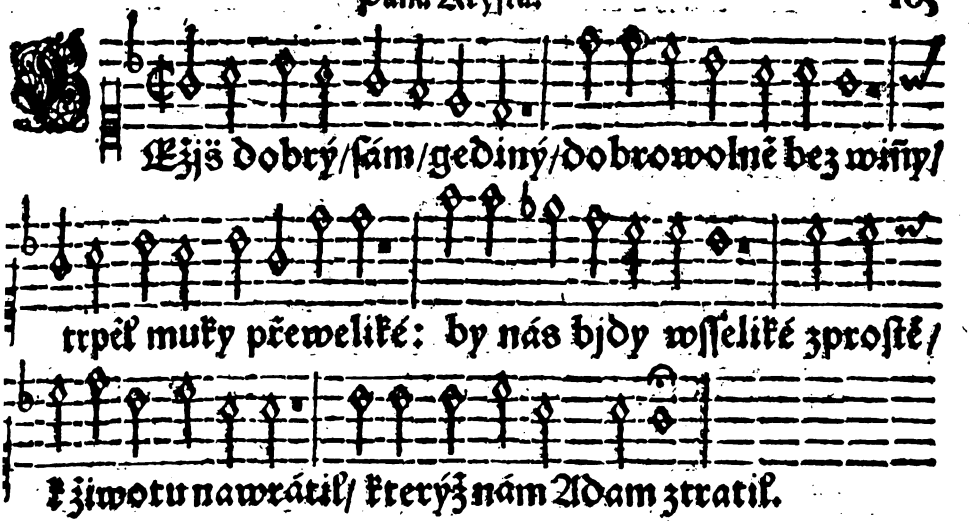
Gežjš dobrý/ſám/gediný/dobrowolně bez wiňy/
trpěl muky přewelikė: by nás bjdy wſſeliké zproſtě/
k žiwotu nawrátil/ kterýž nám Adam ztratil.

¶ Trpěl geſt pro tu přjčinu/ aby/ za naſſj winnu/ Bohu
Otcy doſti činil/ genž ſám nic neprowinil/ ale byl geſt na-
ewſſe čiſt/ náſs milý Pán Gezu Kryſt. ¶ Tak ſe za nás
bětowal/ těžce nás wyplacowal/ vtrýzněn od wrchu do
at/ wiſel na křjži rozpiat/ten ſkrze něgž Otec ſwět ſtwořil/
ra/ naſſj ſmrt vmořil. ¶ Gežjſs/ ſmrtedlnau hořkoſtj/
moh nám k ſwé radoſti/ genž tak pro nás vſylowal: kdo-
ho nemilowal? an s ſebau nám králowánj/ chce dáti z
ilowánj? ¶ Gežjſſowo Vmučenj/ neywětſſj dobrodi-
: neb nám wſſecky hřjchy shladj/ protiwenſtwj oſladj;
ywjc wzbuzuge k miloſti/ wede k wěčné radoſti. ¶ Bůh
ſt milownjk pokory/ a pro tu sſtaupil z hůry/ mocný Pán/
nž geſt wſſe ſtwořil/ ay kterak ſe ponjžil! včil nás tak ſám
njže/ poſluſſen na ſmrt křjže. ¶ Protož prawému dě-
y/ gſauc geho ſlužebnjcy/ deymež ſrdce naſſe gemu: neb
práwo má k němu; buďmež darů geho wděčnj/ onť nám
žiwot wěčný.

Gako: Proč swět rytěřuge.

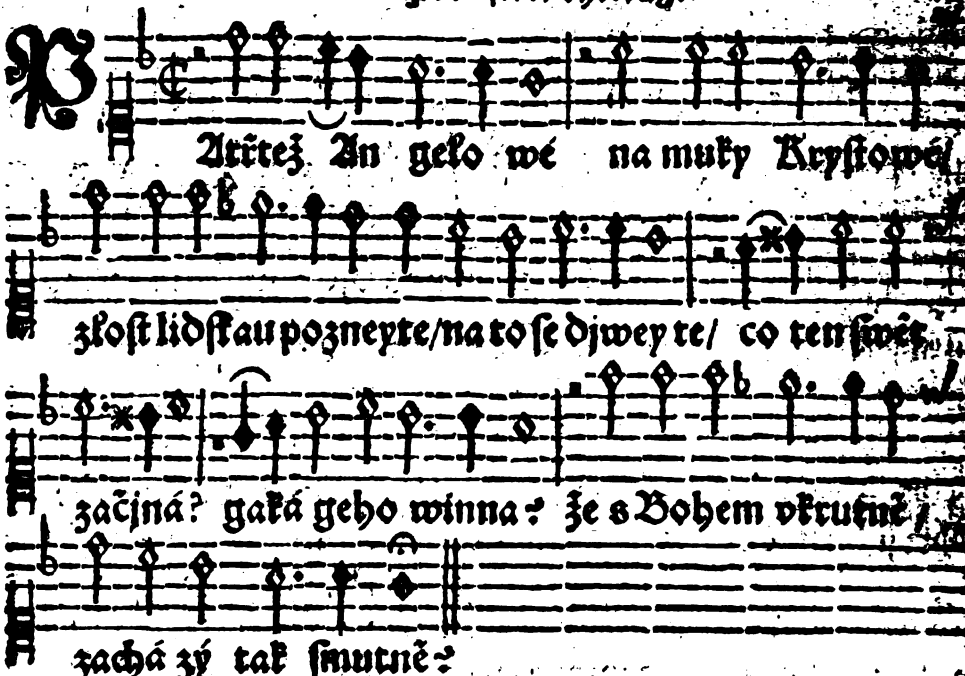
Atřtež An gelo wé na muky Krystowé/
zlost lidskau pozneyte/na to se djwey te/ co ten swět
začjná? gaká geho winna? že s Bohem vkrutně/
zachá zý tak smutně?

¶ Země, skály, slunce/ plačte swého Tworce/ gegž lidé sužugj/ vkrutně křižugj: wy ho politůgte/ a ge wyvčůgte žalosti/ ljtosti/nad tau neprawostj. ¶ Gidáss ho zrazuge/ lstiwě pozdrawuge; katané swazugj/ vkrutně sužugj/ s hroznau zuřiwostj/ bezewssj ljtosti/ přes nemilau cestu/ wedau k swému městu. ¶ Ach! ach! politůgte/ wjce nesužůgte/ Pána newinného/ Zástupce wasseho! Na prosbu nedbagj/ ljtosti nemagj; bigj, w twář plwagj/ poljčky dáwagj. ¶ Winnj newinného/ člowěk Boha swého/ na smrt gest odsaudil! ó! gak swět poblaudil! když Boha bičowal/ trnjm korunowal/ y na smrt žádali/ vkřižůg! wolali. ¶ Beránku newinný! které sau twé činy toho zaslaužili: by tě

tak

tak ſſauzili: O! hřjſſná Duſſičko/ pro tě/ to ſſluněčko/ tak mnoho trpělo/ a tak ſe zatmělo. ¶ Křjž hněte ramena/ klesá na kolena/ pomocy nechtěgj/ rauhagjc ſe ſſměgj/ katané ſtrkagj/ kopagj/ ſſlehagj/ ran mu přidáwagj/ ljtoſti nemagj. ¶ Vkrutně křižugj/ hrozně natahugj/ ruce přibigegj. Podobně y nohy. Člowječku nebohý! tohos ty přjčina/ twá, twá geſt to winna! ¶ Ach! nechtěg meſſkati/ hřjſſnjče plakati/ s prawau ſkrauſſenoſtj/ pro ſwé neprawoſti: neb tak muky Božj/ k žiwotuť poſlauzj/ a budeť k ſpaſenj/ Páně Vmučenj.

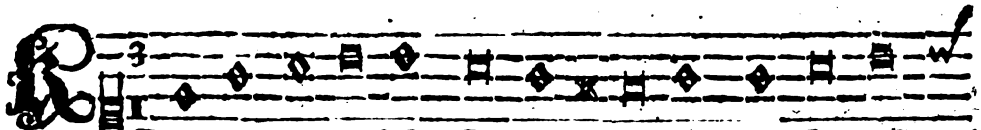

Dyž čas přiſſel/ by Syn Božj/ pro nás ſkonal/

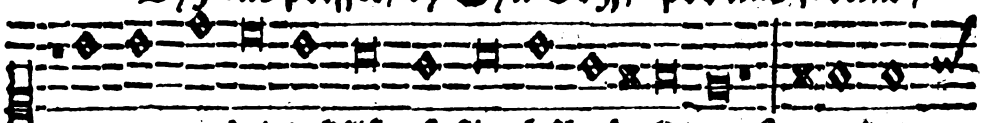

a na twrdém křiže loži/ běh doko nal: vzřew

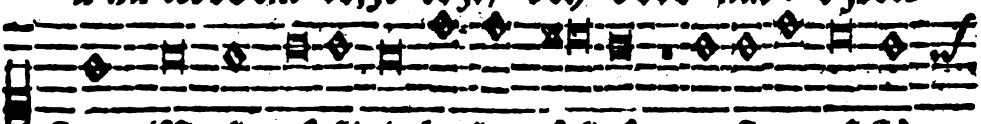

ſwau Matku plačjcy/ hořce plakal/ ne vſty, než ſrdcem řkaucy/ s nj ſe žehnal.

¶ Ay giž ta poſledni chwjle/ má Matičko/ w ſwětě nedá bydlet dyle/ ó! Hrdličko! ſmrt ſe bljžj/ a giž dělj tělo s duſſj/ abych ſe bral/ Otec welj/ gjti ſluſſj. ¶ Hle poſledni pohlezenj/ má Matičko/ mé láſky budiž znamenj/ Holubičko!

Zwe-

Zwedni dřjw než z swěta segdu/ swé očičko. Což k tomu dj/ když odegdu/ Srdýčko? ¶ Měy se dobře má gedinká kráso swěta/ poslednj bige hodinka/ giž gest weta. Po smrti s tebau se shledám/ w mé gasnosti/ bezemně zůstatiť nedám/ w mé radosti. ¶ Dussi swau Otcy poraučjm/ Nebeskému/ s tebau Matičko se laučjm k koncy swému/ k twé ochraně stráž Angelskau zanecháwám: bych wykonal wůli Božskau/ rád skonáwám. ¶ O! předjwné proměněnj! žiwot vmřel! Božj oko! Pán stwořenj! oči zawřel. Nesmrtedlný/ od wěčnosti/ smrt podstaupil: aby od ďábelské zlosti swět wykaupil. ¶ Lituge wssecko stwořenj Pána swého/ pro hřjssných lidj spasenj/ vmrlého. Hory, skály se pukagj/ tmj se slunce/ žádné ljtosti nemagj lidské srdce. ¶ Ti, kteřjž byli zemřeli/ z hrobů wstali/ Krystowý smrti želeli/ hořce lkáli. Žiwý člowěk/ w té žalosti/ sám nepláče? gesstě z hrobu neprawosti wen neskáče? ¶ Ach! člowěče nad kamenj gsy twrděgssj/ nad bezsrdečné stwořenj vkrutněgssj: že se s kamenjm nepukáss od žalosti; že s sluncem twář nezatmjwáss od ljtosti.

Gako: Otče náss/ genž w Nebi bydljss.

Ežjss dobrý sám gediný/ dobrowolně a bez winny/ trpěl
wsseliké trá penj/ pro wssech hřjssnjků spasenj/ hleďmež geg

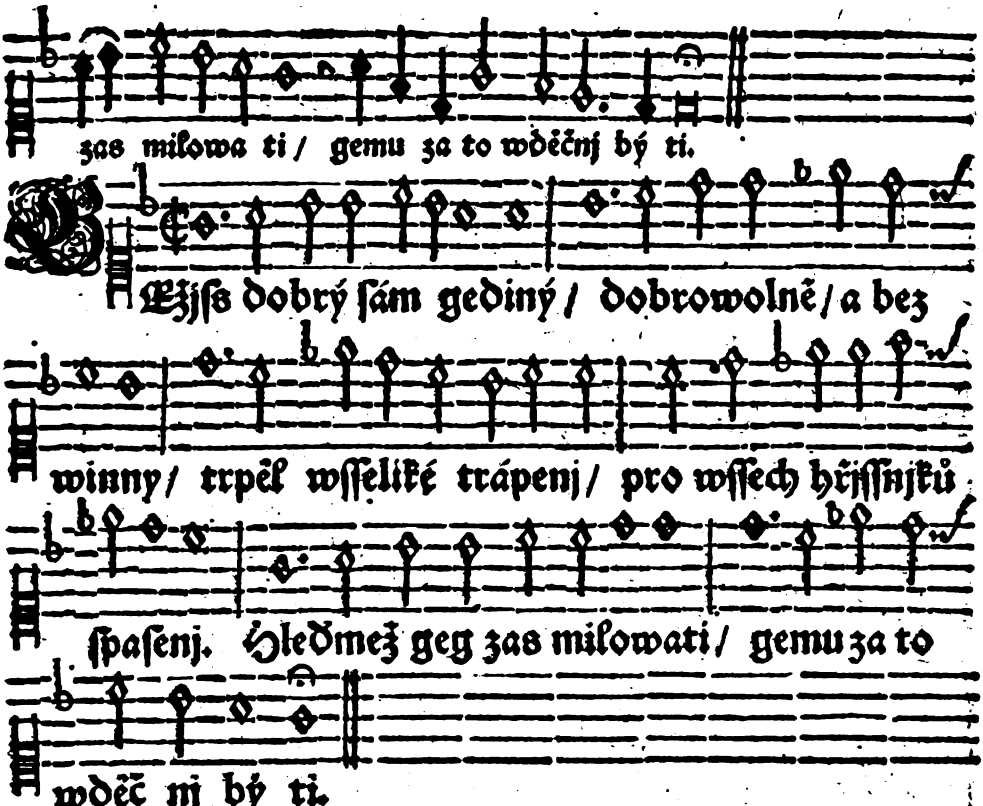

¶ Trpěl geſt pro tu přjčinu; aby za naſſj wſſech winnu Bohu Otcy doſt včinil / genž geſt ſám nic neprowinil. Hledměž / 2č. ¶ Sám Kryſtus w ſwé newinnoſti / milugje w dokonaloſti / k hodině ſmrti přiſtaupil / wſſe wěda / wſſak neodſtaupil. Hledměž / 2č. ¶ Zarmaucen až k těžké ſmrti / w ſwém ſrdcy neſa truchloſti / před ſwým Otcem na twář padá / a prosby k němu wylěwá. Hledměž gey zas milowati / gemu za to wděčnj býti. ¶ Wydán geſt w zahradě w nocy / neſtratiw ſwé Božſké mocy / ale ſlowem nepřáteli zhrozyl / až ſau ſe zwrátili. Hledměž gey / 2č. ¶ Y hned

potom dal ſe gjti / gako zločince ſwázati / weden k Saudu Duchownjmu / dán w ruce lidu hřjſſnému. Hleďmež / 2č. ¶ Swázaného ſau wwedli do domu / kde ſau ſe ſeſſli / ktežj twář geho zpliwali / a rozličně ſe rauhali. Hleďmež / 2č. ¶ Oči geho zawázali / a zaſſjgky ſau dáwali / kdo tepe: by powěděl; a on geſt to dobře wěděl. Hleďmež / 2č. ¶ Twář geho ſe proměnila / truchlá / ſnutná / w ſlzech byla; tak nám bylo třeba toho; aby za nás trpěl mnoho. Hleďmež / 2č. ¶ Tak zohawen / poličkowán / w twář ohyzdně zeplwán / odſauzen byl / a potupen / ku Pilátowi přiweden. Hleďmež / tč. ¶ Slyſſe Pilát žalowánj / wydal geho na mrſkánj / chtě ho tudy propuſtiti / nemoha winny nalezti. Hleďmež / 2č. ¶ Gal ſe lid zloſtně wolati / chtě vkrutně křižowati: na ſaudné ſtolicy ſeděl / ſmrt Kryſtowau wypowěděl. Hleďmež / 2č. ¶ W ruce Pohanůw hned wydán / a poſměſſně korunowán / potom weden na ſmrt s křjžem / tak gakoby byl zločincem. Hleďmež / 2č. ¶ Přibit na křjži boleſtně / roztažen na něm vkrutně / wyzdwjžen w mukách vkrutných / ſnjmage hřjchy z swých wěrných. Hleďmež / 2č. ¶ Na křjži když byl powěſſen / octem / žluči též napágen / w auzkoſtech duſſi poručil / Otcy / a ſkonaw wypuſtil. Hleďmež / 2č. ¶ Tak ſe obětowal za ny / přeboleſtné trpěl rány / krwawé / od wrchu do pat / hleďmež k němu wſſickni wolat. Hleďmež 2č. ¶ W ſrdcy / w vſtech magjce Tě / dey Kryſte křjž neſti pro Tě: by to na nás nezhynulo / co ſe nám od tebe ſtalo. Hleďmež / 2č. ¶ Zſynaloſt twá naſſe zdrawj / a kornna zwelebenj / buď křjž twůg ſkrocenj naſſe / dokudž gſme zde w tomto čaſe. Hleďmež gey zas / 2č.

Gako:

Gako: Stála Matka litugjcý.

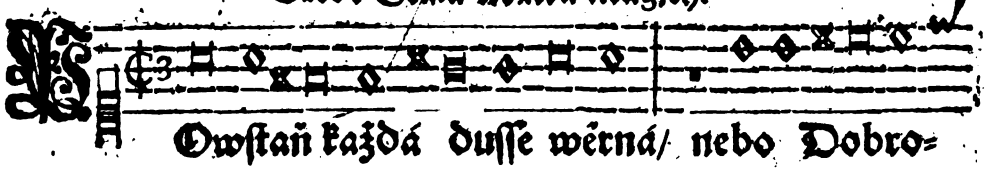

Owstaň každá dusse wěrná/ nebo Dobro-

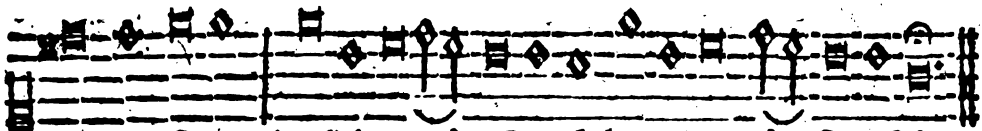

ta nesmjrná vká za ła se tobě / vká zała se tobě

¶ Boha twého zde na swětě / kterýž mnoho trpěł pro tě / a neywjc w swém Mučenj. ¶ Posmjwán / pro nás vplwán/ bičowán/ y korunowán/ miłý Gežjss newinný. ¶ Kdo gest tento genž Křjž nese / a pod křjžem diw neklesne? onť gest Král wssj sławnosti. ¶ Cos se dopustił Gežjssi / že těło na křjži wisý / a gesstě mezy łotry? ¶ Žádné tu twé winny nenj / nežli nasse prowiněnj / o! twá łáska weliká! ¶ Pro nás Pane byłs zedraný / od pat noh / do wrchu hławy / vzdraw hřjchůw neduhy! ¶ Čjms pro nás był ohyzdněgssj / budiž nám proto milegssj / nadewssecko stwořenj. ¶ Budiž nám wždy w srdcy nassem / a deg ať pro Tě křjž nesem / následugjce Tebe. ¶ Kryste / při nassem skonánj / vkaž nám se / y swé rány / k nassemu potěssenj. ¶ A kdežs Ty / abychom byli / a Tě tu wždycky widěli / v wěčném králowánj / Amen.

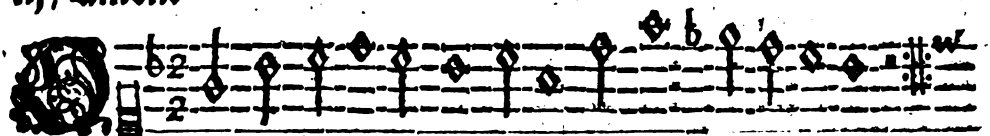

Matko plná žałosti / pod křjžem stogjcý /
Zbawena sy wssj radosti / na Syna hledjcý.

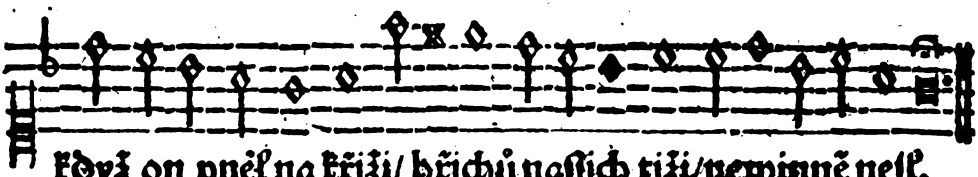

když on pnĕl na křjži/ hřjchů naſſjch tjži/ newinnĕ neſl.

¶ Tu geſt byla naplněna Symeonowa řeč/ twá Duſſe těžce raněna/ ſkrz břidký oſtrý meč. R°/ Bylabys vmřela/ kdyby neſyliła Tebe moc Božſká. ¶ Trpĕli/ prawda geſt/ mnoho Swatj Mučedlnjcy/ wſſechny muky ſwĕta toho mjle ſnáſſegjcý. R°/ Ale trápenj gich/ geſt gako bleſk/ a ſtjn/ proti mukám twým. ¶ A gako ſy milowala nad giné Dyňáčka/ tak wſſechny přewýſſowala boleſt twá Materſká. R°/ Oni na ſwém těle/ Ty na duſſi celé welmi zraněná. ¶ Ta tehdy neſnjrná žalość/ ať geſt k potĕſſenj/ nám hřjſſným/ a wzbudj ljtoſt/ též prawé pokánj. ¶ Nad hřjchy naſſjmi/ winnami hroznými/ a gich zloſt shladj.

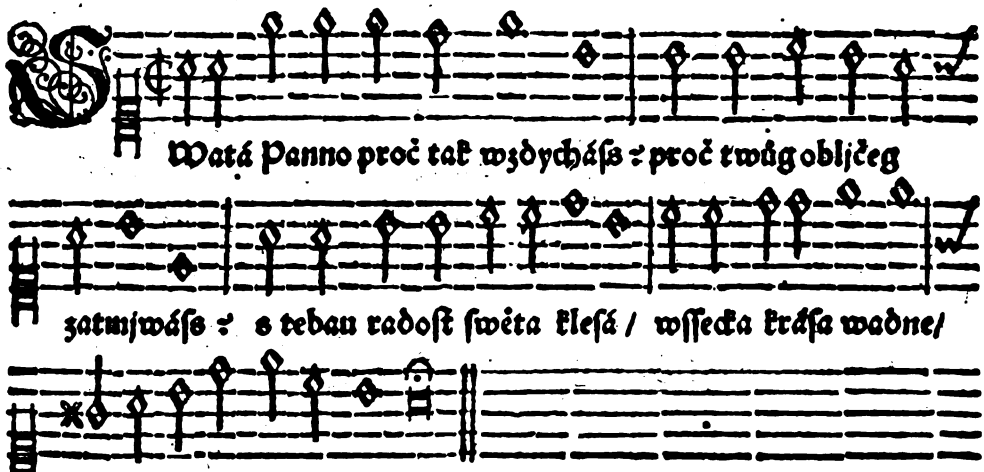

Watá Panno proč tak wzdycháſs: proč twůg obljčeg

zatmjwáſs: s tebau radoſt ſwĕta kleſá/ wſſecka kráſa wadne/

gako polnj kwjtek chřadne.

Swá-

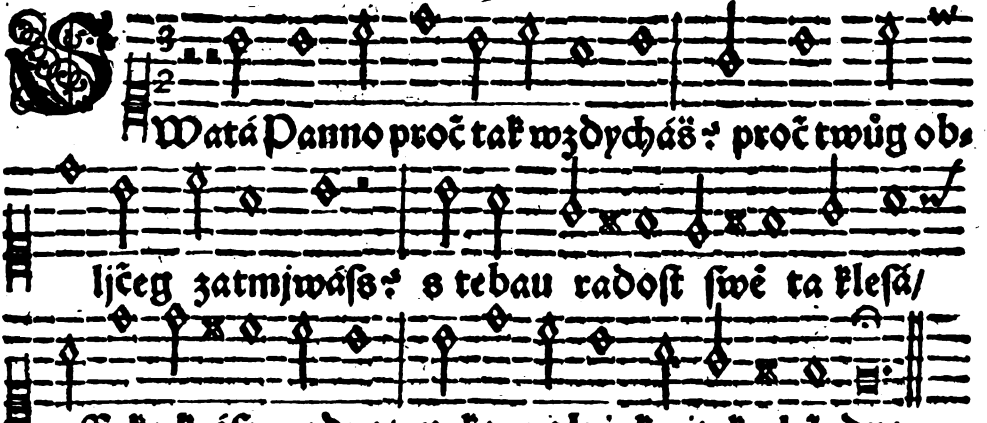

¶ Ach! Ach! coż nemám wzdychati / nemohauc ſe wjc djwati na trpkau ſmrt / těžké rány / Syna přemiłého / na křjži vmučeného. ¶ Ctná Panenko proč tak kwjliſs: kam boleſtným ſrdcem cýljſs: mečem oſtrým proniknuté twé ſrdce ſpatřugi / potěſſit Tě vſſylugi. ¶ Ach! coż nemám proč płakati: widauc Syna vmjrati. Nemj mjſtečka zdrawého na wſſem geho těle / płačtež ſemnau Spaſytele. ¶ Hle můg Syn/ gednorozený/ na křjži wiſý ztrýzněný. Otekła twář / oči miłé krwj gſau zalité / ruce y nohy přibité. ¶ Sſeſt tiſýc ran / tělo ſwaté / ſſeſt ſet / ſſeſt a ſſedeſáte / od katanů geſt doſtało. O! hrozné diwadło! kohożby ſrdce nechřadło: ¶ Patřiż tedy/ ctná Matičko/ na to boleſtné ſrdýčko / hle nemá kdeby ſwau hławu położił ſwěta Pán/ ztrápenau od tiſýců ran. ¶ Kdoby mu dał potěſſenj/ kromě Tebe žádný nenj; ač také z' zármutku twého boleſt ſe mu nmożj. Tak těžkau ſmrt má Syn Bożj! ¶ Geſſtě gedno a poſledni / poſłyſs Panno a pohledni / mluwj ſlowo żaloſtiwé / a s Tebau ſe łaučj / Otcy ſwau Duſſi poraučj.

¶ O! nowina přežalostná! co djsš Matičko bolestná? twůg Syn neymilegssj skonal/ z Swěta se odebral/ bjdně vmřel nebeský Král. ¶ O Hrdličko osyřela! kams swé stdýčko poděla? k hrobu prowoď/ giž čas wolá/ Syna přemilého/ newinně vmučeného.

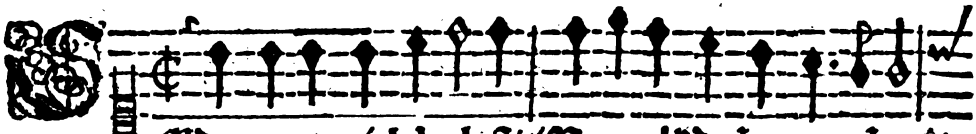

Edmero twých bolestj/ Marya! když rozwažugi/
Anna to prorokuge/ a Symeon předpowěděl/

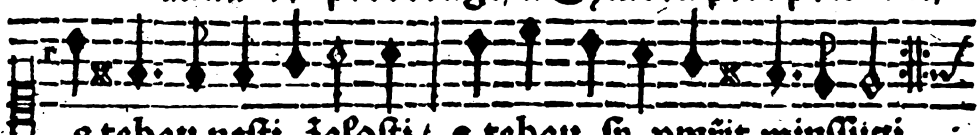

s tebau nesti žalosti/ s tebau sy vmřjt winssugi.
že twé srdce meč progde/ dosti zřetedlně powěděl.

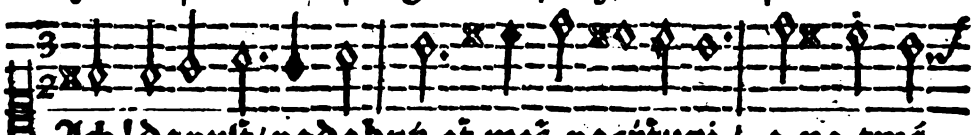

Ach! dopusť/ podobný ať meč pocýtugi/ a na twé

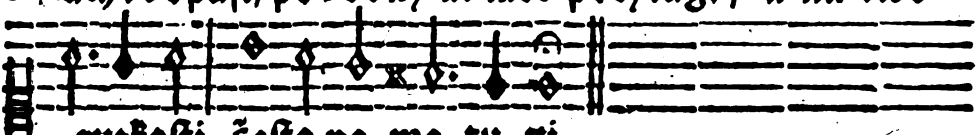

auzkosti často pa ma tu gi.

¶ Vtjkáss Matko milá/ nesaucý sladké břemeno; abys snad slunce skryla/ genž nemůž být zatageno. W Egiptě se zakrywáss/ s twým neymilegssjm pokladem; tam když slzy wyljwáss/ plakat nás včjss přjkladem. R°/ Pláčess a nařjkáss/ gsauc plná bolesti/ ach! dey pocýtiti/ nám té twé žalosti. ¶ Když Syna/ nechtic/ tratjss/ gdauc domuz Jeruzaléma/ zase se zpátkem wrácýss/ sauc zármutkem

napl-

naplněna. Hledáſs ho s bedliwoſti / w měſtě ptagic ſe na něho / tak za tři dni w žaloſti / trwáſs co mrtwá bez něho. R. / To twé zarmaucenj / ſrdce mé proniká / a na twé žaloſti / má duſſe naříká. ¶ A když ſe krwj potj / w zahradě modle ſe Otcy / hněw ſprawedliwý krotj / na twář na zem padagjcý: A když korunu z trnj na hlawu geho dáwagj / katané hněwem plnj / a gi do mozku wtiſſkagj. R. / Twé ſrdce z boleſti / krwj ſe zaljwá / a wſſeho zármutku / s trpjcým zažjwá. ¶ Když pak / těžký kříž neſa / bere ſe ſmutně z měſta wen / a často pod njm kleſá / ſa od trápenj vnawen: a když ſe zhůru zdwihá / ſa hřeby na Kříž přibitý / až ſe w něm wſſecko trhá / a geſt od krwe zalitý: R. / Omdliwá welikau duſſe twá žaloſtj / gſauc wſſech / newinného / auča-ſtná boleſtj. ¶ Když widjſs / že ſe bljžj k žiwota ſwého ſkončenj / a poſledni / na kříži / ſlyſſjſs geho promluwenj. Po ſmrti pak bok geho widjſs kopjm otewřený / a gak krew s wodau z něho teče hognými prameny; R. / A ſmrti ſe boleſtj / těžkau přibližugeſs / a ránám ſmrtedlným ſrdce propůgčugeſs. ¶ A když geg ſloženého z kříže na swůg klin ſwinugeſs / ljbáſs obnaženého / a newinného ljtugeſs. W Hrobě geg pochowáwáſs nowém w ſkále wyteſaném / wonné maſti přidáwáſs / w kmentu odjwáſs kaupeném. R. / Tuť ſobě winſſugeš / s njm pohřbena býti / a toho litugeš / že to nechce mjti. ¶ Plačic w hrobu ſedjſs / co oſamělá hrdlice / wzdychagic k nebi hledjſs / ſwau žaloſt opětugice. Slzami hrob pokrápjſs: bys w nich Syna pochowala / tak ſe pro něho trápjſs / žes geg welmi milowala! R. / Ach! popřeg mně / Panno / s Tebau zde kwjliti / a ſmrt Syna twého / wždy w paměti mjti.

Zóráw

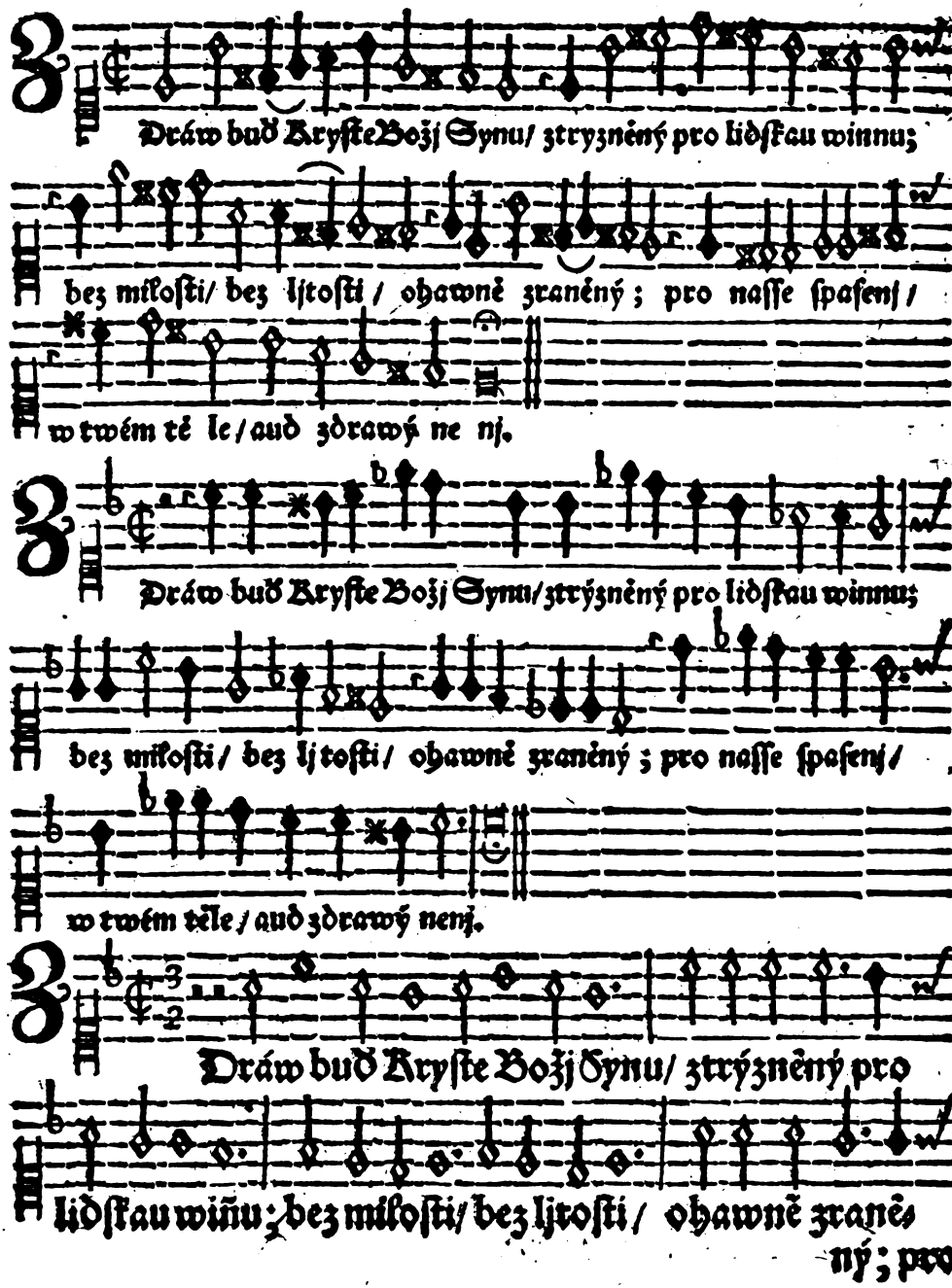
Dráw buď Kryſte Božj Synu/ ztryznĕný pro liďſkau winnu;
bez miloſti/ bez ljtoſti/ ohawnĕ zranĕný; pro naſſe ſpaſenj/
w twém tĕle/ aniž zdrawý nenj.
Dráw buď Kryſte Božj Synu/ ztrýznĕný pro liďſkau winnu;
bez miloſti/ bez ljtoſti/ ohawnĕ zranĕný; pro naſſe ſpaſenj/
w twém tĕle/ aniž zdrawý nenj.
Dráw buď Kryſte Božj Synu/ ztrýznĕný pro
liďſkau wiñu; bez miloſti/ bez ljtoſti/ ohawnĕ zranĕ-
ný; pro

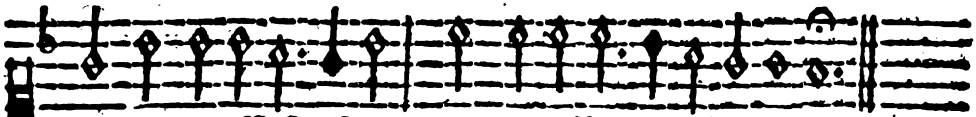

ný/pro naſſe ſpaſenj/ w twém těle aud zdrawý nenj.

¶ Twá kráſná twář ſe zatměla / kteráž ſe nad ſlunce ſtkwěla/ oči kráſné/hwězdy gaſné/ krwj gſau zmáčené/ ſmrtj zamračené. Kráſo má kams ſe poděla? ¶ Vſta od bitj zſynalá/ gako ffiala zmodralá/ zbledlo ljce přewelice/ Hlawa geſt zbodená. takli geſt zruſſená kráſa twá Nebeſký Králi? ¶ Ruce prohnali hřebowé/ tělo zedrali bičowé/ až do koſtj/ bez litoſti/ geſt ranén miły Pán. Ach! kolik tiſýc ran / geho wyſtáli audowé! ¶ Kdož tě tak zbarwil Kryſte můg? kdož tak zohawil Choti můg? znáti nenj mého gměnj/ pro rány weliké/ geſt krwj zalité tělo mého Spaſytele. ¶ Hřjſſná Duſſe! tys tjm winná/ tys ſmrti Páně přjčina; hřjchy twými/ ohyzdnými / na kříž ſy ho wbila/ a krwj zbarwila. Duſſičko cos včinila? ¶ Což tobě twůg Bůh včinil? co proti tobě zawinil? genž pro tebe ſſtaupil z nebe; hořkau Smrt podſtaupil / aby tě wykaupil; wmřel/ abys žiwot měla. ¶ Myſli/ gak miłował tebe! by tě zeyſkal/ zmrhal ſebe. Zas ho miłůg/ hřjchů litůg/ litůg Boha twého/ pro tebe mrtwého! zney neſmjrné dobrodinj! ¶ O Gežjſſi wmučený! má Naděge/ mé Spaſenj. Božj Gynu/ shlaď mau winnu/ pro twé ponjženj/ hořké Wmučenj/ odpuſť mi mé prowinění/ Amen.

Gako: Z hlubokoſti mé těžkoſti: Nebo: O Spaſytedlná Hoſtye.

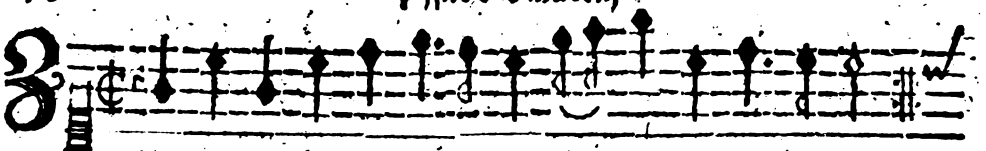

Nage Krystus/ že se blj žj čas ge ho skon če nj/
A že giž vmře na křj ži/ pro nasse spa se nj/

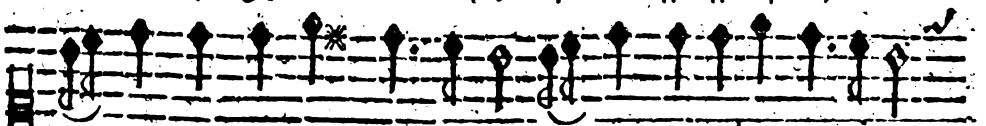

wzhledl na Mat ku pla čj cý/ a s nj srde čně že lj cý/

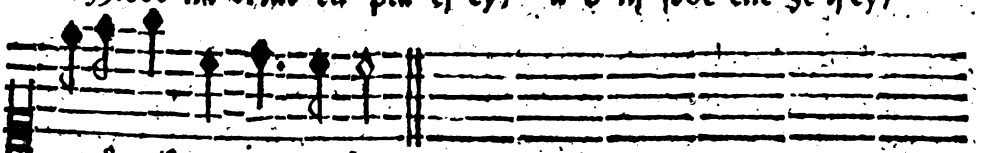

mluwil tau to ře čj:

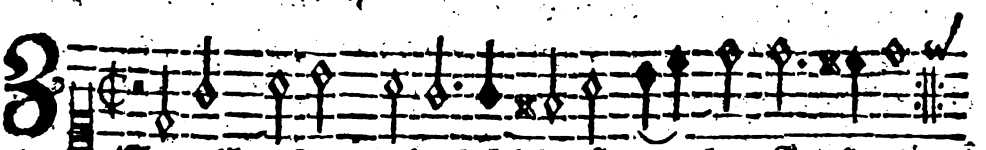

Nage Krystus / že se bljžj čas geho skončenj/
A že giž vmře na křjži / pro nasse spasenj/

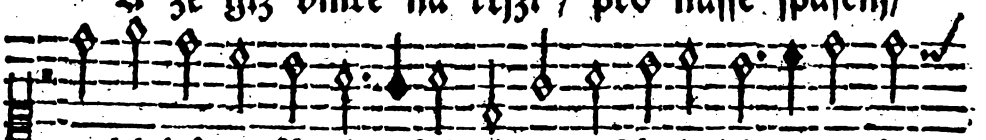

w zhledl na Matku plačjcý/a s nj srdečně željcý/mlu-

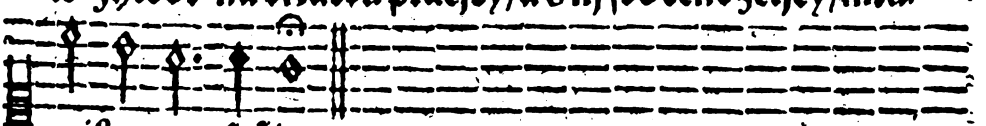

wil tauto řečj.

Hle giž ta poslednj chwjle / má milá Rodičko: w swětě nedá býti dýle s Tebau/ Holubičko. R°/ smrt tělo mé s dussi dělj; abych se bral / Otec welj; poslechnauti slussj. Mé poslednj pohlezenj Matko má na Tebe: budiž posled-

nj

nj znamenj / mé lásky srdečné. R°/ Hle z tohoto swěta se-
gdu / což k tomu dj / když odegdu / twé srdce mateřské ? ¶
Měg se dobře má gedinká na swětě radosti: poslednj bige
hodinka / gdu z těchto auzkostj. R°/ Po smrti s Tebau se
shledám / bez sebe Ti býti nedám / zprostjm Tě žalosti. ¶
Swau milau Dussi poraučjm Nebeskému Otcy: s Tebau
se Matko má laučjm / neb se beru k koncy. R°/ Z nebes / An-
gelowé swatj budau Tě opatrowati / gá zawjrám oči. ¶
Po tak smutném rozlaučenj / Gežjss Krystus vmřel: Božj
oko / Pán stwořenj / oči těla zawřel. R°/ Nesmrtedlný smrt
podstaupil / aby nás hřjssné wykaupil / Nebe nám otewřel.
¶ Želelo wssecko stwořenj Stwořitele swého / pro hřj-
ssných lidj spasenj / vkřižowaného. R°/ Hory / skály se pu-
kaly / mrtwj z swých hrobů wstáwali / litugjce geho. ¶ Wssak
neywětssj zarmaucenj Matka Božj měla: když Syna swé-
ho trápenj / přetěžké widěla. R°/ Neb ostrým mečem bo-
lesti / které giný nemůž snesti / probodené měla. ¶ Marya
Matko truchliwá / pro twé zarmaucenj / rač mi býti milo-
stiwá / w čas mého skončenj! R°/ Ať po této smrtedlnosti /
dostanu se do radosti / skrz twé přičiněnj.

Gako: Každého dne chwály. Neb / gak Notowáno.

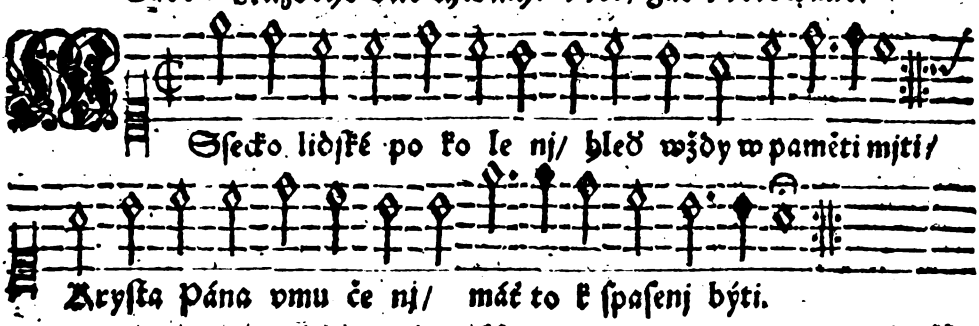
Ssecko lidské po ko le nj / hleď wždy w paměti mjti /
Krysta Pána vmu če nj / máť to k spasenj býti.

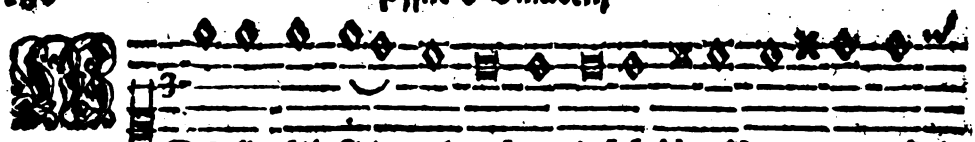

Sſecko lidſké poko le nj/ hleď wždy w paměti

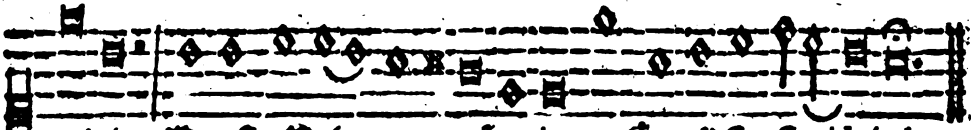

mjti / Kryſta Pána vmučenj / mát to k ſpaſenj býti.

Hle Kryſtus / Beránek tichý / ráčil ſmrt podſtaupiti / chtěge Bohu/za twé hřjchy/zadoſti včiniti. ¶ Z hůry/ſwé ſláwy Nebeſké / k nám ſe na ſwět přibljžil / pro nás/ſwé oſoby Božſké/ přewelice ponjžil. Pro nás/hřjſſnjka oſobu/ráčil na ſebe wzýti / bjdám/ na mnoho způſobů/ ráčil ſe podrobiti. ¶ Těžké muky trpět zwolil/ pro nehodné hřjſſnjky; pro nás krew na křjži prolil / gſa Bůh a Pán weliký. Slzy winnými/ newinný / ohawnau ſmrt podſtaupil; aby shladil naſſe winny / a nás hřjſſné wykaupil.

Druhý djl tauž / neb naſledugjcý notau.

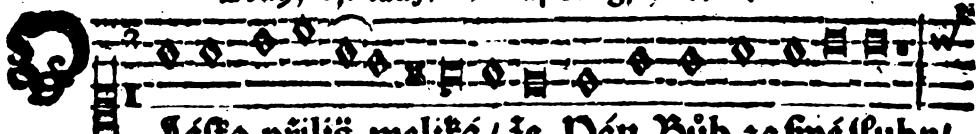

Láſko přjliš weliká / že Pán Bůh za ſwé ſluhy/

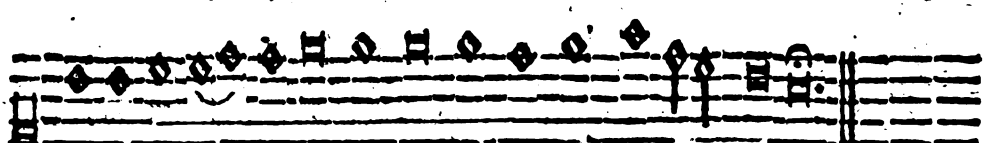

za nehodného hřjſſnjka / ſwau krwj/ platj dluhy.

¶ Co ſme my měli trpěti / za ſwé neſſlechetnoſti / Pán Gežjſs ráčil ſnáſſeti / z ſwé k nám dobrotiwoſti. ¶ Nechtěg-

chtěgmež wjce hněwati Pána tak laskawého / magjce gey milowati / pro tu dobrotu geho. ¶ Hřjssnjče nezauffeg sobě / ač sy prohřessil těžce / kagjcýmu / w každé době / Gežjss odpustiti chce. ¶ W geho srdcy včiněná / kopjm přeostrým / rána / včj / že gest otewřena nám / k geho lásce brána. ¶ Ruce swé má roztažené / hřjssnjků k obgjmánj / kteřjžby chtěli skraussené včiniti pokánj. ¶ Aniž se může nagjti / tak těžka lidská winna / by gi nemohla shladiti Krystowá krew newinná. ¶ Žádný tedy sy nezauffeg / pro gakékoli zlosti / w ránách Pana Krysta dauffeg / skrz ně dogdess milosti.

Třetj djl / též gako: Každého dne.

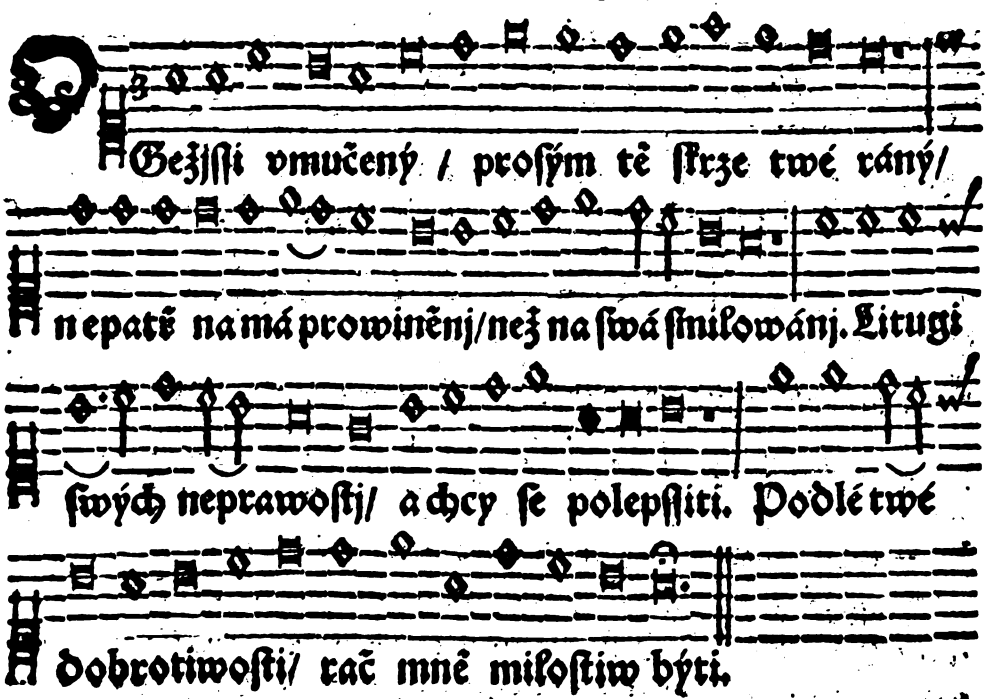
Gežjssi vmučený / prosým tě skrze twé rány /
nepatř na má prowiněnj / než na swá smilowánj. Litugi
swých neprawostj / a chcy se polepssiti. Podlé twé
dobrotiwosti / rač mně milostiw býti.

¶ Nedey / aby twá krew ſwatá / byla na mne zmařena a. ale včiň / ať geſt sňata / ſkrz ni / má zloſt hanebná. Neymilegſſj Pane Kryſte / ſkrz twá wſſecka trápenj / včiň we mně ſrdce čiſté / od hřjchů očiſſtěnj. ¶ Pomni o! GEžjſſi miły / žes mně draze wykaupil; abychom ſpaſeni byli / těžkés muky podſtaupil. Tyť mi nebudau k platnoſti; neb přigdu k zatracenj / nevděljſſli miloſti / mně hřjſſnému ſtwořenj. ¶ Proſým nerač mne ſauditi / podlé ſwé ſprawedlnoſti: ale rač mi odpuſtiti / podlé miloſtiwoſti. Chcy ſwůg žiwot naprawiti / vděk mi ſwé miloſti. Budu Tě z toho chwáliti / w nebeſých na wěčnoſti.

Gako: Kdož ochrany neywyſſſſího. Neb gako: Každého dne.

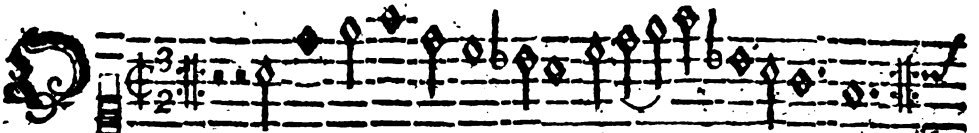

P. Gežjſs. Matko má Máti miká / z tiſýců wywolená /
Ty genž ſy má radoſt byla / nynj tak zarmaucená /

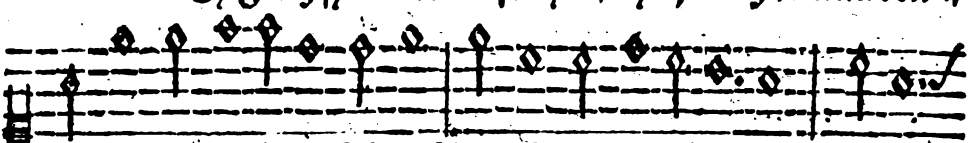

Ey gádyn twůg tobě miły / s tebau ſe rozžehnáwám / tebe

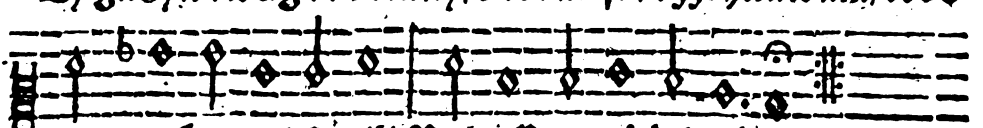

w této ſmutné chwjli Bohu Otcy oddáwám.

Matka Páně. ¶ Co ſe Synu ſemnau laučjſſ / láſko má / můg Gežjſſi! Bohu Otcy mně poraučjſſ / ſám Bůh ſa ten neywyſſj: Ty gedinké / w tomto ſwětě / Matky ſwé potěſſenj /

ſſenj / w třetjm a třidcátým létě / chceſs bráti odpuſſtěnj?

Pán Geżiſs. ¶ Tak má býti miłá Máti / gak chce Bůh Otec mjti / giż giż ſe mám na ſmrt bráti / a vkřiżowán býti. Giż ſe Gidáſs přibliżuge / a hodina přicházý / giż giż mně Żidům zrazuge / giż ſe penize ſázý.

Matka Páně. ¶ Ach! Synu můg co to ſłyſſjm / o gakém křiżi mjnjſs? Ty gſa tjm neynewinněgſſjm / o ſmrti zmjnku čiņjſs? Ty nad ſmrti mocně wládneſs / a żiwot wěčný dáwáſs / nynj gj do rukau padneſs / a ſám ſe gi poddáwáſs?

Pán Geżiſs. ¶ K tomu ſem gá z nebe wyſſeł / a tělo z tebe přigał: bych newinně na křiż přiſſeł / a za lid żiwot wydał: by ſkrze mé Vmučenj / a tu přehořkau ſmrt mau / wſſem lidem přiſſło ſpaſenj / wſſak s welkau boleſtj twau.

Matka Páně. ¶ Ach! běda mně! gaké hoře / ſrdce mé obkličiło: gako to neywětſſj moře / tak ſe geſt rozwodniło. Ach! to geſt ten meč boleſtný / an má mau duſſi ranit / gakoż był řekł Symeon ctný / ach! nechcy / nechcy bránit.

Pan Geżiſs. ¶ Owſſem to geſt ten oſtrý meč / ſrdce pronikagjcý / o němż geſt ta prorocká řeč / proti Tobě čeljcý. O! ſłowa plná tagemſtwj / která ſe zběhnaut magj / ſemnau / wedlé člowěčenſtwj / y s Tebau ſe potkagj.

Matka Páně. ¶ Synu Matky ſwé miłé / djtě mé neymilegſſj! rozkoſs má a kratochwile! gako Syn neykráſněgſſj; netag / netag Matky toho / co ſe má s Tebau ſtáti / odkudż boleſtj tak mnoho / mně Matku / má potkati.

Pán Geżiſs. ¶ Hořký kalich budu pjti / octem / żlučj / ſmjſſený / mage zrádně prodán býti / za třidceti ſtřjbrných; gat / a ſwázán / wlačen / ſmegkán / pěſtmi bit / poličkowán / za wlaſy rwán / vbičowán / a trnjm korunowán.

Mat-

Matka Páně. ¶ Ach! můg milý Bože z nebe/ takli má vmřit Syn twůg? o! kyž gá vmru za Tebe/ o! newinný Synu můg! Ty gsy hoden wždy žiw býti/ gsa Bohem od wěčnosti/ můžess swět gináč spasyti/ dle swé Božské maudrosti.

Pán Gežjss. ¶ Nelze giž to gináč býti/ než gak Bůh Otec ráčj/ láska welj na smrt gjti/ a bolest spolu kráčj: ssest tisýc ssest set a ssest ran/ wjc ssedesát w mrskánj/ a bez počtu podnjknu han/ při mém korunowánj.

Matka Páně. ¶ O! swatá a předrahá krew! tak máss být wycezena? kdo gest ten tak vkrutný lew/ by sy byla zmařena? srdce we mně wssecko wadné/ a vmdljwá ljtostj; sýla w těle wssecka chřadne; posylň Pán Bůh z wýsosti!

Pán Gežjss. ¶ Mezy lotry počten budu/ v prostřed gich na křjži/ prwé s křjžem z města pugdu/ padage welkau tjžj: tu po mně budau sslapati/ a sem tam semnau zmjtat; ach! gako psa mně kopati/ potom do naha zwljkat.

Matka Páně. ¶ O! gak hrozné to djwadlo bude dcerám Syonským/ wssech cnostj žiwé zrcadlo/ synům Geruzalemským; nic rowného Lazarowé/ ach! nic nic newystáli; nic tak hrozného Jobowé/ w audech swých/ nepoznali.

Pán Gežjss. ¶ Tak na křjži nah mám pnjti/ železy vkowaný/ wssem k djwadlu lidem býti/ s lotry vkřižowaný; Tebe poraučjm Janowi/ a zase Jana Tobě/ tělo pak mé Jozeffowi; by ge pochowal w hrobě.

Matka Páně. ¶ Gaký rozdjl/ Gežjss a Jan! gako nebe a země/ on služebnjk/ Ty geho Pán/ poważ to lidské plémě! poważ! a Matky politůg! Syna mého/ milůg/ a sobě obljbůg/ tu welkau Lásku geho!

Pán

Pán Gežjss. ¶ Měg se tedy dobře Máti / děkugjť za twau lásku / hořce Tebe musým lkáti / a mjti semnau částku; ten který mne sýliti má / též y posylnj Tebe / nebť gest náramná bolest twá / toť wj sám Pán Bůh z nebe.

Matka Páně. ¶ Netak dusse s tělem těžce / a bolestně se dělj / když w srdcy člowěka / prudce / smrtedlné wáznau střely; gak těžké gest / a bolestné / to twé semnau laučenj; tak hrozné gest / gak ljbezné bylo twé Narozenj.

Pán Gežjss. ¶ Giž hle tedy se vbjrám / gesstě s Tebau se laučjm! giž k Oliwétu pospjchám / a Bohu Tě poraučjm! pot se giž na mně krwawý počjná wyrážeti / když oči widjm slzawý ljce twé tak smáčeti.

Matka Páně. ¶ Staň se tedy gakž Bůh ráčj / wůli swau s njm srownáwám; slzy mé / an ljce zmáčj / Tobě Synu oddáwám mdlobám twým za občerstwenj; a na znamenj lásky / přigmi gesstě poljbenj od twé bolestné Matky.

Dusse Křestianská. ¶ Ach! nastogte přeběda mně / kdo to může stihnauti / gak takowý Syn náramně / moh nad tjm vstrnauti? co při tom smutným laučenj / w srdcy Matky se dálo / gaký odpor / a tauženj naproti sobě stálo.

¶ Gaka také Matky žalost / Syna tak milugjcý / když / aby se stalo zadost / wůli Otce weljcý / hlas slyssela Syna swého s Matkau se žehnagjcý / a hodinu smrti geho / giž giž nastáwagjcý.

¶ Co nynj můž / tak milého / člowěku w swětě býti / coby k wůli Boha swého nechtěl hned opustiti? nic pod nebem tak stálého / nic mi se nenacházý / coby wedlé běhu swého / neměło wzýti skázy.

¶ O Kryſte! rač nás chrániti wĕčného rozlaučenj; o! Marya! dey vgjti s Kryſtem tuýmrozdĕlenj; ať/ mezy owce počtenj/ ſtogjme na prawicy/ když zatracency/ k trápenj/ budau ſtát na lewicy.

Gako: Kryſtus příklad pokory. Neb: Černĕ gá ſe přiſtrogim.

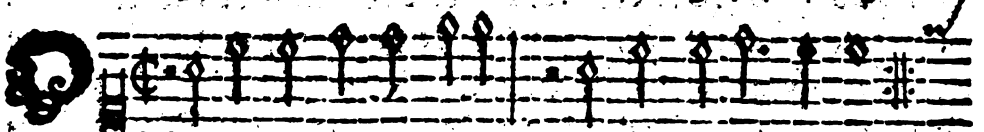

KDož mi dá wod doſti/ ať plinau z očj wen/
ať mohu/ do ſytoſti/ kwjliti w dneſſnj den/

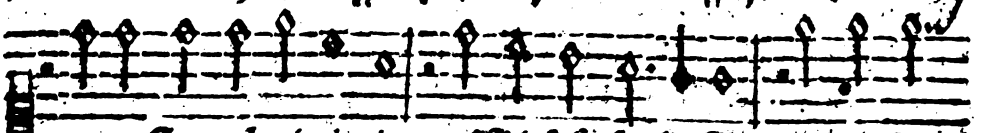

a w ſlzy obrá ti ti moŕſké hlu bokoſti / ge zaſe

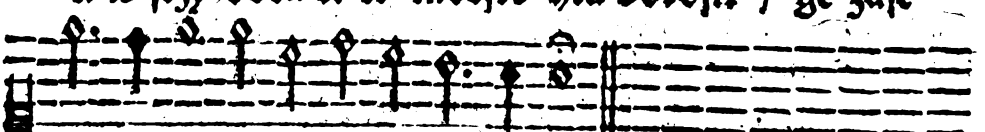

naplniti ſwým pláčem / z ljtoſti.

¶ O! by ſe obrátiky oči mé w potoky! žjky ſe proměniky w řeky/ a w zátoky/ ſrdce ſe rozwodnilo/ gako ňáké moře/ w propaſt ſe obrátilo/ pro tak weliké hoře! ¶ Ay! krwj obarwený Pán v ſlaupu ſtogj/ přewkrutně zraněný/ hůř než Job na hnogi/ metlami zbičowaný/ bezewſſj ljtoſti/ a a řetjzky zedraný/ až práwě do koſti. ¶ Job/ negſa wwázaný/ moh s ſebau wládnauti; ale Pán/ wkowaný/ nemoh s ſebau hnauti: on ſtřepem hnjs wytjrak/ a wředy ſwé hogil; Pán krwe ſwé neſtjrak/ ani ran nehogil. ¶ Joba/ tak ztrápeného/ přátelé těſſili; Gežiſſe zmrſkaného wſſickni opuſtili/

přikrio: ſwrt mnohau ſpodſce / z hroſti mlčeli; zde na Pána / wſſyckny vſſe / ze zloſtiwě křičeli. ¶ Gednu mnſſat přiſtaupili / ſauce wſſe / ginſſ ſſlehat počali / aż zas do vndlenj: rány ſe obnowili / s nemalau boleſtj / aż ſe w gednu ſkaučili; kdoby to mohł ſwesti? ¶ Gako z trubic krew ſwatá ze wſſech zył / hřebſſaka / miſto nádob / ze zlata / po zemi ſpłynowała. Okrowi přewelebná / gak ſy tak zlechčená / wen na zem wyrezená / nohami ſetřená! ¶ K howadu podobněgſſj / zkrúze ſwolečenému / był Pán náſs neymilegſſj / nez k obrazu ſwému; coſſarlatem zaſtřený / wſſechen mákomocný / odpoku vmrtwený / aż na ſmrt nemocný. ¶ Sſeſt tiſyc / a ſſeſt ſet tan / ſſedeſáte a ſſeſt / doſtal tu nebeſký Pán / gakoż zgewe no geſt; tak że miſta zdrawého na něm nezůſtalo / a ſe bo leſtem geho / nic newyrownalo. ¶ Potom / tak zbičowaný / od ſlaupu odwázán / po tyranſku zmrſſaný / padł na zemi Pán; ſukně čtwermo hledage / by nahotu zakrył po zemi ſe ſmegkage / giżto krwj přikrył. ¶ My ſme těmi wazbami měli beyt ſwázáni / metlami a żilami wěčně bičowáni: my toho zaſſlaużili pro hřichy mrſkánj / że ſme / chtě / přeſtaupili Bożj přikázanj. ¶ To wſſecko naſſe tělo / které prowinilo / ſkuſſině wyſtáti mělo / że ſe zprotiwilo / mage býti poddáno duchu rozumnému; by nebylo wydáno / ku pádu ſſkodnému. ¶ O! Kryſte zbičowaný! ſkrz tu nahotu twau / a ſkrz twé ſwaté rány / a krew z nich wylitau / zač nám miłoſtiw býti hřiſſnému ſtwořenj; bychom mohli dogiti wěčného ſpaſenj. ¶ Zde trescy / a zde kárey / genom wěčné odpuſt / a gak ráczjſs nakládey; cokoliw chceſs / dopuſt; wſſak z trpělliwoſti račij vděliti; bychom mohli / s wděčno

stj/ to wssecko přigjti. ¶ Genžs Angelům diwadlo/ přjklad newinnosti / Ty gsy nasse zrcadlo/ wssj trpěliwosti; rač nám wždycky w paměti / y na myssly býti; deg s Tebau zde trpěti / a w nebi djl mjti.

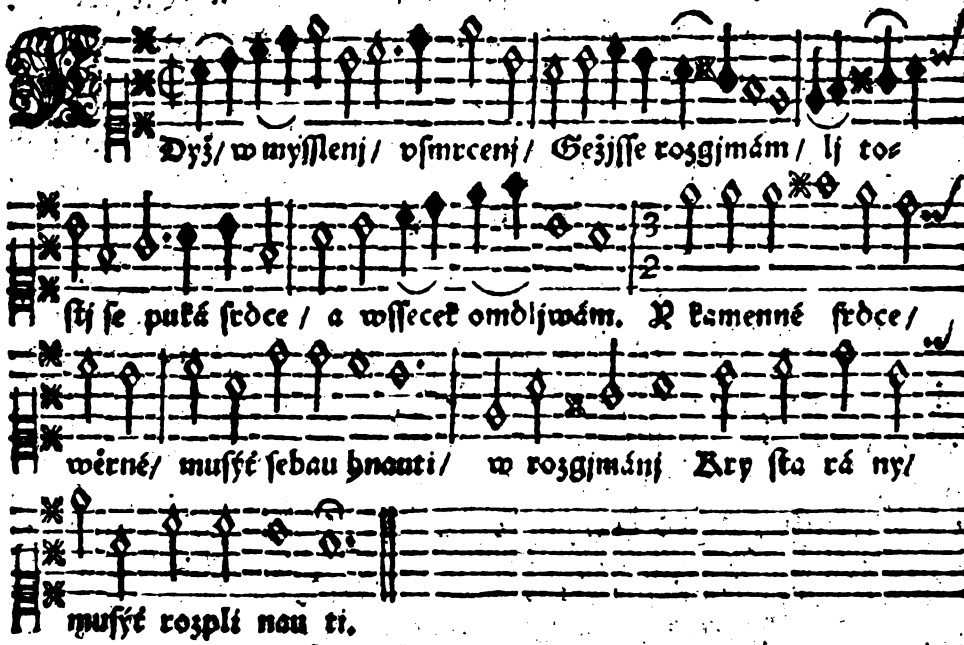

¶ Y kamenné / srdce wérné / mussýt sebau hnauti / w rozgjmánj Kryssta rány / mussýt rozplnauti. ¶ Když wzahra-

hradě / w tegné raddě / s Otcem ſwým rozmlauwal / ſſkodný rádce / Gidáſs zrádce / o Mjſtra ſe ſmlauwal. ¶ Mjſtwa prodal / nelitowal Učitele ſwého / poljbenjm / wymyſſleným / zradil newinného. ¶ Ach! gak litě / hned nocy té / Angelſſkého Pána / pěſtmi prali / wlaſy rwali / vkrutně do rána. ¶ O! Kryſte můg! ten nocleh twůg / gaks truchliwě přečkal / truchlegſſjho / ſmutněgſſjho ránas mjle dočkal. ¶ Wládařowi / Pilátowi / k odſauzenj wydán / ach! w ſwém lidu / gakau křiwdu / trpj nebeſký Pán! ¶ Stwořitelem / Držitelem nebe země ſauce; má ſe gjti / ſauzen býti wſſeho ſwěta Saudce. ¶ Pilát mého newinného Gežiſſe vkázal / wſſak na ſpráwu / proti práwu / mrſkat ho rozkázal. ¶ O! kamenná! hleď duſſe má: hleď! na bičowánj! ſrdečnými / ſlzy twými meg Kryſtowé rány. ¶ Nenjť w celém w ſwatém těle / mjſta neymenſſjho; ach! zmrſkali / zbičowali Syna Panenſkého. ¶ Tak ztrýzněný / zohawený / wydán k poſmjwánj / Angelſſký Král / korunowán w krwj opliwánj.

Druhý dſk zpjwey pokád prwnj notau / aneb takto:

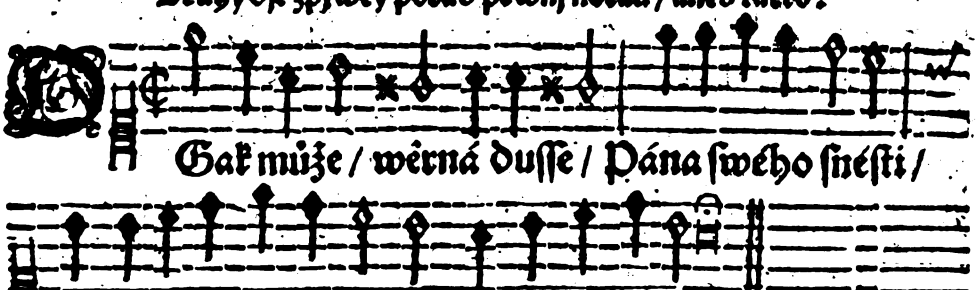

¶ Swatau hlawu / ſwěta ſláwu / trnjm mu opletli: až krwawé ſlzy / práwě / z očj geho tekly. ¶ Ach! hluboce / o-

stré sspice / do mozku mu wtiskli / knytly sylně / točjc diwně / křjžem hlawu stiskli. ¶ Tuť swatá twář / Angelská zář / w ssarlat se oblekla / když pramenj / z ran bodenj / wssecka krwj tekla. ¶ Co haněnj / co klaněnj / očj zawázánj; co plwánj / wlasu rwánj / co poličkowánj? ¶ Ach! má dusse! kdož to může slowem postihnauti / co tu twůg Pán / korunowán / musyl podnjknauti? ¶ Giž nowina / znj hodina / kterau Otec zapsal / křjž hned wzýti / na smrt gjti / Pilát mu rozkázal. ¶ S křjžem wyssel / k mjstu přissel / kdež to měl vmřjti / k wůli Otce / chtě do konce / hořký kalich pjti. ¶ Gižť ostatný / bog vdatný / mé srdce rozgjmeg / ach! s ljtostj / a bolestj / Gežjsse spomjneg. ¶ Hled ljtostné / nemilostné / newinným trhánj / hleď hněwiwé / záwistiwé / Krysta křižowánj. ¶ Naskrz prudce / nohy / ruce / hřeby přeostrými / ach! prohnali / roztrhali / hřeby železnými. ¶ Gak rozpiaté / tělo swaté / na křjži omdléwa! ach! gak můg Pán / ze wssechněch ran / krew sstědře wyléwá. ¶ Tuť bolesti / tu tesknosti / milostného Pána / trápj sylně / newymluwně / tu poslednj rána. ¶ O! nespitůg / než politůg / dusse má s žalostj / co tu twůg Pán / z swých hořkých ran / pocýtil bolestj! ¶ Hřeby w ruce / trápj srdce / srdce mé milosti; ach! pronjkli / wssecky žjly / vkrutné bolesti.

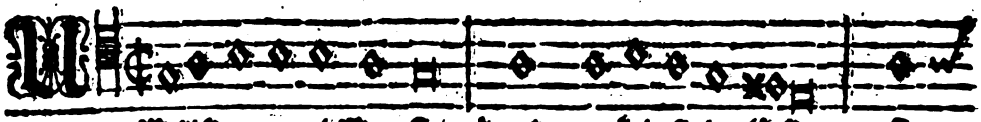

Křižowaný Kryste / zdráw gedinká náděge / w čas

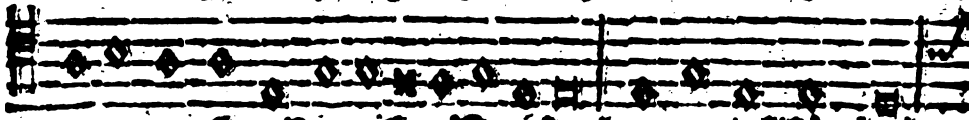

tento twého Swatého Vmučenj / rozmnožiž dobrým

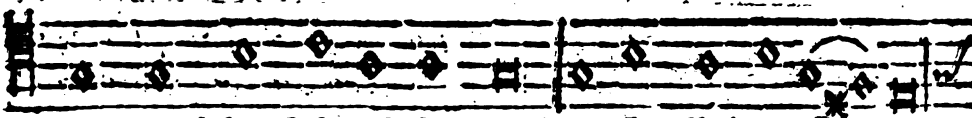

ſprawedlnoſt/ duſſe ſwattoſt/ a hřjſſnýmračdáti

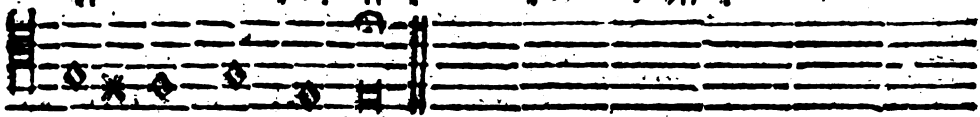

ſwau ſwatau miloſt.

¶ Tě neywyššij Trogice/ Boha welmi dobrého/ chwálj duch každý z dobrodinj twého/ ktereż Ty činjſs/ Vmučenjm/ſpaſenjm; račiż zprawowati/ nás zde na zemi. ℣ A kdyż budeme mřjti/ rač nám miloſtiw býti/ poſmrti připog nás k počtu wolených/ wſſech Božjch Dwatých; aby byl od nás chwálen/ ctěn/ ſlawen/ weleben/ na wěky/ Amen.

Gako: Kdyż w myſſlenj wſmrcenj. Anebo gako notowáno.

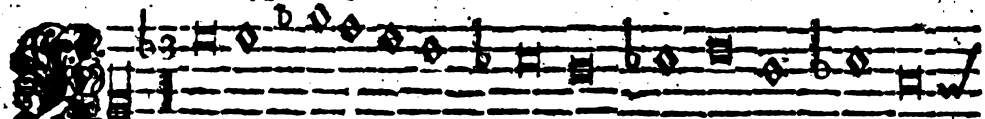

Dyż Pán Gežjš na Křjži pněl w přetěžkém tráp-

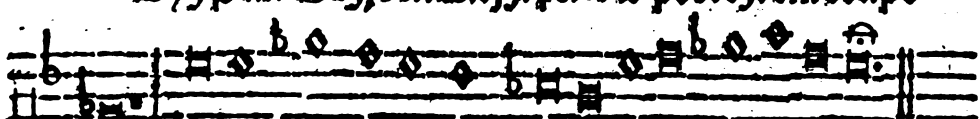

nj/ ſedmero ſlow propowěděl/ hodných wážen.

¶ Předně řekl: Otče miły/ odpuſtiż gim winy; neb ač těžce zawinili/ newědj co činj. ℣ Potom ráčil promluwiti/ k lotru kagjcýmu/ a že más njm w ragi býti/ připowěděl gemu. ¶ Dále řekl k Matce milé: Ženo hle Jan ſyn twůg. A Janowi řekl těchwjle: hle Macka twogi milůg. ¶

Ži-

Žjžnjm / čtwrté ſlowo bylo / Gežjſſe mjlého: geho pak ſrdce žjžnilo ſpaſenj lidſkého. ℣ Otče opuſtils mne! páté bylo geho ſlowo. Z toho wſickni znáti máte trápenj Kryſtowo. ℣ Po ſſeſté řekl Pán mjlý: giž geſt dokonáno / což Prorokowé mluwili / a což bylo pſáno. ¶ Sedmé bylo ſlowo geho: neymilegſſj Otče / poraučjm ti Ducha ſwého / w twé Otcowſké ruce. ¶ Pro těch twých ſedm ſlow Pane / rač nám pomoc dáti, ať ſe každý z nás doſtane / tam / kde gſau twý ſwatj.

Gako: Kryſtus přjklad pokory. Neb: Pane w prchliwoſti twé.

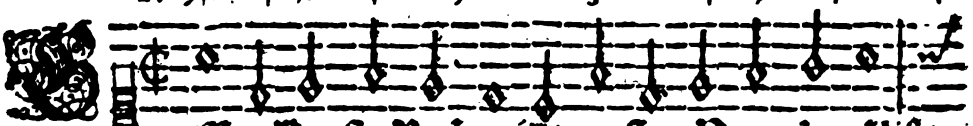

Ježu Kryſte Bože náš / tys ſe w Panně wtělil /

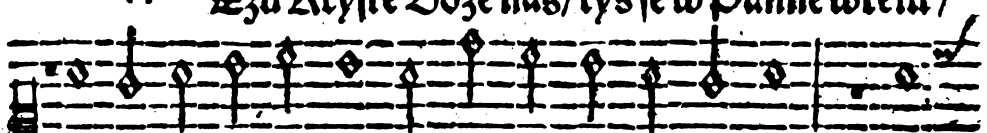

pro wykaupenj wſſech nás hřjſſných ſe narodil / a

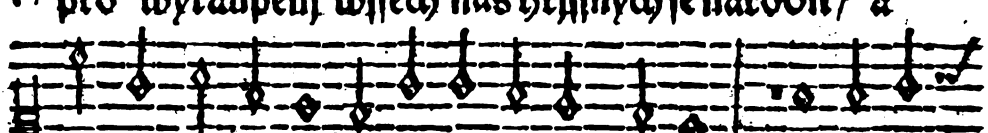

potom ſy od Židů newěrných potupen / y wkrut-

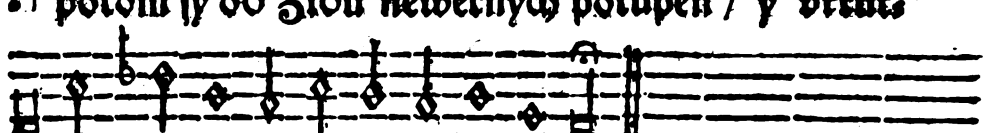

ně ſwázán / byw od Gidáſſe zrazen.

¶ Gak Beránek newinný / k obětj ſy weden / k Annášſi / Kayffášſi s hlukem ſy přiweden; před Piláta / Heroda / newrtiwě ſtawen / a od falešných ſwědkůw obžalowán / zha-

zhaněn. ¶ Vkrutněs byl vmrſkán / poſmjwán / vplwán / a trnjm korunowán / y vpoličkowán / třtjm w hlawu byls bit, potoms / na poprawu weden / pak na křjž hřeby přibit / a s křjžem wyzdwižen. ¶ Byls mezy Lotry počten / a žlučj napágen / bok twůg kopjm otewřen. O! degž ať geſt wděčen / každý z nás / těch wſſech muk twých / a ſmrti ohawné; pro njž nás / do žiwota / vweď / ſláwy wěčné. ¶ Bože Otče pro muky / a ſmrt Syna twého / buď miloſtiw nám hřjſſným / a bydla wěčného přeg nám s tebau w nebeſých; by byl od nás chwálen / s milým Synem twým / s Duchem ſwatým wěčně / Amen.

Lamentach obyčegná.

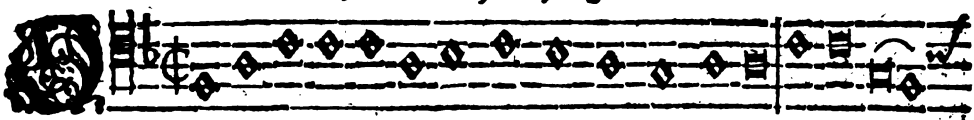

O Tec Nebeſký / gediného mage Syna / ať by wy-

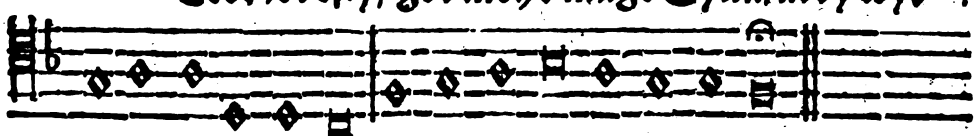

kaupil ſlužebnjka / dal geg na ſmrt pro člowěka.

¶ Welmi těžce zhřeſſilo Lidſké pokolenj / nemohlo dogjti ſpaſenj / pro těžké zawedenj. ¶ Protož těžce pracowal Člowěče pro tě! neſmrtedlný vmřel na ſwětě / chtě k ſobě přigjti tě. ¶ Diwná miloſt / Boha naſſeho Spaſytele / náſylj podſtaupil na těle / toť ſwědčj tato chwjle. ¶ Král ſlawný / wzal na ſě mjle neduhy naſſe / těžkau boleſt pro hřjchy naſſe / když trpěl w tomto čaſe. ¶ Ta hlawa Božſká / Angelſkým duchům přediwná, huſtým trnjm byla zbodena. O!

přetĕžká Koruna! twář vtĕſſenau / nadewſſecky lidſké ſyny / ohawnĕ vkydali ſlinami / ti židowé newĕrnj. ¶ Oči překráſné / a gaſnĕgſſj nezli ſłunce / zakrýwali / lſtně ſe klaněli / gemu ſe poſmjwali. ¶ Słaup / genž wſſecko zdržuge / k ſłaupu był přiwázán / biči / a metłami vmrſkán / y po wſſem tĕle zedrán. ¶ Od noh Krále mocného aż do wrchu hławy / wſſeckno tĕło zbrozeno w krwi / na něm nebyło zdrawj. ¶ Gehožto ſłáwa / Nebe, Zemi naplniła / gako málomocná / zſýnała / genž geſt nás vzdrawiła. ¶ Ty ruce kteréž mocně nebeſa ſtwořiły / na křjži były roztažený / to za hřjſſné Křeſtiany. ¶ S płáčem / na křjži / prosby ſwé geſt Pán wyléwał / nepřátelům ſpaſenj žádał / wzácnau modlitbu Otcy dał. ¶ Vſſi / plné miłoſti / přiwykłý ſłychati Angelſké přeſładké Pjſničky / ſłyſſj rauhawé řeči. ¶ Vſta / maudroſti genž każdého Człowĕka wčj / napágená octem a žlučj / w přjliſſné žjžniwoſti. ¶ O! miłoſt Božj! newymłuwné welebnoſti / račił pro nás ſmrt podſtaupiti / moha bez toho býti. ¶ Mezy właſtnj přiſſeł / gehož ſau nepřigali / Pána ſłáwy vkřižowali / a s Lotry powĕſyli. ¶ K njmž on Prorockau řečj młuwił geſt pokornĕ: Lide můg co včinił ſem tobĕ / a w čemž zarmautił ſem tĕ? ¶ Wywedł ſem tĕ z Egipta / z roboty tĕžké / čtyřidcet lét / mannu nebeſkau dáwage ku pokrmu. ¶ Nadewſſecky lidi wywolił ſem tĕ ſobĕ / zaſtjňuge we dne oblakem / w nocy ohniwým ſłaupem. ¶ Krásnau winicy gá ſem ſtrjpił ſobĕ tebe / nápog hořký dałas od ſebe / tomu genž tĕ miługe. ¶ Swému Spaſyteli křjž tĕžký gſte připrawili / z Geruzaléma s Lotry wywedli / kopjm bok otewřeli. ¶ Ach!

ſpra-

ſprawedliwý/ gak vmjrá pro tě těžce/ hledage tě ſtracené owce: žádný želeti nechce! ¶ Nadewſſecky diwy to bylo neydiwněgſſj/ před Otcem Syna přjliſs mučj/ on widá to/ wſſak mlčj. ¶ Oſtrý meč pronikl Matku plnau boleſti/ gjž ſrdce truchlilo žaloſtj/ widauc Syna w auzkoſti. ¶ Angelé geho/ ſtogjc okolo něho/ hořce plakali Pána ſwého/ želegjc ſmrti geho. ¶ Ano y země/ nemohla té křiwody ſnéſti/ protož muſyla ſe zatřáſti/ k té přjliš hrozné nekeſti. ¶ Y ſkály twrdé/ proti ſwému přjrozenj/ pukánjm ſwým mély želenj/ newinného Vmučenj. ¶ Slunce a měſyc změnili ſau ſwau poſtawu/ by nehleděli na poprawu/ nemiloſtiwých wrahůw. ¶ Též mrtwá těla/ w zemi/ tu křiwdu poznala/ gakž to widěla/ z mrtwých wſtala/ mnohým ſe widěti dala. ¶ O! gakau gſau Přátelé geho žaloſt měli/ když na hroznau ſmrt Pána hleděli/ ach! kterak ſau želeli! ¶ Také Včedlnjcy welikau žaloſt měli/ owce Paſtýře opuſtili/ wěrnj ſobě ſteyſkali. ¶ Wſſecko ſtwořenj též lituge Stwořitele/ běda tomu! kdož ho neželj/ mať Srdce zatwrzené! ¶ Geruzaléme! to geſt/ ty Křeſtianſký Lide! Krew ſwau prolil Syn Božj pro tě/ k němu rychle obrať ſe. ¶ Poděkůg gemu/ že pro tě/ tak těžce/ mučen. Boże Otče s Synem y s Duchem/ degž ſe nám ctjti/ Amen.

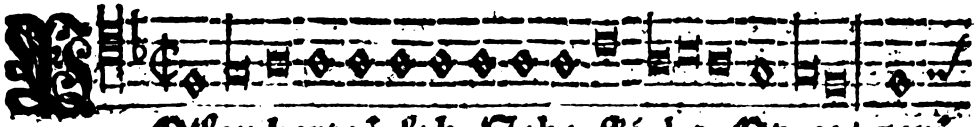

Oſlaucheyte žaloby Nebe ſké ho Otce/ genž

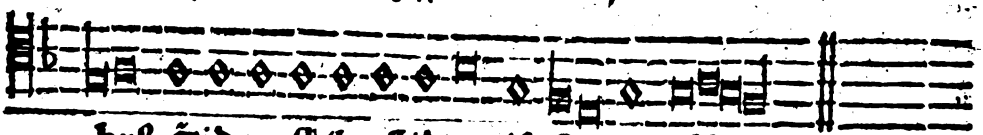

byl Židowſkého Lidu miloſtiwý wůd ce.

¶ Téż y Pána Gežjſſe Kryſta ſyna geho/ pro gegich ſpaſenj z nebe ſeſlaného. ¶ Na převkrutný a newěrný lid židowſký/ kteryžz nĕkdy ſlaul Lid Jzrahelſký. ¶ Kteryžz nebyl wděčen geho Swatého Wtělenj/ ani ſwého od ďábla wykaupenj. ¶ Kterak miły Kryſtus byl welice pokorný/ ale ten Lid byl we wſſem odporný.

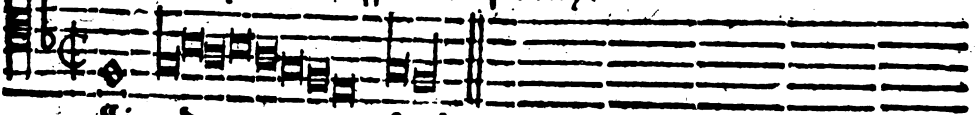

Li de můg!

¶ Gá ſem tobě dal zpráwu Zákona mého/ ſkrze Mogžjſſe miłého ſlauhu ſwého. ¶ Ale ty ſy opowrhl vžitky geho / miluge wjce vſtanowenj lidu twého. ¶ Poſlal ſem k tobě Proroky mým duchem naplněné: ale tys ge mordowal/ Pokolenj newěrné! ¶ Wywedl ſem tě z Egipta z těžkého wězenj: ale tys dal gméno mé na pohaněnj. ¶ Naposledy poſlal ſem k tobě ſyna mého gednorozeného: ale tys nebyl wděčen nawſſtjwenj Stwořitele ſwého. Lide mů̊g! ¶ Gá ſem tě wywedl welikau ſwau mocý: ale tys vkládal proti mně leſt we dne y w nocy. ¶ Gá ſem tobě dal berlu králowau: ale tys dal na hlawu mau korunu trnowau. ¶ Potopil ſem Faraona/ y geho komonſtwo w moři rudém: ale tys mne zradil poražen ſa zlým bludem. ¶ Gá ſem zbil pro tě Kananegſké krále: ale tys zbil třtjm hlawu mau nemále. ¶ Gá ſem tě krmil pře-

chut-

chutnau mannau na Pauſſti: ale tys mne krmił přehořkau žlučj. Lide můg! ¶ Gá ſem ſſeł před tebau w ſſaupě ohniwém: ale tys mne wzał w nenáwiſt/proč? newjm. ¶ Gá ſem pro tě porazył Egipt mnohými ránami: a ty ſtrogjſſ připrawiti mne k vkřižowánj. ¶ Gá ſem tě ſſtjpił gakožto Winicy předrahau: a tys mi ſe včinila přjliſs hořkau za dobrotu mau. ¶ Gá ſem tě přewelice miłował: y kdes to wzał/by mi ſe tak odplacował? ¶ Za mé właſy mne ſy nelitoſtiwě rwał: a na máu twář nečiſtě ſy plwał. ¶ Oblekłs mne w raucho zlatohlawowé ku poſmjwánj mému: y pročs to včinił Pánu Bohu ſwému? ¶ Wſſak ſem gá tě přewelice miłował: y ktetak ſem na tobě toho zaſſłaużił/ by mi ſe tak poſmjwał? ¶ Kdyż mne wywedł Pilát welice ztryzněného/ od paty aż do wrchu hławy wybičowaného. ¶ A chtěł mne propuſtiti/gakožto newinného: tys pak proſył za Lotra wražedlného. Lide můg! ¶ Gá ſem tě napágeł z ſkáły wodau ſładkoſti: a tys mne napágeł octem w mé žjžniwoſti. ¶ Gá tobě chcy dáti Nebeſké dědictwj: a ty proti mně młuwjſs ffaleſſné ſwědectwj. ¶ Gá ſem tě wywedł z Egipta/kdežtos dělał cyhły z plew a błáta: a tys mne přiwedł ſwázaného před Piłáta. ¶ Pilát vkazuge/że ſem welmi ztryzňowán: ale na tom geſſtě nebyło doſti wám. ¶ Pilát prawj/ że ſem gá Člowěk newinný: ale wy prawjte/ że ſem gá Člowěk złočinný. ¶ Gá ſem tobě oznamował w chrámě ſwaté čtenj: ale tys na mne chápał kamenj. ¶ Gá ſem chtěł oznámiti Otce mého Nebeſkého wám: a wy ſte řekli/ że ſem Samarytán/a ďábła mám. ¶ Gá ſem wymjtał ďábelſtwj/

mocý mau: a wyſte řekli/ že to činjm mocý ďábelſkau. ¶ Gá ſem oſwjtil narozeného ſlépého: a wy ſte wywrhli z ſwé ſſkoły geho. ¶ Gá ſem wzkřjſſył w Bethanyi Lazara mrtwého: ale wy ſte chtěli zabiti mne/ y geho. ¶ Kteráž to vſta mne/ w Kwětnau Neděli/ welebila: táž vſta mne dnes na ſmrt odſaudila. ¶ W Kwětnau Neděli ſte mne s welikau ctj přigali: ale dnes ſte odemně wſſecku čeſt odgali. Lide můg! ¶ Gá ſe za wás modljm/ potě ſe krwawým potem/ w zahradě: ale wy vkládáte o mau Smrt w ſwé raddě. ¶ A Služebnjcy od wás poſlánj/ na mne ruce puſtili: a wſſickni mogi známj mne opuſtili. ¶ Gá ſe modljm Otcy nému Nebeſkému za hřjchy waſſe: a wy mne wedete ſwázaného před Kayffáſſe. ¶ Gá ſem tobě chtěl dáti Zemi zaſljbenau: a ty mne wedeſs z Města na ſmrt ohawnau. ¶ Giž wedeſs k vkřižowánj Spaſytele twého: ach! Kterakſs zapomenul wſſeho dobrodinj mého? ¶ Ty chwátáſs k vkřižowánj nému: a gá poſpjchám k wykaupenj twému. ¶ Ty ſe radugeſs pohaněnj nému: a gá ſe modljm za tě Otcy ſwému. ¶ Gá ſem wždy byl milownjk lidu mého: a on mne nynj wede na ſmrt ſwázaného. ¶ Kteréžto ruce činily tobě welikú dobrodinj: a ty činjſs w nich hřebjky k probigenj. ¶ Gá ſem tě odjmal rauchem newinnoſti: a tys loſowal o mé raucho s welikau pilnoſtj. ¶ Gá ſem před tebau otewřel čerwené moře: ale tys otewřel bok můg wſkúře. ¶ Gá ſem tě wywedl z Egipta w mocné ruce: ale tys probil hřebjky mé nohy y ruce. ¶ O! wy wſſickni/ kteřjž gdete ceſtau/ pohleďte žaloſtně na přetěžkau boleſt mau. ¶ O! kterak miloſt Otce mého to-

bě geſt dána: ale wděčnoſt od tebe nenj shledána. ¶ Měls na mne miloſtiwého Pána: neb gá byl ſem před Faraonem twá obrana. ¶ Ale tys připrawil přetěžký kříž na má ramena: pozorůg każdý! kterak to nerowná odměna. ¶ Y co geſſtě wjce měl ſem včiniti tobě/ żes mne tak y welikau nenáwiſt wzal ſobě? Lide můg! ¶ Gá ſem ſe za tě potil potem krwawým: a tys mne za to oběſyl s kotrem rauhawým. ¶ Gá/ na kříži vmjrage poručjm duſſi Otcy mému: ale ty ſe poſmjwáſs Wykupiteli twému. ¶ Nemohl mi poſſkaužiti před tebau pokog: ale geſſtě mně mrtwému proklals bok můg. ¶ Neměl ſy na tom geſſtě doſti: ale chtěl ſy zlámati we mně y koſti. ¶ O! Cžlowěče miły! pomni na to: gá sám/nynj/proſým tebe za to. ¶ Kterak ſem gá tě welice miłował: że ſem ſe na ſmrt pro tě dobrowolně wydal? ¶ Nedal ſem za tě ſtříbra/ ni drahého kamenj: ale dal ſem za tě mau duſſi na wykaupenj. ¶ Protož/miły Cžlowěče! pomni na to: kterau odplatu ty mně včinjſs za to? ¶ Kaupil ſem tě mau krwj přečiſtau: také chcy mjti od tebe wjru giſtau. ¶ Gát ſem hotow odpuſtiti twé těžké prohřeſſenj/ budeſſli wděčen mého Vmučenj. Lide můg! ¶ Gá ſem hotow miloſtiw býti tobě hřjſſnému: ale tys mi neodpuſtil na kříži mrtwému. ¶ Miły Kryſte! pro twé newinné Vmučenj: deg nám naſſjm těžkým hřjchům odpuſſtěnj. ¶ A pro twé Swatých Otcůw nawſſtjwenj: deg nám bez hřjchůw dočekati twého ſlawného Wzkřjſſenj/Amen.

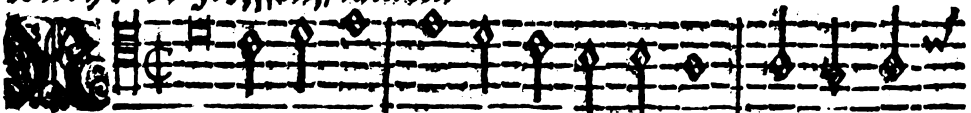

Ebeſký Pán / aby dokázal k nám dobrotu

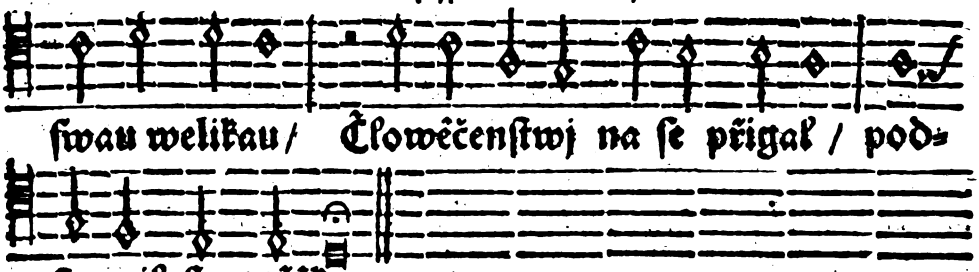

ſwau welikau / Člowěčenſtwj na ſe přigal / pod-

ſtaupil ſmrt těžkau.

¶ K měſtu tomu / Geruzalému / na Oſljčku ſe bera / plá-če / an ſe mu čeſt děge / o ſwé ſmrti wěda. ¶ Po Wečeři / do zahrady wſſel / aby ſe Otcy modlil: Gidáſs naň s zá-ſtupem přiſſel; aby gim ho zradil. ¶ Nedal tu hned Pe-trowi mſtiti / ač ſebe newinného wěda: nechtěl geſt zruſſi-ti Pjſma Prorockého. ¶ Gawſſe geho / měli s nim ſwau wůli / celau noc poličkugjc / činili gak ſami chtěli / křiwě naň žalugjc. ¶ Odſaudiwſſe / křiž naň wložili / s lotry z měſta wywedli / vkrutnau ſmrt včinili Stwořiteli ſwé-mu. ¶ Po ſmrti ten wſſemohaucý Pan / nemohl pokoge mjti / kopjm geſt geho Bok proklán / Matka na to hledj. ¶ O! kdež radoſt twá / kterauž ſy měla / Panno Matko pře-čiſtá! když ſy geho porodila / giž ſy žaloſtiwá. ¶ Gežjſſi! my / genž wyprawugem / bog twého Vmučenj / degž nám / ať tebe milůgem / nadewſſe ſtwořenj. ¶ Strach y prácy / mnohá zarmaucenj ráčil ſy dobrowolně podſtaupiti / do vmdlenj / to pro nás / pro hřjſſné! ¶ Kdyžs pro nás ráčil twau krew proliti / podſtaupiw ſmrt vkrutnau / račiž nám miloſtiw býti / když ſtanem na Saudu. ¶ Přigmiž nás w počet twých wolených / w kůry Angelůw Swatých; aby byl od nás ctěn / chwálen / wždy na wěky / Amen.

Gako:

Gako: Když w myſlenj vſmrcenj.

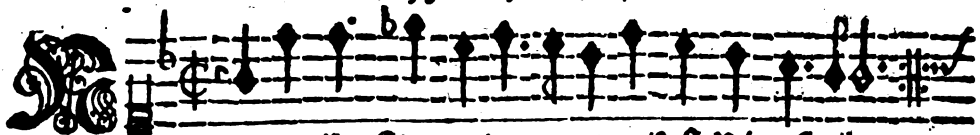

Vž s wážnoſtj rozgjmeyme / miloſt Páná ſwého /
A s žaloſtj pama tůg me / Vmu čenj geho /

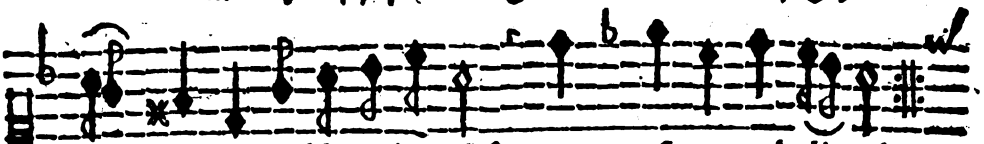

Ay gak ſprawedli wý vmřel / za ne ſpra wed li wé /
Vkrut nau ſmrt kříž že trpěl / ne win ný za win né.

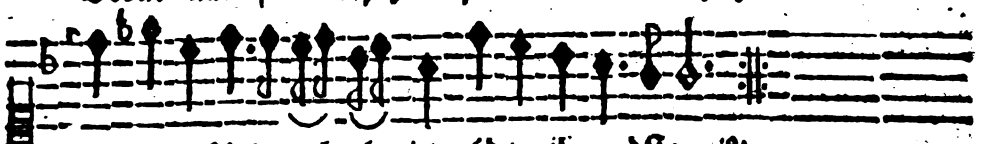

Bi tj / lánj / vplwá nj / rád / mjle podſtaupil /
ohawně vkřižowa ný : a tak nás wykaupil.

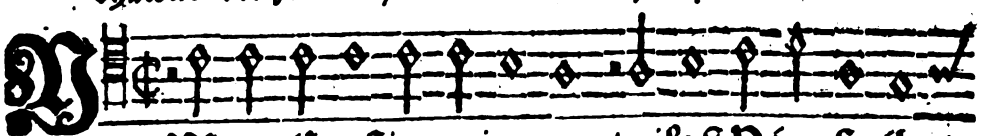

Vž s wážnoſtj rozgjmeyme / miloſt Páná ſwého /
Ay gak ſprawedliwý vmřel / za neſprawedliwé /

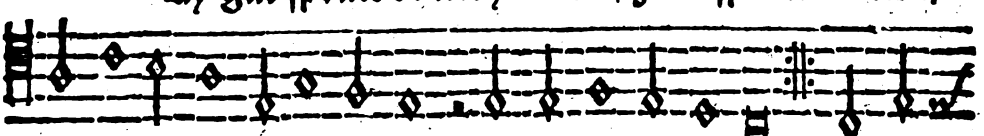

a s žaloſtj pamatůgme / Vmuče nj geho : Bitj,
vkrutnau Smrt kříže trpěl / newinný za winné :

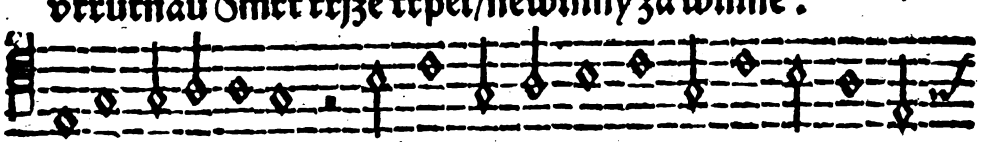

lánj, vplwánj / rád / mjle podſtaupil / ohawně vkři-

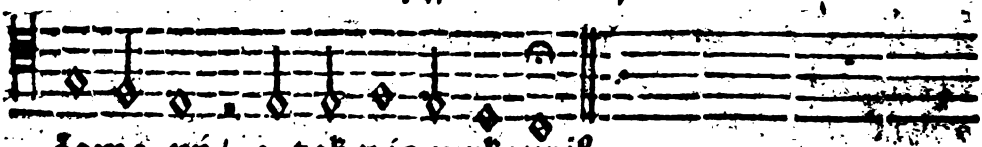

žowa ný / a tak nás wykaupil.

¶ Přewelikážalost byla / geho milé Matce / když swého Syna widěla / w tak vkrutné muce. Včedlnjcy wěrnj geho přemelmi plakali / Pána swého přemilého smrti litowali. R. / W ten čas slunce se zatmělo / měsýc krásu stratil / skalné se hrozně pukalo / wssecken Swět se rmautil. R. / Nad to my Křestiané wěrnj / z srdce skraussěného / poželegmež Vmučenj / Spasytele swého. ¶ Jozeff muž ctný to přeswaté tělo z křjže složil / obwinuw ge w plátno čisté / w nowý hrob položil. Splněno což stogi psáno / nám k naučenj dáno / odpočinutj w pokogi / že mu bude dáno. R. / Tuto památku činjce geho pochowánj / hleďme připrawiti srdce / gemu k přebýwánj.

Tauž notau neb gako: Když w myssleni vsmrcenj.

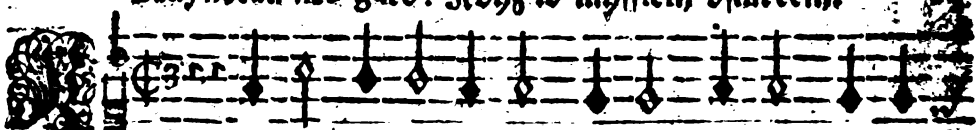

Když byl Pán Gežjš pochowán od swých Přátel

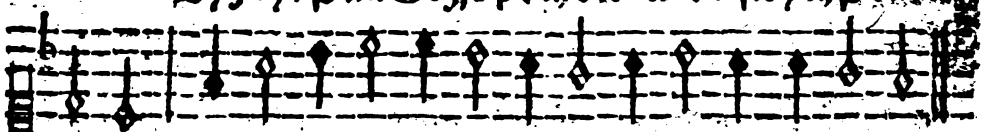

wěrných / hrob geho byl gest znamenán od židůw newěrných.

¶ Kamen Přátelé milostnj k hrobu přiwalili / nepřátelé / Židé zlostnj / strážj osadili. ¶ Neb se za to welmi báli / aby Pána swého / o půl nocy nevkradli / Včedlnjcy geho. ¶ Toto wssecko se gest dálo / pro nasse spasenj / Proroctwj se

napl-

naplnilo / k naſſemu naučenj. ¶ Chcemli s Kryſtem žiwi býti / s njm ſe wždy těſiti / muſýme hřjchům zemřjti / s njm pohřbeni býti. ¶ Mjſto gemu připrawiti / w ſkále ſrdce ſwého / to geſt / w dobrém ſtálj býti / plnjc ſlowo geho. ¶ Pochowegmež ho w ſrdcých ſwých / zmažme drahau maſtj / kteráž z těchto wěcý wonnýchp / připrawená geſti. ¶ Z Mirrhy / genž geſt bázeň Božj : neb ta hřjch wyhánj / a dobré ſkutky w nás množj / nedá poruſſenj. ¶ Aloes k tomu býti má / genž má moc čiſtiti / toť žjwau wjru znamená / genž od hřjchů w čiſtj. ¶ Drahá kořenj wonná / w maſt magj ſe ſtkaucy / což wſſe modlitbu znamená / náboženſtwj wraucý. ¶ Modlitba Nebe proráží / wěcy nám nemožné / činj / wcházyc před Twář Božj / že bywagj možné. ¶ Geſtliže tak včinjme / nábožně s žaloſtj / w ſrdcy ſwém geho nagdeme / žiwého s radoſtj. ¶ Degž památku tak činiti / tweho pochowánj / Kryſte ! ſſtiaſtně nám dočkati tweho zmrtwých wſtánj.

¶ Paňo Marya / twůg Syn miły / GEžjš Kryſtus / Pán

miłoſtiwý / vmřel geſt na křjži za lidj: by nás s ſebau ſpoſtil dił na Nebi. Kyrye eleyſon. ¶ Když ſe byl / kleče / Otcy mo dlił / w zahradĕ Angel geho ſylnił. Z geho tĕła pot ſe mu lĕwal / ſinjſſen ſa s krwj / na zem kapal. Kyrye eleyſon. ¶ Wiſe na křjži náš miły Pán / Bok geho ſſwoce geſt ſwĕt klán / ſwĕtłoſt ſe ſłunce zatmĕła / ſkały ſe pukały / zemĕ ſe třáſła. Kyrye eleyſon. ¶ O newĕrný Gidáſſi / co ſy včinił / žes ſwého Mjſtra židům zradił? Muſyš za to w Pekle hořĕti / s Lucyperem ďáblem / tam býti. Kyrye eleyſon / Amen.

Pjſeň Nabožná / po Kryſtu Pánu vkřižowanĕm / a geho Neyſwĕtĕgſſý Matce taužicý Duſſe / zpjwati vžitečné:

¶ Zpjwá ſe Obecnj Notau.

KDež mám hledat Geżiſſe / gehož ſem ſtratiła / kdo mi powĕż / a netag / hřeſſit ſem přeſtała. ¶ Zemdlené gſem miłoſtj / hledagic miłého / po Městách a Kraginách / nenaleznauc geho. ¶ Do které gá Kraginy mám odebrati; abych Kryſta GŁżiſſe mohła naleznauti? ¶ Wołat budu po leſých / kde gſy kwjtku wonný nadewſſecko miłegſſj / duſſem dáwáſs wúni. ¶ Nebo ſem zabłaudiła / na Pauſſt ſe doſtała / Kryſta Pána GŁżiſſe / ſmutná ſem ſtratiła. ¶ Na té Pauſſti weliké koho ſe prát budu? po pahrbkách / dolinách / nic tu nenaleznu. ¶ Lod puſtiw ſwau na moře / tak k němu poplinu / a weliké potupy / wſſe ſe bát nebudu. ¶ Gak geſt moře přeplauła / na břeh ſe doſtała; neb geſt / k Pánu GŁżiſſi / welkau Láſku mĕła. ¶ Láſka mnĕ nedá ſtáti / vkazuge ceſtu k městu Geruzalé-

mu

mu/ tam tě hledat budu. ¶ Byť bych žiwot stratila/gen když tebe nagdu/ neb se/ we dne y w nocy/ spokogit nemohu. ¶ Slzy budu wyléwat/ pokánj činiti/ Krysta Pána GEžjsse chcy následowati. ¶ Oko Nebeské slunce/ powěz kde ho widjss? před tebau se neskryge Spasytel/ můg GEžjss. ¶ Hwězdy mé giž netagte/ wěděti mi degte/ o Pánu mém Gežjssi/rychle/ mi oznamte. ¶ Neb swau mysl/ nikterak/ spokogit nemohu/ pokud Krysta GEžjsse/ smutná/ nenaleznu. ¶ Snad tě w Zahradě nagdu/ milého GEžjsse/ Zahradnjka se zeptám/ powj mi o tobě. ¶ Pugdu aspoň na tu Paut/ Horu Kalwarye/ tam gá hledati budu milého GEžjsse. ¶ Powěz aspoň ty křjži/kam se děl Pán GEžjss? kterýž byl vkřižowán/ od židůw newěrných. ¶ Na klýn Panny Marye z křjže gest Pán složen/ w plátno bilé obwinut/ do Hrobu položen. ¶ Gak ten hlas vslyssela Marya Magdaléna/ wonné masti nakaupic/ k hrobu pospychala. ¶ Chtic Rány mazati milého GEžjsse/ Angel se gi tu ozwal/ wstal gesti zagistě. ¶ Teprw weliká žalost/ gest gi nastáwala/ když Pána Krysta swého w hrobě nenalezla. ¶ Kýž mám křjdla Orlice/ snesla bych se wzhůru/ pod oblaky nebeské/ ptáti se Angelů. ¶ Neplač/ a nenařjkeg/ Máři Magdaléno! w způsobu Zahradnjka vzřjss Pána swého. ¶ Gaká Radost weliká/ tu ge gj nastala/ když Pána Krysta swého/ w zahradě/ widěla. ¶ Neplač a nenařjkeg/ hleď se hřjchů káti/ máss nebeské králowstwj v mně sy zeyskati. ¶ Když mám tebe wssecko mám/ nespustjm se tebe/ o! GEžjssi Choti můg/ zůstanu v tebe. ¶ Pro tebe dwět opustjm/ marnostj se zbawjm/

wjm/ rozkossj wssech zanechám/ tebe se přidržjm. ¶ Degž nám/ Kryste GEžjssi/ wssech se hřjchů káti/ a do Nebe/ po-smrti/ k tobě se dostati.

Lamentacý Krysta Pána na Lidské Pokolenj.

Zpjwá se známau Notau.

POdte sem Hřjssnjcy/ wyspurnj Zlostnjcy/ pozor dey-te/ gak gste mne strápili/ gak gste mne zbarwili/ se djwegte! ¶ Co sem wám včinil/ co sem wám prowinil/ gá newinný/ že ste mne zmučili/ nad miru zranili/ bez wssj winny? ¶ Pro milost nesmjrnau/ Láska krew newinnau wycedila: o! Lidská newděčnost! co gest to moge ctnost? zaslauzila? ¶ Wás sem k spasenj wed/ wám ski a třidcet let/ wěrně slauzil: tak hrozné trápenj/ o! Lid-ské swořenj! sem wyslauzil? ¶ Tak sem wás milował/ že sem nelitował/ z nebe sgjti: za to mám strhané/ do kosti zedrané/ tělo mjti? ¶ Má twář Otcy mému/ dáwno/ Ne-beskému/ zaljbená: wkrutnými pěstmi/ nečistě/ slynami/ gest porussená. ¶ Ach kdežs lidská ljtost/ kde sy lidská whlid-nost/ ach kdežs byla! žes mne před wztekłosti/ před hři-ssnjkůw zlosti/ nebránila? ¶ O! co sem lepssjho/ co pro-spěssnějssjho měl činiti? Smrt sem na sebe wzal/ sám sem se pro wás dal/ wsmrtiti. ¶ Ze wssech synůw lidských/ nebýwal žádný z nich/ tak ozdobný; giž ne ckuli k kwětu/ ani wjc k Člowěku/ gsem podobný. ¶ Podte Nebessťane/ malicko se na mne/ podjwegte! gesstěli mne znáte/ a za Pána máte? powjdegte! ¶ Nebe/ oblakowé/ powětrj/ žiwlowé/ se djwegte! gesstěli mne znáté a za Pána máte/

te? powjdegte! ¶ Poď ptactwo nebeské/ poďte ryby mořiské/ se djwegte! gesstěli mne znáte/ a za Pána máte? powjdegte! ¶ Poďte sem howádka/ stromowé/ zwjřátka/ se djwegte: gesstěli mne znáté/ a za Pána máte? powjdegte! ¶ Země/ hory/ doly/ stawenj/ národy se/ djwegte! gesstěli mne znáte/ a za Pána máte? powjdegte! ¶ Zůstaň raděgi wně Magdaléno/ genžs mne prwé dobře znala: wssakbys Krysta swého/ krwj zalitého/ nepoznala. ¶ Ach! kterakbys měla/ Matičko má milá/ sem wzhljdati? wssak se gest zatmělo slunce/ a nemohlo wjc djwati. ¶ Gakžs se můg Miláčku/ mé Matky Synáčku/ neměl třásti? wssak se gest musyla/ twau Bolesti/ celá zem zatřasti. ¶ Ach! kterak w té době/ neměło se w tobě srdce hnauti? když kamenj/ skály/ pro mne/ se musyly rozpuknauti. ¶ Což tehdy hřjssnjcy/ nad kamenj/ twrdssj srdce máte? že na swé hřessenj/ a na mé trápenj/ nic nedbáte. ¶ Tak sem po wás dychtěl/ že sem wás s křjže chtěl obgjmati/ ze mně gste snjch měli/ mau lásku nechtěli/ znamenati. ¶ Po smrti gste ostrým/ gesstě/ srdce/ kopjm/ otewřeli: ach! gak gste náramně/ wy hřjssnjcy na mne zanewřeli! ¶ Skrz wssecky Bolesti/ prosým/ z wassj zlosti giž powstaňte! dýl mne katowati Ran obnowowati/ giž přestaňte! ¶ Wssecko wám odpausstjm/ mimo sebe pausstjm/ wassj neprawost: a na wassem lkánj/ na samém Pokánj/ chcy mjti dost. ¶ Gestli wy tu milost/ dobrotiwost/ nevznáte: žádné mé milosti/ žádné wjc litosti/ nepoznáte! ¶ Budeli w hnětwě mém/ Dusse gdauc z těla wen/ nalezená/ má být/ bez milosti/ do wěčných temnostj/ odsauzená. ¶ Tam

kdež

kde zatracenj/ kde zubůw ſkřipěnj/ a pláč ſtále: by wždy ky hořela/ nikdy neshořela/ neſkonale.

Křiſſnjk odpowjdá.

Zpjwá ſe také známau Notau.

COž tedy gá/ newinného/ přjčina ſem trápenj: gá tedy ſem winna/ twého/ gediná Vmučenj: Ach! běda! běda mé zloſti/ běda mé rozpuſtiloſti! ach! hřjchu můg/ hřjchu můg! hle gakýž geſt ſkutek twůg! ¶ Gá kterýž ſem Včedlnjkem twým/ GEžiſſi! býti měl/ včiněn ſem wražedlnjkem/ nad tebau ſe zapomněl: gá ſem tě z Nebe wylaudil/ ohawně na ſmrt odſaudil: ach! gá hřiſſnjk přebidný! gá/ gá/ a žádný giný! ¶ Gá z pauhé Láſky ſtwořený/ s wlaſtnjm mým Stwořitelem; narozený/ giž ſtracený/ s ſwým miłým Spaſytelem: tak ſem zloſtně ſměl zacházet/ cele dobrowolně rád/ a tělo do koſti zedrat/ y také vkřižowat! ¶ Tys po mně tak hrubě taužil/ bys mne k ſpaſenj přiwed; že ſy mně vpřjmně ſlaužil/ do třjch a třidceti Let: gá pak/ gak ſem ſe proměnil/ abych tebe z ſſatů ſlek/ newinně w krew oblek. ¶ Znám ſe/ že twé/ Kryſte! tělo/ tak ſem ſměl roztrhati; že ani ſkunce nechtělo/ na tebe ſe djwati; že z welikého trápenj/ rozpukali ſe kamenj; že země když widěla tě/ ſtrachem třáſt muſela ſe. ¶ Ty roztáhna ruce s kříže/ chtěl ſy mne obgjmati; nakloniw twé hlawy njže/ polibenj mně dáti: wſſak má zloſt wjc než pohanſká; vkrutnoſt/ wjc než tyranſká/ by mi mé ſrdce dala/ kopjm geſt twé hledala. ¶ Nad to wſſe dáwáš mně raddu/ twého vpokogenj/ gakaubych měl dát náhradu/

hradu/ za hrozné prowiněnj: abych tě w prawdě milowal/ skraussené můg hřjch litowal: že skrz lásku a ljtost/ za můg hřjch chcess mjti dost. ¶ Rozpal tedy srdcy plamen/ lásky plápolagjcý: wyraz z obauch oči pramen/ vstawičně slzýcý; by w mém srdcy wždy wězelo; by mi w vstech stále znělo/ ach! milugi! milugi! ach! litugi! litugi! ¶ Giž sem začal/ od té chwjle/ nadewssecko milowat; nemá být nic tak milé/ coby mohlo zbraňowat: w swětě nebude/ a nenj/ w čembych měl swé zaljbenj/ když pro tebe lásku dám/ ljtost pro mne zanechám. ¶ W té ljtosti chcy dny moge/ trpěliwě/ stráwiti; w slzech/ w pláči bez pokoge/ swědomj swé trápiti. Ať w pláči mau žádost topjm/ w ljtosti twůg hněw vkrotjm! tak budu mjti twau milost/ a na nj na wěky dost/ Amen.

Pozdrawenj Pána GEžjsse Vkřižowaného.

Gako: Zdráw buď mé Potěssenj/ ꝛc.

ZDráw buď mé potěssenj/ ó! GEžjssi! w milosti roznjcený/ ó! GEžjssi! w auzkostech spomoženj/ ó! GEžjssi! zdráw buď můg GEžjssi! ¶ Na těť často wzpomjnám Spasyteli! twé sy rány rozgjmám zkrwawělj; ge srdečně obgjmám/ z lásky celý/ tak mi srdce welj. ¶ Nad tebeť nic sladssjho/ ó! GEžjssi! nic nenj milegssjho/ zbožné dussi/ nic nemůž být lepssjho/ w nauzy nassj/ nad tě ó! GEžjssi! ¶ K tobě se přiwiňugi/ ó! GEžjssi! ku křjži přibližugi/ choti dussi! tě ljbat vsylugi/ ó! GEžjssi! zewssech neymilegssj! ¶ Láska mně k tomu nutj/ ó! GEžjssi! nemám odpočinutj/ při mé dussi/ až to skutkem wykonám/ ó!

GEžjſſi! propůgk to mé duſi. ¶ Ač ſe znám nehodného/ tě miloſti; bych ſe měl těla twého/ a twých koſti/ dotknaut pro mne zbledlého/ od boleſtj/ a mnohých auzkoſtj. ¶ Wſſak wida/ nachylného tě k Hřjſſnjkům/ welmi dobrotiwého/ k protiwnjkům/ s miloſtj hotowého/ wſſem bjdnjkům/ kagjcým winujkům. ¶ Gdu k tobě tjm ſměleji/ k ſwému Pánu; bych ſpytowal bljžegi/ każdau ránu/ a ljbal horliwěgi bočnj ránu/ tu do nebe bránu. ¶ Giž co ſem byl winſſowal/ doſahugi: oč ſem dáwno pracowal/ obdržugi: nač ſem tak naſtupowal/ obſahugi: z čehož ſe radugi. ¶ Giž wás mjſta ranĕné/ s wctiwoſtj/ ljbám/ pro mne zbarwené/ s ſſetrnoſtj: gako růže čerwené/ w ſwé pěknoſti/ od krwe hognoſti. ¶ Zdrawi budte ſwědkowé/ w bjdě lidſký/ v Boha rukogmowé/ za hřjſſnjky/ naſſj zde ochrancowé hagjc wždycky/ bjdné protiwnjky. ¶ O! ſſtiaſtnj pramýnkowé/ w žiwé ſkále/ wzděláni potúčkowé/ w chwjle malé/ z pauhé láſky Kryſtowé/ mého Krále/ pro zloſti ſpáchalé. ¶ Obmegte mé wnitřnoſti znečiſſtĕné/ zetřete ſſkaredoſti nakažené/ shlaďte duſſe mrzkoſti zohawené/ hřjchem zapuſſtĕné. ¶ Bych gſa tak očiſſtěný od mrzkoſti/ cenau waſſj/ zbawený wſſj hřjſſnoſti/ byl někdy připogený/ w témiloſti/ k ſwatým do radoſti/ Amen.

Zpjwá ſe gako: Nebeſká Panno Božſká/: č.

CO to nowého/ neſlychaného ó! GEzu můg ſpatřugi z že tak zbarwený leżjſs na zemi/ ſotwa tě w krwi znáti. ¶ Ach! cožs včinil/ aneb prowinil/ ó newinný Beranku; že tě prowazy co lotra wážj/ Pána Boha ſwého?

¶ Ach

¶ Ach! neymilegssj Ženichu dussi/ ach! co sy se proměnil! pod wěncem trnj twá hlawa brnj/ nad wsseckno neykrásněgssj. ¶ Trápj mne bázeň/ když widjm lázeň/ kterau ti připrawili/ zlostnj hřjssnjcy/ a protiwnjcy/ wlastnj tě krwj zmyli. ¶ Ach! giž gest weta/ křjž na tě čeká/ na kterém budess pnjti; ach! přál bych sobě: bych moh/ w té době/ sám za tebe vmřjti. ¶ Aspoň s žalostj/ a truchliwostj/ popřeg pod křjžem stati/ a s Magdalénau kagjcý ženau/ swých hřjchů litowati. ¶ Ach! giž litugi/ neb tě milugi/ nad wsseckno můg GEžjssi! ach! kyž sem bjdný/ kyž sem tě nikdy nehněwal/ můg GEžjssi! ¶ Wyléwám slzy/ neb mne giž mrzy/ hřjchowé mogi mnozy; a s Magdalénau v noh za tebau/ twé smilowánj prosým. ¶ Degž ať vslyssj/ ó! můg GEžjssi! dusse má ono slowo: odpausstěgj se hřjchowé mnozý/ nebs milowala mnoho. ¶ Potom pak někdy co k Lotru řekni: že budu s tebau w Rági; kdežto hřjssnjcy/ práwě kagjcý/ radost nebeskau magj. ¶ Včiň to Kryste/ neb ty zagisté/ sy wsseho mocným Pánem/ skrze twé swaté rány přigaté/ na dřewě křjže/ Amen.

Opět giná/ gako: Vmučenj nasseho Pána milostného.

ZDaž twé srdce strnulo/ ó! Dusse křestianská/ neb se w kamen změnilo/ žes tak nekřestianská/ nelitugess GEžjsse/ těžce swázaného/ a po wssem swatém těle bjdně strýzněného. ¶ Hleď na geho postawu: Ay Člowěk! ne Člowěk! pohleď na geho hlawu/ zdaž tobě nenj wděk? nenj mjsta na těle/ nenj ach! celého! politůg/ wěrná dusse/ Pána strýzněného. ¶ Skalnaté gest twé srdce/ gestli se nepohne/ widauc tělo GEžjsse/ gak bolestj wadne: rána rany

dotýká / ach! bolest weliká! takli tebau nepohne / ta vkrmnost wztekłá? ¶ Stogj / wssem k podiwenj / zedraný na těle; nenj počtu geho ran / w vsslechtiłem těle; nenj při něm podoby / nenj žádné krásy / od krwe gsau spletené / geho swaté własy. ¶ O! gak weliké rány snesła geho hława / a gak trnj bodławj přehłuboce padá! krew z hławy dołu teče / oblјčeg poliwá / gestliže nelitugess / gesstě negsy žiwa. ¶ Twář opuchłá / synałá / od poličkowánj / slinami vkydaná / gest od vplwánj / očj zateklé krwj / hodnj gsau ljtosti / a wssak přebjdná dusse nemáss na tom dosti! ¶ Tečte slzy z mých očj / wida slzy Páně / které krwj smjssené prsseli gsau pro mne. Pukeg se srdce lidské / wida newiňého / kterak hrozně vplwán / pro tebe hřjssného. ¶ Počjteg rány geho nesčislný počet; když ty budess z hřjchůw twých gemu činit aučet; tuť on tobě vkáže těło swé zedrané / proto žes nelitował / ty weliký kázně. ¶ Patř na nohy GEžjsse gak se pod njm třesau / sotwa těło zedrané Pána swého snesau! Krew se pregsstj po těle / swjragj se rány; o! gak ge těło Páně ohawně zedraný! ¶ Jzák chwátá k oběti sám on dřjwj nese / a wssak křestianská dusse / litowati nechce. Krystus ze mdłoby klesá / a pod křjžem padá / žádného potěssenj / we wssem swětě nemá. ¶ Kati bigj / mordugj / poličkugj Pána / sem a tam geho strká / ta chasa newážná / gak těžce můg GEžjssi pod tjm křjžem kráčjss / a tak pro mne hjdného / s hrozným ďáblem włáčjss! ¶ Probudiž se ó! dusse probuď / ze sna twěho! hleď na rány GEžjsse / a na těło geho! hlediž se odměniti Spasyteli swému / který za tebe trpěł / wytrh ďábłu zlému / Amen.

Pjsně

Pjsně Welikonočnj.

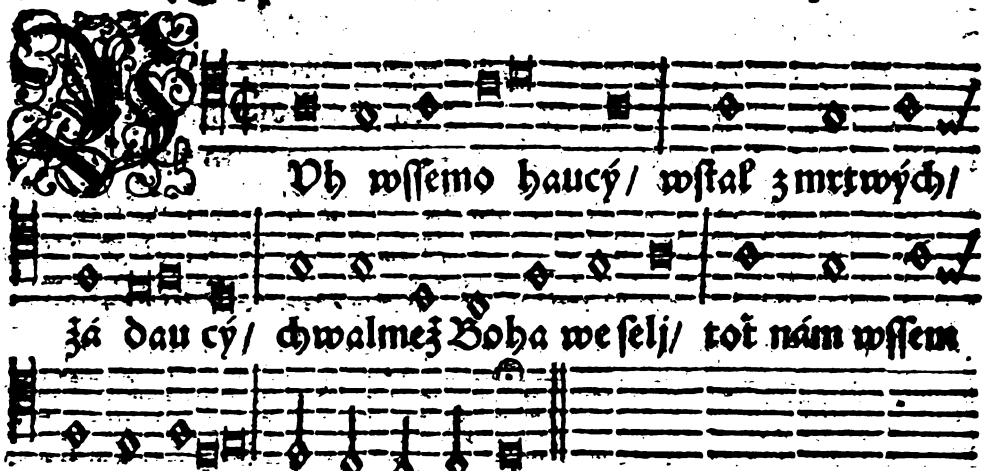
Vh wssemo haucý/ wstal z mrtwých/
žá dau cý/ chwalmež Boha we selj/ toť nám wssem
Pjsmo welj/ Pane smilůg se.

¶ Ležel tři dni w hrobě/ dal proklati sobě/ bok/ ruce/ nohy obě/ na spasenj tobě. Pane smilůg se. ¶ Wstaw ďábla vkowal/ zbožné dusse pogal/ to wsse pro swau milost/ dal gim wěčnau radost/ ꝛc. ¶ Gezu Kryste wstal sy/ a nám přjklad dal sy/ že máme z mrtwých wstáti/ s tebau přebýwati/ ꝛc. ¶ Pane náss GEžjssi/ vslyss swogi Řjssi/ nás hřjssné Křestiany/ pro twé swaté Rány/ ꝛc. ¶ Swaté Matky Synu/ odpusť hřjssným winnu/ Pane GEzu Kryste/ genž sy wstal zagisté/ ꝛc. ¶ Odpusť nasse zlosti/ wssech nás bludůw zprosti; dey nám pro swau dobrotu/ swaté Cýrkwe gednotu/ ꝛc. ¶ O! Králi nebeský! vslyss swůg lid

zemſký/ zbaw nás nauze této / dey nám dobré léto. Pane ſmilúg ſe. ¶ Vſlyſs naſſe hlaſy / dey pokogné časy / Gezu Kryſte Králi / ať tě twúg lid chwálj. Pane ſmilúg ſe. ¶ O! Kljčnice z nebe / myť proſýme tebe / když budeme mřjti / rač nám otewřjti Králowſtwj Božj. Pane/ ꝛč. ¶ Božj miloſt řekla / pod Adame z Pekla / pogma ſwogi rodinu / podčkúg Hoſpodinu / ꝛč. ¶ Marya žádaucý / z nebes rúže ſtkwaucý / proš za nás Hoſpodina/ſwého miléhо Syna/ꝛč. ¶ Wſickni Gwatj proſte/ nám k tomu pomozte: bychom s wámi bydleli / GEZV Kryſta chwálili/ꝛč. ¶ A my w tomto domu/radúgme ſe tomu/že Pán Kryſtús z mrtwých wſtal / a nám hřjſſným miloſt dal. Pane ſmilúg ſe.

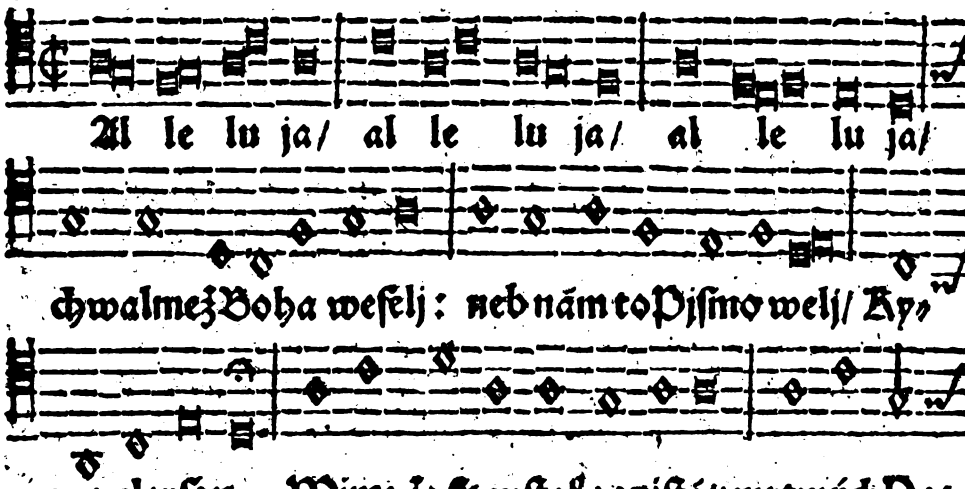

mi/

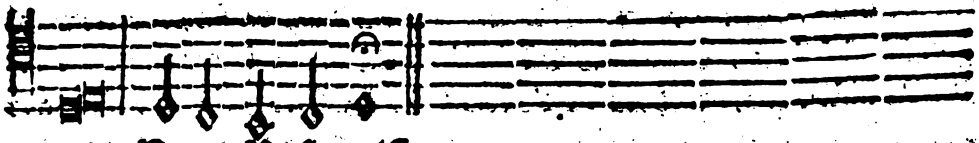

mi/ Pane Bože náss.

Následugjch Pjseň zpjwáwá se s přidáwánjm prwněgssj Pjsně/ Werss po Werssi/ gak poznamenáno.

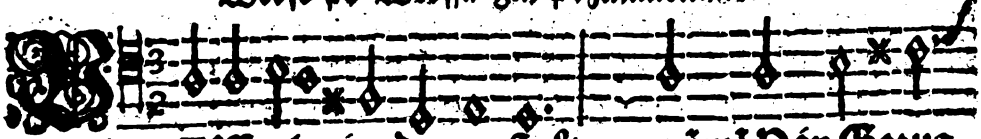

Těssený nám den nastal/ w němž Pán Gezus

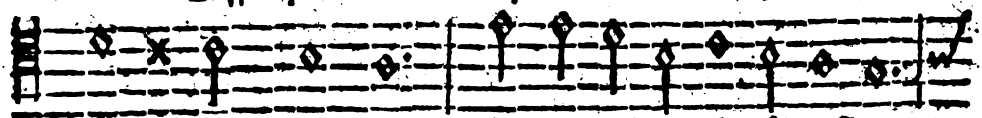

Kryst z mrtwých wstal/ w lásce Božj spolu gsauce/

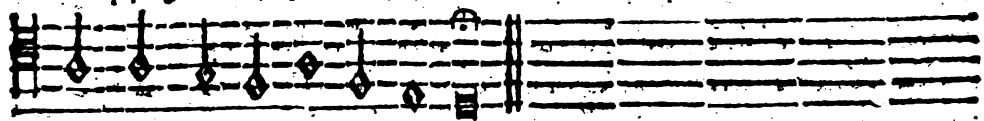

chwalmež Boha takto řkauce: Bůh Wssemohauch/ ꝛc.

¶ Trpěl na těle bodenj/ wssem Křestanům na spasenj; když wssecku prácy dokonal/ tři dni w hrobě mrtwý ležel. ¶ Ležel tři dni w hrobě/ ꝛc. ¶ Wěčnau radost těm dussem dal/ Krystus, kteréž z pekla pogal/ zlé zarmautil/ tam gich nechal/ ďábla vkowal/ z mrtwých wstal. ¶ Wstaw ďábla vkow: ¶ Wstanem z mrtwých k té radosti/ až následugem w swatosti/ tebe genž sy wstal zagisté/ a kralugess Gezu Kryste. ¶ Gezu Kryste wstal sy/ ꝛc. ¶ Pro twé Swaté drahé Rány/ vslyss milé twé Křestiany/ a deg/ ať se dobře stane/ Gežjssi náš milý Pane. ¶ Pane náš Gežjssi/ ꝛc. ¶ Genž sy zagisté z

mr-

mrtwých wstal/ a swé wěrné we wssem zastal/ kteřjž w prawdě dauffagj w tě/pomoz Synu Matky Swaté. ¶ Swaté Matky Synu/rč. ¶ Adeg nám pro swau dobrotu/swé Swaté Cýrkwe gednotu/w swém pokogi nás odtud pusť/a nám nasse zlosti odpusť. ¶ Odpusť nasse zlosti/rč. ¶ Kryste dobré léto nám deg/ cožsskodného/toho nedeg/skyss Křestiany/ genž tě chwálj/Krále nadewssemi Králi. ¶ O! Králi Nebeský/ ¶ Kryste ať tě chwálj twúg lid/ deg mjr a Křestiansky pokljd/ y nasse hlasy mjle slyss/ a pro twé wzkřjssenj vslyss. ¶ Vslyss nasse hlasy/rč. ¶ W ten čas, když budeme mřjti/nedeg nám w hřjssjch zemřjti; když zde nelze býti wjce/otewři nebe Kljčnice. ¶ O! Kljčnice z Nebe/rč. ¶ Adam w pekle/a s njm Swatj/ mohlj sau se vrésiti/widauc Pána Gezu Krysta/ k nimžto Božj milost řekla: ¶ Božj milost řekla/rč. ¶ Z swých zde hřjchů powstanauce/prawé pokánj činjce/ať zbudem bjdy budaucý/pomoz Pane wssemohaucý. ¶ Marya žádauch/rč. ¶ Spasýteli tě prosýme/ odpusť/ což my zde hřesjme/ abychom mohli přigjti/ tam/ kdež gsau y ginj Swatj. ¶ Wssickni Swatj proste/rč. ¶ Kryste tyto slawné Hody/ zachoweg nás zlé přjhody; deg nám/ ať twau lásku máme; a tě na wěky chwálime. ¶ A my w tomto domu/rč. ¶ Nehlédě na nasse winny/Pane buď nám milostiwý/ naděge giné nemáme/ a protož k tobě wolámě. ¶ Alleluja/ Alleluja chwalmež Boha/rč. ¶ Wjme že sy wstal zagistě/ rč. gak na hoře w Listu 214.

Gako: Otče buď twé gméno poswěceno.

¶ Pasýtel nás Pán Bůh wssemohaucý/ GEžjss Krystus Nazarétský/stkwaucý/wstal z mrtwých nyni/ obwese/

weſelil lidſké pokolenj. ¶ Staupil do pekel ten welký Pátek/ tuť geſt wzdalil od ſwých Swatých ſmutek/ ſplnil proroctwj/ když trpělo geho Člowěčenſtwj. ¶ Když rozdělil duſſi ſwau s tělem ſwým/ ſama duſſe ſauc ſpogena s Božſtwjm/ tam ſe přibraka/ ſwé duſſičky wſſechny vtěſſila. ¶ S pláčem zkřikli: Wjtey nás žádaucý/ GEzu Kryſte/ Bože wſſemohaucý! zaſtkwěls nám nynj/ wywediž nás z tohoto wězenj. ¶ Tebe zdáwna w temnoſtech čekáme/ wzhlédagjce/ plačtiwě woláme. Zawjteyž giž k nám/ genž proliſ ſwau ſwatau krew pro nás/ ſám. ¶ Vſlyſſely to pekelné mocy/ že ſe gemu radugj Prorocy; tak gſau prawili: Gižť gſme naſſi wſſecku moc ztratili. ¶ Řekl Pán: Podtež za mnau wſſickni mogi/ předemnau žádný wrah neoſtogj: neb gſte wy mogi: Wězte/ žeť ſe mne dáblowé bogj. ¶ Giž čas přiſſel tělo obžiwiti/ a s duſſi tam zaſe poſpjſſiti/ k ſwému ſpogenj/ genž má býti při mém z mrtwých wſtánj. ¶ Wynik z hrobu/ nepohnul kamenem/ ni pečetmi/ ni žádným znamenjm. Strážnj zmrtwěli/ padali na znak/ tak gak ſau ſeděli. ¶ Vkázal ſe poneyprw Matce ſwé (nezapomenul Dynáček ſmutné) tak gi pozdrawil: Zdráwa buď/ z tebeť ſem ſe narodil. ¶ Giž mne widjſs Matičko žiwého/ nermutiž wjcegi ſrdce ſwého/ wždyckyť ſem s tebau: Potom tě wezmu Matko za ſebau. ¶ Vkázal ſe Máři Magdaléně/ prwé hřjſſné/ giž kagjcý Ženě: genž přichyſtala drahé maſti/ aby gey mazala. ¶ Zahradnjkem ſe geſt gi vkázal: Ženo, co hledáſs? tak gi otázal. Genž powěděla: O! kam ſe Kryſtowa miloſt děla? ¶ Gát gſem Kryſtus, po kterémž ty ſe ptáſs. Mamť gá maſti, s nimiž

ty mne hledáss. Giž buď weselá/ když sy mne živého giž widěla. ¶ Vkázal se Petrowi w geskyni/ nestydiž se Včedlnjče miły swého zapřenj. Wesel se giž z mého z mrtwých wstánj. ¶ Strachems zapřel nezdrže swau wůli/ pustiw sem tě/ dáw tobě na wůli/ by swau křehkost znal: a tak mdloby bližnjho litował. ¶ Protož sem tě za Pastýře mjnil: abych skrz tě k spasenj poslaužil/ genž gsau w hořkosti/ přiwedess ge/ slowem mým/ k radosti. ¶ Vkázal se gest dwěma na cestě/ genž spolu o něm mluwili smutně. Wstaw zmrtwých prawě/ zgewil se gim w pautnické postawě. ¶ Aposstolům také se zgewował/ a ge z bludůw gegich wywozował: by netaužili/ a o geho wzkřjssenj wěřili. ¶ Vkázal se potom Tomássowi/ newěřjcýmu Včedlnjkowi/ w témž shromážděnj/ kdež byli prostrach židůw zawřeni. ¶ Newěřjss Tomáši/ bych byl Pán twůg? wztáhni ruku twau/ a wlož gi w Bok můg. Zdaž mnjss/ by byl klam? newěřjssli: pokus giž roho sám. ¶ Wyslowil Tomáss teyný aumysl swůg: Zagisté že sy ty Pán/ a Bůh můg/ genž sy mne stwořik/ byl sy wmřel/ a gizs zase obžil. ¶ Kterak sy ty to tělo oslawil? také wsseho porussenj zbawik? Kryste zwolený/ kterak gsau twé Rány vlečený? ¶ Chowámť ge sprawedliwým k radosti/ a nesslechetným k wěčné žalosti/ na den konečný/ když budu sauditi/ ten wěk časný. ¶ Amen/ Amen/ Pane Kryste miły/ rač to dáti: bychom s tebau byli/ tě wždy chwálili/ na wěky w twau gasnau twář patřili/ Amen.

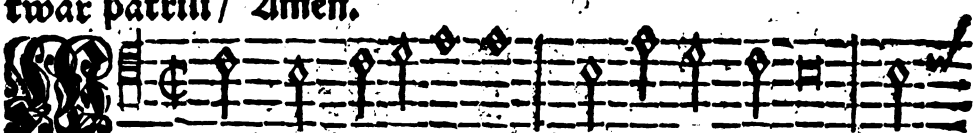

Stalť gest této chwjle/ etný Wykupitel/ Ge/

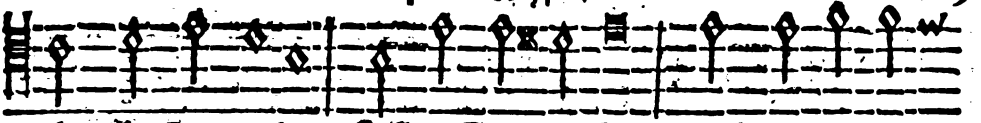

Gjſs Kyſtus mjle / ſwěta Spaſytel / genž pro hřjchy

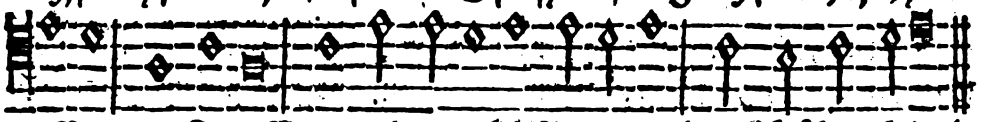

naſſe/ on wſtawſſe/ rozpiat na křjži newiňý/ nás bůh gediný.

¶ Když geho plakały ſmrti ženy ctné / Marye tu ſtály v hrobu truchlé/ Angel genž ſedjſſe/ tjm ſpjſſe/ kázal bratřjm zwěſtowati: že wſtał Bůh z mrtwých. ¶ Z Srdečného hlaſu / my Alleluja : tohoto my čaſu / my Alleluja / wſſickni ſeſpjwegme / a chwalme Spaſytele wſſeho ſwěta / my Alleluja. ¶ Přeſſlechetná žena / wſſedſſi k bratřjm w dům / Maři Magdaléna / k ctným Apoſſtolům / promluwj k nim mjle / té chwjle / dêgic poſelſtwj Angelſké: wſtał Bůh zagiſté. ¶ Genž s vmřjti ráčił / pro nás / Kryſte ctný : chtě by ſe rozpáčił hřjſſnjk wſſeliký / wſtals z mrtwých s radoſtj / z miloſtj ; Popřeg nám ctného ſkonánj / y z mrtwých wſtánj. ¶ Z Srdečného hlaſu / my Alleluja : Tohoto my čaſu / my Alleluja / wſſickni ſeſpjweyme / a chwalme Spaſytele wſſeho ſwěta / my Alleluja.

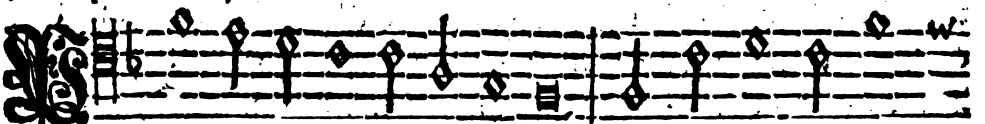

Rozpěwugmež wſſickni nynj / na Den Božj ho

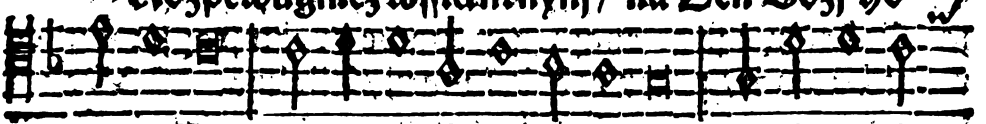

Wzkřjſſenj / magjc w ſrdcých vtěſſenj / z neſmjrného

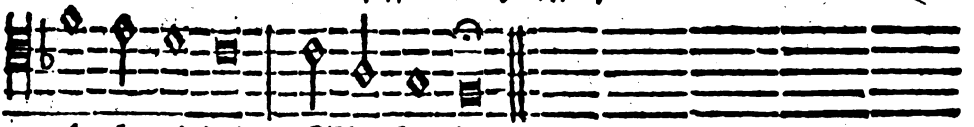

dobrodinj/ Alle lu ja.

¶ Minul geſt tomu třetj den/ gakž geſt pro nás Pán vmučen/ proňž wſſecken ſwĕt byl zarmaucen/ budiž toho Člowĕk wdĕčen/ Alleluja. ¶ Do pekla geſt mocně wſtaupil/ ďábelſkau moc welmi zemdlil/ když geſt gim pekło obkaupil/ a Otce ſwaté wykaupil/ Alleluja. ¶ Při geho ſlawném wzkřjſſenj ſtalo ſe zemĕ třeſenj/ Angelůw ſwatých widĕnj/ a s Ženami rozmlauwánj/ Alleluja. ¶ Gakž třetjho dne z mrtwých wſtal/ mnohým ſwatým ſe vkázal/ s nimi ſkutečně obcowal/ mnohé z nedowĕry treſtal/ Alleluja. ¶ Potom ſe k ſwému Otcy brał/ zaſtup Swatý s ſebau pogał/ gako Orel w powĕtřj wzal/ oblak gey nebeſký přigał/ Alleluja. ¶ Gemuž kůrowé Angelſſtj/ wſſickni Meſſtiané nebeſſtj/ y také žiwlowé zemſſtj/ chwálu pĕgj na wyſoſti/ Alleluja. ¶ Angelé ſwatj/ Prorocy/ Apoſſtolé/ Mučedlnjcy/ Wyznáwači/ Panny ſtkwaucý/ Wdowy/ Manželé žádaucý/ Alleluja. ¶ Léto zymĕ průwod dáwá/ ſlunečko teplé ohřjwá/ libý wĕtřjček prowjwá/ roſa nebeſká ſkropjwá/ Alleluja. ¶ Zemĕ ſe znowu otwjrá/ a trámu kwjtjm odjwá/ wſſecko ſtwořenj okřjwá/ ſweho pokrmu požjwá/ Alleluja. ¶ Nebeſa ſwjtj gaſnĕgi/ měſýc y hwĕzdy ſwĕtlegi/ tekau potocy wlažnĕgi/ oſenj wzcházý ſpĕſſnĕgi/ Alleluja. ¶ Leſowé ſe zelenagj/ a ſſtĕpowé prokwjtagj/ winnice wůni dáwagj/ ptácy vtĕſſenj magj/ Alleluja. ¶ Welmi ſladce prozpĕwugj/ lidem léto oznámugj/ ſwému ſe Pánu radu-

radugj/ gemu čeſt/chwálu wzdáwagj/ Alleluja. ¶ A giné wſſecko ſtwořenj/ y rozličné pokolenj/ z geho ſlawného wzkřjſſenj/magj nowá vtěſſenj/ Alleluja. ¶ Nuž my giž také wespolek/ rozumné ſtwořenj Člowěk/ mladý také y ſtarý wěk/ aby z nás každý nětco řek/ Alleluja. ¶ Chwála Otcy nebeſkému/ y geho Synu milému/ gako dnes z mrtwých wſtalému/ také y Duchu ſwatému/ Alleluja. ¶ Ať Pán a Král wſſemohaucý/ genž geſt geden Bůh w Trogicy/ w den ſlawný Welikonočnj/ ráčj nám k láſce ſpomocy/ Alleluja. ¶ Bychom ho ſwornê chwálili/ geho gméno ſwaté ctili/ hřjchůw wſſech proſtj zůſtali/ w pokogi s njm přebýwali/ Alleluja. ¶ Gezu Kryſte rač to dáti/ Křeſtiany láſkau ſwázati/tento Hod pamatowati/zde bez hřjchůw přebýwati/Alleluja. ¶ Panno Marya důſtogná/ tys naſſe nadêge hogná/ včiň Králowno pokogná/ ať náſs žiwot w dobrém ſkoná/ Alleluja. ¶ Pro twé radoſtné widěnj/ kteréžs měla při wzkřjſſenj twého Syna vtěſſenj/ račiž za nás proſyt nynj/ Alleluja. ¶ Proſtež Gwatj za nás Pána/ nám geſtiť zde miloſt dána/potom w nebi přebýwánj/ wěčného ohně zbawenj/ Alleluja. ¶ Wzkřikni nynj/ Alleluja/ giná ſpjwánj weſelá/ ať ſe dêge od nás chwála/ gakož ſe od prwnjch dála/ Alleluja. ¶ Sezpjweymež wſſickni: Amen! budiž Bůh Otec pochwálen/s Gynem také s Duchem Swatým/ y ſewſſým kůrem Angelſkým/ Alleluja.

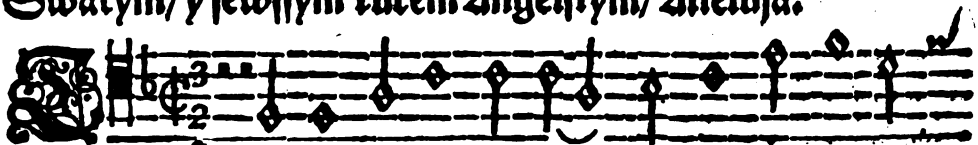

Ňetjho dne wſtal Stwořitel/ z mrtwých náš

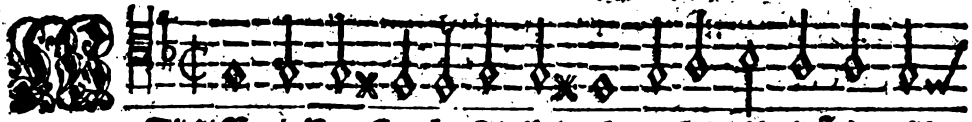

Zkřjssenj Spasytele swého chwal každý Člowěk
Neb země/ dřjwj/ kořenj/ tráwa/ lesowé/

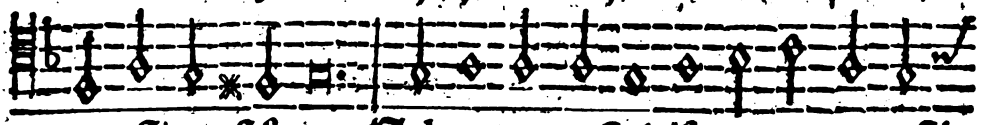

myslj weselau: Neb noc tu oswjtil/ a z temnosti
y slunce nebeské: Giž ptáčkowé chwálj Pána swého

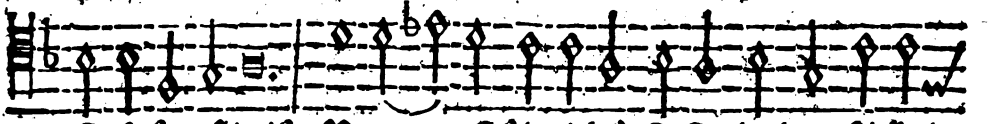

swětlo včinil. Y my weselými hlasy swými wssickni/
Wzkřjssenj slawné: Léto swau gasnostj/zelenostj/činjt

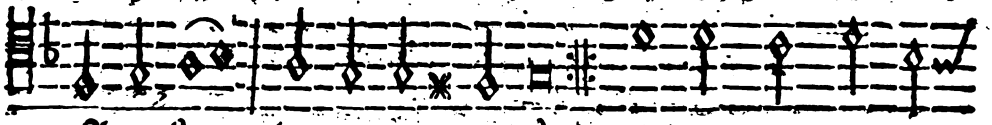

s Angely/ zpjwegme gemu. } R. Protož mu wzdeyme
wesele/ wsse k gebo chwále. }

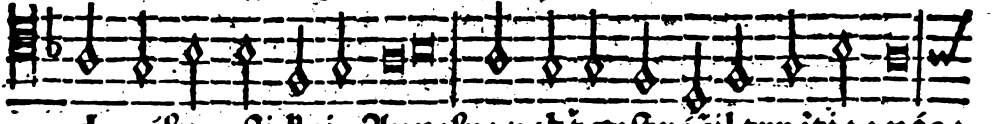

chwálu wssickni s Angely; nebť gest ráčil trpěti za nás;

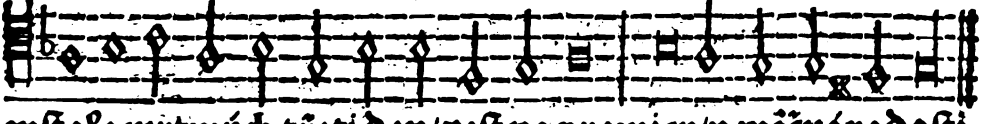

wstal z mrtwých třetj den/ gest na prawicy/ w wěčné radosti.

¶ Angelé z Nebe possáni/ženám powěděwsse to zwěstowali/ že Pán gich z mrtwých wstal/ a to gim powěděti kázal/

kázal: Y ſwým Včedlnjkům ſmutným/ truchlým/ wſſem/ y Petrowi; aby wěřili. ¶ Aže ge do Galilee předegde/ tam gakož gim byl powěděl/ dokudž geſſtě s nimi/ w těle žiwſa/ na zemi chodil. Y ſſli/ a vzřewſſe/ poctiwě ſe gemu klaněli/ a vwěřili. R°/ Protož mu wzdegme chwálu/ zč. ¶ Vſlyſs Pane Bože proſyme/ dnes prosby naſſe z přjbytku ſwého/ pro ſwého miléhoSyna/ ſwau mocý wzkřjſſeného: Od wěčnoſti wždycky mage ſobě Syna rowného/ Boha prawého. ¶ Deyž nám wěčné kralowánj/ kdežto dokonálé geſt vtěſſenj: Nedey nikdý býti weſelu/ než v miloſti twé/ ſewſſemi Swatými/ kdežto s nimi/ Kryſte kraluješ/ v wěčné ſláwě: R°/ Protož mu wzdeyme chwálu/ zč.

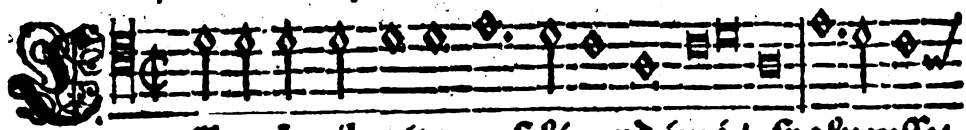

Eto chwile této weſelé wydáwá/ ſpolu wſſe-

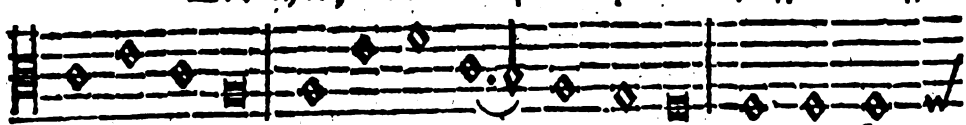

ko ſtwořenj Pá na ſwého wyznáwá/ na geho

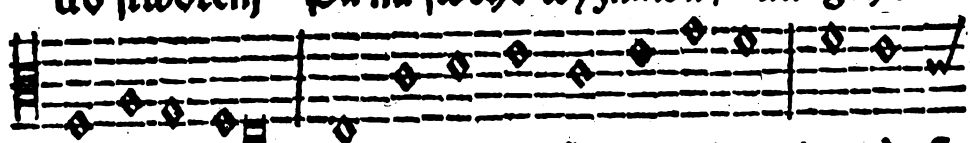

ſlawné wzkřjſſenj/ wſſickni ptáčkowé zpjwagj/ radoſt

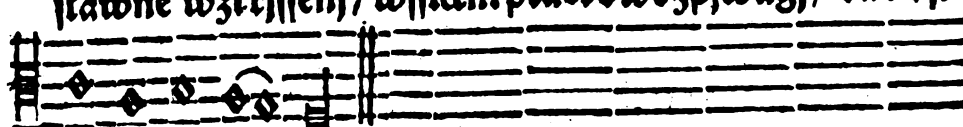

we ſe lau magj.

¶ Toho času ſlunce tjm gaſněgi ſwjtj/ otwjrage ſwau mocý/

mocý/ wſſecko polnj kwjtj. Tráwu zelenau wydáwá/ dřjwičko liſtem odjwá/ kořeničko obžjwá. ¶ Člowěk gſa rozumný/ máť ſe radowati/ že mu Bůh daľ we zdrawj těch Hodů dočekati z geho ſlawného wzkřjſſenj/ magjc w ſrdcy vtěſſenj/ z wěčného wykaupenj. ¶ Pelikán nám toho přjklad vkazuge/ ten ſwé ptáčky zhynulé/ ſwým ſrdcem obziwuge. Taky náſs miľý Kryſtus Pán daľ ſe geſt vmučiti ſám/ chtě wſſecky obziwiti. ¶ Po ſwém vmučenj do pekla geſt wſtaupiľ/ Adama y Otce Swaté/ wſſecky kteréž wykaupiľ/ wywedľ z Žaláře temného/ přiwedľ do Ráge wěčného/ y lotra zpozdilého. ¶ Potom dne třetjho ráčiľ z mrtwých wſtáti/ Petrowi/ také ginym/ račiľ ſe vkázati: Řka gim: nelekeyte ſe/ ale wſſickni radůgte ſe giž z mého z mrtwých wſtánj. ¶ S Včedlnjky ſwými po ſmrti přebýwaľ/ z nedowěry ge treſtaľ/ pjſma ſwatá gim otwjraľ. Řka: muſyľ Kryſtus trpěti/ wſſeckna pjſma naplniti/ a tak do ſláwy wgjti. ¶ Pane GEzu Kryſte/ rač nám to za dar dáti/ bychom ſe w tomto ſwětě/ mohli ſwých hřjchůw káti: Alleluja ſpjwagjce/ dneſſnj den ſe radugjce/ s tebau přebýwagjce.

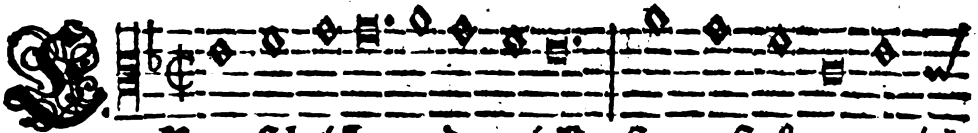

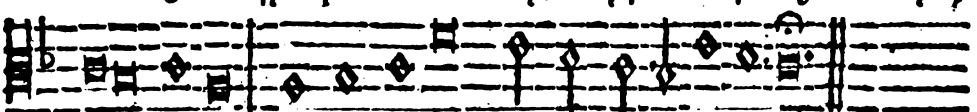

Kteréhožto rukau sylný Dawid znamenal/ spanilý. Alleluja/ wssichni spolu zpjwegme. Giž oděnec/ s laupežj swau/ přemožen gest rukau sylnau. Alleluja/ bera wzaté laupeže. Wywed z pekla dusse gaté/ Adama y Otce swaté. Alleluja/ smilowal se nad námi. Toť gest Samson zkomonilý/ genž pobral pekelné brány: Alleluja/ wssickni spolu zpjwegme. Gakžto Sangar sám hrdinský/ pobil wogsko nepřátelský. Alleluja/ z Božjho dopusstěnj. W těchto hodech přeweselých/ slawného wýtězytele/ Alleluja/ pjsničku sespjwegme. Pochwalmež Trogice swaté/ a gednoty nerozdjlné. Alleluja/ swým weselým spjwánjm/ Amen.

Gako: Krystus GEžjss Nazaretský. Neb gak notowáno; ale na koncy wersse přidey wssudy: Alleluja.

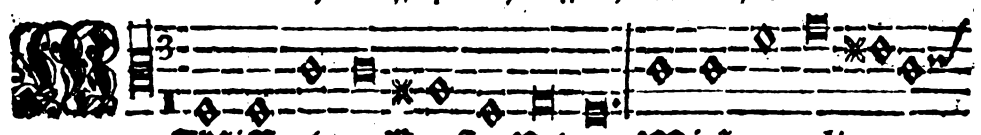

Zkřjssenému Krystu Pánu/ Wjtě zyteli mo-

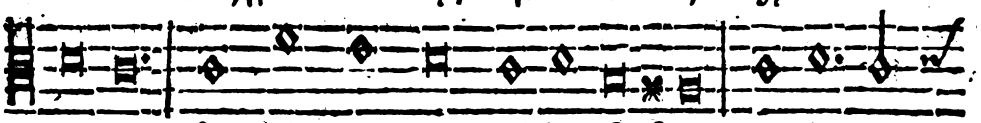

cnému/ slawně dnes z mrtwých wstalému/ zpjweg-

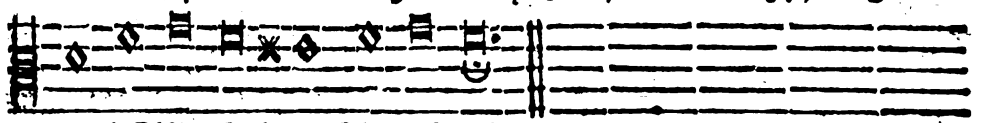

mež Alle luja/ Alle lu ja.

Kterýž trpěl mnoho za nás/ raněn y bičowán pro nás/ swau smrtj/ smrt nassj zkazyl/ tudy muk wěčných zbawil.

O

O! GEžiſſi ſlawný Králi! dey ať ſme hřiſſnj ſlyſſáni/ ze zdeyſſich bjd a těžkoſtj přiwed nás k twé radoſti. Alleluja ſpjwagjce/ w této radoſtné památce/weſelme ſe/ a pleſeyme/a s Pánem ſe radůgme. O! dobrotiwý Geziſſi! rač nám k pomocy přiſpěti/ wyſwobod nás z wſſeho zlého/ zbaw hřjchu ſmrtedlného. Abychom tě/ gſauc ſwobodnj/ w wěčném králowſtj widěli/ kdež s Bohem Otcem kralugeſs/ wěky wěčné panugeſs.

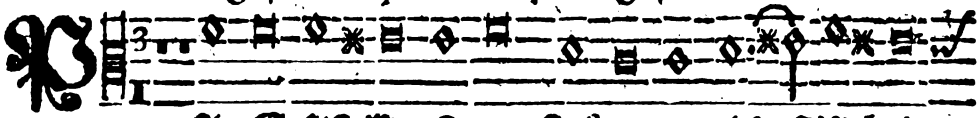

An Gežiſs Kryſtus wſtal z mrtwých/ Alleluja/

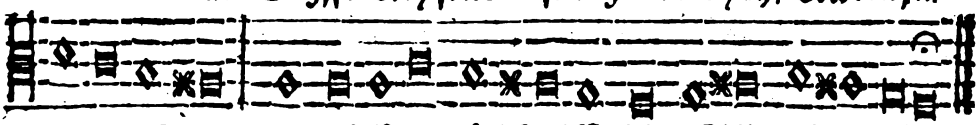

Alle luja: k potěſſenj lidj hřiſſných/ Alle alle luja.

Genž geſt ſmrt těžkau podſtaupil/ alle: alle: Aby nás bjdné wykaupil/ alle: alle: Ku hrobu tři Marye ſly/alle: alle: Drahé maſti s ſebau neſly/alle: alle. Hledagjc Pána Gežiſſe/ alle: alle: Kterýž geſt ſpaſenj naſſe/ alle: alle: A když Angela widěly/all: all: Od něho radoſt ſlyſſely/all: all: Řekl gim by ſe nebály/ all: all: W Galilei ho hledaly/ all: all: Včedlnjkům znáti deyte/ allel: allel: Že giž wſtal Král Sláwy wěčné/ all: allel: Petrowi ſe, gak y giným/all: all: Ukázal Apoſtolům ſwým. all: all: W tu ſlawnoſt Welikonočnj/ all: all: Pochwálen bud Pán Bůh mocný/ all: all: Gezuctný Wykupiteli/ alle: all: Zbaw nás hřjchůw Spaſyteli/ alle: all: Deg nám od hřjchůw powſtati/ alle: all: S tebau wždycky žiwu býti/ alle:

alle: ℣ Pochwalmež ſwatau Trogicy/alle: alle: Děkugjc gj wſſemi časy/ alle: alleluja.

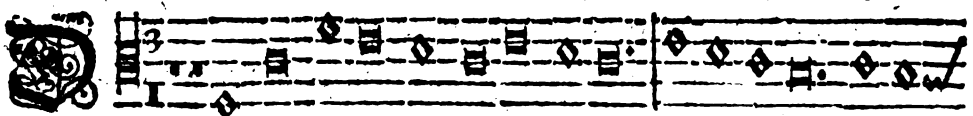

En Wzkřiſſenj Gezu Kryſta/alleluja/chwalmež

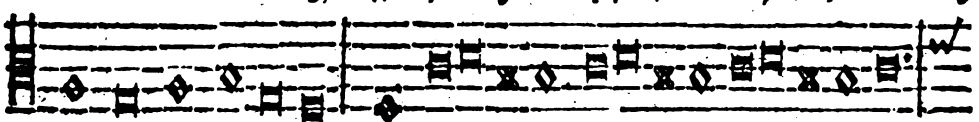

Boha/ alleluja/ chwalmež my ho podlé Pj ſma/

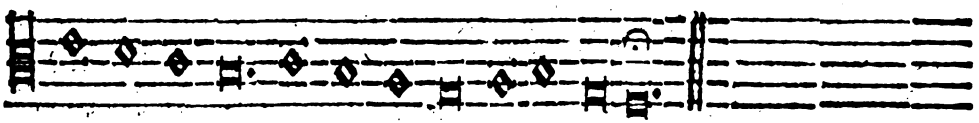

alle luja/ chwalmež Boha/ alleluja.

℣ W ten den ſlawný Král Angelſký: alleluja/chwalmež Boha/ alleluja: ſwjtězyl nad nepřáteły/ alleluja/ chwalmež Boha/alleluja. ¶ Adam s ſwatými třetj den/ alleluja/ chwalmež Boha/alleluja/ z pekel od Kryſta wyweden/ alleluja/chwalmež Boha/Alleluja. ¶ Wrata nebeſká otewřel/alleluja/ chwalmež Boha/alleluja. Wſſem zbožným gjti rozkázal/ alleluja/ chwalmež Boha/alleluja. ¶ Pane Kryſte rač ſpomocy/alleluja/chwalmež Boha/alleluja/ tys náš Otec přežádaucý/alleluja/ chwalmež Boha/ alle: ¶ Bychom ſtogjc na prawicy/alleluja/chwalmež Boha/alleluja/chwálili Boha w Trogicy/ alleluja/ chwalmež Boha/alle. ¶ Zde bez hřjchů žiwi byli/ alleluja/ chwalmež Boha/allelu: s Angely ſe radowali/alleluja/ chwalmež Boha/Alleluja.

Gako:

Gako: Pán Gežiſs Kryſtus wſtal z mrtwych. Na liſtu/ 227.

RAdugme ſe wſickni nynj/ na den Božjho Wzkřiſſenj/ činjc nábožná ſpjwánj/alleluja. ¶ Gedaue Beránka čiſtého/ Duchem ſwatým počatého/ GEzu KRyſta Nebeſkého/ Allelu. ¶ K němu čiſtá ſrdce magjc/ wſſech ſe hřjchuw wyſtřjhagjc/ w ctnoſtech ſwatých proſpjwagjc/ alle. ¶ Tak gakož geſt nám ſpuſobil/ ſwé ſmrti pamět včinil/ aby naſſe duſſe ſpaſyl/ alle. ¶ Wſtalť geſt nám Kryſtus z mrtwých dnes/ gſa nad peklem mocný wjtěz/ aby nás pogal do nebes/ alle. ¶ Toť z wěſtowal Angel ſlawný/ w bjlém rauſſe poſtawený/ od Boha Otce poſlaný/ alle. ¶ Ženám/ kteréž k hrobu přiſſly/ drahé maſti s ſebau neſly/ aby Gežiſſe mazaly/ alle. ¶ Řka gim: že wſtal giž z mrtwých Pán/ kterýž byl tuto pochowán/ toť gá giſtě zwěſtugi wám/ alle. ¶ Zwědewſſe to Biſkupowé/ Kněžſtwo Židowſké rauhawé/ to pokolenj hadowé/ alle. ¶ A hned ſe ſpolu ſebrali/ Rytjřům radu dáwali/ od Piláta wyſtřjhali/ alle. ¶ Řkauc; že Gežiſſe ukradli/ ti kdož ſauho miłowali/ w té době když ſme my ſpali/ alle. ¶ Včedlnjcy geho w nocy/ wzali gſau ho o půl nocy/ když ſme my neměli mocy/ alle. ¶ Djlť co proto Pilát wám/ negſa odporen tomu ſám/ tenť geſt Biſkupům dobře znám/ alle. ¶ Myť to dobře opatřjme/ a ťak gemu poradjme/ bez winy wás zůſtawjme/ alle. ¶ Rytjři penjze wzali/ wedlé rady včinili/ s Biſkupy we ſzi zůſtali/ alle. ¶ Powſſem ſe ſwětě rozneſlo/ dobrým wěrným w pamět weſſlo/ ťak znamenité to heſlo/ alle. ¶ Anižť bude zahłazeno/ byť nebylo wjc praweno/ až práwě do dne ſaudné-

ho/ alle. ¶ Miły Geżjſſi wzkřiſſený/ krásnym tělem obdařený/ s Bohem Otcem oſlawený/ alle. ¶ Rač nám odpuſtiti winy/ pro twé ſwaté drahé rány/ kteréżs w swětě trpěl za ny/ alle. ¶ Bychom ſe zde hřjchůw káli/ zlému duchu odpjrali/ potom ſe k tobě doſtali/ alle. ¶ Gſauce zde w láſce/ w ſwornoſti/ obcugjce w ſprawedlnoſti/ twé nabýwali miłoſti/ alle. ¶ Nebo ſy ty mocný pramen/ ten gjmż haſné wěčný plamen/ wchoweg nás Kryſte Amen/ alle. ¶ Alleluja proſpěwugjc/ s ſlawným Pánem ſe radugjc/ geho miłoſti děkugjc/ alleluja.

Regina Cœli: Zpjwá ſe potřikrát:

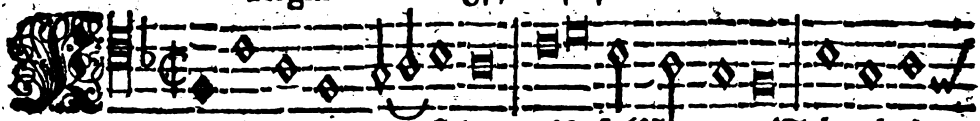

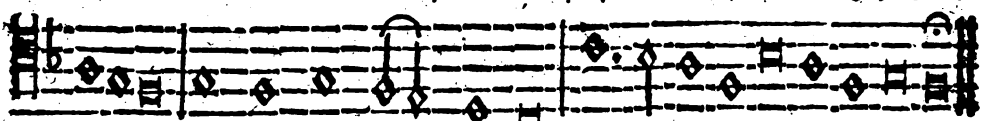

Gako: Otče náſs/ genż w nebi bydljſs. Nebo: O! Boże mug/ o! láſko má.

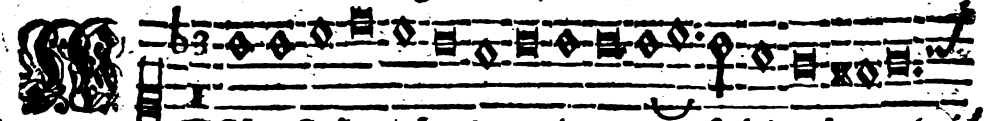

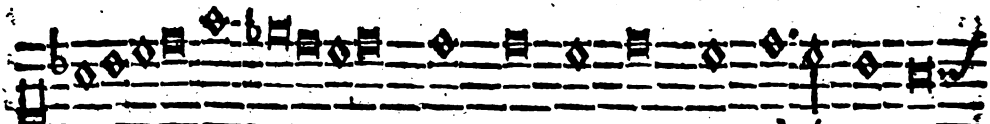

wſſe-

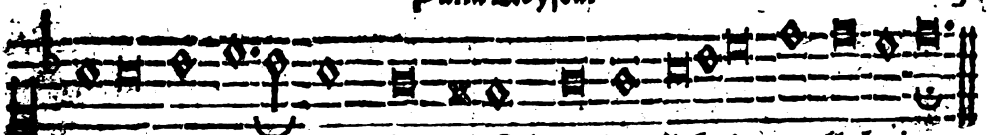

wſſecko s njm w zhůru poſtá wá/ alleluja/ alleluja.

¶ Žiwlowé čtyřj těleſnj/ zauplna s ſebau ſpogeni/ alle: alle: Wj ſwého počátečnjka/ gak geſt dnes ſlawnoſt weliká/ alle: alle. ¶ Wzljtá wzhůru oheň hebký/ ztáčj ſe powětřj lehký/ alle: alle. W tocých woda teče čiſtá/ země ſe neheybá z mjſta/ allel: alleluja. ¶ Nebeſa ſwjtj gaſněgi/ moře teče pokogněgi/ alle: allel. Powětřj wěge liběgſſj/ léto přináſſj wzáctněgſſj/ alle: allel. ¶ Kwětne audolnj rowina/ okřjwa každá bylina/ alle: alle: Stromowé gako y rýwa/ liſtičkem ſe přiodjwá/ alle: alle. ¶ Tage též mráz ſmrtedlnoſti/ wen ſe metagj temnoſti/ alle: all. Knjže které ſwětem wládlo/ mocý Gežjſſowau padlo/ alle: alle. ¶ Když ſe ſnažowal zdržeti/ k čemu nemoh práwa mjti/ all: alle. O ſwé wlaſtnj práwo přiſſel/ ſwěta poſtaupiti muſel/ alle: alle. ¶ Z Práwa geho nás wymocnil/ Kryſtus Gežjſs nás wykaupil/ allel: allel. Z ſlužebnoſti těžké wybyl/ králowſtwj wěčné přiſljbil/ alle: alle. ¶ Cherubin s wrtkým vſtaupil mečem: neb tak Bůh poručil/ alle: alle: Swobodnau ceſtu nechage do přerozkoſſného ráge/ allelu: alleluja. ¶ Žiwot hořkau ſmrt přemáhá/ padlý člowěk zas nabýwá/ alle: allelu. Kterau hřjchem ztratil rádoſt/ toť nám giſtj dneſſnj ſlawnoſt/ allel: alle: ¶ Gežu Kryſte ſlawný Králi/ dey ať tebe twůg lid chwálj/ alle: alle. Gehožs naděgj obnowil/ kdyžs wſtana tělo oſlawil/ alleluja/ alleluja.

Takť

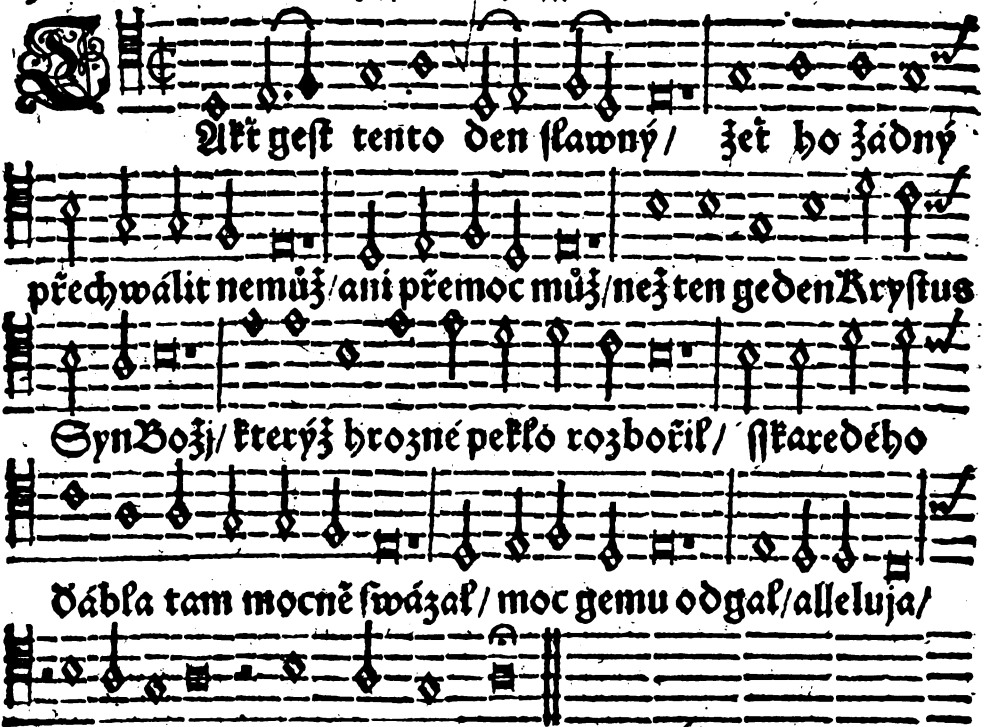

alleluja/chwalmež BOha.

¶ Wjme giſtě/ že ſy wſtal Kryſte/ mocně/ſměle/w ſwém ſwatém těle/welmi weſele. Wywedl ſy wen duſſičky gaté/ Adama/ Ewu/y Otce Swaté. Wywedl ſy ge z mjſta temnoſti/ do wěčné radoſti/ alle: alle: chwalmež Boha. ¶ Protož kažďý Křeſtian wěrný nepřeſtáweg od chwály Božj/ w tento den ſlawný. Neb w Kryſtowém z mrtwých wzkřiſſenj raduge ſe wſſecko ſtworenj/ nebe/ země/ dřjwj/ kořenj/ Pána Boha chwálj/ alle: alle: chwalmež Boha. ¶ Pro twé ſlawné z mrtwých wſtánj Gezu Kryſte odpuſť nám winy naſſe/ hřeſſenj. Tys nám tento den ſlawný ſprawil. Žiwot wěčný/ ty ſy nám zgewil. Wěčné ſmrti/y plá-

čezba/

če zbawił. Kdyżs ſwau moc zgewił/ alleluja/ alle: chwalmež Boha.

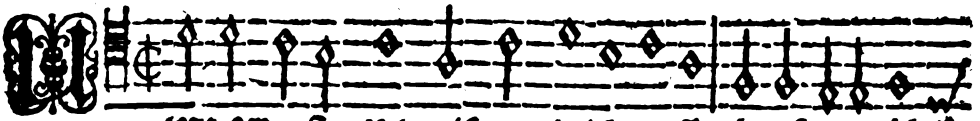

Mkeł Kryſtus Pán náſs/ pro hřjchy naſſe/ by oſprawedlnił

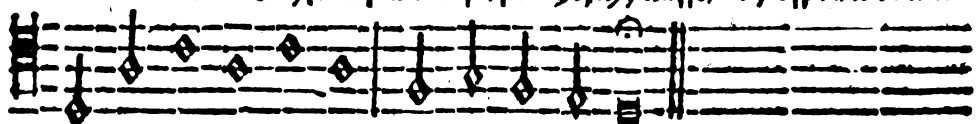

náſs/ giż z mrtwých zaſe/ wſtał/ alle lu ja.

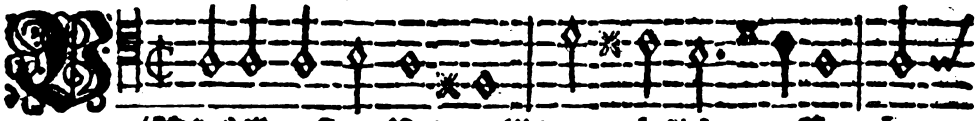

Mřeł Kryſtus Pán náš/ pro hřjchy naſſe/ by

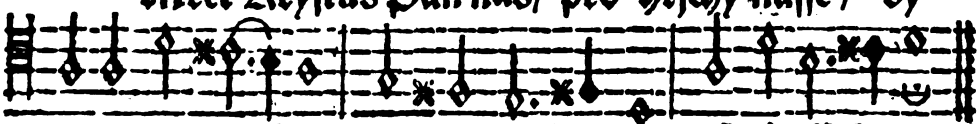

oſprawedlnił náſs/ giż z mrtwých zaſe/ wſtał/ alleluja.

¶ My żiwot ztratili/ pro hřjchy naſſe/ on bychom ożili/ giż z mrtwých zaſe/ wſtał alle. ¶ Bjdy w niż gſme byli/ pro hřjchy naſſe/ on bychom pozbyli/ giż z mrtwých zaſe/ wſtał alle. ¶ Smrt genż hubiła náſs/ pro hřjchy naſſe/ on ſmrtj ſwau ſňał z náſs/ kdyż z mrtwých zaſe/ wſtał alle. ¶ Diábła genż náſs dáwił/ pro hřjchy naſſe/ on geg mocy zbawił/ kdyż z mrtwých zaſe/ wſtał alle. ¶ Protoż nezauffegme/ pro hřjchy naſſe/ ale w něg dauffegme/ genż z mrtwých zaſe/ wſtał alle: ¶ W oſſkliwoſti měgme/ złé hřjchy naſſe/ Kryſta požádegme/ genż z mrtwých zaſe/ wſtał alle. ¶ Ať neprawoſti nám/ a hřjchy naſſe/ odpuſtj/ genż geſt ſám/ giż z mrtwých zaſe/ wſtał alle. ¶ Wzkřjſſeny

Geżjſſi/ shlaď hřjchy naſſe/ ſlyſs Křeſtianſkau Řjſſi/ genżs z mrtwých zaſe/ wſtal alle. ¶ Slyſs naſſe wolánj/ genżs hřjchy naſſe/ ſmazal/ na ſkonánj/ a z mrtwých zaſe/ wſtal alle. ¶ Smilůg ſe nad námi/ ať hřjchy naſſe/ ſkrze tĕ ſau ſmazáni/ genżs z mrtwých zaſe/ wſtal alle. ¶ Po zdegſſj bjdnoſti/ kdeż hřjchů wjce nebude/ żaloſti/ kdyż z mrtwých wſtanem/ přiwed k radoſti.

Gako: Proſpĕwůgmeż wſſickni nynj.

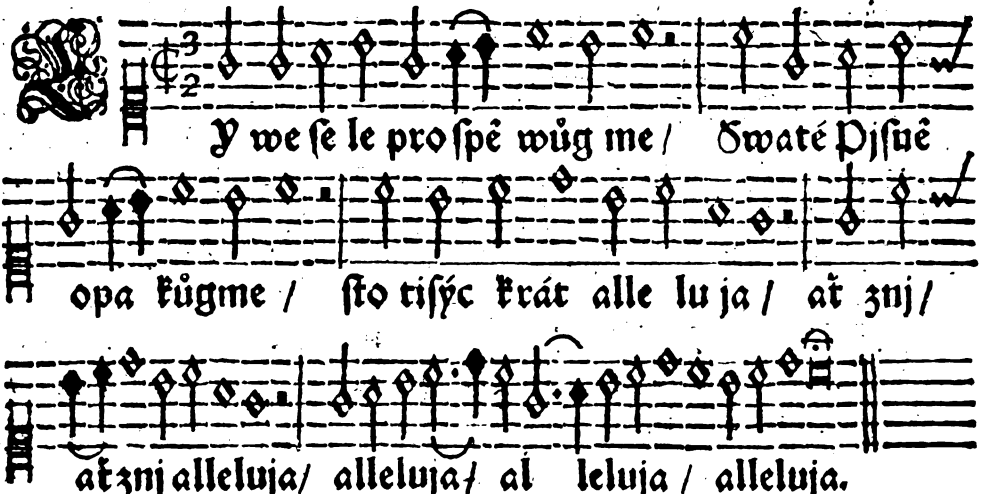

¶ Neb giż geſt tomu třetj den/ gakż byl pro nás Pán wmučen/ kterýż dnes ſlawnĕ z mrtwých wſtal/ a wſſecken Swĕt obradował/ alle. ¶ Při geho ſlawném wzkřjſſenj/ ſtalo ſe zemĕ třeſenj/ Angelů Swatých widĕnj/ a ſżenami rozmlauwánj/ alle. ¶ A kdyż Pán Geżjſs z mrtwých wſtal/ mnohým ſe Swatým wkázal/ s nimi ſpolečnĕ obżowal/ a ſrdce gich obradował/ alle: ¶ Tu kdeż ſe ſpolu ſebra-

sebrali/ a zawřené dweře měli/ o těch wěcech rozmlau=
wali/ kteréž gsau se Pánu staly/ alle: ¶ Zstrassenj byli té
chwjle/ Král slawný wstaupil k nim mjle/ pokog swůg gim
wyprawuge/ ruce/ nohy vkazuge/ alle: ¶ Řka gim/ co gste
zarmauceni/ mysslenj w srdce wstupugj/ žebysste ducha
widěli? wizte ruce mé/ y nohy/ alle: ¶ Pro nedowěru ge
trestal/ a pjsmo gim oznamowal/ po wssem swětě gjti ká=
zal/ a požehnánj swé gim dal/ all. ¶ Potom se k swému
Otcy bral/ aby Králowstj se vgal/ a se Swatými radowal/
a tak na wěky kralowal/ all: ¶ Gemuž Kůrowé Angelsstj/
wssickni měsstané nebesstj/ y také žiwlowé zemsstj/ chwálu
činj na wýsosti/ alle. ¶ Ke cti Otcy nebeskému/ y geho
Synu milému/ y také Duchu swatému/ wzdegmež na wý=
sosti chwálu/ alle. ¶ Z takowého opatřenj/ wzdáweg=
mež djků činěnj/ magjc wděčná srdce/ k chwále/ Pána
Krysta swého Krále/ alle. ¶ Žádegmež Božské milosti/
ať nám w geho včastnosti/ dá dokonce setrwati/ po smrti
s nim kralowati/ alle. ¶ W den wzkřjssenj blaženého/
dogjti nápodobného/ těla/ dusse oslawenj/ tak dokoná w
nás spasenj/ alle. ¶ Kryste pro twé z mrtwých wstánj deg
nám hřjchů odpusstěnj/ ať nás nezže wěčný plamen/ vcho=
weg nás Kryste/ Amen/ alleluja.

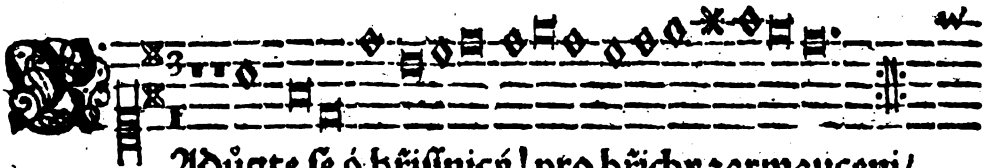

Adůgte se ó hřjssnjcý! pro hřjchy zarmaucenj/
Neb/ gsteli práwě kagjcý/ dogdete odpusstěnj.

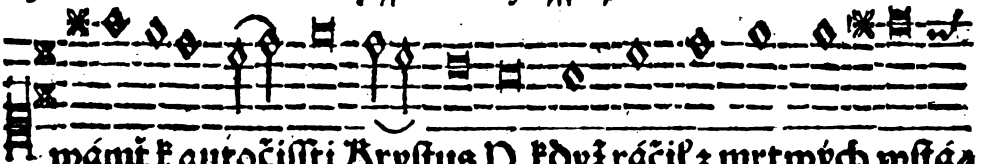

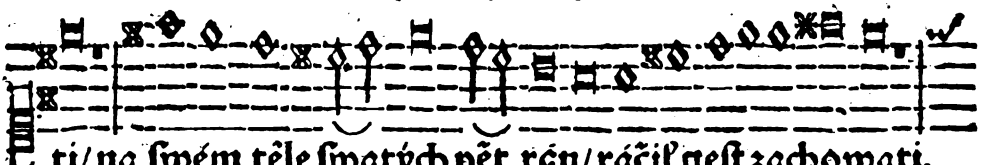

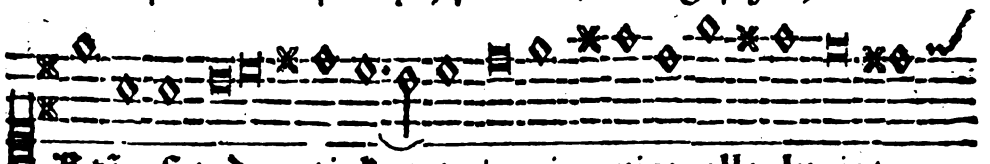

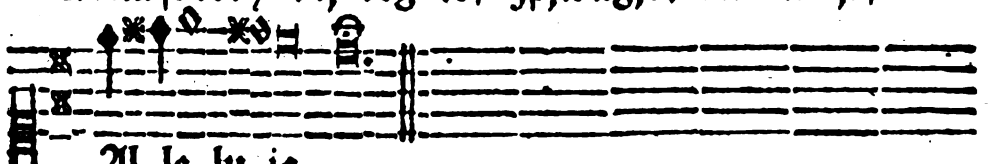

¶ Radůgte ſe ſprawedliwj/ genž gſte w miloſti Božj/ budeť wám Bůh miloſtiwý/ a miloſt w wás rozmnožj. Nebo z lásky k nám Kryſtus Pán/ když ráčil z mrtwých wſtáti/ na ſwém těle pět ſwatých ran/ ráčil geſt zachowati. Mi-lůgtež ho tedy zaſe/ zpjwagjc alleluja/ alle. ¶ Radůgte ſe lidé ſtraſtnj/ poſtawenj w žaloſti/ chudj/ nemocnj/ neſſtia-ſtnj/ plačjcý w ſwé auzkoſti. Wámť k potěſſenj Kryſtus Pán/ když ráčil z mrtwých wſtáti/ na ſwém těle pět ſwa-tých ran/ ráčil geſt zachowati. W těch tedy mějte nadě-gi/ zpjwagjc/ alleluja/ alle. ¶ Radůg ſe Cýrkwi Křeſtian-ſká/ na zemi bogugjcý/ neb w twém bogi miloſt Božſká/ přiſpěge ti k pomocy/ tobě za pewnoſt Kryſtus Pán/ když

ráčil

ráčil z mrtwých wſtáti/ na ſwém tĕle pĕt ſwatých ran ráčil geſt zachowati. Swjtĕzýſs/ bogúg ſtatečně/ zpjwagjce alleluja/ alleluja.

Gako: Proſpĕwúgmež wſſickni nynj. Aneb gak notowáno.

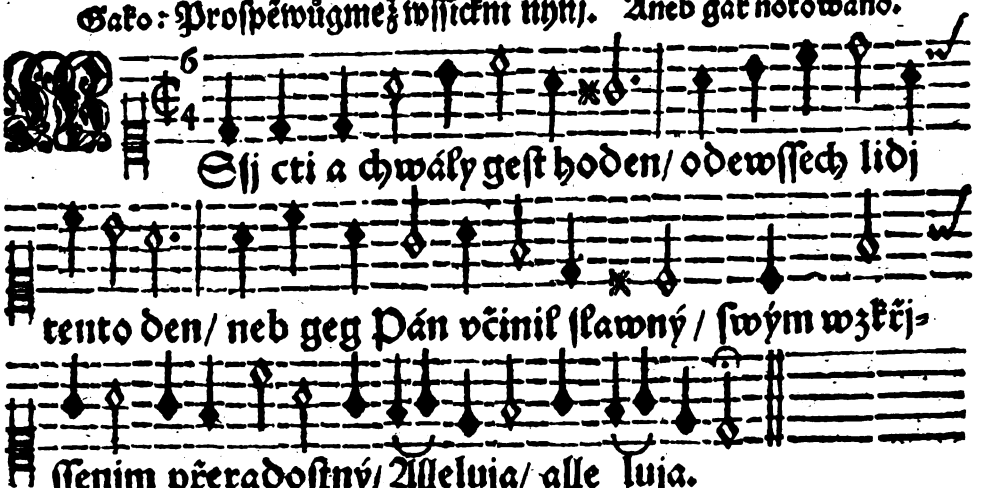

¶ Smrt přemohlaďſatanáſſe/ ſylné nepřátely naſſe/ nás z gich mocý wyſwobodił/ a k naděgi žiwé zplodił/ alleluja. ¶ Radúgme ſe w něm s weſelim/ s Pánem naſſim z mrtwých wſtalým/ a za geho dobrodinj/ čiňme mu wěčné chwálenj. alleluja. ¶ Kkauc: děkugem tobě z twého Gezu Kryſte welebného wjtězſtwj / kterés obdržeł/ kdyžs pro nás na Kříži wmřeł / alleluja. ¶ Zeyſkałs nám oſprawedlněnj / ſkrze ſwé ſlawné wzkřiſſenj / ſpokogiw hněw Otce ſwého/ ſkłoniłs k ſlitowánj geho. alleluja. ¶ A abychom potěſſenj/ mohli mjti w twém wzkřiſſenj/ ſwědomj nám ſpokogugeſs/ když nás Duchem ſwým darugeſs. alleluja. ¶ Obžiw nás ſwatau miłoſtj/ genž ſy žiw w Otce ſlawnoſti/ ať z hřjchúw ſwých wywſtáwáme/ w ctnoſtném žiwotě trwáme.

me. Alleluja. ¶ A kdyż nás přigdeſs ſaudíti / rač z naſſich hrobů zbuditi / nás k żiwotu oſławnému / twým wěrným připrawenému. Alleluja. ¶ Abychom tebe chwálili / bez přeſtánj welebili / magjce s tebau ſławný den / w twém Králowſtwj wěčný / Amen. Alleluja.

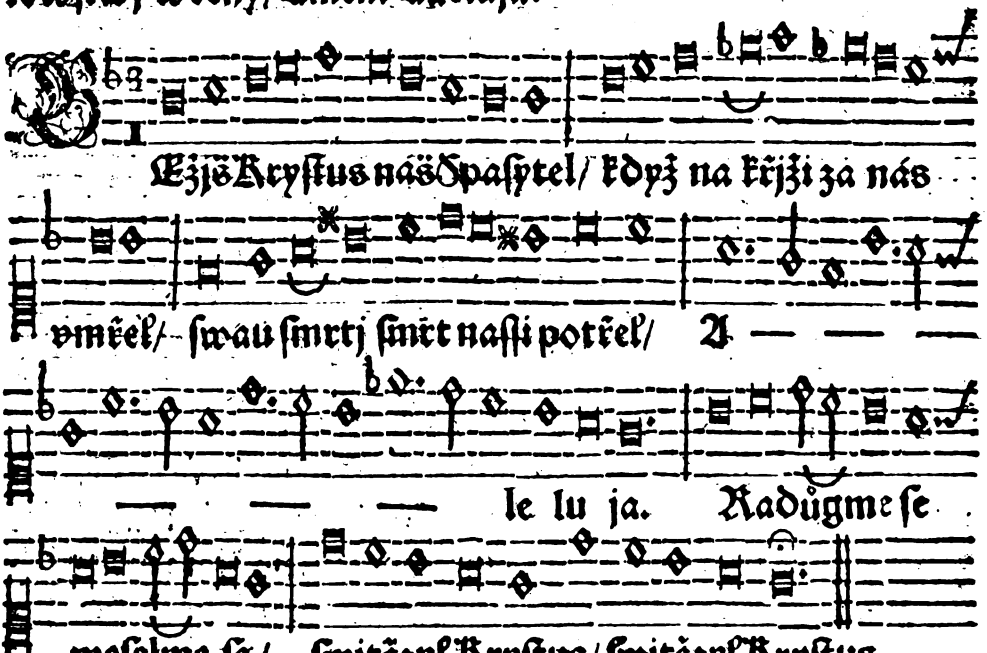

¶ Zbawił gi oſtna gegiho / ſproſtił nás ſtrachu hrozného / y tyránſtwj wkrutného / alle: Radůgme ſe / weſelme ſe. Swjtězył Kryſtus. ¶ Giż Pán korauhew wywěſył / wjtězſtwj zgewně ohlášył / kteréż nad ſmrtj ſpůſobił / Alleluja. Radůgme ſe / weſelme ſe. Swjtězył Kryſtus. ¶ Patřmeż na geho wzkřjſſenj / měgme z něho potěſſenj / proti ſmrti zarmaucenj alle. Radůgme ſe / weſelme ſe. Swjtězył Kryſtus. ¶ Rcem ſmrti: kdeż geſt twůg oſten? giż geſt aż do

cela

těla ztupen/ wěrný gest twé mocy zbawen/ alle. Radůgme se/ ꝛc. ¶ Nemáss práwa prwněgssjho/ na Křesťana wěřjcýho/ gižť sme wyprosstěni z něho/ alle. Radůg me se/ ꝛc. ¶ Ač tělo máss vmořiti/ a do hrobu položiti: wssak wjc nemůžess sskoditi/ alle. Radůgme se/ ꝛc. ¶ Neb Krystus Pán w onom čase/ nasse těla wzkřjsý zase/ kdyžto k saudu přibeře se/ alle. Radůgme se/ ꝛc. ¶ Gežjssi náss Spasyteli/ zažeň nasse nepřátely/ genžby nám sskoditi chtěli/ alleluja. Radůgme se/ ꝛc. ¶ Zbaw nás swazku wěčné smrti/ rač nás k žiwotu wzkřjsyti/ sláwau w nebi obdařiti/ alleluja. Radůgme se/ weselme se. Swjtězyl Krystus.

Gako: O! Spasytedlná Hostyně.

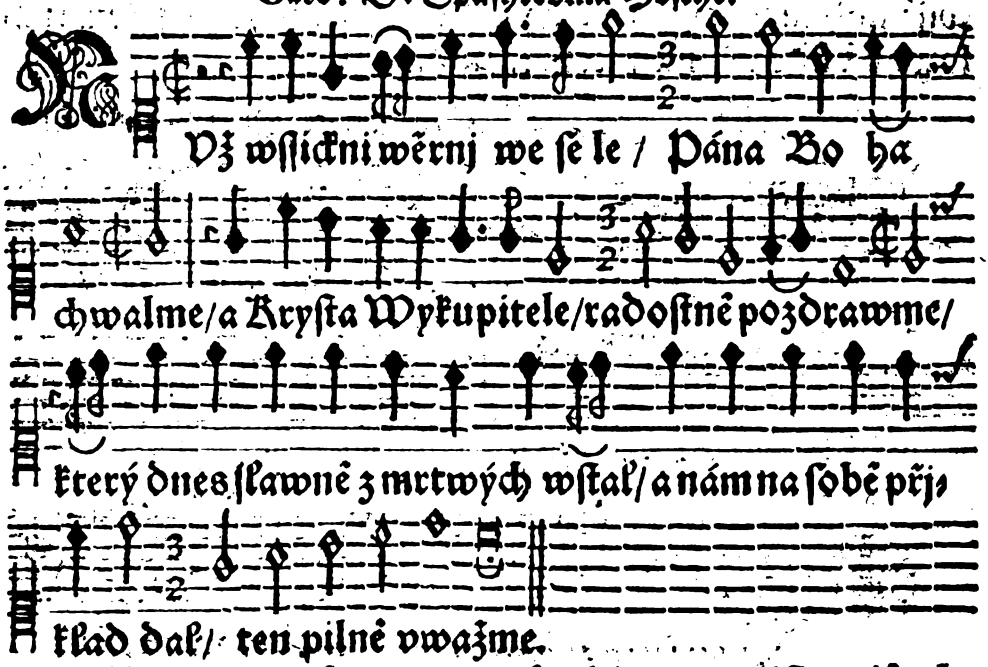
Nyž wssickni wěrnj we se le/ Pána Bo ha
chwalme/ a Krysta Wykupitele/ radostně pozdrawme/
který dnes slawně z mrtwých wstal/ a nám na sobě přj-
klad dal/ ten pilně vwažme.

¶ Na zemi mnoho pracowal/ až k tomu přistaupil/ aby nás/

nás/ kteréž milowal/ swau smrtj wykaupil/ tjm chtě smrt na-
ssj zkazyti/ a nám žiwot nawrátiti/ gegž nám Adam ztratil.
¶ To když na křjži dokonal/ ležel tři dni w hrobě/ a potom
slawně z hrobu wstal/ wzkřjsýw tělo sobě. Památku toho
wzkřjssenj/ Cýrkew k swému potěssenj/ činj w této době. ¶
Slussněť se magj těssiti/ pobožnj Křesťané/ magjce aučastni
býti/ této sláwy Páně: Nebť y oni w den poslednj/ wstanau
sláwau ozdobenj/ kteráž nepřestane. ¶ Potupmež tedy
bosti těla smrtedlného/ y wssecky swěta marnosti/ y ďábla
zlostného. Plňme Božj přikázanj/ trwegme w nasledowá-
nj Gežjsse milého. ¶ Přigdeť nepochybně ten čas/ wssem
wěrným žádaucý/ že k wěčné sláwě wzkřjsý nás/ Pán Bůh
wssemohaucý/ wstawsse do nebe půgdeme/ s Krystem kra-
lowat budeme/ na wěčnost budaucý.

Gako: Třetjho dne wstal Stwořitel Nebo: Otče Bože wssemohaucý

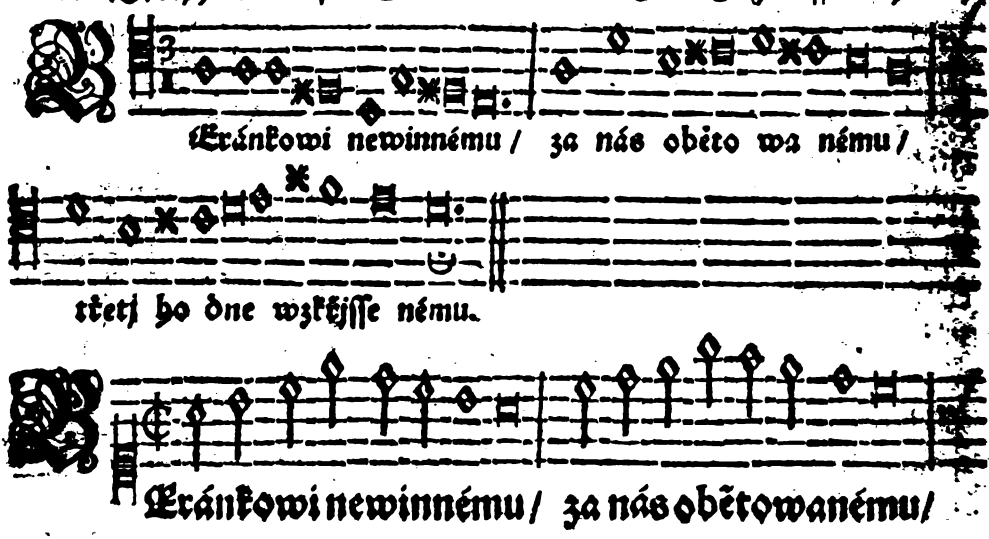
Eránkowi newinnému/ za nás oběto wa nému/
třetj ho dne wzkřjsse nému.
Eránkowi newinnému/ za nás obětowanému/

třetj

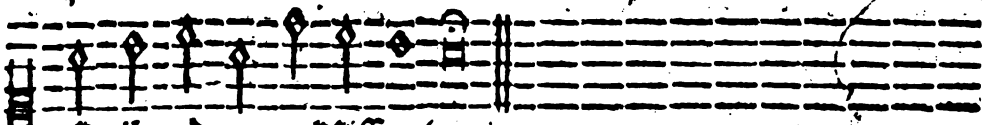

třetjho dne wzkřjſſenému.

¶ Obětůgmež wzáctné chwály/Křeſtiané welcý y malj/ gakž nám Swatj přjklad dali. ¶ Beránek wykaupil owce/ ſmrtj ſwau ſpokogil Otce/ včinen gſa wěrných ſmjrce. ¶ Smrt a žiwot toto dwoge/ wedlo o nás diwné boge/ přemoh ſmrt Knjže pokoge. ¶ Ač vmřel původ žiwota: wſſak geſt ſmrti moc odgatá/ zkažena gſau gegj pauta. ¶ Wſtal zas Kryſtus dne třetjho/ po ſkončenj boge ctného/ žiw geſt w ſláwě Otce ſwého. ¶ Powězyž nám o! Marya! co ſy na cestě ſpatřila/ když ſy k hrobu poſpjſſila? ¶ Spatřila ſem hrob žiwého/ Kryſta Pána wzkřjſſeného/ wykupitele naſſeho. ¶ Raucha/ také proſtěradla/ Angely též ſem widěla/ ſwědectwj gegich ſlyſſela. ¶ A tak Pán Kryſtus w ſwém těle/ tomu wſickni wěřte cele/ předſſel ſwé do Galilee. ¶ Sluſſjť Maryi wěřiti/ co prawj/ za giſté mjti/ nechcemli w wjře zblauditi. ¶ Žádné pochybnoſti nenj/ o Kryſta Pána wzkřjſſenj/ podlé Pjſem wyſwědčenj. ¶ Gežjſſi Kryſte wzkřjſſený/ ſláwau Božj oſlawený/ ſmilug ſe nad námi wſſemi. ¶ Alleluja k twé cti Kryſte/ kterýž ſy wſtal z mrtwých giſtě/ ať znj w každém swěta mjſtě.

Pěknégſſj notu na tu Pjſeň wiz w liſtu 107. Radůgte ſe Křeſtiané naſtal den/ atd. Muž ſe také zpjwati gako: Wzdegmež čeſt Bohu ſwému.

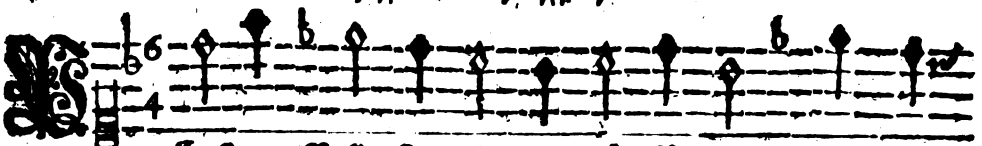

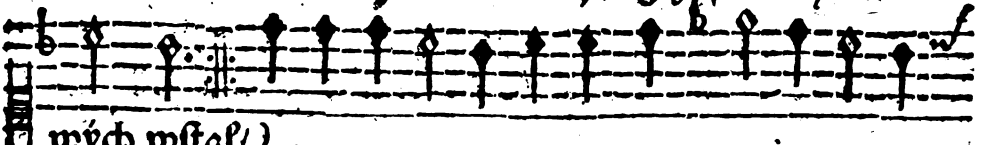

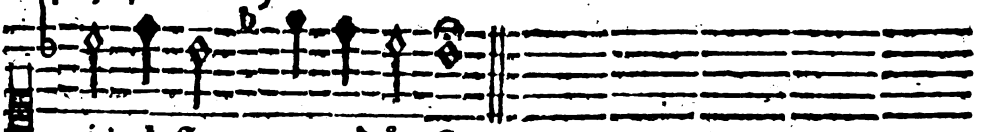

℣ Swatj Patryarchowé/ pleſeyte radoſtj/ wěrnj Božj ſlauhowé/ wygděte z temnoſtj. Čeho ſte žádali/ ſſtiaſtně ſte dočekali/ přiſſlo k nám ſpaſenj. ℣ Pleſeyte Angelowé/ nebeſſtj měſſtané/ zarmuťte ſe ďáblowé/ pekelnj katané. Kryſtus ſwět wykaupił/ peklo ſſtaſtně obkaupił/ wězně wyſwobodił. ℣ Radůgte ſe nebeſa/ otwjreyte brány/ nebeſký rág ať pleſá/ Kryſtus wjtěz ſlawný / nowé z pekla wede/ měſſtany/ k wám přiwede / do wěčné radoſti. ℣ O! nebeſké ſlunýčko! ſwjtiž dnes gaſněgi/ kráſné nebes očičko / patřiž weſelegi / radůg ſe z wzkřjſſenj/ genžs truchlilo z trápenj / ſtwořitele ſwého. ℣ Radůgte ſe ó lidé! neb wáſs wykupitel/ včinił konec bjdě / kterauž had nepřjtel / na wás był vwedł / když Adama podwedł / wás wſſecky zawedł. ℣ Radůg ſe wſſecka země/ powětřj/ y moře/ zemſké/ y mořſké plemě/ necheg wſſeho hoře/ wjtey Pána twé-

ho/

ho / dnes z mrtwých wzkřijſſeného / wjtěze ſlawného. ℣ Weſelte ſe ptáčkowé / prozpěwugte ſkadce / k tadoſti opra-wdowé / wzbuďte lidſké ſrdce / z zelené wětwičky; pěyte libé pjſničky / k ſláwě Krysta ctného.

Gako: Pán Gežiſs Krystus wſtal / w liſtu 227.

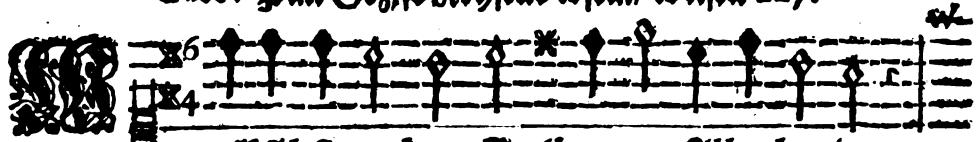

Eſel ſe nebes Králowno / Alle lu ja.

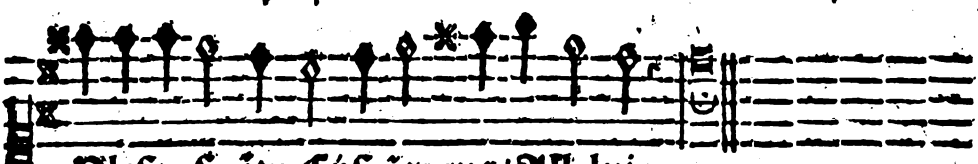

Pleſey ſwéta Cýſařowno / Alleluja.

℣ Néb Syn twůg / gehožs noſyla / Alleluja. Wſtal z mrtwých Matičko miłá / Alleluja. ℣ Gehožs mrtwého płakała / Alleluja. Wſtal z mrtwých Krystus twá chwała / Alle. ℣ Tělo genž nahé wiſelo / Alle. Wrauſſe ſláwy ſe zaſtkwělo / Alle. ℣ Rány geho ſau zhogený / Alle. Stkwj ſe co drahé kamenj / Alle. ℣ Twář prw bledá a zſynałá / Alleluja. Gako ſlunce bleſk wydała / alleluja. ¶ Oči ſmrtj zamračené / alleluja. Gak hwězdy ſau oſwjcené / allelu. ℣. Tělo geho prw ſmrtedlné / alleluja / včiněno neſmrtedlné / alleluja. ℣ Giž wſſecek krásný a ſtriaſtný / alleluja. Wjce než ſlunce geſt gaſný / alleluja. ℣ W té ſwé ſláwě a gaſnoſti / alleluja. Žůſtane až na wěčnoſti / alleluja. ℣ Radůg ſe z té ſláwy geho / alleluja. Přimluw ſe za nás u-ného / alleluja.

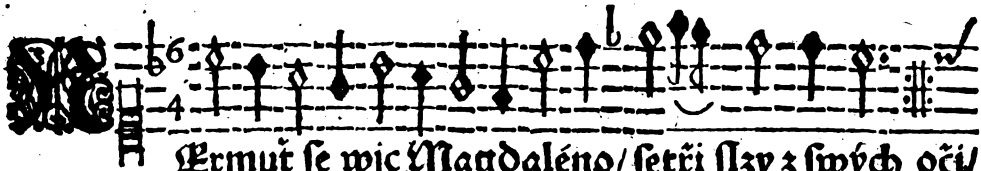

Ermuť ſe wjc Magdaléno/ ſetři ſlzy z ſwých očj/
Potěſs ſe truchliwá żeno/ giż ſe wſſe gináč točj.

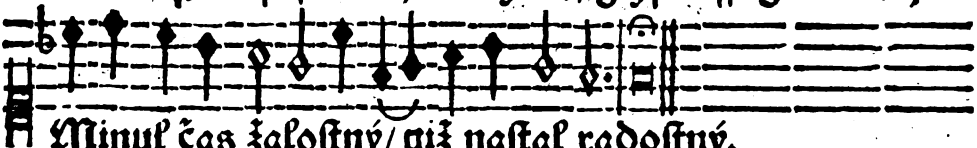

Minuł čas żaloſtný/ giż naſtał radoſtný.

¶ Kryſtus Geżjſs vmučený/ ktereżhoż hledáš w hrobě/ dnes wſtał z mrtwých oſlawený/ ſtkwj ſe w welké ozdobě/ tělo geho kráſné/ gako ſlunce gaſné. ¶ Rány geho ſe zhogiły/ pominuło trápenj/ wſſecky gizwy ſe ztratiły/ poſſkwrny na něm nenj; nižádné boleſti/ nemá wjce ſneſti. ¶ Toliko pět náſs miłý Pán/ łáſky ſwé na znamenj/ zanechał na ſwém těle ran/ coż k ohyzdnoſti nenj/ nýbrż k ozdobnoſti/ k ſłáwě/ a miłoſti. ¶ Tělo geho prw ſmrtedlné/ a bjdám podrobené/ včiněno neſmrtedlné/ a wſſech ſtraſtj zbawené. Giż geſt wſſecko kráſné/ miłé/ a přegaſné. ¶ Té kráſy čas nevkrátj toho ſſtěſtj nezměnj. Bude w té ſłáwě trwati/ na wěky/ bez ſkončenj/ geſt ſebau bezpečná/ ſłáwa geho wěčná. ¶ Po něm wſſickni ſprawedliwj/ ktereżż ſe Boha bogj/ a gſau dobře w ſwětě żiwi/ odpočinau w pokogi/ oſławenj budau/ kdyż z mrtwých powſtanau. ¶ Dey nám Kryſte neymileyſſj/ téż k té ſłáwě přigjti/ po ſtráſti a prácy zdeyſſj/ na twau ſłáwu patřiti/ w twé nebeſké řjſſi: dey nám to Geżjſſi.

Na=

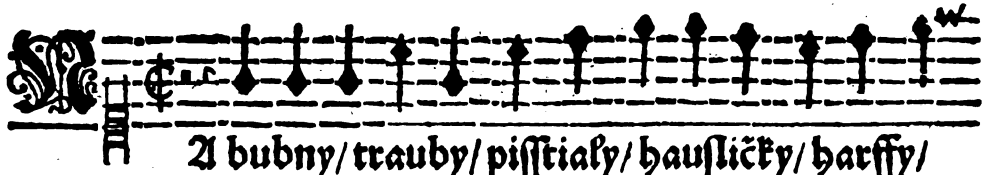

A bubny/ trauby/ piſſtialy/ hauſličky/ harffy/

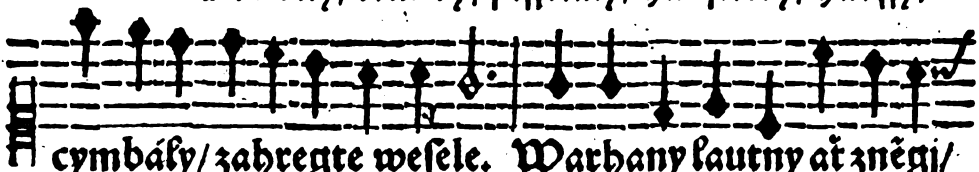

cymbály/ zahregte weſele. Warhany lautny ať znĕgj/

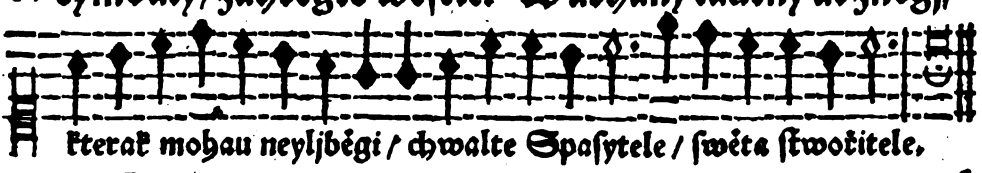

kterak mohau neyljbĕgi / chwalte Spaſytele / ſwĕta ſtwořitele.

¶ Giž ſau ſe ty wĕcy ſtaly / gichž ſe pekelnjcy báli / neb ſau oblaupenj. Giž ſmrt ſmrtj porazena / ďabelſká moc potlačena/ lidſké pokolenj/ mĕg dnes potĕſſenj. ¶ Gežiſs Kryſtus náſs miły Král / mocně / ſlawně dnes z mrtwých wſtal/ ſmrt wĕčnau přemoha/ zbawil nás oſtnu gegiho/ zproſtil nás hřjchu hrozného/ z čehož radoſt mnohá gde nám/ chwalmež Boha. ¶ Giž Pán korauhew wywĕſyl / wjtĕzſtwj zgewně ohlásyl/ nad ſmrtj/ a ďáblem : wažmež geho oſlawenj/ mĕgme z něho potĕſſenj/ my též z mrtwých wſtanem/ s miłým Kryſtem Pánem. ¶ Gen hleďme ctně žiwi býti/ a to/ co chce Bůh/ činiti/ warugjc ſe zloſti. Když bude ſaudného dne čas/ Kryſtus powolá k ſobĕ nás/ z neſmjrné miłoſti/ do wĕčné radoſti.

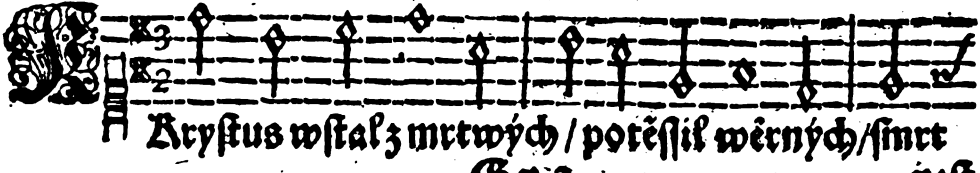

Kryſtus wſtal z mrtwých / potĕſſil wĕrných/ ſmrt

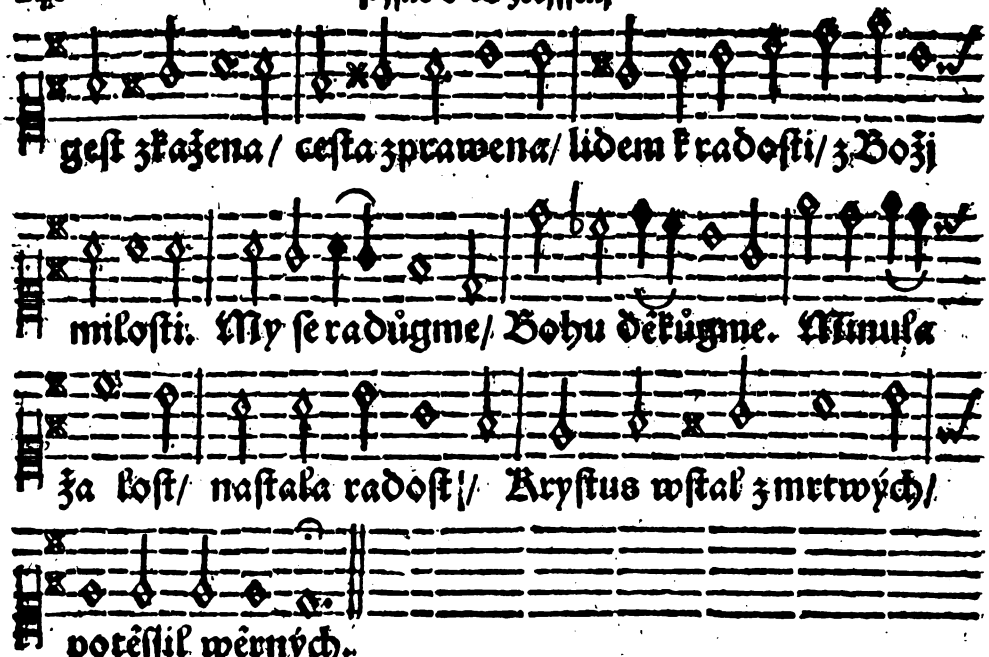

¶ Diábla zlostného / hada starého / potřel swau smrtj / a wstal w den třetj / nám k potěssenj / a nám k spasenj. My se radůgme / Bohu děkůgme. Minula žalost / nastala radost / Krystus wstal z mrtwých / potěssil wěrných. ¶ Dnes Otce swaté / z předpeklj wzaté / wlastnj mocnostj / wywed z temnosti; budauť geg wděčně / chwáliti wěčně. My se radůgme / Bohu děkůgme. Minula žalost / nastala radost / Krystus wstal z mrtwých / potěssil wěrných. ¶ My též geg ctěme / a w něg dauffegme / že z časné strásti / do rágské wlásti / skrz něg přigdeme / a s nim budeme. My se radůgme / &c.

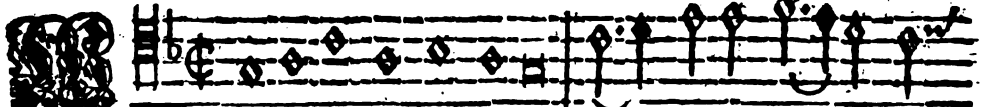

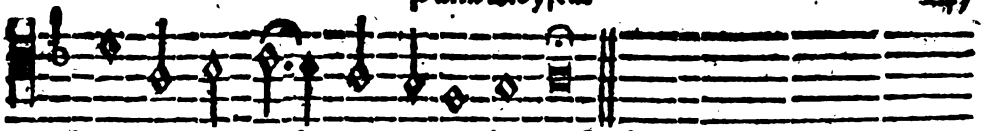

tězyw/třetjho dne z mrtwých wſtal.

R./Abychom z hřjchů wſtali/ geho naſledowali/ potom s njm v wěčné radoſti přebýwali. ¶ Angel ſlawnoſt zwěſtowal/ když ſe Marygi přegaſně a ſlawně byl vkázal. ¶ Weſelé narozenj/ ſlawnégſſjt geſt giž každému wěrnému wykaupenj. ¶ By byl pro nás netrpěl/ coby nám ſwým wtělenjm/ rozenjm byl proſpěſſen: ¶ Ale geho wzkřjſſenj/ geſtiť každému zbožnému w náděgi vpewnénj. ¶ O vtěſſená ta noc/ w njžto naſſeho nepřjtele ſwázal/ y odgal moc. R./ Abychom z hřjchůw wſtali/ ꝛc. ¶ Wěznj hlaſem radoſtným/ s pláčem gſau zkřikli/ zawjteg náſs Krále žádoſtiwý. ¶ Neb gſme z dáwna w temnoſtech wolali/ žádali wždycky twé weliké pomocy. ¶ Král s korauhwj zawjtal/ peklo y geho Králowſtwj ſám mocně pobogowal. ¶ Adama/ s geho ſyny/ pogal y wedl ge do nebe wěčného kralowánj. ¶ Angelé ſau zpjwali/ nebe y země y moře/ gemu ſe radowali. ¶ A protož my Křeſtiané/ dnes geho/ ſlawně/ náboženě/ pamatůgme wzkřjſſenj. R./ Abychom z hřjchůw wſtali/ geho následowali/ potom s njm v wěčné radoſti na wěky přebýwali.

Gako: Radůgme ſe wſſickni nynj. na liſtu 229.

PO ſmrti Otec nebeſký/ gako lew welmi vdatný/ ſylně řewa wzkřjſſyl Syna/ ſlawně ſwého Syna. ¶ Powſtaň má ſláwo gediná/ genžs trpěla pro člowěka/ by geg zproſtila od ſmutka/ y také od pekla. ¶ Zwučným hlaſem

ſezpj-

ſezpjwegme/ Bohu Otcy chwálu wzdegme/ y geho Synu
milému/ y Duchu ſwatému. ¶ Ctná Maryа Magdaléna/
neyprwnj radoſt přineſla/ Petrowi gi powěděla/ y wſſem
zwěſtowała. ¶ Řkauc/ że ſem Pána widěla/ a z toho ſem
radoſt měla/ a wám gi také zwěſtugi/ w prawdě wypra-
wugi. ¶ Na křjži genž byl vmrtwen/ zgewil ſe ſwatým
wjtěz ten/ Apoſſtolům zarmauceným/ wſſem ſwým žalo-
ſtiwým. ¶ Tu kdež ſe byli ſebrali/ pro ſtrach židowſký za-
wřeli/ z miſtra ſwého žaloſt měli/ geg widět žádali. ¶ Ge-
žjſs Kryſtus wjtěz ſylný/ wſſel tam zawřenými dwerěmi/
y ſtál proſtřed nich/ a řka gim: pokog wám s weſeljm. ¶
Nechtěgte ſe ſtrachowati/ ani také domnjwati/ žebyſſte
Ducha widěli/ a mne tu neměli. ¶ Tehdy y hned gim v-
kázał/ nohy/ ruce/ tjm dokázał; oni geſſtě newěřili/ ale ſe
diwili. ¶ Chtě Pán k wjře poſlauziti/ řekł: máteli co gj-
ſti/ z obecného tu pokrmu/ gedł geſt rybu pečenau. ¶ Když
Pán před nimi pogedł/ oſtatky dał gim a řekł: tatoť gſau
giſtě ſłowa má/ genž gſau k wám mluwena. ¶ A tu gim
rozum otewřeł/ by każdý pjſmu rozuměł/ że muſył Kryſtus
trpěti/ a tak w ſławu wgjti. ¶ Byť w gménu geho poká-
nj/ y wſſech hřjchůw odpuſſtěnj/ kázali mezy národy/ roz-
ličnými rody. ¶ Kdož vwěřj/ pokřtěn bude/ takowý že
ſpaſen bude/ mage ſpogenj tau wěrau/ s Gežjſſem ſwau
hlawau. ¶ O! Kryſte genž ſy z mrtwých wſtał/ a wězně
ſy s ſebau pogał/ když pogmeſs nás z toho ſwěta/ vwed k
twým w nebeſa. ¶ Zwučným hlaſem ſezpjwegme/ Bohu
Otcy chwálu wzdegme/ y geho Synu milému/ y Duchu
Swatému.

Ay

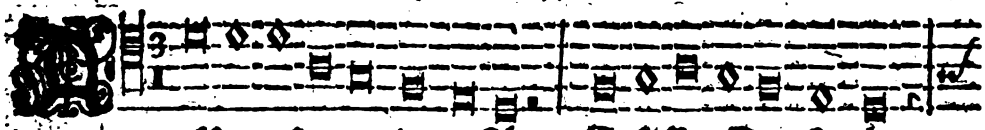

Y nuž nynj weſele / Gežjſſe Spaſytele /

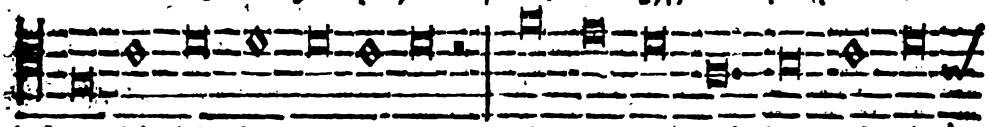

kterýž wſtal z mrtwých cele / chwalmež wſſickni nábožně

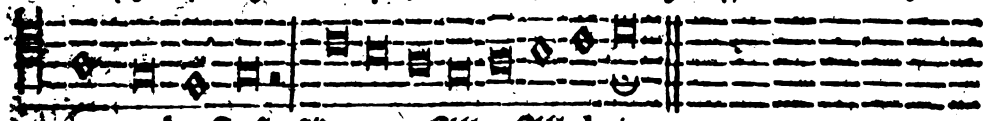

y radoſtně řkauce: Alle / Alleluja.

¶ Král ſlawný wſtaw k pekłu ſſeł / hauff Angełůw před nim ſſeł / aby ſſatan otewřeł / gakož Dawid o tom był předpowěděł / řcemež Alleluja. ¶ Tuť pekło mocně obłaupił / kwaltem do něho wſtaupił / ďábeł před njm poſtaupił / wyſwobodił / kteréž krwj wykaupił / řcemež Alleluja. ¶ Złámał záwory železné / zetřeł brány měděnné / tu shromáždił ſwé wěrné / kteréž ďábeł držeł dáwno zgjmané / řcemež Alleluja. ¶ Adam / Ewa / ginj Swatj / s gakau z křikli radoſti / wjteg náſs miłý hoſti / kteréhož gſme my čekali s radoſti / řkauce / Alleluja. ¶ Tuť ſwau korauhew rozwinuł / ſwé wěrné pod nj shrnuł / k ſobě mjle přiwinuł / aby gemu žádný z nich nezahynuł / řcemež Alleluja. ¶ Y brał ſe s nimi do Ráge / wſſeho ſwěta moc mage / zbrog angełſký pleſage / [illegible]up Swatých za njm kráčeł zpjwage / pjſeň / Alleluja. ¶ Ay Marye ho hledały / ráno v hrobu były / tu Angeły widěły / a o geho z mrtwých wſtánj zwěděły řkauce Alleluja. ¶ Pán Gežjſs ſe gim vkázał / a pozdrawenj gim dał / s ni-

mi mjle rozmlauwal/ včedlnjkům o ſwém wzkřjſſenj
zal/ řcemež Alleluja. ¶ Miły Kryſte wzkřjſſený/ wzh
niž na twé Křeſtiany/ odpuſtiž naſſe winny/ deg nám
bau w nebi přjbytek wěčný/ řcemež Alleluja.

Gako: Wzkřjſſenj Spaſytele ſwého. 219.

JŽ ſe wſſecko wyplnilo/ což ó Kryſtu prorokowá
bylo/ genž gſa nebeſký Král/ ſtaupiw z nebe tělo
ſe wzal/ ſmrt křjže podſtaupil/ nás wykaupil/ w hr
bě pochowán/ wſſeho ſwěta Pán. ¶ A do pekel mo
ſtaupil/ Knjže pekelné ſwázal/ a oblaupil/ wywedl O
Swaté/ pro hřjch Adamůw tam zagaté/ wwedl ge do R
ge/ tu moc mage/ žalość pryč zahnal/ radoſt wěčnau d
K·/ Nuž ó! Křeſtiané wěrnj/ těſſte ſe nynj/ chwáljc Bo
wždy bezpřeſtánj/ brána otewřjna k wěčné radoſti/ Kryſt
wau ſmrtj. ¶ Neb geſt to wyznamenáno/ ſkrz proroky d
no ffigurowáno/ Jonáš tři dni w rybě/ gakož geſt byl
Kryſtus w hrobě/ třetj den geſt wyſſel/ zdráw zas přj
z welryba Jonáš/ tak Kryſtus Pán náſs. ¶ Třetj den
vmučenj/ gakož nám o tom ſwědčj ſwaté čtenj/ ſlaw
geſt z mrtwých wſtal/ tělo o lawené na ſe wzal/ Beránek
pokorný/ giž Lew ſylný/ ſmrti byw poddán/ giž nad ſm
Pán. ¶ Helizeus y Eliáſs/ wyznamenali/ že Kryſtus P
Bůh náš/ wſtane k vtěſſenj/ wſſech ſwých wěrných k ob
ſelenj/ gakžto Samſon ſylný/ ſmrti brány mocně ztroſt
tal/ pjſma wykonal. ¶ Ay geho ſlawné wzkřjſſenj/ by
diwné též gako narozenj/ neb když na ſwět přiſſel/ Mat
ſwé Panenſtwj nezruſſil/ tak když z hrobu wynik/ čerſtw
pronik/ dwerěmi nepohnul/ pečetmi nehnul. ¶ Báli ſe přj

hroz/

hroznau báznj / gsauc přestrasseni a zmámeni strážnj / neb blesk těla geho / nad slunce mnohém gasněgssjho / mocně zarazyl ge / tak že na něg patřit nemohli / hodnj nebyli. ¶ Oswjcenj wzala ta noc / zemdlená wssech geho nepřátelůw moc / pohnula se země / neb Angel Páně sstaupil z Nebe / od hrobowých dwéřj / z wůle Božj / odwalil kámen / a sedl gest na něm. ¶ Ráno před sluncem ženy ctné / ač bylo nebezpečenstwj přjlissné / na to sau nedbaly / s mastmi se k hrobu Páně braly / aby ho mrtwého / genž žiwého gsau milowaly / mastmi zmazaly. ¶ Spolu o to rozmlauwaly / gakby dobrý aumysl wykonaly / neb gim w tom překážel / kámen kterýž v dwéřj ležel / byl weliký welmi / ony samy sýly neměly / by geg swalily. ¶ Když gsau k hrobu Páně přissly / slunce wzesslo / kámen swalený nassly / hned se zradowaly / do hrobu wgjti nemesskaly / vzřely Angely / hned se lekly / Pána mrtwého / nenalezly ho. ¶ Y řekli gsau k nim Angelé / zwěstugjce gim radost / a weselé : nechtěgte se báti / nebť se wám toto dáwá znáti / koho zde hledáte / giž ho máte ne vmrlého / ale žiwého. ¶ Wstalť gest / giž ho nenj tuto / opatřte / kdež ho položili / mjsto / ale rychle gděte / včedlnjkům geho zwěstůgte / také y Petrowi / o Krystowi že gest z mrtwých wstal / gakož Dawid psal. ¶ A že wás do Galilee předegde / gakož wám w smrtedlném těle / s wámi gsa / powěděl / o swém wzkřjssenj předpowěděl / tam se ho doptáte / vhljdáte / geho samého / Pána slawného. ¶ Rychle toho nemesskaly / podle řeči Angela hned odessly / ale Magdaléna / ze wssech stálegssj nalezená / málo na to dbala / tu wždy byla / Pána hledagic / srdečně

płačic. ¶ Hned se gj Krystus vkázał: Ženo proč płáčeš/co hledáš? otázał. Wzali Pána mého/ a newjm kde położili ho/ wzałli sy ty geho/ kdes wložił ho: powěz řekła mu/ ať gá ho wezmu. ¶ A geho gest nepoznała/ že Zahradnjk gest/tak se domnjwała/ a když gi gmenował/ Marya/ řka: znáti se gj dał/ rychle se ozwała/ mistře řekła/ padła mu k nohám/y řekł k nj Pán. ¶ Nechtěg se mne dotýkati/ ale nedli bratřjm mým zwěstowati/ že wstupugi k swému Otcy/ také k Bohu wassemu/ ona hned se brała/ znáti dała/ wssem což słysseła/ také widěła. ¶ Na cestě dwa včedlnjcy/ byli o něm smutně rozpráwěgjcý/ přibljžił se gest k nim/ pjsma prorocká otwjrał gim/ trestał ge łaskawě/ včił zdráwě/ w wjře ge twrdił/ wečer se bljžił. ¶ Y potrhł se gjti od nich/ oni prosyli aby zůstał při nich/ to gsau obdrželi/ w łámánj Chleba ho poznali/ hned se nawrátili/ oznámili/ že Pán z mrtwých wstał/ gim se znáti dał. ¶ Když gest giž v wečer było/ gedenáct včedlnjků se sebrało/ a dwéře zawřeli/ neb se strachu newěrných báli/ přissel Gežjss dwěrmi zawřenými/ v prostřed nich stał/ pokog zwěstował. ¶ Mluwił k nim řeči łaskawé/ oznamuge gim wzkřjssenj swé prawé/ rány gim vkázał/ těła swého dotýkati dał/ v wjře ge twrdił/ w smutku těssił/ gedł a zpomjnał/ což gim mluwjwał. ¶ Jana s Petrem nezapomněł/ když łowili ryby/ na břeh k nim přissel/ když co gim rozkázał/ splnili/ hned se gim znáti dał/ k obědu ge wołał/ oznamował/ pjsem splněnj/ o swém trpěnj. ¶ Yže nebył s nimi Tomáš/ w spolku když k nim přissel Gežjss Pán Bůh nass/ wypadł gest z wjry/ a chytił se był nedowěry/

nechtěł

nechtěl gim wěřiti/leč widěti/ſám bude geho/y makati ho. ¶ Ay když minulo oſm dnj/ byli gſau w témž ſpolku a Tomáſs s nimi/ zawřeli ſe pewně/ neſmějc ſe ſcházeti zgewně/a Pán ge nawſſtjwil/gich potěſſil/ſtál mezy nimi/ řka: pokog s wámi. ¶ Laſkawě hned naprawował/ Tomáſſi kterýž w nedowěře trwał/ rány mu vkázał/ ruku w Bok ſwůg wpuſtiti kázał/řka: nebuď newěrný/ale wěrný. Řekl Tomáſs: Pán můg/a prawý Bůh můg. ¶ Nedowěry hned zanechał/Kryſta prawého Boha býti wyznał. Řekl mu Pán Gežjſs: Tomáſſi/že ſy widěl/wěřjſs; kteřjž newiděli/vwěřili/ o mém wzkřjſſenj/ blahoſlawenj. ¶ Gakož bylo oznámeno/ včedlnjkům/tak geſt od nich ſplněno/ ſſli do Galilee/aby widěli Spaſytele/tam ſe vkázał gim/mnohým gjným wěrným ſpolečně/ a vžitečně. ¶ Bože Otče wſſemohaucý/genžs poſyłňował Syna ſwého w prácy/myť gſme neſtatečnj/ nic nemůžem od ſebe ſami/račiž s námi býti/nás ſyłiti/pomoz trpěti/deg ſwjtězyti. ¶ Proſýmeť pro Syna twého Gežjſſe/pro přeſławné gméno geho/ račiž včiniti/ abychom geho včedlnjcy/ bez přeſtánj byli/ welebili tě na wyſoſti/doſſli miloſti. ¶ Seſſliž nám Ducha ſwatého/ať twrdj w dobrém každého wěrného/zruſſe wſſecky bludy/ zde y po wſſem křeſtianſtwu wſſudy/ prawdě twé powſtati/ pomoc dáti/ w wjře trwati/ ſſtiaſtně ſkonati. ¶ Potom z ſwé hogné miloſti/rač nás přigjti do wěčné radoſti/ať s twým miłým Synem Gežjſſem naſſjm miłým Pánem/ wždy ſe weſeljme/ tě chwáljme/ Swatý zpjwáme/na wěky/Amen.

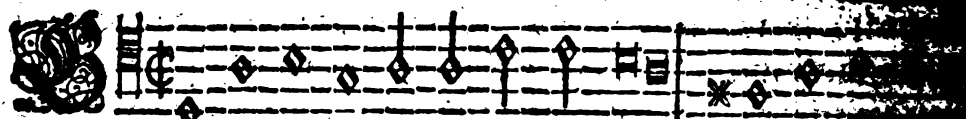

Ezu Kryste Wykupiteli/ genžs wstal z mrtw[illegible]
Vkázals se ženám poctiwým / Aposstolům

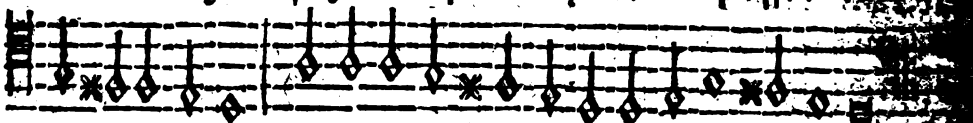

ráno w Neděli/ vtěssil sy twé wěrné/ z dobroty nesm[illegible]
y giným wěrným/ vtěssils zarmaucené/ mluwě milost[illegible]

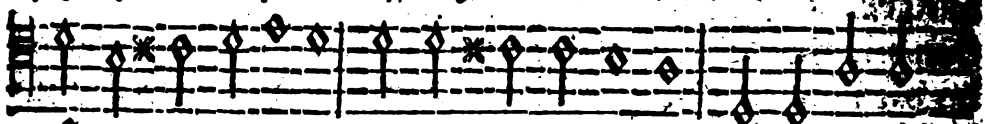

Řka/ se nelekegte/ Pána swého znegte/ hleďtež na m[illegible]

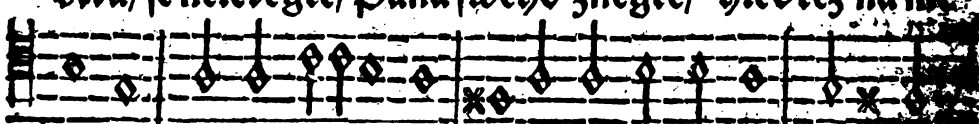

rány/ wizte bok proklaný/ pokog wám zwěstugi/ y wy-

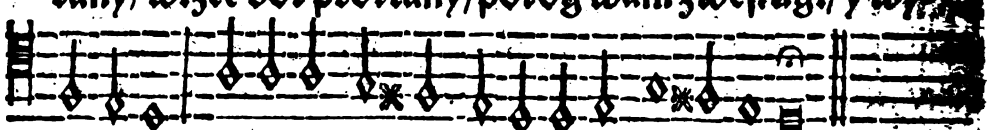

prawugi/ měl gest Krystus trpěti/ a tak kralowati.

¶ Aposstolé gey gsau widěli/ Pána swého a naň hled[illegible]li/ deg abychom po smrti/ mohli w tě patřiti. Kdež kr[illegible]lugess w twé welebnosti / mage wsseho dobrého dost[illegible] Blaze těm kteřjž s tebau přebýwati budau. R°/ W to[illegible] Králowstwj wěčném/ a w městě bezpečném/ kdežto ne[illegible] smrti/ aniž kdo zarmautj; tamť gest nasycenj/ Boha wid[illegible]nj/ pokog/ swoboda plná/ Bohu chwála wěčná. ¶ Otce/

Syna/

Syna/Ducha ſwatého/ chwalmež wſſickni z ſrdce prawé-
ho/ Spaſytele wzkřijſſenj/ ſwým na vtěſſenj. Nebo on mo-
cný ſám wjtězytel/ mocně/ ſlawně s ſtaupil do pekel/ ſauzil
nám nepřjtele/ wywedl ſwé milé. R. Kteřjž do té chwj-
le/ čekali gſau mjle/ nawſſtjwenj geho/ by ge z toho zlé-
ho/ wywedl y pogal/ a gim vkázal/ láſku y ſwau weleb-
noſt/ kdež geſt prawá radoſt. ¶ Zdwihnem ſrdce/ y naſſj
žádoſt/ ať tam patřj kdež prawá radoſt/ tu kdež ſwatj An-
gelé/ pátřj naň weſele. Bychom mohli zlého vgjti/ a gey
w nebeſých wždy widěti/ kdež nebude dobrého/ nemúž
tam nic zlého. R. Weſelme ſe z něho/ Pána neylepſſj-
ho; ať nám dá to čjti/ po ſmrti dogjti/ s Angely ſwatými/
s wolenými/ w dokonalé radoſti/ bezewſſj žaloſti. ¶ Degž
nám Kryſte bychom powſtali/ z hřjchůw naſſjch/ genž nás
wrtwili/ ať gſauce obživeni/ můžem ſe poznati. Kdož ſe
poznagj/ tě nehněwagj/ twá přikázanj ſnažně plnj/ a tak
po ſmrti s tebau přebýwati budau. R. W tom Králow-
ſtwj věčném/ a w městě bezpečném/ kdežto nenj ſmrti/ aniž
bo zarmautj/ tamť geſt naſycenj/ Boha widěnj/ pokog/
ſwoboda plná/ Bohu chwala věčná.

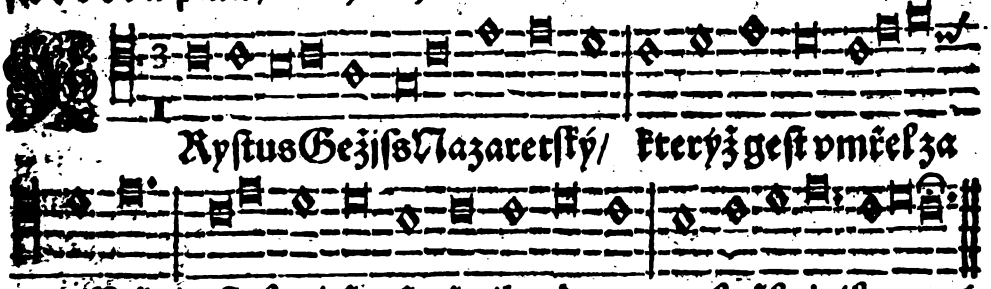

wſſecky/ wſtal wjtězně třetjho dne/ wzal tělo ſoſlawené.
¶ Gehožto wzkřijſſenj ſlawjc/ a s wděčnoſtj pamatugjc/

Alle-

Alleluja prospěwůgme/ a gemu se radůgme. ¶ Nebť gest prwnj v wzkřjssenj / wssem zwoleným k vtěssenj / wstal w těle duchownjm stkwaucým/ w radostném/ přežádaucým. ¶ Takť gest na něg to slussělo/ aby geho swaté tělo/ newidělo porussenj / než wěčné oslawenj. ¶ Onť nás z smrti wyswobodil/ w naděgi žiwau porodil/ bychom z této smrtedlnosti/ ssli za njm do radosti. ¶ Ač nynj těla smrtedlná/ schowáwagj se nesličná / wstanauť z hrobůw k oslawnosti/ k žiwotu / y k gasnosti. ¶ W němžto wsselikau slzu gich/ pláč/ lkánj odegme od nich/ když se w nich diwný vkáže/ w swé newýmluwné sláwě. ¶ Kdož zde gdauce rozsýwagj/ semena s pláčem metagj/ magjc naděgi w gistotě/ snássegj to wsse pro tě. ¶ A w práce se wydáwagj/ berauc křjž se zapjragj/ wezmauť krásu vtěssenj/ od tebe při wzkřjssenj. ¶ Nebudau giž wjc lačněti / ni horka/ žjžně trpěti/ přjgdau k studnicým wod žiwých/ božských rozkossj plných. ¶ O tom radostném wzkřjssenj/ káže Aposstol w swém čtenj/ a k slauze Tymotheowi / pjsse těmito slowy: ¶ Na to ty wždycky pamatůg / že wstal z mrtwých Krystus Pán twůg/ tjm se potěssůg w zármutcých / we wssech prácech/ y w skutcých. ¶ Bogůg gako dobrý Rytjř/ slauha Krystůw, wěrný Pastýř/ pracůg pro geho zwolené/ mzdau drahau wykaupené. ¶ Neb gestli my s njm zde zemřem/ takéť spolu s njm obžiwnem/ budemliť spolu trpěti/ budem s nim přebýwati. ¶ Magjc to napomenutj/ gjmž nás k dobré prácy nutj/ prospjweg každý w milosti/ stoge w swé powinnosti. ¶ Neb tak zde swého spasenj/ magjc w Krystu založenj / dogdem y sláwy nebeské / kdež gsau chwály

An-

Angelſké. ¶ Děkugmež Bohu naſſemu / žeť nás přitrh k ſynu ſwému / w gehožto prawém wjtězſtwj / naděge naſſe ſe ſtkwj. ¶ Neb on ſkze moc ſláwy ſwé / změnj tělo ponjžené / přiwede nás k oſlawnoſti / s ſebau až na wýſoſti. ¶ Kcemež Amen Alleluja / budiž Bohu wěčná chwála / čeſt / welebnoſt / y Cýſařſtwj / z toho miloſrdenſtwj.

Gako: Kryſtus Gežiſs Nazaretſkỳ. Aneb g knotowáno.

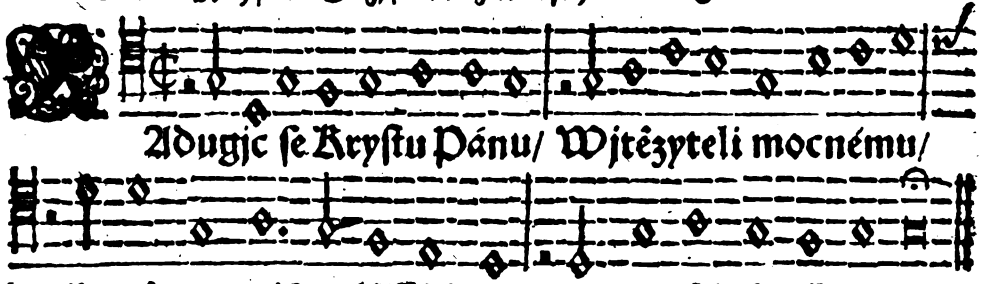

ſlawně z mrtwých wzkřiſſenému / zpjwegmež k chwále gemu.

¶ Kteryž pro nás mnoho trpěl / aby nás hřjſſné wykaupil / mocně tak ſwau ſmrtj čaſnau / shladil naſſi ſmrt wěčnau. ¶ Protož gemu žiwi gſauce / a zlým žádoſtem zemrauce / z hřjchůw mrſkých powſtanauce / zwolegmež k němu křkauce: ¶ O! Gežjſſi! genžs neywyšſſj / Král a Pán náſs wſſemohaucý / vſlyſs prosby y žádoſti / proſýme twé miloſti. ¶ Dobrotiwý Gezu Kryſte / genžs wſtal z mrtwých w prawdě giſté / wywediž nás giž z temnoſtj naſſich hřjchůw mrzkoſtj. ¶ Abychom gich prázdni ſauce / ſwětlo prawdy twé znagjce / tebe wždy náſledowali / a k tobě ſe doſtali. ¶ Alleluja zpjwagjce / na twář twau wždycky patřjce / kdež kralugeſs s Bohem Otcem / y s Duchem ſwatým / Amen.

Gako: Wzkřiſſenj Spaſytele ſwého.

KRále nebeského Pána/ chwal každý/ neb od něho miłost dána/ že syn geho miłý/ swjtězył gest nad nepřáteły/ mocně lid wykaupił/ smrt podstaupił/ a z mrtwých gest wstał/ swět obradował. ¶ Gižť gest wsseckno dokonáno/ což gest było dáwno prorokowáno/ že sstaupj z wýsosti/ wyswobodj lid swůg z auzkosti. Giž gest swau krew prolił/ swět obnowił/ nepřjteł swázán/ lid obradowán. R°/ Nuž wesele každý děkůg Pánu z toho/ že wydał se za nás samého/ smrt podstaupił mjle/ wstał z mrtwých cele/ wěčně kráługe. ¶ Ráno w welikau neděli/ ženy s mastmi Pána swého hledały/ Angeły widěły/ a ti sau gim tak powěděli/ že ho w hrobě nenj/ wstałť gest nynj/ gehož hledáte/ zde ho nemáte. ¶ Rozpomeňte se na něho/ co gest było powědjno od něho/ že když z mrtwých wstane/ w Galilei wám se vkáže/ y ssły/ gey widěły/ s Aposstoly se radowały/ čest mu wzdáwały. ¶ O! vtěssené wzkřjssenj! gimž obweseleno každé stwořenj/ neb diwné okrasy/ vkazugj se w tyto časy/ wetché pominuło/ nowé přissło/ nasse spasenj/ wssech wykaupenj. ¶ Synu Božj od wěčnosti/ pro twé wzkřjssenj; vsłyss nás z wýsosti/ račiž nám to dáti/ s sebau na wěky přebýwati/ miłost obdržeti/ tam přigjti/ kdež ty kralugess s swými se radugess. ¶ Neb Angelé tam tě chwálj/ bez přestánj/ Swatý/ Swatý zpjwagj/ Alleluja řkauce/ w tobě se samém radugjce. Giž tam žádné nenj zarmaucenj/ plné weselj/ z twého widěnj. R°/ Nuž wesele každý děkůg Pánu z toho/ že wydał se za nás samého/ smrt podstaupił mjle/ wstał z mrtwých cele/ wěčně kraluge.

Gako: Bůh Wssemohauch. 213. opustě: Budiž gemu wěčná chwála

Kry=

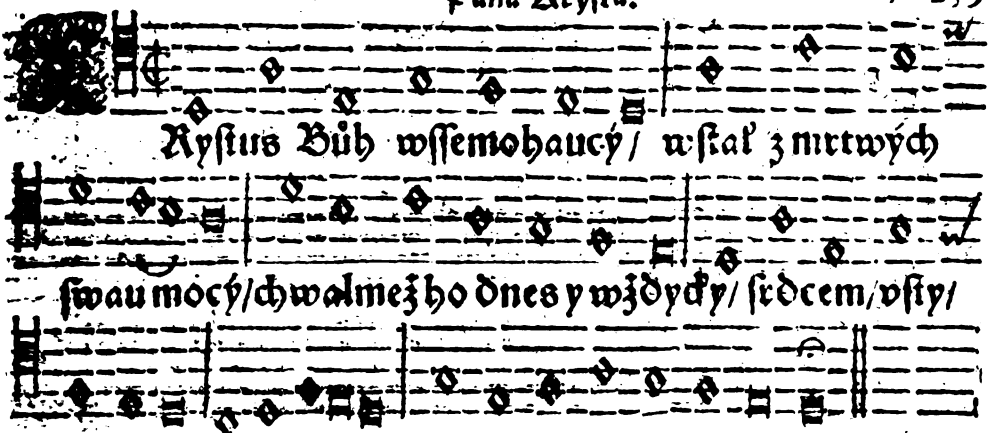

¶ Smrtj ſmrt porazył / moc dábelſkau zkazył / pekło wybogował/ Otce ſwaté pogał/ alleluja/ budiž gemu wěčná chwáła. ¶ Ráno o weliké nocy / diwnau Božſkau mocý / wſtał geſt Lew pkeſylný / zkazyw ſmrti brány/ alleluja/ budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Marygi płačicý/wonnau maſt neſaucý / Angel geſt zwěſtował/ że Gežiſs z mrtwých wſtał/ alleluja/ budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Gehož když porkała/ k nohám geho padła/ ale nedał geſt gi noh ſwých polibiti/ alleluja/ budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Včedlnjkům powěz/ziw ſem w prawdě to wěz/ ak gdau do Galilee/ tam mne vzřj weſele/ alleluja/ budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Genž ſy wſtał zagiſté/ ſmrt zkazyw o! Kryſte/ zlé w nás rač zkazyti/ do žiwota wzýti/ alleluja/ budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Kryſte miloſtiwý/ Paſtýři předobrý/ ſtádce twé malé ſtádce / zprawůg / buď ochránce / alleluja / budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Chwáła Stwořiteli/ y Wykupiteli / dárcy přehognému / Bohu gedinému / alleluja/ budiž gemu wěčná chwáła.

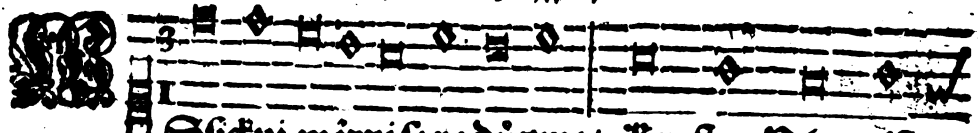

Sſickni wěrnj ſe radůgme/ Kryſtus Pán náſs

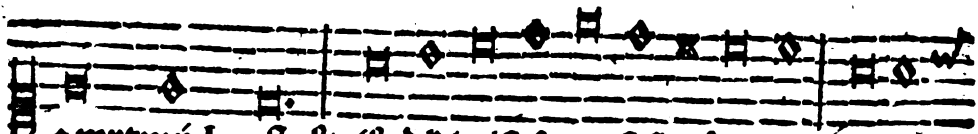

z mrtwých wſtal/ ſladké pjſně proſpěwůgme/ weſe-

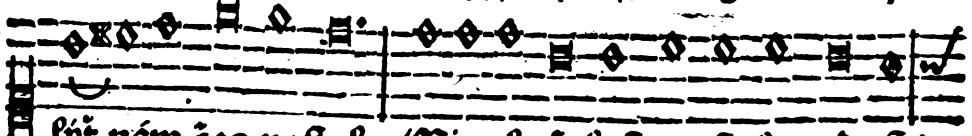

lýť nám čas naſtal. Minula žaloſt/ naſtala radoſt/

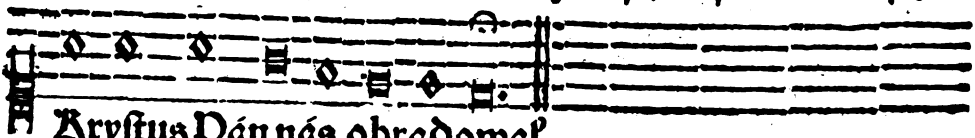

Kryſtus Pán nás obradował.

℣ Měli ſme pro hřjchy naſſe přigjti k zatracenj/ Kryſtus přemoh ſſatanáſſe/ a zeyſkal nám ſpaſenj. Smrt geſt zkažena/ ceſta zprawena/ nám k wěčnému wtěſſenj. ℣ Giſt geſt otewřena brána/ Králowſtwj nebeſkého/ a wěrným naděge dána/ že dogdau ſláwy geho. Protož pleſeyme/ Kryſtu děkůgme/ půwodu toho dobrého. ℣ Přitom dobré ſkutky čiňme/ žiwi ſauc w ſprawedlnoſti; o to pilně ſe přičiňme/ ať gſme w Božj miloſti; neb tať nebeſké/ po ſtraſti zemſké/ s Kryſtem dogdeme radoſti.

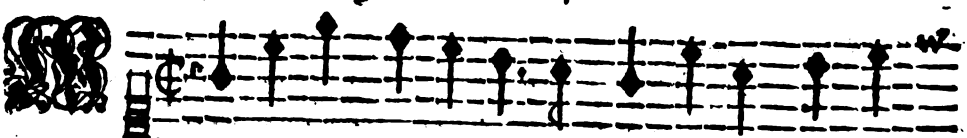

Stal zmrtwých miły Kryſtus Pán/ kterýžto byl

wkři-

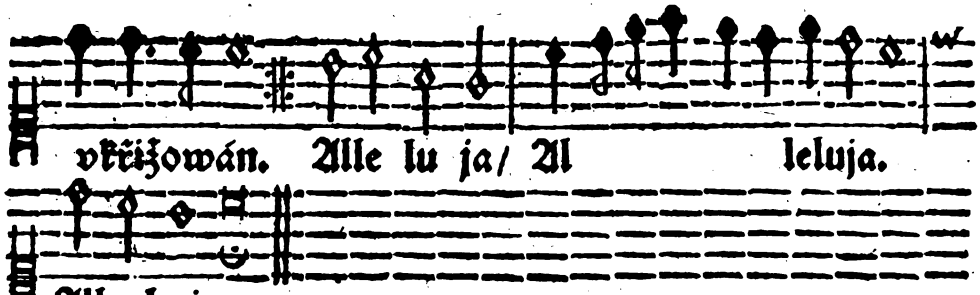

℟ Radúg ſe z geho wzkřijſſenj/ wſſecko lidſké pokolenj. Alleluja/2č. ℟ Oně geſt za nás wylil krew ſwau/ wykaupil nás ſmrtj hořkau. Alleluja/2č. ℟ Oně geſt ten Beránek tichý/ kterýž ſnjmá ſwěta hřjchy. Alleluja/2č. ℟ On geſt ctný nad peklem wjtěz/aby nás pogal do nebes. Alleluja/2č. ℟ On zeyſkal nám žiwot wěčný/ protož buď mu każdý wděčný. Alleluja/2č. ℟ Alleluja k twé cti Kryſte/ ať znj w każdém ſwěta mjſtě. Alleluja/2č.

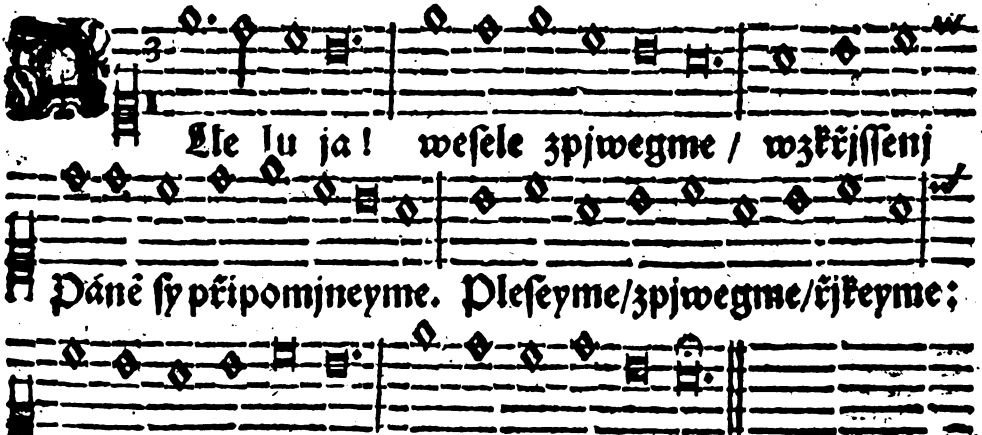

℟ Alleluja! Pán Kryſtus wſtal z mrtwých / a ſwým z mrtwých wſtánjm potěſſil wěrných. Pleſeyme/zpjwegme/

řjkegme/ ꝛč. ℣ Alleluja! ſatan geſt přemožen/ člowěk od ſmrti wěčné wyſwobozen. Pleſeyme/ ꝛč. ℣ Alleluja! giž geſt ſmrt zkažena/ brána do nebe zas nám otewřena. Pleſeyme/ ꝛč. ¶ Alleluja! což nám Adam ztratil/ wſſecko zas hognĕ nám Kryſtus nawrátil. Pleſeyme/ ꝛč. ¶ Alleluja! z Kryſtowé miłoſti/ můžem dogjti nebeſké radoſti. Pleſeyme/ zpjwegme/ ꝛč.

Gako: Kryſtus Bůh Wſſemohauch/ na liſtu 259.

SWěta giž obnowenj/ nowé obweſelenj/ činj wzkřjſſenj Páně/ tohoto čaſu ſławné/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ S njmž wſſickni powſtáwagj/ žiwłowé radoſt magj/ wzdáwagjc chwálu gemu/ Pánu oſławenému/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Slunce libě ohřjwa/ wjtr teplý prowjwá/ włažnĕgi plyne woda/ z země wzcházý auroda/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ K mjſtům ſwým ſe wſſe zbjrá/ ſtromowj ſe otwjrá/ ptáčkowé prozpěwugj/ chwálu Bohu wzdáwagj/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Nebe ſlunccm gaſnĕgſſj/ a moře pokognĕgſſj/ byliny zelenĕgſſj/ kwětne tráwa wonnĕgſſj/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Hory ſe zelenagj/ zwjřátka paſtwu magj/ wſſickni ptáčkowé letj/ k žiwnoſtem ſwým wpodletj/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Smrtedlný mráz rozgjžen/ Knjže ſwěta ponjžen/ ſkrz nĕgž Člowěk był ranĕn/ giž geſt zaſe wzdrawen/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Ceſta k nebi protřjná/ Brána zas otewřjná/ kterauž náſs hřjch był zawřel/ Kryſtůw křjž zas otewřel/ Alleluja/ budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Smrt žiwotem zkažena/ radoſt

rag=

ragſká wrácena / giž Adam Cłowěk ztratił / Kryſtus Bůh zas nawrátił / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Gehož z mrtwých wzkřiſſenj / naſſe oſprawedlněnj / abychom tak za nim ſſli / s nim do radoſti přiſſli / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Ponewadž obnowenj / nerozumné ſtwořenj / béře chwáljce ſwého Pána z mrtwých wſtałého / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Tráwa / kwjtj / oſenj / ſkálj / dřjwj / kořenj / ryby / ptactwo / howada / chwálj ho / y zwěř każdá / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Nad to my gſauc weſelj / to / w ſwém Wykupiteli / rozumem obdařenj / přjgmauce obnowenj / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwáła. ¶ Děkůgmež mu s wděčnoſtj / chwalme ho s ochotnoſtj / neb geſt wſſj chwáły hoden / na wěky wěkůw Amen / Allel. budiž Bohu wěčná chwáła.

Gako: Radůgme ſe wſſickni nyni. Na liſtu 229.

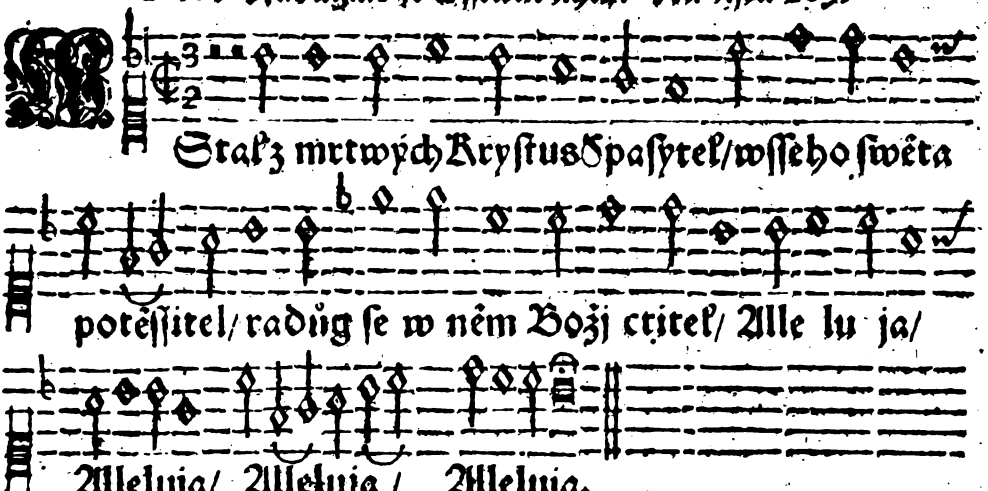

¶ Umřel / pohřben / wkřižowán / aby byl Cłowěk zachowan / buď z toho chwálen miły Pán / alleluja. ¶ O! Ge-

zu Kry-

zu Kryſte Pane náſs! proſýme ze nás zachowáſs od hřjchůw/ neb ſám tu moc máſs/ alleluja. ¶ A degž ať též z mrtwých wſtanem/ kdeż ſý ty/ tam ſe doſtanem/ nebs ty toho wſſeho Pánem/ Alleluja. ¶ W tyto Welkonočnj čaſy/ odwrhnauce ſſkodné kwaſy/ chwalmeż Boha ſrdcem hlaſy/ alleluja. ¶ Pána Boha ſe bogjcý/ wzdegmeż/ malj y welicý/ čeſt chwálu ſwaté Trogicy/ Alleluja. ¶ Rkauc: Sláwa Otcy y Synu/ Duchu/ Pánu Hoſpodinu/ buď wzdána każdau hodinu/ alleluja.

Gako: Wſtalť geſt této chwjle. 218.

SWět ſewſſjm ſtwořenjm/ giż ſe raduge/ nebe s wtěſſenjm/ chwálu wzdáwage/ ſlunce zemi zhřjwá/ zaljwá/ roſa wěge wětrem libým/ božjm wzkřjſſenjm. ¶ W zelenoſti kwětne każdé oſenj/ hruboſt země lekne/ dáwá kořenj/ barwy rozličnoſtj/ běloſtj giż ſſtepowé zakwjtagj/ wůni dáwagj. ¶ Hory y pahrbky/ doły/ rowiny/ leſowé/ y hági ſe zelenagj/ moře tichoſt beře v mjře/ gižť obżiwugj żiwłowé/ żiwotčichowé. ¶ Ptactwo též chwálj ſwého Stwořitele/ wedlé ſwé powahy/ wložitele/ zwěř/ howada pleſſj/ a ſpjſſj/ k ſwým paſtwinám poſkakugjc/ Mág rádi widjc. ¶ Neb tento čas Mágе/ wſſeckno ſtwořenj/ nebeſkého rágе/ neſa znamenj/ Pán wſſj welebnoſti/ miloſtj ſwau wſtaw nad giné oſlawił/ hognč obdařił. ¶ Wſſak co geſt zde milé/ tam geſt milegſſj/ libé/ chutné/ kráſné/ tam mnohém kráſſſj: neb ſtudnice wſſeho dobrého hogná tu/ kdeż geſt Pán wſtaupił/ ſwůg lid wykaupił. ¶ O! Králowſtwj wěčné! Králowſtwj wěkůw/

twé

twé bydlo bezpečné/ bezewſſech ſokůw/ kdež nad ſmyſlklidſtý/ řád wždycky/ pokog/ ſwětlost neſkonaká/ Angelſká chwála. ¶ Vtěſſenj/ radoſt/ giſté bohatſtwj/ dobrota a plnoſt wěčného ſſtěſtj/ zdrawj bez boleſti/ hruboſti/ žiwot práce/ ſtraſti/ zbawen/ od ſmrti wzdálen. ¶ Mladoſt bez ſtaroſti/ krása nebledne/ láſka wſſj plnoſti/ w ničemž nehyne/ žádný geſt newiděl/ neſlyſſel/ co geſt ſwým Pán Bůh připrawil/ a ge oſlawil. ¶ Radoſtné patřenj/ w geho ſlawnau twář/ gich těl oſlawenj/ bude gako zář ſlunečná/ překráſná/ a gaſná/ wždy bezewſſeho zármutku/ y nedoſtatku. ¶ Neb gim ſlzy wſſecky z gich ſmutných očj/ zde rozličné muky/ genž proň trpěli/ od zlých giž Bůh ſetře/ na wěky/ giž mu budau děkowati/ a geg chwáliti. ¶ Dey Pane dogjti té wěčné wlaſti/ s tebau bydlo mjti w twé oſlawnoſti/ w tom nebeſkém Rági/ kochagj kdež ſe wſſickni wywolenj/ wěkůw na wěky. ¶ Amen zpjwagjce/ wždy Alleluja/ ſýla maudroſt/ gaſnoſt/ y čeſt Beránku/ genž ſy nás wykaupil/ y obmyl ſwau krwj drahau/ otewřels nám ragſtau Bránu.

Gako: Weliká twá Láſka/ Bože.

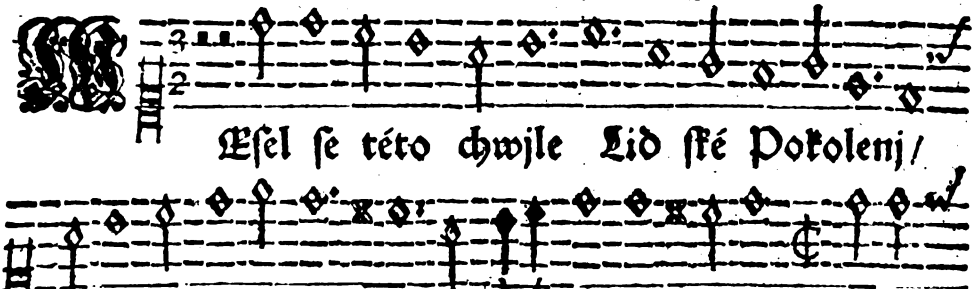

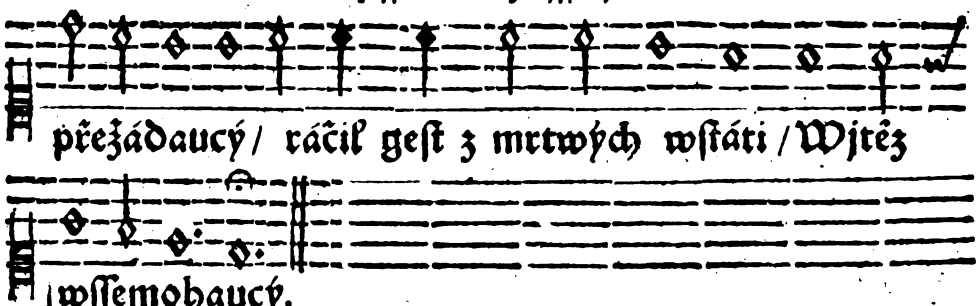

¶ Adámŭw rod wykaupil z temného wĕzenj/ když w chljwĕ podſtaupil ſmrtedlné tryznĕnj/ ſmrt wĕčnau potlačil/ když trpké mučenj podſtaupiti ráčil. ¶ Nočnj temnoſt oſwjtil gaſným vtĕſſenjm/ když z mrtwých procýtil radoſtným wzkřjſſenjm; když wraha přepyſſného ſwázal potřel w wjtĕzſtwj/ odňal kořiſt geho. ¶ Když Kral ſlawný w nebe ſſel z Zaſtupy ſwatými/ Angelſký kůr geſt pĕl/ hlaſy radoſtnými/ chwálu mu wzdáwagjce/ Alleluja/ gak twarcy wĕčnému/ pĕgjce. ¶ Obradował ſmutného Petra s Apoſtoły/ yženy/ kteréž ho mazati žádali/ ge z ſmutku rozwázal/ kdyžto po ſwém wzkřjſſenj/ znowu ſe vkázal. ¶ Wſſecko ſtwořenj pleſſe/ w žiwot ſe wracuge/ kteréž w zymĕ mdleſſe/ mocnoſt potracuge/ tuť žaloſtj pozbýwá/ kdyžto Kryſta Geżjſſe/ k obnowĕ vžjwá. ¶ Anť giž ſlunce kráſu wĕtſſj vkazuge/ měſýc toho čaſu/ s Kryſtem ſe raduge: wjtr wlažný naſtáwá/ roſa nebeſká/ chwálu wzkřjſſenému wzdáwá. ¶ Wſſudyť ſwau gaſnau kráſu we wſſem vkazuge/ wĕrný/ tohoto čaſu/ s Kryſtem ſe raduge/ hned radoſti nabýwá/ když w Kryſtu Geżjſſi naděge požjwá. ¶ Ptáčkowé/ na ſwjtánj/ zpjwagj weſele/ wzbuzugjc nás/ hlaſytĕ/ k wzáctné božj chwále: hory zeleno-

lenostj náwěsstj dáwagj / k složenj wetchosti. ¶ Kwjtičko prokwjtáwá / pahrbcy se stkwěgj / zelená se y tráwa / stromowé zkwjtagj: giž Nebe / w swé gasnosti / wzbuzuge mysl nassj / k weselj / k radosti. ¶ Chwalmež wždy přeslawného Krysta Spasytele / kterýž nás vkrutného zprostil nepřjtele / ať s geho milostj / po nassem z mrtwých wstánj / bydljme w radosti. ¶ Amen / alleluja / s Angely zpjwagjc / w geho obljčeg slawný / spolu wždycky patřjc / w slawnosti bez konce / račiž nám to dáti milý Gezu Kryste.

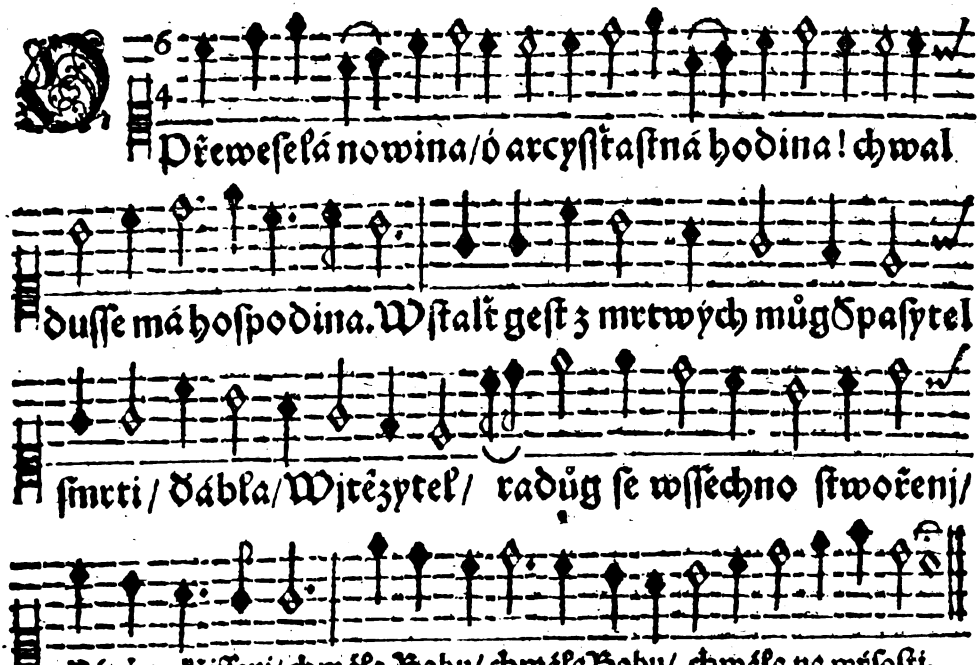
O Přeweselá nowina / ó arcysstastná hodina! chwal
dusse má hospodina. Wstalť gest z mrtwých můg Spasytel
smrti / ďábla / Wjtězytel / radůg se wssechno stwořenj /
z Páně wzkřjssenj / chwála Bohu / chwála Bohu / chwála na wýsosti.

¶ Wjtey Gežjssi wzkřjssený / bleském sláwy oblečený giž zassel čas zarmaucený / temnost se w blesk obrátila žalost w radost proměnila / minula těžká trápenj / wssecko se měnj.

Chwála Bohu :/: chwála na wýſoſti. ¶ Růže/ kterauž ſmrt zawřela/ dnes ſe zaſe otewřela/ krásněgi než prw rozwila. To geſt ten kwjteček z ráge nebeſkého/ rozkoſs Mágе/ z něhož libá wůně wznjká/ ſrdce proniká/ chwála Bohu/ zč. ¶ Y bodlawé trnj kwete/ gižt ge Pilát wjc nezplete/ ſwaté hlawy nepohněte. Rány ſe mjle rozwiły/ w kwjtičky ſe obratily: do mého ſrdce zahrádky wſádjm ty kwjtky. Chwála Bohu/ zč. ¶ Strom žiwota ſmrt podťala/ když Kryſtu žiwot odňala/ dnes přemožená zůſtala. Neb wykwetły ratoleſti/ w krwawém deſſti boleſti/ na dřewě křjže trpkého/ Gežjſſe mého. Chwála Bohu/ zč. ¶ Wěčné Jaro gižt geſt bljže/ neb wykwetſſe dřewo křjže/ na němž ſkonal rágſký Knjže: Owotce dalo ſpaſenj/ zbawilo nás zatracenj/ otwjrá nebeſkau Řjſſi/ w Kryſtu Gežjſſi. Chwála Bohu :/: chwála na wýſoſti. ¶ Ey tehdy wſichni weſele/ welebme Wykupitele/ ſlawného Wjtězytele: Alleluja zpjwagjce/ weſelým hlaſem zwučjce/ přemožen geſt naſs nepřjtel/ přemoh Spaſytel. Chwála Bohu/ zč. ¶ Chwála tobě na wýſoſti/ z té tak weliké miloſti/ že ſy nás zbawil žaloſti. Nechcem být w ſwětě bez tebe/ přigmiž nas k ſobě do Nebe/ kdežto kralugeſs w twé řjſſi/ Kryſte Gežjſſi. Chwála Bohu/ zč.

Gako: Otče Boże Wſſemohauch. Nebo: Třetjho dne wſtal.

SLawné Kryſtowo wzkřiſſenj/ pamatůgmež wſſickni wěrnj/ w němť geſt radoſt/ wtěſſenj. ¶ Kterýž byl od zlých potupen/ s kotry na křjži wmrtwen/ od mileých přátel w hrob wložen. ¶ Gižt geſt oſlawně wſtal z mrtwých/ a potěſſil wſſech ſwých wěrných/ naděgi ſlá-

wy

wy zplodil w nich. ¶ Na den Božjho Wzkřijſſenj/ weſel ſe wſſecko ſtwořenj/ wzdáwey mu wěčné chwálenj. ¶ Slawtež Angelſſtj kůrowé/ chwaltež y lidſſtj ſtawowé/ wſſickni Křeſtanſſtj zborowé: ¶ Nebo ť y nynĕgſſj dnowé/ kwjtj/ tráwa/ y leſowé/ radoſtnj ptačj zpĕwowé. ¶ K tomu chwálenj wzbuzugj/ nám k radoſti přiſluhugj/ tak wzkřijſſenj oſlawugj. ¶ Wſſickni ſe z něho radůgme/ Alleluja prozpĕwůgme/ čeſt chwálu Bohu wzdáwegme. ¶ O! Kryſte pro ſwé wzkřijſſenj/ degž w nadĕgi vtĕſſenj/ wěčné s ſebau oſlawenj.

Pjſnĕ na Křjžowé Dnj/ a Pautnjcké.

Geden začjná takto:

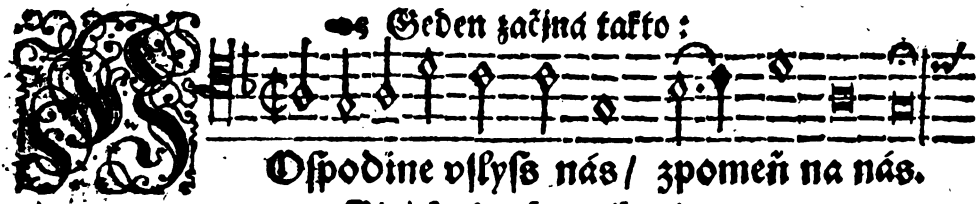

Oſpodine vſlyſs nás/ zpomeň na nás.

Ginj ſpoku odpowjdagj.

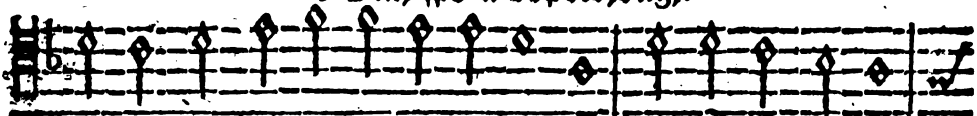

Tě proſýme Pána Gezu Kryſta/ Marye Syna:

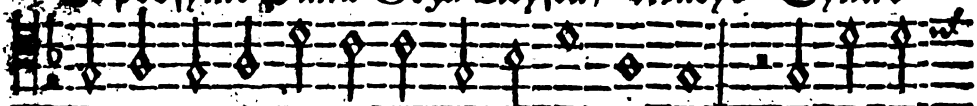

aby nám ráčil ſpomocy/ ze wſſj nauze/ neráčil

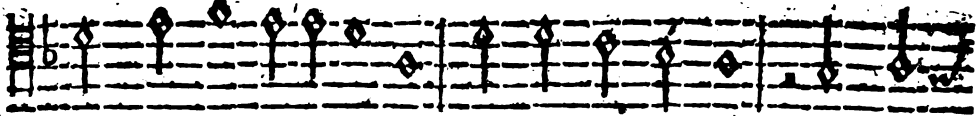

na nás zapomenautj/ pro ſwau hořkau ſmrt/ Kryſte

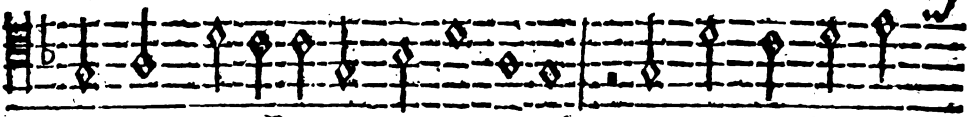

pro twé vmučenj/ kterés trpěl/ na tom přeſlawném

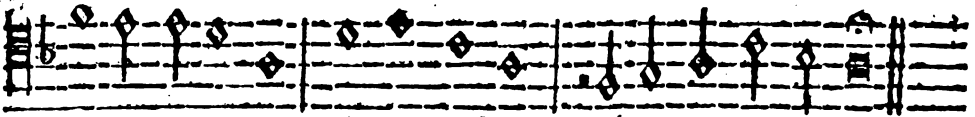

Křjžis wykaupil/ſwé Křeſtiany/ Kyrye eley ſon.

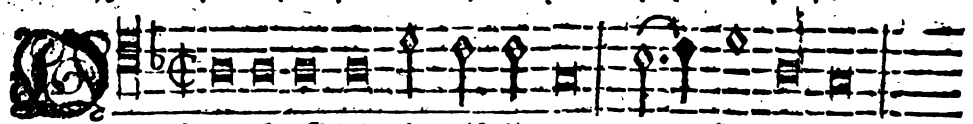

Tče nebeſký Boże vſlyš nás/zpomeň na nás. Tě/ꝛč.

Synu Wykupiteli ſwěta Boże.
Duſſe Swatý Boże.
Swatá Trogice geden Boże.

Wſlyš nás/ Spomeň na nás. R°/ Tě proſý/ꝛč.

Swatá { Marya. / Božj Rodičko. / Panno nad Pannami. }

Pros za nás/ſpomeň na nás. R°/ Proſýc za nás Pána Gezu Kryſta/ milého Syna/ꝛč.

Swatý { Michale. / Gabryeli. / Raffaeli. }

Pros za nás. Spomeň na nás. R°/ Proſýc za nás Pána Gezu Kryſta Marye Syna/ꝛč.

Wſickni SS. Angelé y Archangelé.
Wſickni SS. Blahoſlawených Duchůw kádowé.

Proſte za nás. Spomeňte na nás. R°/ Proſýc/ꝛč.

Swas

Swatý Jene Křtjteli / pros za nás. Spomeň na nás. R°/ Proſe za nás / 2č.

Wſſickni Swatj Patryarchowé / y Prorocy / proſte za nás. Spomeňte na nás. R°/ Proſýc / 2č.

Swatý
- Petře.
- Pawle.
- Ondřegi.
- Jakube.
- Jene.
- Tomáſſi.
- Jakube.
- Filipe.

Proſ z. n. Spomeň / 2č.

Swatý
- Bartolomĕgi.
- Matauſſi.
- Sſimone.
- Thadeáſſi.
- Matĕgi.
- Barnabáſſi.
- Lukáſſi.
- Marku.

Proſ z. n. Spomeň / 2č.

Wſſickni SS. Apoſſtolé a Ewangeliſtowé.

Wſſickni SS. Včedlnjcy Páně.

Wſſecka Swatá Nemluwňátka.

Proſte za nás. Spomeňte na nás. R°/ Proſýc / 2č.

Swatý
- Sſtěpáne.
- Wawřince.
- Wincency.
- Wáclawe.
- Wjte.
- Wogtěſſe.
- Zyğmunde.
- Giřj.

Proſ z. n. Spomeň / 2č.

Swatý
- Fabiáne a Sſebeſtyáne.
- Jene a Pawle.
- Kozmo a Damiáne.
- Gerwazy a Protazy.

Proſ z. n. Spomeň / 2č.

Wſſickni Swatj Mučedlnjcy / proſte za nás. Spomeňte na nás. R°/ Proſýc za nás / 2č.

Swatý Sylweſtře / pros za nás. Spomeň na nás / 2č.

Swatý Řehoři / pros za nás. Spomeň na nás / 2č.

Swa

Swatý	Ambrožj.	P. z. n. Spo:	Swatý	Mikuláſſi.	P. z. n. Spo:
	Auğuſtýne.			Norberte.	
	Jeronyme.			Crho.	
	Martine.			Strachoto.	

Wſſickni Swatj Biſkupowé a Wyznáwači/ proſte za nás. Spomeňte na nás. R°/ Proſýc za nás/ ꝛč.

Wſſickni Swatj Včitelowé/ proſte za nás/ ꝛč.

Swatý	Antoni.	P. z. n. Spo:	Swatý	Prokope.	P. z. n. Spo:
	Benedykte.			Jwane.	
	Bernarde.			Jğnácy.	
	Domynyku.			Frantiſſku Xawery.	
	Frantiſſku.				

Wſſickni Swatj Kněžj a Jáhnowé/ proſte za nás. Spomeňte na nás. Proſýc za nás/ ꝛč.

Wſſichni Swatj Mniſſi a Pauſtewnjcy/ proſte za nás. Spomeňte na nás. R°/ Proſýc/ ꝛč.

Swatá	Anno/	Pros z. n. Spo:	Swatá	Barboro.	Pros z. n. Spo.
	Mářj Mağdaléno.			Markéto.	
	Háto.			Doroto.	
	Anežko.			Lidmiło.	
	Lucye.			Alžběto.	
	Cecylye.			Worſſiło.	
	Kateřino.			Apollono.	
	Anaſtazye.			Rozalye.	

Wſſecky Swaté Panny a Wdowy/ proſte za nás. Spomeňte na nás/ proſýc za nás/ ꝛč.

Wſſickni Swatj a Swětice Božj/ proſte za nás. Spomeňte na nás/ proſýc za nás Pána Gezu Kryſta/ ꝛč.

Rač

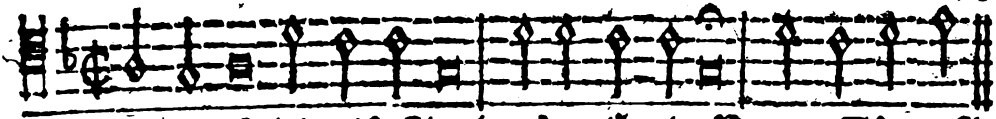

Rač nám býti milostiwý/ odpusť nám Pane. Tě prosý:
Rač nám býti milostiwý. Wyslyss nás Pane. R°/
Tě prosýme/ ꝛc.

Odewsseho zlého/
Od hřjchu wsselikého/
Od hněwu twého prchliwého/
Od náhlé/ a nenadálé smrti/
Od aukladůw/ a chytrosti ďábelské/
Od hněwu/ nenáwisti/ a wsseliké zlé wůle/
Od ducha smilného/ a wsseliké nečistoty/
Od hladu/ moru/ a wálky/
Od hromobitj/ bauře/ a zlého powětřj/
Od zatracenj/ a wěčné smrti/
Skrze Tagemstwj twého swatého Wtělenj/
Skrze twé milosrdné na swět přjsstj/
Skrze twé swaté Narozenj/
Skrze twůg křest/ a swatý půst/
Skrze křjž/ a twé newinné Vmučenj/
Skrze twau smrt y pohřbenj/
Skrze twé slawné Wzkřjssenj/
Skrze twé předivné na Nebe wstaupenj/
Skrze přjsstj Vtěssitele Ducha swatého/
W den Saudný/

Wyswobod nás Pane. R°/ Tě prosýme/ ꝛc.

My hřjssnj tebe prosýme. Vslyss nás Pane. R°/ Tě pros: ꝛc.
Aby nám odpustiti ráčil. Vslyss nás Pane. Tě prosýme/ ꝛc.
Aby nás k prawému pokánj přiwesti ráčil. Vslyss nás/ ꝛc.

Aby Cýrkew twau ſwatau řjditi/ y zachowati ráčil.
Aby neywyššjho twého Náměſtka/ Biſkupa Řjmſkého/ y wſſechny Cýrkewnj Rády/ w ſwatém Náboženſtwj zachowati ráčil.
Aby Nepřátely Cýrkwé ſwaté ponjžiti ráčil.
Aby Králům a Knjžatům Křeſtianſkým/ pokoge/ y prawé ſwornoſti popřjti ráčil.
Aby wſſechněm Křeſtianům pokog/ a oprawdowau gednotu dáti ráčil.
Aby nás ſamé w twé ſwaté ſlužbĕ poſylniti/ y zachowati ráčil.
Aby myſly naſſe k nebeſkým žádoſtem pozdwihnauti ráčil.
Aby wſſechněm Dobrodincům naſſjm žiwotem wĕčným odplatiti ráčil.
Aby Duſſe naſſe/ Bratrůw/ Přátel/ y Dobrodincůw naſſjch od wĕčného Zatracenj wytrhnauti ráčil.
Aby Aurody zemſké dáti a zachowati ráčil.
Aby wſſechněm wĕrným mrtwým wĕčného odpočinutj popřjti ráčil.
Aby nás wyſłyſſeti ráčil.
Gezu Kryſte Synu Božj.
Beránku Božj genž ſnjmaſs hřjchy ſwěta. Odpuſť nám Pane. R°/ Tĕ proſýme Pána Gezu Kryſta/ Marye Syna/ Aby nám ráčil/ ꝛč.
Beránku Božj genž ſnjmáſs hřjchy ſwěta. Wyſłyſs nás Pane. R°/ Tĕ proſýme/ ꝛč.
Beránku Božj genž ſnjmáſs hřjchy ſwěta. Smilúg ſe nad námi. R°/ Tĕ proſýme/ ꝛč.

Wyſłyſs nás Pane. Tĕ proſýme Pána/ ꝛč.

Giná Melodye na též Letanye.

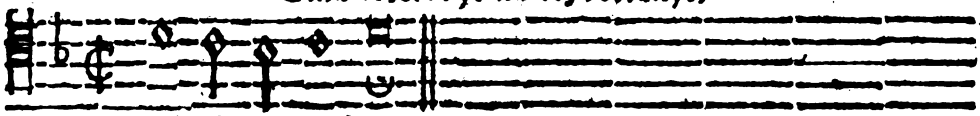

Wſtickni spolu zpjwagj.

Kyrye eleyſon.
Kryſte eleyſon.
Kyrye eleyſon.
Kryſte vſlyſs nás.
Kryſte wyſlyſs nás.

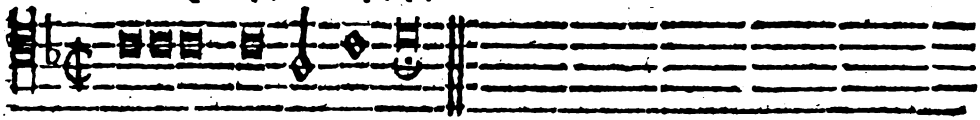

Geden zazčjná/ zpjwage.

Otče z Nebes Boże.
Synu Wykupiteli ſwěta Boże.
Duſſe Swatý Boże.
Swatá Trogice geden Boże.
Swatá Marya/ zč.
A tak giné Swaté/ zč.

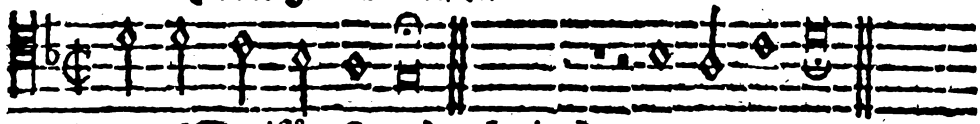

Spolu wſtickni.

Smilůg ſe nad námi.
Orodůg za nás.
Odpuſtiž nám Pane.

Alleluja.

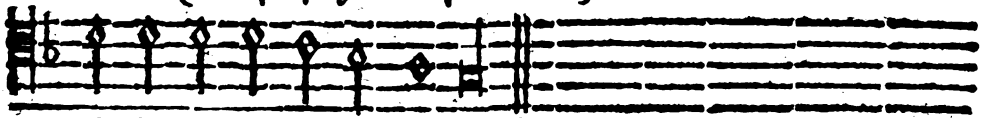

Budiž Bohu wěčná chwála.

NB. Když ſe opauſſtj/ Alleluja. Tehdy zawſtreytakto: Gezu Kryſte/ Smilůg ſe nad námi.

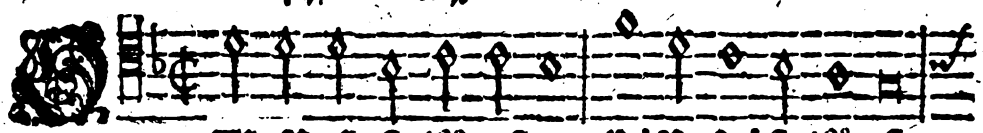

Tče Bože smilůg se/ O! Bože! smilůg se/

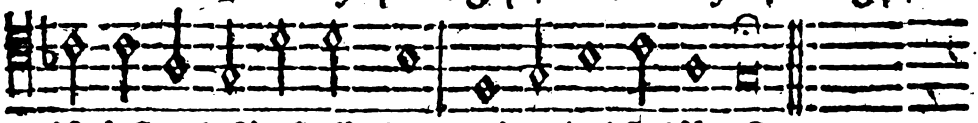

Vslyss nás Bože Otče/ nad námi smilůg se.

¶ Kryste Králi Nebeský/ smilůg se nad námi. Swěta Wykupiteli/ smilůg se nad námi. ¶ O! Bože Dusse swatý! smilůg se nad námi. Swatá Trogice Bože/ smilůg se nad námi. ¶ Swatá Božj Rodičko/ ó Panno Marya! genž sy nám Spasýtele/ swěta porodila. ¶ K Synu swému milému rač se přimluwiti/ ať nám ráčj zde nasse hřjchy odpustiti. ¶ O Swatý Archangele Michale rytjři/ za nás se rač přimluwit s swau Nebeskau Řjssj. ¶ S Angely/ Archangely/ y s Duchy swatými/ Trůny/ Knjžaty/ Mocmi/ spolu s Cherubjny. ¶ Křtiteli Božj Jene rač se k Bohu za nás přimluwit, ať zažene wsseliké zlé od nás. ¶ S tebau nechť se přimluwj y Otcowé swatj/ kteréž zde Bůh nad giné ráčil milowati. ¶ Patryarssi/ Prorocy/ Božj služebnjcy/ genž byli zde pro BOha/ mnoho snássegjcý. ¶ Swatý Petře/ Ondřegi/ Jene/ y Matěgi/ Pawle, Bartoloměgi/ Ssýmone, Thadey. ¶ Jakube/ y Tomássi/ Filipe/ Matausssi/ Barnabássi s Jakubem/ Marku/ y Lukássi. ¶ Račte se přimluwiti k Bohu prosbau wassj/ Ať se ráčj slitowat nad wssj bjdau nassj. ¶ Hospodine náss milý/ myť tebe prosýme/ pro twých swatých přjmluwu/ odpusť což hřessjme. ¶ Wácslawe, a dědiči nassj země České/ pros Boha ať odpustj/

ſtj naſſe hřjchy těžké. ¶ Swatý Wjt, Swatý Wogtěch / y Swatá Lidmila / kteráž s nimi pro Kryſta ſwau Krew geſt wyliła. ¶ Zyğkmund, Prokop y ginj ſpolu Mučedlnjcy / nechť ſau v tebe Kryſte naſſi přimluwnjcy. ¶ O Králi Hoſpodine ſmilůg ſe nad námi / pro twých ſwatých přjmluwy / a twé ſwaté Rány. ¶ Řehoři ſwaté Cýrkwe / Swatý Učiteli Ambroži také prawý prawdy Kazateli. ¶ Jeronyme / Auğuſtýne / Biſkupowé ſwatj / genž gſte wjry Kryſtowé byli wyznáwači. ¶ K Bohu ſpolečně wſſickni / wěc naſſi gednegte / a o naſſe ſpaſenj z lásky vſylůgte. ¶ O přečiſté Panenky / mkladá Nemluwňátka / Kjſſe čiſtá nebeſká / genž chwáljſs Beránka. ¶ Za mjm pjſeň zpjwagjc / kteréž žadný giný nemůže proſpěwowat / lečby byl newinný. ¶ Wy ſe za nás modlete wſſickni prosbau waſſj / gſauc nám tjm nápomocnj w této bjdě naſſi. ¶ Anno přeſwatá / Božj Matičko Rodičky / ſewſſemi nám Wdowami buď pomocná wždycky. ¶ Wſſickni Swatj / Swětice / Mniſſi / Pauſtewnjcy / k wámť my bjdnj wolame na zemi hřjſſnjcy. ¶ Byſſte ſe přimluwili za nás nebožátka / a s wámi také wzácná ſpolu Božj Matka. ¶ Budiž nám miloſtiwý / odpuſtiž nám Pane / y wſſechněm litoſtiwý / wyſwobod nás Pane. ¶ Od hřjchu wſſelikého / a bludu każdého / y odewſſeho zlého zachoweg nás Pane. ¶ Od aukladůw Diábelſkých / rač nás wyproſtiti / náhlé y nenadálé ſmrti vchowati. ¶ Od moru / y od hladu / od bauře / a mordu / od válek / a zbroge / zachoweg nás Pane. ¶ Od wſſj oſſemetnoſti / a od hromobitj / y od té věčné ſmrti / račiž nás zproſtiti. ¶ Skrze Tagemſtwj twého ſwatého Wtělenj / a pro twé Narozenj /

ať sme vslyssáni. ¶ Pro křest/ půst/ pokussenj/ a pot twůg krwawý/ křjž/ smrt/ twé vmučenj/ y také pohřbenj. ¶ Pro twé slawné Wzkřjssenj/ y w nebe Wstaupenj/ a pro Ducha Gesslánj/ slyš nasse wolánj. ¶ W každém času nesstěstj/ též nasseho sstěstj/ y w tu hodinu smrti/ rač nás vslysseti. ¶ My k tobě teď nehodnj woláme hřjssnjcy. O! rač nás vslysseti Pane milostiwý. ¶ Račiž Cýrkew swau swatau/ obecnau/ Křestianskau mocně sám sprawowati/ y opatrowati. ¶ Biskupy/ k tomu wssecky Pastýře Cýrkewnj choweg w zdrawém včenj/ w swatém obcowánj. ¶ Sekty/ y také roty/ račiž wypleniti/ y každá pohorssenj z Cýrkwe twé wynjti. ¶ Bludné/ k tomu swedené/ od prawdy zblauzené/ zase račiž přiwesti/ w twau Cýrkew vwesti. ¶ A Diábla Gsatanásse/ kterýž wsse zlé pásse/ račiž sám pod nohami potřjti nassimi. ¶ Wěrné rač sám dělnjky na žeň swau poslati/ a slowu twému wzrůstj w posluchačjch dáti ¶ Padlé rač pozdwihnauti/ stogjcý sylniti. Ty/ kdož gsau zarmaucenj/ račiž potěssiti. ¶ Králům/ také Knjžatům pokog račiž dáti/ w lásce/ w dobré swornosti/ w gednotě chowati. ¶ Cýsaři Křestianskému wjtězstwj deg gemu/ nad nepřátely geho/ k prosbě lidu twého. ¶ Krále Pána nasseho/ y s Raddami geho račiž opatrowati/ a sám sprawowati. ¶ Auřadu Konsselského/ spráwce lidu twého/ též lidu obecného ostřjheg od zlého. ¶ Gnássegjcých trápenj budiž posylněnj/ postawených w wězenj buď wyswobozenj. ¶ Manželek wssech těhotných spomocnjkem buď gich/ ku porodu sstiastnému deg gim pomoc k tomu. ¶ Lekařem buď nemocných/ a wssechněch ztrápených/ ochráncem nemluwňátek/

wňátek/ y těch malých djtek. ¶ Zagaté rač přiwesti zase do swé wlasti/ od Turka nepřjtele nasse bližnj milé. ¶ Wdowy spolu s Syrotky rač opatrowati/ poněwádž s Otcem gegich/ budiž ochránce gich. ¶ Hogné země aurody rač ty sám nám dáti/ a ge od porussenj zlého zachowati. ¶ Nasšjm wssem nepřátelům/ také protiwnjkům/ winny rač odpustiti/ k lásce ge přiwesti. ¶ Nad mrtwými nassimi/ Přáteli ginými/ rač se Pane smilowat/ odpustit gim winy. ¶ Lehké odpočinutj rač gim Pane dáti/ a w nebi s sebau wěčně deg gim přebýwati. ¶ Račiž se nadewssemi smilowati lidmi/ a nás nehodné slauby wslyssety wssechny. ¶ O! Kryste Synu Božj smilůg se nad námi/ genž hřjchy swěta sňmáš/ prosým me wslyš nás. ¶ Genž s swěta sňmáš hřjchy/ smilůg se nad námi/ Beránku Božj swatý rač nám Pokog dáti/ Amen.

Gako: Otče nás genž w Nebi bydlíš.

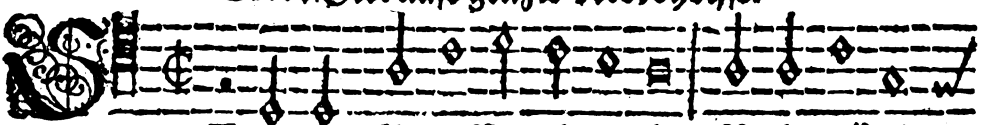

Twoři teli wssemohaucý / Boże Otče
Genž sám wssecky wěcy řjdíš/ prwé než se

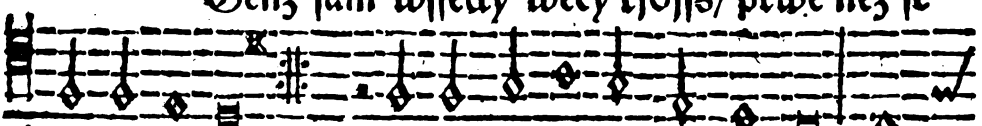

náss žádaucý:
stanau widíš: } R. / Tě prosýme s pokornosti. W zhléd-

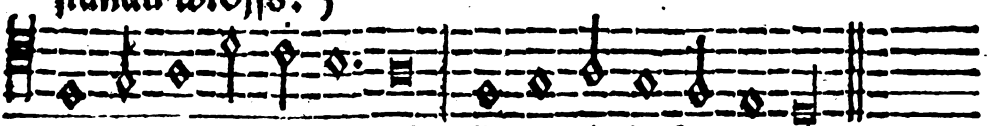

niž na nás z swé wýsosti. O! Boże dobrotiwý!

¶ Zbaw

¶ Zbaw nesstěstj, spomoz w hoři/ y na zemi/ y na moři: nedeg wrahů překazyti/ twau prawicý rač chrániti. R°/ Deg nám z nebe strážce swého/ Angela wůdce dobrého/ O! Otče milostiwý! ¶ Kryste Pane Božj Synu/ genž sy přiřek/ že w hodinu každau chcess wždy s swými býti/ rač se na nás obe zřjti. R°/ Práce nasse požehnati/ wssech zlých přjhod vchowati. O! wykupiteli! ¶ Dusse Swatý welebnosti/ Oswjtiteli w temnosti! nawsstěw srdce/ shlaď z nás wiňy/ očisť slowa/ oswěť činy. R°/ Gasný rozum k spráwě nám deg/ smutku/ tesknosti/ zachoweg. O! dobrý Těssiteli! ¶ Hwězdo mořská neyswětěgssj/ spomocnjce negsylněgssj/ pro twé swaté pozdrawenj/ vchoweg nás zarmaucenj. R°/ Zbaw wězenj, zbaw aukladůw/ lidských, y pekelných wrahůw. O! Králowno Nebeská! ¶ O! weliký Swatý Jene/ genž s Krysta sám křtil w Jordáně/ včiň prosbu také za nás/ ať Pán Gežjss wzhledne na nás. R°/ By vchowal nás propasti/ wěčné žjžně/ y wssech strástj. O! swjce swěta stkwaucý! ¶ Swatý Petře s Aposstoly/ wy mistři Nebeské Sskoly/ y s Swatými Mučedlnjky/ s nábožnými spowědlnjky. R°/ Z lásky wassj za nás proste/ wěčný nám žiwot vproste. O! Ozdoby nebeské! ¶ O! wy přeswaté děwice/ genž gste přegasné dennice/ račte prosbáu chotě swého včinit nám přjzniwého. R°/ Ať nám ráčj dáti prospěch/ s námi býti w přjhodách wssech. O! Růžičky přewonné! ¶ Wssickni Swatj Bohu milj wás prosýme w tuto chwjli/ Králi Pánu nebeskému wzdegte za nás prosbu gemu. R°/ Ať z nás hřjssných hřjchy shladj/ z nebezpečenstwj wywádj. O! dědiči nebesstj! ¶ Křjž Božj budiž s námi/ s wrchu/

chu, zpředu, y za námi: Obraň, ochraň, a zachoweg/ přemocy nás ďábłu nedeg. R°/ Swjtězyt nad nepřáteli/deg každý čas, každau chwjli. O! Ostjte bezpečnosti! ¶ Vchoweg nas Kryste złosti/strachu y wssj protiwnosti. Deg bez hřjchů žiwu býti/ a skonánj dobré mjti. R°/ Ať newłádne Tyran námi/ ale ty/ genžs sám nad námi. O! Studnice milosti!

Gako: A na zemi budiž lidem/ ꝛc. Nebo gako: Vtěssený nám den nastał/ ꝛc.

NE gméno Božj kračegme/ geho miłost požádegme/ ať ta s námi ráčj býti/ nás kde gdeme prowoditi. ¶ Gakožto Angeł Tobiásse Raffael/ tak také nasse/ deg Bože/ ať kroky zprawj/ a nás dowede we zdrawj. ¶ Bychom na cestě bez pádu/ od nepřáteł z předu zadu/ gsauc bezpečnj tě chwálili/ zdrawi se zas nawrátáli. ¶ Horko/ wedro, słotu, desstě/ deg nám Bože trpět lehce/ wětry, zymu y neřesti/ rač nám dáti mile snesti. ¶ Abychom na to pomněli/ což nám myslit Pjsmo welj/ že negsme zde než pautnjcy/ pocestnj/a służebnjcy. ¶ Stáłého nemáme města/ aniž zde wěčného mjsta/ ale máme odsud gjti/ na to wždy musý přigjti. ¶ Bráti se odsud do nebe/ kdež se lép mjti budeme/ když postihneme ta sýdła/ w nichž gsau Swatých wěčná bydła. ¶ Kterýchž sstaku následugjc/a v sebe powažugjc putowánj Pána Krysta/ staregme se o ta mjsta. ¶ Bychom gich w trpěliwosti/ dossli w snesytedlnosti/ kdež gest hognost wssj radosti/ widěnj wěčného Božstwj. ¶ Gdauce cestau, mezy sebau rozgjmegme smrt přehořkau Krysta Pána Spasytěle/ kterauž podnik w lidském těle. ¶ Gako oni V-

čedlnjcy/welikonočnj pautnjcy/kteřj když sau do Emauz sli mezy sebau Krysta nasli. ¶ Řeči nasse/rozgjmánj/wselikú přemysslowánj/ať sau pobožná/počestná/wssech daremnjch wěcý prázdná. ¶ Nebť budemli mezy sebau rozgjmati/ gdauce cestau/ o wěcech společně Božských/ počigem oheň wsrdcých swých. ¶ Syn Božj se k nám přibljžj / ač se nám teď oči wjžj / protož ho w skutku poznáme / který pro něg wykonáme. ¶ Neb on mezy těmi sobě ljbuge / kteřj o sobě/ přemegsslegjc / na něg patřj/ tiť gsau gemu gako bratřj. ¶ Mezy těmi se nachází / pyssným pak z očj wychází / aby geho newiděli / by gey mezy sebau měli. ¶ Milugjcým pjsma wede / wygewugjce sám sebe/ a těch smyslgim otwjrá/ wče/ to co prawj wjra. ¶ Pročež nynj požádegme/ přjtomnost geho wzýwegme/ o těch wěcech rozmlauwegme/ a že s námi gde/ smeyssleyme. ¶ Chwalme geho w skutcých mnohých/ welebme ho w geho Swatých/ to připomenauce sobě/ co zawjrá pjseň w sobě/ Amen.

Gako: Krystus Gežjss Nazaretsth.

MAn Bůh račiž býti s námi/ okolo nás/ y nad námi/ on wzhlédniž na nás z wýsosti/ očima swé milosti. ¶ O! Bože nás wsseho zlého ostřjheg času každého: ostřjheg nasseho wgitj / y z domu wen wygitj. ¶ Bůh nám buď přjtomen w městě/ w domě/ na poli/ y ceste: y wssudy na každém mjstě / gakož gest s námi gistě. ¶ Ponewadž gest Pán Bůh s námi/ okolo nás/ y nad námi: nebogme se nižádného/ než Pána Boha swého. ¶ Nebť gest on nasse ochrana / pomoc sylná/ y obrana: kterýž nespj/ani dřjme/ bdj nad námi/ když spjme. ¶ On nám swé lásky dokázal/

když

kdyż swým Angelům přikázal/ aby na wssech cestách nassich/ ostřjhali těl nassich. ¶ Spolehněmż na Boha směle/a důwěřme se mu cele: Angel geho nás prowodj/ zdrawé zas doprowodj. ¶ Angel Páně sšel na cestu s Tobiássem k Ráges městu/ nawrátil zase zdrawého z cesty/ rodičům geho. ¶ O! Bože rač býti s námi/ okolo nás/ y nad námi/ twůg swatý Angel nás prowoď/zdrawé domu doprowoď. ¶ Deyż ať sstiastně odtud wygdem/ y zdrawi aż domu dogdem/ s mnohým tobě děkowánjm/ s weselým přiwjtánjm. ¶ Téż nasse město zachoweg/ od zlé přjhody vchoweg/ ohraď ge stráżj Angelskau/ wzdal od nás zlost ďábelskau. ¶ W tom se tobě důwěřjme/ s celem s dussj poraučjme/ drż nad námi swau prawicy/ geden Bože w Trogicy. ¶ Nebo buďto że żiwi sme/ buďto że giż vmjráme/ twogi gsauc tobě żiwi sme/ a tobě vmjráme. ¶ Ostřjheg nás wssech Bůh Otec/ a wssecko zlé od nás vtec/ ostřjhegż Syn/ y Duch swatý/ Bůh gediné podstaty. ¶ Kryste pro twé vmučenj/ deg nám hřjchů odpusstěnj/ ať nás nezże wěčný plamen/ vchoweg nás Kryste/ Amen.

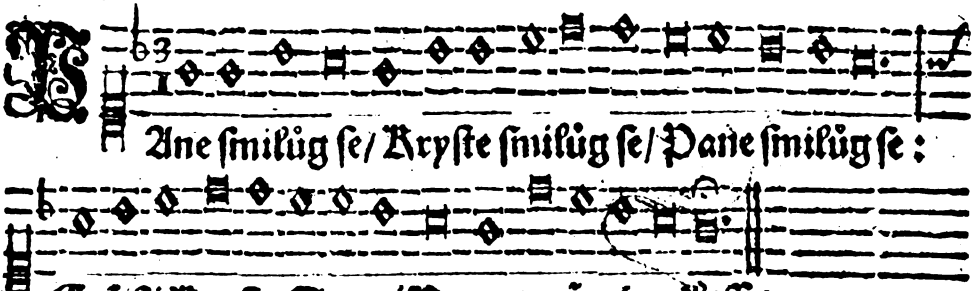

¶ Gežjssi Kryste/ náš milownjče/ ty sy kwětů kwět: O!

Matko slawná/Panno Marya/pros za nás Syna. ¶ Králi wssech Králů/Pane wssech Pánů/ ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/ Synu Marye/ rač nás vslysset. ¶ Přestkwaucý hwězdo/ čistá Panenko/ ty sy kwětů kwět: O! Matko slawná/Panno Marya/ pros za nás Syna. ¶ Wzáctnás O! Matko/Marya Panno/ ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/ Synu Marye/ rač nás vslysset. ¶ Matko sslechetná/ wssj chwály hodná/ ty sy kwětu kwět: O! Matko slawná/ Panno Marya/ pros za nás Syna. ¶ Matko prawdiwá/ vpřjmná/ tichá/ ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/ Synu Marye/rač nás vslysset. ¶ Plná sy Bohem/ žehneg nás s Synem/ty sy kwětů kwět: O! Matko slawná/Paňo Marya/ pros za nás Syna. ¶ Rodičko Božj/ hřjssnjků zbožj/ ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/Synu Marye/rač nás vslysset. ¶ Přečistás Matko / nepřátel metlo/ty sy kwětů kwět: O! Matko slawná/Panno Marya/pros za nás Syna. ¶ Neporussená/ Bohu přjgemná/ ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/ Synu Marye/ rač nás vslysset. ¶ O! Panno mocná/ nám wždy přjgemná/ty sy kwětů kwět: O! Matko slawná/ Panno Marya/ pros za nas Syna. ¶ O! wssecka pěkná/ tichá/ pokorná/ ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/ Synu Marye/ rač nás vslysset. ¶ Neznagic zlého/ hledic dobrého/ ty sy kwětů kwět: O! Matko slawná/ Panno Marya/pros/ꝛc. ¶ Zdráwa buď stkwaucý/plná radosti/ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/ Synu Marye/ rač nás vslysset. ¶ Za nas prosýcý/ w Nebi bydljcý/ ty sy kwětů kwět: O! Matko slawná/Paňo Marya/pros za nás Syna. ¶ O! swatá žádost/o! srdce radost/ty sy kwětů kwět: Gežjssi Kryste/

ſte/Synu Marye/ rač nás vſlyſſet. ¶ Těſſite dlnice/ Orodownice/ ty ſy kwětů kwět: O! Matko ſlawná/ Panno Marya/ pros za nás Syna. ¶ Králowno nebe/ a Pani země/ ty ſy kwětů kwět: Gežiſſi Kryſte/ Synu Marye/ rač nás vſlyſſet. ¶ O! miloſtiwá/ Růže rágowá/ ty ſy kwětů kwět: O! Matko ſlawná/ Panno Marya/ pros za nás Syna. ¶ O! mořſká hwězdo/ čiſtá Panenko/ ty ſy kwětů kwět: Gežiſſi Kryſte Synu Marye/ rač nás vſlyſſet. ¶ O! zlatá ſchráno/ nebeſká bráno/ ty ſy kwětů kwět: O! Matko ſlawná/ Panno Marya/ pros za nás Syna. ¶ Marya/ Kryſte/ modlitby ſlyſſte/ ty ſy kwětů kwět: Gežiſſi Kryſte/ Synu Marye/ rač nás vſlyſſet/ Amen.

Může ſe zpiwati gako: Radůg ſe Panno čiſtá/ na liſtu 288. Ale každého werſſe konec bude tento: Pros za nás Pána Boha/ O! laſkawá Marya!

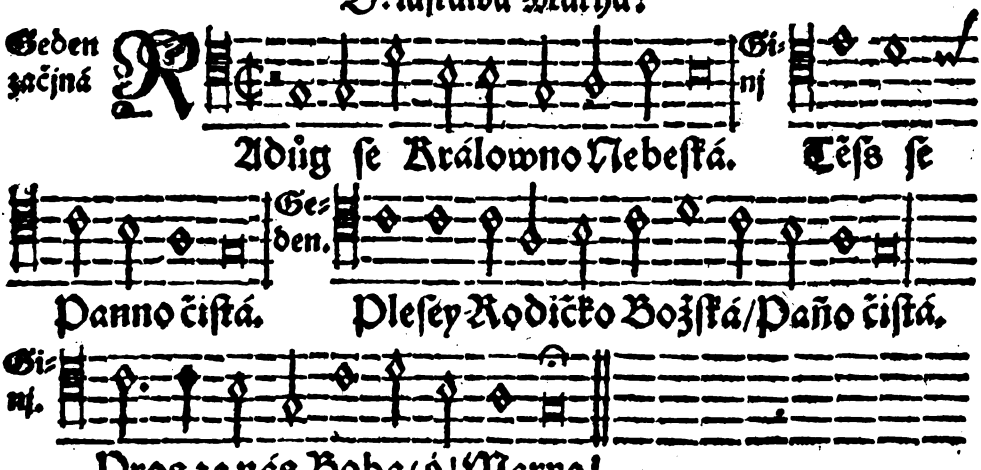

¶ Swatá Panno/ genž ſs korunau Panen. R'/ Těš ſe Panno čiſtá. Matko wſſech w Bohu žiwých. Panno čiſtá.

R'/

R°/ Pros za nás ꝛc. ℟ Matko krásného milowánj. Těss se/ꝛc. Matko swatého dauffánj. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Ty sy rágem libé rozkosse. Těss se/ꝛc. Dřewos žiwota wssech dussj. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Tys brána k nebeské radosti. Těss se Panno čistá. Domems Božské maudrosti. Panno čistá.ꝛc. ℟ Tys k wěčným pahrbkům žádosti. Těss se Paňo/ꝛc. Městos wssem k autočissti. Paňo čistá. Pros/ ꝛc. ℟ Ty sy Sláwa Jeruzaléma. Těss se/ꝛc. Swatynis samého Boha. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Tys Řebřjk Jákobůw do nebe. Těss se/ꝛc. Tys zrcadlem čistoty. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Ty sy keř hořjcý/ a nespálený. Těss se/ ꝛc. A wonné lilium w trnj. Panno čistá/ Pros/ꝛc. ¶ Ty sy Rauno Gedeonowe. Těš se/ꝛc. Božskau rosau skropené. Panno čistá/ ꝛc. ℟ Tys trůnem z nebes Ssalomauna. Těss se/ꝛc. A wěže z gasných kostj slona. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ O! neysladssj tekaucý strede! Těss se/ꝛc. W němž Bůh zaljbil sobě. Panno čistá.ꝛc ℟ Tys zahrádkau Božskau zawřenau. Těss se/ꝛc. A Pramen k pokladu wssemu. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ O! prawá studnice wod žiwých! Těss se/ꝛc. Genž křjsý Dusse mrtwých. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Tys kupeckau lodj hognau. Těss se/ ꝛc. Nosýš Chléb lidu swému. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ O! mořská hwězdo přestkwaucý! Těss se/ꝛc. A rannj záře wzcházegjcý. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Ty sy nad měsýc pěknégssj. Těss se/ꝛc. Nad slunce zwolenégssj. Panno čistá. Pros/ꝛc. ℟ Ty sy spořádané wogsko. Těss se/ꝛc. A stolices sláwy Božské. Panno čistá. Pros za nás Boha ó! Marya!

Ode-

Dewsſeho nebezpečenſtwj. R./ Spomoz nám Panno čiſtá. Od hladu/ moru/ a wálky. Panno čiſtá. R./ Prosza nás Boha O! Marya! Pro twé nám radoſtné Početj. Spomoz nám/ ꝛč. A pro ſwaté Narozenj. Panno čiſtá. ꝛč. Pro přediwné tobě Angelem Zwěſtowánj. Spomoz/ ꝛč. A Syna Božjho w tobě Wtělenj. Panno čiſtá. ꝛč. Pro twé ſwaté a neposkwrněné Očiſtowánj. Spomoz/ ꝛč. A pro weſelé na Nebe wzneſſenj. Panno čiſtá. Pros za/ ꝛč.

My hřiſſné djtky Ewy/ k tobě wolame. R./ Vſlyſs nás Panno čiſtá. K Matce žiwota wzdycháme. Panno čiſtá. Pros/ ꝛč. By nám k prawému pokánj pomocy ráčila. Vſlyſs nás/ ꝛč. Matko ljtoſti plná. Panno čiſtá. Pros/ ꝛč. By twé/ zwlášſt tobě nábožné ſlužebnjky/ a Towaryšſtwa rozmnožiti a zachowati ráčila. Vſlyš nás/ ꝛč. O! Matko miloſti plná! Panno čiſtá. Pros za/ ꝛč. By Swaté Cýrkwi/ a wſſem Křeſtianům/ pokog/ a gednotu wyproſyti ráčila. Vſlyſs/ ꝛč. Matko dobrotiwoſti plná. Paño čiſtá. Pros/ ꝛč. By wſſechněm wěřjcým mrtwým wěčné odpočinutj vproſyti ráčila. Vſlyſs/ ꝛč. Smilug ſe ó! miloſti plná! Paño čiſtá. Pros/ ꝛč. Matko Božj a wſſech litugjcý. Vſlyſs/ ꝛč. O! Matko miloſrdenſtwj! Panno čiſtá. Pros/ ꝛč.

Beránku Božj/ genž ſnjmáſs hřjchy ſwěta. R./ Vſlyš/ a ſpas nás Pane. Pro láſku Rodičky twé. Ať ſe ſtane. R./ Amen. O! degž to Kryſte Pane

Bo-

Beránku Božj/ genž ſnjmáſs hřjchy ſwèta. R. Vſlyš/a ſpas nas Pane. Pro láſku Rodičky twé. Ať ſe ſtane. R./ Amen. O! deyž to Kryſte Pane! ℣ Beránku Božj/ genž ſnjmáſs hřjchy Swèta. R. Vſlyš/ a ſpas nás Pane. Pro láſku Rodičky twé. Ať ſe ſtane. R./ Amen. O! degž to Kryſte Pane!

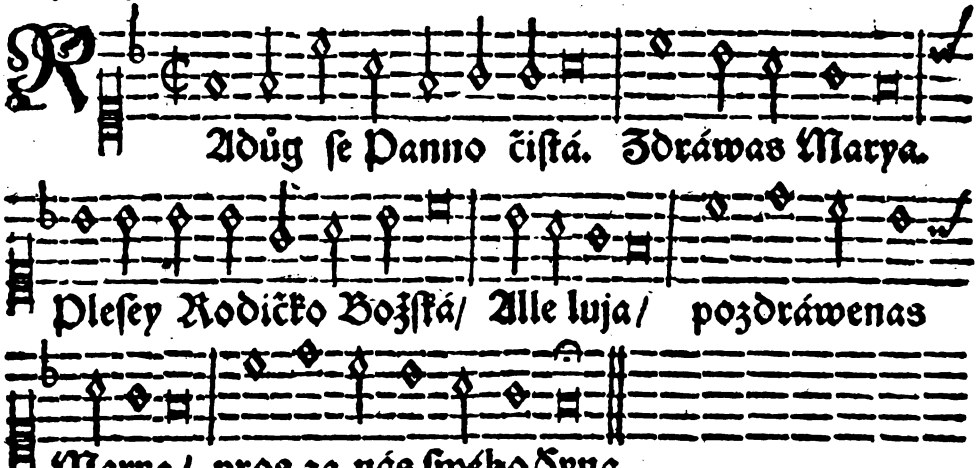

℣ Panno Koruno Panen. Zdráwas Marya. Y Láſky Božj pramen/ Alleluja/ pozdrawenas Marya/ pros za/ ꝛč. ℣ Matko wſſechnèch wěřjcých. Zdráwas Marya. Wſſech Boha miługjcých/ Alleluja/ pozdrawenas. ꝛč. ℣ Matko ſwaté naděge. Zdráwas Marya. A způſobce pokoge/ Alleluja/ pozdra ꝛč. ℣ Tys Rag prawé rozkoſſe. Zdráwas Marya. A žiwot naſſj duſſe/ Alleluja/ ꝛč. ℣ Autočiſtné ſy Měſto. Zdráwas Marya. Jeruzaléma ſláwo/ Alleluja/ ꝛč. ℣ Pána Kryſta Swatyně. Zdráwas Marya. Řebřjk přjmý do nebe/ Alleluja/ ꝛč. ℣ Tys čiſtoty Zrcadło. Zdrá-

was

was Marya. Keř Mogžjſſe diwadlo. Alleluja/ꝛč. ¶ O Lilium přewonné! Zdráwas Marya. Rauno Gedeonowé Alleluja/ ꝛč. ¶ Tys Trůnem Sſalomauna. Zdráwas Marya. Ona Wěže ſlonowá/ Alleluja/ ꝛč. ¶ O! z Nebe ſladký ſtrede! Zdráwas Marya. W němž Bůh zaljbil ſobě/ Alleluja/ ꝛč. ¶ O! zahrádko zawřená! Zdráwas Marya. Studnice zapečetěná/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Lodj chléb přináſſegjcý. Zdráwas Marya. W čas bauře Hwězdo Mořſká/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Tys nad Měſýc kráſněgſſj. Zdráwas Marya. Y nad ſlunce gaſněgſſj/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Wogſko w ſſiku ſtatečné. Zdráwas Marya. Stolice ſláwy Božſké/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Ypros nám zde pokoge. Zdráwas Marya. Zbaw rúznic/ wálky/ boge/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Wěčného zatracenj/ Zdrăwas Marya. Zproſt/ dowed nás k ſpaſenj/ Alleluja/ ꝛč.

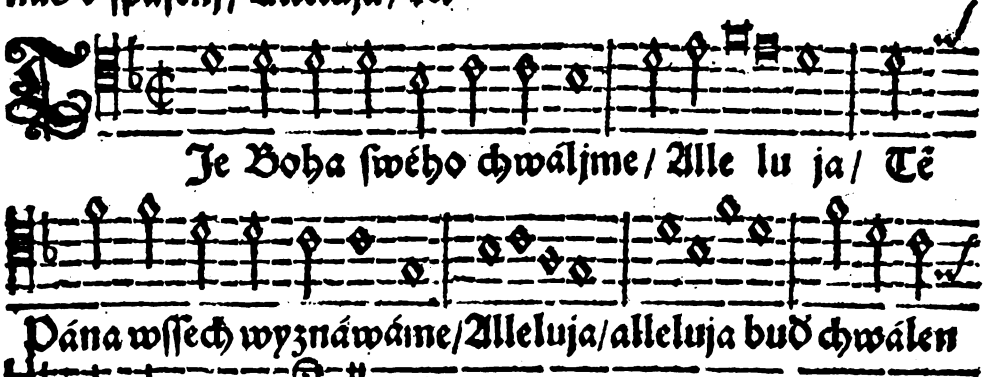

Bůh y Marya.

¶ Buď Otče náſs na wyſoſti. Alleluja. Slawen po wſſecky wěčnoſti. Alleluja. Alleluja. Buď chwálen Bůh/

y Marya. ¶ Tobě Angele zpjwagj. Alleluja. Chwálit tě nepřeſtáwagj. Alleluja/ ꝛč. ¶ Tobě y Cherubjnowé. Alleluja. Y Swatj Seraffjnowé. Alleluja. alleluja/ ꝛč. ¶ Gedinym hlaſem wzdáwagj. Alleluja. Pjſeň Swatau bez vſtánj. Alle. allel/ ꝛč. ¶ Pán Bůh Swatý/ Swatý Swatých. Alleluja. Pán Bůh Záſtupůw Nebeſkých. Alle: alleluja/ ꝛč. ¶ Plná gſau, Země, y Nebe. Alleluja. Kláwy twé/ chwáljcý tebe. Alleluja/ ꝛč. ¶ Tě Swatý Kůr Apoſtolſký. Alleluja. Wſſeliký počet Prorocký. Alle: alleluja/ ꝛč. ¶ Y Mučedlnjcy w hognoſti. Alleluja. Wychwálůgj s pokornoſti. Alleluja. alleluja/ ꝛč. ¶ Tebe chwálj po wſſj Zemi. Alleluja. Katolické shromážděnj/ Alleluja/ alleluja/ ꝛč. ¶ Otce wždy wſſemohaucýho. Alleluja. Y twého Syna milého. Alleluja/ alleluja/ ꝛč. ¶ Spoku y Ducha ſwatého. Alleluja/ potěſſitele prawého. Alleluja/ ꝛč. ¶ Gezu Kryſte ſwěta Králi. Alleluja. Synu, Otce wěčné ſláwy. Alleluja/ ꝛč. ¶ Genžs pro Lidſké wykaupenj. Alleluja. W čiſté Panně byl wtělený. Alleluja/ ꝛč. ¶ Přemohls peklo vmučenjm. Alleluja. Otewřels Nebe wſtaupenjm. Alleluja/ ꝛč. ¶ Sedjſs na prawicy Otce/ alleluja. W geho ſláwě wládneſs mocně. Alle: ꝛč. ¶ Přjgdeſs Saudce žiwých, mrtwých/ Alleluja. Wſſech zlých/ též y ſprawedliwých. Alle: alle: ꝛč. ¶ Myť žádáme ſpomoženj/ alleluja. Krwj twau draha wykaupenj/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Degž s ſwatými kralowati/ Alleluja. S njmi wěčně přebýwati/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Spaſenj degž lidu twému/ Alleluja. Proſpěch dědictwj milému. Alleluja/ ꝛč. ¶ Po wſſecky časy ſprawůg ge/ alleluja. Na wýſoſti powyſſůg ge/ Alleluja/ ꝛč. ¶ Každého dne tě

chwá-

chwáljme/Alleluja. Gméno wěčné welebjme/Alleluja/ ꝛč. ¶ Oſtřjhegž nás wždy od zlého/Allel. Wſſeho neſpraweḋlnéwho/Alleluja/ ꝛč. ¶ Smilůg ſe Pane nad námi/Alleluja. Zachoweg nás od zlé rány/Alleluja/ ꝛč. ¶ Vkažiž nám ſlitowánj/ Alleluja. Genž w tobě máme dauffanj/ Alleluja/ ꝛč. ¶ W tobě ſe naděgi ſkládáme/ Alleluja. Rač nás wyſlyſſeť, žádáme. Alleluja/ Alleluja. Buď chwálen Bůh y Marya.

Litanye o S S. Gménu Pána GEŽJSSE.

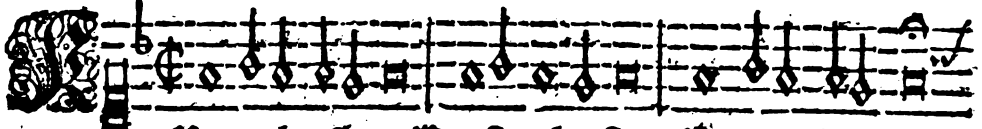

Yrye eleyſon/ Kryſte eleyſon/ Kyrye eleyſon.
Geżjſſi vſlyš nás/ Geżjſſi wyſlyš nás.

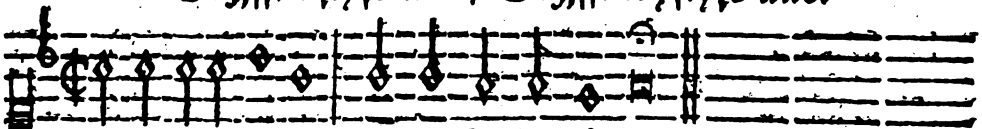

Otče z Nebes Boże/ ſmilůg ſe nad námi.
Synu Wykupiteli ſwěta Boże/ ſmilůg ſe nad námi.
Duſſe ſwatý Boże/ ſmilůg ſe nad námi.
Swatá Trogice geden Boże/ ſmilůg ſe nad námi.
Geżiſſi Synu Boha žiwého/ ſmilůg ſe nad námi.
Geżjſſi Neymocnégſſj/ ſmilůg ſe nad námi.
Geżiſſi Neyſylnégſſi/ ſmilůg ſe nad námi.
Geżiſſi Neydokonalegſſj/ ſmilůg ſe nad námi.
Geżiſſi Neyſlawnégſſj/ ſmilůg ſe nad námi.
Geżiſſi Neymilegſſj/ ſmilůg ſe nad námi.

Gežjssi

Neyvtěssenėgssj/
Nad Hwězdy swětlegssý/
Nad Měsýc pěkněgssj/
Nad slunce gasněgssj/
Neydiwněgssj/
Neyrozkossněgssj/
Cti neyhodněgssj/
Neypokorněgssj/
Neychudssj/
Neytišssj/
Neytrpěliwěgssj/
Neyposlussněgssj/
Neysladssj/
Neynepossskwrněněgssj/
Milowniče čistoty/
Milownjče pokoge
Lásko nasse/
Zrcadlo žiwota/
Přjklade wssech ctnostj/
Ozdobo mrawů/
Dussi nassjch žádaucý/

Smilůg se nad námi.

Gežjssi

Autočisstě nasse/
Otče chudých/
Potěssiteli zarmaucených/
Poklade twých wěrných/
Drahý kamene/
Grunte dokonalostj/
Drahý pastýři owcý/
Hwězdo mořská,
Swětlo prawé/
Maudrosti wěčná/
Dobroto nestjhlá/
Radosti Angelů/
Králi Patryarchů/
Řjditeli Proroků/
Mistře Aposstolů/
Včiteli Ewangelistů/
Posylněnj Mučedlnjků/
Oswjcenj Wyznawačů/
Panenská čistoto/
Koruno wssech swatých/

Smilůg se nad námi.

Milostiw nám buď. Odpusť nám Gežjssi.
Milostiw nám buď. Vslyss nás Gežjssi.
Milostiw nám buď. Wyswoboď nás Gežjssi.

Ode-

Odewsſeho zlého/
Od wſſelikého hřjchů/
Od hněwu twého/ (ti/
Od náhlé a nenadalé ſmrti/
Od aukladů Diabelſkych/
Od boge/ moru/ a hladu/
Od ducha neſſlechetného/
Od powětřj a baukky/
Od wěčné ſmrti/
Od přeſtaupenj twých přikázanj/
Od nátiſku wſſeho zlého/
Skrze Tagemſtwj twého S. Wtělenj/
Skrze twé přjſſtj/
Skrze twé narozenj/
Skrze twé obřezánj/
Skrze twé práce/
Skrze twé bičowáni/
Skrze křjž a twé vmučenj/
Skrze twau ſmrt/
Skrze twé wzkřjſſenj/
Skrze twé na Nebe wſtaupenj/
Skrze twau radoſt/
Skrze twau ſláwu/
Skrze twau neymilegſſj Matku/
Skrze přjmluwu wſſech twých Swatých/

Wyſwoboď nás Gežiſſi.

Wyſwoboď nás Gežiſſi.

Beránku Božj/ genž ſnjmáſs hřjchy ſwěta/ odpuſt nám Gežiſſi.

Beránku Božj/ genž ſnjmáſs hřjchy ſwěta/ vſlyſs nás Gežiſſi.

Beránku Božj/ genž ſnjmáſs hřjchy ſwěta/ ſmilug ſe nad námi Gežiſſi. Gežiſſi vſlyš nás. Gežiſſi wyſlyš nás. Kyrye eleyſon. Kryſte eleyſon. Kyrye eleyſon.

Litanye Lauretánſká zpjwá ſe gako giné Litanye.

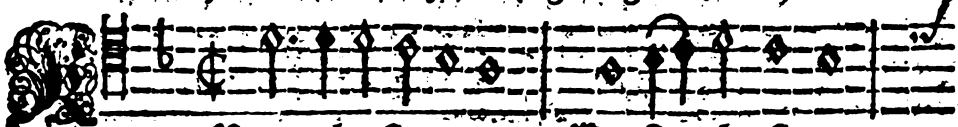

Yrye eleyſon/ Kryſte eleyſon/
Kyrye eleyſon/ Kryſte eleyſon.

Kryste vslyss nás/ Kryste wyslyss nás.

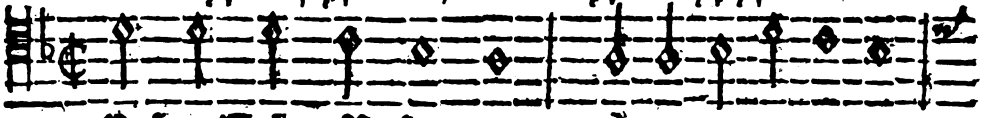

Otče z Nebes Bože/
Synu Wykupiteli swěta Bože/
Dusse Swatý Bože/
Swatá Trogice geden Bože/
} Smilůg se nad námi.

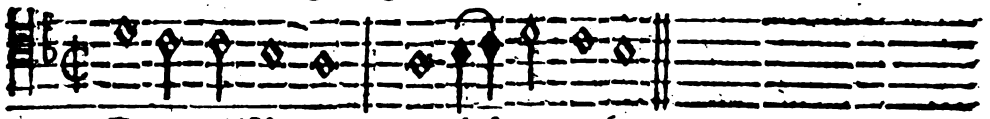

Swatá Marya/ orodůg za nás.

Swatá Božj Rodičko/
Swatá Panno Panen/
Matko Krystowa/
Matko Božské milosti/
Matko neyčistssj/
Matko neyčistotněgssj/
Matko neporussená/
Matko neposskwrněná/
Matko přemilá/
Matko přediwná/
Matko Stwořitele/
Matko Spasytele/
Panno neymaudřegssj/
Panno Ctihodná/
Panno chwalitedná/
Panno Mocná/
Panno dobrotiwá/
} Orodůg za nás.

Panno wěrná/
Zrcadlo Sprawedlnosti/
Stolice Maudrosti/
Přjčino nassj Radosti/
Nádobo Duchownj/
Nádobo poctiwá/
Nádobo wýborné pobožnosti/
Růže Duchownj/
Wěže Dawidowa/
Wěže z Slonowých Kostj/
Dome zlatý/
Archo Vmluwy/
Bráno Nebeská/
Hwězdo Gitřnj/
} Orodůg za nás.

Vzdra-

Vzdrawenj nemocných/
Autočisstě hřjssnjkůw/
Potěssenj Zarmaucených/
Pomocnjce Křestianůw/
Králowno Angelůw/
Králowno Patryarchůw/

Orodůg za nás.

Králowno Prorokůw/
Králowno Apossstolůw/
Králowno Mučedlnjkůw/
Králowno Wyznáwačůw/
Králowno Panen/
Králowno wssech swatých/

Orodůg za nás.

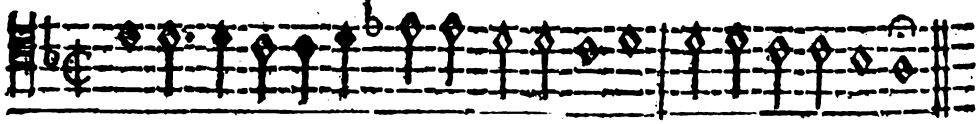

Beránku Božj/ genž snjmáss hřjchy swěta/ odpustiž nám Pane.
Beránku Božj/ genž snjmáss hřjchy swěta/ wyslyssiž nás Pane.
Beránku Božj/ genž snjmáss hřjchy swěta/ smilůg se nad námi.

Geden začjná.

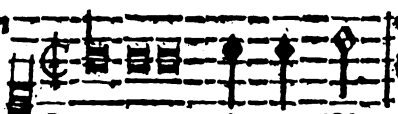

Zdráwas Paňo Marya.

Ginj odpowjdagj.

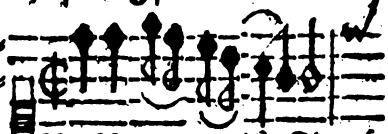

Buď nám milostiwá.

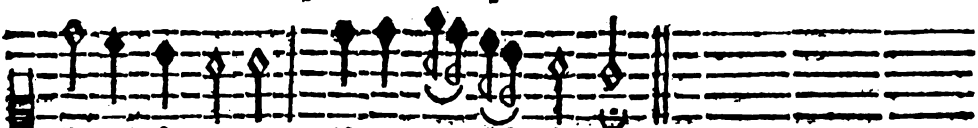

Orodůg za nás/ Panenko Marya.

¶ Milostis plná Marya/ buď nám milostiwá. Orodůg za nás Panenko Marya. ¶ Pán Bůh s tebau Marya. Buď nám milostiwá. Orodůg za nás Panenko Marya. ¶ Požehnanás ty mezy ženami Marya. Buď nám milostiwá/ orodůg/ ꝛc. ¶ Požehnaný plod žiwota twého Marya. Buď nám milostiwá/ orodůg/ ꝛc. ¶ Gežjss Krystus

Ma-

Marya. Buď nám miloſtiwá/ orodůg /ꝛč. ¶ Swatá Panno Marya. Buď nám miloſtiwá/ orodůg/ ꝛč. ¶ Matko Božj Marya/ buď nám miloſtiwá/ orodůg/ ꝛč. ¶ Proſza nás hřjſſné Marya/ buď nám miloſtiwá/ orodůg/ ꝛč. ¶ Nynj y w hodinu ſmrti naſſj Marya/ buď nám miloſtiwá/ ꝛč. ¶ Amen/ Amen Marya/ buď nám/ ꝛč.

NB. Tauto notau mohau ſe ſpſwati ſwrchu położené Litanye Lauretánſké/ na liſtu 293. přidáli ſe k gednomu każdému tytulu toto ſlowo: Marya/ gak tuto dáwám přjklad.

Geden začjná: Swatá Marya. Druzj odpowjdagj: Buď nám miloſtiwá/ orodůg za nás Panenko Marya. Opět geden začné druhý tytul takto: Swatá Božj Rodičko Marya. Ginj odpowjdagj. Buď nám miloſtiwá/ ꝛč. A tak pořád mohau ſe ty celé Litanye wyſpjwati/ aż do poſlednjho tytulu: Králowno wſſech Swatých Marya. Buď nám miloſtiwá/ ꝛč.

Gako: Gakož o tom Prorocy. Neb: Weſelte ſe o Duſſe/ ale wżdycky napoſledy muſýſs přidati ta ſlowa: Panenko Marya.

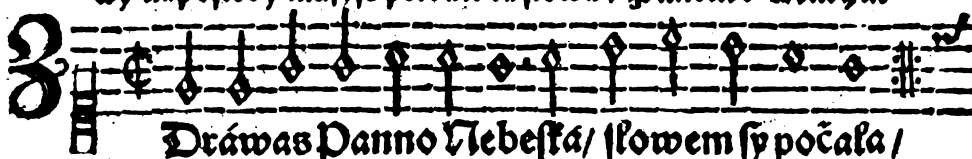

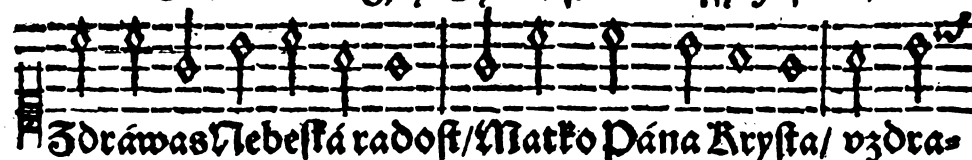

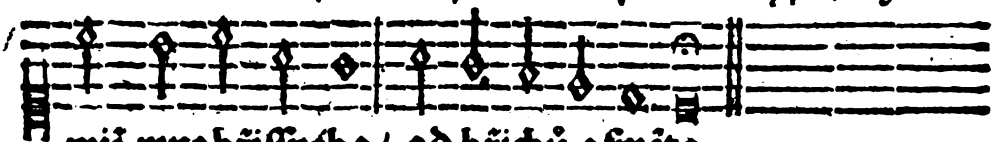

¶ Marya Matko Božj/ ty ſy Chrám miloſti: Marya

Božſké

Božské lůže/ studnice sladkosti: Marya má naděge/ most/ břeh w mé Auzkosti/ rač na mne zpomenauti/ prosým twé milosti. ¶ Milosti swrchowanau/ Bůh tě gest naplnil: milosti hrubě wzáctnau/ Matku tebe zwolil: milosti neypewněgssj/ Bůh tebe potwrdil: ten mne rač potwrditi/ genž tě Matku zwolil. ¶ Plná sy wssj dobroty/ nad wsse Panno čistá: plná sy cti/ y chwály/ Matko Gezu Krysta: plná sy každé ctnosti/ gasná hwězdo mořská: pekla rač mne zprostiti/ Králowno Angelská. ¶ Hospodin w twém žiwotě/ ráčil se wtěliti: Hospodin ráčil se gest/ z tebe naroditi: Hospodin za lid hřjssný/ ráčil se snjžiti: hřjssnému prosým rač mně/ milost vprosyti. ¶ S tebau Božstwj přebýwá/ nebť sám Bůh gest s tebau: s tebau Trogice Swatá/ ať gest též wždy semnau: swrchowaná dobroto/ pomoz mi slepému/ nenecháweg w temnostech/ deg milost nuznému. ¶ Ty sedjss giž na trůně/ w Nebi ozdobená: tys od Swaté Trogice/ giž korunowaná: Ty sy přewelmi slawně/ Synem powýssená: budiž mně/ y wssem hřjssným/ wždycky nápomocná. ¶ Požehnaná sy Panna/ w Panenské čistotě: požehnaná sy Panna w Panenském žiwotě/ požehnaná též Panna/ w čistém obcowánj/ rač nám býti pomocná/ při nassem skonánj. ¶ Mezy ženami ty sy/ Panna neyswětěgssj: mezy ženami ty sy/ Panna neykrásněgssj: mezy ženami ty sy/ Panna neymaudřegssj: mezy ženami buď nám/ neymilostiwěgssj. ¶ Požehnaný Hospodin/ genž tobě poslaužil: požehnaný gest ten Syn/ genž se z tebe zrodil: požehnaný Duch Swatý/ genž tobě zastinil: požehnegž nám prosýme/ genž tě sobě zwolil. ¶ Plod stkwaucý gest

wykwĕtl/ s welikau ſſladkoſti: plod ſſladkoſti geſt wyſſeł/ z tebe bez boleſti: plod Swatý ozdobený/ wſſelikau maudroſtj: plod ten rač nás zbawiti/ pekelné hořkoſti. ¶ Břicha twého čiſtota/ ten plod w ſobĕ mĕla: břicha twého tĕhotnoſt/ bez boleſti byla: břicha tĕž twého plodnoſt/ lid obweſelila: dey aby nás ta plodnoſt/ w vpĕnj tĕſſila. ¶ Twého miléhо Syna/ Matkau ſy nazwaná: a pro milého Syna/ od wſſech ſy vctĕná: twého miléhо Syna/ gehož ſy kogila/ wezmi na pomoc/ by nás/ od zlého zbawila. ¶ Gežjſs deg zatracenců/ nám ſe odečjſti: Gežjſs s ſprawedliwými/ deg ſpolečnoſt mjti: Gežjſſi nás wyſtřjhey muk pekla přehroznýchh: Gežjſſi popřeg s ſebau/ nám mjſto w Nebeſých. ¶ Amen zpjwegme/ by nám/ było polehčenj: amen řceme ó Bože/ dey nám vtĕſſenj: amen řekněme/ proſýc za wjry ſtrownánj. Amen dey wſſemohaucý/ s tebau kralowánj.

Gako: Djtĕ ſe nám narodilo/ na liſtu 132.
Geden začjná:

MOdičko Božj pros za nás. Ginj odpowjdagi: O! Marya! Geden dj: Nynj y w ſmrti naſſý čas. Ginj po něm takto zpjwagj. Račte za nás wſſickni ſwatj/ v Boha ſe přimlauwati s Rodičkau Božj/ ať Bůh ne podlé přjſſnoſti/ ale ſwé miloſtiwoſti/ s námi naložj. ¶ Zbaw nás odewſſeho zlého/ ó Marya! gak čaſného tak wĕčného. Račte za nás wſſickni Swatj/ 2č. ¶ Wzhledniž na nás miloſtiwĕ/ ó Marya! a pomoz nám dobrotiwĕ. Račte za nás/ 2č. ¶ Ze wſſelikého neſſtĕſtj/ ó Marya! rač nás laſkawĕ wywesti. Račte za nás/ 2č. ¶ Zbaw nás od moru y hladu/

du / ó Marya! chraň od nepřátelských wpádu. Račte za nás / ꝛc. ¶ Wypros nám od Boha pokog / ó Marya! odwrať ruznice y rozbrog. Račte za nás / ꝛc. ¶ Zbaw nás hřjchu wsselikého / o Marya! vkroť hněw Boha nasseho. Račte za nás / ꝛc. ¶ Wyswoboď nás swau milostj / ó Marya! od zlé Diábelské chytrosti. Račte za nás / ꝛc. ¶ Chraň nás od wsseliké sskody / o Marya! y od nesstiastné přjhody. Račte za nás / ꝛc. ¶ Nedey nám w hřjssjch vmřjti / ó Marya! rač nám milost wyprosyti. Račte za nás / ꝛc. ¶ Zbaw nás skrz twé přimluwenj / o Marya! od wěčného zatracenj. Račte za nás / ꝛc. ¶ Pros za nás / ať z časné strásti / o Marya! přigdem do Nebeské wlasti. Račte za nás / ꝛc

Nasledugjch Pjseň může se také zpjwati gako: Djtě se nám narodilo / w tomto roce / na listu 132. Geden začjná: Popřeg nám milost k zpjwánj. Ginj odpowjdagj: Gezu Kryste. Geden dj: K wděčnému poděkowánj. Ginj po něm řeknau to / co gest položeno w wersji / totiž někdy: Spomoz Pane Gezu Kryste. Někdy: Pochwálen buď Gezu Kryste / Někdy: Vslyss hlas náss Gezu Kryste. Ale potom wždycky magj přidati tato slowa: A pro čest Matky twé čisté / a wssech twých Swatých / nerač se na nás hněwati / ani nám připomjnati / zlost hřjchů nassjch.

Geden začjná.

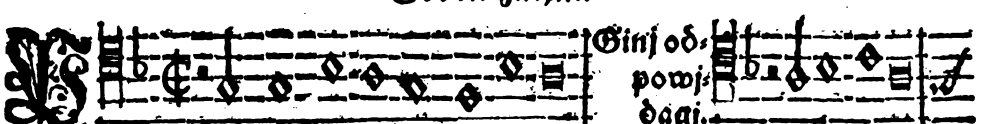

Opřeg nám milost k zpjwánj / Gezu Kryste /

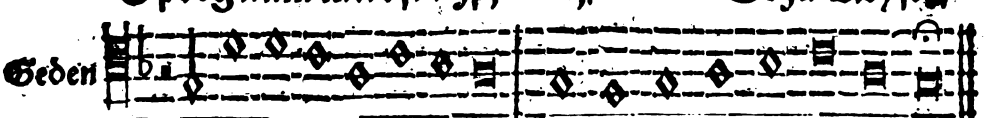

K wděčnému poděkowánj. Spomoz P. Gezu Kryste.

Sluſſſt nám wychwaľowati/ Gezu Kryſte.
Twau miłoſt/ a gi žádati/ ſpomoz P. Gezu Kryſte.
Dobrowolnĕs Smrt podſtaupił/ Gezu Kryſte.
Aby nás hřjſſné wykaupił/pochwálen buď Gezu Kryſte.
Když gſme byli w zatracenj/ Gezu Kryſte.
Gednals s Otcem o ſmjřenj/ pochwálen/ atď.
Abychom nezahynuli/ Gezu Kryſte.
Z Nebe ſy ſſtaupił nám k Wůli/ pochwálen buď/ atď.
Tebe přečiſtá Panenka/ Gezu Kryſte.
Zplodila na ſwĕt člowĕka/ pochwálen buď Gezu Kryſte.
Twá tĕ pokora w Geſličky/ Gezu Kryſte.
Složiła mjſto Koljbky/ pochwálen buď Gezu Kryſte.
To Paſtuſſkowé zwĕděli/ Gezu Kryſte.
Spĕw Angelſký když ſlyſſeli/ pochwálen/ atď.
Oſmého dne byls obřezán/ Gezu Kryſte.
Bohu Otcy obĕtowán/ pochwálen buď/ atď.
Gedau z kraje wýchodnjho/ Gezu Kryſte.
Králi/ ctj tĕ Krále ſwého/ pochwálen buď/ atď.
Nlež ſy přiſſel k doſpĕlému/ Gezu Kryſte.
Wĕku/ znám ſy był każdému/ pochwálen buď/ atď.
Chodils do Města ſwatého/ Gezu Kryſte.
Geruzalem řečeného/ pochwálen buď/ atď.
W Chrámĕs Bożjm často bywał/ Gezu Kryſte.
S židys mnohé půtky mjwał/ pochwálen buď/ atď.
Wůlis Otce wykonáwał/ Gezu Kryſte.
A náms dobrý přjklad dáwał/ pochwálen buď/ atď.
Kdyžs pak był w letech dwanácti/ Gezu Kryſte.
Muſył tĕ każdý chwáliti/ pochwálen buď/ atď.

Nle-

Negeds dni čtyřidcet nocý/ Gezu Kryſte.
Přemohls Diábla ſwau mocý.
Twé Božſtwj ſe wygewilo/ Gezu Kryſte.
Když wodu w wjno zmĕnilo.
Welkés diwy prokazowal/ Gezu Kryſte.
Mnohés k wjře přiwozowal.
Slepým ſy zrak nawracowal/ Gezu Kryſte.
Málomocnés očiſſtowal.
Mrtwés z hrobu powoláwal/ Gezu Kryſte.
Nemocnýms zdrawj dodáwal.
Tĕ nemohli Diábly ſneſti/ Gezu Kryſte.
Muſyli do Wepřů wlezti.
Dobrýms žiwot připowjdal/ Gezu Kryſte.
Hřjſſnés na miloſt přigjmal.
Kdyžs takowé wĕcy konal/ Gezu Kryſte.
Na ſwau ſmrt ſy pamatowal.
Neb když ſe giž přibližil čas/ Gezu Kryſte.
W kteréms mĕl wykaupiti nás.
Wyſlals dwa napřed do Města/ Gezu Kryſte.
Wečeři hledati mjſta.
Tus nařjdil drahau Swátoſt/ Gezu Kryſte.
W kterežs nám dal ſwau Welebnoſt.
To pak pro přip[illegible]jnánj/ G. K. na křiži twého ſkonánj.
Včedlnjkům nohy ymyl/ G. K. přjkladem pokoře včil.
Počátek tĕžké muky twý/ Gezu Kryſte.
Byl w Zahradĕ pot krwawý.
Neb k tu wſſecko na oči ſſlo/ Gezu Kryſte.
Co potomně na tĕ přiſſlo.

Pochwálen buď Gezu Kryſte.

Mnohos včinił dobrého/ Gezu Kryſte.
Arcy-Zrádcy hrdla twého.
Židj pohodlj magjce/ G. K. tě gjmagjc wážj ruce.
V Annáſſe té hodiny/ G. K. Petr tebe zapřel w sýni.
Tu když prawdu odpowjdał/ Gezu Kryſte.
Gakýsť Wogák poličeť dał.
Swědectwj ſe wedło doſti/ Jezu Kryſte.
A prawdu tjžili złoſtj.
Že sy za nás chtěł trpěti/ Jezu Kryſte.
Nemłuwils nic/ chtěls mlčeti.
Když swau wůli naplnili/ J. K. Pilátowi tě podali.
Ten tě dał vbičowati/ J. K. a trnjm korunowati.
Ke dni y nocy přidali/ J. K. tě dále trápit žádali.
Pilát/ by w tom běz winy był/ Jezu Kryſte!
Zgewně ruce před židy mył.
Tu židé wzawſſe tě s hlukem/ Jezu Kryſte.
Wedli tě wen z Města s hurtem.
Kříž na tě welký wložili/ J. K. by tě tjm wjce trápili.
Přjgda na poprawné mjſto/ Jezu Kryſte.
Snáſſels s gednau boleſti ſto.
Na kříž wlože tě rozpiali/ Jezu Kryſte.
Ruce y Nohy prokłali.
Opona ſe w Chrámu ztrhła/ Jezu Kr[illegible].
W Nebi ſe ſwětła zatměła.
Twrdé skály ſe puskagj/ J. K. hrobowé ſe otwjragj.
Žes vmřeł ſwědčj ſtwořenj/ J. K. a to pro naſſe Spaſenj.
Gak twá Duſſe z těła wyſſła/ Jezu Kryſte.
Hned twá Sláwa k twým geſt přiſſła.

Pochwálen buď Gezu Kryſte.

Set.

Setnjk tebe wjrau neznal/ Jezu Kryste.
A wssak Synem Božjm wyznal.
Do Hrobu sý byl położen/ Jezu Kryste.
Z něhož sý powstal třetj den.
To sý wsse pro nás podstaupil/ Jezu Kryste.
Aby nás hřjssné wykaupil.
Protož my gsauce před tebau/ Jezu Kryste/ klánjmeť se s
nassý prosbau. Vsłyss hłas náš Jezu Kryste.
Pro twé swaté vmučenj/ Jezu Kryste.
Deg nám hřjchůw odpusstěnj.
Pro twé slawné z mrtwých wstánj/ Jezu Kryste.
Rač nám dáti požehnánj.
Pro twé na Nebe wstaupenj/ Jezu Kryste.
Buďme tobě poručeni.
Kterýž sedjss na prawicy/ Jezu Kryste.
Wyswoboď nás od lewicy.
Přjdgess sprawedliwý Saudce/ Jezu Kryste.
By saudił žiwé/ y mrtwé.
Tys to požehnané sýmě/ J.K. z Abraháma posslé plémě.
Ty sý trůn prawé miłosti/ Jezu Kryste.
Synu Božj/ a Pán z wýsosti.
Tys přjčina wykaupenj/ Jezu Kryste.
Weď Pane lid swůg k Spasenj.
Tys Beránek obět swatá/ Jezu Kryste.
Která sňjmá hřjchy swěta.
Tys swěta prawau swětłosti/ Jezu Kryste.
Zažeň od nás wsse Temnosti.
Tys cesta dokonałosti/ Jezu Kryste.

Pocht: buď J.K.

Vsłyss hłas náš Jezu Kryste.

Nau

Nauč nás twé Sprawedlnosti.
Ty sy prawda neomylná/ Jezu Kryste.
Napraw mysslenj pobludná.
Ty sy žiwot wěčný Pane/ Jezu Kryste.
Nechť se tam Dusse dostane.
Tys žiwý chleb/ a žiwotný/ Jezu Kryste.
Potěss/ posylň nás zde Smutný.
Rač twé slauhy opatřiti/ Jezu Kryste.
Wewssem dobrém rozhogniti.
Bychom netoliko slauli/ J. K. Než Křestiané prawj byli.
Práwě křestianského žitj/ Jezu Kryste.
Dey/ bychom mohli zažjti.
Rač nás w lásce rozmnožiti/ Jezu Kryste.
Nedey bližnjmu sskoditi.
Nech ať nás slaučj společnost/ Jezu Kryste.
A zlau wypleň ossemetnost.
W dobrém dey wzrost/ w zlém z menssenj/ Jezu Kryste.
Toť žádá nasse vpěnj.
Na tebe dey spolehati/ J. K. W nic giného nedauffati.
Neb ti/ genž w tebe dauffagj J. K. Potěssenj hogné magj
Trpěliwosti nám popřeg/ Jezu Kryste.
Proti tobě hřessit nedeg.
W nesstěstj nás neopausstěg/ Jezu Kryste.
W nemocy k nám bljž přistaupey.
Wyweď nás wsse zbludůw/ z losti/ Jezu Kryste.
Nedey zwykat zheyralosti.
Skroť záwist/ wálku/ powodeň/ Jezu Kryste.
Hlad/ drahotu/ sskodný oheň.

Vslyss hlas náss Gezu Kryste.

Od.

Odwrať nádchu/ y ſmrt náhlau/ Jezu Kryſte.
Krupobitj s přjhodau zlau.
Od wĕčného zatracenj/ Jezu Kryſte,
Vchowey nás/ wedŏ k Spaſenj.
Ochraň s tĕlem naſſe ſtatky/ Jezu Kryſte.
Přegmi wſſeliké roztržky.
Za Duchownj tĕ proſýme/ J.K. By ge řjdil Hoſpodine.
Za Biſkupa neywyššſſýho/ Jezu Kryſte.
Potomka Apoſſtolſkého.
K tomu ſpolečně za giné J.K. Biſkupy/ Paſtýře wĕrné.
Rač Cýrkew ſwau opatřiti/ Jezu Kryſte.
Dobrým knĕžſtwem gi řiditi.
Wykleſſť bludy/ pohorſſenj/ J.K. zapuď kacýřſké včenj.
Swedené rač naprawiti/ Jezu Kryſte.
Do twé Cýrkwe shromážditi.
Rač také ſwĕtſké Wrchnoſti/ Jezu Kryſte.
Přiſpořiti twé maudroſti.
¶ Mĕg Cýſaře w ſwé ochraně/ Jezu Kryſte.
By ſpoléhal na twé ráme.
Vlaſſeho wjtĕzſtwj Králi/ Jezu Kryſte.
Deg ať tĕ s lidem ſwým chwálj.
Knjžata wſſeho Křeſtianſtwa/ Jezu Kryſte.
Sewři w ſwornoſt bez ſſibalſtwa.
Wſſem Panownjkům/ y Pánům/ Jezu Kryſte.
Potřebný rozhogni rozum.
By wſſe dobře ſprawowali/ Jezu Kryſte.
Vlad ſwými ruku drželi.
Vla to wždy pamatowali/ J.K. Gakby ti počet wydali.

Vſſyſs hlas náſs Gezu Kryſte.

Poněwádž Pane wſſjm wládneſs/ Jezu Kryſte.
Náſs Krag ochraniti můžeſs.
Toho Měſta y s Aufřadem/ Jezu Kryſte.
Buď Pane wěčným Wládařem.
By w něm wád/ různic nebylo/ Jezu Kryſte.
Każdému Práwo ſłaużilo.
Spomáhey při obcy chudým/ Jezu Kryſte.
Sſtědroſti přideg bohatým.
Opatrůg wſſecko Křeſtianſtwj/ Jezu Kryſte.
Stihage wſſe protiwenſtwj.
Wſſechněm naſſjm protiwnjkům/ Jezu Kryſte.
Odpuſť hřjchy y Winnjkům.
Deg ſſylu/ a trpěliwoſt/ Jezu Kryſte.
Těm geſſto trpj pro ſwau złoſt.
Nepřatel wſſech ge oſwobod/ Jezu Kryſte.
Ak ſſtiaſtné Smrti doprowod.
By ſe hřjſſnj obráceli/ J. K. Po twé miłoſti dychtěli.
Odpuſť gim wſſe prowinění/ Jezu Kryſte.
Přiwed k wěčnému Spaſenj.
Deg aby těhotné Żeny/ Jezu Kryſte.
Płod ſwůg vhljdały ſſtiaſtný.
Mdlj/ wěkem mładj/ w dětinſtwj/ Jezu Kryſte.
Nechť zwykagj Náboženſtwj.
Wſſem nuznym w gich zarmaucenj/ Jezu Kryſte.
Býweg Boże k potěſſenj.
Ducha twého rač nám dáti/ Jezu Kryſte.
A złoſt dábelſkau zahnati.
Kdyż nás s tělem ſwět pokauſſj/ Jezu Kryſte.

Vſłyſs hłas náſs Gezu Kryſte.

Střež

Střež od zlého pádu Duſſi.
Aurody Zemſké rač dáti/ J. K. Chudobě tjm ſpomáhati.
Bychom humna naplnili/ J. K. potřebným pomoc činili.
K tobě ó! Pane woláme/ Gezu Kryſte.
Zdrawé powětřj žádáme.
Otče ſyrotky ochrañug/ G. K. A ſyré Wdowy opatrug.
Rač nás w zdrawj zachowati/ Gezu Kryſte.
A po ſmrti k ſobě bráti.
Matku twau GEzu wzýwáme/ Gezu Kryſte.
Za přjmluwu gi žádáme.
S ni také y giné Swaté/ Gezu Kryſte.
W záſluhách welmi Bohaté.
Nad to ſe geſſtě modljme/ G. K. Za Rodiče tě proſýme.
Za Bratry Seſtry/ Přátely/ Gezu Kryſte.
Dobrodince/ nepřátely.
Za žiwé/ také za mrtwé/ G. K. Žádagjcý pomocy twé.
By gim ſwau Božſkau miłoſti/ Gezu Kryſte.
Dopomohł k wěčné radoſti.
Deg nám zde do twé liboſti/ Gezu Kryſte.
Žiwu býti w Sprawedlnoſti.
Od Turecké wkrutnoſti/ G. K. Tepohanſké lité Złoſti.
Wchoweg twůg lid Křeſtianſký/ Gezu Kryſte.
Zetli náſylj Pohanſký.
Wzhleď na wěrných mordowánj/ Gezu Kryſte.
Hrozné krwé prolewánj.
Myť nemůžem odolati/ Gezu Kryſte.
Ty rač za nás bogowati.
Nepřiſpjſſiſſli k pomocy/ Gezu Kryſte.

Vſłyš hłas náš Gezu Kryſte.

Podmanj sobě nás mocý.
Gest nasse/ toť wjme/ winna/ Gezu Kryste.
Gest twá ljbosti hodina.
Pro twé swaté smilowánj/ Gezu Kryste.
Přjgmiž hřjssné na pokánj.
Tys nás gediný potěssyl/ Gezu Kryste.
Kdyžs nás od ďábla wyprostil.
K toběť se wždy vtjkáme/ G. K. Tebe za milost žádáme.
Deg twé Gméno oswětiti/ Gezu Kryste.
Deg w králowstwj twé přigjti.
Děg se wždy twá swatá Wůle/ Gezu Kryste.
Gak na Nebi tak zde dole.
Degž nám dnes náss wezdegssj chléb/ Gezu Kryste.
Nassemu tělu wssech potřeb.
Odpustiž nasse winny nám/ J. K. A to Otče pro sebe sám.
Deg nám w lásce žiwot westi/ Gezu Kryste.
Společně břemena nésti.
W pokussenj nevwoď nás/ Gezu Kryste.
Z wsseho zlého wyswoboď nás.
Zbaw wěčného zatracenj/ Gezu Kryste.
A deg nám w dobrém skončenj.
Bychom tebe vstawičně/ J. K. Czasně chwálili/ y wěčně.
Genž s Duchem swatým/ y Otcem/ Jezu Kryste.
Wsseho Swětá mocným Tworcem.
Gehož chwálj Nebesstiané/ Gezu Kryste.
Města Ragského Měsstiané.
Ď nimiž nassj spogugeme/ J. K. chwálu/ tě zwelebugeme.
Buďižť sláwa/ čest/ y chwála/ Gezu Kryste.
Kterážby wěčně trwala.

Vslyss hlas náss Gezu Kryste.

Nasle-

Nasledugjcý wrstwy mohau se swrchnjm wedle přjležitosti přimjssyti.

Za Dessť.

Rač se k nám Pane sklonjti/ J. K. zemi dessťem pokropiti.
By každá polnj bylina/ J. K. čerstwým dessťičkem okřila.
Otče wssemohaucý Bože/ Jezu Kryste.
Krom tebe kdož nám spomůže?
K tobě my se wtjkáme/ J. K. Aurody Zemské žádáme.
Wyslyss nás w této potřebě/ Jezu Kryste.
Dey srdcy taužit po tobě.
W zhledniž na nasse potřeby/ Jezu Kryste.
Sady/ Lauky/ Role suchý.
Račiž zemi obwlažiti Jezu Kryste.
Dessťem na nás z Nebe dssťjti.
Hustau/ a tichau rosyčkau/ Jezu Kryste.
Rač swlažit Roličku každau.

Za Wygasněnj.

Pane/ zlosti nepřjteli/ J. K. každého hřjchu mstiteli.
Dessť pro hřjchy dopaussťege/ Jezu Kryste.
Kterýž odgjmá naděge/
Wsseliké zemské aurody/ Jezu Kryste.
Počátkem gest wssj chudoby.
Račiž hněw twůg wkrotiti/ Jezu Kryste.
Gasného Slunce popřjti.

Proti Drahotě/ a Hladu.

Bože/ gessto pro zlost lidskau/ Jezu Kryste.
Drahotau nás trescess welkau.

Wslyss hlas nás Jezu Kryste.

Rač se někdy slytowati/ Jezu Kryste.
Sstědře nám swé dary dáti.
Bychom twé dobrotiwosti/ Jezu Kryste.
Zažjwat mohli s wděčnosti.
Pro wwarowánj Nádchy/ a ginych Neduhů.
Rač od nás hněw odwrátiti/ Jezu Kryste.
Nechtěg se na nás děl zljti.
Angelům twým nás poraučeg/ Jezu Kryste.
A swau milosti obžiwůg.
Prečežby ty nás tak kwapně/ Jezu Kryste.
Wmočiti chtěl/ ó Pane.
Popřeg radosti s milosti/ Jezu Kryste.
Nabýti sprawedlnosti.
Bychom zde bezpečnj byli/ Jezu Kryste.
Tobě we zdrawj slaužili.

Wyslys hlas nás Jezu Kryste.

Gako: Minula nočnj Hodina/ &c.

Weſel se Králowno Nebeská. Ginj. K'/ Radůg se Matko Božská/ a pros za nás Panno čistá. Wslyš nás Kryste Pane/ na prosbu Matky swé milé.

Swatá Panno/ genžs korunau Panen/
Matko wssech w Bohu žiwých/
Matko krásného milowánj/
Matko Swato-swaté náděge/
Ty gsy Rágem libé rozkosse/
Ty gsy Dřewo žiwota wěčného/
Ty gsy domem Božské maudrosti/
Ty gsy k wěčným Pahrbkům žádosti/
Ty gsy Městem wssem hřjssným k autočisstj/

Radůg se Matko B: &c.

O pře-

O přeweliká sláwo Jeruzalémská
Ty gsy swatyně Boha samého/
Ty gsy Řebřjk do Nebe Jákobů/
O Zrcadlo bez posskwrny!
Ty gsy keř gasně hořjcý/ a nespálený/
O přelibe Lilium mezy trnjm!
Ty gsy Rauno Gedeona Božskau rosau skropené/
O přegasný Trůne Nebeského Ssalomauna!
Ty gsy swětla Wěže z kostj slonowých vstawená/
O o sladký Strede/ w němž se Bohu zaljbilo!
Tys zahrádkau rozkosse Božské zawřenau/
Ty gsy pramen znamenaný wsseho dobrého/
Ty gsy Studnice wod žiwých k spasenj/
Ty gsy lodj kupeckau chléb zdaleka nosýcý/
O přestkwaucý hwězdo rannj!
O Záře wěčného slunce!
O Panno nad Měsýc spanilegssj/
Ty gsy nad Slunce zwolenégssj/
Ty gsy k potýkánj Wogsko spořádané.

Radůg se Matko Božská a pros/ ꝛc.

O Dewsseho dusse y těla nebezpečenstwj. R°/ Ochraň nás Matko Božská/ a pros za nás Panno čistá. Vslyss nás Kryste Pane/ na prosbu Matky swé milé.
Pro twé nám spasytedlné početj. R°/ Ochraň nás/ ꝛc.
Pro twé swaté narozenj. R°/ Ochraň nás Matko/ ꝛc.
Pro předivné Angelské zwěstowánj. R°/ Ochraň nás Matko Božská/ ꝛc.
Pro twé swaté a neposskwrněné očisstowánj ochraň nás/ ꝛc.
Pro twé slawné a radostné na Nebe wzetj. Ochraň nás/ ꝛc.

My

My hřjssné Djtky Ewy k tobě woláme. R°/ Vslyš nás Matko Božská/ a pros za nás Panno čistá. Spas nás Gežjssi Pane/ na prosbu Matky swé milé.

Abychom hřjchů želeli/ a gich se práwě káli. Vslyss nás/ ꝛc.

Aby twé, zwlásst/ tobě nábožné služebnjky a towaryšstwa rozmnožiti, a zachowati ráčila. Vslyss nás Matko/ ꝛc.

Aby swaté Cýrkwi a wssem Křestianům pokog/ a gednotu wyprosyti ráčila. Vslyss nás Matko Božská/ a pros/ ꝛc.

Aby wssem wěřjcým mrtwým wěčné odpočinutj vprosyti ráčila. Vslyss nás Matko Božská/ a pros za nás/ ꝛc.

O Matko dobrotiwosti plná/ a wssech litugjcý! Vslyss/ ꝛc.

Beránku Božj/ genž snjmáss hřjchy swěta. R°/ Vslyš nás/ a odpusť nam/ gak sme koliwěk zhřessili. Pro lásku Rodičky swé/ pomoz lkagjcým k spasenj.

Zpjwá se to třikráte.

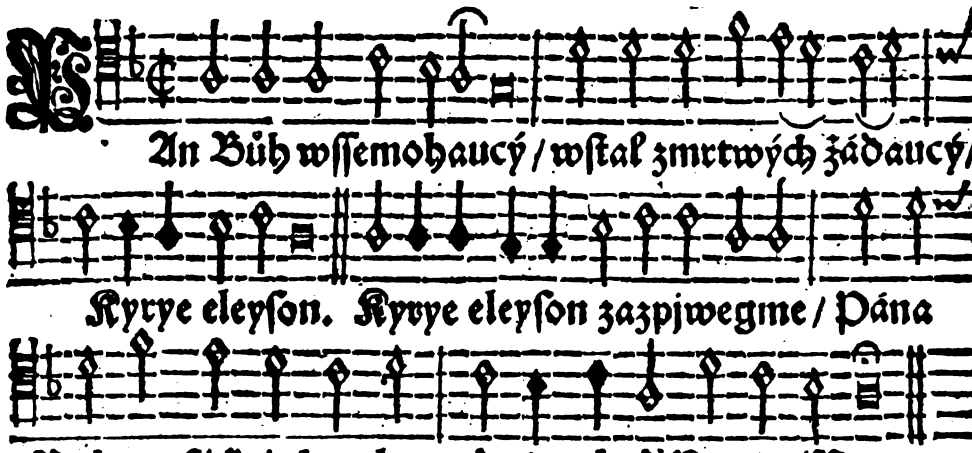
An Bůh wssemohaucý/ wstal zmrtwých žádaucý/
Kyrye eleyson. Kyrye eleyson zazpjwegme/ Pána
Boha wssickni chwalme/ zdráwa buď Panno Marya.

¶ Chwalmež Boha weselj/ toť nám wssem Pjsmo welj/

lj / Kyrye eleyson: Kyrye eleyson zazpjwegme / Pána Boha wssyckni chwalme. Zdráwa buď Panno Marya. ¶ Ležel tři dnj w hrobě / dal proklati sobě. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Bok / ruce / nohy obě / na spasenj tobě. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Gezu Kryste wstal sy / a nám přjklad dal sy / Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Žeť máme z mrtwých wstáti / s tebau přebýwati. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Gežjssi z Nazaretu / Welkonočnj Beránku / Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Ty nás swau swatau krwj / gakožto strastné posylni. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Swau smrtj smrt porazyl / y Ssatanásse zkazyl. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ A Peklo oblaupil / swaté Otce wykaupil. Kyrye / ꝛc. ¶ Ráno na vswjtě / Božskau mocý neskrytě. Kyrye / ꝛc. ¶ Wstalť gest gakžto lew sylný / zbořiw pekelné Brány. Kyrye / ꝛc. ¶ Swaté Máři plačjcý / drahé masti nesaucý. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Poneyprw Angel zgewil / že Krystus ožiwil. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Gda Včedlnjkům zwěstůg / že Hospodin gest žiw twůg. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Ať gdau do Galilee / tam nagdau Spasytele. Kyrye / ꝛc. ¶ Marya žádaucý / z Nebes Růže stkwaucý. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Pros za nás Hospodina / twého milého Syna. Kyrye / ꝛc. ¶ Angelsstj Kůrowé / y s Králownau z Nebe. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Wzkřjssenj Páně chwálte. Za nás se přjmlauwegte. Kyrye eleyson / ꝛc. ¶ Pane náss Gežjssi / vslyss swogj Ržjssi. Kyrye / ꝛc. ¶ Deg nám pro swau dobrotu / swaté Cýrkwe gednotu / Kyrye / ꝛc. ¶ Sláwa buď Stwořiteli / Synu Wykupiteli / Kyrye / ꝛc. ¶ Y Duchu Swatému. Třem a Bohu gednomu. Kyrye eleyson. Kyrye eleyson zaspjwegme. Pána Boha wssicknj chwalme. Zdráwa buď P. Mar:

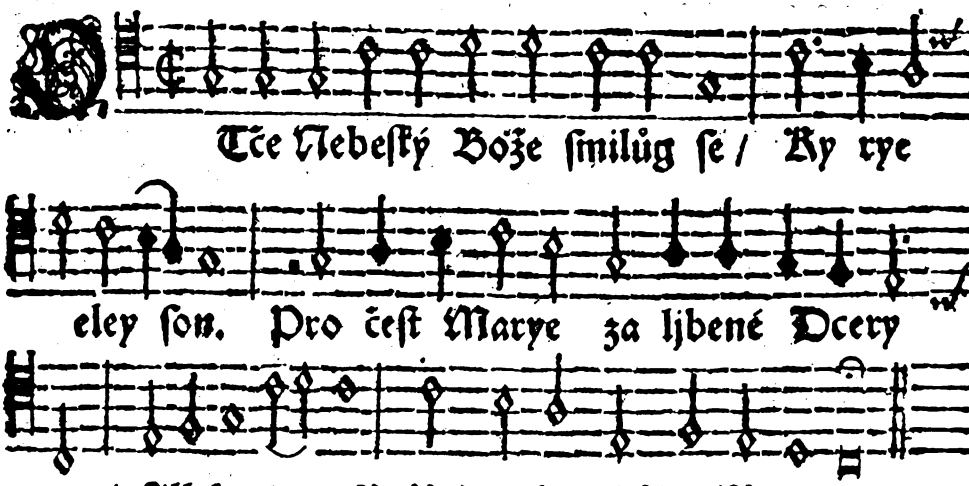

twé / Allelu ja. Buď chwálen Bůh y Marya.

¶ O! Kryſte Synu Božj ſmilůg ſe! Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye Panenky / a Matky twé / Alleluja. Buď chwalen Bůh y Marya. ¶ O Duſſe ſwatý Bože ſmilůg ſe! Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye Panenky / a Choti twé / Alleluja. Buď chwálen / ꝛč. ¶ Swatá Trogice Bože ſmilůg ſe. Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye Panenky / a Dčwky twé / Alleluja. Buď chwálen / ꝛč. ¶ Swatj Angelowé za nás proſte. Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye Panenky / Panj waſſe / Alleluja. Buď chwálen / ꝛč. ¶ Swatj Prorokowé za nás proſte. Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye od wás předpowědné / Alleluja. Buď chwálen / ꝛč. ¶ Swatj Apoſtolé za nás proſte. Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye Panny Miſtryně waſſe / Alleluja. Buď chwálen / ꝛč. ¶ Swatj Mučedlnjcy za nás proſte. Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye Panny Králowny waſſe. Alleluja. Buď chwálen / ꝛč. ¶ Swatj Wyznáwači za nás proſte. Kyrye eleyſon / pro čeſt Marye

Pan-

Panny Králowny waſſe/ Alleluja. Buď chwálen Bůh/ ꝛc.
¶ Wſſeckny ſwaté Panny za nás proſte. Kyrye eleyſon/ pro čeſt Marye Panny Králowny waſſe/ Alleluja. Buď/ ꝛc.
¶ Wſſickni Swatj za nás proſte/ Kyrye eleyſon/ pro čeſt Marye Panny Králowny waſſe/ Allel: Buď chwálen/ ꝛc:
¶ Beránku Božj Kryſte ſmilůg ſe. Kyrye eleyſon/ pro čeſt Marye Panenky a Matky twé/ Alleluja. Buď/ ꝛc.

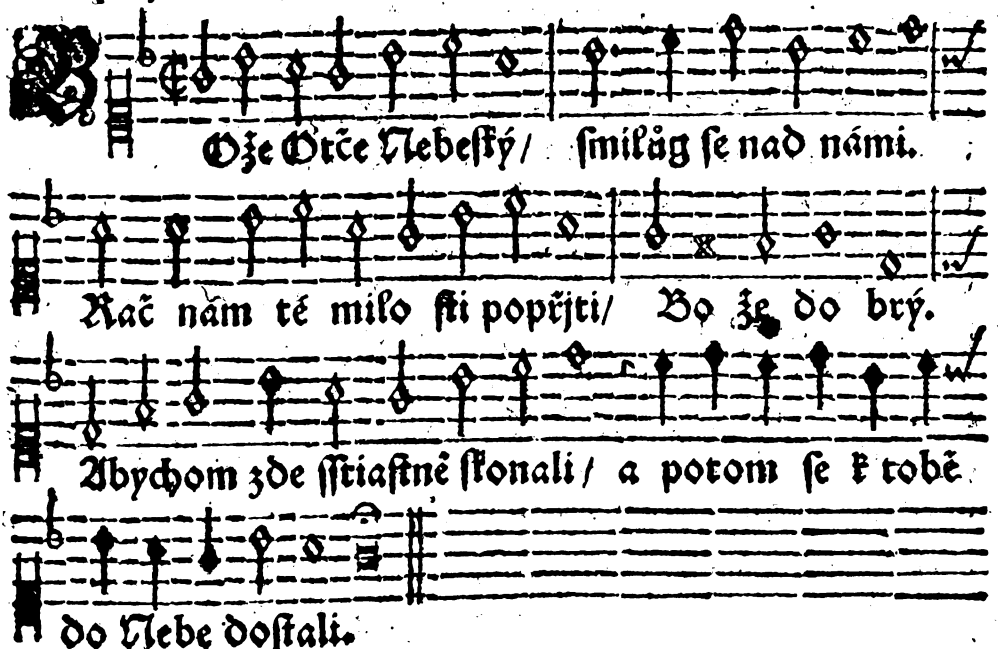

¶ Gežjſſi Synu Božj/ ſmilůg ſe nad námi/ rač nám té miloſti popřjti. Boże dobrý: abychom zde ſſtiaſtně ſkonali/ a potom ſe k tobě do Nebe doſtali. ¶ O Boże Duſſe ſwatý! ſmilůg ſe nad námi. Rač nám té miloſti popřjti/ Boże dobrý: abychom/ ꝛc. ¶ Swatá Trogice Boże/ ſmilůg ſe nad námi. Rač nám té miloſti popřjti/ Boże dobrý:

brý: abychom zde/ ꝛč. ¶ Swatá Panno Marya/ popros za nás Boha. Rač nám tu miloſt wyproſyti/ Matko dobrá/ abychom zde ſſtiaſtně ſkonali/ a potom ſe ktobě do Nebe doſtali. ¶ Swatá Božj Rodičko/ popros za nás Boha. Rač nám tu miloſt wyproſyti Matko dobrá: abychom/ ꝛč. ¶ O! Swatá Panno Paneni popros za nás Boha/ ꝛč. ¶ Matko Gežjſſe Kryſta/ popros za nás/ ꝛč. ¶ Matko Božſké miloſti/ popros za/ ꝛč. ¶ Matko neyčiſtoměgſſj/ popros za nás/ ꝛč. ¶ Matko ze wſſech neyčiſtſſj/ popros za/ ꝛč. ¶ Matko neporuſſená/ popros za/ ꝛč. ¶ Matko neposkwrněná/ popros za/ ꝛč. ¶ Matko naſſe přemilá/ popros za/ ꝛč. ¶ Matko Panno přediwná/ popros/ ꝛč. ¶ Matko wſſech Stwořitele/ popros za/ ꝛč. ¶ Matko wſſech Spaſytele/ popros za/ ꝛč. ¶ O! Panno neymaudřegſſj/ popros/ ꝛč. ¶ O! Panno wſſj cti hodná/ popros/ ꝛč. ¶ O! Panno chwalitebná/ popros za/ ꝛč. ¶ O! Panno neymocněgſſj/ popros/ ꝛč. ¶ O! Panno wždycky wěrná/ popros/ ꝛč. ¶ Zrcadlo Sprawedlnoſti/ popros za/ ꝛč. ¶ O! Stolice maudroſti/ popros za/ ꝛč. ¶ Přjčino naſſj radoſti/ popros za/ ꝛč. ¶ Womá Růže duchownj/ popros za nás/ ꝛč. ¶ O! Wěže Dawidowa/ popros za/ ꝛč. ¶ Wěže z ſlonowých koſtj/ popros/ ꝛč. ¶ O! Dome Božj zlatý/ popros/ ꝛč. ¶ Archo Božſké vmluwy/ popros za/ ꝛč. ¶ Slawná Bráno Nebeſká/ popros za/ ꝛč. ¶ Přeſtkwaucý Hwězdo gitřnj/ popros/ ꝛč. ¶ Vzdrawenj nemocných/ popros za/ ꝛč. ¶ Autočiſſtě hřjſſnjků/ popros za/ ꝛč. ¶ Těſſitelkyně ſmutných/ popros za/ ꝛč. ¶ Pomocnjce Křeſtianů/ popros za/ ꝛč. ¶ Králowno wſſech Angelů/ popros za/ ꝛč.

Krá-

¶ Králowno Patryarchů/ popros/ 2č. ¶ Králowno wssech Proroku popros/ 2č. ¶ Králowno Apoſſtolů/ popros/ 2č. ¶ Králowno Mučedlnjků/ popros/ 2č. ¶ Králowno Wyznáwačů/ popros/ 2č. ¶ Králowno Swatých Pannen/ popros/ 2č. ¶ O! Králowno wssech Swatých/ popros/ 2č. ¶ Beránku Božj Kryſte/ ſmilug ſe nad námi. Rač nám té miloſti popřjti Bože dobrý: abychom zde ſſtiaſtně ſkonali/ a potom ſe k tobě do Nebe doſtali.

NB. To: Beránku Božj třikrát ſe opakuge.

Wzýwánj SS. Patronů Czeſkých/ ku kterým každý podlé ſwé pobožnoſti giné Swaté přidati a vctiti může.

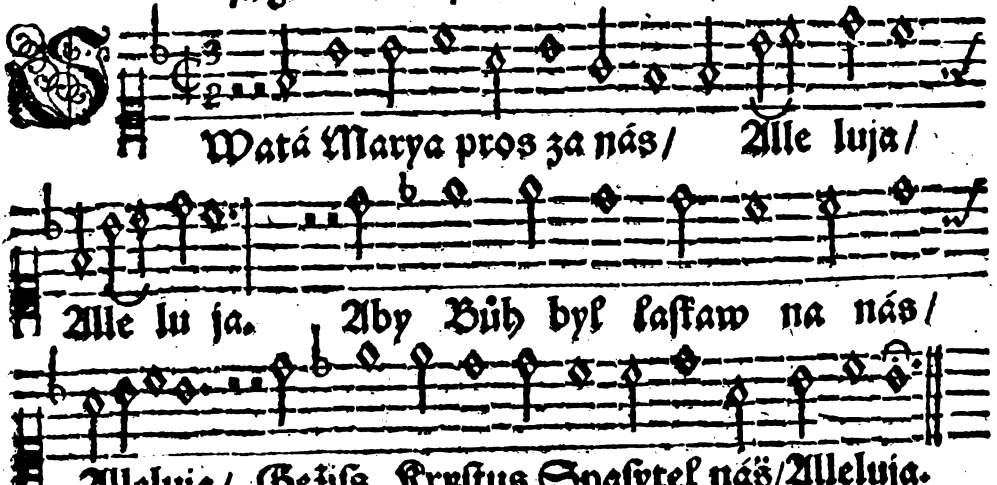

¶ Rodičko Božj pros za nás/ Alleluja/ Alle. Aby Bůh byl/ 2č. ¶ Panno ctných Panen/ pros za nás/ 2č. ¶ Swatý Wáclawé pros za: Alleluja/ 2č. ¶ O Swatý Wjte pros za nás. Alleluja/ 2č. ¶ Swatý Wogtěſſe pros za nás. Alleluja/ 2č. ¶ Swatý Zygmunde pros za nás/ Alleluja/ 2č. ¶ Swatý Norberte/ pros za nás/ Alleluja/ 2č. ¶ O!

Swatý Crho pros za nás/ Alleluja/ ꝛc. ¶ Swatý Strachoto pros za nás / Alleluja / ꝛc. ¶ Swatý Jozeffe pros za nás/ Alleluja/ ꝛc. ¶ Swatý Prokope pros za nás/ Alleluja/ ꝛc. ¶ Swatý Jwáne pros za nás / Alleluja/ ꝛc. ¶ Swatá Lidmiło pros za nás/ Alleluja/ Alleluja. Aby Bůh był łaskaw/ ꝛc. ¶ Wssickni Swatj proste za nás/ Alleluja/ Alleluja. Aby Bůh był łaskaw na nás / Alleluja. Gežjš Krystus Spasyteł náš/ Alleluje.

Gako: Radůg se Panno čistá. Na listu / 288.

Geden začjná.

Ačzkoliwěk lidská chwáła. Ginj: Zdráwas Marya. Geden: Y Angelská gestiť malá: Ginj: Alleluja/ pozdrawenás Marya/ pros za nás swého Syna. ¶ K wychwałowánj twé sławy/ Zdráwas Mar. Kterauž Gežjš Syn twůg prawý Alleluja/ pozdrawenás Mar: pros/ ꝛc. ¶ Ráčił gest tě zwelebiti/ zdráwas Mar: Nadewssecky powýssiti/ Alleluja/ pozdrawenás Marya/ ꝛc. ¶ A wssak od słauhy bjdného/ zdráwas Marya. Rač přigjti chwáłu geho/ Alleluja/ pozdrawen: ꝛc. ¶ Požehnanás ty od wěkůw zdráwas Marya. Předzwěděná od Prorokůw/ Alleluja/ pozdrawenás/ ꝛc. ¶ Angeły sy zwelebená/ zdráwas Mar: W swětě sławně wywýssená/ Alleluja/ pozdrawenás/ ꝛc. ¶ Tebeť wssickni ctj nad giné / zdráwas Marya. K tobě se y hřjssný wine/ Alleluja/ pozdrawenás Marya/ ꝛc. ¶ Neb sy plná wssj miłosti / zdráwas Marya. Studnice dobrotiwosti/ Alleluja/ pordrawenás/ ꝛc. ¶ Přerozkossná rágská růže / zdráwas Marya. Chráme Božj/ Swaté Lůže / Alle-

Alleluja / pozdrawenás / ꝛč. ℣ W tobě Beránek neytiſſij / zdráwas Marya. Kryſtus Král ſláwy neywyſſij / Alleluja / ꝛč. ℣ Wywolil ſobě přibytek / zdráwas M. By z toho ſwět měl vžitek / Alleluja / ꝛč. ℣ W němž rádoſtně přebýwal geſt / zdráwas M. Pro twau pokoru / y twau čeſt / Alleluja / ꝛč. ℣ O! Marya hwězdo mořſká / zdráwas M. Stkwaucý ſwjce / wůdce lidſká / Alleluja / ꝛč. ℣ W tomto nebezpečném moři / zdráwaš Mar: Oſwět / prowoď / pomoz w hoři / Alleluja / ꝛč. ℣ Nedeg w hřjſſjch vtonauti / zdráwas Marya. Nedey wěčně zahynauti / Alleluja / ꝛč. ℣ W ztáhni ruku k zemdlenému / zdráwas Marya. Vděl pomocy nuznému / Alleluja / ꝛč. ℣ Lidſké plémě / zemſký národ / zdráwas Marya. W hřjſſjch wedl ſwůg pronárod / Alleluja / ꝛč. ℣ Kromě tebe Panno ſwatá / zdráwas Mar: Genž ſy bez hřjchů počatá / Alleluja / ꝛč. ℣ Nemagjcý žádné zloſti / zdráwas Marya. W ſwém početj / w ſwé žiwnoſti / Alleluja / ꝛč. ℣ Gſaucý Bohem ochráněná / zdráwas Marya. Od počátku wywolená / Alleluja / ꝛč. ¶ Vſlechtilé Božj Dwýře / zdráwas Marya. Strážce ſylná / w ſwaté wjře / Alleluja / ꝛč. ℣ Proti tomu nenj mocy / zdráwas Marya. Komu ty ráčjš ſpomocy / Alleluja / ꝛč. ¶ Tebauť chytrý Satan potřen / zdráwas Marya. Skrz tě wſſelikých bludů ſetřen / Alleluja / ꝛč. ℣ Zbawiž nás chytroſti geho / zdráwas Marya. Y ſmyſlu lidu bludného / Alleluja / ꝛč. ℣ Nemáš ſobě žádný rowný / zdráwas Marya. Ani Pani / ani Panny / Alleluja / ꝛč. ℣ Nebs ty nad Judyt maudřegſſj / zdráwas Marya. A nad Heſter ozdobnėgſſj / Alleluja / ꝛč. ℣ Nad Sáru ſy pokognėgſſj / zdráwas Marya.

rya. Nad Liu mnohem plodněgssj / Alleluja / ꝛc. ¶ Nad Abiǧail smyslněgssj / zdráwas Marya. A nadewsse wýborněgssj / Alleluja / ꝛc. ¶ Y kdož může wyprawiti / zdráwas Marya. Twau čest / Swattost wyljčiti / Alleluja / ꝛc. ¶ Kterauž sy se stkwěla w Swětě / zdráwas Marya. Pro njž zwolil Bůh sobě tě / Alleluja / ꝛc. ¶ O! gaks w Nebi giž poctěná / zdráwas Marya. Slawně sluncem oblečená / Alleluja / ꝛc. ¶ Měsyc magjc pod nohami / zdráwas M: Korunu krásnau s Hwězdami / Alleluja / ꝛc. ¶ A protož wssech milownice / zdráwas Marya. Zwlásst hřjssných orodownjce / Alleluja / ꝛc. ¶ Vkog nám skrze prosby swé / zdráwas Marya. Syna genž gest Ssál Prsy twé / Alleluja / ꝛc. ¶ Vpros hřjchůw odpusstěnj / zdráwas Marya. Wypros w dobrém setrwánj / Alleluja / ꝛc. ¶ Zachoweg nás zlé přjhody / zdráwas Marya. Dusse / y těl nassjch sskody / Alleluja / ꝛc. ¶ Wssickni hřjssnj srdcem wzdechnauc / zdráwas Marya. Wzdegmež chwálu takto řeknauc / Alleluja / ꝛc. ¶ Zdráwa budiž neyswětěgssj / zdráwas Marya. Zdráwa Bohem neysstiastněgssj / Alleluja / ꝛc. ¶ Zdráwa / s kteraužto Hospodin / zdráwas Marya. Zdráwa w njž bydlel Božj Syn / Alleluja / ꝛc. ¶ Zdráwa buď mezy ženami / zdráwas Marya. Nezapomjneg se nad námi / Alleluja / pozdrawenás Marya / pros za nás swého Syna.

Pjsně

Pjſnĕ o na Nebe wſtaupenj Pána Kryſta.

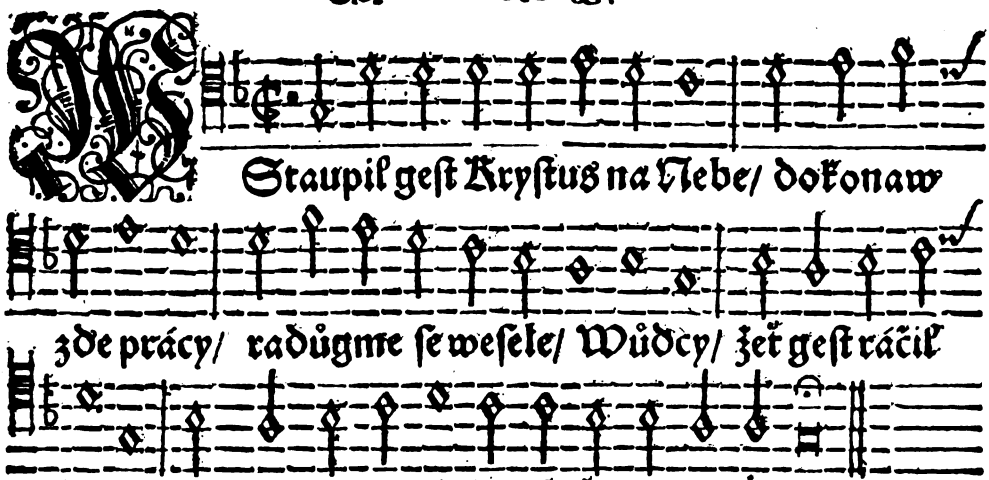

¶ Včedlnjcy ſe rmautili/ když geſt měl trpĕti/ když wſtal byli weſeli/ z ſláwy/ Pána Gezu Kryſta/ neb gſau židé reptali/ a nevwěřili. ¶ Neb když geſt wſtaupil na Nebe/ zarmautili gſau ſe/ když pak ſpadl w ně Duch ſwatý/ s hůry/ radowali ſau ſe/ horliwoſtj welikau prorokugjce. ¶ Než geſſtě wſtaupil na Nebe/ ſwé milé včil geſt/ trpĕliwoſti mnohé/ w ſwětě/ neb proň muſý trpĕti/ kdož chtj potom bydleti/ s nim w wěčném žiwotě. ¶ O! kteraká radoſt byla/ geho Včedlnjkům/ když gſau Pána poznali/ práwě/ w dokonalé Sláwě/ po žiwotě pracném/ giž w geho Králowſtwj. ¶ Letnj čas to znamenáwá/ přjliſſnau rozkoſſi/ proti zymnj trpkoſti/ mnohé gjž ſe bogj wſſecko/

neb w nj bywá auzko / každému ſtwořenj. ¶ Letnj čas geſt wěčný žiwot / neywětſſj rozkoſſe / ten dán bude po zymě / auzké / toho ſwěta bjdě / té zlé přjliš trpké / giž po vtrpenj. ¶ Tak gſau Swatj w Léto weſſli / wěčného žiwota / když proti Zymě ſtáli / Swěta / tohoto trpkého / trpjce od něho / mnohá protiwenſtwj. ¶ W ten žiwot ſám Kryſtus wede / a řka gá ſem ceſta / gá ſem žiwot y prawda / těm wſſem / kteřjžto tak pro mne / protiwenſtwj trpj / také pohanění. ¶ Pomozyž nám miły Kryſte / zde pro tě trpěti / bychom ſe radowali / w ſláwě / w dokonalé kráſe / tebe wzdy widauce / y také chwáljce.

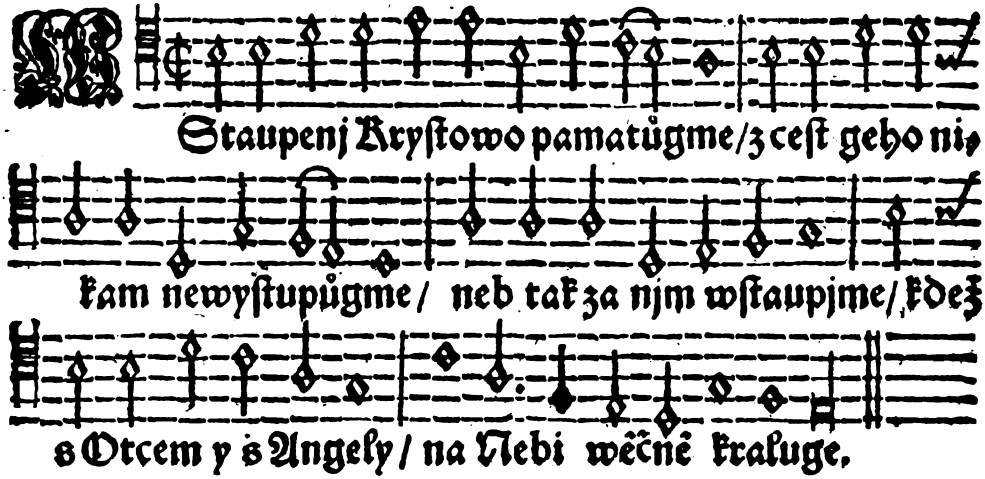

¶ Budeť hodná zagiſtě památka / Wſtaupenj Pána Gežiſſe Kryſta / když ho naſledowati / a ſkutečně činiti / budem / což on nám přikázal. ¶ Když geſt geſſtě na zemi přebýwal / Včedlnjky y giné včjwal / wůli Otce plniti / k němu ſe vtjkati / w gménu Syna ſe modliti. ¶ Přjklad pokory

nám

nám zde zůſtawiw/ brał ſe k ſwému Otcy na prawicy/nás chtě přiweſti k němu/ gako Owcy zatracenau/ ſám neſł na ſwých ramenau. ¶ Tamť ſedj giž w ſláwě Otce ſwého/ odtud k Saudu gednoho każdého/ přjgde a zlé od dobrých/ oddělj dle zásluh gich odplatj/ gakž Pjſma o nich. ¶ Protož wſickni wděčnj toho buďme/ že před Otcem Syna geho máme/ genž za nás oroduge/ proč byl na ſwět k nám přiſſel/ tu prácy dokonáwage. ¶ A náſledůgmež ho w ſkutcých geho/ neb geſt pro nás činił welmi mnoho/ po prácy ſe raduge/ ſwým nás orodowánjm/ k Otcy ſwému přitrhuge. ¶ Alleluja weſele zpjwegme/ Pánu Bohu wždy chwálu wzdáwegme/ neb nám ceſty k ſpaſenj/ ſtalo ſe geſt zgewenj/ z neſmjrného dobrodinj. ¶ O! proſmež za wſſecky Páne Kryſta/ ať wſſem ráčj dáti ſrdce čiſtá/ by geho prawdu znali/ také naſledowali/ s nim na wěky přebýwali. ¶ Pane náš proſýme twé miloſti/ vſlyš naſſe pokorné žádoſti/ deg wſſem twau prawdu mjti/ tebe w nj práwě ctjti/ za tebau w Nebe wſtaupiti/ s tebau wěčnau radoſt mjti/ Amen.

Gaka: Třetjho dne wſtal Stwořitel/ na liſtu 221.

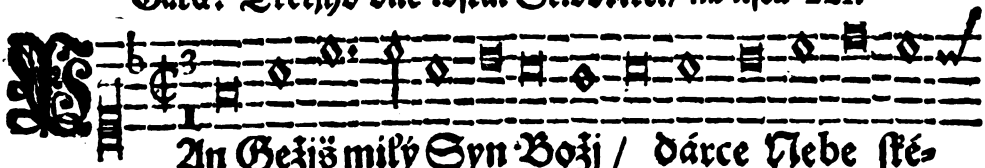

¶ Genž byl zde w bjdě a pſotě / a to wſſe čloweče pro tě / poděkugž geho miloſti. ¶ Mage na Nebe wſtaupiti / muſel zde prwé trpěti / trpmežť / chcemeli s nim býti. ¶ Trpěl mnoho až do ſmrti / gakau má radoſt po ſmrti / znameneg mež to s pilnoſtj. ¶ Milý Gežjſſ zde pracowal / po prácy ſe do Nebe brał / pracugmežy my s chtiwoſtj. ¶ Giž ſe po prácy raduge / kdož geg zde prawě miluge / zbawjť ho wěčné žaloſti. ¶ Chcelit ſe za nim komu tam / welſt, zapři ſe każdý ſám / včiňmež to s ochotnoſtj. ¶ O degž nám Gežjſſy drahý! ať přemohauce zlé Wrahy / budem s tebau na wýſoſti.

Gako: Kryſtus Bůh wſſemohauch / na liſtu 227. Může ſe též zpjwati gako: Bůh wſſemohauch / na liſtu 208. než muſegj ſe opuſtiti tato poſledngj ſlowa: Budiž Bohu wěčná chwála.

KRyſtus pro nás ſebe / zmařil ſe ſtaupiw z Nebe / a když nás wykaupil / zas do Nebe wſtaupil / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Odtud poſlał wſſem ſwým / ku potěſſenj gim / z Lůna Otce ſwého / Dar Ducha Swatého / Alleluja / budiž Bohu wěčná chwála. ¶ Na prawicy Božj / ſedj w wěčném zbožj / Paſtýř wěrných duſſi / moc ďábelſkau ruſſj / alleluja / ꝛč. ¶ Odtud má přigjti / zlé / dobré ſauditi / zlé wěčně zatratj / dobrým ctně odplatj / Alleluja / ꝛč. ¶ Na přjchod ſlawný ten / čekegme każdý den / gemu ſe těſſjme / protož zań proſýme / Alleluja / ꝛč. ¶ O Pane Gežjſſi! přiď / pospěš k ſwé Rži / ďáblowau moc zaſtaw / geho zloſti nás zbaw / Alleluja / ꝛč. ¶ Pogmi nás z ſwěta wen / neb ſwět trápj nás gen / beře nám ſkrz ſwau leſt / ſtatek / hrdlo y čeſt / Alleluja / ꝛč. ¶ Nu kdož Kryſta prawdu / miluges oprawdu / řcy s Křeſtianſkau Rži / přiď Pane Gežjſſi / Alle-

Alleluja / ꝛc. ¶ Amen staň se spjsse / ať dogdem Gežjsse / Spasytele swého / s nim bydla wěčného / Alleluja ꝛc. ¶ O Trogice swatá / degž ať z bjdy swěta / wssickni sstiastně wygdem / a w twau radost přigdem / s tebau budem / slawjce Tě wěčně Amen.

Gako: Wzkřjssenj Spasytele swého / na listu 219.

WStaupenj Spasytele swého / pamatůg každý my / sli nábožnau / neb žalost pryč zahnal / a potěssenj swým wěrným dal / y my pokornými nábožnými chwalme ho hlasy / wždy po wsse časy. ¶ Neb nám spasenj dokonal / vmřel z mrtwých wstal giž se do Nebe bral / sedj na prawicy / přimlauwage se za nás k Otcy / mjsto nám připrawil / by oslawil swé milownjky / wěrné služebnjky. R. / Protož wssickni radostně gemu zpjwegme / chwálu Pánu swému wzdáwegme / neb gest nás wykaupil / peklo oblaupil / a na Nebe wstaupil. ¶ Angelé slawně zpjwali / Otcowé Swatj radostně plesali / wstaupil w vtěssenj / w w hlasu trauby w zwučném chwálenj / Aposstolé milj přitom byli / na to hledjce / tomu se diwjce. ¶ A že giž zase nepřigde / až teprw když čas saudného dne přigde / k saudu se nawrátj / gednomu každému odplatj / podlé zaslauženj w den poslednj / tak pjsma včj / y Krystus Pán swědčj. ¶ Angelé to oznámili / dwa kteřjž se tu byli postawili / řkauc: co se diwjte / Galilegsstj w Nebe patřjte? ten gen wzat gest od wás / nawsstiwjt wás / gakž do Nebe gde / takť zase přjgde. ¶ Chceli kdo za nim přigjti / musýť tau cestau kterau ssel Pán gjti / wjru prawau mage / wssech geho řečj ostřj=

oſtřjhage / w pokoře w tichoſti / we wſſj ctnoſti / wżdy přebýwage / hřjchůw nechage. ¶ W protiwenſtwj trpěliwj / na modlitbách wżdycky ſauce bedliwj / náſledugme geho / trpme wſſeckno rádi pro něho / w geho Vmučenj w zaſlauženj přigdem k miloſti / k wěčné radoſti. ℣ O Otče Bože Pane náſs! genż naſſj nedoſtatečnoſt neylép znáſs / ſeſſliż Ducha ſwého / a poſýlnůg nás dary geho / deg nám ſwjtězyti / rač přigjti nás za ſwým Synem do Nebe Amen.

Gako: Den Wzkřjſſenj Gezu Kryſta. na liſtu 224.

WStaupil Pán Kryſtus na Nebe / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. Aby wěrné přigalk ſobě / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. ¶ Korunu neſa wjtězſtwj / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. Potřel geſt ſmrt zatracenj / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. ¶ Gemużto ſlawné zpjwánj / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. Zpjwegme Křeſtiané wěrnj / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. ¶ By plamen Swatého Ducha / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. Zapálil ſrdce oſtydlá / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. ¶ Wſſeckno wnitřnj y zewnitřnj / alleluja / chwalmeż Boha / ꝛc. Wyčiſt / pomoż / ku pokánj: alleluja / ꝛc. ℣ Deg hřjchůw ſe wyſtřjhati / all: chwalmeż Boha / ꝛc. A zde ſwatě żiwu býti / alleluja / ꝛc. ¶ Bychom ſe Bohu ljbili / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja. W Nebi wěčnau radoſt měli / alleluja / chwalmeż Boha / alleluja.

Boże

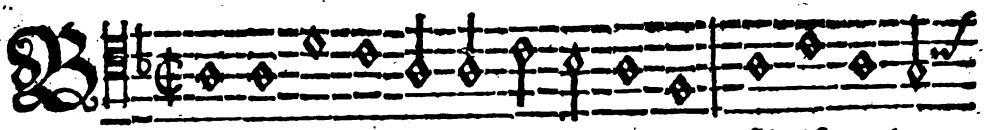

Oże Otče z weli ké miloſti / včinils nám

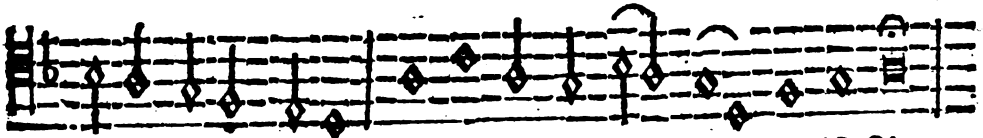

wjce nežli doſti. Poſlals Syna ſwého z wýſoſti.

¶ Aby přigal na ſe člowěčenſtwj / ſpůſobuge ſwé ſwaté poſelſtwj / lid hřjſſný od hřjchůw zproſtuge. ¶ Neb nemohlo lidſké pokolenj / vgjti wěčného zatracenj / nežſkrze Kryſtowo Wtělenj. ¶ Bohu Otcy budiž wěčná chwála / gakož ſe geſt od wěčnoſti dáła. Od nás taky budiž wzdáwána. ¶ Gezu Kryſte ſynu z Panny čiſté / genž ſy přiſſel na ſwět pro nás hřjſſné; Rač ſe ſmilowati nad námi. ℣ Rač nám dáti / ſwých hřjchůw ſe káti / a na nežaloſtiwě plakati; budaucně ſe gjch warowati. ℣ Pro twé Kryſte na Nebe wſtaupenj / rač nám dáti wnitřnj potěſſenj / a potom s tebau kralowánj. ¶ Abychom ſe hřiſſnj radugjce / a s Angely tobě zpjwagjce / řekli wſſickni weſpolek / Amen.

Gako: Wſtal geſt této chwjle / na liſtu 214.

WStaupil Kryſtus wzhůru / z ſwěta njzkoſtj / k Bohu Otcy ſwému / až na wýſoſti / tamť giž odpočjwá / rozkoſs má / s ſwým milým Otcem y Duchem / Bůh w bytu geden. ℣ Giž doſſel odplaty / w ſwém člowěčenſtwj nebeſké cti / ſláwy / za poſluſſenſtwj / že geſt z Nebe ſtaupil

pil ſe ſnjžil/ k wůly Otcowé/ byl wſwětě/ w bjdném žiwotě.
¶ Po takowé prácy/ w Nebi králuge/ z wjtězné koruny/ Otcy děkuge/ kterauž ho oſlawil/ a poctil/ newymluwnau důſtognoſtj/ tam na wýſoſti. ¶ Radůgtež ſe wěrnj/ lidé kagjcý/ ſauc geho poſluſſnj/ s nim zde trpjcý/ gſte zwelebeni/ zweyſſeni/ w ſwém člowěčenſtwj/ ſkrz Božſtwj/ Pána GEzjſſe. ¶ O! láſko neſtjhlá/ plná maudroſti/ nikdy nenadálá/ w také miloſti/ aby tak laſkawě/ w ſwé ſláwě/ chtěl zwelebiti/ zweyſſiti/ Bůh ſwé ſtworenj.

Gako: Otče náſs genž w Nebi bydljſſ.

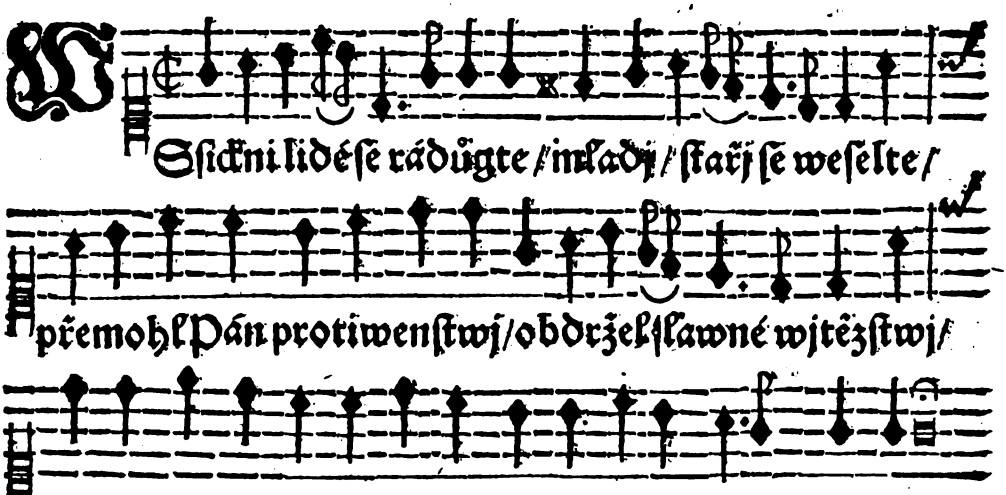

¶ Nepotřebuge žádného/ wozu gak koli drahého: ač ſe ſpauſſtj oblak z Nebe/ můž bez něho zdwjhnaut ſebe; neb wlaſtnj mocý wſtupuge/ ten genž nadewſſjm panuge. ¶ Giž wſſecky bránу nebeſké/ Wjtězy ſe otewřete/ pro-

zpě-

zpěwůgte Cherubjni / přiwjtegte Seraffjni / Kryſta Pána po wjtězſtwj / gdaucýho w blahoſlawenſtwj. ℣ Y my lide ſe radůgme / a Kryſtu za to děkůgme / že nám ſkrz ſwé ſmilowánj / otewřel nebeſké brány / abychom s njm mohli býti / kde on ráčj ſwůg trůn mjti. ¶ Kryſte gſa w nebeſké wlaſti / pamatůg na naſſe ſtráſti / wyſſli připowěděného / k nám z Nebe Ducha Swatého / kterýžby nás wyučował / a do Nebe wwozował.

Gako: Každého dne chwáli hodně.

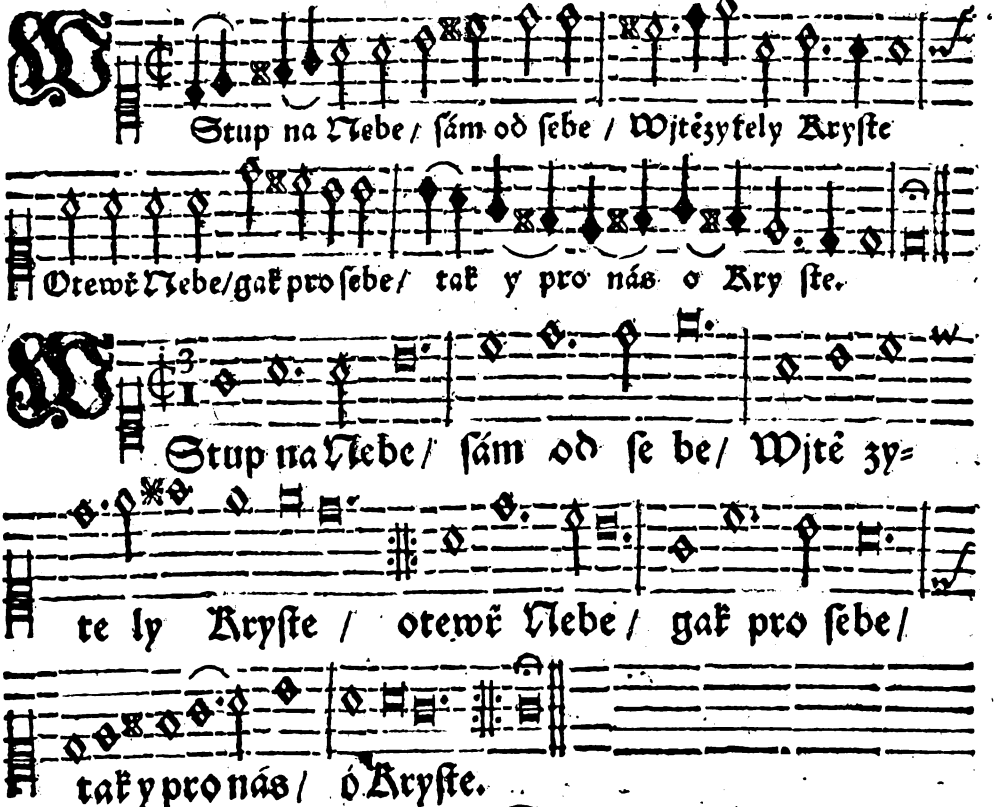

Neopusť nás/ neodluč nás/ děti gsme / Tys Otec náss: připusť k sobě/ přitlač k sobě/ gako Máteř / wssak moc máss. ¶ Swěte bjdný/ a přebjdný/Tě se z cela spaussťjme/co drahého/co milého/máss/wssecko opaussťjme. ¶W zhůru w zhůru/ litey w zhůru/ dusse má k Bohu twému/ w zcházey w Nebe/ gež pro tebe/ stwořil Bůh/ dey se gemu.

Gako: Otče náss/ genž w Nebi bydliss.

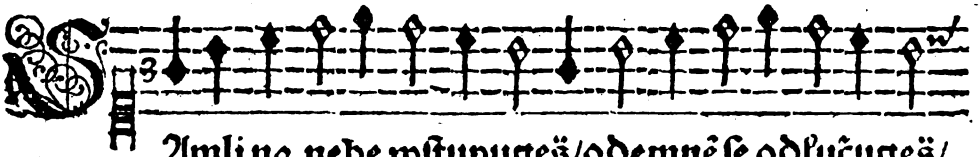

Saml na nebe wstupuges/odemně se odlučuges/

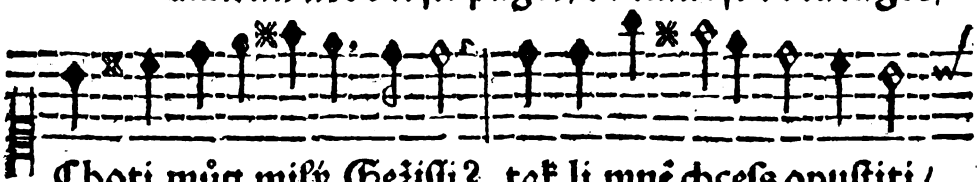

Choti můg miły Gežjssi? tak li mně chces opustiti/

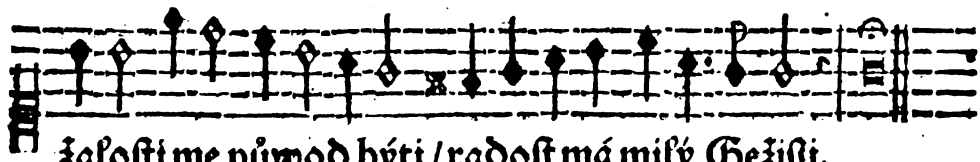

žalosti me půwod býti/radost má miły Gežjssi.

Angelé owssem plesagj/ wesele tebe wjtagj/ze wssech stran zpěwy se slyssj: slawný tryumff Tobě činj/ tim Tebe wctjti minj/Tys gegich rozkoss Gežjssi. ¶ Ale mně gegich weselost/ gest nařikánj a žalost/ že máme Tebe stratiti/ nelze twé twáře widěti/ twé sladké řeči slysseti. Rač mně též do Nebe wzýti. ¶ Dusse má tauzj po Tobě/ nic neobkliču-

libuge ſobě / krom Tebe mily Geżiſſi / ſmrt bez Tebe żiwu býti / chcy s Tebau do Nebe gjti / po gmi mně mily Geżiſſi.

Pjsně Swatoduſſni.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

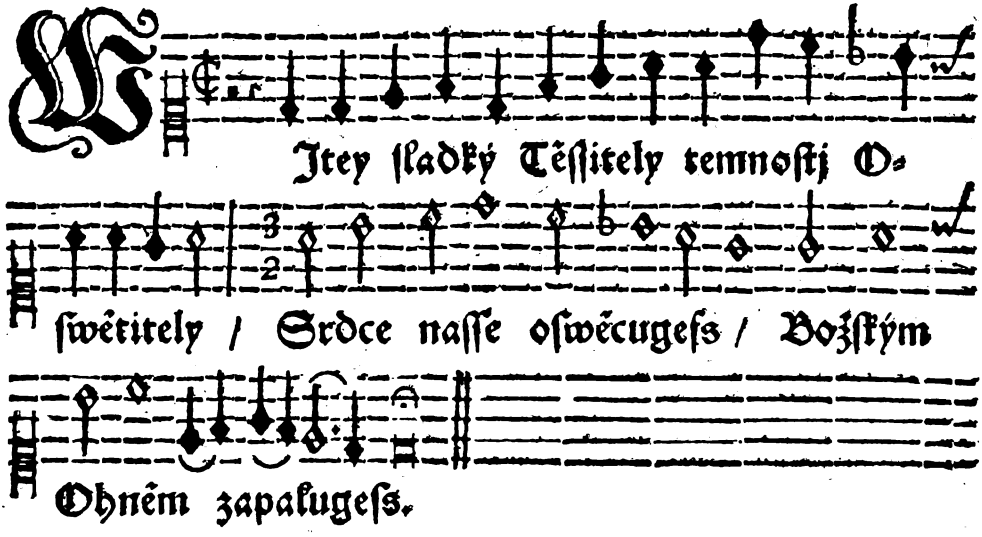

¶ Wjtey dary dáwagjcý / miloſt w ſrdce wlewagjcý / nyť gſme hřjchy poraženi / Těſſitely vzdraw rány. ¶ Na wodách ſe někdy wznáſſek / a giż od nás máſs býti cten / hřjchy naſſe wypleńugeſs / w nás ſwé dary rozmnożugeſs. ¶ Deg náděgi / wjru / láſku / popřeg ku pokánj času / abychom Tě zde chwalili / s Tebau na wěky bydleli. ¶ Dey

proſýme Duſſe Swatý / wſſem ſedmerý dar nebeſký / ctnoſti ſpaſytedlné nám dey pokoge na zemi popřeg. ¶ Dey twau ſwatau bázeň mjti / dobrotiwoſti rač přjti / vměnjm ſwým nás navčiti / ſwau ſýlau nás poſylniti. ¶ Dey nám ſwůg dar / ſpaſytedlné / rady / genž kazy hřjch wſſudy / rozumem ſe ſprawowati / w čiſtotě ſe zachowáwati. ¶ Dey nám maudroſt sſtupugjcý z hůry / od Otce žádaucý / genž geſt poctiwá / ſtydliwá / wſſemu dobrému powolná. ¶ Nauč nás té ſwaté maudroſti / ať bychom byli w ſwornoſti / láſku ſpolu zachowali / weſpolek ſe milowali. ¶ Neb láſka geſt wyplněnj / zákona, a roztrženj / nečinj zlé neſwornoſti / ale wede k ſprawedlnoſti. ¶ Nuž my wſſyckni přeſlawného / pochwalme Ducha Swatého / genž pocházý od obého / gednoho bytu Swatého.

Gako: Hoſpodine vſlyſs hlas můg.

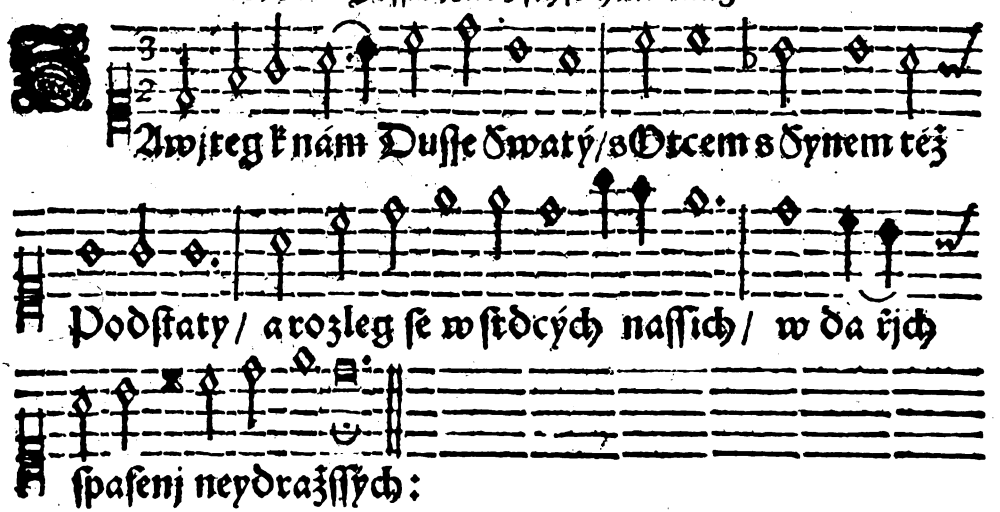
Sawjteg k nám Duſſe Swatý / s Otcem s Synem též
Podſtaty / a rozleg ſe w ſrdcých naſſich / w da řjch
ſpaſenj neydražſſých:

¶ Myſl naſſi wěrau oſwěcůg / a wůli láſkau rozněcůg / pamět

pamĕt vſtawůg w nadĕgi/ ſwĕdomj w dkauhém pokogi. ¶ W aumyſle přjmém poſtawůg/ ſrdce čiſtotau korunůg žádoſti řeď ſwatau bázmj/tĕla bůgnoſt ſkrocůg kázni: ¶ Nad ſmyſly panowati deg/ rauchem ctnoſti ge odjweg/ ať wſſe což ſe tobĕ ljbj/činj, mluwj, ſlyſſý, widj. ¶ Bychom obraz Otcu neſauc/ a w Kryſta wkořenĕnj ſauc/ tak po lopotĕ wezdegſſý/ wzali w Nebi žiwot lepſſý. ¶ Degž to z miloſti Otcowy/ plné zaſluhy Kryſtowy/ ſſtĕdrý Dárce Duſſe Swatý/ Boże w bytnoſti gediný.

Gako: Třetjho dne wſtal Stwořitel. na liſtu 218.

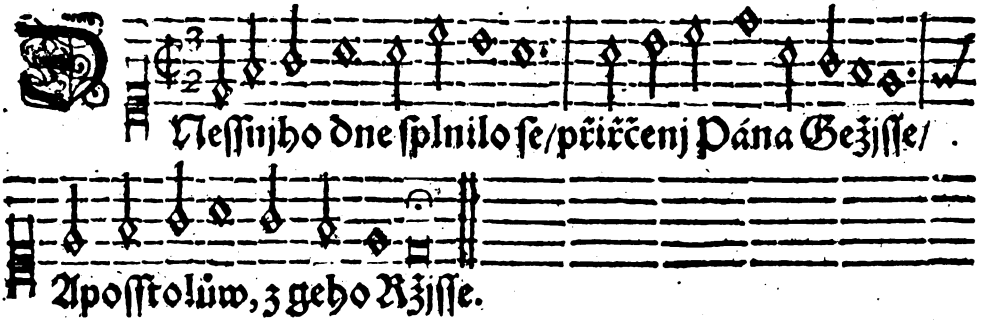

¶ Se.ſlak gim Ducha ſwatého/ naplnil gich ſrdce z něho/ Vtěſſytele milého. ¶ Giž ſe geſt to naplnilo/ což prorokowáno bylo/ radůgme ſe wſſickni z toho. ¶ Skrze Joele Proroka/ řekl Pán; wyljm mého ducha/ na milého ſlužebnjka/ ¶ A budauť prorokowati/ krásná widĕnj wjdati/ diwné wĕcy wſſem mluwiti. ¶ Přiſſel na ně welmi rychle/ Duch Swatý v prutkém wĕtře/ zapálil ſebau gich ſrdce. ¶ Apoſſtolé milj ſwatj/ naplnĕnj ſauc radoſtj/ Ducha ſwatého miloſtj: ¶ Wſſech gazyky ſau mluwili Bo-

žj a weliké wěcy/wssickni se tomu diwili: ¶ Neb gsau byli s hromá děnj/w Geruzalémě rozličnj/národowé, z mnohých zemj. ¶ Gedenkaždý swůg gazyk znal/gakoby z gich národu byl Duch Swatý w tom ge sprawowal. ¶ Prosýmeť Pane Gežjssi/possliž y nám z twé milosti/Ducha Swatého z wýsosti. ¶ Zawjteg k nám Dusse Swatý/ s swými dary twé milosti/Otče, Synu drahý hosti. ¶ Naplň srdce swatau báznj/bychom s strachem, a s twau káznj/spasenj swé působili. ¶ Degž nám dar twého vměnj/ znáti hřjchy také ctnosti/z wjry činit dobré skutky. ¶ Obdař nás darem twe sýly/abychom přesylnj byli/proti zlému pokussenj. ¶ Podeg nam twé swaté raddy/ bychom w pokoře trwali/ panstwjm swěta pohrdali. ¶ Zprawůg nás zdrawým rozumem/nad giná stwořenj darem/znáti tě s Otcem y s Synem. ¶ Darůgž nás swatau maudrostj/ kteráž pochazý z wýsosti/ od Boha Otce swětlosti. ¶ Kdož twé dary hogné magj/wssech se hřjchů wystřjhagj/w pokánj swatém trwagj. ¶ Nawsstěw gjmi Dusse Swatý/ srdce nasse každau chwjli/ bychom wjce nehřessili. ¶ Wssaks ty Těssytel plačtiwých/Obránce wssech zarmaucených/naděge wssech dauffagjcých. ¶ Ty gsy Swětlo wssech zatmělých/prawá cesta poblaudilých/mocne Lékařstwj nemocných. ¶ Prawýms pokrmem wssech lačných/také nápogem žižniwých/hogná moc, sýla zemdlených. ¶ Také gsy ten žiwý pramen/gimžto hasne wěčný plamen/zbawiž ho nás Kryste Amen.

Může se zpjwati gako: Budiž slawně zweleben. Neb: Pod wečer twá Czeládka/ ale w každém werssi musý se třetj řádek opakowati.

Naw-

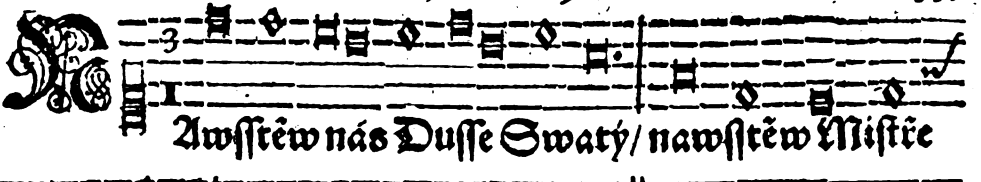

Awſſtěw nás Duſſe Swatý/ nawſſtěw Miſtře

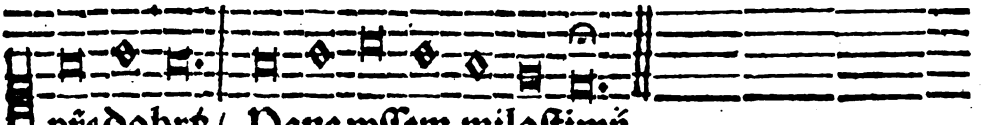

předobrý/ Pane wſſem miloſtiwý.

¶ Vtěſſyteli ſmutných/ Studnice plná wod žiwých/ ſytoſt chutná žjžniwých. ¶ Dárce ſſtědrý miloſti/ oheň prudký ſtydkoſti/ gazyk dobré mluwnoſti: ¶ Tys ſyrotků neylepſſý/ Otec neymiloſrdněgſſý/ obránce neymocněgſſý: ¶ Ty gſy Swětlo w temnoſtech/ Vtěſſyteł w teſknoſtech/ ty gſy Lékař w nemocech: ¶ Bez tebeť nic nebude/ člowěk howadně ſegde/ a ſmrti wěčné dogde. ¶ Očiſt což geſt nečiſtého/ napraw což geſt bludného/ wzdraw nedužiwého: ¶ Obměkč twrdoſt ſrdečnau/ napog Duſſi žjžniwau/ a deg hřjſſným miloſt ſwau. ¶ Deg nám ſebe žádati/ deg po tobě tauziti/ deg ſe zde hřjchů káti. ¶ Milý Kryſte vſlyſs nás we dnech naſſých w tento čas/ přiſpoř darů dobrých w nás. ¶ Deg nám Ducha ſwatého/ toho dárcy wýborného/ Miſtra dobrotiwého. ¶ Ať nás dařj dary ſwými/ ctnoſtmj těmi ſſlechetnými/ mrawy ſpaſytedlnými. ¶ Bychom hodně ſlyſſeli ſlowo Božj přigjmali/ ſkutkem ge naplnili: ¶ Nebs ty ten žiwý Pramen/ gimž haſne wěčný plamen/ degž žiwot wěčný Amen.

Gako: Vtěſſený nám den naſtal.

Stwo-

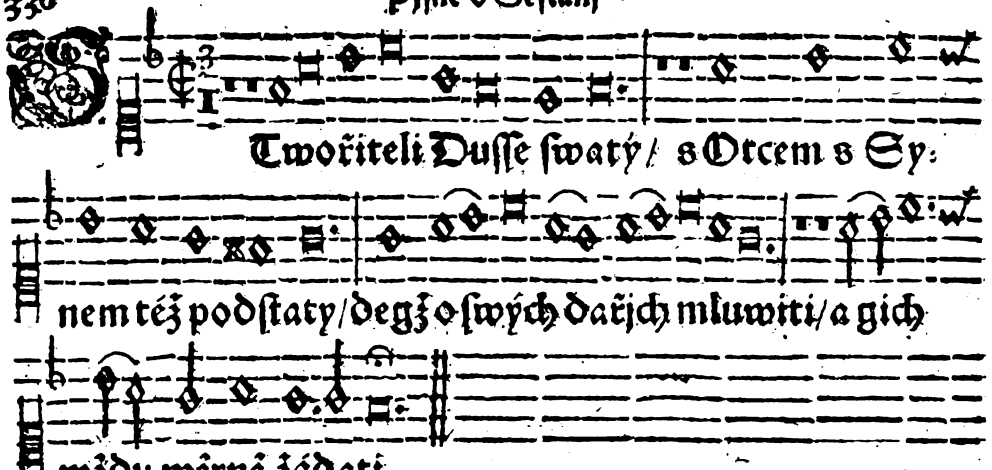
S Twořiteli Dusse swatý/ s Otcem s Sy-
nem též podstaty/ degž o swých dařjch mluwiti/ a gich
wždy wěrně žádati.

¶ Prwnj dar gest swatá bázeň/ gjžto nemá hřjssný blázen/ neb wjc tento swět miluge/ o swé spasenj nedbage. ¶ Kdož w báznj Božj nestogj/ brzoť se dům geho zbořj bázeň Božj wyhánj zlost/ danau zachowáwá milost. ¶ Druhý dar gest dobrotiwost/ k swému bližnjmu přjchylnost/ neb se z dobrého raduge/ a ze zlého zarmucuge. ¶ Nepřjteli odpustiti/ a nuznému vděliti/ degž milostiwými býti/ a též milosti čekati. ¶ Třetj twé obdarowánj/ gestiť to swaté vměnj/ kterýmžto dáwáss poznati/ zlé a dobré rozeznati. ¶ K potupenj toho swěta/ a sauženj swého těla/ ďáblům we zlém neswoliti/ a dobré dobře činiti. ¶ Cžtwrtý dar gestiť sýly twé/ kteraus posylňowal swaté/ w prácech y w mukách rozličných/ wjtězyls w nich od lidj zlých. ¶ Neb bez twého posylněnj/ Cžlowěk nic dobře nečinj/ nic w rozličném pokussenj/ bez twé sýly nevčinj. ¶ Pátým darem obdaruges/ když dokonalé mjti chcess/ a to gest twá swatá radda/ odewssech

ne=

nedoſtiżená. ¶ Jako w Panenſtwj zůſtati / a menſſjmu ſe poddati / dobrowolnau zde chudobu / to wſſe pro radoſt nebeſkau. ¶ Obdarugeſs ſſeſtým darem / tjm ſpaſytedlným rozumem / dáwaſs znáti nad ſtwořenj / moc, maudroſt, dobrotu Bożj. ¶ Což geſt potřebj k ſpaſenj / dáwáſs rozum oſwjcený / a howadnoſt porkačugeſs / včjſs, wedeſs / rozkazugeſs. ¶ Sedmý dar nebeſká maudroſt / kterażto dáwá pochopnoſt / gakżto zdrawý na ſwém těle / gaká geſt chut tak gi čige. ¶ Kdoż tu magj, hřjch ge mrzý / a ctnoſti ſwaté milugj / dobré činj / wſſe z miloſti / ſrdcem ſwým hledj k wyſoſti. ¶ Budiż chwáła Bohu Otcy / y gehoSynu téż mocy / y také Duchu Swatému / genż dáwá gakż chce każdému.

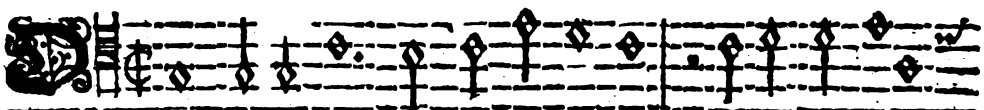

Ych Páně ſwau ſwatau miloſtj / naplnił ſrdce

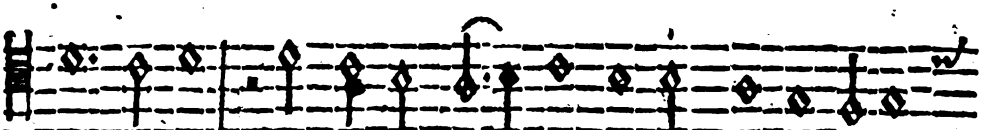

prudkoſtj / kdyż Apoſſto lé ſpolu ſe ſebrali /

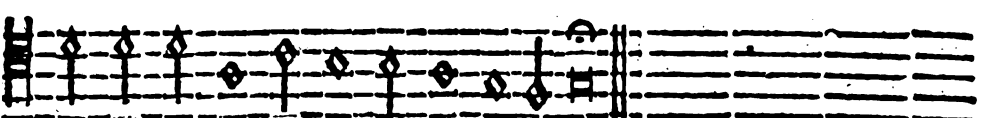

Ducha ſwatého nábożně čekali.

¶ Kdyż Ducha Swatého přigali / radoſt, vtěſſenj měli / z tak welikého obdarowánj wzdáwali Bohu chwálu děkowánj. ¶ Ráčil ge po wſſem ſwětě poſlati / ſlowo Bożj

oznamowati / aby kázali wssemu stwořenj / Pána Krysta swaté Vmučenj / ¶ Rzká gim; když wás budau stawěti před Cýsaři / neb před Králi / nechtěgte o to nic pečowati / kterak co máte před nimi mluwiti. ¶ Protož my giž nynj wesěle / prosmež swého Spasytele / ať nám ráčj téhož Ducha sesłati / a nasse hřjssné dusse zapáliti. ¶ Genžby nás ke wssemu dobrému řjdil Otcy swému ljbeznému / po této pak smrti rozdělenj / přigal nás k sobě k wěčnému bydlenj. ¶ K tomu rač nám sám dopomocy / Boże gediný w Trogicy / bychom čest, chwálu tobě wzdáwali / zde, y potom w Nebi tě chwálili.

Gako: Wzkřjssenj Spasytele swého.

¶ Od slawný Ducha swatého / pamatugmež dnes wděčně s lidem geho / kteréhož Gežjss Pán z hůry sesłal na tento Swět k nám / genž w Geruzalémě mnohé zstrassił / wěčně vtěssił / hogně obdařił. ¶ Včedlnjkům swým rozkázal / kdyžto od nich na Nebesa wstupowal / byť neodcházeli / ale w Městě očekáwali / dokudžby nebyli oblečenj mocý z wýsosti / Ducha milosti R° / Protož my z toho Daru Otcy y Synu / wděčnau chwálu wzdáwegme gemu / prosýce sobě za Vtěssytele Ducha Swatého. ¶ Když se byl ten čas naplnił / sstědře Bůh w dařjch Ducha swého wylił / na swé Apossstoły / gimž naplněni sauc mluwili / welikéa diwné wěcy Božj / tu shromážděným / Národům mnohým. ¶ Kteřjž slyssjc ge mluwiti / gazyky rozličnými zwěstowati / řeči vtěssené / spasenj w Krystu připrawené / wěřiwsse mnozý / y hned spolu Boha chwálili / a welebili. R° /

Y my

Y my také nynj Pána Boha chwalme/ s potěssenjm mnohým welebme/ žeť prawdy swé včinil oznámenj/ w časy poslednj. ¶ Skrze Ducha Těssytele/ toho wssech wěrných srdcý Ržjditele/ genž z slowa Božjho/ wyvčuge práwě každého/ když Posly zřjzené/ prawé wěrné k tomu wzbuzuge/ Dáry daruge. ℟ Buďmež wděčnj geho djla/ onť gest wssech služebnostj moc. y syla k nassemu spasenj/ k němuž gsme Otcem přitrženj/ ó stůgmež w něm stále/ w wnitřnj prawdě/ Ducha nasseho/ naprawenéhо. R°/ Toho dey nám vžiti/ ó Dusse Swatý/ s Otcem s Synem gedné Podstaty/ zde w milosti/ a přiwediž k radosti k wěčné slawnosti.

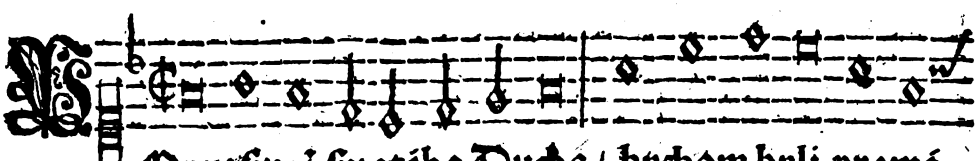

Oprosmež swatého Ducha/ bychom byli prawé

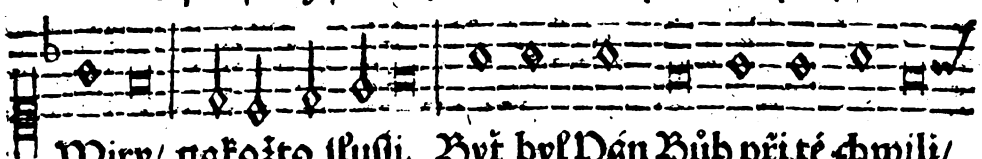

Wjry/ gakožto slussj. Byť byl Pán Bůh při té chwjli/

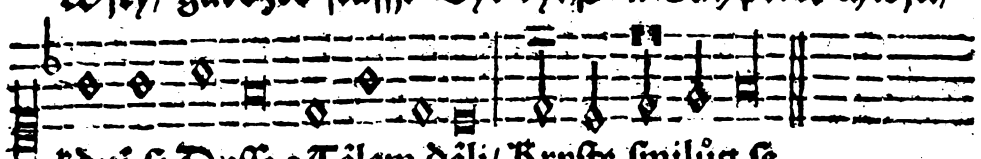

když se Dusse s Tělem dělj/ Kryste smilůg se.

¶ Gezu Kryste Božj Synu/ odpusť nám wssem hřjssným winnu/ w každau hodinu: sessliž nám Ducha swatého/ Vtěssytele wěrného/ Kryste smilůg se. ¶ Ať nás naučj prawdu znáti/ a bludůw se wystřjhati/ w čas nebezpečný/ bychom

twau wůli plnili/ podlé nj na ſwĕtĕ žili/ Kryſte ſmilůg ſe. ¶ O Marya Božj Máti/ deg nám twého Syna znáti/ neymilegſſjho/ a s njm w Nebi přebýwati/ na wĕky ſe radowati/ Kryſte ſmilůg ſe. ¶ Wſickni dwatj proſte za nás/ ſobĕ za pomoc berem wás/ zmařeni ſauce/ zhřeſſili ſme/ proti Pánu/ wrazywſſe geho ſláwu/ Kryſte/ &c. ¶ Přiſtupte k Pánu naſſemu/ ſpomozte lidu hřiſſnému/ ſwým přimluwenjm/ ať nás zbawj, y obránj/ od wĕčného zatracenj/ Kryſte ſmilůg ſe. ¶ Ať ſwé oči obrátj k nám miloſtiwý bude náſs Pán/ ſwému ſtwořenj/ ſrdce naſſe zatwrzené/ k pláči a žaloſti pohne/ Kryſte ſmilůg ſe. ¶ Ať nám dá ſſtiaſtné ſkončenj/ bychom nebyli ſwedenj od ďábla zlého/ duſſe když z těla wen wygde/ průwod Angelſký ať wezme/ Kryſte/ &c. ¶ O Marya miloſtiwá/ proſyž za nás ſwého Syna/ ať to včinj; mezy ſaudem/ mezy duſſy, ať wložj Vmučenj ſwé/ Kryſte ſmilůg ſe. ¶ Gediná muka ran geho/ gedna krůpĕ krwe geho/ tať nám proſpĕge/ odtud nám přigde nádĕge/ žeť ſe nad námi ſmiluge/ Kryſte ſmilůg ſe. ¶ Kryſte pro twé Vmučenj/ deg nám hřichůw odpuſſtěnj/ w hodinu ſmrti; ať nás nezže wĕčný Plamen/ vchoweg nás Kryſte, Amen/ Kryſte ſmilůg ſe.

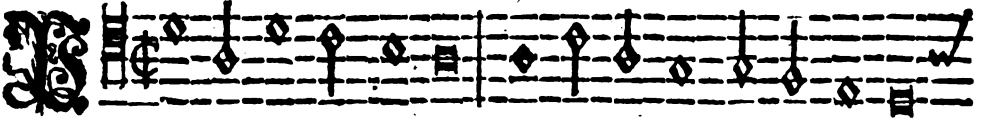

Rzigdiž Duſſe ſwatý/ a nám z Nebe rač ſeſlati/

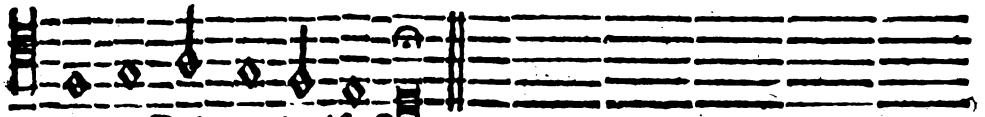

paprſſek twé miloſti.

¶ Přig-

¶ Přigdiž Otče chudých. Přigdiž Dárce darůw hognych. Přigdiž twých swětko srdcý. ¶ Těssyteli wěrný/ mé dusse hosti wýborný/ libé mé občerstwenj. ¶ W prácy polehčenj/ w horkém wedru obwlaženj/ a w plači potěssenj. ¶ Přeblahoslawené swětko, wnitřnosti srdečné/ naplň, oswěť twé wěrné ¶ Bez twého swěcenj w člowěku nic z hoła nenj/ nenj žádný bez winy. ¶ Obmeg co mrzkého/ a swlaž což gest wyprahlého/ vleč co zraněného. ¶ Obměkč což tuhého/ zahřeg co gest vstydlého/ zprawůg co gest zcestného. ¶ Deg dussem wěřjcým/ sylně w tebe dauffagjcým/ swatý dar twůg sedmerý. ¶ Popřeg zásluh ctnosti/ deg k spasenj přigit koncy/ popřeg wěčné radosti.

Spogjssli dwa werše/ bude gako: Chtjc aby spal tak zpjwala.

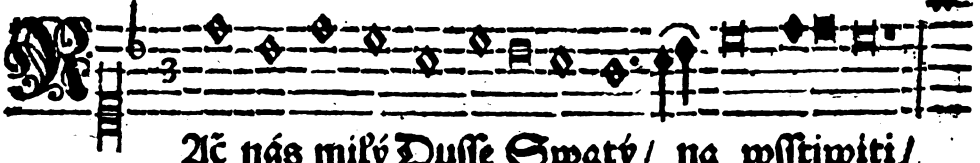

Ač nás milý Dusse Swatý/ na wsstjwiti/

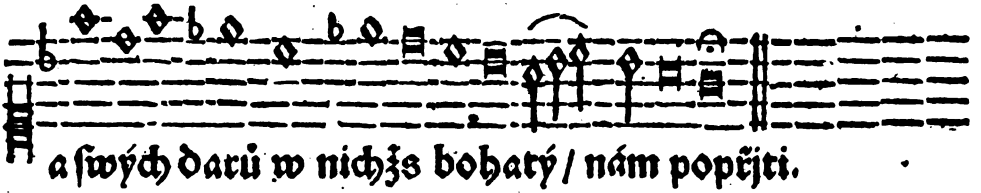

a swých darů w nichžs bohatý/ nám popřjti.

¶ Přigď k nám/ naplň swau milostj srdce nasse/ a zažeň swau přjtomnostj/ Sſatanásse. ¶ Dey/ ať ze wssech powstaneme neprawostj/ a ctnostný žiwot začneme/ k twé ljbosti. ¶ Abychom tě nikdý wjce/ nehněwali/ ale twau wůli plnjce/ milowali. ¶ Přispoř nám pro swau dobrotu/ wjry prawé/

a wkaž

a vkaž w nás ſwau ſſtĕdrotu/k twécti a ſláwĕ. ¶ Dey ať w tĕ ſylnĕ dauffáme / přidey láſku / ať s wywolenými máme / w Nebi čáſtku. ¶ Dey nám Bázeň / dobrotiwoſt / y Vmĕnj / Sýlu/Rozum/Raddu/Maudroſt / nás k ſpaſenj. ¶ Dey nám w twé Božſké miloſti ſetrwati / a do Nebeſké radoſti ſe doſtati. ℣ Včiň to pro Vmučenj Kryſta Pána/ ať gehо krew za nás nenj darmo dána. ¶ Budem ti za to wzdáwati djky wdĕčné/ a w Nebi tobĕ zpjwati chwály wĕčné.

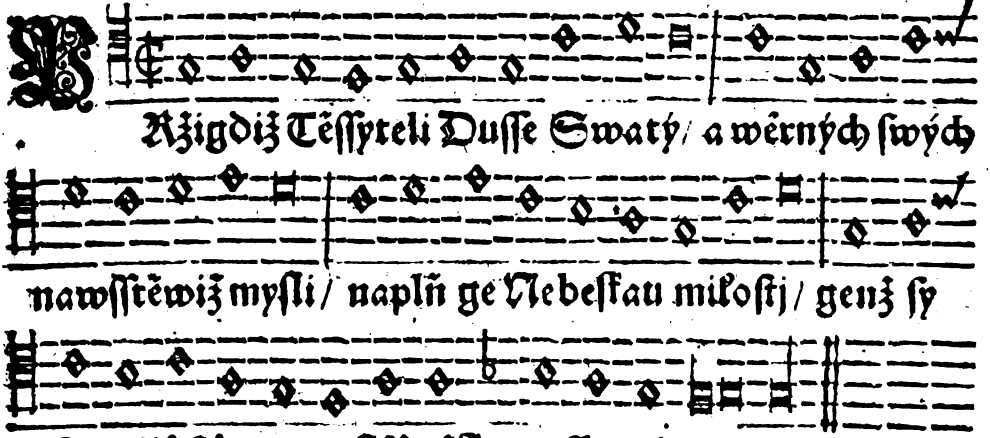

Ržigdiž Tĕſſyteli Duſſe Swatý/ a wĕrných ſwých

nawſſtĕwiž myſli / naplň ge Nebeſkau miloſtj / genž ſy

ſtwořil ſrdce y myſl Božſkau wſſemohaucnoſtj.

¶ Kterýž Tĕſſytelem wĕrných ſloweſs/ také dar Božj ſe gmenugeſs/y Studnice/a Woda živá/ Oheň, Pomazánj wnitřnj, ſwĕtlo y také láſka. ¶ Ty gſy wſſelikė obdarowánj/ y Prſt mocné Prawice Božj/ ty gſy Otcowo zaſlíbenj a wſſech tebau obdařených přegaſné oſwjcenj. ¶ Oſwĕť ſwĕtlo temným ſmyſlům naſſim / a wlí miloſt ſſtĕdrau wnitř ſrdcým/ tĕl naſſich zemdlených/ poſylňug v wjře prawé Kryſtowé/ ſwau mocý nás vpewňug. ℣ Nepřjtele dábla pryč za-

zažena/ w srdce nasse swůg pokog dada/ abychom my Božskau mocý/mohli w prawdě stálj býti, a wssecko zlé přemocy. ¶ Skrze tě degž Otce práwě znáti/ y Syna milého poznati/ y tebe Těssitele Ducha/ wsse gediného prawého wssemohaucýho Boha: ¶ Naplňuge tak Božským poznánjm/ zapaliž srdce milowánjm/ o degž nám w zasluze Krystowé/ býti, a poslauchati ho wěrně/ w každičkém slowě. ¶ O bychom tě Boha wždy gednoho/ znagjce, y ctili samého/ a z twé dobrotiwé sstědrosti/ docházeli wždycky darů spasytedlných z wysosti. ¶ Buď chwála wěčná Otcy y Synu/ též y tobě Duchu swatému/ ze wssj nám giž dane milosti/ w njž nás račiž ostřjhati, a přiweď k swé radosti.

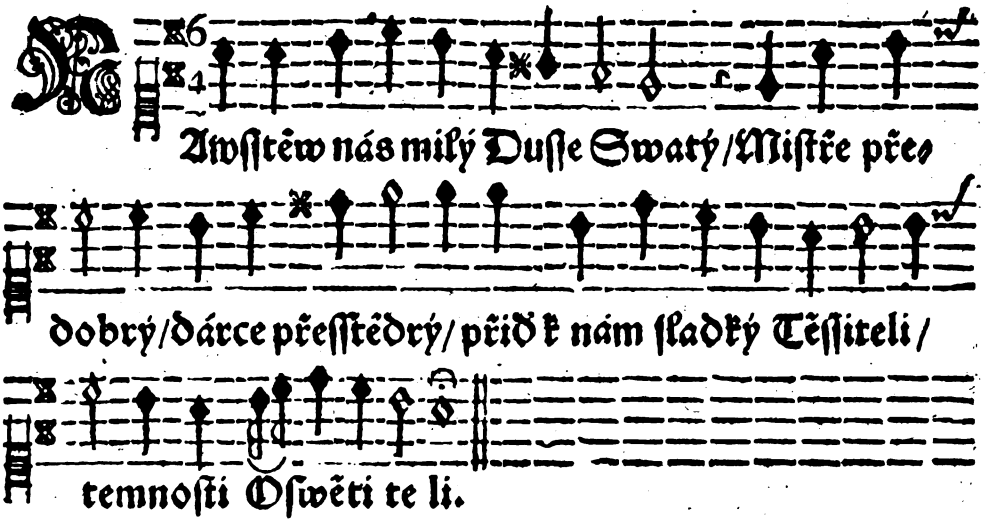
NAwsstěw nás milý Dusse Swatý/ Mistře předobrý/ dárce přesstědrý/ přiď k nám sladký Těssiteli/ temnosti Oswěti te li.

¶ Tys potěssenj sladké smutných/ naděge strastných/ pomoc nesstiastných. Tys Autočisstě hřjssnjků/ rozkoss Božjch Milownjků. ¶ Tys syrotků Otec neylepssj/ neylaskawěgssj a ney-

a neymocnĕgſſj. Tys dobrý lékař w nemocech/a polehčenj w teſknoſtech. ¶ Mýť bez tebe nic nemůžeme/bjdně ſegdeme/a zahyneme/neráčjſſli pomáhati/nebudem mocy obſtáti. ¶ Nedduhy naſſe rač zhogiti/mrzkoſt odnjti/blud naprawiti. Chlaď naſſe neſſlechetnoſti/a obdař nás ſwau miloſtj. ¶ Wyſwobod nás od wſſeho zlého/nynj čaſného/potom wěčného: dey ať zde tobĕ ſlaužjme/a w Nebi s tebau bydljme.

Mohlaby ſe zpjwati gako: Gſel přes potok/ na liſtu/ 155.

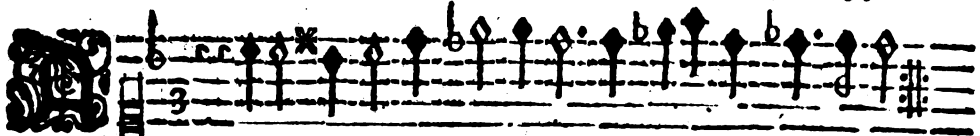

Ch! gak mám ſrdce ſtudené! tuhý mráz w něm panuge.
Nenj w něm láſky plamene/ ſrdce mé nemiluge.

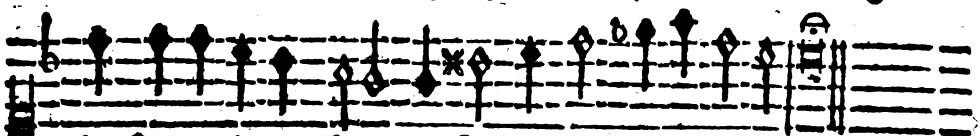

Doſt nemiluge tebe/ Kryſte můg/ má láſko z Nebe.

¶ Ach! kdo tuZymu wypudj: kdo mé ſrdce zahřege: kdo w něm oheň láſky wypudj/ať Gežjſſe miluge? Ty ó Plamene Božſký! Duſſe Swatý, Boże Láſky. ¶ Ty ſám ſrdce zapaluges/ papršlkem twé miloſti. Ty twým nadſſenjm wzbuzuges/giſkřičky horliwoſti. Přiď ó Plamene Božſký! zapal we mne oheň láſky. ¶ Blaze! když budu hořeti/láſkau mého Gežjſſe. Kyž lze tjm ohněm shořeti! ó ſtaň ſe to tjm ſpjſſe! přiď ó Plamene Božſký! ſpal mé ſrdce ohněm láſky. ¶ Boże ta obět zápalná/hned ſe obětug tobĕ. Co

mám

mám/ dámť wſſecko zauplna/ nic nezanechám ſobě. Přiď ó Plamene Božſký! ſpal mne ſewſſjm ohněm láſky.

Gako: Každého dne chwály hodné.

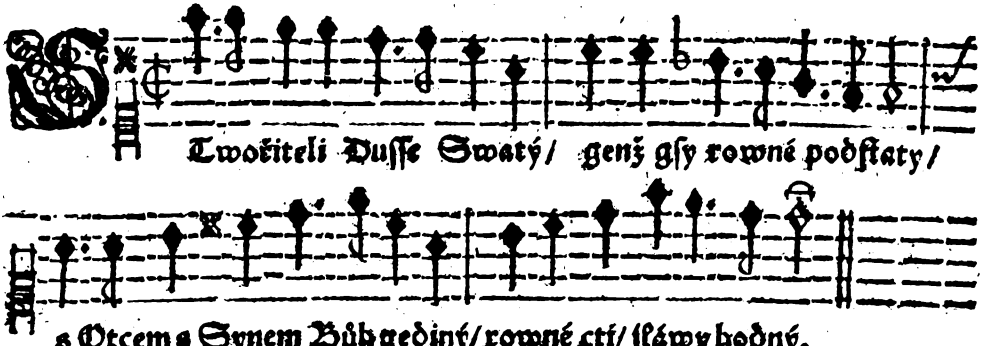

¶ Tys dobrota přeneſmjrná/ moc neſtwořená diwná/ genž ſe bau wſſe naplňuge/ wywolené daruge. ¶ Ty ſy Panny ctné poſwětił/ by Syn Božj ſe wtělił/ w gegjm žiwotě přediwně/ wylił s tu darů hogně. ¶ Ty ſy naſſe člowěčenſtwj ráčił s Božſtwjm ſpogiti/ abychom k blahoſlawenſtwj ſkrz ně mohli přigjti. ¶ Ty gſy dárce darů drahých/ nám k ſpaſenj potřebných/ přiď/ nawſſtěw nás/ a darůg nás hognoſtj miloſtj ſwých.

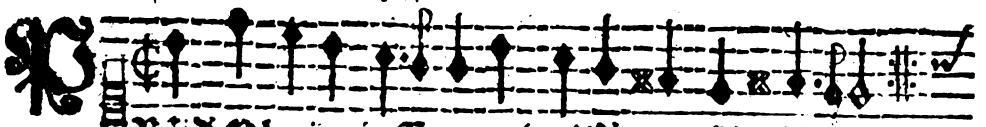

Rżiď Ohni winſſowaný/přiď,to wěřjcý žádagj/
Potřeba twé ochrany/přiď, tebe wſſickni hledagj.

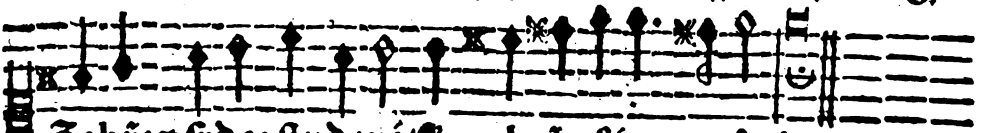

Zahřeg ſrdce ſtudené/ſkrz oheň zlý zprzněné.

¶ Přiď/naplň twau horkoſti/ſrdce wſſech tě žádagjcých/ zruš tělesné wlhkoſti/we wſſech k tobě wolagjcých. Neoſlyſs gich žádoſti/propůgč wſſem twé miloſti. ¶ Milownjče čiſtoty/wyčiſť což geſt nečiſtého/twé proſýme dobroty/ očiſť člowěka hřjſſného/nawſſtěw nás Swatý Duſſe/a očiſť ſrdce naſſe. ¶ Myſli rozdělené ſpog/neb gſy milownjk gednoty/ zruſs wſſeliký nepokog/genž gſy ſtudnice dobroty. Wypuď z naſſých ſrdcy zloſt/ a wkořeň w nich prawau ctnoſt.

Pjſnė na Swatau Trogicy.

Gako: Ey wſtáwagjce/ráno.

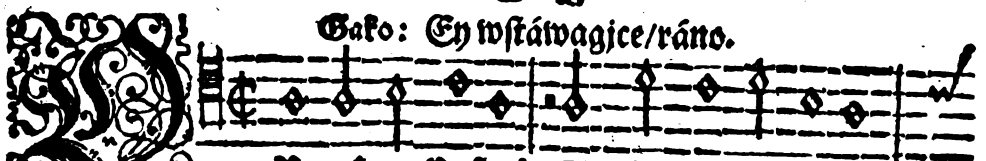

Bo že Otče! Swěta Stwořiteli/

vſlyš

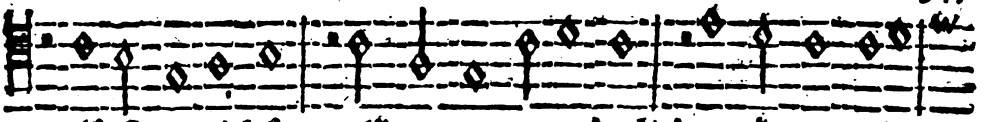

vſlyſs nynj hlas náš w tomto audolj/dey ať wyznáme/

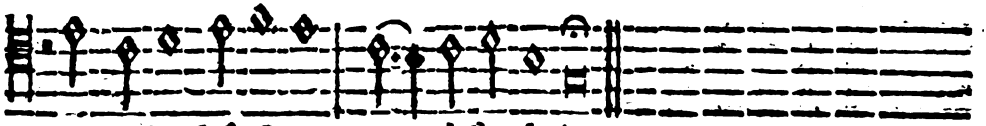

Trogice hláſáme/ a nedlaubáme.

¶ Wěřjme Otče, že gſy ty Stwořitel/wſſech hřjchem mrtwých/ mocný obžiwitel. W Oſobách prwnj gſa, Božſtwj neděljſs/mocy neměnjš. ¶ Co činjš Otče/ činj Syn twůg také/ to též Duch Swatý/ a nenj něgaké w Božſtwj djlnoſti/ wſſecko geſt w ſwornoſti/ gedens w mocnoſti. ¶ Tys Otče wlaſtně činitelem mocným/ Syn twůg Maudroſt twá, Spaſytelem naſſjm/ Duch Swatý prawým Oſprawedlnitelem/y Těſſytelem. ¶ Bůh Otec ſtwořen nenj/ ani ſplozen. Syn pak z ſamého Otce geſtiť zplozen/ten geſt před wěky, počátku nemage/konce neznage. ¶ Duch Swatý také nenj včiněný/ nenj ſtwořený/ a nenj zplozený: ale pocházý od obau/w Trogicý, Bůh gediné mocy. ¶ Ač pak Syn na ſe přigal Cžlowěčenſtwj: nigakž wſſak nezbyl w Božſtwj ſpolečenſtwj/Člowěk, Bůh prawý/geſt, a ſe neděl/ Kryſtus Pán celý. ¶ Dle člowěčenſtwj Otce ſwého menſſj/ale wſſak w Božſtwj nikdý ſe nemenſſj. Cžehož rozum náſs nemůž poſtjhnauti/ ni obſáhnauti. ¶ Protož wſſetečně neſluſſj hlaubati/ než zproſta wěřit, ſweſti ſe nedáti. W Trogjch Oſobách geſt wſſak Bůh gediný/a nerozdjlný. ¶ Srd-

cem wolegme k Otcy / také k Synu / k Duchu Swatému / Bohu wsse gednomu / ať nám odpustj nasse neprawosti / dá swé Králowstwj. ¶ O Trogice! twým wěrným po nyněgssj Smrti / když s tělem dělit budem Dussi / přigmiž nás w Ržjssi / Nebeského Trůnu / Pane Gežjssi. ¶ O pro přimluwy Marye twé Matky / y wssech twých Swatých / ať gsau nasse zmatky naprawowáni k nassemu Spasenj / Bože gediný.

Gako: Děťátko se narodilo / na listu 69. Nebo: Pane přispěg k mé pomocy. Nebo: Pán Gežjss Krystus wstal / na listu 227.

O Slawná swatá Trogice / Alleluja / Alleluja /
Gednoto neděljcý se / Alleluja / Alleluja /

¶ Gediný we wssem Bože náš / Alleluja / Alleluja: Genž sám w sobě bytnost swau máss. Alle: Alleluja. ¶ Genž sý stwořil wssecky wěcy / Alleluja / Alleluja: gak Nebeský tak y Zemský. Alle: Alleluja. ¶ Wzhlédniž na nás milostiwě / Alleluja / Alleluja. Odpusť hřjchy dobrotiwě / Alle: Alleluja. ¶ Zpjwegmež mu ke cti, chwále / Alleluja / Alleluja: ačkoli gsme sýly malé / Alle: Alleluja. ¶ Gegž Slunce y Měsýc chwálj. Alleluja / Alleluja: Angelský hlas poctau slawj. Alle: Alleluja. ¶ Chwála buď Otcy y Synu / Alleluja / Alleluja:

Ta=

Také y Duchu Swatému. Alle: Alleluja. ¶ W třech Oſobách gedinému/Alleluja/Alleluja: Děkugmeż Bohu wěčnému. Alle: Alleluja. ¶ Cżeſt/Sláwa Swaté Trogicy: Alleluja/Alleluja: Gednotu wěčnau magjcý/Alle: Alleluja.

Gako: Minuka nočnj hodina/ aneb gak notowáno.

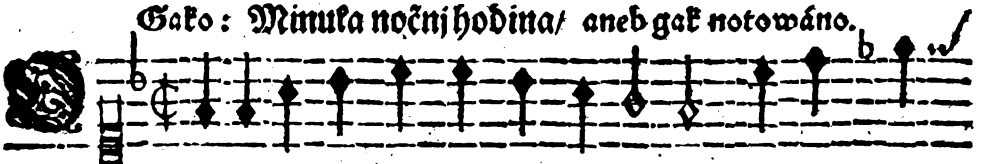

Neyſwětěgſſj Trogice Bożſká! ó Swatý/

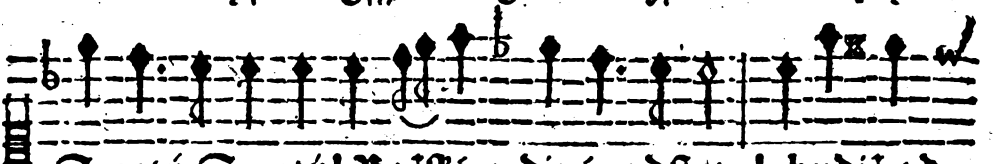

Swatý/Swatý! Bożſké gediné podſtaty! budiż od

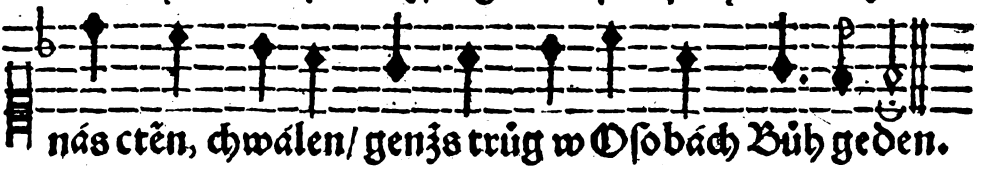

nás ctěn, chwálen/ genżs trúg w Oſobách Bůh geden.

¶ O neſtihlá Wſſemohaucnoſti Bożſká! ty ſy wſſecko ſtwořiła/ſſluſſnau kráſau obdařiła. Od tebe wſſecko pline/ bez tebe migj a hyne. ¶ O wſſecko wědaucý Maudroſt Bożſká! Wſſe/co ſwjtj na Nebi/y co ſe widj na Zemi/wſſeckos maudře zřjdiła/čas y żiwot wyměřiła. ¶ O newymluwná dobroto Bożſká! Ty wſſecko opatrugeſs/ty chránjſs/y obżiwugeš/pokrm y oděw dáwáš/w ſwé bytnoſti zachowáwáſs. ¶ O přediwná prozřetedlnoſt Bożſká: Propaſt gſau twý Saudowé/diwnj wſſak giſtj cýlowé. Wſſecko dobře zprawugeſs/ w ſwém řjzenj nechybugeſs. ¶ O

hroz-

hrozná hřjſſným Sprawedlnoſt Božſká! Wſſeckoť ſe Tebe bogj/před Tebau ſotwa obſtogj/dobrý a ſprawedliwý/nevtečeť člowěk hřjſſný. ¶ O neſmjrná dobrotiwoſt Božſká! Ty člowěka hřjſſného/z ſwých hřjchů ſe kagjcýho/mikoſtiwě přigjmáſs/ neprawoſti ſwěta ſnjmáſs. ¶ O přemiloſrdné ſrdce Božſké! ó přeſwatá Trogice/ Miloſrdenſtwj ſtudnice: k Toběť hřjſſnj wolánie/za ſmilowánj žádáme.

Gako: Proč ten ſwět panuge. Nebo: Amen ſtaniž ſe tak.

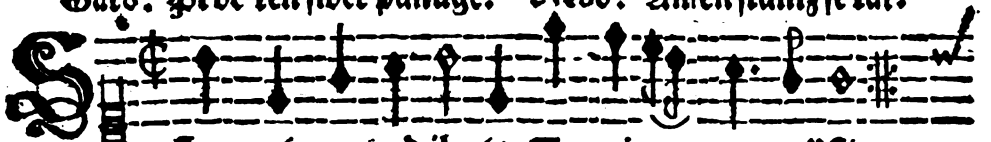

Lawná, nerozdjlná/ Trogice, neywyšſſj/
Otče/Synu/ Duſſe/ Bože neyſwětěgſſj.

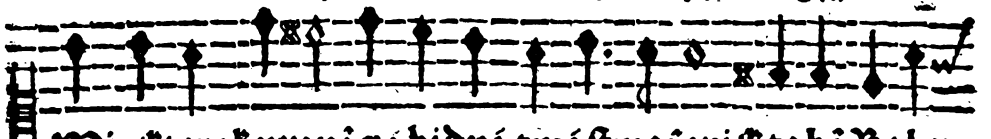

Wiz/kterak nuznè gá bjdné twé ſtwořenj/k tobě Bohu

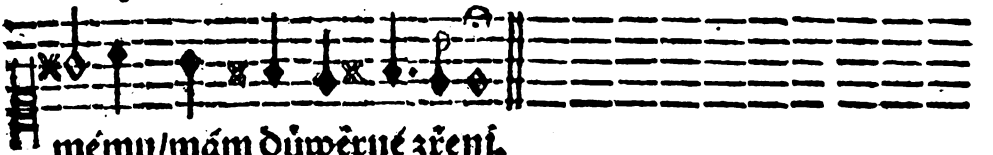

mému/mám důwěrné zřenj.

¶ Gáť ſe tobě nynj/cele obětugi/ a twé ſwaté wůli/wſſecko podrobugi. Ty mnau wládni Pane/po wſſecky wěčnoſti/ ſebe ſe odřjkám/ y wſſj mé wlaſtnoſti. ¶ Nechcy mjti/ nechcy/ nikdež nic krom Tebe/ty gſſy mé wſſe dobré; ty gſſy ſám mé Nebe/tě z prawého ſrdce ſamého hledati/ tě zproſta bez zyſku žádám miłowati. ¶ Cokoli na ſwětě celém geſt li-

bého/wſſjm tjm zhrzým Pane/ pro tě Boha mého. Ty dobroto wěčná/wſſecko přewyſſugeſs/ach! přjliſs doſti mám/ když mi ſe darugeſs. ℣ Tato geſt má wůle/ a cýl vložený/ tobě celau duſſj ſlaužit bez proměny/ chcy tebe ſrdečně wždycky milowati/ byťby zde měl wěčně žiwot můg trwati. ¶ Ey dáwámť ſe ſrdcem ó Boże gediný! nechť na mne na wěky nemá djlu giný. Budeſſli mi chtjt dát ſladkoſt/potěſſenj/ neb dopuſtit bjdy, ſtraſti/ pokuſſenj. ℣ O Pane wſſecko to včinjſs z miloſti. Wjm žes byl/ gſy/ budeſs/ pln dobrotiwoſti/a že wſſe dáſs duſſi k dobrému přiſgjti; gá tě z obogjho wěčně chcy chwáliti.

Gako: We gméno Otce y Syna.

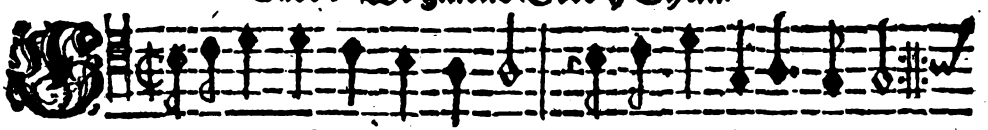

Azyk nemůž wyſlowiti/ gakýs na Nebi Pane/
Tebe ctjti/ tě chwáliti/ Kůr Swatých nepřeſtane.

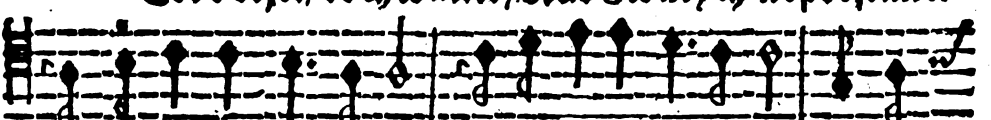

Myť ſe s nimi klanjme/ tebe ſrdcem ſlawjme/ ó ne-

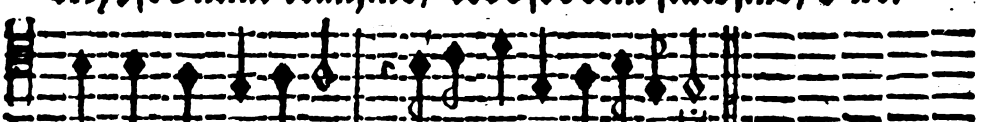

rozdjlná Trogice! giž ctj tiſýcůw tiſýce.

¶ Angelé pokonu činj/ wěky wěkůw žiwému/ Seraffjn y Cherubjnj/ſlaužjť Pánu dobrému/ myť ſe s nimi klanjme/ tebe ſrdcem ſlawjme/ blahoſlawená Trogice/ ó měg Slá-

wy

wy gesstě wjce. ¶ Na wěky wěkůw bohatý. Dárces wsse-
ho dobrého/ Otče/ Synu/ Dusse Swatý/ pohleď z trůnu
Božského/ žeť se srdcem klanjme/ y vsty tě chwáljme/ ó ney-
swětěgssj Trogice/ nechť tě ctjme gesstě wjce. ¶ Bože geden
před Trůnem twým Starcy na twář padagj/ před Twor-
cem a Králem Swatým/ koruny z hlaw skládagj: myť se
s nimi klanjme/ tebe srdcem slawjme/ blahoslawená Trogi-
ce/ chwal tě Tworůw twých tisýce. ¶ Nad tebeť Bůh ne-
nj giný/ kterýž Moc a Maudrost máss: tys w třech osobách
gediný/ Bůh/ Stwořitel/ Král/ Pán náss/ tobě my se klanj-
me/ tě Srdcem, Vsty ctjme/ ó nerozdjlná Trogice/ nechtiž
tě ctjme wždy wjce. ¶ Nebe y mocnosti geho/ třesau se před
twáři twau/ Slunce Měsýc/ Hwězdy, swého vloženj pilnj
gsau: myť se s nimi klanjme/ tě Srdcem, Vsty ctjme/ ó ney-
swětěgssj Trogice/ chwal tě Tworůw twých tisýce. ¶ Dů-
stognost twau/ Moc a Sýlu/ nad kterauž wětssj nenj/ wy-
znáwá, ctj bez omylu/ wsseligaké stwořenj. Myť se také kla-
njme/ Srdcem Vsty slawjme/ blahoslawená Trogice/ ó nechť
tě ctjme wždy wjce! ¶ Slitowánj twá weliká/ k twé cti nás
probuzugj/ neb dobrodinj wsseliká/ milost twau oswědcu-
gj: my tě za to chwáljme/ a Srdcemť se klanjme/ ó neyswě-
těgssj Trogice/ deg se chwálit gesstě wjce. ¶ O w neobsáhlé
Trogicy/ Otče, Synu předjwný/ od obauch pocházegjcý/
Dusse/ Bože gediný: myť se tobě klanjme/ tě Srdcem/ Vsty
ctjme/ neydůstogněgssj Trogice/ deg se slawit gesstě wjce.

Gako: Budiž slawně weleben. Nebo: Pod wečer twá čeládka.
Nebo: Každý Duch chwaliž Pána.

Ho-

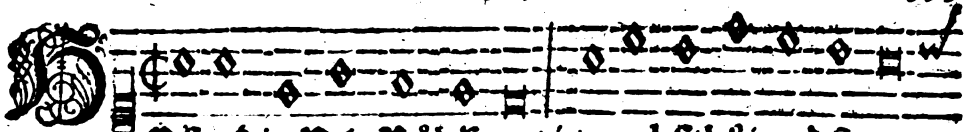

Oſpodin Pán Bůh Swatý/ neobſáhlé podſtaty/

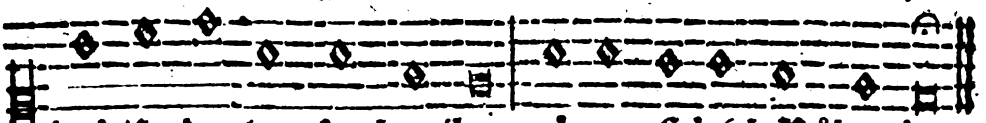

budiž od nás cten, chwálen/ trúg w oſobách Bůh geden

¶ Otče wſſelikě mocy/ přiſpěg ſwatau pomocy/ z miloſrdenſtwj ſwého/ poſylúg lidu mdlého. ¶ Stwořiteli/ nebeſkých wěcý wſſech, také zemſkých/ poſlals k nám Syna ſwého/ k wykaupenj hřjſſného: ¶ Plná gſau twá nebeſa/ a wſſecka gich okraſa/ welebnoſti twé Otče/ miloſtiwý náſs tworče. ¶ Kryſte Bożſká maudroſti/ přiſſels na ſwět z wýſoſti w naſſes přirozenj dán/ Bůh náſs a welebný Pán. ¶ Vmřels w mukách boleſtných/ aby poſwětil wſſech ſwých/ y gegich hřjchy ſhladil/ żiwota ſláwy dobyl. ¶ Genž kralugeſs w ſlawnoſti/ na nebeſých w radoſti/ přimluw ſe k Otcy za nás/ nebs draze wykaupil nás. ¶ O Bože Duſſe ſwatý/ obżiwiteli prawy/ dobroto ſwrchowaná/ w gednotě Bożſtwj ſlawná. ¶ Tys vtěſſytel ſmutných/ a lékař nedužiwých/ vzdraw nás ſwau miloſtj/ Kryſtowau včaſtnoſtj: ¶ Bud naſſe obżiwenj/ v wjře poſylněnj/ oſwěcúgž ſrdce naſſe/ nynj y w każdém čaſe. ¶ Bože Otče y Synu/ y také ſwatý Duchu/ tebeť wżdy welebjme/ w gednotě Bożſtwj ctjme: ¶ Vſlyſs modlitbu naſſi/ kterauż těmito hlaſy/ před tebau proſtjráme/ pro gméno twé żádáme.

Gako: Wstaupenj Krystowo pamatůgme/ na listu 322.

POžehnaná Trogice přeslawná/ genžs Bůh přede wssemi wěky zdáwna/ Otec/ Syn/ y Duch Swatý/ krom tebe nenj giný/ tys sám Pán Bůh nass gediný. ¶ W mocy/ w bytu/ w sláwě/ y w maudrosti/ w swětle/ w žiwotě y v wěčnosti/ bez počátku bez konce/ krom tebe nenjť wjce/ tys na wěky kralugice. ¶ Tys Stwořitel wsseho Swěta mocný/ a Spasytel wssech wěrných milostný/ tys obžiwitel mrtwých/ genž se dáwáss w srdce gich/ na wěky přebýwage w nich. ¶ Moc twá Pane gestiť neobsáhlá/ maudrost twá pak nikdý konce nemá/ gakž tě gest wychwáliti/ wypsati, wymluwiti/ nelze ani wymysliti. ¶ A gsa takým Bohem neobsáhlým/ ráčil sy býti člowěkem malým/ ponjžils se hluboce/ z Panenky narodiw se/ vmřel sy na Křjži těžce. ¶ O twá diwná milost/ a přesstědrá/ twá dobrota nikdý konce nemá/ degž nám se milowati/ twé prawdy wděčnu býti/ a twé práce nemrhati. ¶ Včiň Otče pro Syna milého/ y pro nesmjrnau zásluhu geho/ genž se ráčil zmařiti/ pro nás smrt podstaupiti/ tak nás s tebau smjřiti. ¶ Spomeň také na geho Rodičku/ kteráž se gest kladla za Matku/ před twau twářj padala/ tebe se wěrně bála/ důstogná Panna Marya. ¶ Wzezři také y na swé wolené/ geho smrtj těžkau wykaupené/ wzpomeň na gich zásluhy/ vzdraw nasse neduhy/ a dey s nimi žiwot dlauhý. ¶ Wssak gsme my osyřelá čeládka/ nenjť nám zde Otec ani Matka/ přiwiniž ty nás k sobě/ pogma odsud do Nebe/ a deg s tebau sýdlo wěčné. ¶ Kdo tu Pjseň slyssj/ nebo zpjwá/

tě

tě Trogicy celým srdcem wzywá/ ó degž mu z twé dobroty/ ať tě můžem chwáliti/ také na wěky widěti. ¶ Amen wšickni wesele zpjwegme/ Bohu Otcy chwálu slussnau wzdegme/ geho Synu milému/ také Duchu Swatému/ na wěky požehnanému/ Amen.

Gako: Budiž slawně weleben.

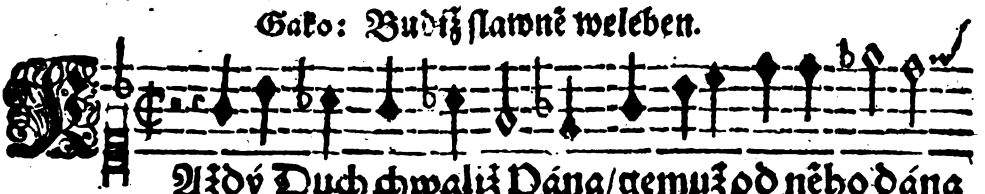

¶ W podſtatě ſwé gediný/ Bůh prawý a neſmjrný/ trůg w oſobách wždycky geſt/ gemuž buď chwála y čeſt: ¶ Genž ſwau wſſemohaucnoſti/ w welike ozdobnoſti nebeſa geſt včinil/ gakož od wěkůw wyplnil: ¶ Angely duchy krásné/ nad wſſeliký twor gaſné/ w ſýle a w důſtogenſtech/ poſtawil na wýſoſtech: ¶ Také země ſtwořil/ mocý Boží/

skau naplnil/ žiwotčichy mnohými/ wssemi twory dobrými: ¶ Chtěl každému stwořenj/ w nebi, w moři, na zemi/ swé mocy částku dáti/ w něm se oznamowati. ¶ Nad stwořenj wsseliké/ w důstognosti weliké/ člowěk od něho stwořen/ geho mocý obdařen: ¶ Tak geg welmi zwelebil/ byť wssech wěcý Pánem byl/ wssecko k geho cti, chwále/ řjdil, zprawowal stále.

Druhý djl zpjweg tauž notau/ neb gak notowáno.

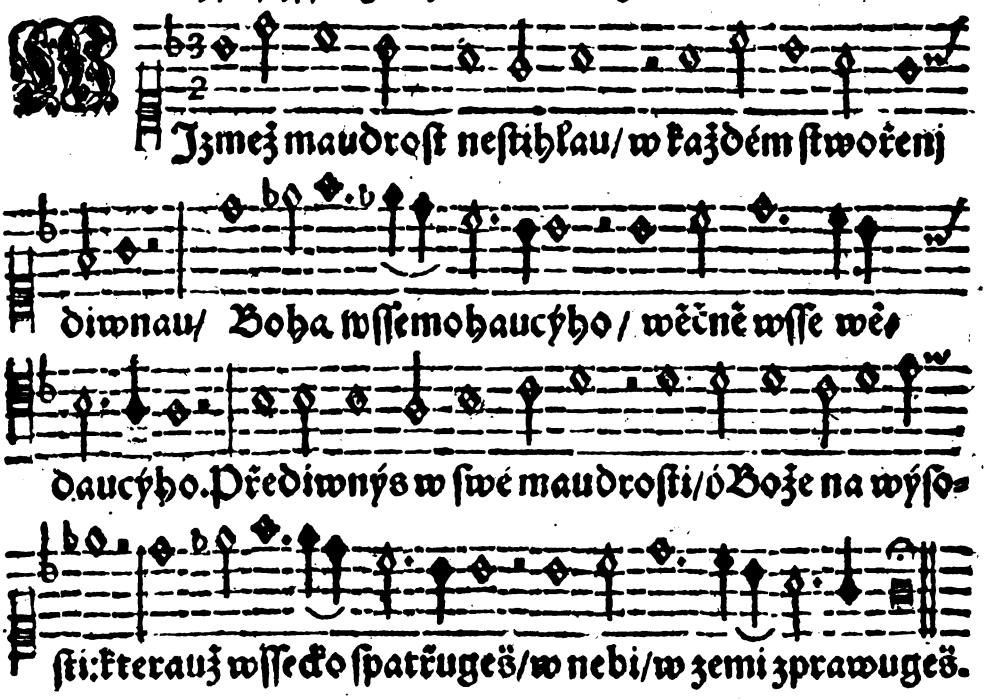
Wjzmež maudrost nestihlau/ w každém stwořenj
diwnau/ Boha wssemohaucýho/ wěčně wsse wě-
daucýho. Předjwnýs w swé maudrosti/ ó Bože na wýso-
sti: kterauž wssecko spatřugeš/ w nebi/ w zemi zprawugeš.

¶ Kůrys Angelské zřjdil/ swau maudrostj naplnil/ byť každý z nich w swém řádu/ měl k powinnosti spráwu. ¶ Pěknés Nebe včinil/ Slunce, Měsýc, oswjtil/ hwězdy, planéty krásné/ zřjdils gim běhy časné. ¶ W zemi mnohé

stwo-

ſtwořenj/ ptactwo, zwjřata polnj/ ſtromy, kwjtj wſſeliké/ w rozdilnoſti weliké. ¶ Včinils z ſwé maudroſti/ byť bylo k ſlužebnoſti/ lidſké mu pokolenj/ genžs poſtawil na zemi. ¶ Nebs člowěka obdařil/ rozum gaſný w něm ſložil/ byť twá djla ſpatřowal/ w tom twau maudroſt poznáwal. ¶ Wſſeho ſwěta ſtwořenj/ w rozličném proměněnj/ poſſlo geſt z twé maudroſti: budižť chwála s wděčnoſtj. ¶ Zneymež dobrotu geho/ kteráž wyſſla od něho/ na ſtwořenj wſſeliké/ neſmjrné a weliké: ¶ Cožkoli geſt ſtwořeno/ maudroſtj nařjzeno/ twau dobrotau chowáſe/ nynj w každém čaſe.

Třetj djl zpjweg předeſſlými notami: neb gak notowáno.

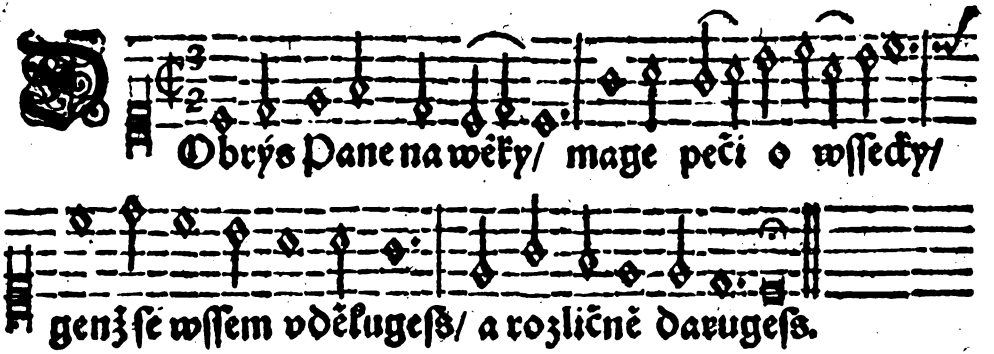
Obrýs Pane na wěky/ mage peči o wſſecky/
genž ſe wſſem vděluge ſs/ a rozličně daruge ſs.

¶ Kdož tě práwě poznagj/ w tobě naděgi magj/ nebs ty wěčná dobrota/ přiwodjſs do žiwota. ¶ Skrze wſſecko ſtwořenj/ ſpatřuge ſe na zemi/ wěčná twá moc, y Božſtwj/ maudroſt, dobrota, panſtwj. ¶ Wždycky ſy chwály hodný/ w Trogicy Bůh gediný/ degž ſe hodně chwáliti/ wěčně s tebau bydleti.

Gako:

Gako: A na zemi budiż lidem.

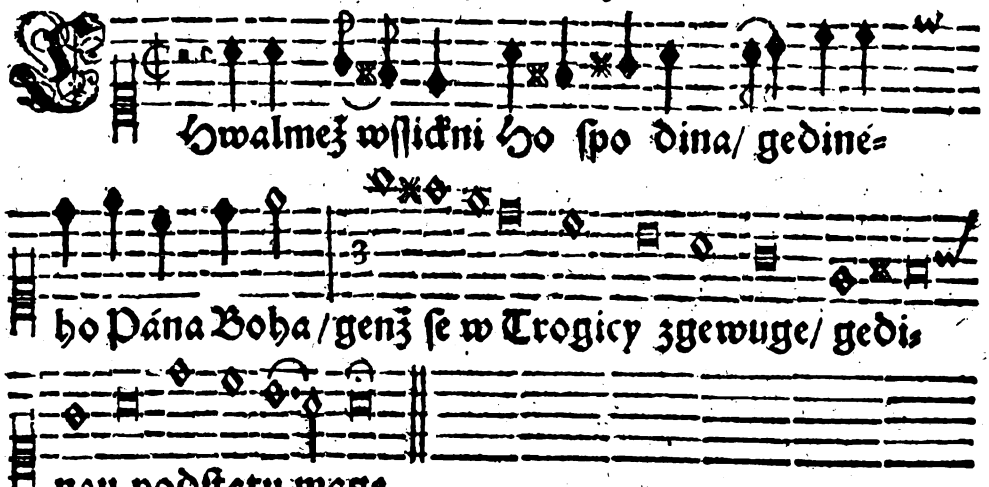

¶ Wida lidſké pokolenj/ zaſſlé welmi ſwé ſtwořenj/ nechtěl aby zahynulo/ a k wěčnému zlemu přiſſlo. ¶ Otec ſpaſyti vmjnil/ Syn Bożj w to ſe geſt wložil/ Duch Swatý to wſſe půſobil/ gediný Bůh wſſecko činil. ¶ Rozdjlnoſt geſt w oſobnoſti/ wſſak w newyſtižitedlnoſti/ w podſtatě geſtit gediný/ Bůh Otec, Syn, y Duch Swatý. ¶ Otcy ſe moc připiſuge/ Syn ſe maudroſti gmenuge/ Duch Swatý vtěſſitelem ſlowe/ dobrotiwým Pánem. ¶ Otec wſſecky wěcy ſtworil/ a Syn ſpaſenj přiſtrogil/ Duch Swatý ſrdce obnowil/ geden Bůh člowěka ſpaſyl. ¶ Otec před wěky zůſtáwá/ Syn wěčně w Otcy přebýwá/ Duch Swatý od nich pocházý/ z gedné wůle w ſrdce wcházý. ¶ Gakož člowěk má rozdjlnoſt/ rozum, wůli, pamětliwoſt/ duſſe wſſak geſtit gediná/ w podſtatě rozdjlu nemá: Takž geſt y w Bohu podobně/ ač rozumu nepochopně: nebo

ge=

geſtiť Bůh gediný/ w Trogicy gſa gednobytný. ¶ Gehoż ſkutkowé přediwnj/ w nebi, w zemi ſpatřitedlnj/ vkazugjť ſe w ſtwořenj/ byť gich člowěk měl poznánj: ¶ Boha předně aby poznal/ ſrdečně ho zamiłował/ vſtawičně nadewſſecko/ ctił toho genż ſtwořił wſſecko. ¶ Proſýmeť Trogice Swatá/ genż ſy gediná podſtata/ deyż nám ſe práwě poznati/ co chceſs mjti, deg činiti. ¶ Poſýlniż nás we wſſem dobrém/ a rozmnoż y w činěnj ctném/ vſłyſſiż, my tě proſýme/ dey ať tě w nebi chwáljme.

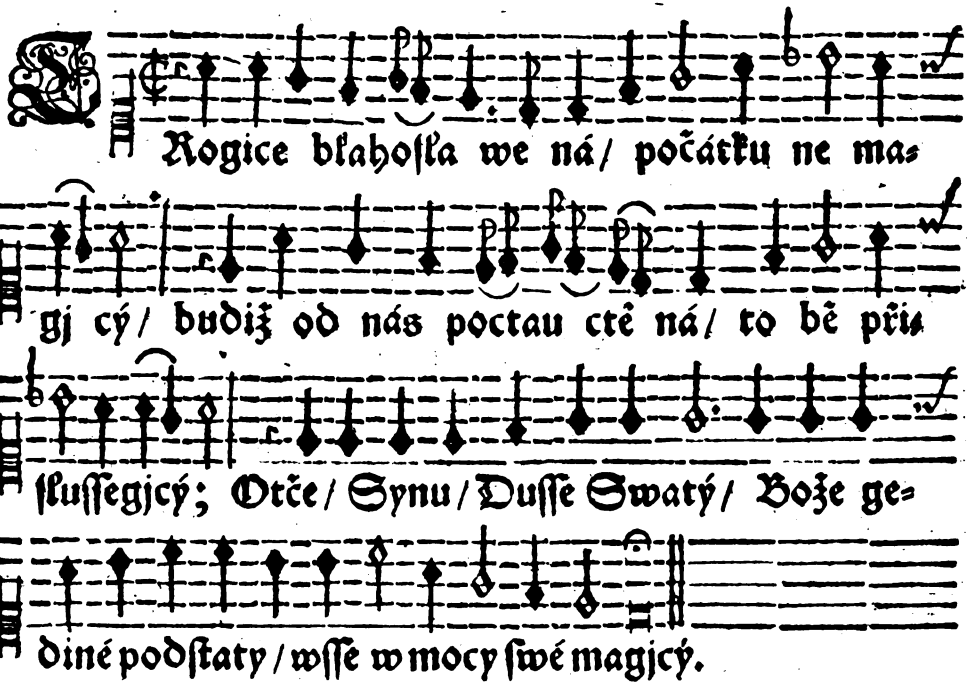

¶ Slunce wěčné ſprawedlnoſti/ Bożſkým ſwětlem nás oſwěť: zbawě nás wſſech neprawoſtj/ nás wſſecky ſobě poſwěť; ať gſme hodnj tě chwáliti/ tě miłowati a ctjti/ gakż

máme

máme k tomu podnět. ¶ Ty sý nás ráčil stwořiti/ abychom ti slauzili/ a po časném žiwobitj s tebau we nebi bydlili; to y wssecka dobrodinj/ kteráž nám twá milost činj/ nutj, bychom tě ctili. ¶ Chcem budaucně milowati/ tebe lásky hodného/ nerač se na nás hněwati/ pro zlost hřjchu mrzkého. Odpusť nasse prowinění/ pro přehořké Umučenj Krysta Pána nasseho.

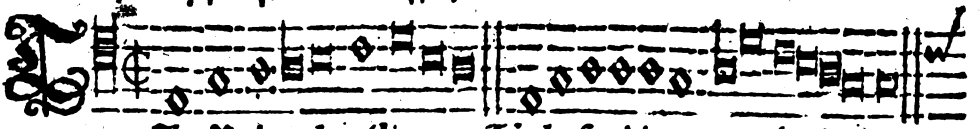

Je Boha chwáljme: Tě Hospodina wyznáwá me.

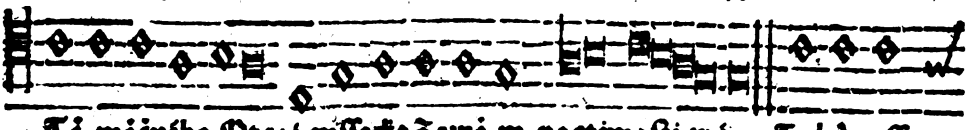

Tě wěčného Otce/ wssecka Země we poctiwosti má. Tobě wssy-

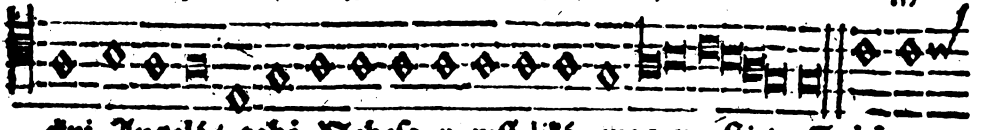

cni Angelé/ tobě Nebesa y wsselikě moc no sti/ Tobě

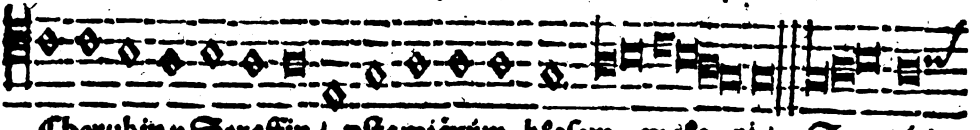

Cherubin y Seraffin/ wstawičným hlasem wolá gj/ Swatý/

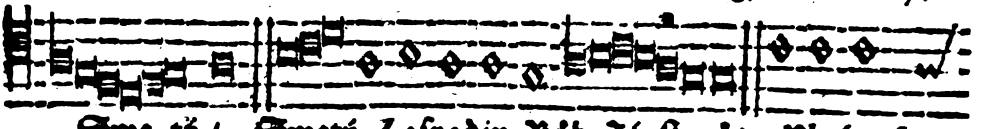

Swa tý/ Swatý Hospodin Bůh Zá stupů: Plná gsau

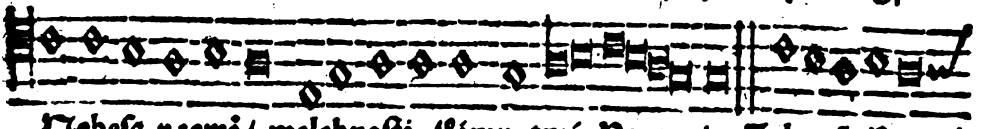

Nebesa y země/ welebnosti slávy twé Pa ne/ Tebe přeslawný

Apos

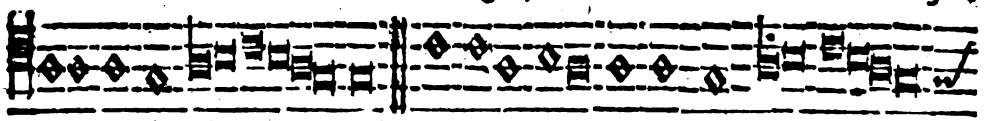

Apoſſtol ſtý chwálj Kůr: Také Prorocký/ chwalitebný po=

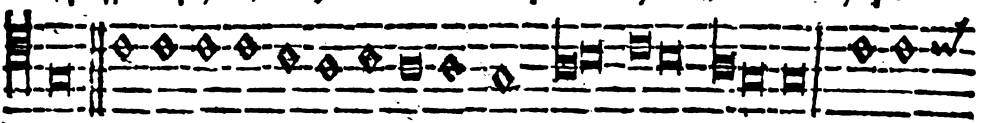

čet: Tě y ſwatých Mučedlnjků/ chwálj ſtkwaucý Zaſtup: Tě po

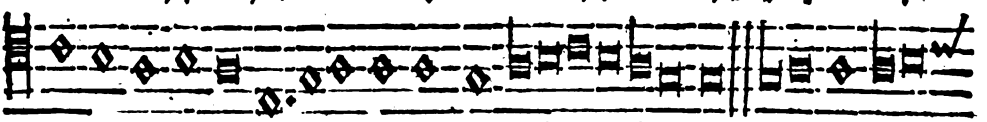

okrſſlku zemſkém/ ſwatá wyznáwá Obecná Cýrkew: Otce ne=

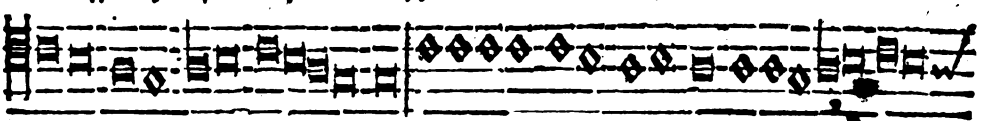

ſmjrné welebnoſti: Welebného twého prawého/ a gediného

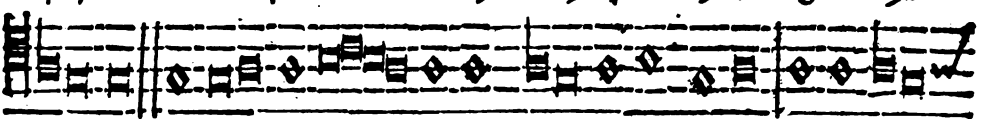

Syna: Swatého ta ké Vtěſſi tele Ducha. Tys Král ſlaw=

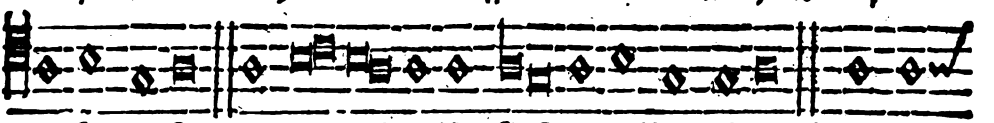

noſti Kryſte. Ty Otce od wěčnoſti Syn wěčný gſy. Ty k wy=

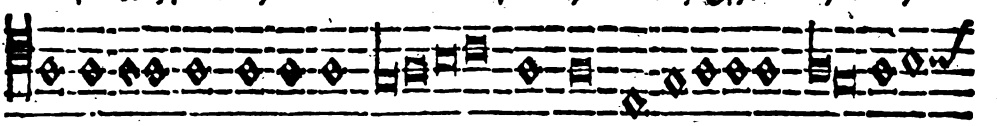

ſwobozenj chtě přigjti člowěčenſtwj/ nezhrdal ſy žiwotem ctným

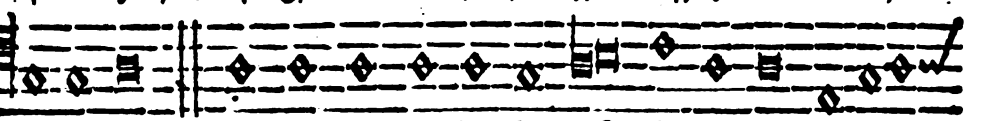

Panenſkým. Ty kdyžs přemohl wſſecku oſtroſt ſmrti/ otewřel

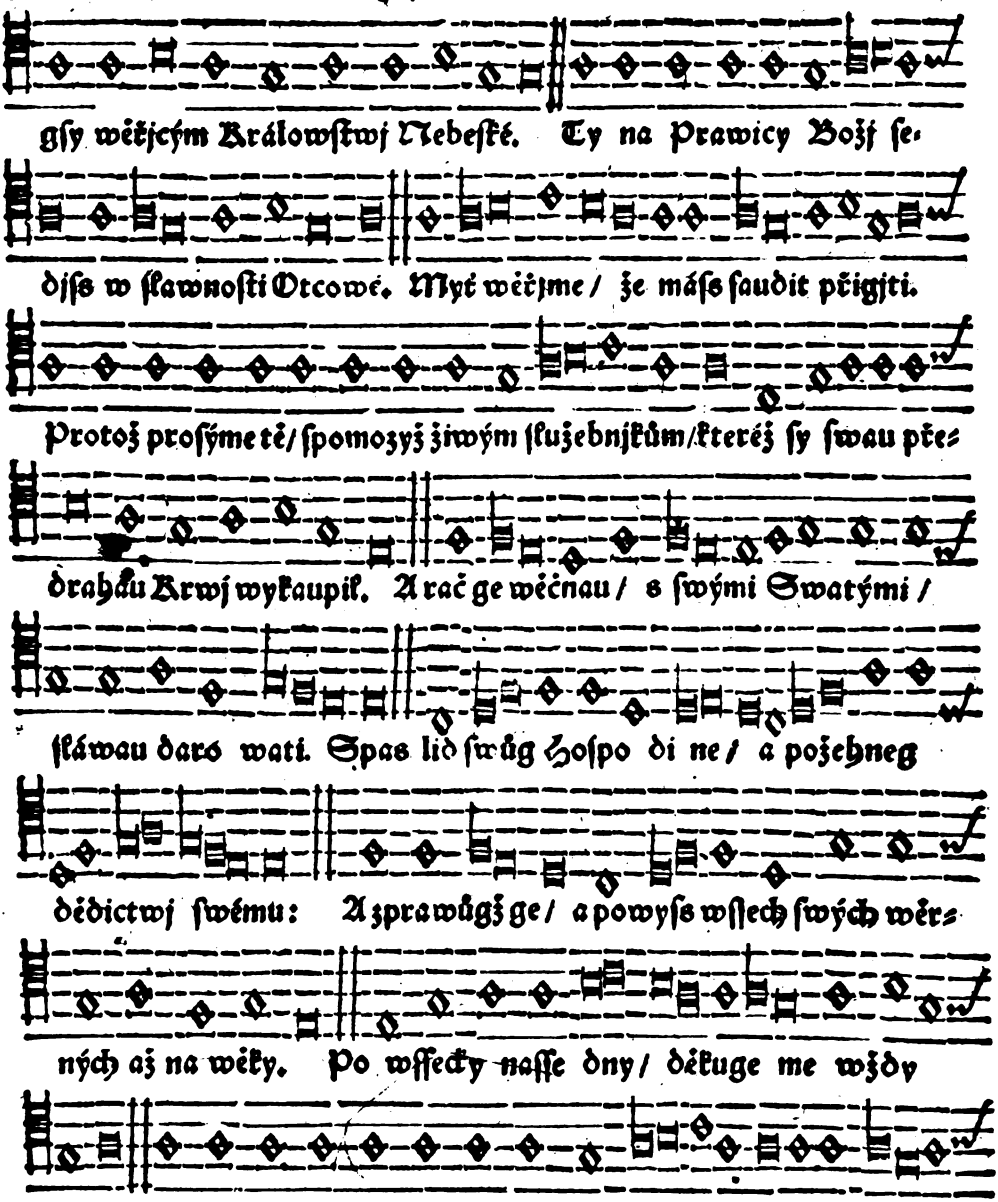
gsy wěčjcým Králowstwj Nebeské. Ty na Prawicy Božj se-
djss w slawnosti Otcowé. Myť wěřjme / že máss saudit přigjti.
Protož prosýme tě / spomozyž giwým služebnjkům / kteréž sy swau pře-
drahau Krwj wykaupil. A rač ge wěčnau / s swými Swatými /
slawau dáro wati. Spas liď swůg Hospo di ne / a požehneg
dědictwj swému: A zprawůgž ge / a powyss wssech swých wěr-
ných až na wěky. Po wssecky nasse dny / děkuge me wždy
tobě: A chwáljme Gméno twé slawné / až na wěky / y také na-
wěky

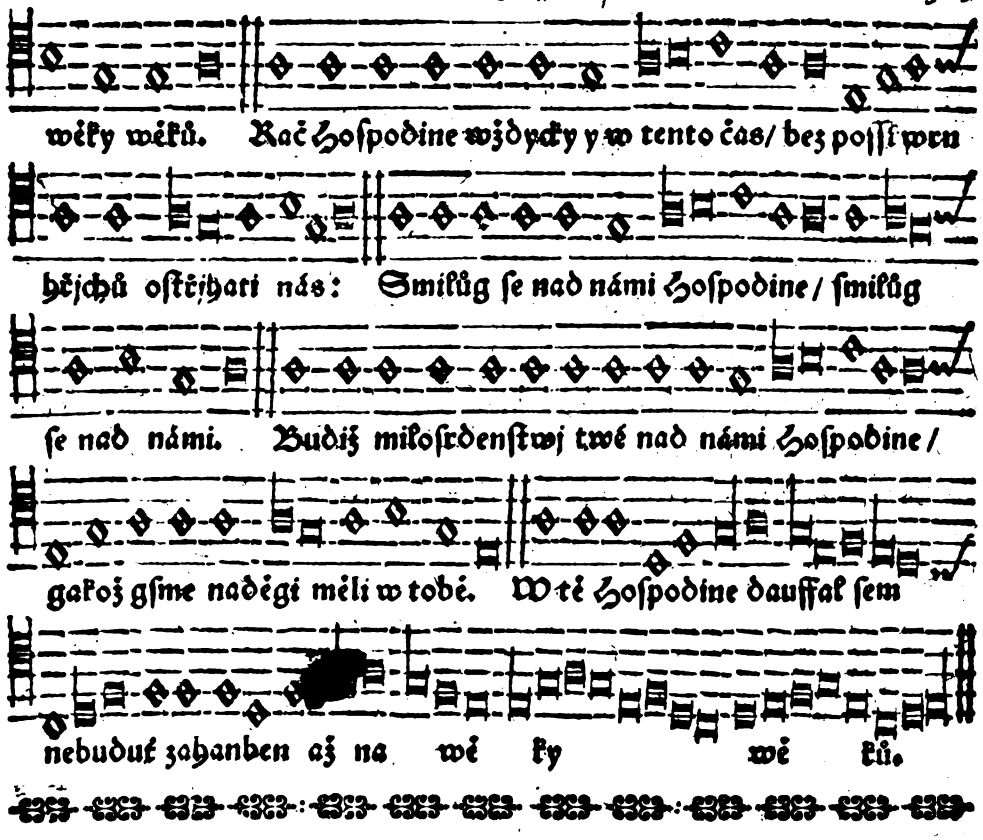

Pisně o Welebné Oltářnj Swátosti.

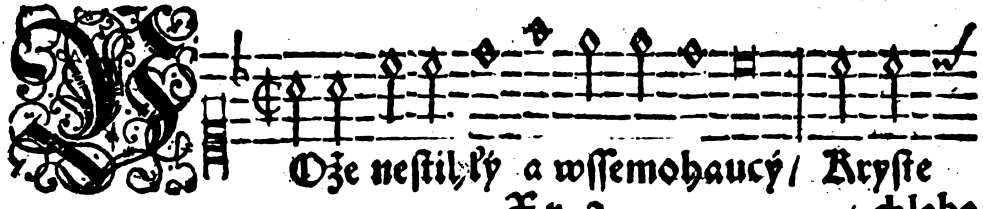

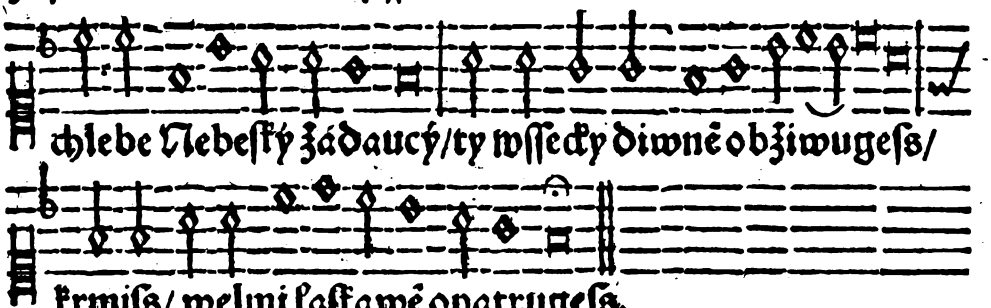

¶ Wzhledls na nás z pauhé swé milosti/ aby nás přiwedl k sprawedlnosti/ kterauž Adam nám w rági ztratil/ a ty sy gi nám swau smrtj nawrátil. ¶ Sstaupils proto z nebeské wýsosti/ abys byl chlebem k prawé sytosti/ w člowěčenstwj/ w Panně přigatém/ vtrpnosti na tom swětě poddanem. ¶ Bytiž nás nebeský žiwý Chlebe/ deg nám hodně přigjmati tebe/ w důstogné Oltářnj Swátosti/ a skrzni nabýwati twé milosti. ¶ Po sm[illegible]pak dey w Kržjsti nebeské/ kdež tě welebj chwály Angelské/ ať s nimi na twau twář patřjme/ kterého w Swátosti skrytého ctjme.

Mnozý tuto Pjseň zpjwagj na teď předesslau notu.

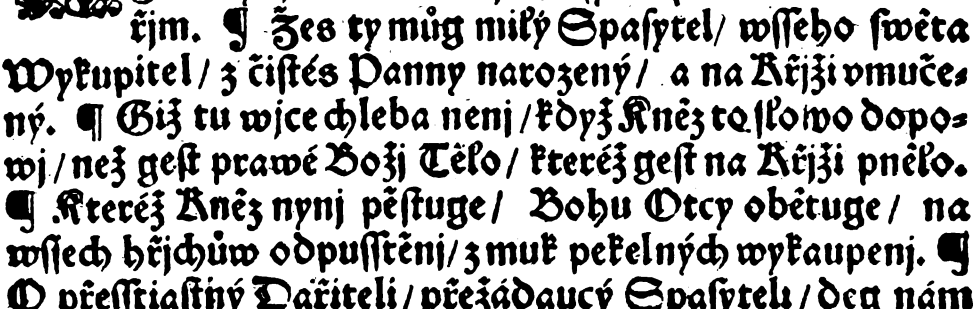

wssem

wſſem žiwě wěřiti / a s miloſtj tě přigjti. ¶ Boha mého gá tě chwáljm / duſſj ſwau gá tě welebjm / gakožto Swatau Trogicy / tauto kterau mluwjm řečj. ¶ Račiž bludy zlé ſkazyti / prawdě nedey zahynauti / dey ſe gi ſrdcem držeti / s miloſtj tě přigjmati. ¶ Dey dobrým Křeſtianem býti / w dobrých ſkutcých ſetrwati / a bez hřjchůw dey ſkonánj / potom wěčné kralowánj. ¶ Kryſte pro twé Umučenj / dey nám hřjchůw odpuſſtěnj; ať nás nezže wěčný plamen / wchoweg nás Kryſte / Amen.

Hwal Gyone Spaſytele / pochwal Wůdcy y Pa-

ſtýře / přeradoſtným zpjwánjm.

¶ Seč můžeſs, o to ſe pokus / wſſjt chwály hodný geſt Kryſtus / chwal ſrdečným pleſánjm. ¶ Založenj chwály wzáctné / Chléb žiwotný nám domácně / Kryſtus geſt předſtawený. ¶ Kterýžto za ſtolem ſwaté wečeře, Bratřjm dwanácte / k gjdlu byl předložený. ¶ Budiž chwála dokonalá / budiž wěčná / budiž stálá / bud radoſtné pleſánj. ¶ Den zagiſté ſlawný ctjme / kterém památku činjme / toho wſtanowenj. ¶ Při ſtolu Krále nowého / Beránek nowý ſtarého / zwykloſt ſtarau přegjmá. ¶ Staroſt nowota poſtjhá / ſtjn prawdy, prawda wymjtá / a ſwětlo tmy pronjká. ¶ Co Kryſtus s wečera činil / to k ſwé památce

po-

poručil/ Kněžjm obětowati. ¶ To přeswaté poručenj/ Kněžj přigmauc, poswěcugj/ Chléb y Wjno k oběti. ¶ Čjmž se naučenj dáwá Křestianům/ že wjce Chleba nenj/ po poswěcenj. ¶ Musýť se y Wjno tratit/ a podstatu swau proměnit/ mocý vstanowenj. ¶ To co rozumem nestjháss/ k čemu čjchem nedosáháss/ nechť wjra dosahuge. ¶ Hle, pod rozličnau spůsobau/ ne podstatau, ale dobau/ krygj se wěcy wzáctné. ¶ Těło pokrmem wýborným/ Krew nápogem oprawdowým/ kdož to můž pochopiti? ¶ Pod gednau každau spusobau/ celý Krystus gest, a dobau.. Nelze Krysta děliti. ¶ Bez dwogenj, bez dělenj/ bez lámánj/ bez hryzenj/ w celosti se přigjmá. ¶ Přigjmá geden y wjce/ přigjmá gich na tisýce/ a wssak stráwen nebýwá. ¶ Berau dobřj/ berau y zlj/ gich ž vžitek gest rozdjlný/ neb k žiwotu, neb k smrti. ¶ Smrt gest zlým, a žiwot dobrým/ vzneg, gak djlem rozdjlným/ gde rowné přigjmánj. ¶ Když se pak Swátost rozlomj/ nepochybůg/ ale pomni na moc Božj welikau. ¶ Neb tak mnoho malý drobet/ má, gako ta celá oběť: A to mocý zázračnau. ¶ Z podstaty se nic nedělj/ gen se makawé znamenj láme, dělj, zdrobuge, ¶ Wssak to lámánj postawu/ nigakž nerussj Krystowu/ welkost nevmenssuge. ¶ Ey Chléb Angelů Nebeských/ včiněn pokrm pocestných/ od něho psy odháněg. ¶ Bylť gest dáwno figurowán/ když byl Jzák obětowán: Tagemstwj to znameneg. ¶ Beránek dán k Welkonocy/ wětssj nežli Manna mocy/ Krystus Gežjss Bůh Cžlowěk. ¶ O Pastýři náss Gežjssi! rozpomeň se na twau Ržjssi/ kterauž žiwj tento wěk. ¶ Ty nás ostřjheg/ Tebe wěčně widět

dĕt dopřeg/ tu kde sám gsy na wĕky. ℣ Ty genž wssecko můżeſs y wjſs/a nás ſmrtedlně zde krmjſs/ wlaſtnjm Tĕlem y Krwj. ¶ Stolu twého hodownjky/ včiň wĕrné ſłużebnjky/ w twé Nebeské radosti.

Gako: Ey wſtáwagice ráno/ ꝛc.

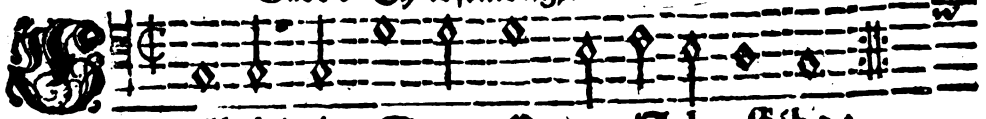

Ꝼ diný Synu Otce Nebeſkého:

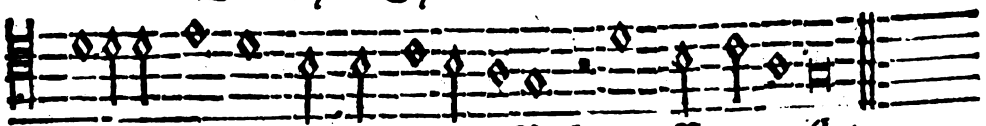

Gediné Slowo Boha wſſemocného.

O Gezu Kryſte gediná radoſti/ wjteg z wýſoſti.

¶ Obětj ſwatá/ přediwná Swátoſti/ Beránku tichý/ ſpaſytedlný Hoſti. R/ Tebe chwáljme/ Tobĕ ſe klanjme/ Tebe wjtáme. ℣ Tĕlo přeſwaté/ za nás vmučené/ Krwj neydrażſſj, prameny ſwĕcené: R/ Pokrme ſladký/ Bożſtwjm náplněný/ buď pozdrawený. ¶ Paſtýři dobrý/ Dobrodinče hogný/ Beránku Bożj/ Gezu mikoſrdný. R/ Račiż nám naſſe hřjchy odpuſtiti/ a nás ſpaſyti.

Ꝼſel ſe/ a pleſey Duſſe má miłá/ Tĕſs ſe

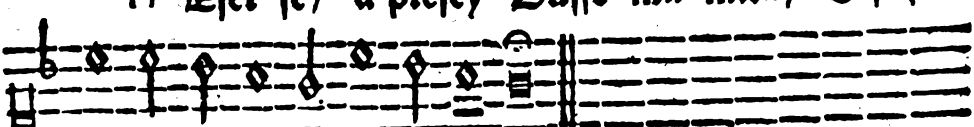

a radúg; neb ſy okuſyła.

¶ Lac

¶ Lahůdky žiwé Nebeské Angelské / Krysta Krále, z miloſti geho Božſké. Neb Tě ſwým předrahým nakrmil Tělem / ſpogiw ſe s Tebau / s Duſſj, s Božſtwjm celém. ¶ Činilť, čehož žádnému ſtwořenj nečinj, nikdež na té ſſiři zemi. ¶ W prawdě ma býti milá ta hodina / w které ſy Boha přigal Hoſpodina. ¶ Plesal někdy Dawid před Archau Páně; pleſeg a těſs ſe / chwálic Boha ſnažně. ¶ Chlubili ſe pokrmem Židé z Nebe: ey, hle Krystus, krmj ſám ſebau tebe. ¶ O mé ſrdce / mé tělo / wy audowé! O mocy duſſe mé / wſſickni ſmyſlowé. ¶ Služte Pánu wděčně / ſlužte s radoſtj / ſlužke w pokoře / bázni, a tichoſti. Služ mu ſe mnau, ó wſſeliké Stwořenj: neboť geſt hoden každého wctěnj. ¶ Nebe / země, ſpolu wſſickni živlowé / chwalte Pána, wy Božj Angelowé.

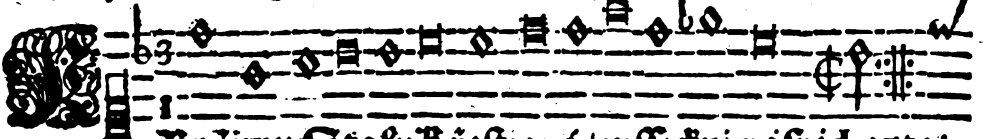

Božjmu Skolu Křeſtiané / wſſickni pośpjchegte / Přewelebné Tělo Páně / rádi přigj meyte.

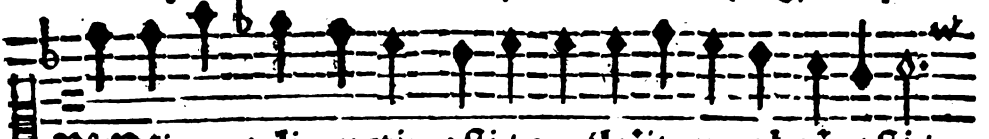

R° / Přigmeteli s wctiwoſtj / s náležitau pobožnoſtj /

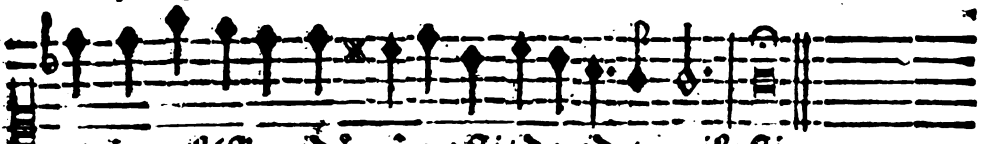

s wjrau / láſkau / důwěrnoſti / dogdete miloſti.

¶ Neboť drahé Božj Tělo / z Panny narozené / genž potom

tom na Křjži pněło/ pro nás vmučené. R°/ Wsseliké hřjchy shlazuge/ pokog mysli nawracuge/ miłost Božskau přiwozuge/ w Nebe vwozuge. ¶ O newymłuwná Dobroto/ lidem prokázaná! Božské miłosti Sstědroto/ prwé newjdaná! R°/ O łahodné pokrmenj! ó wěrných dussj spasenj! ó žádostné polehčenj mysli w zarmaucenj! ¶ Kryste Králi neymocněgssj/ miłý Spasyteli/ hoste neywinssowaněgssj/ náss Wykupiteli. R°/ Srdce nasse y mysslenj/ zprawůg/ gazyk y młuwenj/ rozum/ práce/ wsse činěnj/ k twému obljbenj. ¶ Zdráw buď náss miłý Gežjssi/ w Swátosti přjtomný/ Beránku Božj neytišssj/ pro nás vmučený. R°/ Tebeť společně chwáljme/ Tobě čest/ djky činjme/ a vctiwě se kłanjme/ za miłost prosýme. ¶ Posylň nás zde putugjcý/ Pokrme pocestných: spas po Tobě wždy taužjcých/ Vtěssenj wěrných. R°/ Račiž nám miłostiw býti/ když budem mjt z swěta gjti/ a deg nám k tobě přigjti/ s tebau wěčně býti.

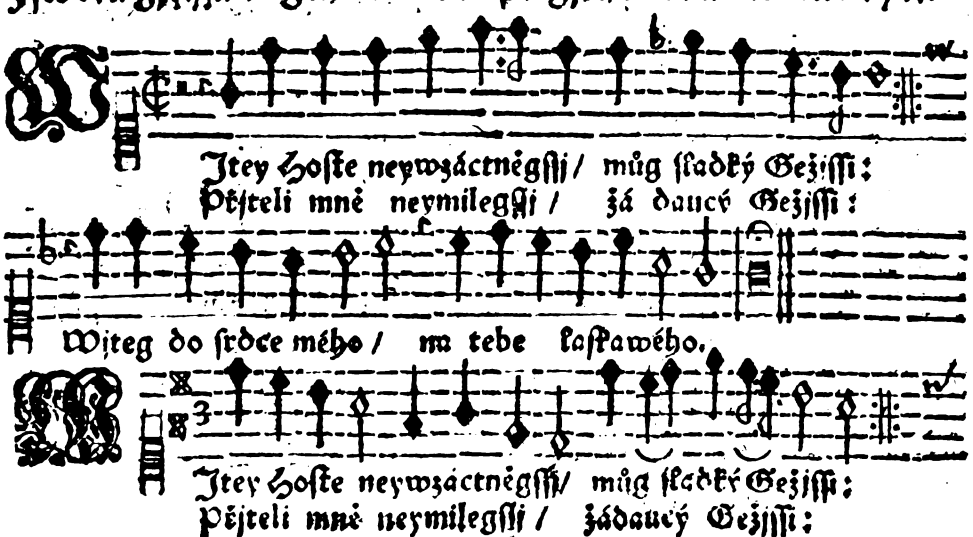
Jtey Hoste neywzáctněgssj/ můg sładký Gežjssi:
Přjteli mně neymilegssj/ žádaucý Gežjssi:
Wjteg do srdce mého/ na tebe łaskawého.
Jtey Hoste neywzáctněgssj/ můg sładký Gežjssi:
Přjteli mně neymilegssj/ žádaucý Gežjssi:

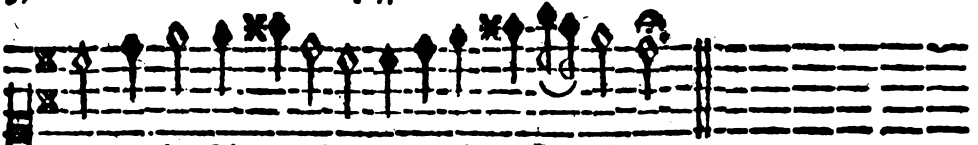

Wjtey do srdce mého / na tebe laskawého.

¶ Prawý Bože z wýsosti / ó gak se snjžugess! že z trůnu twé Welebnosti / do mých vst sstupugess: we mně chcess přebýwati / trůn sobě vdělati. ¶ Ey srdce mé otewřené Tobě obětugi / k twému obydlj zprawené / laskawěť darugi. Nedlj do něho wgjti / ge sobě přiwlastniti. ¶ Na to toliko nařjkám / že hřjchům slauziko / s hořkým pláčem toho pykám / že skregss ďáblů bylo: O dobrý Božj Synu / odpuść mau těžkau winu! Na stotisýckrát litugi / wssech mých neprawostj / budaucý žiwot slibugi / oddati na ctnosti. Co ty nechcess / nechtjti / hřjch w ossklíwosti mjti. ¶ Rač ó sstědrý daříteli! mně twau milost dáti / ať wsse / což twůg rozkaz welj / mohu wykonati. Dey ctně zde žiwu b ýti / w twé milosti vmřjti..

Gako: Každého dne chwály hodné / aneb přidage po každém werssi: O Gežissi neymilegssj! zpjwag takto:

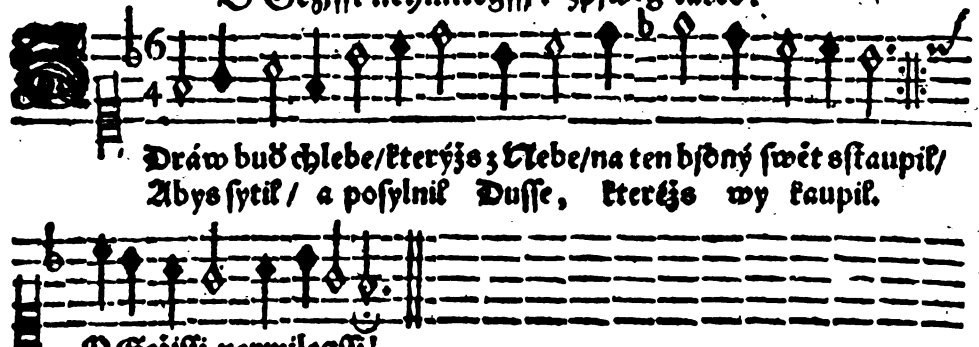

Dráw buď chlebe / kterýžs z Nebe / na ten bsdný swět sstaupil / Abys sytil / a posylnil Dusse, kterěžs wy kaupil.

O Gežissi neymilegssj!

Zdráw

Dráw buď chlebe/ktereýžs z Nebe/na ten bjdný ſwět

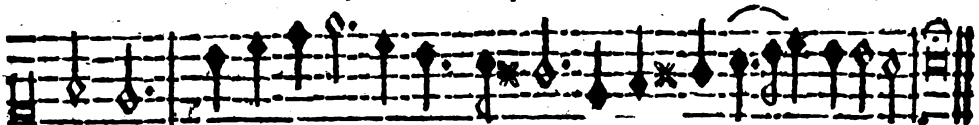

sſtaupil/abys ſytil/a poſylnil duſſe/ktereżs wykaupil.

¶ Zdráw buď Kryſte/ktereýžs giſtě/ſkrytý w této Swátoſti. Wěřjm w tebe/žiwý Chlebe klanjmť ſe s dúwěrnoſtj. ¶ Tě má láſko/ſladká láſko/tiſýckrát pozdrawugi. O má žádoſt! ó má radoſt! ſrdečně tě miługi. ¶ Odewzdáwám/ a poddáwám Tobě ſrdce můg Pane/w tom twé ſtánj/přebýwánj/žádám ať wždy zůſtane. Ty ge čiſté/miły Kryſte/ wčiň od neprawoſti/ať geſt hodné/a přjhodné/ozdob ge ſwau miłoſtj. ¶ K ſwé ljboſti/z ſwatých cnoſtj/wzácný trůnwčiň ſobě: na tom ſedey/ hřjchu nedeg/ſkodit geho ozdobě. ¶ Buď ſám zpráwcem/a ochráncem/ſrdce Tobě daného: w tom přebýweg/za twé mjweg/a chraň čaſu każdého.

Gako: Sſel přes potok Cedron k hoře/ na liſtu 155.

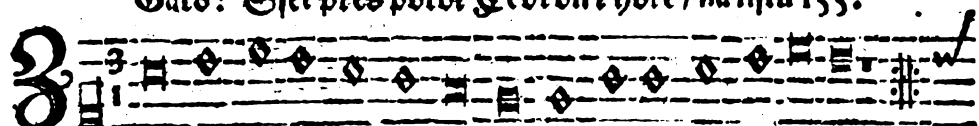

Pjwey gazyk neyſlawnégſſj/těla Kryſta tagnoſti/
A geho krwe neydrażſſj/ nám wylité w hognoſti.

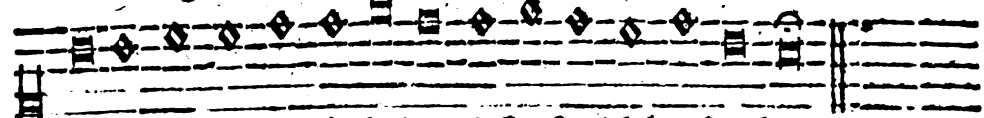

Z plodu żiwora čiſtého/ k ſpaſenj lidu ſwého.

Nám gest zrozen/ nám gest y dán/ z Panny nepoſkwrněné/ a w ſwětě obcugjcý Pán/ w ſetbě ſlowa ſemene: ſwau prácý dokonal ſnažně/ diwným řádem přjkladně. W neyposledněgſſj wečeři/ posadiw se s bratřjmi/ zachowal obyčeg ſtarý/ w pokrmu nařjzený/ pokrm wſſem bratřjm dwanácti/ dal ſe ſamého gjſti. Slowo Tělo chléb podſtatný ſlowem w tělo změňuge/ Wjno w krew Kryſta změněný/ čitedlnoſt přewýſſuge. K wpewnění ſrdce twého/ ſama wjra twrdě toho. Této Swátoſti welebné/ wctiwě ſe klaněgme/ včenj Starozakonné na ſtranu poodložme. Wjro přiſpoř twé ſproſtnoſti/ ſmyſlům neſtatečnoſti. ¶ Bohu Otcy/ geho Synu/ buď chwála y zpjwánj/ ſpaſenj, čeſt moc ſlušſj mu/ ať nám dá požehnánj. Od obau pocházýcýmu/ djka Duchu Swatému.

Gako: Weſelte ſe ó Duſſe.

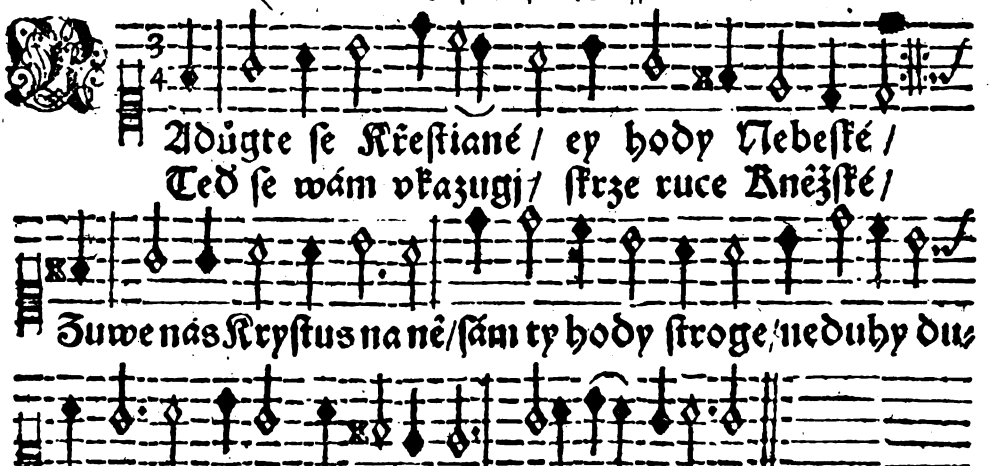

¶ Manna z Nebe prſſjcý/ ten chléb ſſiguruge/ a ſlabau

wjru

wjru nassi/ pewně vtwrzuge. Každý do mjrky zbjral/ gak potřeba bylo/ kdyby byl wjc manny wzal/ nic mu nepřibylo. Kyrye eleyson. ¶ Tak tento chléb Nebeský/ když se nám podáwá/ gak gednomu/ tak y wssem/ nasycenj dáwá/ dobrým aneb kagjcým/ k žiwotu wěčnému/ zlým w hřjssých trwagjcým/ k ohni pekelnému. Kyrye eleyson. ¶ Wjtey Manno Nebeská/ řcemež wssickni spolu: Wjtey lahůdko Božská/ Angelského Stolu/ tebeť s ponjženostj/ na oltáři ctjme/ nebo že gsy prawý Bůh/ to sylně wěřjme. Kyrye eleyson. ¶ Chléb ten kterýž byl chlebem/ giž wjc chlebem nenj: nebo se skrze Kněze/ mocý Božj měnj/ ač se widj gako chléb/ wssak gest Tělo Božj/ w němž gest geho drahá Krew/ nasse wssecko zbožj. Kyrye eleyson. ¶ Neb pod spůsobau chleba/ Bůh se nám podáwá/ celý Krystus s krwj swau/ nám wssechněm se dáwá/ protož tu při tom skutku/ každý wjru přilož/ nezpytůg Božjch skutků/ wssecku newěru slož. Kyrye eleyson. ¶ Aniž má kdo smeyssleti/ že we dwau spůsobách/ wssudy geden gest celý/ s tělem/ s dussj/ s Božstwjm/ rowně tak gako w Nebi/ s prawým člowěčenstwjm. Kyrye eleyson. ¶ Deg Kryste slawný hosti/ ať se nám to stane: Wypuď z nás wssecky zlosti/ ať se nám dostane/ to wěčné posylněnj/ twé předrahé Tělo/ když budem vmjrati/ ať gest nasse wěno. Kyrye eleyson/ Amen.

Gako: Ssel přes Potok/ na listu 155.

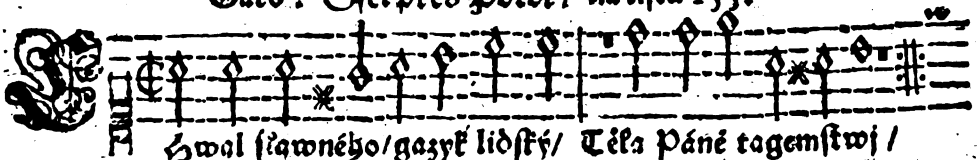
Hwal slawného/ gazyk lidský/ Těla Páně tagemstwj/
A geho předrahé krwe/ kterauž pro spasenj twé/

Wy-

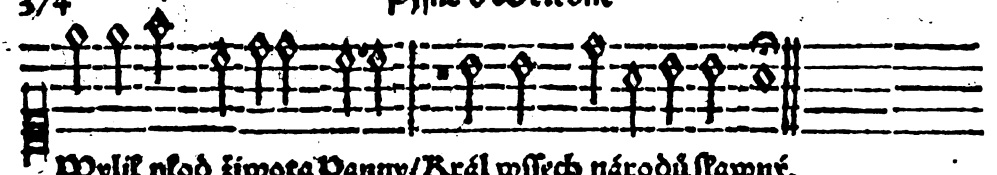

Wylil plod žiwota Panny/Král wssech národů slawný.

Narodil se/a gest nám dán/z čisté Panny/wssech náš Pán/a na swětě přebýwage/slowo wždy rozsýwage/chwjli swého obcowánj/diwným skončil skončenjm. Při poslednj wečeři swé/s Aposstoły stoljce/sstřiw zákona celosti/w gidle mjrnau skrownosti/sám za pokrm swým dwanácti/dal sebe z ruky wlastnj. Bůh člowěk/chléb, genž pauhý byl/slowem tělo včinil. Též swau krew způsobil z wjna/ač wěc smyslem nestihlá/sama tu wjra postačj/lidem vpřjmných srdcý. Protož my s ponjženosti/poctu činime Swátosti a starý Zákon nowému/vstup řádu ginému/co rozum nás nepogjmá/nechť pogme prawá wjra. Bohu Otcy budiž chwála/Synu čest/moc/a sláwa/spasenj a požehnánj/buď w radostném plesánj/také y Duchu Swatému/obaum w Božstwj rownému.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

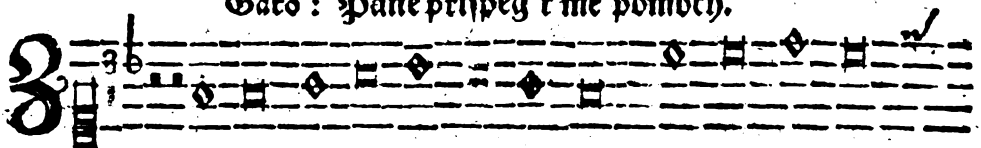

Dráw buď předobrý Gežjssi/pokrm a ná-

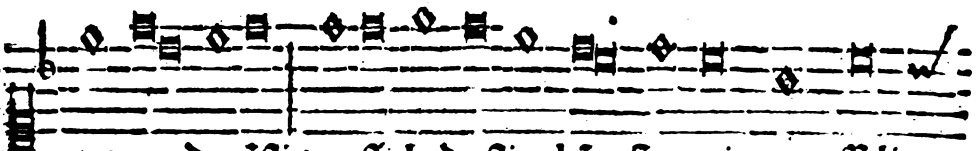

pog neydražssj/nassich dussj občerstwenj/w wsseli-

galém

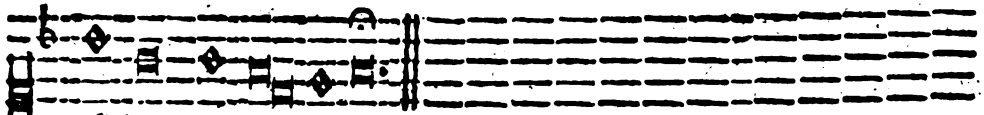

gakém zarmaucenj.

¶ Zdráw buď Synu Panny čisté/ wssech vbohých autočisstě/nasse rozkoss, potěssenj/we wssem wssudy zarmaucenj. ¶ Zdráw buď zase/ó Gežjssi! dobroto Božská neywyšssj. Zdráw buď swěta Spasyteli/Zdráw buď náss Wykupiteli. ¶ O Gežjssi w tebe wěřjm/neb skrze wjru o tom wjm/ že gsy ty Bůh můg/a Pán můg/Stwořitel/ a Spasytel můg: ¶ S tělem/s dussj/s Božstwjm spolu/přjtomný na tomto stolu/ tak gak sedjss na prawicy/ Boha Otce kralugjcý. ¶ Před tebau se klanjm nynj/ odpust mi mé prowiněnj; shlaď neprawost y wssecku zlost/a přigmi k sobě na milost.

Druhý djl tauž notau / neb gak notowáno.

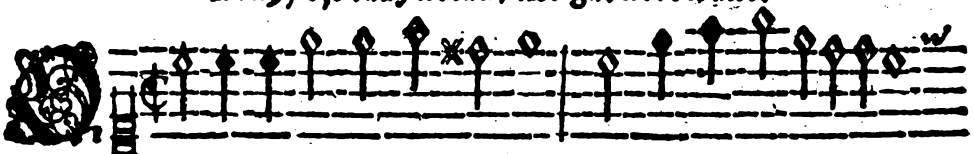

Gežjssi! w tobě dauffám/w tobě swau naděgi skládám;

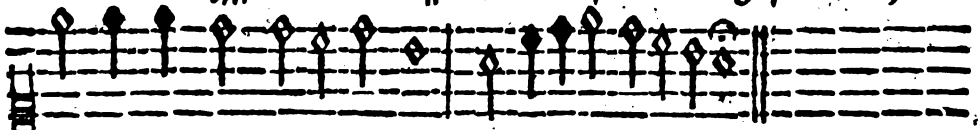

Neb neopausstjss žádného/ sylné w tě dauffagjcýho.

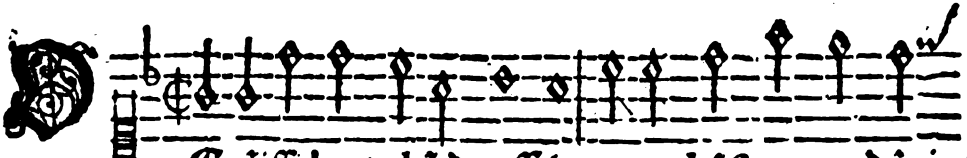

Gežjssi! w tobě dauffám/ w tobě swau naděgi

sklá-

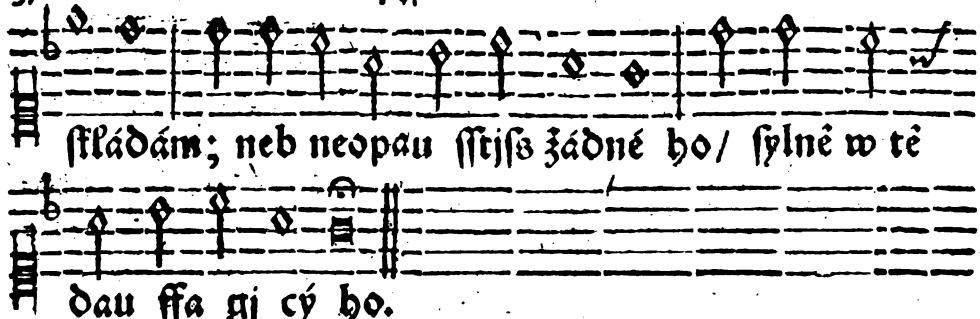

¶ W twé ſwaté ruce Gežjſſi/ poraučjm nynj ſwau duſſi/ tĕlo/ſmyſly/wſſecko gmĕnj/žiwot,ſtáloſt/y proměny. ¶ Neb wjce dauffage w tebe/nezawedu nikdy ſebe/zahanbenj ni pohnutj/ nebudu ſe bát na wĕky. ¶ O Gežjſſi! tĕ miługi/ protož hřſchů ſwých litugi/ ſrdečnĕ ge opłakáwám/ polepſſenj připowjdám. ¶ Giž wjce ſwĕtſké marnoſti/ tĕłu, ďáblu, ani złoſti/ ſłaužiti nikdý nebudu/ pokuď w tomto ſwĕtĕ budu. ¶ Tebe ó miłownjče můg! tebe ſe držjm Choti můg/ tobĕ ſrdce ſwé otwjrám/ ó Gežjſſi! naplň ge ſám. ¶ O miłáčku můg/ deyž ať ſrdce mé geſt trůn twůg/ na něm ty ſedey/ a panůg/ tak gak chceſs mjti/ rozkazůg. ¶ O dobrotiwý Gežjſſi/ rač přigjt k ſobĕ mau duſſi/ když ſe s tĕłem dĕłit bude/ ať wĕčné miłoſti dogde. ¶ A tak z této ſmrtedłnoſti přiwedˇ k ſobĕ do radoſti. Ku které mi rač pomocy/ Bože gediný w Trogicy.

Gako: Otče Bože wſſemohaucý. Ale mnozý gi zpjwagj na druhau notu pkedeſſłé Pjſnĕ.

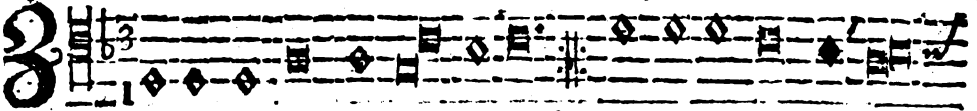

Jwý chlebe/ctný/Angelſký/Gežjſſi Pane Nebeſký/

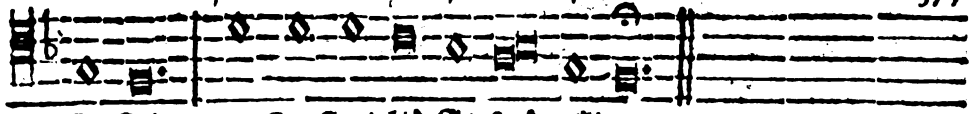

beſtý/ tys ſpaſenj lidſtých duſſj.

¶ Nám ſy narozen/ nám y dán/ od Otce z wýſoſti ſeſlán/ abys byl pokrm lidſký ſám. ¶ My ſme twau ſmrtj zproſſtěni/ krwj drahau wykaupeni/ a od hřjchů očiſſtěni. ¶ Na Oltáři poſtawený/ v ffigurách znamenaný/ z welké láſky nám daný. ¶ Kryſte newinný Beránku/ otwjráſs ſſtědře ſwau ruku/ każdému wůbec čłowěku. ℣ O neſmjrné obdařenj! newymłuwné dobrodinj/ od Boha nám dáno nynj. ¶ Dey nám toho wděčným býti/ darů twých hodně vžjti/ a wždy w twé miłoſti býti. ¶ Buď chwáła Swaté Trogicy/ Otcy y Synu neywyššj/ Duchu Swatému téż mocy. ℣ Amen każdý wěrný zpjwey/ Bohu ſwému chwálu wzdáwey/ od chwálenj nepřeſtáwey.

Gako: Weſelte ſe ó duſſe wám ſe radoſt.

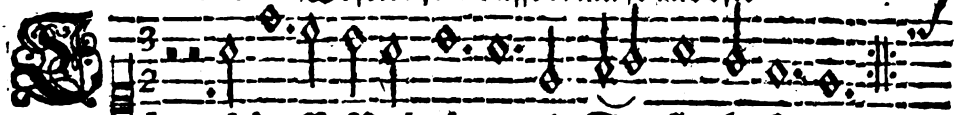

Chwal duſſe Bohabohná/ Spaſytele ſwého/ Chwáły přjčina hohná/ gde z chleba żiwého.

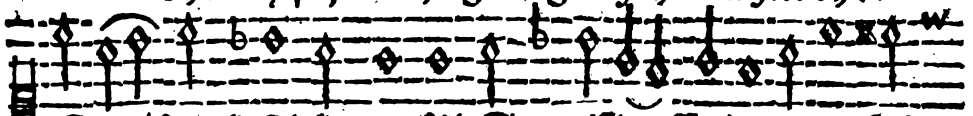

Kterýż/ gak Cýrkew wěřj/ Swatj Apoſſtolé/ při poſled-

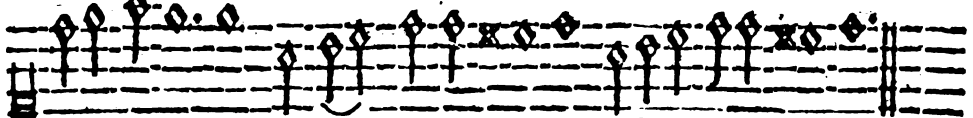

nj Wečeři/ měli na ſwém ſtole/ Kyrye eleyſon.

¶ Neb kdyż poſledniho dne wečer Kryſtu naſtał / s Včedlnjky poſledně / při wečeři zůſtał: a tu Oltářnj Swátoſt / ráčil nařjditi / chtě nám obwzlásſtnj miłoſt / ſtrz to včiniti / Kyrye eleyſon. ¶ Co tu ſkutkem prokázał / a měnił ſwým hłaſem / tó wſſem Knězjm rozkázał / činiti ſwým čaſem: odtud Knězj moc wzawſſe / chléb a wjno ſwětj / a rozkaz wykonawſſe / ctj Boha obětj / Kyrye eleyſon. ¶ Proczeż máme to znáti / że po poſwěcenj / chléb podſtatně ſe tratj / a w tělo ſe měnj. To, co prw wjnem bylo / včiněno geſt nic / w Krew Páně ſe změnilo / wjna tu nenj wjc / Kyrye eleyſon. ¶ Czeho zraku bystroſtj / nemůżem ſpatřiti / ani ſwau rozumnoſtj / dobře pochopiti / Bůh ſwau wſſemohaucnoſtj / může způſobiti / a ſłowy giſtił doſti / że chce tak včiniti / Kyrye eleyſon. ¶ Pod welmi rozličnými / wſſak ne podſtatami; ale gen znamenjmi / a gen ſpůſobami / Krew nápog / pokrm tělo / zázračně ſe ſtrýwá / genż prw na Křjži pnělo / giż w Nebi přebýwá / Kyrye eleyſon. ¶ Wſſak pod każdau ſpůſobau / geſt celý Kryſtus Pán; a nebýwá nižádnau / měrau rozděłowán. Tělo bez krwe nenj / ani krew bez těła: Obé to bez dělenj / přigjmá ſe zcela / Kyrye eleyſon. ¶ Kdyż giż třebas ſto tiſýc / ſpołu přigjmało / z pokrmu tohoto nic / giným ſe newzało; neb nemůż ztráwen býti / wſſechněm ſe doſtane; nemůże ſe zmenſiti / wżdy celý zůſtane / Kyrye eleyſon. ¶ Dán bywá dobrým y złým / kdyż ho požádagj: wſſak s aučinkem rozdjlným / gey přigjmáwagj: dobrým bywá k ſpaſenj / żiwot gim přiwodj: złým bywá k zatracenj / a ſmrtedlně ſſkodj / Kyrye eleyſon. ¶ O temż chlebu wěřjme / że kdyż ſe rozdrobj / ſkrz to neporuſſjme /

ſſjme/ Kryſtowy oſoby: celý Kryſtus zůſtáwá/ w drobečku neymenſſjm/ celý ſe přigjmáwá/ tak gako w neywětſſjm/ Kyrye eleyſon. ¶ O Kryſte žiwý Chlebe/ naſſe poſylněnj/ dey nám ať ſkrze tebe/ dogdeme ſpaſenj; a kterého ž zde ctjme/ ſkrytého w Swátoſti/ dey ať wěčně ſpatřjme/ w Nebéſké radoſti/ Kyrye eleyſon.

Gako: Zdráwa genž ſy pozdrawená.

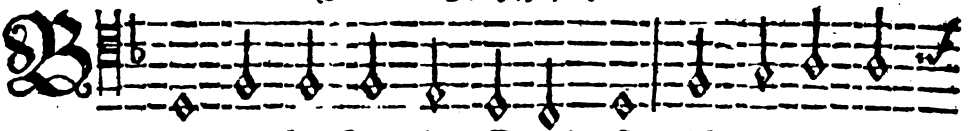

Ože můg ſkrytý w Swátoſti/ klanjm ſe ti

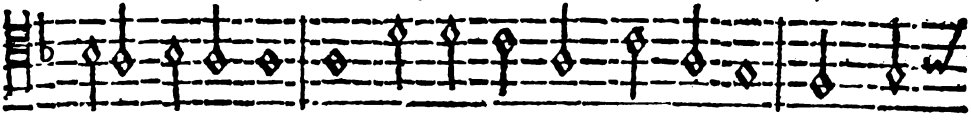

s vctiwoſtj/ ſwé ſrdce tobě poddáwám; neb žes

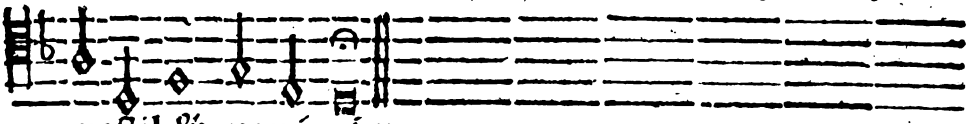

neſtihlý vznáwám.

¶ Zrak ſe mylj/ koſſt/ y tknutj/ ſám ſluch k wjře w tebe nutj/ wěřjm ſlowům Pána Kryſta/ gſauť pauhá prawda/ wěc giſtá. ℣ Na Křjži krylo ſe Božſtwj/ zde Božſtwj y člowěčenſtwj/ obé wſſak tu wěřjm býti/ žádám co Lotr chtěl mjti. ¶ Ran twých s Tomáſſem newidjm/ wſſak ž es tu můg Bůh wěrně djm; deyž ať w tě wjc a wjc wěřjm/ dauffám w tě/ twau láſkau hořjm. ¶ O pámátko ſmrti Božj! žiwý chlebe/ ſwěta zbožj! deyž mi z tebe žiwu býti/ tebau ſladce ſe těſſiti. ¶ Kryſte dobrý Pelikáne/ twá ſwatá krew

očiſtiž mne/ z njž gedná krupě geſt doſti/ k ſmytj wſſeho ſwěta złoſti. ℣ Gegž ſkrytého widjm Pane/ó kdy ſe/co žádám ſtane! bych moh na twau twář patřiti/ a z nj wěčnau rozkoſs mjti.

Gako: Weſel ſe a pleſey/ Neb: Wſlyſſeł ſy naſſe modlitby.

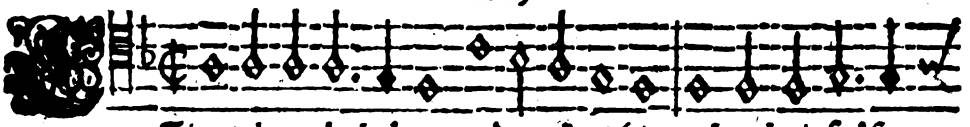

Tjm tebe pobožně, prawdo zakrytá/ genžs těmi ſpůſo-

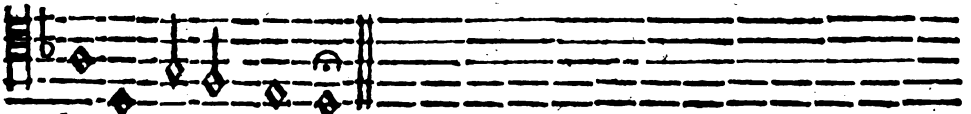

bami w prawdě ſkrytá.

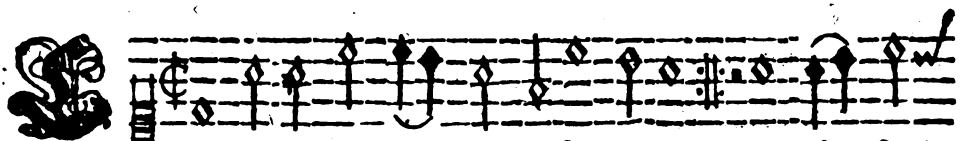

Tjm tebe pobožně, prawdo zakrytá/genžs těmi

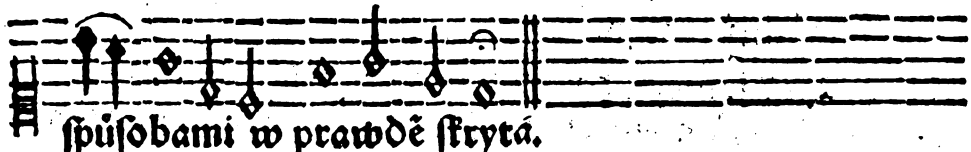

ſpůſobami w prawdě ſkrytá.

¶ Tobě ſe z celá mé ſrdce poddáwá. Tě rozgjmagjce/ wſſým pohrdáwá. ℣ Widěnj/dotýkánj/okuſſenj/meglj ſe. K wjře pomáhá ſlyſſenj. ¶ Cožkoli powěděł Syn Božj; wěřjm: nad geho řeč giſtěgſſj prawdy newjm. ¶ Na Křjži ſkryté bylo ſamo Božſtwj/ tuto pak, kryge ſe y člowěčenſtwj. ¶ Wſſak obé wěřjc/ obé y wyznáwám. Wjrau tau/ w Rági býti s Lotrem žádám. ¶ Rány s Tomáſſem rukama

ma nemakám. Wſſak Boha mého tě ctjm / a wyznáwám. ℣ Obych wjce wěřil, wjce miloval / miługjc, wſſj naděgi w tobě ſkládal. ℣ O paměthé ſmrti Páně znamenj. Chlebe prawý, čłowěka obživenj. ℣ Popřeg mé duſſi / z tebe živu býti / a k tobě wždycky, ljbeznau chuť mjti. ℣ Werný Pelikáne, Pane Ježjſſi / ſwau drahau Krwj, mne rač očiſtiti. ℣ Ježjſſi / gehož zaſtřeného widjm / rač dopomocy / ať po tobě žjžnjm. ℣ Ažbych tě twářj, w twář ſpatřil zřetedlně. W wlaſtnjm Králowſtwj s tebau ſa živ wěčně.

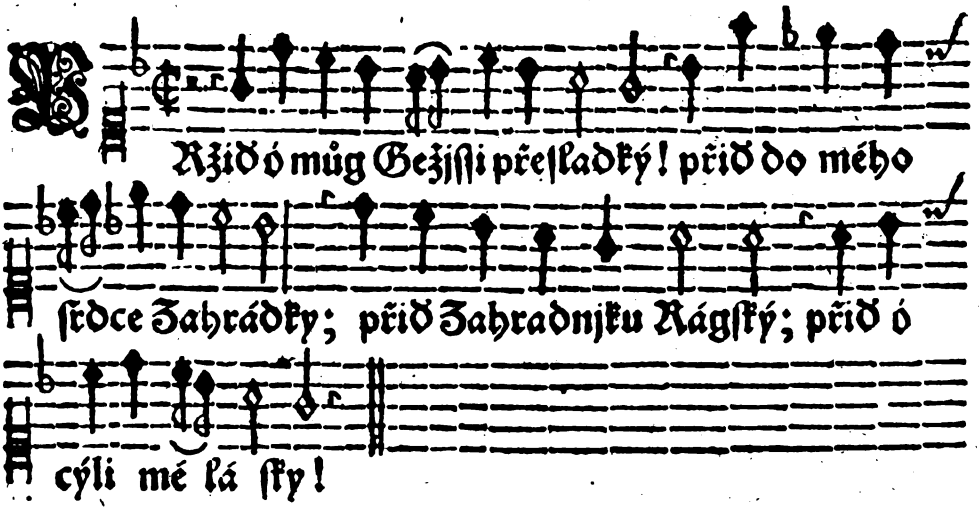

℣ Přiď a napraw co pokaženo / obnow, co hřjchem geſt zpuſſtěno. Wypleň hřjchůw zroſtliny / gedowaté byliny. ℣ Miſto těch wſázeg Kwjtky Rágſké / Lilium čiſtoty Panenſké / Rozmaryn pobožnoſti / Fialu pokornoſti. ℣ Gak ſe vkážeſs mé Slunýčko / wzhůru wſtane wſſecko Kwjtičko / rozwinau ſe Růžičky / rozkwetnau Zazeničky. ℣ Co prw vſchło horkem chlipnoſti / co hnilo wláhau neſtřjdmoſti / bude

bude se zelenati / wůni ctnosti dáwati. ¶ Přiď tedy Gežjssi přesladký! přiď do mého srdce Zahrádky! přiď Zahradnjku Rágský! přiď ó cýli mé lásky!

Gako: A na Zemi budiž lidem.

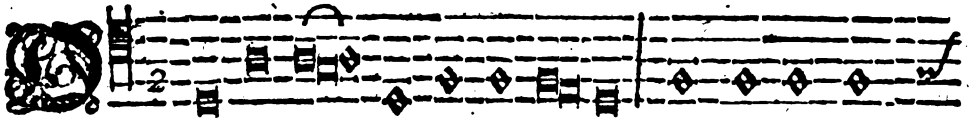

Tče Bo že wssemohaucý / genž sy nám dal

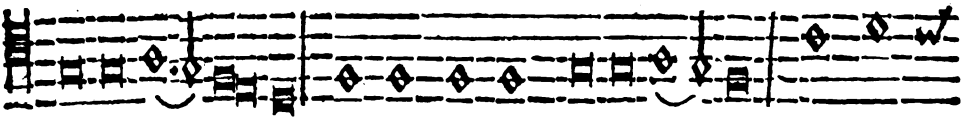

člowěčenstwj / Syna swého gediného / Ge zu

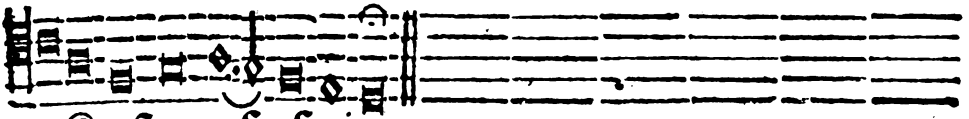

Krysta na spasenj.

¶ Genž gest pro nás z Nebe sstaupil / z wěčné smrti nás wykaupil / swau swatau Krew pro nás prolil / tělo a krew nám zůstawil. ¶ O přeslawné Tělo Božj! wěrných dussj gisté zbožj / vtěssenj sprawedliwých / obrana w tě dauffagjcých. ¶ Swato-swatá Krew předrahá / genžs přemohla ďábla wraha / račiž ty nás okrássliti / a od hřjchůw očistiti. ¶ Račiž nás dnes nawsstjwiti / srdce nasse oswjtiti / dar Ducha Swatého dáti / ať tě můžem milowati. ¶ Abychom se z hřjchů káli / kteréž sme dřjwe páchali / potom se gich warowali / a na ně hořce plakali. ¶ A když budem mjt zemřjti / rač dobré paměti přjti / hrůz se ďabelských nebáti / Pane Kryste rač to dáti. ¶ Když pak nás budess sauditi / račiž

nám

nám milostiw býti/ pro swau smrt hořkau newinnau/ dopusť nám wssem hřjssným winnu. ¶ Chwála Otcy Nebeskému/ y geho Synu milému/ také y Duchu swatému/ wssak w Božstwj nerozdjlnému. ¶ Gakož byla na počátku/ tak bude gesstě bez zmatku/ gak před, tak po časých wěčně/ od wsseho stwořenj wděčně.

Gako: Wssickni lidé/ kteřjž spjte.

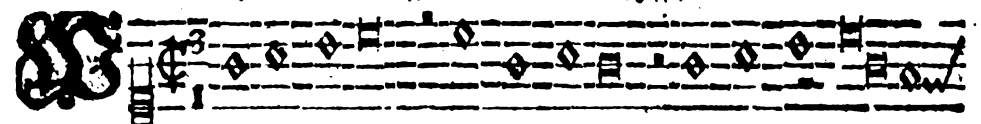

Jtey Kryste/ z Panny čisté/ pro nás na swět na-

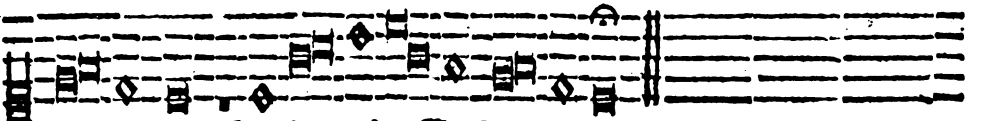

rozený/ abychom dossli spasenj.

℣ Z Nebes sstaupil/ smrts podstaupil/ chtě nás hřjssné wykaupiti/ k sobě do Nebe přigjti. ¶ Wjc než dosti/ swých milostj/ žádage nám prokázati/ chtěls nám se za pokrm dáti. ¶ Newjdané/ nelýchané/ gest takowé dobrodinj/ kteréž nám twá milost činj. ℣ Za to tobě/ w każdé době/ ať wsickni chwálu wzdáwagj/ slaužitiť nepřestáwagj. ¶ My Tě ctjme/ welebjme/ w drahé Oltářnj Swátosti/ wěřjc o twé přjtomnosti. ℣ Neb to známe/ wýznáwáme/ že po Kněžském poswěcenj/ kde chléb byl/ chleba wjc nenj. ¶ Než tělo twé/ kteréž mrtwé bylo/ a zas gest wzkřjsseno/ a nebude wjce smrceno. ℣ Protož s Božstwjm/ s Člowěčenstwjm/ přigjmáme tě celého/ Boha člowěka žiwého.

Dra-

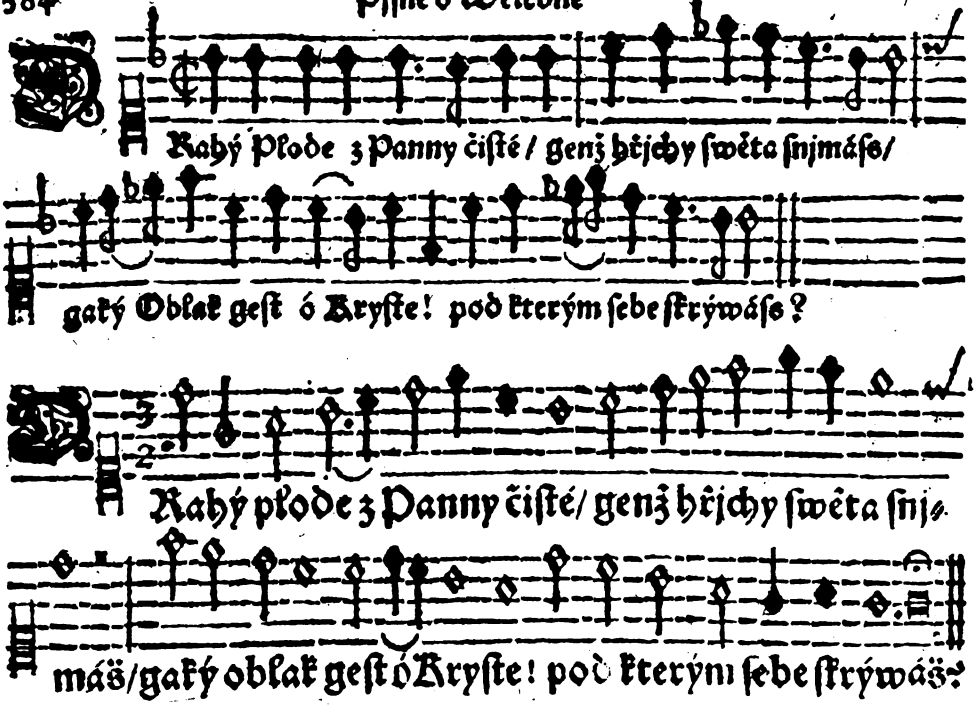

¶ Ač twáři twé neſpatřugi/neb gſy ſkrytý w Swátoſti: wſſak nigakž nepochybugi/ o twé zde přjtomnoſti. ¶ Těło twé s krwj ſpogeno/ geſt pod ſpůſobau chleba; tak práwě má být wěřeno/ ſkaumat toho netřeba. ¶ Toho wſſeho z vgiſſtěnj / co nám weljſs wěřiti / doſti mám na twém mluwenj / žes to ráčil prawiti. ¶ Twá řeč nemůž poblauditi; nebo wěčná prawda gſy. Co chceſs / můžeſs včiniti; nebo wſſemohaucý gſy. ¶ Protož wjce tomu wěřjm / cos ty ráčil prawiti/nežli co očima ſpatřjm; nebo mohu chybiti. ¶ Wěřjm tedy miłý Kryſte/ žes w Oltářnj Swátoſti / a tobě z wjry giſté / klanjm ſe s vctiwoſtj. ¶ Dey, ať kterého zde časně ctjm w Swátoſti ſkrytého / potom w Nebi widjm gaſně / Božſkau láſkau ſtkwělého.

Gako:

Gako: Wſſickni lidé kteřjž ſpite.

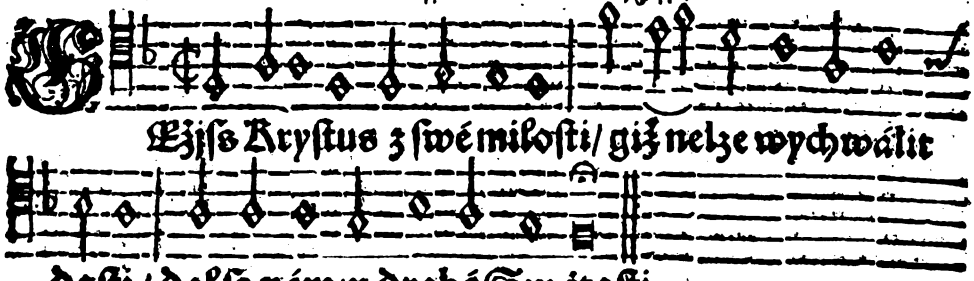

Ježjſs Kryſtus z ſwé miloſti/ giž nelze wychwálit

doſti/ dalſe nám w drahé Swátoſti.

¶ Chtě duſſe naſſe ſytiti/ ráčj nám za pokrm býti/ kdož to může wychwáliti? ℣ Nemě w doſt/ že geho tělo/ pro nás na Křjži vmřelo/ chtěl též/ by ſe od nás gedlo. ℣ A to ne gednau neb zřjdka/ gſauc y to miloſt weliká/ ale k ljboſtj hřjſſnjka/ ¶ Ne w gednom toliko měſtě/ ale na tom každém mjſtě/ kde žádný Kněz nacházýſe. ¶ Ne gen od Kněze gednoho; neb Kryſtus chtěl gich mjt mnoho/ dogjt mužem daru toho. ¶ A to gak we dne tak w nocy/ gak we zdrawj/ tak w nemocy/ Křeſtianſké duſſe k pomocy. ¶ Dobrodinj takowého/ tak diwného/ tak drahého/ nebylo nikdy žádného. ℣ Nemohl toho wtip lidſký/ wymyſlit/ ani Angelſký/ co nám Kryſtus činj z láſky. ¶ Protož každý té Swátoſti/ waž ſy dle gegj hodnoſti/ a vžjweg s pobožnoſtj. ¶ Ten kdo gi nerád vžjwá/ miloſtj Božj zhrzýwá/ a ſám ſobě ſſkoden býwá.

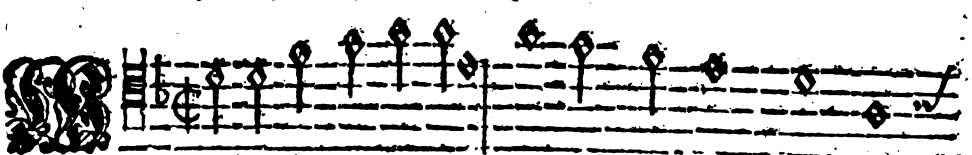

Gſickni Křeſtiané wěrnj/ wzdegmež chwálu dobro-

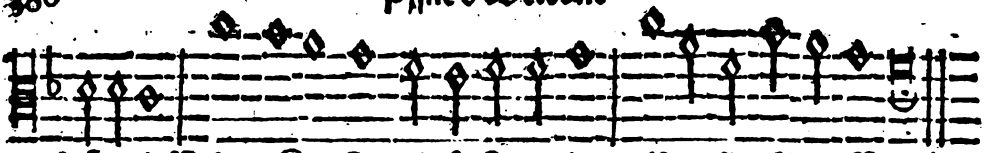

řečenj/ Pánu Krystu přeľaskawému/ Spasyteli nassemu.

¶ Pochwalmež ho společně/ a děkůgme gemu srdečně/ za wssecka geho dobrodinj/ která nám hřjssným činj. ¶ Zwlásst geg chwáliti slussj/ že k nasycenj nassjch dussj/ z nesmjrné ľásky a milosti/ dáwá se nám w Swátosti. ¶ Nad ten dar nic wětssjho/ sladssjho/ nám prospěssněgssjho/ nassjch hřjssných dussj k spasenj/ na swětě/ dáno nenj. ¶ Neb to gest chléb Angelský/ kterýž nám dal Pán Bůh Nebeský/ ač negsme hodnj té milosti/ pro nasse neprawosti. ¶ O nesmjrná dobroto! O Krystowé ľásky sstědroto! děg se tobě za to čest chwála/ na wěky neskonalá.

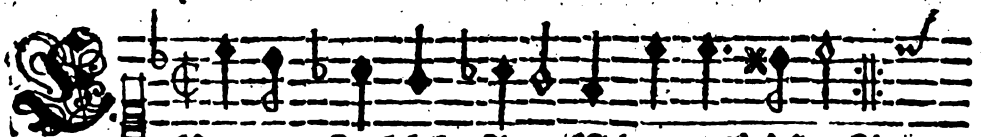

Y tu gest chléb Angelský/ neysladčegssj/
Tuto gest dar Nebeský/ neywzáctněgssj/

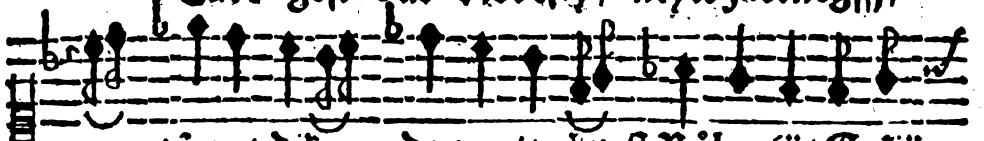

geg vctěme/ djky wzdegme/ tuť gest Bůh náš/ Gežjš

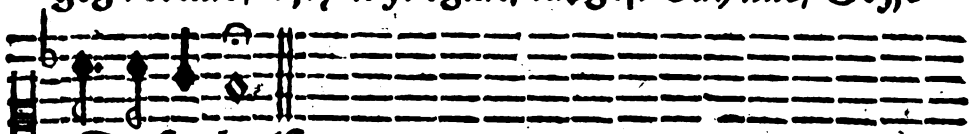

Spasytel náss.

¶ Zde nám Nebeská manna/ dána býwá/ tělo krew Krysta

ſta Pána tu ſe ſkrywá. Ge vctěme / djky wzdeyme / tuť geſt Bůh náſs Gežjſſs Spaſytel náſs. ¶ Tato geſt ze wſſech obět neywzáctněgſſj / nadkterauž newiděl ſwět welebněgſſj / té ſy wažme / Boha chwalme. Tuť geſt Bůh náſs / Gežjſs Spaſytel náš. ℙ Tu geſt wſſech potěſſenj / zarmaucených / tu giſté ſpomoženj / geſt ſſaužených. Autočiſſtě / tu geſt giſté. Tuť geſt Bůh náſs / Gežjſs Spaſytel náſs. ¶ Tebe Kryſte wzywáme / wté Swátoſti / k tobě ſe vtjkáme / w ſwé auzkoſti / tebe ctjme / neb wěřjme / žes tu Bůh náſs / Gežjſs Spaſytel náſs.

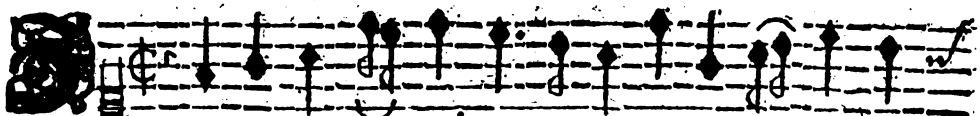

Dráw buď laſkawý Gežjſſi / w této Swátoſti
Potěſſenj naſſjch duſſj / ty gſy wſſelikė

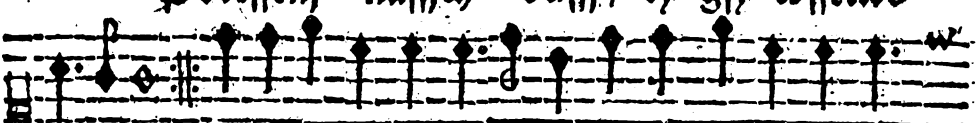

přjtomný / cti hodný. } Žádáme tě milowati / ctjti / y wychwalo=

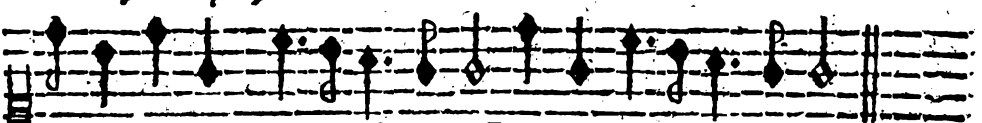

wati / Gežjſſi neymilegſſj / Gežjſſi neyſladčegſſj.

¶ O gak welkau laſku k nám / prokazugeſs každého dne / chtě při Mſſi být obětován / za nás ſwé ſlauhy nehodné / a dáwáſs ſe nám w Swátoſti / z pauhé neſmjrné miloſti / Gežjſſi neymilegſſj / Gežjſſi neyſladčegſſj. ℙ Rač dáti Gežjſſi

miłý/ gegž ctjme w této Swátoſti/ a bychom twář twau ſpatřili/ w Nebeſké wĕčné radoſti/ kdež tĕ budem miłowati/ a wĕčnĕ oſławowati/ Gežiſſi neymilegſſj/ Gežiſſi neyſładčegſſj.

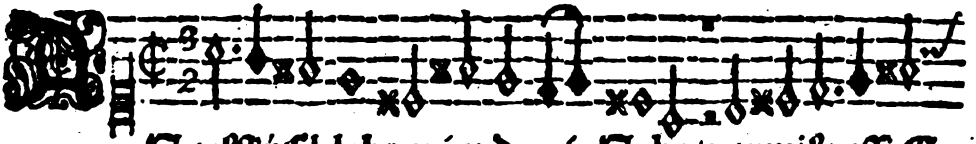

Ngelſký Chlebe, nám daný z Nebe/ neymilegſſj Ge-

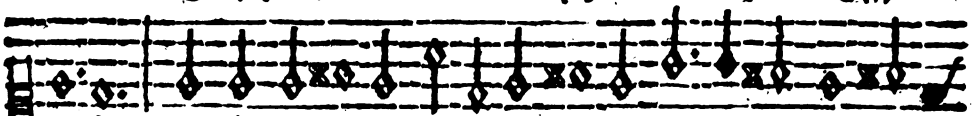

žiſſi/ w tebeť wĕřjme/ a tebe ctjme/ dobrý Gežiſſi/

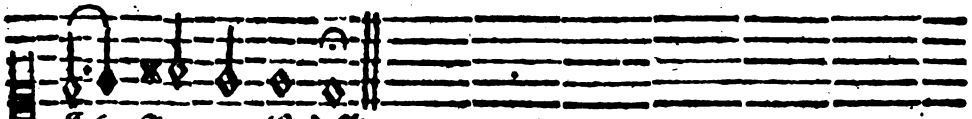

Lá ſko neyſładſſi.

¶ Ty nás/ z miłoſti/ krmiſs w Swátoſti/ neymilegſſj Gežiſſi/ tĕło/ krew dáwáſs/ w nás býti žádáſs/ dobrý Gežiſſi/ láſko neyſładſſj. ¶ Tĕło twé ſwaté/ s twau krwj wzaté/ neymilegſſj Gežiſſi/ nás naſycuge/ y napoguge/ dobrý Gežiſſi/ láſko neyſładſſj. ¶ Tys ſkrytý Bůh náſs/ ty Spaſytel náſs/ neymilegſſj Gežiſſi/ k tobĕť ſwé zřenj/ máme w ſauženj/ dobrý Gežiſſi/ láſko neyſładſſj; deyž ať tĕ wdĕčnĕ/ ctjme w Nebi wĕčnĕ/ dobrý Gežiſſi/ láſko neyſładſſj.

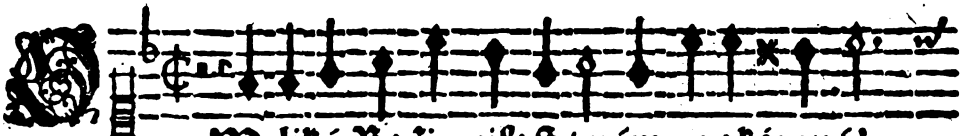

Welikáá Božj miłoſt/ nám prokázaná!

O ne-

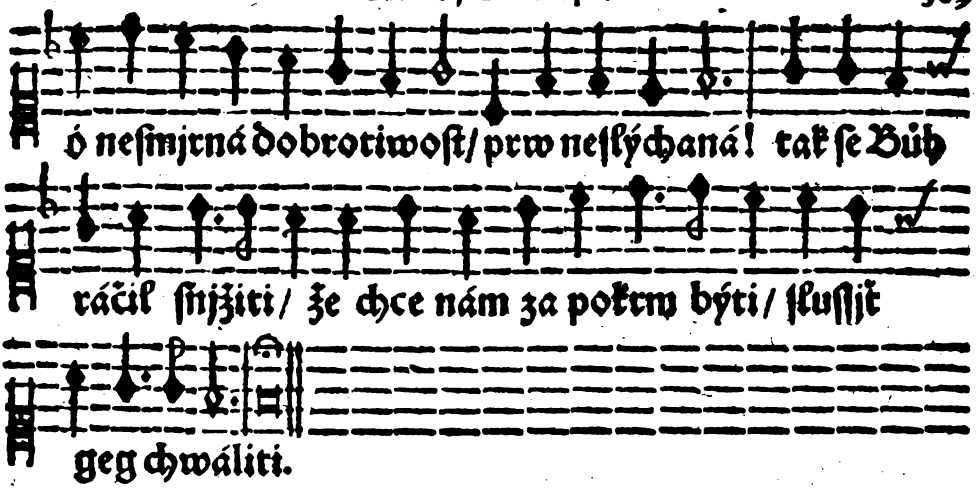

¶ Bůh/ gehož nemůž obgjti/ země y Nebe/ chtěl tělem včiněn býti/ ponjžiw ſebe; a nemage na tom doſti/ že za nás vmřel w auzkoſti/ dal ſe nám w Swátoſti. ¶ Gak welice nás miluges̄/ dobrý Gežjſſi! že ſe tak s námi ſpoguges̄/ lásko neywyſſjj! Kyž tu lásku wſſickni znagj/ nábožně tě přigjmagj/ a ſlusſně ctjwagj! ¶ My aſpoň kteřjž wěřjme/ žes tu w Swátoſti/ vctiwě ſe ti klanjme; s ponjženoſtj/ za tuť lásku děkugeme/ ſrdečně tě milugeme/ tebe ctjti chceme.

Gako: Byla Wogna weliká. Nebo gako: Panno Blahoſlawená.

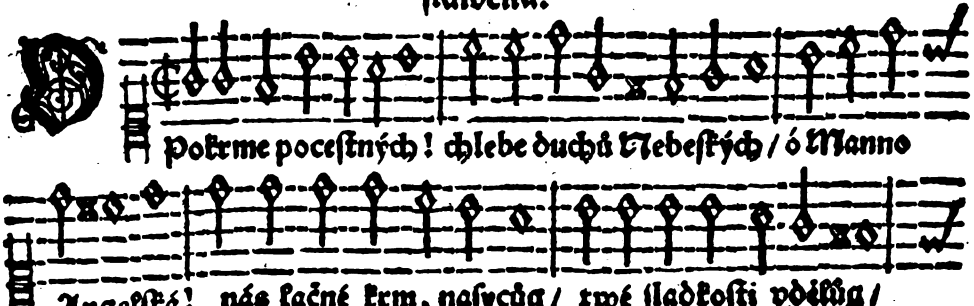

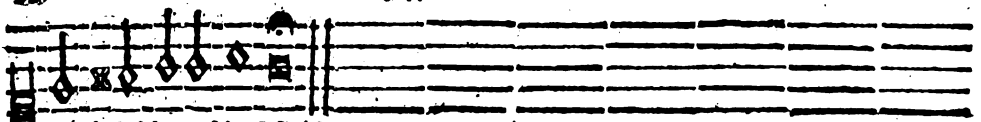

ó lahůdko Božská!

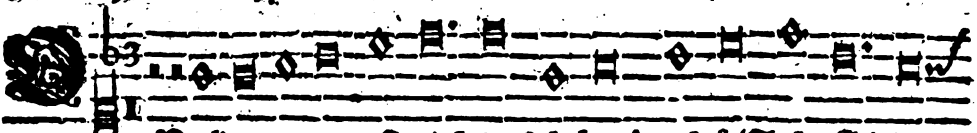

Pokrme pocestných! chlebe duchů Nebeských/

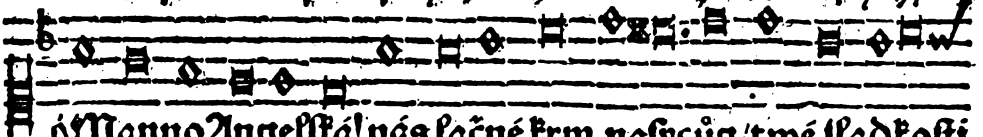

ó Manno Angelská! nás lačné krm, nasycůg/ twé sladkosti

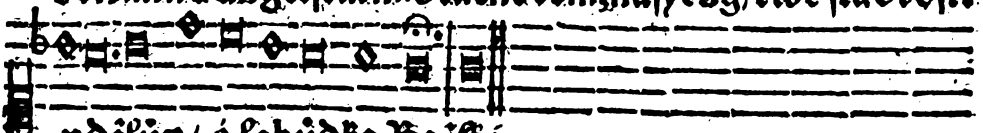

vdělůg/ ó lahůdko Božská.

¶ O drahé Božj tělo! genž sy na Křjži pnělo/ a nynjs žiwé zas/ račiž nás zde sytiti/ těssiti/ a spasyti/ w poslednjho dne čas. ¶ O Krwj Božj drahá! genž sy přemohla wraha/ ďábla vkrutného: račiž nás opogiti/ od posskwrn očistiti/ hřjchu wsselikého. ¶ Gežjssi twůg obljčeg/ gegž teď ctjme zakrytey/ w Oltářnj Swátosti/ račiž nám vkázati/ a dey se w něm kochati/ w Nebeské radosti.

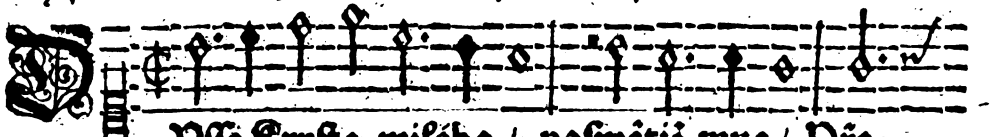

Vsse Krysta milého/ poswětiž mne/ Pře-

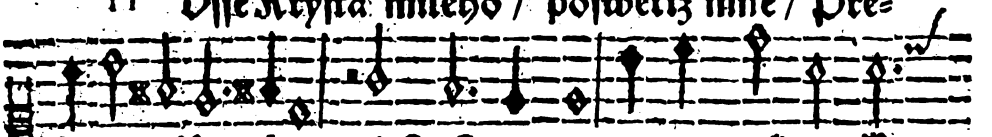

swaté tělo geho/ rač spasyt mne/ opog mne krew Krystowa/

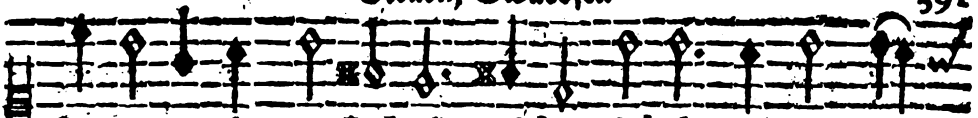

ſtowa/woda genž z boku tekla/ach lobmeg mne/ſmrt

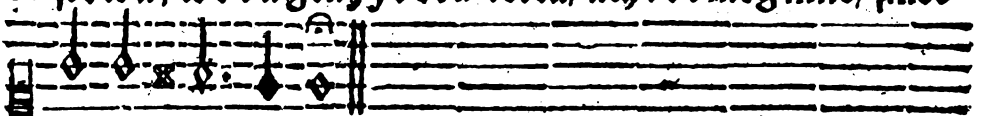

Páně poſylň mne.

¶ O předobrý Gežiſſi! wyſlyš mne/mezy twými ránami/ rač ſkrýti mne/rač mne w nich ochrániti/a nerač odkaučiti/mne od ſebe/ſladká láſko z Nebe. ¶ Od zlého nepřitele ochraňug mne/w hodinu ſmrti mé/ neopuſt mne/nýbrž poruč w té době/ ať ſtiaſtně přigdu k tobě/a chwáljm tě/ s Nebeſſtiany wěčně.

Gako: Zdrámas Nebeſká Králowna/ geſt pěkná nota.

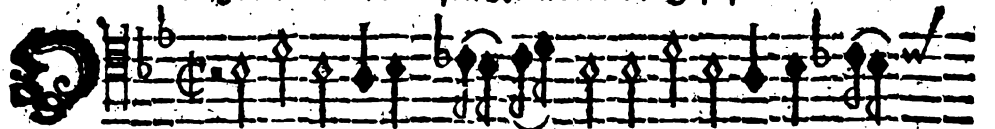

Swato-ſwatá Hoſtye/ pod kterau ſe Kryſtus

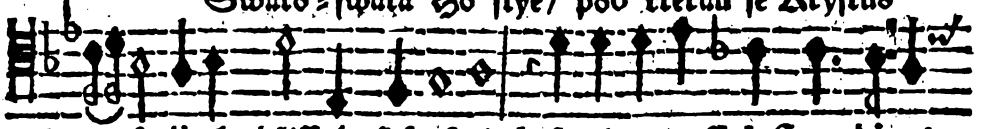

kryge/ buď nám hřiſſným k ſpaſenj z zle ſe nám ze wſſech ſtran děge/

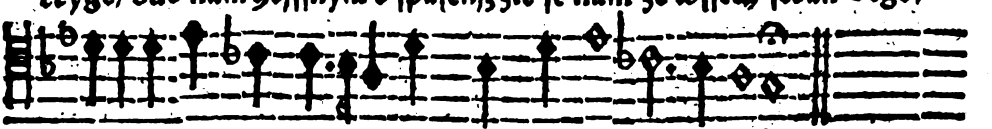

zaſtaň nás/popřeg pokoge/a zbaw nás naſſich ſauženj.

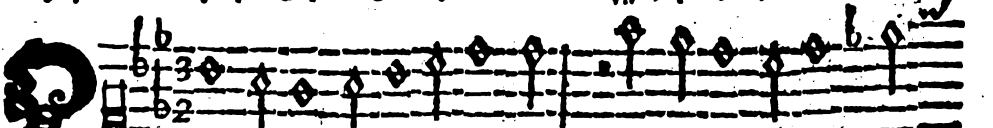

Swato-ſwatá Hoſtye/pod kterau ſe Kryſtus

kryſ

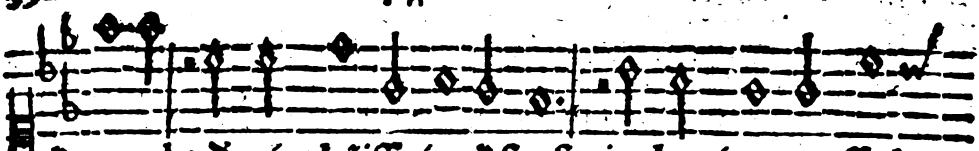

kryge/ buď nám hřjſſnýmk ſpaſenj; zle nám ze wſſech

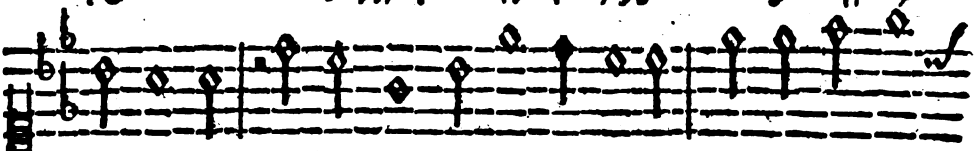

ſtran dĕge zaſtañ nás/ popřeg pokoge/ a zbaw nás na-

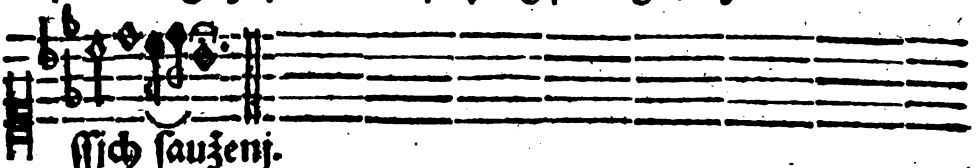

ſſich ſauženj.

¶ Drahé Tĕlo Kryſta Pána/ buď naſſe mocná obrana/ we wſſeliké auzkoſti. Drahá Krew Geżjſſe Kryſta/ buď nám wżdycky pomoc giſtá/ pomoz nám k wĕčné radoſti. ¶ Chwála buď Bohu prawému/ w ſpůſobĕ chleba ſkrytému/ odewſſeho ſtwořenj/ ten rač nám miloſtiw býti/ a miloſti propůgčiti/ abychom doſſli ſpaſenj.

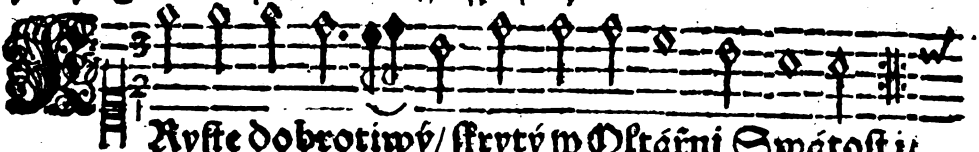

Kryſte dobrotiwý/ ſkrytý w Oltářnj Swátoſti/
Żes tu náſs Bůh żiwý/ wĕřjme bez pochybnoſti.

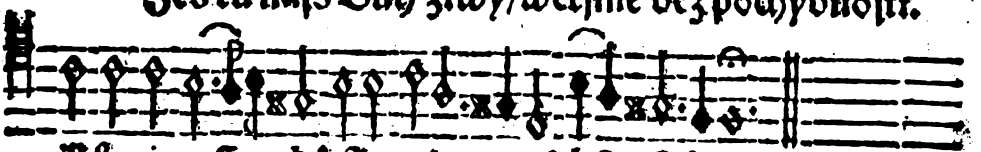

Klanjme ſe tobĕ ſkrytému w chleba ſpůſobĕ.

¶ Pane litoſtiwý/ an żádáſs wſſecky ſpaſyti/ buď nám miloſti/

loſtiwý/ a nerač nás zatratiti/ ſkryl ſy ſe w Swátoſti/ abys rozdawal miloſti. ¶ Laſkawý Gežiſſi/ w této Swátoſti přjtomný/ ty gſy láſky naſſj/ a wſſeligaké cti hodný/ tebe milugeme/ a gak ſluſſj/ ctjti chceme.

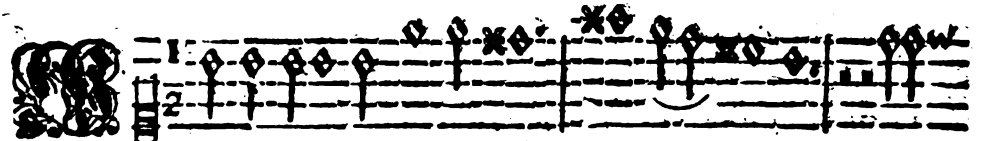

Jtey tělo neyſwětěgſſj/ Pána mého. Wjtey

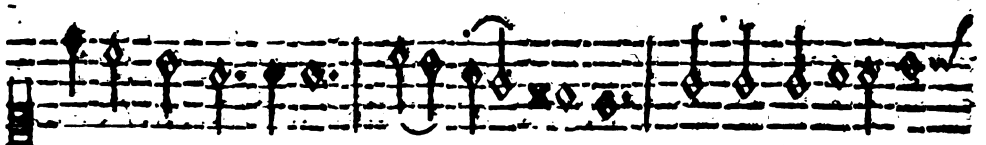

Krwi neyčiſtſſj/ Chotě mého/ Wjtey poklade ney-

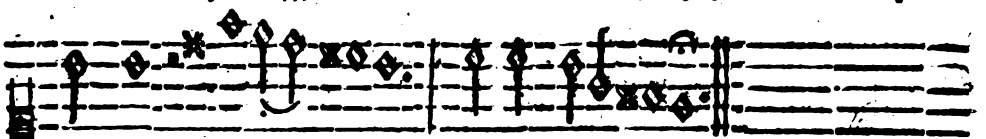

draſſj/ Krále mého/ Boha Nebeſkého.

¶ Wjtey ſmutných potěſſenj/ neyſladſſj. Wjtey naſſe ſpomoženj/ neygiſtěgſſj. Wjtey Boże wſſeho ctěnj/ neyhodněgſſj/ Králi neyſlawněgſſj. ¶ Wjtey s Božſtwjm člowěčenſtwj diwně ſnaté. Wjtey přediwné tagemſtwj/ wjry ſwaté. Wjtey Tělo Páně s krwj ſpolu wzaté/ ſpas nás ctně přigaté.

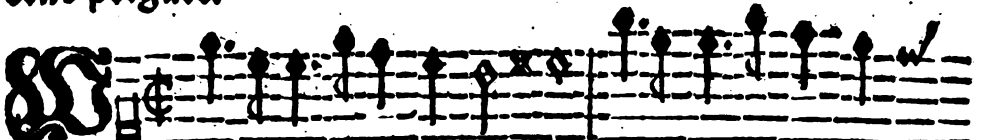

Jtey miły Gezu Kryſte/ norozený z Panny

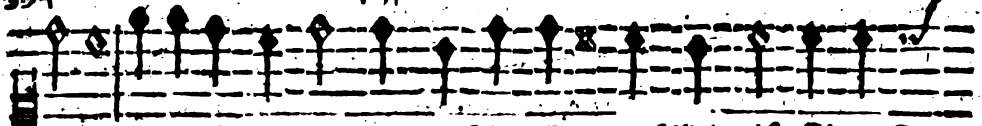

čiſtĕ/ genž w této Swátoſti/ z ſwé weliké miloſti/ gſy

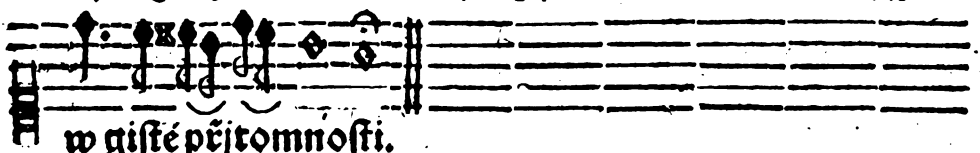

w giſté přjtomnoſti.

¶ Wjtey drahé Tĕlo Božj/ nebes rozkoſs/ſwĕta Zbožj. Wjtey žiwý chlebe/ ktyrýž ſy ſſtaupil z nebe/ my pozdrawugem tebe. ℙ Tobĕ wſſickni ſe klanjme/ tobĕ čeſt/ djkyčinjme/ tebe s vctiwoſtj/ y s powinnau wdĕčnoſtj/ ctjme nám miłý Hoſti.

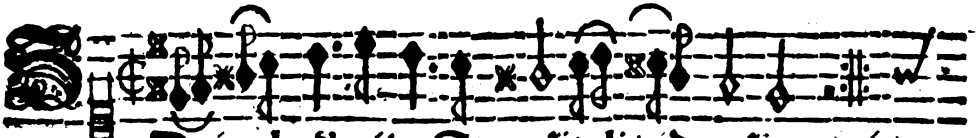

Dráw buď náſs Stwořiteli/ zde přjtomný/
Swĕ ta Wyku pite li/ lá ſky hod ný.

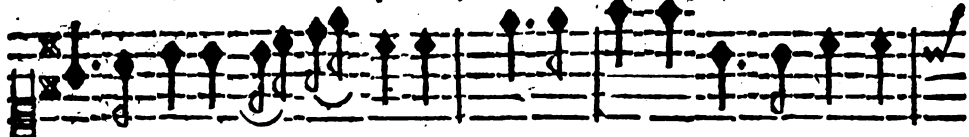

Gežjſſi ſkrytý w Swátoſti/ ctjme tebe dle ſluſſnoſti/

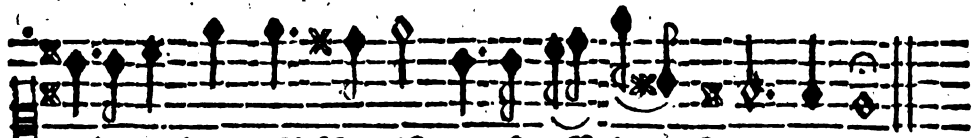

wĕřjce, žes tu Bůh náſs/ genž wſſecko w ſwé mocy máš.

¶ Když ſme ničimž nebyli/ ſtwořilſy nás/ když ſme tĕžce zhřeſſili/ wzhledls na nás/ ráčils ſe pro nás wtĕliti/ a hořkau

kau ſmrt podſtaupiti / by nás ſkrz ſwé boleſti / gſa dobrý Pán / abys wjce miłoſtj prokázał nám / tak welices nás miłował / że ſy ſe y za pokrm dał / lidſkému pokolenj. O přediwné ſnjženj! ¶ Za tu prw newjdanau / twau dobrotu / za láſku neſlychanau / a ſſtědrotu / buď od nás wždycky ctěn / chwálen / nynj až na wěky / amen / Gežiſſi neymilegſſj! Pane neylaſkawěgſſj!

NB. Wice Pjſnj o Welebné Oſtátnj Swátoſti mugdeſs w Pjſnjch při Mſſi Swaté.

Pjſnė Ranní.

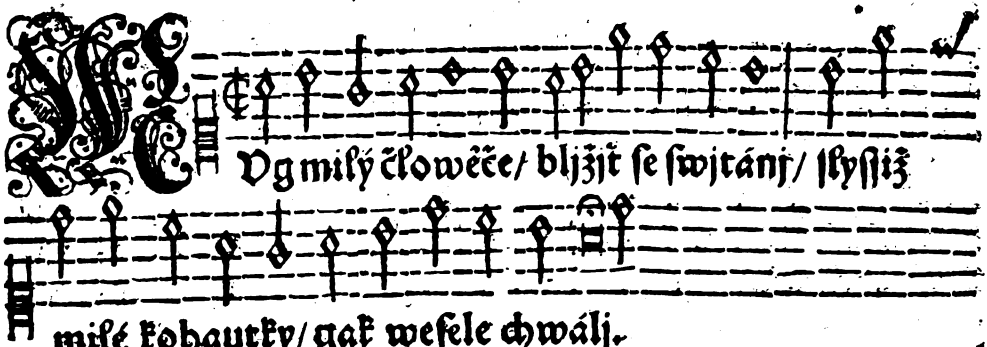

P Swého Stwořitele, Pána Angelſkého / ano y ti Ptáčkowé giž welebj geho. P A ty pak gſa obraz, djło rukau geho / mage wſtáti k pochwale, Stwořitele swého: ¶ Neyděle lenugeſs, w tom krásném ſwjtánj / ay Angel Páně čeká, wždy s tau zlatau bánj. P Zdaby co wonného moh od tebe mjti / a do té złaté báně tobě to ſchowati. ¶ Nebo tak

Swatý Jan prawj w ſwém Zgewenj/ že geſt widěl Angely. s zlatými báněmi. ¶ An ty wonné wěcy, genž ſau prosby ſwatých/ před dáblý ſchowáwagj, do těch bánj zlatých: ¶ W tom krásném ſwjtánj, do Nebe letjce/ a milému Gežjſſi ge obětugjce. ¶ Od těch ſwatých duſſj, že ſau gich nabrali/ genž ſau gich oſtřjhali / tak gemu prawili. ¶ Pán Gežjſs miloſtný, mjle ge obljbil / a k přemilému Otcy za ně ſe přimluwil / ¶ By ráčil odpuſtit, a ſe ſmilowati / že modlitby poſlali; za pomoc žádagj. ¶ Odpuſtiž gim Otče, pro mau těžkau prácy/ a pro krew mau předrahau, na křjži wylitau. ¶ Můg miły Synáčku! wſſeckoť gim odpauſſtjm / a žiwot wěčný dawám těm wſſem miłým duſſjm. ¶ Ten kdož ráno wſtáwá/ a na wſwjtě bdj/ darů hognych nabýwá/ též y požehnánj. ¶ Jákob ſlauha Božj, s Angelem zápaſył / náſylný hog s njm geſt měl, až geg byl obrazył: ¶ Nechtěl ſe ſpuſtiti Angela ſwatého/ až mu požehnánj dał, Krále Nebeſkého. ¶ Wěrná miká duſſel neſpauſſtěg ſě ſwého/ Jákoba Nebeſkého, Otce laſkawého: ¶ Ať/ pro Kryſta Pána, on tobě požehná/ a s ſwými wolenými, ať wěčnau radoſt dá. ¶ Oko newjdalo, ucho neſlýchalo/ ni člowěku na ſrdce, kdy geſtiť wſtaupilo. ¶ Gaká radoſt w Nebi każdého wěrného/ kterýž práwě miłował Pána Boha ſwého. ¶ Pro tu wěčnau radoſt odplatu welikau / ſmrtj Páně newinnau / přetěžce dobytau. ¶ Zde ſobě newažme bděnj podſtaupiti/ hładu, žjžně, y horka, wſſeho přetrpěti. ¶ Nebudemť na wěky toho litowati/ když w twář Syna Božjho budeme patřiti. ¶ Tuť bude ſwé Dworſtwo wěčně paſowati/ a korunu wjtězſtwj bude darowati. ¶ Ey nuž geho mi-

lj,

lj pospěsstež giž k němu/ pro tu odplatu wěčnau, korunu Nebeskau. ¶ Swatý, Swatý, Swatý, w Nebi zpjwagjce/ čest, sláwa, požehnánj/ tak ho wždy chwáljce/ Amen.

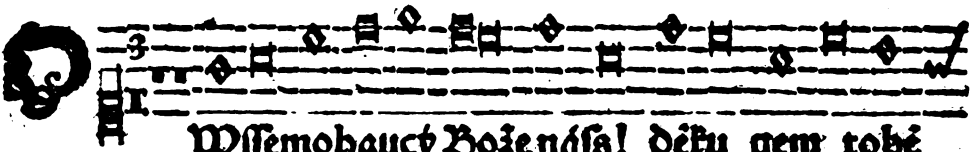

Wssemohaucý Bože náss! děku gem tobě

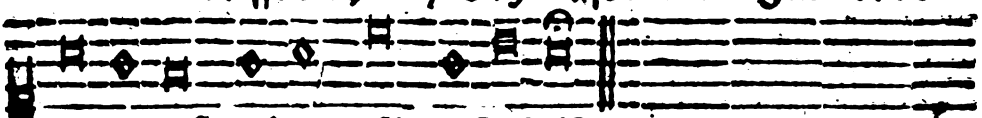

w tento čas/ že nás sám ostřjháss.

¶ Od hřjchů, y ďábla zlého/ y w nocy od snu sskodného/ budiž chwála z toho: ¶ Tobě Bohu Stwořiteli/ kralugjcýmu na Nebi/ z twého dobrodinj/ ¶ Kteréž nám činjš z milosti/ mimo wsse nasse hodnosti/ z swé pauhé sstědrosti. ¶ Ostřjheyž nás tohoto dne/ ať w něm chodjme bezpečně/ neb w tebe wěřjme. ¶ Žeť nás nepotká nic zlého/ žádného w tebe wěřjcýho/ ostřjháss každého. ¶ Tys nasse obrana sám Pane/ my tobě čest chwálu wzdáwáme/ nynj y na wěky. ¶ Vslyssiž hlas wolagjcých/ a tebe wždy žádagjcých/ smilůg se nad námi/ ¶ Pro zásluhy swého Syna/ Gezu Krysta Hospodina/ přiweď w wěčná bydla. ¶ Kdežto přebýwáss s twým Synem/ spolu také s Swatým Duchem/ wěky wěků/ Amen.

Gako: Každý Duch chwaliž Pána/ na listu 358.

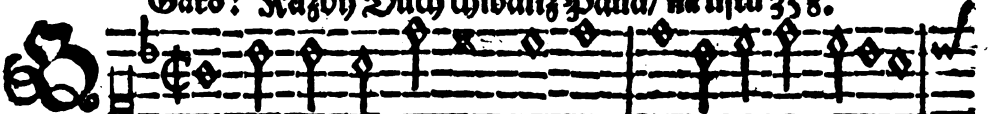

Jžť gest čas wzhůru wstáti/ tělu nedati spáti/

aby

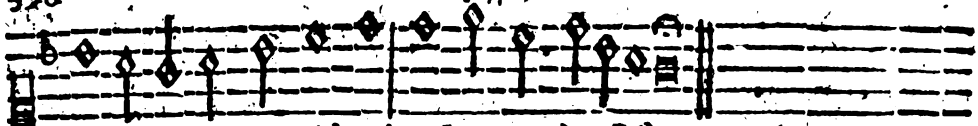

aby ſe nezmocnilo/ ducha nevdušylo.

¶ Twář geſt Pane noc y den/máſs býti dnem, nocý ctěn/ genž ſy přikázał bděnj/nočnj/y také dennj. ¶ Dne, nocý zlořečenj přiſſlo ſkrz prohřeſſenj/ wſſeho ſy zas požehnał/ těm/ kteréž ſy Kryſtu dał. ℣ Paſtýři když ſau bděli/ Sláwu Božj widěli/Angel ſe gim vkázał/ radoſt w Kryſtu zwěſtował. ℣ Kryſtus Pán/ na vſwjtě/ſſel na hůru k modlitbě/ k ſwým po moři w plawenj/přiſſel za tmy/ w ſwjtánj. ¶ Bdjcýť Pán nawſſtěwuge/ ſebau ge oſwěcuge/když na něg zpomjnagj/ a o něm přemeyſſlegj. ¶ Na vſwjtě w radě ſtál/ dobré wyznánj wyznał/ že geſt w prawdě Syn Božj/ gegž vzřj w ſláwě Božj. ℣ Tuť/ za hodného ſmrti vſáuzen ráčil býti/ aby/ wěřjcý w něho/ byli včaſtni geho. ¶ A gſa Božjm Beránkem/ráno ſtál před Pilátem/tuť na něg žalowáno/ hřjchů wyhledáwáno: ¶ Nic k nim neodpowěděł/ co Beránek oněměł/ dobýwał ſobě mocy/ byť moh hřjſſným ſpomocy: ¶ Wſſak při tom práwě wyznał/ že on geſt Nebeſký Král/ proto na ſwět narozen/aby ſkrz něg był ſpaſen/ ¶ Ten kdožby w něg vwěřił/ s Bohem Otcem ſe ſmjřił/ byť s njm wewſſem kralował/ dar gemu obětował. ¶ Ráno po ſwém wzkřjſſenj/ vkázał ſe w ſwjtánj/ ano geſſtě tmy były/ když ho Swaté hledały. ℣ Protož my ſe poſtawme/ Pánu Bohu vkažme/w včaſtnoſti Kryſtowé/přigaté w Božj ſmlauwě. ¶ Rozſaudjc ſwé ſwědomj/ podlé Cýrkwe včenj/ poklony, pocty čiňme/ Pánu ſe wyznáwegme. ¶ Ge-

ho

ho wssech dobrodinj/ y nassjch win shlazenj/pomocy y milosti hledegme s důwěrnostj. ¶ We gménu Pána Krysta/ magjc swědomj čistá/že gsme geho/ a on náss/genž draze wykaupil nás.

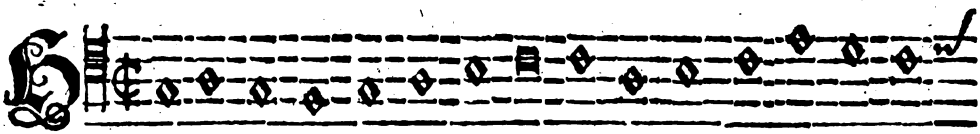

Ospodine vslyss hlas můg/předůstogný obljčeg

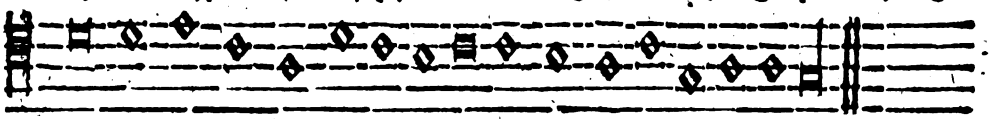

swůg/račiž ke mně nakloniti/ a prosby mé vslysseti.

¶ Kteréž činj duch můg wraucý/prwé nežli slunce stkwaucý/nás w přjbytcých oswěcuge/ dobrým/y zlým posluhuge. ¶ Před tebauť se postawugi/ twau dobrotu rozwažugi/ byls můg strážce této nocy/ před lstiwau ďábelskau mocý. ¶ Gehož ty lstem odporugess/ neprawosti nemilugess/ swým vděluges milosti/ máš bezbožné w nenáwisti: ¶ Před nimiž buď ochránce náss/ neb ty gich marné srdce znáss/ ale nasse kroky zprawůg/na twých cestách nás postawůg. ¶ Ať w tebe wždy dauffagjce/wěrně w dobrém pracugjce/ požehnánj obdržjme/ w Nebesých se weseljme. ¶ Deyž to z milosti Otcowské/ z plné zásluhy Krystowé/ sstědrý dárce Dusse Swatý/ Bože nedjlné podstaty. ¶ Bychom obraz Božj nesauc/a w Krysta wkořeněnj gsauc/ták po prácy zde nyněgssj/ měli w Nebi žiwot wěčný.

Gako: Wssickni lidé kteřjž spjte. Aneb gak notowáno.

Otče

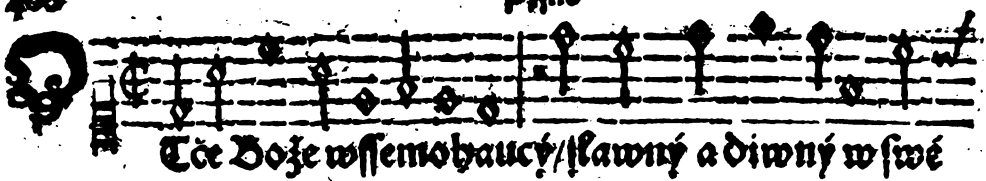

¶ Žes nás nocy pominulé/zachowal od smrti náhlé/y od přihody nesstiastné: ¶ Od aukladů nepřátelských/ wědomých y newědomých/ od mnohých hřichů smrtedlných. ¶ Dals nám tělo zdrawé, sylné/ byť bylo k prácy přigemné/ ke wssemu dobrému schopné. ¶ Kačiž prosýme také sám/ tento den sstiastný dáti nám/ byť byl w gménu twém požehnán. ¶ Ať z nás každý s potěssenim/ pracuge we swém powolánj/ plnjce twá Přikázanj. ¶ Wždycky gsa ziw sprawedliwě/ctnostně, střizliwě, w bázni twé/ wedauc obchod swůg zde sstiastně. ¶ O vslyssiž na wýsosti/ nasse prosby y žádosti/ Bože Otče! z swé milosti. ¶ Pro twého Syna milého/ Gežisse Pána nasseho/ požehneg práce každého. ¶ Ať po zdegssim pracowánj/ dogdems tebau kralowánj/ a we Nebesých přebýwánj. ¶ Kdežto přebýwáss s swým Synem/ spolu také s Swatým Duchem/ až na wěky wěků/ Am:

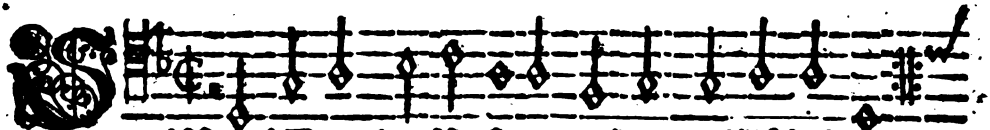

Rá-

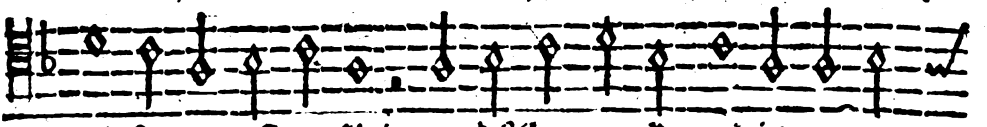

Ráčils mne ſtwořiti/ padlého wykaupiti/ a na
Slussně tě chwáliti, mámz dobrodinj ctjti/ ſrdeč-

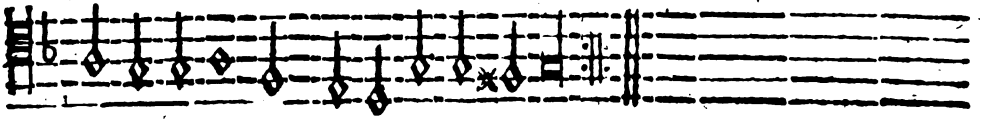

Rtu poſwětiti/ za dědiče wzýti:
ně djk činiti/ tobě wždy ſlaužiti.

¶ Chwaltež Pána ſpolečně, Měſtiané Nebeſſtj/ :/: Wſſickni také ſrdečně, Národowé zeniſſtj; Chwalte Pána hwězdy/ nebe, země/ y wody/ ptactwo/ zwěř/ y kořenj/ ryby, wſſe ſtwořenj/ :/: Že wſſech dobrodinj/ gež on mně/ y wſſem činj/ wčj, zprawuge, chránj w prácech/ y we ſpanj. ¶ Dnes mi mohły přigjti, rozličné přjhody/ :/: ſmrt, neb krwe proliti/ nemoc, oheň, ſſkody: Ty dobře oſtřjhášs/ pokrm y nápog dáwášs/ k žiwnoſti mi pomáhášs/ nad hřjchy showjwás; :/: Člowěka bjdného/ těžkým hřjchem winného/ ſtrážj Angela ſwého/ wždy chránjſs od zlého. ¶ Tobě ſe winnen dáwám Boże ſprawedliwý! :/: k miloſti odwoláwám/ Otče litoſtiwý! Proſým by odpuſtil/ čeho ſem ſe dopuſtil/ wůli twau kdy opuſtil/ tak ſe tebe ſpuſtil/ :/: Rač ſe smilowati/ hřjchů nezpomjnati/ ale mně pomoc dáti/ gich ſe warowati. ¶ W prácy/ mne/ y každého, Duchem Swatým zprawůg; :/: Hřeſſenj wſſelikého, miloſtiwě zbawůg: Hanby, padu ſſkody; na zdrawj zlé přjhody/ y wſſj dábelſké zloſti/ při ſmrti nahloſti; Pokorně proſýme/ k twé miloſti

sti hledjme / o twé mocnosti wjme / tě se poraučjme. ¶ S nassj dussj, y těly, Rodiče, Wrchnosti, :/: Ženy, djtky přátely / čeled, y žiwnosti. Y po sskolach djtky / sausedy též dobytky / wssecky nasse přjbytky / také w nich nábytky; :/: Cos nám ráčil dáti / rač gesstě ostřjhati / z milostj požehnati / to rozmnožowati. ¶ Deg se nám slowa tweho, welebných Swátostj; :/: Žiwota pobožného držeti s pilnostj: Swatě obcowati / když budem vmjrati / rač nám swé slauhy dáti / a ďábly zahnati: :/: Ať slowo twé máme / v wjře tě wzýwáme / blaze w tobě skonáme / s tebau přebýwáme. ¶ Giž Amen sezpjwegme / Bohu se důwěřme; :/: Prácy wěrně konegme / gemu se wždy kořme; Pro Gežjsse Krysta / buď nám wssem mysl čistá / nebo w Nebeská mjsta gest on cesta gistá; :/: Giž buď Bohu chwála, čest sláwa neskonalá / gak se w Nebi wždy dála / buď Bohu čest, chwála.

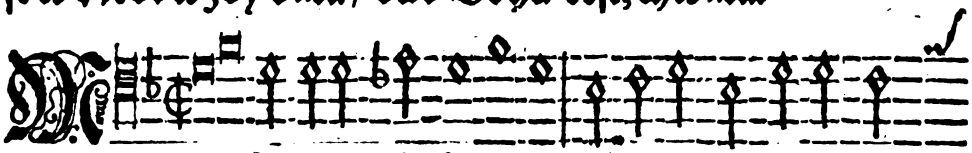

Mjnula nočnj hodina / pokleknauc na kolena /

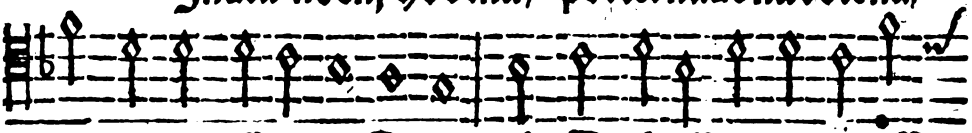

we gméno Otce, y Syna / též y Ducha Swatého / wsse-

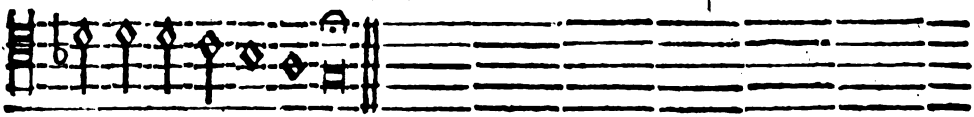

gednoho Hospodina.

¶ Děkugemeť ó Bože náss / žes z swé lásky Otcowské, této

to nocy byl strážce náss / a že nad námi swau moc, neprowed ďábel ssatanáss. ¶ Tebeť my Otče prosýme / řed nás twým swatým Duchem, ať před tebau nehřessjme / degž ať tento celý den, k twé cti a chwále stráwjme. ¶ Zažeň od nás ďábla zlého / wzdal od nás y člowěka, lstiwého a neprawého; possli / k ostřjhanj nás / Angela twého swatého. ¶ A poněwadž w potu twáři / swůg chléb gjsti musýme, Bože dobrý Hospodáři / požehneg prácem nassjm, ať se nám zde dobře dařj. ¶ Na twau lásku spoléháme / toběť se poraučjme, sewssjm což od tebe máme; degž ať we zdrawj času, wečernjho dočekáme.

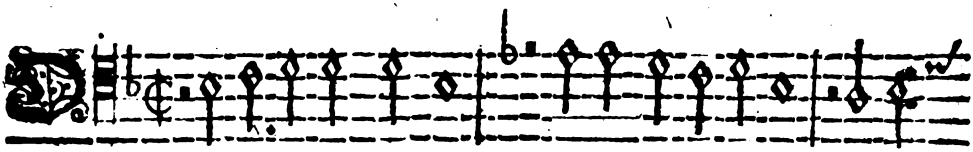

Jky Bohu wzdeyme / Králi Nebeskému / kterýž

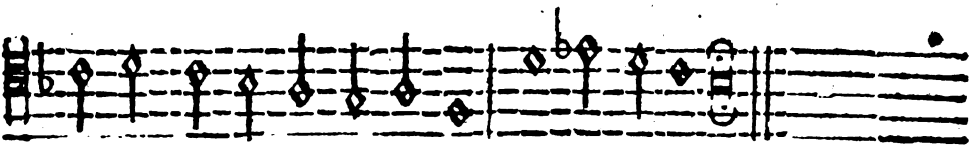

nás dobrotiwě dochowal / k gitru dnessnjmu.

¶ Budižť z toho chwála / čest, moc, sýla, sláwa / wssemohaucý Pane Bože wěčný / od nás wzdáwána. ¶ Račiž y w tento den / nám býti přjtomen / odewsseho zlého nás chrániti / nebs toho mocen. ¶ Dussi rač přigjti / w swé opatrowánj / tělo ať gest rozumu poddáno / w ctném obcowánj. ¶ Tak abychom byli k twé cti, a chwále žiwi / k pro-

ſpěchu bližnjm a nám k ſpaſenj/ aż do ſkonánj. ¶ Po ſmrti pak čaſné/ degż Králowſtwj wěčné/ kdežbychom tebe hodně chwálili/ na wěky Amen.

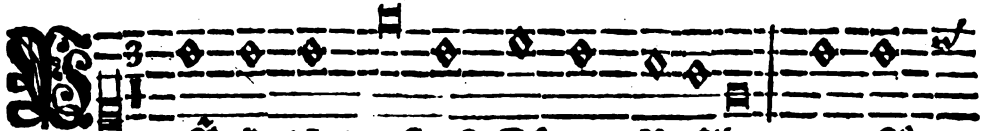

Řekráſná gaſnoſt Slunce Božjho/ wzeſſla

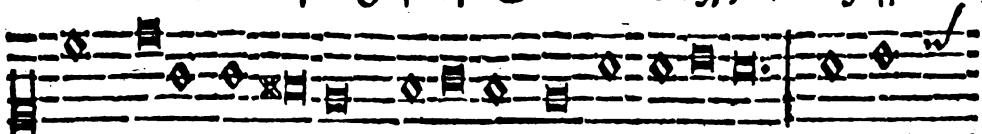

nám času rannjho/ żádegmeż Božj miloſti/ ať nás

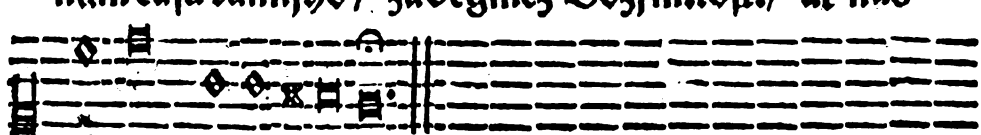

wſſeho zlého zproſtj.

¶ Náſs gazyk Bože vgmi w vzdu ſwau/ ať ſe nedáwá w ſwádu zlau/ zrak náſs chraniż ſwau miloſtj/ ať nepatřj na marnoſti. ¶ Dey myſljm naſſjm čiſtá myſſlenj/ odwrať nemaudrá ſmeyſſlenj. Bůgnoſt těla rač ſkrotiti/ ſtřjdmoſti w gjdle, a w pitj. ¶ Ať kdyż den tento ſſtiaſtně pomine/ a noc po něm zas naſtane/ ſtřjdmoſtj ſauc očiſſtěni/ tobě wzdáwáme chwálenj. ¶ Sláwa buď Bohu Otcy wěčnému/ y geho Synu milému/ y také Duchu ſwatému/ nynj y na wěky wěků.

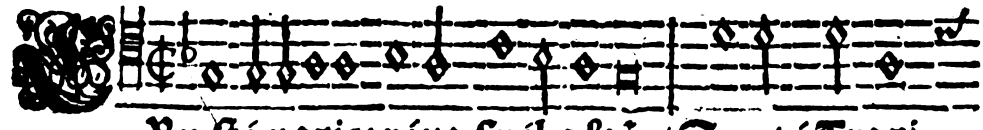

Y wſtáwagjce ráno ſwého loże/ Swatá Trogi-

ce

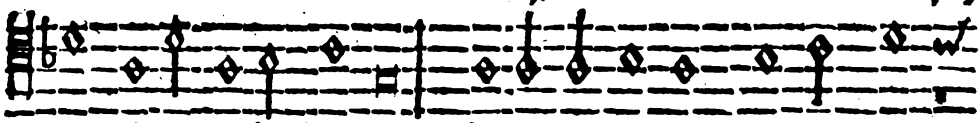

ce geden wěčný Bože / tě wyznáwáme / gméno twé

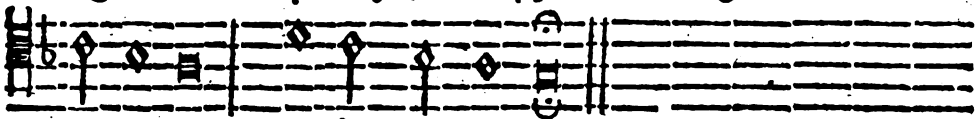

wzýwáme / chwálu wzdáwáme.

¶ Chwála, čeſt / y moc, z twých hogných miloſtj / také tuto noc, od ďábelſké zloſti / žes nás zachował / ſmrti zlé vchował / gitra dochował. ¶ Poraučjmeť ſe, twé Božſké miloſti / degž žiwu býti, wždycky k twé ljboſti / buď náſs ochránce, miloſtiwý zpráwce / mocný obránce. ¶ Překaž ſkutkům zlým, zažeň ſſatanáſſe / zprawůg Duchem twým, wſſecky cesty naſſe / také myſſlenj / žádoſť / y mluwenj / deg ctné ſkončenj. ¶ Chwála buď tobě, Pane Králi wěků / přigmiž modlitbu / od ſwých ſlužebnjků / y od nás hřjſſných / bjdných a nehodných / shlaď wſſelikým hřjch. ¶ Pane Gezu Kryſte / pro twé vmučenj, račiž nám dáti hřjchů odpuſſtěnj / ať nás nepálj, ten pekelný plamen / čemež ſpolu: Amen.

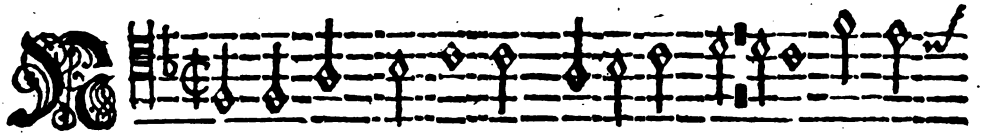

Oc temnau přečkawſſe / welicý y malj / gitra

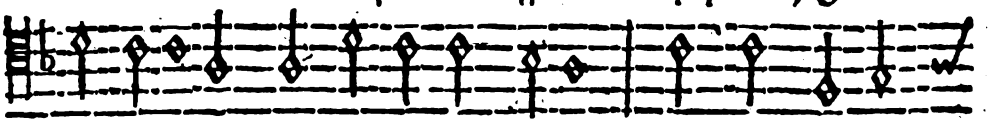

dočekawſſe / we zdrawj ſme wſtali; wzdegmež z toho

chwá

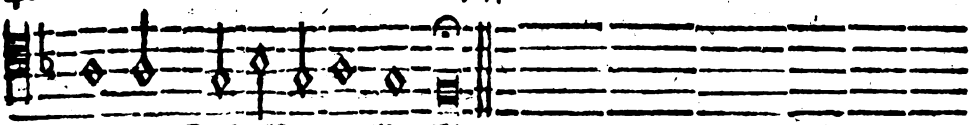

chwálu Nebeſkému Králi.

¶ K čemuž nás wzbuzugj / y ti ptácy malj / kteřjž prokři-kugj / Pána Boha chwálj / weſele zpjwagjc gak gitra dočkali. ¶ An y ta howádka, chtjc poděkowati Tworcy ſwému ráda / čeſt, chwálu wzdáwati / na kolena klekagj, když magj wſtáwati. ℟ Kohaut zpjwá hlaſem, aby ten kdožby ſpal / ráno gitřnjm čaſem, probudil ſe a wſtal / Pánu Bohu ſwému, z ochrany djky wzdal. ℟ Protož y my Bože, teď prozpěwugeme / wſtawſſe z ſwého lože, čeſt chwálu pěgeme / a s wděčnoſtj wſſickni za to děkugeme. ℟ Žes minulé nocy, ráčil ſtrážným býti / před ďábelſkau mocý, nas hřjſſné hágiti / od giného wſſeho zlého achowati: ¶ Neb my chránit ſebe nemohli ſme ſamj / byť nebylo tebe, twých ſtrážců nad námi / bylokby ſe ſnad nedobře wedlo s námi. ℟ Než žes Pane miły, ſám o nás peči měl a na každau chwjli, wždy ſy nad námi bděl / abychom we zdrawj, wſtali, tomu ſy chtěl. ¶ Wſtawſſe žadáme zas, twé ſwaté miloſti / račiž tento den nás, k twé ſwaté ljboſti / zprawowati, weſti, twau ſwatau maudroſtj: ¶ Abychom my předně, tebe nehněwali ſmrtedlně, ni wſſedně, hřjchů nepáchali / zlého nemyſlili, ſkutkem nekonali. ¶ Potom živnůſtku ſwau, wedli ſprawedliwě / s pomocý ſwatau twau, živi ſauc ſtřjzliwě; Přikázanj twých oſtřjhali bedliwě. ¶ Nigakž w ſwém obchodu bližnjm neſſkodili / nýbrž / bez podwodu, wěrně ſe živili / ctnau wěrnau ſwau prácý / ſtatček ſwůg

mno-

množili. ¶ Kteréhož žádáme, rač nám požehnati/ a cožkoli mame, wždy ochraňowati/ nás y čeled nassi sám opatrowati: ¶ Přidáwage sýly, nám wssem k pracowánj/ Pane Bože milý, rač dát požehnánj/ gednomu každému/ w geho powolánj. ¶ Neb bez twé pomocy, nebýwá platno syc/ by pak we dne w nocy člowěk pracowal wjc/ nebude wssak mocy sobě spomocy nic: ¶ Ale kdež ty dáwáss, gakau pomoc komu/ a sám požehnáwáss geho práce w domu/ wssecko dobře, sstiastně, wždy se dařj tomu. ¶ Protož Pane/ y nám, požehneg žádáme/ žiwnosti nassi sám, wssak w tebe dauffáme/ dnes y wždycky deg/ ať twau pomoc poznáme: ¶ Nebo sewssjm tobě, poraučjme se teď/ magjc wjru k tobě, prosýme zprawůg, řeď; ochraňůg opatrůg k twé cti a chwále weď. ¶ A bychom bez hřjchů, tento den stráwili, a w něm k twé ljbosti/ wždycky žiwi byli/ dočekagjc wečera, zas djky činili.

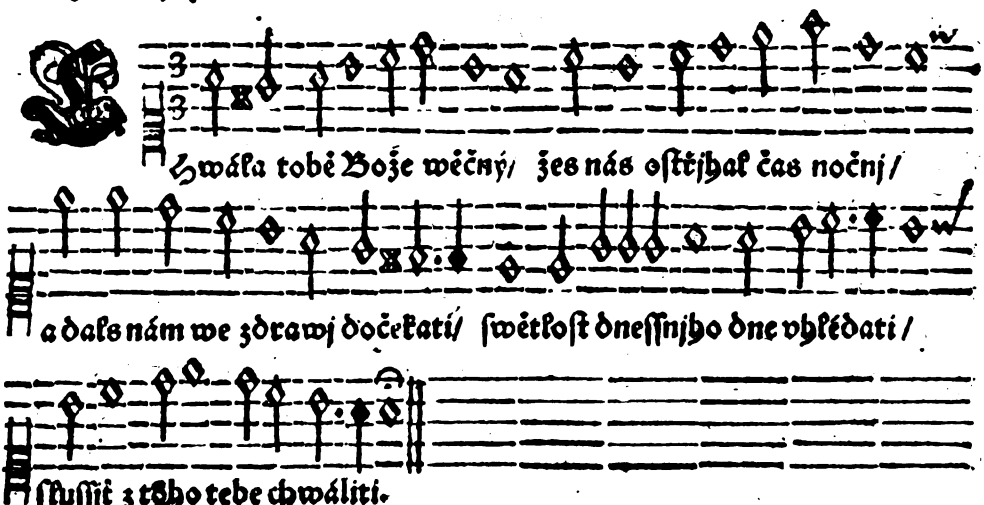
Chwála tobě Bože wěčný/ žes nás ostřjhal čas nočnj/
a dals nám we zdrawj dočekati/ swětlost dnessnjho dne vhlédati/
slussjť z toho tebe chwáliti.

Chwá-

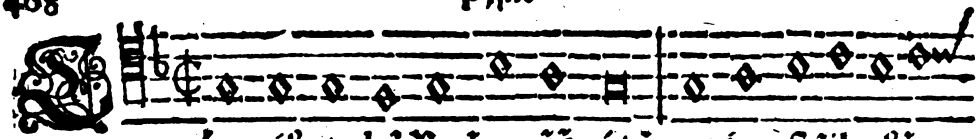

Hwáła tobě Bože wěčný/ žes nás ostřjhał čas

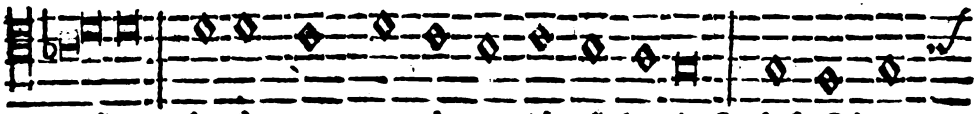

nočnj/ a dałs nám we zdrawj dočekati/ swětłost dne-

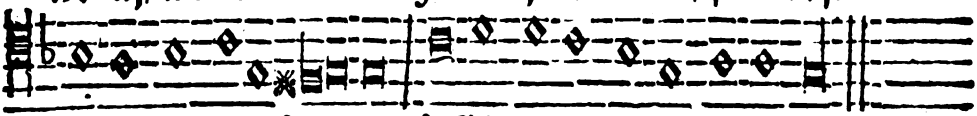

ssnjho dne vhłédati/ słussjť z toho tebe chwáliti.

¶ Ty gsy Swětło swěta prawé/ trwagjcý neskonałé/ rač nám dáti w swém swětle choditi/ tento den k twé cti, chwále stráwiti/ rač cesty nasse zprawowati: ¶ Abychom w ctnosti, w swattosti/ w twé žiwi sauce miłosti/ nasse powinnosti zde konali/ a w tobě swé potěssenj měli/ na swau smrt se rozpomjnali: ¶ Nynjť gsau časowé wzactnj/ nynj gsau dnowé spasenj/ vměgmež my gich sobě wažiti/ hleďme časů dobrých nemařiti/ chcemli do žiwota přigjti. ¶ W bázni/ w słowu/ w prawdě swaté/ ostřjheg nás hřjchy gaté/ ó Kryste Synu Boha žiwého! zachoweg nás odewsseho złého/ neywjc od ďábła přezłostného. ¶ Nasse Křestianské Wrchnosti předcházeg Božskau miłostj/ deg gim w pokogi, w swornosti státi/ čest a chwáłu twau wyhledáwati/ powinnosti wykonáwati. ¶ Cýrkew swatau twau Choť miłau/ po wssem swětě rozprostřenau/ zprawůg w słowu, a drž w prawdě swaté/ ať ostogj na té skále pewné/ Gežjssem Krystem załožené. ¶ Lidj smutné, zarmaucené/ nuzné, truchliwé,

wé, žalářné/ wdowy, syrotky, ženy těhotné/ rač mjti w swé ochraně Božské/ spomáhage wssem w sýle mocné. ¶ Genž kralugess na wýsosti/ w slawné nebeské radosti/ trůg w osobách w podstatě Bůh geden/ degž ať nás nezže wěčný plamen/ buď milostiw nám hřjssným/ Amen.

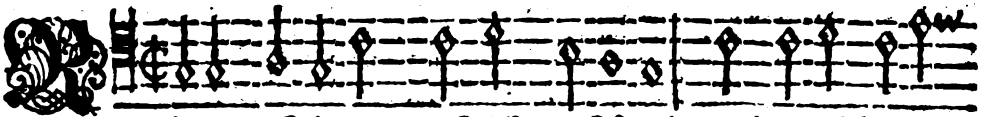

Ano wstáwagjc z swého vstlánj/ w němž tělo mělo

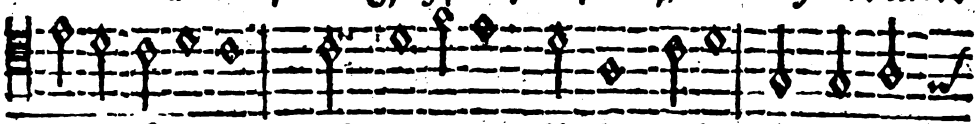

odpočjwánj/ pod ochranau Boha mého/ a strážj

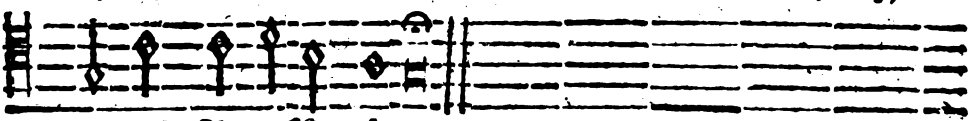

swatých Angelů geho.

¶ Odewsseho zlého Bůh mne chránil/ tak že mne ďábel ničimž neranil/ na dussj ani na těle/ a wstal gsem w dobrém zdrawj wesele. ¶ Za to geho welebné milosti/ na prokázanj prawé wděčnosti/ w pokoře a w ponjženj/ wzdáwám srdečné dobrořečenj. ¶ Gakž neywjce giž můžess má dusse/ oslawůgž wždycky Pána Gežjsse/ že naklonil Otce swého/ k té stráži, toť se stalo pro něho. ¶ Neymilegssj můg Pane Gežjssi/ poraučjmť mé tělo s milau důssj/ ty sám buď zastupitelem/ mým před každým lstiwým nepřjtelem. ¶ Abych tohoto dne nastalého/ od ďábla y od člowěka zlého/ wždy zůstáwal w bezpečnosti, Pane plný lásky a milosti. ¶ Bu-

diž tabé můg laſkawý Dárce/ požehnáweg w mé žiwnoſtce práce/dělnjkům/ y wſſj čeledi/ať to wſſickni/žes ty Bůh můg wědj. ¶ Y tu Rolj ſewſſjm oſeničkem/ zahřjweg w čas miloſtným ſlunjčkem/ a kdyby horkem vprahla/ napágeg gi zas tichým deſſtičkem. ℣ Sám gſy ty ten Hoſpodář neyſtarſſj/ nepotřebugeſs nic Raddy naſſj/ než chceſs za to proſſen býti/ cožkoliw má k žiwnoſti přigjti. ¶ Twemuť gá ſe těſſjm ſmilowánj/ a wzpoléhám na twá zaſljbenj/ že mne s milými djtkanii/ naplniſſs ſwým Božſkým požehnánjm. ℣ Rzeď a ſprawůg wſſecka předſewzetj/ ať gſau konána k twé chwále a cti/ neb čožkoliwěk začjnám/ tebe Boha wždy přitomného mám. ℣ Gak ty ráčjſs/ co kde, a w čem mjti/ pomozyž mi w to ſſtiaſtně treffiti/ aby ničimž hněwán nebyl/ pročby ſe na mne w hněwu popudil. ¶ Cokoliw proti wůli twé ſwaté/ z wnuknutj myſli ďábla prokláté/ chtělo by ſe w nás zroditi/ nedopauſſtěg ſe tomu zploditi. ¶ K chwále zwelebenj gména twého/ Duchem ſwatým wzbudiž ducha mého; ať začnauc tě zde chwáliti/ mohu tě y w Nebeſſých ſlawiti. ¶ Amen/ degž ať ſe to wſſecko ſtane/ Gezu Kryſte neymilegſſj Pane/ vděk nám zde ſwé miloſti/ potom pogmi k ſobě do radoſti/ Amen.

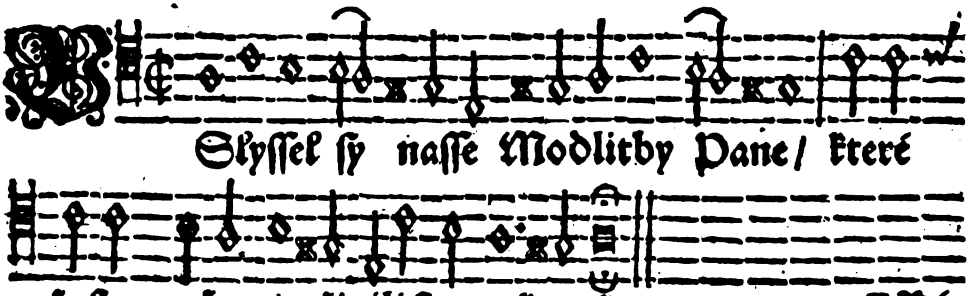

¶ Rá-

¶ Račil sy nás od zlého zachowati/ wzdrawj dusse y tě-
la přes noc opatrowati. ℣ Od dábla y sskodných přjstra-
chůw geho/ y odewssech aukladůw nepřátel lidu twého.
¶ Z tohoť my twé Otcowské welebnosti/ čest, chwálu, dě-
kowánj/ obětugem s radostj. ¶ Ey prosýme tebe náss miły
Otče/ drž Ruku swau nad námi/ také y tohoto dne. ℣ Nas-
sse smysły rač duchem swým řjditi/ ať nic proti wůli twé
nemohau začjnati. ¶ Wydal sy nám swá Božská Přikáz
zanj/ ó ať gest w nich každý den nasse přemyssłowánj! ¶
Magjc bázeň Synowskau na každý čas/ degž ať w swém
powolánj hodně chodj každý z nás. ¶ Obljženj nečinjce
Bližnjm swým/ ale w nauzy a w bjdě hledjc spomáhati gim.
¶ Práce kterauž wedeme s čeládkami/ o tělesné živnosti/
budiž w twém požehnánj. ¶ Nesstiastné pak násse přjho-
dy wssecky/ přičjtagjc hřjchům swým/ nassli mikost twau
wždycky. ℣ Vslyssiž nás Bože w Trogicy geden/ genžs wě-
čně požehnaný/ čemež důwěrně/ Amen.

Gako: Gá wždycky oči swých k Nebi.

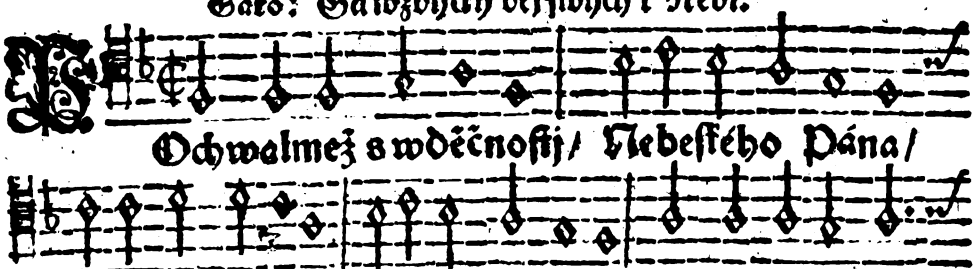

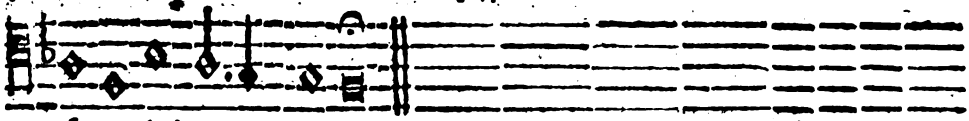

zbawiti této nocy.

¶ Mohlyť nám přigjti rozličné přjhody/ smrt, krwe prolitj/nemoc, oheň, sskody: on odwrátil zlé wěcy/Otcowskau o nás pečj/ nám mnohá dobrodinj/ činil, a gesstě činj. ¶ Na těle/ na dussi/ laskawě nás chránj: protož gemu slussj/činit děkowánj. Děkůgmež mu srdečně/ řkauce wssickni společně: Děg se ti neskonalá/předobrý Bože/chwála. ¶ Rač y tohoto dne/y času každého/nás od přjhody zlé/ y zlostného/ laskawě ostřjhati/ a nám we wssem žehnati/abychom tě chwálili/ časně y wěčně ctili.

Gako: Budiž slawně weleben. Neb: Každý duch chwaliž Pána 355.

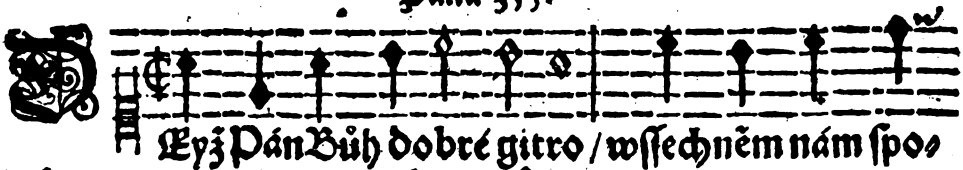

Eyž Pán Bůh dobré gitro/ wssechněm nám spo-

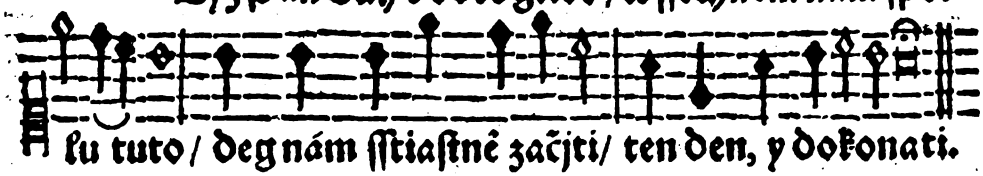

lu tuto/ deg nám sstiastně začjti/ ten den, y dokonati.

¶ Teď rannj násse prosba/ wstup před tě y modlitba; dnessnjho prohřessenj/ odpusť nám prowiněnj. ¶ Neymilegssj Otče náss/ genžs w Synu swému zplodil nás/ w gehožto gménu slyss/ wssecky teď na ten čas. ¶ Rozpomeniž se na to/že gsme hnis, popel, bláto; račiž dusse hágiti/ wssem nám přjtomen býti. ¶ O rač se smilowati/Ducha swého

nám

nám dáti/ ať Srdce w nás oswjtj/ těžké hřjchy zapudj. ¶ Tobět se poraučjme/ w ruce twé se dáwáme/ ostřjhegž nás od zlého/ od hřjchu smrtedlného. ¶ Otče náss genž w Nebesých/ poswěť se gméno twé w twých/ přigdiž k nám Králowstwj twé/ vslyss nás Stwořenj swé. ¶ Buď twá wůle wždy s námi/ gak w nebi tak na zemi; neb mocně wssudy wládness/ wssecky nás opatrugess. ¶ Chléb wezdegssj deg nám dnes/ y nadpodstatný když chcess/ k vžitku teď nassemu/ též k posylněnj Tělu. ¶ Odpusť nám nasse winny/ gakož odpausstjme my/ wssechněm nassjm winnjkům/ hancům/ y Protiwnjkům. ¶ Nevwoď w pokussenj/ wssecko twé pokolenj; rač zbawiti od zlého/ každý čas z nás každého: ¶ K tobě giž wjru máme/ Amen/ ať se to stane/ začkoliw tě prosýme/ w Krystu wsse obdržjme/ Amen.

Gako: Budiž slawně zweleben. Aneb: Křestiané genž sme nynj.

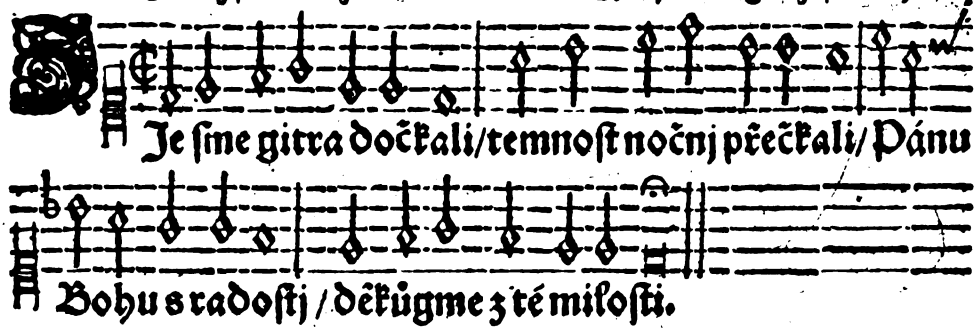
Je sme gitra dočkali/ temnost nočnj přečkali/ Pánu
Bohu s radostj/ děkůgme z té milosti.

¶ Chwála tobě Otče náss/ kterýž opatrugess nás/ dusse y těla chránjss/ nepřáteli zahánjss. ¶ Račiž y tohoto dne/ od přjhody nesstiastné/ nás wssecky zachowati/ w dobrém zdrawj chowati. ¶ Sprawůgž sám cesty nasse/ nynj y w každém čase/ w žiwnosti nám prospěch deg/ prácý nassjch

pože-

požehneg. ¶ Bychom tebe chwálili/ gméno twé ſwaté etili/ genž w nebeſých přebýwáſs/ wſſemohaucý Pán Bůh náſs.

Geko: Ráno wſtáwagic/ 409. Aneb gak notowáno.

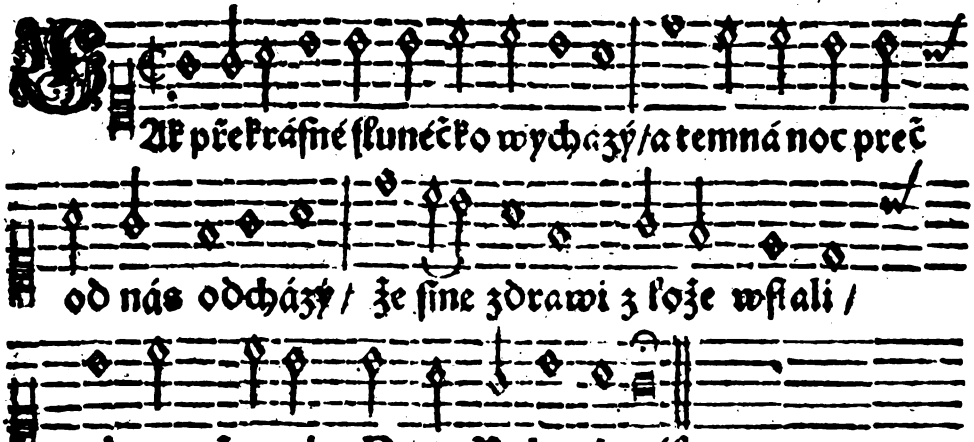

¶ Angelowé/ y Archangelowé/ w Nebi zpjwagj Seraffinowé/ Swatý, Swatý, Pán Bůh Swatý/ y my wſſickni

ckni chwalmež Boha taký. ¶ Nebeská také zemská stwořenj/ slunce, měsýc s gasnými hwězdami/ wssecko swého Stwořitele chwálj/ každý den ráno wesele. ¶ Hned w půl nocy kohaut Boha chwálj/ křidly třepe wedlé swé powahy/ w prsy se bige/ a zpjwá/ gak může/ tak Pána swého wzýwá. ¶ O! gak pěkně y ti ptácy malj/ časem gitřnjm Pána Boha chwálj/ gedenkaždý z nich swým hlasem/ zpjwá, slýcháme ge/ když gdem lesem. ¶ Summau, wssecko chwálj sláwu Božj/ co gest na nebi, w zemi, y w moři/ zwjřátka, ptactwo/ y ryby/ kdežkoli gaký twor w swětě bydlj. ¶ Poněwadž nerozumná howádka/ Boha chwálj/ y lesnj zwjřátka/ protož rozumný člowěče/ nebudiž zatwrdilého srdce. ¶ Ey pamatůgž ty ráno každý den/ že sy k obrazu Božjmu stwořen/ máss Stwořitele chwáliti/ že tě ráčil w nocy ostřjhati. ¶ Ráno hned s radostj wssickni wěrnj/ wzdáwegmež Pánu Bohu chwálenj/ w gakémkoliw powolánj/ wrchnosti též/ y také poddanj. ¶ Wssecky Panny, wdowy y mládency/ djtky malé/ y ssediwj starcy/ chwaltež Pána Boha swého/ na wěky wěkůw požehnaného. ¶ Řkauc: buď z toho chwála Pane Bože/ že sme wssickni zdrawi wstali z lože/ a prosýme milý Pane/ ať se nám dnes nic zlého nestane. ¶ Račiž také wssechnu wrchnost nassi/ opatrowat Bože wssemi časy/ spolu s přátely nassimi/ rač gim dát dlauhý wěk s požehnánjm. ¶ Spráwcy pak nassemu Cýrkewnjmu, který nás včj slowu Božjmu/ naplň srdce Duchem swatým/ ať gest maudrostj Božj bohatým. ¶ Haudcům rač vdělit z nebe swých radd/ w obcech řeď sprawedlnost/ a dobrý řád; deg pokog mezy Křestiany/ ať tě twůg

lid

lid chwálj na wsse strany. ¶ Také nám wssem rač přjtomen býti / a nám nassjch prácý požehnati / s manželkau, s čeledj, s dětmi / rač nás prosýme Bože žiwiti. ¶ Gakožs wdowu žiwil s Eliássem / když bylo sucho a hlad w tom čase / mauky gim nevbýwalo / a olege wždycky přibýwalo. ¶ Pomoz chudým, obmysli ge Pane / wdowy, syrotky, měg w swé ochraně; wězňůw rač sám potěssiti / wssech wolagjcých prosby slysseti. ¶ Pomoz nemagjcým pomocy / oslaw opowržené swau mocý; zdáž gest ruka twá strácená / aby spomoct nemohla / zemdlená? ¶ Nassjch luk, zahrad, winic / y rolj / požehneg y osenj na poli / též y wssech dobytkůw nassjch / neb ty to račjss mjti w rukau swých. ¶ Opatřiti račiž nás každý den / pokrmem, nápogem y oděwem / rač krmiti těla chlebem / a dusse swým swatým Božjm slowem. ¶ Wssem buď přjtomen vmjragjcým / y ženám k porodu pracugjcým / s tělem, s dussj rač ge chránit / ať gim nemůž nic zlého vsskodit. ¶ Swětské hanby / a lidských posměchů / zbaw Bože y smrtedlného hřjchu; náhlé smrti, wsseho zlého / zbaw, co dussi y tělu sskodného. ¶ Ač sme pak tebe Boha hněwali / hřjchy swými / kteréž sme páchali / činjc w swětě mnoho zlého / odpusť nám pro Krysta Syna twého. ¶ Gežjssi Kryste při nassj smrti / rač s Angely dusse w nebe wzýti / do lůna Abrahamowa / kdež se tobě zpjwá pjseň nowá. ¶ Amen / deg ať se to wssecko stane / zač w této pjsni žádáme Pane / pro Krysta Syna milého / naplň žádost každého wěrného / Amen.

Gako: Gáť sem w tom rozweselen.

Děku-

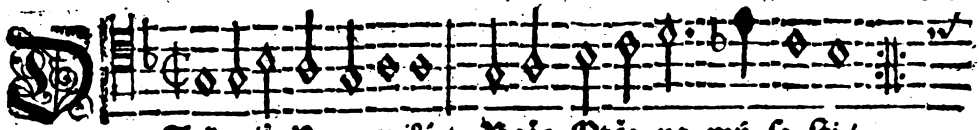

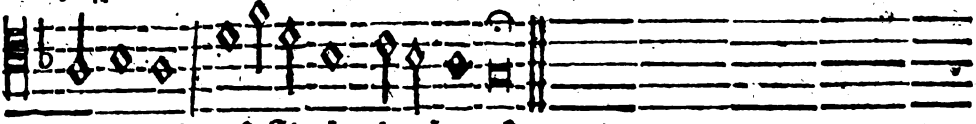

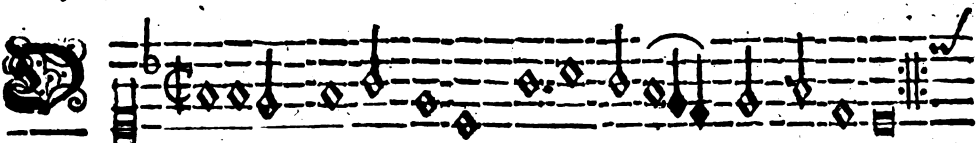

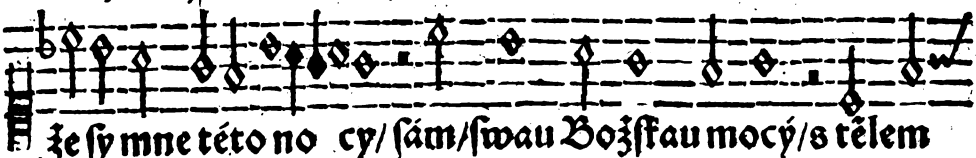

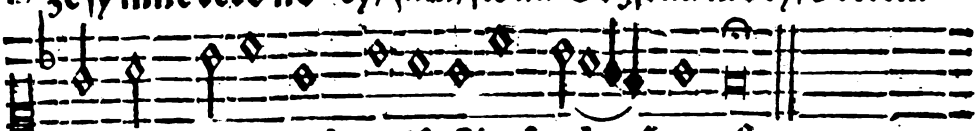

¶ Mohlo mně vſſkoditi rozličné nebezpečenſtwj / mohlo mne vſmrtiti zlého ducha protiwenſtwj. R°/ Ty pak Bože z ſwé miłoſti / ze wſſech mých těžkoſtj / pomohł ſy mi wygjti/z toho tebe chcy chváliti. ¶ K tomu gá proſým te-

be/ ó ty Bože a Pane můg: deg mi swau pomoc z Nebe/ w tento den mne též ochraňůg. R°/ Ať/ co chcess/ mohu činiti/ rač mne prowoditi/ w dobrém/ obyčegi ctném/ zlámeg wůli mau w těle mém. ¶ Dey mi/ ať k twé cti, sláwě/ wssecky skutky swé zprawugi/ a od cesty twé prawé/ nikterakž nevstupugi. R°/ K bludům/ zlostném neswolugi/ prawdu twau milugi/ a žádnau ďábelskau lstj nedám se nikdý podwesti. ¶ O zbaw mne geho zlosti/ Bože pro twé dobrodinj: za to se wssj snažnostj/ prosým tě důwěrně nynj: R°/ Zachoweg mne swau milostj/ před geho chytrosti/ kterau stawj předemně/ a skrze ni pokaussj mne. ¶ Rač mne wjrau dařiti/ která gest w Krystu Synu twém: hřjchy mi odpustiti/ zde w tomto žiwotě bjdném: R°/ Wěřjm že mi neodpowjss/ cos zasljbil splnjss/ by on nesl mé hřjssnosti/ wykaupil mne z té těžkosti. ¶ Milostiwý Bože můg/ za to tě mé srdce žádá: Láskau swatau mne darůg/ která nikdý newypadá. R°/ Ať wždycky/ času každého/ tebe Boha mého/ nadewssecko milugi/ myslj/ skutkem/ oslawugi. ¶ Ať též nepřátelům mým/ kteřjžto mne potupugj: pro tebe dobře činjm/ a lásku gim prokazugi. R°/ Ať bližnj swé pro tebe/ rowně gako sebe/ po wůli twé milugi/ k spasenj gim přisluhugi. ¶ Ruka twá nechť mne chránj/ od nepřátel obhagůge: A deg mi to dauffánj/ kteréžto nezahanbuge: R°/ Ať mám tu naděgi sylnau/ w Krystu neomylnau/ že w geho zaslauženj/ dogdu wěčného spasenj. ¶ Twé slowo mi wyznati/ degž Bože před tjm swětem zlým: a gi zachowati/ ať tobě wždy wěrně slaužjm. R°/ Ať na zlost ďábelskau nedbám/ oklamat se nedám/ ani w bludy vwesti/ od twé čisté

praw-

prawdy ſwéſti. ℣ Gáť twé miloſti Bożſké/ żádám rać mne ſprawowati: Od Cýrkwe Katolické/ nedeg mi odſtupowati. R°/ Den tento deg ctně ſtrawiti/ a w něm żiwu býti/ bez hřjchu ſmrtedlného/ ke cti, ſláwě gména twého. ¶ Nedopauſſtěg/ aby w něm/ od tebe mne odtrhla zloſt: včiň ať při ſlowu twém/ zachowá mne wżdy twá miloſt: R°/ Tělo, duſſi/ a żiwnoſt mau/ y aurodu zemſkau/ ó zachoweg pro ſwau čeſt/ neb to wſſecko w twé mocy geſt. ¶ Laſkawý Pane Kryſte/ neymilegſſj Bożj Synu: Genż ſy trpěl/ zagiſté/ těżké muky/ pro mau winnu. R°/ Spaſyteli můg gediný/ za twá dobrodinj/ wſſecka/ mně včiněná/ welebj tebe duſſe má. ℣ Těſſyteli ſladký náſs/ dobrotiwý ſwatý Duſſe: Swau miloſtj ſprawůg nás/ wſſechny zlé żádoſti zruſſe: R°/ O přiſpěg ſwau pomocý nám/ a ſſtjt wjry deg nám/ obdať duchownj zbranj/ před ďábelſkými ſtřelami. ℣ Y wjru Katolickau/ račiż při nás rozhogniti: a včenj prokláté/ rozptýliti/ a zruſſiti: R°/ Deg nám zde ſwé požehnánj/ pobożné ſkonánj/ w wjře w Kryſta Gežjſſe/ přiweď do Nebeſké Rżiſſe. ℣ Rozkoſſná a welebná Trogice ſwatá: wſſj ctj a chwály hodná/ gediná Bożſká podſtata. R°/ Twáť geſt gediná ſláwa, čeſt/ gediná chwála geſt/ twáť geſt pomſta s mocnoſtj/ přiweď nás do ſwé radoſti/ Amen.

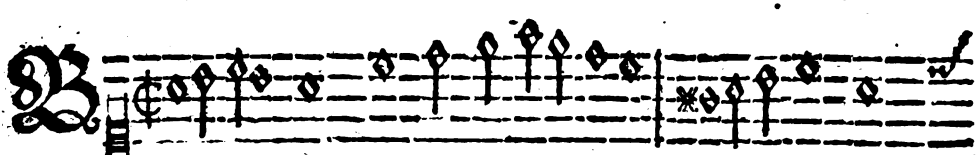

Oże Otče náſs/ genż ſy nás této nocy/ oſ. třjbal ſám ſwau

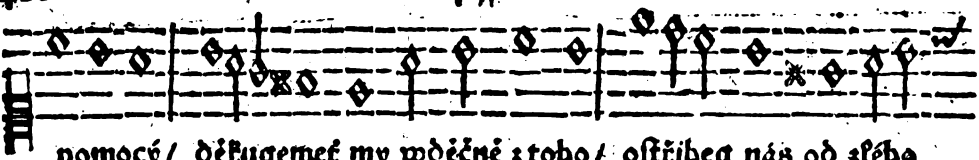

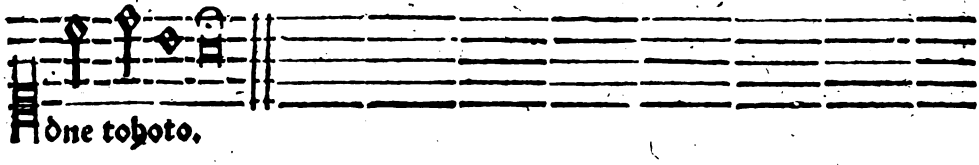

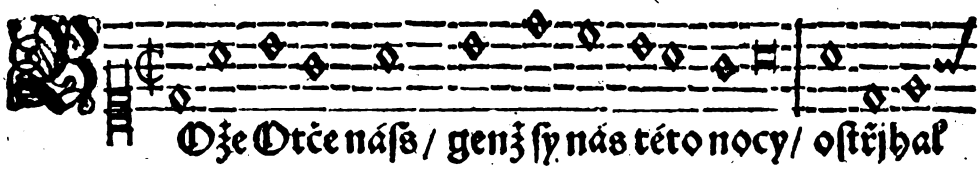

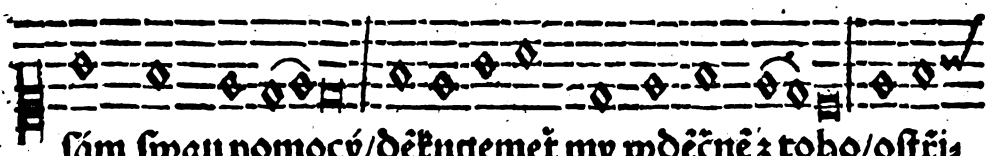

¶ Pokudž w tomto bjdném ſwĕtĕ přebýwáme/ bez tebe nic nemůžeme/ani co dobrého konati/ani čeho zlého ſe warowati. Genž ſám znáš/ také wjſs wſſecko doſtatečně/ tebeť proſýme ſrdečně/ duſſe rač ſprawowati/ k ſkutkům dobrým wždycky obracowati. ¶ Wſſemohaucý Bože Otče náſs/ twým řádem/ zdržug nás mdlé před zlým pádem/ a dey pomoc ſmyſlům naſſim wſſem/ při dennjch y nočnjch přjhodách owſſem. ¶ Přewrácená také ſkodliwá myſſlenj/ marná hanebná mluwenj/ y hřjch wſſeligaký neprawý/

od-

odstup od každého z nás w každau chwjli. ¶ Aby hřjchowé mrzcý swěta marnosti / nás w zlé nezawedli swau lstj / pro něž bychom byli připsáni ďáblu / do pekla hrozného poddáni; ¶ Obraňůgž nás každý čas gako Stwořitel / ostřjheg gsa Wykupitel / a žes y spasytel slitůg se / tak ať nezahyneme w tomto čase. ¶ W trogich rozdjlných osobách wždy prawému / Pánu Bohu gedinému / buď čest, chwála / y děkowánj / po wssecky wěky wěků bez přestánj / Pán Bůh rač býti s námi.

Gako: Otče buď twé gméno poswěceno.

POmoc nasse budiž Hospodine / wssemohaucý gediný náss Pane / bychom začali hodně ctjti tebe / a chwáliti. ¶ Degž celým srdcem tebe wždy ctjti / tobě swaté modlitby zpjwati / nás posylniti / rač, nám dáti sstiastně dokonati. ¶ Abychom hodně začnauc twau chwálu / trwali w nj zpjwagjc twau sláwu / ey spomozyž nám / spraw srdce nasse, hlasy / Pane sám. ¶ Služba Božj swatá se giž začne / nasse srdce tě chwáliti počne / degž milý Pane / bychom tobě zpjwali srdečně. ¶ Ke cti gménu twému welebnému / dussem nassjm k vžitku prawému / posylniž sám nás / neb k swé chwále stwořil sy sobě nás. ¶ Degž nám děkowati z dobrodinj / wděčnu býti z twého wykaupenj / hlasem zmužilým / srdcem k tomu chwáliti vdatným. ¶ Začniž ty w nás tu chwálu sám Bože / otewři vstá nasse k chwále / swatá Trogice / degž setrwat chwáljc tě dokonce.

Gako: O Wssemohaucý Bože náss. na listu 398.

DEn se bjlý vkazuge / a s nocý se rozděluge / wstaň člowěče bjdný. ¶ Wstaniž a nechtěg messkati / hleď Bohu

hu poděkowati/ giž slunce wycházý. ¶ Poděkůg Božské milosti/že od ďábelské chytrosti/ ráčil tě zprostiti. ¶ Hledeg Božjho Králowstwj/neyprw předewssemi wěcmi/ potom swé žiwnosti. ¶ Žiwnost swau weď sprawedliwě/ čeládku sprawůg bedliwě/ k dobrému nabjzeg. ¶ Měg Boha swého w paměti/ vč čeládku y swé děti/ Božjm přikazanjm. ¶ Žiw buď ze čtenj swatého/ z čistého slowa Božjho/milůg dobré ctnosti. ¶ Kcyž, ó dobrotiwý Bože/deg mi sstiastně wstáti z lože/ zprawůgž mne k wůli twé. ¶ Degž mi/ bych twůg rozkaz plnil/ tento den ke cti twé ztráwil/ gsa žiw sprawedliwě. ¶ Držiž nademnau ruku swau/ bych wedl bez hřjchu žiwnost mau/ k potřebě Bližnjmu. ¶ Tento den sstiastně začjti/deg sstiastně dokonati/ Bože rač to dáti. ¶ Otce náss genž gsy w Nebesých/ oswěť se gméno w twých wěrných/ přiď k nám Králowstwj twé. ¶ Budiž twá wůle wždy s námi/ gakož w nebi tak na zemi/mocně wssudy wládness. ¶ Chléb náss wezdegssj deg nám dnes/ y nadpodstatný/ když sám chcess/ k vžitku nassemu. ¶ Y odpusť nám nasse winny/ gakož odpausstjme y my/nassjm protiwnjkům. ¶ Nevwoď nás w pokussenj/ wssecko lidské pokolenj/zbaw od zlého, amen. ¶ Zdráwa buď Panno Marya/genžs milosti Božj plná/ Bůh s tebau přebýwá. ¶ Požehnaná gsy nad ženy/y také gest požehnaný/ Gežjss plod twůg swatý. ¶ Swatá Marya pros za nás/nynj y w smrti nassj čas/ k spasenj přiweď nás.

Gako: O wssemohaucý Bože náss.

Pane

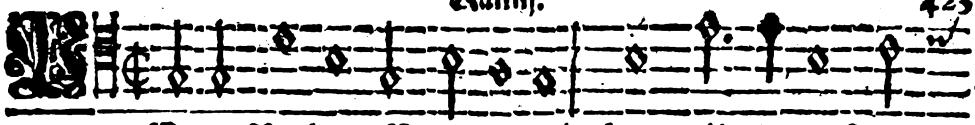

Pane Boże wſſemohaucý/ buď přjtomen ſwau

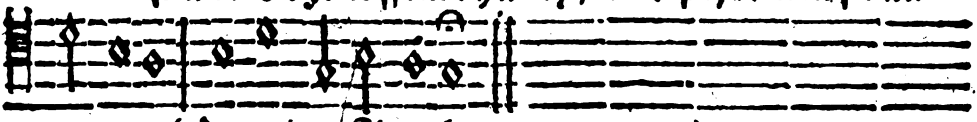

pomocý/dennj weſti prácy.

¶ Twé mocy ſýlau poſylňug/ maudroſtj rozum mug zprawug/dobrotau naplňug. ¶ Aťbych z gitra do wečera/činil duchem což chce wjra/odſtupiž newěra. ¶ O deg Pane pomoc ſwatau/ ať činjm wždycky wůli twau/ a tak gda k žiwotu. ¶ Ke dni tomu gda wěčnému/ a ke dni přjchodu twému/deg přigjti k tomu. ¶ Gſa w twé prawdě zde nalezen/ ó by byl w ni žiwot ſkončen/ ſſel tam ſa bezpečen/Amen.

W Adwent gako: Gakož o tom Prorocy. W Poſtě gako: Kryſtus přjklad pokory. Syc gako: Pane w prchliwoſti twé.

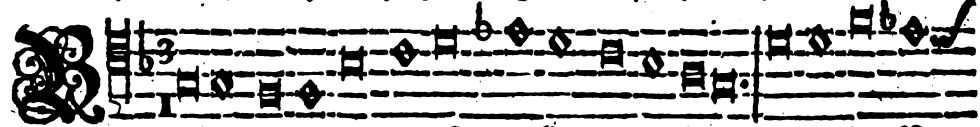

Ože k pomocy naſſj/ račiž poſpjſſiti/ ſrdce naſſe

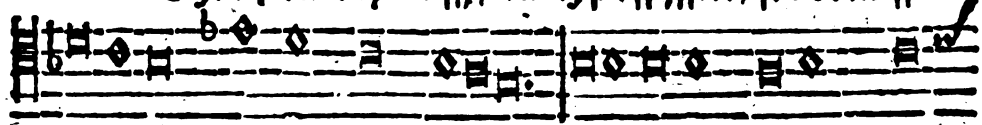

y ſmyſły/ duchem twým řjditi/ abychom we gménu twém

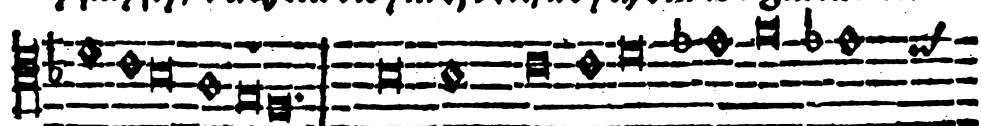

zpjwánj začali/ ſrdcem, y naſſjm ſmyſlem/ čeſt

chwá-

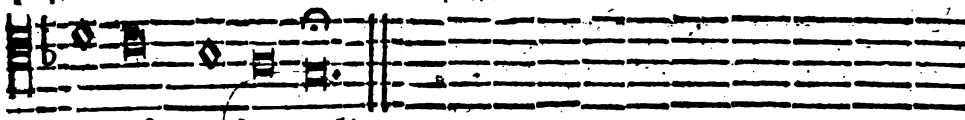

chwálu wzdáwali.

¶ Kláwa buď Bohu Otcy/ též y gehoSynu/w nerozdilné Trogicy/y Duchu ſwatému/ gakož ſe wzdáwá wždycky od ſwĕta počátku/ wzdegmež gj my wſſyckni/ až na wĕky wĕkŭ. ¶ Při tom buď chwálen od nás/ Bože wſſemohaucý/ žes přes této nocy čas/ ráčil nás ſwau mocý/ laſkawĕ oſtřjhati/ odewſſeho zlého/ kteréž ſe mohlo státi/ lſtj ďábla zlóſtného. ¶ Račiž y tohoto dne/ nás opatrowati/ a gakkoli nehodné/ rač nás zachowati/ odewſſj zlé přjhody/ duchownj, tělesné/ též od hřjchu/ aſſkody/ gak časné tak wĕčné. ¶ Rač nám ſwau pomoc dáti/ ať w twém milowánj/ můžem stálj trwati/ do ſwého ſkonánj. Po ſmrti račiž nás do nebe přigjti/ budem tĕ na wĕčný čas/ s Gwatými/ chwáliti.

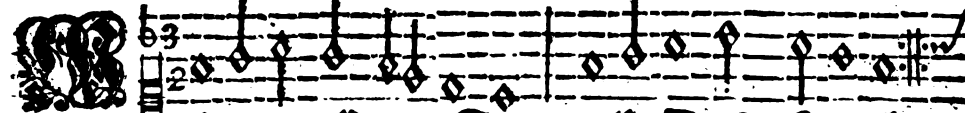

¶ Gmény Otce y Syna/ též y Ducha ſwatého/
Wſſe gednoho Hoſpodina/ trůn w nebi magjcýho.

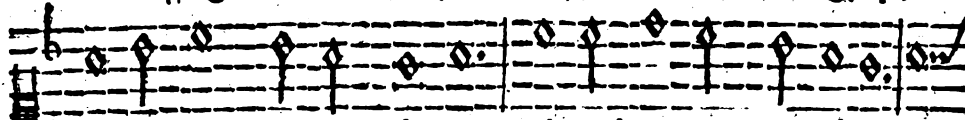

wſſickni teď w tomto domu/ činmež wnitřnj pokłonu/ to

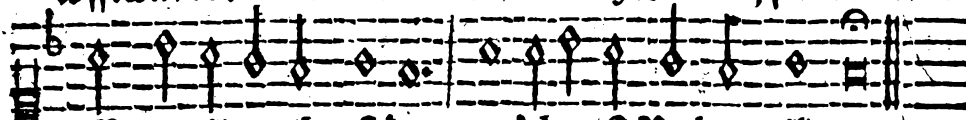

wſſe z vpřjmného ſrdce/ modlme ſe Bohu, a řkauce:

¶ Otče

¶ Otče náſs/ genž gſy w nebeſých/oſwětiž ſe gméno twé/ kralůg ty ſám w naſſjch ſrdcých / buď wůle twá v nás zde / chléb wezdegſſj deg nám ſám/ odpuſť naſſe winny nám/gakož y my odpauſſtjme / což proti ſobě winnjme. R./ Nevwoď nás w pokuſſenj / zbaw zlého/ přiweď k ſpaſenj. ¶ Zdráwa buď Panno Marya/miloſtis Božj plná/Pán Bůh s tebau/ požehnaná mezy ženami ſama / neb twůg žiwot přeſſtiaſtný/ přines owotce kráſný/Kryſta Gežjſſe milého/ pro ſpaſenj lidu wſſeho. ¶ O předuſtogná Panenko / Matko Syna Božjho / modl ſe za ſtwořenj wſſeho ſwěta hřjchy gatého/y při hodině ſmrti/ račiž ty s námi býti/y na wěky wěků Amen/by nás minul wěčný plamen.

Gako: Zdráwa genž ſy pozdrawena / ſpogiſſli dwa werſſe.

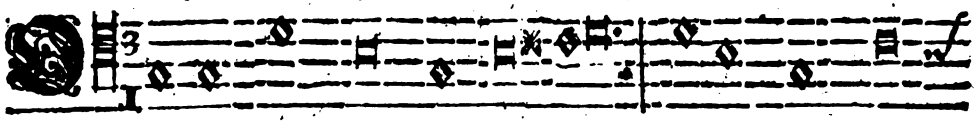

Tče náſs genž gſy na nebi / vſlyſs nás hřj-

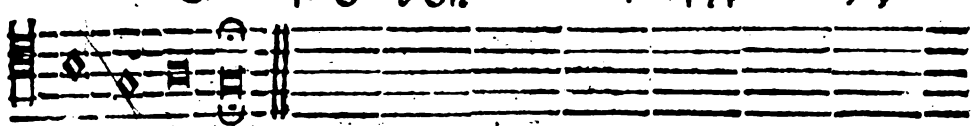

ſſné na zemi.

¶ Oſwěť ſe gméno twé Božſké/přiď k nám hřjſſným Králowſtwj twé. ¶ Buď we wſſem twá ſwatá wůle / gak na nebi, tak zde dole. ¶ Chléb náſs wezdegſſj dnes nám deg/ w prácech naſſjch nám pomáheg. ¶ Odpuſtiž nám naſſe winny/gakož odpauſſtjme y my. ¶ Wſſelikým naſſjm winnjkům/ nepřátelům/ protiwnjkům. ¶ Nevwoď nás w po-

kussenj/ zbaw wěčného zatracenj. ¶ Zbaw nás odewsseho zlého/ gak časného/ tak wěčného.

Druhý djl též gako: Zdráwa genž sy pozdrawena.

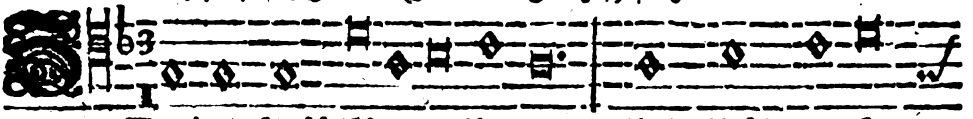

Dráwa buď Marya Panno/ Pán Bůh s tebau

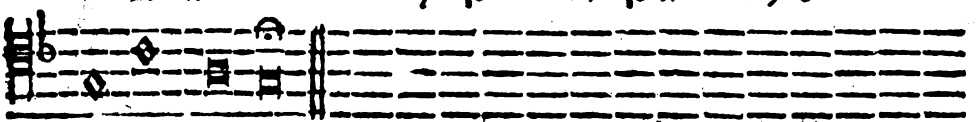

čistá Schráno.

¶ Tys nad ženy požehnaná/tak žeť nenj rowná žádná. ¶ Požehnaný plod twůg swatý/z Ducha swatého počatý. ¶ Gežjss Krystus Pán weliký/ poklony hoden wsseliký. ¶O Marya Matko Božj/obsáhlas nestihlé Zbožj. ¶ Buď nám hřjssným milostiwá/a pros za nás swého Syna. ¶ Nynj y w hodinu smrti/ když dusse má z těla gjti. ¶ Zbaw nás lstné hrůzy ďábelské/pomoz k radosti nebeské.

Tuby se treffně mohla přidati a tauž notau zpjwati následugjcý Pjsnička.

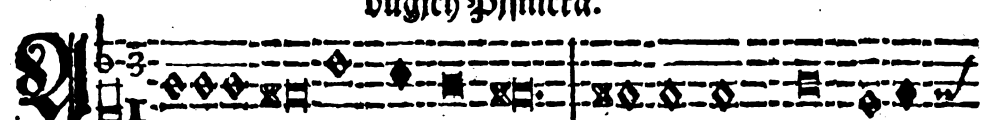

Ngele Božj Strážce můg/rač wždycky být ochrá-

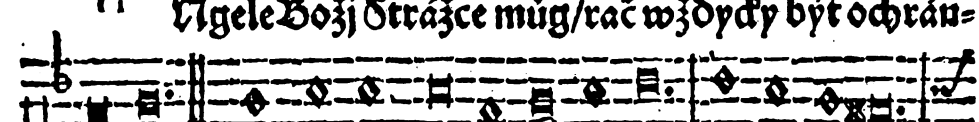

ce můg/ mne wždycky řeď a naprawůg/ a naprawůg/

ke

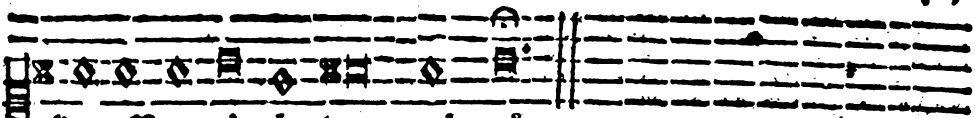

ke wſſemu dobrému wzbuzůg.

¶ Cnoſtem ſwatým mne wyučůg / ať gſem tak žiw / gak chce Bůh můg. Tělo / ſwět / ďábla přemáhám / přemáhám / na twá wnuknutj pozor dám. ¶ A w tom ſwatém obrowánj / ať ſetrwám do ſkonánj / po ſmrti pak w nebi wěčně / w nebi wěčně / chwáljm Boha wſtawičně.

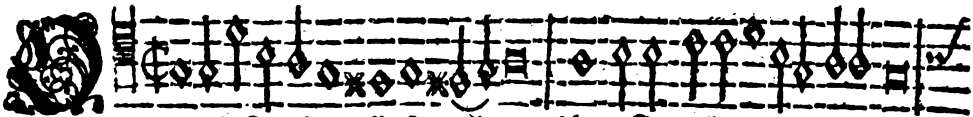

Neymiloſtiwěgſſj Otče náš / ty wždy wſtawičnau peči o nás máš.

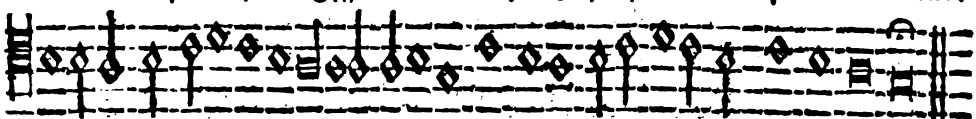

opatruge duſſi y tělo / aby oboge ſpaſeno / na wěky wěků w nebi bylo.

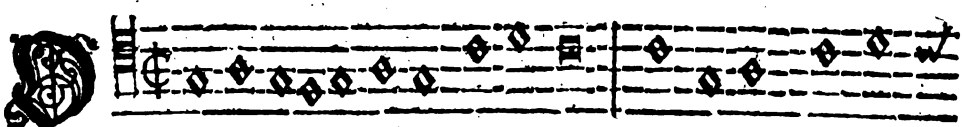

Neymiloſtiwěgſſj Otče náſs! ty wždy wſtawič-

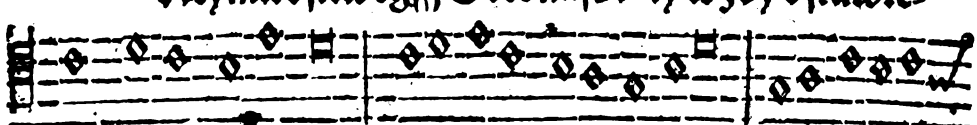

nau peči o nás máſs / opatruge duſſi y tělo / aby oboge

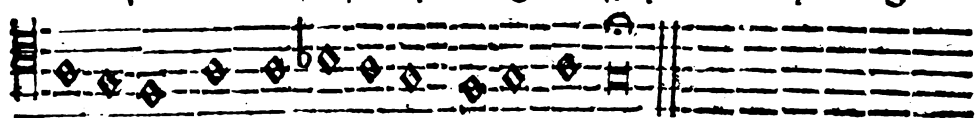

ſpaſeno / na wěky wěků w nebi bylo.

¶ Chowáſs nás wždy w ſwém miloſrdenſtwj / a w předrahém Kryſtowu včaſtenſtwj / hřjchů naſſjch nezpomjnage / a w nás djla ſpaſytedlná / dnem, nocý duchem ſwým dĕlage. ¶ Tobĕť z toho čeſt chwálu wzdáwáme / na tě ſe s miloſtj rozpomjnáme / ó rač to s námi wždy činiti / a deg ſe nám hodně ctjti / celý den wůli twau činiti. ¶ Obychom wždy we wſſem Boha ctili / dobré y zlé wſſe z rukau geho brali / činjc gemu dobrořečenj / w geho nás opatrowánj / měli ſwé celé potĕſſenj! ¶ Tebeť Bože Otče náſs wzywáme / důwĕrně za ducha twého žádáme / rač nám w prácech býti přjtomen / ať geſt den k twé chwále ſtráwen / včiň to pro gméno ſwé Amen.

Gako: Swatá Trogice Boże / na liſtu 402.

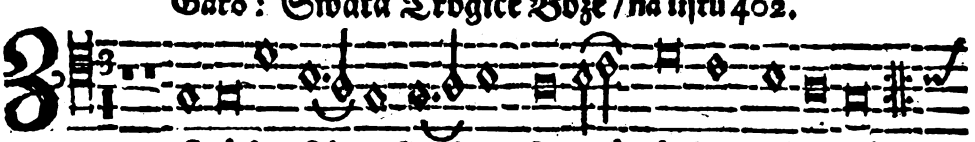

¶ Že ſy z pauhé miloſti / pominulé nocy / mne odewſſech ſſkod zloſtj / chránil ſwau pomocý. Proſým ponjžene / zbawiž mne zatracenj / odpuſť mi prowinĕnj / a odwrať wſſecko

zlé.

zlé. ¶Rač mne též swau miloſti/ tohoto dne chránit: před ďábelſkau chytroſtj/hanby, hřjchu zbawit. Před ohněm y wodau/ před chudobau a hanbau/ před wězenim, ſtnau dobau/ před zlau ſmrtj ſkodnau. ¶ Můg žiwot, duſſi, tělo/ y wſſecko to/ což mám/ poraučjm ti docela/ to wſſe opatrůg ſám. Dar twůg wſſecko geſt to/ rodiče, y přátely/ ochrañůg y dům celý/ wſy, dwory y město. ¶ Poruč Angelu swému/ ať nás mocně chránj: proti neſſtěſtj zlému/ a ďáblky zahánj. Ať swěta aukłady/ kde, a gak může ruſſj/ tělo y také duſſi/ pokuſſenj zbawj. ¶ Na Bohať gá spoléhám/ nebť on geſt mocný Pán: oňť mne račj zproſtiti/ neſſtěſtj ze wſſech ſtran: Gemuť gá w moc dáwám/ můg žiwot, tělo, duſſi/ nechť ſprawuge swau mocý/ gakožto Pán mocný. ¶ Nu chwalmež Boha nynj/ y čáſu każdého: za geho dobrodinj/ géž máme od něho. Proſýme pokorně/ aby po zdegſſj ſtraſti/ přál bytu w oné właſti/ kde bydło pokoge. ¶ Správce Duchownj, ſwětſké/ ó Bože gediný: w swé peči měg nebeſké/ wždy każdé hodiny. Patř na nás łaſkawě/ deg nám včenj zdrawé/ zahanb wſſecky neprawé/ każdé zlé Bludaře. ¶ Měg w swé ochraně ſwaté/ wrchnoſt, obec naſſj: chudé také bohaté/ mładé, také ſtaré. Chraň wſſechněch zde w cele před drahem, morem, hładem/ před wálkau, zhaubau, mordem/ z twé Otcowé wůle.

Miſtně

Pjſně na Modlitbu Páně/

Na Pozdrawenj Angelſké/ na Wěřjm w Boha/ a na Deſatero Božj Přikázanj.

Gako: Připrawme ſe wěrnj k modlenj.

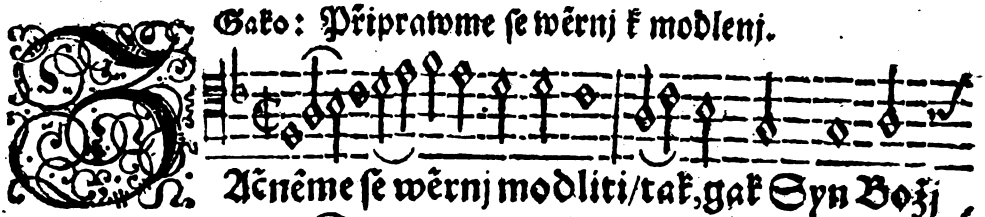

Začněme ſe wěrnj modliti/ tak, gak Syn Božj

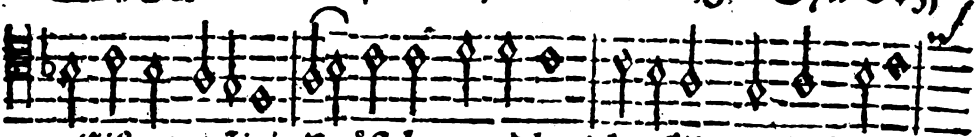

ráčil nás včiti. Spůſobu modlenj/ lepſſjho w ſwětě nenj/

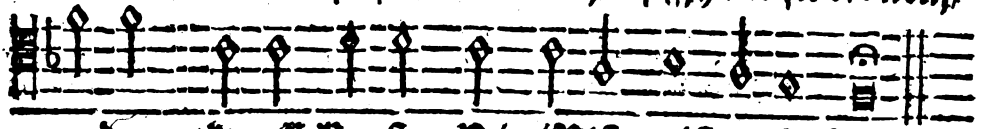

nad ten/ kterýž Kryſtus Pán Miſtr náſs nechal nám.

¶ Gehož ſlow rádi vzjwegme/ že wyſlyſſáni budeme/ dauffeyme/ geſtliže s wraucnoſtj/ a ſluſſnau pobožnoſtj/ modliti budeme/ protož takto řceme:

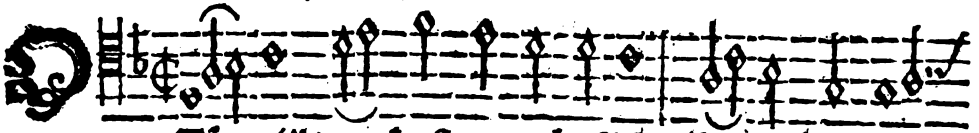

Tče náš/ genž gſy na nebeſých: Poſwěť ſe gméno

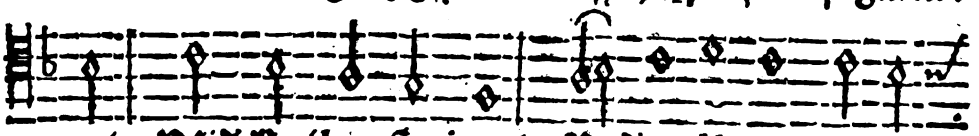

twé: Přiď Králowſtwj twé: Buď wůle twá/ gako

w ne-

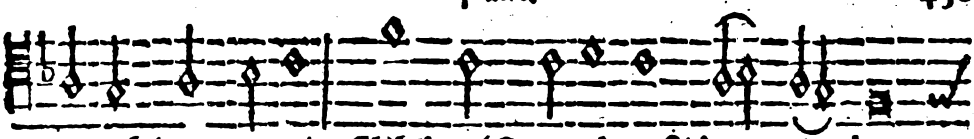

w nebi y w zemi: Chléb náſs wezdegſſj deg nám dnes.

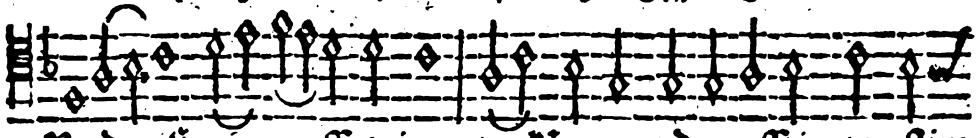

Y odpuſť nám naſſe winny/gakž y my odpauſſtjme naſſjm

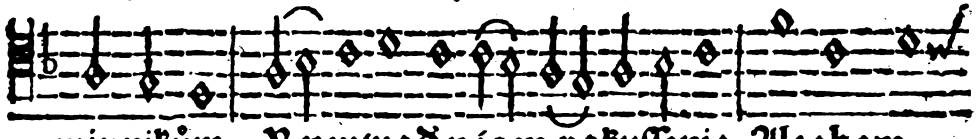

winnjkům. Y newwoď nás w pokuſſenj: Ale zbaw

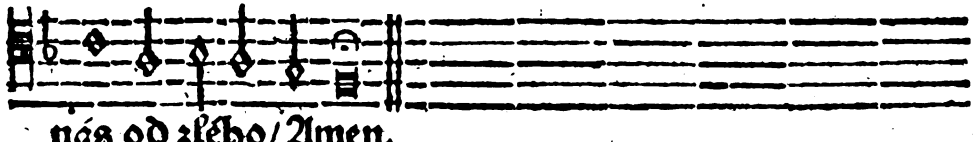

nás od zlého/ Amen.

¶ O neymiloſtiwěgſſj Otče/ ſlyſs modlitbu ſwého Syna náſs Tworče/ naplň gi a deg nám/ potřeby w nj ſložené/ pro hogné zaſlauženj/ w Kryſtu naplněné. ¶ Pohledniž na ſwé wěrné nynj/ potřebugjcý od tebe ſpaſenj; nerač opauſſtěti/ ani zamjtati nás/ ale ſpas z ſwé miloſti, Nebeſký Otče náſs.

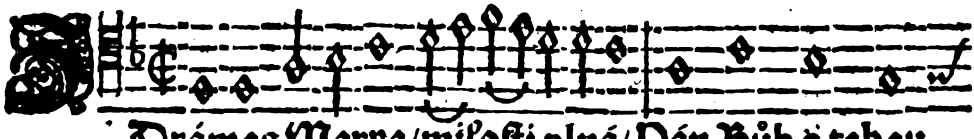

Dráwas Marya/ miloſti plná/ Pán Bůh s tebau.

Požehnaná s mezy ženami. A požehnaný plod žiwota

twé-

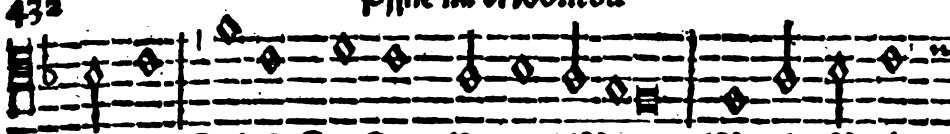

twého/Geżjſs Kryſtus. Gwatá Marya/Matko Bożj/

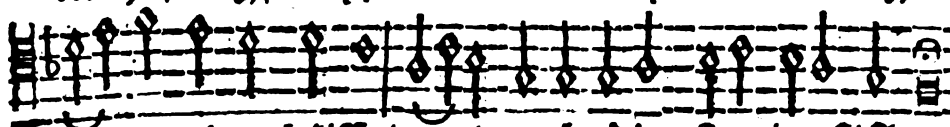

proſ za nás za hřjſſné/nynj, y w hodinu ſmrti naſſj Amen.

Gako: Otče náſs genž w Nebi bydljſs.

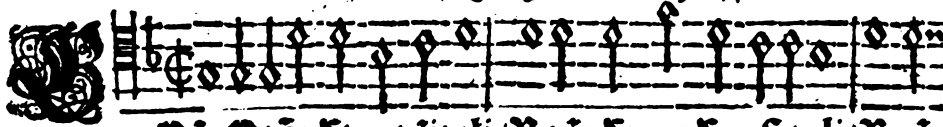

OżeOtče Gtwořiteli/Boże Gynu Gpaſyteli/Boże

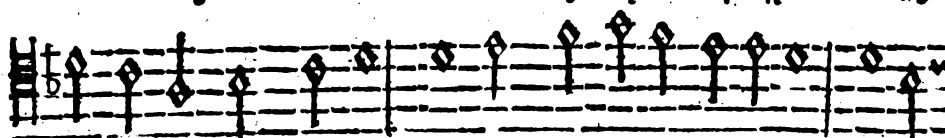

Duſſe Gwatý z Nebe/ Gwatá Trogice my tebe/ Bożе

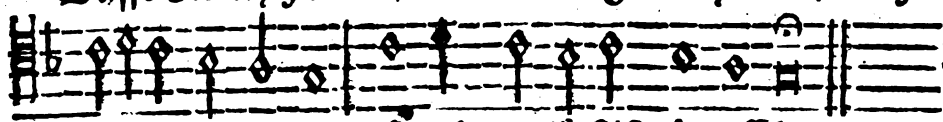

gediný wzýwáme/ że nás wyſlyſſjſs, dauffáme.

¶ Zachoweg nás do ſkončenj/ w Cýrkwe twé ſwaté wčenj/ ſkaz coſe od zlých dêge lſtně/ zpráwce y lid ať geſt żiwctně; moc a duch twúg k ſłowu ſe ſpog/ ať neſe owoce pokog. ¶ Na ſwau żeň wěrné dělnjky wyſſli Cýrkwe ſłużebnjky/ ſekty, kacýřſtwa, zlé roty/ z Cýrkwe wypleň ſſkodné pſoty; pohorſſenjm nedeg zroſtu/ bludné wwed w prawdu proſtau. ¶ Skowa twého protiwnjcy/ twau nechť ſe potrau prawicý; zkaz nepřjtele turka moc/ deg nám proti

němu pomoc / Králowſtwj ſwé kteréž zde máſs / zachoweg gé ó Králi náſs. ¶ Spomoz nám ó Gezu Kryſte / ſkrz twé narozenj čiſté / ſkrz twůg krwawý pot / a křiž / ſkrz twau hořkau ſmrt, y hrob týž / ſkrz wzkřiſſenj z mrtwých tebe / ſkrz twé wſtaupenj na nebe. ¶ Zachoweg ſwau ſwatau Cýrkew / gegjžto draze wážiſs Krew / chraň duſſi, tělo / y ſtatek / odwrať od nás ſſkody zmatek / wálku, wognu, meče, kordy / různice / bog / krwe / mordy. ¶ Knjžatům / Králům / Pánům wſſem / ať dobře ſprawugj owſſem / deg ſwau miloſt w každé době / ať pokog ljbugj ſobě / warugjce ſe wſſj zloſti / nepokogů, neſwornoſtj. ¶ Cýſaři Křeſtianſtwa Pánu / wjtězſtwj deg w każdau ſtranu / zruš nepřátel Křeſtianſtwa lſti / dobrými radami pocti / Wrchnoſtem městſkým požehneg / poručené ge ſobě měg. ¶ Oſenj kteréž w poli geſt / požehneg nám twá Božſká čeſt / oſtřjheg ho każde chwjle / od krupobitj, nechwjle; degž když wezdegſſj chléb máme / ať ho k twé cti požjwáme. ¶ Bjdným ſwé miloſrdenſtwj / zgew w nauzy / w nebezpečenſtwj; ſaužených ſrdce potěſſůg / trpkoſt gich ſladkých promněſſůg; ſyrotkůw deg pomoc w ſtutku / ctných wdow potěſſůg w zármutku. ¶ Odwrať od těhotných matek / pri porodu, y wždy zmatek; djtkám mdlým, lidem nemocným / rač býti Pane pomocným / wzdraw duſſi. shlad hřjch, winnu / těš ge w poſlednj hodinu. ¶ Přiſpoř wſſem trpěliwoſti / genž gſau bez winny w těžkoſti / zproſſt ge rukau nepřátel zlých / změň ſtráſt, bjdu, wězenj gich / kteréž wedau na ſmrt w muku / těſs ge až w poſlednjm cuku. ¶ Zachoweg nás wſſeligaké; zlé přjhody, hanby také / bludů, hřjchu, neprawoſtj / gedů, nepřá-

telſſých zloſtj/ wody, ohně, drahot, moru/ vmoř wſſe zlé w lidſkém tworu. ¶ Nedopauſſtěg na nás gdaucých/ſſlaku, nemocý padaucých/ſmrtj náhlých, pryſkyřů, hljz/ hřjch náš ne w prchliwoſtj wiz/ ale w ſwém miłoſrdenſtwj/ wywed z nauze w bezpečenſtwj. ¶ Pane odpuſť hřjch, winny nám/ y naſſim nepřátelům ſám/ deg ať my též odpauſſtjme/ ſewſſemi ſe pokogjme/ ſpomoz hřjſſným ať kagj/ miłoſti ſrdcem žádagj. ℣ O! nechť nás ſwau łſtj ſſatanáſs nepotrhá, buď ſtrážce náš/ ohniwé ſſipy geho zmeť/ odwrať ge od nás naň zas zpět/ neopauſſtěg nás w nauzy wſſj/ když nás ſwět łáká, pokauſſj. ¶ Kryſte prawý Synu Božj/ Kryſte naſſe wěčné Zbožj/ Beránku Božj Kryſte náſs/ genž ſám hřjchy ſwěta ſnjmáſs/ genžs žiwota žiwý pramen/ ſmiług ſe nad námi/ Amen.

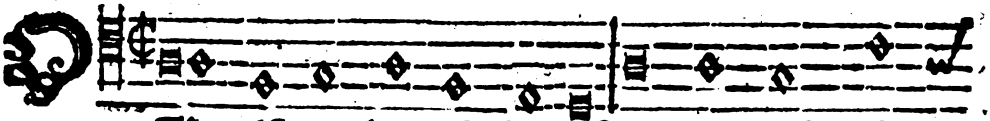

Tče náſs genž w nebi bydljſs/ a nám wſſem ſpo-

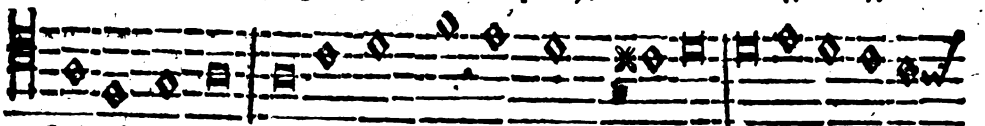

lečně weljſs/ w bratrſké łáſce wžDy ſtáti/ tebe za pomoc

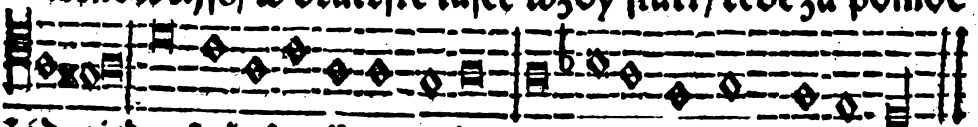

žádati/ degž ať tě za Otce máme/ a celým ſrdcem wzýwáme.

℣ Poſwěť ſe twé ſwaté gméno/ rač ſłowa twého ſemeno/ w nás wſſech čiſté zachowati/ deg nám ſwatě obcowati/ křiwého včenj nás zbaw/ wſſecky bludné duſſe wzdraw.

℣ Twé

¶ Twé Králowſtwj rač přigjti/zde y na nebi w nás býti/ Ducha ſwatého w ſrdce wlij/ať s ſwými dary w nás bydlj/ wſſeliké zlosti ďábelſké/ vchoweg Cýrkwe Křeſtianſké. ¶ Děgž ſe wždy twá ſwatá wůle/ gak na nebi tak zde dole; poſſleſſli kdy na nás žalosť/ deg nám mjti trpěliwosť; ďábla y naſſi wůli zkau/ zruſs a dokoneg wůli twau. ¶ Deg nám dnes náſs wezdegſſj chléb/ naſſemu tělu wſſech potřeb/ deg nám vſtawičný pokog/ odwrať od nás nemocy bog/ zbaw nás lakomſtwj/ y péči/ rač nás krmiti twau řečj. ¶ Wſſelikě naſſe winny nám odpuſť Otče pro ſebe ſám/ gakož y my odpauſſtjme/ což proti ſobě winjme/ deg nám w láſce žiwot weſti/ weſpolek břemena neſti. ¶ Newoď nás w pokuſſenj/ ſkrze ďábelſká ſwedenj/ na prawau y lewau ſtranu/ buď wždy při nás ſwau ochranau/ degž nám mjti wjru ſylnau/ na twém ſlowu neomylnau. ¶ Z wſſeho zlého wyſwoboď nás/ neb geſt zde nebezpečný čas/ zbaw wěčného zatracenj/ a deg nám w dobrém ſkončenj; při ſkončenj buď náſs wůdce/ poraučjmeť ſe w twé ruce. ¶ Neboť twé geſtiť Králowſtwj/ twá moc/ ſyla/ y Cýſařſtwj/ čeſt, ſláwa, také welebnoſť/ y wſſelikáď důſtognoſť/ od wěčnoſti bez přeſtánj/ gjž konce žádného nenj. ¶ Amen řcemež giž ſpolečně/ a wěřmež tomu ſrdečně/ že to Bůh dá bez pochyby/ pro ſwé ſwaté wěrné ſliby/ ſkrz ſwého miléhо Syna/ Pána Kryſta/ Hoſpodina.

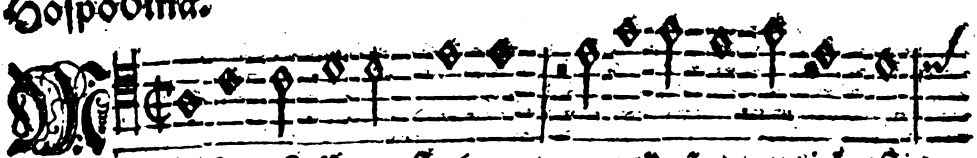

Odlmeſe Otcy ſwému/ w pokoře/ a w tichoſti/

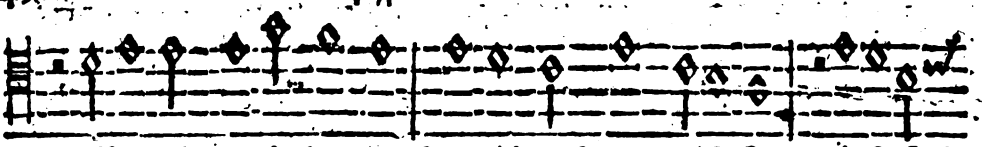

wTrogicy nedjlnému/ktorýž geſt na wýſoſti/ten ſe ſmi-

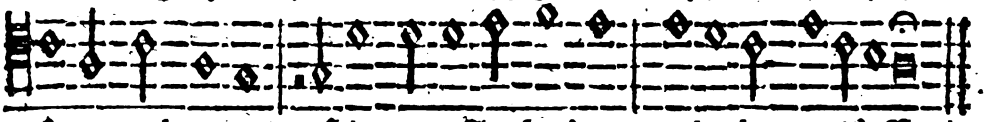

ſuge nad námi/zač ho proſýti budem/nebudem oſlyſſáni.

¶ Ey Pán ráčil mluwiti k Včedlnjkům ſwým miłým/ kdyż měł od nich odgjti/ promluwił gakżto k wěrným/řka; zač proſýti budete/ proſtřednjka mne máte/ we gménu mém wezmete. ¶ Tlucmeż na dwéře gehó/ pokud chce otewřjti/ přeſtanauc wſſeho złého/ neb máme odſud gjti/ před Pána welmi maudrého/ortel hrozný ſlyſſeti/na člowěka hřjſſného. ¶ O zauſſałý člowěče proč gſý tak zatwrzený/ że ſe dáwáſs/ ſwé wolně/ w převkrutné trápenj/ weż żeł Rukogmi nebude/ geſtli v wěčný oheň żiwot twůg podán bude. ¶ Ey dwéře otewřené/ Pán miłoſtj daruge/ każdý kdoż proſý beře/ ať ſe hřjchů waruge/ nebudeł w niczem oſlyſſán/ tak ráčił zaſljbiti wěřjcým naš miły Pán. ¶ Otče náſs genż gſý w nebi/ proſýme twé miłoſti/ ſlyſs nás hřjſſné na zemi/ w této bjdné żaloſti/ poſwětiż nás gménem ſwatým/ nad námi ſwjtězyti nedeg ďáblům proklatým. ¶ Přigdiż k nám Králowſtwj twé/nynj, také při ſmrti/ neopauſſtěg Owcý ſwých/ kteréżs ráčił ſtwořiti/ gižť ſe na miłoſt dáwáme/ gakżkoli ráčjſs chtjti/ ſtaň ſe wůle twá Pane. ¶ Chléb duſſem k obżiwenj/ nadpodſtatný Nebeſký/ téż tělům k poſylněnj/ náš wezdegſſj z zemſký/ ty genż

nebem,

nebem, zemj wládneſs/pokrm předkem duchownj/y tělesný deg nám dnes: ¶ Odpuſť nám naſſe winny/ gákož my odpauſſtjme/ každému nepřjteli/ neb twým ſlowům wěřjme/ že též račjſs odpuſtiti/ w den neyžaloſtiwěgſſj/ w počet wěrných přigjti: ¶ Zbaw nás y pokuſſenj/ na duſſi y na těle/ rač dáti poſylněnj/ ať můžem nepřjtele/ toho/ genž nám chce ſſkoditi/ přemocy ſkrze tebe/ a tak deg ſwjtězyti. ¶ Tě neymocněgſſj Bože/ mocného wyznáwáme/ w této ſwaté modlitbě/ k tobě ſe vtjkáme/ aby nás ráčil ſlyſſeti/ we gménu ſyna twého/ wſſecky wěrné ſpaſyti.

Gako: Ey wſtáwagjce/ na liſtu 404.

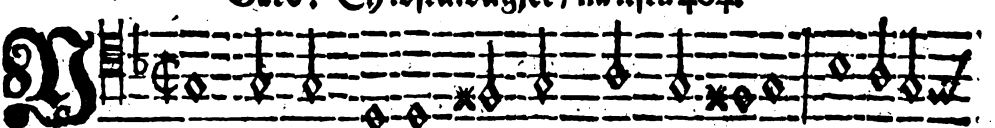

Vž wſſickni ſpolu/ kleknauc na kolena/ děkůgme

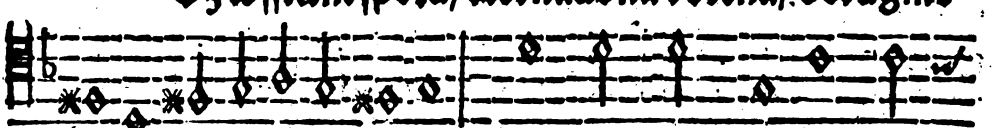

Bohu/ Stwořiteli ſwému/ wzdáwegmež chwálu/ čeſt/

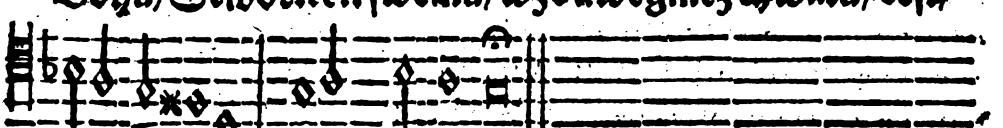

djky a ſláwu/ Synu Božjmu.

¶ Modlitba ſwatá/ wraucně včiněná/ z ſrdce čiſtého/ a ponjženého/ w láſce, w miloſti/ bez wſſeliké zloſti/ pomáhá doſti. ¶ Wſſemohaucýho/ Boha nebeſkého/ mocně ſwazuge/ k hřjſſným nakloňuge/ těſſj Angely/ zloſtně trápj ďábly/ nebe proráží. ¶ Mocnoſt modlitby/ když Swatj poznali/ w čaſu potřeby, k nj ſe vtjkali/ wěcy předjwné/

ſkrz

ſkrz ni prowodili / nám příklad dali. ¶ Mogžiſs pokorný / Bohu welmi wzáctný / když mĕl modlitby / za swůg lid Židowſký / Boha geſt držal / by hřichůw netreſtal / wſſech nemordowal. ¶ Puſt mne Mogžiſſy / nad lid který hřeſſj / ať gey zahkadjm, geſt welmi odporný / Mogžiſs pak dále / modlil ſe a ſtále / ruce zdwihage. ¶ Jozue Wůdce / w Jzraelſké wálce / s pomocy Božſké / pobil Amorregſké / když k Bohu wolal / za pomoc ho žádal / ſſtiaſtně bogowal. ¶ Žádal geſt Boha / za wĕc nepodobnau / by ſlunce ſtálo / a ſe nehýbalo / cožkoli proſyl / od Boha wyproſyl / ſlunce zaſtawil. ¶ Hned od počátku ſwĕta do ſkonánj / nikdý geſt nebyl delſſj den na zemi / což Bůh včinil / by modlitbu ſchwálil / a nás k nj wzbudil. ¶ Dawid Král mocný, a Prorók wznešſený / že Boha hněwal / ſrdečně litowal / w nocy přiwſtáwal, s pláčem ſe modljwal / za miloſt žádal. ¶ Ošalomaun maudrý, k tomu Král pokogný / když chrám dokonal / Bohu podĕkowal / weſſel do chrámu / a činil pokłonu / ruce ſpiaw wzhůru. ¶ Na Bohu žádal, aby ten chrám přigal / a w něm każdému pomoh pobožnému / ochotně ſłyſſal / obĕti přigjmal / požehnánj dal. ¶ Půl čtwrta léta trwala ſuchota / pro hřichy lidſké Oblaky nebeſké Eliáš zawřel / nikdý deſſt neprſſel / když k Bohu wpĕl. ¶ Cpĕt ſe modlil, a Bůh hned deſſt wylil / ó gak geſt mocná modlitba nábožná! zlého ſproſſtuge / w nebi rozkazuge / ďábły ſtrocuge. ¶ Ezechyáš Král / když geſt těžce ſtonal / s pláčem ſe modlil / k ſtěně ſe obrátil / Bůh nad nim nemſtil / od nepřátel ſproſtil / zdrawj mu prodlil. ¶ Manaſſes zlý Král / mnoho Boha hněwal / hřichy mrzkými / a neſtiſlnými / wſſak ſkrz modlit-

dlitbu / zas miły był Bohu / ſłaužił mu znowu. ¶ Tobiáš dobrý, a muž bohabogný / Bohu ſe modlił / Angel mu wygewił / že geho prosby / před trůn każdé doby / přednáſſj w nebi, ¶ Geżjſs Kryſtus Pán / kdyż z nebe ſtaupił k nám / w dům modlitebnj / w chrám Bohu oddaný / hned z mládj chodił / by Zákon naplnił / nás k témuž wzbudił. ¶ W chrámě wčjwał / Bohu chwálu wzdáwał / bezbożné treſtał / z chrámu wen ge wyhánėl / by nečinili lotrowſké peleſſe přjſſně rozkázał. ¶ Negednom w chrámě / ale také ginde / we dne, y w nocy / modlił ſe geſt Otcy / ráno přiwſtáwał / celau noc neſpáwał / w modlitbě trwał. ¶ Co geſt Pán činił / tomu ſłauhy učił / welj proſyti / vſtawičně tłaucy / pilně hledati / a nepřeſtáwati / k Bohu wołati. ¶ Geżjſs w zahradě / na ſwau twář padage / s pláčem ſe modlił / krwawě ſe potił / ſwé k prosbě zbudił / gim wſtáti poručił / bděnj vložił. ¶ Wiſe na Křjži Geżjſs miloſtiwý / ráčił wołati / s pláčem ſe modliti: Otče můg miły / odpuſt hřjſſným winny / genż mne křižugj. ¶ Apoſſtołowé, Kryſtowi Poſłowé / w prosbách trwali / Geżjſſe żádali / za nepřátely, za lidſké ſpaſenj / w dobrém ſtrwánj. ¶ Swatj modlitbau hory přenáſſeli / ginj ſwau prosbau lwům vſta ſwázali / ginj tauž měrau / hład, žjžeň zahnali / mrtwé křjſſyeli. ¶ Náſledúgmež gich / tak welikých Swatých / w dobrém činěnj / a w čaſtém modlenj / obzwłáſſtně Kryſta / genż geſt ceſta / y prawda giſtá. ¶ My obtjżenj / hřjchy poraženj / aſpoň onoho hřjſſnjka zgewného / w modlitbě małé / náſledúgme mile / wſſak ponjżeně. ¶ Cjiſtá modlitba / s poſtem y almużna / obět takowá / před Bohem geſt wzáctná /

neb

neb ctnosti množj/ dáwá milost Božj/ nás s Bohem mjřj. ¶ Modlitba wraucná/ práwě ponjžená/ gest posel wěrný/ k dobrému spůsobný/ nebe prorážj/ k twáři Božj kračj/ wssecko obdržj. ¶ Gežjssi Kryste/ Synu Panny čisté/ rač nás naučiti/ w prawdě se modliti/ bychom zde časně/ potom w nebi wěčně/ tě ctili sstiastně/ Amen.

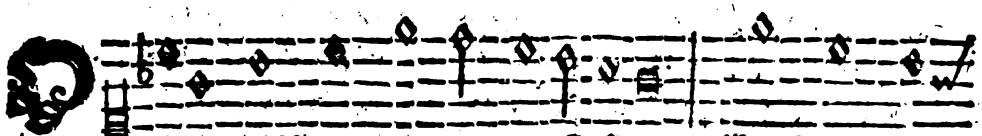

Otče buď twé gméno poswěceno/ Králowstwj

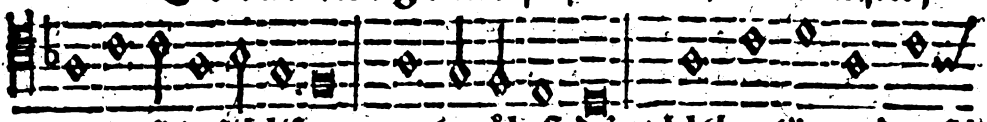

twé také přibljženo/ twá wůle se děg/ chléb náš wezdegssj

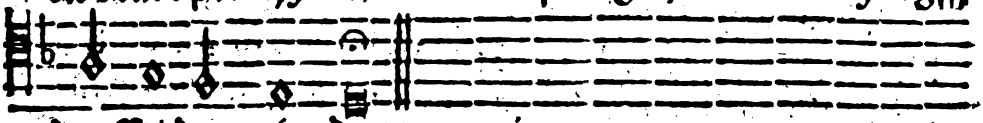

dnessnj den nám deg:

¶ Odpusť nasse winny nám hřjssnjkům/ gakož my činjme swým winnjkům/ aniž nás vwoď w pokussenj, z zleho nás wyswoboď: ¶ Amen nynj wssickni spolu řceme/ kteřjž tomu celým srdcem chceme/ ať se to stane/ spomozyž nám Gezu Kryste Pane. ¶ Zdráwás Marya/ milosti plná: Pán Bůh s tebau: Ty sy požehnaná mezy ženami/ nenjť tobě rowné mezy wssemi. ¶ Požehnaný plod žiwota twého/ Gežjss Krystus/ Syn Otce wěčného/ genž z nebe sstaupil/ aby hřjssné swau smrtj wykaupil. ¶ Swata Marya Matko Božj ctná/ hřjssnjků orodownice mocná/ pros za nás nynj/ y w hodinu smeti nassj/ Amen.

Gako:

Gako: O Wſſemohauch Boże náſs. na liſtu 398.

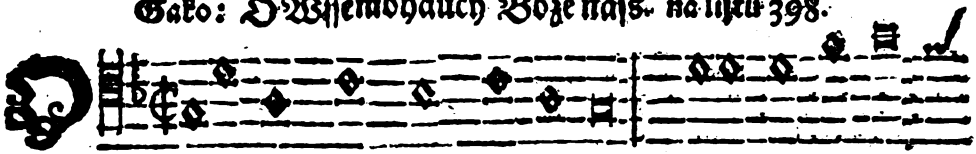

Tče náſs genž gſy w nebeſých / vſlyſs modlitbu

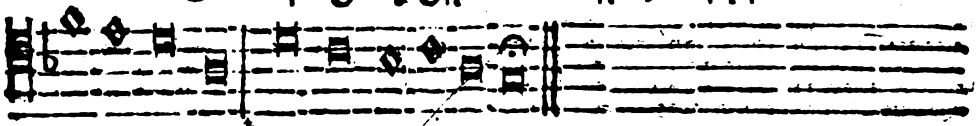

djtek twých / w Kryſtu zaljbených.

¶ Poſwěť w nás twé ſwaté gméno / ať geſt od nás zwelebeno / ſkutkem oſlaweno. ¶ Králowſtwj twé w nás rozmnožug / duchem a ſlowem ſwým zprawug / wjrau nás naplňug. ¶ Deg ať twá nebeſká wůle / děge ſe na zemi dole / vſtawičně cele. ¶ Chléb každodennj dnes nám deg / o duſſi, tělo, peči měg / a prácem požehneg. ℣ A odpuſť nám naſſe winny / gakož odpauſſtjme y my / mjřjc ſe s bližnjmi. ¶ Newwoď nás w pokuſſenj / wſſak gſme twogi wywolenj / w Kryſtu zaſnaubenj. ℣ Ale wyſwoboď od zlého / zproſť zatracenj wěčného / ďábla vkrutného. ℣ Ať geſt známé twé Králowſtwj / moc, y ſláwa twého panſtwj / nynj y w wěčnoſti. ℣ Amen řceme s duwěrnoſtj, to včinj Bůh z miloſti / w Kryſtowé hodnoſti.

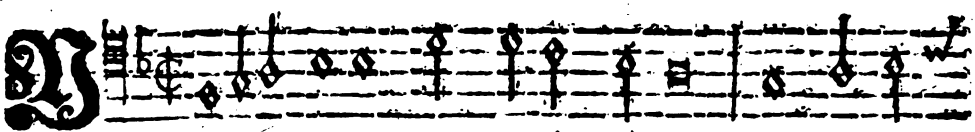

Wěſſý Otče, wſſech wěcý Tworče / twé ſwaté

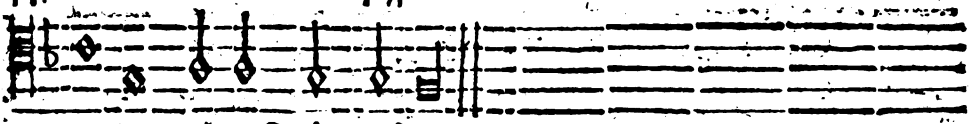

gméno, ať geſt zde ctěno.

¶ Přiď twé Králowſtwj, duchownj Panſtwj/ twá ſwatá wůle, ať geſt zde dole. ¶ Dèg chléb wezdegſſj, y žiwnůſtku wſſj/ pokog, ctnau Wrchnoſt, na zdrawj čerſtwoſt: ¶ Hřjch, neprawoſti odpuſť z miloſti/ tak gakž my bližnjm odpauſſtjme ſwým: ¶ Nám w pokuſſenj, ďábla ſwedenj/ nedeg padati, rač pomoc dáti: ¶ Wyſwobod z zlého, wěčně ſkodného/ neb Králowſtwj, čeſt/ y ſláwa twá geſt: ¶ Amen nás Pane/ degž ať ſe ſtane/ pro zaſlauženoſt, Kryſtowau hodnoſt.

Gako: Děkugemeť Obránce náſs.

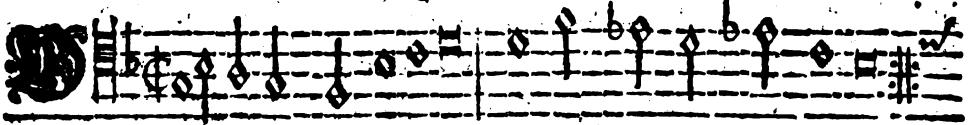

Ťe náſs genžs na wýſoſti/ poſwěť ſe gméno twé w nás.
Přiď twé k nám bjdnym Králowſtwj: děg ſe wůle twá při nás.

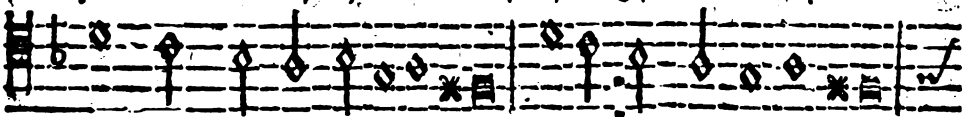

Deg chléb, odpuſť prowinenj. Newwoď nás w pokuſſenj.
Pro Kryſta Sy na milé ho/ a přehořkau ſmrt geho/

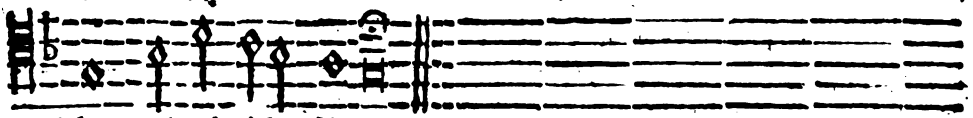

Zbaw nás od zlého/ Amen.
Beránka newinné ho.

¶ Zdráwa buď Panno Marya/ plná Božj miloſti. Pán Bůh

Bůh s tebau / gemužs milá / pro swé obzwlásstnj ctnosti. Požehnanás mezy wssemi ženami / po wssj zemi / žádná ti rowná nenj. ¶ Gežjss / plod žiwota twého / gest také požehnaný. Pros Marya / Matko geho / za nás hřjssné Křestiany / nynj w potřebě nyněgssj / a zwlásst w neyposledněgssj hodinu smrti nassj.

Gako: Djky Bohu wzdegme / na listu 403.

O Bože Otče náss / genž w nebi přebýwáss / poswěť se gméno twé w nás djtkách twých / ať gsme služeb twých ¶ Pilnj na každý čas. Přiď Králowstwj twé w nás / Duch swatý přicházeg s dary swými / a buď wždy s námi. ¶ Děg se y twá wůle / gak w nebi, tak dole / zde na zemi / ať gest mezy námi ctné obcowánj. ¶ Chléb náss deg w každý den / gehož potřebugem / giné wěcy k pohodlj nassemu / přidáweg k němu. ¶ Odpusť nasse winny / gakž odpausstjme my nassjm bližnjm, čiň s námi swau milost / množ lásku, swornost. ¶ Pokussenj zlého / zachoweg každého / ať zůstáwáme bezpečnj w tobě / deg milost k sobě. ¶ Zbaw wsseho zlého / zwlásst ďábla zlostného / by nemoh sskodit na dussi / těle / nám žádné chwjle. ¶ Neb twé gest kralowstwj / sláwa, moc, wsse panstwj / buď nassjm laskawým Otcem / Pánem / na wěky Amen.

Gako: Minula nočnj hodiná / na listu 402.

MIlý Otče náss Nebeský / okem swým litostiwým wzhlédni na nás swůg lid zemský / k toběť se vtjkáme / tě srdcem vsty wzýwáme. ¶ Y poswěť se w nás twé gméno / ať gest od nás chwáleno, sláweno / y zwelebeno / po wssem okrssjku zemském, wssudy ať gest rozssjřeno. ¶ Krá-

lowstwj twé rač přigjti / Cýrkew swatau Chot milau rač w něm sobě zde sstjpiti / ať by gi ssatan lstiwý, w ničemž nemohl sskoditi. ¶ O buď wůle twá wždy s námi / genž byla od počátku / ta buď do swěta skonánj / řeď nás swým Swatým Duchem / a deg nám swé požehnánj. ¶ Lámeg chléb twůg nám djtkám swým / dussi syt slowem Božjm / a tělo chlebem wezdegssjm / deg pokog swornost lásku, w tomto nebezpečném času. ¶ A odpusť nám nasse winny / gakož winnjkům nassjm, wolně odpausstjme y my / ó smilůg se nad námi / pro Krystowo zaslauženj. ¶ Skrz Ssatana wraha lstného / nevwoď w pokussenj / ale zbaw od wsseho zlého: nebo twé gest Králowstwj / twá moc, sláwa y Cýsařstwj / od wěků až na wěky / Amen řceme spolu wssickni.

Gako: Gakož o tom Prorocy. Neb: Pane w prchliwosti twé.

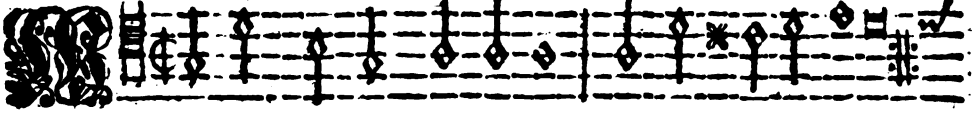

Jeřmež w Boha gednoho / Otce wssemocného /
Kterýž nebe y zemi / stwořil gest z ničeho.

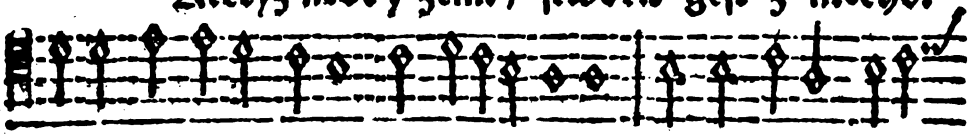

Wěcy též widitedlné / y newiditedlné / na oblohách nebe-

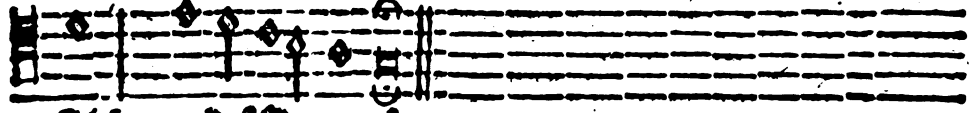

ských / y okrsslku země.

¶ Wěřmež w Krysta Gežjsse / Pána gediného / splozeného

ho před wěky/ a nestwořeného. R°/ Swětlo z swětla. a z Boha prawý Bůh splozený/ Otcy w podstatě rowný/ Syn gednorozený. ¶ Kterýž pro nás pro hřjssné/ ráčil se snjžiti/ počat z Ducha swatého/ a se naroditi. R°/ Z čisté Panny Marye/ nám gsauce podoben/ vkřižowán/ y vmřel/ y w zemi byl pohřben. ¶ Dussj z křjže do pekel, potom mocně sstaupil/ a pogma wěrných dusse/ ssatana oblaupil. R°/ Třetj den wstaw, hrobowé pečeti nezrussil/ kamenem nehna/ z mrtwých wstal a swé potěssil. ¶ Wedlé Prorockých Pjsem/ obžiwen swau mocý/ wstaupil gest na nebesa/ k Bohu swému Otcy. R°/ Odtud žiwé y mrtwé přigjt má sauditi, od něhož/ gak kdo žiw byl/ odplatu má wzýti. ¶ Wěřmež w Ducha swatého/ swatých Těssitele/ z Otce, Syna, posslého/ wssech obžiwitele. R°/ Cýrkew swatau Choť Páně/ gednu Katolickau/ w njž sami sprawedliwj/ spasenj dostanau. ¶ Wssech Swatých obcowánj/ zde z wjry držjme/ a hřjchůw odpusstěnj/ skrz Swátosti máme. R°/ Též těla z mrtwým wstánj/ potom žiwot wěčný. Popřeg nám tam přigjti/ ó Gežjssi mocný! Amen.

Tauž notau/ neb gako: Pane w prchliwosti twé.

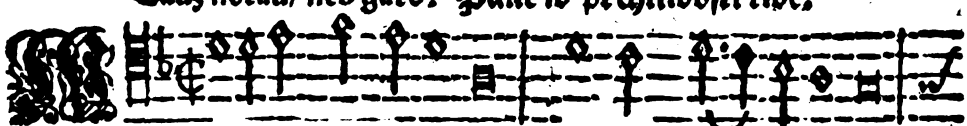

Jeřjme w Boha Otce/ wssecko mohaucýho/

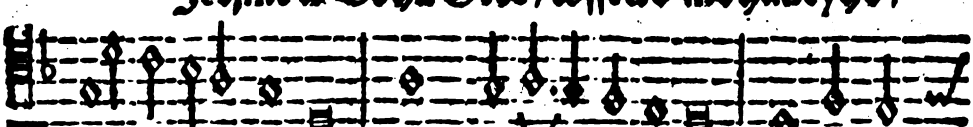

nebe y země tworce/ wsse zprawugjcýho/ y w gedno-

ho

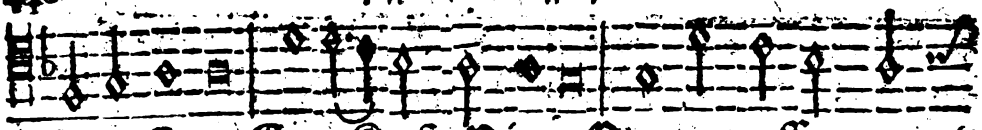

ho nasseho/ Gezu Krysta Pána/ Otcy we wssem row-

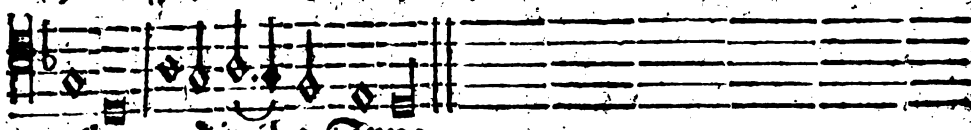

ného/ gediného Syna.

¶ Kterýžto sstaupil z nebe/ pro nasse spasenj. Zmařil samého sebe/ w lidském přirozenj. Z Ducha swatého gistě geho gest wtělenj, z Marye Panny čisté/ geho narozenj. ¶ Bůh prawý, nesmrtedlný/ Syn Otce wěčného/ včiněn Syn smrtedlný/ člowěka časného. Vkřižowán gest pro nás/ pod Pontským Pilátem/ krwj swau wykaupil nás, ne střjbrem, ni zlatem. ¶ Trpěl, vmřel, y pohřben/ do pekla gest sstaupil/ zas z mrtwých wstal třetj den/ na nebesa wstaupil. Giž tam sedj slawný gsa, na prawicy Otce/ odtud přigde mocný gsa, žiwých mrtwých Saudce. ¶ Také w Ducha swatého my wssicknj wěřjme/ Otcy Synu rowného/ gednau poctau ctjme. Wěřjme Choť Krystowau, gednu swatau Cýrkew/ gjž gest dal milost nowau, prolil za nj swau krew. ¶ Wsse dobré že společně, wssickni wěrnj magj/ genž w swatém/ vstawičně, obcowánj stogj. Wyznáwáme geden křest genž na pogisstěnj/ Pánem Krystem zřjzen gest/ hřjchůw odpusstěnj. ¶ Y žiwot wěčný mjti/ skrz Krysta wěřjme/ o degž nám po smrti, Otče náss, prosýme. Kdežto tě wždy chwáljce/ nikdy nevstanem/ s Angely zpjwagjce/ wěky wěkůw/ Amen.

Gako:

Gako: Zdrawá genž gſy pozdrawena.

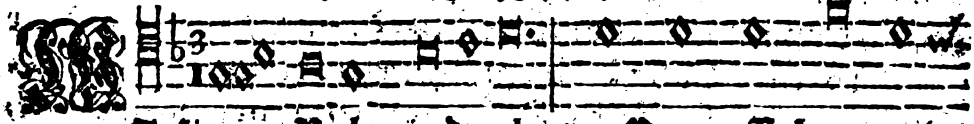

Jeřjme w Boha gednoho / w Otce wſſech mocné-

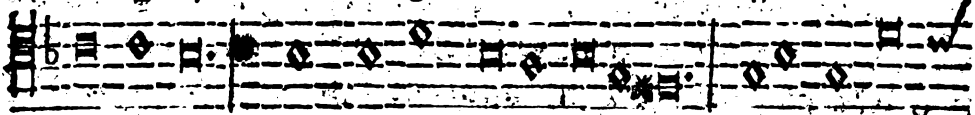

ho / toho / genž ſtwořil nebe y zemi / řjdj, wládne

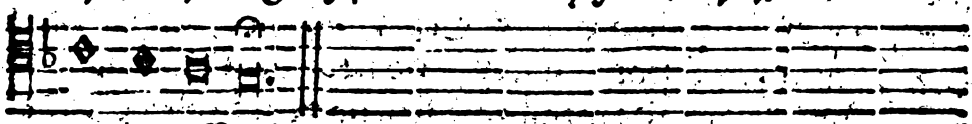

námi wſſemi.

¶ Y gednoho Syna geho / Gežiſſe Pána naſſeho / genž gſa Otcy ſwému rowny / učinen člowěk pokorný. ¶ Počal ſa z Ducha ſwatého / narodil ſe z přečiſtého žiwota Márye Panny / trpěl za nás hrozné rány. ¶ Pod Pilátem vkřižowan / vmřel / y w hrobě pochowán / wyſwobodil duſſe ſwatých / třetj den mocně wſtal z mrtwých. ¶ Slawně wſtaupil na nebeſa / giž na prawicy Otce gſa / odtud zaſe má přigjti / žiwé y mrtwé ſauditi. ¶ Wěřjme w Ducha ſwatého / Otcy y Synu rowného / y ſwatau Cýrkew obecnau / Kryſtowau chot wywolenau. ¶ Swatých obecné ſpolčenj / hřjchůw naſſich odpuſſtěnj / wěřjme ze mrtwých wſtanem / také žiwot wěčný Amen.

Gako: Nowá radoſt nowého / na liſtu 6.

Wjeřme w gednoho Boha, Pána neywyſſſiho / Otce wſſemohaucýho / wſſecko geſt ſtwořeno od něho / cožkoli můž widjno býti / také což ſe nemůž ſpatřiti.

¶ Wěř

¶ Wěřjme y nasseho Gezu Krysta Pána / Boha wěčného Syna / s njmž geho bytnost gest předjwná / gest Syn Otce gednorozený / Bůh z Boha nikdý nestwořený. ¶ Swětlo z wěčného swětla / Bůh z Boha prawého / nevčiněn od něho / spolu rowný w podstatě geho / skrz něg wssecko gest včiněno / w nebi y w zemi což stwořeno. ¶ Kterýžto pro nás lidi pro nasse spasenj / sstaupil z nebe na zemi / wtělil se w žiwot čisté Panny / tak lidské přirozenj přigal / w kterémžto na swětě obcowal. ¶ Trpěl muky, vmrtwen / třetj den z mrtwých wstal / k Otcy se do nebe bral. w tom člowěčenstwj, kteréž zde wzal / zase sem na tento swět přigde / žiwé y mrtwé saudit bude. ¶ Wěřmež w Ducha swatého / wssech obžiwitele / Cýrkwe poswětitele / zprosstěnj hřjchůw kazatele; w té wjře když z mrtwých wstaneme / žiwota wěčneho dogdeme. ¶ W té nebeské radosti / kdež gest na wýsosti / Pán Bůh náss w swé slawnosti / s milým Synem / y s swatým Duchem / aby byl od nás wěčně chwálen, ctěn, slawen / řcemež spolu Amen.

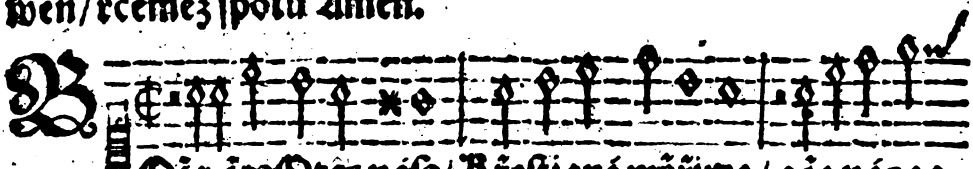

Bože, žes Otec náss / Křestiané wěřjme / a že nás za

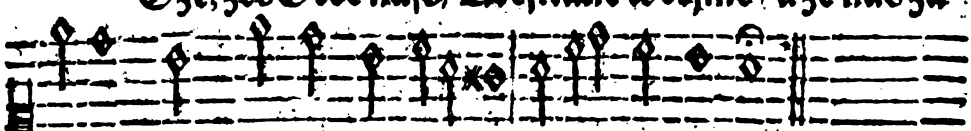

djtky máss / z toho se těssjme / a tebe chwáljme.

¶ Ty Stwořitel gsaucý / sám nebe země / Bůh můg / Pán wssemohaucý / nezarmautjm sebe / mage Otce tebe.

¶ Tys

¶ Tys mne ſtwořil, mnĕs dał tĕło, také duſſi/ rozum y ſmyſły wzdĕłał/ zdrawé oči, vſſi/ y wſſe ctnĕ, gakż ſłuſſj. ¶ To wſſe zachowáwáš w ſwé wſſemohaucnoſti/ pokrm y odĕwdáwáſs/ mnĕ y wſſem/ z miłoſti/ a chránjſs w bjdnoſti. ¶ Pane Gezu Kryſte/ Synu Boha Otce/ zplozený z Panny čiſté můgs Pán, gá twá owce/ aud twé ſwaté obce ¶ Dauffám, wĕřjm w tebe/ tys pro mé ſpaſenj/ přiſſeł a ſtaupił z nebe podſtaupiłs trýznĕnj/ hořké vmučenj. ¶ Pod Pontſtým Pilátem trpĕłs ſmrt vkrutnau/ ne ſtřjbrem/ ani złatem/ kaupiłs mne, ale twau/ krwj drahau ſwatau. ¶ Twá ſwatá drahá krew hřjchů mne zproſtiła/ peklo, ďábła, Bożj hnĕw/ ſmrt wĕčnau zkazyła/ żiwot mi dobyła. ¶ Miłoſt Bożj doſtał čłowĕk ſkrze tebe/ nebs ty Pane z mrtwých wſtał/ wſtaupił ſy na nebe/ tjmť gá tĕſſjm ſebe. ¶ Na prawicy Bożj/ ſedjſs/ a ſkrz ſwůg hłas Cýrkew, ſwé wĕčné Zbożj/ zbjráſs zde ſobĕ zas/ s námi gſa każdý čas. ¶ Odtud přigdeſs na ſaud/ mne wzkřjſſýſs ctnĕ z hrobu/ a na můg każdičký aud dáſs żiwot w tu dobu/ wĕčnau čeſt, ozdobu. ¶ Boże Duſſe Swatý tĕſſjm ſe wżdy tobĕ/ mage ſe pomſty báti/ ſpomocnjka ſobĕ/ mám tĕ we ſwé mdłobĕ. ¶ W Cýrkwi wſſeobecné gſem, a wżdy chcy býti co ona wĕřj pewnĕ wżdycky chcy wĕřiti/ kacýřſtwj tupiti. ¶ Obcowánj Swatých hřjchů odpuſſtĕnj/ wĕřjm, y lidj mrtwých/ budaucý wzkřjſſenj/ téż y żiwot wĕčný.

Gako: Ráno wſtawagjc z ſwého vſtłánj/ na liſtu 409.

Jeřjm w Boha Otce nebeſkého/ genž geſt mocný

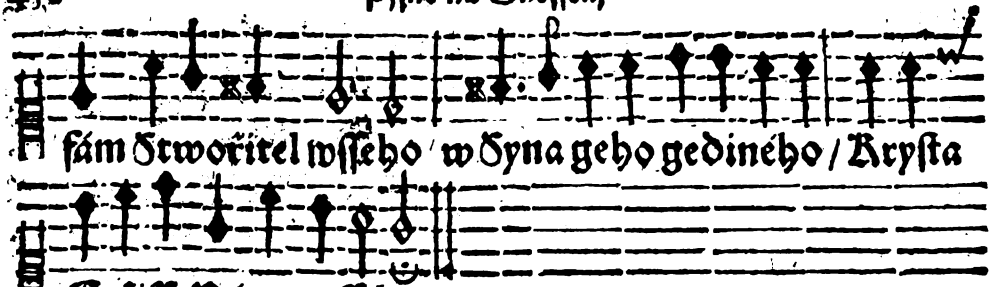

Genž se počal w Panně Duchem swatým / z nj se narodil také časem swým pod Pontským Pilátem trpěl / wmřel, pohřben, též y do pekla wssel. Genž žiwý třetjho dne wstal z mrtwých / w nebe wstaupiw / sedj po prácech swých / na prawicy Otce swého / gsa mocným Pánem y zpráwcem wsseho. Odkudž také má zase přigjti / wssecky žiwé mrtwé sauditi; wěřjm y w swatého Ducha / a že zde Pán Kryštus swau Cýrkew má. W Cýrkwi pak gest Swatých obcowánj / y Swátosti k hřjchů odpusstěnj: každý člowěk z mrtwých wstane / a potom wěčný žiwot nastane.

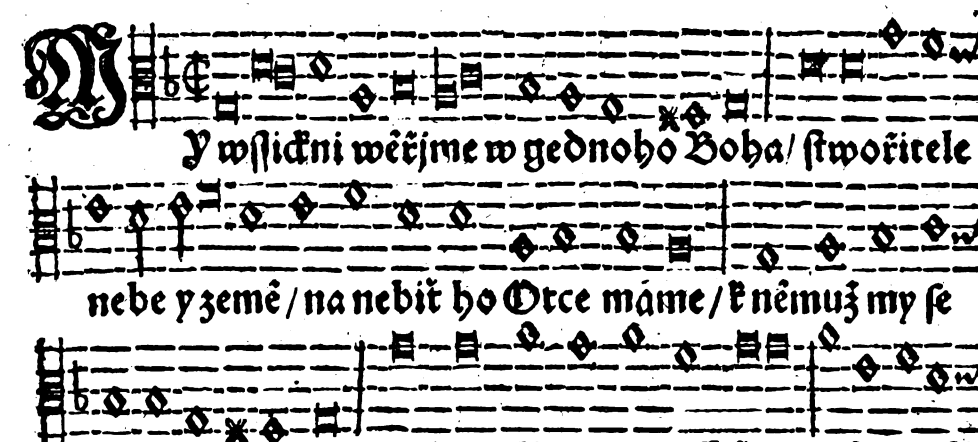

opa-

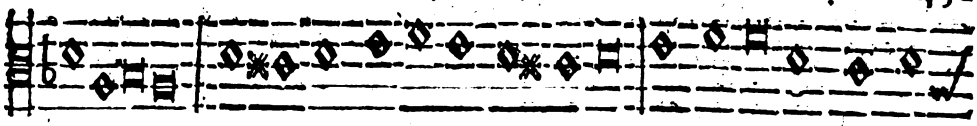

opatřiti/ y wſſemu neſſtěſtj brániti/ od přjhody zlé za-

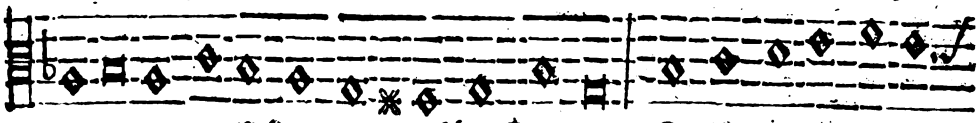

chowati/ péčiť on má wžďycky o nás/ ſtráže, bděnj, opa-

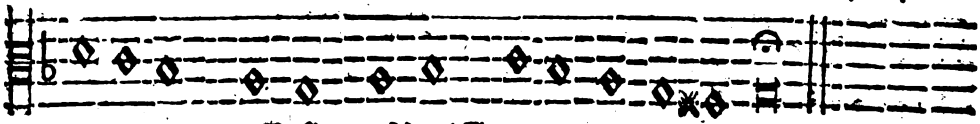

trowánj/ wſſecko w Božſké mocy geho ſtogj.

¶ My wſſickni wěřjmě y w Gežiſſe Kryſta/ Syna geho naſſeho Pána/ genž s Otcem wěčně přebýwá/ gemuž geſt čeſt/ y chwála rowná: Z Marye Panny čiſté/ prawý člowěk/ narodil ſe/ ſkrz Ducha ſwatého, wěřjme/ a za nás genž ſme byli ſtraceni/ na křjži ohawně wmřel/ ale zaſe ſwau wlaſtnj mocnoſtj ſlawně třetjho dne geſt wzkřjſſen. ¶ My wſſickni wěřjme, že geſt w nebe wſtaupiľ/ ſedj na prawicy Otce, gſa wſſech wěrných přimluwce/ orodownjk/ y ſmjrce w Otce: Odtud dolů má ſtaupiti/ žiwé y mrtwé ſauditi. Hleďmež wſſickni w tom neblauditi/ neb Kryſtus, gakž nám Pjſma ſwědčj/ w tomto žiwotě tělesném/ nawrátit ſe zaſe/ podlé ſwých ſlibů/ při tom dni poſlednim ſaudném. ¶ My wſſickni wěřjme, y w Ducha ſwatého/ s Otcem, s Synem Boha rowného/ genž wſſecky mdlé wtěſſuge/ a darů ſwých nám wděluge: Cýrkew Křeſtianſkau na ſwětě zdržuge w prawé gednotě/ a wſſech hřjchů zde odpuſſtě-

sstěnj/ y těla nasseho wzkřjssenj; a že po tomto žiwotě/ wěky wěkůw žiwi sauce/ skonámeli w milosti, w nebi budem.

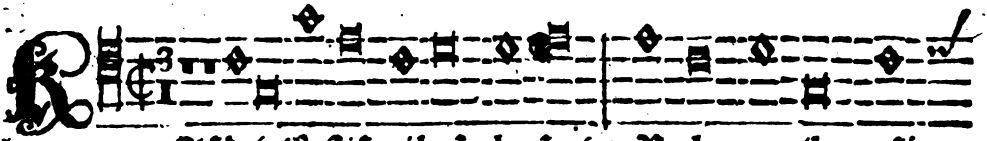

Každý slyssiž pilně zbožný/ Boha twého při-
Kteráž prstem swým sepsal sám/ a wydal skrz Mog-

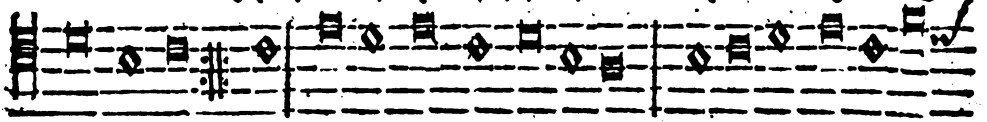

ká zanj; Na hůře swaté Synai/ mluwjce těmito
žjsse nám:

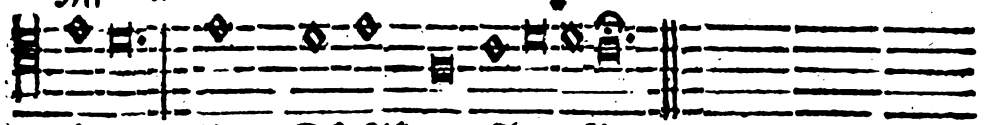

slowy/ řka: Slyssiž mne Jzraeli.

¶ Neb ty gsy wolený lid můg/ a gá gediný Pán Bůh twůg/ :/: Genž sem tě z země Egiptské wywedl w mocy swé Božské: Y neměg Bohůw cyzých ty aniž chtěg se gim klaněti nebuduť toho trpěti. ¶ Žádným spůsobem nadarmo nebeř gména Boha twého/ :/: Neboť nenechá žádného Bůh bez pomsty takowého: kdožby koliwěk brál gméno skutkem, neb slowy nadarmo/ Boha Pána tak mocného: ¶ Abys swětil den swátečnj/ na to každý pilně pomni/ :/: Ssest dnj budess pracowati/ djla twá wssecka konati: Sedmý ty odpočiness den/ djla nebudess dělat w něm/ djtky, howado y čeled. ¶ Ráčil Bůh činit za ssest dnj/ nebesa y také zemi, :/: moře, giné wssecky wěcy/ genž w nich

gsau,

gſau, ſlowem ſwé mocy. Odpočinul dne ſedmého/ y požehnal geſtit geho/a ſám k tomu poſwětil ho: ¶ Cti Otce twého y Matku/ zděluge ſe s nimi w ſtatku/ :/: By dlauho žiw na zemi byl/ kterýžkby Pán Bůh propůgčil: A aby měl požehnánj/ w prácy ſwé y rozmnoženj/ wſſe z Božſkého ſmilowánj: ¶ Čiſté by moh ſobě k ſmrti ſwědomj ſwé zachowati/ :/: Nezabigeg nižádného/ milůg bližnjho každého: Smilſtwa ſe hledˇ warowati: a krádeže wyſtřihati/ žádoſt zlau vmrtwowati: ¶ Chcy nemluw proti bližnjmu/ křiwého ſwědectwj twému: :/: Nežádeg domu bližnjho/ nežádeg manželky geho: Ni ſlužebnjka žadného/ děwky, wola, oſla geho/ni což geſt bližnjho twého. ¶ O rač nám to Kryſte dáti/bychom mohli práwě znáti :/:Wůli twau/a gi plniti/ ſlowy, ſkutkem oſtřjhati: A čehož my pak nemůžem/ buď w tom naſſjm pomocnjkem/ ať wſſe naplnjme/ Amen.

Gako: Otče náſs genž w nebi bydliſs / na liſtu 434.

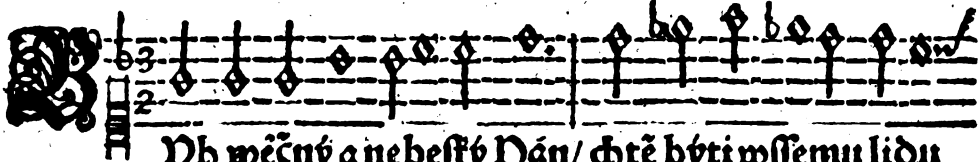

nižá-

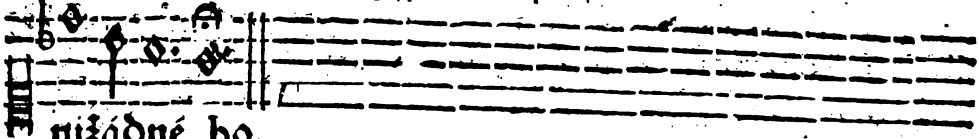

nižádné ho.

¶ Řka; slyss lide Jzraelský / gá sem Pán Bůh twůg gediný / ten který sem tobě z země pomoh wygjti Egyptské / protož mimo mne žiwého / nemjweg Boha giného. ¶ Gména mého welebného nikdý nebeřiž nadarmo / vsty a nad to srdcem twým / znage mne že chcy přehrozným / mstitelem nad tjm / nad každým / býti, a nemilostiwým. ¶ Pamatůg na den Swátečnj můg / a tobě přikázaný / obrátiti geg k swatému slowu mému / a žiwému / sam ty y také wesskeren dům twůg / aby byl poswěcen. ¶ Rodiče twé přjrozené / duchownj také zřjzené / w poctiwosti a wážnosti / hleď mjti od twé mladosti / aťbych tobě požehnánj dal, y žiwota prodlenj: ¶ Nezabigeg nižádného / hleď milowati každého / neboť mně samému slussj mstjti / nad tělem, nad dussj / tak se choweg k nepřjteli / gakožto k swému přjteli: ¶ Smilstwem nebýweg posskwrněn / wěz žeť budu hrozným Saudcem / nadewssemi takowými / genž srdcý, y těly swými / přehrozně gsau posskwrněnj / wssickni budau mne zbaweni: ¶ Krádeže se nedopausstěg / na tom / cožť sem dal / dosti měg / a gestliže co prodáwáss / sprawedliwě čiň to, poznáss / že kterau mjrau odměřjss / tauž zase odemně vzřjss: ¶ Falessného se swědectwj hleď wystřjhati s pilnostj / aby gazykem twým lstiwým přjčinau nebyl mukám zlým: nebo ti kteřjž lež mluwj / budau wssickni zatraceni: ¶ Manželky bližnjho twého nežádeg / ni domu geho / ani kterých wěcý giných /

weli-

welikých / anebo malých / toť gá tobě přikazugi / tjm wůli máu oznamugi: ¶ Bog se mne wždy Boha twého / milůg mne z srdce celého / a nikdý mi se nezpečůg / w mém poslussenstwj wždycky stůg / twému bližnjmu z lásky přeg / dám tobě můg nebeský Rag. ¶ Pomozyž nám Bože milý / ať bychom twau swatau wůli zde mohli konati časně / a potom w nebesých wěčně / pro zásluhy twého Syna / Gezu Krysta Hospodina.

Gako: A na zemi budiž lidem / neb ginau obecnj notau.

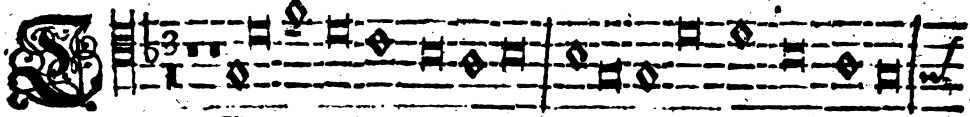

Hcessli Křestiané plniti wůli Božj / a gi znáti /

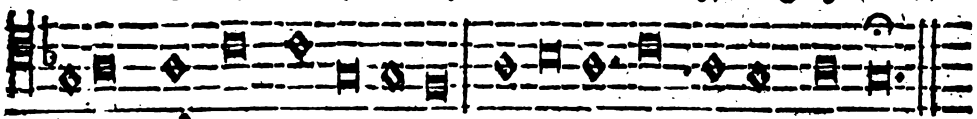

toho dogdess desaterým přikázanjm Bohem daným.

¶ Gest pak prwnj přikázanj / kterým se modlářstwj bránj: wsseligaká nedowěra / zbytečnj lidská powěra. ¶ Nechtěg srdcem / ani vsty / (neb to nebude bez pomsty.) wjry prawé zapjrati ni w wjře pochybowati. ¶ Warůg se nevstupného kacýřstwa, a wsselikého bludu, geyž Cýrkew zawrhla / klam a prawdy rozeznala. ¶ Kdo se rauhá, neb pokaussj Boha; gednostegně hřessj / proti tomu přikázanj / s tjm genž wěřj we snách zdánj. ¶ Nezauffeg / přjliss nedauffeg / a wssetečně nespoljheg na milosrdenstwj Božj / nassjch dussj drahé zbožj. ¶ Kauzla, wsseligaké čáry / s wjrau prawau, prawé swáry / hleď Křestiané pobjhati, nikdá

gich

gich nevžjwati. ¶ K tomu se s ďáblem smlauwati/na čas s njm přjměřj bráti/ gest ohawnost neposlednj/ proti tomu přikázanj. ¶ Druhé přikázanj: gména Božjho bráti/ ze gména/ nadarmo, zápowěd činj/ gakž to twrdj swaté Čtenj. ¶ Přisahati se ffalessně zbraňuge/ nebo wssetečně/ k takowé giné nutkati/ přjsaze; neb nabádati. ¶ Cos Bohu sljbil, zachoweg/ zle činit nepřipowjdeg: Bohu se to nic neljbj/ že kdo plnj, co zle sljbj. ¶ Třetj přikázanj welj/ swětit Swátky a Neděli/ hmotných prácý opusstěnjm/ a nábožným Msse slyssenjm. ¶ Přitom býweg na kázanj: Přigjmeg Swátost Oltářnj/ aspoň gednau w každém roce/ swatá Cýrkew to mjti chce. ¶ Mjsta/ a wěcy poswátné/ kdo russj, nebo bezectně/ s njmi zacházý, prodáwá: k welké wětssj zlost přidáwá. ¶ W čtwrtým se wsseliká wljdnost/ k Rodičům také vctiwost/ ano y k těm, gež spopuge krewnost, přjsně přikazuge. ¶ Gestli Otce neposlauchás/ gemu, Matce nepomáhás/ z nauze, moha to dowesti/ bog se žiwotnjch neřestj. ¶ Přjbuzným posluhowati/ lačným pokrm dodáwati/ sy powinen/ wrchnost ctjti/ a gi w poctiwosti mjti. ¶ Včitelům za včenj/ Rodičům za wychowánj/ žádná posawád odměna/ hodná nenj nalezena. ¶ Chcessli vgjt zlořečenj/ a wěčného odsauzenj/ wděčného se wssem vkazůg/ zlým za dobré neodplacůg. ¶ Čjms powinen, deg wrchnosti/ wěk starý měg w vctiwosti/ neb gsáu to Otcowé wlasti/ buď duchownj, nebo swětsstj. ¶ Co páté w sobě zdržuge/ k tomu též osmé směřuge/ obě/ bychom gisti byli/ žiwotem, cti netratili. ¶ Nehub těla/ nech bádánj/ nebj: Warůg se kausánj/ nečiň sskody: Nepřátelstwj/ nemá

ma se hnjzdit w Křestianstwj. ¶ Offalessný žakobnjče / a bolestný zawistnjče / s vtrhačem poctiwosti musýss hořet na wěčnosti. ¶ Přestaňte pomsty hledati / a hanliwé pomlauwati / swády, wády, nepokoge / tropit w obcy / y rozbroge. ¶ Gak giné hřjchu mutiti / tak též sebe wydáwati w nebezpečenstwj žiworné / gest tělu y dussi skodné. ¶ Chcessli se Bohu ljbiti / hleď bližnjmu nic nepřjti / s čjmbys se nechtěl potkati / hleď mu smrti nežádati. ¶ Sseste Božj přikázanj / tělesně hřessiti bránj: to též dewáté zbraňuge / běda / kdo ge přestupuge. ¶ Obě hanj smilstwo / plzkost / cyzoložstwj / každau mrzkost / myslj, řečj, y makánj / nestydaté pohljdánj. ¶ K tomu wssecky hřjchy giné / genž se nazywagj němé / zapowědéné sau / gakž wjš / gednjm slowem; Nesesmilnjss. ¶ Sedmému přideg desáté / které skrocuge bohaté / by na swém statku přestali / cyzých wěcý nežádali. ¶ Podwodu w kaupi prodagi / Křestiané newžjwagj. Mnohém méně slussj bráti / aneb chudé objrati. ¶ Cyzých wěcý zadrženj / a po bohatstwj dychtěnj / kdykoli gest nezřjzené / gest lidem zapowědéné. ¶ Teď máss Křestiane zrcadlo / twých činůw / gisté prawidlo: Zneg čeho se máss držeti / a čeho se warowati. ¶ Co se poraučj, zachoweg / co zapowjdá, nedělej / s pomocý Božj gest možné / to činiti / ano snadné. ¶ Bože rač nám milost dáti / wsse co we hjss wykonati / ať wždy twau wůli plnjme / nebe sobě zaslaužjme.

Na diwoge přikázanj dokonalé Lásky.

Tauž notau / nebo gako: A na zemi budiž lidem.

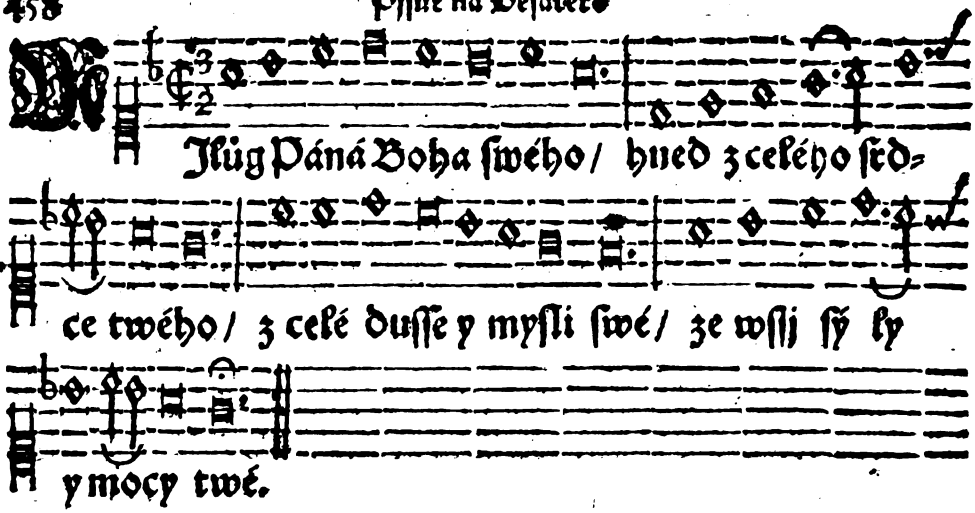

¶ Miług téż bliżnjho ſweho/tak gako ſebe ſamého/ne pro ſebe, ne pro něho/než pro Pána Boha twého. ¶ Na těchto dwauch přikázanjch/ wſſecko co nacházýſs w Pjſmjch/ w giſtotě ſe obſahuge/ tak Pán Kryſtus wyſwědčuge. ℣ Każdý tehdy hleď pomněti /toho dwého ſe zdržeti/ aby vgda wſſeho złého/ doſſel Králowſtwj wěčného.

¶ Na přikázanj Cýrkewnj.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

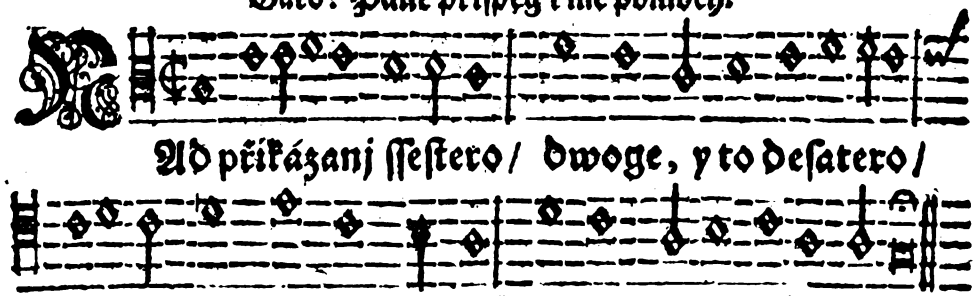

℣ O nich žádný nepochybúg/než radſſe ſe njmi ſprawúg/ wěda

wěda že gest Bůh přikázal/ by Cýrkwe swaté poslauchal. ¶ Hleď tedy swátky swětiti/ w njch robot swých nečiniti/ rowně tak gako w Neděli/ neb to tobě Cýrkew welj. ¶ Druhé Msse swaté nezmesskeg/ w Swátek, též y w den Nedělskey/ neb ty dni máss hodně ctjti/ gakž Bůh ráčil poručiti. ¶ Máss držeti posty řádně/ suchých dnj/ y swatwečerné/ y ten genž gest čtyřidcet dnj/ o kterém wssecka Cýrkew wj. ¶ Čtwrté z hřjchůw se zpowjdeg/ w tom wlastnjho Kněze hledeg. Nezpowjdeg se ginému/ leč on tobě swolj k tomu. ¶ K přigjmánj Těla Páně/ choď w roce gednau neyméně/ to wssecko když řádně splnjss/ Cýrkewnj wůli naplnjss. ¶ Žádegmež Božj milosti/ ať nás dařj Božj ctnostj/ abychom w swém powolánj/ dobřj byli do skonánj/ Amen.

Gako: Pod wečer twá čeládka. Nebo: Budiž slawně weleben.

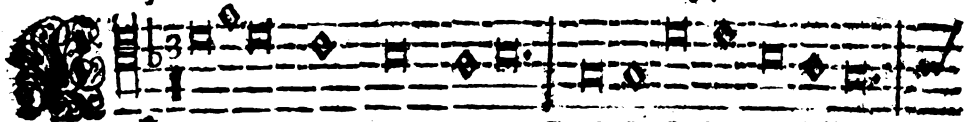

Řestiané genž sme nynj společně shromážděni/

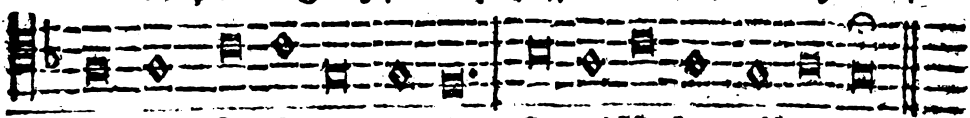

w Gezu Krystowu gménu/ ke cti Bohu wěčnému.

¶ Neyprw srdce nábožná/ pokleknauc na kolena/ k geho trůnu obrajme s důwěrnostj se modlme. ¶ Gakž sme tomu naučeni/ z Krystowa rozkázanj/ těch slow tak vžjweyme/ náboženstwjm zpjwegme. ¶ Prosýme tě Otče náss/ kterýž w nebi přebýwáss/ pohleď na swé stwořenj na obraz twůg na zemi. ¶ Zwelebeno twé gméno/ w nás buď y po-

ſwěceno/ſkrz prawé tě wzýwánj/ ſlužeb wzáctných konánj. ¶ Y Králowſtwj duchownj/ zde w Cýrkwi twé na zemi/ deyž ať ſe wždy wzděláwá/ wěrných počet rozmáhá. ¶ A twá wůle buď we wſſem/ ty znáš co potřebugem/ gakž geſt w nebi wůle twá/ ať ſe zde s námi koná. ¶ K tělu/ cožť potřebugem/ s zdrowjm/ ſtěſtjm/ pokogem/ deg nám náš chléb wezdegſſj/ gak znaš potřebu naſſi. ¶ Vpadámeť z křehkoſti/ w hřjchy a neprawoſti/ odpuſtiž ty ſluhám ſwým/ gakž my činjme bližnjm. ¶ Dey, bychom pokuſſenj zlá/ dábelſká wnukánj w mocy twé přemáhali tak ſſtiaſtně wjtězyli. ¶ Kterékoli zlé wěcy/ tobě ſe neljbjcý/ nacházelyby ſe w nás/ zbaw nás od nich Otče náš. ¶ Zdráwas Panno Marya/ miloſti Božj plná/ Pán Bůh s tebau geſt wždycky/ a bude až na wěky. ¶ Požehnánás na zemi/ mezy Ženami wſſemi. Twůg plod geſt požehnaný/ Gežjſs/ zdáwna žádaný. ¶ Swatá Panno Marya/ pros za nás ſwého Syna/ nynj y w poſledngj čas/ w kterém ſmrt zachwátj nás. ¶ Wěřjme w Boha Otce/ nebe y země Tworce/ wſſemohaucýho Pána/ naſſeho Hoſpodina. ¶ Ano y w Syna geho/ gemu w Božſtwj rowného/ genž geſt Gežjſs Kryſtus Pán/ z hůry z nebe k nám ſeſlán. ¶ Lidſké zde přirozenj/ přigal w žiwotě Panny/ Duchem Swatým přediwně; narodil ſe tělesně. ¶ Dokonal ſwé poſelſtwj/ trpěl muky/ boleſti/ zde pod Pontſkým Pilátem/ wmřel geſt/ a byl pohřben. ¶ Swaté Otce potěſſil/ když geſt do pekel ſtaupil/ geſt hned z mrtwých třetj den/ mocně a ſlawně wzkřjſſen. ¶ Wſtaupil na nebe k Otcy/ kdež na geho prawicy/ ſedj/ odtud ſem přigde/ wſſecky ſaudit bude. ¶ Wy ſrdcem my wěřjme/ a

vſty

wſty wyznáwáme/ Boha Ducha Swatého. Otcy, Synu/ rowného. ℣ Y také ſkrz wjru tu/ hlásáme Cýrkew ſwatau: w té Swatých obcowánj/ geſt též naſſe wyznánj. ¶ Počaſném pak ſkončenj/ těl s duſſj rozdělenj/ dočekáme wzkřjſſenj/ zaſe w gedno ſpogenj. ¶ Hlaſem Syna Božjho/ naplnjc Zákon geho/ wezmeme žiwot wěčný/ radoſtný/ a bezpečný ¶ O nebeſký Bože náſs/ bychom w nj ſetrwali/ radoſt wěčnau přigali. ¶ Dále powažme toho/ kterak ſe dne každého máme zbožně chowati/ wůli Božj konati. ℣ Na to ſau nám wydána/ Přikázanj Zákona/ Boha wſſemohaucýho/ ſkrz Mogjſſe wěrného. ¶ Ley ději: Gát gſem Pán Bůh twůg/ ſlyš to wěrný lide můg/ nebudeſs Bohů mjti/ kromě mne/ žádných. ℣ Gména mého ſwatého/ nikdy nebeř nadarmo: Pomni ſwátek ſwěti/ toť chcy od tebe mjti. ¶ Rodičů ſy wážiti/ Otce, Matku hleď ctjti/ chceſſli dlauho žiw býti/ na zemi ſtěſtj mjti. ¶ Lepſſj ſwornoſt na zemi/ než hněw/ wražda duchownj. Žádného nezabigeš/ aniž ſmilniti budeſs. ℣ Aniž ber cyzý wěcy/ krádežj nebo mocý. Nemluw/ což geſt křiwého/ nic na bližnjho ſwého. ¶ Přikládati nebudeſs/ žádoſti ſwé newztáhneſs k domu bližnjho ſwého/ k Manželce/ k ſtatku geho. ℣ Hle toť Pán Bůh přikázal/ wſſecky k tomu zawázal/ pod wěčným zatracenjm/ neywětſſim zlořečenjm. ℣ Protož Boha ſe bogme/ co nám přikázal čiňme/ takť vgdem zatracenj/ a dogdeme ſpaſenj. ¶ Dey nám to Bože miký/ abychom naplnili/ wſſecka twá přikázanj/ nynj/ až do ſkonánj.

Gako: Otče Boże ſmiłůg ſe/ na liſtu 274. Neb pogma ſpolu dwa werſſe/ gako: Gakoj o tom Prorocy. Neb: Pane w prchliwoſti twé.

Otče

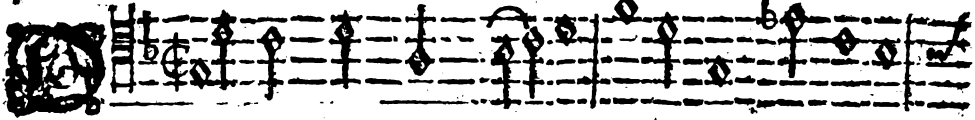

Tče náſs genž gſy w nebi / ſmilug ſe nad námi /

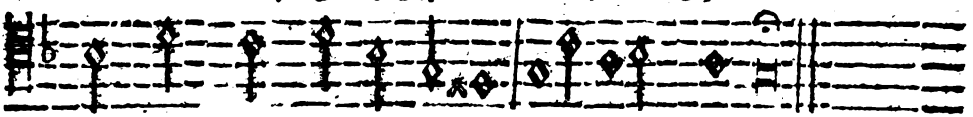

wzhlédniž na nás na zemi / učiň miloſt s námi.

¶ Poſwětiž w nás gméno twé / ať gſme y my ſwatj / genž ſkrze Rodiče ſwé / byli ſme prokłatj. ¶ Přiď Králowſtwj twé Božſké / Kryſta pokorného / zruſs Kacýřſtwo wſſelikė / y Turka hroznėho. ℣ Buď wůle twá na Zemi / ſkrok naſſi wůli złau / tak gakož geſt na nebi / koneg zde wůli ſwau. ℣ Chléb duchownj rač dáti / duſſem obžiwenj / tělesný rač přidati / tělům k posylnėnj. ¶ Odpuſť nám naſſe winny / gakž odpauſſtjme naſſemu nepřjteli tě Otče proſýme. ¶ Newwoď nás w nėgaké těžké pokuſſenj / zažeň / zruſs wſſeligaké Ďábelſké přelſſtěnj. ℣ Ale zbaw nás od złého / ať wſſe dobré máme / tě Pána předobrého / pokornė žádáme. ¶ Zdrá was miloſti plná / Pán Bůh s tebau wždycky / nad giné požehnaná ty gſy Ženy wſſecky. ¶ Požehnaný plod twého břicha geſt Kryſtus Pán: aby pozdwih padłého / od Otce geſt nám dán. ¶ Swatá Panno Marya / miłá Matko Božj / budiž nám miloſtiwá / we wſſj naſſj nauzy. ¶ Pros Boha ſwého Syna / za nás hřjſſné nynj / y když přigde hodina / naſſeho ſkončenj.

Druhý dſk též gako: Otče Boże ſmilug ſe.

Wěřj

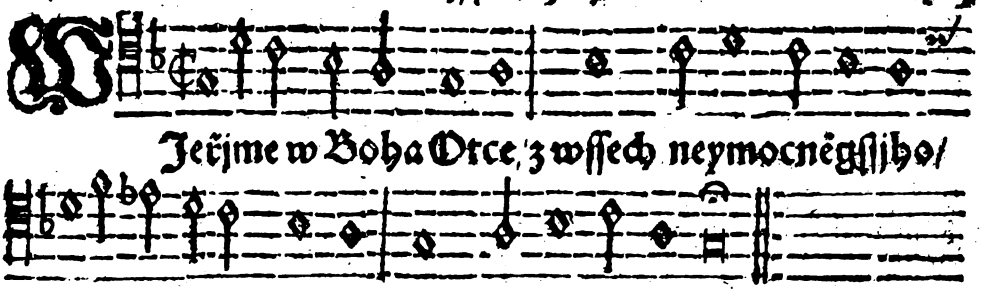

Jeřjme w Boha Otce, z wſſech neymocněgſſjho/

nebe y země Tworce/ wſſe zprawugjcýho.

¶ Y w-gednoho naſſeho Gezu Kryſta Pána/ Otcy we wſſem rowného/ gediného Syna. ¶ Kteryžto sſtaupil z nebe/ pro naſſe ſpaſenj/ zmařil ſamého ſebe/ w lidſkém přirozenj. ¶ Z Ducha ſwatého giſté/ geſt geho wtělenj/ z Marye Panny čiſté/ geho narozenj. ¶ Bůh prawý neſmrtedlný/ Syn Otce wěčného/ včinén Syn ſmrtedlný/ člowěka čaſného. ℣ Vkřižowán geſt pro nás/ pod Pontſkým Pilátem/ krwj ſwau wykaupil nás/ ne ſtřjbrem neb zlatem. ¶ Trpěl/ vmřel/ y pohřben/ do pekel geſt sſtaupil/ zas z mrtwých wſtal třetj den/ na nebeſa wſtaupil. ¶ Giž tam ſědj ſlawný gſa/ na prawicy Otce/ odtud přigde přiſſný gſa/ živých mrtwých Saudce. ¶ Také w Ducha ſwatého/ my wſſickni wěřjme/ Otcy/ Synu rowného/ gednau poctau ctjme. ℣ Wěřjme Chot Kryſtowau/ gednu ſwatau Cýrkew/ gjž Pán dal miloſt nowau/ proliw za nj ſwau krew. ¶ Též obcowánj Swatých/ w Cýrkwi býti/ známe/ záſluhy a přjmluw wſſech gich/ platně požjwáme. ¶ O hřjchů odpuſſtěnj nepochybugeme/ ſkrz Swátoſti Cýrkewnj/ dogjt ho můžeme. ¶ Že tělo z mrtwých wſtane/ my wſſickni wěřjme/ život wěčný naſtane/ po kterýmž taužjme. ¶ O degž nám

ho

ho dogjti/ předobrý Geżiſſi/ ať tě mużem chwáliti/ w twé nebeſké Rżjſſi.

Třetj dſk tauż notau/ neb gak notowáno.

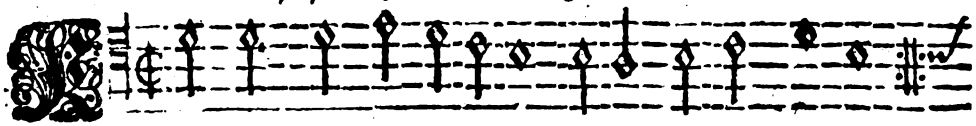

Do chcę k Bohu přigjti/ plniż geho wůli/
Tak chce żiwota pkjti/ wěř w tom Spaſyteli.

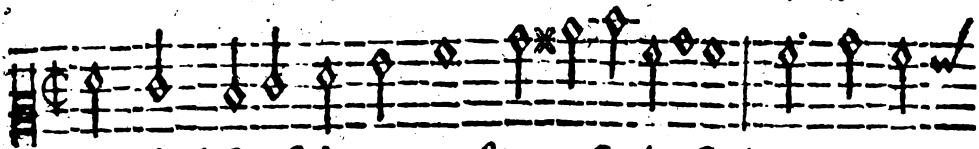

Neb kdyż ſe mkádenec ptal/na ceſtu ſpaſenj/ tu gemu

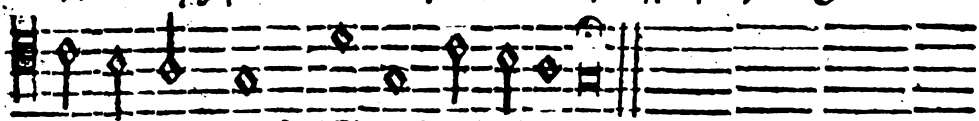

odpowěd dal: Naplň přikázanj.

¶ Nemég Boha cyzýho/ a nekłań ſe gemu; neboť gména Božjho/ k mluwenj marnému. ¶ Pomni na den Swatečnj/ abys geg wżdycky ſwětił/ w ſwatek/ a w den nedělnj/ dobrého pilen był. ¶ Máſs Otce/ Matku ctjti/ y ſłowy y ſkutkem chceſſi Synu żiw býti/ tjm wěčným żiwotem. ¶ Nezabigeg żádného/ proti ſprawedlnoſti/ wyſwobod newinného/ nachył ſe k miłoſti. ¶ Warůg ſe nečiſtoty/ wſſelikého ſmilſtwa/ neb w Kryſtowém Králoſtwj/ ſmilnjk nemá mjſta. ¶ Nepokradeſs bliżnimu/ nebřeſs proti láſce/ nečiň ſkody żádnému/ cos wzał/ nawrať zaſe. ¶ Swědectwj ffaleſſného/ hleď ſe warowati/ nechtěg ſwědomj ſwé o łżj obtěżowati. ¶ Nežádey nic bliżnjho/ wděł radſſi ſwého/

nežá-

nežádey ženy geho/ vgdeſs wſſeho zlého. ¶ Kdoratо přikázanj/ nebeſkého Krále/ vmj a ge naplnj/ budeť w wěčné ſláwĕ. ¶ Pane Kryſte proſýme/ dey nám poſylněnj/ a pomoz ať plnjme/ wſſecka přikázanj.

Pjſnĕ Modlitebné za odvrácenj některých zlých a ſſkodných/ vdělenj pak dobrých a vžitečných wĕch/ k časnému žiwotu ſe wztahugjcých.

W čas prodlaužených Sněhů a Mrázů.

Gako: Amen ſtaniž ſe tak. Aneb gak notowáno.

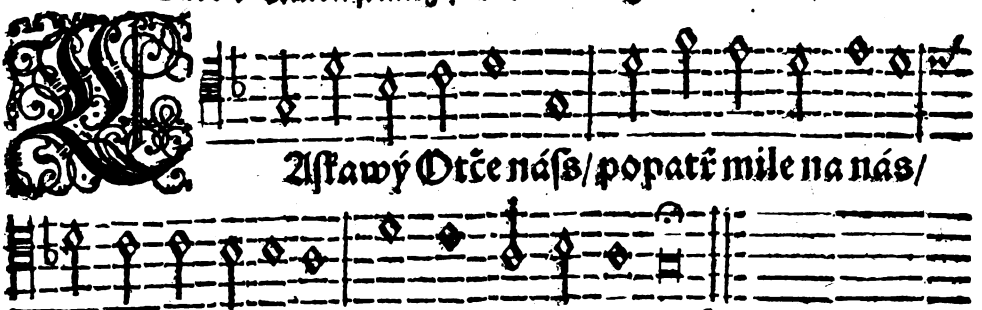

Laſkawý Otče náſs/ popatř mile na nás/ myť proſýme tebe/ deg nám pomoc z nebe.

¶ Od sněhu a mrázu/ beře zemĕ zkázu/ hyne obiljčko/ a vmdljwá wſſecko. ¶ Spomocy tomu/ my nemohauce ſami/ ſrdečně wolámе/ a tebe žádáme: ¶ Rozkaž swému ſlunci/ horka swého mocý/ aby zahřjwalo/ zemi retowalo. ¶ Račiž ſſrze geho tepkoſt, z wſſelikého oſenj, ſelmati/ ſnjh, a rozpuſtiti: ¶ By ſſrz prodlauženj sněhu na oſenj/ neſtala ſe ſſkoda/ ta záhubná bjda. ¶ Y mráz odwrátiti/ račiž obmĕkčiti/ kterýžto zahradnjm/ polnjm wĕcem, winným/ ¶

Často swau přjkrostj/ sskodj, a prudkostj, zwlásst když vsslechtile kwetau a spanile. ¶ Ty zagisté sněhem/ mocně wládness mrázem/ na rozkaz twůg přigde/ na rozkaz odegde. ¶ To včiň z milosti/ w Krystowé hodnosti/ za toť se modljme/ nebť se důwěřjme.

W čas sucha/ a w strach krupobitj/ a hromobitj.

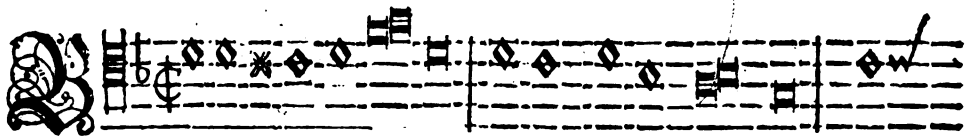

Ože Abrahamůw/ Králi Pane Pánůw/ myť

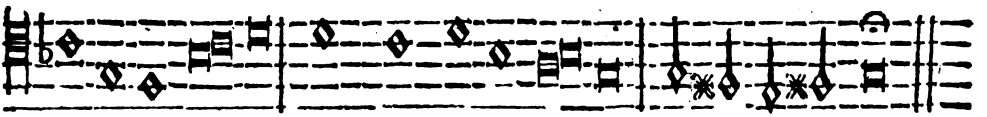

prosýme tebe/ dey nám rosu z nebe/ Pane Bože náss.

¶ My/ genž w tě wěřjme/ Gežjssi prosýme/ smoč Aurodu země/ dey nám k chlebu sýmě/ Pane Bože náss. ¶ Vslyss hlasy nasse/ gako Eliásse Proroka/ kdyžs vslyssel/ hned z nebe déssť prssel/ Pane Bože náss. ¶ Myť k tobě woláme/ twau milost chwáljme/ rač nás vslysseti/ déssť tichý nám dáti/ Pane Bože náss. ¶ Déssť nebesa deyte/ rosau zaljwegte/ stromy y zeliny/ lauky y dědiny/ Pán Bůh buď s námi. ¶ Genž swlažugess hory/ pokladůw swých z hůry/ napog nassi zemi/ neboť welmi žjžnj/ Pane Bože náss. ¶ Račiž dáti plodnost/ bychom měli žiwnost/ z zrostu twého skutku/ zbawě nás zármutku/ Pane Bože náss. ¶ Gsauc dost nasycená/ nasse Země skalná/ wydáť tráwu dobytkům/ hledic k twým swatým skutkům/ Pane Bože náss. ¶

K služ-

K ſlužebnoſti lidſké/ z miłoſti twé Božſké/ bylinu rač dáti/ ſkrz déſſť ať můž růſti/ Pane Bože náſs. ¶ Země ať chléb wydá/ byť nebyła bjda/ nám wſſechněm hřjſſným lidem/ ať nemřeme hładem/ Pane Bože náſs. ¶ Smiłůg ſe proſýme/ w tebe genž wěřjme/ včiň pro twau dobrotu/ znage naſſi robotu/ Pane Bože náſs. ¶ Ač my negſme hodnj/ hřeſſjce den po dni/ proſyti od tebe/ včiň ſám pro ſebe/ Pane Bože náſs. ¶ Nuž my wſſickni ſpołu/ gſauce w Božjm domu/ proſme geho miłoſti/ ať nám dá déſſť z wýſoſti/ Pán Bůh buď s námi. ¶ K toběť wołáme/ ó ſmiłůg ſe nad námi/ Pane Bože náſs/ Amen.

Gako: Léto chwjle této/ na liſtu 220.

STwořiteli wěčný/ myť k tobě wołáme/ ó ſmiłůg ſe nad námi/ pokorně tě žádáme/ nerač w hněwě ſwém treſtati/ rač pokuty odgjmati/ ſwau ruku otwjrati. ¶ Wzhlédniž na ſtwořenj přewelmi ſſaužené/ degž nám Léto weſełé/ a čaſy vtěſſené/ zažena pſotu y bjdu/ netrap wjce ſwého lidu/ deg nám hognau aurodu. ¶ Swłaž zemi z obłaků roſau vtěſſenau/ ať wydawá vžitek/ ſtwořenj welmi mdłému/ ať by wjce nełačněło/ žjžnj trápeno nebyło/ žiwota neztratiło ¶ Včiň z ſwé miłoſti/ deg nám paſtwy doſti/ obilé/ y zwjřátka/ ať gſau k naſſi žiwnoſti/ hognoſt wjna/ y owotce/ ať nám pocházý z winice/ též y woda z ſtudnice: ¶ Zachowegž od wětru ſylného a hromu ať neſſkodj vrodám/ ani naſſemu domu/ zaženiž kraupy na ſtáłe/ y powodeň od nás wzdále/ včiň to k ſwé cti chwále: ¶ Degž oděw poctiwý k žiwotu čaſnému/ pokrm, nápog, y zdrawj/ lidu ſwému wěrnému/ tak nás choweg w ſwé miłoſti/

losti/ Otče swatý swau maudrostj/ wssak máss s to mocy dosti. ¶ Včiniž to wssecko pro gméno Gežjsse/ prosby nasse naplniž/ též y Křestianské Ržjsse/ ať z těžkých pokut powstanem/ a s tebau wěčně zustanem/ degž to náss Králi/ Amen.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

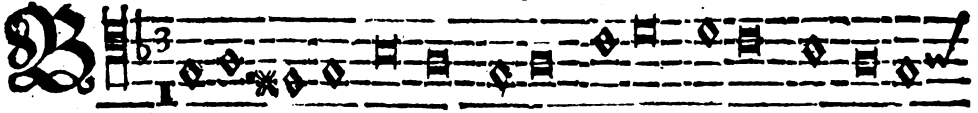

Ože wěčný sám pro sebe/wyleg,wyleg rosu s ne-

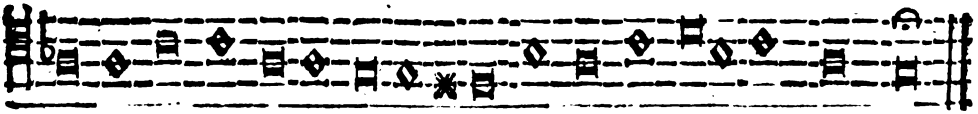

be/a dssti na zemi wyprahlau/ včiň gi k vrodě zpráwnau.

¶ Tučnost genž má půwod z tebe/ wyleg wyleg rosu s nebe/ ať průchod má swůg wolněgssj k nassj potřebě wezdegssj. ¶ Sljbils zač chcem prosyt tebe/wyleg, wyleg rosu s nebe/ že dáti chcess z swé milosti/ splň ten slib nynj s wýsosti. ¶ Eliáss když prosyl tebe/ wyleg, wyleg rosu s nebe/ y hned prssel déssť w hognosti/ k vžitečné potřebnosti. ¶ Nechť y my sme milj tobě/ wyleg, wyleg rosu s nebe/ slyss mile nasse tauženj/ pro Krystowo zaslauženj. ¶ Magjce žiwnost od tebe/ wyleg, wyleg rosu s nebe/ ať gméno twé slawné ctjme/ s wděčnostj djky činjme. ¶ Přizneg se k nám w smutné době/ wyleg, wyleg rosu s nebe/ ať se bezbožnj zastydj/ z toho že skutky twé widj. ¶ Včiň to pro sprawedliwé/ wyleg, wyleg rosu s nebe/ gakžs se někdy ohlassowal/ kdyžs zlých pro dobré ssanowal. ¶ Půgdeť z toho

chwá-

chwála tobě/ wyleg, wyleg roſu s nebe/ Otče, Synu, Duſſe ſwatý Boże gediné podſtaty. ¶ Amen wěrnj ſpolu řceme/ wyleg, wyleg roſu s nebe/ buď miloſtiw ſwému lidu/ ſegmi z něho wěčnau bjdu.

W čas mnohých a trwánliwých deſſtů/ a w čas ſtudeného powětřj.

Gako: Boże Abrahamů/ na liſtu 466.

MSſemohaucý Boże/ nebe, země, moře/ tys wſſeho Stwořitelem/ y mocným Řiditelem/ Pane Boże náſs. ¶ W mocy twé žiwi ſme/ také ſe hýbeme/ a kromě pomocy twé/ s nic býti nemůžeme/ Pane Boże náſs. ¶ Račiž pohleděti/ dolu popatřiti/ na žádoſt lidu twého/ prosby wolánj geho/ Pane Boże náſs. ¶ Rač geg vſlyſſeti žádoſt naplniti/ času gaſného přjti/ powětřj dobré dáti/ Pane Boże náſs. ¶ Genž wodami wládneſs/ wětrům přikazugeſs/ račiž déſſť zaſtawiti/ y zemi oſuſſiti/ Pane Boże náſs. ¶ Cožs nám vkázati/ račil propůgčiti/ by přiſſlo to k požitku/ nám, naſſemu dobytku/ Pane Boże náſs: ¶ Nebo práce naſſe/ nynj, w každěm čaſe/ geſti wſſecka daremnj/ bez twého požehnánj/ Pane Boże náſs. ¶ Učiň to z miloſti/ zneg naſſe bjdnoſti/ w hněwě ſwém vpokog ſe/ a nad námi ſmilůg ſe/ Pane Boże náſs: ¶ A pro Syna twého/ a Pána naſſeho/ vſlyſs naſſe hlaſy/ degž přjhodné počaſy/ Pane Boże náſs. ¶ Amen ſpolu řceme/ tomu ſrdcem wěřme/ že ſe to w ſkutku ſtane/ od tebe ó náš Pane! Pane Boże náſs.

Gako: Giž ſe přibližil čas nočnj. Aneb gakaukoli obecnj notau.

Boże

BOže wěčný/Stwořiteli/wſſech wěcý/opatřiteli na tebe wſſecko ſtwořenj žádoſtiwě čeká nynj: ¶ Cýrkew lidu zwoleného/wſſecken obor ſwěta toho/ zwěř polnj, ptactwo nebeſké/ trawa, obiljčko zemſké: ¶ Rač Pane wſſemu žehnati ſſtědrau ruku otwjrati/neb bez twého požehnánj/geſt daremné kwaltowánj. ¶ Pro polnj, winné vrody/zahradnj, gine potřeby/přjliſſné deſſtě zaſtawůg/ na ſſkodu gim prſſet zbraňůg: ¶ Oſuš deſſti přjliſſnými/ ſmočenau, ſwlaženau zemi/oſuš gi ſkrze gaſného/ teplóſt powětřj teplého: ¶ Tak ſlitůg ſe nad lidem ſwým/w nauzy těžké poſtawenýmy nad nerozumným tworem/gemuž w paſtwách zle geſt mokrem: ¶ Oſuſſe zemi teplóſtj ſlunečnau, země wnitřnoſti/zahřeg, deg by nás chowala/ y dobytky wychowala. ¶ W potřebě této nynęgſſj že ſlyſſjš modlitbu naſſi/budeme tebe chwáliti/wděčně wſſickni welebiti. ¶ Welicý také y malj/zpjwati tobě naš Králi/řkauce, Swatý, Swatý/Swatý/Pán Bůh náš gſy až na wěky.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

O Pane Kryſte ſmilůg ſe/k nám gaſnau twáři obrať ſe/ a rač prſſky přetrhnauti/a zemi ſluncem zahřjti. ¶ Ať oſchne, a tepło přigme/ a wydá wſſelike ſýmě/ zroſt, owotce/y vžitek/nañž čeká lid/y dobytek. ¶ Neb ty pokrm wſſechněm dáwáš/ wſſecko krmjš. wychowáwáš/ protož wſſickni zřenj máyne k tobě/ miloſtiwý Pane. ¶ O neračiž ſe hněwati/nás hřjſſných dále treſtati/ rač oblaky zaſtawiti/ hogné deſſtě odwrátiti. ¶ Vkaž du u na oblo-ze/ gak někdy Swatému Noé/ bychom wſſickni tě poznali/ chwalili, a miłowali/Amen.

W čas

W čas nevrodnych Let/ drahoty/a hladu.

Gako: Amen ſtaniž ſe tak/ wſſemohauch. Aneb: Laſkawý Otče náſs.

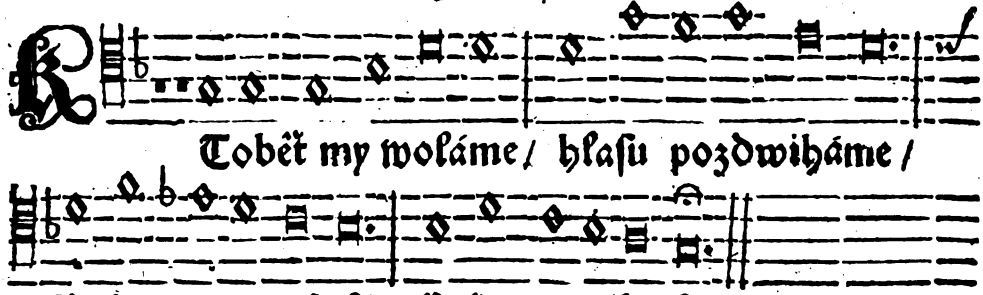

Tobě my wolame/ hlaſu pozdwihame/

Bože neymocnégſſj/ Otče neymilegſſj.

¶ Nakloniž ſe z nebe/ potřebugem tebe/ nebo w naſſj mocy/ neznáme pomocy. ¶ Gaſnau twář obrať k nám laſkawý zgew ſe nám/ wiz chudých ſſauženj/ naſſe zarmaucenj: ¶ Ey waži nám lehce/ toho, že gſme těžce/ tebe rozhněwali/ k hněwu popudili: ¶ Zapomeň na hřjch náš/ k němuž nás ſſatanáš přiwedl chytroſtj/ proti twé ljboſti. ¶ Že ſme prowinili/ zgewně zlé činili/ w tomť ſe wyznáwame/ miloſti hledáme: ¶ Odwrať hněw, prchliwoſt/ za hřjchy ſprawedlnoſt/ obrať ſwau láſku k nám/ wſſaks ty pak dobrý ſám. ¶ Aniž chtěg w přjſnoſti/ zwláſſť pro naſſe zloſti/ pomſtu wylewati/ láſky odgjmati: ¶ Chraniž nás pro ſebe/ neboť ſme od tebe na tento ſwět wyſſli/ a k zlým časům přiſſli. ¶ Howěg naſſj mdlobě/ pohleď že w chudobě/ nynj zůſtáwáme/ ſtaroſt mnohau máme: ¶ Zem genž Manželkau byla/ k užitku ſlaužila/ nynj geſt neplodná/ w rohj nevrodná: ¶ Wſſe ſe w nj ſpozdjwá/ a ſſpatně odjwá/ tráwě y oſenj/ zwůle k zroſtu nenj: ¶ Odtud pak drahota/

mezy

mezy lidmi pſota/ wzniká po kraginách/ w Křeſtianſkých končinách: ¶ Wſſeho geſt zmenſſenj/ giž doſtatku nenj/ po prwnj hognoſti/nauze, bjdy doſti: ¶ Domácý howádka/ y leſnj zwjřátka/ nemagjc žiwnoſti/ ſnaſſegj auzkoſti. ¶ Tau přjčinau také/ ptactwo wſſeligaké/ s tjm což w ſwětě dychá/ přežalоſtně wzdychá. ¶ Nadto lidé wjce/ wpěgj lkagjce/ mnozý těžkoſt neſau/ ſotwa že žiwi ſau. ¶ Protož ty ſmilůg ſe/ náſs Otče ſljtůg ſe/ mílého ſtwořenj/ nedáweg wzmařenj: ¶ Přemož hněw w miloſti/ změň ſe w zuřiwoſti/ ſſeř wjce ſamého/ než lidu padlého. ¶ Vſlyš náſſe hlaſy/ nawrať prwnj čaſy/ deg Léto přjhodné/ zapuď zymy ſkodné. ¶ Okaž ſmilowánj/ wyleg požehnánj/ na wſſecken Twor mile/ této bjdné chwjle: ¶ Rozkaž ſlunci ſwému/ ať zroſtu každému ſlauží k pohodlnoſti/ lidem twým k radoſti. ¶ Rač z hor ſujh ſehnati/ a mrázy zahnati/ byť wjc neſſkodili/ kwětu nehubili. ¶ Okaž nebe gaſné/ a oblaky kráſné/ zahřeg teplem zemi/ y s užitky wſſemi. ¶ Deſſť z oblaků wyleg/ wláhy tiché přideg/ potěſſenau wodau/ ſwlaž zemi s aurodau. ¶ Roſa nechť ſkropůge/ w čas wſſecko ſwlažůge/ byť wolně kořenj/ roſtlo, y oſenj. ¶ Wyweď z země tráwu/ dobytkům potrawu/ způſob bůgnau rolj/ na wſſelikém poli: ¶ Zahrady, ſſtěpnice zprawůg, y twinice/ ať užitky neſau/ a nám k žiwnoſtem gſau. ¶ Buď Hoſpodářem ſám/ nad tjm cos ſwěřil nám/ rozmnož a požehneg/ wſſemu zroſt dobrý deg: ¶ Topať zdrž w celoſti/ co dáſs k potřebnoſti/ chraň od zlé přjhody/ nedopauſſtěg ſkody. ¶ Zaſtaw wětry ſylné/ ať bauřkám náchylné/ ať ſe wpokogj/ nám zkázy neſtrogj. ¶ Powod-

ně

ně zachoweg/ sám přjwaly choweg / pausstěg ge z wýsosti / powlownê/s tichostj: ¶ Zažeň krupobitj / a nedeg přigjti k záhubě osenj/ owocy, kořenj: ¶ Nepřipausstěg hromu / aby sskodil komu/ při zdrawj a statku/ opatř swau čeládku. ¶ Aby tě chwálila/ wěčně welebila / Pána laskawého/ z daru přigatého: ¶ Genž w nebi kraługes / każdý twor zprawuges / gsa wssech wěcý Pánem / buď wěčně ctěn / Amen.

Gako: Otče nás genž w nebi bydlis/ na listu 446.

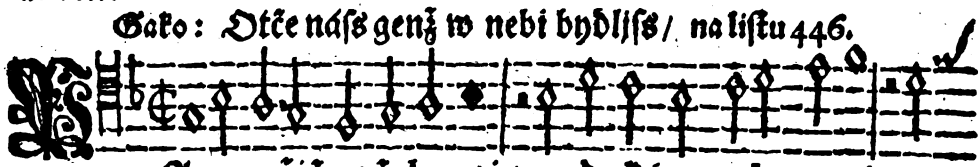

Ane račiž požehnati / a od zkázy zachowati/na

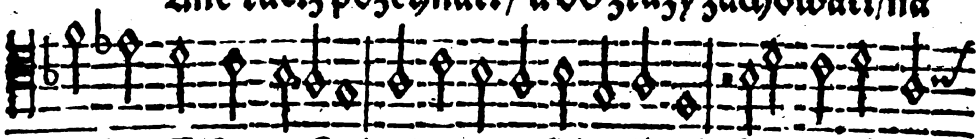

poli wssechno osenj/owoce/ také wačenj/aby přisslo nám

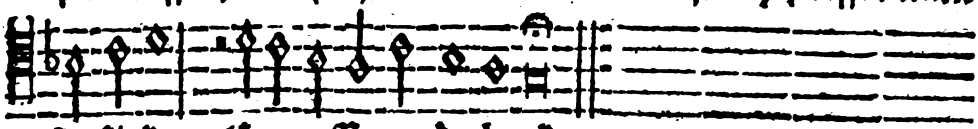

k užitku / též y nassemu dobytku.

¶ Zymě, mrázu, krupobitj / powětřj/ y hromobitj Boże nedey wsskoditi/ rač sám osenj hágiti/ neb bez twé wůle geden klas/ nezhyne ani s hlawy wlas. ¶ Smilůg se Boże nad námi/ učiň swau milost zde s námi/ degž mjr a časy pokogné/ a degž nám aurody hogné/ wzdal od nás drahotu/ a hlad/ a nasse neprawosti shlaď.

¶ Tento wers w času mokra za gasno.

¶ Genž zemi slunce m zahřjwáss / polnj trawičkau odj-

wáss/ dáwáss wjno y owoce/ rač dáti gasný čas Otče/ ať-by nepřisslo k zmařenj/ osenj/ také wařenj.

¶ Tento werss w čas sucha za dessť.

Kterýž wywodjss chléb z země/ z njž žiwnost má lidské plémě/ sytjss wssecky žiwotčichy/ rač dáti desstiček tichý/ aby mohlo swůg wzrůst mjti/ sstěpnice/ osenj, kwjtj.

Druhý djl též gako: Otče náss, genž w nebi bydljss.

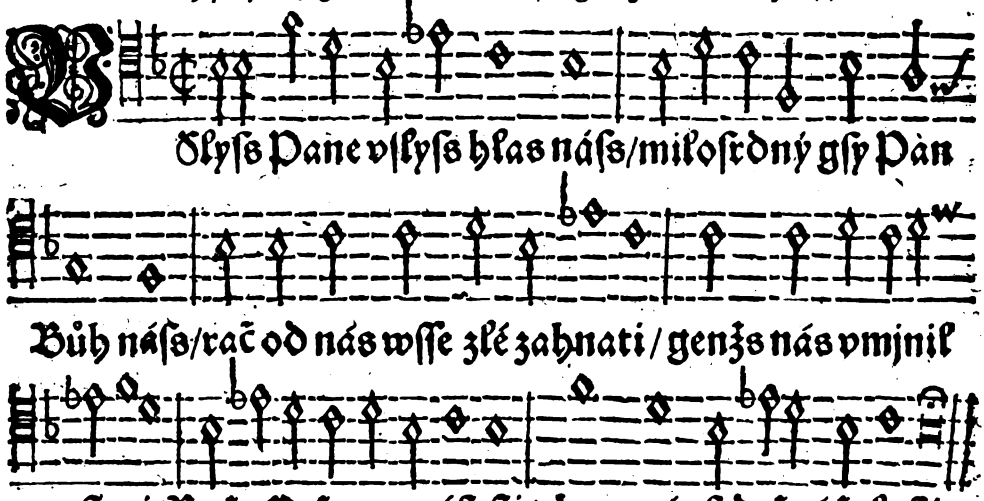
Slyss Pane vslyss hlas náss/ milosrdný gsy Pan
Bůh náss/ rač od nás wsse zlé zahnati/ genžs nás vmjnil
trestati/ Bože Otče na wýsosti/ zbaw nás srdečné žalosti.

¶ Měg peči o nás swé djtky/ ať tobě wzdáwáme djky/ naplň žádosti pro sebe/ dey wěcy tělu potřebné/ a dey nám chléb náss wezdegssj/ Otče neydobroti wěgssj. ¶ Deyž nám dnes náss wezdegssj chléb/ nassemu tělu wssech potřeb/ degž nám vstawičný pokog/ odwrať od nás nemoc y bog/ zbaw nás lakomstwj y peči/ rač nás krmiti twau řečj. Wsseliké nasse winny nám odpusť Otče pro sebe sám/ gakož y my odpausstjme/ což proti sobě winnjme/ degž nám w lá-

sce

ſce žiwot weſti / weſpolek břemena neſti. ℣ Newwoď nás w pokuſſenj / ſkrze ďábelſké ſwedenj / na prawau y lewau ſtranu / buď wždy při nás s ſwau obranau / deyž wždy mjti wjru ſylnau / na twém ſlowě neomylnau. ¶ Z wſſeho zlého wyſwoboď nás / nebť geſt zde nebezpečný čas / zbaw wěčného zatracenj / a degž nám dobré ſkončenj / při ſkončenj buď náſs wůdce / poraučjme ſe wy twé ruce. ¶ Amen řcemež giž ſpolečně / a wěřme tomu ſrdečně / že to Bůh dá bez pochyby / pro ſwé ſwaté wěrné ſliby / ſkrz ſwého miléhо Syna / Pána Kryſta Hoſpodina / Amen.

W čas Hladu / Moru / Wálek / a Wpádů Nepřátelſkych.

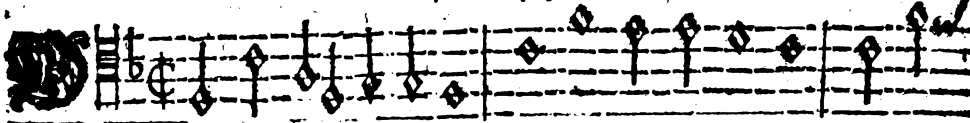

Gak hrozná trápenj přiſſla na Křeſtiany / zrády,

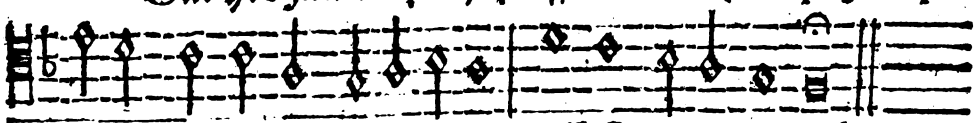

ffalſſe / mordowé, y pálenj / wſſecka zarmaucenj:

¶ Neb lidé přeſtupugj Božj přikázanj / protož na ně wſſecko zlé přiſſlo, a gde / gemuž konce nenj. ℣ Nechtj tomu wěřiti / co Bůh lidem mluwj: Budete li plniti přikázanj / dámť wám požehnánj. ¶ Dámť déſſť časy přihodné / země dá aurodu / dřjwj bude w hognoſti, y owoce wydáť twá ſtěpnice. ¶ Žeň, mlatba bude hogná / y wjna zbjránj / poſtihnet rozſywánj, a w ſyroſti chléb twůg budeſs gjſti. ¶ Y budete bydleti / bez ſtrachu na zemi / dámť pokog w ze-

mi waſſj, a budete ſpáti, w mém pokogj. ¶ Nepřeſtraſſj was žádný / odegmuť wſſecko zlé / padnauť nepřátelé waſſi před wámi / magjc obrany. ¶ Deſet gich ſto zažene / a ſto deſet tiſýc / padnauť nepřátelé waſſi před wámi / žádný neoſtogj. ¶ Rozmnožjmť was na zemi / budu wám za Boha / wy mi za lid budete / a gá s wámi přebýwati budu. ¶ Pakli má přikázanj budete ruſſiti / a má vſtanowenj zamjtati / toto wám včinjm: ¶ Poſſli na was hlad, ſucho / zemi bez aurody / darmo ſýti budete / neb to wſſecko nepřátelé ſnědj: ¶ Stromowé neponeſau owoce hogného / tráwa růſti nebude, a tak na was přigde mnoho zlého: ¶ Gá ſe od was odwrátjm / dám was nepřátelům / y budete poddáni těm / kteřjž was / w nenáwiſti magj. ¶ Budete wtjkati / ano was nehonj / kam ſe koli wynete / tam wſſudy was nalezne trápenj. ¶ Wtečeteli do měſt tam ſe neſchowáte / morem, hladem, ztrápjm was / y wſſj bjdau / potom to shledáte. ¶ Měſta waſſe pokazým w puſtinu obrátjm / dám was mezy národy w zemi cyzý / kdež ljtoſti nenj. ¶ Pakli kteřj zůſtanau / tit ſe báti budau / ſauc na myſlj zmámeni / y nebudau / wědět, co gſau ſami. ¶ Přeſtraſſit ge chřeſt liſtu / prſſicý od ſtromů / a oni wtekau gakožto před mečem / množſtwj nepřátelů. ¶ Potom nenecháteli hřjchů, neprawoſtj / ſedmkrát wjc přidám k těmto ranám / to prawj Pán Bůh ſám. ¶ Chcemli pomſty wgjti / a miloſt nagjti / od hřjchů ſe odwrátjc / dobře čiňme / a w tom ſetrwegme. ¶ Hledjc Pána krotiti / geyž ſme rozhněwali / s njm ſe zaſe ſmjřiti, obdržeti geho ſmilowánj. ¶ Widauc že hněw ſwůg wyliť / gegžto wkazuge / ſkrze Turky wkrutné / ty Pohany / nás welmi ſužuge: ¶ Kteréž teď giž proti nám wzbu-

dil

dil welmi ſylně / by pýchu naſſj ſkrotil, a zahladil / ſobě nepoddané: ¶ Neb když ruku wztahował / nedbali ſme na to / že ſe chce ſmilowati oznamował / giž ſpomeňme na to: ¶ Když wolał, nechtěli ſme tehdy ſlyſſeti ho / to brzo vhlédáme, také zwjme / což nám přigde zlého. ¶ Rukau ſwých pozdwihati budem k němu chtjti / ano giž pozdě bude a nebude možné obdržeti. ¶ Wolánj nevſlyſſj naſſeho ſmutného / aniž vſſi nachýlj k prosbám naſſjm / prawá geſt řeč geho. ¶ Pokudž geſſtě čas máme / pokořme ſe gemu / neboť geſt dobrotiwý, miloſtiwý / zwolegmež giž k němu. ¶ Dá nám k tomu pomoc ſwau / ten kterýž přikázał / gedno hleďme proſyti ſrdcem celým / ať by nás vſlyſſel: ¶ Křauc: Kryſte milý Pane / pohleď a ſmilůg ſe / odpuſtě hřjchy naſſe, deg pokánj / potom žiwot wěčný.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

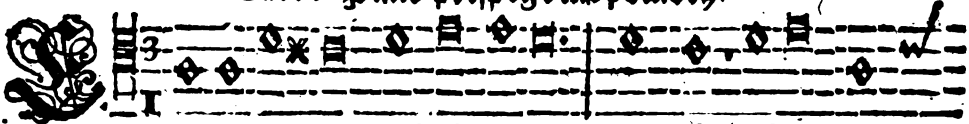

Y nuž ważme wſſicki nynj / co Bůh lidu ſwé-

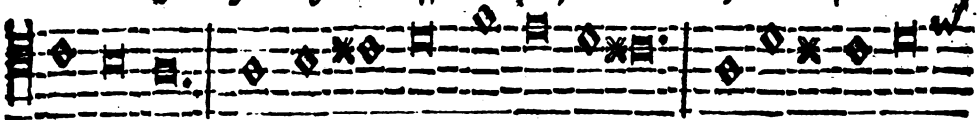

mu mluwj / ſkrz Mogžjſſe ſlauhu ſwého / pſáno w pátých

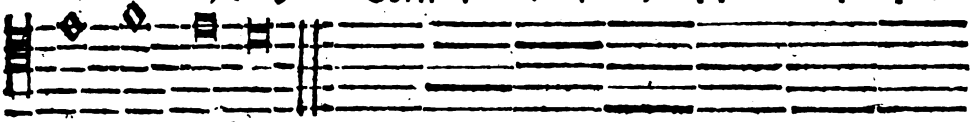

knihách geho.

¶ Budeſſli má přikázanj / plniti, dámť požehnánj / wſſech wěcý dobrých doſtiť dám / od nepřátel tě zachowám. ¶ Požehnaný budeſs wſſudy / w městě y také na poli / požehnaná

hnaná auroda twá/ stodoła y sspjžjrna twá: ¶ Y také płod břicha twého/ též y płod dobytka twého: budess giným půgčowati/ sám nic newypůgčowati. ¶ Nepřátelyť twé w moc poddám/ a gim srdce lekawé dám/ gednau cestau na tě přigdau/ a sedmi zase vtekau. ¶ Nebudessli pak plniti/ řečj mých zachowáwati/ złořečenstwj na tě wydám/ twým nepřátelům tě w moc dám. ¶ Złořečený budess wssudy/ w městě y také na poli/ wcházege wén z něho. ¶ Złořečená aurůda twá/ złořečená stodoła twá/ złořečené wssecky wěcy/ to pro twé neposłussenstwj: ¶ Tak y płod žiwota twého/ též y płod dobytka twého/ złořečená twá piwnice/ stáda, wołowé y owce. ¶ Dám tobě srdce lekawé/ tak že na nepřátely swé gednau cestau wytáhnete/ a sedmi zas vtečete. ¶ Pustjm na tě lid neznámý/ vkrutný a nestydatý/ kterýžto starce nevctj/ a djtěti neodpustj. ¶ Wssecek statek twůg poberau/ syny, dcery twé zawedau/ twůg nepřjtel bude twůg Pán/ musýss mu wždy býti poddán. ¶ Obleženjm ssaužen budess/ płod swůg hładem gjsti budess/ žena twá nebudeť přjti massa synůw, dcer twých gjsti. ¶ Wssecko złé na tě přepustjm/ mor, złé powětřj dopustjm/ nemoc, wředy, zymnice/ pryskýře y nesstowice. ¶ Wssemi ránami bit budess/ až do konce skažen budess/ pro nálezky bludu twého/ w nichs opustił Boha swého. ¶ Gakož pak se gest tak stało/ že židů máło zůstało/ wssecko złé na ně dopustił Bůh. neb ho ten lid opustił. ¶ Y což pak včinj s námi/ s neposłussnými Křestiany? strach, by se nám hůř nestało/ by nás horssj nepotkało. ¶ Neb sprawedliwost Křestianská/ hogněgssj nežli židowská/ má

býti,

býti, prawý Gežjss Pán/ waž to každý wěrný Křestian! ¶ My pak ač slugem Křestiané/ horssj gsme nežli pohané/ znagjc wůli Boha swého/ nečinjme nic dobrého. ¶ Wssak proto naděgi máme/ a toho se domnjwáme/ že když my Křestiané slugem/ nepřátely hned přemůžem. ¶ O! omámená slepoto/ co Bůh dj nedbáss nic na to/ snáž nebe, země pomine/ než slowo geho gediné. ¶ Nemylmež se na tom wjce/ obraťme se k němu spjsse/ budemli ho poslauchati/ chceť za nás sám bogowati. ¶ Nezpoléhegž na to žádný/ že gest Pán Bůh milosrdný/ neb se tjm wssickni klamagj/ kteřjžto w hřjssjch trwagj. ¶ Sam skrze Mogžjsse prawj; Gáť gsem Pán Bůh milosrdný/ wssem genž mne práwě milugj/ a Přikázanj má plnj. ¶ Také Matka Syna geho/ Gežjsse Pána nasseho/ milosrdenstwj geho, dj; těm kteřjžto se ho bogj. ¶ Y bogmež se Boha swého/ plňmež prikázanj geho/ nebudem se Turka báti/ ráčjť nám swau pomoc dáti. ¶ Pane Bože rač pomocy/ nebť my mdlj bez twé pomocy/ nic nemůžem včiniti/ pomozyž nám swjtězyti. ¶ Gakož nad tělem, nad ďáblem/ tak nad Turkem nepřjtelem/ ne nám Pane lidu mdlému/ ale deg čest gménu twému. ¶ Deg nám pokog po wssecky dny/ neboť nenj giný žádný/ kterýžby bogowal za nás/ než ty sám Pane Bože náss.

W čas Rány Božj Morowé.

Gako: O daremné swětské vtěssenj.

WSsemohaucý Bože dobrotiwý/ začátek y konec wssech wěcý: wěčná studnice náš Pane milý/ wssech

do-

dobrých ctnoſtj a ſpaſenj. R/ Genžs račil ſwého Syna ſmrtj / Gežjſſe Kryſta/a vmučenjm / wykaupiti lidſké pokolenj. ¶ My hřjſſnj tě pokorně proſýme/pro krwe předrahé wylitj Syna twého, y boleſtných pět ran, kteréž geſt račil podſtaupiti. R/ Pro vmučenj, a ſmrt gebo: Pro záſluhy Panny Matky geho, a wſſech Swatých počtu neſčiſlného. ¶ Miloſtiwě rač nás zachowati / od náhlé nenadálé ſmrti/od nakazytedlných oſtřjhati nemocý/mornjch a hljz těžkých. R/ Zažeň tu ránu / giž s dopuſtil / pro hřjchy naſſe ſluſſně rozpuſtil/ deg pomoc, by každý zloſt opuſtil. ¶ Po tomto pak žiwota ſkonánj / zdaw nás wěčného zatracenj / wedlé wůle twé nakládeg s námi/ a rač dáti dobré ſkonánj. R/ Nebo ty gſy žiwot, a chwála / naſſe, budiž tobě wěčná ſláwa/ s Synem, s Duchem ſwatým neſkonalá/ Amen.

Gako: Každého dne chwály hodné.

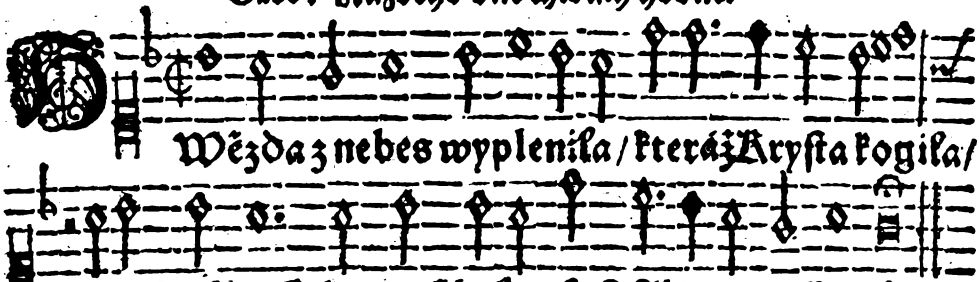

¶ Ta tež Hwězda rač odnjti ſſkodné hwězd způſobenj/ kteréž chtěgjlid hubiti/ſkrz mornj nakaženj. ¶ O přeſlawná hwězdo mořſká/ neſmjrné chwály hodna/ včiň ať mor/ a leſt ſwětſká/ nenj nám w ničemž ſſkodná. ¶ Wyſlyš nás dobrá Panj/ gako tě Syn twůg ſlyſſj; a pro gegj přimlauwánj, ſpas nás milý Gežjſſi.

Též

Též gako: Każdého dne chwały hodné.

HWězda gasná/ Panna krásná/ kteráž Krysta krmila/ pád Adamů/ smrt y winnu/ sstiastné gest zapudila. ¶ Prosmež tedy hwězdy této/ ať vdělj milosti/ hněwu zprostj/ zlého zhostj/ať nepadnem w rychlosti. ¶ Hwězdo gasná/ Růže krásná/ přimluw se Krystu Pánu/ ať zažene/ a odžene/ od nás morowau ránu. ¶ Neb od něho/ Syna twého/ wzdrawenj žádáme; strze tebe Boha z nebe/ milostiwého máme. ¶ Gežjssi mocný Lékaři/ obrať se k nám gasnau twářj/ wslyss swé milé Křestiany/ zbaw od morowé rány. ¶ Pro přimluwu twé Rodičky/ Marye ctné Matičky/ dey tobě wěrně služiti/ nedey se nakazyti. ¶ Zdrawým rač zdrawj popřjti/ nemocné wzdrawiti; dey nám zde twau swatau milost/ potom tam wěčnau radost.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy/ neb gak notowáno.

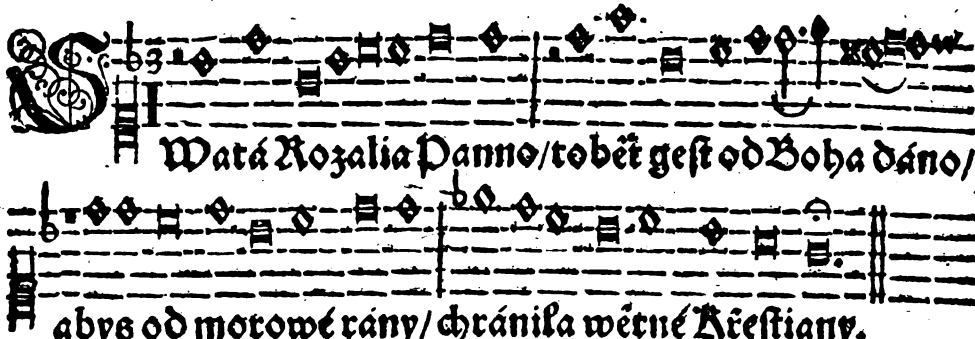

¶ Od Krystas se naučila/ abys wssecko potupila/ což ti Otec obětowal/ neb podwodný swět sljbowal. ¶ Potupiwssi panské dwory/ zasslas do lesů na hory/ do nebes wždycky wzhlédala/ nebs w něm Gežjsse hledala. ¶ Te-

beť sau Swatj včili/Angelé tobě prawili/gakýchby modliteb kwjtj/Gežjss chtěl od tebe mjti. ¶ Pán Gežjss s tebau zůstáwal/ rozkoss ti nebeskau dáwal/ Marya s Pannami z nebe/ často nawsstjwila tebe. ¶ Milý Pán Gežjss w té době/ do nebe tě pozwal k sobě/ od něhos korunowána/ k nebeské swadbě pozwána. ¶ Po smrti twé swaté tělo/ skálau zarostlé/ leželo/ čtyry sta sedmdesát let/ newěděl o něm celý swět. ¶ Kdyžs pak wygewena byla/ hrozný mor sy zastawila/ který také na tento čas/ odwrať milostiwě od nás. ¶ Sláwa Otcy nebeskému/ Synu y Duchu swatému/ genž skrz twé orodowánj/ chraň nás od morowé rány.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

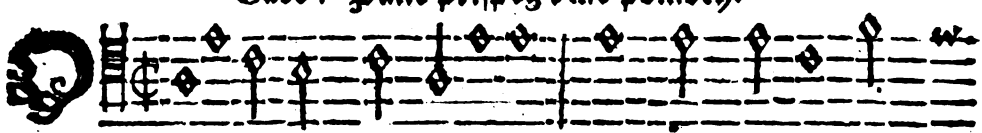

Bože náss na wýsosti/ w sláwě w nestjhlé

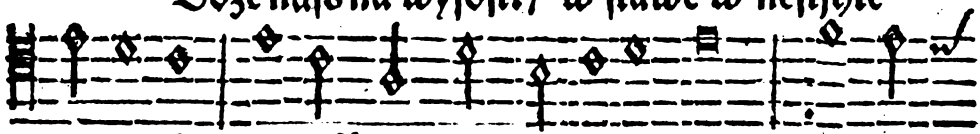

mocnosti/ pohleď na nás stwořenj swé/ odwrať

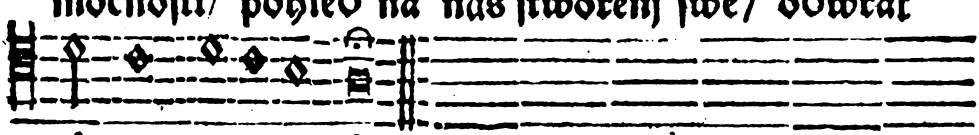

od nás powětřj zlé.

¶ Měg ljtost nad námi Pane/ ačkoliw to vznáwáme/ že pro hřjchy negsme hodnj/ žádat twého smilowánj. ¶ Ale widauc dobrotiwost twau/ k lidu twému náchylnost/ k tobě woláme náss Králi/ chraň nás od morowé rány. ¶ Včiň to pro Syna twého/ pomni zasljbenj geho/ kdo skrze

něg

něg žádá tebe/ že milost nagde v tebe. ¶ O Marya w této době Křestiané woláme k tobě/ pro twau swatau ponjženost/ vkrotiž Božskau prchliwost. ¶ Pomni na nás zarmaucené/ w těžkých hřjssjch postawené/ Patrone swatý Jozeffe/ vpros nám powětřj zdrawé. ¶ O Patrone swatý Wjte/ powětřj zlé gedowaté/ odžeň od nás zarmaucených/ ochraňůg Křesťanů wěrných. ¶ Na přjmluwu Mučedlnjka/ twého swatého Wogtěcha/ ochraň Bože swé Křestiany/ od gjzliwé mornj rány. ¶ Ty pak ó swatý Zygkmunde/ ať od tebe přjmluwa gde/ k Bohu, ať nás hřjssné lidj vchowá od wěčné bjdy. ¶ Swatý Prokope/ Norberte/ za nás se k Bohu přimluwte/ ať po časné smrti s wámi dá dogjti wěčné sláwy. ¶ Swatý Wácslawe/ Dědiči/ měg o Čechy wždy swau peči/ gakožto o swé poddaný/ chraň nás od morowé rány. ¶ Swatá Lidmilo genžs byla/ gak Bohu tak lidem milá/ pro twé swaté mučedlnictwj/ odwrať hněw z twého dědictwj. ¶ Swatý Crho a Strachoto/ prosýme wás wssickni za to/ Zemi Českau y s Pražany/ chraňte od morowé rány. ¶ O milý swatý Ywane/ pros za nás před twáři Páně/ ať nás smutné lidi bránj/ od morowé sskodné rány. ¶ A tak wssickni Patronowé/ České země ochráncowé/ chraňte nás swau přjmluwau před gjzliwáu mornj ránau. ¶ Bože rač to včiniti/ hlas náss hřjssných rač slysseti/ ať tobě gde od nás chwála/ kterážby wěčně trwala.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

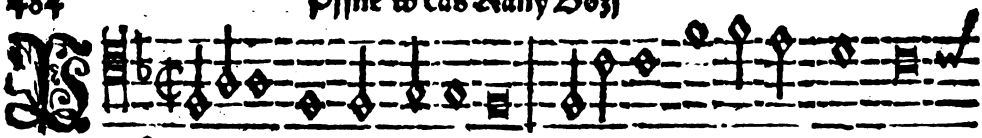

Kegaſná duho nebeſká/Marya Rodičko Božſká/

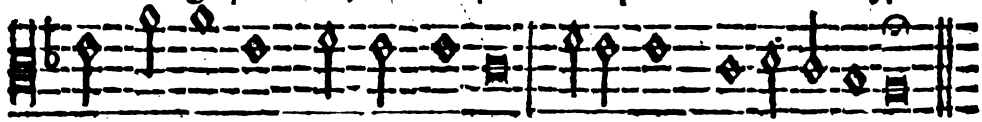

krok prchliwoſt Syna ſwého / včiň nám miloſtiwého.

¶ Metla Božj ſe zgewuge / Pán Bůh hněw ſwůg vkazuge/ ty buď vmluwy znamenj / bychom nebyli zmařenj. ¶ Vkaž twé Mateřſké prſy/ hněw Božj vkrotjſs brzy/ Synáček gſa vkrocený/ odpuſtj nám naſſe winny. ¶ Gežjſſi mocný Lékaři/ obrať ſe k nám gaſinau twáři/ krew twá kterauž s wylil za nás / ta před morem nechť chránj nás. ¶ Vkaž Otcy ſwému rány / bychom doſſli ſmilowánj / známe naſſe poblauzenj/ vwěď s Otcem w mjr twé Syny. ¶ Kryſs nás ó Božj Rodičko/ Marya Panno Matičko / nedeg přigjti k ſkaženj/ pro krew, gjž gſme wykaupenj. ¶ Ty zásluhy Kryſta Pána přednes Bohu Otcy ſama/ neb co od ſebe nemáme/ w Kryſtu Gežjſſi dáwáme. ¶ O Ženo ſluncem oděná/ rač být pomocnice wěrná zbaw ſſkodliwé pálčiwoſti/ odegmi wſſecky neřeſti. ¶ Wſſickni Angelſſtj kůrowé/ buďte náſſj Zaſtupcowé/ chwalte/ proſte za nás Pána / byť nám byla miloſt dána. ¶ Patryarchowé, Prorocy/ Apoſſtolé, Mučedlnjcy / Wyznawači / Panny ſwaté / genž dobrotu Božj znáte. ¶ Přimluwte ſe s newinňátky/ s připogenau prosbau Matky / ať metlu odwrátj od nás / která gjzliwě kárá nás. ¶ Krwj Kryſta wykaupenj / kořme ſe Křeſtiané

wěr-

wětrnj / neb gſau ſtřely natažené / hněw Božj ſe na nás že-
ne. ¶ Pod vſſi w hřjſſjch wězýme / den odedne zloſt mno-
žjme / mornj rána proſtakuge / tak Bůh hřjchy pokutuge. ℣
Swatý Boże / Swatý ſylný / Swatý a neſmrtedlný / Boże
w Trogicý gediný / ſmilůg ſe / ſlyš twé ſtwořenj. ¶ Kry-
ſtus přichazý w pokogi / Wjtězytel w každěm bogi / on pa-
nuge / on kraluge / on nás před zlým obhaguge. ¶ Ey
Křiž znamenj wjtězné / prchněte ſtrany protiwné / Lew z po-
kolenj Jůdowa / obdržj nám mikoſt znowa. ¶ Amen Bo-
že rač to dáti / pomahegte wſſickni Swatj / Marya buď mi-
koſtiwá / popros za nás ſwého Syna.

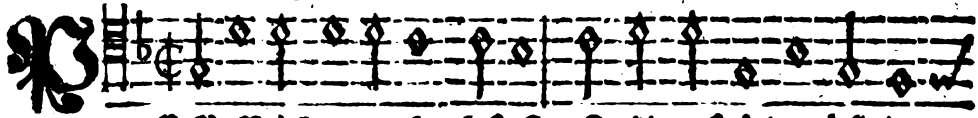

Oſlyſſte ſmutného hlaſu / ſtařj, mladj, y děti /

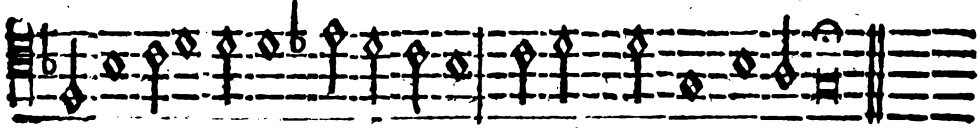

co ſe djti má brzkého času / ſlušſjť nám to wěděti:

¶ Hrozýť ſe nám welmi morem / to w wkazu nebeſkém /
ſlunce, Měſýc s wtoky ſtrogj ſe / na pokolenj lidſké. ¶ Angel
Božj prſtem hrozý / wypowjdá přjměřj / ſtřelami prudkými
a hroznými / ke wſſem napořád měřj. ℣ Smutný čas
na nás přicházý / ſmrt ſwau koſu naražj / nebudeſſli nás
Pán Bůh chraniti / muſýme z ſwěta gjti. ¶ Nohy gegj ſwě-
domé gſau / we wſſelikém národu / widj a zná člowěka
každého / rodu dobrého / zlého. ¶ Vſta gegj wždy lačně-
gj / a dna ſtřewa nemagj / pod nebem žiwotné wſſecky wě-

ry /

cy gako nic požjragj. ¶ Srdce gegj ſrdce lwowé/ očj bazyliſſkowé/ do kohož ona práwě ſe wzhledne/ tenť nebohý znak lehne. ¶ Doſahugj gegj ruce/ města, zámky y twrze/ podmaňugjce mocného Krále/ Papeže y Cýſaře. ¶ Nudy wſſecky k zemi shýbá/ žádného zniku nedá/ wſſudy kamkoli před nj ſe ſchowáš/ tam gi ſwého hoſtě máš. ¶ Vſſi gegj pozorné gſau/ chřipě gemného čichau/ ſlyſſj gimi wjc než od tiſýc mjl/ dobřeť zná každého cýl. ¶ Darů a poct neljbuge/ peněz nepotřebuge/ powažuge ſobě ſtřjbrá, zlata tak rownè gako bláta. ¶ Gako kalný, když ſe walj/ oblak hrozý přjwaly/ takť přehroznými hrozý ſtřelami/ kam přigde, ſmrtedlnými. ¶ Ku pomocy naſſj přiſpěg Gežjſſi/ nedopauſſtěg nenadále ſmrti na hřjſſné nás/ w tento nebezpečný čas. ¶ Ale ku pokánj času/ přeg, bychom zlého kwaſu/ powſtanauce, pokánj činili, tebau pak wěčně byli.

Gako: Wſſickni lidé kteřjž ſpjte/ neb gak notowáno.

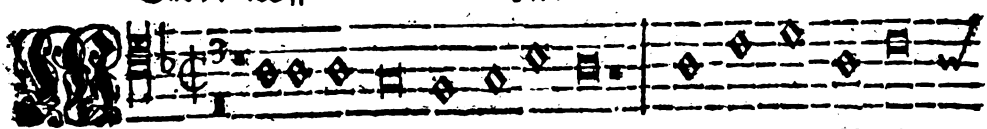

Tento náſs nebezpečný čas/ nawrať ſe k Bohu

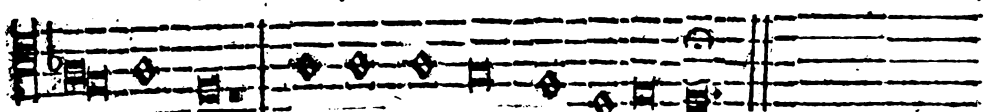

každý z nás/ dokud zde čas miloſti máſs.

¶ Nechage ſwěta marnoſti/ wſſech hřjchůw a neprawoſtj/ zde hledeg Božj miloſti. ¶ Pohledni na wſſecky ſtrany/ gak Pán Bůh na nás Křeſtiany/ dopauſſtj rozličné rány.

ny. ¶ Mrau lidé ſmutnj náhlými hljzy, pryſkyřimornjmi/ giſtěť zertu nenj s nimi. ¶ Ráno čerſtwj, zdrawj mnozý/ pochwjli nemoc geſložj, k wečerau na máry wložj. ¶ Mnohý ſe toho nenadál/ by ſe tak w náhle odebrał/ ſnadby ſe na pokánj dał. ¶ Mnoho gich za den wmjrá/ domů puſtých ſe zawjrá/ a ſſachta hroznáotwjrá. ¶ Kładau ſe muži, ženy tam/ ſtarj, djtky/ wěč, nenjť kłam/ to pak wſſecko na přjkład nám. ¶ Žałoſtiwé narjkánj/ Rodičů djtek pykánj/ ſłyſſeti geſt bez přeſtánj. ¶ W některých mjſtech drahota/ krupobitj/ a ſuchota/ nevroda, bjda, pſota/ ¶ Náramně ztrápiła lidi/ což ſe zhuſta welmi widj/ ač pak zlj toho newidj. ¶ Giž naſtawá ten bjdný čas/ o němž mluwj Spaſytel náſs/ gakž geſt napſał ſwatý Lukáſs: ¶ Že bude wałka, zbaurenj/ hład, mor/ a zemětřeſenj/ wſſudy weliké ſſauzenj. ¶ Ač pak my to wſſecko známe/ wſſak na to nemnoho dbáme/ w neprawoſti ſe dáwáme. ¶ Troſſtugem ſe žiwi býti/ neſtrogjme ſe wmřjti/ a na ſaud Kryſtů přigjti. ¶ Mnozý ſe Boha ſpuſtili/ ſtud a bázeň opuſtili/ we wſſech hřjſſjch rozpuſtilj ¶ Na ſłowo Božj nedbagj/ Boha w paměti nemagj/ neſtaudně wſſe zlé páchagj. ¶ Nepřipauſſtěgj treſtánj/ žádného napomjnánj/ ſłowa Božjho káranj. ¶ Ginj berau přjkład od nich/ ffolkugj ſobě w hřjſſjch ſwých/ magjce zaljbenj w nich: ¶ Nenj łáſky, vpřjmnoſti/ nižádné ſprawedlnoſti/ přátelſké prawé wěrnoſti: ¶ Geſt ffaleſs/ a oklamánj/ gedněch druhým pomłauwánj/ lehkomyſlné vtrhánj. ¶ Nenj nad nuzných ljtoſti/ ani s potřebným zdjlnoſti/ geſt plno zatwrzeloſti. ¶ Nenj též zdrželiwoſti/ čiſtoty te prawé ctnoſti, geſt plno mrzké chlipnoſti. ¶ Cyzołožſtwo/ a

ſmil-

ſmilnĕnj/ za žádný hřjch w ſwĕtĕ nenj/ zlé Sodomſké zaljbenj. ¶ Geſt přátelſké hodowánj/ do němoty ožjránj/ z toho wſſecko zlé páchánj. ¶ Protož ſe Bůh tak rozhněwal/ mornj ránu wſſudy ſeſlal/ byť nás ſprawedliwĕ ztreſtal. ¶ Za čaſu Dawida Krále byl přiſſel mor welmi náhle/ mřeli lidé nenadále. ¶ To Pán Bůh proto dopuſtil/ že ſe Dawid Boha zpuſtil/ hřjchu zwláſſtnjho dopuſtil: ¶ W třech dnech ſedmdeſát tiſýc wmřelo mužů, a ſnad wjc/ tu ſe kořil Dawid prawjc: ¶ Gá ſem ten kterýž zhřeſſil/ lid pak můg co geſt včinil? gako owce newinný byl: ¶ Obrať Pane na mne hněw ſwůg/ zachoweg newinný lid můg/ proſým pokornĕ ſlauha twůg. ¶ Když ſe pak Bohu winnen dal/ a obĕt mu obĕtował/ y hned Bůh tu ránu odgal. ¶ Y my čiňme též pokánj/ nechagjce prodlewánj/ w tomto Božſkém rozhněwánj. ¶ Zůſtanauc hřjchů a zloſti/ proſpjwegmež w pobožnoſti/ modlmež ſe Bohu s pilnoſtj/ ¶ Křauce ſrdcem ponjženým: Bože buď miloſtiw hřjſſným/ nám na ſwĕtĕ zarmaucenýmu. ¶ Degž hřjchy, bludy poznati/ pokánj prawé činiti/ dřjwe než nás ſmrt zachwátj. ¶ Pane Kryſte račiž dáti/ když ſe odſud budem bráti/ k tobĕ ſe ſtiaſtnĕ doſtati.

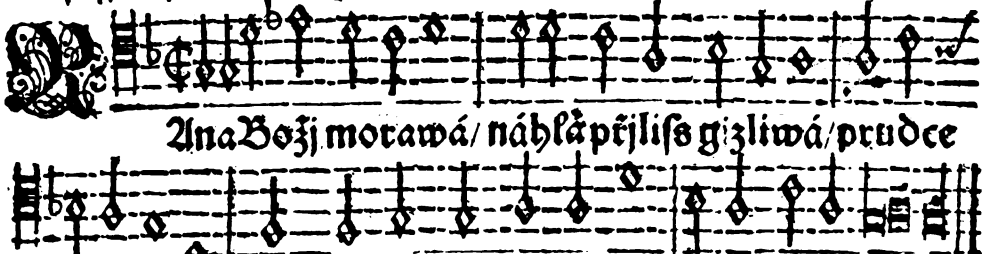

¶ Samé

¶ Sámť gi Pán Bůh nastrogil/ aby zauffalý swět bil/ trestal geho zlosti/a swým čině wýstrahu, bral mnohé k radosti: ¶ Hodnjť gsme potrestánj/ pro zlých skutkůw páchánj/gako za Noele/kdyžto synowé Božj odessli po těle. ¶ Nectná mládež, zawilná/ na swět se giž zrodila/pohláwj obého/ ano též/ zřjdka vzřjss, starce počestného: ¶ Oplzlosti Sodomské/ žrádlo, pitj Gomorské/ y hanebné lánj/ peycha w ssatstwu s marnostj, nestydaté žwánj. ¶ Toť gest giž na wrch wzesslo/ mezy Křestiany wesslo/ auwe na mé hoře/ gakž se to polepssugem? ano čjm dál, hůře: ¶ Té lakomé žádosti/ w rozmnoženj žiwnosti/ nenj žádné mjry/chudina se vtiská, řjdko přjzně, wjry: ¶ A což bezbožně wydrau/to zas mrzce prožerau/ a dary Božjmi/ swinsky se obtěžugj, pleytwagjce gimi: ¶ Kdyby měl chudým dáti/ poklad w nebi skládati/ zpauzelby se teyden/co prohrá/a propige, za noc aneb za den. ¶ Nediw rány morowé/ když pak přezlj mrawowé/ zwolný magj průchod/ neb každý wsse zlé činj/ pro swůg mrzký důchod. ¶ Řjdký na to pomyslj/ že gest půwod hněw Božj/ pro tak mnohé zlosti/hrozné rány morowé, y giných těžkostj. ¶ Časné smrti se strassj/ nepomněgjc na horssi/ duchownj a wěčnau/ vběhnauť/spjss než zwědj, w hodinu newděčnau: ¶ Nagdeť ge ruka Božj/ ty genž w sláwě/ neb w zbožj/ magj swé kochánj/ pokánj nečinjce, nicť gich neobránj. ¶ Snadby se giž negeden nassel w pekle s boháčem/ žeby rád zas poslal/ a znáti dal přátelům, proč se w peklo dostal. ¶ Ey kdož se Boha bogj/ o wěčný žiwot stogj/ giž vsmysli sobě/spusť se swěta marnosti/ budeť dobře tobě. ¶ Přepaš báznj bedra swá/ buď hořj-

cý swjce twá/ wjry, milowánj/a potkáss se s Ženichem, při swěta skonánj. ¶ Neymilegssj Bože náss/ kterýž se k nám ozýwáss/ w přjsné sprawedlnosti/ wssak kagjcým sljbugeš, hognost swých milostj. ¶ Nakaženj mornjho/ a zwlásstě duchownjho/ rač nás zachowati/ a deg/po smrti časné, s sebau kralowati.

W čas zázračných nebeských a zemských vkazů:

Gako: V tebeť gest darů dosti.

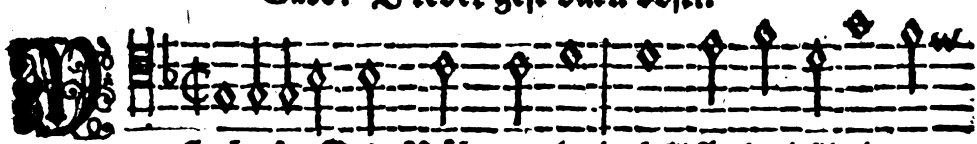

Co bude Pán Bůh s námi/ hřjssnými činit na

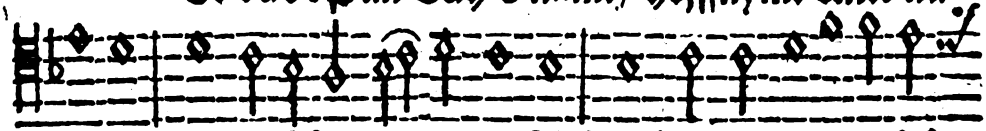

zemi/ pro rozličné neprawosti/ kterýchž se rozmnožilo

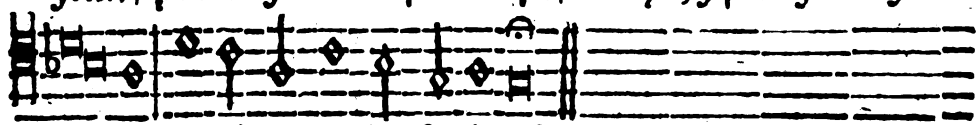

dosti/ nenjť konce bezbožnosti.

¶ On gsa Otec ljtostiwý/ nenj gako člowěk náhlý/ žádného náhle netresce/ lidského vpadu lituge/ showjwá napomjnage: ¶ Činj rozličná znamenj/ oznawugjcý trestánj/ gimiž hrozně chce trestati/ bezbožné, w hněwu/ prchliwosti/ těžce nesa nasse zlosti. ¶ Někdy chtěge Faraona/ Bůh, oblomiti tyranna/ twrdost, diwy w zemi geho/ činil, skrze Mogžjsse swého/ služebnjka vpřjmného: ¶ Zdaby/ aspoň náwěsstjmi/ odwedl ho diwy swými/ od twrdosti

srdce

ſrdce geho / z kteréž lidu odpjral geho / propuſtit Jzraelſkýho. ¶ Když pak Farao žádnými pomſtami a znamenjmi nechtěl ſe dát obkomáti / a ſwůg zlý žiwot naprawiti / ráčil geg Bůh wtopiti. ¶ Týž Bůh lidu židowſkého / k přigetj miłoſtiwého / geho nawſſtiwenj wołał / ſkrze zázračna znamenj zwał / newděčného zpokutował. ¶ My podnes čas ku pokánj magjce od Boha daný / prawým ſrdcem ſe obraťme / k němu a hřjchů wtjkegme / z wjry ctnoſtně žiwi buďme: ¶ Wěřjce Božjmu ſłowu / y znamenjm geho o hněwu / kteráž pro naſſe pokánj / dáwá na nebi / y na zemi / tak wgdeme złořečenj. ¶ Bože Králi nebe, země / hřjſſnjcy proſýme tebe / rač nám ſrdce čiſté dáti / w čiſtém k tobě ſe obrátiti / miłoſti twé obdržeti.

W čas Wálky.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy; neb gak notowáno.

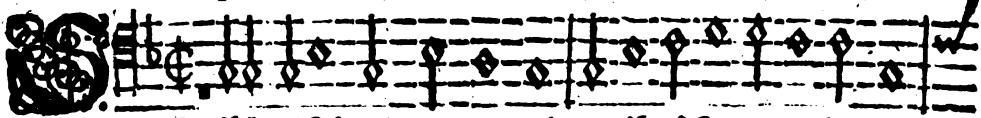

Luſſjť giſtě nám to znáti a pilně ſe wyptáwati /

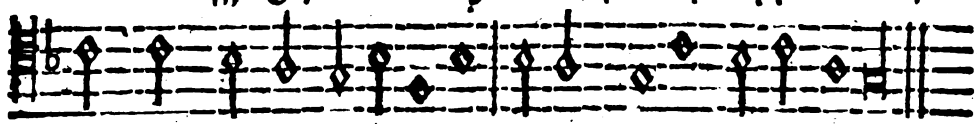

proč Bůh dáwá nepokoge / wálky, bauře, také boge:

¶ W Pjſmjch ſwatých pſáno ſtogj / o wálce / také o bogi: Když ſe lidé bogj Boha / magj pokog léta mnohá. ¶ Když pak od něho odſtaupj / hned ge nepřátelé laupj / hubjc žiwoty y ſtatky / ſtaré, mladé / s nemłuwňátky. ¶ Když lid Božj Jzraelſký měł gaké Bohy pohanſký / tehdy ge Pán

Bůh opuſtil/ nepokog na nĕ dopuſtil. ¶ Dal ge w ruce protiwnjkům/ o tom máſs w knihách Judyům/ mnohá lé-ta ge trápili ſtatky, tĕla gich hubili. ¶ Ale když ſau obráceli k ſwému Bohu, ſtdce, wůli/ ĕkauce: Zkřeſtili ſme tobĕ/ wyſwoboď nás ke cti ſobĕ. ¶ Obrácel Bůh k nim ſwé ljce/ nedal gich trápiti wjce/ zahubil gich protiwnjky/ přichránil ſwé ſlužebnjky/ ¶ Ač gich býwal malý počet/ zbjgeli mnoho tiſýc ſet/ magjc ſwau nadĕgi k Bohu/ mjwali ſau ſýlu mnohau. ¶ Nĕkdy bez zbroge, bez meče/ nepřátel ſe nebogjce/ traubenjm ge zahánĕli/ y zdi mĕſtſké poráželi: ¶ Nedálo ſe to ſýlau gich/ ale že Bůh byl wždy při nich/ přidáwage gim ſýly wjc/ geden z nich zahánĕl tiſýc. ¶ Též my také lidé křeſſnj že gſme proti Bohu pyſſnj/ padáme před nepřátely/ protiwjc ſe Stwořiteli. ¶ Y chcemeli pokog mjti/ nad ſwým zhaubcem ſwjtĕzyti/ napřed ſe Bohu podegme/ gemu ſe ſwých hřichů kagme: ¶ Rceme/ že gſme prowinili/ proti němu wždy činili/ nezdržawſſe přikazanj/ gak obecnj lid/ tak Páni. ¶ Wſſak geſt w miloſti neſmjený/ také w ſwých wſſech ſlibjch wĕrný/ pokorných mu prosba libá/ k miloſrdenſtwj gim hýbá. ¶ Nedauffegmež w twogſko ſylné/ ani ſwé zbráně rozličné/ ale buď Bůh ſýla naſſe/ zabil Dawid Goliáſſe: ¶ Oni magjc koně, wozy/ gſauc k tomu také přemnozý/ tau ſwau ſýlau nás wždy ſtraſſj/ mĕgmež k Bohu wjru naſſj. ¶ V něhož nenj rozdjlu/ mĕg malau neb welkau ſýlu/ komuž on pomocy ráčj/ wſſem nemožným wĕcem ſtačj. ¶ Gméno geho pewnau wĕžj/ geſt tém kteřjž k němu bĕžj/ neſſkodjt gim wĕcy žádné/ neb on ſám wſſj mocý wládne. ¶ Pane Kryſte

ſte rač pomocy / neyprwé hřjchy přemdcy / a twau miloſt wždycky mjti / tak nad ďáblem ſwjtězyti: ¶ Nepřátely naſſe čaſné oſwěť twůg obljčeg gaſně / ať tebe s námi poznagj / zde y wěčně pokog magj.

Gako: Giž ſe přibljžil čas nočnj.

ODwrať wálečný nepokog / Bože zažeň wálku y bog / moc nepřátelſkau ſtroſkoteg / a pokogné čaſy nám deg. ¶ Nebť nenj Boha giného / tak mocného a welkého / kterýžby bogowal za nás / než ty ſám Pane Bože náſs. ¶ Kryſte / pro twé vmučenj / deg nám hřjchůw odpuſſtěnj / ať nás nezže wěčný plamen / vchoweg nás Kryſte / Amen.

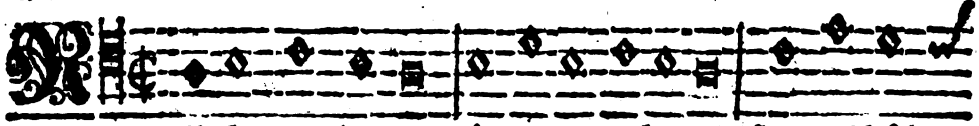

Retůg nás Pane / ať znagj pohané / žes ty Bůh

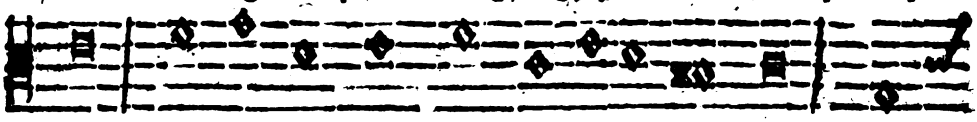

náſs / nad Cýrkwj ſwau / y nad nimi moc máſs / zruſs

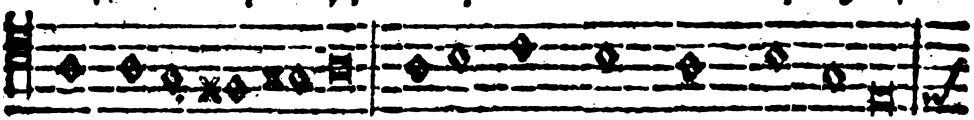

gich ſýlu, vdatnoſt / naſſjm deg čerſtwoſt / zmužiloſt /

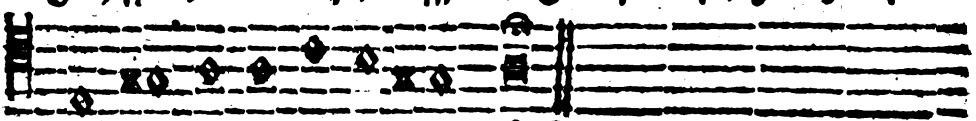

shlaď tyranſkau vkrutnau zloſt.

¶ Retůg nás Pane / ať znagj pohané / žes gediný / nad

tebe

tebe Bůh nenj žádný giný: wyleg hněw na tyrany/ pro Krysta milého rány/ nedeg wjc trapit Křestiany. ¶ Retůg nás Pane/ ať znagj pohané/ že showjwáss/ a w hněwu swém s trestánjm prodljwáss/ sessliž swaté Angely/ aťby za nás ten bog wedli/ a my w tobě pokog měli. ¶ Vkažiž moc swau/ setři moc pohanskau/ chraň swau Cýrkew/ pro kterau na křjži wylil sy krew. Z toho ti neskonalá/ na zemi, na nebi chwála/ od Swatých bude wzdáwaná.

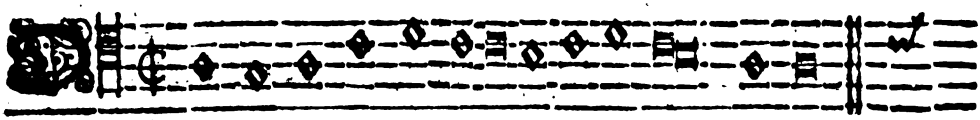

Eg pokog Hospodine, za těchto dnůw nassjch/
Bože Otče náss, Synu/ též y Dusse Swatý/
Ey wálky wzbuzuge nám, ten wražedlnjk ssatan/
Pro Krysta swého Syna, Boha Hospodina/
Ty genžs Knjže pokoge, zrussiž w nás rozbroge:

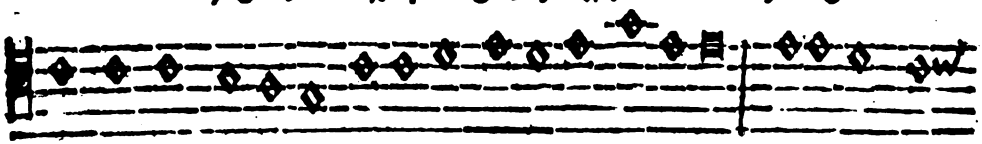

Neboť my nebozý, nemáme žádného giného/ kterýžby borač nám pokog dáti, kteréhož swět nemůže dáti/ sessliž k nám swagenž co lew obcházý, a proti nám swět djwně bauřj/ chtě nás wssecky deg nám pokog wnitřnj, také zewnitřnj, odwrať wálku chraň/ Cýrkwe y Ty genžs žiwot, zkazyž mordy, zlost, peychu nepřátelskau: bychom pokog,

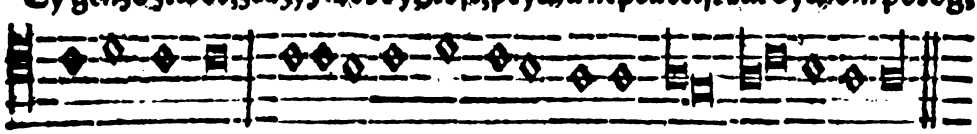

gowal za nás/ gedine ty sám Pane Bože náss wssemohaucý. té An ge ly/ ať nás před zlým ostřjhagj/ we dne také w nocy. po hl ti ti/ deg nám pomoc, a rač s námi býti, zlé zahnati.

Slo-

Slowa twého. řeď wrchnosti/ deg wssem lásku, swornost, ó Bože náš. žiwnost měli / a tobě wěrným srdcem slaužili, nebs ty Bůh náss.

Gako: A na zemi budiž lidem / ginau obecnj notau.

OTče náss, genž gsy na nebi / wyslyss nás hřjssné na zemi/genž se k tobě vtjkáme/s pláčem za milost žádáme. ¶ Pohleď milosrdný Bože / na mnohé bjdy y hoře / twého lidu Křestianského / od pohanůw ssauženého. ¶ Hruběť na nás nastupugj/ gjmagj, také mordugj / mečem, ohněm / wssecko russj / sskodj na těle/ y dussi. ¶ Ač pak sme to zaslaužili / neb sme častokrát zhřessili: Ty wssak podlé swé milosti / chraň nás od gich vkrutnosti. ¶ Pro nesmjrnau dobrotu twau / odwrať metlu sprawedliwau / kterau nás ráčjss mrskati/ pro nasse hřjchy trestati. ¶ Nedeg milostiwý Pane/ aby vkrutnj pohané/ nad Křestiany se zmocnili, wěrné twé slauhy hubili. ¶ Rač gaté wyswoboditi / zarmaucené potěssiti / hlad trpjcým pokrm dáti / wssem ssauženým pomáhati. ¶ Popřeg wssem Křestianským Králům/ Knjžatům/ Wogskům/ y Pánům / prawé swornosti/ y sýly/ aby sstiastně swjtězyli. ¶ Rač ó Bože milostiwý! činiti swé staré diwy / ať twau moc pohané znagj / tobě se wjc nerauhagj. ¶ Myť owssem ne w lidské mocy / ale w twé Božské pomocy / swé zakládáme dauffánj / twá milost ať nás ochránj.

Gako: Minula nočnj hodina/ na listu 404.

BOže Otče smilůg se nad námi / smilůg se Božj Synu/ odpusť nám wssem hřjssným winnu. Smilůg se Dusse Swatý / Bože rač Turky zahnati. ¶ Swatá Marya orodůg za nás / pros za nás Syna swého / swau prosbau

od-

odwrať hněw geho/ať nás hřjssné Křestiany netrestce skrze pohany. ¶ Wssickni swatj Angelowé Božj za nás se přimlauwegte/ chraňte nás a zastáwegte/ ať sstiastně swjtězýme/ a s wámi Boha chwáljme. ¶ Wssickni swatj Patryarchowé/ žádegte Boha Pána/ ať nás chránj od pohana. Též Prorokowé swatj/ račte od Boha žádati. ¶ Wssickni swatj Apossstolé Páně/ též Ewangelistowé/ buďte nassi Ochráncowé/ temto nebezpečný čas/ swau přjmluwau ochraňte nás. ¶ Wssickni swatj Mučedlnjcy Božj/ společně orodůgte/ swatau Cýrkew obhagůgte/ ať nad Tureckau mocý swjtězý s Božj pomocý. ¶ Wssickni swatj Wyznawačowé/ mějte nás w swé ochraně/ odwraťte od nás hněw Páně/ ať podlé swé milosti/ odpustj nám nasse zlosti. ¶ Wssecky swaté Panny y Wdowy/ sljtůgte se nad námi/ vproste swými prosbami/ ať Bůh nás ochraňuge/ sám za nás z nebe boguge. ¶ Wssickni Swatj a Swětice Božj/ proste Boha mocného/ ať sám nás zbawj od zlého/ od moru/ wálky/ hladu/ y wssech Tureckých aukladůw. ¶ Beránku Božj genž sjnjmáss hřjchy swěta/ wyslyss nás a spomoz nám/ ty nás ochraň, ty obhagůg sám/ ať zná swět/ že gsy Bůh náss/ kterýž sám bogugess za nás.

Gako: Z hlubokosti mé těžkosti.

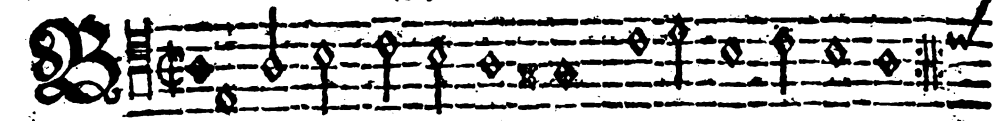

Oże Otče wssemohaucý/ Otče milostiwý/
Rač nám přispěti k pomocy/ Otče lytostiwý.

kto-

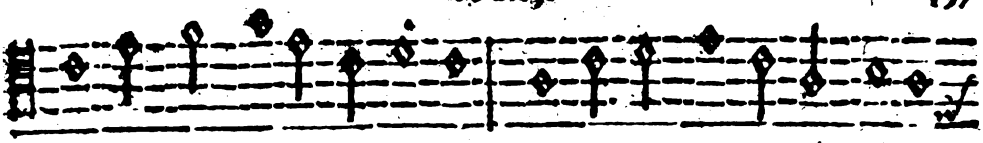

K tobě twé djtky wolámě/ w tobě ſwé dauffánj mámě/

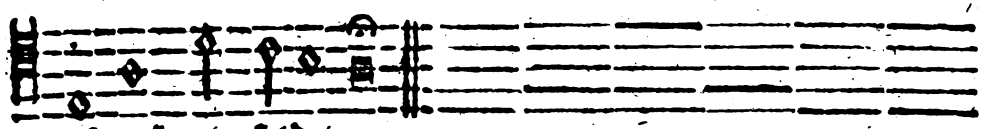

ochraň nás žádáme.

¶ Ačkoliw ſme zaſkauzili treſtánj weliké: Smilúg ſe wſſak Otče miłý/ pro ſmilowánj twé/ ach! ne podlé naſſj zkoſti/ ale podlé twé miłoſti/ čiň w naſſj auzkoſti. ¶ Patř Otče na ſwé Syny/ ze wſſech ſtran ſaužené/ chraň Křeſtianſtwo pro ſwé wiuny/ ze wſſech ſtran ſaužené/ chraň nás bydné nebožátka/ gak ſlepice ſwá kuřátka aneb djtky matka. ¶ Strogj ſe na nás pohané/ gako lwowé litj/ wěrné twé ſlauhy ó Pane! chtěgj zahubiti: neráčiſſli pomoc dáti/ nebudem mocy obſtáti/ rač nás ſam zaſtati. ¶ Spomoz nám náſs Spaſytele/ Kryſte Synu Božj zažeň naſſe nepřáteły/ genž ſe na nás množj ráčiſſli ty s námi býti/ nebudem z nich ſtrachu mjti/ muſýt nazpět gjti. ¶ Ačkoli w ſwé zučiwoſti mnoho zakládagj/ a ſwau krwožjžniwoſtj naſſj krew žádagj: wſſak/ bez dopuſſtěnj twého/ nebogjme ſe žádného/ ani Ďábla zlého. ¶ O Gežjſſi dobrotiwý/ ſpomoz ſwému lidu: buď nám hřjſſným miłoſtiwý/ odwrať naſſi bědu/ ach! rač/ pro ſwé ſwaté Rány/ porazýt wſſecky pohany/ wyſwobod Křeſtiany. ¶ O Marya Božj Máti! Autočiſſtě, křiſſných rač ſe za nás přimlauwati/ protiwnice pyſſných/ wypros nám od Syna twého, ať ſme proſti wſſeho zlého/ w čas wěku na-

ſſeho. ¶ Swatý Wáclawe Knjže náſs / wěrný Zástupce náſs gižť geſt neypotřebněgſſj čas bogowati za nás / proſýme tě twý potomcy: Wyſlyſs nás/a přiď k pomocy/brať nás we dne w nocy. ¶ Swatý Wogtěſſe vtěſs nás / w této wogně naſſj / proti Turkům ochraniž nás / genž nás množſtwjm ſtraſſj. Chrańte nás Swatj Prokope / Wjte / Ywáne / Norberte / Lidmilo / Zygmunde. ¶ Chrańte nás času tohoto / náſſi Patronowé / Jozeff / Crho / Stracho / přeſwatj Otcowé / aby lidé zhowadilj / Cýrkwe newykořenili / kterau ſte ſſtjpili. ¶ Nedegte aby Božj čeſt / v nás vgmu měla / ſkrze Turky ďábelſká leſt / ſwau zkoſt prowáděla / ať w zemjch Čeſké / Morawſké / nehynau duſſe Křeſtianſké / od zkoſti pohanſké. ¶ My pak kagjcý Křeſtiané / hřjchům ſe warůgme / proti ſobě hněwu Páně wjc nepopuzůgme. čiňme / ach! čiňme pokánj / ták dogdeme ſmilowánj / nebudem potřenj. ¶ By ſe byli Nynywitſſtj nekáli z ſwých zkoſtj / byliby / gako Egiptſſtj / nedoſſli miloſti / ták nebudemli ſe káti / pro hřjchy horce plakati / chce nás Bůh treſtati.

Gako: Hle přigde Pán Spaſytel náſs / na liſtu 27.

WOd twůg pláſſt ſe vtjkáme / Panenko Marya / za ochranu tě žádáme / Matko dobrotiwá. R° / Ochraň / zaſtaň / wyſwoboď nás / Panno miloſtiwá / nedeg / nedeg hubiti nás Matko ljroſtiwá. ¶ Chraň ſwe djtky ó Matičko / k tobě wolagjcý / obhagůg Božj Rodičko / w tobě dauffagjcý. R° Ochraň / zaſtaň / ꝛc. ¶ Hle táhnau na nás pohané / odwrať protiwenſtwj / k tobě wolame Křeſtiané / chraň w nebezpečenſtwj. R° / Ochraň / zaſtaň / ꝛc. ¶ Chrá-

njſſli

njssli nás Matko milá / nic se nebogjme / neb že wětssj gest twá sýla / než Turecká / wjme. R° / Ochraň / zastaň / ꝛc. ¶ Prosýme tě nebožátka / přispěg nám w auzkosti / vkaž že gsy násse Matka / zbaw nás od žalosti. R° / Ochraň / zastaň / ꝛc.

Gako: Minula nočnj hodina / na listu 402.

DEg nám pokog nassých dnů / na wěky kralugjcý, Bože a Pane wssech Pánů / a swau mocnau prawicý, skrot wztekłost litých tyranů. ¶ Chraň własti nássi od zlého / bogůg za nás swé stádce, neboť nemáme giného / genžby bogowoł za nás, krom tebe Boha mocného. ¶ Powstaň w swé sýle Gežjssi Synu Bohá žiwého, pomoz wssj wěřjcý Ržjssi / ať nepřátelé znagj / žes ty náss Zpráwce neywyšssj. ¶ Pozdwihniž swého ramena / na vkrutné tyranny / nepřátely twého gména / aby byla w twé Cýrkwi, prawice twá zwelebená. ¶ Wztáhniž k swým wěrným swé ruce Bože náss Dusse Swatý, a dopustiž strach na zhaubce / gimiž nás hodně trescess, pro nasse mnohé weystupky. ¶ Vslyssiž nás z swé stolice / neybłahoslawenégssj, a nerozdjlná Trogice / gménu twému swatému nedeg vtrhati wjce. ¶ Včiniž to milý Pane / prosýme stařj, mladj / pro Krysta / ať se tak stane / bezbožné wogsko poraz, a zlé obmysly geho zkaz. ¶ Amen buď Pán Bůh pochwálen / kterýž w swaté Trogicy, gest wždy nerozdjlný geden / ten od nás buď wssech slawen, až na wěky wěkůw. Amen.

Gako: Pod wečer twá čeládka.

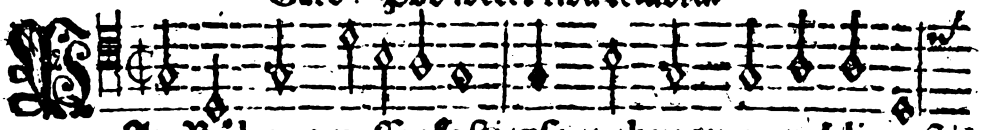

An Bůh pro nasse zlosti / gsa wzbuzen w prchliwosti /

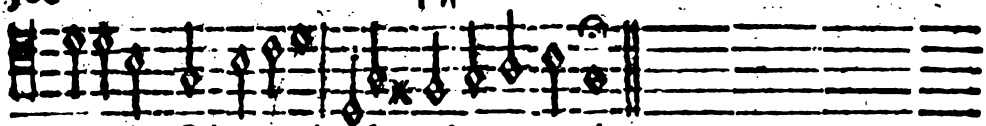

nemjnj se djwati / ale pokutowati.

¶ Zdaliž toho newidjme / a vchem neslyssjme / co se na nás ze wssech stran / vwaluge těžkých ran? ¶ Mor hlad, wálka a boge / to mezy námi troge / vstawičně panuge / a s námi nežertuge. ¶ Kdež gsau ta slawná léta ach! gižť gest po nich weta / rychle vplynuli pryč / nenawrátj se k nám wjc. ¶ Načež gest nařjkati / komu winnu dáwati budem? než sobě sami / že sme přjčinu dali ¶ Pročež předce hřessjme / a nic se nelepssjme / w neprawostech stogjme / Boha se nebogjme? ¶ Složmež giž staré činy / wezmauce na se giný žiwot, a swaté ctnosti / stud / lásku / s vpřjmnostj: ¶ Tak se Bůh sklonj zase / po tomto smutném čase / zbawě pokut, neřestj / račj nám dáti sstěstj. ¶ Pohlediž na swé nynj / postawené w sauženj / wssemohaucý Bože náss / genž w nebesých přebýwáss. ¶ Zetři moc ssatanásse / kterýž wssecko zlé pásse / odwrať hlad, mor, wálku, bog / a rač nám dáti pokog: ¶ Neboť giného nemáme / tak sylného / genžby bogowal za nás / kromě tebe Bože náss. ¶ Včiň to pro swé gméno / ať gest od nás chwáleno / odsawád až na wěky / Pane Bože weliký.

Gako: Děkugemeť Obránce náss.

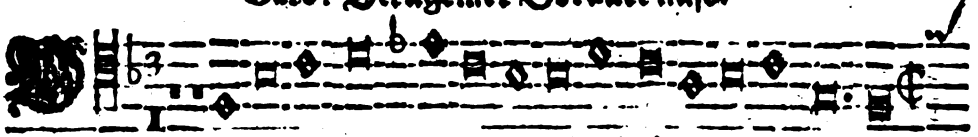

Milostiwý Bože náss! k toběť spolu woláme /
Wssecko Křestianstwo, vslyss nás / milosti twé žádáme.

Rač

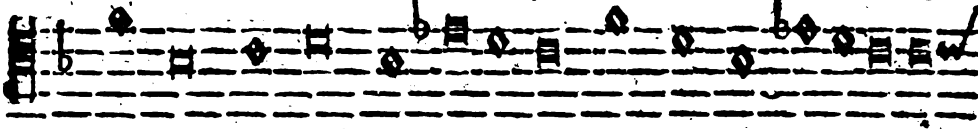

Rač nám w brzce ſpomáhati / deg hřjchy naſſe znáti /

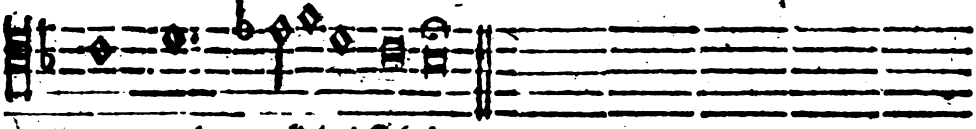

w prawém pokánj ſtáti.

¶ Neb ſme rozličně hřeſſili / peychau, záwiſtj, lánjm :/: Tebe k hněwu popudili / ſmikſtwem, obžerſtwjm, hránjm: newěrau, poſuzowánjm / lſtnym bližnjm vtrhánjm / y chudých ſſužowánjm. ¶ Gménem twým ſme pohrdali / nic ho neſſanugjce / :/: Dobrodinj zlehčowali / za nic gich newážjce: Protož nepřáteły na nás / dopuſtiſs, genž trápj nás / chtě ſhladit twých owcý hlas. ¶ Rozpomeniž ſe ó Pane / na ſwé miloſrdenſtwj / :/: O! nechť ſe nám miloſt ſtane / poſtawenym w hubenſtwj: neboť nic nebude mocy naſſe ſtřelba pomocy / nebudeli twé mocy. ¶ O! Boże Otče vſlyſs nás / modlitby rač přigjti / :/: Od nepřátelů wzťeklých nás / mocý ſwau rač ſproſtiti: Pro Gežjſſe Syna twého / a přehořkau ſmrt geho / podlé přiřčenj ſwého. ¶ Pane Kryſte a Bože náſs / račiž s námi zůſtati / :/: Od nás nynj y w giný čas / nerač odſtupowati: Pro čeſt a twé zwelebenj / wtělenj, vmučenj / buď naſſe ſpomoženj. ¶ O! Bože náſs Duſſe ſwatý / račiž nás poſwětiti / :/: Deg / a pomoz naſſj wlaſti / w ſýle twé ſwjtězyti: Abychom twůg pokog měli / wjtězſtwj obdrželi / nepřáteły potřeli.

O Bo-

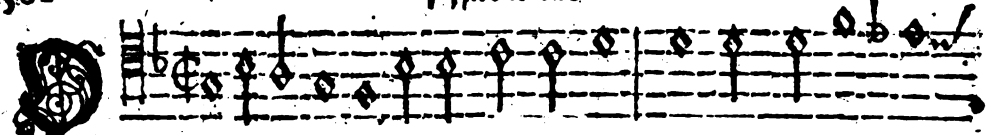

Bože sylný, a wssemohaucý! brań a zastáweg

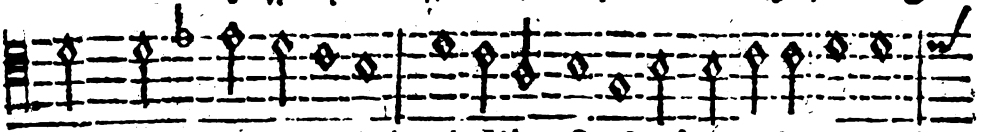

swau mocnau prawicý/nás lidu swého drazc kaupeného/

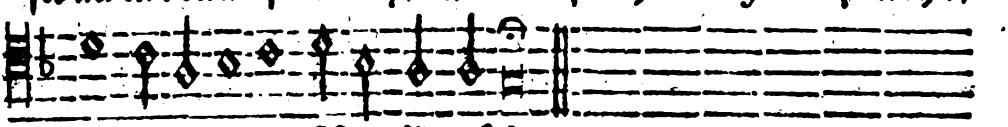

před vkrutnosti člowěka zlého.

¶ Ey vkrutná nepřátel směsyce/ wrhla do twého dědictwj hluboce krew wylewagj, odgjmagj statky/Božj/y lidské kazý přjbytky. ¶ Powstań a zgew se w swé sýle mocné/ rozptyl a zažeň nepřátely zlostné/ deg průchod prawdě, pokog lidu swému/ ať gde odtud chwála gmému twému. ¶ Y budem tobě oslawowati/ twau moc, dobrotu, stále wyznáwati/ žeť nenj Boha krom tebe samého/ na wěky wěků požehnaného.

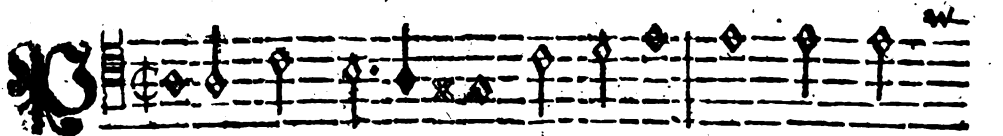

Ane před národem tyranským/ sám rač nás

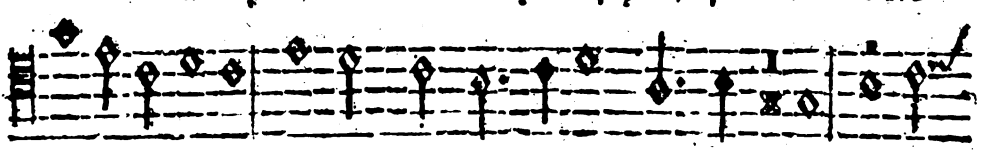

opatrowati/ nedegž mu nad lidem Křesťanským/tyran-

stwj

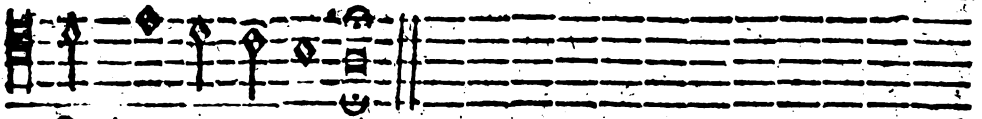

ſtwj prowozowati.

¶ Ať gméno přeſwaté Trogice/ genž geſt nad námi wzýwáno/ nebýwá od zlých lidj wjce/ w porauhánj wydáwáno. ¶ Učiň to pro Syna ſwého/ genž geſt wſſeho mocným Pánem/ ſmilůg ſe nad námi pro něho/ miloſtdný Bože/ Amen.

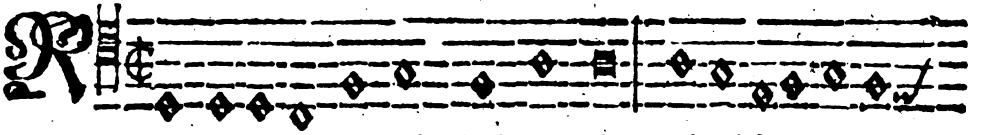

Ač vkro ti ti hněw ſwůg na nás/ miloſrdný Pane
Treſtánj twé nás přikwáčilo/ nemůžem ſe ho wa-
Rač ſe rozpomenauti na twá, Božſká weliká ſlj-
Důwěrně k tobě přiſtaupáme/ že hřjſſnj ſme, k tomu

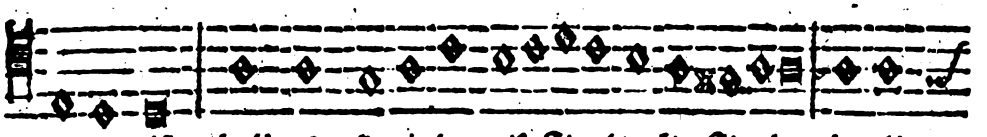

Bože náſs: buď nám kagjcým miloſtiwý/ a ljtoſtiwý/ odpuſ
towati: Nebo chceſs na nás ſprawedlnoſt ſwau tak prokázati/ a hněw
to wá nj/ gichž wždycky vžjwáſs, lid wzbuzuge ku pokánj/ byť z ce-
ſe známe: Neračˇ nás dle prowinění naſſeho treſtati/ ani

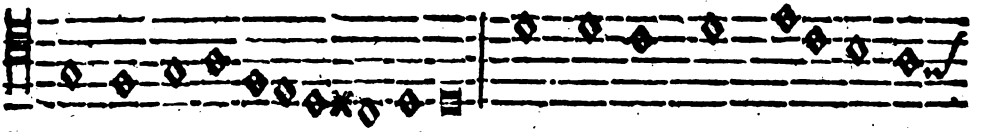

nám hřjchy/ a neprawoſti naſſe: nebs přiſahy wſſem kagjcým mi-
ſwůg pokánjm naſſjm vkrotiti: Známeť ſe w hřjſſjch, za miloſt
ſty ſwé zatracenj ſſel k ſpaſenj: Nebť nechceſs ſmrti člowěka
s námi hřjſſnými na ſaud wcházeti: Ale miloſt ſwau rač nám v-

loſt

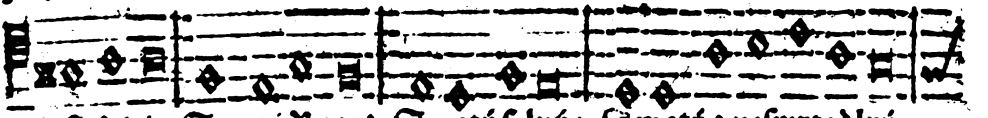

lost dáti. Swatý Boze: Swatý sylný: Swatý a nesmrtedlný
prosýme: Bože Swatý: Bože mocný: ó Bože nesmrtedlný/
hřjssného: Ale geho/ znage mdlého/ nabjzjss ku pokánj/
činiti/ pro krew a smrt Krysta Pána/ onť gest ta oběť wonna/

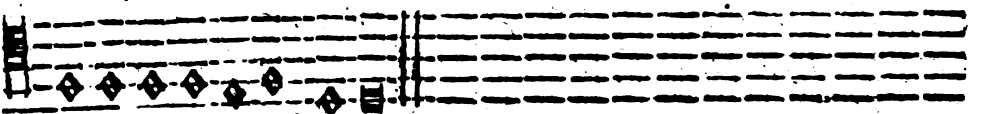

rač se smilowat nad námi.
sljtůg se, nemstjc se nad námi.
sljbiw mu win odpusstěnj.
njž winna nasse shlazená.

Werssowé přjležitj/ kterýchž se na záwěrek vžiti může.

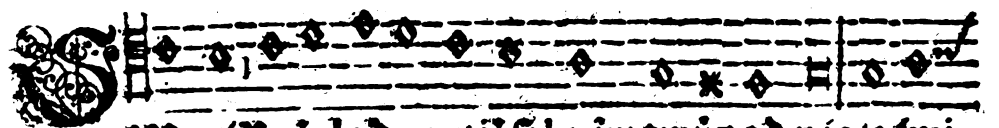

Swatý Bože! odwratiž se hněw twůg od nás/ a smi-

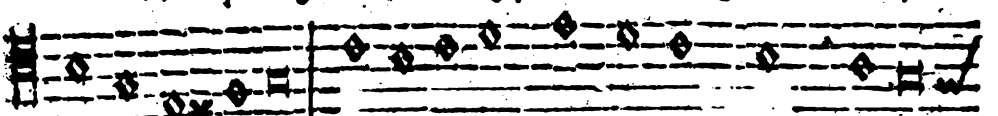

lůg se nad námi. Swatý sylný/ degž milost swau swatau/

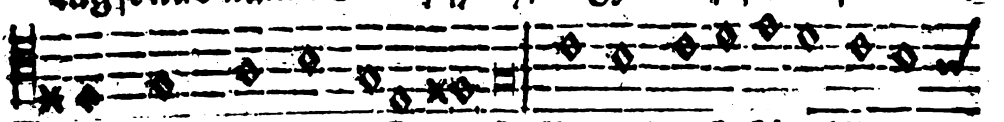

wzhlédna na nás milostiwě. Swatý milosrdný Spasy-

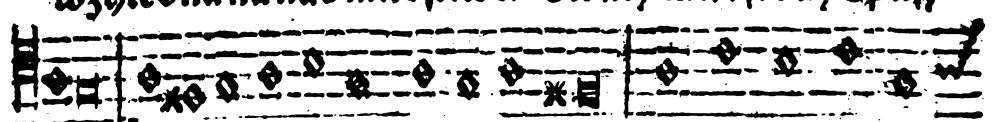

teli/ smrti zlé a hořké nedopausstěgž/ zbawě nás wsseho

zlé-

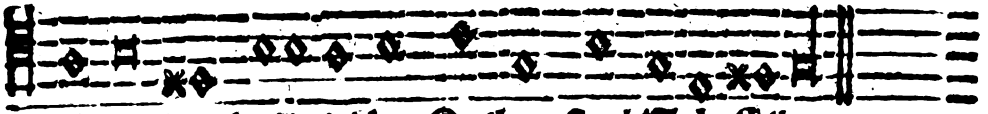

zlého/ degž přigjti do Králowstwj Nebeského.

Gako: Léto chwjle této wesele/ na listu 224.

Učiniž to wssecko, pro gméno Gežjsse/ prosby nasse naplniž, y wssj Křestiaňské Ržjsse. Ať z těžkých pokut powstanem/ a s tebau wěčně zůstanem/ degž to náss Králi/ Amen.

Gako: Wesel se této chwile/ na listu 265.

Přigmiž nasse modlenj wssemohaucý Pane/ y také nasse prosby, a žádosti snážné: nebť my k tobě wolame/ w toběť naděgi máme/ náss laskawý Pane/ žeť nezahyneme.

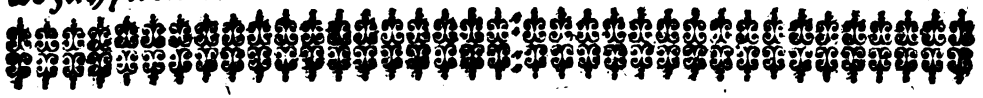

Pjsně při Mssi Swaté.

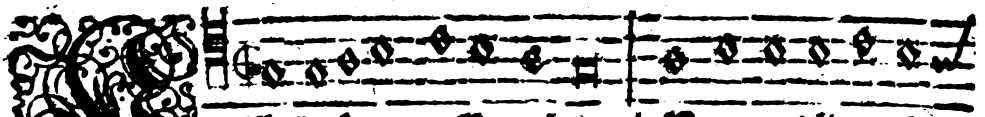

Hospodine wssemohaucý/ Pane milý přežá-
Ey žádámeť smilowánj/ nám naděge ginde
Kdož se kage žalostiwě/ ty odpausstjš milo-

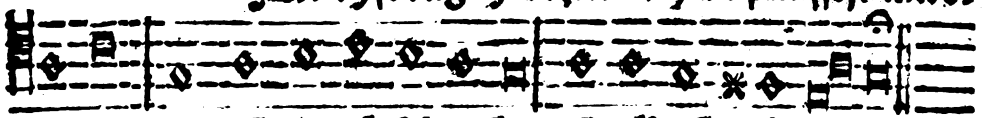

daucý/ pro swé milosrdenstwj/ smilůg se nad námi.

nenj, než w tobě Hospodine / smilůg se nad námi.
stiwě / swrchowaná dobroto / smilůg se nad námi.

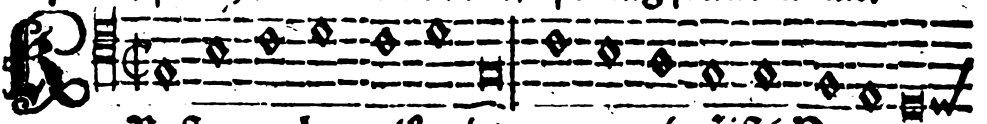

Kryste z nebe poslaný / narozený z čisté Panny /
¶ Genžs pro nás zde pracowal / čtenjs kázal, milost dáwal /
¶ Trpěl sy pro nás mnoho / degž nám wděčnu býti toho /

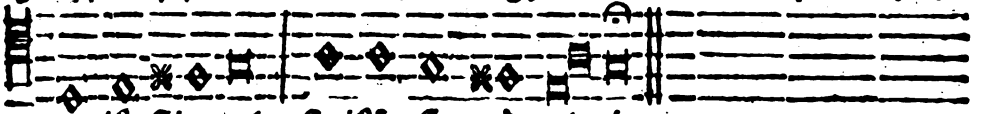

z milosti twé / smilůg se nad námi.
vslyssiž nás / a smilůg se nad námi.
Kryste dobrý / smilůg se nad námi.

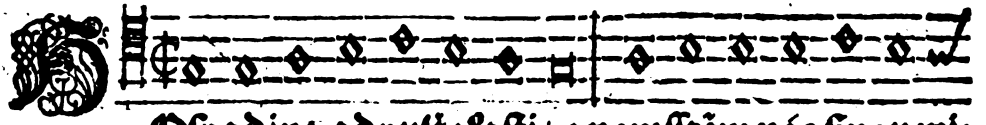

Ospodine odpust zlosti / a nawsstěw nás swau mi-
¶ Hospodine rač nám dáti / tě žádati po wsse
¶ Hospodine genž showjwáss / a čas ku pokánj

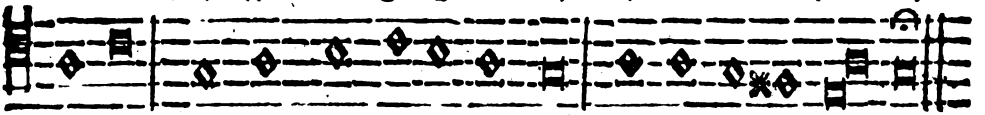

kostj / genžs pro nás mjle vmřel / smilůg se nad námi.
časy / srdce čně wssemi hlasy / smilůg se nad námi.
dáwáss / buď při nassem skonánj / smilůg se nad námi.

Druhá Pjseň při začátku Msse swaté.

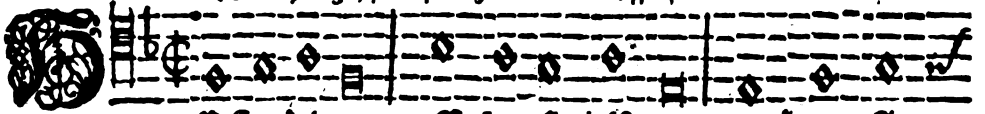

Ospodine / wssech wěcý Pane / myť prosý-
¶ Wsse-

¶ Wſſemohaucý / Otče nebeſký / patř laſka-
¶ Dey ž nám mocnoſt / ať każdau hřjſſnoſt / přemůžem /

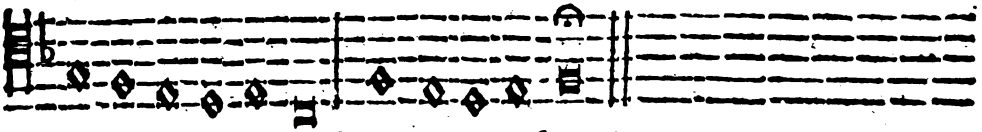

me pokorně tebe / za ſmilowánj:
wě na lid ſwůg zemſký / ó miloſrdný!
y ďábelſkau chytroſt / wſſe pro twau miloſt.

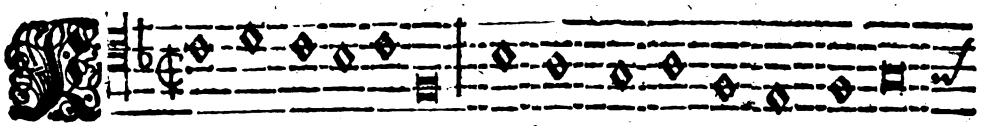

Ryſte Synu Božj / wěčná neſtihlá maudroſti /
¶ Tys ſe ſám w to wložił / aby lid ſebau wykaupił /
¶ Vmřel ſy wolage / za hřjſſné ſe obětuge /

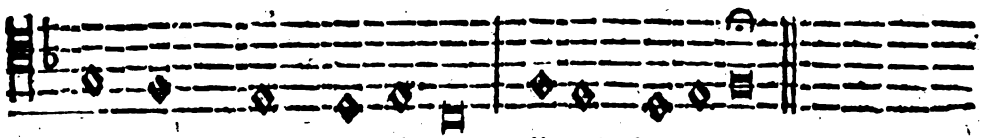

ſſtaupiłs k nám z wýſoſti / Králi žádaucý:
ſmrti wěčné zproſtił / ó Kryſte dobrý!
tak nás wykupuge / Kryſte ſmilůg ſe.

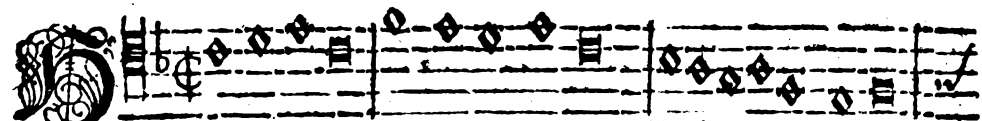

Oſpodine / ó Duſſe ſwatý / Vtěſſiteli prawý /
¶ Zapuď temnoſt / a oſwěť ſrdce / rozněcůg w prawé laſce,
¶ Poſylniž nás / v wjře živé / y w każdé ctnoſti ſwaté,

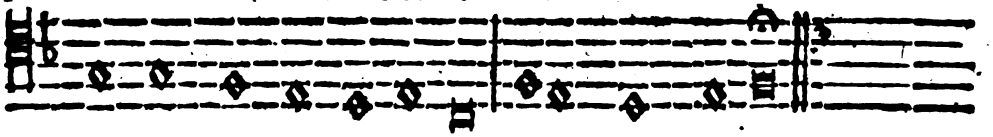

nawsstěw nás swými dary/ a buď wždy s námi.
předobrotiwý Dárce/ Pane smilůg se.
také w naděgi prawé/ vslyss, smilůg se.

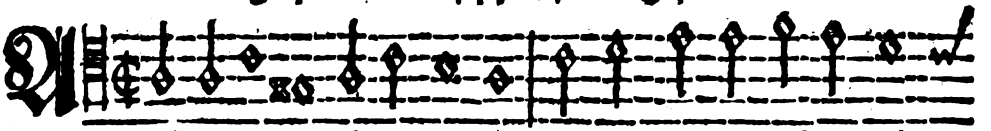

Na zemi budiž lidem/pokog/ dobrá wůle wssech-

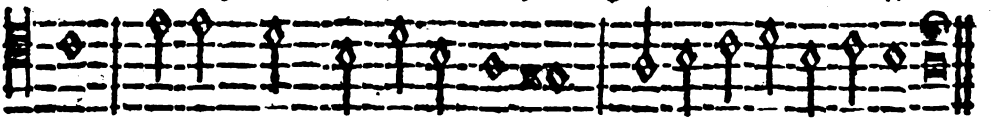

něm/y nám genž wychwalugem tě/ dobrořečjme hlasytě.

¶ Y srdečně se modljme / a s náboženstwjm prosýme / w twé slawě tě welebjme/ dobrému djky wzdáwáme. ¶ Pane Bože kralugjcý / genž gsy na nebi w Trogicy/ Králi nebeský přestkwaucý/Bože Otče wssemohaucý. ¶ Pane Synu neywlastněgssj / Gežjssi Kryste neywyšssj / od obogjho Podstaty / pochodjcý Dusse swatý. ¶ O Pane Božj Beránku/ genž snjmáss neprawost swětskau / tě prosýme spolkem wssickni/řkauce,smilůg se nad námi. ¶ Kterýž snjmáss hřjchy swěta / budižť přjgemná modlitba / genž sedjss na prawicy Otce/buď náss milostiwý Spráwce. ¶ Neb gsy ty neyswětěgssj sám / ty gsy sám panugjcý Pán / tys sám neywywýsseněgssj / náss Pane Kryste Gežjssi. ¶ S Swatým Duchem Těssitelem/wssech wěrných oswětitelem/w sláwěs Bohu Otcy rowen/ až na wěky wěkůw/ Amen.

Gako:

Gako: A na zemi budiż lidem.

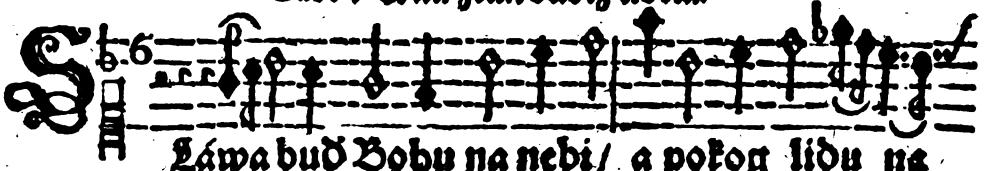

Láwa buď Bohu na nebi/ a pokog lidu na

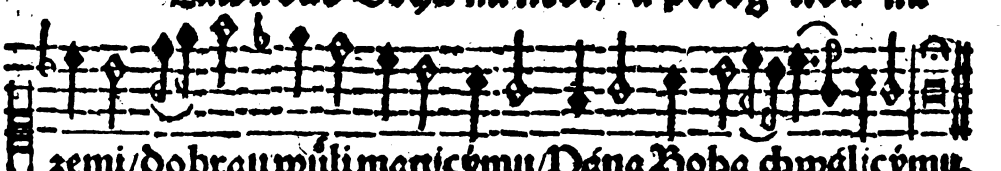

zemi/dobrau wůli magjcýmu/Pána Boha chwáljcýmu.

¶ Chwáljme my tě mocného/dobrořečjme maudrého/ klanjme ſaménu tobě/ ſlawjme welebného tě. ¶ Djkůw činénj wzdáwáme/pro twau welkau ſlávwu Pane/Boże a Králi nebeſký/Boże Otče wſſemohaucý. ¶ O Synu gednorozený/Gezu Kryſte narozený/z Marye přečiſté Panny/gakoż oznámil Duch ſwatý. ¶ O Pane Beránku Božj/Synu Boha Otce miłý/ kteryż hřjchy ſwěta ſnjmáſs/ ſmilůg ſe ſám ty Pane náſs. ¶ Kteryż ſnjmáſs hřjchy ſwěta/buď miłoſtiw po wſſe léta/a vſłyš modlitbu naſſi/nebs hoden chwály neywyšſſj. ℣ Genż gſy na prawicy Otce/ gſa tam náſs giſtý Zaſtupce/rač ſe ſmilowat nad námi/a zůſtáwey wżdycky s námi. ¶ Nebo ty gſy ſám ten Swatý/ty gſy ſám Pán dobrý ſlawný/ ty gſy nadewſſe neywyšſſj/ Gezu Kryſte neymocnegſſj. ℣ S Duchem Swatým w tě ſlawnoſti/Boha Otce na wýſoſti/degż ať ſe też tam doſtanem/řcemeż wſſickni ſpołu Amen.

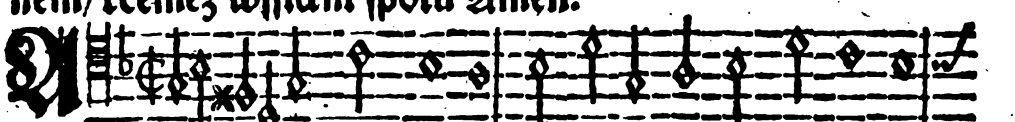

Na zemi deg nám pokog/ ó Boże! a zruš nepokog/

wſſe-

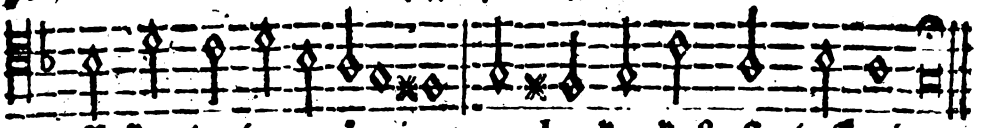

wſſeckny ſwáry a rúznice/ wypleg kaukol z ſwé pſſenice.

¶ Potěš ſmutných, zarmaucených/ přigmi prosby wſſech truchliwých/ neopaustěg w ſe wěřjcých/ a twé gméno wzýwagjcých. ℣ Cžeſt, chwálu tobě wzdáwáme/ neb tě předobrého známe/ tě ſlawjme, welebjme/ tobě ſe Bożekłanjme. ¶ Děkugeme twé miłoſti/ kterauž ſ proneſł w ſwé ſſtědroſti/ k nám nehodným přežádaucý/ Pane Bože wſſemohaucý. ¶ O gednorozený Synu! genž ſy ſe pro naſſi winnu/ narodił z Panny přečiſté/ náſs Pane Geżiſſi Kryſte. ¶ O Beránku Bożj tichý! kterýž ſnjmáſs z ſwěta hřjchy/ ó Synu Bożj gediný/ ſmiługž, ſlitúgž ſe nad námi. ¶ Ty ſám neprawoſti ſnjmáſs/ modlitby naſſe přigjmáſs/ ſedjſs na prawicy Otce/ Paſtýři ſpas nás ſwé Owce. ¶ Neb nadewſſecky Swatý ſám/ Král nad Králi, nad Pány Pán/ w mocy a ſláwě neywyšſſj/ náſs Pane Kryſte Geżiſſi. ℣ Społu s miłým Duchem ſwatým/ Dárcy ſſtědrým a bohatým/ w ſláwě Otce rownýmPánem/ aż na wěky wěkúw Amen.

Po Epiſſtole před Ewangelium můże ſe zpjwati gedna z náſledugjcych pjſnj/ neb některá z Nedělnjch/ nebo Swátečnjch/ na tu Neděli/ neb Swátek ſe treffugjcj.

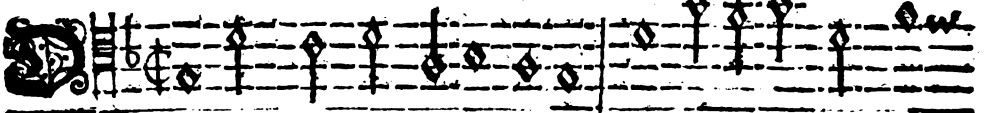

Neſſnj ſwatau Epiſſtoku/ wěrnj ſłyſſjc wſſickni Kauc: Miłoſtiwý Otče náš/ genž křehkoſt naſſjch ſrdſpo-

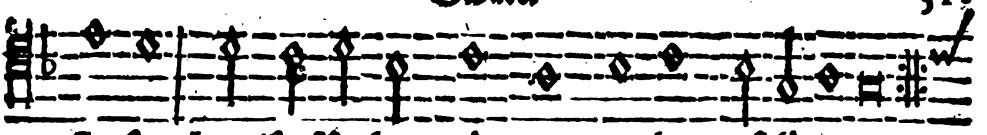

ſpolu/ chwálu Bohu wzdegme / geho požádegme/
cý znáſs / pád/ y neſtatečnoſt/ mdłobu/ y nemožnoſt.

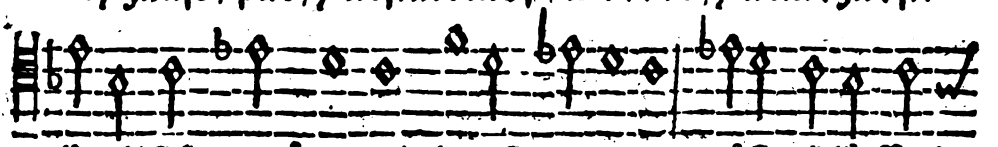

O přiſpěg twau mocý/ k naſſj pomocy, způſob k ſłyſſenj

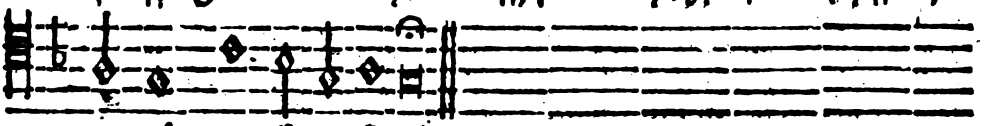

prawdy twého včenj.

¶ O Geżiſſi wěrný wůdce/ zprawůgż ty ſám naſſe ſrdce/ čiň ge zemi płodnau/ k ſemenu způſobnau/ :/: Ať ſymě twého včenj nepadne w ceſtě, ni w trnj/ ani w zemi ſkalnj / kdeż włażnoſti nenj: Předrahé krwe twé, ſwłaż ge włażnoſtj/ zahřeg ge ducha ſwého hognau miłoſtj. ¶ Duſſe ſwatý dobrotiwý / nawſſtěw twůg lid żádoſtiwý/ zażeň ſſatanáſſe/ obnow ſrdce naſſe/ :/: Odegmiż hłuchotu vſſj/ způſob ať ſłowo twé ſłyſſj/ každý vżitečně/ plnj ge ſkutečně: Protoż wſſickni wěrnj / ſewſſj ſnážnoſtj / ſłyſſmeż Božj včenj / s mnohau wážnoſtj.

Pſſně po Ewangelium.

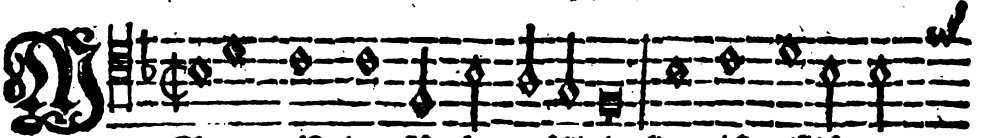

Ame w Pána Boha wěřiti / kteryż ráčił ne-

beſa

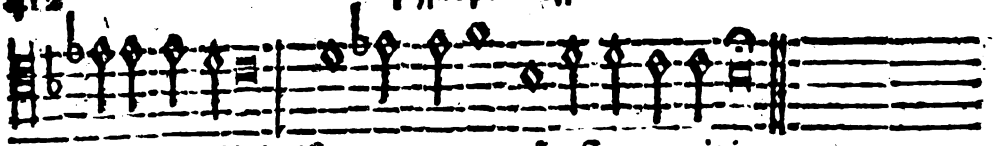

beſa ſtwořiti/ ſlowem y země vſtanowiti.

¶ Wſſe ſe ſtalo z geho rozkázanj/ včiněno wſſecko ſtwo-
čenj/ mocným Božjm Přjkázanjm. ¶ Pán Bůh hřjchu na-
ſſeho lituge/ poſlal nám Gyna Gpaſytele/ a wſſech wěrných
Obranitele. ℣ Duchem ſwatým počatého z čiſté Panny
narozeného/ pro nás na ſwět poſlaného. ¶ Hned od na-
rozenj ſwého činil wěrným mnoho dobrého/ káže ſlowo
Boha Otce ſwého. ℣ Když ſe k Bohu Otcy wrátiti měl/
za ſwé wěrné Otcy ſe modlil/ a k Vmučenj ſwému ſe bljžil.
℣ Zrazen, ſwázan/ Pilátowi dán/ korunowán/ na ſmrt
odſauzen/ pro nás těžce na křjži vmrtwen. ¶ W hrob
wložen/ třetj den z mrtwých wſtal/ gakož z Pjſem byl pro-
rokowal/ a ſwé wěrné mile obradowal. ¶ K Bohu Otcy
na nebe wſtaupil/ tam na prawicy Božj ſedj/ na twář ge-
ho Angelé hledj. ℣ W den ſaudný přigde/ aby ſaudil/
wſſecky mocně z mrtwých wzbudil/ podlé ſkutků každému
platil. ¶ Žádnýť ſe gemu newymluwj/ přednim ſkutkowé
budau napſáni/ a na každém znamenáni. ¶ Budeť Pán
Bůh každého ſauditi/ podlé ſkutkůw každému platiti/ a
nad zlými bude wěčně mſtjti. ¶ Ale dobrým da Pán o-
ſlawenj/ pro ducha ſwého w nich přebywánj/ ſynowé
Božj budau nazwáni. ℣ Swatá Cýrkew geſtit obecná/
od Kryſta Pána geſt zřjzena/ na zemi w zármutcých zde
přebywá. ¶ Proſmeť wždy ſkrze Kryſta Pána/ ať geſt ná-
ſſe wima ohlazena/ a koruna wěčna dána. ¶ Amen po-

kornĕ

kornē ſezpſwegme/ w ſkutcých dobrých proſpjwegme/ a tak radoſti wēčnē čekegme.

Gako: A na zemi budiž lidem.

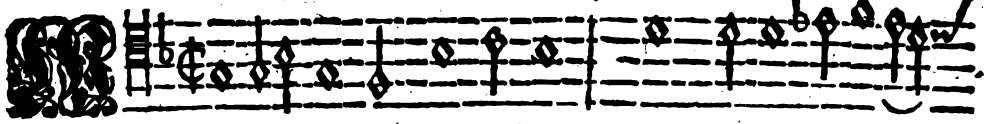

Jeřjme my w Boha Otce/ wſſech wēcý mocného

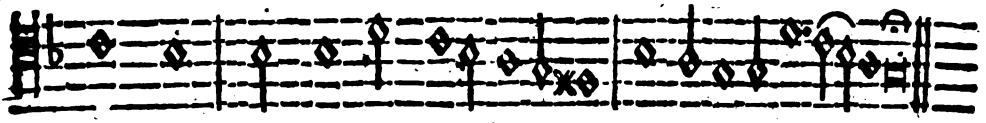

Tworce/ genž ſtwořil nebe y zemi/ což ſe widj y newidj.

¶ Wěřjme y w Syna geho/ w Gežiſſe Pána naſſeho/ před wěky Otcy rowného/ na wěky nerozdjlného. ℣ Wěřjme, že ſtaupil z nebe/ a nawſſtjwil Otce ſwaté/ Duchem ſwatým ſa wtělený/ narodil ſe z čiſté Panny. ¶ Wěřjme, že zde pracowal/ pro nás ſe na ſmrt hřiſſné dal/ když Pontſký Pilát zprawowal/ tu naſſe ſpaſenj konal. ¶ Wěřjme že y dokonal/ když w moc Otcy ſwau duſſi dal/ ſkoniw na křjži ſwau hlawu/ otewřel nám Rágſkau bránu. ¶ Wěřjme, že z Křjže ſložen/ w Jozeffůw Hrob nowý wložen/ w němž geſtě žádný neležel/ od poctiwých ctný pohřeb měl. ℣ Wěřjme že do pekel on/ ſtaupil geſt přeſylný Samſon/ ſtroſkotal brány železné/ wywed duſſe ďáblem wězné. ¶ Wěřjme že hned třetj den/ wſtaw z mrtwých ſwau mocý wzkřiſſen/ ſwé wolené obweſelil/ čtyřidcet dnj s nimi pobyl. ℣ Wěřjme, že na nebeſa/ w oblaku ſe mocně neſa/ wſtaupil/ ſedj na wýſoſti/ při tom bylo ſwědků doſti ℣ Wěřjme že zaſe přigde/ když nás wſſecky ſaudit bude/ ži-

wé y mrtwé wsse spolu/tu teprwk nám segde dolů. ¶ Wěřjme w swatého Ducha/genž swaté wěcy nám wnuká/z Otce y Syna pocházege/w Božstwj rownau poctu mage. ¶ Wěřjme Cýrkew obecnau/Krysta Pána choť gedinau/rozssířenau po wssem swětě/genž wssech wolených gest Mátě. ¶ Wěřjmě býti geden Křest/neb nás Pán Bůh gedný gest/gestiť také gedna wjra/krom této bude newěra. ¶ Wěřjme že z mrtwých wstanem/počet dáme před swým Pánem/co sme syli zlé neb dobré/to gedenkaždý sebere. ¶ Wěřjme že kagjcýmu/Pán Bůh nás odpustj winnu. Kdo skoná w milosti geho/dogde žiwota wěčného.

Wjce Pjsnj na Wěřjm Boha sem náležegjcých/nagdess od listu 444. až do listu 451.

Pjsně na Sanctus.

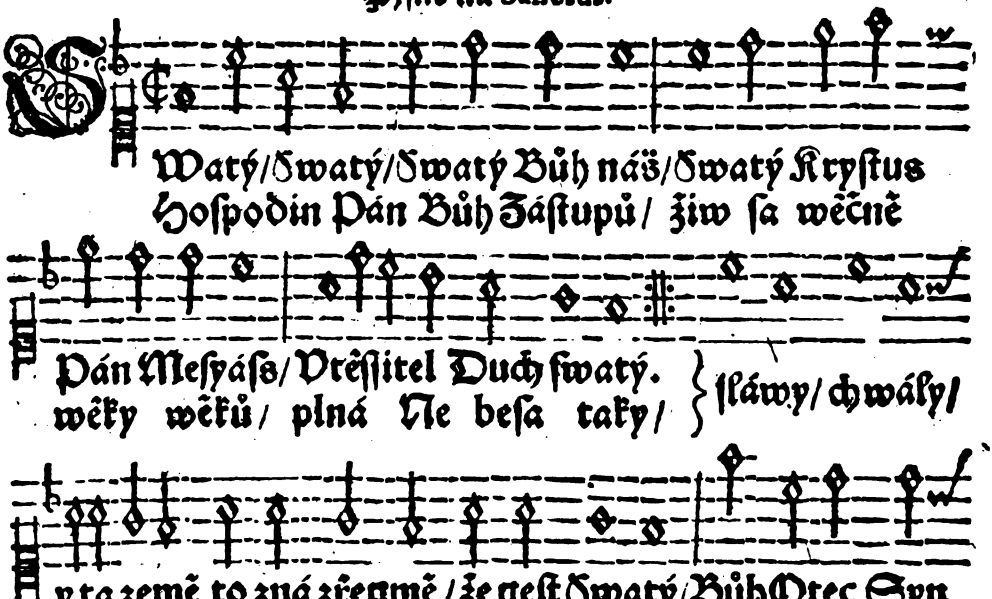

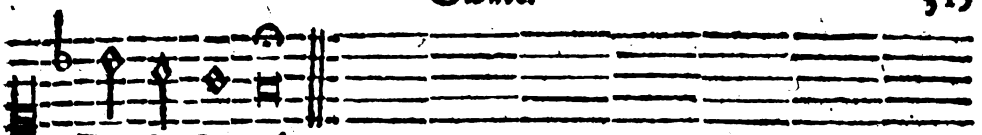

y Duch swatý.

¶ Před njmžto swatj Angelé / spolu s nimi Archangelé / plesagj a zpjwagj: Cherubjni s Seraffjnem / dnem nocý před Božjm trůnem / vstawičně zpjwagj: Swatý / Swatý / wždycky Swatý / nad wsse Swatý / třikrát Swatý / Bůh Otec / Syn / y Duch swatý. ¶ Požehnaný / genž přicházýš / we gménu Páně Pán Gežjss. Ozanna na wýsostech: pro čest, sláwu twého gména / klekáme na swá kolena / wěřjme / že nás spasýss. Gežjss Krystus giž wycházý / s gasnau zářj / mladj stařj / padegme před geho twářj.

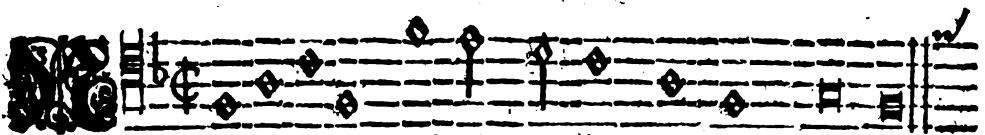

Eymocněgssj Bože Otče wždycky Swatý.

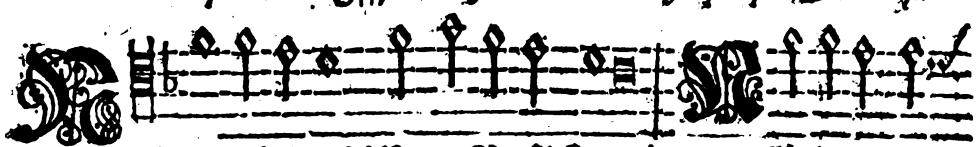

Eymaudřegssj Synu Božj swatý: Eydobroti-

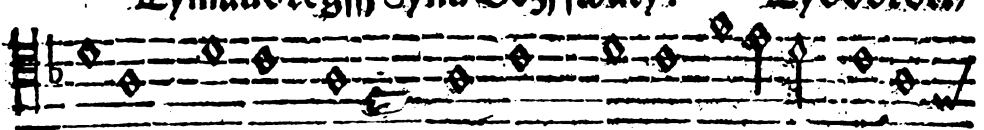

wěgssj / wěrných dussj / w dařjch hogný / milosti plný,

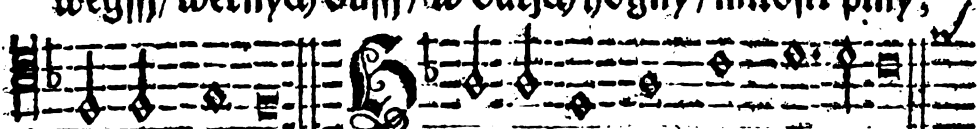

Dusse swatý: Ospodin Pán Bůh zástupů /

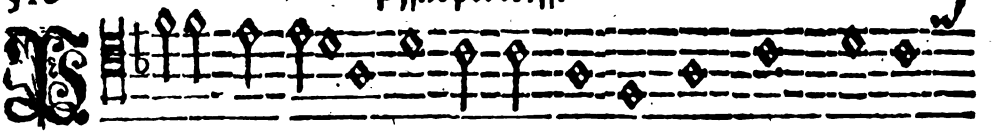

Lná gſau nebeſa / y wſſecka zemẽ / wſſj twé Sláwy /

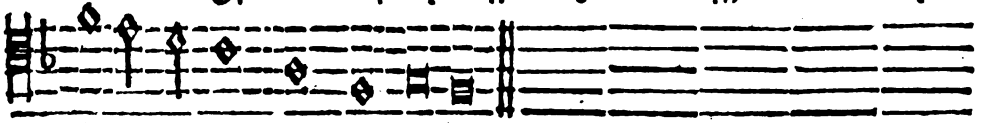

blaze gemu, kdoż tẽ chwálj.

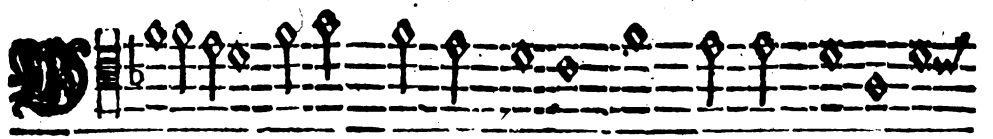

Geżiſſi / ſtrážce wẽrných duſſj / genżs z nebe ſſtaupił / a
¶ Požehnaný nadewſſecky giné / dobrý Geżiſſi / genżs
¶ Genż máš moc zde hřjchy odpuſtiti / odpuſt z miloſti /
zbaw

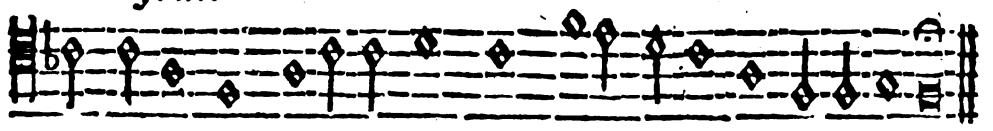

nás wykaupił / nezatracúgż nás / ale ſpaſyż nás na wýſoſti.
ſám neylepſſj / od Otce wyſſel / a k nám přiſſel we gménu
Bożjm.
nás żaloſti / popřeg radoſti / ſpas nás wẽčnẽ na wýſoſti.

Gako: A na zemi budiż lidem. Neb gak notowáno.

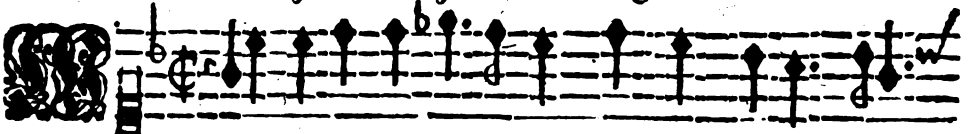

Jtey ſlawné Tẽlo Bożj / wẽrných duſſj giſté
zbożj /

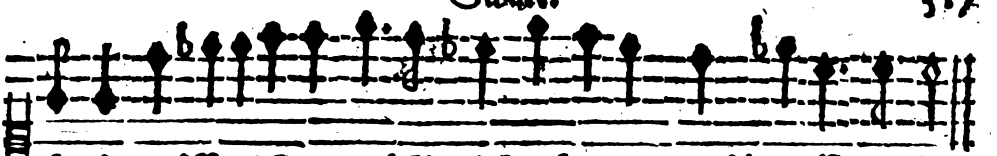

zbožj/ vtěssenj sprawedliwých/ obrano w tě dauffagjcých.

¶ Swato-Swatá krew předrahá/ genžs přemohla ďábla wraha/ račiž ty nás ochrániti/ a od hřjchů očistiti.

NB. Ostatek zpjwá se gako swrchu položené: O Gežjssi zpráwce wěrných dussj/ na listu 516.

¶ Wjtey milé Božj drahé tělo/ kteréž na oltáři gestiť položeno/ Kněz ge pěstuge/ a pozdwihuge z milosti Božj. ¶ Wjtey milá krwi Božj drahá/ kteráž sy za nás wssecky wylitá/ na swatém křjži/ na od pusstěnj wssech hřjchůw nassjch.

Pjseň po Pozdwihowánj Welebné Swátosti.

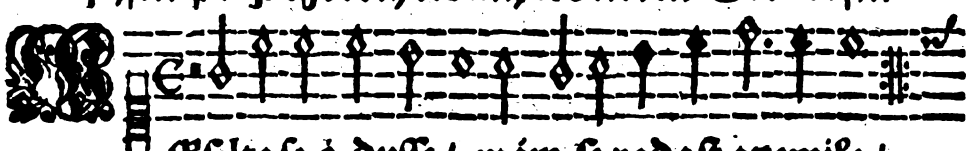

Eselte se ó dusse/ wám se radost zgewila/
Widěli ste Gežjsse/ teď swýma očima/

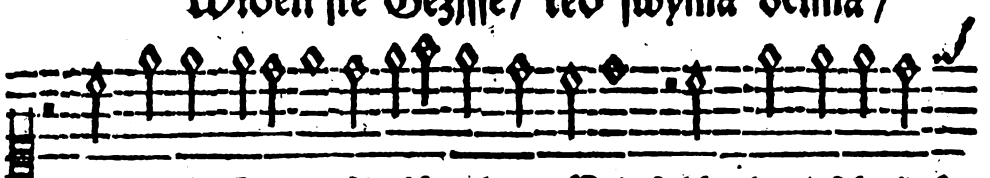

W této hostyi malé/ tělo a krew Páně/ kdož tak srdečně

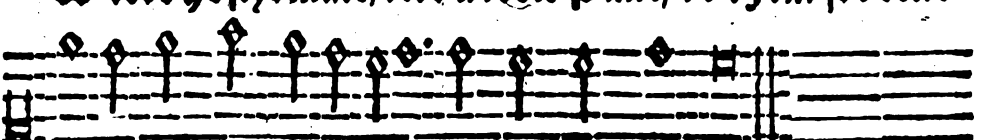

wěřj/ gest mu spasytedlné/ Kyrye eleyson.

¶ Libý pokrm geſt duſſem/gimž ſe ony ſytj: tjm přediwným způſobem/a wſſak nepomigj. R°/Tělo též obžiwuge/ač muſý vmřjti/wſtanauc z hrobu oſlawně/radoſt bude mjti/Kyrye eleyſon. ¶ Gežiſs geſt nám vkázán/kterýž nás wykaupil: Křeſtiané genž tak wěřjſs/budiž tjm vgiſſtěn/ R°/Že když odſud půgdeme/přigmauc tuto ſwátoſt/zproſſtěni ſauce pekla/půgdem w wěčnau radoſt/Kyrye eleyſon. ℣ Gežiſſi neymilegſſj/ty wěčná dobroto: buď tobě chwála dána/žes ſwau krew a tělo/ R°/Ku pokrmu připrawil/ten chleb z nebe daný/kterýž nám žiwot dáwá gſa Bůh, Člowěk prawý/Kyrye eleyſon. ℣ Mýt tě Pane žádáme/w této twé ſwátoſti/ deg hodně požjwati z rukau twého Knězſtwj. R°/ Pak w pokogi vſnauti/w gménu twém Gežiſſi/wěčně s tebau bydleti/též s Angelſſau Nyſſi/ Kyrye eleyſon. ℣ Kdežto wždy při twém trůnu/ó tichý Beránku! čtyry a dwadceti Starců/na cymbały/harffu/ R°/Vſtawičně hragjce/radoſtně zpjwagj: Swatý, Swatý náſs Pán Bůh! před tebau plesagj. Kyrye eleyſon. ¶ Račiž to včiniti přeſladký Gežiſſi/ať tě tam wždy ſlawjme s Matkau twau neyčiſtſſj. R°/Kteráž w nebeſých s tebau/ na wěky kraluge/za odpuſſtěnj hřjchů naſſich oroduge/ Kyrye eleyſon. ¶ Amen deyž to Boże náſs w Trogicy gediný/w ſláwě neſtihlý/mocný/zač žádáme nynj. R°/Ty pak ó duſſe hřjſſná! obrať ſe k pokánj/chwal twého Spaſytele/bez očekáwánj/Kyrye eleyſon.

Gako: Wěčný Králi Pane náſs.

Berán-

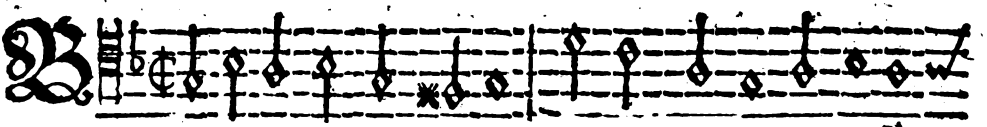

Beránku Bożj Kryſte / rač nám dát ſrdce čiſté /

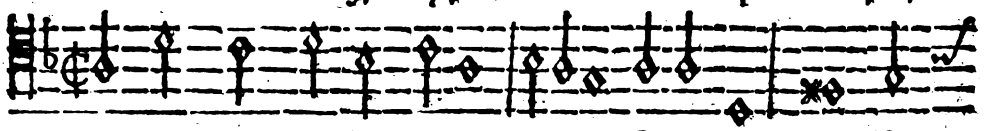

bychom twau wůli znali / plnili ſewſſemi / ſmilůg

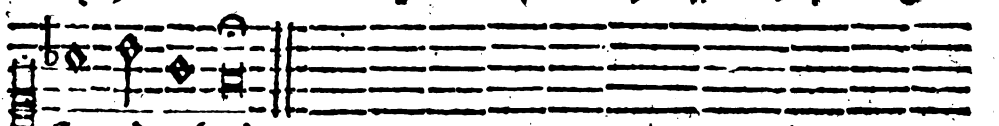

ſe nad námi.

Beránku Bożj Synu / genž ſnjmáſs z hřjſſných winnu / tě proſýme w tento čas / vſlyſs nás / ſewſſemi / ſmilůg ſe nad námi. Beránku náſs Geżjſſy / ty znáſs potřebu naſſi / zruſs w ſwětě wálku, rozbrog / deg pokog / ſewſſemi / ſmilůg ſe nad námi. Zgew nám ſwětło w temnoſti / Beránku z twé miloſti / abychom w newinnoſti / żiwi ſauc na zemi / w nebi tě widěli. Pro láſku twé Rodičky / vſlyſs nás ſwé owčičky / Beránku náſs Geżjſſi / vweď nás / vkaż nám / ceſtu k wěčné Rżjſſi. Beránku neymilegſſj / zbaw hřjchů tělo s duſſj / nebezpečenſtwj każdé odhánég / a popřeg nám zde ſmrti ſtriaſtné.

Gako: Pane ſmilůg ſe / Kryſte ſmilůg / na liſtu 283.

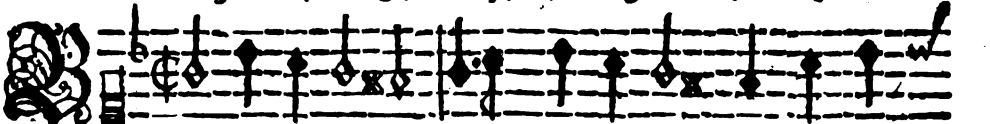

Beránku tichý / genž ſnjmáſs hřjchy / Pane

Ge-

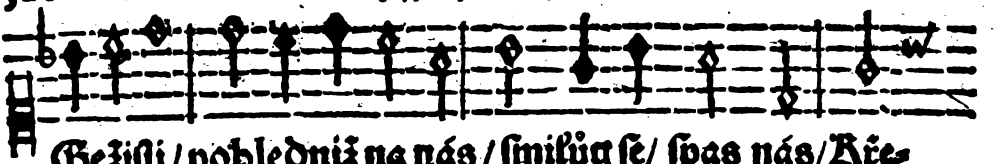

Gežjſſi / pohledniž na nás / ſmilůg ſe / ſpas nás / Kře-

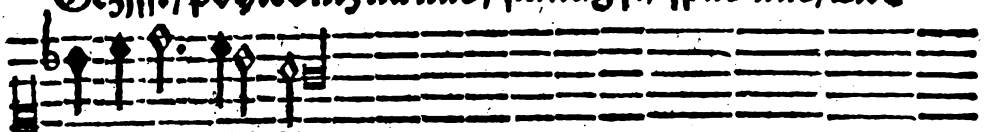

ſtianſkau Kžjſſi.

Beránku Kryſte / ty gſy zagiſtě / Syn Božj prawý / s Otcem twým ſedjſs / w ſláwě s nim bydljſs / ty gſy Král ſláwy. Sedjſs na trůnu / ſwých Cherubjnů / Beránku Božj / proſý každěý z nás / abys přigal nás k miloſti Božj. Tebe welebj / kteřj gſau w nebi / ſwatj Angelé / při nich pleſagj / pěkně zpjwagj / y Archangelé. Čtiřj a dwadcet / Starcú ten počet / tebe wzýwagj / a na hlawách ſwých / zlaté / každěý z nich / koruny magj. TiStárcy wždycky / nowé pjſničky / tobě zpjwágj / a na rozličné hudby / a zwučné / před Trůnem hragj. Gednorozený / z Panny / ne z Ženy / Beránku Božj / račwyſlyſſet nás / a přigjti nás k miloſti Božj. Obětowaný / za nás Křeſtianý / na ſwatém křjži / ſmrt ſy podſtaupil / a nás wykaupil / s welikau tjžj. Tys náſs Spaſytel / a Wykupitel / Beránku Božj / krwjs nás kaupil / z ohně wykaupil / genž w pekle hořj. Beránku Kryſte / ty gſy zagiſtě / Knjže pokoge / proſýme wſſickni / nynj y wždycky / zbaw nás od boge.

Pjsně w čas Přigjmánj Welebné Oltářnj Swátoſti.

Gako: O ſpaſytedlná Hoſtye. Nebo: Z hlubokoſti mé těžkoſti.

Ge-

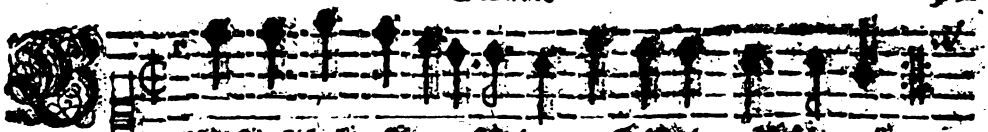

Gežjssi chlebe Angelský/ ty gsy Pán a Bůh můg;
Po tobě lačnjme wždycky/ ty nás krm/ opogůg.

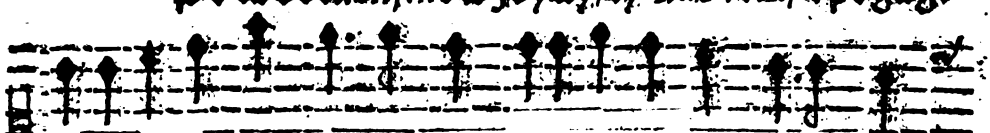

Gežjssi lačnjm/ nakrm mne/ Gežjssi žjžnjm/ opog mne/

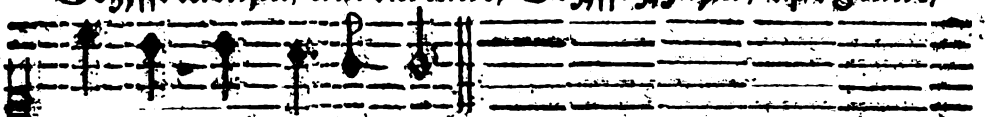

tys Pán můg a Bůh můg.

¶ Gežjssi blaudjm, hledeg mne/ neb gsy prawá cesta; Gežjssi gsem slepý, weď mne/ swět mi swětlo swěta. R°/ Gežjssi gsem nuzný/ chudý/ ty gsy bohatý/ Pán mocný/ vzdraw/ gsem nemocný. ¶ Gežjssi truchljm/ nawsstěw mne/ gsem smutný, vtěss mne; Gežjssi gá mdljm/ posylň mne/ neznámý přigmi mne. R°/ Gsem přjchozý od daleka/ má dusse se w hřjssjch leká/ weď/ proweď/ doweď mne. ¶ Gá gsem hořký/ a tys sladký/ gá geď, Gežjss tys meď; tys čistý duch/ a gá gsem puch/ tys oheň/ gá gsem leď; R°/ Gá poddaný/ ty gsy Pán můg/ gá stwořenj/ ty gsy Bůh můg/ ty Pán můg/ ty Bůh můg.

Gako: Z hlubokosti mé těžkosti. Neb: O spasytedlná Hostye.

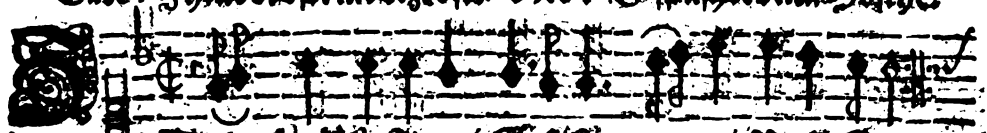

Zdráw buď laskawý Gežjssi/ prawý Božj Synu/
Zdráw buď Beránku neytiššj/ genžs pro lidskau winnu:

 z nebe

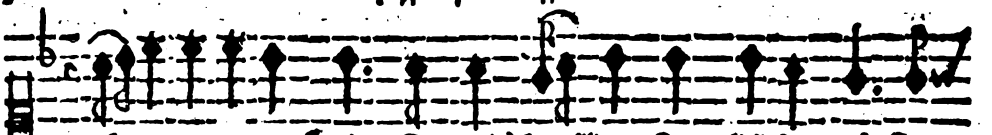

z nebe na tento swět sstaupil/ hořkau smrt křjže podstau-

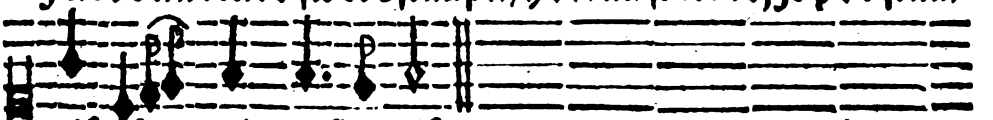

pil/ abys nás wykaupil.

Wěřjm že twé drahé tělo z Panny narozené/ kteréžto na křjži pnělo za nás vmučené: R°/ W drahé Oltářnj Swátosti/ skryté gest bez pochybnosti/ z twé pauhé milosti. Wěřjm, že w twém Vmučenj twá krew wycezená/ kteráž za nás w den wzkřjssenj s tělem gest spogená/ R°/ S twau dussi y s člowěčenstwjm/ se wssemi audy y Božstwjm/ bére se w Swátosti. Dauffám můg milý Gežjssi přjtomný w Swátosti: Potěssenj wěrných dussj/ ó Bože milosti! R°/ Že skrz toto přigjmánj/ y nynj/ y w čas skonánj/ dogdu smilowánj. Milugi tebe srdečně Gežjssi laskawý/ a chcy tě milowat wěčně/ Králi wěčné sláwy: R°/ Pro tu lásku chcy vmřjti/ gj swau krwj potwrditi/ chcessli ty tak mjti.

Gako: O spasytedlná Hostye.

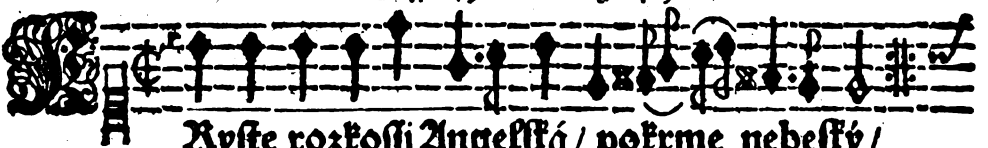

Ryste rozkossj Angelská/ pokrme nebeský/
Tebe žádá mysl lidská/ mé mocnosti wssecky.

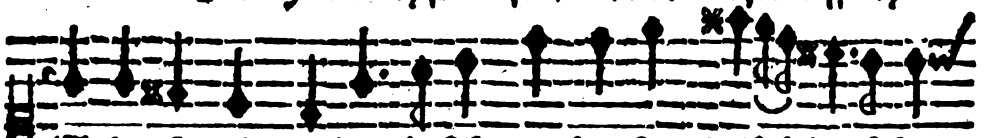

Nad tebe nic wzáctněgssjho/ nad tebe nic sladčegssjho/

nic

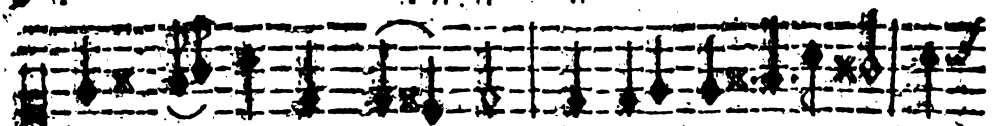

s člowěčenstwjm/Božstwjm: ač okem tě newidjm/wssak

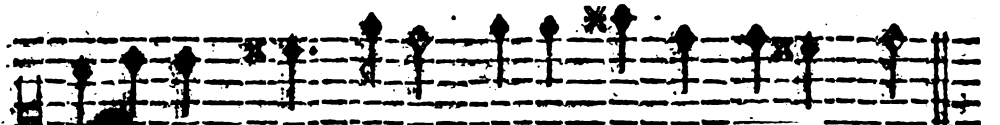

že ku můg Bůh wěřjm/ sewssjm Cýrkwe množstwjm.

¶ Nechcy pochybowati/ ani toho skaumati/gak to může býti: neb wjm žes wssemohaucý/ a můžess wssecky wěcý lehce včiniti. ¶ Nic tobě nemožneho/ ani nepodobneho/ w celém swětě nenj/ co se nám zdá nemožné/ tobě lehké a snadné/ když chcess/ gest k činěnj. ¶ Protož bez pochybnosti/ wěřjc že gsy w Swátosti/ tobě se klanjme: a abys z swé sstědrosti/ vdělil nám milosti/ pokorně prosýme. ¶ Ačkoli negsme hodnj/ hřessjce wždy den po dni/ twého smilowánj: wssak ty pro dobrotu twau/ a krew za nás wylitau/ smilůg se nad námi.

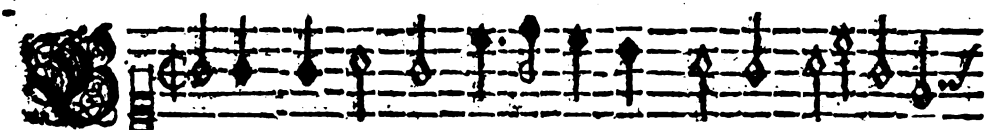

Vdiž pochwálen Pane Gezu Kryste/ narozený Genž z těla swého/ a krwe předrahé/ včinils nám

z Panny čisté/ hody wzácné. } Kyrye eleyson. Za to weliké dobrodinj/

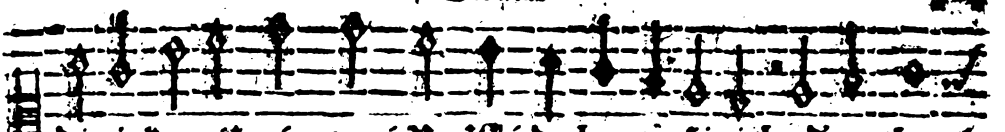

dinj/ kteréž nám twá Božská dobrota činj/ buď pochwá-

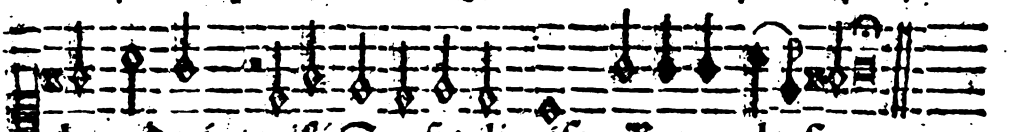

len od nás/ milý Spasyteli náss. Kyrye eleyson.

¶ Buď pochwáleno twé předrahé tělo/ genž pro nás na křjži pněło/ kteréž zas žiwé w předivné Swátosti/ dáwá se nám z twé milosti. Kyrye eleyson. Za to weliké/ ꝛc. ¶ Buď pochwálená twá Kryste krew drahá/ za nás na křjži wylitá: kteráž nynj zas s twým tělem slaučená/ w Swátosti se nám podáwá. Kyrye eleyson. Za to weliké/ ꝛc. ¶ Buď pochwálena Oběť neyswětěgssj/ Bohu Otcy neymilegssj/ genž obětuge se w swaté Cýrkwi twé/ gak za žiwé/ tak za mrtwé. Kyrye eleyson. Za to weliké/ ꝛc.

Gako: Weselte se ó dusse/ wám se/ ꝛc.

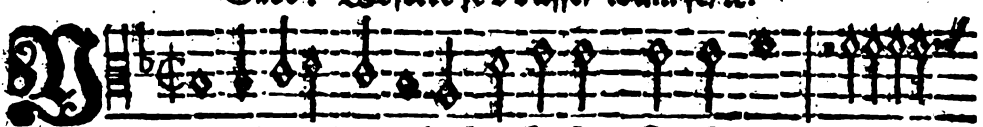

A kolena klekněte/ pobožnj Křestiané/ náležitě

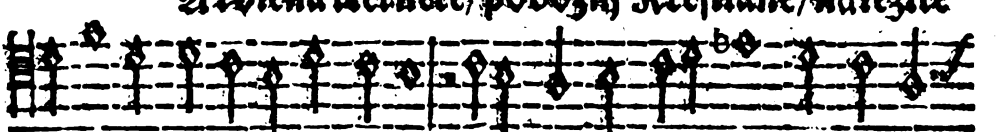

vctěte swaté Tělo Páně/ které ste teď spatřili w Oltářnj

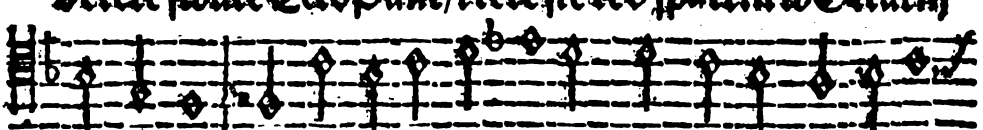

Swátosti/ slussj, by ste gectili/ s prawau pobožnostj.

Kyrye-

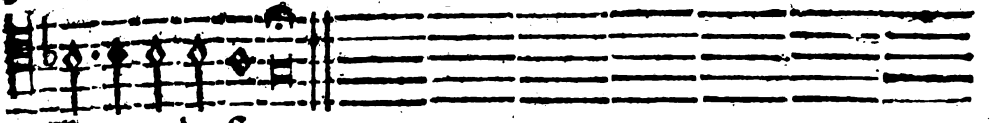

Kyrye eleyſon.

¶ Neb tuto geſt Král ſláwy / gemuž přiſluſſi čeſt / w té Swátoſti Bůh prawý / a člowěk / ſkrytý geſt. Tu geſt Bůh ſwěta Tworce / genž wſſecko zprawuge / tu geſt miloſtj dárce / genž ſe nám daruge. Kyrye eleyſon. ¶ Protož zde přj-tomného Pána Boha ctěme / tak v dobroty geho miloſti dogdeme; neb budemli ho ctjti / ſkrytého w Swátoſti / ráčj ſe nám zgewiti / w nebeſké radoſti. Kyrye eleyſon. ¶ O předobrý Gežjſſi / rač to včiniti / ať na twau twář w twé Kžjſſi / můžeme patřiti / kdež ſewſſemi Swatými / chcem tě miłowati / a Swatý / Swatý / Swatý s Angely zpjwati. Kyrye eleyſon.

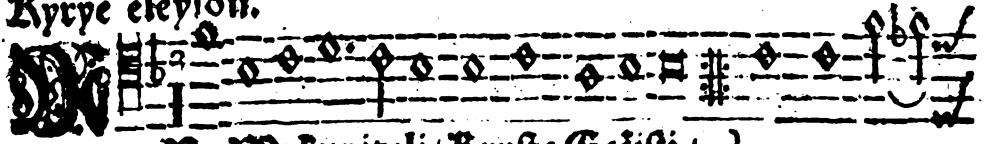

Vg Wykupiteli / Kryſte Gežiſſi / Radoſt ſrdce mého / láſko neyſladſſj. } Tys mé po-

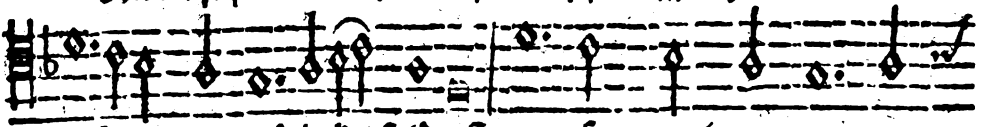

těſſenj / tys gedinká žádoſt / ty gſy w mém zarmauce-

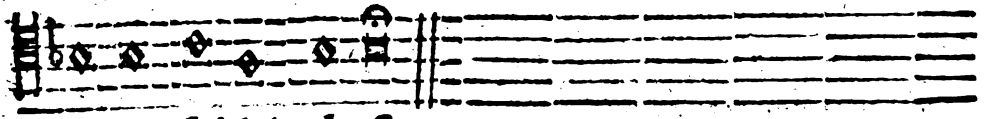

nj má ſladká radoſt.

¶ Tys w nauzy, w chudobě / pokkad neydražſſý / tys we tmách myſli mé / ſlunce neykraſſſj. ¶ O zbožj neſtogm / bu-

buduli tě mjti: temnosti se nebogjm/ když twůg blesk swjtj: ¶ Tys rozkoss w bolesti/ zdrawjs w nemocy/tys pomoc w nesstěstj/ stráž we dne w nocy. R./ Nedbám na bolesti/ ani na nesstěstj: když gsy semnau Gežjssi/genž gsy mé sstěstj. ¶ Tys w žjžni nápog můg/ pokrm můg w hladu/ w toběť w swých auzkostech náděgi kladu. R./ Tys w zymě teplo mé/ w horku gsy můg chládek: lásky mé ty gsy konec/ cýl y počátek. ¶ Ty gsy má ochrana/w nebezpečenstwj/ tys mé autočisstě/ w mém protiwenstwj. R./ W ráně srdce twého/ skrygi se bezpečně: a w twé ráně bez strachu/ chcy zůstat wěčně. ¶ Nechť se na mne walj/ moc nepřátelská/y lidská zuřiwost/ y moc ďábelská. R./ Podochrannau rukau/ Gežjsse milého/ ničehož se nebogj/ srdce mé zlého. ¶ Ljbjliť se Bohu/ať gsme w žalosti/ať máme bjdu/nemoc,mnohé auzkosti. R./ Nic se neprotiwjm/ žádám y vmřjti/ ljbjliť se to Bohu/ a chce tak mjti. ¶ Nechť se pak celý swět/ na opak zwácý/ y wsseckna králowstwj/ w nic se obrácý. R./ Buď semnau Gežjssi/ nebudu se báti/ na zmatek wsseho swěta/ nebudu dbáti. ¶ Co chce tehdy můg Bůh/ to ať se děge/ můg milý Gežjssi/ tys má naděge. R./ S tebau gá zůstáwám/ nechcyť se zpustiti: za žiwa y po smrti/ s tebau chcy býti.

Dráw buď mé potěssenj/ můg Gežjssi/tys rozkoš/

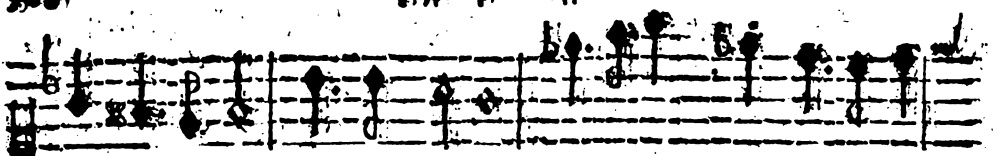

ty gsy gměnj / wěrných dussj / tys mi ze wssech gediný /

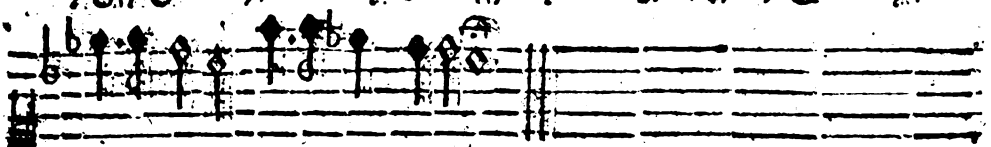

neymilegssj / laskawý Gežjssi.

¶ Nechcy swětu slaužiti / gest podwodný: ďáblu po wůli býti / gest nehodný: w rozkossech ljbost mjti / gsauť lahodný; ale dussem sskodný. ¶ Po tobě můg Gežjssi / srdce taužj / tobě lásko neysladssj / dusse slaužj / s tebau w wěčné rozkossi / býti taužj / ó kyž to zaslaužj! ¶ Gestli krásu milugi / tys neykrassj: gestli zbožj winssugi / tys neydražssj: gestli rozkoss libugi tys neysladssj / Gežjssi neysladssj. ¶ Milugi tě srdečně / mé kochánj / w tobě skládám bezpečně / swé dauffánj / w twém chcy zůstat wěčně milowánj / w nebi bez přestánj.

Gako: Zdráwa genž sh pozdrawena.

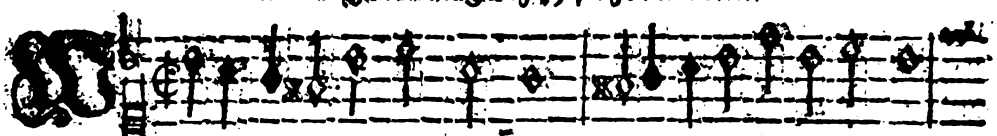

Wjteg milá, wjteg wzácná oběti drahá / poswátná /

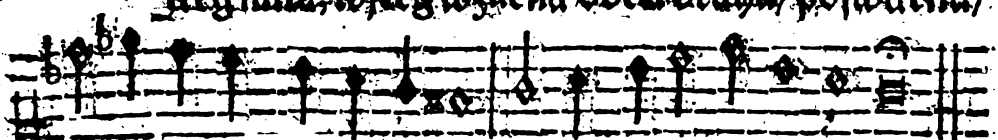

wjteg Kryste Synu Božj / nassjch dussj wěčné Zbožj.

¶ Skřjn-

¶ Skřjnko Božjch wssech milostj / nám hřjssným daná z wýsosti / zdráwa buď drahá Swátosti zázraku Božské mocnosti. ¶ Tebeť Angelsstj kůrowé / čistj nebesstj duchowé / welebj / chwálj s plesánjm / a Swatý / Swatý zpjwánjm. ¶ Swatý Otec / Syn též Swatý / Swatý Bůh gedné podstaty / Swaté gest twé Kryste Božstwj Swaté gest y Člowěčenstwj. ¶ My též tě Kryste chwáljme / a w této Swátosti ctjme / přitom pokorně prosýme / deg, ať ti hodně slaužjme ¶ Deg nám vžit twé milosti / prostředkem této Swátosti / buď pokrmem y nápogem / nassjm hřjssným / Kryste! dussem. ¶ Gsa w nás rač nás poswětiti / tu milost nám propůgčiti / ať tě milugem srdečně / chwáljme časně / y wěčně. ¶ Když budem mjti vmřjti / rač nám nápomocen býti / ať dobře žiwot skončjme / a nad ďáblem swjtězýme. ¶ Toho sobě žádagjce / milost Božj wzýwagjce / řcemež: Amen / Kryste Pane / deg ať se to wssecko stane.

Gako: Weselte se ó dusse! neb gak notowáno.

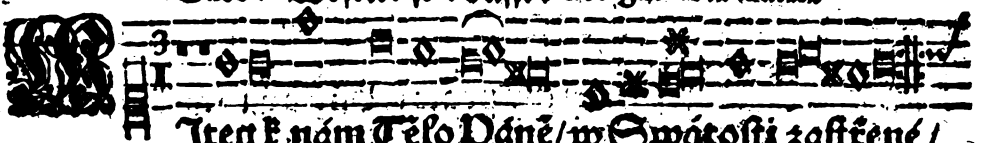

Jteg k nám Tělo Páně / w Swátosti zastřené /
Kteréžs bylo ohawně za nás vsmrcené /

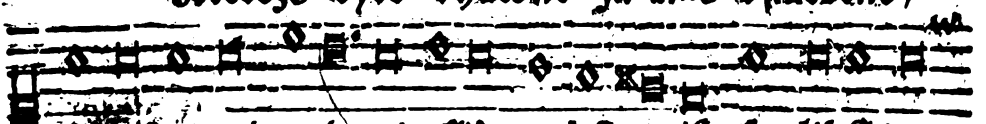

[illegible] nás trápenj / někdy podstaupilo / by lidské po-

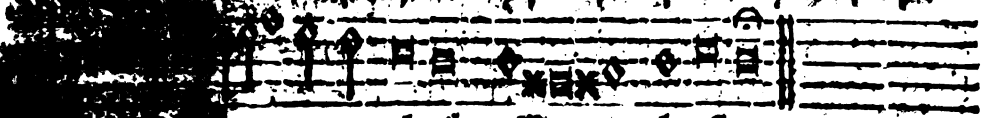

[illegible] kaupeno bylo / Kyrye eleyson.

¶ Wjteg Krwi předrahá/ Krysta Pána mého/ kterás wylitá byla/ w vmučenj geho/ genž/ w čas swého wzkřjssenj/ wzal tě do těla zas/ w kterém bez rozdělenj/ wěčně zůstati máss/ Kyrye eleyson. ¶ Pozdraweno buď tělo/ celé Pána Krysta/ genž sy w sobě neměło/ bez bolesti mjsta/ ale giž oslawené/ oplýwáss radostj/ a nynjs předstawené nám w této Swátosti/ Kyrye eleyson. ¶ Wjteg Spasyteli náss/ milý Pane Kryste/ genž se w Swátosti skrýwáss/ w přjtomnosti gisté. Toběť my se klanjme/ se wssj vctiwostj/ dopomoz nám prosýme/ do wěčné radosti/ Kyrye eleyson.

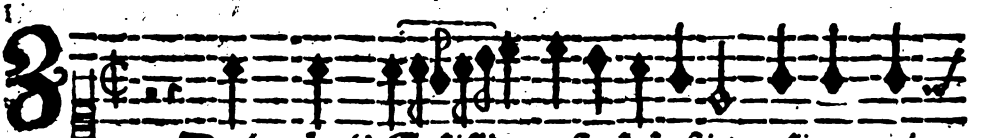

Zdráw buď Gežjssi neyswětěgssj/ přjtomný Tobě přiflussj čest neywětssj/ od wssech wěr-

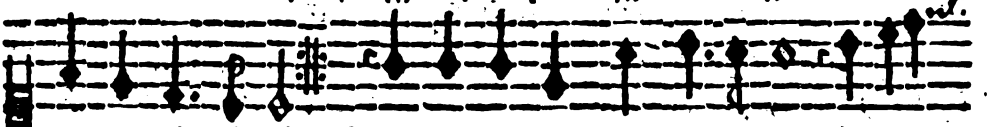

w této Swátosti/ ných společnosti. } Ty gsy prawý Bůh a Člowěk/ ať tebe

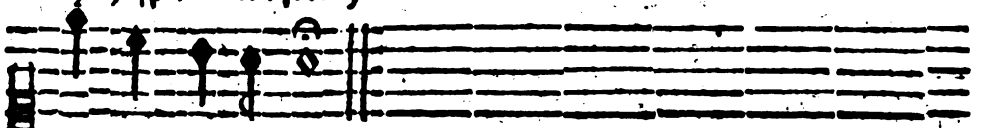

chwálj každý wěk.

¶ Twá láska gest přjliss weliká/ kterau swé wětné milugess/ když nad dobrodinj wsseliká/ kteráž lidem prokazugess/ chcess ge swým tělem krmiti/ a swau krwj napogiti. ¶ Děg se ti za to neskonalá/ neylaskawěgssj Bože náss! na

wě-

wěky wěků čest a chwála/ ať tebe chwálj každý hlas. Každý milůg tak dobrého/ tak sladkého Boha swého. ¶ Gest zagisté hodná haněnj/ zlá tůch wssech lidj newděčnost/ genž Krystu za to dobrodinj nečinj slussnau počestnost: že ho nemohau widěti/ nechtěgj se mu klaněti. ℟ My aspoň/ genž s Cýrkwi wěřjme/ že gsy tu přjtomen Bůh náš/ tobě se pokorně klanjme/ prosýc/ abys wzhlédl na nás. Rač prosby nasse slysseti/ deg nám se w Nebi widěti.

Wjce Pjsnj o Welebné Swátosti hledeg od listu 363. až do 394.

Pjsně před Kázanjm.

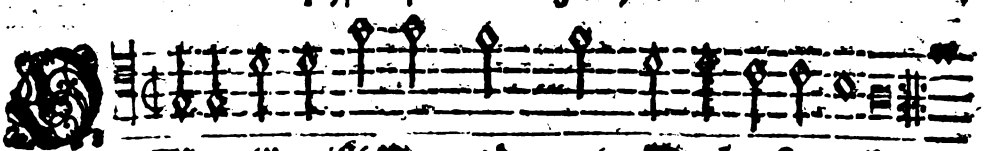

Tče náš milý Pane/ deg nám Ducha swatého/
Prosýme ať se stane/ pro Krysta Syna twého/

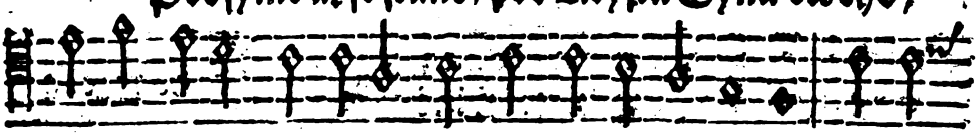

Ať nás naučj Božského prawdu Zákona znáti/ Proro-

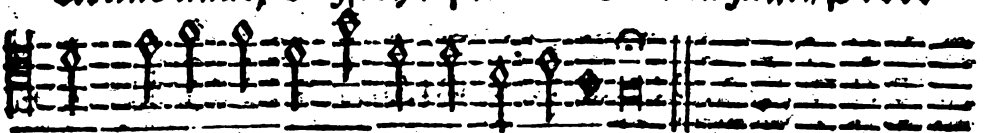

ctwj ffalessného pilně se wystřjhati.

¶ Kryste genž gsy swým wěrným sesslal Ducha swatého/ :/: Před wěky wywoleným, od Otce nebeského: Račiž nám této chwjle, téhož Ducha seslati/ ať bychom tebe mjle mohli w slowjch poznati. ℟ O milý Dusse swatý, rač

nassjm hostem býti/ :/: Genž gsy w dařjch bohatý, nemesskeg k nám přigjti: Zprawůgž gazyk k mluwenj, deg nám dobré naučenj/ nachyl vssi k slyssenj, zapal srdce k wěřenj.

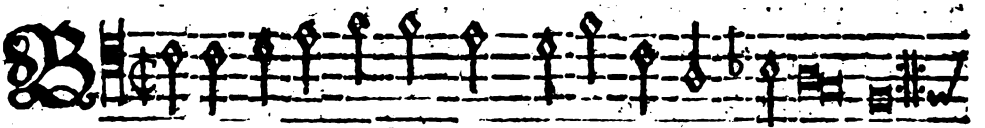

Ože Otče sessliž nám nynj Ducha swatého/
Ať on nám otewře sám prawdu Zákona twého/

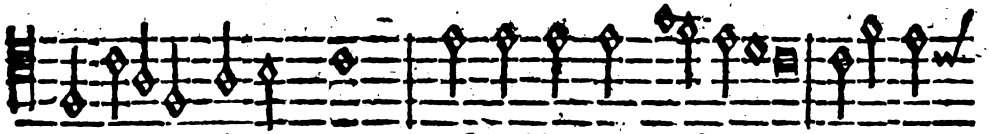

A zapálj srdce w nás/ abychom tě milowali/ nynj y
A včenj cyzýho/ wystřjhali se wždycky pilně/ twého slo-

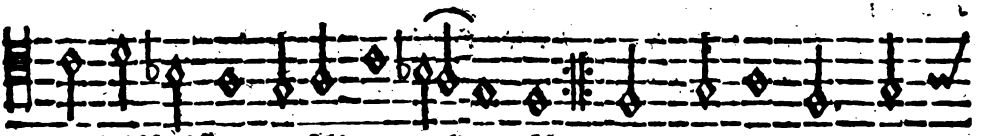

na každý čas/ wůli twau konali/
wa žiwé ho drželi se sylně. Tak sladce/ w twé lá-

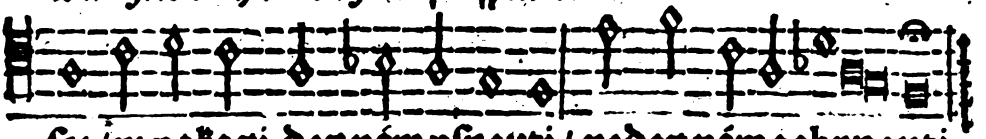

sce/ w pokogi deg nám vsnauti/ nedeg nám zahynauti.

¶ Gežjssi Božj Synu! prosýme twé milosti: genž sy pro nassj winnu trpěl mnohé žalosti. R°/ Opusstěns byl od Otce/ mezy lotry gsa na křjži/ obrať se na swé owce/ ó dobrý Pastýři! R°/ Degž nám twůg hlas poznati/ skrze Ducha pomazánj/ tebe nasledowati/ wždy až do skonánj. R°/ Vslyss nas w každý čas/ Kryste Synu Boha žiwého/ vchoweg

weg nás od zlého. ¶ O Bože Dusse swatý! račiž nás nawsstjwiti/ a nasse hřjssné Dusse/ swým ohněm zapáliti. R./ Zwol w nás sobě přjbytek/ s Otcem/ také s geho Synem/ neopausstěg swých djtek/ ať giž nezahynem. R./ Degž nám prawdu vměti/ kterauž včil Krystus Gežjss/ gižto nemůž wěděti/ komuž ty gi nezgewjss. R./ Deg se wždy té prawdy držeti až do skonánj/ zbaw nás od zatracenj.

Gako: Krystus Gežjss Nazaretský/ na listu 255.

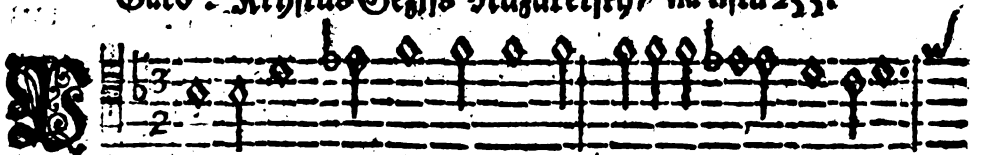

Oprosmež Ducha swatého/ Vtěssitele wěrného/

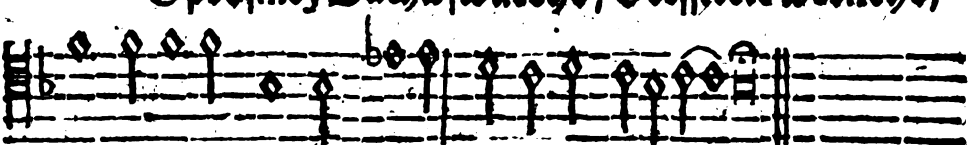

ať zprawuge srdce nasse/ zažena Dsatanásse.

¶ Abychom hřjchů přestali/ ctnosti swaté na se wzali/ z milosti geho obžili/ nowé rozenj byli. ¶ Dobrotiwý Dusse Dwatý/ nawsstěw swůg lid hřjchem gatý/ zawjteg k nám s dary swými/ přispěg s ctnostmi swatými. ¶ Lásku rač w nás roznjtiti/ wjry žiwé přispořiti/ ať z milosti odpusstěnj/ dogdemé y spasenj. ¶ Deg bázeň a dobrotiwost/ vměnj, sýlu, též maudrost/ rozum, raddu, y poznánj/ v wjře setrwánj. ¶ Rač dáti vssi k slyssenj/ slow twých swatých wyssetřenj/ ať slyssjce přigjmáme/ skutečně ostřjháme. ¶ Též gazyk zprawůg k mluwenj/ zpusobůg srdce k wěřenj/ y wssecky nasse žádosti/ obrať k swé chwále a cti.

Gako:

Gako: Dnessnj swatau Episstolu / na listu 524.

LIdé wěrnj k wyslyssenj / Ewangelium spasenj / buďmež zemi dobrau / zewssad Bohu wolnau. Bychom přigmáuc sýmě Páně / genž gest slowo Bohem dané / s njm spolu zemřeli / vžitek wydali. R° / A tak Bohu žili / zlosti mrtwili / potom w trpěliwosti / hognj ctnostmi byli. ¶ K tomu rozsewači z nebe / Gezu Kryste dobrý Pane! rosu Ducha swého / degž nám potřebného. Nedeg by padlo v cesty / kdež ge sslapagj neřesti / na skále pak prahne / a w trnj vwadne. R° / Ale když milost twá srdce spořádá / hogný vžitek tehdáž ta země wydáwá. ¶ Protož dussj nassjch Otcy / rač být přjtomen k pomocy / by wůli twau hlásal / k nj cestu zgewowal / oswěcůg také rozum náss / a zapal žiwý oheň w nás / bychom tě poznali / a tebe se báli. R° / Ať drahé semeno w srdcých chowáme / a z obcowánj ctného nikdy newypadne. ¶ Nýbrž w každém protiwenstwj / w trápenj, w nebezpečenstwj / ať se k tobě máme / rozkaz twůg plnjme. Nechť nás těla pečowánj / zbytečné statkůw staránj / ni rozkoss bohatstwa / marně nesklamáwá. R° / Způsob milostjwě / ó sstědrý Pane / ať zemrauc sami sobě / po tobě taužjme. ¶ Wás tehdy prosýme Božj Angeli, nám danj k strážj / genž máte přigjti / žeň Páně konati / tu zlostných kaukol wypleti / w snopcých do pekel metati / a pssenicy wěrných, do nebe dodati. R° / Ey, než ten den přigde / a gest se káti / pomoztež nám milosti té swaté vžiti. ¶ Sewssemi w nebi Swatými / wzdáwegtež za nás modlenj / ať to swaté sýmě gest w nás vžitečné. Vslyss nás Pane Gežjssi / pro lásku twých milých Ržjssj / genžs swau smrtj

zey-

zeyskal / a pracně zachowal. R. / Wssecky nasse činy do twé dědiny / sprawůg / zachoweg. nynj / k wěčnému spasenj / Amen.

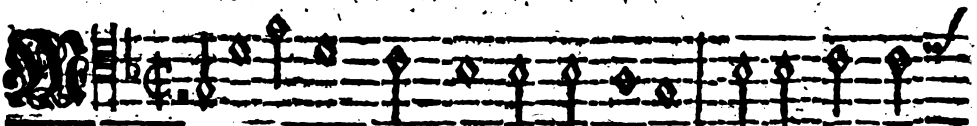

Jlý Pane / degž hodně slysseti slowo twé přeswaté, a ge plniti / ať bychom zachowagjce ge / mohli přigjti do wěčného Ráge.

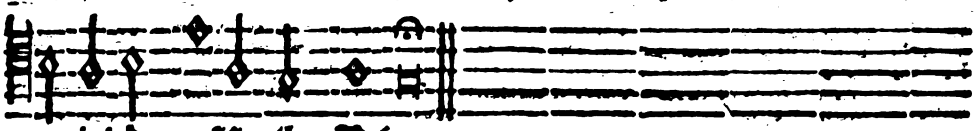

¶ O kterak twé slowo bude hrozné / když djss hřjssným lidem: Gděte odemně do ohně wěčného zatracenj: ale swým wěrným: poďte požehnanj. ¶ Do radosti wěčné neskonalé / a od Otce mého wám připrawené: Ey, gezte a pjte za mým stolem / a to po wssecky wěky wěků, Amen.

Pjsně po Kázanj.

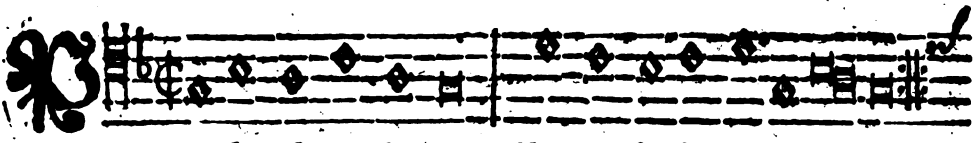

Poděkůgmež nynj / Pánu Bohu na wýsosti /
Z geho dobrodinj / kteráž nám činj z milosti /

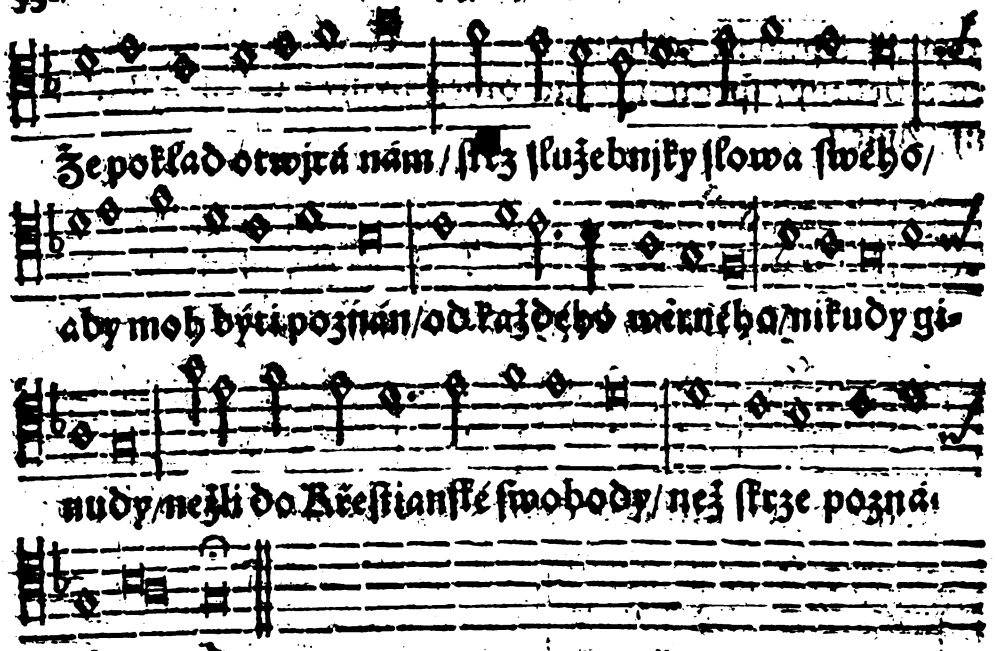

¶ Ta prawda Krystus gest / gjž se máme zprawowati / :/: Složjc wšelikau lest / což ony nám welj dělati Neb kdož gi wážj lehce / tomu člowěku bude běda / že hřjchů přestat nechce / o pomstě Božj wěda / Sodomě, Gomoře / w saudný den bude menšj hoře / než těm kdož tě lehčj Bože. ¶ Protož Swatý Duše / pomoz nám z naších křehkostj / :/: Obnow srdce naše / zapal ge dobrau žadostj / abychom slowo Božj / slyšjc, plnili s ochotnostj: neb kdož twým ohněm hořj / zamjtá wšecky zlosti / my z sebe, bez tebe / nedostaneme se do nebe, o degž pomoc živý chlebe! ¶ Y slušj žádati hned Boha, swaté Trogice; :/: Ať ráčj poslati / dělnjků na swau žeň wjce / kteřjby pracowali / skrze Ewangelium čisté / a lid naprawowali / skrz to učenj gisté / k pozná-

znánj / k pokánj / k milosrdenstwj nabýwánj / k wěčnému odpočjwánj.

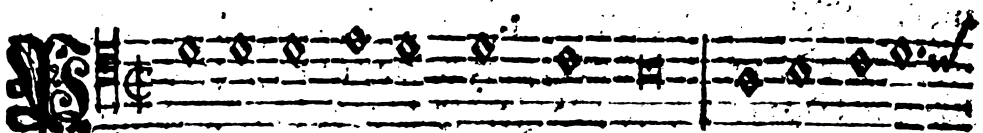

Ochwálen budiž Pán Bůh náss / kterýž nynj

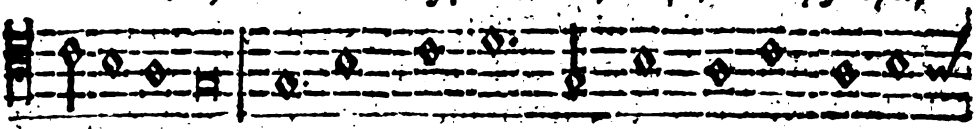

nasytil nás / swatým slowem / genž gest pokrm nassjm

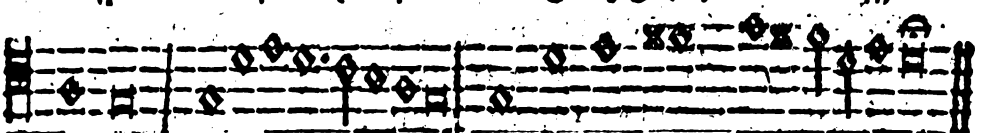

dussem / Alleluja / alleluja / pochwálen buď Bůh / Alleluja.

¶ Pochwálen buď y Syn Božj / genž gest dussj nassjch zbožj / neboť on sám / skrz smrt nawrátil žiwot nám / alleluja / alleluja / pochwálen buď Bůh / alleluja. ¶ Pochwálen buď y Duch swatý / genž nás včj prawdě znáti / Boha Otce / y geho milého Syna / alleluja / alleluja / pochwálen buď Bůh / alleluja.

Gako: Poděkugmež nynj Pánu Bohu / na listu 550.

ROzsewači z Nebe / nám poslaný Gezu Kryste / sýmě slowa twého / kteréžs nám nynj wsál w srdce. R° / Skropiž ge sstědrau rosau / Dařitele Ducha swatého / abychom se vgali / obcowánj ctnostného / bez něhožť / osskliwost / gestiť tobě každý zemský host / neb w takowým wězý mnohá zlost. ¶ Mocněť gest slowo twé / gako meč z obau

stran ostrý. Gest chléb lačných dussj/ a swětlo blaudjcých lidj. R°/ Komuť swjtj, ten žiw gest/ a nevmře nikdá na wěky: Neb sám o tom nám swědčjss, weljc k bázni wsseliký. Sodomě, Gomoře, snáz bude/ w to poslednj hoře/ než těm kdož tě lehčj, ó Bože. ¶ Protož djk wzdáwáme/ z naučenj nynj daného/ přispoř, tě prosýme/ milosti, k plněnj geho. R°/ Bychom skutečnj twého/ slowa činitelé zůstali/ neb slauha Pána swého/ wůle, nekonáli: mnohými ránami vbit bude bez litowánj/ sauc oddán wěčnému plamenj. ¶ O Řjsse nebeská/ y s přečistau Pannau Marygi/ wzdegtež prosby za nás/ ať gsme zachowánj k spasenj. R°/ A plnjc wůli Božj/ wás též sobě připomjnali/ a swau krew za ně dali/ w týž lásce dokonce/ ať setrwáme wěrné stádce: Amen/ rač to dát náss ochranče/ Amen.

Gako: Ráno wstáwagjc z swého vstlánj/ 410.

Wssemohaucý Pane wěrný Bože/ milosrdný náss nebeský Otče/ hleď na strast lidu wěrného/ očima milosrdenstwj swého. ¶ Wzhlédni Pane na wěrné Křestiany/ za které Syn twůg gednorozený/ chtěl se w ruce hřjssných dáti/ swau drahau krew na křjži wyliti. ¶ Odwrať pro swé welké smilowánj/ to dáwno zaslaužené trestánj/ wsseliká nebezpečenstwj/ sskodliwé a zpurné protiwenstwj. ¶ Zažeň wálku/ drahotu/ nemocy/ y hlad/ y truchliwé smutné časy/ y wsse/ což může sskoditi/ Rač nás od wsseho zlého zbawiti. ¶ Oswěť duchownj y swětskau Wrchnost/ posylň gi w dobrém/ a deg swau milost: ať wsse řjdj k twé Božské cti/ a k twé swaté Cýrkwe prospěssenstwj. ¶ Deg srdcým nassjm prawé pokánj/ wzbuď nás

kži-

k žiwota naprawowánj / zapal w nás oheň milosti / deg tauziti po wssj sprawedlnosti. ¶ Degž ať gako poslussnj synowé / w ctném žiwotě / též y w smrti dobré / můžem se tobě ljbiti časně y wěčně přjgemnj býti. ¶ Přitom prosýme za wssecky wězně / zarmaucené / bjdné / y nemocné / y wssecky nasse přátely / dobrodince / známé / nepřátely. ¶ Poraučjme se Welebnosti twé / prosýme za žiwé y za mrtwé / y wssecky giné auzkosti půtky / přehody / důležitosti. ¶ Degž / ať zde w gednotě swaté wjry / a potom se wssemi wolenými / ctjme tě w wěčné radosti / y neskonalém blahoslawenstwj. ¶ Rač nam to dáti nebeský Otče / skrz twého Syna Krysta Gežjsse / genž s tebau y s Swatým Duchem / žiw gest / a wěčně kraluge / Amen.

Pjsně před Bjdlem.

Gako: Wzdegmež čest Bohu swému.

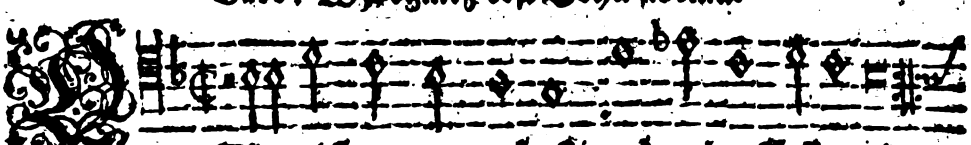

Otče náss neymocněgssj / tebauť wsse stwořeno /
Twé gméno neyslawněgssj / tudy včiněno:

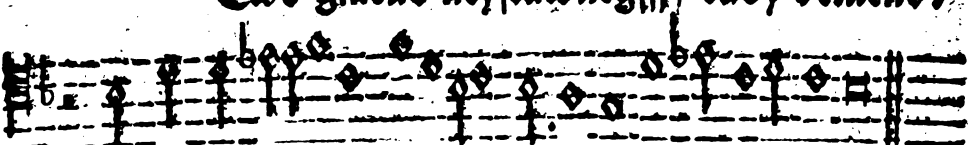

R°/ K tobě se vtjkáme / posylněnj hledáme / za pokrm žádáme:

¶ Pro něž swlažugess hory / z oblaků předivně: Rowiny tak y doly / pro aurody zemské: R°/ K zrostu přiwodjss

tráwy/ žiwotčichům potrawy/ nám k vžitku tady: ¶ Wywodjss y chléb z země/ lidem k nasycenj: Wjno, giné nápoge/ žjžně k zapuzenj; R°/ Obweselugèss twáři/ oswěť swau gasnau zářj/ ať se to nemařj. ¶ Wsseť na tě očekáwá/ dobrotiwý Pane: Pokrmu swého žádá/ bez něhož nestane: R°/ Když otwjráss swau ruku/ sytjss z zemského tuku/ a zbawugess smutku. ¶ Když dáwáss milý Otče pokrm k posylněnj: chwálj tě wěčný Tworče/ wssecko twé stwořenj: R°/ O degž nám chléb wezdegssj/ Otče nás neymilegssj/ w potřebě nyněgssj. ¶ Poswěť tohoto stolu/ w Krystu Vmučeném/ ať požjwáme spolu/ w požehnánj swatém/ R°/ K sycenj tělesnému/ degž hognost y k wěčnému bytu nebeskému.

Gako: Budiž slawně weleben. Neb: Hospodin Pán Bůh/ na listu 353.

O Bože milostiwý/ Otče náss dobrotiwý/ lásku k nám vkazugess/ když nás hřjssné darugess: ¶ Z swé přehogné milosti/ dals nám wssem dar z wýsosti/ Syna swého milého/ a gednorozeného/ ¶ Aby z nás hřjchy snjmal/ zlořečenstwj odgjmal/ nás, y wsseho poswětil/ požehnánjm naplnil: ¶ O degž w tom požehnánj/ společné požjwánj/ pokrmu a nápoge/ w Krystu nám poswěcuge. ¶ Degž hodně přigjmati/ bez hřjchu požjwati/ bychom tě we wssem ctili/ gméno twé welebili.

Gako: Prospěwůgmež wssickni nynj/ na listu 219.

POzdwihněm se mysli wzhůru/ k neywyšssjho Boha trůnu/ kterýž wssecky opatruge/ diwně chowá y daruge/ řcemež k němu: ¶ Otewřiž Pane ruku swau/ vslyss

slyš prosbu žádostiwau/ k toběť my nynj wolame/ wezdegssjch darů žádáme/ k občerstwenj. ¶ Požehnegž nás z swé milosti/ ať požjwáme w hodnosti/ k žiwotu přidaných darů/ ostřjhagjc dobrých mrawů/ k twé cti chwále.

Gako: Budiž slawně weleben. Nebo: Pod wečer twá čeládka.

OTče náss wssemohaucý/ genž wsse žiwjss swau mocý/ požehney nás wssech spolu/ nynj při tomto stolu. ¶ Požehnaný Gežjssi/ Králi Králůw neywyšssj/ důwěrně tě wzýwáme/ požehnánj žádáme. ¶ Předobrý Dusse swatý/ obžiwiteli drahý/ sprawůg ty srdce nasse/ nynj y w každém čase. ¶ Poswětiž nám pokrmůw/ požehnegž y nápogůw/ ó gediný Bože náss/ kterýž wssecko w rukau máss/ Amen.

Gako: We gméno Otce y Syna/ též y/ na listu 426.

GEžjssi Králi Angelský/ tys nad každý stred sladssj/ rozkossný chlebe nebeský/ nasytiž dussi nassj: Také tělu nassemu/ deg pokrm, nápog gemu/ daného rač požehnati/ deg bez hřjchu požjwati. ¶ Otče náss genž w nebesých/ poswětiž se gméno twé/ :/: Kralůg ty sám w nassjch srdcých/ buď wůle twá y w nás zde: Chléb wezdegssj deg nám sám/ odpusť nasse winny nám/ newwoď nás w pokussenj/ zbaw zlého přiweď k spasenj.

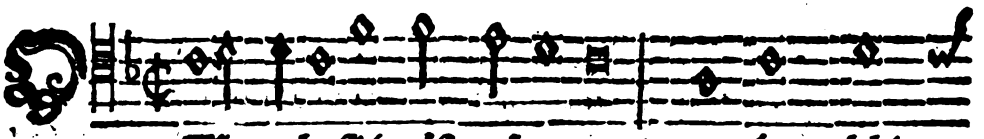

Otče nebeský náss ochrance/ na nás wzhlé-
Wssjm dobrým syť swé malé stádce/ k pohodlj,

dna

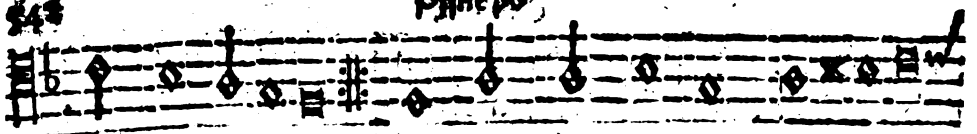

dna z swé milosti/ ne k zbytečnosti. } Tys Bůh náss/ my twé stwořenj/

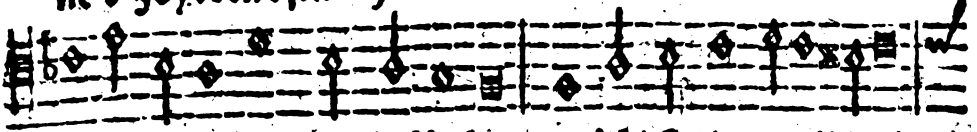

ó vdjlegž nám dne každého/ podlé swého nařjzenj/

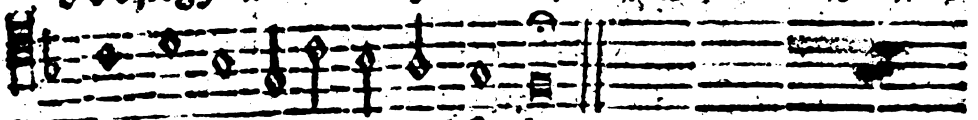

swých darů z požehnánj swého.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

SWrchowaný wěčný Králi/ poněwadž ptáčkowé malj/ k tobě samému wolagj/ za pomoc tebe žádagj. ¶ Y my též k tobě woláme/ za chléb wezdegssj žádáme/ ó rač dáti milý Pane! ať se ho wssechněm dostane. ¶ Mocnau ruku otewři sám pokrmů wssech požehneg nám/ včinjce hognost z mála/ budeť tobě z toho chwála: ¶ Od nás na wěky wzdáwána/ gakž slussj na tebe Pána/ bychom čásně také wěčně/ tě wždy chwálili srdečně. ¶ Nassjmi zpjwagjc hlasy/ w tyto y budaucý časy/ řkauc: buď Pan Bůh nass ctěn chwalen/ až na wěky wěků/ Amen.

Pjsně po Stole.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg/ na listu 400.

RAčil gest nynj Pán Bůh náss/ pokrmy nakrmiti náš/ y nápogem napogiti/ swými dary obdařiti. ¶ Za to tedy

tedy wssickni spolu / přigawsse pokrm v stolu / geho milosti děkugme / pjseň chwály prozpěwůgme. ¶ Řkauc: Milý Pane Bože náss / kterýž sy dnes nasytil nás / z twé swaté Božské sstědroty / lásky milosti / dobroty. ¶ Tobě giž djky činjme / a za to tebe prosýme / rač nám těch pokrmů přjti / k nassemu zdrawj zažiti. ¶ Odegma od nás leniwost / deg nám k dobré prácy chtiwost / abychom sauc posylněni / byli wolnj nalezeni: ¶ Rozkaz twůg we wssem plniti / duchowně dussi sytiti / slowem swatým twého Syna / Gezu Krysta Hospodina.

Gako: Radůgte se Křestiané / na listu 111. ale může se zpjwati / gako: Wzdegmež čest Bohu swému.

WZdeymež nu nynj spolu / Bohu sto tisýc chwal / že nám při nassjm stolu pokrm y nápog dal / z čehož wděčni sauce / té sstědré Božj ruce / poděkůgme řkauce: ¶ Czest / chwála / děkowánj / buď tobě Bože náss / z sstědrého požehnánj / kterýmž ty nás chowáss. Nechť znagjc twau sstědrost / berem we wssj ctnosti zrost / a ctjme twau milost. ¶ Gestli sme přes mjru pak pili / aneb gedli / a sebe w nemilost tak / a w hněw twůg vwedli / odpusť Pane milý / co gindy y w tu chwjli / w tom sme prowinili. ¶ Nakrm také dussi / ať nelačnj / nepaustne / k tobě gi Pane obrať / ať w Krystu wždy tlaustne / rač nás posylniti / deg ducha hladu zbýti / wěčně žiwu býti.

Gako: Prozpěwůgmež wssickni nynj / na listu 219. Nebo: Wssj ctj a chwály gest hoden / na listu 237.

TOběť slussj djk činěnj / samému / dobrořečenj / neb ty o wssechny péči máss / opatrugess, mocně chowáss

Krá-

Králi wěčný: ¶ Ey my z přigatých pokrmů/ k žiwotu přidaných darů/ tobě wděčně děkugeme/ přislussnau chwálu wzdáwáme/ ó Bože náss! ¶ Budiž tobě Bože chwála/ čest, moc, sýla, gasnost, sláwa/ neb gsy ty wssech wěcý Pánem/ wěčně požehnaný Amen/ Alleluja.

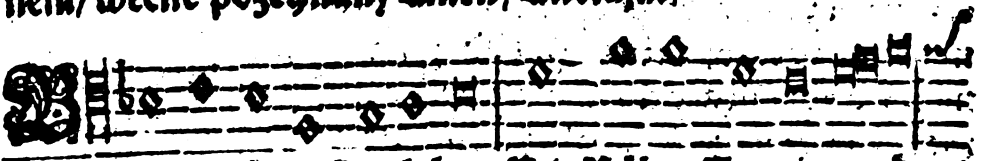

Vdiž slawně weleben/ Pán Bůh w Trogicy geden/

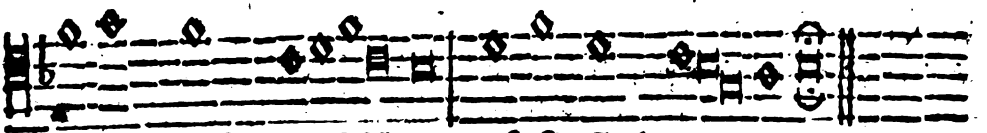

že nás mdlých posylňuge/ z lásky swé opatruge.

¶ Diwně z tučnosti zemské/ také z rosy nebeské/ dáwage požehnánj/ swým aurodám na zemi. ¶ O nestjhlá maudrosti/ buď chwála twé milosti/ z nasycenj časného/ z twých rukau přigatého. ¶ Degž hodně požjwati/ w dobrém wždy pracowati/ tak dogjti sytosti/ w radosti/ na wýsosti.

Gako: Otče náss neymocněgssj/ na listu 554.

Wzdegmež čest Bohu swému/ z geho dobrodjnj: Wzáctnáť gest chwála gemu/ od geho stwořenj: R°/ Protož my wssickni spolu/ čiňmež wnitřnj poklonu/ řkauc po tomto stolu: ¶ Chwála buď wěčný Bože/ genž nebe oblakem: Zakrýwáss na obloze/ dáwáss déssť swým časem: R°/ Welikomocný gsa Pán/ činjss to k požitku nám/ chtě od nás býti znám. ¶ Ptactwu, wssemu dobytku/ pokrm připrawugess: Potom geg ku požitku/ lidem přiwozugess: R°/ Z tohoť my tobě Pánu/ magjc od

tebe

tebe ſtrawu prozpěwugem chwálu. ¶ Tebeť nynj žádáme/ přigawſſe pokrmy: Degž ať gich vžjwáme/ bez hřjſſne poſtkwrny: Ať/ W prácy a dobré ctnoſti/ činjc ſwé powinnoſti/ zde w čaſu miloſti.

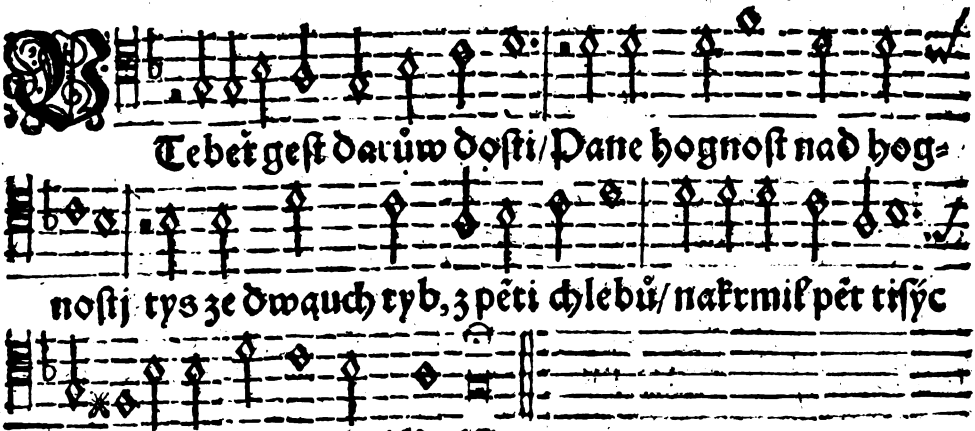

¶ V tebeť nic nemožného/ ani co nepodobného/ poněwádž gſy wſſecky wěcy/ z ničehož ráčil ſtwořiti/ a tak dobře včiniti: ¶ Ze též můžeſs včiniti/ nás bjdné w ſwětě žiwiti poněwádž na pauſſti lidu židowſkému dals ſy mannu/ vžjwati ku pokrmu. ¶ Též Eliáſſe ſwatého/ toho muže pobožného/ w čas hladu ſy neopuſtil/ ale chlebem ho naſytil/ z twé Božſké ſtědroſti. ¶ Neopuſtils Danyele/ w gámě lwowé w Babiloně/ poſlals mu oběd z daleka/ ſkrz Proroka Abakuka/ totiž z tě země Jůdſké. ¶ Kteryžto oběd Abakuk/ neſl geſtit ſwým dělnjkům/ poſkal ſy k němu Angela/ byt geg nes do Babilona/ Proroku Danyelowi. Řekl Abakuk k Angelu: wſſak gá newjm Babilonu/ ani také gámy lwowé/ do niž wſadili toho muže/ Proroka

Danyele. ¶ Vchopiw ho Angel Páně/ postawil gey w Babiloně/ vgaw ho za wlasy geho/ w rychlosti ducha prudkého/ toho muže pobožného. ¶ Hned Abakuk gest promluwil; Danyeli slauho Božj/ přigmiž ten oběd odemne/ kterýžto Bůh poslal tobě/ a to z milosti swé Božské. ¶ Y hned odpowěděl zase: Pane rozpomenul sy se/ na mne služebnjka swého/ neopustils nižádného/ w tebe dauffagjcýho. ¶ Mlad gsem byl, giž sem se zstaral/ mnoho sem lidj přečekal/ nikdý gsem opusstěného/ newiděl sprawedliwého/ od Boha wssemohaucýho. ¶ Aby kdy semeno geho/ chleba žádostiwo bylo/ negsauť nuznj, a chudj/ kdo se tebe Boha bogj/ a tebe wěrně milugj. ¶ Y bogmež se Pána Boha/ děkůgmež mu z daru geho/ kteréž gsme nynj přigali/ a z milosti geho brali/ nerozdjlně wssickni spolu. ¶ Kkauc; budiž čest/ chwála od nás/ genž na každý den sytjss nás/ Pane Bože wssemohaucý/ deg den bez hřjchu stráwiti/ w dobrém zdrawj nás chowati. ¶ Chwal každý duch Hospodina/ y Gežjsse geho Syna/ dobrotu Ducha swatého/ wssak w Božstwj nerozdjlného/ wssegednoho Pána Boha.

Gako: Prozpěwůgmež wssickni/ na listu 219. Nebo: Sláwa buď Bohu na Nebi/ na listu 48.

DJekugemeť z sstědrosti twé/ z njž dáwáss chudým Dary swé/ k spasenj dusse y těla/ ó buď tobě Bože chwála/ na wýsosti. ¶ Neb krmjss dusse milostj/ slowa twého služebnostj/ těla chlebem a pokrmy/ dáwáss nápog/ y oděwy/ dárce hogný. ¶ Cožs nynj y nám včinil/ z twé sstědrosti nás podělil/ budiž z obogjho chwálen/ ctěn/

wele-

weleben/ dobrořečen/ Králi sstědrý. ¶ O degž twých darůw požiti/ dussi, tělo rač sýliti/ w prácy dobré nám pomáheg/ k wěčné sláwě dopomáheg/ Bože wěčný.

Gako: Minula nočnj hodina.

Wzdegmež chwálu děkowánj/ Pánu Bohu mocnému/ kterýž nás dařj na zemi/ pokrmy y nápogj/ také slawnými oděwy. ¶ K terémužto stwořenj dal/ aby we wssj tučnosti/ zrostu zemského oplýwal/ před tjm ssyrokým nebem/ nadewssjm/ mocně panowal. ¶ Nad to weyss gméno poctiwé/ mjsto koruny zlaté/ dal, bychom slauli Bohowé/ rozkázal aby y nám posluhowali Angelé. ¶ K wůli žiwotu nassemu/ musý každé howádko/ vmřjti smrtj ná ylnau/ ptactwo, zwjřátka, ryby/ nám k přechutnému pokrmu. ¶ Y wssecko giné stwořenj/ nepřicházý k vžitku/ bez wlastnjho vmrtwenj/ wjtr, woda y oheň/ hotowj gsau k poslauženj. ¶ K tomu rozličné owoce/ z dřjwj a z bylin posslé/ chuti a wůně rozličné/ a to wssecko včinil/ k žiwotu nassemu pohodlné. ¶ Nemůž se to wymluwiti/ wypsáti/ wychwáliti/ ani kterak wyslowiti/ co nám ráčj dobrého/ Pán Bůh posawád činiti. ¶ Wssak ze wssj nassj možnosti/ sklonjc se w nassjch srdcých/ děkůgme geho milosti/ vžjwagjc těch darůw s báznj y sewssj wděčnostj.

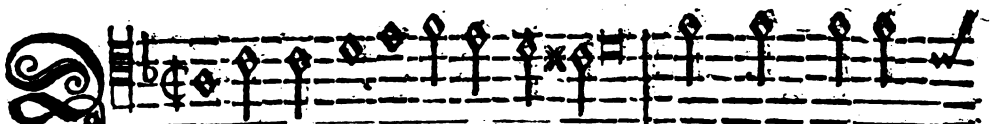

Jekugem tobě Otče nebeský/ žes nás dary

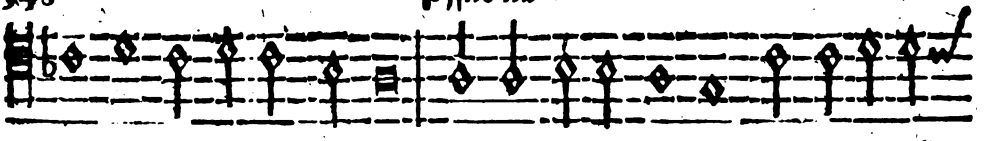

swými nakrmil wssecky/ z milosti twé swaté tos wsse wči-

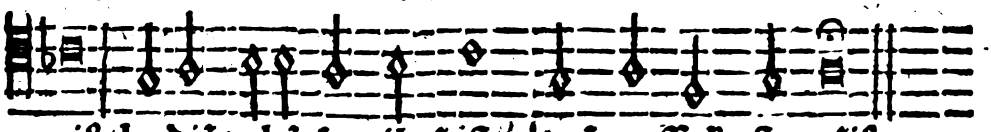

nil/ budiž tobě chwála čest/ genžs wssecko stwořil.

¶ Gméno twé Kryste gež neyswětěgssj/ kteréž gest za pokrm wssech wěrných dussj/ děkugem srdečně wždy twé milosti/ poklonu slussnau činjc se wssj wděčnostj. ¶ Chwaliž każdá dusse Hospodina/ Gezu Krysta geho milého Syna/ kterýž o nás wždycky welmi pečuge/ opatřenjm swým hognym/ nás obživuge. ¶ Wděčnost kterauž za twé dary máme/ sewssemi swatými chwálu wzdáwáme/ Swatý, Swatý, Swatý/ genžs na wýsosti/ genž gsy w sláwě w nebesých/ w nesmrtedlnosti.

Gako: Gežissi Králi Angelskí/ na listu 556.

SLáwa buď tobě Bože nás, y swaté děkowánj/ :/: Jež nakrmil, napogil nás/ to z twého požehnánj: Rač chlebem slowa twého/ sytiti z nás każdého, deg chléb w nebeskem Králowstwj/ gjsti w twém blahoslawenstwj. ¶ Otče nás genž gsy w nebesých/ poswětiž se gméno twé/ :/: Kralůg ty sám w nasich srdcých/ buď wůle twá y w nás zde: Chléb wezdegssj deg nám sám/ odpusť nasse winy nám/ newwoď nás w pokussenj/ zbaw zlého, přiweď k spasenj.

Otče

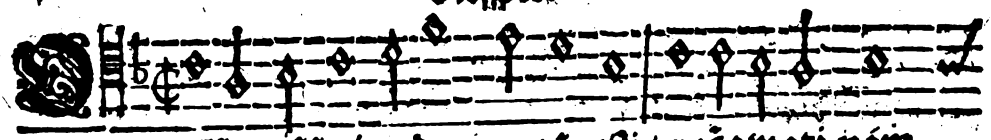

Tče wěčný o den zeytřegssj / pečowati nám
Že ty znage potřebnost nassj / w každý den gi na-

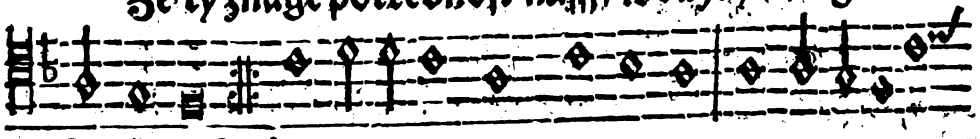

zbraňugess / plňugess; } Y nynj žes z swé sstědrosti / těl nassjch ráčil

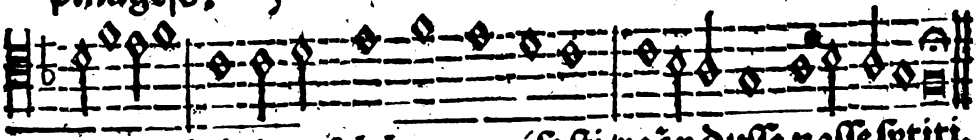

posylniti / žádáme chlebem z wýsosti / rač y dusse nasse sytiti.

Nesspor Nedělnj.

W způsob Pjsniček složený.

DEUS in adjutorium meum intende.

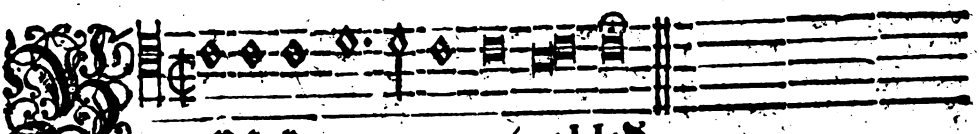

Bože ku pomocy mé pohleď.

℟. Domine ad adjuvandum me festina.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

PAne Bože wssemohaucý / rač přispěti ku pomocy / srdce y vsta zprawiti / bychom tě mohli chwáliti. ¶ Sláwa

wa buď Otcy wěčnému/ Synu, y Duchu swatému/ gakož byla na počátku/ tak buď až na wěky wěků.

Rzekl Pán Pánu mému. Žalm 109.

Gako: A na zemi budiž lidem/ na listu 522.

Rzekl Pán ku Pánu mému/ Bůh Otec sám k Synu swému/ sediž ty na prawicy mé/ w sláwě a důstognosti swé. ¶ Dokud za podnože noh twých/ nepoložjm nepřátel twých/ abys byl odewssech poznán/ prawý nebe y země Pán. ¶ Z Syonu berlu twé mocy/ wypustj Pán wssemohaucý/ v prostřed nepřátel panůg/ a čiň mezy njmi saud swůg. ¶ S tebauť gest Knjžetstwj slawné/ w den mocy twé/ z plodnosti mé/ před dennicý w blescých swatých/ porodil sem tě Král swatých. ¶ Zawázal se přjsahau Pán/ nebude toho želet sám/ tys Kněz wěčně trwagjcý/ oběť mně obětugjcý. ¶ Ne podlé řádu Zákona/ ale Melchysedechowa: Pán stoge po prawicy twé/ zetřel w hněwu mnohé Krále. ¶ Sauditi bude národy/ a trestati mnohé lidj/ welkau porážku včinj/ pro pretěžké lidské winny. ¶ Z praudu na cestě pjt bude/ proto powýssý hlawy swé/ po wjtězstwj dokonánj/ slawný bude bez skonánj. ¶ Sláwa buď Otcy wěčnému/ Synu, y Duchu swatému/ gakož byla na počátku tak buď až na wěky wěků.

Chwáliti budu tebe/ ꝛc. Žalm 110.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg/ na listu 400.

Chwáliti tě budu Pane/ to se celým srdcem stane/ w radě lidj sprawedliwých/ a w ctném shromážděnj zbožných. ¶ Welcýť gsau skutkowé Páně/ a nenj

wzáct-

wzáctněgssjch nad ně/ slawné, krásné djlo geho/ wěčná gest sprawedlnost geho. ¶ Památku včinil gest swých/ skutků slawných a welikých/ milosrdný/ litostiwý/ Pán a welmi dobrotiwý. ¶ Diwným způsobem a hogným/ pokrm dal gest bohabogným/ a bude na wěky wěků/ pamatowat na swau smlauwu. ¶ Moc skutků swých lidu swému/ vkázal w tom/ že dal gemu/ dědictwj pohanů mnohých/ geho milosti nehodných. ¶ Wssecka djla Pána toho/ také přikázanj geho/ gsauť prawá a sprawedliwá/ a na wěky vtwrzená. ¶ Nic w nich nenj neprawého/ ani nesprawedliwého/ nad to poslal wykaupenj/ lidu swému wssech k spasenj. ¶ A rozkázal gest na wěky vmluwy swé ostřjhati/ swaté, hrozné geho gméno/ má od nás býti chwáleno. ¶ Gestiť počátek maudrosti/ bázeň Božské welebnosti/ kdo gi má/ tenť gest rozumný/ a na wěky chwály hodný. ¶ Sláwa buď Otcy wěčnému/ Synu y Duchu swatému/ gakož byla na počátku/ tak buď až na wěky wěků.

Blahoslawený muž. Žalm 111.

Gako: Zdráwa genž gsy pozdrawená/ ꝛc. na listu 18.

Blahoslawený člowěk ten/ kterýžto se na každý den/ bogj Pána Boha swého/ plnj přikázanj geho. ¶ Neb gistě geho semeno/ na zemi bude zmocněno: dětem lidj sprawedliwých/ požehná Bůh w prácech gegich. ¶ W domě dobrého zůstáwá/ bohatstwj y také sláwa/ zůstáwá sprawedlnost geho/ na wěky času každého. ¶ Sprawedliwým lidem wzesslo/ w temnostech žádaucý swětlo: milosrdný, litostiwý/ gest Bůh též y sprawedliwý. ¶ Dobrý

brý gest/ genž se slituge/ potřebugjcým půgčuge/ swá mluwenj saudem řjdj/ nevrážj giných lidj. ¶ Tenť se na wěky nepohne/ paměť geho wždy zůstane/ nebudeť se w žádné době báti zlých řečj o sobě. ¶ Hotowo gest srdce geho/ dauffati w Boha mocného/ srdce geho gestiť pewné/ nic ho na swětě nepohne. ¶ Naposledy to se stane/ že odpůrce geho padne/ tuť pohrdne nepřáteli/ kteřjž mu sskoditi chtěli: ¶ Rozptýlil a dal potřebným/ a skrze to časem wěčným/ zůstane sprawedlnost geho/ a slawná bude moc geho. ¶ Zlý když to bude widěti/ zubami bude sskř pěti/ hněwem také schnauti bude: wssak žádost řjssných zahyne. ¶ Sláwa buď Otcy wěčnému/ Synu, y Duchu swatému/ gakož byla na počátku/ tak buď/ ꝛc.

Chwalte služebnjcy Pána. Žalm 112.

Gako: Rozžehnegme se s tjm tělem.

Chwalte služebnjcy wssickni/ Pána Boha swého wždycky/ gméno Páně wychwalůgte/ a čest gemu prokazůgte. ¶ Budiž swaté Páně gméno/ odewssech wssudy chwaleno/ nynj a od toho času/ wždycky až na wěky wěků. ¶ Wssudy od slunce wýchodu/ po wssj zemi až k západu/ gest wsseliké chwály hodné/ předůstogné gméno Páně. ¶ Nadewssecky národy sám/ wywýssen gest wssemocný Pán/ a wyšssj gest sláwa geho/ než wýsost nebe samého. ¶ Kdo gest gako Bůh náss milý/ kterýž na wýsostech bydlj a patřj na ponjžené/ co gich má nebe y země. ¶ Pozdwihá z země nuzného/ z hnoge wywadj chudého/ by geg posadil s Knjžaty/ lidu swého Potentáty. ¶ Genž činj/ by plod-

plodnau byla/ a z djtek se weselila/ která neplodnau bywała. ¶ Sláwa buď Otcy wěčnému/ Synu y Duchu swatému/ gakož byla na počátku/ tak buď až na wěky wěkú.

Když wycházel Jzrael/ Žalm 113.

Gako: Kryste genž gsy swětlo y den.

KDyž lid Božj Jzraelský/ wycházel z země Egiptské/ a dům Jákoba swatého/ z lidu welmi wkrutného. ¶ Jůda gest Bohu poswěcen/ a Jzrael gest včinén/ panowánjm Boha swého/ s rozssýrenjm sláwy geho. ¶ Moře gakoby se lekło/ když to widělo/ wteklo/ Jordán zpátkem se obrátil/ swůg obyčegney tok stratil. ¶ Hory gakožto skopcowé/ pahrbky gak Beránkowé/ sem y tam se bau heybali/ radosti poskakowali. ¶ Moře/ co se tobě stalo/ žes tehdáž tak vtekało? Jordáne kdo tebe nutil že sy se zpátkem obrátil? ¶ Hory proč ste se heybaly pahrbcy proč ste skákali/ hory sýc gako skopcowé/ pahrbcy gak beránkowé? ¶ Pro přjtomnost panownjka/ třásla se země wseliká/ a pro Boha Jákobowa/ stala se gest wěc takowá. ¶ Kterýž skálu w gezera wod/ a sám sskremen w studnice wod/ obrátil swau diwnau mocý/ gakožto Bůh wssemohaucý. ¶ Ne nám Hospodine/ ne nám/ ale gménu tvému dey sám čest/ pro swé milosrdenstwj/ pro prawdu/ a wěčné Božstwj. ¶ Ať pohané twau moc znagj/ a rauhawě nářkagj/ kdež gest Bůh gegich s swau mocý? proč gim nerádj spomocy? ¶ Bůh náss na nebi přebýwá/ na wssecko gasně se djwá/ činj což chce/ a gakž ráčj/ a můž nám lehce spomocy. ¶ Pohanssti pak obrazowé/ střjbrnj/ zlatj Bohowé/

wé/ lidskau rukau vděláni/ neplatni sau k pomáhánj. ¶ Vsta magj/ a nemluwj/ vssi magj/ anesłyssj/ oči magj a newidj/ nohy magj/ a nechodj. ¶ Chřjpě magjc/ nic nečigj/ ruce magjc/ nic nečinj/ ani swým hrdlem wołagj/ němj gsau/ hłasu nemagj. ¶ Nechť gsau wssickni gim podobnj/ gsauť zagistě toho hodnj/ ti kteřjžto ge děłagj/ a nemaudře w ně dauffagj. ¶ Dům Jzraelů raděgi słožił w Pánu swau náděgi/ w něg též dauffał dům Aronů/ oba w něm magj obranu. ¶ Ti kteřjž se Boha bogj/ náděgj w Bohu se kogj/ onť gest gegich sstjt/ a strážce/ spomocnjk/ také obránce. ¶ Pán Bůh na nás pamatował/ a nám otcowsky požehnał/ y domu Jzraélowu/ též y domu Aronowu. ¶ Račił též těm požehnati/ kdo se chtěgj Pána báti/ wssechněm maličkým s wětssjmi/ neb se smiłował nad nimi. ¶ Přidegž Pán požehnánj swé/ na wás y na syny wasse/ od Pána ste požehnáni/ genž včinił nebe/ zemi. ¶ Nebe/ y zemi stwořił Pán/ mocý swau diwnau Božskau sám/ Nebe sobě k přebýwánj/ zemi pak lidem k bydlenj. ¶ Těť Pane chwálit nebudau/ mrtwj, ani kdož w pekle gsau/ ale my kteřjž sme žiwi/ twé chwáły sme žádostiwi. ¶ Tebe srdcem y gazykem chwáljme/ degž ať y skutkem/ chwáljme tě ne gen nynj/ než na wěky bez skončenj. ¶ Sláwa buď Otcy wěčnému/ Synu, y Duchu swatému/ gakož była na počátku/ tak buď až na wěky wěků.

Capitulum. Gako: Slunce zapadá za horu.

BVď na wěky Bůh požehnán Otec Pána Krysta/ náš Pán/ Otec wsseho smiłowánj/ a smutných potěssowánj. ¶ Kterýž z swé dobrotiwosti/ w nassj wsse-

liké

liké auzkosti / laskawě nás potěssuge / a wsseho zlého zbawuge.

℟. Deo gratias. Gako: Giž se přibljžil čas nočnj.

Chwála tobě Hospodine / z lásky twé welmi nesmjrné / žes nám dal sebe poznati / a tobě ke cti zpjwati. ¶ Přigmi od nás nasse chwály / kteréž sme tobě wzdáwali / a které tobě wzdáwáme / když tebe ctjti žádáme.

Hymnus. Gako: Otče náss genž w nebi bydljss / na listu 446.

STwořiteli swěta Bože / nebe / země, též y moře / genž swé wěrné oswěcugess / Duchem swatým zapaluges / račiž nás dnes oswjtiti / swětlem swé Božské milosti. ¶ Kterýž sy swětlo nazwal dnem / deyž se w něm chwálit nebs hoden / wssj sláwy a poctiwosti / genž náležj twé milosti / nočnj hrůzy zažeň od nás / když se modljme vslyss nás. ¶ By dusse nasse nebyly neprawostmi obtjžený / ani čjm zlým zaměstknaný / skrz to žiwota zbáwený / mysljce na wěcy časné / aby nepřissly o wěčné. ¶ Deg nám nebeských žádati, wěcý / o ně pečowati / warowat se toho wsseho / což gest dussem sskodliwého / deg po twých cestách choditi / a tak žiwota dogjti. ¶ O račiž nám w tom spomocy / Bože Otče wssemohaucý / genž sy žiw s swým milým Synem / spolu také s swatým Duchem / wěčným neskonalým Pánem / až na wěky wěků / Amen.

Pjseň Blahoslawené Panny Marye.

Magnificat. Gako: Zdráwa genž gsy pozdrawená.

WElice chwálj dusse má / Spasytele mého Boha / duch můg welmi se weselj / w Bohu mém Wykupiteli. ¶

Neb na dewky swé sniženost / wzhlédl pro swau dobrotiwost / proto mne blahoslawenau / wssickni nazýwati budau. ℣ Včinilť mi welké wécy / ten kterýž gest mssemohaucý / a swaté gest geho gméno / kteréž buď wěčně chwáleno. ¶ A milosrdenstwj geho / od pokolenj gednoho / do budaucých pokolenj / ke wssem / kteřjž se ho bogj. ¶ Moc w ramenu swém včinil / pyssné myssleniim rozptýlil: ssadil gest z stolice mocné / naproti zweyssil pokorné. ℣ Chudé a lačné mnohými nakrmil wěcmi dobrými / bohaté pyssné opustil lačné, prázdné ge propustil. ¶ Přigal služebnjka swého / Jzraele přemilého; neb se rozpomenul na swé milosrdenstwj welikě. ℣ Gakož k otcům nassim mluwil / gimž mnoho sliby včinil / Abrahamowi samému / a potom geho semenu. ¶ Sláwa buď Otcy wěčnému Synu / y Duchu swatému / gakož byla na počátku / nynj y na wěky wěků.

℟. Benedicamus Domino. Gako: A na zemi budiž lidem.

Obrořečme Pána Boha / genž nám dobrodinj mnohá / prokazuge bez přestánj / wzdáwegmež mu děkowánj.

℟. Deo gratias. Chwála / čest / a požehnánj / buď wždycky y děkowánj / Bohu Otcy nebeskému / Synu / y Duchu swatému.

V. Fidelium animæ. Dusse wěrných mrtwých Pane deg odpočinutj wěčné / a přigmiž ge do radosti / genž kralugess na wýsosti. ℟. Amen stanež se tak / atd.

Hledeg njž w druhém Nessporu.

Giné

Giné Pjsně na Nesspornj Zialmy.

Mohau se zpjwati gako: Wesel se a plesey dusse / na listu 367.

Začátek: Bože ku pomocy mé pohleď. A Pane Bože wssemohaucý / ꝛc. hledeg w prwnjm Nessporu na listu 549.

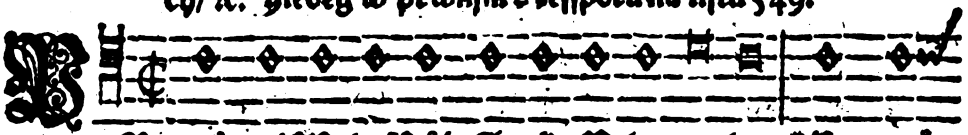

Romluwil Pán Bůh sám ku Pánu mému * Syn můg

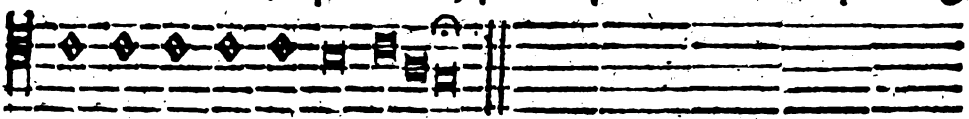

gsy ty / sedniž na prawicy mau.

¶ Dokawád nepřátel twých položjm * byť byli k službě nohám twým, podnožjm. ¶ Berlu sýly twé zwedeť Pán z Syonu * panůg w prostřed nepřátel myslj schopnau. ¶ S tebauť gsau Knjžata, lid w den sýly twé * neb w blescých před dennicý zplodil sem tě. ¶ Přjsahu Pán včinil ne w ljtosti * by byl stálým Knězem na wěčnosti. ¶ Wyvčugjc lid Božjm přikázanjm * zprawen sa řádem Melchysedechowým. ¶ Hospodinť přistogj na twé prawicy * w den hněwu swého Krále mordugjcý. ¶ Saud wydá národům / pomstu včinj * těly mrtwými gich mjsta wyplnj. ¶ Ztlučeť pyssných hlawy / byť nepředčili * po wssj zemi tichým poddáni byli. ¶ Z praudu, gsa poslem, nápog w cestě přigme * protož hlawy swé powýssj nad giné. ¶ Sláwa Bohu Otcy y geho Synu * Duchu swatému vtěssugjcýmu. ¶ Gakž byla s počátku, nynj y wždycky * budiž bez skonánj časy po wssecky.

Wyzná-

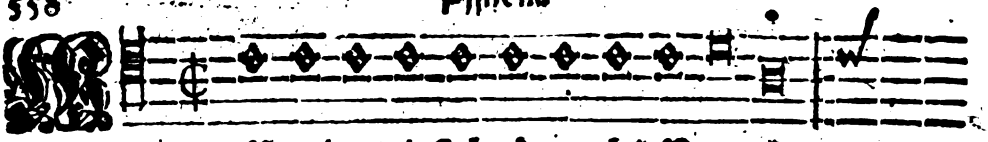

Yznáwati ſe budu tobě Pane *

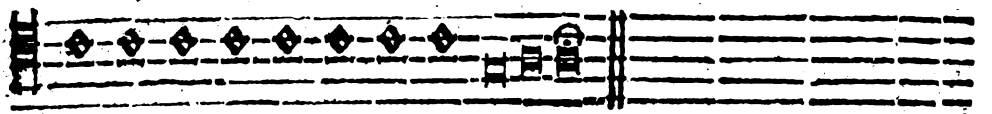

toť ſe z celého ſrdce ſtane.

¶ Zgewně w hluku přediwnau přjſtogjcých * w shromážděnj Swatých a ſprawedliwých. ¶ Welicýť gſau Pána Boha ſkutkowé * wſſechněm těm genž wěrně obljbugj ge. ¶ Djlo to hogne chwály, poctiwoſti * trwagjc na wěky w ſprawedlnoſti. ¶ Památku včinil ſkutků ſwých diwných * miloſt a ljtoſt ſwau dokázal při nich. ¶ Pokrmem opatřil, dal ſe bogjcým * pamět na ſmlauwy ſwé wěčné kagjcým. ¶ Moc ſkutků ſwých ſwému lidu zwěſtuge * wládařſtwj pohanů mu poſtupuge. ¶ Skutky rukau geho prawda, ſaud přjmý * rozkaz Božj geſt každý prawdomluwný. ¶ Ztwrzená na wěčnoſti bez ſkonánj * wěrná a ſwatá geho přikázanj. ¶ Spaſytele Pán poſlal lidu ſwému * w němž ſmlauwu wěčnau vtwrdil každému. ¶ Gměno Boha naſſeho ſwaté, hrozné * začátek maudroſti geſt bázeň Páně. ¶ Tiť zdrawého rozumu požjwagi * genž w ſlowu Páně ſwá kochánj magj. ¶ Gegich chwála wěky wěkůw zůſtawá * ſrdce gich chwály Páně nepřeſtáwá. ¶ Sláwa Bohu Otcy y geho Synu * Duchu ſwatému vtěſſugjcýmu. ¶ Gakž byla s počátku, nynj y wždycky * budiž bez ſkonánj časy po wſſecky.

Bla-

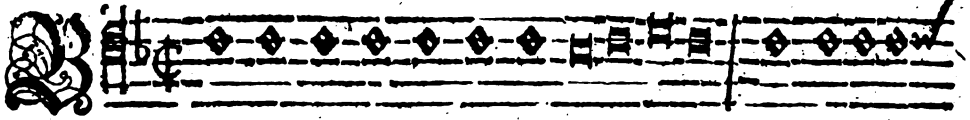

Lahoſlawený muž bohabogjcý * přikázanj

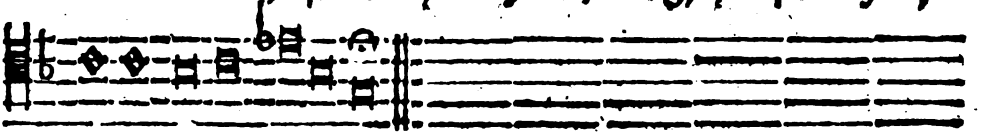

geho pilně ſſetřjcý.

¶ Mocnéť wzemi geho ſemeno * plemenem požehnaným naplněno. ¶ Sláwa, bohatſtwj w domu takowého * na wěky zůſtáwá ſprawedlnoſt geho. ¶ Wzeſſlo ſwětlo gaſné w temnoſtech přjmých * dobrý, tichý, ſprawedliwý k wpřjmným. ¶ Milоſtný člowěk kterýž rád půgčuge * genž ljtoſt nad bližnjm ſwým wkazuge. ¶ Genž ſlowa ſwá s wáženjm promlauwá * tenť na wěky bez pohnutj zůſtáwá. ¶ W památce wěčné bude ſprawedliwý * nebudeť ſe báti lidſké pomluwy. ¶ Sylné ſtdce má/ gjmžto Pána dauffá * pewné gſa w žádném neſſtěſtj nezauffá. ¶ Budeť zhrzeti nepřátely ſwými * za dlauhý čas, když ſwjtězý nad nimi. ¶ Rozdělil kořiſt gich/a chudým rozdal * neb ſprawedlnoſt na wěky zamilował. ¶ Moc geho w ſláwě bude wywýſſená * wſſem lidem s potěſſenjm ohlášſená. ¶ Hřjſſnjk to wida bude ſe hněwati * zubama ſwýma budeť naň ſſkřjpati. ¶ Zloſtj ſwau welikau budeť ſwadnauti * žádoſt hřjſſnjkůw muſýť pominauti. ¶ Sláwa Bohu Otcy y geho Synu * Duchu ſwatému wtěſſugjcýmu. ¶ Gakž byla s počátku, nynj y wždycky * budiž bez ſkonánj časy po wſſecky.

Po-

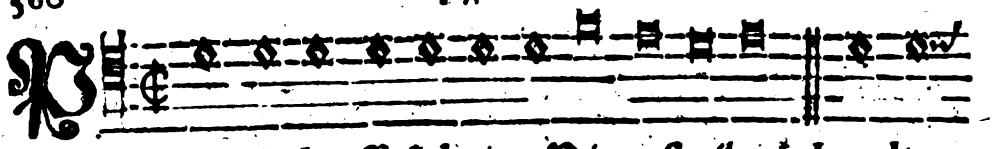

Ochwalte ſłużebnjcy Pána ſwého * chwalte

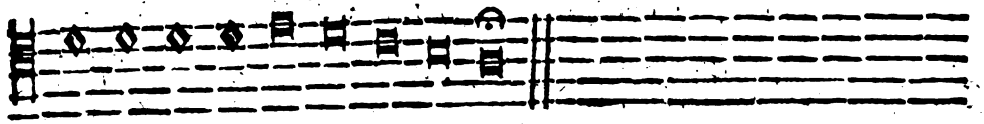

s weſeljm ſławné gméno geho.

¶ Buď gméno Páně od nás pochwáleno * odſud až na wěky ohlaſſowáno. ¶ Od wýchodu ſłunce až do západu * chwáły hodné gméno Páně w ſwém řádu. ¶ Zwyſſený Pán nadewſſecky národy * ſłáwu, čeſt ſwau nad nebeſy prowodj. ¶ Kdo podobný Pánu Bohu naſſemu * kterýž ſedj neyweyſs na Cherubinu? ℣ Spatřugeť z nebe widj mnohé zmatky * widjť na zemi chudých nedoſtatky. ¶ Wyzdwihák z země a z prachu, nuzné * wzbudjť z leyna y pozwihák chudého. ¶ Sadj geg při Knjžatech lidu ſwého * ať by poznána była maudroſt geho. ℣ Dokazuge též při ženě neplodné * byť ſe weſelika w djtkách w ſwém domě. ¶ Sława Bohu Otcy y geho Synu * Duchu ſwatému vtěſſugjcýmu/ ℣ Gakž była s počátku, nynj y wždycky * budiž bez ſkonánj časy po wſſecky.

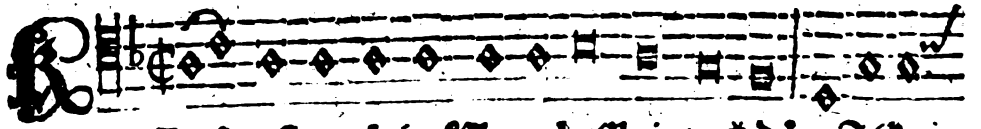

Dyž geſt wycházel Jzrael z Egiptu * dům Jáko-

bův

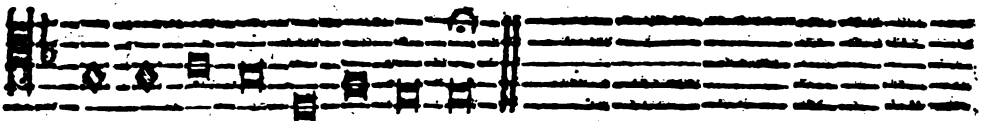

bůw z převkrutného lidu.

¶ Byl ť Pán lidu Jůdskému w poswěcenj * Jzraele zmocnil w swém posylněnj. ¶ Moře widělo/ z cesty vstaupilo * Jordánskau bystrost zpátkem obrátilo. ¶ Hory co skopcowé poskakowaly * pahrbcy co Beran owcý skákali. ¶ Co gest tobě moře, žes vtjkalo * co tobě Jordán/ žes zpátkem staupalo? ¶ Hory skákaly gste gako skopcowé/ * pahrbcy gakžto owcý beránkowé. ¶ Od twáři Páně země se pohnula * mocý Boha Jákobowa se třásla. ¶ Kterýž wywedl z skály weliké toky * w zemi suché rozhognil bystré řeky. ¶ Ne nám Hospodine, ne nám dey chwálu * ale deg gi gménu twému slawnému. ¶ Pro prawdy twé z dobroty dokázánj * byť neřekli pohané že negsy s námi. ¶ Pán Bůh gest pak na nebi/ a kraluge * wssecky wěcy sám swau mocý sprawuge. ¶ Pohané modly zlatem ozdobugj * djlo rukau lidských za Bohy magj. ¶ Vsta magj/ a nebudau mluwiti * oči magj/ nic nebudau widěti. ¶ Vssi magjc nemohau slysseti * chřjpě magj/ wssak wůně necýtj. ¶ Ruce magj/ nic se nedotýkati * na nohách nemohau pokračowati. ¶ W hrdle nemohau hlasu proměniti * k žádnému wolánj způsobiti. ¶ Podobnj ať gsau gim gich řemeslnjcy * wssickni nedowěrcy w ně dauffagjcý. ¶ Ale ty Jzraeli dauffeg w Pána * onť gest twůg spomocnjk/ také ochrana. ¶ Dům Aronů Pána se nespausstěgte * pomocnjk, a ochránce náss gest/ znegte. ¶ Genž se Pána bo-

gjte / o tom wězte * pomocý, raddau přiſpěget wám wěrte. ¶ Pán Bůh náſs na nás ſe geſt rozpomenuł * s lidem poſlusſným nás k ſobě přiwinuł. ¶ Opatruget wſſecken dům Jzraelůw * ochraňuge pobožný dům Aronůw. ¶ Mát pozor nad wſſemi ſe bogjcými, * mladými, proſtředněmi, ſſediwými. ℣ Rozmnožiž wás Pán w počtu doſtatečném * w ſynech waſſich budaucně w chowánj ctném. ¶ Wy gſte přigali požehnánj w Pánu * genž nebe, zemi ſtworžił mocý diwnau. ¶ Na nebeſých ſobě Pán trůn včinił * zemi pak ſwau ſynům lidſkým poručił. ¶ Mrtwj tě Pane nebudau chwáliti * ni přicházegjcý w zapomenutj. ¶ My pak kteřjž zde žiwi zůſtáwáme * tobě wſtawičnau chwálu wzdáwáme. ℣ Sláwa Bohu Otcy y geho Synu * Duchu ſwatému / wtěſſugjcýmu. ¶ Gakž była z počátku, nynj / y wždycky * budiž bez ſkonánj časy po wſſecky.

Capitulum a Hymnum hledey w prwnjm Neſſporu na liſtu 570.

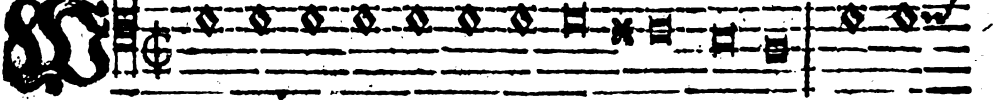

Ležbj duſſe má Pána wſſjm ſrdcem * ſpleſak

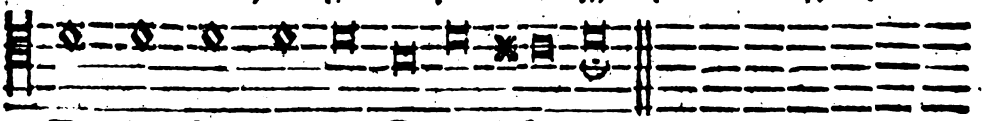

Duch můg w Bohu Spaſyteli mém.

¶ Neboť geſt wzhlédł na pokoru djwky ſwé * ey w tom mne ſchwalj wſſyckni národowé. ℣ Nebť geſt mi včinił wěcy welké * gſa mocný Pán / a gméno geho ſwaté. ¶ Miłoſrdenſtwj geho od národu * bogjcým ſe ho / k ginému

ná-

národu. ¶ Včinil moc w swém přesylném ramenj * rozptýlil pyssným srdce gich w myssleni. ¶ Zsadil mocné Potentáty z stolice * a powýssil gest pokorných wysoce. ¶ Nakrmil gest dobrými wěcmi lačné * bohaté pak propustil odtud prázdné. ¶ Přigal Izraele slauhu s wděčnostj * wzpomenulť gest na swé milosrdenstwj. ¶ Mluwil k Otcům nassjm / k Abrahamowi * na wěky wěků y k geho semeni. ¶ Sláwa Bohu Otcy y geho Synu * Duchu swatému vtěssugjcýmu. ¶ Gakž byla s počátku / nynj y wždycky * budiž bez skonánj časy po wssecky.

Benedicamus, a Deo gratias máss w prwnjm Nessporu na listu 556. Fidelium animæ. Gako: Modlme se Otcy swému/ na listu 447.

W Milostiwé ruce twé / dusse swé poraučjme / mezy wywolené swé nás přigmess wěřjme / genžs ráčil za nás vmřjti / rač nás po smrti nassj / w žiwot wěčný přigjti. ¶ Dusse pak vmrtwené / sktz hřjch swodem ďabelským / deyž ať sau obžiwene / Kryste / žiwým slowem twým / nedey nám w hřjchu zemřjti / wěrau / láskau deg w tobě žiwým y mrtwým býti. ¶ A dussem wssech twých wěrných / kteréž sy z swěta pogal / vchowage muk hrozných / abys wěčnau radost dal / Pane náss s twými swatými / prosýmeť w wěčné sláwě deg se chwáliti s nimi.

Při skonánj Nesspornjch / a gakýchkoli giných pobožných zpěwů.

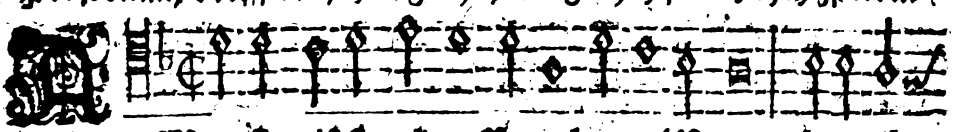

Men staniž se tak / wssemohaucý Pane / ať twého

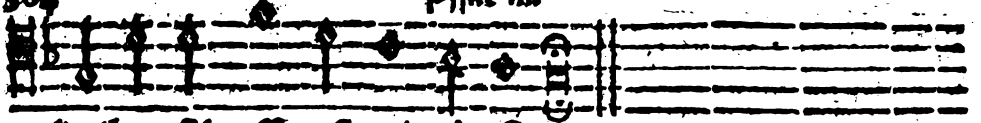

králowſtj wſſem ſe nám doſtane.

¶ Dřjwe než rozděljſſ/ tělo naſſe s duſſj/ ó račiž to dáti/ ať twůg hlas vſlyſſj. ¶ Podte požehnanj/ mogi wywolenj/ twůg přjbytek wěčný/ na wěky bezpečný/ Amen.

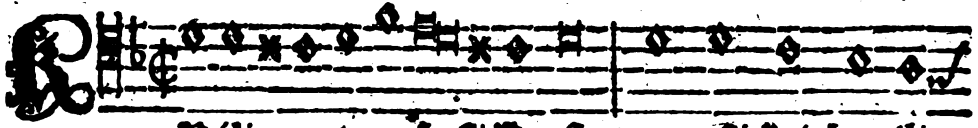

Ráli neymocněgſſj Kryſte/ my wſſickni chwáljme tě/ žes nám ráčil to dáti/ této chwály konati.

¶ Chwaliž tebe nebe, země/ y wſſecko ſtwořenj twé/ lauky/ kwjtj/ leſowé/ y ti maljptáčkowé. ¶ Chwal tebe ſlunce y měſyc/ y hwězdy twé pleſagjc/ wyznáwagjc mocného/ tě Pána Boha ſwého. ¶ Y od nás buď twé miloſti/ genž ſedjš na wýſoſti/ djk činěnj/ čeſt/ chwála bez přeſtánj wzdáwána. ¶ Přigmiž chwálu od ſwých wěrných/ také od nás mizerných/ rač nám ſwau pomoc dáti/ w twé chwále wždy trwati. ¶ S Otcem/ Duchem ſwatým geden Pán Bůh wſſj chwály hoden/ buď odewſſech ctěn/ chwálen/ na wěky wěkůw/ Amen.

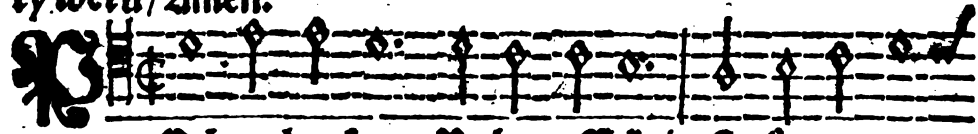

Ochwalmež my, Boha wſſickni/ ſpolu w tento Mládency, y malé djtky/ dneš, zeytra/ a

čas

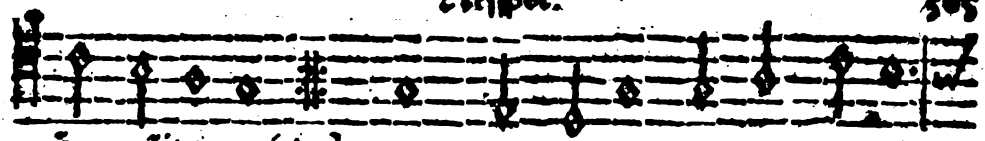

čas přjtomný/ potom wždycky. } Ákauc: buď Bohu w Cýrkwi chwála/

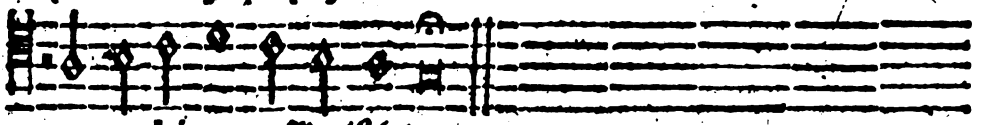

a w nebi na wěky sláwa.

Pjsně Wečernj.

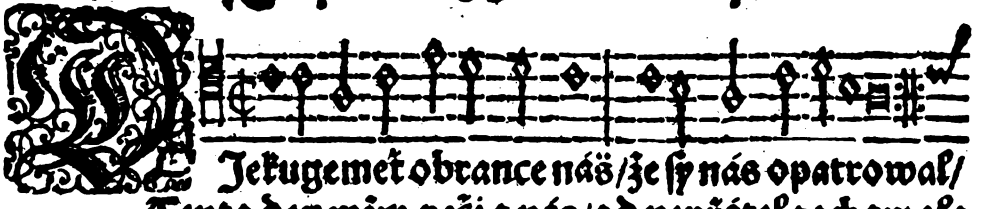

Djekugemeť obrance náš/že sy nás opatrowal/
Tento den měw peči o nás/od nepřátel zachowal:

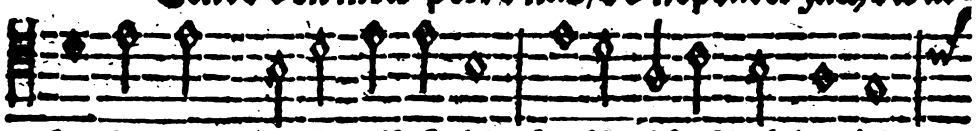

duchownjch, také tělesných/dussi, tělu sskodliwých/

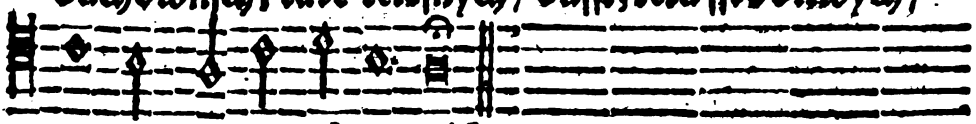

gménu twému odporných.

¶ Odpustiž nám, tě prosýme/nasse w něm prowiněnj/ :/: Toběť se srdcem kořjme/shladiž y zlá mysslenj: Pro Krysta Syna milého/a přehořkau smrt geho/Beránka newinného.

ho. ¶ Ostřjhegž nás Hospodine/ také y této nocy/ :/: A zachoweg tě žádáme/ hrozné ďábelské mocy: Byť nás wrah nepodtrhowal/ k wůli nepřiprawowal/ swědomj nezprzňowal. ¶ Nebudeliť ochrany twé/ stráž lidská neostogj/ :/: O ať se/ přemocný Bože/ duchowé zlj tě bogj: Drž práwicy swau nad námi/ zůstáwage wždy s námi/ deg ctné odpočjwánj. ¶ Angely duchy přečisté/ sessliž k nassj obraně/ :/: My magjce sliby gisté/ wzýwáme tě důwěrně: Neb neopausstjss žadného/ kdo z srdce vpřjmného/ dauffá w tě Pána swého. ¶ Gižť se tobě poraučjme/ s tělem, y také s dussj/ :/: Wssemohaucý wěčný Bože/ vslyssiž žádost nassi: R°/ W swědomj dobrém nás choweg/ sna těžkého zachoweg/ w bezpečnosti dochoweg.

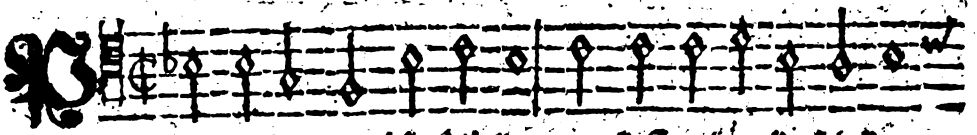

Od wečer twá čeládka/ co k slepicy kuřátka/

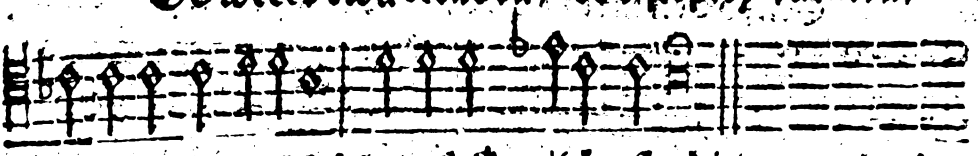

k ochraně twé hledjme/ laskawý Hospodine.

¶ Žež ráčil/ z swé milosti/ dobrého zdrawj přjti/ tento dnessnj celý den/ z toho tobě děkugem. ¶ Gestliže pak gaký hřjch/ nassel se w nassjch těljch/ odpusť twému stwořenj/ w Krystowu zaslauženj. ¶ Pokogné nocy nám přeg/ ďáblům sskoditi nedey/ ale sám nás ostřjheg/ gakžto ochránce sylney: ¶ Ať tělo odpočine/ sen zlý, hrozný/ pomine/

wsse=

ka dohrá myſſlenj/ deg nám Pane we ſpanj. ¶ Snům nedeg nás mámiti/ pokoge rač popřjti/ ať bychom lehnauc zdrawj/ wſtali ráno weſelj: ¶ Neb ďábel vſyluge/ diwnau moc prowozuge/ přitrhuge nás k ſobě/ bychom byli bez tebe! ¶ O Boże wſſemohaucý! buď při nás ſwau pomocý/ nedáweg nás ďáblu w moc/ oſtř; hegž nás celau noc. ¶ Tobě ſe poraučjme/ a pokorně proſýme/ při nás buď ſwau miloſti/ budeť nám na tom doſti. ¶ Učiň to proſivé gméno/ ať geſt od nás chwáleno/ odſawád až na wěky/ Pane Boże weliký.

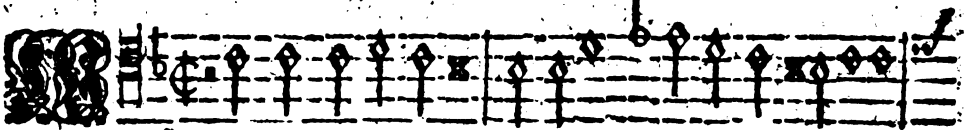

Ždyckyť ſe ſluſſj modliti/ a nepřeſtáwati/

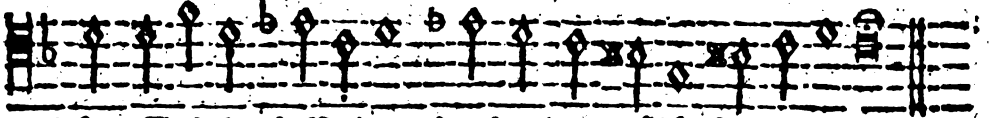

hlas Geſſiſſe ſlyſſeti/ což wěrným račil zůſtawiti.

¶ Když po ſwé ſlawné wečeři/ do zahrady ſe brał/ tuť Otcy y Mateři/ y wſſem wěrným ku přjkladu dał: ¶ Aby djtky ſwé včili/ s nimi ſe modlili/ we dne w noty proſyli/ bez přeſtánj tlaukli, wolali. ¶ Cžaſem wečernjm Geſſiſs Pán brał ſe k modlenj ſám/ pogaw Petra Jakuba/ Jana ſyna Zebedeowa. ¶ Rzká: ſmutná, truchlá duſſe má gižť mi ſmrt naſtáwá/ duch geſt horow zagiſtě/ tělo mé čige muky těžké: ¶ Učedlnjkům nedał ſpáti/ kázał ſe modliti/ potrwegteż/ a bděte/ Otcy nebeſkému ſe modlte: ¶ Otče můg geſtli podobné/ deyž ať mne pomine/ kalich v-

muče-

mučenj mé/ staň se wůle twá/ wzhlédniž na mne. ¶ Angel z nebe ho posylnil/ aby to wyplnil/ proč ho Bůh Otec poslal/ aby se muk smrti nelekal. ¶ Petra s Včedlnjky trestal/ že se nemodlili/ řka: bděte/ a modlte se/ bysstě w pokussenj newessli. ¶ Y nám se slussj modliti/ Pána wždy prosyti/ ostřjhegž nás sám Pane/ této nocy y každé chwjle: ¶ O smilůg se když my bdjme/ ostřjhegž když spjme/ wssudyť na nás osydla/ polik ďábel, chtě zbawit bydla. ¶ Bože k twé wěčné radosti/ rač nám dopomocy/ Otče, Synu, y Dusse swatý/ Pane náss milostiwý: ¶ Této nocy střež od hřjcha/ ďábla protiwnjka/ deyž nám ráno powstati/ wesele tě wždycky chwáliti. ¶ Kryste pro twé vmučenj/ deg nám odpusstěnj/ nassjm hřjchům přetěžkým/ pomoz k radosti nám wssem smutným. ¶ Sessliž swé swaté Angely/ byť nás ostřjhali/ wsse dobré zpomjnali/ co sme sobě dnes rozgjmali. ¶ Slowo wěčné žiwot wěčný/ Pane náss Gežjssi/ tys nás wssech mocným Pánem/ sám, a slowo twé spas nás/ Amen.

Gako: Zdráwa genž sy pozdráwena.

KRyste genž gsy swětlo y den/ zažeň od nás zlý nočnj sen/ wěřjme žes swětlo swětel/ swětla wěčného kazatel. ¶ Pane genžs nestjhlé mocy/ opatrůg nás této nocy/ dey w sobě odpočinutj/ a bezpečné spolehnutj. ¶ Aťby ďábel nepřjtel náss/ swým lakánjm nesklamal nás/ wezma sobě ku pomocy/ tělo nasse sskodné mocy. ¶ Oči pokogný sen swjreg/ dusse w Bohu odpočjweg/ prawice geho nechť hágj/ slauhy gessto w něg dauffagj ¶ Obráncým nassjm rač býti/ protiwnjky odtisknauti/ ó by ty Pane

lid

lid řjdil/ kterýs swau krwj wykaupil. ¶ Rozpomeň se Pane na to/ že gest člowěk popel, bláto/ rač nassjch dussj hágiti/ a nám wždy přjtomen býti. ¶ Sláwa budiž Bohu Otcy/ y ssedjcým na prawicy/ spolu y Duchu swatému/ w sedmi dařjch bohatému. ¶ Amen wssickni zaspjwegme/ Bohu se swému radůgme/ poručme se mocně gemu/ onť sebe přege kazdému. ¶ Kryste pro twé vmučenj/ deg nám hřjchůw odpusstěnj/ ať nás nezže wěčný plamen/ vchoweg nás Kryste Amen.

Gako: Ey wstáwagjce/ ráno.

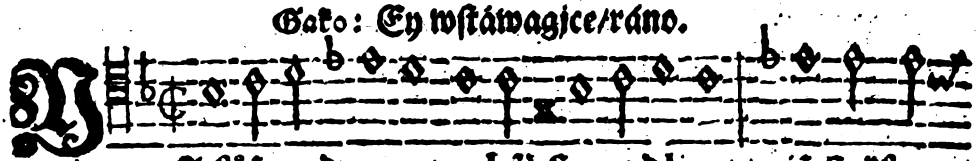

A lůže gdauce/ toběť se modljme/ giž se kla-

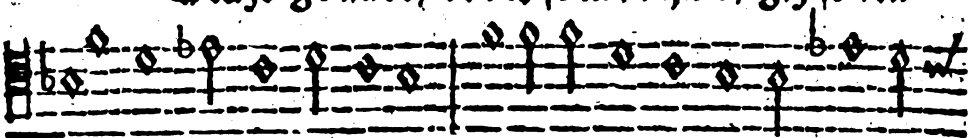

dauce/ Pane náss prosýme/ w pokogi spáti/ dey odpočj-

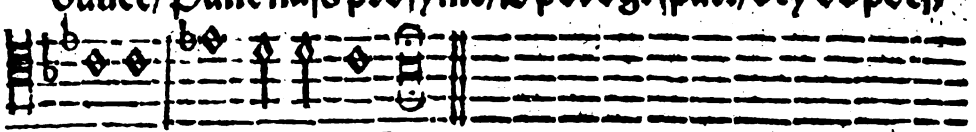

wati/ we zdrawj wstáti.

¶ Diábly proklaté rač od náš zahnati/ Angely swaté k ostřjhánj dáti/ dobrá myssleni/ a čistá kochánj deg nám we spánj. ¶ Deyž w samém sobě/ pokogné vsnutj/ wždycky o tobě/ Angelská wnuknutj/ ať což činjme/ bdjme nebo spjme/ wždy tě chwáljme. ¶ Chwala buď tobě/ Pane Králi wěků/ přigmiž gi k sobě od swých služebnjkůw/ y od nás hřjssných/ bjdných/ a nehodných/ shlaď wsseliký hřjch.

Gako: Hoſpodine vſlyſs hlas můg.

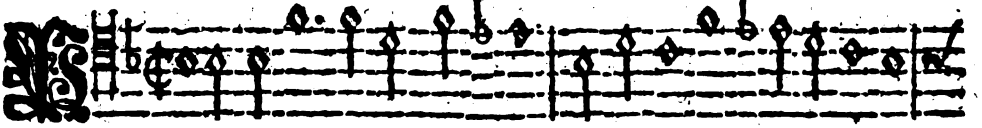

Rácy denny wykonawſſe/ a k nocy ſe přibljžiwſſe/

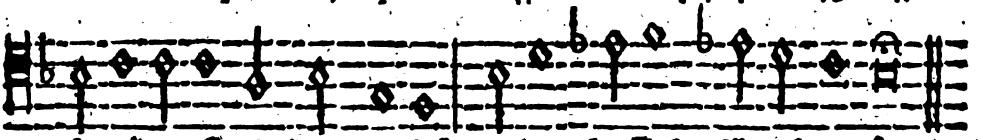

obraťme ſwé zřenj wzhůru/ k nebeſkého Krále trůnu.

¶ Wděčně gemu děkugjce/ že geho ſwatá prawice/ duſſe y těla naſſeho/ chránila mocně od zlého: ¶ Sýly w prácech přidáwala/ boge weſti pomáhala/ přiwedla w dobrém ſwědomj/ až dne toho do ſkončenj. ¶ Proſmež my geho miloſti/ znagjce ſwé hubenoſti/ nedoſtatků doplněnj/ y win zběhlých odpuſſtěnj. ¶ A magjc nepřátel mnoho/ požádegmež Pána toho/ genž ſwé chowá w bezpečnoſti/ ať nás chránj ſwau mocnoſtj. ¶ Zažena nočnj obludy/ nepauſſtěge w hřjchy, bludy/ dá ſwaté odpočinutj/ w gitře ſpotěſſenjm wſtáti.

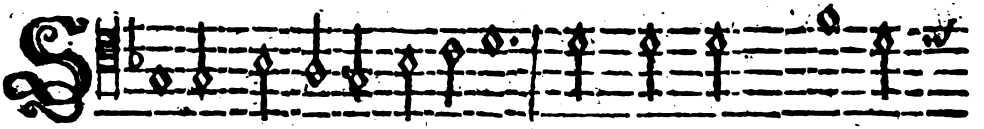

Lunce za horu zapadá/ noc mocý tem nau

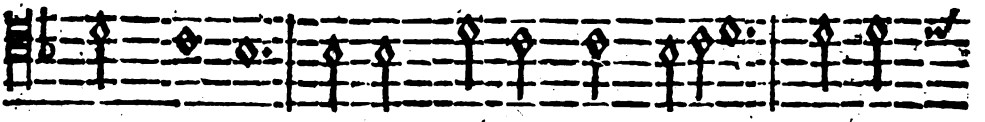

k nam padá/ Kryſte ſwětlo rač ſwjtiti/ nedeg

w temu

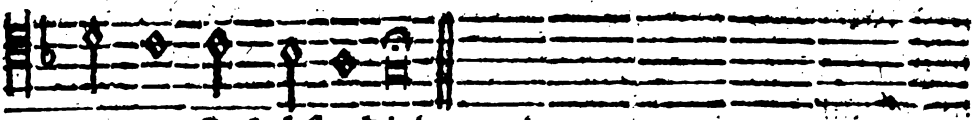

w temnostech blauditi.

¶ Budižť poděkowáno, žes / skrz Angely nás chránil dnes od sskod a nebezpečenstwj / z Božského milosrdenstwj. ¶ Odpusť což gsme hněwali tě / budto zgewně neb vkrytě / nedeg dussi w tom hynauti / přeg w pokogi nám vsnauti. ¶ Na stráž Angely swé postaw / strachu pekelneho nás zbaw / zruss welikau ďábelskau moc / a rač nám dáti dobrau noc.

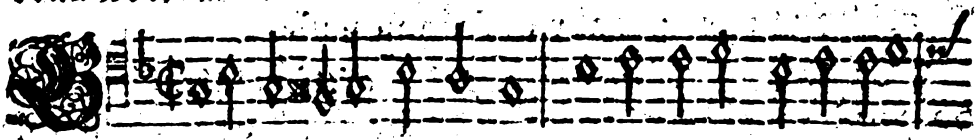

Jž se přibljžil čas nočnj / chwála tobě Bože wěčný /

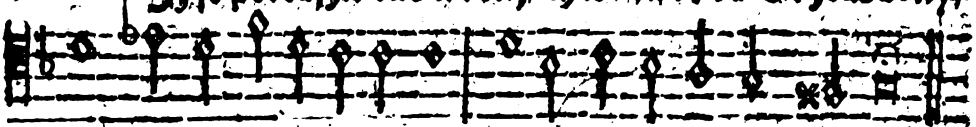

žes nás dne pominulého / zachowal od wsseho zlého.

Odpusť nasse prowiněnj / kteréž tobě tagno nenj / obhagůgž nás této nocy / od wssech nesstěstj swau mocý: ¶ Zapuď duchy zlé, z nasseho kteřjž se radugj zlého / připog k nám swaté Angely / aby nad námi stráž měli. ¶ Degž libý / a pokogný sen / zlá mysslenj od nás zažeň / w tobě deg kochánj mjti / rač nám wždy přjtomen býti. ¶ Ať bychom když den wrátj se / a noc slunce rozrazý se / za twé mnohá dobrodinj wzdáwali dobrořečenj. ¶ Odwrať wálečný nepokog / Bože zažeň wálku y bog / moc nepřátelskau

ſtroſtoteg/a pokogné časy nám deg. ℣ Neb nenj Boha giného/ tak welkého a mocného/ kterýžby bogowal za nás/ nežty ſám Pane Bože náſs.

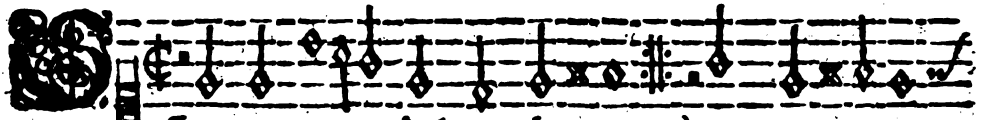

Lunce zapa dá za ho ru/ Srdce naſſe zdwihněm wzhůru. } Den přjtomný

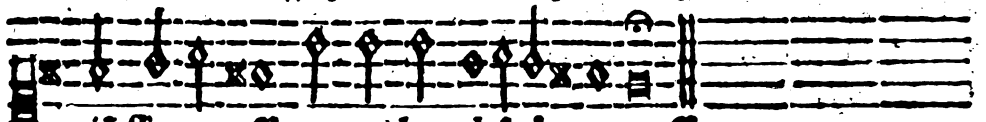

giž ſkonawſſe/ prosby obětugme naſſe.

¶ Chwalmež dobrotiwoſt geho/ přiſkonánj giž dne toho/ z požjwánj wěcý dobrých/ duchownjch/ a také časných. Dne tohoto na skonánj/ pomněm na swé pracowánj/ k Božjli wůli den ſtráwen/ čili hřjch který včiněn. ¶ Z oſtřjhánj Božſké mocy/ chwálu wzdegme gdauce k nocy/ gſauc od hřjchu ſmrtedlného/ zachowánj ſtráží geho. ℣ O wečernj naſſe prosba/ wſtupiž před tě y modlitba/ by odpuſtil prowinénj/ nedoſtatky w pracowánj. ℣ O ſtupiž miloſrdenſtwj z Kryſta Pána zaſlauženj/ w tom nás poſwěť a dokoneg/ a swé požehnánj dáweg. ¶ Na konec žiwota swého/ pomněm času wečernjho/ Božſké proſme welebnoſti/ ať dá pomoc ſwau z wýſoſti. ¶ Bychom w prawdě nalezenj/ ſtogjc byli wždy hotowj. O prawdo Božſká a wěčná! wzdraw ſrdce neſtatečná. ¶ Tobě buď chwála s wděčnoſtj/ kterýž bydljſs na wýſoſti/ času naſſeho ſkonánj/ ó přigmiž nás w kralowánj!

Gako:

Gako: Slunce zapadá za horu.

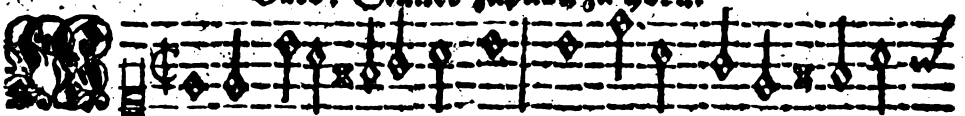

Tento nynj wečernj čas poděkůg Bohu každý

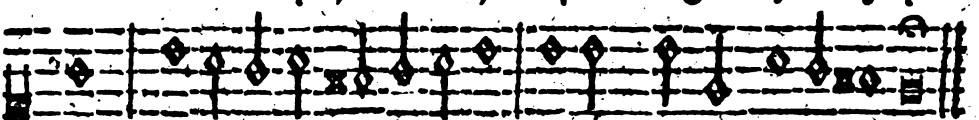

z nás/ za wsseliká dobrodinj/ kteráž nám nehodným činj.

¶ Řcy: Buď tobě Otče chwála/ žes mne stwořil z hliny z bláta/ obraz twůg we mně sy stwořil/ bych tobě samému slaužil. ¶ Chwála tobě Synu Božj/ wěrných dussj drahé zbožj/ žes se ráčil ponjžiti/ mne twau krwj wykaupiti. ¶ Chwála tobě Dusse Swatý/ že ráčjss ozdobowati/ dussi mau dary swatými/ wssemi ctnostmi sslechetnými. ¶ Za giná též dobrodinj/ dusse y těla spasenj/ wždy, zwlásstě dnes, prokázaná/ gaká bude chwála hodná? ¶ Giž pak nynj prosým tebe/ deyž mi znát samého sebe/ gaké mé dnes prowiněnj/ dobrých skutků odpusstěnj. ¶ Rozpomeň se dusse milá/ w čems dnes Boha vrazyla/ gaké twé bylo mysslenj/ w něm kochánj/ neb swolenj. ¶ Hned od té hodiny rannj/ až do té chwjle wečernj/ cos mluwila proti Bohu/ sobě/ neb bližnjm na sskodu. ¶ Gakés hřjchy působila/ cos dobrého opustila/ mnoho zleho přehljdala/ k dobrému nepomáhala. ¶ Přehljdniž giž desatero Božj/ a Cýrkwe patero přikázanj/ a smrtedlný hřjchy/ y poklisky wssednj. ¶ O Bože litugi toho/ že sem zpáchal hřjchů mnoho/ tohoto dne proti tobě/ přjliss powoluge sobě. ¶ Ne proto/ žebych byl trestán/ než proto/ že gsy mocný Pán/ a gá čer-

wj-

wjček mizerný/ žiw sem byl proti twé wůli. ¶ Chcy žiwota polepssiti/ ctnosti swaté na se wzýti/ hřjchů wssech se warowati/ giné dny ctnostně skonati. ¶ Giž snjženě tebe žádám/ deg mi gakožto mocný Pán/ bych mohl tuto noc přečkati/ pak se z těch hřjchů wyznati: ¶ Gak neyprw náměstku twému/ Zpráwcy Duchownjmu swému/ ó nedeyž w nich zahynauti! ale k pokánj se hnauti. ¶ K záhubě gich obětugi/ to wssecko/ což tu zpytugi/ y wssechno spánj y bděnj/ zármutek y potěssenj. ¶ A že sem před hrozněgssjmi/ neprawostmi tělesnými/ dnes byl zachowán od zleho/ budiž wěčně chwálen z toho. ¶ Ostřjhegž mne Bože milý/ w tuto noc y w každau chwjli/ bych nečinil po swé wůli/ ale twau wždy činil wůli.

Gako: Wssickni Křestiané wěrnj/ na listu 368.

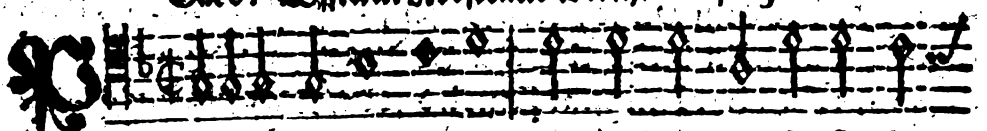

Owstaniž dusse wěrná/ přissla gest giž nočnj ho-

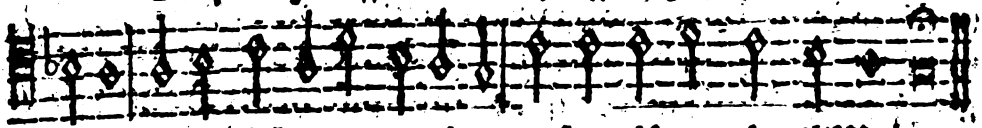

dina/ spomeň na Krále Dawida/ genž w půl nocy chwálil Boha.

¶ Chwalmež Boha wěčného/ z nesmjrné lásky, mocy geho/ že nás ráčil zachowati/ tento den giž od zleho. ¶ Tobě djky wzdáwáme/ wssemohaucý náss wěčný Pane/ že nás ráčjss ostřjhati/ nad námi wždycky bdjti. ¶ Buď tobě z toho chwála/ od wsseho stwořenj dána/ nebeského y zemského/ buď děkowánj z toho. ¶ O milý Hospodine/ ostřjheyž

heyž nás giž nocy této/ zachowey nás od snu zlého/ kocháni nečistého. ¶ Neb ďábel ten zchytralý/ obcházý gako lew řwaucý/ hledage kohoby sežral/ w temnostech hřjchy zprznil. ¶ On gest spráwce temnostj/ přemáhage swau vkrutnostj/ lidj wssecky chce zawesti/ w hřjchy/ a neprawosti. ¶ Neb on má neywětssj moc/ k swedenj nassemu w temnau noc. Gako mordéři, zloděgi/ w nocy kradau, mordugj. ¶ Tak ďábel lstiwý/ wražedlnjk welmi převkrutný/ hledj w nocy/ wssj swau mocý/ chtě nás wssecky přemocy. ¶ Neb w ty časy mnozý spj/ a řjdcý gsau welmi gessto bdj/ a protož musyme bdjti/ nad sebau pilně střjcy. ¶ Nestačjť nasse bděnj/ nebudeliť twé ostřjhánj/ Pane Gežjssi nás strážný/ nebs ty ochránce mocný. ¶ Spomozyž neymilegssj Gežjssi strážce nassjch dussj/ neb ty sám bdjss a ostřjháss/ nad námi ruku držjss. ¶ Smilůg se Pane Bože pro twé milosrdenstwj mnohé/ nedeg nás ďáblu přemocy/ w temnosti zlostnau mocý. ¶ Neb ďábel welmi zlostný/ tělo nasse má k swé pomocy/ hledjť nám zde vsskoditi/ dussi hřjchem raniti. ¶ Neb tělo wždycky žádá/ s dussj vstawičný bog mjwá/ wssemu dobrému odpjrá/ w nocy dussi přemáhá. ¶ Neb tu práce přestáwá/ w nocy od djla pokog mjwá/ ďábel geho wjce láká/ zlau žádostj přemáhá. ¶ My služebnjcy twogi/ hubenj, mdlj a nestatečnj/ a nepřátel welmi mnoho/ osydel wssudy husto. ¶ Protož nám kázal bdjti/ a w každý čas střjzliwu býti/ z wečera y o půl nocy/ proti ďábelské mocy. ¶ Tys Pane swětlo wěčné/ oswětiž nasse srdce temné/ ostřjhey nás této nocy/ swau wssemohaucý mocý. ¶ A když nasse tělo spj/ prosýme degž nám

at

ať srdce bdj/ zachowey ge od snu zlého/ kochánj ďábelské-
ho. ¶ Sessliž nám swé Angely/ wssemohaucý náss wěčný
Králi/ aby nás zde ostřjhali/ a od zlého bránili. ¶ Račiž
se smilowati/ Ducha swatého nám seslati/ ať nasse srdce o-
swjtj/ a temnosti zapudj. ¶ Nawsstěw nás swatý Dusse/
wssecky žádosti zlé w nás russe/ a zapaliž nasse srdce/ ať ho-
řj w milosti twé. ¶ Toběť se poraučjme/ wssemohaucý náš
wěčný Pane/ ostřjhey nás, zachoweg nás/ ať tebe nehně-
wáme. ¶ Přigmiž chwálu náss Otče/ skrze Syna twého
Gežjsse/ kterýž s tebau žiw, kraluge/ s Duchem swatým pa-
nuge. ¶ Chwálen buď Otec mocný/ požehnaný Syn ge-
ho maudrý/ weleben buď y Duch swatý/ na wěky dobroti-
wý/ Amen.

Gako: Weliká twá láska Bože. Neb: Léto chwjle této/ ꝛc.

Chwálu wzdegmež mnohau/ čeládko s wděčnostj/ na-
ssemu Pánu Bohu/ kterýž gest z swé milosti/ pomjge-
gjcýho dne/ od přjhody zlé sskodné/ zachowal nás ne-
hodné. ¶ Gako Otec wlastnj/ měl gest o nás peči/ dal/ by-
chom my včastnj byli wssech dobrých wěcý/ předně což k
nassj dussi/ neypotřebněgssj slussj/ a což wždy mjti musý. ¶
Potom wedle toho/ hřjssným nehodným nám/ činil do-
brého mnoho/ gako milostiwý Pán/ přál gest zdrawj/ y
sstěstj/ žiwnost pomáhal wésti/ bez hřjchůw a neřesti. ¶
Krmil/ sytil/ chowal/ tento dnessnj den nás/ laskawě opa-
trowal/ tak gako mocný Pán náss/ zemdlel y nepřátely/
aby mocy neměli/ když sau nám sskodit chtěli. ¶ Nahlé,
nadálé smrti též zachowal/ hned weliké y malé/ co na
swých rukau chowal/ ljbal/ přitaulel mjle/ w tento den kaž-
dé

dé chwjle/ byla mu o nás pjle. ¶ Gako swá děťátka nás gest neopustil/ chránil co djtky matka/ nic zlého nedopustil/ ale zbawil přjhody/ pádu, vrazu, sskody/ ohně, powětřj, wody. ¶ Czehož gesstě wsseho/ nelze wymluwiti/ gak mnoho nám dobrého/ ráčil Pán včiniti/ summau my ze wsseho wssak/ zuagjce powinnost pak/ děkůgmež Bohu, řkauc tak: ¶ Budiž tobě chwála/ Bože neymilegssj! na wěky neskonalá/ že sy nás w den nyněgssj/ tak dobrotiwě chránil/ mocně zprawowal, bránil/ byť nás sskůdce neranil ¶ Prosýme, z křehkosti/ co gsme prowinili/ dnes proti twé milosti/ čeho se dopustili/ rač nám to odpustiti/ w Krystu milostiw býti/ deg hřjchůw nassjch zbýti. ¶ Poněwadž pak giž noc k nám temná přicházý/ magjce swé práwo, moc/ w njsě ledcos přiházý/ neb ssatan swůg reyd wodj/ kde komu může sskodj/ w mrzkost hřjchů přiwodj. ¶ Zloděg vsýluge laupeže nabýti/ mordéř pak přemyssluge/ chce aukladně zabiti/ giné nočnj obludy/ gdau neywjc w nocy wssudy/ chtjc nás děsyti tudy. ¶ Protož než lehneme do nasseho lože/ k toběť my se hrneme/ náss wssemohaucý Bože/ co k slepicy kuřátka/ k horám, lesům Zwjřátka. ¶ Tak my s důwěrnosti/ teď k tobě běžjme/ prosýce twé milosti/ když se giž položjme/ rač námi sám bdjti/ pokogné nocy přjti/ nás w swé ochraně mjti. ¶ Neb my po swé prácy/ chcem odpočinauti/ tak gak na hnjzdě ptácy/ na swém ložcy lehnauti/ prw wssak k tobě woláme/ ať twau dobrotu známe/ ochraňůg nás žádáme. ¶ Ať nyněgssj nocy ďábel nesskodj nám/ swau swatau Božskau mocý zapudiž ty ho pryč sám/ a abychom/ rač dáti/ mohli bezpečně

ſpáti / z gitra we zdrawj wſtáti. ¶ Hanebná kochánj také odegmi pryč / a deyž, ať my / we ſpanj / nedĕſyme ſe hnednic / zachowey y ſnu zlého / myſſlenj nečiſtého / y ſtutku dábelſkéhо. ¶ Gižť ſe poraučjme tobĕ Pánu ſwému / oſtřjhey, tĕt proſýme / z nás gednomu każdému / čeládky, miłých djtek ſtateček, chudý přjbytek / y wſſeliký dobytek. ¶ Wſſeckno / Pane miły / nechť w twé mocy ſtogj / neb my giž w tuto chwjli / chtjc lehnauti w pokogi / znamenj ſpaſytele, křjž činjme na čele / y také na wſſem tĕle. ¶ Twůg překrálný Angeł budiž také s námi / aby ſſeredný Dábeł / žádné mocy nad námi nemohł ſobĕ nagiti / nam na duſſi ſkoditi / nás k hřjchům přiwoditi. ¶ O ſtrážný bedliwý! ſám ty nás hljdey, braň / od přjhody ſkodliwý / když ſpáti budeme chraň / zapudĕ nepřjtele / dey nám z naſſi poſtele / ráno wſtáti weſele. ¶ A my pak powſtana z ochrany twé wdĕčnĕ / tebe chwáliti Pána / wſſickni budem ſrdečnĕ / křkauc: Budiž ctĕn, chwálen / Bůh náſs welęben, ſlawen / na wĕky wĕkůw / Amen.

Gako: Hoſpodine yſkyſs hlas můg: Neb gak notowáno.

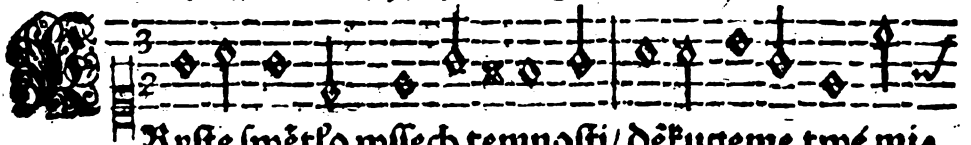

Ryſte ſwĕtło wſſech temnoſtj / dĕkugeme twé miłoſti / żes nás ráčił zachowati / tento den od náhlé ſmrti.

¶ Od přjpadnoſtj ſkodliwý / hanby ſwĕtſké, včinkůw zlých / od neſſtĕſtj wſſelikého / zwláſſť od dábła ſſeredného.

¶ Po-

¶ Ponewadž se ſpat ſtrogjme / tobĕ ſe w moc porančjme / obhagugž nás twau prawicý / wſſecky ſpjcý / také bdjcý. ¶ Aby ďábel nepřjtel náſs / ſwau chytroſtj nelákal nás / obráncy bečem ſobĕ / wſſemohaucý Bože tebe. ¶ Ákauc: Bože náſs neymocnĕgſſj / oſtřjhegž nás této nocy / abychom w pokogi ſpali / a w tobĕ odpočjwali. ¶ Amen ſpoku ſezpjwegme / času gitřnjho čekegme / abychom wezdrawj wſtali / w tobĕ Kryſte ſlawný Králi / Amen.

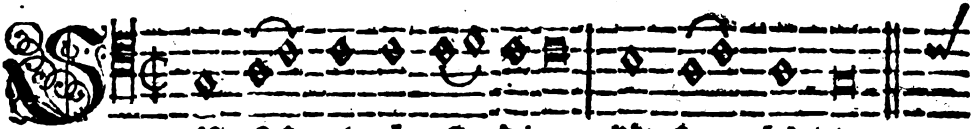

Paſyž nás Hoſpodine / když my bdjme /

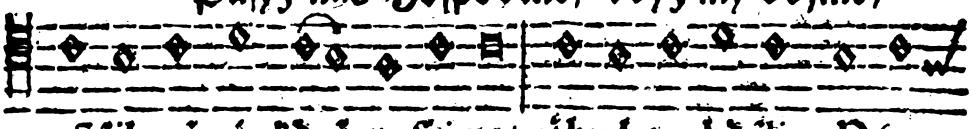

oſtřjheyž nás když my ſpjme / ať bychom bdĕli w Pánu

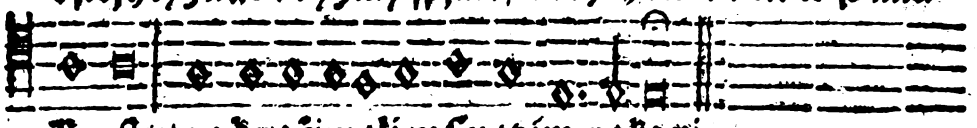

Kryſtu / a odpočjwali w ſwatém pokogi.

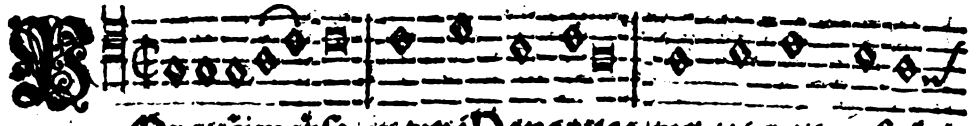

Oraučjmeť ſe, w twé Pane ruce / my w tomto plačti. Poddáwámeť ſe / welebnoſti twé / s tĕlem y s duſſj

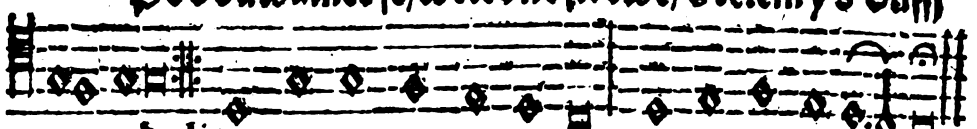

wem andolj / k oſtřjhánj. Ať bychom když zeſneme / byli w twém pokogi.

Druhý Dil Kancyonálu.

Obſahugjcý w ſobě Pjſně. 1. Nedělnj. 2. O Blahoſlawené Panně Maryi. 3. Swátečnj. 4. Obecnj. 5. Na některé Žalmy. 6. Pohřebnj/ a za Mrtwé. 7. O wěčnych Wěcech.

Pjſné Nedélnj.

W Prwnj Neděli Adwentnj.

Gako: A na zemi budiž lidem.

PAn Gežjſs Kryſtus powěděl/ a Den Saudný předpowěděl/ řka: kterak znamenj budau/ když dnowé k ſkonánj púgdau. ¶ Ta známenj lid děſýcý/ na ſluncy a na měſýcy/ budau y na hwězdách gaſnych/ těch ſmutných časůw neſſtiaſtnych. ¶ Na zemi lidu ſauženj/ bude pro moŕſké zbaurenj/ gehož gak, zwůk, wlnobitj, tak hrozné gak hromobitj: ¶ Z čehož lidé budau ſchnauti/ pro bázeň welkau chřadnauti/ a očekáwánj toho/ což má přigit zlého mnoho: ¶ Na okrſſlek ſwěta wſſeho/ nebude mjſta žádneho/ aby ſe mohl kde ſchowati/ těch wěcý neſtrachowati. ¶ Nebo y mocy nebeſké/ trůny y kůry Angelſké/ pro takowé lidſké ſtraſti/ heybat ſe budau, y třáſti. ¶ A tehdyť wzřj Saudcýho/ Syna

na Člowěka gdaucýho/ w oblace s prawdau wſſelikau/ s mocý a ſláwau welikau. ¶ A když ſe to počne djti/ wzhledněte, nechtěgte djti/ pozdwihněte ſwé hlaw ſwých/ dj Páu/ bljzj ſe wykaupenj k wám. ¶ Powěděl podobenſtwj pak/ pohledte na Fik, řka k nim tak/ y na giné wſſecko dřjwj/ ſtromy, leſy, ſſtěpy, rýwj. ¶ Když giž pupence pauſſtěgj/ a z ſebe liſtky preyſſtěgj/ to gak očima widjte/ že léto naſtáwá, wjte. ¶ Tak y kdyžbyſſte wzřeli/ an ſe to děge, widěli/ wězte, wěřte, prawda prawá/ Králowſtj Božj naſtáwá. ¶ Amen prawjm wám giſtotně/ nepomine tak ochotně wěk tento, ažby ſe ſtalo/ wſſecko ſkutkem dokonalo. To což máte w pjſmě pſáno/ odemně k wyſtraze dáno/ nebe y země pominau/ ale ſlowa má nezhynau.

W druhau Neděli Adwentnj.

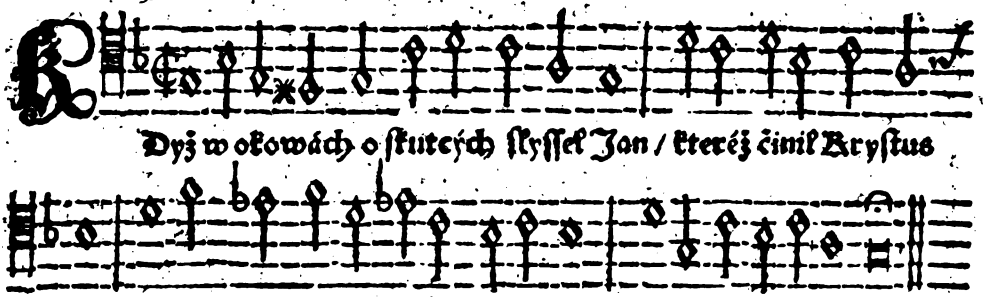

Dyž w okowách o ſkutcých ſlyſſel Jan / kteréž

činil

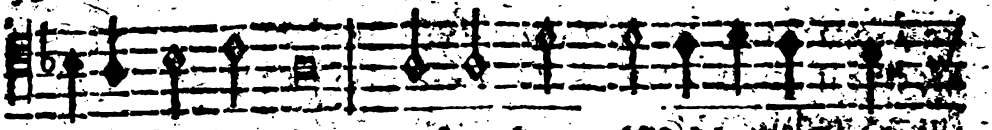

činil Krystus Pán / poslaw dwa z Včedlnjků swých

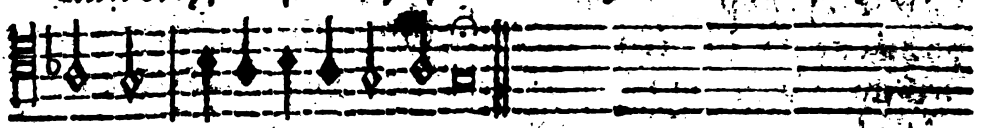

k němu / poručil řjcy gemu.

¶ Tyli gsy ten / kterýž máss přigjti / a wesskeren lid spa-
syti / čili giného očekáwáme? powěz prawdu žádáme? ¶
Hned gim, řka k nim Pán Gežjss odpowj: gdauc zwě-
stůgte Janowi / tyto wěcy kteréž widjte / a kulhawj skáka-
gj / zdráwě, práwě na swých nohách chodj / neb gim giž nic
nesskodj. ¶ Cžistj se také y málomocnj / zdrawj berau ne-
mocnj / hlussi zase na swé vssi slyssj / a mrtwj se pak křjsý.
¶ Chudj swaté Cžtenj přigjmagj / a z něho radost mají / a
blahoslawený náramně / kdož se nehorssj na mně. ¶ A když
sau oni odtud odessli / odsud wyssli zase ssli / počal Gežjss
zástupům prawiti / o Janowi wluwiti. ¶ Řka, co ste sem na
tuto pausst wyssli / bysste widěli přissli / zdali trest / která se
wětrem klátj / a nemůž stále státi. ¶ A nebo co ste wyssli wi-
děti / ptám se a chcy wěděti / zdali měkým rauchem oděné-
ho / člowěka něgakého? ¶ Ey ti kteřjž měké raucho nosý /
oděwem se honosý / w domjch králowských gsauc přebý-
wagj / rozkosse vžjwagj. ¶ Ale co gste wyssli widěti pak /
zdali Proroka, řka tak / gistě gesstě gistjm wám prawjce /
nežli Proroka wjce. ¶ Neboť on gest o němž w pjsmě psá-
no / dáwno prorokowáno: Ey gá posýlám Angela mého /
před

před twáři twau milého. ¶ Genž před tebau cestu twau připrawj/ mnoho lidu naprawj/ weda geg ku pokánj swatému k Messyássi prawému.

W třetj Neděli Adwentnj.

Gako: Wssickni lidé kteřjž spjte. Neb: Otče Bože wssemohaucý.

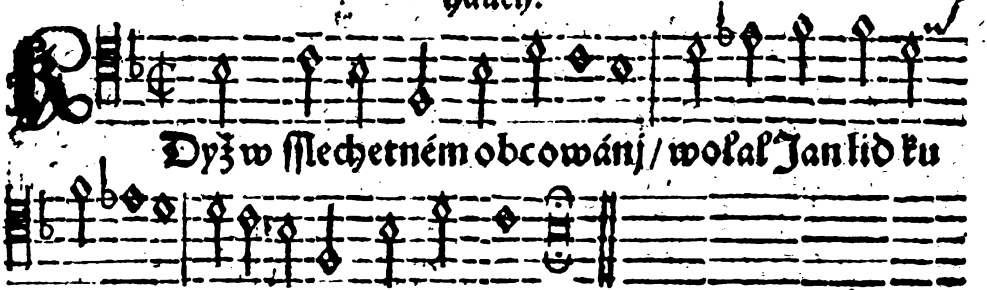

Když w sslechetném obcowánj/ wolal Jan lid ku Pokánj/ byli židé w omyl dáni.

¶ Saudili gey Krystem býti/ kterýž měl na swět přigjti/ Jzraelský lid spasyti. ℟ W tom omylu když sau stali/ aby se prawdy doptali/ z Jeruzaléma poslali: ¶ Kněžj a Jáhny vměle/ genžby se Jana Křtitele/ ptali a tázali směle. ¶ Ty kdo gsy: powěz nám nynj? o tobě lid zmjnku činj/ takto gednj, gináč ginj. ¶ Y wyznal a nezapřel Jan/ wyznal prawdu o sobě sám/ řka: negsemť gá ten Krystus Pán. ¶ Ptali se ho zas tjm časem/ když ty negsy Messyássem/ což tedy/ gsy Eliássem? ℟ Takowau odpowěd dal gim/ a řekl: že gá negsem tjm/ powjm prawdu což gednau djm. ¶ Za giné nemagjc Židi/ než že on Jan gich se stydj/ napomjnagjc ho/ y dj: ℟ Mluw bez bázně wsseligaký/ gsyli/ ale Prorok gaký: Odpowěděl negsem taký. ¶ Řzkau mu: kdos pak? dey nám znáti/ ať odpowěd můžem dáti/ těm

genž

genž se nás budau ptáti: ¶ Co sme v tebe zgednali/ když sau nás k tobě wyslali/ bychom se na to wyptali. ¶ Co ty prawjss o sobě sám? powěz prawdu bez kunsstu nám/ y řekl milý Swatý Jan: ¶ Gá gsem ten hlas wolagjcý/ na paussti byt swůg magjcý: Budau spaseni kagjcý. ¶ Rychle cestu Páně zprawte/ hřjchůw zlostj wssech se zbawte/ kde můžte koho/ naprawte. ¶ Ti pak genž wysláni byli/ Zákonickau sektu ctili/ y tázali ho w tu chwjli. ¶ A řekli ta slowa k němu/ odpornj gsauc křtu swatému/ takto domlauwali gemu: ¶ Pročež pak tedy ty lid křtjss/ o to se pokausseti smjss/ negsa Krystem/ gakož sám djss? ¶ Ani také Eliássem/ Prorokem Jeremiássem/ negsy, ni Izayássem. ¶ Odpowěděl gest gim Jan zas/ řka: gáť wodau křtjm w tento čas/ ale v prostřed stogj wás/ ¶ Kteréhožto wy neznáte/ ač o něm mnoho čjtáte/ a častokráte se hádáte. ¶ Onť gest kterýž po mně wyssel/ na tento bjdný swět přissel/ aby sám saužené slyssel. ¶ A byl předemnau w hodnosti gest gesstě bez pochybnosti/ a bude až na wěčnosti. ¶ Aniž se mu chcy rownati/ nestydjmť se w tom wyznati/ negsem hoden rozwázati ¶ Remjnka obuwj geho/ nechcy se weyssit nad něho/ bráti laupiti čest z něho ¶ Tyto se pak wěcy dály/ tam w Betanyi a staly/ w skutku a w prawdě konaly. ¶ Za Jordánem/ kdežto Jan křtil/ a na té pauhé paussti byl/ gsa Bohu y lidem mil.

W čtwrtau Neděli Adwentnj.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

KDyž giž patnáctý rok nastal/ co Tyberyus panowal/ gsa slawným Cýsařem Řjmským/ Pilát pak byl Zpráwcem

cem Jůdſtým. ¶ Herodes Král Galilegſkau/ ale Filip Jturegſkau/ a Trachonydſkau zemj/ wládł, gſa Pán nadewſſemi. ¶ Lyzanyáſs ták řečený/ byl Pán w Abilinſké zemi. Knjžata Knežſká w tu chwjli/ Annáſs a Kaiffáſs byli. Týmž časem ſtało ſe k Janu/ Zacharyáſſowu ſynu/ ſlowo Páně w leſnj hauſſti/ neboť přebýwał na pauſſti.. ¶ Y přigaw Božj wnuknutj/ dał wſſem napomenutj/ k oprawdowému pokánj/ ceſt Páně připrawowánj. ¶ Chodił w Jordánſké kragině/ horliwá kázanj čině/ aby ſe wodau pokřtili/ přitom pokánj činili. ¶ A to było o něm dáwno/ ſkrz Jzaiáſſe pſáno/ že on bude na giſtý čas/ na pauſſti wołagjcý hłas. ¶ Wołał pak w taſkowa na ně: Připrawůgte ceſtu Páně/ přjmé čiňte ſtezky geho/ warugjc ſe wſſeho złého. ¶ Audolj buď napłněno/ a přjwrſſj ponjženo/ ať ſe zprawj/ což křiwého/ hładké buď/ což geſt oſtrého. ℣ A vzřj tělo wſſeliké/ ſpaſenj Božj weliké/ kteréhož ať okuſýme/ deg Pane/ tebe proſýme.

W Neděli mezy Ochtábem Narozenj Páně.

Gako: A na zemi budiž lidem.

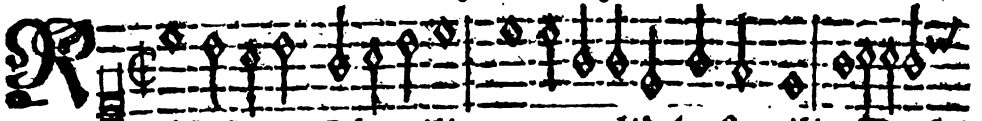

Odičowé ſe diwili/ tomu co lidé mluwili/ o Djtěti

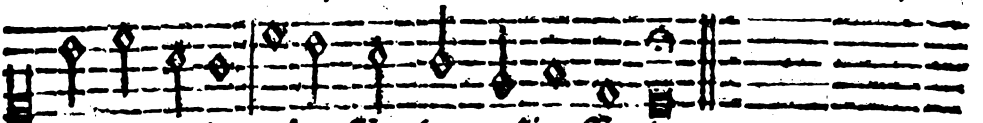

narozeném/ a do Chrámu přineſſeném.

¶ Symeon wěku ſeſſłého/ žehnał gim z auřadu ſwého/

chwálil Boha/na zem klekl/ a k Marygi takto řekl: ¶ Hle Syn tento narozený/ geſt zagiſté położený/ mnohým k pádu y k powſtánj/ w Yzraeli: Bůh buď s námi. ¶ Ne gen k pádu a k powſtánj/ ale také k odpjránj/ za znamenj ſtáti bude/ proti němuž mnohý půgde. ¶ Twau pak duſſi meč proníkne/ a žalostná boleſt protkne/ by mnohých myſſlenj tegná/ z ſrdcý byla wygewená. ¶ Byla pak y Prorokyně/ Anna ſtará bezdětkyně: po Otcy Fanuelowa/ z pokolenj Aſſerowa. ℣ A ta byla we dnech ſeſſlá/ wěku mage mnohá leta/ Panna ſe muži doſtala/ a s njm ſedm let zůſtala. ¶ Let čtyr a oſmdeſáte/ doſſlo wdowſtwj gegj ſwaté/ byl to pěkný a wzáctný wěk/ genž nemjwá každý člowěk. ¶ W tom z chrámu newycházela/ by ſe ginde procházela/ Bohu modlitbau a poſty/ ſlaužjwala we dne, w nocy. ℣ A ta by Boha chwáliła/ do chrámu ſe zahodila/ když byl Gežiſs obětowán/ a Symeonowi podán. ¶ Tu tedy Pána chwáliła/ a o něm wſſechněm mluwila/ genž tauzili po ſpaſenj/ a čekali wykaupenj. ¶ Když giž wſſeckno wykonali/ a Zákonu doſti dali/ nawrátili ſe do ſwého/ městečka Nazaretſkého: ℣ Djtěte pak přibýwalo/ až ſe y poſylňowalo/ genž bylo plné maudroſti/ gako y Božj miloſti. ¶ Gežiſſi plný maudroſti/ gako y Božj miloſti/ duſſe naſſe ozdobiti/ rač, a ſebau naplniti ¶ Bychom tobě ſe diwjce/ wěrně tě náſledugjce/ tak gaks ty wſſem k podiwenj/ byli ſobě k polepſſenj/ Amen.

W druhau Neděli po Narozenj Páně.

Gako: Hoſpodine wſlyſs hlas můg.

Po

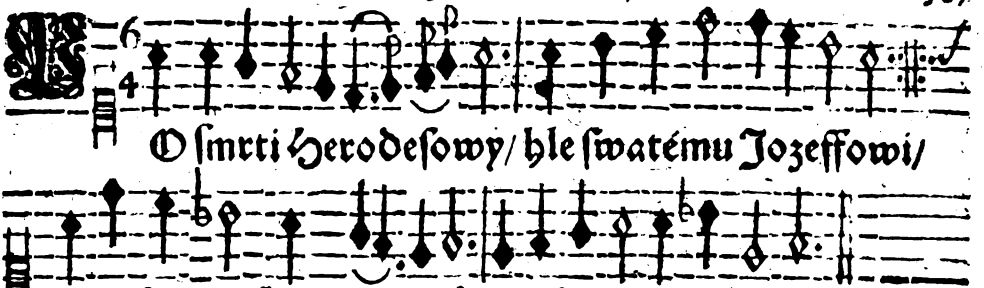

¶ Y řekl mu: wſtaniž hbitě/ wezmi ſebau ſwaté djtě/ ſpolu s milau matkau geho/ gdi z kralowſtwj Egiptſkeho. ¶ Gdi do Jzraelſké země/ přines tam zas Božſké plemě/ neboť žiwot dokonali/ genž geho ſmrti hledali. ¶ Slyſſe pak žeby kralował/ w Jůdſtwu Archelaus zlý král/ po Otcy Herodeſowi/ připadl na něg ſtrach nowý. ¶ Když proto tam gjti neſměl/ we ſnách napomenutj měl/ aby on, a s njm Božj Syn/ ſſel do Galileg ſkých kragin. ¶ Y ſſel tam/ a w Nazarétě/ tak řečeném malém městě/ s Gežiſſem a s Matkau geho/ byl dlauhý čas wěku ſwého. ¶ Skrze to ſe naplnilo/ což předpowědjno bylo/ o Krystu ſkrze Proroky/ že ſlauti má Nazaretſký.

W prwnj Neděli po třech Králjch.

Gako: Hoſpodine wſtyſs hlas můg.

CO ročně bywá zpjwáno/ geſt w podjku druhém pſáno/ Ewangeliſty Lukáſſe/ genž nám wypſal Meſſyáſſe. ¶ Když Gežiſs wěkem proſpjwal/ a dwanácte let počjtal/ od z mateře narozenj/ neb z otce, let počtu nenj. ¶ Rodičowé wſtupowali gak wždy obyčeg mjwali/ do Jeruzaléma k ſwátku/ by ročnj měli památku. ¶ Když

pak wssecko wykonali/a domu se wracowali/ bez Rodičůw wědomosti/zůstal Gežjss w neznámosti. ¶ Jozeff tedy s matkau mjnil/žeby Gežjss w Zástupu byl/po djtěti se neptali/ bezpečně se domu brali. ¶ Cestu gednoho vssedsse/ dne, a syna newiděwsse/ djtěte mezy krewnjmi/hledali, y přjbuznými. ¶ Nenalezsse hned truchlili/ a spátkem se nawrátili/ by straceného hledali/ pokoge sobě nedali. ¶ Po třech dnech se ho doptali/když ho w chrámě vhljdali/an sedj mezy Doktory/poslauchage gegich spory. ¶ Když se pak y otazowal/ neb wážnau odpowěd podal/ wssecky zbudil k podiwenj/z tak welikého vměnj. ¶ K tomu gak se přihodili/ rodičowé/ genž stratili/ djtě, wssemu se diwili/ až se trnauc zastawili. ¶ W tom se matka ohrozyla/ a k djtěti promluwila: co sy s tjm synáčku mjnil/ že sy nám to tak včinil? ¶ Gá matka twá bolestjce/a otec twůg žalostjce/ tři dni sme tebe hledali/ přjhody se ňáké báli. ¶ Což gest, že ste mne hledali? a po mně se wssudy ptali? snadno mne nalezti bylo/tam kde gest mi býti mjlo. ¶ Zdaliž ste prw newěděli/ že w těch wěcech, genž mi welj/otec můg, musým gá býti/a wůli geho plniti. ¶ Oni to když vslysseli/ ničemu nesrozuměli/zděssenjmli, či radostj/ giž wssj pozbywsse starosti. ¶ To powěděw hned s njmi ssel/a do Nazarétu přissel/ kdež obaum stál w poddanosti/ bez odmluwy, bez spurnosti. ¶ Než matka co se mluwilo/ wsse, by dosti skrowně bylo/do srdce swého skládala/a s ssetrnostj chowala. ¶ Gežjss wěkem y maudrostj/prospjwal, taky milostj/ gak v Boha, tak v lidj, gessto prospěch zewnitř widj. ¶ Gežjssi wěkem dospělý/ wssj milosti naplně-

plněný/ rač nám dáti prospjwati/ w dobrém, a tě milowati/ Amen.

W druhau Neděli po třech Králjch.

Gako: Pane překrěg k mé pomocy.

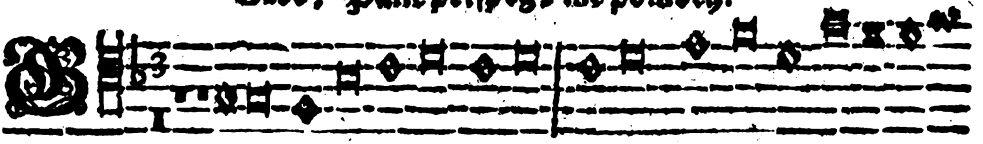

Ěstiť w swatého Jana/ wěrná o tom zpráwa dá-

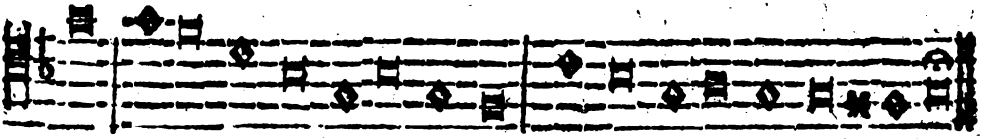

ná/ že se w Káni Galilegské/ zběhlo weselj manželské.

¶ Na němž také Mátě byla/ ta genž Gežjsse splodila: též Gežjss y Včedlnjcy/ wěrnj geho služebnjcy. ¶ Když nebylo wjna wjce/ Máti geho litugjce/ k Synu řekla: Hle nemagj wjna: což se po něm ptagj? ¶ Co gest nám ženo do toho/ že nemagj wjna mnoho? aby se gim pomoc stala/ hodina má nenastala. ¶ Mátě k služebnjkům řekla: ač se z nedostatku lekla: poslussně se zachowegte/ co káže Syn/ to dělegte. ¶ Bylo pak tu sest kamenných/ staudwj, řádem postawených/ k očisstěnj židowskému/ poslugugjcých každému. ¶ Do každé se wody wlilo/ coby se tři mjry bylo/ mjry ty židům známěgssj/ mussyly být prostrannějssj. ¶ Gežjss kázal doplniti/ staudwe wodau/ a doliti/ gežto y hned doplnili/ wodau a wrchem dolili. ¶ W tom řek Gežjss: Naljwegte/ a správcy swadby podeyte/ poručil Pán: tak se stalo/ a wjno

se

se vkázalo. ¶ Spráwce gak wjna okusyl/ zděssen wssecek, starost pustil newěděl kde se to wzalo/ čehož se nedostáwalo. ¶ Protož Ženicha zawolaw/ a wjno gemu vkázaw: prwssj wjno s druhým rownal/ druhé lepssj býti poznal. ¶ Řzka: každý člowěk z lepssjho/ neyprw dáwá, co horssjho/ potom kdyžby se giž spili, a na lepssj nemyslili. ¶ Tys se w tom gináč zachowal/ nebs lepssj wjno dochowal/ až dosawad: když giž sytj/ hosté wjnem, nechtj pjti. ¶ Kde byl wjna nedostatek/ tu Gežjssowých počátek/ diwůw byl: tjmť se zgewila/ geho swětu sláwa milá. ¶ Takowým oslaweného/ diwem, Včedlnjcy geho/ widěwsse, w něg vwěřili/ diwem Wjru vtwrdili. ¶ Kryste diwem oslawený/ mocý swětu oznámený/ deg se nám z diwůw poznati/ a w dobrém žiwot skonati/ Amen.

W třetj Neděli po třech Králjch.

Gako: Kryste genž gsy swětlo y den.

CO k čtenj Cýrkew předkládá/ to swatý Matauss podáwá/ w osmém spisu swého/ Duchem swatým wzdechnutého. ¶ Že když Pán z hůry sstupowal/ ku kragi se přibližowal/ mnozý se za njm walili/ Zástupowé, by s njm byli. ¶ Ale hle člowěk malomocný/ těžek wssecken a nemocný/ přissed giž k přibljženému/ vctiwě se klaněl gemu. ¶ Řka: Pane budessli chtjti/ můžess mne hned očistiti/ wssak na twé wůli záležj/ pro njť wssecko gak chcess/ běžj. ¶ Gežjss rukau dotekl se ho/ řka: Buď zdráw od nečistého/ neduhu: y byl očisstěn/ a malomocenstwj sprosstěn. ¶ Wiz, dj Gežjss, giž zdrawému/ coť se tak odemne

demne stalo, neważ sobě toho málo. ¶ Ale gda obět obětůg/ a nj zdrawj swé oswědčůg/ takť Mogžjss kázal dělati/ a Knězy se vkázati. ¶ Když do Kaffarnaum wcházel/ a Brány města docházel/ hle přistaupil Setnjk k němu/ s prosbau, klaněge se gemu. ¶ Řzka: Pane slauha můg ležj doma sslakem poražený/ k lůžku, gakoby skljčený/ těžkau nemocy strápený. ¶ Gemuž Gežjss odpowěděl/ gá (hle aby o tom wěděl) sám k němu strogjm přigjti/ neduh geho vzdrawiti. ¶ Pane negsemť hoden toho/ dj Setnjk/ aby tak mnoho pracowal ke mně chtě gjti/ a pod střechu mau přigjti. ¶ Gsemť y gá mocy poddaný/ w auřadu wssak postawený/ mage pod sebau wogáky/ službě hotowé Jonáky. ¶ Kážjli tomuto gjti/ nebo onomu přigjti/ gdau oba/ a přicházegj/ činjc/ co gim rozkazugi. ¶ To slysse Pán, podiwil se/ a k Zástupu obrátil se/ řka: w prawdě tak welké wjry/ nenalez sem w Yzraeli. ¶ O co mnozý od wýchodu/ přigdau, gak y od západu/ aby w nebesých stolili/ s Swatými se weselili! ¶ Ale Synowé králowstwj/ budau bezewssj ljtosti/ do temnosti vwrženi/ kdež pláč a zubůw sskřjpenj. ¶ Y řek Gežjss Setnjkowi/ to což se y hned dopowj: Můžess gjti w dobré době/ gaks vwěřil/ staň se tobě. ¶ A hned práwě té hodiny/ potkalo ho dobrodinj/ že nemocný slauha geho/ sprosstěn byl neduhu swého. ¶ O! co nás těžké nemocy/ bez přestanj dnem y nocy/ trápj, pomoz Hospodine/ a deg ať wssecko zlé mine/ Amen.

W čtwrtau Neděli po třech Králjch.

Gako: A na zemi budiž lidem.

Co

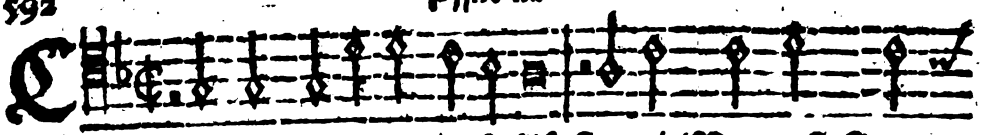

O dnes Kazatel wyložil/ swatý Matauss skrow-

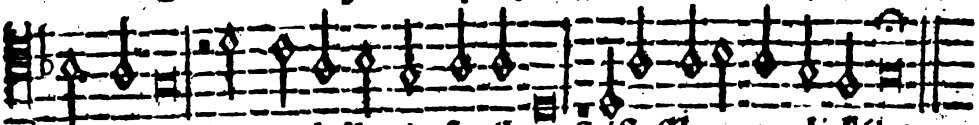

ně složil/ do rozdělenj osmého/ spisu Ewangelického.

¶ Že Gežjss na lodj wstaupil/ aby od země odstaupil/ Včedlnjcy s njm wstaupili/ aby bez něho nebyli. ¶ A hle weliká (ó hoře!) bauře připadla na moře/ tak že wlny přikrýwaly/ loď/ a tu pohřižowaly. ¶ On pak když se to tak dálo/ a strachu bylo nemálo/ w lodj sedě odpočjwal/ až y libým spánjm dřjmal. ¶ Včedlnjcy se zděsyli/ a ku Pánu přistaupili/ řkauc: Pomoz Pane hyneme/ kdež pomoc ňákau wezmeme? ¶ Dj gim Pán: ó malé wjry/ přjliss bázliwj bez mjry/ což mne s sebau newidjte/ že se tak hrubě bogjte? ¶ Sotwa to Gežjss domluwil/ wstaw y hned wětrům přimluwil/ a stalo se vtissenj/ weliké nad podiwenj. ¶ Protož se také diwili/ lidé/ genž přjtomnj byli/ na sebe pohljdagjce/ a wespolek řjkagjce: ¶ Kdo gest tento a kteraký/ že ho wjtr wsseligaký/ poslauchá, gako y moře/ pokogně stoge bez bauře? ¶ O genž wětrům přikazugess/ a bauři slowem skrocugess! rač zlá hnutj w nás skrotiti/ wsse wůli swé podrobiti/ Amen.

W pátau Neděli po třech Králjch.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg.

Gestiť pěkné podobenstwj/ w Ewangelickém poselstwj/

ſtwj / geż do djku ſpiſu ſwého / wepſał Matauſs třináctého. ¶ Mát být Králowſtwj nebeſké / podobno w prácy rateyſké / čłowěku genż dobré mjti / ſýmě hleděł, a to wſýti. ¶ Kdyż pak zeſnuli dělnjcy / přiſſed nepřjtel, w pſſenicy / kaukol wdrobił: a odeſſeł: mlčeł złého ſe odepřeł. ¶ Kdyż bylina wyroſtała / a obilé wymetała / také ſe kaukol wywrhł / geyż był nepřjtel podwrhł. ¶ Coż ſłużebnjcy ſpatřiwſſe / a ku Pánu přiſtaupiwſſe / na přjhodu żałowali / ſnażné práce litowali. ¶ Řkauce: Pane, wſſaks dobrého / wſýti dał do pole ſwého / ſemene: kdeż ge ſe pak wzał / kaukol, gehoż ſy ty newſáł? ¶ Co ſe zběhło Pán wſſe zwěděw / a ſłauhám ſwým odpowěděw / řka: geſt (co mi nenj mjło) nepřjtele geho djło. ¶ Nadčimż ſe vzaſtawili / ſłauhowé, a promłuwjli: Pane chceſſli hned půgděme / wſatý kaukol wyplegeme. ¶ Nikoli, Pán odpowěděł / kaukol trhat zapowěděł: byſſte kaukol trhagjce / newypleli y pſſenice. ¶ Nechte (geſſtě čaſu doſti) obého aż do żnj roſti co nynj chcete dělati / to ſe potom může ſtáti. ¶ Tehdáżť djm żencům, trheyte / kaukol neyprw, a zbjreyte / trhaný w ſnopky k ſpálenj / nebo ſyc k ničemu nenj. ¶ Pſſenicy pak wyčiſſtěnau / a na ſtranu odłożenau / do ſtodoły dám kljditi / kdeż gi nemá nic ſkoditi. ¶ Gezu dobrý Hoſpodáři / wiz gak ſygi twau w nás maŕj / nepřjtel: pley to / co geho / geſt: dey wzroſt tomu, coż twého / Amen.

W ſſeſtau Neděli po třech Králjch.

Gako: A na zemi budiż lidem.

¶ Kážeł rozdjł třináctý: to geſt napſał Matauſs ſwa-

tý / podobenstwj vtěssené / dnes kázaňjm wyložené. ¶ Gestiť zrnu Horčičnému / gakkoli w sobě malému / to genž gest w nebi králowstwj podobno: wěc welká dosti. ¶ Kteréžto wsaté na poli / w zahradě / aneb kdekoli / zrostem hned wsseckny byliny / přewýssuge y zeliny. ¶ Gako strom stogj zweyssený / a wětwemi rozssjřený / na němž y ptácy sedagj / a hnjzda sobě dělagj. ¶ K tomu giné podobenstwj / Pán w přigatém člowěčenstwj / mluwě, přidal, by sprostněgssj / lid, byl od něho cwičněgssj. ¶ Máť býti každého času / králowstwj nebeské kwasu / podobné, gegž žena wzala / a do mauky zadělala. ¶ Tři měřice mauky bylo / a těsto se zadělalo / mnoho těsta, málo kwasu / wsse skwasseno w krátkém času. ¶ To wsse Pán ráčil mluwiti / a w podobenstwj včiti / bez podobenstwj nemluwil / cožkoli k Zástupům wluwil. ¶ To wsse pro to samé činil / aby proroctwj wyplnil / která tomu zdáwna chtěla / nebo tak předpowěděla. ¶ Z počátku swěta tagemstwj / skrytá zgewjm w podobenstwj / k tomuť vsta otewřjti / chcy a wssechno wyložiti. ¶ Nás vč Pane tě prosýme / gessto prawdu twau slyssjme / a toho co sme slysseli / dey bychom se wždy drželi / Amen.

W Neděli Dewjtnjk.

Gako: Kryste genž gsy swětlo y den.

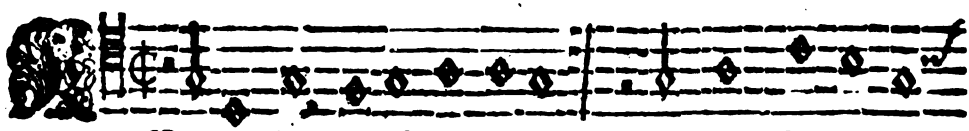

Prácy Pán wolá a k djlu / w dwakrát desátém

roz-

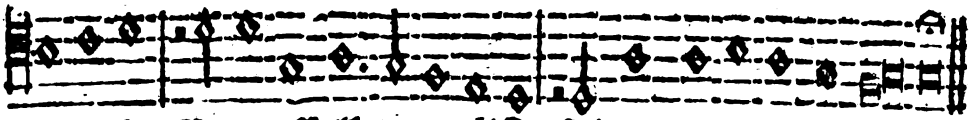

rozdjlu/ Matausse Ewangelisty/ čti tam, negsyli tjm gistý.

¶ Gestiť nebeské králowstwj/ rowně gako hospodářstwj/ člowěka který raničko/ nagal dělnjkůw maličko. ¶ S kterýmiž když se namluwil/ a o penjz dennj smluwil/ na swau ge winicy poslal/ hledě aby gich wjc dostal. ¶ Wyssed okolo hodiny/ třetj, a vhlédal giný/ na trhu w hromadě státi/ a w zahálce lelkowati. ¶ Gimžto řekl: nemesskeyte/ na winicy podělegte: chcyť se k wám slussně chowati/ a co zaslaužjte dáti. ¶ Když ti odessli, k hodině/ (což chwjle pogednau mine/) ssesté a dewáté, prwnjm/ spůsobem, chowal se k giným. ¶ Při gedenácté hodině/ wyssel, a nalezl giné/ genž zahálegjce stogj/ a k djlu se nic nestrogj. ¶ K njmž řek: což tu tak stogjte/ celý den, a zaháljte? řkau mu: že negsme nagati/ nemáme teď co dělati. ¶ Y když dělat nic nemáte/ (dj gim) gdětež y wy také/ na mé djlo: chcyť wám dáti/ co slussj: takť se má státi. ¶ W wečer Pán wládaři kázal/ aby hned dělnjky swolal/ wssechněm, počna od poslednjch/ pořád platil/ až do prwnjch. ¶ Přissedsse ti kteřj byli/ w gedenácte hodin přissli/ po penjzy každý wzali/ co dáno na tom přestali. ¶ Přigdauc pak prwnj smeyssleli/ žeby wjce wzýti měli/ y ti po penjzy wzali/ a mezy sebau reptali. ¶ Řkauce, ti dělali gednu/ a tu poslednj hodinu/ gak nám, tak sy gim mnoho dal/ a w platu ge s námi srownal. ¶ Gessto nás dennj tlačilo/ břjmě, a wedro sussilo/ musyli sme wssecky snesti/ celičkého

dne neřesti. ¶ Nač gednomu odpowěděl/ ten genž wssecko dobře wěděl: žádné přjteli nečinjm křiwdy tobě, že tak činjm. ¶ Wssak sem se s tebau namluwil/ a o penjz dennj smluwil/ gdi gen wezma co gest twého/ nessilhage na giného. ¶ Mohu w swém co chcy činiti/ a swé gak chcy rozděliti/ kdo mi může w to sáhati: aneb prawo wkládati: ¶ Že mne widjss dobrým býti/ a sstědře sek ginym mjti/ protoliž twé/ ó slepoto! nesslechetné bude oko: ¶ Tak/ tak, prawě, neyprwnějssj/ budauť tehdáž poslednějssj: kteřjž někdy přednost měli/ ó by s zadnjmi dospěli! ¶ Nebť gest mnoho gmenowaných/ gakož pak y powolaných/ ale wywolených málo/ tak Bůh chtěl aby se dálo. ℟ Boże genžs nás powolati/ ráčil, rač y požehnati/ požehnané wywoliti/ a w nebesých oslawiti/ Amen.

W Neděli po Dewjtnjku.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

WDyž lid z měst mnohých wycházel/ a k Krystu Pánu přicházel/ aby slyssely od něho řeč slowa kázanj geho. ¶ On se wždy laskawě měl k njm/ mluwil skrz podobenstwj gim/ aby poslaužil sprostnosti/ přiwed swé slowo k wážnosti. ¶ Řka: wyssel kterýž rozsýwá/ sýmě swé wybrané mjwá/ chtěge w dobrau zemi sýti/ a z něho užitek wzýti. ℟ A wssak rozsýwáno bywssi/ a země dobré chybiwssi/ gedno padko podlé cesty/ y hned posslapáno gesti. ¶ A pak y Nebesstj ptácy/ rozličnj a wsseligacý/ to semeno sau szobali/ a odtud ge wybjrali. ¶ A giné padko na skálu/ a magjce wláhu malau/ užitku gest nepřineslo/ ale wwadlo.

ło, gakž wzesſło. ¶ Giné mezy trnj padło/a y to také vwadło/ neb s trnjm růſti muſyło/ kteréž ge pak vduſyło. ¶ A potom pak giné ſýmě/ padło geſt do dobré země/ wzeſſlé roſtło gakžto kwjtek/ včiniło ſtý vžitek. ¶ To powěděw hned zwołał wýſs/ kdo má vſſi k ſłyſſenj ſłyſs/ s pilnoſtj myſli ſwé wětſſj/ ač chceſs ſrozumět mé řeči. ¶ Včedlnjcy ſe pak ptali/ toho wěděti žádali/ gaké gest to podobenſtwj/ gimž řekł bez pochlebenſtwj: ¶ Wám geſt giſtě znáti dáno/ totiž což w Zákoně pſáno/ y také tagemſtwj množſtwj/ toho Božjho králowſtwj. ¶ A giným w podobenſtwj/ pak/ lidem wſſem newěřjcým, tak/ aby widauc newiděli/ a ſłyſſjc neſrozuměli. ¶ A ey hnedky Pán Kryſtus ſám/ chtě tjm poſłaužiti y nám/ to podobenſtwj wyłožj/ řka: Sýmě geſt ſłowo Božj. ¶ Které v ceſty wtrauſſeno/ geſt na ty připodobněno/ kteřjž ač ſłowo ſłýchagj/ wſſak nic lěpſſj nebýwagj. ¶ Neb potom ďábeł přicházý/ ſłowo z ſrdce gich wyházý/ by wěřjc ſwatému čtenj/ pro złoſt nebyli ſpaſenj. ¶ Kteréž na ſkáłu padło pak/ ti gſau když ſłyſſj ſłowo, gak/ s radoſtj ge přigjmagj/ a wſſak kořene nemagj. ¶ Neb toliko wěřj na čas/ a potom w pokuſſenj zas/ opauſſtěgj Boha ſwého/ a odſtupugj od něho. ¶ Kteréž ſe pak w trnj wmjſý/ tiť gſau kteřjž také ſłyſſj/ gdauc po pečowánj zbožj/ duſý w ſobě ſłowo Božj. ¶ Rozkoſſe ſwěta miługj/ a k marnoſtem ſe ſchyług/ w pryſſe ſwé ſe wynáſſegj/ vžitku nepřináſſegj. ¶ Kteréž pak do dobré země/ wſato/ geſt to druhé ſýmě/ ti gſau kteřjžto w ſwé ſrdce přigjmagj ſłowo brzce. ¶ A rádi ho poſłauchagj ſłyſſjce zachowáwagj/ přináſſegjce w hognoſti/ vžitek w trpěliwoſti.

W

W Nedĕli Maſſopuſtnj.

Gako: Putowali Pautnjcy. Nebo: Otče Boże ſmilug ſe.

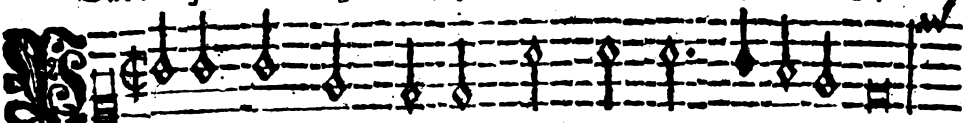

Gak geſt Pán Gežiſs ſwých / dwanáct Včedlnjků/

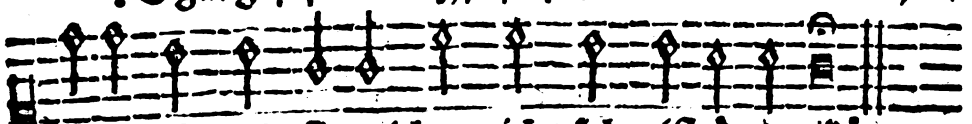

ſebe w ſlowjch, ſkutcých ctných/těch náſledowníků.

¶ A řek gim: Hle wſtupugem / do Jeruzaléma/ a tam ſe přibližugem / kdežto ſmrt bude má. ℣ A budeť wykonáno/ při ſynu člowěku / cožſkrz Proroky pſáno / od dawnjho wěku. ¶ Wydán bude pohanům / poſmjwán, vhanĕn/ k wykaupenj Křeſtianům/ zeplwán, y zranĕn. ¶ A když ho zbičugj tak/ y zabigj geho / a třetjho dne zas pak wſtane z hrobu ſwého. ℣ Oni neſrozumĕli/ tomu/nic/ časem tjm/ ſlowa ta ſkrytá měli/ genž ſe mluwila k njm. ℣ Y hned pak nĕgakému / ſmutnému žebráku / neodporowal gemu / navrátiti zraku. ¶ Kterýž ſwĕtla newidĕ / v ceſty geſt ſedal/ a w ſwé welikě bjdĕ / almužny geſt hledal. ¶ Y když pak byl zaſlechl/ záſtup pomjgeti/ coby to bylo řekl/ a chtĕl rád wĕdĕti. ¶ Gemuž odpowĕdĕli/hned/nic netagjce/o čemž dobře wĕdĕli/a tak to prawjce: ¶ Genž ſtworil wĕcy wſſecky / gſa Pán wſſeho wſſudy / že Gežiſs Nazaretſký / on ſe bere tudy. ¶ A on gal ſe wolati/ řka: Dawidŭw ſynu/račiž mi mikoſt dáti/ teď w tuto hodinu. ¶ Kteřjž napřed ſe brali / gemu domlauwali/ aby mlčel žebráli/ wolati nedali.

dali. ¶ A pak wždy wjc a wjc / w tom potřebném čaſu / nedbagjce na ně nic / pozdwihował hłaſu. ¶ Řka, neſſetě na mau winu / včiň miłoſt ſemnau / Geżjſſi Bożj Synu / ſmiłůg ſe nademnau. ¶ Pán Geżjſs pak ſtogjce / kázał ho přiweſti / ſlepého ſe tážjce / na geho neřeſti. ¶ Řka: Co chceſs, a co żádáſs / ať včinjm tobě? że tak náramně wołáſs / za mnau w této době. ¶ A on wetce, ó Pane / ať widěti mohu / to że ſe mi tak ſtane / wěřjm ſylně Bohu. ¶ Řekł gemu Pán Geżjſs: Prohljdni ſlepý můg / poněwádž ſylně wěřjſs / přigmi zaſe zrak twůg. ¶ Wjra twáť geſt ſpomohła / tebe wzdrawiła / modlitba pak wymohła / kteráż ſtálá była. ¶ Y hned prohled w rychłoſtj / zas zdráwě hledjce / ſſeł za Pánem s radoſtj / Boha welebſce. ¶ A wſſecken lid kdyż wzřeł tu moc, miłoſt mnohau / że geſt ten ſlepý prozřeł / wzdał geſt chwáłu Bohu / Amen.

W prwnj Neděli Poſtnj.

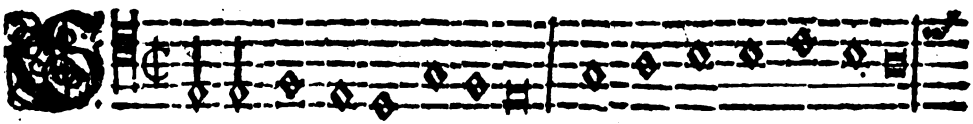

Twořitel nebe y země / chtě tomu ſám od ſebe /

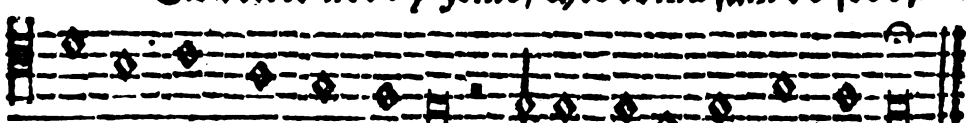

weden geſt na pauſſt duchem / aby byl pokauſſjn ďáblem.

¶ Tak ſwatý Matauſs położił: Kdyż ſe čtiřidcet dnj poſtił a čtyřidceti nocý / proti ďábelſké mocy. R. / A potom welmi złačněł / tělesného chleba zachtěł. ¶ Y přiſtaupiw

piw pokuſſitel / gſyli Syn Božj řekl: Řcyž ať toto kamenj budau giž chlebowé nynj. ¶ Řekl mu Pán odpowjdage / gakž we čtenj pſáno ge; Ne w ſamém žiw geſt chlebě člowěk, ale w każdém ſkowě: ¶ Kterež z vſt Božjch pocházý / blaze těm kdož ge ſlyſſj / a geho oſtřjhagj / toť geſt Božj přikázanj. ¶ Y pogaw ho pokuſſitel / do ſwatého měſta geg heſl / wſtawil ſwrchu na chrám / a řekl mu zloſtný ſſatan: ¶ Gſyli ty Syn Božj z nebe / ſpuſť ſe doku ſám od ſebe / hned Dawida pjſmo wzal; že Bůh Angelům přikázal. ¶ Ti tě wezmau na ſwé ruce / o kámen nevrazýſs ſe / dj Pán: To máſs wěděti: nebudeſs Boha ſkauſſeti. ¶ Opět geg wzal ďábel ſtiwý / na wyſokau horu welmi vkázal mu wſſecken ſwět / y králowſtwj což gich geſt / ¶ Řka: Toť geſt wſſecko panſtwj mé / gá chcy ge dát tobě / geſtliže budeſs chtjti / padna / mně ſe klaněti. ¶ To ſlyſſe Pán gey odehnal / by ſe pryč brał rozkázal / Pánu ſwému / řka, powinni gſme poklonu. ¶ Nemoh tu déle zůſtati / muſel hned odſtaupiti. Angelé pak přiſtaupili / a gemu poſlihowali. ¶ Tak hrozného pokuſſenj / a wěčného zatracenj / zbaw nás ó králi wěčný / Pane Bože wſſemohaucý! ¶ Abychom pro wěcy časné / kratičké / a konečné / nepřiſſli o nebeſké / wždycky trwagjcý wěčně. R. / Než tě ſe přidrželi / potom s tebau w nebi byli.

W druhau Neděli Poſtnj.

Gako: Králi neymocnégſſi Kryſte / na liſtu 564.

Pán

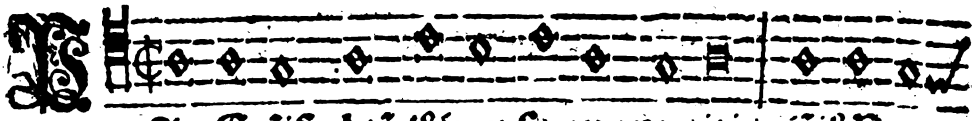

An Gežjss chtě sláwu swau zgewiti / ráčil Pe-

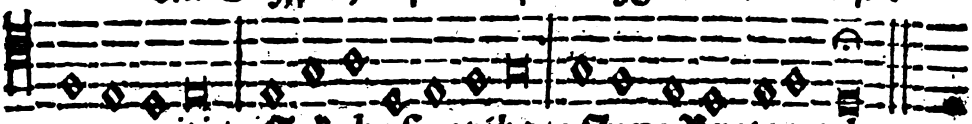

tra pogjti / a Jakuba swatého / a Jana Bratra geho.

¶ Wedl ge na horu / ssel tam s nimi / proměnil před nimi / gehož se zastkwěla twář / gakožto slunečná zář. ¶ Mage raucho swé gako snjh bjlé / y hned se pak té chwjle / Mogžjss a Eliáss gim vkázali / mluwjc s njm. ¶ Protož se to zljbilo Petrowi / y řekl k Gežjssowi / dobréť nám tuto býti / nechtěgme odsud gjti. ¶ Vdělegme / chcessli / tuto stánky / rozdjlné na tři stránky / tobě a Mogžjssowi / geden Eliassowi. ¶ Rozmlauwal gest gesstě Petr o to / a hle wěc diwná tato / oblak gasné swětlosti / zastjnil ge w rychlosti. ¶ Gežjš Krystus že gest on Syn Božj / Pán nebeského zbožj / wyhlásseno tu w ten čas / když se z oblaku stal hlas. ¶ Milý Syn tento můg w každé době / w něm sem zaljbil sobě / gehož wy wssickni zneyte / a we wssem poslauchegte. ¶ Strachem včedlnjcy na twář padli / báli se, welmi chřadli / z hůru patřit nesměli / pro hlas kterýž slysseli. ¶ Vtěssil ge hned Pán přistaupiw k nim / dotekl se gich / a řekl gim: wstaňte / a nebogte se / s wámi gsem / spokogte se. ¶ A pozdwihsse očj swých / hleděli / žádného newiděli / než Gežjsse samého / Pána swého milého. ¶ Ráčil hned gim Pán tu poručiti / žádnému neprawiti / takowého widěnj / až do zmrtwých wzkřjssenj. ¶ Deg nám milost Bože náss a Pane / ať we

wssem poslaucháme/ Syna twého milého/ Spasytele nasseho.

W třetj Neděli Postnj.

Gako: Gestiť psáno dáwnjm rokem.

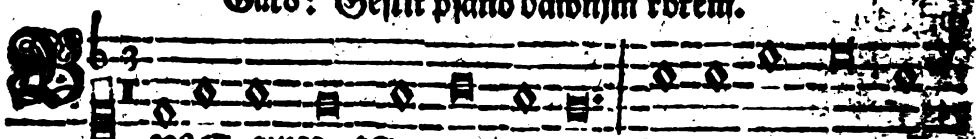

Byl Gežjš Božskau moc mage/ ďábelstwj wen wy-

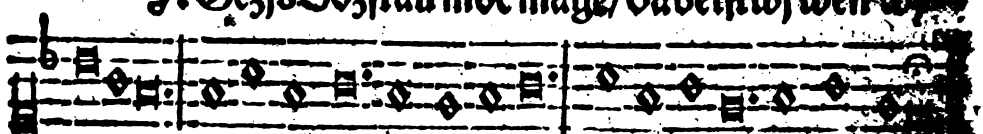

mjtage/ kteréžto gest němé bylo/ němé bylo/ nemluwil.

¶ A když wywrh ďábelstwj pak/ mluwil gest němý zá-
tak/ až se zástupy diwili/ a někteřj z nich prawili. ¶ Ten
člowěk ne Boskau mocý/ ale ďábelskau pomocý/ a w Belze-
bubu knjžeti/ wymjtá ďábly/ widěti. ¶ Ginj pokaussegj
geho/ z nebe hledali od něho/ by dáno bylo znamenj/ on
pak řekl k gich mysslenj. ¶ Každé králowstwj, wssem zna-
mo/ w sobě rozdělené/ samo když gest/ zpustne/ a se zrussj
a dům na dům padnaut musý. ¶ Protož y ssatanowa lesti
gestliže proti sobě gest/ wyháně geden druhého/ gak sta-
ne králowstwj geho? ¶ Nebo prawjte mluwjc lež/ že y
gá w Belzebubu též/ wymjtám ďábly před wámi/ y powaž-
tež toho sami. ¶ Gestliže gá wymjtám tak/ w Belzebubu
ďábly/ w kom pak/ synowé z národu wassi/ wymjtagj w
tyto časy? ¶ A tak wězte/ že synowé/ tiť budau wassi saudi-
cowé/ na saudu semnau stogjce/ a mau weypowěd twrdja-
ce. ¶ Pakli že skrz prst Božj ten/ wymjtám pryč ďábelstwj

wen/

wen/ giſtě geſt přiſſlo w tento čas/ králowſtwj Božj mezy wás. Když mocný oděnec ſylně oſtřjhá ſyně ſwé pilně/ tu ſe ſtrátu nebogj/ wſſe, čjmž wládne/ geſt w pokogi. ¶ Pák li ſylnějſſj být může/ než on/ přigda geg přemůže/ hned wſſecka oděnj geho/ odegme, wezme od něho/ W kterém geſt on w každé době/ dauffanj ſwě kladl ſobě/ y kaupež geho rozdělj/ a nj ſwé wěrné podělj. ¶ Ky kdožkoli ſemnau nenj/ proti mně geſt w ſwém činěnj/ a kdož pak ſemnau nezbjrá, rozptýluge geho wjra: ¶ Když duch z člowěka nečiſtý/ wygde, gſauc bytem negiſtý/ po mjſtech ſuchých wždy chodj/ zda ſe gemu kde bytho dj. ¶ Tuť pokoge ſobě nedá/ odpočinutj wždy hledá/ chtě někde ſtále zůſtati/ o byt ſe wjc neſtarati. ¶ Nenalezna, djť ſobě ſám/ wrátjm ſe zas a půgdu tam/ w dům prwnjho bytu mého/ odkud ſem byl wyſſeł z něho. A když přigde a wěgde w něg/ welmi kráſný nalezne geg/ chwoſſtiſſtěmi wmetený/ ozdobený, wyčiſſtěný. ¶ Tehdy gde, ozdobu wygme/ a pak ſobě geſſtě přigme/ ſedm duchů ohyzdněgſſjch/ horſſjch, ſebe ſkodliwěgſſjch. Kteřjž wegdauce ſwobodně/ y přebýwagj tam ſkodně. Gſauť horſſj wěcy poſledněj/ člowěka toho než přednj. ¶ A když to Pán odmkuwił gim/ nějaká žena čaſem tjm/ mezy zaſtupem powſtała/ pozdwihſſi hłaſu wołała. ¶ Řkauc: Žiwot błahoſławený/ w němžs člowěkem včiněný/ kterýž geſt tebe noſýwał/ a prſy kterýchžs požjwał. ¶ On řekł: zagiſté geſt tak/ błahoſławenějſſj gſau pak/ kteřjž ſłowo Božj ſłyſſj/ a zachowagj gak ſłuſſj.

W čtwrtau Neděli Poſtnj.

Gako: Wſſemohauch Stwořiteli / nebe země / na liſtu 152.

TOhoto poſtnjho čaſu / kteřj ſe ďáblowa kwaſu Křeſtiané warugj / ſtřjdmoſt pokrmů obljbugj. ¶ Takowét ſſatan odwodj / k obžerſtwj gakž můž přiwodj / rozličně lákage / dobrým začátkům překážege. ¶ Gako plaň w nowě ſazená / ſnadněť bywá wytažená / tak y začátá ctnoſt / hyne ſnadně ſkrz ďáblowau zloſt. ¶ Ale ſtrážce ſwrchowaný / mage ljtoſti nad námi / kdo ſe nedá ſweſti / ſljbuge že ho neopuſtj. ¶ Swau moc prokázak na pauſſti / dnes nám ſwaté čtenj giſtj / z dwauch ryb, z pěti chlebů / nakrmil geſt pět tiſýc lidu. ¶ Nebť on má ſám peči o nás / když widj pilné býti nás / k ſluchu ſlowa ſwého / a dauffagjcý w něg ſamého. ¶ Ač člowěčenſtwj proměnil / když wmrtwené oſlawil / w láſce neměnjcý / zůſtáwá na wěky w Trogicy. ¶ Wſſeť mu možné včiniti / málem člowěka ſytiti / tak gakž ſe tam ſtalo / dwanáct koſſůw drobtůw zůſtalo. ¶ Newěrnj toho neznagj / genž ſe w rozkoſſech kochagj / půſt ſwatý tupjce / ochraně Božj newěřjce. ¶ Gſauť práwě mrtwj audowé / neſlyſſj k hlawě Kryſtowé / tělo zpotwořilé / ſkutkůw Kryſtowých odrodilé. ¶ Matkau ſwau pohrdagjcý / Cýrkew Kryſtowau tupjcý / proti přikázanj / Božjmu / gakž poraučj o nj. ¶ Skrz Apoſtola ſwatého / Matauſſe tak znj řeč geho: kdo Cýrkew neſlyſſj / že geſt pohan. hřjſſnjk neywětſſj. ¶ Zbawiž nás takowé roty / ďáblem ſwedené gednoty / náſs Gežjſſi Pane / ať ſe nám s nimi zle nestane. ¶ Ale w ſkraušſſeném pokánj / w ſtřjdmým krmj wžjwánj / w modlitbách a w poſtu / ſkrz wjru wegdem

na

na tu cestu. ¶ Po které kráčel Krystus Pán / přjkladu wssem zanechal nám / bychom též za njm ssli / geho břemeno a gho nesli. ¶ Každý wedlé swé možnosti / w zásluhách geho milosti / předlož z srdce swého / seznáss rozhogněne od něho. ¶ Drž se Cýrkwe wsseobecné / tať dá tobě naučenj ctné / kudy máss gjti tam / kdež kraluge Gežjss Krystus Pán.

W Smrtedlnau Neděli.

Gako: Gestiť psáno dáwnjm rokem.

GEstiť v swatého Jana / dlauhá řeč Páně napsaná / k nesslechetnému semeni / w dwakrát čtwrtém položenj. ¶ Kdo mne z wás z hřjchu trestati / bude, aneb nařjkati? teď hle / smjteli gen, stogjm / sám před wámi, a dostogjm. ¶ Poněwadž pak prawdu prawjm / a tau Otce swého slawjm / co gest? co to musý býti / že mi nechcete wěřiti? ¶ Kdo z Boha gest, slowo Božj / slyssj rád, a tjm se množj / w ctnostech, w ctnostném obcowánj / njmž swé gistj powolánj. ¶ Protož wy pak neslyssjte / a gak slussj newěřjte: nebo: ač w Pjsmě zběhlj gste / nikoli wssak z Boha negste. ¶ To gak židé vslysseli / na sebe se ohljdali / až mu w smrtedlnau Neděli / w ta sláwa odpowěděli: ¶ Zdaž my dobře neprawjme / a w tom se nic nemeyljme / že gsy ty Samarytánem / w němžto ďábelstwj gest Pánem? ¶ Gimž zas Gežjss: Gáť žádného / ďábelstwj nemám: ctjm swého / Otce: wy gste mne zlehčili / a rauhánjm nevctili. ¶ Gá pak sláwy swé nehledám / gsa tjm gist, že giného mám / kterýž gi hledá a saudj / a w ničemž nikdý neblaudj. ¶ Amen zagisto wám prawjm / čehož nikdý nenaprawjm: neb

slo-

ſlowům mým zpátkem gjti/ nelze, ni změněnu býti. ¶ Plniti geſtli kdo bude/ ſlowa má, na ſmrt nepůgde/ práwem nań ſmrt naſtaupiti/ na wěky nebude ſmjti. ¶ Nynj ſme (děgj) poznali/ to co ſme prw zpomjnali/ že w tobě wězý Bábelſtwj/ ſpolu y geho poſelſtwj. ¶ Abraham ſſzeł y Prorocy/ ty djſs: budeli kdo řeči/ mé ſlyſſe zachowáwati/ nemá ſmrti vhljdati. ¶ Ježs nad Abrahama wětſſj/ nad Proroky wěkem ſtárſſj/ ont geſt vmřeł y Prorocy/ gedné gako témeř mocy. ¶ Geſtližeł ſau tizemřeli/ a žiwot ſwůg zde wydněli/ což geſt to, waž dle, což mluwjſs/ kým ſe pak ſamého činjſs? ¶ Dj Gežjſs: geſtlit ſe chwáljm/ gá ſám w nětčem, a neb hanjm/ gako mé wlaſtnj hanénj/ tak chwála má za nic nenj. ¶ Ano bych gá žádné chwály, nehledał/ geſt kdo mne chwálj: Otec můg/ o němž prawjte/ že ho Bohem waſſjm wjte. ¶ A wſſak gſte ho nepoznali/ ani ſkutky newyznali/ gá gſem ho wſſak powědomý/ a we wſſem gemu podobný: ¶ Geſtlibych řek, že ho neznám/ bylbych lhářem/ podobným wám/ ale wjm že ho dobře znám/ a řeč geho zachowáwám. ¶ Abraham wſſak poſſkakował/ a wſſecek ſe rozradował/ by mohł den můg widěti/ widěł: kterakž měl želeti? ¶ Tylis Abrahama (děgj/ židé) widěł/ genž méněgj/ let než my ſtarſſj počjtáſs/ padeſáti geſſtě nemáſs? ¶ Prawjm wám (dj Gežjſs) Amen/ žeť gſem gá před Abrahamem/ nad něho, y nad něktegſſj/ Proroky wěkowitěgſſj. ¶ Kamenj tedy chápali/ aby ho kamenowali/ Gežjſs muſył ſe vkrýti/ a tak z chrámu od nich gjti. ¶ Gežjſſi mrzce zhaněný rauhanjm hrubě zlehčený/ dey ſe nám wždy hodně ctjti, chwaliti a welebiti. Amen.

W Ne-

W Neděli Kwětnau.

Pro tu Neděli hledey Pjseň na liſtu 299. Nebeſký Pán/ aby dokázal nám/ ꝛc.

Giná Pjseň gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

CO Matauſs Ewangeliſta/pjſſe (wěc geſt prawda giſtá/) w podjlu dwadcátém prwnjm/ toť wám dnes zpjwati mjnjm. ¶ Že když ſe k Jeruzalému/ bljžili k městu ſwatému/ a až do Betffage vſſli/ k hoře Oliwerſké přiſſli. ℣ Odtad Gežjſs Včedlnjky/ ſwé ſtálé náſledownjky/ dwa wybrané napřed poſlal/ a takowý gim rozkaz dal. ¶ Widjte před ſebau wſſecko/ y to proti wám městečko/ do něho wpřjmo gděte/ oſlicy w něm naleznete. ℣ Oſlicy ſpolu s oſlátkem/ſwázané gednjm prowázkem/ odewzdawſſe wen wywedte/ a k mé potřebě přiwedte. ¶ Rcete, řekliby kdo co wám/ že Pán gich potřebuge ſám/ a žádný gich zdržowati/ nebude, než káže bráti. ¶ Toto ſe pak wſſecko ſtalo/ aby ſe w ſkutku shledalo/ co řceno bylo před časem/ od Proroka Božjm hlaſem. ¶ Powězteť dcery Syonſké/ Jůdſké, a ne Babilonſké/ genž od dáwna potěſſenj/ ſwého čeká y ſpaſenj. ℣ Hle Král twůg beře ſe k tobě/ Spaſytel, w chudé podobě/ na oſlicy a oſlátku/ ſedě w tichoſti bez ſtatku. ¶ Gdauce pak ti Včedlnjcy/ Pána wěrnj ſlužebnjcy/ gaké poručenj wzali/ tak ſe Pánu zachowali. ¶ Howádka krotká přiwedſſe/ a ta rauchem ſwým oděwſſe/ Pána na ně poſadili/ a gako Krále wctili. ℣ Mnohý genž Pána prowázeł/ zástup/ raucha na zem házeł/ ginj z ſtromůw ratoleſti/ metali na cestu doſti. ¶ Zástupowé z předu, z zadu/ gdauce wſſickni w pěkném řadu/ we-

ſele

ſele prokřikowali/ Hozanna Bohu zpjwali. ¶ Hozanna Synu Dawidů/ genž přetrhne naſſj bjdu/ s njž gſme wſſickni zapáſſeli/ w ſſtěſtj žádném neproſpěli. ¶ Budiž wěčně požehnaný/ we gménu Páně poſlaný/ buď poſylněnjm w těžkoſtech/ buď Hozanna na wýſoſtech/ Amen.

W Neděli Welikonočnj.

Gako: Nadůgme ſe wſſickni nynj/ na liſtu 229.

KDyž ſobota pominula/ láſka, miloſt nezhynula/ ale předce ſtálá byla/ a ſe nezměnila. ¶ Nebo mikownice Kryſta/ Spaſytele ſwého miſtra/ vpřjmné ſau nalezený/ tři ctné ſwaté ženy. ¶ Gedná byla z těch trj/ žena/ ſwatá Máří Magdaléna/ pak Marya Jakobowá/ a Salomenowá. ¶ Nakaupili wonných maſtj/ chtjce ge na rány kláſti/ miléhо Pána Gežiſſe/ a proto tjm ſpjſſe/ ¶ Hned geſſtě w prawé ſwjtánj/ bezewſſeho oſleychánj/ po ſobotě prwnjho dne/ ſſly k hrobu ſwobodně. ¶ Pak přicházegjc k němu bljž/ když ſlunce z hory wzeſſlo giž/ mezy ſebau rozmlauwaly/ takto ſe ſtaraly. ¶ Kdo nám ten kámen odkožj/ gjmž geſt zawalen hrob Božj/ my gſauc mdlé ženy, gey wjme/ že neodwaljme. ¶ Akdyž k hrobu pohleděly/ ten welký kámen vzřely/ an giž v hrobowých dwerj/ odwalený ležj. ¶ Y wſſedſſe ſměle do hrobu/ vzřely ſau tam oſobu/ mládence welmi kráſneho/ wzezřenj gaſného. ¶ An ſedj tamna prawicy/ a raucho bjlé magjcý/ gjmž ho widauc oděného/ vlekly ſe geho. ¶ Kterýmžto on hned řekl pak/ nelekeyte ſe ženy tak/ wſſak wjm o tom neomylně/ že hledáte pilně/ ¶ Gežjſſe Nazaretſkého/ w tento hrob

po=

pochowaného / ey nenj ho tuto, wſtalť geſt pro ſwau ſlá-wu a čeſt. ¶ Hle mjſto prázdné / kdež byli / geho miloſt położili / o tom wy wězte a wěřte: ¶ Včedlnjkům geho chutně / Petrowi genž pláče ſmutně / wzpomjnage na ſwau winu / zwěſtugte nowinu. ¶ Že geſt rozmilý miſtr wáš / ráčil giž z mrtwých wſtáti zas / w Galilegi was předegde / ginák ſe nenagde. ¶ Ey giſtě ho vzřjte tam / gakož geſt předpowěděl wám / což ſe geſt w ſkutku shledalo / wěrných neſklamalo.

W Neděli Prowodnj.

Gako: Vtěſſenýh nám den naſtal / na liſtu 215.

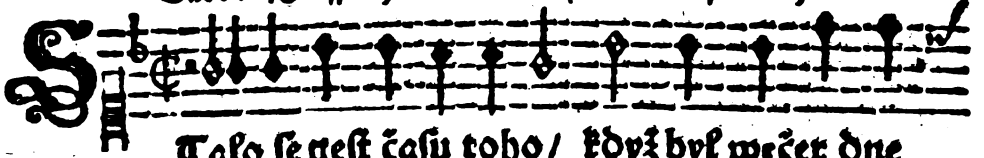

¶ Ey dwéře zawřjny byly / kdežto ſau ſe shromážděli / Včedlnjcy geho milj / a pro ſtrach židowſký ſkryli. ¶ Přiſſed Gežiſs / v proſtřed ſtál / takowé pozdrawenj dal / a gim, budiž pokog wám gá gſem ſám ten pokoge Pán. ¶ A když geſt to powěděl k nim / ruce, bok ſwůg vkázal gim / z

čehož radoſt byla dána / Včedlnjkům widauc Pána. ¶ Tehdy zas dj gim opět Pán: Pokog, pokog mům dáwám wám gakž mne poſlal Otec, tak zas/y gá nynj poſýlám wás. ¶ To když powěděl, wzdechl na ně/ tudy dal gim ducha Páně/ řka: Klenot daru drahého / přigmětež Ducha ſwatého. ¶ Kterýchžbyſſtekoli zloſti/ hřjchy, wſſecky neprawoſti/ odpuſtili/ mocý ſlowa/ nezpomenauť ſe gim znowa. ¶ Ale budau odpuſſtěni / hned w tom buďte vgiſſtěnj / komužkoli zadržjte/ zadržányť budau zwjte. ¶ Tomáſs pak z dwanácti geden / w ten čas k newěře přiweden / neb nebyl s nimi w tu chwjli / když byl k nim přiſſel Pán miły. ¶ Řkau mu Včedlnjcy ginj: Widěli ſme Pána nynj. On že newiděl/ hned proto newěřil, a řekl toto: ¶ Nevzřjmli w rukau geho / bodenj hřebům žádného/ a tam prſt ſwům newpuſtjmli/ w bok ruky ſwé newložjmli: ¶ Tehdy newěřjm toho / prawte mi gak chcete mnoho / až vhlédám očima sám / potom také vwěřjm wám. ¶ Ey opět zas po oſmi dnech / ſtalo ſe shromážděnj wſſech / Včedlnjkům / genž wnitř byli / a Tomáſs s nimi w tu chwjli. ¶ Přiſſel Gežjſs zawřenými / dwerěmi / a ſtál mezy nimi / hnedky vproſtředku práwě / aby byl widjn w ſwé ſláwě. ¶ A řekl opět: Pokog buď wám / potom dj k Tomáſſowi Pán / wnes prſt ſwům ſem, wiz mé ruce / že ſau byly w těžké muce. ¶ Y také ruku ſwau wztáhni / wlož jž w bok mům, k němu ſáhni / a nechtěg newěrným býti / ale wě mně wjru mjti. ¶ Wida Tomáſs odpowěděl / a takto hnedky powěděl / poddawſſi wjře rozum ſwům / ey ty gſy Pán mům a Bůh mům. ¶ Dj mu Gežjſs zas w ty čaſy / že ſy mně widěl Tomáſſi te-

prwa

prwa sy mně vwěřil/ sebes z newěry wyměřil. ¶ Ale ey blahoslawenj/ gsau, a budau včiněni/ kteřjž ač mne newiděli/ a wssak we mně wjru měli. ¶ Mnohá y giná znamenj/ činil Gežjss po Wzkřjssenj/ před obljčegem swých milých Včedlnjkůw, y též giných. ¶ Genž negsau poznamenána/ a w těchto knihach zapsaná/ ale gen gsau sama tato/ abychom pomněli na to. ¶ A wěřili w každau chwjli/ že Pán Gežjss Krystus milý/ gest ten Syn Božj wěčný sam/ kterýž z Pekla pomohl nám. ¶ A tak abychom wěřjce/ a w něg tu wjru magjce/ skrze swaté gméno geho/ dossli žiwota wěčného.

W druhau Neděli po weliké Nocy.

Gako: Otče/ buď twé gméno poswěceno/ na listu 452.

KRystus Pán když na swětě obcowal/ pastýřem se owčiček gmenowal/ řka k potěssenj nám: Gá gsem gistě ten dobrý pastýř sám. ¶ Dobrý pastýř po tom se poznáwá/ když dussi swau za swé owce dáwá/ chtě ge sobě mjti/ smj pro ně dobrowolně vmřjti. ¶ Ale nágemnjk pak w tom se měnj/ y každý kdož pastýř dobrý nenj/ wážj hrdla swého/ nebo negsau wlastnj owce geho. ¶ Wida přicházegjcýho wlka/ opausstj owce/ a hned vmlká/ dá se w vtjkánj/ wlk pak lapá/ a owce rozhánj. ¶ Nágemnjk pak ten proto vtjká zacpá vsta, mlčj, nic neřjká/ za ně se nebogj/ neb gen o gegich vžitek stogj. ¶ A tak když o owce nestará se že gest nagemnjk/ hned poznáwá se/ y gisté znamenj/ neb gemu do owčiček nic nenj. ¶ Gá gsem gistě ten dobrý pastýř sám/ a wssudy wssecky owčičky swé znám/ ony též

gsauce mé / wždycky každého času znagj mne. ¶ Gakož mne zná můg Otec rozmilý / tak y gá znám owce w každau chwjli / wěřiti wám slussj / že kladu za mé owce dussi. ¶ Prawjmť také nynj y toto wám / že gá gesstě giné owce mám / genž předzwěděne sau / kteréž z tohoto Owčince negsau. ¶ Y tyť také musým gá přiwesti / do mého owčince vwesti / giž nastáwá ten čas / že ony budau slysseti můg hlas. ¶ A budeť geden owčinec z owcý těch / ano také y geden pastýř wssech / wjra, též geden křest / gakož náss milý Pán Bůh geden gest.

W třetj Neděli po Weliké Nocy.

Gako: Krystus Gežjss Nazaretský / 252.

POpsal gest milý swatý Jan / co gest Spasytel Krystus Pán / k Včedlnjkům powěděl swým / promluwiw tuto řeč k njm: ¶ Včedlnjcy mogi milj / w krátkém času, w malé chwjli / ey giž wy mne nevzřjte / neb mne na čas stratjte. ¶ A opět maličko zase / vzřjte mne w krátkém čase / neb gdu k nebeskému Otcy / chtě wám wssechněm spomocy. ¶ Tehdy geho Včedlnjcy / těmto slowům se diwjcý / řekli wespolek k sobě pak / co gest to že nám dj tak? ¶ Maličko mne nevzřjte / a opět mne zas vzřjte / neb gá (pry) gdu k Otcy mému milému nebeskému. ¶ Na tom sau se zastawili / Včedlnjcy a prawili: Co gest / že dj maličko nám? newjme co prawj Pán. ¶ Ráčil Pán Gežjss poznati / že se ho chtěli optati / coby těmi slowy mjnil? y hned k nim řeč včinil; ¶ O tom se tážete, gá znám / mezy sebau, že sem řek wám: maličko mne nevzřjte / a opět mne vzřjte. ¶ Gistě,

gistě

giſtě tot wám prawjm/ když wás zde ſmutné zůſtawjm/ že wy budete kwjliti/ plakati, žaloſt mjti. ¶ Ale tento ſſálený ſwět/ proti tomu wſſe čině zpět/ ten čas ſwého hořě zbude/ a radowat ſe bude. ¶ Wy ſe budete rmautiti/ w teſkliwoſti gſauc tauziti/ ale wáſs zármutek, žaloſt/ obrátj ſe wám w radoſt. ¶ Gakož y Žena když rodj/ plod ſwůg z žiwota wywodj/ zármutek má pro ſwau boleſt/ neb hodina gegj geſt. ¶ Ale když porodj dítě/ žaloſt w radoſt změnj hbitě a hned na tu ſwau boleſt nic/ giž nepamatuge wic ¶ A to pro welikau radoſt/ že Bůh ſlyſſel gegj žádoſt/ od zármutku wyſwobodil/ když ſe člowěk narodil. ¶ Protož y wám také nynj/ zármutek ſe mnohý činj/ ale gá opět wzřjm wás/ než pomine maly čas. ¶ A tuť ſe bude w tom čaſe/ radowati ſrdce waſſe/ a radoſti waſſj žádný/ neodegme wám žadný.

W čtwrtau Neděli po Welikě Nocy.

Gako: Kdo ſwé dítky miluge.

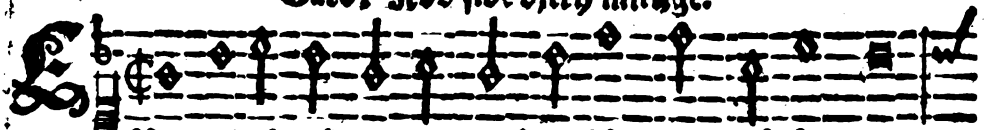

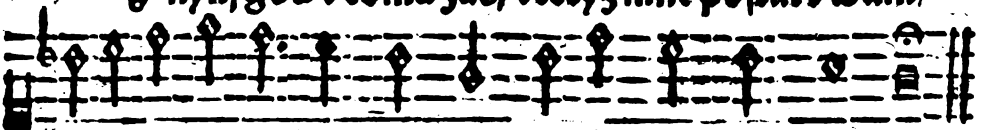

¶ Ale že tyto wěcy/ powěděl gſem wám teď/ zármutek wy z toho wětſſj/ na ſrdcy máte hned. ¶ Ey gá prawdu wam/ pro wžitky waſſe/ abych odkud gſem wyſſel/ tam/

tam/ gá odssel zase. ¶ Nebo neodegdulit/ kdež swého Otce mám/ s wámi w těłu budulit/ těssitel nepřigde k wám. ¶ A pakli že odegdu/ do swé własti miłé/ gakž w radost/ w słáwu wegdu/ possli ho wám té chwjle. ¶ A když přigde, budeť on swět z hřjchů trestati/ błaze gistě wssem kteřjž proň/ chtj hřjchůw přestati. ¶ Potom y z sprawedlnosti/ kteréžto nemagj/ a z saudu wssj prawosti/ na něgž w swětě nedbagj. ¶ Z hřjchů zagisté proto/ že we mne newěřj/ w té newěře wjm toto/ že zahynau někteřj. ¶ Ale z sprawedlnosti/ neb gdu k Otcy w nebe/ a giž wjc w té smrtedlnosti/ neokáži sebe. ¶ Z saudu pak také tjže má býti wáženo neb tohoto swěta knjže/ giž gest odsauzeno. ¶ Gesstě mnohé wěcy mam/ na swětło wynesti/ a nynj młuwiti wám/ ale nemůžte snesti. ¶ Wssak když plný miłosti/ duch prawdy přigde ten/ naučjť wás w dokonałosti/ každé prawdě w ten den. ¶ Nebť nebude nikoli młuwit od sebe sám/ než což vsłyssjkoli/ odemně, zwěstugeť wám. ¶ A které wěcy magj/ budaucně přigjti/ ty se wám pak w známost dagj: hned po mém odgitj. ¶ Wsse/ cožkoli Otec má/ méť gest, k tomu se znám/ ey z mého wezmeřek gsem gá/ a pak zwěstugeť wám.

W pátau Neděli po Weliké Nocy.

Gako: A na zemi budiž lidem.

BEstiť dnessnj swaté čtenj/ w dwakrát osmém położenj/ v swatého Jana psáno/ aby było wssem zpjwáno. ¶ Budeteli Otce mého/ na mne, na wás łaskawého/ we gménu mém zač prosyti/ máť wám gistě dáno býti. ¶ Podnes ste nic neprosyli/ gménem mým/ ač ste wěřili/ že

wám

wám wſſe můž včiniti/ zač wy ho můžte proſyti. ¶ Geſtli chcete nětco bráti/ a z darůw ſe radowati: proſte s chutj/ a wezmete/ radoſt plnau mjt budete. ¶ Toť ſem wám mluwil w přjſſlowjch/ gakž pak koli w krátkých ſlowjch/ přigde čas, že nic mluwiti/ w přjſſlowjch nebudu mjti. ¶ W přjſſlowjch nebudu mjti/ ničehož k wám wjc mluwiti: ale zgewně wám o Otcy zwěſtugi přediwnau mocý. ¶ W ten den gménem mym proſyti/ budete, a ſe těſſiti/ nedjm že za wás proſyti budu, co wy chcete mjti. ¶ Nebo Otec wás miluge/ pěkně ſe k wám wkazuge/ že ſte wy mne milowali/ z Otce poſſlého wyznali. ¶ Neboť ſem od Otce wyſſel/ když ſem na tento ſwět přiſſel: Swět zaſe opauſſtjm nynj/ a gdu k Otcy té hodiny. ¶ Řkauce gemu Včedlnjcy/ geho wěrnj milownjcy/ ey hle nynj zgewně mluwjſs/ a w přjſſlowjch nic neprawjſs. ¶ Nynj tomu rozumjme/ y že wſſechno wjſs widjme: Netřebať by ſe tě tázal/ někdo, neb nětco wkázal. ¶ Z tohoť ſamého widjme/ a giſtě tomu wěřjme: že ſy Syn od Boha wyſſel/ a k ſpaſenj na ſwět přiſſel. ¶ Weljſs ſe Pane modliti/ a we gménu twém proſyti/ deg ſe gak ſluſſj modliti/ a s radoſtj wproſyti/ Amen.

W ſſeſtau Neděli po Weliké Nocy.

Neb: w Neděli po Wſtaupenj. Gako: Otče náſs miłý Pane.

Dyž přigde wtěſſitel/ kteréhož gá poſſli k wám: gſa wáſs miłý Spaſytel/ o wás peči, ſtaroſt mám.. K°/ Achcy od Otce mého/ ducha prawdy poſlati/ abyſſte ſkrze něho/ mohli prawdu poznati. ¶ Ten od Otce pocházý/ též y od Syna geho: a nikda neodcházý/ geden

z nich

z nich od druhého. R°/ A tak ſwědectwj o mně/ on bude wydáwati/ wám, genž budete po mně/ ſlowo čtenj kázati. ¶ An y wy ſwědkowé teď/ toho budete ſami: nebo od počátku hned/ ſemnau gſte, a gá s wámi. R°/ Očitě ſte widěli/ diwy, y ſkutky také/ a w ſwé vſſi ſlyſſeli/ mé řeči wſſeligaké. ¶ Ty wěcy mluwil ſem wám/ byſſte ſe nehorſſili: neb to dobře wjm a znám/ gak ſe mně protiwili. R°/ Tak také w prawdě w ten den/ bude ſe s wámi djti/ z obcý poženau wás wen/ to máte w ſkutku mjti. ¶ Ale přigdeť také čas/ toto wám dáwám znáti: že každý kdož zabj wás/ bude ſe domnjwati: R°/ Žeby tjm Pánu Bohu/ poſlaužil doſtatečně/ to powěděti mohu/ zmeylen bude konečně. ¶ A to proto činiti/ budau wám zloſtnj židé: w tom s nimi ſpolek mjti/ magj tyranſſtj lidé. R°/ Neb práwě nepoznali/ Otce mého miléhо/ ani mne nepřigali/ w řeči čtenj ſwatého. ¶ Ale tyto wěcy wſſak/ mluwil ſem wám, mám za to: kdyžby přiſſel ten čas pak/ že wy ſe také na to. R°/ Cožkoli kdy mluweno/ hnedky rozpomenete/ nic nebude chybeno/ mogj milj pomněte. ¶ Že ſem gá wám powěděl/ což geſt mělo přigjti: a to wſſe předpowěděl/ prw než ſem chtěl odgjti. R°/ Čehož od počátku ſyc/ gá ſem byl nemluwil wám/ neb geſſtě neſſedſſj pryč/ byl ſem s wámi wždycky ſám/ Amen.

Na Slawnoſt Seſlánj Ducha Swatého.

Gako: W ſkřiſſenj Spaſytele ſwého na liſtu 223.

SEſlánj Ducha Swatého/ ſlawjc hod dneſſnj z daru Božjho/ kterýž geſt widomě, z hůry ſeſlán na Apoſſtoły: Gakžto oheň brzký zapalil geſt ſrdce wſſech

wěr-

wěrných / aby vwěřili. ¶ Neb gest gim to byl rozkázal / Mistr gich Pán Gežjss vkřižowaný / kdy gest měl odgjti / a na nebe k Otcy wstaupiti: Od Jeruzaléma nechoditi / ale čekati / slibu Otcowa. R° / Protož mu wzdegme chwálu, wssickni s Angely / neb gest ráčil trpěti za nás / ať nám ráčj dáti Vtěssitele Ducha Swatého. ¶ Apossstolé když mluwili / národowé rozličnj se diwili / neb od nich mluwjcých / přirozenau řeč swau slysseli: Widauc diwy, slyssjc gazyky, vžásli se byli: diwná moc Božj! ¶ Prosmež Otce nebeského / genž nám stwořil w těle dussi rozumnau / y geho milého Syna z Panny narozeného: Vkřižowaného, w nebe wzatého / y Ducha Swatého. R° / Protož my wssickni spolu wolegme k němu srdcem, vsty / sladkým spjwánjm / ať nám ráčj dáti vtěssitele, Ducha Swatého. ¶ Degž nám, tě Bože prosýme, dnes Ducha Swatého dobrotiwého / byť on swým vměnjm, z srdcý nassjch wyplel newěru: a naučil nás wssemi dary swými se sprawowati / tohoto wěku. ¶ Bychom se w wjře srownali / ffalessných Prorokůw se wystřjhali / a skutky dobrými / wjru swau wždy ozdobowali. Nynj zde w milosti žiwi sauce / tobě slaužili / potom kralowali.

Gako: Krystus Gežjss Nazaretský. na listu 255.

SLowa v swatého Jana / w Ewangelium zapsána / w dwakrát sedmém rozdělenj / buďte nám k rozweselenj. ¶ Gestli mne kdo milowati / bude: budeť ostřjhati / slowa má / gež gsem podáwal / bych wssem k spasenj pomáhal. ¶ Tohoť Otec dobře znáti / bude, gak y milowati / k tomuť společně přigdeme / a v něho zůstaneme. ¶ Tenť

pak kdo mne nemiluge / o slowa má nepečugě / aby ta měl ostřjhati / na mne slussný pozor dáti. ¶ A slowo kteréž slyssjte / (zle, gestli ginač myslite) nenj mé, ale gest slowo / kteréž mne poslal, Otcowo. ¶ Totoť gsem wsse mluwil s wámi / přebýwage mezy wámi. Giž dýl s wámi přebýwati / nebudu, ni rozmkauwati. ¶ Utěssitel pak Duch Swatý / sedmerým darem bohatý / geyž possle Otec gménem mým / bych byl od wás zwelebeným; Onť wás wsse wyučowati / bude, a připomjnati / wssecko co sem wám mluwjwal / když gsem s wámi zde přebýwal. ¶ Pokog wám zde zůstawugi / pokog wám můg odkazugi / ne gako swět pokog dáwá / tak gá; můg wěčně zůstawá. ¶ Nermutiž se srdce wasse / znagjce mne Messyásse / aniž se také lekegte / mužně sobě počjnegte. ¶ Slyssseli ste co sem řekl wám, že gdu a zase přigdu k wám / kdybysste mne milowali / w tom byssste se radowali / že sem wám to prwé řekl / by se z wás žádný nelekl / že se beru k Otcy swému / mne wětssjmu wám milému. ¶ A nynj sem wám powěděl / aby każdy prwé wěděl / moh y tém wěcem wěřiti / kdy se budou počád djti. ¶ Giž mnoho s wámi mluwiti / nebudu: neb mussým gjti / gdež y knjže swěta toho / na mně nemage ničeho. ¶ Ale by swět, že miluge / Otce, znal, k němuž putugi / gaké mi dal poručenj tak činjm bez přerussenj. ¶ Když tě Boże miluge me! a kásku prokazuge me / slowa twého ostřjhánjm / swaté wůle splňowánjm. ¶ By knjže tohoto swěta / (neb syc po nás bude weta /) na nás nic nenalezalo / coby tě Boże hněwalo / Amen.

W pr-

W prwnj Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Spomozyż mi z mého hoře.

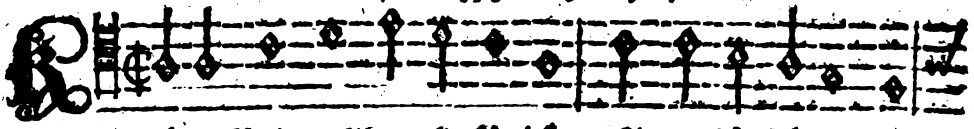

Kyſtus Pán náš/na każdý čas/ſám mikoſtdný gſauc/

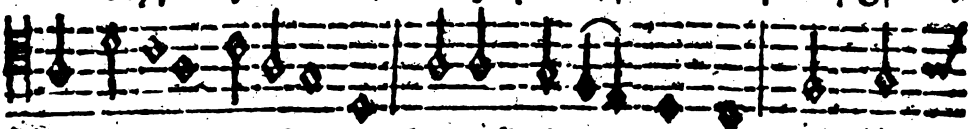

y nás mjle/każdé chwjle/wede k tomu a řkauc: Buď mi/

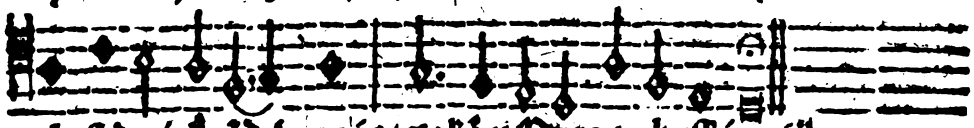

loſtdný każdý z wás/gakż y Otec nebeſký wáš.

¶ Ey ngſuďte/ a netupte/rak chce Pán Bůh mjtj/ odſauzenj/ potupenj/ nechcetelj býti, nýbrz odpuſtte prawj Pán/ a bude odpuſſtěno wám. ℣ Dáweyte téż/ a każdý wěz/że bude dáno zas/ hneďky tomu/ gak geſt komu/ zapúgčil w ktery čas/mjru plnau natlačenau/wrchowatě odměněnau. ℣ Tu hned zaſe/ w kůna waſſe/bez meſſkánj dadj/ s prawau wěrau/gakau měrau, wy měřjte rádi tau wám bude odměřeno/ wrchowatě odměněno. ℣ Potom gim pak/ řkauce k nim tak/ podobenſtwj prawil/ że zlý zlého a hřjſſného/nelze by naprawil/nemohauc k ctnoſtem přiweſti/ gak ſlepý ſlepého weſti. ¶ Neb zle půgda/ w gámu přigdau/gſauce ſlepj oba/ zahynauti wpadnauti/ muſý ta oſoba/ genż newidě koho wodj/ y ſebe. y geg zawodj. ¶ Wěc geſt giſtá/że nad Miſtra/ Včedmjk nenj/ byt byl ſtálý/ dokonalý/ w ſlutku,

y w včenj/ tak gen gako mistr geho/ bera sobě přjklad z ně-
ho. ¶ Co pak gakau/ mrwu takau/ w oku bratra widjss/
břewna mjti/ ge nosyti/ za to se nestydjss/ kterézť wlastnjm
oku wězý/ a tebe náramně těžj. ¶ Y kterak pak/ ty můžeš
tak/ řjcy bratru twému/ a tě patře/ milý bratře/ oznamu-
ge gemu/ vzřel sem w twém oku mrwu/ prosým tě, ať gi
wywrhu. ℣ Gaká bjda/ sám newida/ w oku břewna twé-
ho/ chceš wynjti, a woditi/ gsauc slepý/ slepého/ pokrytče
protři oko twé/ a wywrz neyprw břewno swé. ℣ Pak
widauce/ prohlednauce/ bratra twého mrwa/ wywrže-
na/ wytržena/ můž býti teprwa/ tak když sám naprawen
budeš/ gey též naprawiti můžeš.

W druhau Neděli po Swatém Dúchu.

Gako: Zhlubokosti mé těžkosti/ neb gak notowáno.

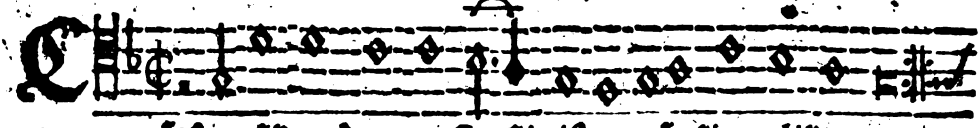

Zlowěk geden gest včinil/ wečeři welikau/
Pod tjm prokázal a minil/ dobrotu wsselikau.

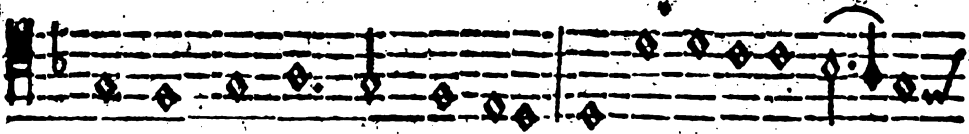

A/ A wečeři mnohých powolal/ na služebnjka zawo-

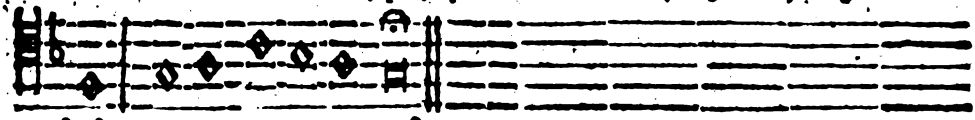

lal/ gemu oznamowal.

¶ Giž gest hodina wečeře/ běžiž bez meškánj. Ať se kaž-

dý

dý ke mně beře/z těch genž gsau pozwánj. R°/Ržka, powěz gim na mém mjstě/ poďtež neb giž wssecko čistě/ hotowo gest gistě. ¶ Y počali se společně/ wssickni wymlauwati. Že gjt nemohau konečně/ tak se omlauwati. R°/ Odbyli posla gak chtěli/ wýmluwu galowau měli/ přigjti nechtěli. ¶ Prwnj řek mu, kaupil sem wes/ chcy gi rád widěti. Protož potřebj gest mi dnes/ na nj pohleděti. R°/ Mám rychle spěssně wygjti/ gi wssecku pilně spatřiti/ hleď mne wymluwiti. ¶ Druhý řek, wolůw spřeženj/ patero sem kaupil: musým gjt k gegich skussenj/ bych se newokaupil. R°/ Též gjti mau nemožnost zneg/ Pánu swému tu spráwu deg/ mne wymluwna měg. ¶ Giný wýmlauwati se gal/ nechtjce též gjti. Ržkauce: že sem ženu pogal/ nemohu přigjti: R°/ Slauha se domu wracowal/ Pánu swému to zwěstowal/ wssecko wyprawowal: ¶ Y rozhněwaw se welice/ čelednj Otec ten: řekl o můg služebnjče/ wygdiž ty rychle wen. R°/ Wssudy kde gest která cesta/ na rynky, vlice města/ wěz wůle má gest ta: ¶ Aby mdlé, kulhawé, chudé/ slepé, shledal wssudy: vweď sem, neb snad dům bude můg, naplněn tudy. R°/ Ržekl služebnjk, Pane můg wykonal sem ten rozkaz twůg/ wssak pln nemáss dům swůg. ¶ Dj mu hned Pán času toho/ wygdi zas na cesty/ mezy ploty, kdež gen koho/ budess moct nalezti. R°/ Nagda přinuť w dům můg wgjti/ aby se moh naplniti/ to gá chcy tak mjti. ¶ Nebť prawjm wám pod wěrau mau/ že žádný z mužůw těch. Kteřjžto powoláni sau/ snad ani geden z wssech. R°/ Wečeře mé neokusý/ za newděčnost to gim slussj/ wzdalenj být musý.

Wtře-

W třetj Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Budiž slawně weleben. na listu 544.

EY přibližowali se / chwátali a brali se / ku Pánu G[illegible]ssowi / k Krystu Messyássowi. ¶ Zgewnj, teynj h[illegible]njcy / Zákona přestupnjcy / neb se polepssit chtěli / [illegible] áby ho slysseli. ¶ A hle Včitelowé / též y Faryzeowé / te[illegible]dáž přitomnj sauce / reptali sau, a řkauce: ¶ Ten[illegible] Krystus hřjssnjky / a Božj protiwnjky / přigjmá / a gj s ni[illegible] gako s přátely swými. ¶ Pán Gežjss srozuměl gim / [illegible] hnedky powěděl k njm / chtě s nimi činit o to / podobe[illegible]stwj řka toto: ¶ Kterýž gest z wás člowěk to / genž [illegible]ce owec sta[illegible] stratilby z nich gedinau / tu owčičku ne[illegible]nau. ¶ Zdaliž gich neopausstj / na horách a na pausst[illegible] dewět dewadesáti / a gde gedné hledati. ¶ Kterážto [illegible] hynula / od počátku mu minula / hledá, chodj, kudyž [illegible] dokudžby nenalez gi. ¶ Gakž bude nalezena / hned [illegible] swá ramena / wložj, a se raduge / k domowi přibližuge. [illegible] A přigda domůw swolá / swých přátelůw powolá / y [illegible]sedy swé milé / řka gim: ey této chwjle: ¶ Radůgte se [illegible] semnau / neb sem owcy stracenau / nalez, kteráž mi by[illegible] zhynula se stratila. ¶ Prawjmť wám, že tak dosti / [illegible]de w nebi radosti / nad gednjm hřjssnjkem pak [illegible] po[illegible] činjcým wssak. ¶ Wjce nežli nad těmi / sprawedliw[illegible] wssemi / genž pokánj swatého / nepotřebugj geho. ¶ An[illegible] zas, která žena / magjcý swého wěna / deset hřiwen stř[illegible]ných / dobrých y také bernych. ¶ Wssak gednu z [illegible] stratice / zdaliž nezazže swjce / w swém domu vmetagic[illegible] pilně stráty hledagic. ¶ Ažby gi nalezla zas / což na[illegible]

dal[illegible]

dauce hned w ten čas/ swolá swé přjtelkyně/ wssecky ctné hospodyně. ¶ Ržkauc, semnau se radůgte/ weselé sauc/ hodůgte/ neb mi se nawrátila/ hřiwna, giž gsem stratila. ¶ Tjm pak zawřel Krystus Pán/ řka: takť gistě prawjm wám/ radost bude weselj/ před Božjmi Angely. ¶ To nad gednjm hřjssnjkem/ welikým Božjm dlužnjkem/ zde pokánj činjcým/ wjc hřessit nemjnjcým.

W čtwrtau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: A na zemi budiž lidem.

Dawá spráwu Lukáss swatý/ gak o tom znj rozdjl pátý/ že se na Gežjsse walil/ Zástup by ho z slowa chwálil. ¶ On v Genezaretského/ staw neb Tyberyatského/ gezera tak nazwaného/ syce moře řečeného. ¶ Vzřel dwě lodj stogjcý/ bljž břehu zahálegjcý: Nebť byli z nich wstaupili/ rybáři: sýti čistili. ¶ Z těch na gednu ze dwau wstaupil/ kterauž sobě Ssimon kaupil/ prose, aby pomaličku/ trh od země na chwjlčičku. ¶ Od země sa odwezeny/ zástup pěkně spokogený/ z lodj vče/ napomjnal/ k dobrému: zlé zapowjdal. ¶ Dovčiw, dj k Ssimonowi/ potom řčenému Petrowi: vhljdáss wěř mi nowinu/ odwez gednom na hlubinu. ¶ A wy ginj Towaryssi/ zedrané sýti stwrdiwssj/ rozestřete na lowenj/ budeť hogno kde nic nenj. ¶ Odpowěděw Ssimon Pánu/ řka: přes celau noc až k ránu/ nespořiwsse práce žádné/ zbjrali sme sýti prázdné. ¶ A wssak Pane k slowu twému/ wssj poctiwosti hodnému/ chcyť w hlubině rozestřjti/ sýti, a znowu lowiti. ¶ To včiniwsse, shrnuli/ množstwj ryb/ a pokynuli/ na Towarýsse, genž byli/ na druhé lodj lowili. ¶

By

By k nim s snažnau pospjchali/ pomocý, neb se trhaly/ sýti nedáwno stwrzené/ giž množstwjm ryb naplněné. ¶ Nemesskali pomáhati/ ryb na lodj nabjrati: obě lodj naplnili. ¶ Spatřiw Petr co se zběhlo/ skři kaž wssudy rozlehlo/ diwem welikým sa zděssený/ hrůzau wssecek omámený. ¶ Pánu k nohám pad pokorně/ spiaw ruce řekl důwěrně/ rač odemně odstaupiti/ hřjssného bázni zbawiti. ¶ Hrůzau Jan a Jakub takau/ obkljčeni byli, gakau/ Petr strnul: wssech gediná/ sstiastný low hrůzy přjčina. ¶ Nechtěg se Petře lekati/ dj Gežjss budess lapati lidj: řemeslo proměnjss/ mnohým k spasenj poslaužjss. ¶ Lodj ku břehu přiwezsse/ wssecko na nich opustiwsse/ hned se za Pánem pustili/ Pána se wjc nespustili. ¶ Twé ó Bože powolánj/ působ w nás také pokánj/ bychom hřjchy opustili/ tobě, a ne gim, slaužili/ Amen.

W pátau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg. na listu 399.

CO se dnes k spěwu podáwá/ gestiť Mataussowa spráwa/ w geho pátém položenj/ Ewangelického čtenj. ¶ Nenjliť wasse hogněgssj/ sprawedlnost, a dospělegssj/ nežli Faryzeůw byla/ a na se lidem swjtila. ¶ Práwjm wám, že se minete/ s nebem, a ginam půgdete/ kam se wssickni dostáwagj/ genž se na zlost wydáwagj. ¶ Řčeno starým, nezabigess/ krwe lidské neproligess/ gak ste o tom prw wěděli/ neb ste častěgi slysseli. ¶ Gestliby pak někdo zabil/ a člowěka wraždau skazyl/ tenť se před saudcem stawiti/ má, a z wraždy winen býti. ¶ Gá pak prawjm

kdo

kdo se hněwá na bratra, a lásky nemá k němu, tenť se má stawiti k saudu, z hněwu winen býti. ¶ Adoby pak postaupil dále / snášeliwost měw na mále / řekby: Rácha, k raddě státi má, z hany odpowjdati. ¶ Gestliby někdo newážně / bratru swému řekl: Blázne / tenť bude gistě museti / oheň pekelný trpěti. ¶ Gestliby dar obětowal na oltář, a pamatowal / že se bratrem nesrownáwáš / neb mu k hněwu dopomáháš. ¶ Nechaw daru před oltářem / před Knězem, y před Jarářem: gdi se prw s bratrem srownati / a potom obětowati. ¶ Máš li koho odpornjka / w žiwotě protiwnjka / hleď se s njm rychle smjřiti / a dokud čas spokogiti. ¶ By tě snad saudcy protiwnjk / nedal, a geho služebnjk / nepodal tě do wězenj / w němž rozkosse žádné nenj. ¶ Tot prawjm, můžeš tjm býti / gist, žeť nebude wygjtj / dáwno (tak gest nařizeno /) až wsse bude zaplaceno. ¶ Rač nás Bože posylniti / a wšjm dobrým rozhogniti / bychom od hněwu přestali / tobě se tišj dostali / Amen.

W šestau Neděli po S. Duchu.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

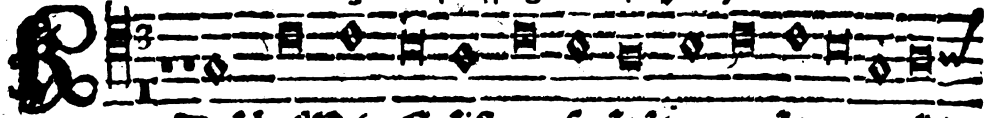

Dyž byl Pán Gežjš na swětě / w zymě / ano také

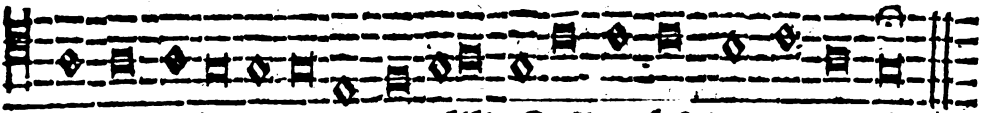

w létě / lidé se za njm walili / starj, mladj geg chwálili. Neb některé wzdrawowal / sluch, zrak, rozum nawraco-

wal/ a w čem mohł posylňowal/ ljtost ke wſſem prokazowal. ¶ O té ljtosti Gežjſſe/ tak Ewangelista pjſſe/ swatý Marek w dneſſnjm čtenj/ nám Křestianům k potěſſenj. ¶ Když zástup byl welmi mnohý/ neměl co gjsti nebohý/ přiwolaw Pán Gežjſs k sobě/ Včedlnjky swé w té době. ¶ Ljto mi Zástupu, dj gim/ neb giž, o čemž gá dobře wjm/ po tři dni v mne trwagj/ aniž coby gedli, magj. ¶ A rozpuſtjmli ge lačné/ domůw, přigdau welmi pracně/ a sſrad na ceſtě zemdlegj/ zwlášſt genž daleko bydlegj. ¶ Odpowědj Včedlnjcy/ gako se tomu diwjcý/ odkud tyto naſytiti/ chleby zde na pauſſti wzýti? ¶ Y otázal gich Pán zaſe/ kolik chlebůw máte? ptám se. Oni pak řekli prawjce/ toliko ſedm, nic wjce. ¶ Y hned zástupu přikázal/ na zem ſednauti rozkázal/ a wzawſſe ſedm chlebůw těch/ požehnal gich společně wſſech. ¶ A když pak Bohu djky wzdal/ lámal, Včedlnjkům swým dal/ by zástupu předkládali/ což sau hnedky wykonali. ¶ Měli y ryb hrſtku malau/ Pán Gežjſs wzdaw Bohu chwálu/ y ty kázal roznoſyti/ a zástupu předložiti. ¶ Y gedli až do ſytoſti/ málem naſycenj doſti/ nad to sebrali což było ſedm koſſůw drobtůw zbylo. ¶ Było geſt pak genž gedli těch/ okolo čtyř tiſýcůw wſſech/ gesſtě ženy také děti/ negſau k tomu počtu wzati. ¶ Y rozpuſtil ge hnedky Pán/ gſa giž zástupu w známoſt dán/ kterýž ráčil naſytiti/ a tudy swau moc zgewiti.

W ſedmau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: A na zemi budiž lidem.

Gak nás Gežjſs opatruge/ Swatý Matauſs wypra-
wuge/ w swém Ewangelitſkém čtenj/ kde geſt ſedmé

roz-

rozdělenj. ¶ Pilně se ſwodnych warugte / Prorokůw: těch se ſtrachugte / genž k wám w owčjm přichazegj / rauſſe. a tjm wlka kregj. ¶ Ty geſtli chcete poznati / vmegte se ohljdati / na owoce geż wynáſſj / toť ge gacy gſau pronáſſj. ¶ Zdaż hrozny z trnj zbjragj / kteřj winice kopagj: a zdaż Jſky na bodlačj / ſproſtj hledagj ſedlácy: ¶ Dobrý ſtrom dobré wydáwá / owoce, a neſklamáwá: zlý ſtrom zlé owoce neſe / gak w zahradě tak y w leſe. ¶ Zlý ſtrom geſſto nic hodného / nenese. ani dobrého / ſekerau bywá porazen / a do plamene vwržen. ¶ Tedy gak ſem giż powěděl / aby o tom każdý wěděl / máte na ně pozor dáti / z owoce ge poznáwati. ¶ Neb ne każdoż mi řjká Pane / do nebe se hned doſtane: než kdo wůli Otce mého / plnj: Nebe bude geho. ¶ O kyż wſſickni gak widjme / a doſti giż rozumjme / chceme se těch warowati / genž nás ſměgj ſwozowati. ¶ Genž nás ráčjſs wyſtřjhati / deg na wſſecko pozor dáti: rač ty wlky wigewiti / a wſſem wěrným zoſſkliwiti.

W oſmau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Hoſpodine vſlyſs hlas můg. na liſtu 399.

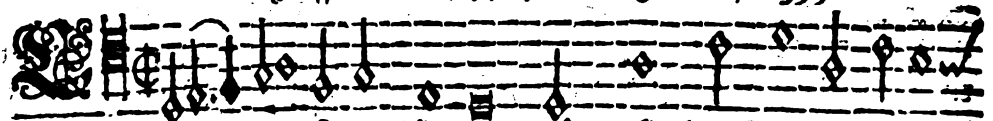

Ukáſſowo ſwaté čtenj / w dwakrát oſmém położe-

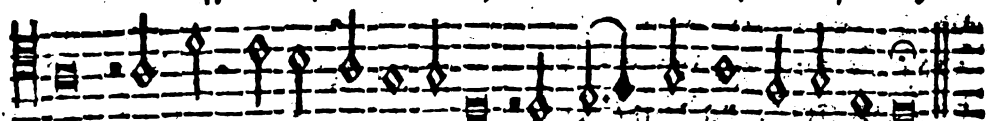

nj / toť nám pěkně wypiſuge / co dnes każdý wyſpěwuge.

¶ Byl člowěk geden Bohatý / měl wládaře, genž z Au-

traty / přjlissné Pánu obwiněn / byl, a syce w skutku winen. ¶ Kterýž ho powolal k sobě / řka: co to slyssjm o tobě? že gsy můg promrhal statek / mage wssak wsseho dostatek? ¶ Z wládařstwj mi počet wydeg / cos vtratil z swého dodeg: neb déle wládařem býti / nemůžess: gá swé chcy mjti. ¶ Wládař skormaucen na mysli / gedno sem, giné tam myslj / newj se čeho chytati / kde gaké prostředky bráti. ¶ Ach! což nebohý včinjm? Pán mi wládařstwj. gak widjm / beře: nemohu kopati / stydjm se ach! ach! žebrati. ¶ Wjm co počnu, co vděłám: hned sobě přátel naděłám / genž by mne potom přigali / a v sebe mjsto přáli. ¶ Y zwolal wssecky dłužnjky / Pána swého s Restantnjky / by s nimi aučet včinil / na to gda co prw vmjnil. ¶ Wzaw prwnjho řekl k němu: co sy dłužen Pánu mému? powěz ať se poznamená / tam kde chyby býti nemá. ¶ A on řek: sto tun olege: sedni, dj wládař, (naděge / dobrá!) napjss połowicy / newstáwage s té ławicy. ¶ Ržek potom také k druhému: co sy dłužen Pánu mému? kterýž sto korcůw pssenice / řekl: negsemť dłužen wjce. ¶ Gemuž kázał reystra wzýti / a osmdesát włožiti / dwadceti pak přemazati / by měl nač pamatowati. ¶ Z skutku tak opatrného / chwálil Pán wládaře swého / že chytrau opatrnostj / poradil sobě w těžkosti. ¶ Neb ti genž se objragj / s swětem, maudřegssj bývagj / w swých wěcech nad syny swětła / takť gest maudrost Božj řekła. ¶ Protož dokłádá: wám prawjm / a co k dobrému gest. radjm / čiňte sobě z neprawosti / mamony wssech přátel dosti. ¶ Aby kdybysste zhynuli / a swým se sstěstjm minuli / do swých wás bytůw přigali / łásku wassi

spo-

ſpomjnali. ¶ Tak bychom wſſickni dělali/ k tobě ſobě pomáhati/ Gežjſſi rač pomáhati/ k mdlobě pomoc přidáwati.

W dewátau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Slunce zapadá za horu.

W Lukáſſowa čtenj ſwatém/ djlu pak dewatenáctém/ přediwnau nowinu čteme/ giž ſobě proſpěwugeme. ¶ Že když ſe Pán z hůry ſnjžil/ a giž ſe k městu přibljžil/ vzřew město nad njm plakal/ w němž mnohý radoſtj ſkákal. ¶ Rzka: geſſto kdyby ty znalo/ a na to ſe ohljdalo/ co tě někdy má potkati/ cožby nepřeſtalo lkáti. ¶ ¶ Zwláſſtě w těchto twých radoſtech/ newěda nic o těžkoſtech: ale žalоſtiť vbýwá/ proto žeť ſe to vkrývá. ¶ Nebo na tě dnowé přigdau/ a nepřátelé ſe shrnau/ kteřjž tě walem otočj/ a náſyljm ze wſſad ſkljčj. ¶ Tak ſe k tobě zachowagj/ že tě hned s zemj ſrownagj/ y ſyny twé genž gſau w tobě/ nemyſljc o této době. ¶ W tobě pak (mějg to znamenj) nezůſtane na kamenj/ kámen: že ſy nepoznalo/ což ſe w nawſſtjwenj dálo. ¶ Wſſed do města wſſel do chrámu/ by ceytili geho rámu/ prodawačj, gež wymjtal/ a ſtolky gegich přemjtal. ¶ Rzka gim: geſtiť tak napſáno/ a wám dáwno vkázáno/ že dům můg, geſt dům modlenj/ w němž má býti Bůh vctěný. ¶ Wy ſte geg pak zohawili/ a kotrowſtau včinili/ peleſſj, w něm prowodjce/ kupectwj, a wſſe tůzníce. ¶ Potom pak s lidem pracowal/ a ten w chrámě wyučowal/ na každý den přicházege/ nepřátel nevcházege. ¶ O co my málo myſljme/ na to čeho newidjme! dey ſe na wſſe ohljdati/ Bože, a tebe ſe báti.

W de-

W deſátau Nedĕli po Swatém Duchu.

Gako: Kryſte genž gſy ſwĕtko y den.

MSlickni weſele zpjwegme/ a s wdĕčnoſtj ſpomjneyme/ ſwatého Lukáſſe čtenj/ čtauc oſmnácté położenj. ℟ Rzek Pán pĕkné podobenſtwj/ tegné wygewiw tagemſtwj/ k těm geſſto w ſebe dauffali/ a giným mi pohrdali. ¶ Dwa do chrámu wſtupowali/ člowĕkowé, by wzýwali/ Boha genž geſt wſſech wĕcý Pán/ Faryzeus a Publikán. ℟ Faryzeus ſám ſe ſobĕ/ zjbiw, powſtał w ſwé podobĕ: aby s chłaubau ſwau neprodlił/ takto ſe v ſebe modlił: ¶ O Bože! robĕť dĕkugi/ że negſem gako ſpatřugi/ mnozý dráčj, a ſmilnjcy/ neſprawedliwj lotřjcy. ¶ Gak y ten genž za mnau ſtogj/ s člowĕkem ſe potkat bogj/ známeg, a wĕdomeg hřjſſnjk/ wſſudy zawedený bjdnjk. ¶ Poſty dwoge zachowáwám/ w tyhodni deſátky dáwám/ ráď, a ſewſſj ochotnoſtj/ ze wſſeho co mám w ſwé mocy. ¶ Publikán zdaleka ſtoge/ Boha ſe nad ſebau boge/ nechtĕł oči pozdwihnauti/ ani k nebi pohljdnauti. ¶ Ale na hřjchy nařjkał/ a w ſrdce ſwé ſe potłaukał/ ĕka: Bože buď mně hřjſſnému/ miloſtiw: pomoz bjdnému. ℟ Prawjm wám, że nad onoho/ ten ſprawedliwĕgſſj mnoho/ z chrámu ſe domůw nawrátił/ kdež onen wſſecko potratił. ℟ Nebo każdý kdo popjná/ a nad giné ſe wypjná/ bywá swým časem ſnižený/ a v wſſech opowržený. ¶ Ale kdo ſe ponjžuge/ nad giné newyſtupuge/ tenť wſſudy ſwau chwálu mjwá/ od Boha powýſſen bywá. ℟ Dey ſe peychy wyſtřjhati/ Bože pokoře zwykati: bychom od tebe geyſſeni/ byli/ genž ſaudjſſ myſſlenj/ Amen.

W ge-

W gedenáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Pane Kryste Bože wěčný a nebeský Králi.

KDyž Pán Gežjss z končin Tyrských a Sydonských wyssel/ a k moři Galilegskému přissel/ to prostředkem končin desýti měst/ skrz Božský diw/ zeyskal chwálu y čest. ¶ Neb když sau mu přiwedli hluchého, a němého/ genž byl poseden od ďábla zlého/ prosyli swaté milosti geho/ aby wložil swau ruku na něho. ¶ A Pán hned když ho z zástupu saukromj dosáhl/ swými prsty w vssi geho sáhl/ a plinůw/ gazyka se dotekl/ wzhledsse k nebi/ wzdechl, takto řekl: ¶ Effeta, slowo genž se wykládá/ otewřiž se/ vssi slysste/ gazyk rozwěžiž se/ tak aby moh tento w každém čase/ y slysseti, y mluwiti zase. ¶ A ey hnedky otewřjny sau vssi hluchého/ rozwázán swazek gazyka geho/ tak že w okamženj slyssel zdráwě/ y mluwil zas swým gazykem práwě. ¶ Y včiniw Krystus Pán takowý přemocný diw/ a negsa chwály marné swětské chtiw/ přikázal gim, by to zatagili/ a žádnému o tom neprawili. ¶ Ale čjm wjce on gim poraučel, přikazowal/ a aby mlčeli rozkazowal/ tjm oni wjce rozhlassowali/ předewssemi gey wychwalowali. ¶ A nad obyčeg se tomu také y diwili/ dobře wssecko včinil/ prawili/ otewřel hluchým vssi k slyssenj/ rozwázal němým gazyk k mluwenj.

W dwanáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Slunce zapadá za horu.

SPjwegme co swatý Lukáss/ pjsse Ewangelista náss/ w dwakrát pátém položenj/ Ewangelického čtenj. ¶ O co gsau blahoslawené/ oči, Bohem obdařené/

kte-

kteréž co widjte widj/ a tomu se s wámi diwj. ¶ Neb prawjm wám, že králowé/ mnozý, gak y Prorokowé/ potom taužili dychtiwě/ a hledali žádostiwě. ¶ Aby co gste wy widěli/ a do vssj swých slysseli/ to též slysset, widět mohli: než widět, slysset nemohli. ¶ A hle geden Zákonjk wstal/ by Pána skusyl, se chystal/ řka mu: co Pane včinjm/ a žiwot wěčný obdržjm? ¶ A Pán genž o srdcy wěděl/ krátce gemu odpowěděl/ w zákoně co gest napsáno/ kterak čtess? mát býti známo. ¶ Což vslyssew, byl zastawen/ a krátkau řečj poražen/ proč ač/ se dosti vlekl/ wssak odpowjdage řekl: ¶ Boha swého milowati/ máss, a k němu přikládati/ dussi, srdce, y mysl swau/ k wsseliké službě hotowau. ¶ Máss bližnjho také swého/ tak gako sebe samého/ bezelstně wždy milowáti/ w potřebě mu pomáhati. ¶ Dobřes, dj Gežjss, powěděl/ gaks pak o tom prwé wěděl. Protož gestli chcess žiw býti/ nauč se to skutkem plniti. ¶ Ale on osprawedlniti/ chtě se tu, a očistiti/ řekl: kdo mým bližnjm bude/ na něhož ta láska půgde? ¶ Gemužto Pán w podobenstwj/ odpowěděl, a tagemstwj/ welké ráčil wyložiti/ wsse prawé lásce naučiti. ¶ Ssel člowěk z Jeruzaléma/ do Jerycho, mezy dwěma/ městy, vpad mezy lotry/ zlé přjhody horssj kmotry. ¶ Neb chudátko oblaupili/ a wsse pobrawsse, zranili/ odessli, tak zraněného/ nechawsse sotwa žiwého. ¶ Dálo se, že Kněz tauž gistau/ někam se odbjral cestau/ widěw geg stranau se wyhnul/ aby zraněného minul. ¶ Po Knězy pak Lewjta ssel/ ale zas brzyčko zassel/ neb gak vzřel raněného/ minul gako slepý wsseho. ¶ Samarytán pak tady ssel/ a na raněného

při-

přissel/ vzřew gey, pohnut ljtosti/ nad njm y milostiwostj. ¶ Ap řistaupiw rány wázal/ wjnem wymyté/ pomazal olegem, by přissel k sobě/ genž wjc newěděl o sobě. ¶ Wložil gey na swé howádko/ gak gen okřál nebožátko/ potom vwed do hospody/ pečowaw by byl bez sskody. ¶ Nazeytřj mage odgjti/ nemoha s njm déle býti/ dwa penjze hospodáři/ wyňaw, dal weselau twářj. ¶ Rzka: hleď o něg péči mjti/ a wsseligak opatřiti: nemáť se s twau sskodau státi/ přigdeliť co wjce dáti. ¶ Nu vmjssli co sauditi kdoť se z těch třj widj býti/ bližnjm toho obraného/ a od lotrůw zraněného? ¶ A on: tohoť gá pokládám/ za bližnjho, a vznáwám/ genž nebohého litowal/ a gak mohl opatrowal. ¶ Na to mu Pán odpowěděl: aby neřek žes newěděl/ gdi a nauč se to dělati/ bližnjho tak milowati. ¶ Twogiť gsme, k tomu se známe/ Bože, neb cokoliw máme/ twé gest, deg se nám tě báti/ tě wssjm srdcem milowati/ Amen.

W třináctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: A na zemi budiž lidem.

EWangelista Lukáss ctný/ co pjsse w prawdě bohatý/ to dnes wesele spjwáme/ a pobožně spomjnáme. ¶ Ssel Pán do Jeruzaléma/ kraginami prostřed dwěma/ Samaři a Galilei/ s wýbornau gegich naděgj. ¶ A když wcházel do gednoho městečka dost chatrného/ s njm deset malomocných/ potkalo, žiwotem strastných. ¶ Kteřjžto hlasu pozdwihsse/ a gak mohli hrdlem skřiksse: Gežjssi přikazateli/ ljtosti hodnj negsmeli? ¶ Genž wsse můžess a sprawugess/ strastných w neřestech litugess/ račiž

nás politowati/ nám z neduhu pomáhati. ¶ Gežto vzřew gim poručil/ a nás tagemſtwj wyvčil/ gdauce, Knĕžjm ſe vkažte/ a wdĕčnoſt Bohu prokažte. ℣ Stalo ſe, když pospjchali/ a k Knĕžjm ſe cestau brali/ od neduhu očiſſtĕni/ že byli a vzdraweni. ¶ Geden ſe spátkem obrátil/ widĕw že ſe k zdrawj wrátil/ Boha welebiw ſrdečnĕ/ z pomocy dĕkowal wdĕčnĕ. ¶ Pak když k Pánu wdĕčen, klekl/ odpowĕdĕw Gežjſs, řekl: Zdaž gich deſet očiſſtĕno/ nebylo a vzdraweno? ¶ Kdež gich pak dewĕt zůſtalo? co na dobrodinj málo/ prokázané pamatugj/ že ſe s djky newracugj? ¶ Gen ſe gediný nacházý/ geſſto s wdĕčnoſtj přicházý/ a ten geſſtĕ Cyzozemec/ Božj pocty newĕdomec. ¶ Y řekmu: wſtaw můžeſs gjti/ přigatým zdrawjm giſt býti/ wjra tĕ twá vzdrawila/ an tĕ spátkem obratila. ¶ Za twá Bože dobrodinj ſme dĕkowati powinni/ deg gak ſluſſj dĕkowati/ na tĕ wdĕčnĕ ſpomjnati/ Amen.

W čtrnáctau Nedĕli po Swatém Duchu.

Gako: Pane přiſpĕg k mé pomocy.

Gežká nám naučenj dáwá/ ſwatého Matauſſe ſpráwa/ giž čteſs w ſſeſtém položenj/ Ewangelitſkého čtenj. ℣ Nemožná dwa Pány mjti/ a tĕm zároweň ſlauziti, zwlášſtĕ geſtli negſau ſwornj/ alebrž ſobĕ odpornj. ¶ Muſýt gednoho hledĕti/ druhého nenáwidĕti/ gednoho ſe přidržeti/ druhému odpowĕditi. ℣ Giž wy dĕlegte gak chcete/ toho doweſt nemůžete/ abyſſte Bohu ſlauzili/ a s tjm také mamonili. ¶ Protož abyſſte wĕdĕli/ nikdý za ginė nemĕli/ coť gá wám zagiſté prawjm/ a nikdý wjc ne-

na/

naprawjm. ℣ O žiwot wáſs nepečugte/ a o to ſe neſtarey-te/ co k gjdlu budete mjti/ aneb co budete pjti. ¶ Tak také ani o tělo/ čjmby odjto být mělo/ nebuď waſſe pečowánj/ ani přjliſſné ſtaránj. ℣ Zdaliž žiwot nenj wjce/ nežli pokrm, neb piwnice/ a tělo také wzáctněgſſj/ nežli oděw neyměkčegſſj? ¶ Hleďte na ptactwo nebeſké/ genž nic o prácy ratagſké/ newj, ne žne, ani ſege/ do ſtodol nic neſklizuge. ℣ Ty wſſak Otec wáſs nebeſký/ krmj, opatruge wſſecky/ zdaž gich nepřewyſſugete/ wy, genž o ſe pečugete? ¶ A kdo z wás myſle pečliwě/ může někdy k ſwé poſtawě/ loket gediný přidati/ by moh za wětſſjho ſtáti? ¶ O oděw proč pečugete/ a tjm ſebe zlehčugete? hleďte kwjtj kterak roſte/ wſſeligaké práce proſté. ¶ Prawjm že Saſlomaun nebyl/ w ſwé ſláwě, když ſe welebil/ tak odjn, gak ſe odjwá/ gedno z nich když ſe rozwjwá. ¶ Geſtli Bůh trávu zelenau/ dnes, a pozeytřj ſpálenau/ tak pěknoſtj přiodjwá/ až ſe člowěk na nj djwá. ¶ Kterakž wám, ó malé wjry! wjc nevčinj bez mjry/ toho čemu ſe diwjte/ když na kwitjčko hledjte? ℣ Tedy giž wjc pečowati nemáte, ani říkati: čjm ſe budem odjwati? co pjti, a co gjdati? ℣ Toť wſſe pohané hledagj/ geſſto naděge nemagj/ w Bohu owſſemť wáſs Otec wj/ čeho wám bude potřebj. ¶ Ale králowſtwj Božjho/ prw a ſprawedlnoſti geho/ hledegte/ toť wám přidáno/ bude, a wjc k tomu dáno. ¶ Kyž my k tomu prohljdáme/ co neyprw hledati máme/ bychom toho pilnj byli/ péči poſtranných pozbyli.

W patnáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Ach můg ſmutku/ ma žaloſti.

SSel Gežjss do města Naym/ Včedlnjcy geho za njm/ ssel y zástup lidé mnozý/ spatřili mocný diw Božj. ¶ Neb když se Pán vchylowal/ k bráně města přibližowal/ a hle mrtwý na potkánj/ nesen byl wen k pochowánj. ¶ Syn gediný swé Mateře/ kterážto za njm se beře/ gsauc wdowau práwě w tu chwjli/ welmi pláče, smutně kwjlj. ¶ Kráčegjce za márami/ ssla na to pochowáwánj/ kudyž byla k hrobu cesta/ a s nj zástup mnohý města. ¶ Kteraužto když gest Pán vzřel/ a wěda že gest gj vmřel/ ten kteréhož milowala/ a proň tak hořce plakala. ¶ Milosrdenstwjm hnut gsa hned/ okem swým swatým na ni wzhled/ těssil gi, řekl k nj slowo: neplač, neplač milá wdowo. ¶ Widauc že gi čjm dál tjže/ y přistaupil hnedky bljže/ a dotekl se gest már těch/ při přjtomnosti lidj wssech. ¶ A ti kteřjž máry nesli/ zastawili se/ a nessli/ y řekl k vmrlému Pán: Mládenče, to běť prawjm, wstaň. ¶ Y posadil se hned na ně/ k takowému slowu Páně/ kterýž byl mrtwý w tom čase/ počal gest mluwiti zase. ¶ Wzkřjsyw Pán mocně mrtwého/ y dal ho mateři geho/ aby osyřelá wdowa/ těssila se s synem znowa. ¶ Kterážto wěc když se stala/ wssecky gest bázeň podgala/ z čehož sau Boha slawili/ a takto řkauce prawili: ¶ Prorok weliký w tom mjstě/ powstal mezy námi gistě/ a Pán Bůh nawsstjwil swůg lid/ chtě gey prostiti těžkých bjd. ¶ Ta powěst o Krystu wyssla/ we wssecko židowstwo přissla/ hlásali sau tu nowinu/ we wssj okolnj kraginu.

W ssestnáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg. na listu 399.

Co

O wčtrnáctém położenj / ſwatého Lukáſſe čtenj / geſt s prawdau poznamenáno / toť má býti dnes zpjwáno. ¶ Sſel Pán do domu gednoho / knjžete Faryzegſkého / kdežto pilně wyſſetřili / ti genž ho chlebem krmili. ¶ A hlč před njm ſe poſtawil / člowěk aby ho vzdrawil / ačkoliw ſyce ſmrtedlný / neduhem wſſak wodnotedlný. ¶ Gehož ſe Pán nic nelekl / ale zákonjkům řekl: Sluſſj li dne ſobotnjho / vzdrawiti nemocného? ¶ Když mlčeli, ruku wſtáhl / a na nemocného ſáhl / dotknutjm ho vzdrawiti / chtě a zdrawé propuſtiti. ¶ Čjby z wás, řek: wůl neb oſel, do ſtudnice pádem přiſſel / zdaliby ho w den ſobotnj / newytáh gako robotnj? ¶ To vſlyſſawſſe, mlčeli / a nic neodpowěděli / neb kdo chce prawdě činiti odpor / muſý ſe poriti. ¶ A widěw to co dělali / když ſe na kwaſy zwáwali / že přednějſſj zaſedali / mjſta, a k těm ſměřowali. ¶ Řka gim: na ſwadbu pozwaný / dělej ſe gako neznámý: prwnjho mjſta nehledej / podewſſemi njže ſedej. ¶ Aby snad někdo wzáctnějſſj / a nad tebe wzneſſenějſſj / nebyl powolán na hody / gedné ſpolu s tebau doby. ¶ By nečeř ten, kterýž tebe / pozwal y onoho k ſobě / tomu co geſt přiſtrogeno / od tebe buď poſtaupeno. ¶ A tyby ſe tu zawdjti / muſýl, gako y hanbiti: že poſednauti dolěgi / máſs, a ſeděti njžegi. ¶ Ale kdyžby byl pozwaný / na ſwadbu, gdi powolaný / drž ſe mjſta poſlednjho / nechage giným prwnjho. ¶ Ažby přiſſel kterýž tebe / pozwal, nechtě být bez tebe řka, přjteli ſedni weyſſe / a toť ſe nepřičte k peyſſe. ¶ Ale proto ſe ljbiti / wſſem budeſs, y chwálu mjti / předewſſemi hodownjky / a s tebau ſpolu-ſtolnjky. ¶ Nebo kdo ſe po-

wýſſu-

wýssuge / toho peycha ponjžuge: ale kdo se ponjžuge / tohoť pokora zwýssuge. ¶ O kyž my peychu mořjme, a před Bohem se kořjme! bychom vssli zatracenj / a wssech pyssných zlořečenj.

W sedmnáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Děkugemeť Obránce náss.

SLyssjce Faryzeowé / w onen čas w gednu chwjli / k mlčenj Saduceowé / že přiwedeni byli. R° / Y hned sau se w gedno sessli / a na tom společně snesli / by na Krysta w hauffě ssli. ¶ Y otázal ho geden z nich / gsa zákona včitel. Chtě Pánu včiniti smjch / tak gako pokussitel. R° / Řka, Mistře včiň wyznánj / které gesti přikázanj / lidém k zachowáwánj? ¶ W zákoně poznamenáno / mezy wssemi neywětssj / od tebe wěděti dáno / ať gest nám w čas nyněgssj. R° / Y chtěge ho Pán zýskati / neráčil odporowati / nybrž odpowěd dáti. ¶ Milowati budess swého / milého Pána Boha. Wždy z celého srdce twého / giž gakž neywýsse moha. R° / Také y w celé twé dussi / w celé mysli, wědět slussj / Bůh milowán býti musý. ¶ To gest prwnj a weliké / w zákoně přikázanj. K němuž hned množstwj wsseliké / wesměs sau zawázani. R° / Druhé k tomu podobné, wssak / milůg swého bližnjho pak / gak sebe samého tak. ¶ Na těchto dwau přikázanjch / wesskeren zákon wisý. Y také prorocy na nich založili swé spisy. R° / A když se tak shromáždili / Faryzeowé shlaučili / ptal se gich Pán w tu chwjli. ¶ Wedce, co se wám pak widj / o Krystu, čj on syn gest? řkau mu: Dawidůw, v lidj / wssudy o něm ta powěst. R° / Dj gim: tedy Dawid kterak / w duchu

Pá-

Pánem nazýwá pak/ geho wžalmu, a řka tak: ℣ Řekl Pán ku Pánu mému/ ſediž na prawicy mé. Až ť mocně tobě ſamému/ wſſecky nepřátely twé. ℟/ Podnože noh twých podložjm/ k ſaudu twému ge odložjm/ a ſlawu twau rozmnožjm. ¶ Poněwadž gey Pána ſwého/ Dawid nazýwá býti. Kterak pak geſt ſynem geho? a nic odpowěditi. ℟/ Ale tu řeč mu nevměli/ a od toho dne mlčeli/ wjc ho tázat neſměli.

Wosmnáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: A na zemi budiž lidem.

LO prwj Ewangeliſta/ pjſſe, geſt nám prawda giſtá/ hned po oſmém rozwrženj/ Ewangelického čtenj. ¶ Že Pán na lodj wſtaupiti/ ráčiw, dal ſe přeplawiti/ a přiſſed do města ſwého/ Kaffarnaum nazwaného. ¶ A hle dnau polámaného/ a na lůžku ſloženého/ Pánu tehdáž podáwali/ když ho do města wjtali. ¶ Gichžto Gežjſs gak vhljdal/ wjru dobrau, naděgi dal/ řka: Dauffeg ſynu: hřjchowé/ ſau giž odpuſſtěni tobě. ℣ A někteřj genž tu byli/ wnitř s ſebau ſami mluwili: tenť ſe rauhá: co toprawj/ tomu připowěděw zdrawj? ℣ Pán bez daného znamenj/ vhljdaw gegich myſſlenj/ řekl: proč zlé wěcy myſljte/ a myſſlenj ſwé tagjte? ¶ Powězte w dobré naděgi/ co ſe můž řjcy ſnáze gi? wſtaniž a gdi, nez: hřjchowé ted ſe odpauſſtěgj tobě. ¶ Ale abyſſte wěděli/ co gſte odemně ſlyſſeli/ že moc hřjchy odpauſſtěti/ mám, máte to wěděti. ¶ Řekl dnau zlámanému/ a kontraktem ſkljčenému: wſtana můžeſs lůžko wzýti/ a do domu ſwého gjti.

ti. ¶ Y wſtal hned we wſſj rychlosti/ necýtiw žádné těžkosti/ shledaw ſe dobře zdrawého/ odſſel do domu ſwého. ¶ Čemuž ſe lidé diwili/ a y Boha welebili/ že takowau v zdrawowati/ moc lidem ráčj dáwati. ℣ Kyž my to ſſtiaſtně ſlyſſjme/ co že ſe zběhlo wěřjme/ že ſe nám naſſi hřjchowé/ odpauſſtěgj w také době. ¶ Abychom z nich hned powſtawſſe/ tobě Bohu děkowawſſe/ tam ſe někdy odebrali/ kdež kralůgeſs wěčný Králi.

W dewatenáctau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Zdráwa genž gſy pozdrawená. na liſtu 18.

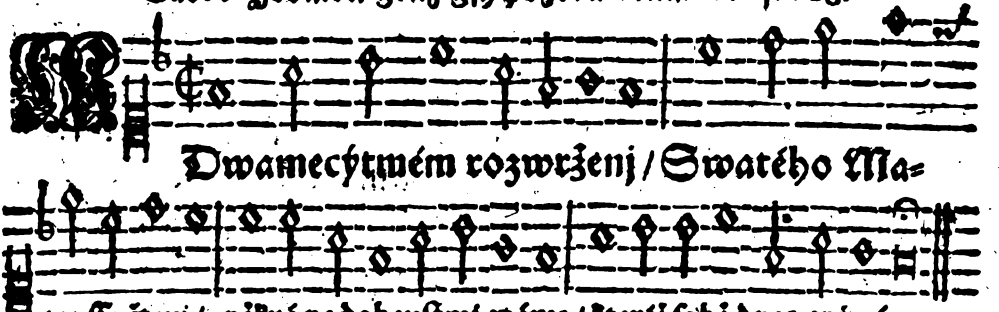

Dwamecýtmém rozwrženj/ Swatého Ma-

tauſſe čtenj/ pěkné podobenſtwj máme/ kteréž ſobě dnes zpjwáme.

¶ Geſtit nebeſké podobno/ králowſtwj, a we wſſem rowno/ králi, genž ſyna wmjnil/ oženit, Swadbu včinil. ¶ Y poſlal ſwé ſlužebnjky/ by pozwané hodownjky/ ſwokali: ale neměli/ chuti, a přigjt nechtěli. ¶ Opět giné ſlužebnjky/ poſlal, aby hodownjky/ pobjzet nepřeſtáwali/ a k hotowému wokali. ℣ Ňka, hle oběd ſem připrawil/ abych wſſecko s wámi ſtráwil/ a geſt giž wſſecko hotowo/ poďte znagjce mé ſlowo. ¶ Oni na to nic nedbawſſe/ ſem y tam ſe rozebrawſſe/ někteřj ſwého kupectwj/ hleděli, ginj ratagſtwj. ℣ Ginj geſſtě newěděwſſj/ a ſměloſtj otřelegſſj/

(ach!)

(ach!) ſlužebnjky zgjmali/ a s poſměchem zmordowali. ¶ Což gak ſe wſſudy rozeſſlo/ ano y krále doneſlo/ král ſlužebnjkůw litowal/ a na wrahy ſe rozhněwal. ¶ Pročež hned we wſſj rýchloſti/ ſebraw wogſka, bez ljtoſti/ dal wražedlnjky zhubiti/ a s měſtem ge wypáliti. ¶ Řekl k ſwým: ſwadba hotowá/ geſt, ale zwát muſým znowa/ neb kteřj pozwáni byli/ ſwadby té hodni nebyli. ¶ Protož ſe hned rozegděte/ a kde které naleznete/ na rozceſtj, zowte milj/ aby hoſté mogi byli. ¶ Y wyſſedſſe ſlužebnjcy/ Pána ſwého milownjcy/ by hněw geho vkogili/ rozkaz ochotně ſplnili. ¶ Co nalezli, wſſe ſebrali/ a na ſwadbu poſýlali/ tak že až do zauplnoſti/ hodownjkůw bylo doſti. ¶ Wſſel pak král ſe podjwati/ na ty kteréž dal ſwolati/ hodownjky genž ſtolili/ a wzáctnau ſwadbu kwaſyli. ¶ A hle člowěka vhljdal/ kteréhož ſe tam nenadál/ Sſiſſmu rauchem nečadſkého/ ſwadebně neoděného. ¶ Y řekl gemu: Přjteli/ newzácný wſſak kwaſyteli/ kterak ſy do domu mého/ wſſel bez raucha ſwadebnjho? ¶ Což vſlyſſew: kdožby řekl? až oněměl tak ſe lekl/ vſt nemoha otewřiti/ ani ſlowa promluwiti. ¶ Tehdy král ſwé ſlužebnjky/ powolal před hodownjky/ řka: chcy, byſſte toho wzali/ ruce, nohy mu ſwázali. ¶ Tak pak wrhli do temnoſti/ zewnitřnjch, kdež bez miloſti/ geſt pláč, a zubůw ſſkřjpenj/ (ach což gſau tam zlořečenj!) ¶ Neb mnoho geſt powolaných/ ale málo wywolených/ mnozý dobře počjnagj/ ale zle dokonáwagj. ¶ Genž wſſe ráčjſs k ſobě zwáti/ rač nám také pomáhati/ bychom ne gen z powolaných/ byli, ale y zwolených/ Amen.

W dwadcátau Nedĕli po Swatém Duchu.

Gako: Pane přiſpĕg k mé pomocy.

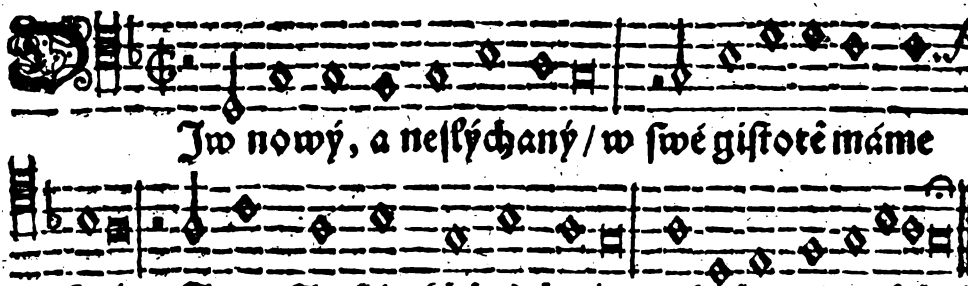

Jw nowý, a neſlýchaný / w ſwé giſtotĕ máme

pſaný / w Swato-Janſkém (čtĕte) čtenj / w gehо čtwrtém položenj.

¶ Byl králjk geden mĕw ſyna nemocného (zlá nowina/) kteryžz w Kaffarnaum ſtonal/ tĕžce, že gen nedokonal. ¶ Ten o Pánu ſprawu mage/ že z Jüdſtwa do Galilee/ přiſſeł, doma co moh ſprawił/ a hned ſe k nĕmu wyprawił. ¶ Proſe aby s njm ſtaupiti/ chtĕł, a ſyna vzdrawiti/ neb giž práwĕ ſkonáwati / počjnal, a vmjrati. ¶ Řekł mu Pán doſt krátkými/ſlowy/ale domłuwnými: Geſtli diwůw nevzřjte/ničemuž newwĕřjte. ¶ Na to králjk nic nehledĕł / co mu byl Pán odpowĕdĕł/ dj: nedeg ſynu vmřjti/meſſage ſemnau zſtaupiti. ¶ Dj mu Pán: gdi máſs žiwého / za nĕgž proſýſs ſyna ſwého/ co Pán řekł, vwĕřił tomu/ králjk a ſtjm brał ſe domu. ¶ Pak když ſſeł myſlitw na ſyna / doſſla ho dobrá nowina / ſłużebnjcy ho potkali / a že ſyn žiw ſprawu dali. ¶ Dobrau vſlyſſew nowinu / otázał ſe na hodinu / když ſe počał lépe mjti / a než prw žiwĕgſſjm býti. ¶ Dĕgj: že wčera přeſtała / zymnice, ſedmá naſtała/ kdy hodina: tu čerſtwĕgſſj/ počał býti y zdrawĕgſſj. ¶ Poznał Otec, že té chwjle / bylo, když Gežjſs řekł mile / bylo,

mů-

můžeſs gjti, máſs žiwého/ za něgž proſýſs ſyna ſwého. ¶ Králjk potěſſen nowinau/ vwěřil ſe wſſj rodinau/ mage ſe čemu diwiti/ kteráž neměl vwěřiti? ¶ Když my hřjchem počjnáme/ mřjti, nedeg tě žádáme/ hynaut: ale vzdrawiti/ rač, a deg w ſebe wěřiti.

W gedenmecýtmau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: A na zemi budiž lidem.

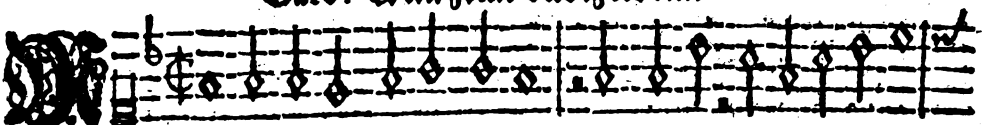

Ožná, ſe tjm potěſſiti/ těſſiti, djm y rmautiti/

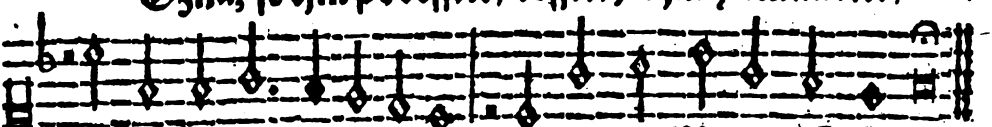

co w oſmnáctém položenj/ má Swato-Matauſſké čtenj.

¶ Mát býti králowſtwj nebeſké/ kteréž geſt w Cýrkwi křeſtianſké/ gak Ewangeliſté pſali/ podobno člowěku králi. ¶ Kterýž s ſwými ſlužebnjky/ gež wyſtawil Auřednjky/ chtěl z toho čjm gim dal wláſti/ dokonalý počet kláſti. ¶ A když počal počet kláſti/ gal ſe geden před njm třáſti/ genž mu deſet tiſýc hřiwen/ bez odporu byl powinen. ¶ Když pak neměl čjm platiti/ kázal gey Pán zpeněžiti/ ženu, djtky, co gen mjti/ mohl, a wſſe zaplatiti. ¶ Což vſlyſſew ſtrachem ſwadl/ ſlužebnjk, a k nohám padl/ Pane řka: chtěg poshowiti/ máſs mne giſtým platcem mjti. ¶ Hned ſe Pán nad njm ſlitowal/ genž pokorného milowal/ zadlužilého propuſtil/ a wſſecken mu dluh odpuſtil. ¶ Ten wyſſed naſſel dlužnjka/ ſwého ſpolu-ſlužebnjka/ gehož ſe

dluhu dost málo/ sto gen peněz počjtalo. ¶ Chopiw ho, s njm se hrdlowal/ a gak mohl natahowal řka: cos dlužen máš platiti/ nemohuť déle prodljti. ¶ Y ten také k nohám padal/ a za poshowenj žádal/ řka: dey mi času vžiti/ máť wsse zaplaceno býti. ¶ Ale on se spokogiti/ nechtě, odssel daw gey gjti/ a do wězenj wsaditi/ chtě hned zaplaceno mjti. ¶ Slauhowé nač se djwali/ welmi toho litowali/ ssedsse Pánu powěděli/ co se stalo: co widěli. ¶ Tehdy Pán slauhu powolaw/ a milost swau opakowaw gjž vžil, když ho propustil/ a wssecken mu dluh opustil. ¶ Řka: Máloliž wážiss sobě/ žeť sem dluh opustil tobě/ wssecken, kdyžs mi k nohám padal/ wjc vprosyw než sy žádal. ¶ Zdaž sy se mne neměl báti/ a dlužnjka litowati/ swého, gak sem tě litowal/ když sem tě z dluhu kwitowal. ¶ To powěděw, hněw vkázal/ Pán, a katanům ho kázal wzýti/ aby nebyl pusstěn/ ažby splatil, co byl dlužen. ¶ Takť wám Otec můg včinj/ neodpustjteli winy/ gak máte z srdce celého/ a aumyslu vpřjmného. ¶ Myť wětssj registra máme/ s Bohem než se domnjwáme/ možná wssak wsse wymazati/ budemli se Boha báti. ¶ Protož cyzý prowiněnj/ gak gest Božj poručenj/ mile rádi odpausstěgme/ milosti Božj hledegme.

W dwamecýtmau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: O gak hrozná trápenj. na listu 475.

ZAkonjcy odssedsse/ swatý Matauss pjsse/ chtěli w řeči, spolu w raddu wessedsse/ lapiti Gežjsse. ¶ Y poslali sau k němu/ swé Včedlnjky/ aby lstně s Herodesowými gemu/ řekli služebnjcy. ¶ Mistře, wjme a známe/ že sy prawdomluwný/ y také že twé řeči wyznáwáme/ negsau

kři-

křiwdomluwný. ¶ Neb cestě Božj stále / včjss w prawdě prawé / nestydjss se Cýsaře ani Krále / mluwj pjsmo zdráwě. ¶ A peče tobě nenj / hned na nižádneho / nehledjss na osobu, nemáss zřenj / člowěka kterého. ¶ Protož powěz nám také / co se tobě widj / slussjli pak dáwati / daně gaké / Cýsaři od lidj? ¶ A w tom nás hleď sprawiti / než odegdeme pryč / máli se mu, nemesskeg oznámiti / dáwati, čili nic? ¶ Poznaw Gežjss gegich lest / kteráž byla zrádná: co mne pokaussjte pokrytcy? řekl gest / odpowěd tu snadná. ¶ Vkažte penjz platu / nyněgssj mince teď, odpowěd bez messkanj slussnau na tu / dám wám otázku hned. ¶ A oni mu podali / penjze gednoho / hned Gežjss by to sami rozeznali / řek gim času toho. ¶ Y čj gest tento obraz / a swrchu napsánj? řkau gemu: že gesti Cýsařůw ten ráz / a wyznamenánj. ¶ Dj gim tedy to slowo / genž má wážnost mnohau: degtež Cýsaři, co gest Cýsařowo / co Božjho Bohu.

W třimecýtmau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: A na zemi budiž lidem.

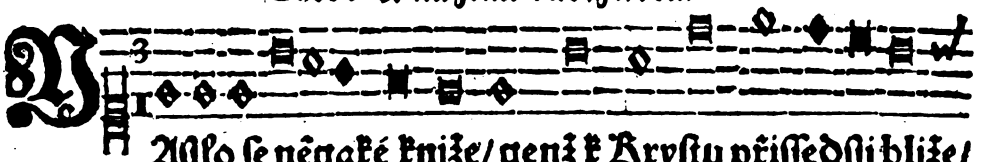

Asslo se něgaké knjže / genž k Krystu přissedssj bljže /

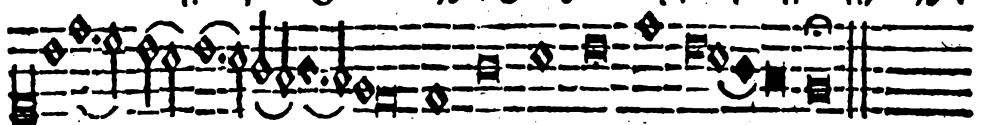

poklonu mu vči nilo / za žiwot dcery prosylo.

¶ Neb po smrti dcery milé / ku Krystu řeklo té chwjle:

Pod

Pod a wlož na ni ruku swau / a hned gi včinjss žiwau. ¶ Wstaw Pán Gežjss za njm se brał / včedlnjky swé s sebau wzał / a hle přistaupila žena / těžkau nemocy ztrápená. Neb s welkau bolestj těla / dwanáct let krwotok měla / proti gegjžto nemocy / nebylo lidské pomocy. ¶ A ta sama w sobě řekla: kdybych se gednom dotekla / raucha geho / zdráwa budu / a swé nemocy pozbudu. ¶ Kryštus pák k ni se obrátiw / a w tom gj zdrawj nawrátiw / řekl: dauffeg dcero miłá / wjra twá tě vzdrawila. ¶ Potom Gežjss wssed do domu / k truchlému knjžeti tomu / kterémuž dcera vmřela / a obžiwená byt měla. ¶ Kdež nassed zástup hlučjcý / též y trubače traubjcý / řekl: odegděte wssickni / nevmřelo děwče / než spj. Oni pak se gemu smáli / a že pobłaudił, řjkali / gessto sami pobłaudili / gakž brzo potom zkussyli. ¶ Neb děwečka z mrtwých wstała / a žiwau se vkázała / hned gak gj řekl Kryštus Pán: Děwečko prawjm tobě wstaň. ¶ Očemž y hned časy těmi / wyssła powěst po té zemi / skrze což Kryštowé chwály / wssud se wjce rozmáhały.

W čtyrmecýtmau Neděli po Swatém Duchu.

Gako: Otče Bože smiług se / na listu 276:

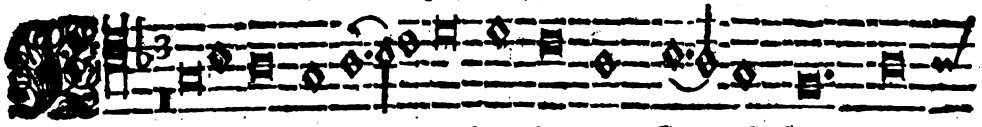

Dyžbysste pak vzřeli / ohawnost zpussteńj / ctnost

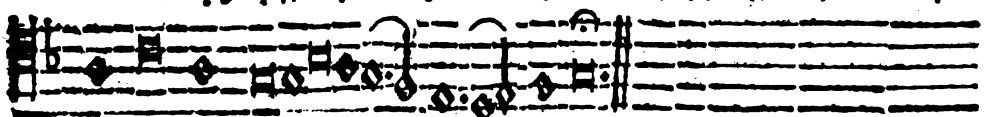

sslechetnost widěli / an se we zlost měnj.

¶O

¶ O kteréž předpowěděl / giž welmi w dáwnj rok / což Duchem Božjm wěděl Danyel ctný Prorok. ¶ Kterak na swatým mjstě / ohawnost ma státi / kdo čte rozuměg gistě / co Pán dáwá znáti. ¶ Tehdy genž přebýwagj / w Jůdstwu, a w něm gsauce / ať k horám vtjkagj / swau zkázu widauce. ¶ A kdo na střechu wessel / též mu Pán raddu dal / aby ten dolůw nessel / by něco z domu wzal. ¶ Kdož w poli kdežkoli pak / také newracúg se / aby swá raucha wzal, wssak / raděgi wzdalúg se. ¶ Neb běda těhotným hle / a prsý krmjcým / w těch dnech bude welmi zle / lidem nekagjcým. ¶ Modlte se bez přestánj / ať nenj začátek / wasseho vtjkánj / w zymě nebo w swátek. ¶ Nebť bude času toho / zármutek weliký / gehož gesti tak mnoho / neměl wěk wsseliký. ¶ A od počátku swěta / gako tehdáž budau / zarmaucenějssj léta / nebyla, nebudau. ¶ Ak tomu byť nebyli / dnowé wkrácenj / gistě řjdcýby byli / těch časůw spaseni. ¶ A snad spasen hned žádný / člowěk býtby nemoh / nybrž ctnému neřádný / do peklaby pomoh. ¶ Ale wssak že ti dnowé / budau wkrácenj / aby Božj synowé, wssli zatracenj. ¶ Tehdy řekneli kdo wám / hle Krystus tuto gest / wkazugjc sem y tam / newěřte, znagjc lest. ¶ Neb těch wjle powstanau / ffalessnj Krystowé / zlj prorocy nastanau / naprawj saudcowé. ¶ A wydágj znamenj / welikě zázraky / tak aby wwedeni / byli w blud nějaký. ¶ By to gen mohlo býti / též y wywolenj / mussyliby blauditi / gsauc od njch swedenj. ¶ Ey předpowěděl sem wám / protož řkauli wám kdy / hle byn na paussti gest tam / newycházeytež wy. ¶ Hle w skreyssjch, dějjli pak / také gim newěřte / magj tuto spráwu

wu tak/ pilně se gich střežte. ℣ Nebo gakž blesk wycházý/ od slunce gasného/ od něho neodcházý/ do západu geho. ¶ Takť bude příchod w blesku/ Syna člowěka sem/ dáť swým radost nebeskau/ wssecky saudiw w ten den. ¶ Neb kdež bude mrtwina/ budauť Orlice tam/ tak když přigde hodina/ že bude saudit Pán. ¶ Wssickni lidé se segdau/ w weliké prudkosti/ po saudu dobrj wegdau/ do wěčné radosti. ℣ Zlj pak pro swé zlé skutky/ gsauce odsauzeni/ půgdau w wěčné zármutky/ gimžto konce nenj.

Na poswěcenj Chrámu.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

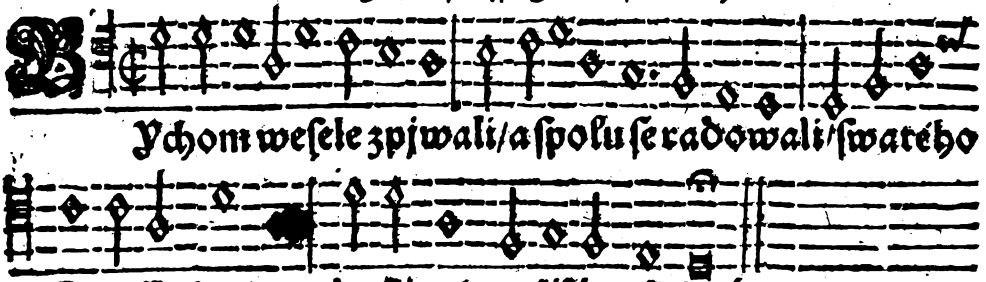

Ychom wesele zpjwali/ a spolu se radowali/ swatého

Lukásse správa/ dosti nám příčinu dáwá.

¶ Wssed Gežjss, kudy ho cesta/ wedla do Jerycha města/ brał se přes ně do swatého/ města Jeruzalémského. ℣ Ahle Zacheus přednějssj/ Celnjk, a ten bohatějssj/ kdoby byl Gežjss wěděti/ žádał, a geho widěti. ¶ Ale že postawy malé/ byl, lidu množstwj nemalé/ gdaucýho mu zastaupało/ Gežjsse widět nedało. ¶ Protož na žádného nedbał/ předběhw lid, na Sykomor se wedrał: by moh Gežjsse spatřiti/ kterýžto měl tudy gjti. ¶ Pak když Gežjss swau cestau šel/ a k planému Sykomoru přišel/ wzřew ho zhůru pohleděw/

dĕw/a toto gemu powĕdĕw. ℣ Zachee dolů wſtaupiti/ nemeſſkey, a domu gjti neb gá dnes k tobĕ přigjti/ muſým, a twým hoſtem býti. ¶ Zacheus bez meſſkánj/ bez wſſeho rozpakowánj/ oſtaupil z ſtromu s ochotnoſtj/ a přigal Pána s radoſtj. ¶ Což wſſickni když vhljdali/ hned proti Pánu reptali/ že ſe k hřjſſnjku obrátil/ a tjm dobré gméno ſtratil. ℣ Zacheus pak wſtana řekl/ k Pánu, až ſe mnohý lekl: hle chudým dáwám bez zmatku/ polowicy swého ſtatku. ¶ Geſtli ſem koho oſſkrabal/ přelſtil někdy, neb oklamal, čtwernáſob to nawracugi/ wſſecku ſſkodu nahrazugi. ℣ Widĕw Pán přjmoſt takowau/ a náprawu o prawdowau/ takto ráčil promluwiti/ a Zachea potĕſſiti: ℣ Dnes (prý) dům tento potkalo/ſpaſenj, a giž ſe ſtalo/ proto, že on y s domem ſwým/ geſt ſynem Abrahamowým. ¶ Neb Syn čkowĕka hledati/ přiſſel a opatrowati/ to co bylo zahynulo/ když ſe s ſpaſenjm minulo. ¶ Nás, nás Pane rač hledati/ a k ſpaſenj pomáhati/ bychom tĕ wjrau poznali/ a w ctnoſtech náſledowali/ Amen.

Gako: Pod weċer twá čeládka. Nebo: Budiž ſlawně weleben.

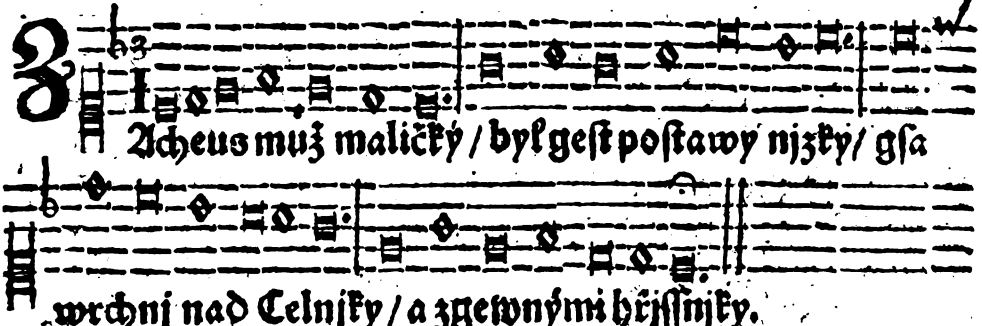

Zacheus muž maličký/ byl geſt poſtawy njzký/ gſa wrchnj nad Celnjky/ a zgewnými hřjſſnjky.

¶ Žádal Kryſta ſpatřiti/ když měl mimo ně gjti/ wlez

na fjkowé dřewo / aby odtud spatřil ho. ¶ Gegž když Gežjss vhljdal / laskawě ho zawolal / řka: s chwátánjm sstup dolů / mám gjt do twého domu. ¶ Zacheus Pána přigal / půl statku chudým rozdal / a w čem oklamal koho / dal čtyrykrát tak mnoho. ¶ Krystus spasenj gemu / sljbil y geho domu / kyž y k nám ráčj gjti / a nás také spasyti!

Pjsně o B. Panně Maryi.

Gako: Prozpěwůgmež wssickni nynj / na listu 219.

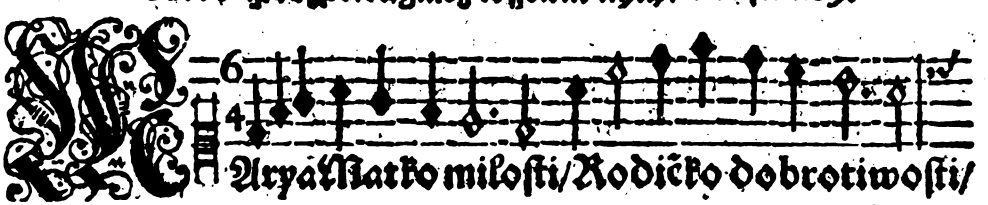

Marya Matko milosti / Rodičko dobrotiwosti /

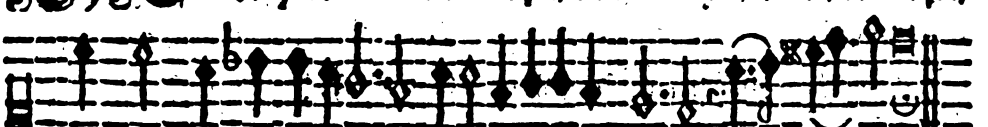

zbaw nás smutku y žalosti / y ssatanássowé zlosti / ó Marya!

¶ Zachoweg od zlé powěsti / čárů y wssech kauzedlnosti / zprost nás wssj lidské chytrosti / bůgného těla chlipnosti / ó Marya. ¶ Nebs ty nasse wssech náděge / s tebauť se wssem dobře děge / což ty ráčjss, wsse prospěge / ni zlý wětřjček newěge / ó Marya. ¶ Skrz tebe máme spasenj / y přjgemné vtěssenj / dokonalé swjtězenj / plné hřjchů odpusstěnj / ó Marya. ¶ Wzhlédniž tedy dobrotiwě / a spomoz hřjssným

laska-

laskawě/ obwesel nás milostiwě/ přjgmi k sobě dobrotiwě/ ó Marya. ¶ O by ta sstiastná hodina/ přissla nám od twého Syna/ aťby nasse těžké winy/ byly nám wssem odpusstěny/ ó Marya. ¶ Neopausstěgž nás přemilá/ neb dokudž gest w těle sýla/ gsy, budess, gakžs wždycky byla/ nám nadewsse giné milá/ ó Marya. ¶ Marya swatá Rodičko/ Marya swětic Družičko/ Marya stkwaucý Hwězdičko/ Marya wonná Růžičko/ ó Marya. ¶ O Marya k tobě wolám/ ó Marya k tobě wzdychám/ ó Marya w tebe dauffám/ ó Marya nepozauffám/ ó Marya. ¶ Skrz twé swaté pozdrawenj/ Syna twého narozenj/ vpros hřjchůw odpusstěnj/ zbaw wěčného zatracenj/ ó Marya.

Gako: Gakož o tom Prorocy. Neb: Pane w prchliwosti twé.

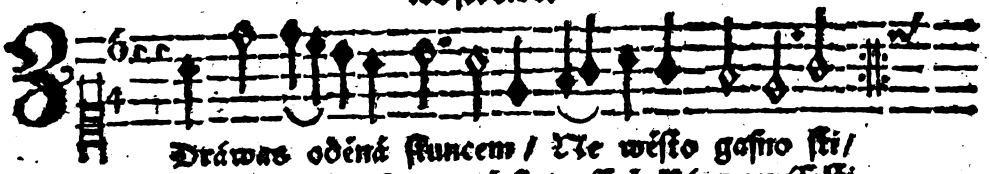
Z
Dráwas oděná sluncem/ Ne wěsto gasno sti/
Swatýms Duchem počala/ wssech Pána z wýsosti.

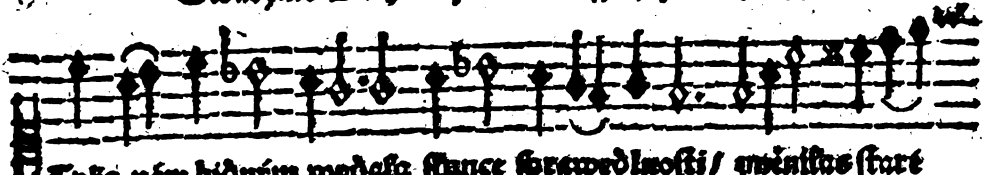
Taks nám bjdným wydala slunce sprawedlnosti/ změnilas staré

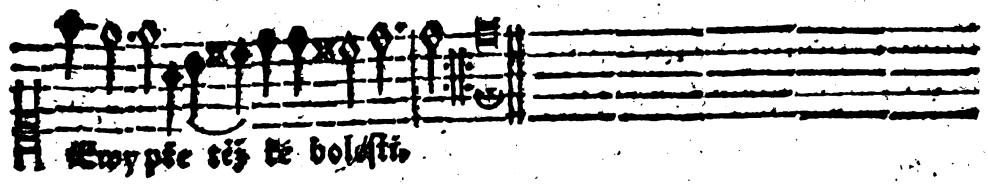
Ewy pře též ke bolesti.

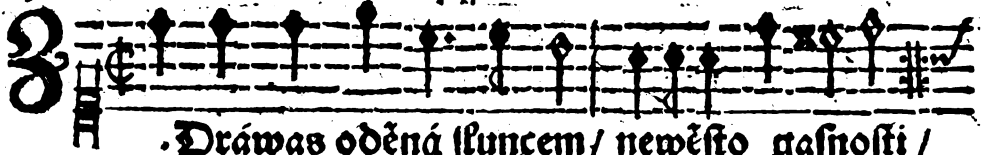

Dráwas oděná ſluncem/ newěſto gaſnoſti/
Swatým Duchem počala/ wſſech Pána z wýſoſti/

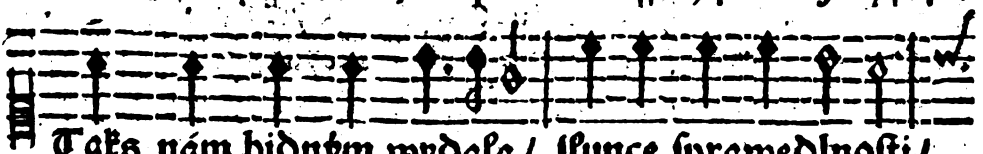

Taks nám bjdným wydala/ ſlunce ſprawedlnoſti/

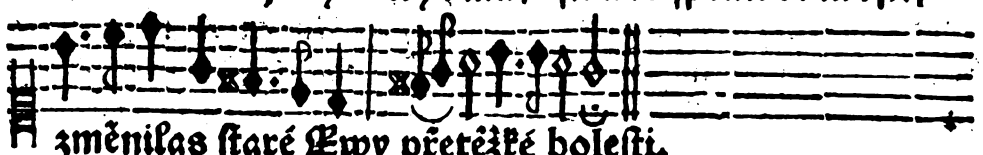

změnilas ſtaré Ewy přetěžké boleſti.

℣ Měſýc máſs pod nohami/ krásněgſſjs nad nebe/ wſſecka Kjſſe nebeſká/ zwelebuge tebe. ℟/ Matku ſwětla tě chwálj/ tys knjžetcý Brána/ wěčně, nynj, y wždycky/ od wěků zawřená. ℣ Korunu drahau neſeſs/ na twé ſwaté hlawě/ s dwanácti přegaſnými/ hwězdami ozdobně. ℟/ Gakžto ſlunce paprſſlek/ tak y Panno čiſtá/ ó růžičko přelibá! porodilas Kryſta. ℣ Plášť ſe na tobě wine/ gako rannj záře/ ó prekráſná dennice/ patř na naſſe hoře. ℟/ Tys kmen Jeſſe, Dawida, tys Aronů prautek/ genž ſe pučil, zelenal/ wydal krásný kwjtek. ℣ O ſtkwaucý mořſká hwězdo/ autočiſſtě lidſké/ nechť nás netopj wlny/ chytroſti ďábelſké. ℟/ Zaſwěť bjdně hynaucým/ w ſtraſtném tom žiwotě/ pomoz tě wzýwagjcým/ w tom wrtkawým ſwětě. ℣ O wěže wpewněná/ z njžto zlatých ſſtjtů/ tiſýc wiſý, bezpečná/ zbráň ſylných oděnců. ℟/ Wyhlaď roty wſſeliké/ deg Cýrkwi gednotu/ zbaw pádu/ giſtau wkaž/ wſſem ceſtu k žiwotu.

Gako:

Gako: Wſtaupenj Kryſtowo pamatugme. 322.

ZDráwa ſy Cýſařowno wſſj ctnoſti / wjry, láſky / y wſſj ſſlechetnoſti. Marya plná miloſti / rač na nás ſpomenauti / Matko wſſj dobrotiwoſti. ¶ Abychom tě důſtogně chwáljce / zpjwagjce, čtauce / y proſýce / mohli dogjti tohо / Boha Otce mocného / miloſti Ducha ſwatého. ¶ Bohem Otcem dáwno gſy wybraná / Bohem Synem takés wywolená / Duchem ſwatým nawſſtjwená / Cýrkwi ſwatau potwrzená / wſſech Swatých Swětice ſwatá. ¶ ¶ Zdráwa ſy Panno wſſech Panen čiſtá / zdráwas moř ſká hwězdo / ceſto giſtá / zdráwas ſlunce ſwětloſti / zdráwa ſy kmene Jeſſe / wſſech hřjſſných orodownice. ¶ Nebs neyſwětěgſſj Panno wybraná / neyblahoſlawenějſſj ozdobená / powýſſenás nad kůry / Archangelſké, Angelſké / nad wſſechny národy giſté. ¶ Radůg ſe giž ó Panno Marya / nebs ty hřjſſných Matka miloſtiwá / dáná tobě chwála, čeſt / nynj, prwe y potom gakož we čtenj pſáno geſt. ¶ Kdožby to wſſecko moh wymluwiti? neb twé důſtogenſtwj wychwáliti / lidſký vmyſl krátek / wymluwiti, wypſati / aniž ſe narodil člowěk. ¶ O Marya, Matko miloſtiwá / tys na ſwém Synu to vproſyla / o kohož ty ſe ſnažjš / přimluwiti se ráčjſs / w ničemž negſy oſlyſſáná. ¶ Račiž na nás dneſſnj den wzhlédnauti / nás nehodné ſlauhy k ſobě přigjti / vweſti nás w bydla ſwá / tu kdež s Otcem y s Synem / y s Duchem ſwatým přebýwáſs.

Radůg

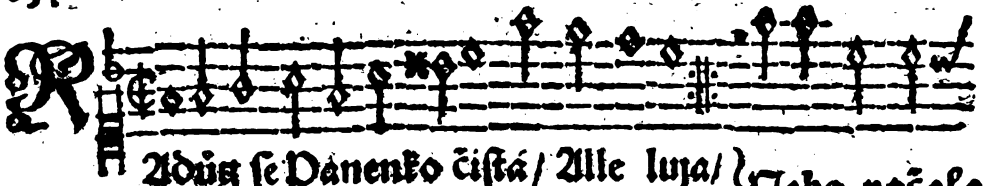

Radůg ſe Panenko čiſtá/ Alle luja/ Matko Pána Gezu Kryſta/ Alleluja. } Nebs počala

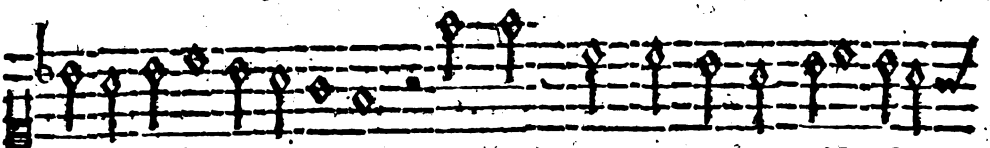

Spaſytele/ Alleluja/ Duchem ſwatým w čiſtém těle/ Alle-

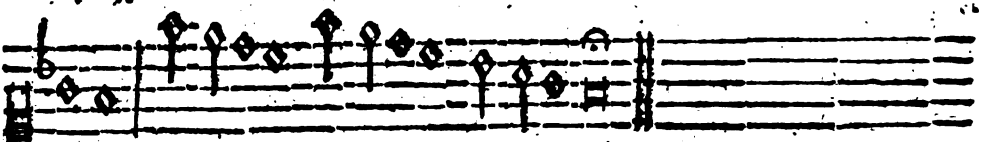

luja/ alleluja/ alleluja/ alleluja.

¶ Weſel ſe plná miłoſti/ alleluja/ porodiłas bez těžkoſti/ alle: lilium kwět neykráſněgſſj/ alle: nad hwězdy, ſlunce gaſněgſſj/ alle: ℣ Radůg ſe z oběti ſlawné/ alle: od trj Králů včiněné/ alle: giž Syna Bohem y Králem/ alle: wyznali být y člowěkem/ alle: ¶ Pleſey radoſtj Pannо ctná/ alleluja/ ſkrz wzkřiſſenj Pána Kryſta/ allel: pro něgž když ſy ſe rmautiła/ alle: žaloſt ſrdce pronikała/ alle: ℣ Wywrž žaloſt z twého ſrdce all: na nebe wſtupuge prwdce/ alle: Syn twůg w těle z twého těła/ alle: wzatém/ když gſy ho zplodiła/ alleluja. ℣ Weſel ſe/ neb těſſitele/ alleluja/ Ducha wſſech oſſwětitele/ alleluja/ ſeſłał z nebe ſem na zemi/ alleluja/ k wěrnému ſwých shromážděnj/ alleluja. ¶ Radůg ſe/ za nimž wſtaupiła/ alleluja/ a nebeſa oſławiła/ alleluja. Králowno kůrů nebeſkých/ alleluja/ wyſłyſs prosby tě proſyćých/

alle-

alleluja. ¶ W té neſkonalé radoſti / alle: vpros nám Bo-
žj miloſti / alleluja / bychom ſe w-nj rozmáhali / alleluja / a
wěčnau ſlávu doſtali / alleluja.

Růženec B. P. MARYE s připomjnánjm žiwota Páně.
Gako: Geſſiſſi wěčný Boże.

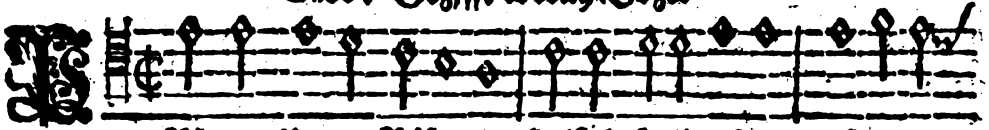

Rżigmi Panno Růženec / krásný zlatý wěnec / z žiwota

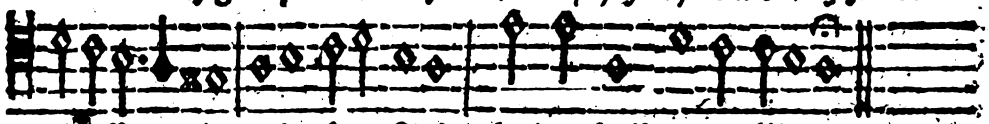

Geżiſſe witý / gako zlato ſlitý / zdráwa buď Panno Marya.

¶ Gehož ſy bez poſſkwrny / přediwně počala / kdyžs
poſelſtwj Angelſkému / pokorně ſwolila. zdráwa buď Pan-
no Marya. ¶ Hned po diwném početj k přjbuznés chwá-
tala / by miloſti počatého / Jana, poſwětila. zdráwa buď / &c.
¶ Synáčka ſy w Betlémě / ſſtiaſtně porodila / při porodu
ſwým nižádnau / boleſt necýtila / &c. ¶ Gſauc z kmene Da-
widowa / gemus čeſt činila / ſwým Panenſkým mlekem ſa-
ma / geho ſy krmila / &c. ¶ Kteréhos powigela / powiganem
proſtým / w ſłużbu ſe podrobila / ſrdcem ſwým wſłużným /
zdráwa / &c. ¶ Gehož ſwatj Angelé / s welikým pleſánjm /
pokog lidem zwěſtowali / weſelým ſpjwánjm / zdráwa / &c.
¶ Téhož chudj paſtýři / paſtýřem být znali / když geho w
ſſpatných geſličkách / ležeti ſpatřili / zdráwa buď P. Marya.
¶ On také z obyčege / obřezán chtěl býti / a přeſladké gmé-
no, Geżiſs / při tom ſławně wzýti / &c. ¶ Tomu také králo-
wé / pokłonu činili / dary welké dáwagjce / geho ſau chwá-

lili /

lili/ꝛc. ¶ Gegžs dne čtyrydcátého/ w chrámě postawila/ a zákonu Mogžjssowu/chtic sy podrobila/ꝛc. ¶ Dnjms Panno do Egipta/rychle vtjkala/a zase při nawrácenj/k Nazarétu přissla/ꝛc. ¶ W chrámě sy ho stratila / nad čjmžs žalost nesla/ ale zpět gdauce do chrámu/ s radostjs ho nassla/ꝛc. ¶ Pracně swými rukami / geho sy žiwila / w geho autlém, mladém wěku/ wsseligak chránila/zdráwa buď P. Marya. ¶ W Jordáně řece slawné/od Jana byl pokřtěn/na něhož že gest Syn Božj / vkázal swým prstem / zdráwá buď / ꝛc. ¶ Od ďáblá byl pokaussen/wsselikau chytrostj : ale ďábel byl přemožen/Krystowau mocnostj/zdráwa buď/ꝛc. ¶ Kterýž na twau přjmluwu / wodu w wjno změnil / takowým welikým diwem/wěrné swé potwrdil / ꝛc. ¶ Mnohé posedlé ďáblem/mocně wyswobodil/a z rozličných nedostatků nemocné vzdrawil/ꝛc. ¶ Lazara s synem wdowy/ z mrtwých wzkřjsyt račil/dceři kohosy knjžete/ žiwot zas nawrátil/ꝛc. ¶ Cžasto s hřjssnjky stolil/ z swé weliké lásky/kagjcým hřjchy odpausstěl/ y wsse hřjssné swazky/ ꝛc. ¶ Gemu slzy hřjssnice / nohy vmýwala / srdečně hřjchůw željce / odpusstěnj wzala / zdráwa buď/ꝛc. ¶ Na hoře se patrně / před swými proměnil / swé swaté tělo přeslawně / y welebnost zgewil / ꝛc. ¶ S ratolestmi přeslawně / do města vweden / gak se gest wečer naklonil / lačný zas propusstěn / zdráwa / ꝛc. ¶ Při poslednj wečeři/ nohý swým vmjwal/ tělo a krew swau neydražssj / poswětiw rozdáwal/ zdráwa/ꝛc. ¶ W zahradě truchliw smutně/ Otcy se gest modlil/ a přewelikau tesknostj/ krwawý pot wylil/zdráwa/ꝛc. ¶ Vkrutnj zlosynowé / geho sau swázali / a před Annásse Biskupa/

w no-

w nocy postawili/ zdráwa buď/ ꝛc. ¶ Na gehož twář přeswatau/ bezbožnj plwali/ hrozně, přetěžce, vkrutně/ pěstmi přitlaukali/ zdráwa buď/ ꝛc. ¶ Před Pilátа doweden/ by na smrt byl wydán/ swědky ffalessné stawěli/ mlčel láskawý Pán/ zdráwa buď/ ꝛc. ¶ Odtud dán Herodowi/ gemuž wstaupenj přál/ nemoha mjt odpowědj/ posměssný oděw dal/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Ssaty gsau z něho stáhli/ k slaupu přiwázali/ korunu trnowau wtiskli/ těžce bičowali/ zdráwa buď/ ꝛc ¶ Zedrawsse a zmrskawsse, katané plesali/ vkřižůg, vkřižůg geho/ zlj Židé wolali/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Pilát na smrt odsaudil/ gakoby zawinil, křjž na swých swatých ramenách/ těžce nesti musyl/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Z ssatů ho obnažili/ na poprawnjm mjstě/ ruce, nohy, na křjž wbili/ tak se stalo gistě/ zdráwa buď/ ꝛc. ¶ Za ty genž křižowali/ Otce swého prosyl/ když giž na křjži bolestně/ roztažený wisel/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Lotru pak kagjcýmu/ wsse hřjchy odpustil/ radost ragskau a nebeskau/ gemu dát přislj-bil/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Tebe Matko Janowi/ w ochranu poručil/ přibitý ku křjži, Jana/ za synať wyhlásyl/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Zkřikl k Otcy: zdali ho/ ráčil opustiti? pročež od nepřátel zlostných/ posměch musel snesti/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Žjžniw zwolal hlasytě/ w swých těžkých auzkostech, podali mu octa s žlučj/ w neywětssjch bolestech/ zdráwa/ ꝛc. ¶ Proroctwj splnit ráčil/ swau smrtj předrahau/ naprawil prwnjch rodičůw, pád, wytrh nás wrahu/ zdráwa/ ꝛc. ¶ W ruce Otcy milému/ dussi swau poručil/ welkým hlasem wolagjce/ z těla gi wypustil/ ꝛc. ¶ Po dokonánj prácy/ vsnul gest w pokogi/ swé wywolené wykaupil/ peklo zbořil

w bogi/ ꝛč. ¶ Setnjk probod bok geho/ kopjm welmi prudce/ z něhož krew s wodau wylitá/ hleď Křestianské srdce/ zdráwa/ ꝛč. ¶ Z křjže tělo složili/ s swatau pobožnostj/ w čistotny hrob položili/ s welkau vctiwostj/ zdráwa buď/ ꝛč. ¶ Ten zas wstal z mrtwých z hrobu, swau welikau mocý/ tě Panno y včedlnjky/ potěssil gest stkwaucý/ zdráwa/ ꝛč. ¶ Slawně na nebe wstaupil/ statečně, zmužile/ na prawicy Otce sedj/ a mocně kraluge/ zdráwa/ ꝛč. ¶ Na den Letnic chtěl splnit/ co gest byl přislibil, Ducha swatého seslati/ na swé wěrné wylil/ ꝛč. ¶ Tebe nad wsse nebesa/ ráčil wywýssiti/ gako Králownu nebeskau/ na trůn posaditi/ ꝛč. ¶ Kterýž zas má přigjti/ w den neyposlednégssj/ žiwé y mrtwé sauditi/ neysprawedliwěgssj/ ꝛč. ¶ Zaplatj hřjssným y zlým/ peklem welmi hrozným/ swým pak milým wywoleným/ dá wěčnau radost gim/ ꝛč. ¶ Ctjcým růženec zlatý/ twé rozmilé Matky/ spůsob laskawau twář Otce/ Gežjssi přesladký/ zdráwa buď Panno Marya.

Ljbjli se komu/ následugjcý Pjseň/ spoge dwa wersse/ můžess zpjwati/ gako: Kdož ochrany neywyšssjho.

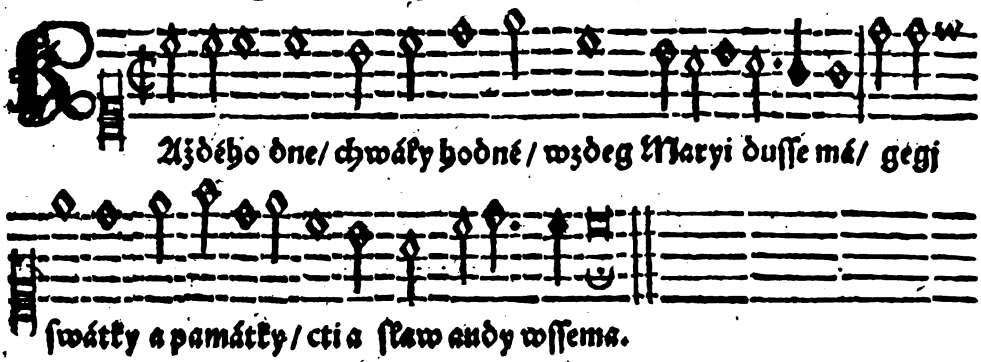
Každého dne/ chwály hodné/ wzdeg Maryi dusse má/ gegj
swátky a památky/ cti a slaw audy wssema.

Kaž-

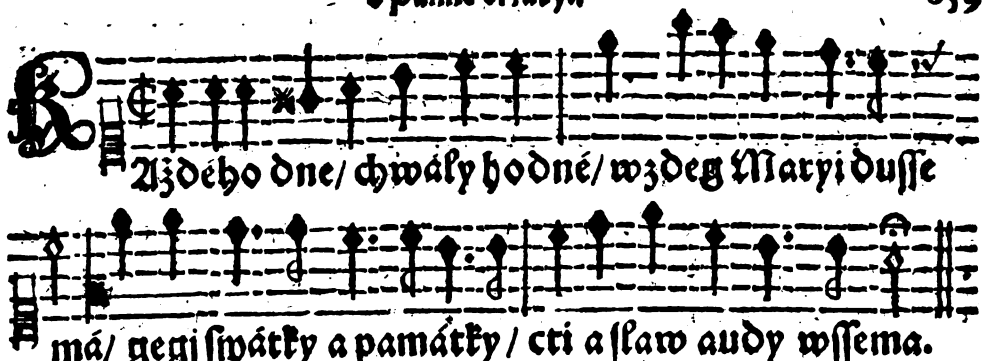

¶ Rozwaž práwě/myssli zdráwě/ gaké to dústogenstwj: Matkau býti/a newzýti/ porussenj w Panenstwj. ¶ Cti gi wážně/ žádeg snažně/ a nabudess milosti: hřjchů zlosti, neprawosti/ swau přjmluwau tě zprostj. ¶ Neb každému/ pobožnému/ hogné dary rozdáwa: skrz nj lehce, ať kdo gen chce/ milost Bożj dostáwá. ¶ Gazyk lidský/ by pak wždycky/ hotow byl gi k chwálenj: gegj slawy, hodné zprawy/ wydati možné nenj. ¶ Nepřestáweg, nevstáweg/ctné Králowny chwáliti: gegj ctnosti, sslechetnosti/ hleď wždy w paměti mjti. ¶ Wssemi smysły, čistau myssli/snaž se o nj myssliti: gegj chwále, trweg stále/ wždycky gi sstě množiti. ¶ Nenj žádný, tak pořádný/ včené wýmluwnosti: wyslowiti, wyprawiti/ by mohl gegj ctnosti. ¶ Byť gi wssickni, a to wždyckny/ se snažili chwáliti: žádný hodně, a přjhodně nemůž dost včiniti. ¶ Wssak přisslussj, zbožné dussi/ čkowěka wsselikého: by se oddal, wsseho podal/ k chwálám z srdce prawého. ¶ Ač pak práwě, gegj skáwě/ nenj činit možné dost: wssak mlčeti, nj zhrzeti/ gest nemaudrá wssetečnost. ¶ Gegj mrawy, ctnostné zprawy/ z včenj nebeského: russj wssudy, zcestné bludy/ kacýřstwa prokleté,

ho. ¶ Gako kwjtj, tak se swjtj/ gegj žiwota swattost: w Cýrkwi swaté/ Bohem sňaté/ každy má z toho radost. ¶ Matka Ewa/ když gest z dřewa/ přes wůli Božj gedla: Ráge zbyla, nás zbawila/ Marya zas přiwedla. ¶ Skrze Ewu, dáni k hněmu/ byli sme w prchliwosti: zas Marya/ naprawila/ dostali sme milosti. ¶ Tuť chwáliti/ welebiti/ wssechněm spolu slussné gest: gi wzýwati/ k nj se znáti/ býwá slauhám gegjm čest. ¶ Dáť ona zas, wssem Krystůw hlas/ chtjcým wěrně slysseti: po skonánj, z mrtwých wstánj/ geho w sláwě widěti.

Druhý djl pořád zpjweg prwnj notau/ neb gak notowáno/ než wssudý musýss přidati ku koncy: O Marya!

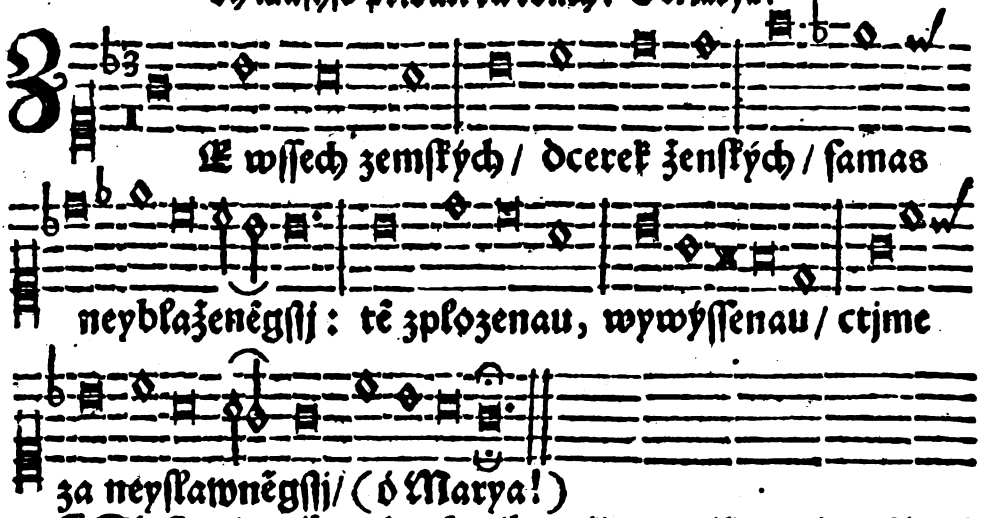
Z
E wssech zemských/ dcerek ženských/ samas
neyblaženěgssj: tě zplozenau, wywýssenau/ ctjme
za neyslawněgssj/ (ó Marya!)

¶ Slyss nás mjle, této chwjle/ přjtomné k twé cti, chwále: očist hřjssné, z twé přjlissné/ lásky, dey se ctjt stále. ¶ Z Jesse kmene, a z kořene/ posslas wssem k potěssenj: kráso swěta/ swětlo swětla/ zemdlených občerstwenj. ¶ Tys nasseho, přjklad ctného/ w žiwotě obcowánj: sprawedlnosti/

y swat-

y ſwattoſti/ ceſtas k naſledowánj. ¶ Budiž zdráwa/ dĕg ſe ſláwa/ wzáctná y dĕkowánj: tĕ neodwed/ ani podwed had w pádu oklamánj. ¶ Wyſokého, králowſkého/ rodu, Dawida dcerko: ten tĕ zwolil/ s ſebau ſpogil/ genž ſtwořil ſwĕt, y wſſecko. ¶ Perko gaſná/ růže kráſná/ lilium wſſj čiſtoty: ſlauhy čiſté, w mjſto giſté/ wodjſs k wĕčné radoſti. ¶ Deg mi péči/ bych mé řeči/ s ctnými ſkutky ſrownáwal/ a twau chwálu/ myſlj ſtálau/ ſrdcem, uſty wyznáwal. ¶ Předewſſjm pak/ mau pamĕt tak/ proſým ſtwrď w počeſtnoſti: abych hodně, každého dne/ tĕ chwálil s wctiwoſtj. ¶ Ačkoli znám/ že rty ſwé mám/ k chwálám hlaupé, zpozdilé: powinnoſti/ dlé možnoſti/ neminau žádné chwjle. ¶ Radúg ſe giž, a weſeliž Panno wſſj pocty hodná: tys ſtracených/ poblauzených/ ſama ceſta přjhodná. ¶ Matkas giſtá/ Panno čiſtá/ dalas owoce, y kwĕt: nemá ſkázy, ani ſcházy/ potĕſſuge wſſecken ſwĕt. ¶ Z toho kwjtku, mjti kytku/ libé wůnĕ žádame/ neb owoce, Boha Otce/ miloſtiwého máme. ¶ Wſſeckas kráſná, a přegaſná/ gak na duſſi tak tĕle: degž nám z láſky/ ať bez wráſky/ hřjchů, tĕ ctjme cele. ¶ Přeblažená, wyhlášſená/ radoſt ſwĕtu, y daná/ ſkrze tebe, geſt do nebe/ otewřená wſſem brána. ¶ Swĕtlem nowým, oprawdowým/ oſwjcen geſt wſſecken ſwĕt: ſſkodné ſwáry/ ſtaré ſſkwáry/ ſkrz tĕ vſtaupiły zpĕt. ¶ Ey giž mocnj, gſau nemocnj/ gakos předpowjdala: ponižen, gſau zwýſſen/ gaks ty prorokowala. ¶ Giž zlé mrawy/ bez ctné ſpráwy/ přicházegj k zruſſenj: zlá včenj, a ſſálenj/ hynau pryč w okamženj. ¶ Swĕtſkau marnoſt, rozkoſs, radoſt/ včilas potupiti: Boha znáti,

tĕlo

tělo dáti/ duchu ge podrobiti. ¶ Myſl wzhůru, wznáſſet k trůnu/ králowſtwj nebeſkého: tělo trápit, bůgnoſt krotit/ pro ſamau miloſt geho. ¶ Tys w ſwém těle, Spaſytele/ wſſeho ſwěta noſyla: by k prwnj zas, přiwedl nás/ cti, w toms nám poſlaužila. ¶ Matkaus byla, wſſaks nezbyla/ po porodu Panenſtwj: Krále Králů/ Pána Pánů/ tot geſt twé důſtogenſtwj. ¶ Požehnaná/ neb zahnaná/ ſkrz tebe geſt ſmrti leſt: wſſem hřeſſicým/ wſſak kagjcým/ naděge wrácená geſt. ¶ Požehnaný král přeſlawný/ gehož gſy Matkau wlaſtnj: zde buď s námi, po ſkonánj/ pogmi nás do ſwé wlaſti.

Třetj djl zpjweg pořád prwnj notau/ aneb gak notowáno/ wſſak ku koncy werſi přilož: Panenko Marya.

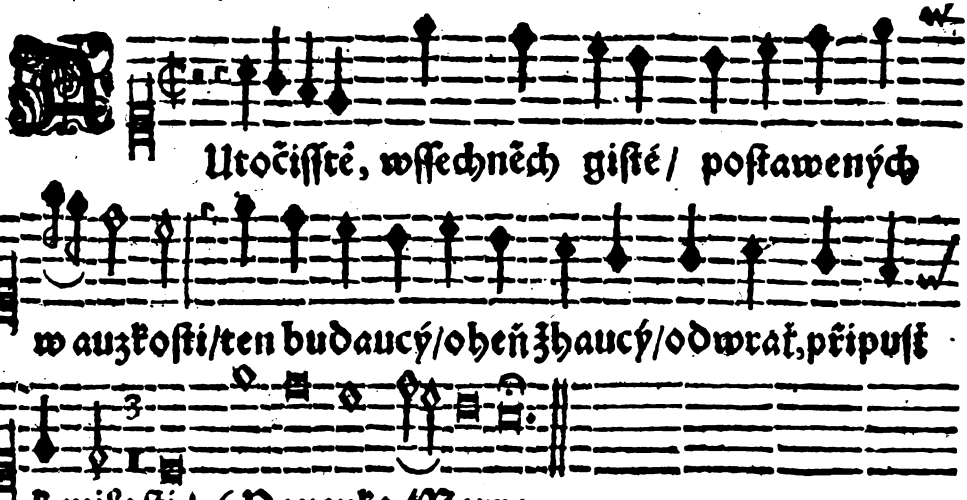

¶ Buď má wůdce y zaſtupce/ pokog ať doſtanu: před mukami, pokutami/ bezpečen ať zůſtanu. ¶ Prosbu wzkládám, čehož žádám/ wděl mi to w rychloſti: ať ſem zproſſtěn/

ſſtěn/ hřjchů zhoſſtěn/ a obdařen miloſtj ¶ Deyž mi ſtřjdmoſt, přjwětiwoſt/ čiſtotu s vpřjmnoſtj: Pochlebenſtwj, a pokrytſtwj/ zbaw, přiſpoř ſwatých ctnoſtj. ℟ Deg w vměnj, zaſobenj/ w pjſmjch ſwatých cwičenj: ſtáti w kázni, Božj bázni/ wždycky až do ſkončenj. ℟ Stálým, wážným/ w činech ſnažným/ pokorným, trpěliwým/ deg wždy k bjdným/ býti wljdným/ a ke wſſem dobrotiwým. ¶ Srdcy tu ctnoſt, opatrnoſt/ vſtům prawdu mluwiti: Boha ctjti/ zlé tupiti/ dobré wždy welebiti. ℟ Buď ochránce/ an y ſtrážce/ nás Křeſtianſkého lidu: přeg pokoge/ zruſs rozbroge/ zbaw wogenſkého lidu. ¶ Tys hwězdářům/ Marynářům/ hwězda gaſné ſwětloſti: Měſýc, ſlunce/ w ſwém paprſſice/ přewýſſugeſs gaſnoſtj. ¶ Twau zálſuhau/ a přjmluwau/ pokorné zde wždycky chraň: poruſſenj, nakaženj/ naſſjch čiſtých myſlj braň. ¶ Těſs ſe z toho, Panno mnoho/ žes nás dábla zproſtila: w čiſtém těle/ když ſy cele nám Boha porodila. ℟ Přečiſtého, nebeſkého/ doſtalas obrjzenj: kwětu ctnoſti/ poctiwoſti/ bez wſſeho poruſſenj. ¶ Z twého plodu, po porodu/ gakſs prw byla, zuſtáwáſs: Prſem kogjſs/ w ſwé cti ſtogjſs/ to od Boha doſtáwáſs. ¶ Měg mne ſobě/ w každé době/ w Kryſtu poručeného: bych nezhynuł/ a neminuł králowſtwj nebeſkého. Deyž mi tichoſt, zkaž prchliwoſt/ ſkroť y tělesnau žádoſt: proti zloſti/ neprawoſti/ deg myſli pewnau ſtáloſt. ¶ Nedeg wězet, ani běžet/ po wezdegſſjch marnoſtech: ſkrz něž zdráwa/ myſl prawá/ nemůž být než w temnoſtech. ¶ Střež od hněwu/ a podnětu/ pyſſné myſli naduté: ta mnohého/ bywá zlého/ kaliſſtě přeſmrduté. ¶ Proſyž Syna, ať promina/

mina/ hřjch, oſwjtj miloſtj: ſrdce naſſe/ ſſatanáſſe/ zbawj lſtiwé chytroſti. ¶ Deg pomoc těm/ ſlauhám twým wſſem/ žádagjcým miloſti: genž twé ſwátky a památky/ weyročnj, cžj s radoſtj.

Gako: Z hlubokoſti mé těžkoſti. Nebo: Nebeſſtj Kawalérowé.

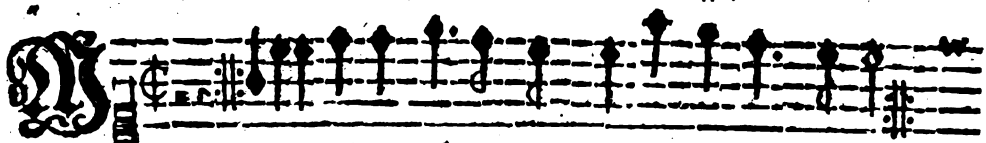

Arya blahoſlawená/ Matko Panno čiſtá/
Genž hodnau gſy včiněná/ Matkau Páná Kryſta/

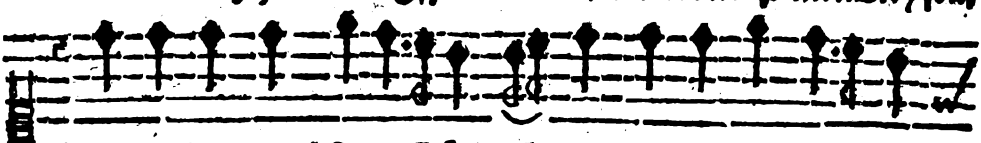

Pros toho/ gegž ſy noſyla/ mlekem Panenſkým kogila/

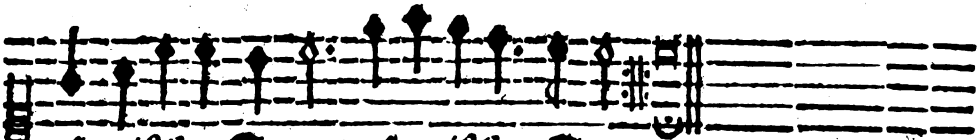

přemilého Syna/ přemilého Syna.

¶ Co nám ſwým dětem neſſtiaſtně/ Ewa potratila/ ſkrz prohřeſſenj wſſetečné/ tak marně ztratila/ to ty nám zas nawracugeſs/ a twým plodem nahražugeſs/ ctná Panno Matyra. ¶ Aby do Ráge wěčného/ ceſta byla wolná/ ſkrz twého Syna miléhо/ činjſs Panno mocná/ kdybys námi pohrdala/ za nás ſe neprimlauwala/ geſt naděge ſſpatná. ¶ Než ſkrz tebe zarmaucenym/ přiſſlo potěſſenj/ nebo w neſſtěſtj poſtawenym/ giſté ſpomoženj. ¶ Tohoť my ſe radugeme/ tobě wděčně děkugeme/ za to dobrodinj. ¶ Djky tobě

Bo-

Bożj Synu / wzdáwáme s wdĕčnostj / genž sy shladil naſſi winu / ſkrz ſwé vtrpnosti. Buď chwálen s Otcem y Duchem / gimž gſy w ſláwĕ w mocy rowen / ažna wĕky / Amen.

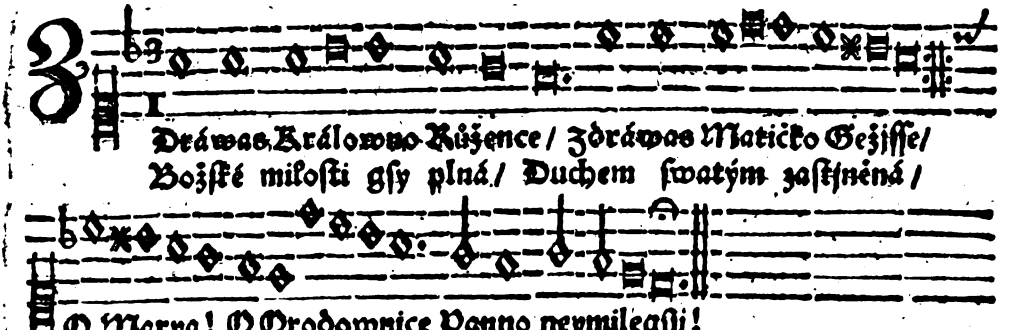

¶ Počala ſy Syna twého / Kryſta Geżiſſe milého / z Otce wĕčnĕ zplozeného / genž geſt plod żiwota twého / ó Marya / ó orodownice / Panno neymilegſſj. ¶ W żiwotĕs ſwém ho noſyla / kdyżs Alżbĕtu nawſſtjwila / Janas pĕedchůdcem zwĕdĕla / geys w tĕż pleſánj wzbudila. O Marya / ó orodownice / Panno neymilegſſj. ¶ Wydalas ho na tento ſwĕt / by neykráſnĕgſſi kwjtek kwĕt / růże k libému wonĕnj / tak on k naſſemu ſpaſenj. O Marya / ó orodownice / Panno neymilegſſj. ¶ Zplodilas tĕlo k tryznĕnj / krew čerwenau k wycezenj / to k naſſemu wykaupenj / ſproſtilas nás zatracenj / O Marya / ó orodownice Panno neymilegſſj. ¶ Obĕtowalas ho w chrámu / pĕedſtawilas Otcy Pánu / ſlowo wĕčné zrozenoſti / genž s njm geſt w gedné bytnoſti / O Marya / ó orodownice / Panno neymilegſſj. ¶ Napoſledy w mjſtĕ Pánĕ / to w Jeruzalémſtém chrámĕ / nalezlas maudré dĕtátko / oſwjcené pacholátko / O Marya / ó orodownice / Panno neymilegſſj.

Druhý djl zpjwey pořád tauž/ neb nasledugjcý notau.

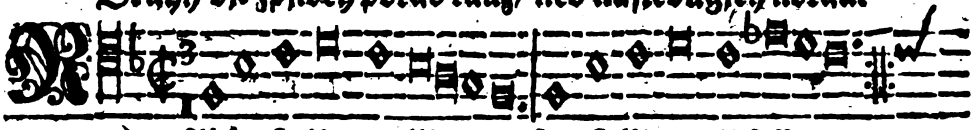

Adůg se Panno Marya/ že gsy Máti Gežjssowa/
Wywolenau Otce Boha/ newěstau swatého Ducha/

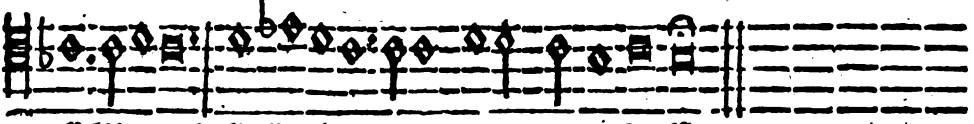

O Marya! O Orodownice/ Panno neymilegssj.

¶ Ty gsy nad hwězdy stkwělegssj/ nad měsýc mnohém swětlegssj/ ty gsy nad slunce gasněgssj/ nad swattost swatých swětěgssj/ O Marya/ ó orodownice/ Panno neymilegssj. ¶ Stánek gsy Božské milosti/ trůn gsy geho welebnosti/ zrcadlo Božj maudrosti/ nádoba wywolenosti/ O Marya/ ó orodownice/ Panno neymilegssj. ¶ Králowno twého Bratrstwa/ a nebeského komonstwa/ popatř na nasse spolčenj/ včiniž w něm rozmnoženj/ O Marya/ ó orodownice/ Panno neymilegssj. ¶ Pro twého Krysta Gežjsse/ přiweď do nebeské Řjsse/ neb gsy po něm cesta prawá/ we wssech stezkách neomylná/ O Marya/ ó orodownice/ Panno neymilegssj.

Gako: Hle přigde Pán Spasytel náss/ na listu 26.

POd twůg plásst se vtjkáme/ Panenko Marya/ za ochranu tě žádáme/ Matko dobrotiwá: ochraň, zastaň, wyswoboď nás/ Panno milostiwá/ nedeg, nedeg hynauti nám/ Matko litostiwá. ¶ Oswjhá nás Bůh rozhněwaný/ metlau sprawedlnosti/ ach těžké gsau djtkám rány/ otcowské přjsnosti: ochraň/ ꝛc. ¶ Hrubě nás ze wssech

stran

ſtran tlačj/ rozličné neřeſti: nutj nás k hořkému pláči/ negedno neſſtěſtj: ochraň/ ꝛc. ¶ Popatř, ó milá Matičko/ gak ſe s námi děge/ přiſpěg, ó přiſpěg brzyčko/ tys naſſe naděge: ochraň/ ꝛc. ¶ Gako k ſlepicy kuřátka/ tak k tobě běžjme/ gako ſwé matky děťátka/ tak tebe proſýme: ochraň/ ꝛc. ¶ Tys po Bohu autočiſſtě/ naſſe neypředněgſſj/ ſpomoz nám, neb můžeſs giſtě/ Matko neymilegſſj: ochraň/ ꝛc. ¶ Ač ſme hřjchem zaſlaužili/ Božjho treſtánj/ wſſak ſme tim nevmenſſili/ twého ſmilowánj: ochraň/ ꝛc. ¶ Před tebau Matko klekáme/ ſmilůg ſe nad námi/ před tebau ruce ſpjnáme/ nepohrdeg námi: ochraň/ ꝛc. ¶ Proſýme tě nebožátka/ pomoz nám z auzkoſti/ vkaž že gſy naſſe Matka/ plná wſſj miloſti: ochraň/ ꝛc. ¶ Poraučimeť tělo, duſſi/ y wſſecko což máme/ ó neodwracůg ſwých vſſj/ pokorně žádáme/ ochraň/ ꝛc. ¶ Ty gſy lidi zarmaucených/ ſladké potěſſenj/ tys w neſſtěſtj poſtawených/ mocné ſpomoženj: ochraň/ ꝛc. ¶ Vkog nám ſprawedliwého/ Saudce naſſjch zloſtj/ přikreg nás před hněwem geho/ pláſſtěm ſwé miloſti: ochraň/ ꝛc. ¶ Skrze pět ran Pána Kryſta/ ſkrz hořkau ſmrt geho/ proſýme tě Panno čiſtá/ zbaw nás wſſeho zlého: ochraň/ ꝛc. ¶ Vkaž mu Panenſké prſy/ gimižs ho kogila/ wjme, že tě neoſlyſſj; neb gſy gemu milá: ochraň/ zaſtaň/ wyſſwoboď nás/ ꝛc.

Gako: Zdráwa genž gſy pozdrawená/ neb gak notowáno.

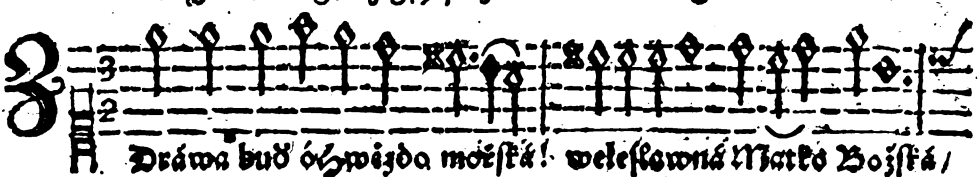
Dráwa buď ó Hwězdo mořſká! weleſlawná Matko Božſká/

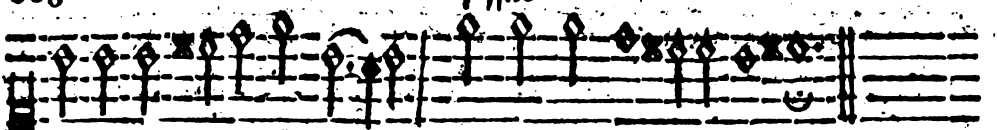

a wždycky přečiſtá Panno / přeſſtiaſtná nebeſká bráno.

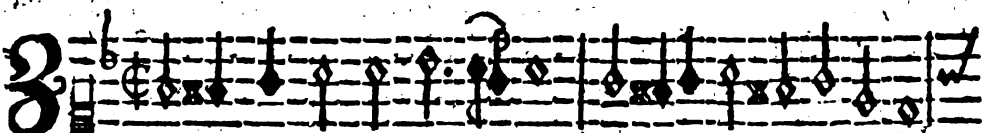

Dráwa buď ó Hwězdo mořſká! weleſlawná Matko Božſká/

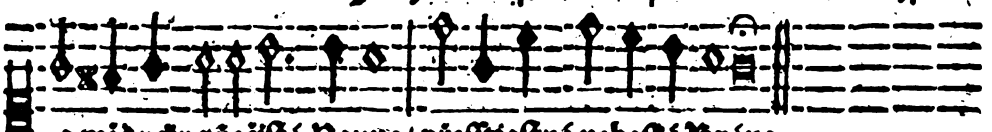

a wždycky přečiſtá Panno/ přeſſtiaſtná nebeſká Bráno.

¶ Přigmi pozdrawenj wzáctné/ ſkrz Angela Gabryele/ potwrď nás w Božjm pokogi/ proměnjce gméno Ewy. ¶ Rozwaž hřjchů wazby winným/ rozſwěť gaſné ſwětlo ſlepým/ odwrátic naſſe neřeſti/ wpros nám wſſelikė ſtěſtj. ¶ Prokaž, žebys Matkau byla/ a za nás nuzné proſyla/ ſkrze tebe zplozeného/ Syna twého přemilého. ¶ O Panenko nad Pannami/ přjwětiwá mezy wſſemi/ nás zproſtic od neprawoſti/ pokoře wč/ a tjchoſti. ¶ Dey ſſlechetný žiwot mjti/ a bezpečnau ceſtau gjti: bychom widauc twář Kryſtowau/ wždy ſe radowali ſpolu. ¶ Buď chwála Otcy mocnému/ y gehо Synu milému/ tolikéž Duchu ſwatému/ wſſe gednomu Hoſpodinu.

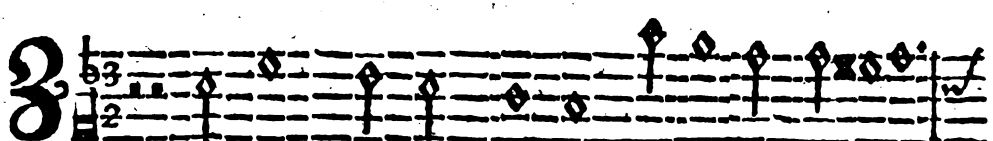

Dráwas Hwězdo mořſká/ Panenko Marya/

myť

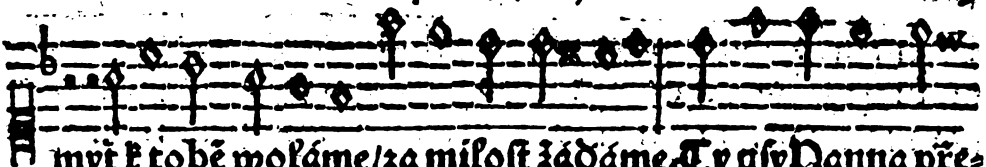

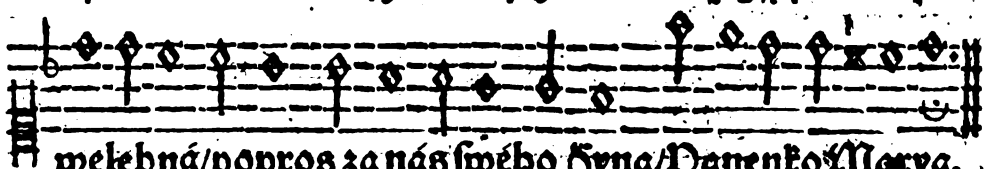

¶ Neb gſme my nehodnj / zde ſynowé Ewy / tě Matku wzýwáme/neb naděgi máme: że ty ſe za nás přimluwiſs/a nám naſſe winy shladjſs Panenko Marya. ¶ Tys ſlawné koruny / doſſla w nebi wěčně / za twé putowánj / zde na tomto ſwětě. Pro twau welkau trpěliwoſt / máſs na nebi wěčnau radoſt/ Panenko Marya. ℣ Nad Angelſké kúry/ ſlawněs wytwýſſená / nadewſſecky ſwaté / ſlawně ozdobená. K tobě ſe hřjſſnj vtjkáme/za miłoſt tebe żádáme/Panenko Marya. ℣ Den po dni hřeſſjme / nic ſe nelepſſjme/ wini ſe dáwáme / a k tobě wołáme. Zażeň od nás hljzy morni / a pryſkýře tělu ſſkodný / Panenko Marya. ℣ Přey zdrawj dobrého, pokoge ſwatého/ ať můżem ſłaużiti/ Bohu, a geg ctjti / po wſſecky dni do ſkonánj / ſkrze twé orodowánj/ ꝛč. ℣ Přimluw ſe za hřjſſné/ k tobě wołagjcý/ neoſłyſs gich żádoſti/ na tě wzkładagjcý : wyſłyš ge każdau hodinu / přimłauwey ſe k ſwému Synu / ꝛč. ¶ Ty gſy autočiſſtě/ każdého wěrného / tys orodownice / każdého hřjſſného. Tebe Matkau wyznáwáme/ za přjmluwu tě żádáme/ ꝛč. ℣ Rodičko Marya / Panno miłoſtiwá / wzhledni na nás hřjſſné/ Matko litoſtiwá / přimłauweg ſe k ſwému

Sy-

Synu/ ať odpustj nám wssem winu/ ꝛc. ¶ K Synu se přimlauweg/ buď nám milostiwá/ na nás wždy wzpomjney/ Panno litostiwá: nynj y w smrti hodinu/ přimlauweg se k swému Synu/ ꝛc.

Tauž notau/ neb gak tuto notowáno.

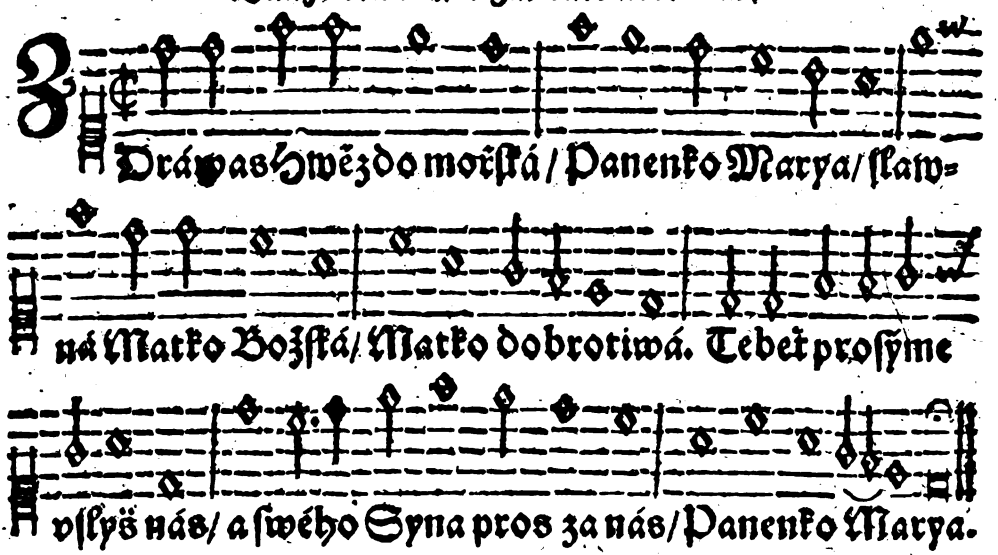
Zdráwas Hwězdo mořská/ Panenko Marya/ slawná Matko Božská/ Matko dobrotiwá. Tebeť prosýme vslyš nás/ a swého Syna pros za nás/ Panenko Marya.

¶ Wždycky čistá Panno/ Panenko Marya: sstiastná nebes bráno/ Matko dobrotiwá. Tebeť prosýme vslyš nás/ a swého/ ꝛc. ¶ Kterás od Angela/ Panenko Marya/ pozdrawená byla/ Matko dobrotiwá. Tebeť/ ꝛc. ¶ Vtwrď nás w pokogi/ Panenko Marya/ změnic gméno Ewy/ Matko dobrotiwá. Tebeť/ ꝛc. ¶ Rozwaž wazby winým/ Panenko Marya/ swětla vděl slepým/ Matko/ ꝛc. ¶ Ochraň nás od zlého/ Panenko Marya/ wypros, co dobrého/ Matko/ ꝛc. ¶ Vkaž že gsy Matka/ Panenko Marya/ buď nám milostiwá/ Matko dobrotiwá/ ꝛc. ¶ Skrz tě ať nás

sly=

ſlyſſj/ Panenko Marya/ Syn twůg neymilegſſj/ Matko/ ꝛč. ¶ Panno nad Pannami/ Panenko Marya/ tichá mezy wſſemi/ Matko/ ꝛč. ¶ Shlaď naſſj neprawoſt/ Panenko Marya. Deg čiſtotu, tichoſt/ Matko/ ꝛč. ¶ Deg nám žiwot čiſtý/ Panenko Marya. Zpraw bezpečné ceſty/ Matko/ ꝛč. ¶ Pomoz nám do nebe/ Panenko Marya. Ukaž nám Gežiſſe/ Matko dobrotiwá. Tebeť/ ꝛč.

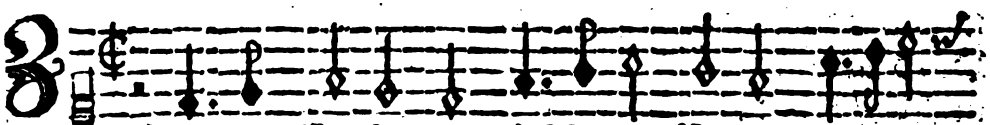

Dráwas Králowno/ důſtogná Panno/ nebeſká

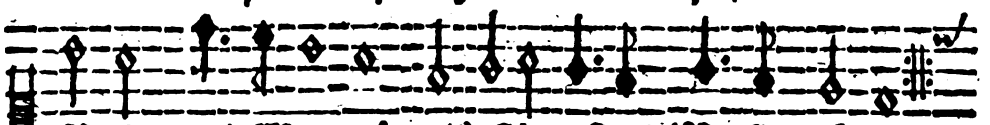

Libá ſlad koſti/ žiwo te ctnoſti/ doko na-

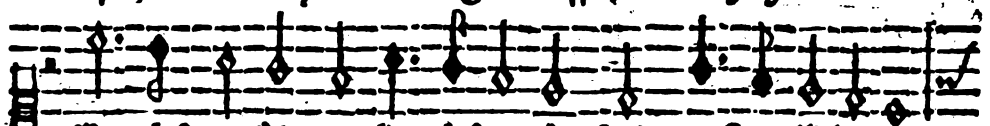

Bráno/ ó Marya! miloſrdenſtwj Matko plná/

loſti/ ó Marya! nadêge naſſe/ budiž zdráwa.

K tobê wolámę/ k tobê wzdychámę/ ſe vtjkámę/

Ewy wyhnanj potomkowé.

W tomto plačtiwém/ a žaloſtiwém/ audolj ſmutném/ ó Marya! naſſe vtěcho/ budiž zdráwa. R. Bez potěſſenj/ a polehčenj/ gſauce w ſauženj/ ó Marya! k tobê wolámę/ budiž zdráwa. Wzdycky lkagjce/ hořekugjce/ hořce plačjce/

tebe

tebe za pomoc žádagjce. ¶ Oči milosti/ dobrotiwost/ milosrdenstwj/ ó Marya! obrať k nám/ a buď wěčně zdráwa. R°/ Orodownice, nakloň y srdce/ a vslyss brzce, ó Marya! na wěky wěkůw požehnaná: bez twé pomocy/ we dne w nocy, nebudem mocy/ ostáti proti ďábla mocy. ¶ O slunce gasné/ když žiwot zhasne/ od smrti časné/ ó Marya! přispěg k pomocy požádané. R°/ Oč se snažjme, widět žádáme/ ať dosáhneme, ó Marya! slitůg se, pomoz tě prosýme. Plod břicha twého, požehnaného/ Gežjsse ctného, vkaž milého/ Syna twého. ¶ O milostiwá/ ó litostiwá/ a žádostiwá, ó Marya! na wěky wěkůw budiž zdráwa. R°/ O sladká Panno/ nasse obrano/ bezpečná schráno/ ó Marya! buď milostiwá/ litostiwá. Nedeg vmřjti/ w hřjssjch zhynauti/ tebe stratiti/ ale pomáheg w nebe gjti.

Gako: Weselte se ó busse/ na listu 531. neb gak notowáno.

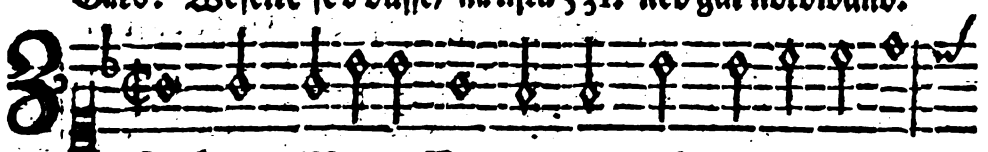

Zdráwas Marya Panno/ tys kwět neykrásněgssj/

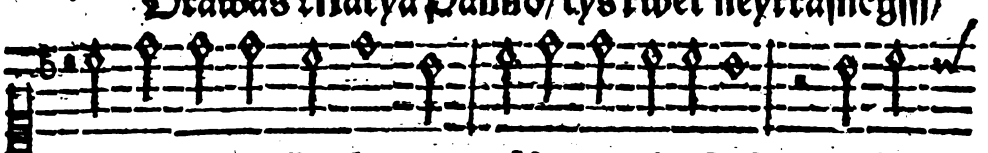

sličnás nebes Králowno/ růže neypěkněgssj/ w toběť

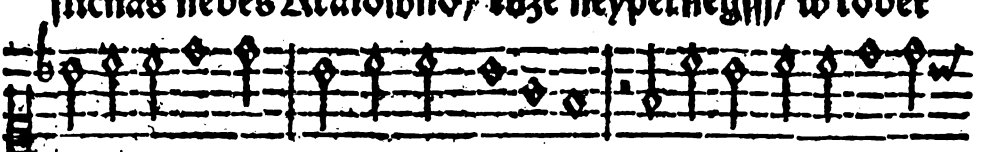

naděgi máme/ za pomoc žádáme/ radugjc se plesáme/

neb

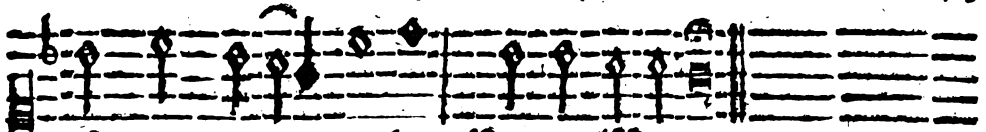

neb twau pomoc známe/ Panno Marya.

¶ Prawás studánka hřissným/ dussem k očisstěnj: nápog milosrdenstwjm/ Bożským naplněný. R/ Vkrocuges hněw Bożj/ twým orodowánjm/ hned wssecko zlé pryč běžj/ před twým nás zastánjm/ Panno Marya. ¶ Z tebe Geżiss Spasytel swěta se narodil: gehož swatý Jan Křtitel/ prawý předchůdce/ byl. R/ O Hrdličko čistotná/ Panenko pokorná/ skrz tě gest moc ďábelská/ dokonce potřená/ Panno Marya. ¶ Neb Geżiss neymilegssj/ když z żiwota twého/ wzal na se żiwot zdegssj/ přemoh ďábla zlého. R/ Protož blahoslawenau tebe nazýwáme/ s Annau swatau Matkau twau/ ctjt nepřestáwáme/ Panno Marya. ¶ Srdečně tě żadáme/ Panno plná ctnosti: degž ať skrz tě dogdeme koruny radosti. R/ Kdeżbychom tě s Geżissem mohli wżdycky ctjti/ s twým přerozkosssným synem/ na wěky chwáliti/ Panno Marya.

Gako: Prozpěwugmeż wssickni nynj na listu 219. Neb gak: Wssi cti/ a chwály gest hoden/ na listu 237.

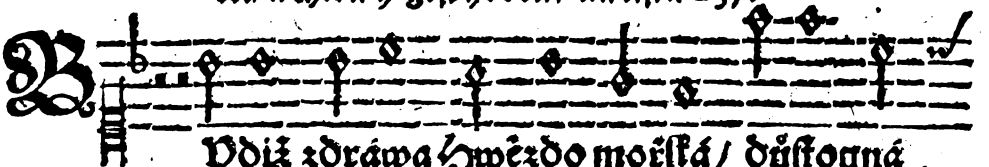

Vdiż zdráwa Hwězdo mořská/ důstogná

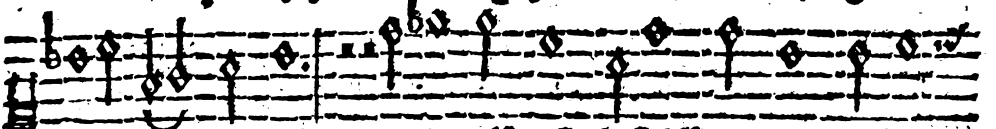

Rodičko Bożská/ ty gssy wżdycky čistá Panna/ přesstia/

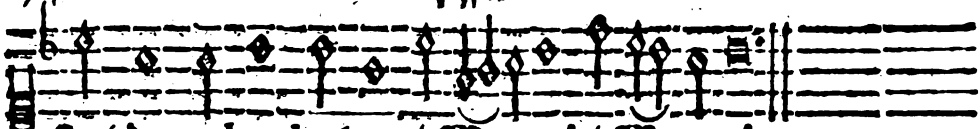

stná do nebes brána/ ó Marya! ó Marya!

¶ Pozdrawenj sy přigala/ od Gabryele Angela/ vtwrď nás w swatém pokogi/ změnic gméno Matky Ewy. O Marya! O Marya! ¶ Rozwaž wazby dussj hřjssných/ oswěť temnost zaslepených/ nesstiastné přjhody odwrať/ wssecko dobré na nás obrať/ O Marya! O Marya! ¶ Vkaž/ že gsy nassj Mátj/ k tomu rač se přimlauwati/ genž ráčil Synem twým býti/ a pro nás se naroditi/ ꝛc. ¶ Panno/ gjžto rowné nenj/ w tichosti/ a w ponjženj/ wazby nassjch hřjchů segmi/ ať gsme čistj a pokognj/ ꝛc. ¶ Deg/ ať ctný žiwot wedeme/ a k tobě se dostaneme/ do sláwy nebeské Rjsse/ ať tam vzřjme Gežjsse/ ꝛc. ¶ Budiž chwála Bohu Otcy/ Synu geho rowné mocy. Buď chwála Duchu swatému/ Otcy y Synu rownému/ O Marya! O Marya!

Wánočnjm časem gako: Zwěstugem wám radost. 51.

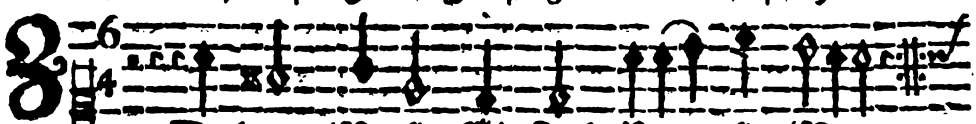

Zdráwas Matko sstiastná/ Panenko Marya/
Hwězdo nebes gasná/ wssechněm dobrotiwá.

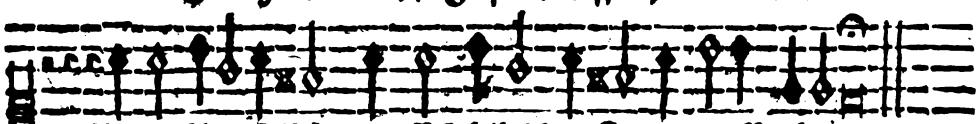

Ty gsy Autočisstě/ w nassjch bjdách gisté/ tys nasse obrana.

¶ W twé dobrotiwosti, naděgi skládáme/ že nám swau milostj/ přispěgess dauffáme. O neopausstěg nás/ w auzkosti

kosti naſſj čas/ pokornē žádáme. ¶ Přimkuw ſe w Syna twého přemilého/ ať ſe naſſe wina/ ſmaže krwj geho/ ať nezahyneme, gak toho hodni ſme/ přjſnym ſaudem geho. ¶ S prawau ſkrauſſenostj/ ſwých hřjchů željme/ a wſſech neprawostj/ zanechat mjnjme. O deg, ať pro ſebe/ otewřené nebe/ po ſmrti ſpatřjme.

Gako: Každého dne chwaly hodné.

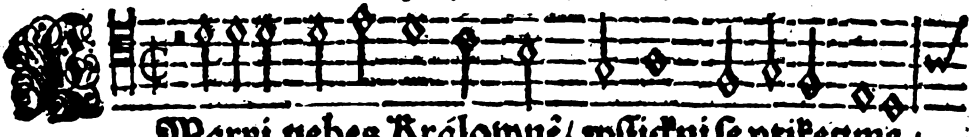

Maryi nebes Králowně/ wſſickni ſe wtjkegme/

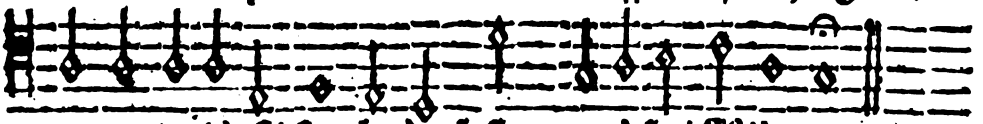

w gegj miloſti ſwobodně/ ſwau nadēgi ſkládegme.

¶ Neopuſtjť nás w auzkoſti/ Matka miloſrdenſtwj/ gengi proſme s důwěrnostj/ w naſſem nebezpečenſtwj. ¶ Kdyžs tedy w těžké nemocy/ w auzkoſti, w zarmaucenj/ w Matky Božj pomocy hledatiť marné nenj. ¶ Zázraky ſe dokazuge/ že mnohé wzdrawiła/ ráda ſmutných potěſſuge/ gakožto Matka miká. ¶ Mnozý mēli pro ſwé zloſti/ přigjti k zatracenj/ kterýmž ona ſwau miloſtj dopomohła k ſpaſenj. ¶ Wzywegmež tedy důwěrně/ mikau Matku w auzkoſti/ budeť nám pomáhat wěrně/ do nebeſké radoſti.

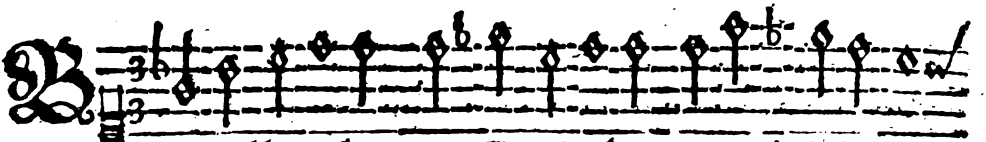

Ožj Kodičko/ rágſká růžičko/ autočiſſtě hřj-

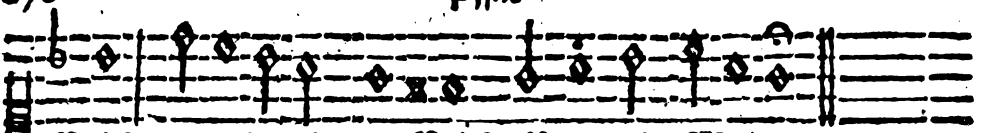

ſſných/ protiwnice pyſſných/ Panenko Marya.

Nebeſká bráno, duſſj ochrano/ neopauſſtěg ſwého/ſlauby ſſauženého/Panenko Marya. ¶ Ty w mých auzkoſtech/ w těžkých žaloſtech/ buď mé potěſſenj/ buď mé ſpomoženj/ Panenko Marya. ℣ Ty gſy to milé ſlunce ſpanilé/ kohož oſwěcugeſs temnoſti zbawugeſs/ Panenko Marya. ¶ Knjže temnoſtj, ſwau vkrutnoſtj/ žádných nepodmánj/ kteréž tato chránj/ Panenka Marya. ¶ Y w proſtřed bogi/ ten ſměle ſtogj/ koho přiodjwá/ ſſtjt, genž ſe nazýwá/ Panenka Marya. ℣ Ach! gaſná záře! twé milé twáře/ nerač zakrýwati/ rač mně pomáhati/ Panenko Marya.

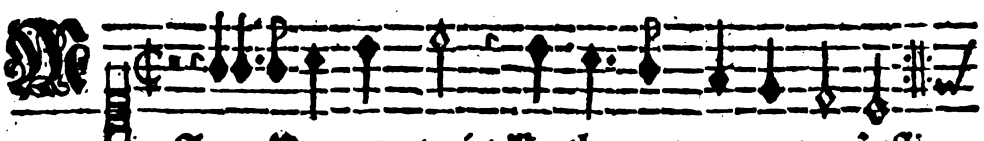

Arya Panno ctná/ Králowno neymocnějſſj.
Buď naſſe obrana/ pomoz nám w čas nynějſſj.

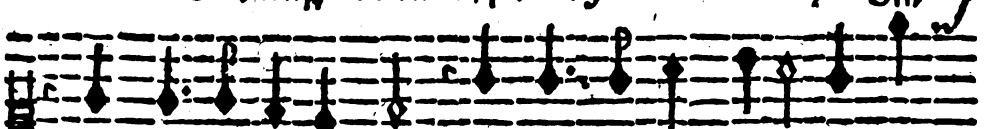

Neb wſſemohaucý Pán/ na nás, na ſwé ſtwořenj/ geſt

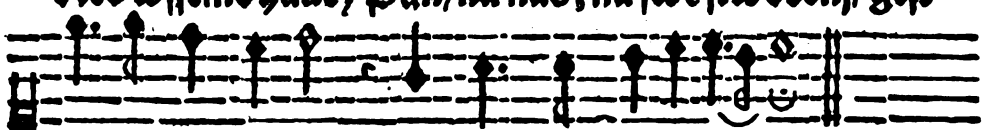

welmi rozhněwán/ wypros nám odpuſſtěnj.

¶ Potěſſenj ſmutných/ račiž nás potěſſiti/ autočiſſtě hřiſſných/

ſſných / rač nás k ochraně wzýti. O rač k ſwému Synu / za nás ſe přimluwiti / ať nám ráči winu s pokutau odpuſtiti. ¶ Winnj ſe dáwáme / že pro wſſeliké zloſti / w pokutu padáme / ſprawedliwé přjſſnoſti. Wſſak budeſſli ſwého / Syna za nás proſyti / ſprawedliwý geho / hněw můžeſs ukrotiti. Bože miloſtiwý / nepatř na naſſe zloſti / ale na přjmluwy. Matky plné miloſti / Nerač w prchliwoſti nás hřjſſný lid treſtati / ani w hněwiwoſti / k twému ſaudu nás bráti. W neyhlubſſj pokoře / na twáře ſwé padáme / zaſlauzené hoře / odwrať od nás, žádáme. Rač nám odpuſtiti / ſprawedliwé treſtánj / a času popřjti / zde k činěnj pokánj.

Gako: Takťž wolá ſám Syn Božj.

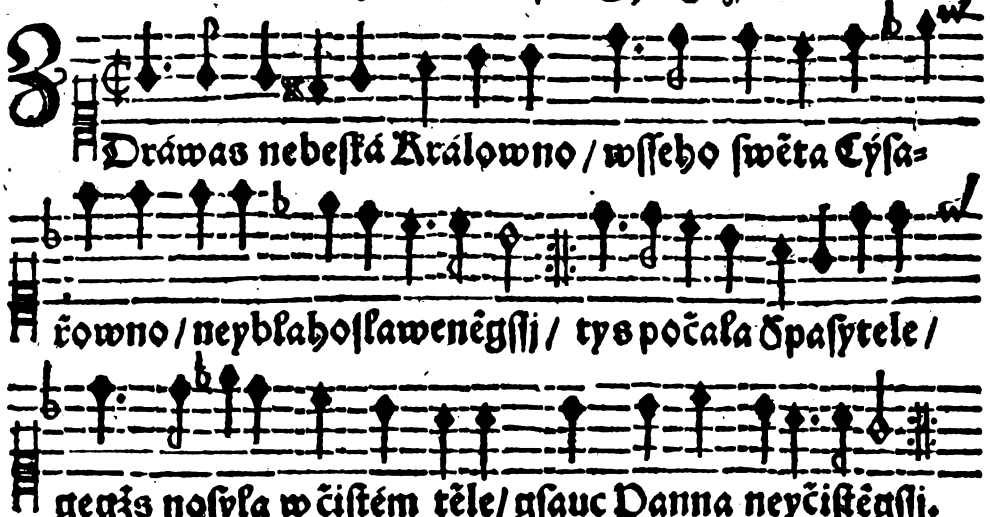

¶ Pán Bůh geſt a wždy byl s tebau / kterýž rač též býti ſemnau / nynj, y wſſemi časy. Ty mezy ženami wſſemi / co gich kdy bylo na zemi / neytwjc požehnána ſy. ¶ Požehnaný plod twůg ſwatý / z Ducha ſwatého počatý / Gežjš Syn twůg

twůg přemilý: Genž ſe ráčil naroditi/ a hořkau ſmrt podſtaupiti/ bychom ſpaſeni byli. ¶ Swatá Marya proſz za nás/ nynj y w ſmrti naſſj čas/ ať dogdeme ſpaſenj: pro kteréhoż nám zeyſkánj/ Kryſtus Pán vkřižowaný/ trpěl mnohá trápenj. Matko Božj dobrotiwá/ rač nám býti miłoſtiwá/ wyſłyſs naſſe żałoſti/ rač ſe za nás přimłauwati/ ať ſe můżeme doſtati/ do nebeſké radoſti.

Gako: Budiż ſławně weleben/ ꝛc.

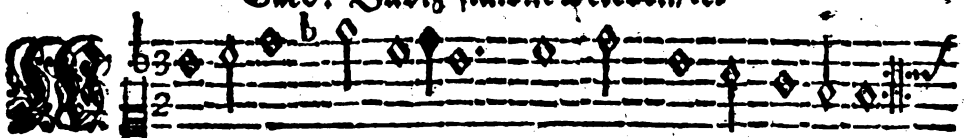

Ychwałúgme weſele/ Matku błahoſławenau/
Kterauż ſwatj Angelé/ chwáłj w nebi zweyſſenau.

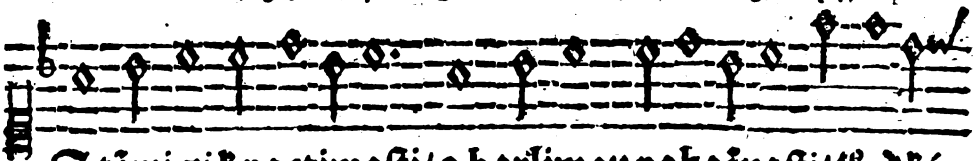

S těmi gj k poctiwoſti/ s horliwau pobożnoſtj/ ſładké

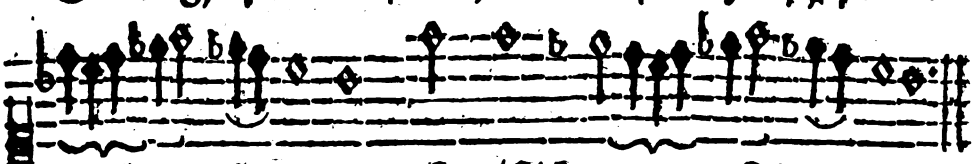

pjſně zpjwegme/ w chwáłách nev ſtáwegme.

¶ Wſſem Křeſtianům přiſłuſſj/ Matku Božj chwáliti/ chwáła ta naſſj duſſi/ může proſpěſſná býti; neb Matka miłoſrdná/ nebýwá darmo ctěná. Protoż gi wychwałúgme/ a čeſt gj prokażúgme. ¶ Ty kteřjż w nj dauffagj/ ráčj ochraňowati/ kdyż ſe k ni vtjkagj/ ráčj ge přigjmati; neboť geſt miłoſtiwá/ a k bjdným litoſtiwá. A protoż w nj dauffeyme/ a

k nj

k nj ſe vtjkegme. ℣ Czaſto pro neprawoſti / chtěl Bůh lid treſtati/ ona hnutá ljtoſtj / nepřeſtala žádati/ až miloſt wyprosyla / pokutu odwrátila. Protož my k nj woleyme / za přjmluwu žádegme.

Gako: W tobě geſt darů doſti/ neb gak notowáno přidáſſli po každém werſſi: Zdráwa buď Panno Marya.

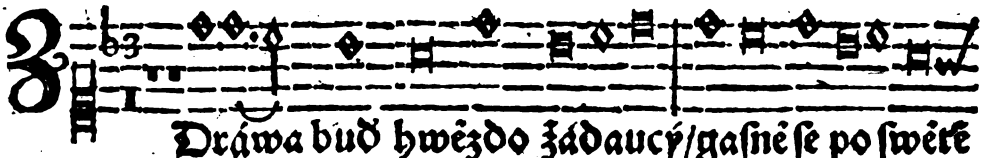

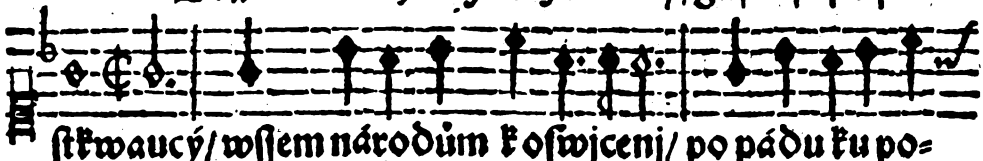

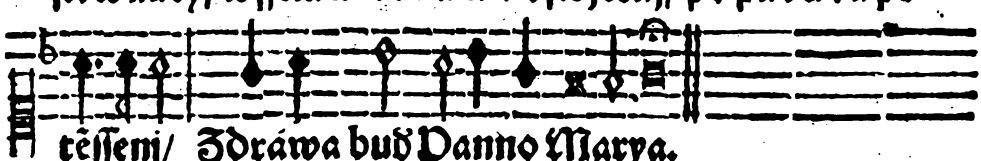

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

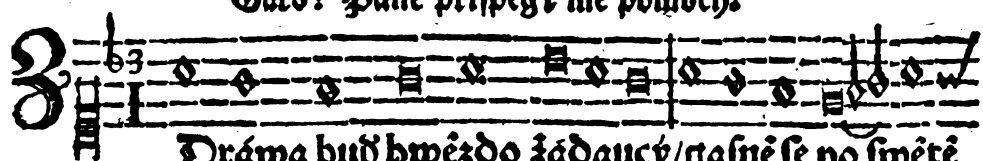

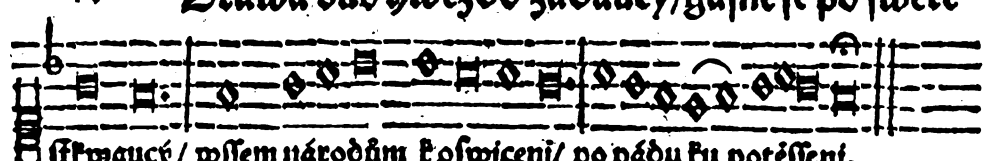

¶ Weſel ſe zawřená bráno/ genžs (gako giſtili dáwno/ Prorocy) na ſwět wwedla ſwětlo, ſwětlem tmy rozwedla. ℣ O Panno ſwěta pěknoſti/ Králowno nebes, gaſnoſti/ wy-

bor-

borná, gak gasné slunce / ozdobu magjc měsýce. ¶ Zney se k těm / genž tě milugj / a tobě čest prokazugj. Včiň nás wssecky spasena / prosyc za nás swého Syna. ¶ Tě genž sy měla pogjti / z Jesse, a na swět přigjti / předkowé s starými Otcy / widět žádali Prorocy. ¶ Z tebe žeby kwjtek krásný / pogjt měl a swětu wzáctný / Angel Gabryel zwěstowal / tě stromem žiwota být znal. ¶ Tys wssecken swět očistila / hřjchu sskodného zbawila / setřewssi Lewiatana / skrz twého milého Syna. ¶ Protož my giž posledkowé / z Pohanstwa posslj synowé / twau Panno památku ctjme / tebe za milost prosýme: ¶ Abys při twém milém Synu / wyžádala, aby winu / nám wssem ráčil odpustiti / a nás na milost přigjti.

Gako: Zdráwa genž gsy podrawena.

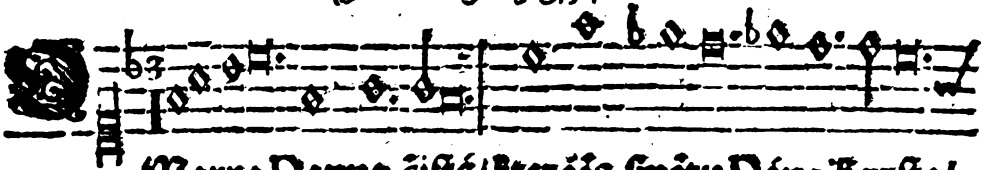

Marya Panno čistá / kteráž s swětu Pána Krysta /

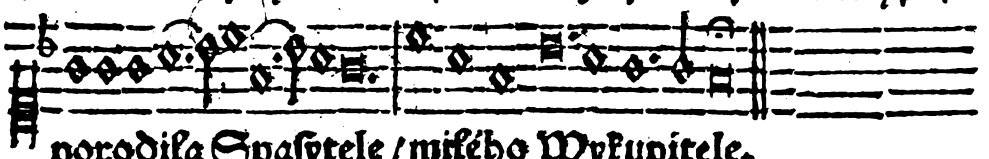

porodila Spasytele / milého Wykupitele.

¶ Rač dnes nasse chwály mile / přigjt y syc každé chwjle / magic sobě poručené / nás hřjssné a zarmaucené. ¶ Přispěg prosbau k swému Synu / aby nám wsselikau winu / ráčil pro tě odpustiti / a nás neráčil sauditi: ¶ W hněwu swém a ptchliwosti / wedlé přjsné sprawedlnosti / ale ať nám ráčj přjti / milosrdenstwj vžiti.

druhý

Druhý díl tauž notau / neb gak notowáno.

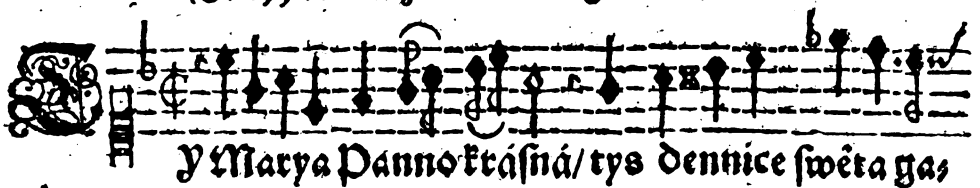

Y Marya Panno krásná / tys dennice swěta ga-

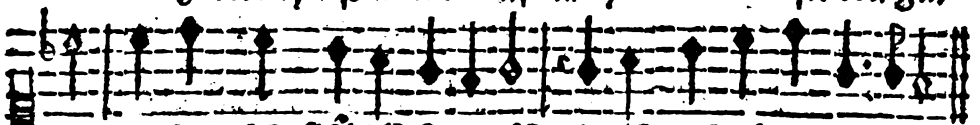

sná / gasnýs blesk Řjsse Angelské / krása wssj sláwy nebeské.

¶ O tobě prorokowali / zdáwna ti, genž tě žádali / wssickni swatj Prorokowé / Zákonnj Arcyotcowé. ¶ Žes měla být Matkau Božj / schránkau tak drahého zbožj / s kterýmž wssecko prowiněnj / mělo přigjt k zahlazenj. ¶ Tys ten prut plodného kmene / genž wyssel z Jesse kořene / Panna z rodu králowského / Matka krále nebeského. ¶ Z tebe possel kwět překrásný / Krystus Pán nad slunce gasný / gimžto samým oswjcenj / lidé přicházý z spasenj. ¶ Protož tě Panno prosýme / gakž se srdcem důwěřjme / rač skrze swé přimluwenj / zgednat nám wěčné spasenj.

W Adwent gako: Pán Bůh wssemohaucý. na listu 25.

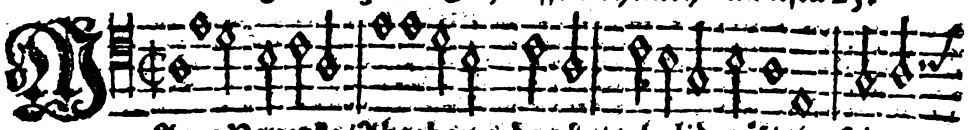

Arya Panenko / Abrahama dcerko / tebe lid wěřjcý / z srdce

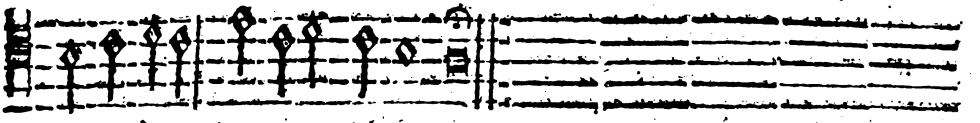

pobožného / swornými hlasy ctj.

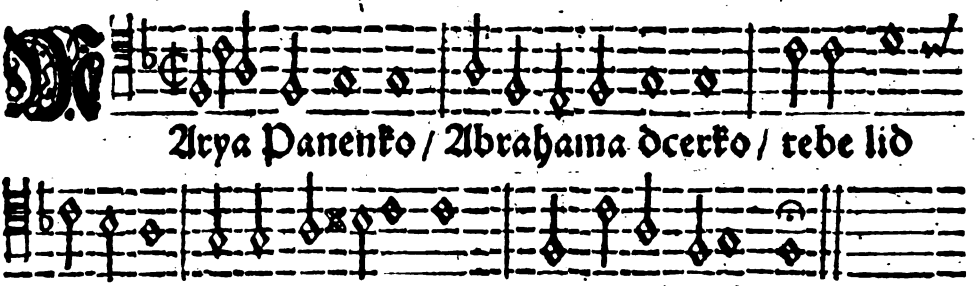

¶ Tělems neyſwĕtĕgſſj / w mrawých neyčiſtĕgſſj / w řeči / w obcowánj / Panno neyſlawnĕgſſj / nadewſſecky Panny. ¶ Wywolenás byla / abys porodila, ſwĕtu Pána Kryſta / gſauc Matka / wžďys byla / a gſý Panna čiſtá. ¶ Tebe Aronowa / hůl ffigurowala / když gſauc ſuchá zkwetla: w Panenſtwjs počala / gak ſy: ſtań ſe / řekla. ¶ Otce nebeſkého / též y Syna geho / y ſwatého Ducha / z dobrodinj toho / pochwal duſſe wĕrná.

Gako: Každého dne chwály hodné.

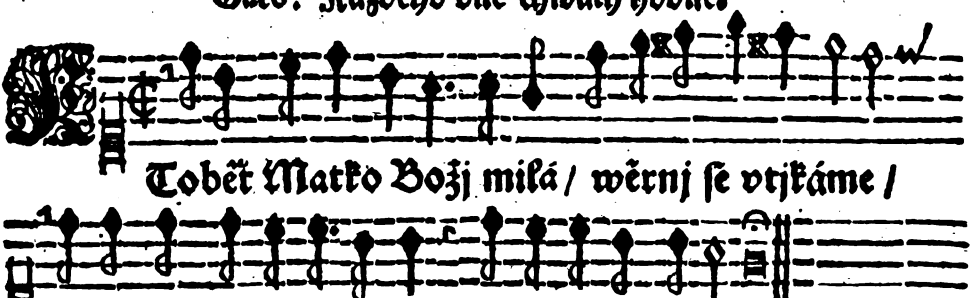

¶ Nerač iž nás oſlyſſeti / w potřebĕ, a w auzkoſti: ale rač mile přiſpĕti / z ſwé materſké miloſti. ¶ Nerač prosby zamjtati / ſlauhů twých / ač nehodných; ale rač nám pomáhati /

ti we wssech potřebách nassjch. ¶ Račiž nás wyswoboditi/ ze wssech nebezpečenstwj/ a deg nám bjdným vžiti/ twého milosrdenstwj. ¶ Panno ctná/ a požehnaná/ náchylná k smilowánj/ buď wždycky nasse obrana/ wzlásst při nassem skonánj.

Gako: Ctjm těs ponjženostj/ na listu 538.

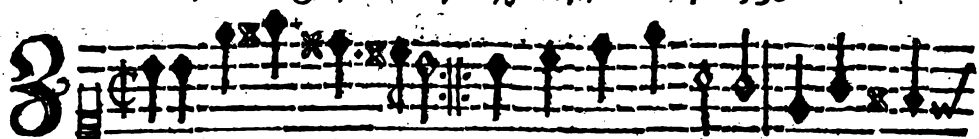

Dráwas Panno Marya/ Milostis Božj plná/ Pán gest s tebau wždycky/ Panna po-

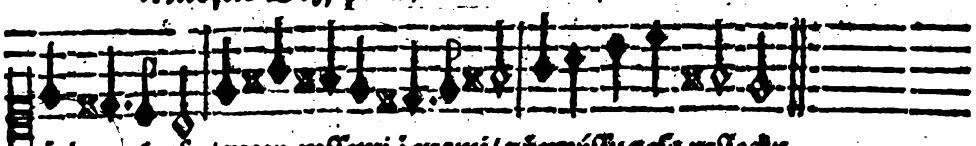

žehnaná gsy/ mezy wssemi ženami/ přewýssugess wssecky.

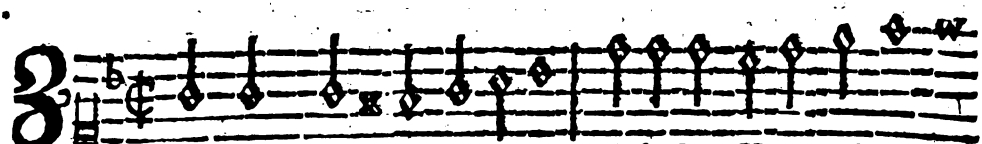

Dráwas Panno Marya/ milostis Božj plná/

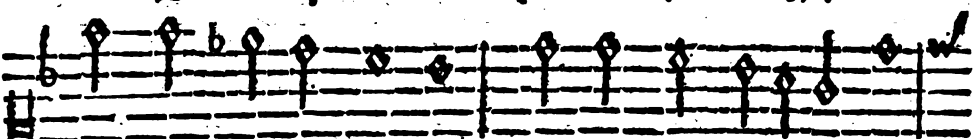

Pán gest s tebau wždycky/ Panna požehnaná gsy/

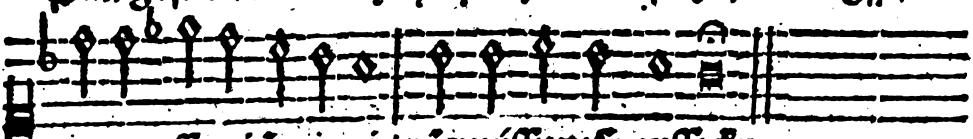

mezy wssemi ženami/ přewýssugess wssecky.

¶ Gest také požehnaný/ plod břicha twého swatý/ Ge-

Gjſs Spaſytel náſs: gegž nynj Matko Božj / též y w čas ſmrti naſſj / laſkawě pros za nás. ¶ Tygſy naſſe naděge / ſkrz tebe nám ſe děge / wſſecko, což žádáme: budeſſli nás chrániti / Boha za nás proſyti / na ďábla nedbáme. ¶ Skrz tebe ſwjtězýme / korunu obdržjme / králowſtwj wěčneho: ty toliko buď při nás / a twau miloſtj chraň nás / odewſſeho zlého. ¶ Po Bohus autočiſſtě, w naſſjch auzkoſtech giſté / w tobě my dauffáme: nerač nás opauſſtěti / ani námi zhrzeti / pokorně žádáme.

Gako: Otče Bože ſmilug ſe / na liſtu 276.

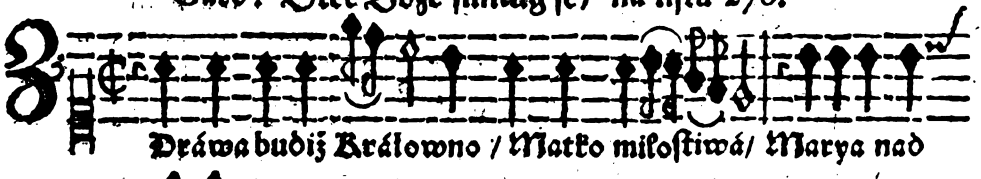

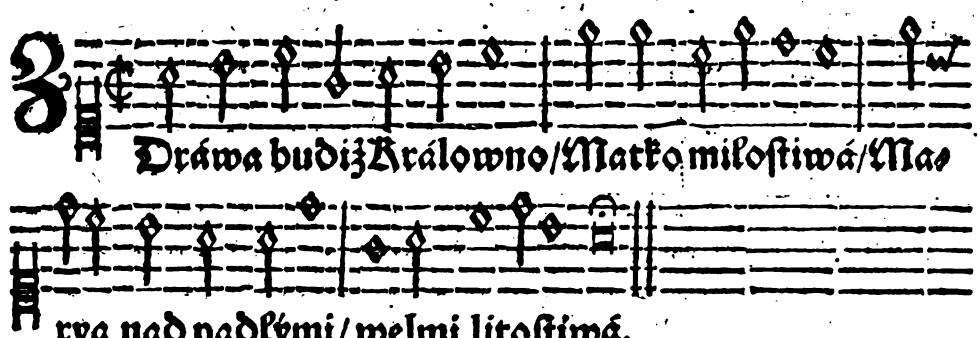

¶ Ty gſy naſſe naděge / ty ſladkoſt žiwota; nebo pochá-zý z tebe / wſſeliká dobróta. ¶ Naplněnás miloſtj / gak mo-ře wodami / Matko dobrotiwoſti / ſmilug ſe nad námi. ¶

K to-

K tobě naſſe vpěnj bjdnj wyſýláme / neb v tebe pomocy / w ſwých bjdách hledáme. ¶ Nelſtiaſtné Matky Ewy / wyhnanj ſynowé Adama neſſtiaſtného / nuznj potomkowé. ℣ Proſýme tě s wzdychánjm / abys nás chránila. Nakloň ſe prosbám naſſjm / ó Matko přemilá! ¶ Zdaž můžeſs oſlyſſeti tobě wolagjcý: nerač nás opauſſtěti / w auzkoſtech plačjcý. ¶ My poſtaweni gſauce w audolj plačtiwém / k tobě ſpjnáme ruce / w mjſtě žaloſtiwém. ¶ Ach! ach popatř z wýſoſti / na ne božátka / ochraň nás ſwau miloſtj / wſſak gſy naſſe Matka. ¶ Twé miloſrdné oči / k nám laſkawě obrať / zaſlaužený hněw Božj / od nás prosbau odwrať. ℣ Nepřipomjney wjce / naſſjch neprawoſtj / buď naſſe pomocnice / w přjtomné auzkoſti. ¶ Po tomto putowánj / do nebeſké Ržjſſe / přiweď nás milá Panj / vkaž nám Gežjſſe. ℣ Tam tě s twým miłým Synem / z powinné wděčnoſti / chwáliti / ctjti budem / ſpołečnau radoſtj.

Gáko: Kde gſte mogj Přátelé.

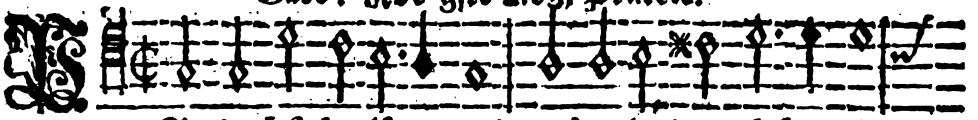

Anno blahoſlawená / nad giné zwelebená /

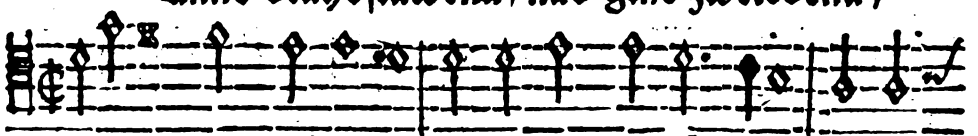

zdráwa buď Marya: raduģ ſe Panno čiſtá / pleſey

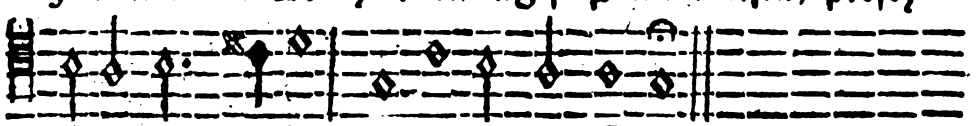

Rodičko Božſká / poproš za nás Syna.

℣ Pan-

¶ Panno koruno Panen / y láſky Božj plamen / zdráwa buď Marya: Matko wſſechnĕch wĕřjcých / wſſech Boha miługjcých / popros za nás Syna. ¶ Matko ſwaté nadĕge / a způſobce pokoge / zdráwa buď Marya: Tys rág prawé rozkoſſe / y žiwot naſſj duſſe / popros za nás Syna. ¶ Autočiſſtné gſy mĕſto / Jeruzaléma ſłáwo / zdráwa buď Marya: Pána Kryſta ſwatyně / řebřjk přjmý do nebe / popros za nás Syna. ¶ Tys čiſtoty zrcadło / keř Mogžjſſe diwadło / zdráwa buď Marya: ó lilium přeſſonné! Rauno Gedeonowé / popros za nás Syna. ¶ Tys trúnem Sſalomauna / oná wĕže ſłonowá / zdráwa buď Marya: O z nebe ſładký ſtrede / w němž Bůh zaljbił ſobĕ / popros za nás Syna. ¶ O zahrádko zawřená / ſtudnice zpečetĕná! zdráwa buď Marya: Chleba kodj kupecká / w čas bauře Hwĕzdo mořſká / popros za nás Syna. ¶ Tys nad mĕſýce kráſnĕgſſj / y nad ſłunce gaſnĕgſſj / zdráwa buď Marya: Wogſko wſſiku ſtatečné / w němž Bůh zaljbił ſobĕ / popros za nás Syna. ¶ Ypros nám zde pokoge / zbaw rúznic, wálky / boge / zdráwa buď Marya: Z wĕčného zatracenj / zproſť / dowedĕ nás k ſpaſenj / popros za nás Syna.

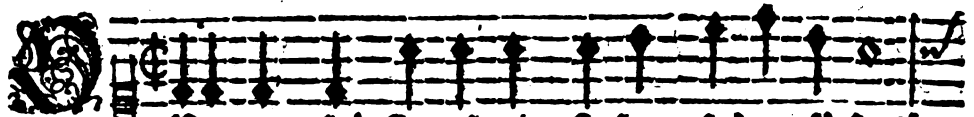

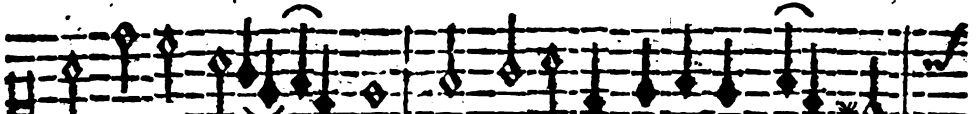

nemůž

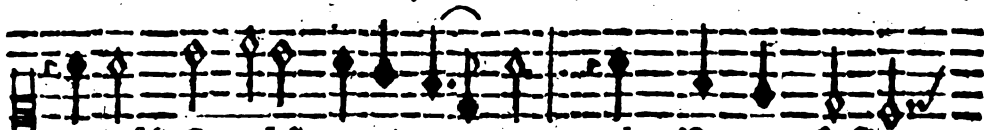

nemůž se tobě nagjt rowná; nebs Panna lásky

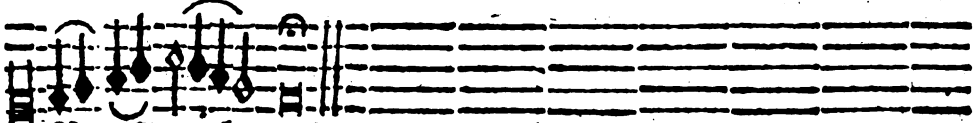

Bo žj pl ná.

¶ Zpomeň na nás slauhy twé/Panno vsslechtilá/Matičko Božj milá/ spomoz nám/ myť k tobě woláme/která neopausstjss žádného/ kdož tě wzýwá z srdce prawého. ¶ Protož dauffáme/ že skrze twé přimluwenj nebudem opusstěni; nybrž wssudy wždy ochráněni/časných y wěčných muk zbaweni/ w nebeskau radost vwedeni. ¶ Račiž nám to Matičko laskawá zgednati/ a milost wyžádati/ abychom nassjch prowiněnj/ dossli plného odpusstěnj/ a po smrti w nebi bydlenj.

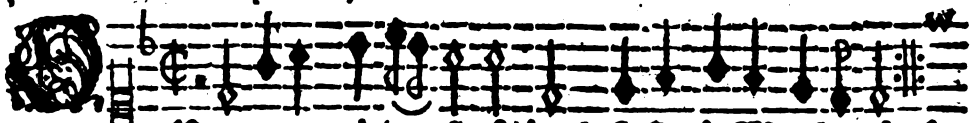

O Panno neydiwněgssj! neb sy spolu Matkau byla/
Králowno neymocněgssj/ genž tak sy se ponjžila/

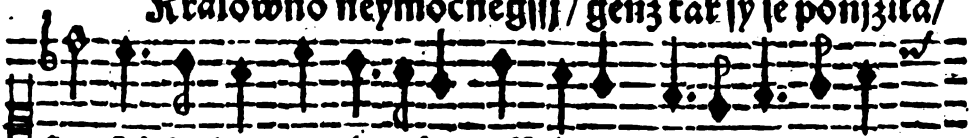

žes se děwkau nazýwala/ wsseckus čest potupowala/

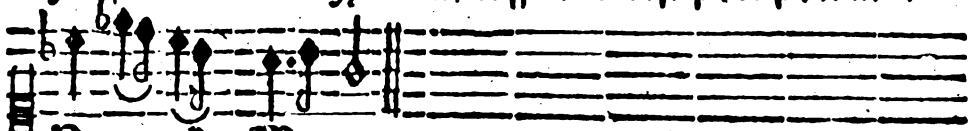

Panen ko Marya.

¶ Ty

¶ Ty gsy ten keř hořjcý/ w prostřed ohně nespalený. Tys prut wycházegjcý/ z kořene Jesse zelený. Ty gsy nad měsyc krásněgssj/ ty nad slunce zwolenějssj/ Panenko Marya. ¶ Bůh Otec wssemóhaucý/ za swau dceru přigal tebe/ z tebe Bůh Syn žádaucý/ když pro lidi sstaupil z nebe/ chtěl se na swět naroditi/ Duch swatý chtěl tě Choť mjti/ Panenko Marya. ¶ Ty gsy nasse Králowna/ též w Boha prostřednice. Tys nebes Cýsařowna/ darů Božjch pokladnice. Prosýme tě zastáweg nás/ a swého Syna pros za nás/ Panenko Marya. ¶ Nedey nám zahynauti/ na dussi ani na těle/ rač na nás zpomenauti/ s přjmkuwau w Spasytele/ aby geho wmučenj/ bylo nám hřjssným k spasenj/ Panenko Marya.

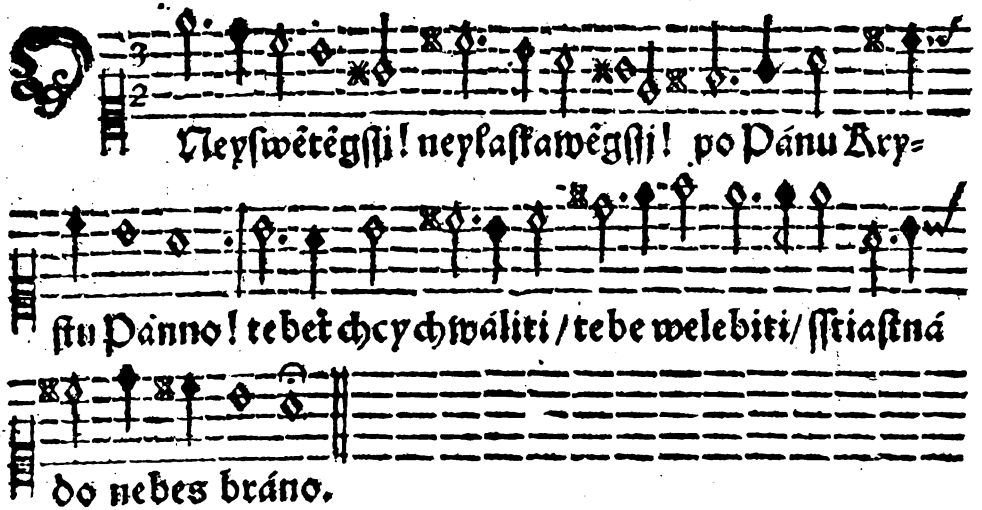

¶ Tyž autočisstě/ na každém mjstě/ přednj po Pánu Bohu/ w tobě neyraděgi/ po Bohu naděgi/ složiti chcy/ a mohu. ¶ Twé přimlauwánj/ nebeská Panj/ může mně platné

né býti: ač mé neprawosti / podlé spráwedlnosti / mohlyby mne zkazyti. ℣ Nepatř na mau zlost / ale na milost / kterau hřjssným činjwáss: rač se přimluwiti / ať mi odpustiti ráčj hřjchy mé / Pán náss. ¶ Skrze trápenj / y vmučenj / Gežjsse Syna twého: prossým tě přispěg mně / a neopaustěg mne / w den prchliwosti geho.

Gako: Kdož ochrany neywyssšího. Nebo: Co chce můg Bůh.

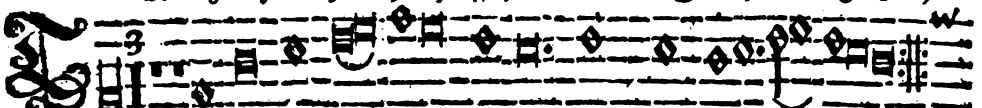

Wá milost Marya swatá / ať nás wždy opatrůge /
Ať dábelská zlost proklatá / nad námi nepanůge /

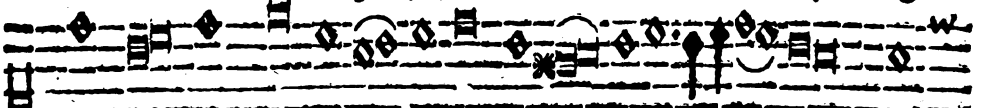

Buď ty náš sstjt y obrana / proti autokům geho / buď

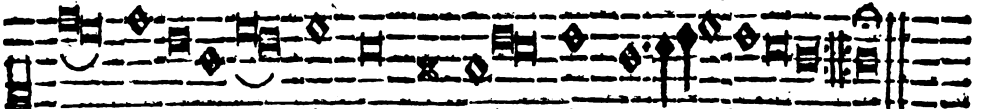

nám otewřená brána / králowstwj nebeského.

¶ K tobě gako k milostiwé / Králownė přicházýme / tobě gako dobrotiwé / Matce se poraučjme. Přigmi nás prosswau dobrotu / Králowno milostiwá. Odwrať od nás hjdu / psotu / Matko předobrotiwá. ¶ Hle na nás se rozlitila / zlost draka pekelného / aby wssecky pohltila / do trápenj wěčného. Wsseliké přjssery z pekla / na nás aukłady strogj / gichž se nasse mysl lekla / a záhuby se bogj. ¶ Ach! nedey Matko přemilá / nedey nám zahynauti / rač gakos giným činila / nás pod swůg plášť shrnauti. Mý twé zar-

maucené djtky / k tobě ruce ſpjnáme / abys nás chránila wždycky / pokorně tě žádáme.

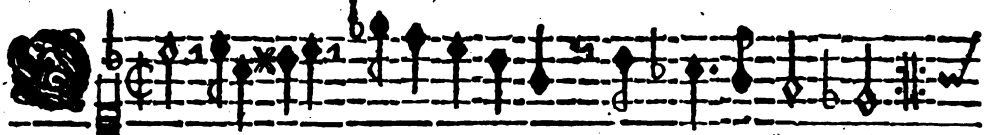

O Marya! předobrotiwá Králowno nebe /
O! ó laſkawá! pobožných Matko / proſýme tebe.

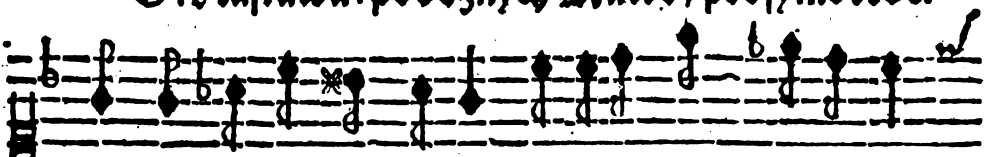

Rač nás we dne y w nocy / chrániti ſwau pomocý /

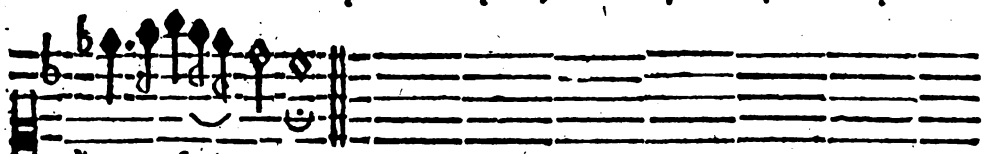

ať nezahyneme.

¶ Ach! ach gak těžké / geſt na tom ſwětě / nebezpečenſtwj! ach! ach gak časté / ſnésti muſýme / zde protiwenſtwj: w tak těžkém pokuſſenj / těžko dogjt ſpaſenj / a blahoſlawenſtwj. ℣ Ty / ty nás w naſſjch / nebezpečenſtwjch / můžeſs zaſtati: Ty / ty k wjtězſtwj / ty můžeſs k ſtěſtj nám pomáhati / kažďý ſtiaſtně obſtogj / komu w tom těžkém bogi / chceſs k pomocy státi. ¶ Ach! ach! račiž nás, w nebepečný čas / z nebe chrániti: Ach! ach! ſlyſs hlas náſs / a zlé, které znáſs / rač odwrátiti / ač toho negſme hodni / hřeſſjce wždy den po dni / wſſak rač nás chrániti.

Gako: Zdráw buď náſs Stwořiteli / na liſtu 394.

Zdrá-

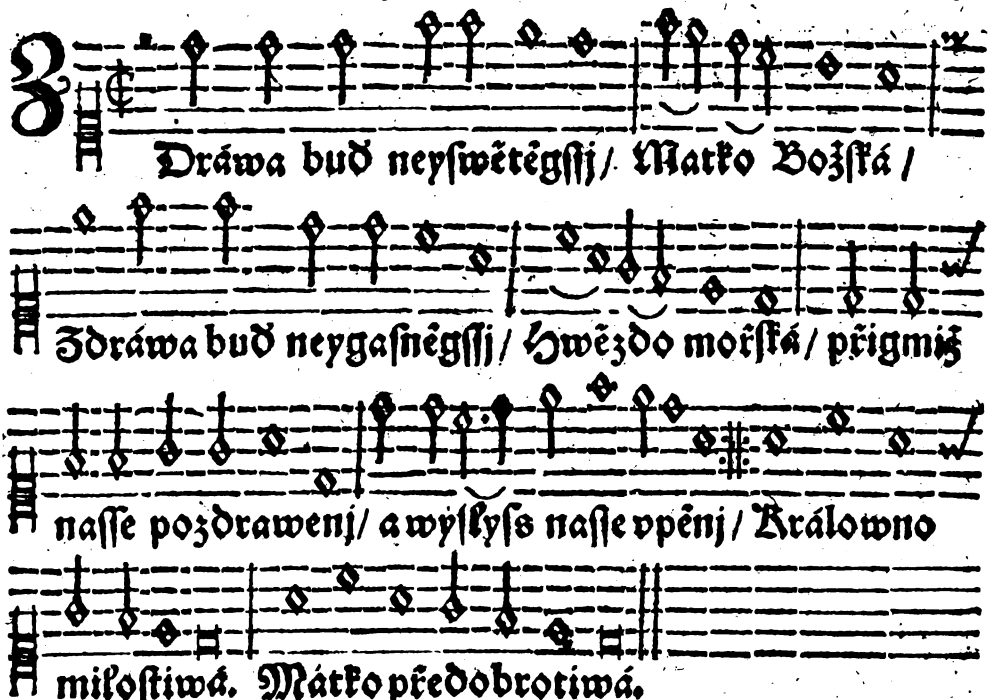

¶ Ty ſy mezy ženami/ požehnaná/ tobě mezy Pannami/ nenj rowná/ wſſecky přewýſſugeſs ctnoſtj/ gſauc plná Božſké miłoſti/ Panno blahoſlawená/ od Boha oſlawená. ¶ Tebe ſwatj Angelé, zwelebugj/ a twé chwály weſele, prozpěwugj. Tebe Cýſařowno mocná/ ſwatá Cýrkew wſſeobecná/ctj a wzýwá s naděgj/pomoz gj tim ſpiſſegi. ¶ My též w naſſj auzkoſti tě wzýwáme/ autočiſſtě wžakoſti tebe máme. Pomoz nám ó mocná Panno/ wěrného lidu ochrano/ k tobě máme ſwé zřenj/ poſpěſs nám k ſpomoženj. ¶ Rač ó Matko ſładkoſti nás chrániti/ odewſſech neprawoſtj nás zbawiti. Rač nás odewſſeho zlého/ gak časného tak wěčného/ laſkawě oſtřjhati/ nebe nám wyžádati.

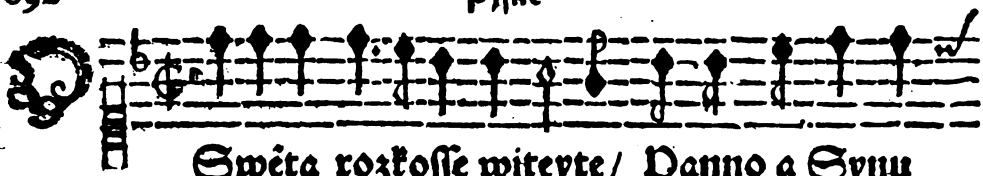

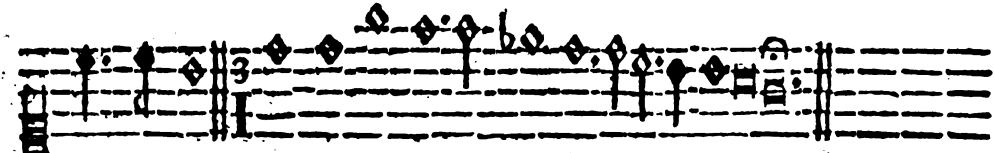

¶ Ty gsy kek hořjcý/ Marya/ genž hořjss/ ale neshořjš; neb toho kře plamen gestiť Syn Marye. ¶ Tys Archa vmluwy Marya/ netrpjcý porussenj: než manna té Archy gestiť Syn Marye. ¶ Ty gsy kořen Jesse Marya/ Panenka a prut kwetaucý: ale prautku kwjtek gestiť Syn Marye. ¶ Ty gsy trůn Králowský Marya/ obraz Božského wmenj: wssak trůn Ssalomaunů gestiť Syn Marye. ¶ Tys krásná Monstrancy Marya/ perlami, zlatem třpjtjcý; Monstrancy Hostya gestiť Syn Marye. ¶ Ty gsy oko swěta Marya/ nad měsýc, slunce gasněgssj/ zřetedlnice oka gestiť Syn Marye. ¶ Ty gsy swěta Nebe Marya/ w němž gest wsse dobré zawřeno: wssak těch nebes radost gestiť Syn Marye. ¶ Ty gsy dwéře Nebes Marya/ skrz něž se wcházý do nebe: ale klj̄č těch dwerj/ gestiť Syn Marye. ¶ Ty gsy srdce swěta Marya/ milosti/ lásky/ přjbytek: wssak srdce prostředek/ gestiť Syn Marye. ¶ Ejа/ eja swěta rozkosse/ Panno a plode Panenský: tisýckrát wjtegte Gezu a Marya.

Důstog-

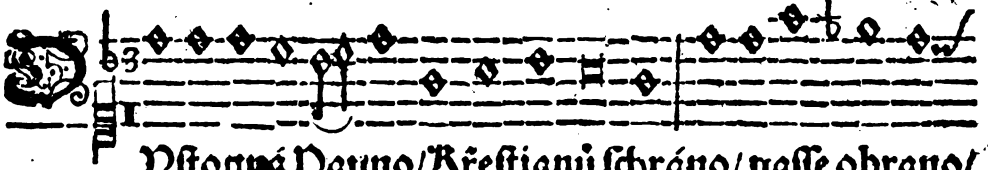

Vstogná Panno/Křeſtianů ſchráno/ naſſe obrano/
Matko miłoſti/zbaw nás żałoſti/wyweď z auzkoſti/

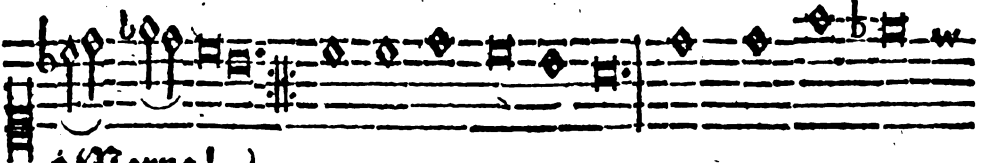

ó Marya!
ó Marya!
Orač nám ſpomocy! chraň nás we dne

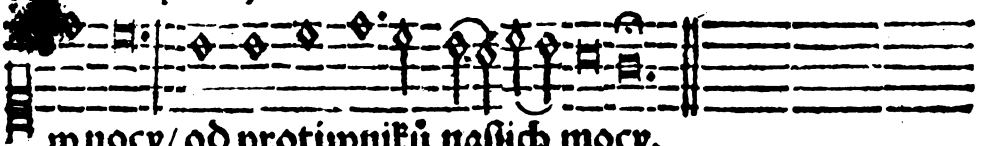

w nocy/ od protiwnjkú naſſich mocy.

¶ Neopauſſtěg nás/w tento ſmutný čas/ale pros za nás/ ó Marya! pros za nás ſwého/ Syna miłého/ odwrať hněw geho/ ó Marya! pros, ať ſe ſmiługe/nás nepokutuge/ale laſkawě opatruge. ¶ W twém miłá Panj/ orodowánj/máme dauffánj/ ó Marya! twá miłoſt mnohá/ v Pána Boha/ geſt welmi mocná/ ó Marya! nemúż zahynauti/ neſſtiaſtně podnauti/ na koho ráčjſs ty wzpomenauti. ¶ O miłoſtiwá! ó litoſtiwá! Králowno naſſe/ ó Marya! k tobě woláme/ k tobě wzdychámé/ s pláčem żádáme/ ó Marya! zbaw nás wſſeho złého/ časného, wěčného/ pro Gežjſſe Kryſta Syna twého.

Gako: Trogice błahoſławená/ na liſtu 359.

Buď

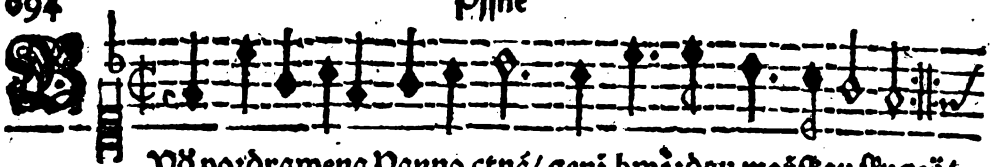

Wſ pozdrawena Panno ctná/ genž hwězdau mokſkau ſlugeſ/
K břehu wěčného žiwota/ nám cеſtu wkazugeſs.

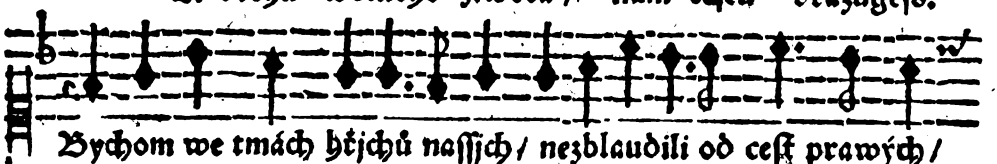

Bychom we tmách hřjchů naſſjch/ nezblaudili od ceſt prawých/

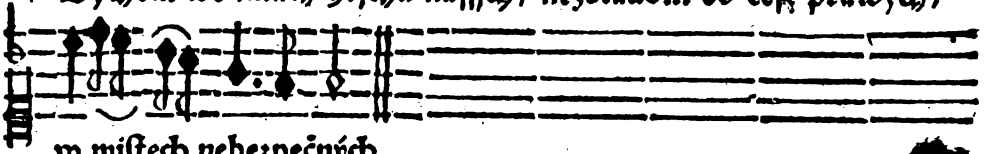

w mjſtech nebezpečných.

¶ Gſauc na moři ſwěta toho/ zbaurěném poſtawen/ nepřiſpěgeſſli k pomocy/ přigdeme k potopenj: nebť na nás Ďábel, tělo, ſwět/ autok ſylný činj opět/ ó Panno! rač přiſpět. ¶ Tys za Matku Spaſytele naſſeho wywolena/ gehož ſy w Panenſkém těle/ neſla neporuſſená. Mlékem malého kogika/ až do odrodu žiwika/ hodnás toho byla. ¶ K tobě Archangel Gabryel přineſl pozdrawenj/ z kteréhož weſſkeren ſwět měk/ weliké potěſſenj: neb gak ſy ſwolenj dala/ w čiſtéms žiwotě počala/ Spaſytele ſwěta. ¶ Pros Matko blahoſlawená/ twého milého Syna/ ať geſt ſkrze něg shlazena/ wſſeliká naſſe wina; abychom doſſli ſpaſenj/ ſkrze geho wmučenj/ a twé přjmluwenj.

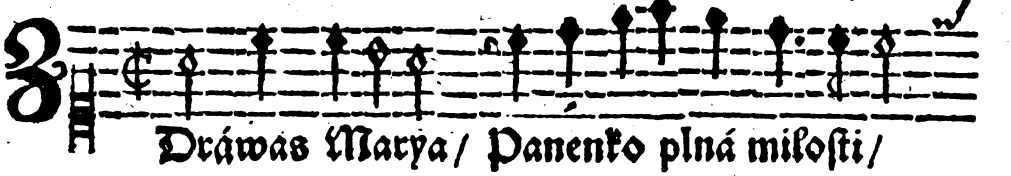

Dráwas Marya/ Panenko plná miloſti/

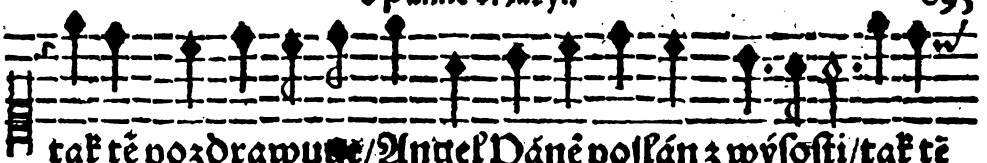

tak tě pozdrawuge/ Angel Páně poslán z wýsosti/ tak tě

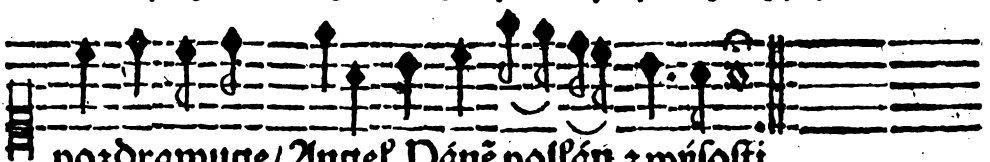

pozdrawuge/ Angel Páně poslán z wýsosti.

¶ Zdráwas Marya/ s tebau Bůh požehnaný gest/ počneš a porodjss/ Syna, gemuž bude wěčná čest. Počneš a porodjss/ Syna, gemuž bude wěčná čest. ¶ Zdráwas Marya/ Matko Božj neyswětěgssj/ a pros nás hřjssné/ Matičko neymilostiwěgssj. A pros za nás hřjssné/ Matičko neymilostiwěgssj. Zdráwas Marya/ tys nasse ochrodownice. Nynj y w hodinu/ smrti, buď má opatrownice. Nynj y w hodinu/ smrti, buď má opatrownice.

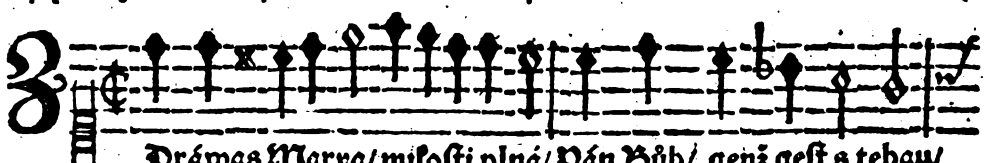

Dráwas Marya/ milosti plná/ Pán Bůh/ genž gest s tebau/

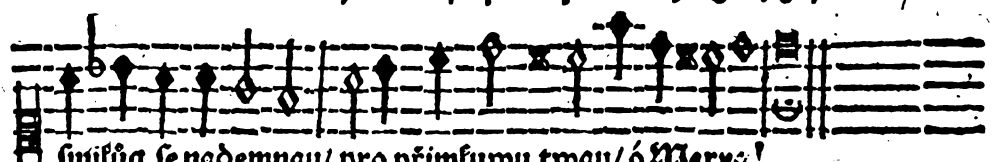

smilůg se nademnau/ pro přjmluwu twau/ ó Marya!

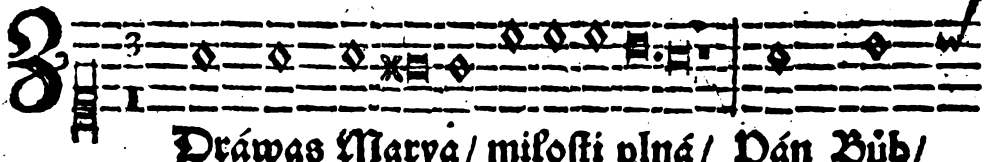

Dráwas Marya/ milosti plná/ Pán Bůh/

genž

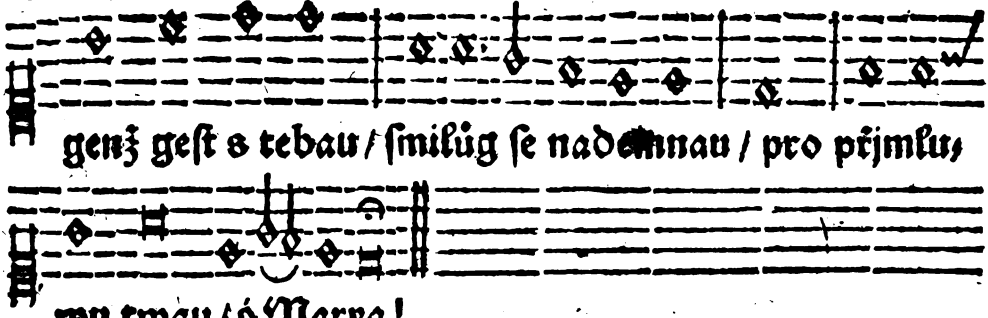

¶ Požehnaná gſy / mezy ženami / nenjť tobě žádná we wſſem ſwětě Panna / w čiſtotě rowná / ó Marya! ¶ Geſt požehnaný plod twůg přeſwatý / Gežjſs Kryſtus Pán náſs / žádaucý Meſyáſs. Toho pros za nás / ó Marya! ¶ Swatá Marya / Rodičko Božſká / genž zůſtawſſi Pannau / včiněnas Matkau / ſkrze moc Božſkau / ó Marya! ¶ Orodůg za nás / nynj y ten čas / kdyžto Božjm ſaudem / z tohoto wěka půgdem / ať nebe dogdem / ó Marya!

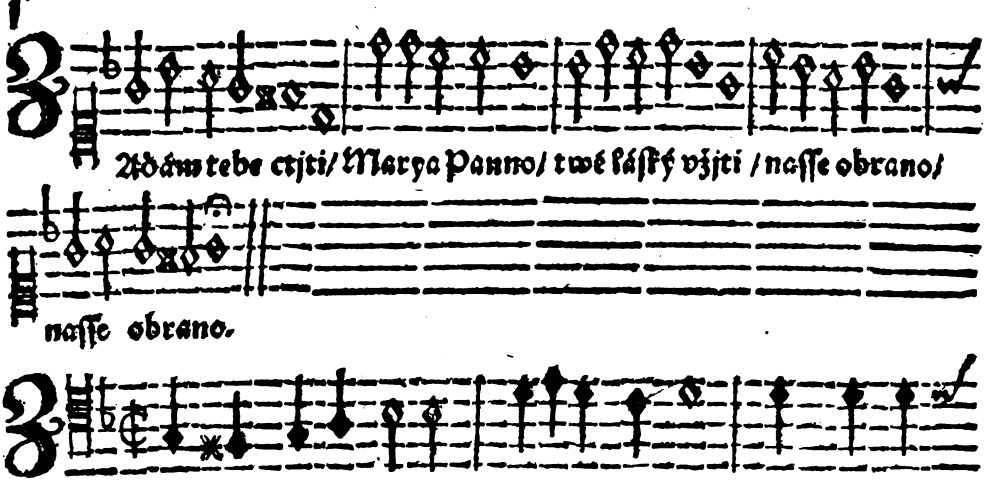

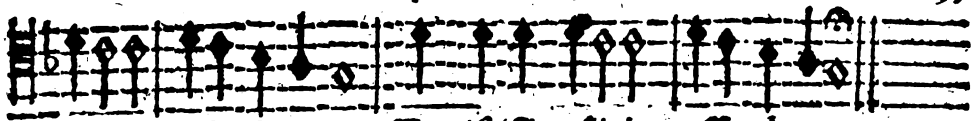

vžjti/ naſſe obrano. Twé láſky vžjti/ naſſe obrano.

¶ Neb po Bohu wětſſj/ nad tebe nenj/ má duſſe ſe těſſj/ z twého vctěnj/ má duſſe ſe těſſj/ z twého vctěnj. ¶ Ty gſy Matka náſſe/ nad giné miká/ kterás Meſyáſſe/ nám porodila/ kterás Meſyáſſe/ ꝛc. ¶ Tys Orodownice/ v Boha mocná/ nám nad giné wjce/ gſy nápomocná/ nám nad/ ꝛc. ¶ Rač ſe přimluwiti/ za nás hřiſſný lid/ a rač nás zbawiti/ wſſechněch naſſich bjd/ a rač/ ꝛc. ¶ Rač rozhněwaného/ Boha vkrotit/ a přjſſný hněw geho/ od nás odwrátit/ a přjſſný/ ꝛc ¶ Zwlášſtě pak w hodinu/ naſſi poſledni/ ne na naſſi winu/ než na nás wzhledni/ ne na naſſi/ ꝛc. ¶ Rač neywjce w ten čas/ za nás proſyti/ aby Pán Kryſtus nás/ ráčil ſpaſyti/ aby Pán Kryſtus/ ꝛc. ¶ Rač proſým ſrdečně/ to včiniti/ budem s tebau wěčně/ Boha chwáliti/ budem/ ꝛc.

Gako: Amen ſtaniž ſe tak/ wſſemohauch Pane.

Dráwas Hwězdo ſtkwaucý/ Marya žádaucý/ Matko Božj ſlawná/ zaſljbená/ zaſljbená/ zdáwna.

Chceſſli pak náſledugjcý notau/ neb gako: Amen ſtaniž ſe tak zpjwati/ neopakug ſlow njž opakowaných.

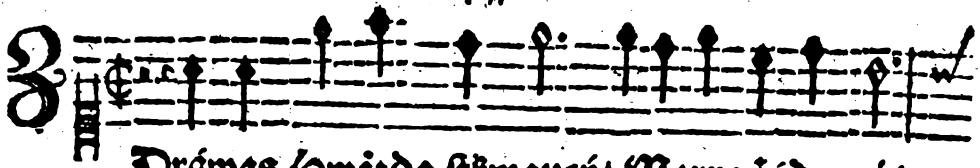

Dráwas Hwězdo stkwaucý/ Marya žádaucý/

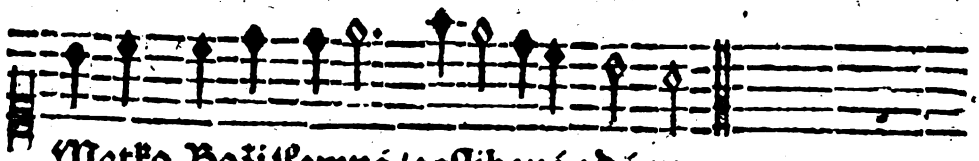

Matko Božj slawná/ zasljbená zdáwna.

¶ Panna gsauc wždy čistá/ porodilas Krysta/ tjm sy včiněná/ sstiastná nebes, sstiastná nebes brána. ¶ Genž sy vslyssela/ od ctného Angela/ slawné pozdrawenj/ přigmi nasse přigmi nasse ctěnj. ¶ Vtwrď nás w pokogi/ ať se lsti nebogj/ zlého ssatanásse/ bjdná mysl/ bjdná mysl nasse. ¶ Winým odpusstěnj/ slepým oswjcenj/ račiž wyprosyti/ o nás peči, o nás peči mjti. ¶ Wsse zlé od nás odwrať/ wsse dobré k nám obrať/ a nás nebožátka/ přigmi gako/ přigmi gako Matka. ¶ Skrz twé přimlauwánj/ ať sme vslyssáni/ od Pána nasseho/ Krysta Syna/ Krysta Syna twého. ¶ O obwzlásstnj Panno/ Křestianů obrano/ ochraň nás w auzkosti/ a zprosť nassjch/ a zprosť nassjch zlostj. ¶ Genž gsy wssecka tichá/ deg bez posskwrn hřjcha/ slaužiti/ dobře žiwu/ dobře žiwu býti. ¶ Deg, ať sme žiwi ctně/ a přigdem bezpečně/ před Pána Gežjsse/ do nebeské/ do nebeské Ržjsse. ¶ Děg se neskonalá/ Bohu Otcy chwála/ y Synu/ y Duchu/ až na wěky/ až na wěky wěků.

O Pa-

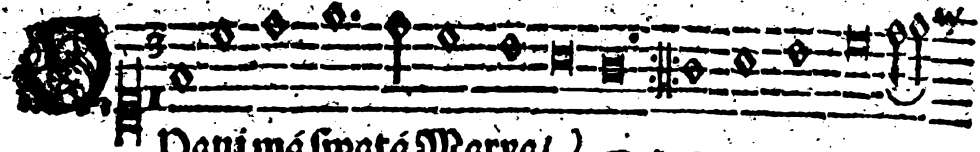

Panj má ſwatá Marya/ Matko dobrá/a miloſtiwá. } Gák ſe twé dobro-

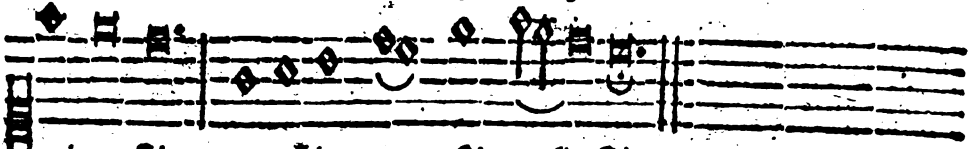

tiwoſti/ poraučjm we wſſj auzkoſti.

¶ Tobĕť gá ſe cele poddáwám/ twé ochraně ſe odewzdáwám/ tys po Bohu má nadĕge/ zproſť mne/ když mi ſe zle dĕge. ¶ Wzláſſtě pak w čas mého ſkonánj/ přiſpĕg miloſtiwá Panj/ chraň mne na duſſi/ na tĕle/ před lſtj dábla nepřjtele. ¶ Dále rač mi to wyproſyti/ ať mohu zwák Božj ſpatřiti/ w ragſké nebeſké radoſti/ chwáliw Boha na wĕčnoſti. ¶ Žádámť gak čaſně, tak y wĕčně/ Boha milowati ſrdečně/ ſpolu s Angely Božjmi/ y ſewſſemi wolenými.

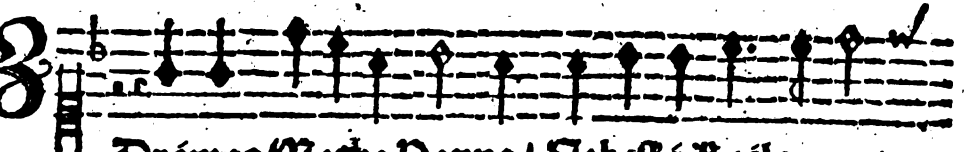

Dráwas Marya Panno/ Nebeſká Králowno/

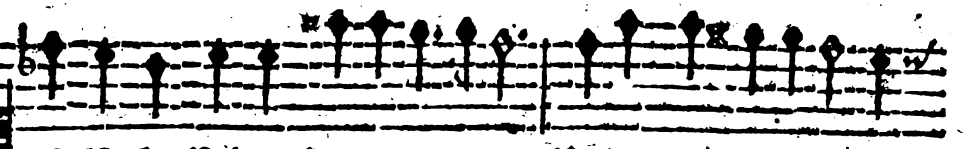

od Boha Pána/ korunowaná. Proto blahoſlawená/

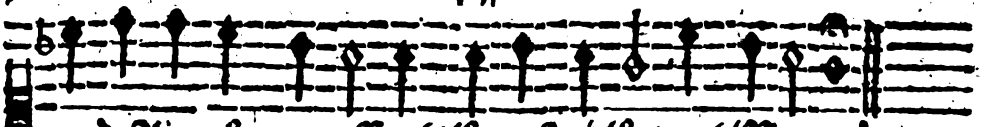

nad Angely wzneſſená/ſlugeſs ó ſlawná Marya!

¶ Zdráwas Marya Panno/ Boha Otce dcero/ on tĕ wywolil/ſláwau ozdobil. Proto blahoſlawená nádſwatĕ oſlawená/ſlugeſs o ſwatá Marya! ¶ Zdráwas Marya Panno/ Boha Syna Matko/ tys ho zplodila/ prſy kogila. Proto blahoſlawená/nad ženy zwelebená/ſlugeſs ó ſſtiaſtná Marya! ¶ Zdráwas Marya Panno/ nás hřjſſných obrano/ choti milého/ Ducha ſwatého. Proto blahoſlawená/ nad Panny wywolená/ſlugeſs ó čiſtá Marya! ¶ Zdráwas Marya Panno/ſwĕta Cýſařowno/ſwĕta Králowé/ gſau twý ſlauhowé. Proto blahoſlawená/nad Králi wywýſſená/ſlugeſs ó mocná Marya! ¶ Zdráwas Marya Panno/ gaſná nebes bráno/ſkrz tĕ pocházý/kdo w nebe wcházý. Proto blahoſlawená/ twým ſlauhám otewřená/ſlugeſs ó dobrá Marya!

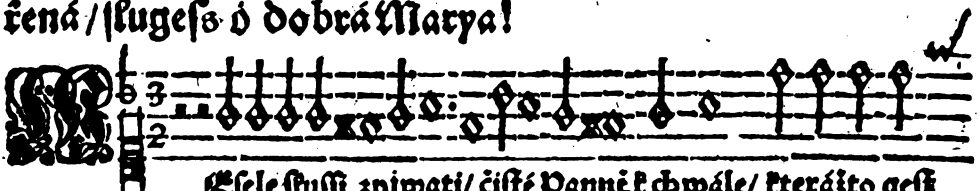

Eſele ſluſſj zpjwati/ čiſté Pannĕ k chwále/ kterážto geſt

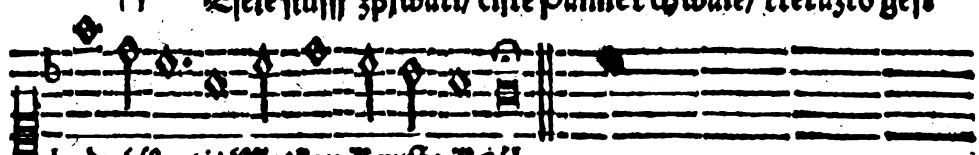

hodná ſlauti/ Matkau Kryſta Králе.

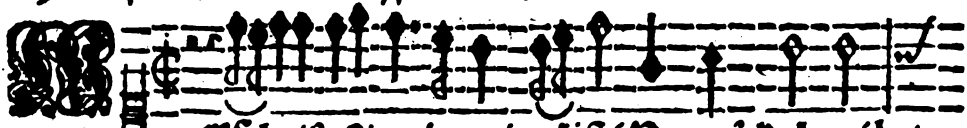

Eſele ſluſſj zpjwati/ čiſté Pannĕ k chwále/

kteráž-

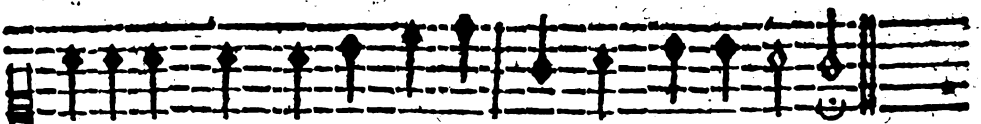

Kterážto geſt hodná ſlauti/ Matkau Kryſta Krále.

¶ Adam ſkrz nepoſluſſenſtwj/lidſké pokolenj/vwedł geſt w złořečenſtwj/ přiwed k zatracenj. ¶ Neb když rozkaz Boha ſwého/ newážně přeſtaupił/ďábel ze wſſeho dobrého/nás wſſecky oblaupił. ¶ Hněw Stwořitele naſſeho/ tudy na nás wzbuzen/ do zahynutj wěčného/ tak člowěk odſauzen. ¶ Ale dobrota neſmjrná/Boha nebeſkého/chtěla, by ſe ſňała wina/z člowěka padlého. ¶ A proto nám Bůh zaſljbił/ Spaſytele dáti/ a když ſe geſt čas naplnił/ ráčił to konati. ¶ K Maryi Panně pokorné/ poſłał poſła ſwého/ aby gj oznámił diwné/ přiſſtj Syna geho. ¶ Gakž geſt Panna vwěřiła/ přigała ſlowa ta/ hned Duchem ſwatým počała/ Spaſytele ſwěta. ¶ Aby ſkrz geho wtělenj/ také ponjženj/ zaſe lidſké pokolenj/ přiſſło k powýſſenj. ¶ Nebył žádný giný hoden/ by řjdił ſpaſenj/ než Beránek newinný ten/ſkrze vtrpenj. ¶ Ten chtěge nás wykaupiti/ pro nás lidi hřjſſné/ráčił geſt ſmrt podſtaupiti/z ſwé láſky přjliſſné. ¶ Tak Adamů dłuh zaplacen/ pád tudy napraweu/ člowěk k žiwotu nawrácen/ nepřjtel porażen. ¶ Budmež wděčnj tak hogného/ geho dobrodinj/ ſnažně chwáljc gméno geho/ wſſickni ſpołu nynj.

Gako: Pane w prchliwoſti twé. Neb: Gakož o tom Prorocy.

Sedme-

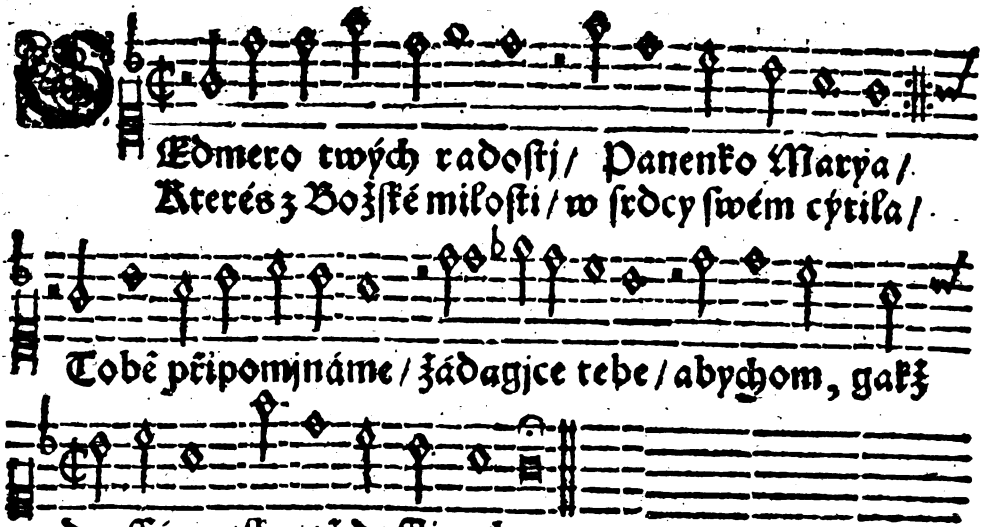

¶ Přednés ſe radowala/ když w twém čiſtém těle/ přediwně ſy počala/ ſwěta Spaſytele. Druhá twá radoſt byla/ Panno wždycky čiſtá/ kdyžs na ſwět porodila/ žádaucýho Kryſta. ¶ Třetjť radoſti byla/ ta giſtá přjčina/ kdyžs tři Krále ſpatřila/ že ctj twého Syna. Čztwrtáť radoſt naſtala/ když po ſmrti gehó/ w třetjs den wzkřjſſeného. ¶ Když w ſláwě a s gaſnoſtj/ wſtupowal do nebe/ pátau welkau radoſtj/ obweſelil tebe. Oſeſtaus radoſt doſtala/ ſkrz Ducha ſwatého/ kdyžs gey w ſrdce přigala/ z nebe ſeſlaného. ¶ Sedmé weſeloſti twé/ nelze wyſlowiti/ nabyté, když ráčil tě/ Syn do nebe wzýti: kdež ſe s njm radowati budeš bez ſkončenj/ deyž nám tam ſe doſtati/ ſkrz twé přimluwenj.

Spogiſſli dwa werſſe/ můžeſs zpjwati naſledugjcý Letanyi/ gako: Pane w prchliwoſti twé.

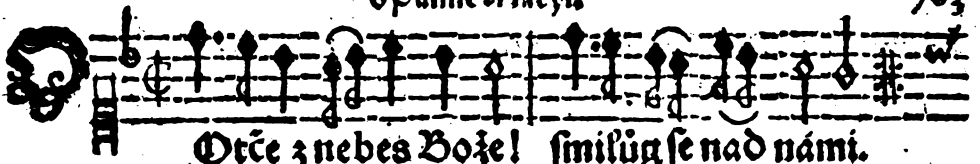

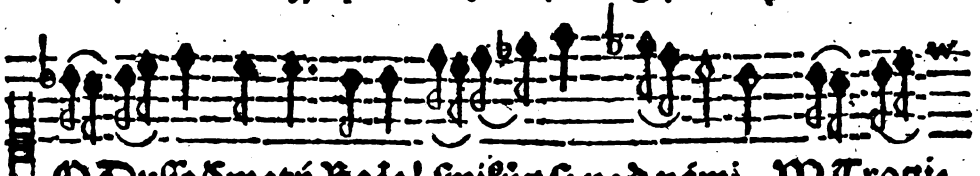

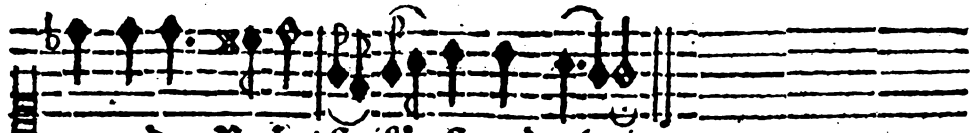

Litanye Lauretánſká / gako: Otče Boże smilůgſe / na liſtu 276

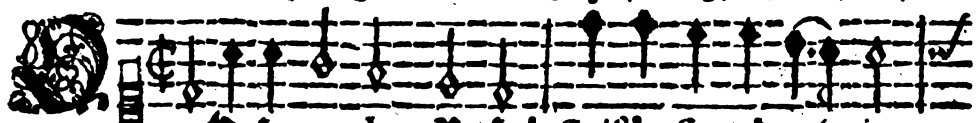

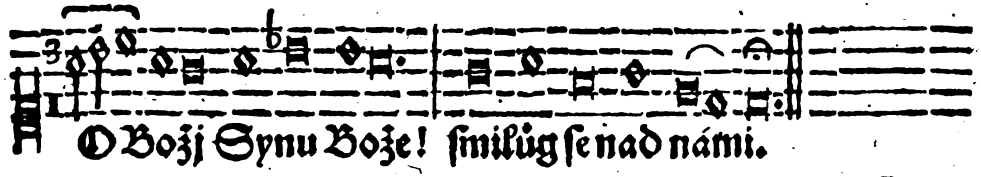

¶ Swatá Panno Marya / přimlauwey ſe za nás. Swatá Rodičko Božſká / přimlauweg ſe za nás. ¶ Panno Panen přeſwatá / přimlauweg ſe za nás. Milá Matko Kryſtowá / přimlauweg ſe za nás. ¶ Matko Božſké miloſti / přimlauweg ſe za nas. Plná dobrotiwoſti / přimlauweg ſe za nás. ¶ Matko neyčiſtotněgſſj / přimlauweg ſe za nás. Matko ze

wſſech

wssech neyčistssj/ přimlauweg se za nás. ¶ Matko neporussená/ ꝛc. Matko neposskwrněná/ ꝛc. ¶ Matko wssj lásky hodná/ ꝛc. Matko ze wssech přediwná/ ꝛc. ¶ Matko wssech Stwořitele/ ꝛc. Matko Wykupitele/ ꝛc. ¶ Panno neymaudřegssj/ ꝛc. Panno cti neyhodněgssj/ ꝛc. ¶ Panno wssj chwály hodná/ ꝛc. Panno skrz Boha mocná/ ꝛc. ¶ O Panno dobrotiwá/ ꝛc. O Panno wždycky wěrná! přimlauweg se za nás. ¶ Zrcadlo sprawedlnosti/ ꝛc. Ctná stolice maudrosti/ ꝛc. Weselosti přjčino/ ꝛc. Též duchownj nádobo/ ꝛc. ¶ Nádobo w poctiwosti/ ꝛc. Nádobo pobožnosti přimlauweg/ ꝛc. Wonná duchownj Růže/ ꝛc. O Dawidowa wěže! ꝛc. ¶ Wěže s slonowých kostj/ ꝛc. Gjž nenj rowné w ctnosti/ ꝛc. Dome zlatý předrahý/ ꝛc. Archo Božské vmluwy/ ꝛc. ¶ Bráno nebes překrásna/ ꝛc. Hwězdo gitřnj přegasná/ ꝛc. Vzdrawenj nemocných/ ꝛc. Autočisstě wssech hřjssných/ ꝛc. ¶ Truchliwých potěssenj/ ꝛc. Křestianů spomoženj/ ꝛc. Králowno wssech Angelů/ přimlauweg se za nás. Králowno Patryarchů/ ꝛc. ¶ Králowno wssech Proroků/ ꝛc. Králowno Aposstolů/ ꝛc. Králowno Mučedlnjků/ přimlauweg/ ꝛc. Králowno Wyznawačů/ přimlauweg/ ¶ Králowno Panen čistých/ přimlauweg/ ꝛc. Kralugjcý w nebesých/ přimlauweg/ ꝛc. O Králowno wssech Swatých/ ꝛc. Pamoz/ ať gsme w počtu gich/ ꝛc. ¶ Beránku Božj tichý. Odpustiž nám Pane. Genž snjmáss swěta hřjchy/ wyslyssiž nás Pane. Milý Beránku Božj/ smilůg se nad námi. Dobrý Beránku Božj/ smilůg se nad námi.

Gako: Otce Nebeského pochwalmež/ na listu 82.

Zdrá-

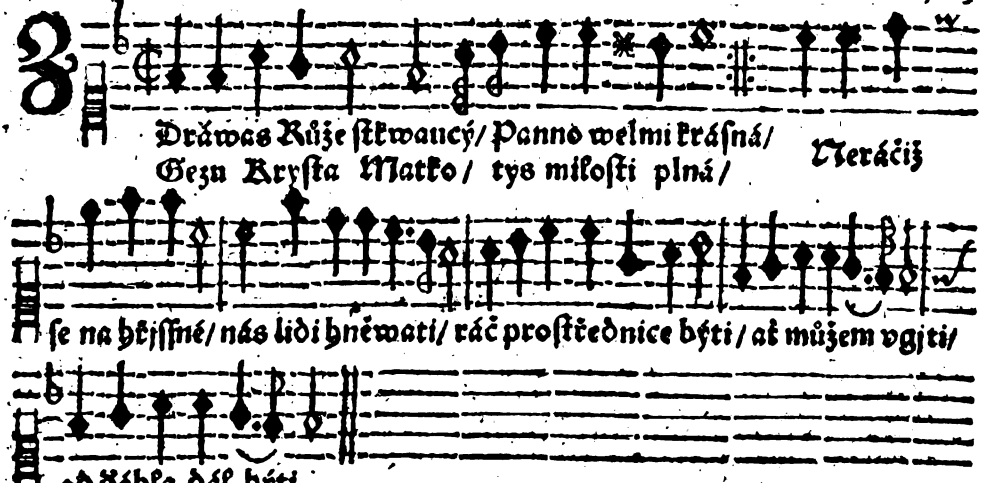

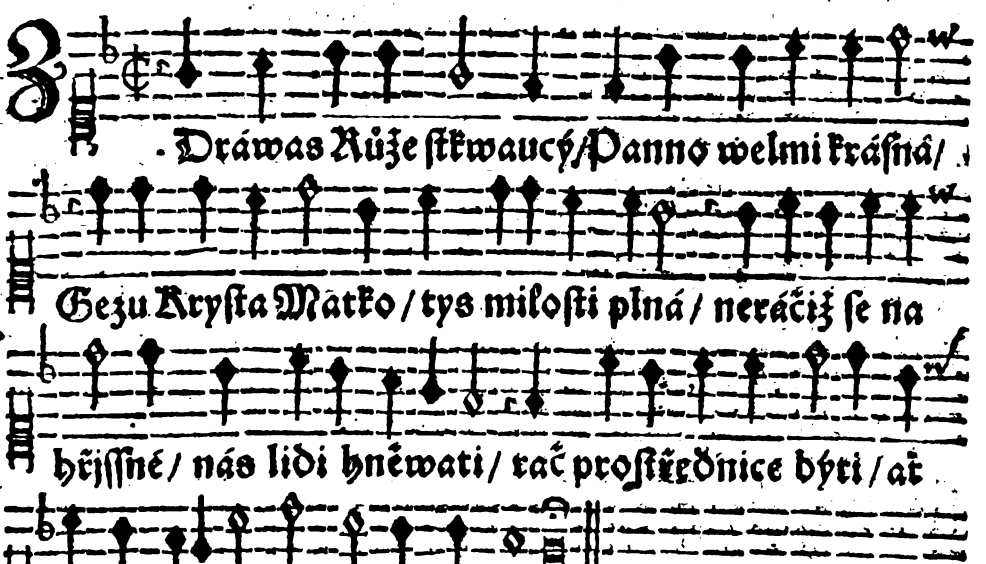

¶ Zdráwas kři hořjcý/ a wſſak neſpálený/ ſkrz tě panno
gjcý/ Král geſt narozený. R/ Kterýž tě ſobě zwolil/ ne-

wěstu obljbil/ Panj swěta včinil/ nebeskau Angelskau Králownu y zemskau. ℣ Muže prautku Jesse/ stkwaucý/ a zelený, očist srdce/ neb gsme lid hřjchem zmařený. R°/ Nedeg nám zahynauti/ deg pekla vgjti/ abychom tě chwalili/ slawné pjsně zpjwali/ w nebesých bydleli. ¶ Zdráwas Cýsařowno/ wssech nás prostřednice/ ctnosti milownice/ darůw pokladnice. R°/ O manny žiwé schráno/ a zawřená bráno/ giž Duch swatý otewřel/ a sám Syn Božj prosslel/ žádný giný newssel. ¶ W poslednj hodinu/ zbuď nám Syna swého/ sewssemi Rytjři/ wolenými geho. R°/ Za nás wždy orodugtě/ Krysta k nám nakloňte/ bychom mohli vgjti/ saudu y pekla zbýti/ a Boha chwáliti.

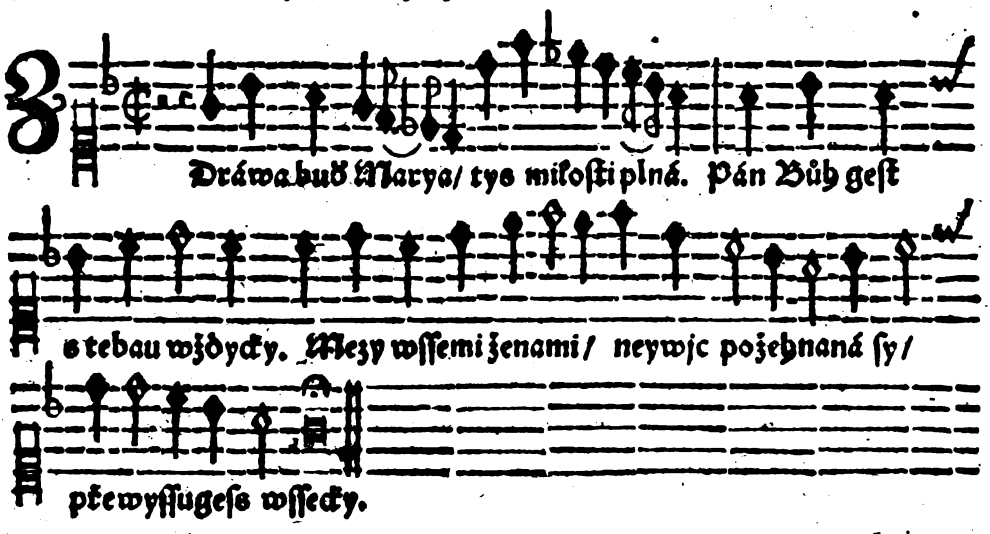

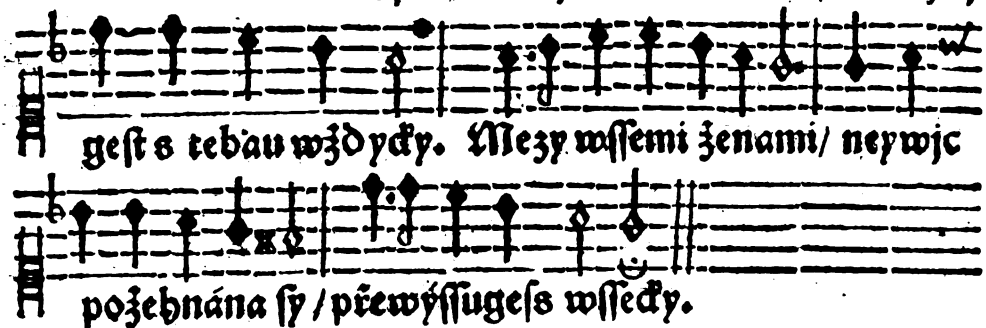

¶ Též požehnaný gest/ Gežjss Krystus twá čest/ genž gest plod břicha twého/ a z daru nesmjrného/ pro člowěka hřjssného/ člowěk včiněn gest. ¶ Marya pros za nás/ nynj a zwlásšť w ten čas/ když budem vmjrati/ tehdáž rač při nás státi/ a ďábla pryč zahnati/ ať nepodwede nás. ¶ Matko Krysta Pána/ buď nasse obrana/ ať těžce nehřesšjme/ nad ďáblem swjtězýme/ a w saudný den stogjme/ tu kde Swatých strana. ¶ Rač saudce nasseho/ nám milostiwého/ prosbau swau včiniti/ ať nás ráčj přigjti/ tam kdež gěg wěčně ctjti/ budau Swatj geho.

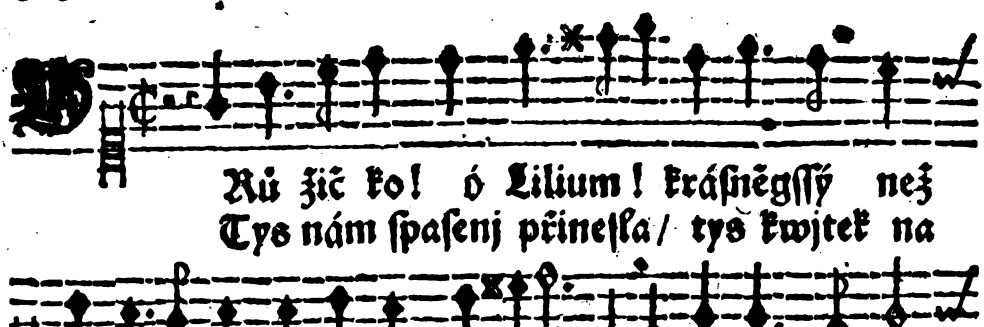

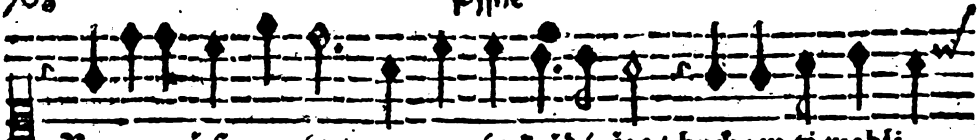

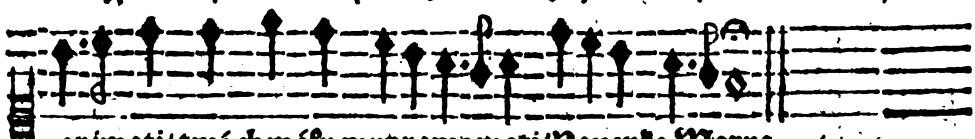

¶ Ty gſy terč Boha žiwého / wygewilas ſláwu geho / Panenko Marya / při porodu Syna. R°. / Kdyžs geg w žiwotě noſyla / Panenſtwjs neproměnila / Panenko Marya / popros za nás Syna. Ač Bohas počala / wſſaks Pannau zůſtala / a které Ewa ztratila / náms požehnánj wrátila / Panenko Marya. ¶ Swjtj twá gaſnoſt gaſnėgi / nežli karbunkl kráſnėgi / Panenko Marya / nebs miloſti pluá. R°. / Nebe celé oſwěcugeſs / a Angely přewýſſugeſs / Panenko Marya / tak ſy oſlawená. Ty ſwau pobožnoſti / a ponjženoſtj / Kryſta ſyna ſwėt přiwedla / a nás w mjr s Bohem wwedla / Panenko Marya. ¶ Tys ta nebeſká dennice / genž ſwėtu ſwjtjſs neywjce / Panenko Marya / ſkrz twého Syna. R°. / Tys lepſſj ſtránku zwolila / kdyžs Angelu přiwolila / Panenko Marya / popros za nás Syna. Aby ſe ſmilowal / nad námi ſlitowal / w hodinu pak ſmrti naſſj / rač nám k pomocy přiſpėti / Panenko Marya. ¶ Holofferna Judyt ſtiala / Aſſyrſké wogſſko zahnala: ty pak ó Marya / ďáblas porazyla. R°. / Jahel Zyzaru zabila / Eſter lid wyſwobodila: ty pak ó Marya / nebes nawrátila. Z ſwé dobrotiwoſti / wděl nám miloſti / a nás po zdegſſj bjdnoſti / přiweď do wěčné radoſti / Panenko Marya.

W Poſtě gako: Stála Matka litugjcy/ na liſtu 152.

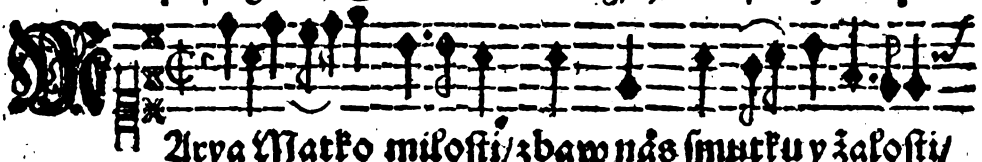

Arya Matko miłoſti/zbaw nás ſmutku y żałoſti/

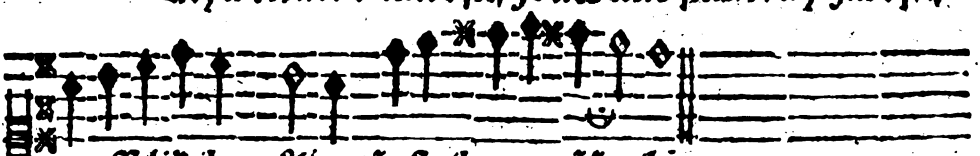

y wſſelikeho złého/ čaſného y wěčneho.

¶ Ty gſy naſſe wſſech naděge/ s tebau ſe nám dobře dě-ge/ kohoż ráčiſſ zaſtati/ nemá ſe čeho báti. ¶ Wzhledniż na nás miłoſtiwě/ a přiſpěg nám dobrotiwě/ ſkrz tebe po-těſſenj/ dogdeme y ſpaſenj. ¶ Tys naſſe Orodownice/ ty mocná Opatrownice/ račiż ſe nás vgjti/ a wżdycky nás chrá-niti. ¶ Proſýme neopauſſtěg nás/ wzláſſtě pak w ten pře-ſmutný čas/ w kteremż budeme mjti/ k ſaudu Bożjmu gjti. ¶ Skrze rány Syna twého/ ſkrz drahau krew/ a ſmrt gě-ho/ proſýme tě wyſłyſs nás/ a k ſpaſenj přiwed nás.

Gako: Każdého dne chwáły hodné.

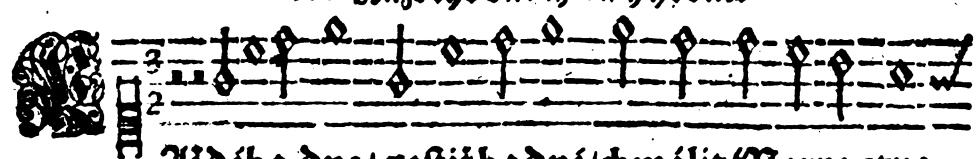

Każdého dne/ geſtit hodné/ chwálit Maryę ctno-

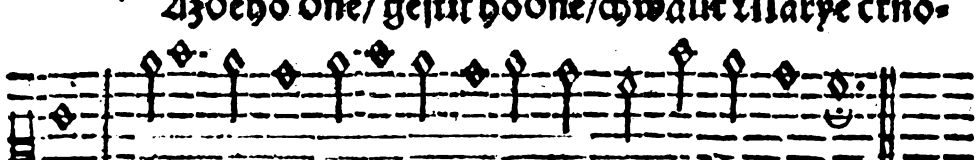

ſti; gegj ſwátky/ a památky/ cti duſſe s pobożnoſtj.

¶ Waż

¶ Waž w mysli swé/ a podiw se/ gak gest ona zweyssena: gsauc wždy sstiastná/ Rodička ctná/ Panna blahoslawená. ¶ Tu hleď ctjti/ ať zbawiti/ ráčj tě wssech hřjchů twých: pros gi snažně/ ať bez bázně/ přegdess bauři wássnj zlých. ¶ Ta wzáctnými/ nebeskými/ dary nás obdařila: Ta nás Božskau/ skrz prosbu swau/ milostj oswjtila.

Druhý dil též gako: Každého dne chwály hodné.

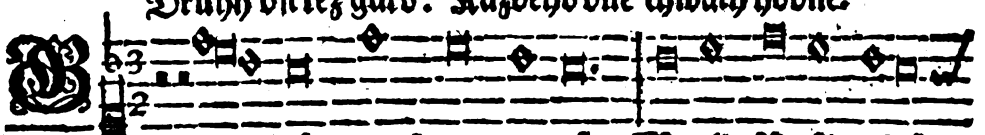

Azyku můg/ ctně wyprawůg/ Matky Božj wjtěz-

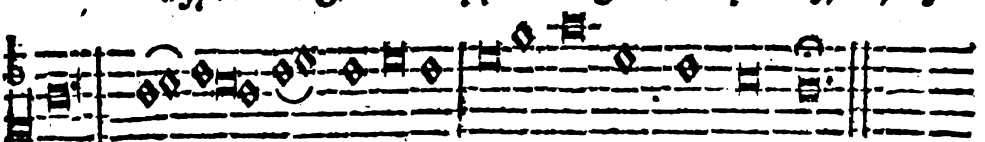

stwj: Zlořečenj/ sme zbaweni/ gegjm plodem w Panenstwj.

¶ Bez přestánj/ chwal tu Panj/ Králownu swěta wsseho: gegj ctnosti/ s pobožnostj/ hlásey času každého. ¶ Chwal tež wždyckny/ mogi wssickni/ tu Králownu smyslowé: obnowůgte/ oslawůgte/ pamět Panny takowé. ¶ Žádný gistě/ nebyl gesstě/ takowé wýmluwnosti: Byť hodně psal/ a chwálu dal/ o gegj wznessenosti.

O Neposskwrněném Početj B. P. M.

Gako: Zdráwa genž gsy pozdrawena. na listu 18.

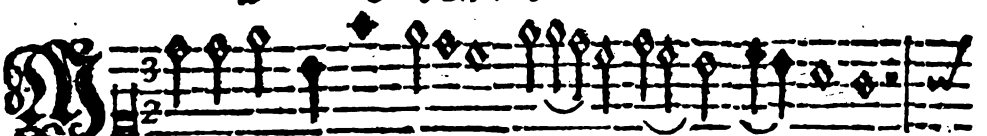

Arya když se počala/ milosti plnost dostala/

by

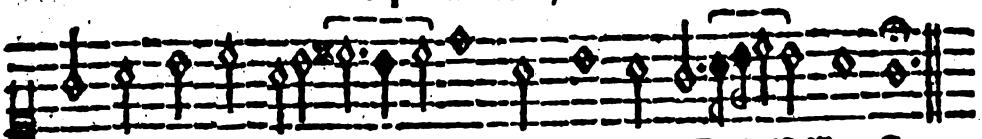

by od hřjchů by ſa čiſtá/ pro porod Gežjſſe Kryſta.

¶ Wěřmež o tom z pobožnoſtj/ne z Cýrkewnj powinnoſti/ſſetřjc oſoby Kryſtowé/ přegme gj pocty takowé. ¶ O Marya Panno čiſtá/ buď naſſj přjmluwcy giſtá/ v twého Syna milého/ ať ſme pro záſluhy geho: ¶ Od ſwých hřjchů očiſſtěni/ s počtem wolených ſpogeni/ zbaweni bjdy/ žaloſti/ aučaſtni Božj miloſti. ¶ Deyž. ať gſme w nebeſkém kragi/ w radoſtném a wěčném rági/ kdež ty s Angely přebýwáſs/ wěčné radoſti vžjwáſs.

O Narozenj B. P. M.

Gako: Otče náſs genž w Nebi bydljſs / na liſtu 434.

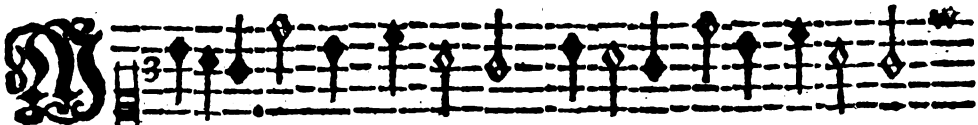

Marya na ſwět přicházý/ Dennice Božj wycházý/

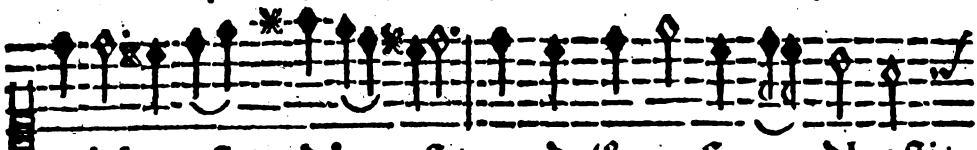

radůgme ſe / radůgme ſe/ wygde ſlunce ſprawedlnoſti/

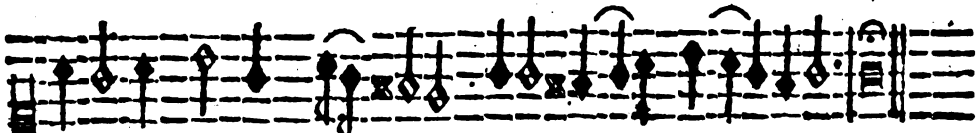

zažene hřjchůw temnoſti/ weſelme ſe/ weſelme ſe.

¶ Kte/

¶ Která se dnes narodila/zdáwna winssowaná byla/ radůgme se/ radůgme se. Tať má Matkau Božj býti/Spasytele nám zploditi/ weselme se/ weselme se. ¶ Tať gest ten řebřjk nebeský/ kterým segde Král Angelský/ radůgme se/ radůgme se. Ta gest brána/kterau progde/Messyáss, když na swět přigde/ weselme se/ weselme se. ¶ Tenť gest dům w němž Král Panicůw/ zůstane dewět měsýcůw/ radůgme se/ radůgme se. Tenť gest trůn/ na němž s radostj/ seděti má Bůh z wýsosti/ weselme se/ weselme se. ¶ Tatoť gest Marya swatá/ genž gest bez hřjchů počatá/ radůgme se/ radůgme se. Tať gest ta Panenka čistá/ která nám porodj Krysta/ weselme se/ weselme se. ¶ Gegj swaté narozenj/má nám býti k potěssenj/ radůgme se/ radůgme se. Weselým hlasem zpjwegme/Matku Božj wjtegme/ weselme se/ ꝛc.

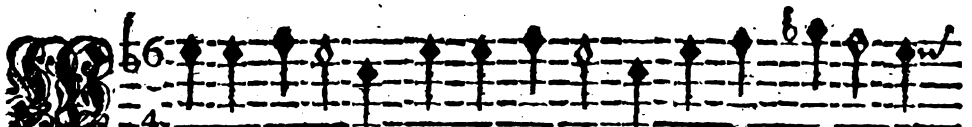

Ssickni plesegte/sladce zpjwegte/přjčin gest dosti/

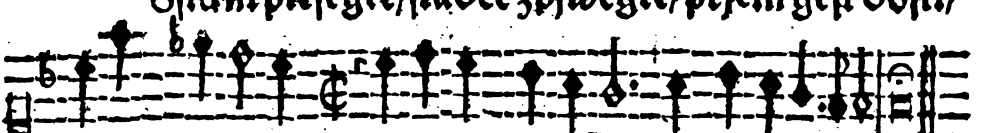

k sladké radosti/ Panenka Marya/nám se narodila.

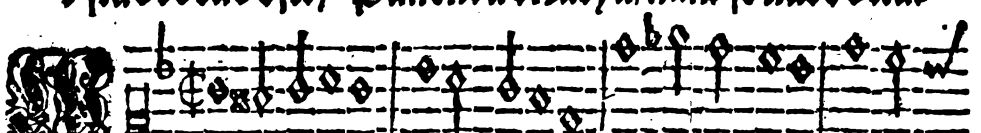

Ssickni plesegte/sladce zpjwegte/přjčin gest dosti/k sladké

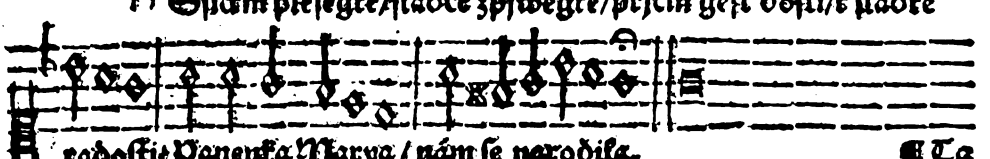

radosti/ Panenka Marya/ nám se narodila. ¶ Ta

¶ Ta ſwěta zbožj / hognė rozmnožj / Synáčka zplodj / Boha porodj / Pannau wſſak zůſtane / neginác ſe ſtane. ¶ Blahoſlawenau dnes ſwětu dawau / Božj Rodičku / diwnau Matičku / ſluſſné geſt včtiti / gegj den ſwěti. ¶ Poklońme ſe gj / co neypěknėgi / wſſickni ſpolečnė / řceme ſrdečnė: Na wěky buď zdráwa / Panenko Marya. ℣ Buď neſkonaká / na wěky chwáka / Pánu mikému / Bohu naſſemu / z twého narozenj / hřiſſných k potěſſenj.

O Zwěſtowánj B. P. M.

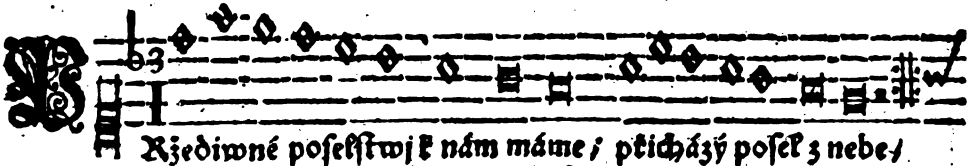

¶ Do města wſſel Nazaretſkého / poſel z nebe poſlaný / do pokogjčka Panenſkého / Marye čiſté Panny / kterauž ctně pozdrawil, když k nj takto prawil. ℣ Zdráwas Panno plná miloſti / Pán Bůh s tebau geſt wždycky / ljbjſs ſe gebo welebnoſti / nad ženy giné wſſecky / máſs geg poroditi / chce twým Synem býti. ¶ Panenka ſe náramnė lekla / tohoto pozdrawenj / proček k Božjmu poſlu řekla: Geſt mi to k podiwenj: Gak to býti může / nebo neznám muže. ¶ Wſſak když ſkrz Angela poznala / že ſe to může ſtáti / aby Panenſtwj zachowala / a byla Božj Mati / wůli k tomu dala / Ge-

žjsse počala. ¶ Radůgte se wssickni Křestiané / že skrz gegj swolenj / stalo se dáwno winssowané / Pána Krysta wtělenj / toho neskonalá / děg se Bohu chwála.

O Očisstowánj B. P. M.

Gako: Nermuť se wjc Magdaléno / na listu 244.

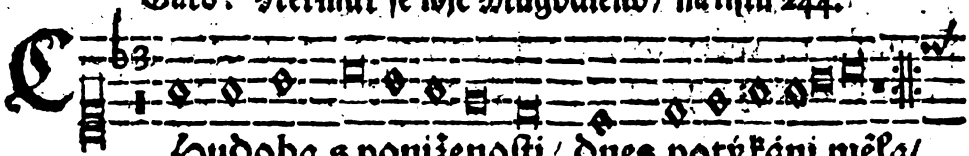

Hudoba s ponjženostj / dnes potýkánj měla /
Gedinau přjležitostj / každá swjtězyt chtěla.

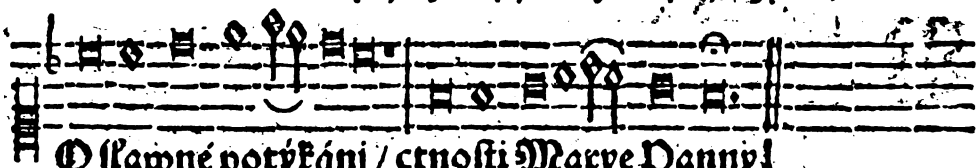

O slawné potýkánj / ctnosti Marye Panny!

¶ Nad tě čistěgssj nebylo / Marya nalezeno / w čistotě ti vstaupilo / wsse což bylo stwořeno / ó Panno neyčistěgssj! ó Matko neyswětěgssj! ¶ Wssaks gako giné rodičky / přisslas k očisstowánj / obětugic dwě hrdličky / Synáčka k wykaupenj / nebo dwě holaubátka / gakožto chudá Matka. ¶ Tak sy se tau dwogj ctnostj / swatá Panenko stkwěla / že tobě rowné w swattosti / země nikdý neměla / pokorná Cýsařowno / ctnostně chudá Králowno.

O Nawsstjwenj B. P. M.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg.

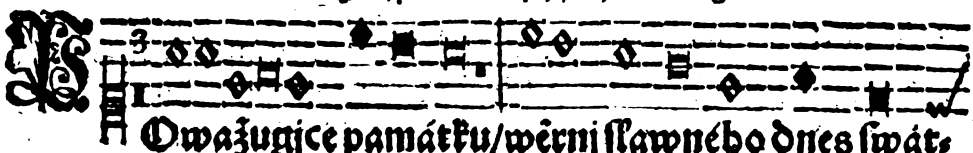

Owažugjce památku / wěrnj slawného dnes swátku /

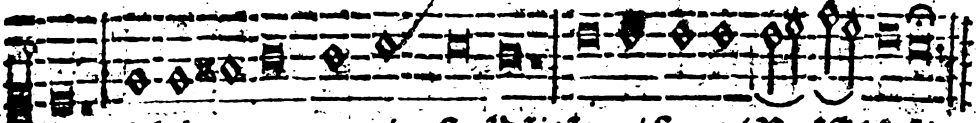

ku/ohledegme, co nám swědčj/čtenj swaté Božské řeči.

¶ Lukáss swatý tak nám pjsse/ že Matka Pána Gežjsse/ wstawssi po řeči Angelské/ ssla na hory země Jůdské. ¶ S chwátánjm tam pospjchala/ a ničimž se nemeškala/ by přjbuznau nawsstjwila/ a s nj spolu těssila. ¶ A tu gakž do domu wessla/ s Zacharyássem gest nassla/ Alžbětu přjtelkyni swau/ plodem žádaucým těhotnau. ¶ Kterauž to když poz drawila/ hned gest ona pocýtila/ w žiwotě hnutj dětátka/ welkau radost nemluwňátka. ¶ Proťež y hned gest zwolala: Odkud mi, žes pracowala/ Matko Pána mého ke mně/ neb splesalo djtě we mně? ¶ Hned gak se hlas w mých wssich stal/ pozdrawenj twého, plesal/ plod we mně žiwota mého/ z přjtomnosti plodu twého. ¶ Mezy ženami od Pána/ gssy ty Panno požehnaná/ požehnaný též y twého/ plod žiwota přeswatého. ¶ Protož gssy blahoslawená/ nenjst rownáž žádná žena: neb w tobě wsse dokonáno/ bude což gest zwěstowáno. ¶ Tu Gežjss Krystus Spasytel/ wssech nás hřjssných Wykupitel/ gsa w žiwotě čisté Panny/ dal gest Jamu požehnánj. ¶ Naplniw gey s Matkau geho/ hognostj Ducha swatého/ wedlé slowa Angelského/ radost possla mnohým z toho. ¶ Tu Marya též s radostj/ Boha chwály na wysosti/ wzdáwati čest gest počala/ w duchu Boha welebila.

O B. P. M. nawssstěwugicý Alžbětu.

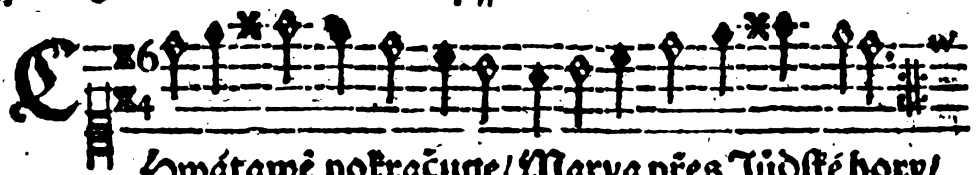

Hwátawĕ pokračuge/ Marya přes Jůdſké hory/
Bůh ſobĕ to ljbuge/ wida to z nebeſké hůry.

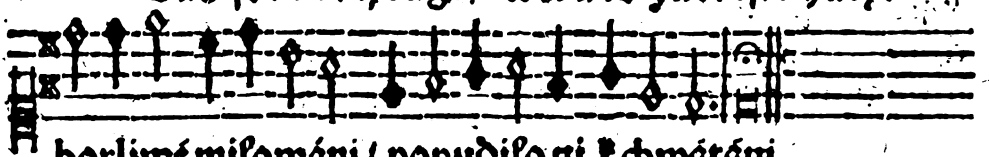

horliwé milowánj/ popudilo gi k chwátánj.

¶ Gak Alžbĕtu ſpatřila/ nedala ſe geſt předgjti/ y hned gi pozdrawila/ a počala půſobiti/ w tom domĕ diwné wĕcy/ to přediwnau Božſkau mocý. ¶ Słyſſic to pozdrawenj/ přjbuzná Božj Matičky: hle diwné půſobenj/ poſkočil w nj ſyn maličky/ neb poznal Pána ſwého/ w žiwotĕ Matſſký ſkrytého. ¶ Plná Ducha ſwatého/ Alžbĕta wſſem oznamuge/ Pannu plodu diwného/ Matkau býti wyhlaſſuge/ Matku s Synem welebj/ radoſt z toho geſt na nebi. ¶ My též gi pozdrawenj wčiňme s ponjženoſtj/ bude mjt zaljbenj/ w naſſj pobožné wraucnoſti/ proſme nebeſkau Panj/ ať nás od zlého ochránj.

O na Nebe Wzetj B. P. Marye.

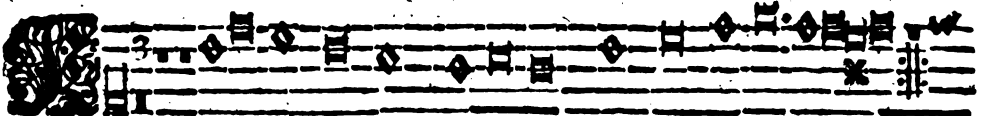

Terá geſt to gak dennice/ wzhůru ſe wznáſſegjcý?
Nad wſſecku krášu měſýce/ na nebe wſtupugjcý?

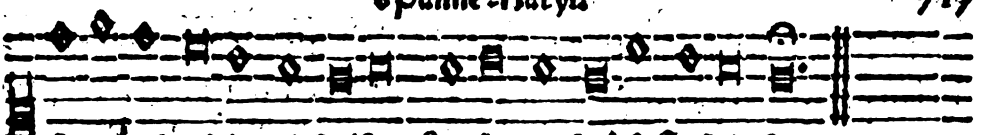

Co to za hwězdu překráſnau? což to za ſwětloſt přegaſnau?

¶ Gak ſlunce geſtiť wýborná/ nad měſýc geſt kráſnějſſj. Toť geſt Panenka pokorná/ z wſſech Bohu neymilegſſj/ Maryna błahoſławená/ nadewſſecky zwelebená. ¶ Skrz tu wěčné zdrawj poſſlo/ wſſem dobrým ſpaſytedlné/ ſkrz tu prawé ſlunce wzeſſlo/ ſwětlo nezměnitedlné. To wſſe k vžitku naſſemu/ budiž chwáła wſſemocnému. ¶ Hwězdo ze wſſech neygaſněgſſj/ ſwět nám we tmách bydlejcým/ Pano neydobrotiwěgſſi/ pomoz tě žádagjcým/ ať ſe do nebe doſtanem/ a wěčně s tebau zůſtanem.

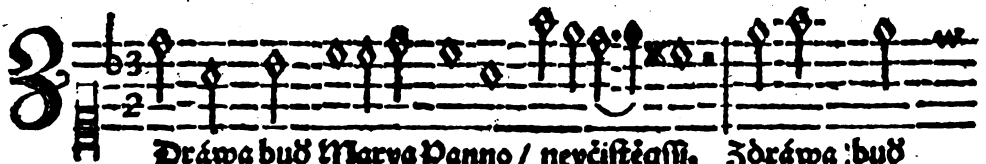

Dráwa buď Marya Panno/ neyčiſtěgſſj. Zdráwa buď

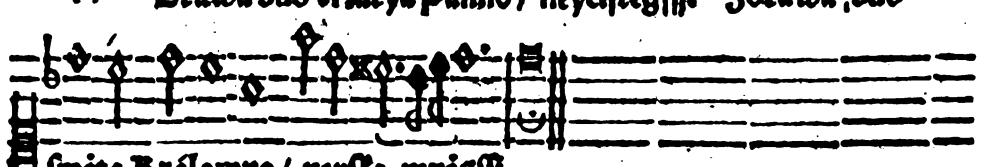

ſwěta Králowno/ neyſła wnějſſj.

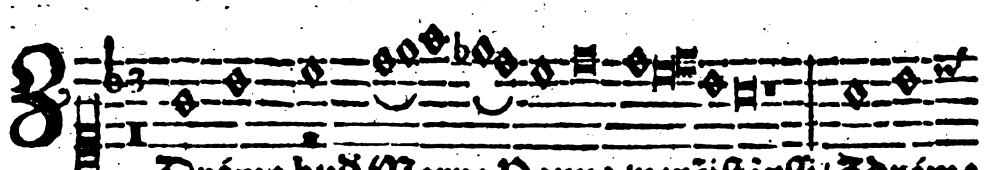

Dráwa buď Marya Panno/ neyčiſtěgſſj/ Zdráwa

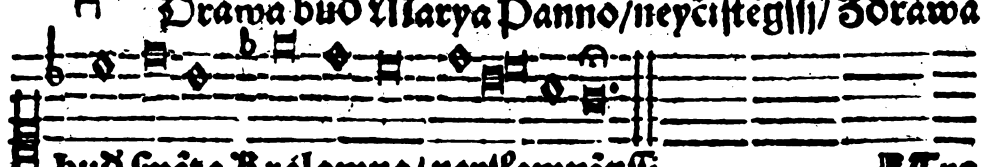

buď ſwěta Králowno/ neyſławnějſſj. ¶ Tys

¶ Tys podlé zásluh twé ctnosti / z země wzatá / a do nebeské radosti / sy přigatá. ¶ Tys od syna nad Angely / powzdwjzená / y nad wssecky Archangely / wywýssená. ¶ Žádný tobě rowný nenj / w Rágské Rjssi / neb nadewssecko stwořenj gsy neywyssssj. ¶ My se radugem srdečně / z twé radosti / twau se těssjme společně / welebnosti. ¶ Nebo ty gsy radost nasse / Matko milá / která sy nám Messyásse / porodila. ¶ Rač na nás z nebe patřiti / z trůnu swého / rač k nám prosbau nakloniti / Syna twého. ¶ Wypros nám / abychom k tobě / se dostali / a w nebi na wěky tobě / chwálu wzdali,

Wjce Pjsnj o P. M. nagdess w Pjsnjch Pautnických a Adwentnich.

Pjsně Swátecnj.

Na den Swatého Ondřege Apoſſtola.

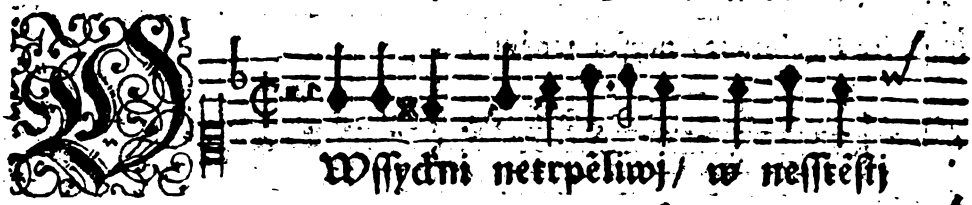

ge /

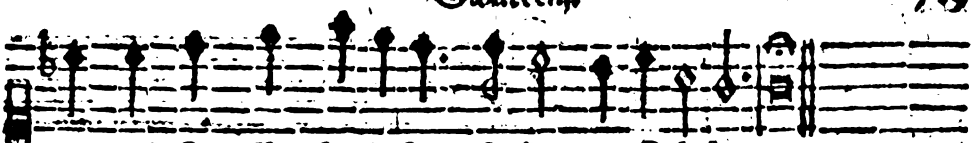

ge/ gak se wssem bolestem směge/ následůgte.

¶ Gak se směle k swému Křjži/ gak wesele k smrti bljži/ rozgjmegte. Gak hrubě křjž wychwaluge/ gak laskawě pozdrawuge/ poslauchegte. ¶ Zdráw buď křjži winssowaný/ prawým srdcem milowaný/ zdráw buď křjži. Tě Krystus smrtj oslawil/ tebau nás od hřjchů zbawil/ swatý křjži. ¶ Wida tě: w wjře neklesám/ alebrž srdečně plesám/ weselostj. Naděge se/ že skrz tebe/ přigme mne Krystus do nebe/ do radosti. ¶ O křjži! genž s mjstra mého/ přigal, přigmi též mne geho/ Včedlnjka. Wyweď mne z swěta marného/ a wrať Pánu swému swého/ služebnjka. ¶ W tom ho na křjž přiwázali/ kde on wesel wděčné chwály/ Bohu wzdáwal. Dwa dni wise, lid včiti/ Křestianskau wjru hlásyti/ nepřestáwal. ¶ Zatim lid newinnost hágil/ lásku k Swatému netagil/ hlasem křiče: Že chce wládaře zabiti/ nedáli ho hned složiti/ z geho křjže. ¶ Ale Swatý Boha prosyl/ a smrt na křjži wyprosyl/ od Gežjsse. Neb hned z této strastj zemské/ sstiastně wyssed, do nebeské/ wssel Řjsse. ¶ O by každý s tau radostj/ s tau láskau, trpěliwostj/ swůg křjž snássel! gakauby po časné strastj/ w tý wěčné nebeské wlasti/ rozkoss snássel?

Gako: O wssemohauch Bože náss/ na listu 397.

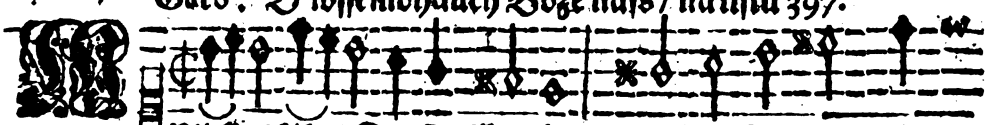

Wssickni lidé Krystu Králi/ prozpěwůgme wděčné

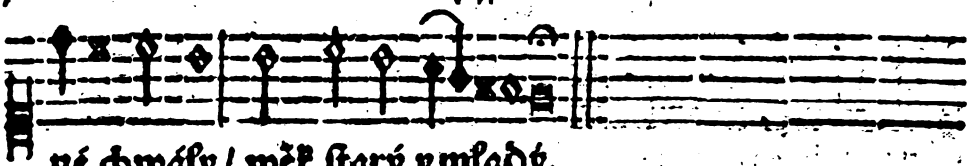

né chwály / wěk starý y mladý.

¶ Kterýž z swé dobroty pauhé / wsse / což gest, řjdj / zprawuge / powolal Ondřege. ¶ An ryby na moři lowil / čjmž by žiwnost swau prowodil / s njmž Petr Sjmon byl. ¶ Hned k hlasu Krysta milého / newida diwu žádného / odessel od wsseho. ¶ Též Otce swého zanechal / s radostj za Krystem se bral / lowem lidi zeyskal. ¶ Potom smrt křjže podstaupil / když ho Egeáss odsaudil / rád dussi wypustil. ¶ Swatý Ondřegi předobrý / Apossstole Krysta hodný / vslyš nasse prosby. ¶ Pomoz, ať se dostaneme / když z toho swěta segdeme / do radosti wěčné.

Na den Swaté Barbory Panny a Mučedlnice.

Gako: Ey wstáwagjce ráno z swého lože. 406.

Blahoslawená, ty Panenko milá / genž s Krystu Pánu, welmi libá byla / pro gehož s gméno / muky podstaupila / swatá Barboro. ¶ Tys ani rodu, ani Otce swého / ani cti swěta, ni zbožj marného / sobě wážila / nad Syna Božjho / swatá Barboro. ¶ Raděgis k mukám / hrozným se wydala / tělo Panenské / obnažit poddala / k Choti wždy swému / Krystu sy wolala / swatá Barboro. ¶ Boky twé swaté / y žiwot do kostj / pálený byly, bezewssj milosti / prsyť odtrhli / nemagjc ljtosti / swatá Barboro. ¶ O gaks welikau / tu bolest trpěla / když twá kladiwy / hlawa bitá byla / a wssaks s pomocy / Božj swjtězyla / swatá Barboro. ¶

Račiž

Račiž pomněti/na tu modlitbu swau/ prwé nežli gest/Otec stiał hławu twau/ kterauž sy dała, za tu obec hřjssnau/ swatá Barboro. ¶ Ať Choť twůg miłý/ w poslednj hodině/ nás bjdné k sobě/ wesele přiwine/ sprowodit káže/ do nebeské sýně/ swatá Barboro. ¶ Swatá Barboro/ genž gsy giž w radosti/ spomahey bjdným/ z přjtomné žałosti/ po smrti prowoď/ k wěčnému králowstwj/ swatá Barboro.

Na den Swatého Frantisska Xawerya.

Rozděljssli wers/ zpjweg gako: O wssemohaucý Bože náss. 397.

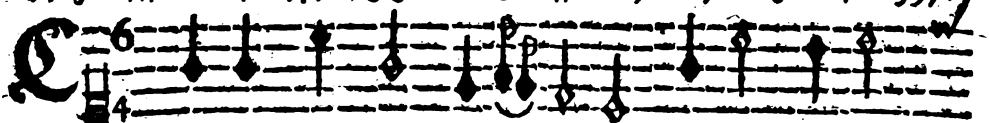

Hwalme wssickni s pobožnostj/ prawé Apo-

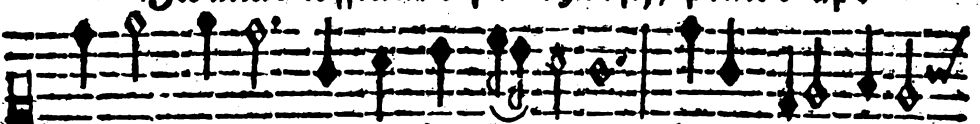

sstolské ctnosti/ Frantisska swatého/ v Boha, také v lidj/

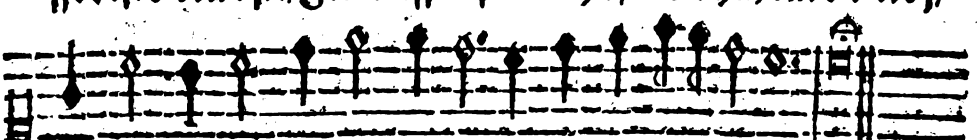

gak to snadno každý widj/ přewelmi wzácného.

¶ Zwłásst pak země Indyánská/ skrz něhož tobě Křesťanská/ wjra oznámená: hleď geg nábožně chwáliti/ y giné k chwále wzbuditi/ tať má být odměna. ¶ Pokřtił desetkrát sto tisýc/ małých y welkých/ ano wjc/ a wssak neměł dosti: giných k lepssjmu žiwotu/ gak máme toho gistotu/ přiwed welké množstwj. ¶ Mage ducha prorockého/ před-

zwěděl mnoho tagného / wěřjcých k spasenj: též skrz geho přičiněnj / nemocnj sau wzdrawenj / y mrtwj wzkřjsseni. ¶ Když wmřel, nic newbylo / zázraků, nýbrž přibylo / a podnes přibýwá / skrz které žeslawa Božj / a čest Swatého se množj / zhusta se slyssjwá. ¶ Čzastokrát ránu morowau / zahnal přemocnau prosbau swau / Xaweryus swatý: kterýž wssecko zlé y od nás / nynj. y na budaucý čas / mjle rač zahnati.

Na den Swatého Tomásse Apostola Páně.

Gako: Každého dne chwály hodné.

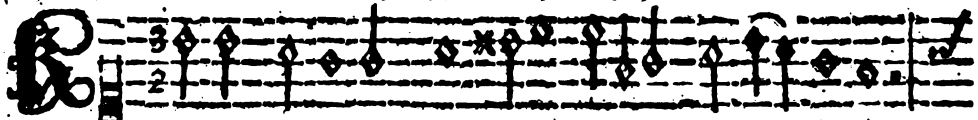

Ecti Tomásse swatého / wěřjcý prozpěwúgte /

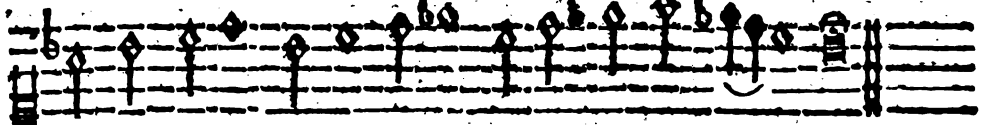

swaté skutky / a smrt geho / nábožně wyprawúgte.

¶ Když mnohá králowstwj prossel / káze wjru Krystowau / mučedlnické slávy dossel / pro Krysta wylil krew swau. ¶ Před tjm pak wzkřjsyl mrtwého / swědka swé newinnosti / nařknut gsa z skutku hrozného / welké neprawosti. ¶ Tu král y geho dwořané / prawau wjru přigali / že se množili Křesťané / ďáblowé se hněwali. ¶ Posstwali Popy pohanské / genž naň sjpy střjleli / ginj ze zlosti tyranské / kamenjm naň házeli. ¶ Napossled kopjm prohnali / wzdal dussi Bohu swému / wěřjcý geg pochowali / wystawěli chrám gemu. ¶ Pros za nás swatý Tomássi / pros za

wsse-

wssecky wěřjcý / nezawrhůg prosby nássj / slys tobě wolagjcý. ¶ Bychom w wjře stali byli / giné potwrzowali / až bychom k sstiastnému cýli / za tebau se dostali.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg / na listu 399.

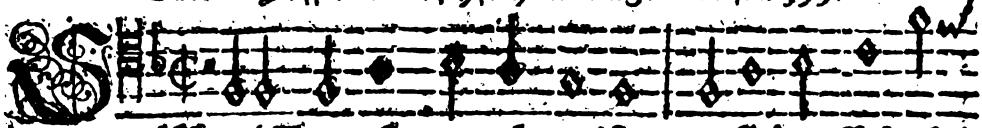

Swatý Tomáss mnnohá mjsta / prossed wssudy ká-

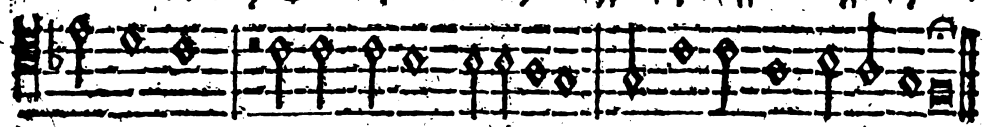

zal Krysta / až naposled z Cezaree / wyprawil se do Indye.

¶ Neb ku Králi Indyckýmu / hrad stawět žádagjcýmu / Krystus mu gjti přikázal / když se mu gednau vkázal. ¶ Když tedy giž byl na cestě / musyl se w něgakém městě / s towaryssem zastawiti / a na swadbě hostem býti. ¶ Tu když nechtěl gjsti / pjti / sseňk geg směl w hubu prasstiti / pročež byl přjsně potrestán / potrestalť pak geg Pán Bůh sám. ¶ Neb se psy do něho dali / geho tělo roztrhali / z kterýchž tu ruku geden pes / mezy hodownjky přines. ¶ Lekna se král za to žádal / by Swatý požehnánj dal / ženichowi y newěstě / y wssem genž byli w tom městě. ¶ Požehnaw gich Tomáss ssel preč / manželům stala se ta wěc / že gim palmowá ratolest / w rukau diwně wyrostla gest. ¶ Potom ti manželé milj / w Krysta Pána vwěřili / w čistotě spolu zůstali / tělesně se nepoznali. ¶ Když Apossstol odtud wyssel / do Indye k krali přissel / prawil se dobře vměti / krásné paláce stawěti. ¶ Král mu na to penjze dal / sám se do cyzý země bral / a To-

máſs rozdaw penjze / chudým, obrátil ge k wjře. ¶ Po dwau letech wrátil ſe král / na Apoſſtola ſe hněwal / že Palác wyſtawen nenj / y wſadil geg do wězenj. ¶ A w tom bratr toho krále / vmřel / wſſak zas nenadále / z mrtwých wſtal / a přiſſed k králi / dawal Apoſſtolu chwály. ¶ Při tom giſtil / že pro něho / od Apoſſtola ſwatého / wyſtawen geſt Palác w Rági / kráſněgſſj než w kterém kragi. ¶ Tjm pohnut gſa ten giſtý král / ſwatého Tomáſſe žádal / aby mu odpuſtil mjle / co zawinil do té chwjle. ¶ Apoſſtol přiwoliw k tomu / kráſu nebeſkého domu / wypſal / ř. ka, že geg muž mjti / chceli w Kryſta vwěřiti. ¶ Potom ſwatý Tomáſs miłý / dał ſwolat na giſtau chwjli / lidi nemocné a chudé / ſljbiw, že gim dobře bude. ¶ W tom hrozné hřjmánj było / aż ſe to mnoſtwj zděſyło / Apoſſtol pak s nimi wſſemi / padna ſklonił ſe na zemi. ¶ A pomodliw ſe za chwjli / wſtał / a řekł: Bratřj miłj / wſtańte / zdrawj ſte doſtali / a oni hned zdrawj wſtali. ¶ Hned tu była duchownj žeň / neb krom małých dětj a žen / dewět tiſyc gich pokřtěno / k dobré ceſtě přiwedeno. ¶ Pak odtud ſwatý Tomáſs ſſeł / do wyſſſj Jndye přiſſeł / kdežto na geho kázanj / tagně přiſſła wzácná Panj. ¶ A ta kdyż prawdu poznała / y hned ſe pokřtiti dała / což gegj muż těžce neſł / ten příběh k králi doneſł. ¶ Y popudił krále ſwého / na Apoſſtola ſwatého / genž geg do žaláře wſadił / myſle gakby geg zahładił. ¶ Zatim Pán té Panj ſtále / za to proſył toho krále / aby poſłał královnu ſwau / poněwádž ſpoku dobře gſau. ¶ Aby mu manželku geho / od żiwota Křeſtianſkého / gak bude moct odwráti / la / k modłám gi zas obrátila. ¶ Tedy královna tam

ſſed-

ſſe dſſi / a zázraky Božj shledſſi / zloſt pohanſkau potupila / w Kryſta Pána vwěřila. ¶ O čemž když ſe dowěděl král / náramně ſe proto hněwal / tak že Tomáſſe ſwatého / dal ſy přiweſt ſwázaného. ℟ Který že ſe nehnul z ctnoſti / kázal geg král w prchliwoſti / pálit plechy ohniwými / trápit mukami těžkými. ¶ Hned ſkrz Božj půſobenj / ti plechowé vhaſſenj / wyſkyt ſe pramýnek wody / že ſtál na nich bezeſſkody. ¶ Nepohnula králem ta wěc / dal geg whodit w ohniwau pec / zhaſyla oheň Božj moc / Tomáſs w pecy ſtál celau noc. ℟ Na druhý den wyſſel zdrawý / neb ani geden wlas z hlawy / geho tu geſt nezahynul / hned wſſeho aurazu minul. ¶ Y nutil Apoſſtola král / by geho bohům obět wzdal / což ſwatý nechtěl činiti / byť pak měl ſtokrát vmřjti. ¶ Ano k králi takto řekl: Hned gakbych před modlau klekl / můg Bůh zkazy Boha twého / vzřjſs geg roztřjſſkaného. ¶ Y klekl / řka: ey modljm ſe / na ſwá kolena klanjm ſe / ne tobě modlo / než mému / Gezu Kryſtu nebeſkému. ¶ W gehožť gménu přikazugi / tobě ďáble rozkazugi / modlu w které máſs bydlenj / ztroſkotey hned w okamženj. ℟ Y hned ſe modla zbořila / na kuſy ſe rozſkočila / což widauc pohanſſtj kněžj / an modla ſtřjſkaná leží: ℟ Welice ſobě ſteyſkali / křičjc, pláčjc naříkali / na něho ſe obořili / oſſtjpem ho promrſſtili. ¶ Křeſtiané to tělo wzali / poctiwě ge pochowali / magjc pro takowý ſkutek / náramně welký zármutek. ℟ Proſmež ſwatého Tomáſſe / ať y od nás ſſatanáſſe / zaženě / a nás prosbau ſwau / wwede w radoſt nebeſkau.

Na den S. Sſtěpána Prwo-Mučedlnjka.

Gako:

Gako: A na zemi budiž lidem.

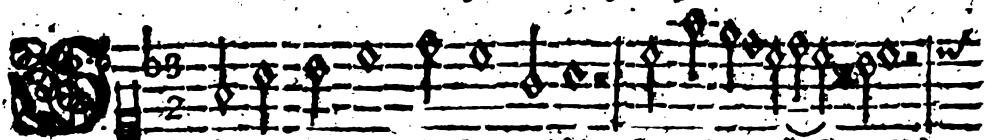

Stěpán swatý Bohu milý / pln gsa milosti a sýly /

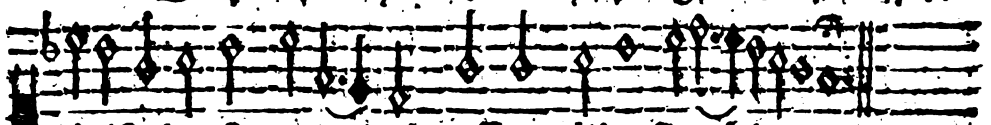

činil zázraky, znamenj / wssemu lidu k podiwenj.

¶ Y powstali pak někteřj / ze sskoly, z Židowské zběři / hádagjce se s Sstěpánem / pohrzegjc Krystem Pánem. ¶ Y nemohli odolati / odepřjti, přehádati / maudrosti a ducha geho / Duch swatý mluwil skrz něho. ¶ Tedy spůsobili lstiwě / muže genž mluwiti lžiwě / o wěrném Božjm ctiteli / a řkau: My sme ho slysseli: ¶ An mluwj slowa rauhawá / odporná, také nepráwá / proti Božjmu slauhowi / totiž proti Mogžjssowi. ¶ Též také y proti Bohu / stawj se prawj řeč mnohau / o čemž wy máte wěděti / a toho mu netrpěti. ¶ Když tak nepráwě mluwili / lid a starssj tjm zbauřili / též y w zákoně vmělé / wssecky gegich Včitelé. ¶ A autok naň včiniwsse / rychle k němu přiskočiwsse / gali ho, do raddy wedli / aby ho tak z swěta swedli. ¶ A pak wystawili hnedky / ffalessné, nepráwé swědky / kteřjžto lžiwě swědčili / a takto řkauc ho winili: ¶ Na wědomj se wám dáwá / člowěk tento nepřestáwá / slow rauhawých wždy mluwiti / a naste řády tupiti. ¶ Dáwáme wám spráwu gistau / že proti tomuto mjstu / swatému, řeči odpornau / mluwil, y proti Zákonu. ¶ Řzka, že Gežjss Nazaretský / genž vmřel

za

za ně, za wſſecky/ toto mjſto nám zde zkazý/ kteréž nu nic nepřekážj. ¶ A zmênj vſtanowenj/ do kterýchžto mu nic nenj/ ta kteráž nám wydal Mogžjſs/ dáwno prw než powſtal Gežjſs. ¶ A patřjc wſſickni na něho/ okázal Bůh newinného/ neb kteréžž w raddě ſedêli/ twář geho krásnau widêli: ¶ Tak gakožto twář Angela/ před nimi ſe krásně ſtkwêla/ a on gim ſnêle odmlauwal/ a welmi twrdě domlauwal. ¶ A gſa pln Ducha ſwatého/ pozdwih oči, zraku swého/ k nebi, kdežto Božjſſáwu/ vzřel, dokonalau, prawau. ¶ A Gežjſſe Pána swého/ Syna Božjho prawého/ an mu pomoc dáti ſtrogj/ na prawicy Božj ſtogj. ¶ Y řek k chwále geho gména: hle nebeſa otewřená, widjm/ a Syna člowěka/ an mého wjtězſtwj čeká, ¶ Stogj na prawicy Božj/ zaſljbuge wěčné zbožj: co ſmjm proň ho zde ſtratiti/ chce ſokrát wjc nawrátiti. ¶ Y hned křičeli, wolali/ k tomu ſwé wſſi zacpali/ gednomyſlně ſe baučili/ a na něho obořili. ¶ A wywedſſe geg wen z měſta/ zgewila ſe gegich leſt ta/ že mu o bezhrdli ſtáli/ neb ho hned kamenowali. ¶ Swědkowé raucha ſložili/ k oſtřjhánj położili/ k nohám mládence, kteréž ſlauł/ toho času gméno měł Saul. ¶ Kamenowali Sſtěpána/ swého Boha Kryſta Pána/ pokorně wzýwagjcýho/ a takto wěrně řkaucýho: ¶ O Pane Kryſte Gežjſſi/ Spaſyteli neymilegſſj/ přigmiž w ruce twé duſſi mau/ poraučjmť gi w ochranu twau. ¶ A poklek na kolena swá/ zwolał welikým hlaſem řka: ó Pane protiwnjkům mým/ za hřjch neſtawěgž toho gim. ¶ A potom když to powědêł/ k wěčnému obydlj hledêł/ a wſnuł pokognĕ w Pánu/ a má w nebi wěčnau ſchránu. ¶ Protož y my Kryſta Pána/

na / také ſwatého Sſtěpána / w tom náſledowati máme / když ſe k ſkončenj chyſtáme. ¶ Duſſe Bohu poraučeti / nepřátelům odpauſſtěti / chcemli pokognĕ ſkonati / a do nebe ſe doſtati. ¶ Pro Kryſtowo oſlawenj / máme trpĕt pohanĕnj / rádi, y tu ſmrt pro něho / zwláſſť pro ſwatau prawdu gebo. ¶ Kryſte za ſwatým Sſtěpánem / pomoz nám ať ſe doſtanem / tam kdež gſy ty žiwý pramen / deyž to Gezu Kryſte / Amen.

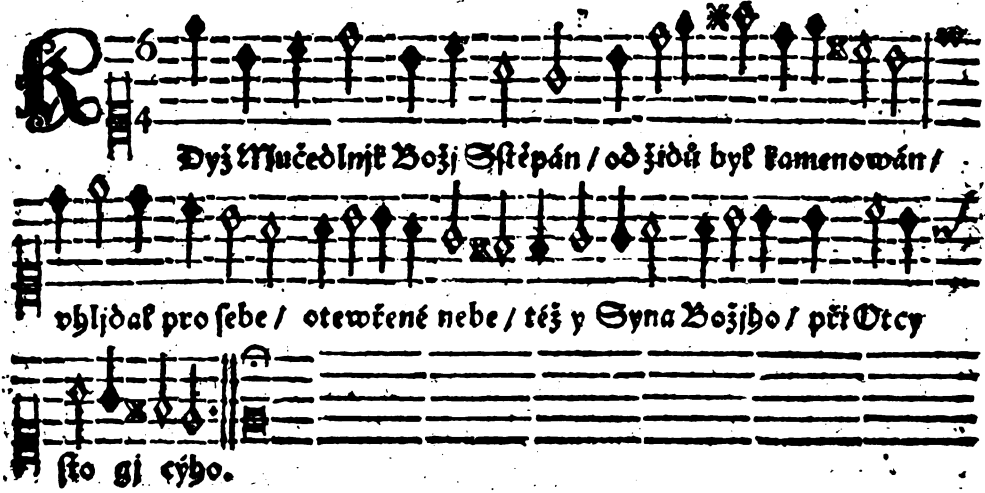

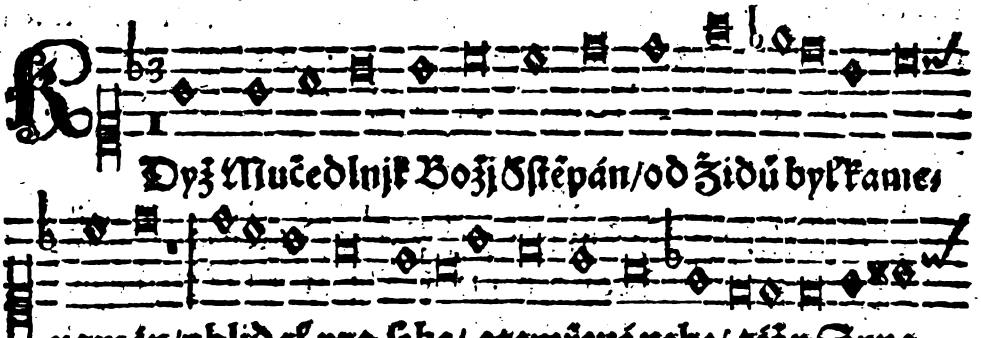

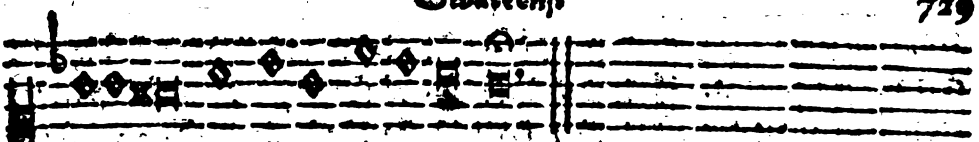

Božjho/ při Otcy ſtogjcyho.

¶ Prawdu od něho ſlyſſeli/ Židé, wſſak wěřit nechtěli: nybrž ſe hněwali/ geg kamenowali/ aniž prwé přeſtali/ až geg zamordowali. ¶ Zatjm on pad na kolena/ modlil ſe takto k Bohu řka: Bože miloſtiwý/ Otče dobrotiwý/ duſſi mau ti poraučjm/ a s tjm ſwětem ſe laučjm. ¶ Nekladž gim to za hřjch Pane/ co ſe mně tu od nich ſtane. Tak když ſe horliwě/ modlil ſprawedliwě/ duſſe těla pozbyla/ k Bohu w nebe wſtaupila. ¶ Židé mu pohřbu nepřáli/ geho k ſežránj wydali/ wůbec wyhodili/ ljtau zwěř wábili: zwěř wſſak mu neſſkodila/ wjc než lidi geg ctila. ¶ Napoſled to tělo preč wzal/ Gamaliel, a pohřbit dal/ kteréž gſa pohřbeno/ ſlawně geſt vcteno/ duſſe gak wyſſla z těla/ w nebi s Kryſtem bydlela. ¶ Žádáme ſwatý Oſtěpane/ ať ſe nám ta miloſt ſtane/ bychom ſwým winnjkům/ ſkudcům/ protiwnjkům/ mjle wſſe odpuſtili/ a nikdy ſe nemſtili.

Na den Swatého Jana Ewangeliſty.

Gako: Weſelým hlaſem zpjwegme/ na liſtu 79.

Mládeček Božj ſwatý Jan/ o němž powěděl Kryſtus Pán/ nevmře ſmrti ohawnau: vmře ſmrtj přirozenau/ a welmi ljbeznau. ¶ Toho geſt Kryſtus miloval/ geg na prſech ſwých pěſtował: pro weytečnoſt geho ctnoſtj/ w kterýchž trwal bez teſknoſti/ we wſſj ſſlechetnoſti. ¶ Panicem zůſtal pro Pána/ proč ježgemu drahá Pan-

na/ kssafftem poručena byla / když swattost za zlost trpěla/ a na křjži pněla. ¶ Po smrti Páně swatý Jan/ ač do olege gest byl dán/ wssak mu to nic nesskodilo/ zdrawj geho newadilo/ k sláwě gemu bylo. ¶ Ged pige, nestonal po něm/ neb nebylo mocý při něm/ aby sskodil newinnému/ slauze Krystowu wěrnému/ Panicowi ctnému. ¶ Za tau přjčinau dnes wjno / w Cýrkwi býwá poswěceno / dáwá se lidu k nápogi / aby w Krystu neyraděgj/ měli swau naděgi/ ¶ Že gich též ráčj chrániti / otráwenj zachowati / tak gako Jana swatého/ chránil od gedu sylného/ w nápogi skrytého. ¶ Janowo wypčowánj/ býwalo o milowánj/ lásku schwalowal neywjce/ často gi opakugjce/ wždy o nj mluwjce. ¶ Twrdil, že w tom milowánj / s Krystem Pánem kralowánj / magj Křestiané dogjti / budauli se milowati / tak gakž on chce mjti. ¶ Neb láska zlého ploditi/ nemá, hřjchu působiti/ než wěrně, swatě, počestně / wssecko má činit čistotně/ a nic nepočestně. ¶ Protož dnes pigjce wjno/ genž gest w Krystu poswěceno/ netupmež ho zauffánliwě: ale wěřme dauffánliwě/ w srdcy nepochybně/ ¶ Že ten rok w Krystowé mocy / tento truňk má nás wymocy / od nápogůw wssech aukladných/ y pokrmůw gedowatých/ lstiwě medowatých. ¶ O pro Janowu přjmluwu/ Kryste s námi twau aumluwu/ včiň, smilůg se nad námi/ po smrti w twém obýwánj/ přeg nám přebýwánj.

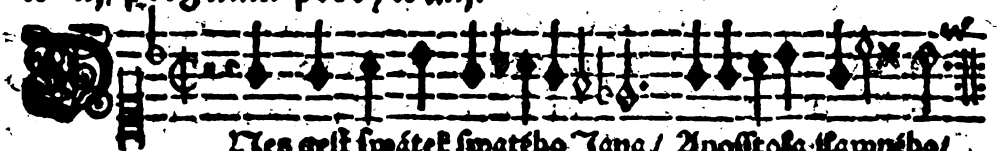

Nes gest swátek swatého Jana / Apossstola slawného/
Pro panictwj od Krysta Pána / welmi milowaného /

Diwy

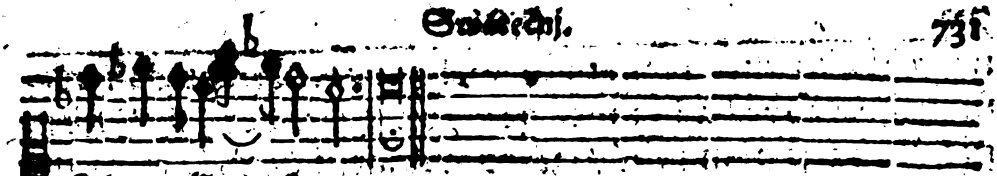

Diwy oſlaweného.

¶ Na prſých Páně při wečeři/ měl ſwé odpočjwánj: pod křjžem pak Božj Mateři/ dán k opatrowánj/ geſt hoden milowánj. ¶ Panic Pannu ſy poručenau/ bedliwě opatrowal/ kraginu Azya řečenau/ v wjře wyvčowal/ a Kryſta rozhlaſſowal. ¶ Pro něgž ač w olegi ſmažen byl/ wſſak nemohl vmřjti/ ani ged, kterýž mu dodán byl/ nemohl mu ſſkoditi. Bůh geg ráčil chrániti. ¶ Ráčil mu Pán Bůh wſſemohaucý/ ſkrz předjwná widěnj/ zgewowati wěc budaucý/ Cýrkwe ſwaté k naučenj/ mnohých duſſj k ſpaſenj. ¶ Naposledy vſnul w pokogi/ a do nebe ſe doſtal/ kdežto po wykonaném bogi/ korunu ſláwy přigal. O by nám též gi Bůh dal!

Na den Swaté Doroty Panny a Mučedlnice.

Gako: Hoſpodine vſlyſs hlas můg/ na liſtu 399.

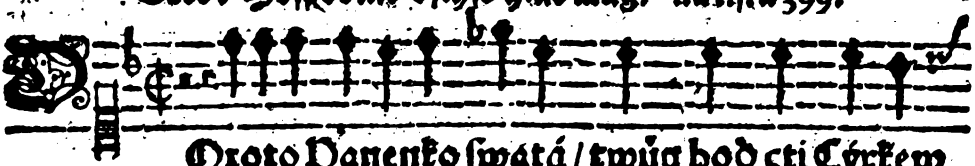

Oroto Panenko ſwatá/ twůg hod ctj Cýrkew

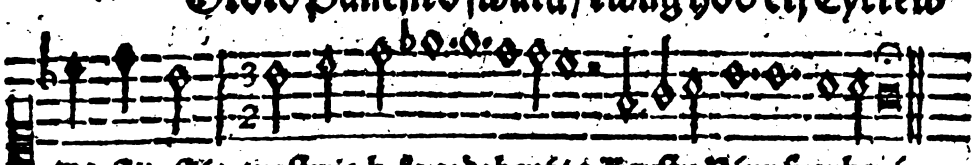

Křeſtianſká/ ctnoſtmis byla ozdobená/ a Kryſtu Pánu ſnaubená.

¶ Králowſkéhos rodu byla/ wſſeckos zbožj opuſtila/ w pokořes Bohu ſlaužila/ čiſtotus gemu ſljbila. ¶ Fabrycy-

us král vkrutný / křesťanům welmi protiwný twau krásu obljbil sobě / a snaubce gest poslal k tobě. ¶ Slibugic Bohatstwj mnohé / zlato a kamenj drahé / abys gemu powolila / Krysta ženicha zapřela. ℣ Ale ty Panno milostná / pokorná, stálá a ctnostná / králes sliby pohrdala / w Krystowés wjře trwala. ¶ Nemoha se král pomstiti / kázal Pannu, swáže gjti / na poprawu z města wésti / porom pak gj hlawu stjti. ¶ Krysteženichu Panen ctných / zachoweg nás od přjhod zlých / vslyš za nás wolené swé / ctné Panny Mučedlnice twé. ℣ Ty gsy spasenj gistota / deg by nás minula psota / ať gako swatá Dorota / dogdem wěčného žiwota / Amen.

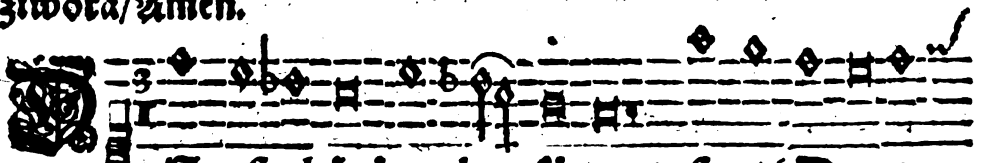

Nes společně wychwalúgme / swaté Doroty
Wssem k přjkladu předstawúgme / krásný obraz pra-

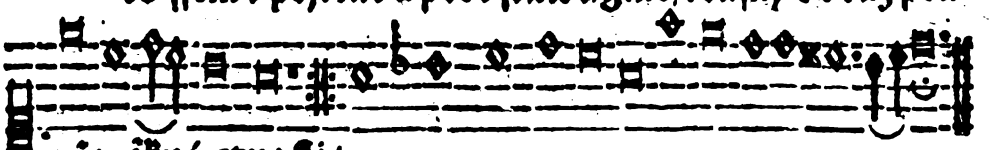

přepěkné ctnosti / wé statečnosti / Slussjť gi chwáliti / a přjklad z nj wzýti.

¶ Když gegj maudrost welikú / Aprycyowi se wygewila / pilnost tu y hned wselikú / k přewrácenj gj se přiložila: wssak Panna žádnau lstj / nedala se swesti. ¶ Sestry bywsse podwedené / y gi od Krysta odwesti chtěly: ale od ni naprawené / Křestianskau wjru zase přigaly / pro niž y trpěly / skrz oheň wmřely. ℣ Chtěl Tyran, aby ta Panna obětowala Bohům pohanským / gimiž když ona zhrdala / za-

cházel s nj způsobem tyranſkým/ dal gi hrozně bjti/ vkrutně páliti. ℣ Pak gſauc pod meč odſauzená/ weſele ſe na poprawu brala/ Panenka blahoſlawená/ pro Kryſta vmřjti ſobě žádala/ neb ſe brala tady/ do rágſké zahrady. ¶ Teoffil tomu ſe ſměge/ z té zahrady chtěl růže widěti/ Dorota w Bohu dauffagic/ ſljbila mu ge z Nebe poſlati. Na to ſtiata byla/ wſſak ſlib naplnila. ¶ Neb hned, ač časſi zymnjho/ čerſtwé růže přineſſené z nebe/ ty od Angela Božjho když Teoffil wzal/ a měl v ſebe/ od wjry pohanſké/ přiſtaupil k Křeſtianſké. ℣ Kryſte rač nám miloſt dáti/ ſkrz přjmluwy twé ſwaté Doroty/ ať ſe můžeme doſtati/ k tobě Bože neſmjrné dobroty/ do přerozkoſſného/ráge nebeſkého.

Na den Swatého Matěge.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy/ neb gak notowáno.

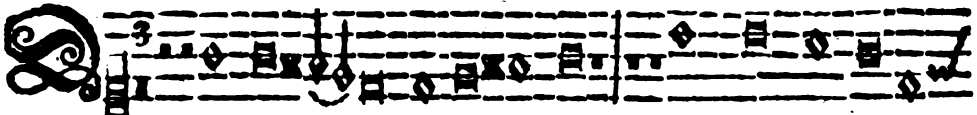

Nes ſwatého Matěgě den/ w Cýrkwi obecné

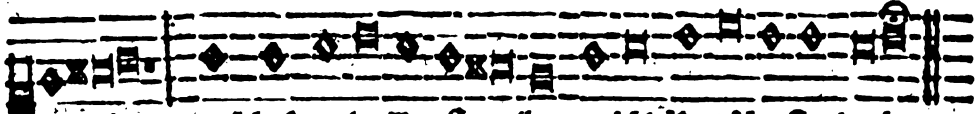

zaſwěcen/ genž byl z rodu Kryſtowého/ podlé čłowěčenſtwj geho.

¶ Od rodičůw zákon Božj/ přigal nadewſſecko zbožj/ přikázanj oſtřjhage/ w každěm ſe pilně chowage. ¶ Kryſtus když kázati počal/ a Matěg o tom vſlyſſal/ že w giném ſpaſenj nenj/ hned přigal geho včenj. ¶ Pro Kryſta Pána wſtaupenj/ ſkrz Apoſtolſké wolenj/ půwodem Ducha ſwatého

tého/ wpadnutj losem na něho/ ¶ W auřád Apoſſtolſký přigat/ z něhož zrádce Gidáſs wyňat/ kterýž Kryſta Pána zradil/ prowazem ſobě zaplatil. ¶ Matěg ſwatý kázal Kryſta/ chodě ſám k měſtu od měſta/ diwi činil nic neſteyſkal/ moc Židůw, Pohanůw zeyſkal. ¶ Záwiſt Biſkupůw židowſkých/ nepřegjc mu diwůw Božſkých/ ffaleſſně ho odſaudili/ a kamenjm vmrtwili. ¶ Matěg ſwatý w rukách ſpiatý/ proſyl té zběři proklatý/ by to kamenj ſchowali/ w hrob geho k ſwědectwj dali. ¶ Wſſak neměli doſti na tom/ přiſtaupě k němu kat potom/ ſekerau z něho hlawu ſtial/ tak ſe Matěg do nebe bral. ¶ Popřeg Kryſte té ſwattoſti/ propůgčy geho ſtáloſti/ v wjře deg ſetrwánj/ a w nebi s njm ſetrwánj/ Amen.

Gako: Gak rozličným způſobem. Neb: Putowali Pautnjcy.

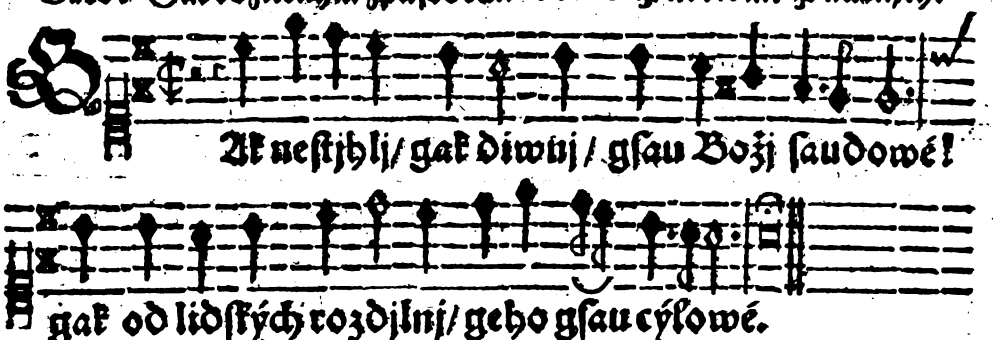
Gak neſtjhlj/ gak diwnj/ gſau Božj ſaudowé!
gak od lidſkých rozdjlnj/ geho gſau cýlowé.

¶ K řádu Apoſſtolſkému/ Gidáſſe powolal/ o němž že k neſſtiaſtnému/ koncy přigde poznal. ¶ Dlauho při ſobě chowal/ Gidáſſe zloſtného/ wſſak Apoſſtolſkau chowal/ ſláwu pro giného. ¶ Ten geſt byl Matěg ſwatý/ z počtu Kryſtowého/ muž w ſwattoſti bohatý/ od wěku mladého. ¶ Neb na mjſtě Gidáſſe/ an z dwanácti vbyl/ Apoſſtol Mez-

ſyá-

Mieſpáſſe / loſem wywolen byl. ¶ Pak w židowſké kragině / Kryſta zwelebował / weliké diwy čině / mnohé obracowal. ¶ Až záwiſtj židowſkau / kříwě obžalowán / a pro wyru Křeſtianſkau / byl geſt kamenowán. ¶ Potom ſtiat, w ſtětj hlawy / na zemi doſlaužil / korunu wěčné ſláwy / na nebi zaſlaužil. ¶ Proč Gidáſs padl, ſtál Matěg? nezpytug Křeſtiane. Ržcy: we wſſem ſprawedliwey / twůg ſaud geſt ó Pane! ¶ Kdokoli ſe zdáſs státi / netrauffeg ſám ſobě / ſaudůw Božjch ſe báti / ſluſſj w každe době. ¶ Kdo ſtogj, můž padnauti / s Gidáſſem proklatým. Ty nedeg ſe ſwrhnauti / ſtůg s Matěgem ſwatým.

Na den SS. Crhy a Strachoty Biſkupů Patronů Cžeſkých a Morawſkých.

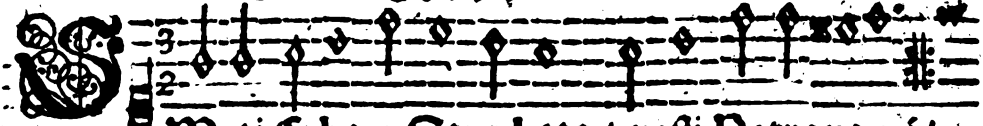

Watj Crho a Strachoto / naſſj Patronowé / Swatých Biſkupů ozdobo / naſſj Zaſtupcowé /

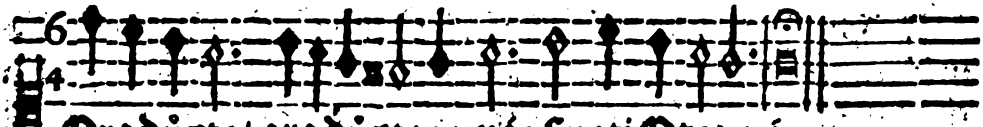

Orodůgte / orodůgte za nás ſwatj Otcowé.

¶ Z wýchodnjch kragin ſte přiſſli / do země Morawſké / nám ſte známé včinili / včenj Křeſtianſké. Orodůgte / orodůgte / za nás ſwatj Otcowé. ¶ Wy ſte nás w Kryſtu zplodili / ó Otcowé ſwatj! wjře Křeſtianſké včili / dali Boha znáti. Orodůgte / ač. ¶ O milj ſwatj Otcowé! na nás zpomjnegte / ač gſme nehodnj ſynowé / wſſak ſe k nám wždy zneg-

znegte: Orodůgte/ ꝛc. ¶ Od moru/ hladu/ ro[illegible] wždyostřjheyte/ radost swatého pokoge/ pro[illegible] degte. Orodůgte/ orodůgte/ za nás swatj Ot[illegible]wé.

Na den Swatého Jozeffa.

Mohlaby se zpjwati gako: Z hlubokosti mé těžkosti.

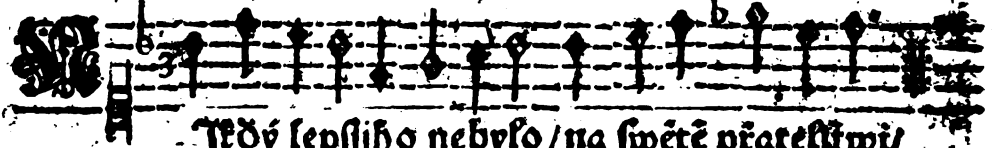

Jkdý lepssjho nebylo/ na swětě přátelstwj/
Gako které se slaučilo/ w přečistém Panenstwj.

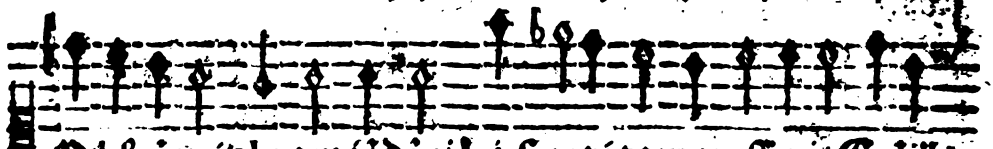

O blažené shromážděnj! ó swaté towaryssenj/ Gežjš/

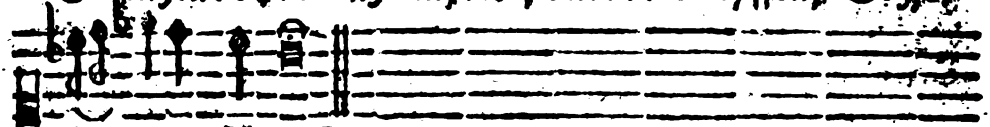

Marya/ Jozeff!

¶ Jozeffe kdo gest sstiastněgssj/ někdy byl nad tebe? kdo měl žiwot rozkossněgssj? na zemi měls nebe. Nebeť gest s Gežjssem býti/ v Marye lásku mjti. Gežjss/ Marya/ Jozeff!

¶ Blaze komu odpusstěno/ s wámi přebýwati. Sstiastný komu dowoleno/ s wámi obcowati. O towaryšstwo žádaucý/ troge srdce láskau wraucý. Gežjss/ Marya/ Jozeff!

¶ Když se nemohu slaučiti/ s wámi zde na zemi/ budu wám wěrně slaužiti/ byste mne na nebi/ přigali do společenstwj/ dali lásky aučastenstwj. Gežjss/ Marya/ Jozeff!

Na

Na den Swatého Wogtěcha.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

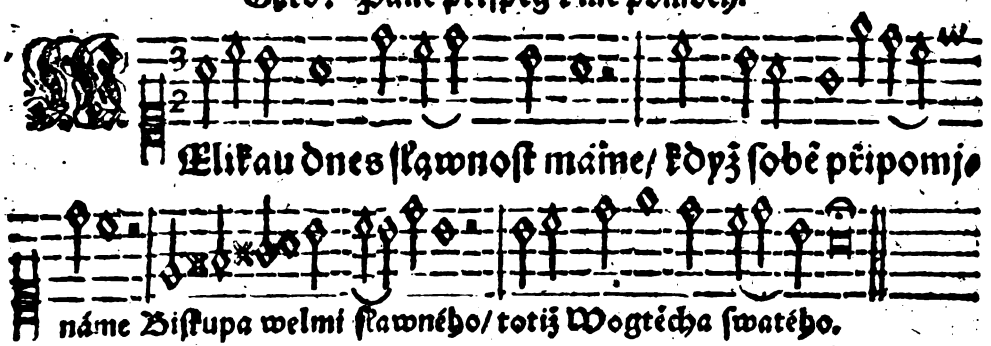
Welikau dnes sławnost máme/ když sobě připomj-
náme Biskupa welmi sławného/ totiž Wogtěcha swatého.

¶ Ten byl muž welké ctnosti/ stkwěl se obzwlásstnj swátostj/ byl přjklad swatých Biskupů včitel mnohých zástupů. ¶ Gsa dobrý Pastýř owcý zlých/ Czechů tehdáž zpohanilých/ pro ctnost a wrawdu swé wlasti/ snássel mnohé těžké strasti. ¶ Naposledy když to poznal/ žeby nadarmo pracowal/ wyssed z Czech odssel do Řjma/ na paut nohama bosýma. ¶ Klatbu wyžádal na lidi/ aby pocýtjce bjdy/ gednau sobě vmyslili/ a před Bohem se kořili. ¶ W tom čase gakž on odessel/ déssť w Czeské Zemi neprssel/ až y z toho byl hlad w zemi/ a mnoho bjd mezy wssemi. ¶ Ano gim bylo zgeweno/ že to nebude změněno/ prw než Biskupa mjt budau/ že teprw kladby pozbudau. ¶ Pročež do Řjma poslali/ a za Wogtěcha žádali/ wyžádawsse geg pogali/ a s njm do Czech se přibrali. ¶ Kdežto na zelene hoře/ modle se Wogtěch w pokoře/ hned wyžádal déssť žádaucý/ ten hned prssel Božskau mocý. ¶ Než když žadného prospěchu/ newiděl Biskup v Czechů/ opět z Czeské země wyssel/ a do Wlach do Řjma přissel. ¶ Do klasstera se

zaſe dal/ wlaſtnjho ſpaſenj hledal: odkudž wrátil ſe do Czech zas/ wſſak nezůſtal tu dlauhý čas. ¶ Neb pro Czechů prowinenj/ zgednal ſobě powolenj/ do Polſká ſe odebrati/ tam ſlowo Božj kázati. ¶ Po měſtečkách/ také po wſech chodil/ a napomjnal wſſech/ aby w Kryſta wwěřili/ w geho gménu ſe pokřtili. ¶ Dobře ſe mu tam dařilo/ neb mnoho gich wwěřilo/ přigalo wjru Křeſtianſkau/ opuſtiwſſj zlost pohanſkau. ¶ Potom ſe do Prus obrátil/ kdež pro Kryſta žiwot ſtratil/ neb pohané geg zabili/ když geg mſſi ſlaužit ſpatřili. ¶ Oſſtjpy as ſedmkráte/ bodli geho tělo ſwaté/ a potom mu hlawu ſtiali/ duſſi do nebe poſlali. ¶ Nynj geho ſwaté tělo/ kteréž pro Kryſta trpělo/ w Prazſkém Hradě odpočjwá/ od pobožných ctěno bywá. ¶ S nimiž ſpolečně wolame/ tebe pokorně žádáme/ Wogtěſſe Biſkupe ſwatý/ rač za nás orodowati.

Na den SS. Filipa a Jakuba.

Gako: Ach můg ſmutku ma žalosti.

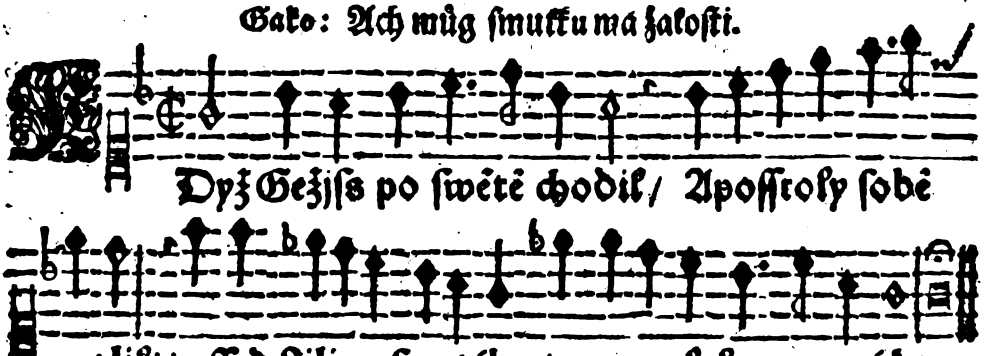

¶ Filip ſwatý od té chwjle/ Kryſta naſledowal mjle/ až do wmučenj geho/ potom ſpatřil wzkřjſſeného. ¶ Když Kry-

Kryſtus wſtaupil na nebe / Filip nelitowal ſebe / ſmĕle wjru rozhlaſſowal / mnohé k Kryſtu přiwozowal. ¶ W Židowſtwu / a w Samaryi / w Azyi / téż y w Scytyi / mnohé na wjru obrátil / aż proto y žiwot ztratil. ¶ Neb pohané ſe shlaučili / a na nĕg ſe obořili / a ſlyſſjce že křjž chwálj / také ſau geg na křjž dali. ¶ Kamenjm na nĕg házeli / wſſecku hlawu zproráželi / po čemž on na křjži ſkonal / ſſtiaſtně ſwůg žiwot dokonal. ¶ Pros za nás Filipe ſwatý / ať Bůh w miloſtech bohatý / ráčj nám miloſtiw býti / a nás do nebe přigjti.

Gako: Slunce zapadá za horu / na liſtu 570.

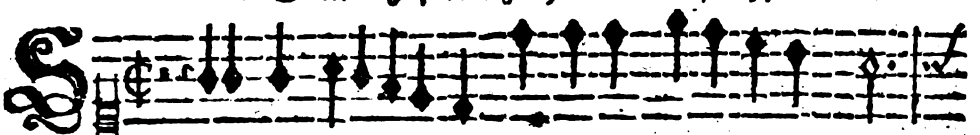

Watý Jakub Alffeů ſyn / wſſech ſprawedliwý gmjn /

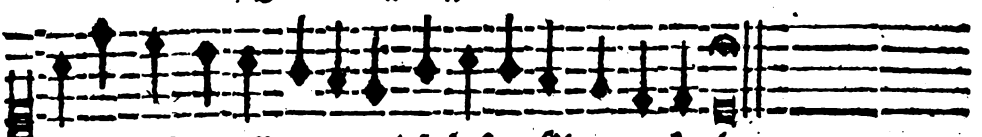

proto geſt menſſj nazwaný / že byl poſlĕz powolaný.

¶ Z Marye Kleoffáſſowy / ſeſtry Matky Gežjſſowy / poſſel / a bratrem Páně byl / gſa y Bohu y lidem mil. ¶ Ten hned od ſwé maličkoſti / wzdalowal ſe wſſech marnoſtj / nepil wjna nižádného / ni nápoge opogného. ¶ Maſſa téż nikdy negedl / we wſſem ſkrownný žiwot wedl / hlawy a bradý neholil / a w lněném rauſſe nechodil. ¶ Tak často s pokorau mnohau / padl a modlil ſe Bohu / aż mĕl kolena tak twrdá / gak geſt kůže welblaudowá. ¶ Třidcet let Židowſtké plemĕ / gſa Biſkup w Jeruzalémĕ / prawé wjře wyučo-

wal/ a Cýrkew Božj zprawowal. ¶ Proto léta wĕku ſwé-
ho/ přes dewadeſát ſſeſtého/ od Židů zamordowán geſt/
když gim radil Kryſtowau čeſt. ¶ Neb neyprw zloſtj pu-
zenj/ házeli na něg kamenj/ pak geg na wrch chrámu wzali/
a že ſpadl vdělali. ¶ Po ſwém pádu Swatý klekl/ a modle
ſe Bohu řekl: Bože odpuſť gim gich winy/ nebot newědj,
co činj. ¶ W tom geden zloſtj tyramſkau/ rozpálen, wzal
ſtřelu knapſkbu/ tau praſſtil w hlawu ſwatého/ tak že wy-
tlauk duſſi z něho. ¶ Swatý Jakube pros za nás/ mocnýť
geſt v Boha twůg hlas/ ať nám Bůh hřjchy odpuſtj/ potom
nás do nebe puſtj.

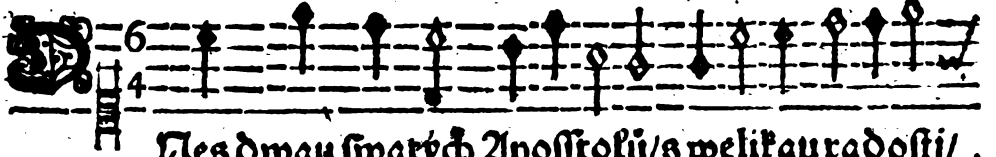

Nes dwau ſwatých Apoſſtolů/ s welikau radoſtj/

wychwalůgme ctnoſti/ Filipa Jakuba ſpolu/ w vctiwo-

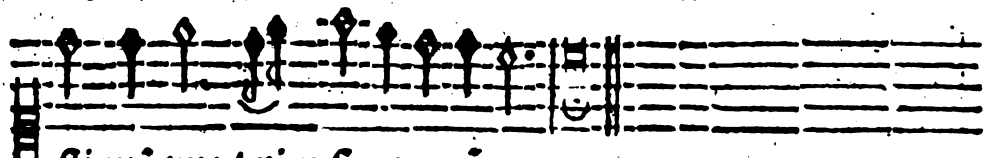

ſti měgme/ gim ſe poraučegme.

¶ Filip po ſwé prácy dlauhé/ po mnohé ſtaroſti/ bjdě y
auzkoſti/ z nenáwiſti ďáblů pauhé/ přiſſel geſt w rychloſti/
w moc pohanſké zloſti. ¶ Gat vkrutně od pohanů/ nedlau-
ho čekali/ y hned geg ſwázali. Newzal žádný pod ochra-

nu/

mu/ pauta mu přidali/ wězer ho kázali. ¶ Když byl z žaláře wyweden/ do něho se dali/ bjti geg začali: zabiti geg chtěl negeden/ rozličnj geg prali/ katy se děkali. ¶ W ničemž ho nepolitugjc/ vkrutně geg bili/ twář, tělo zbarwili: že gest bljzko smrtičigjc/ na křjž powěsyli/ kamenjm dobili. ¶ Jakub ginák Sprawedliwý/ od Židů gméno měl/ pro ctnosti, w nichž se stkwěl: nad stádem pastýř bedliwý/ we dne y w nocy bděl/ za ně rád vmřjt chtěl. ¶ Ač mu Židé kahodili/ by Krystu zkořečil/ wssak ginák lid cwjčil: a tak wjc geg popudili/ by lid wjře včil/ kteréž se naučil, ¶ Křestiané Boha chwálili/ Židé se zlobili/ z hůry geg shodili: krew Apostola wylili/ sochorem geg bili/ tak až y zabili. ¶ Krew Apostolská ó Pane/ buď dussem k spasenj/ Cýrkwe k rozssjřenj: deg pro tu/ aby Křestiané/ skrze zlé včenj/ nebyli swedeni.

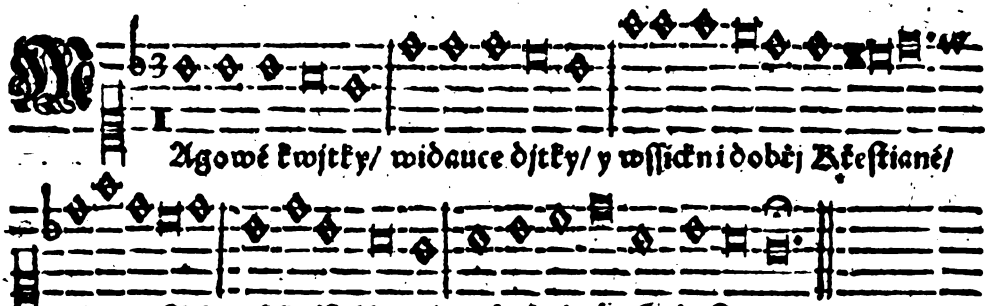

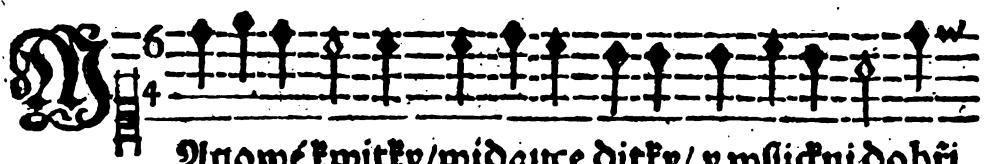

Kře-

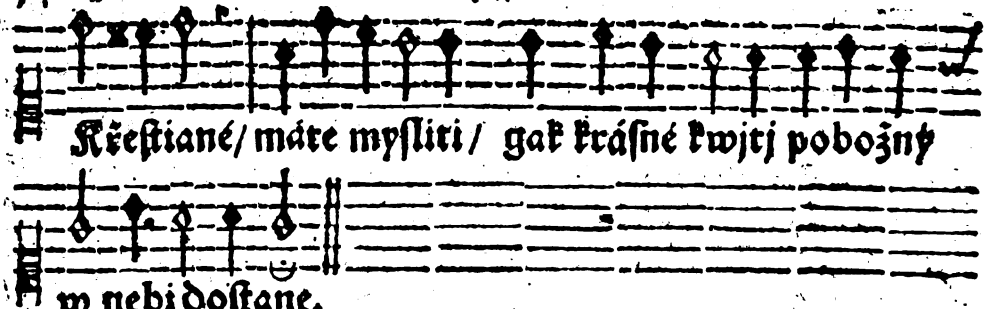

¶ Když tráwa wzchází/ zyma vchází/ ſkřiwánek ſe pozdwihuge/ ſlawjček zpjwá/ ſlunéčko zhřjwá/ wſſecken ſwět ſe obnowuge. ¶ Když wſſecky lauky/ pole/ palauky/ přepěknĕ ſe zelenagj: a tjmto časem/ přelibým hlaſem/ ptácy w powětřj ſpjwagj. ¶ Měſýce Máge/ na rozkoſs ráge/ nebeſkého zpomjnegme: ſkrz Božj láſku/ s ſwatými čaſtku/ tam wěčně mjti žádegme. ¶ Tam kwjti žádné/ nikdý newadne/ čerſtwé na wěky zůſtane: nemj ſe báti/ že wůně ztratj, blaze kdo ſe tam doſtane!

Na den Swatého Jana Nepomuckého.

Gako: Zdrámas Králowno Růžence.

SWatý Jene Spowědlnjku; z toho ſlawný Mučedlnjku/ Cti/ Gména Opatrownjku/ Pražſký hlawnj Kanownjku; O ſwatý Jene Nepomucký/ Gméno/ Czeſt chraň wždycky. ¶ Ty gſy náſs milý Wlaſtenec/ wſſech ctnoſtj koruna, wěnec/ wſſech chudých, nuzných gſy Otec/ pomáháſs rád; ſtuſſená wěc: O ſwatý Jene Nepomucký/ Gméno, Czeſt chraň wždycky. ¶ Diwy, zázraky zwěſtugj/ žes w nebi mocným zgewugj/ když k twému hrobu puttugj/ darůw mnohých nabýwagj: O ſwatý Jene

Nepo-

Nepomucký / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Syrotkům wdowám w rychlosti / pomáhaſs k gegich žádosti / boleſt obrácýſs w radosti / zármutkům gegich reſknosti: O ſwatý Jene Nepomucký / Gména, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Tři ſta let od pohřbu twého / od Boha oſlaweného / domácýho y cyzýho / těſſiſs nawſſtěwugicýho: O ſwatý Jene Nepomucký / Gméno / Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Pro Cžeſt, Gméno a Zaſtánj / ſwé Cti reké Zachowánj / gſy mocným ſtálým Ochráncem / w potřebách, w ſſkodách Obráncem: O ſwatý Jene Nepomucký / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Od hanby, potupy ſwětſký / wyſwoboď twůg národ Cžeſký / od moru, hladu a wálky / když my ctjme twé památky: O ſwatý Jene Nepomucky / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Tak wěčného zahanbenj / genž tě ctj, at ſau zbáweni / hřjchy a naſſe mrzkoſti / přikreg láſkau, vpřjmnoſtj: O ſwatý Jene Nepomucký / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Marya Matko miloſti / an tobě byla w ljboſti / ta ať k ſwému Synu mluwj / potřeby zdegſſj wypowj: O ſwatý Jene Nepomucký / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Swatj naſſj Patronowé / s tebau ať vděljnowé / nám zde ſwaté požehnánj / gež ctjme až do ſkonánj: O ſwatý Jene Nepomucký / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky. ¶ Po zdegſſjm pak putowánj / včiň ať máme bydlenj / ſe wſſemi Wywolenými / s Bohem wždy gſe dnocenými: O ſwatý Jene Nepomucký / Gméno, Cžeſt chrañ wždycky / Amen.

Na den Swatého Wjta Mučedlnjka.

Gako

Gako: A na zemi budiž lidem / ualistu 508.

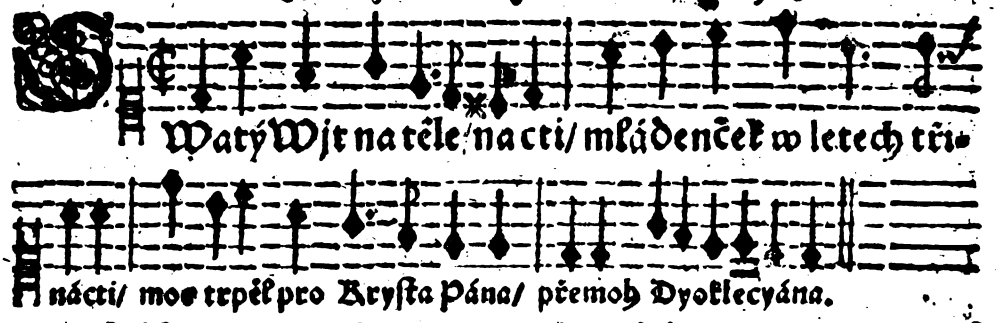
Swatý Wjt na těle / na cti / mládenček w letech tři-
nácti / moc trpěl pro Krysta Pána / přemoh Dyoklecyána.

¶ Hýlas pohan Otec geho / k modlám přinutiti chtěl ho / wssak toho nemoh dowesti / mládenec nedal se swesti. ¶ Ani Wládař Waleryán / gemuž byl od Otce wydán / nemohl ho přewrátiti / musyl geg Otcy wrátiti. ¶ Otec skrz těla ljbosti / chtěl geg přiwábiti k zlosti / wssak nic neswedl giného / než že pozbyl zraku swého. ¶ Neb když dal syna zawřjti / chtě ho w pokogi spatřiti / oslepl vzřew Angely / kteřjž se v syna stkwěli. ¶ Ten sa od Wjta vzdrawen / w zlých mrawjch nebyl naprawen / nýbrž myslil geg zabiti; než Bůh chtěl geg ochrániti. ¶ Neb Modestus Pěstaun geho / s Krescencyj chůwau geho / musyl s Wjtem preč odgjti / gak tehdáž chtěl Pán Bůh mjti. ¶ Zatjm syna Cýsařowa / odeslala moc ďáblowa / a řjkal čert / že newygde / prwé než swatý Wjt přigde. ¶ Který hned gak byl přiweden / hosta zlého wypudil wen / wssak skrz swau dobrotu a ctnost / wzbudil na se pohanskau zlost. ¶ Neb že nechtěl modly ctjti / kázal geg Cýsař trápiti / mukami rozmanitými / až geg zamordowal nimi. ¶ Potom geho swaté tělo / náležitý pohřeb mělo / to nynj Pražané magj / a s nábožnostj ctjwagj. ¶ Swatý Mučedlnjku Božj / wida že se na

nás

nás množj/ wſſelikė bjdy, auzkoſti přiſpěg nám z nebe w rychloſti.

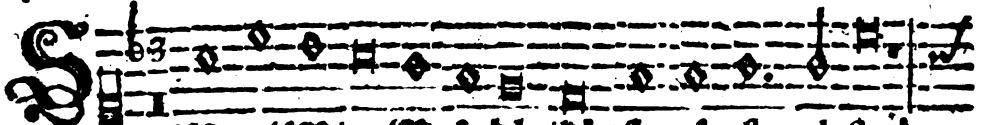

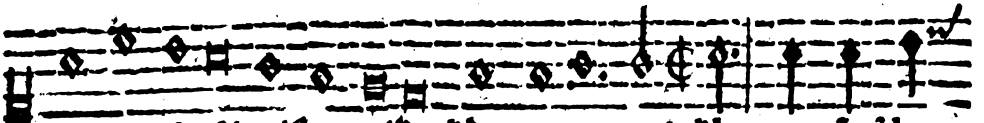

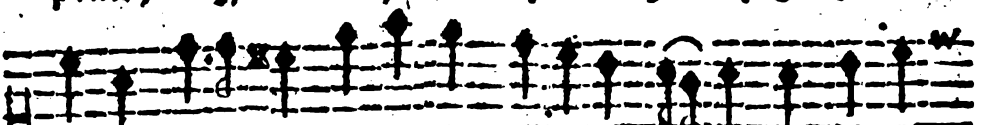

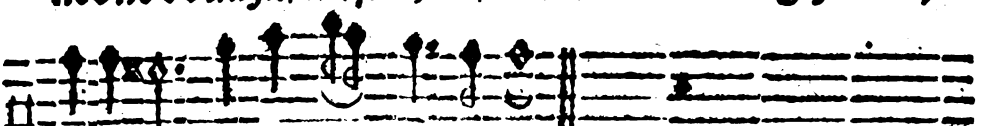

¶ Přemohls y Otce ſwého/ Kryſtě ſwatý/ nedbals na vkrutnoſt geho/ byts měl být ſtiatý. Nechtěls ſe Kryſta ſpuſtiti/ byts měl y ſmrt podſtaupiti/ bogowals ſtatečně/ giž ſe radūg wěčně. ¶ Dobře ſy każdému činił/ gſa milo-ſtiwý/ wpřjmně ſe wſſemi minił/ gſa dobrotiwý/ zle ſe ti od-měňowali/ pokoge ſobě nedali/ až tě wmořili/ a z ſwěta ſkli-dili. ¶ Ty ſy pomoh od dáhelſtwj/ Cýſařowu ſynu/ z čehož Cýſař k vkrutenſtwj/ wzal ſobě přjčinu/ dal na tě lwy wy-puſtiti/ genž ti nechtěli ſſkoditi/ tě politowali/ nohy twé ljzali. ¶ Tyran nadzwěř vkrutněgſſj/ tjm pohnut nebyl:

nybrž včinen hrozněgssj/ aby tě zabil/ dak tebe háky zedrati/ hrozně na kusy trhati/ tak sy běh dokonal/ a wjru zachował. ¶ W tom hned s přehroznym bleyskánjm/ bauřka se stala/ země hnutjm a hřjmánjm sskody dělala/ tjm ztrestána pohanská zlost/ a rozhlássená gest twá ctnost/ Mučedlnjku swatý/ kdyžs do nebe wzatý.

Na den Swatého Jana Křtitele.

Gako: Kryste genž gsy swětlo y den/ na listu 578.

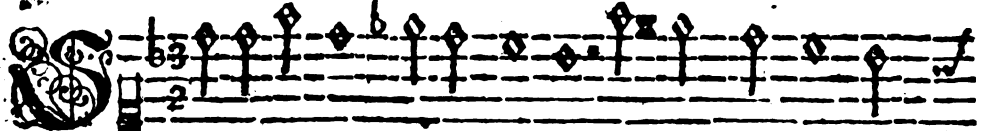

Wětjce dnessnjho swátku/ wěrnj přeslawnau

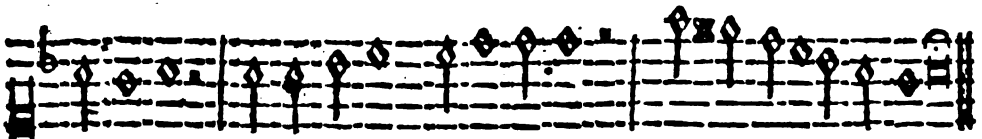

památku/ rozgjmeyme s pobožnosti/ welikě dary, milosti.

¶ Kteréž ráčil wkázati/ když gest neplodným chtěl dáti/ rodičům Jana Křtitele/ syna swětla/ kázatele. ¶ O kterémž čtenj tak swědčj/ že nad lidské syny wětssj nebyl z ženy narozený/ we wssem mužském pokolenj. ¶ Ten že proto poslán na swět/ aby w swětlo wwěřil swět/ w Gežisse Syna Božjho/ lidem z nebe poslaného. ¶ Gehož Otec Zacharyáss/ slauk, gakž swědčj swatý Lukáss/ Alžběta pak Matka geho/ ctná žena muže dobrého. ¶ Oba spraweduliwj byli/ neb w přikázanjch chodili/ Božských, gsauc žiwi počestně/ y bez auhony sslechetně. ¶ Těm se o početj geho/

strz

ſkrz Angela poſlaného / přediwné ſtalo zgewenj / Otcy Božſké zaſlybenj. ¶ Že mu Alžběta neplodna / ſtará k dětem neſpůſobná / wedlé ſwěta běhu, ſyna porodj, to wſſem wěc diwná. ℣ Ale že při tom zgewenj / Zacharyáſs w ſwém myſſlenj / pochybowati geſt počal / němotau geho Bůh treſtal. ¶ W kteréž do dne trwal toho / w němž geſt mu manželka geho / ſyna (ač gſauce zbabiłá) porodiła, giž zletiłá. ℣ Z kteréhožto narozenj / wzeſſlo welké potěſſenj / wſſem přjbuzným y přátelům a města obywatelům. ¶ Nebo ne bez podiwenj / přátelé, též mnozý ginj / mezy ſebau řekli takto: Gaké bude to dětátko? ¶ Neb ruka Páně s njm byla / Orce němotý zproſtiła / tak že Zacharyáſs w ten den / prorokowat počal o něm. ℣ Jan pak když z dětinſtwj wyſſel / hnedky na pauſſt geſt odeſſel / tam weda žiwot w střjdmoſti / zbawiłſe ſwěta marnoſti ¶ Pokrm geho byl med leſnj / s kobylkami gjdlo wſſednj / oděw z ſrſti welbłaudowé / obydlj puſtj leſowé. ¶ Kdež gſa, počal o pokánj / Kryſtowu přibljžowánj / kázat, geho zwěſtugjce / přjchod křtem předcházegjce. ℣ Na hřjchy též welmi žehral / z těch y směle wſſecky treſtal / k Eliáſſi nápodobně / krále, Knězj gednoſtegně ¶ Neſſanuge ni wogáka / pokudž k němu wſſeligaká / lidu množſtwj ſſla hromada / zgewił, gaká čj wáda. ¶ Čžehož když nemohł ſnesti / Herodes král pln neřeſtj / chlipný, ſmilný a bezbožný / oplzłý / a cyzołožný. ℣ Dał geſt Jana wazbau gjti / tanečnicy k wůli ſtjti / aby ſe wždy naplniło / což od něho řečeno było / ¶ Když k ſwým Včedlnjkům mluwě / Kryſta prſtem wkazuge / řekł: Ey Beránek Božj / wſſeho ſwěta drabé zbožj. ¶ Ten tůſti má / gá ſe

njžik/když před njm dřjw budu zabit/ tak o hlawu geſt ſnjžen Jan/ zhůru na kříž zroſtk ſám Pán. ¶ Protož geho narozenj/ wſſem podlé předpowědenj/ Angela, geſt k potěſſenj/ lidem powſſj ſwěta zemi. ℣ Spolu wſſickni ſe těſſjce/ chwalmež což můžem neywjce/ Boha wſſech nás Stwořitele/ Gežjſſe Wykupitele/ Amen.

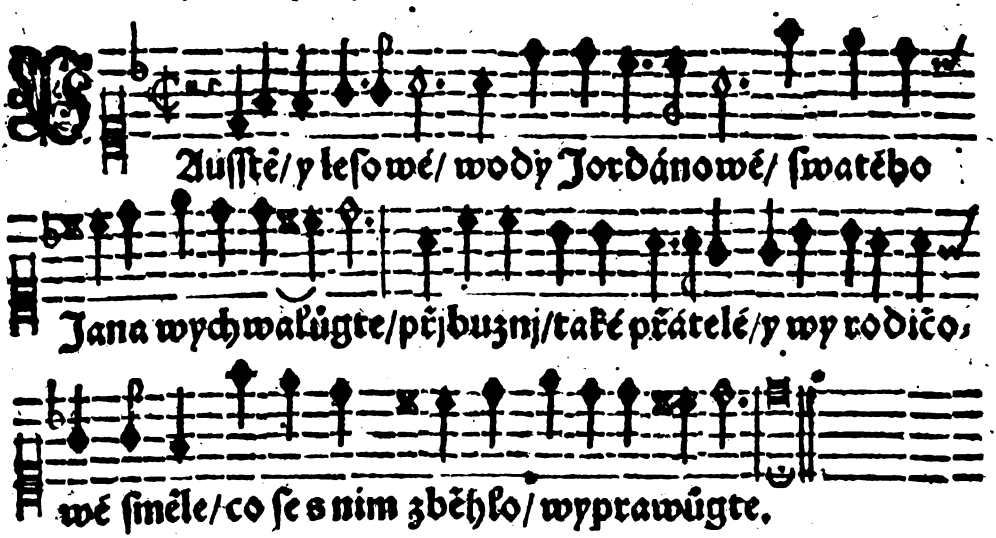

¶ Angel byl zwěſtowal/ Otcy oznamowal/ že ſyna porodj w ſtaroſti/ gehož má býti gméno Jan/ gakž vſtanowil Pán Bůh ſám/ ſwau přediwnau Božſkau maudroſtj. ℣ Otec wěřit nechtěl/ a proto oněměl/ až do Janowa narozenj/ hned pak/ gakž ſe narodil Jan/ řeč geho mu nawrátil Pán/ k welikému wſſech podiwenj. ℣ Kdož o tom zwěděli/ welkau radoſt měli/ křkaue: Gaké bude djtě toto? Tu Matka prorokowala/ moc Božj wychwalowala/ rozličná byla hádka o to. ¶ Ačkoliw giž před tjm/ welký diw ſtal ſe s njm/ w ſſeſtý měſýc početj geho; když včýtil přj-

tom

tomného/ Kryſta Spaſytele ſwého / w žiwotě Panny počatého. ¶ Po letech nemnoha / aby ctiť wjc Boha / mladičký ſe na pauſſt odebral / tam přjſně trápil ſwé tělo / tak že pohodlj nemělo/ přitom nunohé k pokánj ſebral. ¶ Tak ctnoſtně zde žiw byl/ že mu rowný nebyl/ nižadný ze wſſech lidſkých ſynů: wſſak od Herodeſa byl gat/ a naposledy také ſtiat/ pro prawdu/ gak pro těžkau winnu. ¶ Giž s Kryſtem kraluge/ w nebi ſe raduge/ kdež nebude konce radoſti. Proſme ho Lidé nebozý / ať od welebnoſti Božj / wyžadá nám hognoſt miloſtj.

Na den SS. Petra a Pawla Apoſſtolů Páně.

Můž ſe zpjwati gako: Děkugemť Obrance náſs.

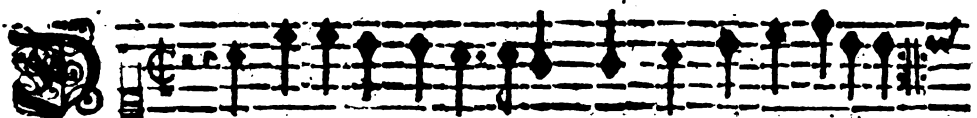

Nes Náměſtka Kryſtowého/ w Cýrkwi ſe ſlawnoſt ſwětj/
Cjěte dnes Petra ſwatého/ gak ſtarj/ tak y děti.

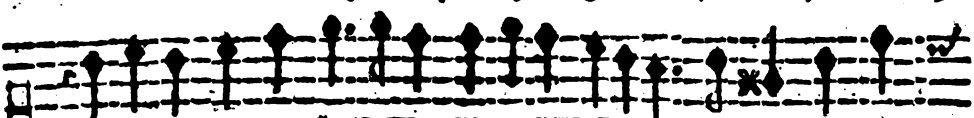

Zpjweyte Cýrkwe audowé / začněte Pjſničky nowé / chwalte

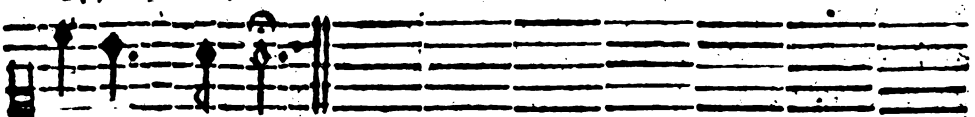

Boha w Swatým.

¶ K aurřadu Apoſſtolſkému / od ſýti powolaný / zadoſti učiniť tomu/ čjm byl obdarowaný. Zpjwegte Cýrkwe audowé / začněte pjſničky nowé / chwalte Boha w Swatým.

¶ Ga-

¶ Gako skála vpewněný/za hlawu Cýrkwi daný/newezme žádné proměny/tu Cýrkew má swé stany. Zpjwegte Cýrkwe audowé/ꝛc. ¶ Pilně syť swau roztahowal/včil s welkau stálostj/ o wssech spasenj pracowal/ wywed mnohé z temnostj. Zpjwegte/ꝛc. ¶ Wěrně pásl swé owčičky/ dobře Cýrkew zprawowal/pro spasenj lidské wždycky/až do smrti pracowal. Zpjwegte/ꝛc. ¶ Žiwot na křjži dokonal/ tu byl konec starostj/ gehož každý wěřjcý chwal/ chwal Boha na wýsosti. Zpjwegte/ꝛc.

Gako: A na zemi budiž lidem/ neb gak notowáno.

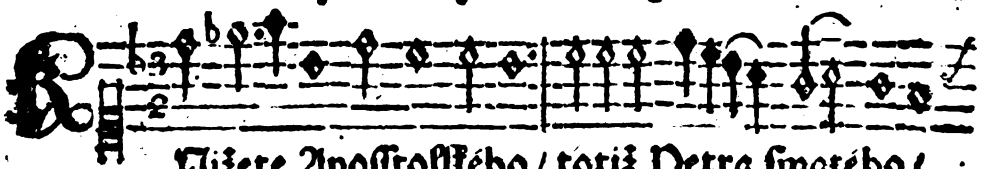

Njžete Apossrolského/ totiž Petra swatého/

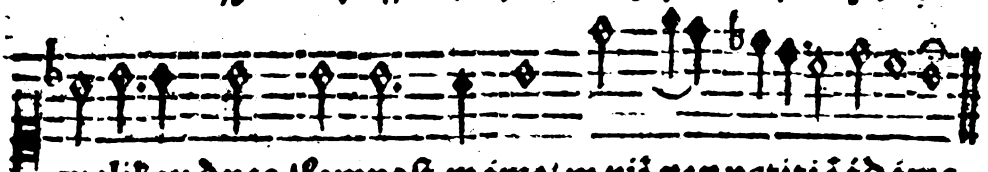

welikau dnes slawnost máme/ w njž geg vctiti žádáme.

¶ Byw k Apossrolstwj powolán/od Krysta byl tak milowán/že geg wssem giným předstawil/ na něm swau Cýrkew postawil. ¶ Ten potom diwý mnohými/ Božskau mocý činěnými/Krystowau wjru ztwrzowal/ swatau Cýrkew rozssjřowal. ¶ Samo geho zastjněnj/ mnohým bylo k vzdrawenj/ a giných zázraků mnoho/ stalo se s nim času toho. ¶ Tak rozličná prossed mjsta/ wssudy ohlassowal sta/ až se y do Ržjma dostal/ kdež mu neytěžssj bog nastal. ¶ Neb gakýs Ssimon kauzedlnjk/Krystowy prawdy odpor-

pornjk/ welmi ſe protiwil gemu/ a ſpolu Pawlu ſwatému. ¶ Petr wſſak geg zahanbowal/ a kſti geho wygerowal/ až ſe ſteſkło Simonowi/ y Cýſaři Neronowi. ¶ Nechtě Simon hanby ſneſti/ minil ſe do nebe wneſti/ počna w powětřj ljtati/ řka: že ſe chce z ſwěta bráti. ¶ Což když vzřel Petr ſwatý/ počal ďáble zakljnati/ aby ho wjc nenoſyli/ ale na zem wpuſtili. ¶ Tu kauzedlnjk ſpadl dolu/ zlomiw wſſecky audy ſwe/ a tu hned před lidmi wſſemi/ bjdně zcepeněl na zemi. ¶ Nero proto rozhněwaný/ na wſſecky w Kžjſtě Křeſtiany/ dal Apoſtoły zagiti/ a do žalářе wſaditi. ¶ Z něhož wſſak ſkrz dwa Rytjře/ přiwedene k prawé wjře/ zaſe byli propuſſtěni/ a ſwobodni včiněni. ¶ Pak zas po nedlauhé chwjli pohané Petra lapili/ a ten ortel na něg wydán/ aby hned byl wkřižowán. ¶ Tu Petr žádal wſſech ſpolu/ aby wyſel hlawau dolu/ a ne gako Kryſtus miły/ proczež geg tak powěſyli. ¶ Lid ſyc chtěl ho zproſiti/ on pak nechtěl zproſſtěn býti/ nýbrž rád trpěl ſmrt časnau/ aby zeyſkal radoſt wěčnau. ¶ Pro gehožto mnohé ctnoſti/ Kryſtě popřeg nám miloſti/ ať s njm wždy milugem tebe/ a za nim přigdem do nebe.

O Swatém Pawlu Apoſſtolu Páně.

Gako: Ach můg ſmutku/ má žaloſti.

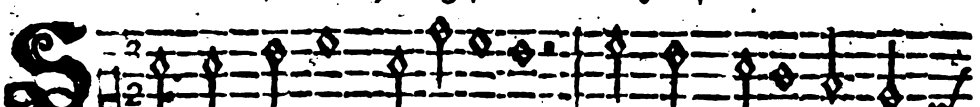

Watý Pawel wywolený/ mnohých národů k ſpa-

ſenj/

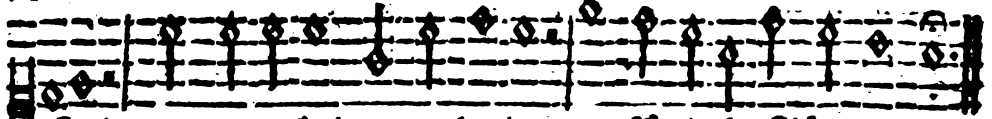

ſenj / pro wyznánj prawé wjry / trpěl auzkoſtj bez mjry.

¶ Nicméně wěrně pracowal / lid ku Kryſtu přiwozowal / ſkrz včenj / y ſkrz diwy / gako Apoſtol horliwý. ¶ Rozličné Kraginy proſſel / wſſudy protiwnjky naſſel / kteréž wſſak ctnoſtj přemohl / mnohým k ſpaſenj pomohl. ¶ Naposledy také wRžjmě / rozſýwal Kryſtowo ſýmě / což na čas bezpečně činil / žádný ho z toho newinil. ¶ Až Cýſař Nero s pohany / rozzlobiw ſe na Křeſtiany / kázal gich mnoho zagjti / a ſwatého Pawla ſtjti. ¶ Kteréhožto hlawa swatá / gednau ránau bywſſi ſtiatá / hned gak od těla ſkočila / třikrát geſſtě poſkočila. ¶ A třikrát: Jezus! zwolala / k tomu ſe diwná wěc ſtala / kdežkoli ſebau hodila / hned ſe woda wypreyſſtila. ¶ Do dnes tu tři ſtudánky gſau / tak Pán Bůh okázal moc ſwau / aby památka zůſtala / na wěky nepřeſtala. ¶ Též na znamenj čiſtoty / mnozý to piſſi z giſtoty / že z ſſije mléko wyſkočilo / a raucho oſtřjkło. ¶ Potom teprwá tekla krew / a Apoſtol dokonaw běh / doſſel po ſwém protiwenſtwj / wěčného blahoſlawenſtj. ¶ My w geho orodowánj mějme welikě dauffánj / že nám Bůh hřjchy odpuſtj / a nás k ſwé ſláwě připuſtj.

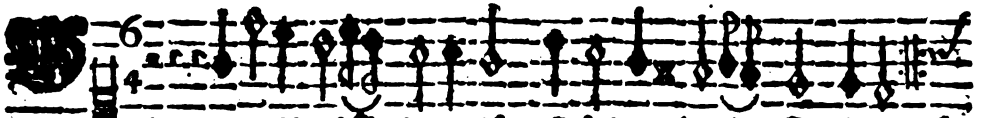

Diwné Božſké řizenj! přediwnj geho ſtutkowé!
Zdaliž mně powj včenj / gacý gſau geho ſaudowé:

Ge-

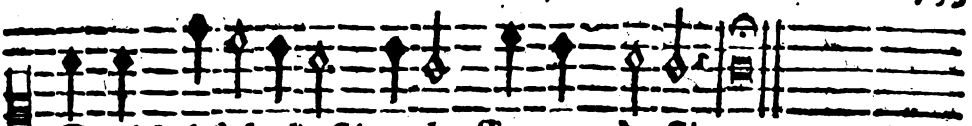

Gegich hlubokosti / nelze ſkaumat dosti.

¶ Pawel Cýrkwi ſe protiwil / zahladit gi vſylował; kdožby ſe tomu nediwil? Bůh ſe w Pawla zamiłował: s hurtem nań vdeřil / hned Ssawel vwěřil. ¶ Od té doby muž horliwy / Cýrkew kterauž hubił prwé / ſkrz včenj / y ſkrz diwy / zaſtáwał / hagił do krwe / Apoſtolſké dosti / činił powinnosti. ¶ Nenj možné wyprawiti / gak weliká protiwenſtwj / muſył Pawel podſtaupiti / pro Křeſtianſké náboženſtwj. Geho wſſak horlenj / naſyceno nenj. ¶ Po prácech / a po včenj / w žalář pohané wſadili / a po rozličném trápenj / hlawu mu doku ſrazyli / krew ta Bohu miłá / w mléko ſe změnila. ¶ Hlawa s tělem rozdělená / hned ſkoky tři včinila / wyřknutjm Kryſtowa gména tři ſtudánky způſobtka. Z čehožto ze wſſeho / chwalme Boha ſwého.

Na den Swatého Prokopa Opata.

Gako: O ſpaſytedlná Hoſtye! Neb: Z hlubokoſti mé těžkoſti.

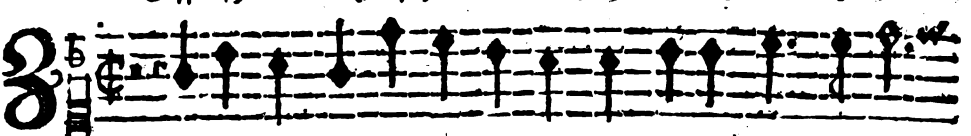

Pjwegte Pauſtewnjkowi / na pauſſti ptáčkowé /

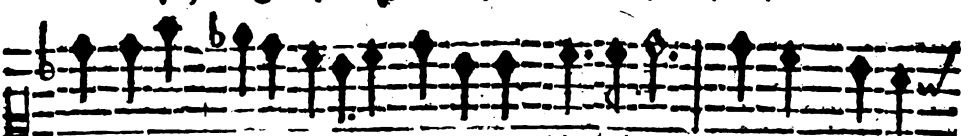

Božjmu ſłużebnjkowi / vſtupte ďáblowé / chwalte Proko-

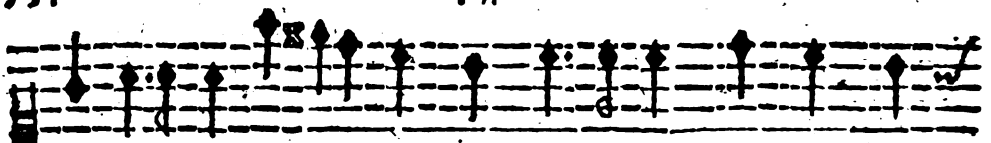

pa ſwatého/Opata ctnoſtmi ſtkwělého / mnjšſſtj Klá-

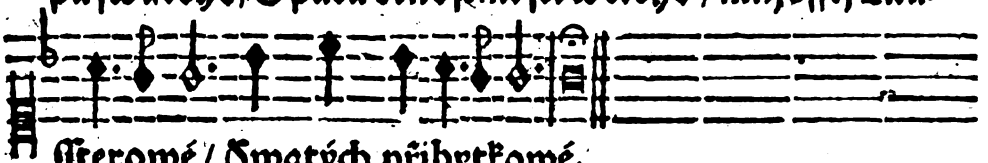

ſſterowé / Swatých přjbytkowé.

Do klášſtera Břewňowſkého/dalſe hned w mladoſti/ tam bylo cwičenj geho/ we wſſelike ctnoſti. Odtud ſe do geſkyně dal/nad Sazowau mjſto wybral/kdežby w ſamotnoſti/ howěl pobožnoſti. Diáblowé pak tam bydlili / genž mu překáželi / ale vſtaupit muſyli/Božjmu přjteli/ ſkrz gehožto poručenj/y k tomu gſau přinuceni/že ſkálu worali/ pak ſe po ſweych brali. Potom Pán Bůh miloſtiwý/Prokopa ſwatého/mnohými ginými diwy/včinil ſlawného/tak že Včedlnjků mnoho / zeyſkal ſobě čaſu toho / chtjcých ho s wraucnoſtj/ naſledowat w ctnoſti. Swatý Prokope pros za nás / ať s Božj miloſtj / po wſſecken náſs budaucý čas/ warugem ſe zloſti / a tak naſledugem tebe / žebychom přiſſli do nebe/ kde s Kryſtem kralugeſs/ za nás orodugeš.

Na den Swaté Máři Magdalény.

Gako: Zdráwa genž ſy pozdrawena.

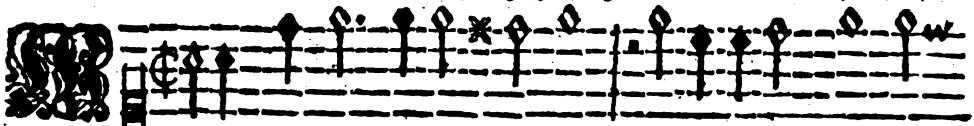

Sſickni Bohu ke cti, chwále/ s pobožnoſtj dneſſek

ſlawe

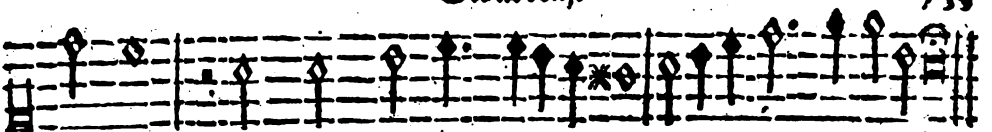

ſlawme/ w Swatých geho welebjce/ a z miloſti děkugjce.

¶ Kterauž wſſechněm lidem hřjſſným, vkazuge y nám bjdným: když na wſſecky očekáwá/ ku pokánj čas nám dáwá. ¶ W němžby lidé hřjſſnj mohli/ miloſti geho dogjti/ ti genž ſe ſwých hřjchůw kagj/ plačjc na ně nařjkagj. ¶ Gakož byla Magdalena/ ta wſſem lidem známá žena/ kteráž ſwých hřjchůw mrzkoſti/ z Božſké poznala miloſti. ¶ A těch z ſrdce litugjce/ poſpjſſila před Gežjſſe/ aby gich ſkrze pokánj/ a ſkrz Božſké ſlitowánj/ ¶ Mohla mjti odpuſſtěnj/ y wſſech ſwých zlých prowiněnj/ mocý ďábla být ſproſſtěná/ a s Bohem zaſe ſpogená. ¶ Protož wědauc že zhřeſſila/ tjm welmi, když geſti byla/ náſtrog mnohých k potěſſenj/ chtěla být též ku pokánj/ ¶ Přjklad dobrý a wýborný/ aby tak mohla ſaud hrozný/ Kryſtůw před ſmrti vgjti/ a tak k žiwotu přigjti. ¶ Přiſſla mezy Zákonjky/ před ſtůl Páně Hodownjky/ a tak k nohám Gežjſſowým/ padſſi, ſpolu s pláčem mnohým/ ¶ Slzami ge obmýwala/ wlaſy ſwými wytjrala/ při nich ležjc ge ljbala/ drahau maſtj též mazala. ¶ Aby což geſt prwé zrakem/ hřeſſila ſwým/ to giž pláčem/ w ſobě zaſe očiſtila/ Bohu zadoſt včinila. ¶ A kohož wlaſy kráſnými/ oklamala prwé ſwými/ těmi toho litugjce/ nohy wytřela Gežjſſe. ¶ Y to co těla přjliſſnau/ prowinila geſt okraſau/ w ſſpercých diwně kráčegjce/ to při zemi giž ležjce/ ¶ Treſtala geſt ſama w ſobě/ ljbagjce nohy obě/ Kryſta Pána vſty ſwými/

skrze něž slowy marnými/ ¶ Czasto byla prowinila/ když gest marnosti mluwila: toho welmi litugjce/ sljbila nehřessit wjce. ¶ Protož mast tu, w kteréž byla/ rozkoss těla prowodila/ na nohy Páně wylila/ tjm žalost swau oswědčila. ¶ Swých hřjchůw zgewně litugic/ ljtost skutkem prokazugic/ ljtosti dala znamenj/ dokonalého pokánj. ¶ ¶ Giž dále co pyssný ďábel/ wsseho dobrého nepřjtel/ w srdcy lidském prowozuge/ čtenj swaté vkazuge. ¶ Rzka: Widjce to Zákonjk/ wlastnjch swých skutkůw milownjk/ počal wsse zle wykládati/ Krysta w srdcy pomlauwati. ¶ Sám w sobě řka: By tento byl/ Prorok prawý, gakby swolil/ aby se ho dotkla žena/ hřjssnice tato zmařená? ¶ Ozwal se gemu Spasytel/ mysslenj lidských spitatel/ slowem takowým, řka k němu: Mám na tě otázku gednu. ¶ Z dwau služebnjkůw gednoho/ z nichž bylo gednomu mnoho/ druhému pak nětco málo/ obaum spolu darowáno/ ¶ Powěz Ssymone kdo wjce/ sstědrého milowal dárce/ tenli, kterémůž mnoho dal? čili který z nich málo wzal? ¶ Wedce Zákonjk, za to mám/ že ten gemuž wjc slewil Pán. Rzekl Gežjss: Práwě saudjss/ ey hle ženu tuto widjss: ¶ Wessel sem do domu twého/ pohodljs mi takowého/ nevkázal w ničemž, gako/ vkázuge žena tato. ¶ Nedals wody k vmýwánj/ poljbenj w přiwitánj/ ani oleg k pomazánj/ hlawy, audůw k posylněnj. ¶ Protož prawjm, že se nynj/ odpausstěgj hřjchy gegj/ proto (ač mnoho zhřessila) že gest mnoho milowala. ¶ Nebo kdož méně miluge/ a swých hřjchůw méň lituge/ méň mu odpusstěno býwá/ méň též milosti nabýwá. ¶ Obrátil se k ženě, takto/ řka: Wěz a

měg

mĕg z cela za to/ żeť gſau ohawnj hřjchowé/ zplna odpuſſtĕni tobĕ. ¶ Z toho welmi potĕſſena/ byla Máři Magdaléna/ ſłyſſic że gi odpuſſtĕnj/ dał Pán z wſſeho prowinĕnj. ¶ Tak Bůh miły z ſwé ſſtědroſti/ a welké dobrotiwoſti/ hřjſſné lidi naprawuge/ że ge z hřjchůw propuſſtuge. ¶ Kdyż ſe k nĕmu ſrdcem dobrým/ aumyſlem také vpřjmným/ ſkrauſſená mage ſwĕdomj/ obrátjc, činj pokánj. ¶ Coż my wſſickni téż znagjce/ padeyme k nohám Geżiſſe/ a ſwých hřjchůw litugjce/ nechtĕgme hřeſſiti wjce. ¶ Myſlmeż na to, że k pokánj/ čas ten, kterýż geſt před námi/ od Boha nám propůgčený/ a dán nás wſſech k polepſſenj. ¶ Y téż wſſickni přjkladowé/ hřjſſnych k Kryſtu přjſtupowé/ proto że gſau nám popſánj/ bychom ſe dali k pokánj. ¶ Że nám Bůh wſſem miloſrdný/ bude gako této hřjſſný/ był geſt Máři Magdaléně/ ze wſſech hřjchůw propuſſtěné. ¶ Tu w nĕg nadĕgi magjce/ od hřjchůw ſe wzdalugjce/ ſpołečně ho požádegme/ a takto k nĕmu zwolegme: ¶ O miloſrdný Boże náſs/ ktery hřjſſným miloſt dáwáſs/ pro twé přehořké boleſti/ odpuſtiż nám naſſe złoſti. ¶ A ſkrze twé vtrpenj/ těżké křjżem vmučenj/ ſmrt, rány s Otcem ſmjřenj/ rač pomáhat nám k ſpaſenj. ¶ Amen, deyż náſs miły Pane/ ať ſe wſſem wĕrným tak ſtáne/ ať přigdem z této żaloſti/ do nebeſké radoſti.

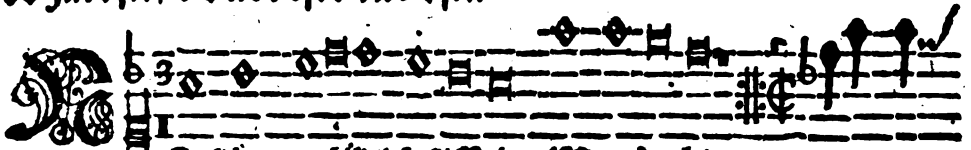

Dekdy welíká hřjſſnice Magdaléna/ Nynj Bożj milownice/ včiněná/ Která prw

ſwét

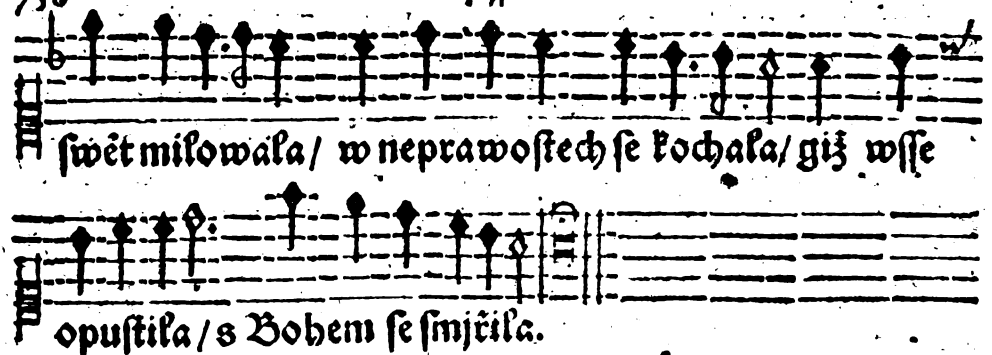

¶ Do domu Faryzeyského/ pospjssila/ a v noh Krysta miłého/ se sujžila/ kteréžto slzami myła/ a wlasy swými vtřela/ skrz to miłost sobě/ zeyskała w té době. ¶ Od té doby Pána Krysta/ miłowała/ od prwnějssjch hřjchů čistá/ zůstáwała. Posledně na paussti byla/ tam třidceti let bydlila/ tělo swé trápila/ pokánj činila. ¶ Tam od swěta y od nepřátel odlaučenau/ Krystus náš Pán/ wssech potěssenj zbawenau/ těssil gi sám/ skrze nebeské Angely/ kteřjž gi wzhůru wznásseli/ sladce zpjwagjce/ Boha welebjce. ¶ Když se z swěta odebrala/ skrz smrt časnau/ z miłosti Božj dostala/ radost wěčnau/ neb gegj dussi Angelé/ do nebe wnesli wesele. Ať se tam dostanem/ deg nám Kryste/ Amen.

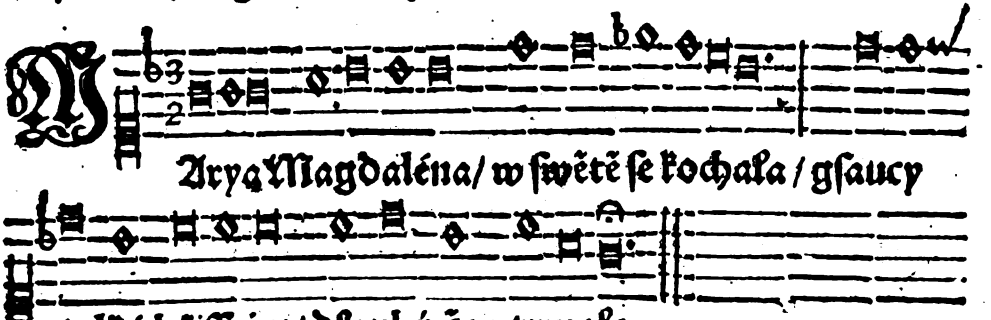

¶ By=

Byla w ten čas na swětě / když se byl narodil Gežjss
s Syn Božj / po Židowstwu chodil. ¶ Když gest
do města / ssla přjmo do chrámu / nassla tam Krysta
w něho zůstala. ¶ Hnedky swět opustila / wssecky
arné / řetězy, arumpanty / a ssaty nádherné. ¶ Kry-
edowala / w nauzy a w pokoře / nechtjcý opustiti /
o pastýře. ¶ Když byl vkřižowaný / pod křjžem
la / s Marygi Matkau Božj / žalostně plakala. ¶
do wečera / až ho z křjže sňali / do hrobu položili /
osadili. ¶ Na zeytřj welmi ráno / drahé masti wza-
bu pospjchagjcý / žalostně plakala. ¶ Chtěla tělo
hledá Pána w hrobě: Wzali mi Pána mého / na-
obě. ¶ Hledala po zahradě / wolala / plakala / w
zahradnika s Krystem se potkala. ¶ Řzekla mu:
niče / tys wzal Pána mého / powěz mi kams ho po-
pomaži geho. ¶ Potom se mistr zgewil / chtěla ho
řekl gi: Ženo nechtěg / mne se dotýkati. ¶ Y ssla
usedy / to gim oznámila / že gest mluwila s Pánem /
poznala. ¶ Potom hned putowala / na paussť se
a / za swé hřjchy do smrti / na paussti bydlela. ¶
mež přjklad hřjssnicy / a nehřessme wjce / z Marye
dalény weliké hřjssnice. ¶ Kteráž w nebi přebýwá /
n gelůw wzatá: Modli se za nás hřjssné / Magdalé-
watá!

Na den Swatého Jakuba Wětssjho.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

Swa-

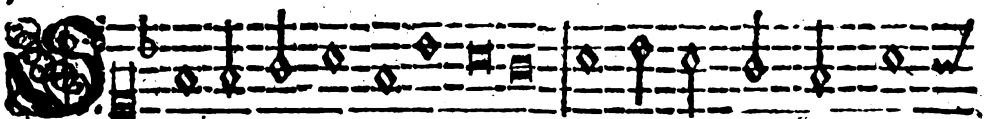

Watý Jakub kázal čtenj/po Božjm w nebe wstau-

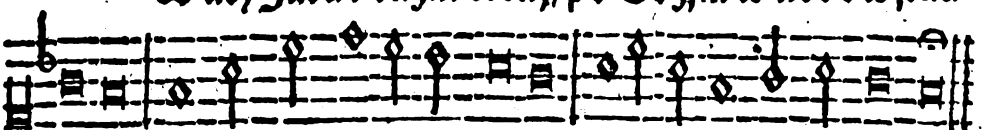

penj/neyprw po židowské zemi/mezy židy wrahy těmi.

¶ Odtud do Hyspanye sſel/z toho srdcem žádal a chtěl/ rozmnožit wjru Křestianskau/zahkadit služby modlářskau. ¶ Ale tam prosſel málo dost/pro zatwrdilau gegich zlost/ wſſecku prácy, snažnost, ztratil/wſſech gich gen dewět obrátil. ¶ Dwa gim w té zemi ostawil/by ſe skrz ně Krystus slawil/ostatnjch sedm s sebau wzal/a zas ſe do židowstwa brał. ¶ A když kázał slowo Božj/ tak že wěřili mnozý/ Hermogenes čaroděgnjk/byl geho přednj protiwnjk. ¶ Ten poslał sobě wěrného/Filéta tak řečeného/a toho před židy žádał/aby ſe s Jakubem hádał ¶ Že on geg chce přehádati/a to wſſechněm vkázati/že Jakub má zlé včenj/ kteréž hodno potupenj. ¶ Ale Apoſſtol swjtězyl/ Filétus w Krysta vwěřil/ a kauzedlnjk chtě ſe mſtjti/chtěl Filéta vmořiti. ¶ Ten týž poslał času toho/na Jakuba ďáblů mnoho/genž Apoſſtoła nechali/a kauzedlnjka swázali. ¶ Pak přiwedli swázaného/ před Apoſſtoła swatého/ genž geg skrz prawé včenj/ přiwed k wjře a spasenj. ¶ Potom Jakuba swatého/od židů obwiněného/ Herodes Agryppa saudił/ a k stětj hlawy odsaudił. ¶ Y byl stiat/ a s tělem geho/ milj Včedlnjcy geho/ do Spanihel ſe plawili/Krá-

lownē

[illegible]nege poručili. ¶ Ta se syc neyprw hněwala/ ale potom [illegible]přigala/ hnuta gsauc diwy mnohými/ s tjm swatým tě[illegible] zběhlými. ¶ Přigawssi wjru Křestianskau/ s naležitau ctj a lyskau/ w Kompostelly z hradu swého/ wzdělala hrob pro Swatého. ¶ Potom dobře žiwa byla/ Pána Krysta wětně ctila/ w dobřem žiwot dokonala/ a do nebe se dostala. ¶ Swatý Jakub času toho/ činil diwů welmi mnoho/ tak že tam gak zdrawj, tak mdlj/ téměř z celého [illegible]. ¶ My prosme toho swatého/ ať nám od Boha [illegible]/ wyžádá milosrdenstwj/ a wěčné blahoslawen[illegible].

[illegible] wersse/ zpjwey gako: O wssemohaucý Bože náss. 397.

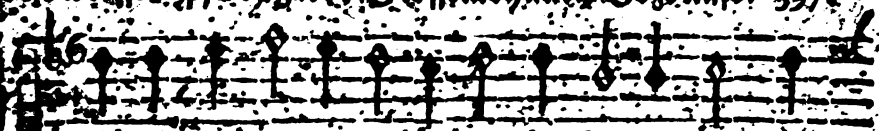

Jakub rozličným kraginám/ do Spanihel wssed

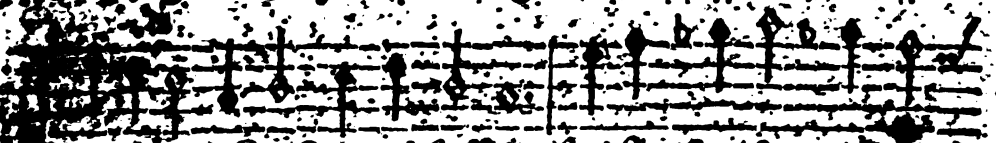

[illegible]ginám/ Krysta rozhlassowal/ a skrz swé swaté hor-

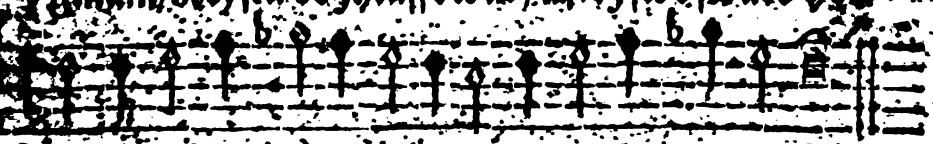

[illegible]nj/ y mnohých diwů činěnj/ mnohé obracowal.

Proto přiweden před saudce/ gako zločinec a zhaubce/ [illegible] odsauzen k stětj. Kterau smrt pro Pána swého/ Krysta [illegible]owaného/ mile chtěl trpěti. ¶ Ano gjti mage pod [illegible]/ včinil welmi diwnau wěc/ zdrawj ginému dal. Dnau

zlámaného vzdrawil / když gménu Kryſtowu prawil / aby zdráw byl, a wſtal. ¶ Gežy pokřtil času toho / a s nim dowedl tak mnoho / že se ſmrti nebal: nýbrž wjru wyznáwage / Gežiſſe Kryſta wzýwage / s ſwatým vmřjti žádal. ¶ A tak oba ſtiati byli / a koruny zaſlauzili / ſkrze ſtětj hlawy: k nimžto dey nám se doſtati / tam kdež tě wždy chwálj Swatj / Králi wěčné ſláwy.

Na den Swatého Ygnácya Zakladatele Towaryšſtwa Gežiſſowa.

Gako: Taktoť woká ſám Syn Božj

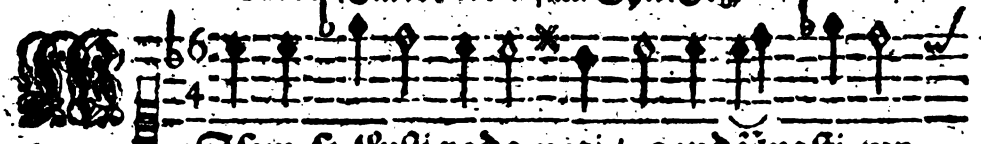

Sſem ſe ſluſſj radowati / s wděčnoſtj wy-

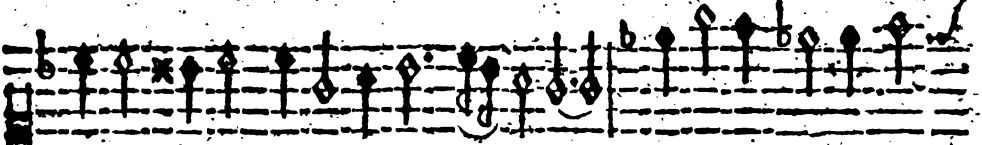

chwalowati / Ygnácya ſwatého: neb rozličná dobro-

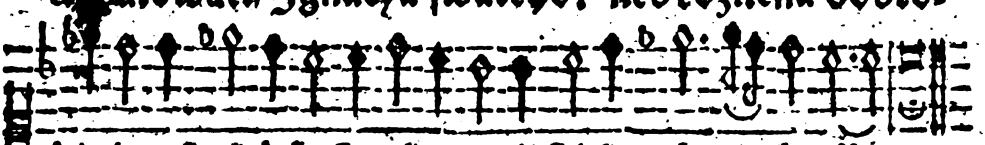

dinj / gak před časy tak y nynj / Cýrkew bere od něho.

¶ Skrz něg a ſkrze Ržád geho / dobrý Bůh mnoho dobrého / w ſwaté Cýrkwi činjwá: když z kacýřů a z pohanů / wjc a wjc dobrých Křeſtianů / vſtawičně přibýwá. ¶ Mlád dež literám a ctnoſtj / wſſickni ginj pobožnoſti / wyučeni býwagj: w ſſpitáljch aneb w wězenj / eb w nemocy poſta-

wenj /

wenj/ potěssenj mjwagj. ¶ Slowem Ignácyus swatý/ nikdy nepřestał žádati/ wssecky přiwest k spasenj: neb skrze swé/ neb skrz sebe/ každého wede do nebe/ hodent gest pochwálenj. ¶ Ignácy swattosti slawný/ mnohých synů Otče hodný/ zrcadlo horliwosti: hwězdo prawých Rzeholnjků/ wěrných Boha milownjků/ bud chwálen pro swé ctnosti. ¶ O podporo Cýrkwe Božj/ prawidlo pobožnosti. Wzácný hlaupých Učitelj/ wssech warnosti nepřjtelj/ radug se na wěčnosti.

Na den Swatého Wawřince Mučedlnjka.

Gako: Ach můg smutku/ má žalosti.

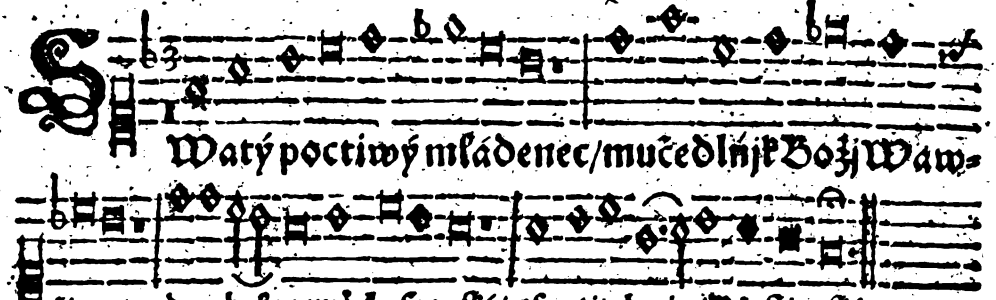

Waty poctiwý mládenec/ mučedlnjk Božj Waw-

činec/ rodem byl z země Hyspanské/ gsa ctitel wíry Křestianské.

¶ Ten do města Rzjma přišel/ s swatým Otcem Sykstem tam wssel/ přigal od něho swěcenj/ k poselstwj swaté čtenj. ¶ Potom po některé chwjli/ lidé Krysta prozrádili/ že by Gežjsse miloval/ pokłady Cýrkewnj choval. ¶ Cýsař geg kázal zagjti/ a přewkrutně trápiti/ by se Krysta odpowěděl/ a o pokładjch powěděl. ¶ Když ho wedli na poprawu/ aby gemu stjali hlawu/ swatý Wawřinec s chwátánjm/ za njm běžel/ wolal za njm. ℣ Rzka: Otče swatý mně milý/ kam se bereš w tuto chwjli/ a kde gdeš bez syna swého/ beze-

mne wždy slauhy twého? ¶ K němuž Xyst řekl w té době: Neostawjm tě po sobě/ neb pomě smrti w den třetj/ wjc než gá budess trpěti. ¶ Tu welel/ by poklady wzal/ a ge mezy chudé rozdal/ kteréž geho poručenj/ on wykonal bez prodlenj. ¶ Decyus Cýsař hned potom/ od pohanů zwěděl o tom/ že kostelnj poklad wssecken/ byl gest Wawřincowi swěřen. ¶ Y gal ho, a zwěděti chtěl/ kdeby ty swé poklady měl? o kterýchž slibil muž swatý/ we třech dnech zpráwu mu dáti. ¶ Zatim chudých lidj hledal/ a co gich koliwěk shledal/ wssecky ge wed před Wládaře/ a před Decya Cýsaře. ¶ Řzka: Toť gsau ti pokladowé/ wěčného zbožj skladowé/ w gegich rukau gest složeno/ což mi bylo poručeno. ¶ Nesl to Decyus těžce/ že ho sobě wážj lehce/ y kazal geg tryzňowati/ a vdicemi mrskati. ¶ Potom geg dal kygmi bjti/ a w boky plechy páliti. Pak geg hrozně bičowali/ vzly z wolowa mrskali. ¶ Posledně geg obnažili/ na železný rosst wložili/ a vkrutně gako wzteklj/ vhljm řeřawým geg pekli. ¶ Tu swatý k Cýsaři řekl Gižs gednu stranu vpekl/ obrať mne na druhau a gez/ mile ty muky trpjm wěz. ¶ Pak se hned modlil w tuž chwjli/ řka: Děkugiť Kryste milý/ že sem přissel w twé milosti/ k branám nebeské radosti. ¶ To řekna dussi wypustil/ a Pán Bůh hrůzu dopustil/ na Decyusa tyrana/ též y na Waleryana. ¶ Tak že odtud pryč běželi/ déle tu býti nesměli. Křestiané pak přistaupili/ tělo swaté ctně pohřbili. ¶ My též hleďme geg vctjti/ a Boha tjm nakloniti/ aby pro přjmluwy geho/ zbawil nás ohně wěčného.

Opře

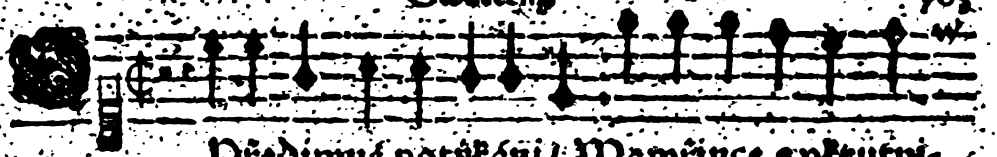

Předjwné potýkánj / Wawřince s vkrutnj-

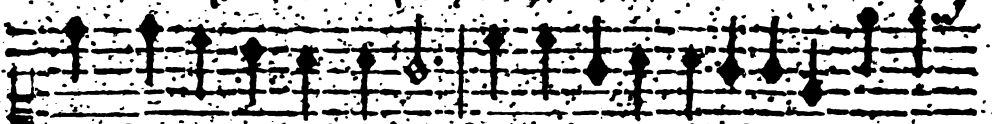

kem! ó předjwnau půtku! převkrutné nakládánj / Tyra-

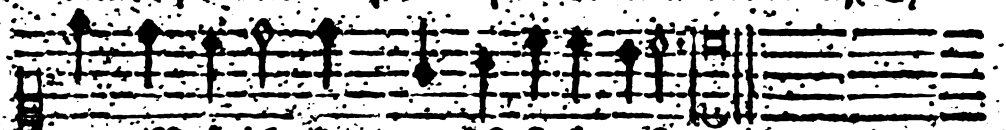

na s Mučedlnjkem / genž se stalo w skutku.

¶ Tyran hněwem rozpálený / chtěl přemoct Mučedlnjka / wztekl'au vkrutnostj; Wawřinec nepřemožený / přemohl vkrutnjka / swau trpěliwostj. ¶ Neb gsa na rosst položený / wysmjwal se tyranu / k němuž takto řekl: Gsemi z gedné strany pečený / obrať na druhau stranu / z té gez / kteraus pekl. ¶ Tak oheň y smrt swau ctnostj / přemoh Rytjř zmužilý / bogowaw statečně: cestau tělesné auzkosti / doběhl k swému cýli / do radosti wěčné. ¶ My gsauce w ohni nesstěstj / Mučedlnjka swatého / žadeyme s dauffánjm: aby nás dowedl k sstěstj / králowstwj nebeského / swým orodowánjm.

Na den Swatého Bartoloměge Aposstola Páně.

Gako: O spasytedlná Hostye. Nebo: Z hlubokosti mé těžkosti.

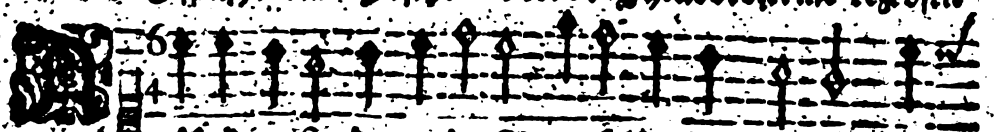

Uzká cesta do radosti / malá hrstka progde / při-

deg

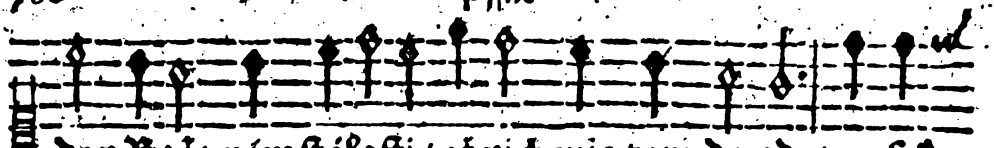

deg Boże nám ſtáloſti / ať gich wſc tam dogde / muſýk

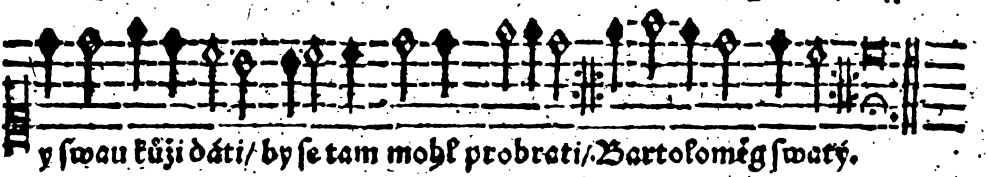

y ſwau kůži dáti / by ſe tam mohł probrati / Bartolomég ſwatý.

¶ Zdrawj čaſné / zdrawj wěčné / Apoſtol mnohým dał / z ceſty ſwedł nebezpečné / na dobrau ceſtu wzał. Gedni k němu ſe vtekli / druzý vkrutnoſtj wzteklj / kůži z něho ſwlekli. ¶ Krále obrátił s dwořany / na wjru křeſtianſkau / což krá-lů bratr s pohany / mſtił złoſtj tyranſkau / když Apoſtola ſwatého / dał z kůže ſwlecy žiwého / cti, ne muk hodného. ¶ Swatý po hrozném odřemj / ſwau duſſi wypuſtił / kte-rau k wěčnému ſpaſenj / hned Kryſtus připuſtił. Angelé ſe weſelili / do nebe gi prowodili / a ſłuſſně vctili. ¶ Tam za nás orodowati / bude za ſwé ſłauhy / bychom ſpolu přebý-wati / mohli na čas dłauhý / w radoſti kteráž naſtane / a na wěky nepřeſtane / popřeg nám gi Pane.

Gako: Kryſte genž gſy ſwětko y den. neb ginau obecnj notau.

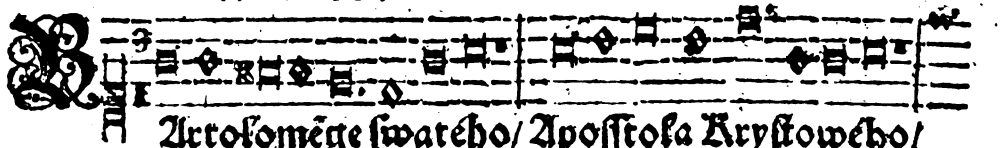

Artołomēge ſwatého / Apoſtoła Kryſtowého /

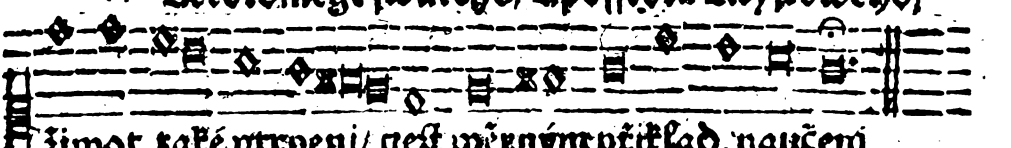

žiwot, také vtrpenj / geſt wěrným přikład, naučenj.

¶ Ten

¶ Ten když do Indye přissel/ tam pohanskau modlu nassel/ w kterěžto ďábel swůg byt měl/ lidi podwozowal/ gak chtěl. ¶ Neb se gim tak vkazowal/ gakoby ge vzdrawowal/ gessto nezhogil žadného/ než přestal trápit zdrawého. ¶ Gednau pak ta gistá modla/ odpowjdati nemohla/ ani žádnému prospěti/ ač gj činili oběti. ¶ A proto pohanů mnoho/ ginam wysslo z města toho/ od giné modly zwěděti/ proč gim gich nechce přispěti? ¶ Když pak se gi na to ptali/ tuto odpowěd dostali: wáss Bůh pro Bartoloměge/ swázán gest/ zle se mu děge. ¶ Oni řekli: Zpráwu nám deg/ gaký gest ten Bartoloměg což ďábel brzo včinil/ neb geg skrz ně zkazyt minil. ¶ Když se po něm ptali dosti/ nassli geg z přjležitosti/ gakéhosy posedlého/ když wyhaněl ďábla z něho. ¶ Zwěděw pak král o té mocy/ že můž posedlým spomocy/ posly swé poslal pro něho/ by vzdrawil dcerku geho. ¶ Ta ďáblem posedlá byla/ lidi kausala/ a bila/ a že se gi wssickni báli/ řetězy gi swázat dali. ¶ Apossto l hned gak k nj přissel/ kázal ďáblu/ aby wyssel/ což se w brzkém času stalo/ a krále obradowalo. ¶ Chtěl geg král dary vctjti/ než on gich nechtěl přigjti/ neb hledal geho samého/ a ne zemských zbožj geho. ¶ Potom před lidmi mnohými/ modle se klaněgjcými/ ďábla kterýž byl w modle ctěn/ slowem swým wyhnal z modly wen. ¶ Pak skrz Angela swatého/ vkázal geg swázaného/ w hrozné sseredné twářnosti/ k hrůze wssech/ a k vžasłosti. ¶ Král/ y ti/ kdož geg spatřili/ spasytedlně se zděsyli/ zawrhli službu modlářskau/ přigali wjru křestianskau. ¶ Pročež bauřili někteřj/ z Popů/ a z modlářské zběři/ k bratru krá-

lowu

lowu běželi/ co se stalo/ powěděli. ¶ Ten gsa modlám poddaný král/ welice se proto hněwal/ dal Apostola swatého/ přiwest k sobě swázaného. ¶ Pak geg kázal kygmi bjti/ a na křjži powěsyti/ potom za žiwa odřjti/ naposled mu hlawu stjti. ¶ A Křestiane geho tělo/ kteréž pro Krysta trpělo/ s pláčem poctiwě pohřbili/ dussi Bohu poručili. ¶ O swatý Bartoloměgi! wypros nám sylnau naděgi/ že nám Bůh hřjchy odpustj/ a k sobě do nebe pustj.

Na den S. Lidmily Kněžny a Dědičky Cžeské.

Gako: Marya Magdaléna. na listu 775.

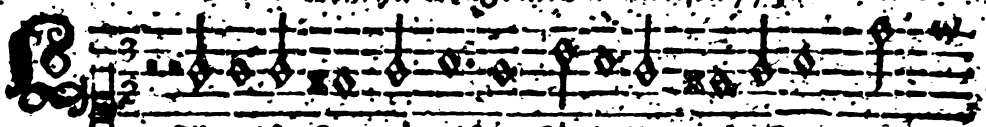

Lidmila swatá milá/ Rytjřka nebeská/ ctná

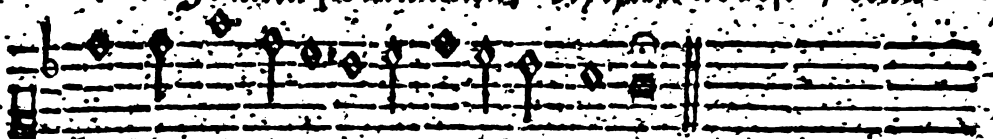

Kněžna, vsslechtilá/ a Dědička Cžeská.

¶ Slawibora Rytjře/ swého Otce měla/ a Bořiwoge knjže/ milého manžela. ¶ Dokud wjry křestianské/ swaté nepoznala/ dotud modly pohanské/ ctila, milowala. ¶ Krosynu modlu zlatau/ chowala w tegnosti/ mnjc gi býti wěc swatau/ měla w vctiwosti. ¶ Oběti každého dne/ slawné gj činila/ olegné swětlo hogné/ před nj wždy pálila. ¶ Widěl Bůh srdce při nj/ k dobrému hotowé/ že z newědomj činj/ modlářstwj takowé. ¶ Ráčil pro swau dobrotu/ to gj propůgčiti/ že swatého Strachotu/ mohla mistra

mjti.

nijti. ¶ Hned gak wjru křeſtianſkau od něho poznala/ tu pila zloſt pohanſkau/ a křtjti ſe dala. ¶ Že pak měla manžela/ milownjka ctnoſti/ ſpolu s njm wždy hledala/ ſwaté pobožnoſti. ¶ Po gehož ſmrti wjru/ křeſtianſkau množila/ a tudy Drahomjru/ na ſebe wzbudila. ¶ Která ſkrz Lotřjky dwa/ zabiti gi kázala/ což wſſak Lidmila ſwatá/ w duchu prw poznala. ¶ Y widauc ſwé skončenj/ Knēze přiwolala/ gemu ne bez ſlzenj/ tu ſe zpowjdala. ¶ Po Mſſi welebnau Swátoſt/ přigala pobožně/ ſtrogila ſe na wěčnoſt/ gak gi bylo možné. ¶ Potom kázala drahý/ obēd připrawiti/ a ty oba ſwé wrahy/ za ſtůl poſaditi. ¶ A ſama gim žiwotně/ a mile ſlaužila/ laſkawě a ochotně/ s nimi tu mluwila. ¶ Wſſecku čeleď domácý/ ſwolat poručila/ każdému geho prácy/ ſlužbu zaplatila. ¶ S każdým ſe zwlášſt žehnala/ mile obgjmala/ a wſſem ruky podala/ y s pláčem ljbala. ¶ To wſſe když včinila/ ſſla do ſwé komory/ a Bohu ſe modlila/ z weliké pokory. ¶ Když ſe přibližila noc/ tu ti dwa Lotřjcy/ proneſli ſwau zloſt a moc/ zrádnj wražedlnjcy. ¶ Neb přibēhli tam wztekle/ dwéře wyrazyli/ nebogjc ſe muk w pekle/ tyranſky činili. ¶ Swaté Lidmile rauchau/ hrdlo zawázali/ s ctnau knežnau gako s mrchau/ tak ſe natáhali. ¶ Smeykali gi, wlačeli/ wſſudy po komoře/ o kámen hlawu bili/ kterýž byl w loži. ¶ Krew pro tak hrozné bitj/ na kámen ſtřjkala/ tu, kdož chce/ muž ſpatřiti/ neb na něm zůſtala. ¶ Y zwědēwſſi čeládka/ že geſt wſmrcena/ gich Panj/ milá Marka/ byla zarmaucená. ¶ Wſſickni hoře plakali/ welmi nařjkali/ tělo ſwaté ljbali/ s pláčem pochowali. ¶

Tak hle swatá Lidmila / po časné žalosti / sstiastně přigata byla / do wěčné radosti.

Na den Swatého Matausse Apoſſtola a Ewangelisty Páně.

Gako: Zdráwa genž sy pozdrawena.

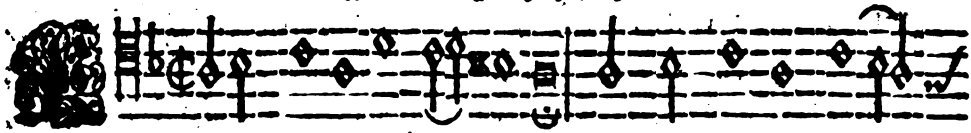

Rystus Matausse Celnjka / zemských zbožj milow-

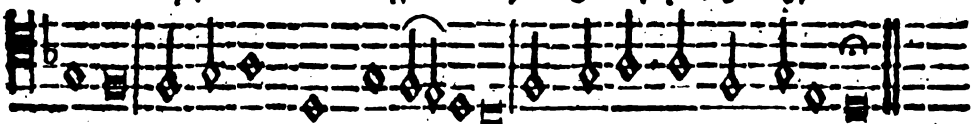

njka / powolal gest ku pokánj / a swého slowa kázanj.

¶ Rzka mu: Matausši pod za mnau / budeš mjt djl w nebi semnau. A on wstaw / hnedky ssel za nim / bez odporu a s chwátánjm. ¶ Potom po Božjm Wstaupenj / sepsal wěrně swaté čtenj / o Krystowu člowěčenstwj / a wydal prawdě swědectwj. ¶ A slowo Božj w čistotě / kázal bez strachu w gistotě / po mnohých kraginách chodil / a wjru křesťanskau plodil. ¶ A tak přissel z wůle Božské / až do země Maurenjnské / do města welmi slawného / Nadawer tak řečeného. ¶ Tu nalezl protiwnjky / dwa bábelské kauzedlnjky / Zaroes řečený geden / a druhý Arffaxat gménem. ¶ Ti byli tak lid mámili / swými sseydy ossálili / že sau ge za Bohy měli / nad to weyš se gim klanělí. ¶ Gsa w tom městě Matauss swatý / hyzdil ty čáry proklatý / před lidmi ge obnažowal / diwy Božj okazowal. ¶ Neb co oni dowodili /

mocý

mocý dáblowau činili/ on to ſlawnégi dowodil/ nemocné k zdrawj přiwodil. ¶ Gegž oni by z ſwěta ſwedli/ dwě ſáně na něg přiwedli/ kterým plamen z vſt plápolal/ gimž wſſak Apoſſtol odolal. ¶ Neb ſáně gakž geg ſpatřily/ hned mocy hrůzu ztratily/ počaly ſpát, před njm padly/ gakoby ſe bau newládly. ¶ A když ſe tomu diwili/ wſſickni kteříž při tom byli/ kazal ſáněm preč odgjti/ a žadnému neſſkoditi. ¶ Když odeſſly/ Matauſs ſwatý/ počal o Kryſtu kázatj: ale lidu nařjkanj/ protrhlo geho kázanj. ¶ Neboť vmřel nenadále/ Syn tam bydljcýho krále/ gehožto ſmrti želeli/ hned gak o ni vſlyſſeli. ¶ Apoſſtol přiſſed k mrtwému/ žiwot zas nawratil gemu/ a ſkrz gednoho wzkřiſſenj/ mnohým poſkauzil k ſpaſenj. ¶ Neb král Egippus s králownau/ také ſe wſſj ſwau rodinau/ y ſewſſjm lidem přigal křeſt/ dobrý křeſtian včinén geſt. ¶ Téhož krále dcera miłá/ Panenſtwj Bohu ſljbila/ a do klášſtera ſe dała/ w němž dwě ſtě Panen chowała. ¶ Zatim vmřel Egippus král a Hyrtakus po něm naſtal/ kterýž tu dceru králowau/ chtěl mjti za manželku ſwau. ¶ Apoſſtol to odrazowal/ a Pannu w dobrém ztwrzowal/ aby čiſtě žiwa byla/ gakž ſe Bohu zaſljbila. ¶ Rozhněwaw ſe pak proto král/ ſwatého Matuſſe ſtjt dal/ kteréhožto duſſe ſwatá/ y hned geſt do nebe wzata. ¶ Za njž Kryſte pro twé rány/ puſť nás ſkrz nebeſké brány/ do ráge rozkoſſe wěčné/ kdež tě budem chwálit wděčně.

Gako: Pod wečer twá čeládka. Necho: Budiž ſlawně weleben.

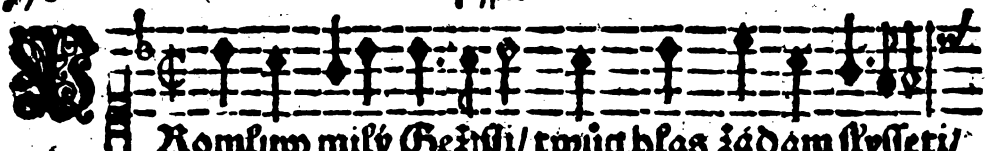

Romluw milý Gežjssi/ twůg hlas žádam slysseti/

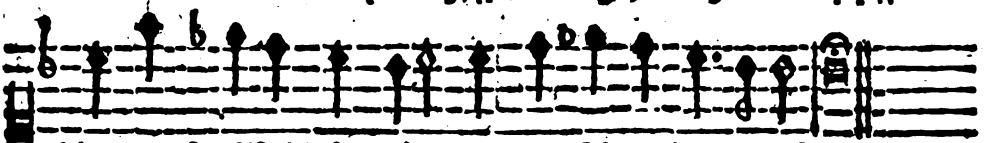

kdo twůg libý hlas slyssj/ má gistě nač pomněti.

¶ Slowa twá gsau gen střely/ lásky k srdcým střjljcý/ blaze! koho prostřelj/ neb gsau obžiwugjcý. ¶ Gedna z těch střel Celnjka/ Matausse prostřelila/ Krystowa Včedlnjka/ z hřjssného včinila. ¶ Neb gak slowo twé řeči: Pod za mnau/ byl vslyssel/ odpustiw swětské wěcy/ za tebau s radosti ssel. ¶ A který po marnosti swětské nedáwno taužil gatý slow twých sladkostj/ tobě samému slaužil. ¶ Ach! gestli gedna střela/ mohla geg tak raniti: Co twá gedna řeč celá/ nemuže spůsobiti? ¶ Slussně tedy můg Kryste/ twůg hlas žádám slysseti: mé potěssenj gisté/ nerač mne oslysseti. ¶ Aspoň gedno slowjčko/ rač ke mně promluwiti/ twau střelau mé srdéčko/ raň, deg za sebau gjti.

Na den Swatého Wáclawa Knjžete a Dědiče Cžeského a Mučedlnjka Božjho.

Gako: Gakož o tom Prorocy. Nebo: Pane w prchliwosti twé.

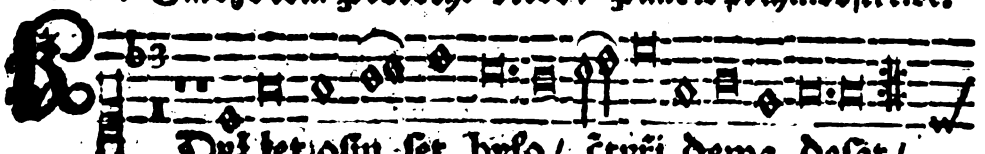

Dyž let osm set bylo/ čtyři dewa desat/
W Čechách se wygasnilo/ počalo wsse plesat/

Swla-

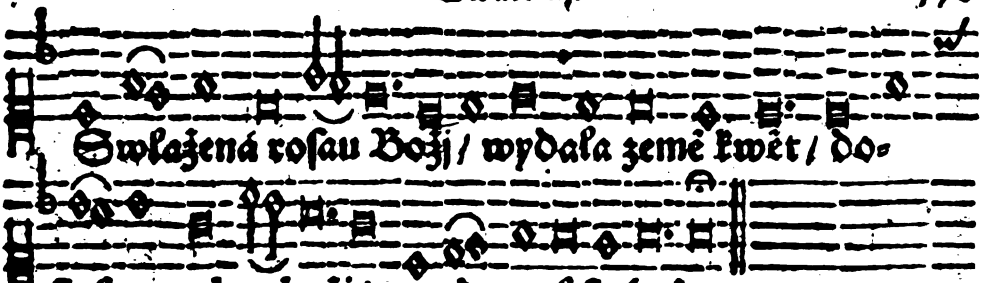

¶ Kwět ten ſwatý Wáclaw byl / wyroſt z kwene Kryſta / wſſemu ſwětu diwný byl / nedal ďáblu mjſta. R. / Kwětne owotce noſyl / wjry Katolické / neprawoſti vduſyl / w wlaſti ſwé pohanſké. ¶ Byl lidem, Bohu miły / y ſwatým Angelům / gehož wždycky bránili / proti nepřátelům. R. / Ctnoſti ſwaté milował / ſtkwěl ſe pobožnoſtj / Mſſi ſwatau obljbował / s welikau wraucnoſtj. ¶ Milownjk chudých lidj / byl živý y mrtwý / gak ſe w kronykách widj / žádnemu ſkodliwý. R. / Obcházel chrámy w nocy / boſýma nohama / Božſké hledal pomocy / w koſtele y doma. ¶ Koſtelůw Katolických / wyſtawěl geſt mnoho / zanechage pomp ſwětſkých / chválil Boha ſwého. R. / Křjž na čele zlatý měl / když ho Cýſař widěl / Angely wůdce geſt měl / gakž Cýſař powěděl. ¶ Po čemž Cýſař poklonu mu včinil / poſadiw na ſwém trůnu / ſám ſe njž poſadil. R. / Tak ſlauhy ſwé miluge / Pán Bůh wſſemohaucý / dary ge obdaruge / aby byli ſtkwaucý.

Druhý djl tauž notau / neb gak tuto notowáno.

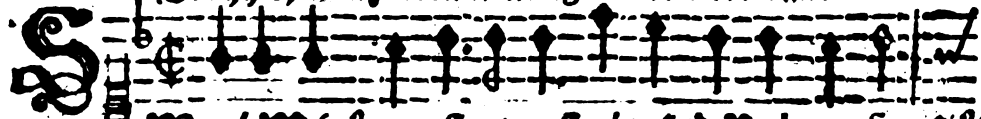

bra-

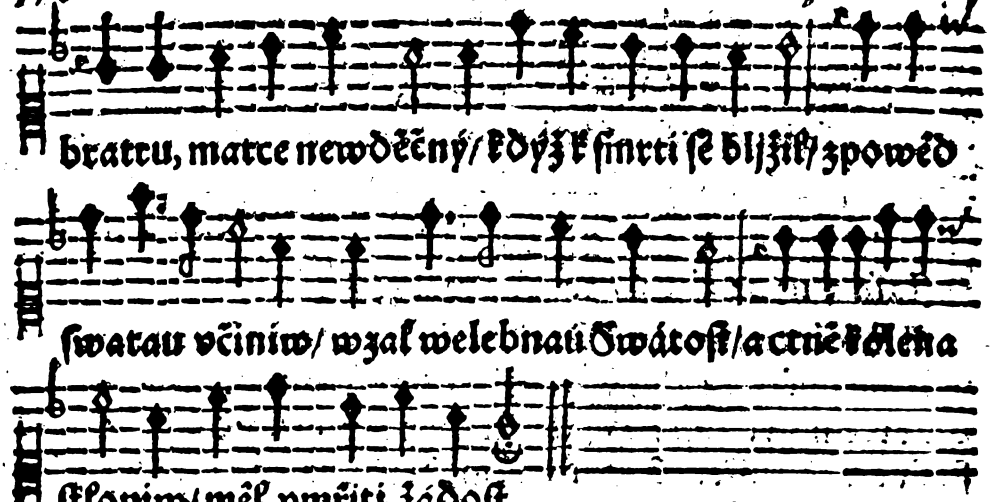

¶ Přededwěrmi kostela bratr naň wyskočil/ vcho odtal od těla/ mečem ho prostrčil. R°/ Krew swatá zeď skropila/ nemúž se zatřjti, gak z těla wyskočila/ musý tak wždy býti. ¶ Hned se diwy welikě/ činili po swětě/ a králi země Dackéj rozkázano giště. R°/ Aby kostel wystawěl/ Wáclawu swatému/ modlitbau se poručil/ Mučedlnjku ctnému. ¶ Tři leta w Boleslawi/ tělo swaté bylo/ gako slunce s hwězdami/ we dne w nocy stkwělo. R°/ Odtud potom do Prahy/ když wezeno bylo/ bez mostu, lodj, wlábý/ přes tři wody přesslo. ¶ Kžaláři přiwezeno/ odtad gst nechtělo/ až bylo wypusstěno/ což tam wězňuw bylo. R°/ W tom vcho přinesseno/ genž odtato neyprw/ gak hlawě přiloženo/ přirostlo gako prw.

Třetj díl též tauž wtau gako prwnj/ a pruhý.

Wesel/

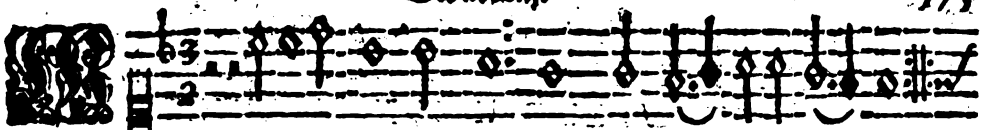

Eselte se Slowansstj / wssickni národowé /
Chwalte Boha nebesstj / wssech swatých kůrowé /

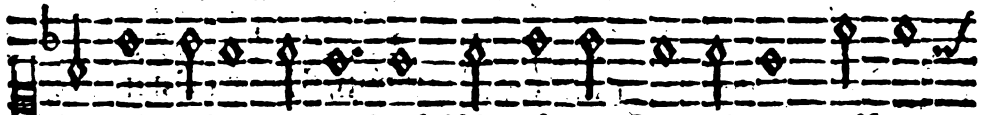

že gest swětu tomu dal / Wáclawa swatého / genžby

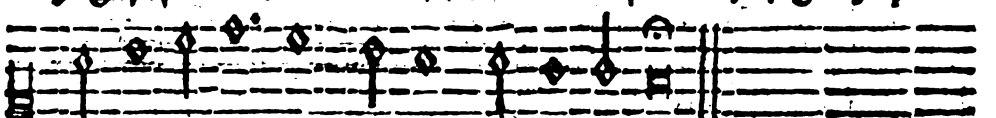

zde rozssjřowal / Božskau sláwu geho.

¶ Poznali to zagisté / ctnj nassj předkowé / genž byli wjry čisté / sylnj obhágcowé. R. / Skrz Wáclawa swatého / wjtězstwj mjwali / a že gest pomoc geho / platná cýtjwali. ¶ Račiž z nebe laskawě / y na nás wzhlednauti / nedeg swatý Wáclawe / nám bjdným hynauti / ale rač nás wywesti / z wsselikých auzkostj / po smrti rač přiwesti / do wěčné radosti.

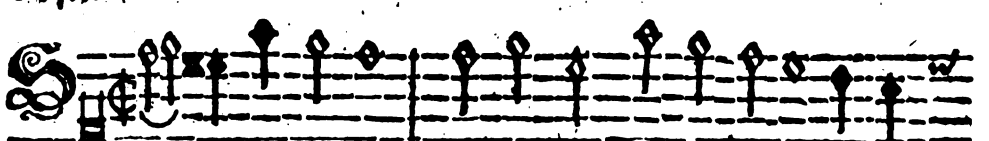

Swatý Wáclawe / Wegwodo České země / Knjže

náš / pros za nás Boha / swatého Ducha / Kryste eleyson.

NB. Ostatnj werssowé zpjwagj se následugjch melodij.

Ty

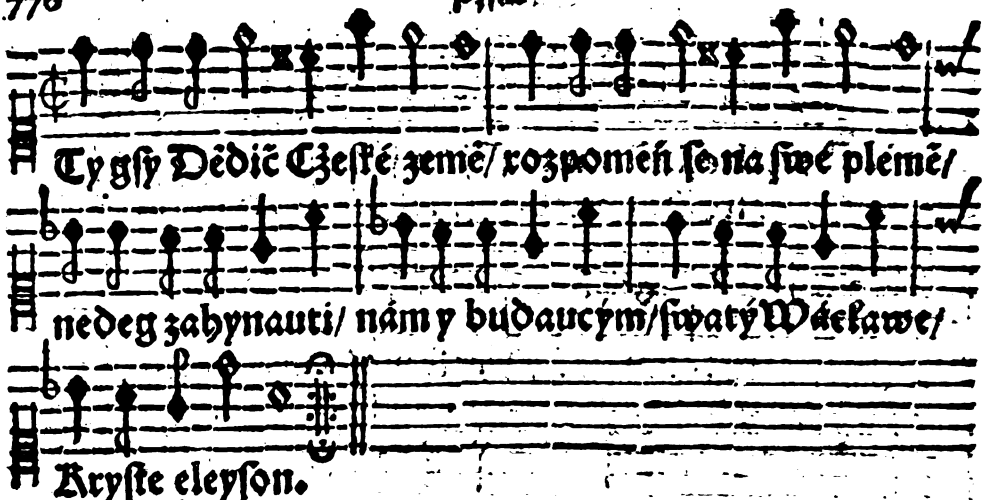

¶ Pomocy my twé žádáme/ ſmilug ſe nad námi/ vtěſs ſmutné/ zažeň wſſe zlé/ ſwatý Wáclawe/ Kryſte eleyſon. ¶ Nebeſké geſt dworſtwo kráſné/ blaze tomu, kdožtam dogde/ žiwot wěčný/ oheň gaſný/ ſwátého Ducha/ Kryſte eleyſon. ¶ Marya Matko žádaucý/ tys Králowna wſſemohaucý/ proſyž za nás/ za Křeſtiany/ ſwého Syna/ Hoſpodina/ Kryſte eleyſon. ¶ Wſſickni Swatj za nás proſte/ zahynauti nám nedeyte/ ſwatý Wjte/ ſwatý Norberte/ ſwatý Zygmunde/ ſwatý Prokope/ ſwatý Wogtěſſe/ ſwatý Wáclawe/ ſwatá Lidmilo/ Kryſte eleyſon. ¶ Bohu Otcy chwálu wzdegme/ ſwatým křižem ſe žehnegme: We gméno Otce/ y Syna geho/ y Ducha ſwatého/ Kryſte eleyſon.

Gako: Poproſmež ſwatého Ducha/ na liſtu 330.

SWatý nám miły Wáclawe/ obrať k nám oči laſkawé/ a popatř na nás: nebť ſe k tobě vtjkáme/ za ochranu tě žádáme; nezamjtegž nás. ¶ Ty gſy Dědič Čeſké

země/

země / rozpomeň ſe na ſwé plémě / w geho auzkoſti: ó ne-
deyž nám zahynauti / ale rač nás wytrhnauti / ze wſſech
těžkoſtj. ¶ Mějpéči o ſwé dědictwj / buď ti poručeno
wždycky / rač ge chrániti: ať ho žádna ďábelſká zloſt / ani
gaká lidſká chytroſt / nemůž zkazyti. ¶ Zažeň naſſe nepřá-
tely / genžby nám ſkoditi chtěli / ať nehyneme: přiſpěg nám
přiſpěg nám proti nim w bogi / ať Bohu, gſauce w pokogi,
chwály pěgeme. ℣ Wypros ó ſwatý Wáclawe / powětřj
dobré a zdrawé / w té milé wlaſti: ochraň ſwé wěrné kra-
gany / od morowé Božj rány / y každé ſtraſti. ¶ Odwratiž
od ſwého lidu / hlad y wſſeligakau bjdu / ſucha drahotu:
neaurody, těžké ſkody / ſkrze ohně aneb wody / kacyřſkau
rotu. ¶ Po Bohu máme dauffánj / w twém mocném oro-
dowánj / ſwatý Wáclawe: wyſlyſſiž nás / Zaſtupce náſs /
pro láſku kterau k Bohu máſs / w nebeſké ſláwě.

w poſtě gako: Když w myſſlenj vſmrcenj. na liſtu 188.

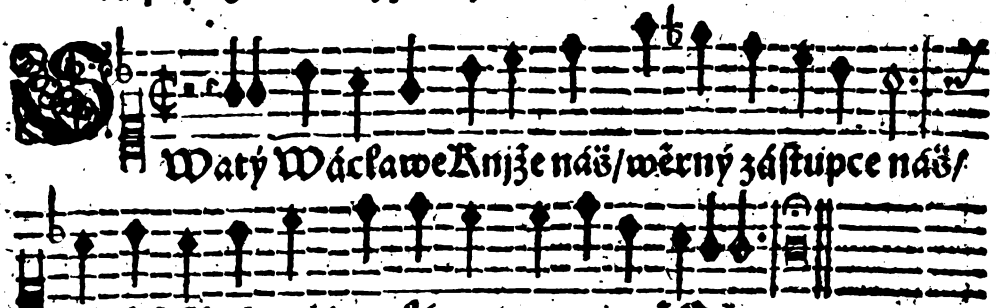

¶ O Dědicy Czeſké Země / zpomeň na ſwé plémě / w těž-
kých bjdách poſtawené / ze wſſech ſtran ſſauzené. ¶ Swatý
Wáclawe nám miły / wůdce ſkomonily / zažeň naſſe nepřá-
tely / k naſſj zhaubě ſmělý. ℣ Odwratiž od ſwého lidu /

hlad/ y ginau bjdu/ chraň nás od kacýřské roty/ od ſucha, drahoty. ¶ Vpros ó ſwatý Wáclawe! nám powětřj zdrawé/ oſtřjheg lid twůg poddany/ od morowé rány. ℣ Swatý náſs Orodownjče/ Božj milownjče/ orodůg za ſwau milau wlaſt/ odwrať wſſelikau ſtraſt. ℣ Welikéť máme dauffánj/ w twém orodowánj/ kteréž gſy chránil na zemi/ chraniž y na nebi.

Na den Swatého Michala Archangela/ potom též o wſſech SS. Angeljch.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

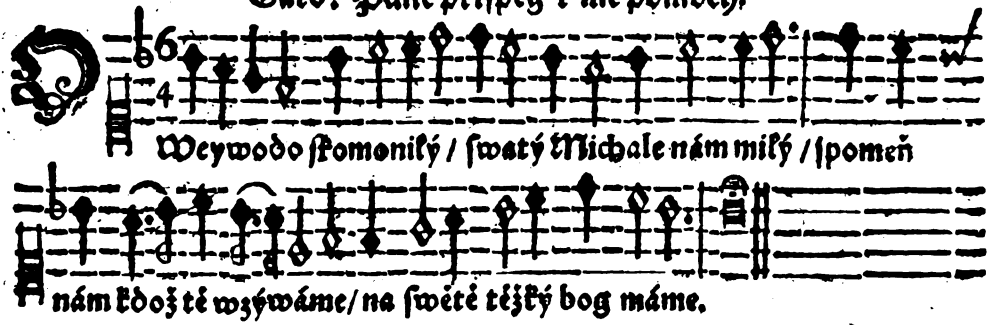

¶ Neb dokud gſme w tomto těle/ tři aúhlawnj nepřátelé/ſwět/tělo/ďábel na nás trau/prowodjc nad námi moc ſwau. ¶ O knjže dworu Božſkého/ wůdcy wogſka nebeſkého/ pomoz nám zde bogowati/ nepřátelům odolati. ¶ Myť dauffáme w twé pomocy/ nebo wjme o twé mocy/ kteraus draka proklatého/ ſwrhl z Ráge nebeſkého. ¶ Tys Ochráncem Cýrkwe Božj/ tebau gegj čeſt ſe množj/ toběť ona geſt ſwěřena/ od tebe wždy ochráněna. ℣ My gſme též Cýrkwe audowé/ a při korauhwi Kryſtowé/ geſſtě zde rytěřugeme/ koruny ſe naděgeme. ¶ Pročež ó Michale ſwatý/

ký/ráč nám w bogi pomáhati/ať zde ſſtiaſtně bogugeme/ wěčné koruny dogdeme.

Gako: Poproſmeż ſwatého Ducha / na liſtu 339.

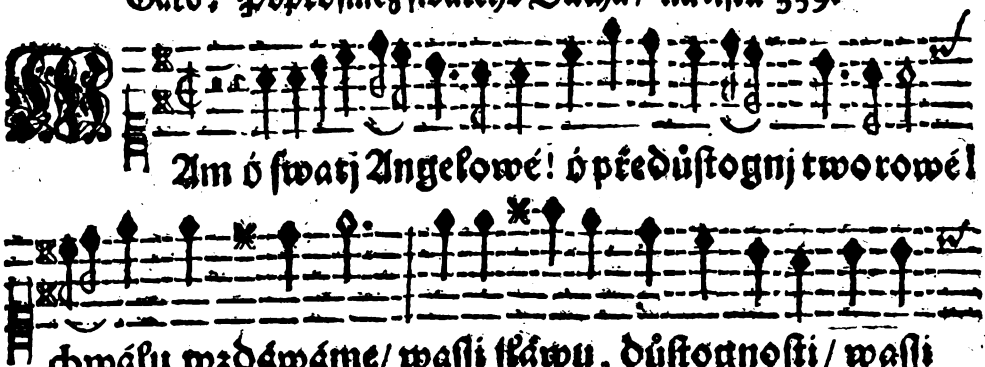

Am ó ſwatj Angelowé! ó předůſtognj tworowé!

chwálu wzdáwáme/ waſſi ſſláwu, důſtognoſti/ waſſi

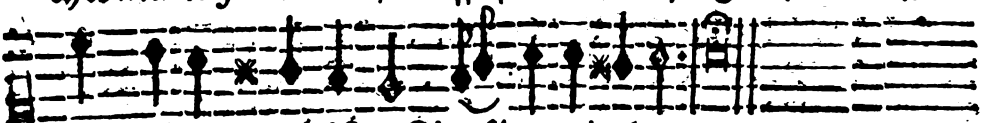

k nám láſku s wděčnoſtj/ připomjnáme.

¶ O arcyſſtiaſtnj Duchowé! ó ſſlawnj Dworeninowé/ rágſkého Krále! waſſe welké oſſlawenj / waſſe nám dobře činěnj/ nás pudj k chwále. ¶ Před trůnem Bożjm ſtogjte/ na twář geho wżdy patřjte/ s ſſladkým kochánjm: wám lze w Bohu ſe kochati/ Swatý/ Swatý! wżdy zpjwati/ s wěčným pleſánjm. ¶ Wy nás wżdy opatrugete/ a laſkawé zbawugete/ od wſſech neſſtěſtj: wy k dobrému wzbuzugete/ ceſtu nám wkazugete/ k wěčnému ſſtěſtj. ¶ O ſwatj Bożj Angelé! naſſj laſkawj přátelé/ wſſj chwály hodnj: Račte nám wmjragjcým/ před ſaudem Páně ſtogjcým/ být nápomocnj.

O S. Angelu Strážcy wiz na liſtu 426.

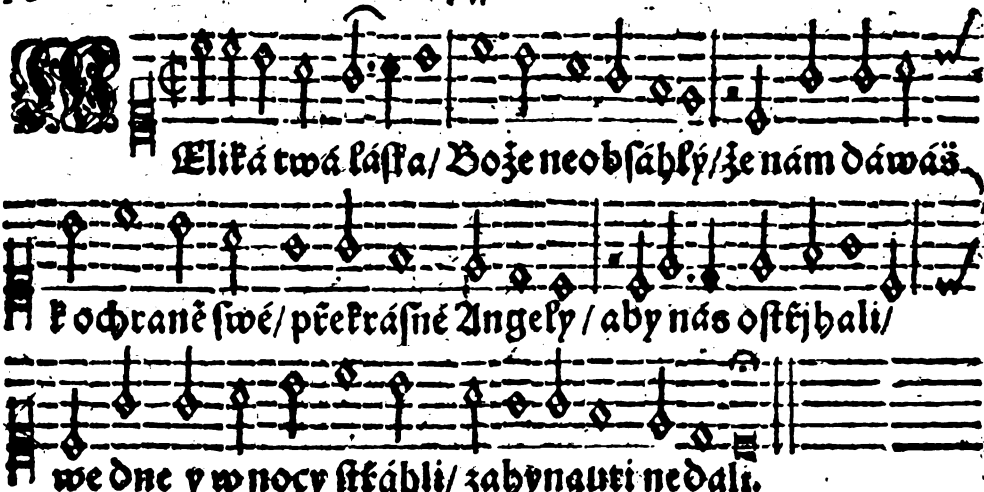

¶ Gazyk newymkuwj/ twého dobrodinj/ kteréž gsy lidem činil/ swým, od swěta stwořenj/ Adamowi prwnjmu/ mnoho gsy zgewil gemu/ že dal gméno každému. ℟ Cožs ráčil koliwěk/ na swětě stwořiti/ tomu Adam wměl gest/ každému gméno dáti/ tak byl welmi rozumný/ kterak koho gmenowal/ každému to gméno dal. ℟ Angely překrásné/ měl gessebau w Rági/ kteřjž ho každau chwjli/ k dobrému ponaukali/ dáwagjc mu wnuknutj/ aby to měl w paměti/ čehož měl požjwati. ℟ Abrahamowi gemuž se byl vkázal/ když přissli tři Angelé/ on přigal gest ge k sobě/ mnoho gsy mu zasljbil/ nebt gest we wssem wěrný byl/ a tobě se gest ljbil. ¶ O předrahý Pane/ čjmt se odplatjme/ žes ráčil opatřiti/ swé stwořenj přediwné/ nebeskými Dwořany/ kteřjž Lota z Sodomy/ mocý twau gsau wywedli. ¶ Ráčils miłost dáti/ y Tobiássowi/ kterýž gest měl na cestě/ towarysse Angela/ každémus tak předobrý/ kdož twého přikázanj/ po wsse časy gsau pilnj. ℟ Gakož byl

Abra-

Abraham/ pilen přikázanj/ když chtěl obětowati/ syna swého na ohni/ Angel se mu ohlásyl: Že gsy Bohu vwěřil/ syna gsy wyswobodil. ¶ Danyele ctného/ ráčils nawrssitiwiti/ když seděl w gámě lwowé/ chtě ho wyswoboditi/ poslal gsy tam Angela/ ať by lwům zawřel vsta/ by mu newsskodili. ¶ Když po druhé wsazen/ byl do gámy lwowé/ neb Aněžjm přelakomým/ zkazyl gest draka Bele/ Bůh gei ho wyswobodil/ skrze Angela swého/ oběd gemu spůsobil. ¶ To při swatých mužjch/ častokrát se dálo/ gakož w nowém Zákoně/ o tom stogj napsáno/ zwlásst při swatém Petrowi/ kterak gest on byl zprossten/ z mocy Herodesowy. ¶ Pro Krysta Pána wsazen byl do žaláře/ swětlo se zaswjtilo/ gasnégj mezli záře/ neb Bůh Angela swatého/ poslal gest tam mocného/ ať by wyswobodil ho. ¶ Nasse putowánj/ zde na tomto swětě/ byloby welmi kratké/ bez twé pomocy Božské/ nássby žiwot zahynul/ gako sněh se rozplynul/ ó wssemohaucý Pane! ¶ Sám od sebe člowěk/ nemůž srozuměti/ kterakžto Pán nebeský/ sprawuge nasse kroky/ žadný toho nepozná/ kdož hřjchů smrtedlnému/ w swém srdcy mjsto dáwá. ¶ Y pročež ty bjdný/ na to nespomjnáss/ že smjss hřjch včiniti/ an se Pán Bůh sám djwá/ y také twogj strážnj/ z toho zármutek magj/ widauc twé zlé činěnj. ¶ Raddu ti dáwagj/ wnukagjc duchownĕ/ že Ďábel obskakuge/ okolo tebe sylně/ kterakby tě oklamal/ a pokussenjm swázal/ by se nepamatowal. ¶ O miký člowěče! měg se na paměti/ když pokussenj přigde/ vměg mu odolati/ zpomeň na vmučenj/ na wssecka dobrodinj/ na ty krásné Angely. ¶ Kcyž k nim wesměs; Swatj/ Duchowé

wé Angelſſtj/ a zwláſſtě ty ochránce/ můg z nebe neymileg-
ſſj/ chraňtež nás, a ſprawůgte/ ďáblu přemoct nedegte/
přjmluwy za nás čiňte. ¶ Pokuſſenj wſſeho/ y pádu ſſko-
dného/ wſſak neywjc při ſkonánj/ žiwota nyněgſſjho/ vcho-
wegte, a ſpaſte/ bychom s wámi bydleli/ chwály Pánu zpj-
wali: Swatý řkauc na wěky/ Swatý, Swatý Bože/ moc,
ſýla y Cýſařſtwj/ wſſudy náležj tobě/ ſláwa, čeſt, požehná-
nj/ buď tobě bez přeſtánj/ na wěky bez ſkonánj/ Amen.

Gako: Ey wſtáwagjce ráno/ ꝛc.

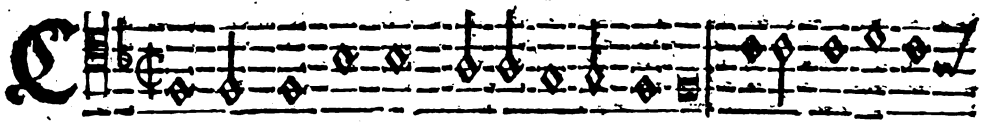

Hwály radoſtné/ nebeſkému Otcy/ djky ſrdečné/

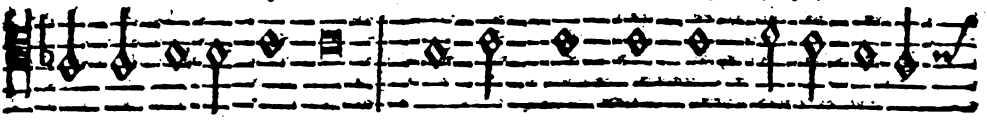

přemilému Tworcy/ wděčně wzdáwegme/ a geho pře-

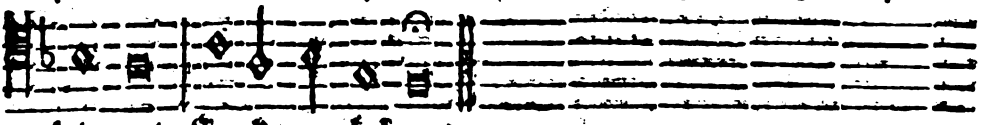

diwné/ ſkutky welebme.

¶ Neb mocý Božſkau/ ſtwořenj překráſné/ nad chop-
noſt lidſkau/ newymluwně gaſné/ včinil ſwého/ wěčně k
zwelebenj/ gména ſwatého. ¶ Genž w ſwatém pjſmě/ du-
chowé ſlužebnj/ Angelé Páně/ poſlowé powolnj/ gſauce
nazwáni/ radoſtný magj byt/ w nebi nad námi. ¶ Zřjzenj
řádu/ rozkoſſné magjce/ wjce giž pádu/ ſe neſtrachugjce/
gſauc vtwrzenj/ konagj powinnoſt/ ſwau w vtěſſenj: ¶ W
nichž

nichž nebeského/ přeslawně wždy se stkwj/ krále diwného/ w rozličném gich množstwj/ moc přenesmjrná/ nestihlá y maudrost/ dobrotá hogná: ¶ Tiť Boha swého/ welebnau důstognost/ wždy gediného/ y osob rozdjlnost/ bez zastjněnj/ wždycky spatřugjce/ w něm se kochagj: ¶ A gakož Otce/ od něhož stwořenj/ ctj, ducha dárce/ pro sstědré dařenj/ tak sláwj maudrost/ z Boha se rodjcý/ wždycky na wěčnost. ¶ Byls gimi slawen/ nebeského stánku/ diwně weleben/ přečistý Beránku/ trůnowé, panstwo/ nebeské tě chwálj/ wssecko Rytjřstwo. ¶ Když gsy na swět k nám z nebe měl přigjti/ Bůh prawý a Pán/ w pokutách zde býti/ to předpowěděl/ gsa poslán ku Panně Gabryel Angel. ¶ A zplozeného/ kdyžs ležel w gesličkách/ swětu daného/ powitého w plenkách/ byť tě twým zgewil/ w welké gasnosti/ Angel oznámil: ¶ Kdyžs boge s ďáblem/ w oděnj byw, mjti/ ráčil, y s pláčem/ w modlitbách vmdljti/ tuť gako swému/ duchowé přečistj/ slaužili Pánu: ¶ Až y wjtězstwj/ Reka přesylného/ když smrtj panstwj/ potřels a pyssného/ swázaw, oblaupil/ truchliwým s radostj/ Angel oswědčil: ¶ Twůg w nebe sláwu/ nadewssecky kůry/ a dolů k saudu w oblácých sem z hůry/ přjchod krásnými/ Včedlnjkům swědčen/ Angely twými. ¶ Giž tě tam Pána/ w nebi přeslawného/ kdež tobě dána/ Boha čest samého/ vstawičnými/ welebj gich Ržjsse/ hlasy libými. ¶ Nebs hlawa krásná/ Angelského zboru/ a swětlost gasná/ nebeského dworu/ s nimiž přebýwáss/ gsa nadewsse zweyssen/ nás očekáwáss. ¶ O račiž nám wssem/ toho též popřjti/

tak

tak k nassjm wlastem / za tebau přigjti / ať tobě Panu / radostnau wzdáwáme / s Angely chwálu / Amen.

Gako: Ey wstawagjce / ráno. Nebo: Na lůže gdauce.

CŽinjme tobě, Pane Bože djky / žes stwořil sobě / y nám služebnjky / čisté, spanilé / duchy vsslechtilé / Angely milé / ¶ Kteřjž každý čas, twau twář w nebi widj / slyssjc twůg hlas, tě Boha welebj / požjwagjce, maudrosti studnice / swaté Trogice / ¶ Kterýchžto stogj, stráž wůkol nás čistá / Angelé twogi, slauhy Pána Krysta / a gjch pomocý, russj se dnem, nocý / ďábelské mocy. ¶ Lot w Sodomě tak, chráněn skrz Angely / Elizeus pak, mezy nepřátely / stráž měl Angelskau, položil w nic lidskau / moc nepřátelskau: ¶ Tak od Angelů, Danyel zachowán / w gámě prostřed lwů, diwně ochraňowán / Bůh takowými / nás s wěcmi nassjmi / chránj strážnými. ¶ To dobrodinj, ó Králi nebeský / welebj nynj, kůr náss y Angelský / tobě zpjwáno, z toho děkowáno / buď wečer, ráno. ¶ Pane Cýrkew swau, rač nás wždy chrániti / strážj Angelskau, k nám se připogiti / aby twé gméno, od nás bylo ctěno / wěčně slaweno: ¶ Sláwa buď Bohu / Otcy, geho Synu / Duchu swatému / vtěssugjcýmu / gakož gest chwálen / od swěta počátku / buď wěčně Amen.

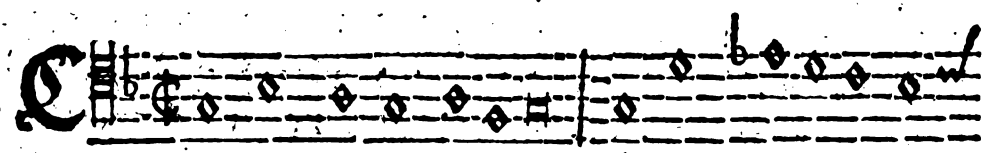

Hwaltež Pána Angelé / wssickni nebesstj Kůrowé /

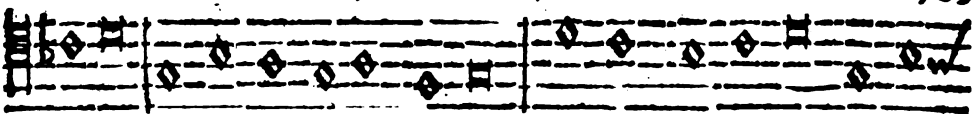

rowé/y w ſwětě každý člowěk/wſſecko ſtwořenj/w moři,

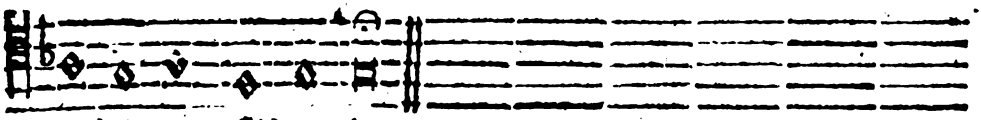

také po wſſj zemi.

¶ Chwalteż geg na wýſoſtech/Angelé w ſwých důſtognoſtech/zpjwagjc alleluja. Chwalteż nebeſa/wſſecka gich zewnitř okraſa. ¶ Slunce y také měſýc/wſſecky hwězdy gaſné ſwjtjc/ſlaužjce Pánu ſwému/chwalteż weſele/y wody nad nězdwjžené. ¶ Tiro ſtutkowé diwnj/maudroſtj geho zřjzenj/činjť gemu chwálenj/gimž rozkazuge/poſluſſině ge we wſſem mage. ¶ Chwalteż Pána na zemi/hrom, oheň, kraupy, y ſněhy/též bauřliwj wětrowé/hory, pahrbcy/y wſſelické zemſké wěcy: ¶ Na to zemſſtj králowé/panſtwo y ginj ſtawowé/ſaudce chwalteż ſpolu/také mládency, Panny, děti, y wy ſtarcy/ ¶ Rzkauc; Budiž tobě chwála/Bože Otče od nás wzdáná/neb geſt twé gméno ſlawné/wſſudy na zemi/y w nebi mezy Angely: ¶ Tys wyzdwjh roh ſpaſenj/lidu ſwému k ſpomoženj/Syna w Božſtwj rowného/Krále nad Králi/bychom doſſli geho ſláwy: ¶ Tudyť ſe dowěřugem/žeť zahanbenj nebudem/magjc w něm to ſpaſenj/beřemeť z něho/poſýlu žiwota ctného. ¶ Dauffámeť w twé mikoſti/že w geho dokonaloſti/do konce zde vpewnjſs/bychom s Angely/tě wěčně w ſlawě chwálili.

Gako: Ey wſtáwagice ráno.

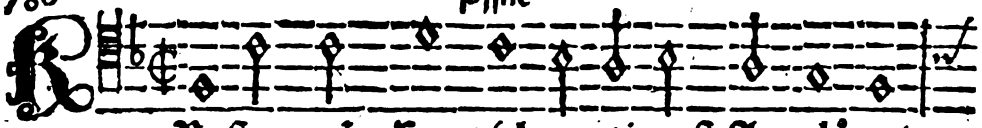

Ryste genžs Swatých poctiwost Angelůw /

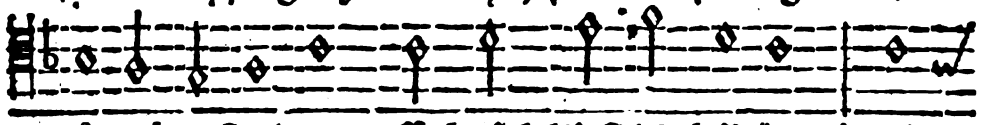

půwod a spráwce wssechněch lidských běhůw / degž

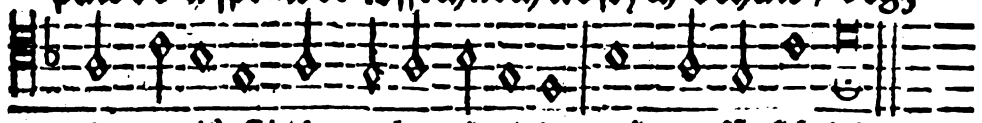

nám z milosti / do nebe přigjti / w něm wěčně býti.

¶ Sessli prosýme swatého Michala / Cýrkwe twé z nebes / pokoge Angela / aby swým častým, přjsstjm / w nas zlé mořil / wsse dobré množil. ¶ Pusť Gabryele, Angela sylného / ať nepřjtele, zapudj starého / nás chrám twůg tobě, swatý ostřjhage / o nás pečuge. ¶ Sessliž prosýme tě, y Raffaele / wssech wýborného / neduhůw Lékaře / genžby na dussi nemocné vzdrawil / nás we wssem sprawil. ¶ Rodičku Božj / na pomoc wzýwáme / y wssechněch kůrůw Angelských žádáme / by při nás stáli / sewssemi Swatými / Bohu milými. ¶ To nám rač dáti Božstwj nerozdjlné / Otec y s Synem, podstaty gediné / spolu Duch swatý / gehož po wssem swětě / sláwa znj wěčně.

Na den SS. Ssimona a Jůdy Aposstolů Páně.

Gako: Hospodine vslyss hlas můg. neb gak notowáno.

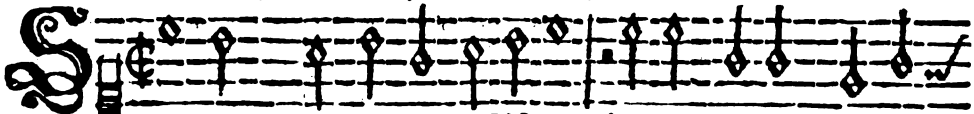

Swatých Ssimona a Jůdy / slawné skutky chwalme

wssu-

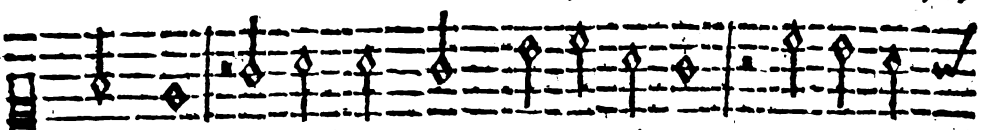

wſſudy / gimž ſe dĕg dnes obzwláſſnj čeſt / ponĕwadž

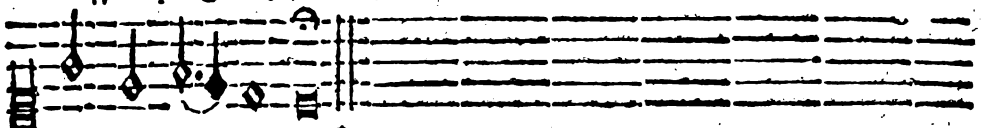

ſwátek gegich geſt.

¶ Oba pro Kryſta trpĕli / gednu matku oba mĕli / Maryi Kleoffáſſowau / tétu Panĕ Gežíſſowau. ¶ Bratr gegich neymilegſſj / byl geſt ſwatý Jakub menſſj / Kryſtá Pána Spaſytele / bratrancy, milj přátelé. ¶ Ti po Kryſtowém wſtaupenj / podlé geho poručenj / po mnohých zemjch chodili / lid ſwaté wjře včili. ¶ Tehdáž Jůda ſſel do mĕſta / kteréžto ſlaulo Ędeſa / w němž Abagarus Král bydlil / hodný aby pochwálen byl. ¶ Neb když ten Král byl w nemocy / ſlyſſe o Kryſtowé mocy / žeby mnohé vzdrawowal / ſkrze pſanj geg k ſobĕ zwal. ¶ Gemuž odepſal Kryſtus Pán / že ſyc nepřigde k němu ſám / ale poſſle z ſwých gednoho / genžby zahnal nemoc geho. ¶ Co ſwatý Jůda dokázal / neb gak ſe Králi vkázal / k prawé wjře geg obrátil / potom mu zdrawj nawrátil. ¶ Potom ti Apoſſtolé dwa / hyzdjc / ruſſjc modlářſtwj zlá / když giž mnohé zemĕ proſſli / w Perſkém Králowſtwj ſe ſeſſli. ¶ Tu naſſli dwa kauzedlnjky / Krryſta Pána protiwnjky / z nichžto Zaroes ſlaul geden / druhý byl Arffaxat gménem. ¶ Kteréž z zemĕ Mauřenjnſkĕ / pro zlé čáry kauzedlnjcké wyhnal ſwatý Matauš milý / že s hanbau vtekli byli. ¶ W tom Pán Babilonſký

geden/ Baradách řečený gménem/ mage na wognu bráti/ chtěl ſe oni Bohů ptáti. ¶ Modły neodpowjdały/ proczeż ti/ genż ſe gich ptali/ ginam muſyli odgjti/ a giné modły proſyti. ¶ Y řekla gim modła giná/ że geſt mlčenj přjčina/ přjtomnoſt dwau Apoſſtolů/ genż ſe k nim přibrali ſpolu. ¶ Baradach hledati gich dał/ a kdyż tu byli/ gich ſe ptał co gſau? z ktերých kragin wyſſli? proč do země Perſké přiſſli? ¶ Na czeż kdyż odpowěd dali napoſled y to přidali/ że s ſebau přineſli pokog/ a nebude żadný rozbrog ¶ Że ſe mu zeytra poddagj/ ti kteřjż wognu zdwihagj/ a tak że můż ſwjtězyti/ bez krwe lidſké wylitj. ¶ Modłaři tomu ſe ſmáli/ a ſwých Bohů ſe tázali/ genż řekli że wogna bude/ w njż mnoho lidj vbude. ¶ A kdyż pak na zeytřj bylo wſſecko ſe wſkutku ſplniło/ coż Apoſſtolé prawili/ gned w ničemż nepochybili. ¶ Hetman lidu wogenſkeho/ zkuſyw prawdu toho wſſeho/ y hnedky chtěl pro lež mſtjti/ ty pohanſké knězj zbjti. ¶ Ale Apoſſtolé ſwatj/ nedali tomu ſe státi/ řkauce/ że neg ſau poſláni/ ginych lidj k mordowánj. ¶ Y diwil ſe gegich ctnoſti/ a Králi ge chwálil doſti: Kauzedlnjcy pak ty chwály/ w potupu obracowali. ¶ Potom kauzedlnjcy wjce/ moc ſwau dokázati chtjce/ gakés muże okauzlili/ ge němé, ſlepé činili. ¶ Pak hady na ně poſłali/ kteréż Apoſſtolé wzali/ na kauzedlnjky whodili/ čimż ge welmi zahanbili. ¶ Neb od nich ſſtjpáni ſauce/ zbawit ſe gich nemohauce/ hrozně gako wlcy wyli/ neb těżkau boleſt cýtili. ¶ Ale Apoſſtolé milj/ od těch hadů ſe zbawili: oni pak ſauc zahanbeni/ odeſſli bez polepſſenj. ¶ A w tom mládenec newinný/ naſſknut z ſmilſtwa těżké winny/ s dce-

rau

rau z rodu přewzáctného/ proczež sſlo o žiwot geho. ¶ Ale Apoſſtolé ſwatj/ chtjc newinného zaſtati/ djtěte narozeného/ ptali ſe o winně geho. ¶ Djtě hned odpowědělo/ żeby ho Otce nemělo/ tak newinnoſt obhágena/ a wkrutnoſt zaſtawena. ¶ Potom Apoſſtolé ſwatj/ chtěli ſe preč odebrati/ że pak gich welmi proſyli/ patnáct měſýcu tam byli. ¶ Tuż lidu ſſedeſát tiſýc/ krom dětj/ kterýchż bylo wjc/ Král také s ſwými Knjżaty/ nábożně přigal křeſt ſwatý. ¶ Kauzedlnjcy pak dotčenj/ Perſké zemi zahanbenj/ ſpolu do Babilona ſſli/ kdeż ge Apoſſtolé naſſli. ¶ Tu lid Apoſſtoły ſwaté/ z gegich nabádánj gaté/ přiwedł do chrámu ſwého/ ſlunczy obětowaného. ¶ Apoſſtolowé tam wſſedſſe/ a gegich modły wzřewſſe/ kázali ďáblům wygjti/ a wſſecky modły zkazyti. ¶ W tom hned dwa mrzcý ďablowé/ černj co maurenjnowé/ wyſſli/ modły roztrjſſkali/ a s křikem odtud ſe brali. ¶ Což kdyż ſpatřili pohané/ ſwaté Apoſſtoły Páně/ tak dlauho wkrutně ge bili/ aż ge żiwota zbawili. ¶ Po gegichż ſwatém ſkonánj/ naſtalo hrozné hřjmánj/ hrom wdeřil do koſtela/ ſpálil kauzedlnjků těla. ¶ Ten pak Král napřed dotčený/ od Apſſtolů pokřtěný/ ſlawný chrám wyſtawěti dal/ w němż Apoſſtoły pochował. ¶ My též hleďme gich ctjti/ neb za to budeme mjti/ ſkrz gegich orodowánj/ radoſt w nebi bez ſkonánj.

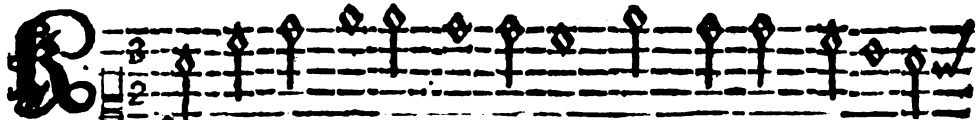

Křeſtianſké láſce Křeſtiané/ od ſwatých Apoſſto-

ſſtolů

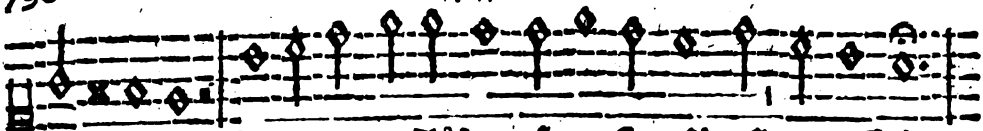

lů Páně / Ssimona a Jůdy / včme se wždycky a wssudy.

¶ Křiwdy lidem odpustiti / nad nepřátely se nemstjti / ti dwa Apossstolé / včj nás w Krystowé sskole. ¶ Neb za modláře zlobiwé / genž ge obžalowali křiwě / a smrti se báli / v saudce se přimlauwali. ¶ Vč se zde wěrný Křestiane / od těch dwau Apossstolůw Páně / winným odpausstěti / křiwdy pro Boha snássěti. ¶ Wy pak Apossstolé swatj / račte nám milost wyžádati / ať gsme trpěliwj / když gsau nám w čem lidé křiwj.

Na den Wssech Swatých.

Gako: Zdráwa genž sy pozdrawená.

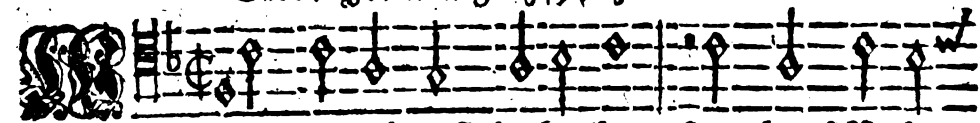

Mocy, w maudrosti dobrého / chwalmež Boha

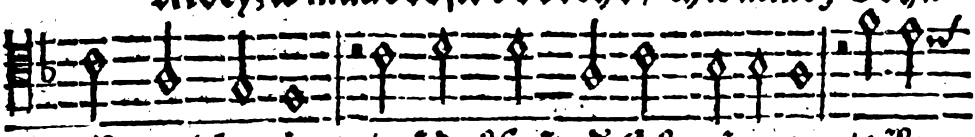

w Swatých geho / gjmž dal swět, ďábla přemocy / tělo,

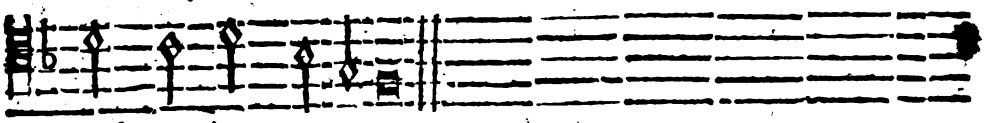

w zdrawj y w nemocy.

¶ Nasledůgmež žiwotůw gich / neywjc Gežjsse Pána gich / kterýž žiw byl neyswětěgi / protož má radost hogněgi. ¶ Swatj ač gsau w swětě byli / wssak gemu se protiwili /

...wůli y také žádoſt / magjc tu, kdež wěčná radoſt. ...chžto nepozdwjhla peycha / pokornĕ mluwili z tjcha / ...duſſi poddáwagjc / w dobrých ſkutcých proſpjwagjc. ...Byli zde gakožto w omyle / wſſak nebe bylo gim milé / ...to bez ſtŕjbra, bez zlata / ...bá duſſe geſt bohatá. ...gich chwála / od milowánj Božjho / magjc poſylnĕnj ...ho. ¶ Miloſt tĕla neſwázala / ruka cyzýho nebrala / ...ani záwiſt ſſkodila / ani ſkaupoſt oſlepila. ¶ Zawr... ...ſſera marnoſti / gſauc s sebau w láſce, w miloſti / ſtarali ...paſenj / lidſké, y ſwé ſetrwánj. ¶ Swĕtſké chwály w ...ném chudoby ſnáſſenj / pohrdagjce y zbožjm / hanbau, ...wſſjm potupenjm. ¶ Trpĕli zymu, y bjdu / nepŕjgemnj ...ſauce l. du / pro prawdu hrdlo ſložili / aby k žiwotu ožili. ...Dáno gim za to doſti / w té dokonalé radoſti / kdež ...wala Otcy, y Synu / milému Duchu ſwatému. ¶ Ať ſe ...hŕiſſnym též ſtane / proſýme náſs miľý Pane / pomoz ...tĕ žiwu býti / s tebau w nebeſých bydleti / Amen.

Gako: Každého dne chwály hodné.

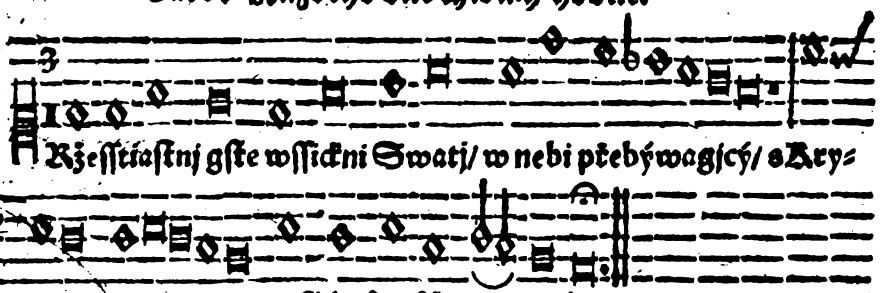

Která nĕkdy wás trápila / na tomto ſwĕtĕ žaloſt / pře... ...ſtiaſtnĕ ſe obrátila / w nebeſkau wĕčnau radoſt. ¶ Z to-

ho

ho máte/ co prwé wás rmautilo/ přineſlo wám polehčenj co na ſwětě tjžilo. ¶ Giž za ſwau prácy wſſelikau/ odplatu hognau máte/ neb rozkoſſj přewelikau/ w nebeſých oplýwáte. ¶ Nad ſlunečný bleſk gaſněgi/ wždy ſe budete ſtkwjti/ a neyblahoſlawněgi na twář Božj patřiti. ¶ Proſýme wás/ pomozte nám/ ſkrz ſwé orodowánj/ ať ſe y my doſtanem k wám/ po zdegſſjm pracowánj.

Na den Swatého Martina.

Gako: A na zemi budiž lidem.

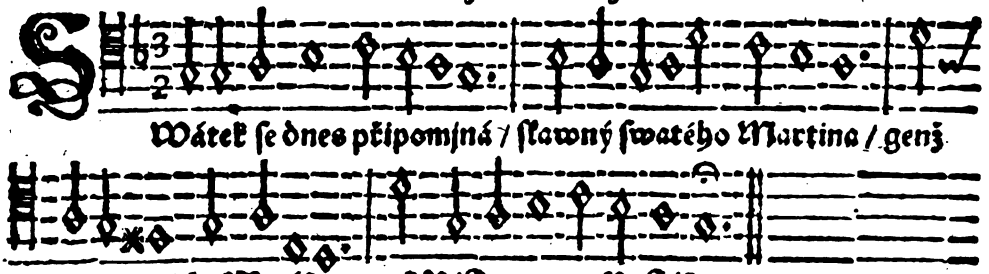

¶ Ten když byl w letech patnácti/ dobře zachowaný na cti/ wogně bezděk byl přikázán/ tuhým záwazkem zawázán. ¶ Když gſa wogák kams w zymě gel/ náhodau žebráka wzřel/ témeř odpoku nahého/ za almužnu proſýcýho. ¶ Y ſlitowal ſe nad njm hned/ wyňaw meč ſwůg a ruku zwed/ wřezal půl pláſtě ſwého/ a tim darowal chudého. ¶ Protož hned té prwnj nocy/ Kryſtus Pán ſwau ſwatau mocý/ ráčil ſe mu ſám zgewiti/ w ten kus pláſtě ſe odjti. ¶ K Angelům řka: Ctný mládenec/ Martin/ ač geſſtě nekřtěnec/ hle timto rauchem mne odil/ aby měl w nebi ſwůg podjl. ¶ Potom Martin dal ſe křtjti/ chtě ſe wjc Kryſtu ljbiti/ oſmnáct let wěku mage/ předce na wogně

trwo

trwage. ¶ Z ktereż po dwau letech wyſſeł/ k Biſkupu Piktawſkému ſſeł/ přigał od něho ſwěcenj/ k ſwému y ginych ſpaſenj. ¶ W tom ſe mu Kryſtus vkázał/ a k přátelům gjti kázał/ genż pohanſké wjry byli/ aby ſe také pokřtili. ¶ Dábeł mu pohrůżky činił/ a ſſkoditi gemu minił: on wſſak nic nedbał na něho/ dauffage w Boha mocného. ¶ Přiſſed do wlaſti, matku ſwau přiwed na wjru Křeſtianſkau/ pak dał gda klášſter včinił/ w němż Bohu ſſlaužit vmjnił. ¶ Kdyż pak tam wzkřjſſył mrtwého/ a każdý chwálił ctnoſt geho/ Turonſſtj ač nechtjcýho/ za Biſkupa zwolili ho. ¶ Gſa Biſkup ctnoſtmi pěknými/ ſſkwěł ſe y diwy mnohými/ tak że y němá howada/ poſlaucháwała ho ráda. ¶ W Klášſtereˇe/ kterýż wyſtawěł/ w něnż oſmdeſát mnjchů měł/ přjkładně/ a ſwatě żiw był/ aż ſe čas ſmrti přibljżił. ¶ O kterém/ że geg předzwěděł/ Včedlnjkům ſwým powěděł/ genż proto ſmutně plakali/ na ſyrobu naříkali. ¶ Gichż pláčem hnut Biſkup ſwatý/ nemeſſkał Boha żádati/ za ſwých prácý prodlauženj/ ſwému lidu k poſlauženj. ¶ Kdyż pak wżdycky na znak leżeł/ a ſtále do nebe hleděł/ ſpiaw ruce modlił ſe Bohu/ s pláčem a s pokorau mnohau. ¶ Opět ſe dali w proſſenj/ by aſpoň pro polehčenj/ na bok ſe obrátił drobet/ na ſtraně poleżeł pro hřbet. ¶ Rzekł gim: Djtky mé miłé/ popřegtež mi této chwjle/ ať do nebe hledět mohu/ byť můg duch ſſel k Pánu Bohu. ¶ A w tom ſe na ſtranu ozřeł/ ſſerednjho dábła vzřeł/ an tu nedaleko ſtogj/ pokauſſeti ſe ho ſtrogj. ¶ Y dj k němu Martin ſwatý: Proč s přiſſel dábele proklatý? nevlowjſſs ty na mne nic/ odegdi ſſatanáſſi pryč. ¶ To řka swatý Mar-

tin ſkonal/ ſwůg žiwot ſſtiaſtnĕ dokonal; twář pak geho ſe zaſtkwĕla/ byla gako twář Angela. ¶ Ano také y w ty časy/ ſlyſſeli Angelſké hlaſy/ kteřjž překrásnĕ ſpjwali/ s tau duſſi w nebe ſe brali. ¶ Proſ za nás Martine ſwatý/ ať když budem vmjrati/ dábel pryč od nás odſtaupj/ Angel Božj k nám přiſtaupj.

Gako: Weſeljm hlaſem zpjwegme. na liſtu 79.

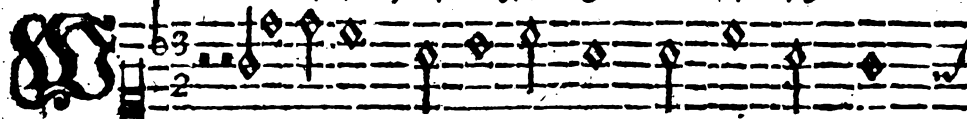

Wſickni ſpolu wychwalůgme/ k přjkladu wſſem

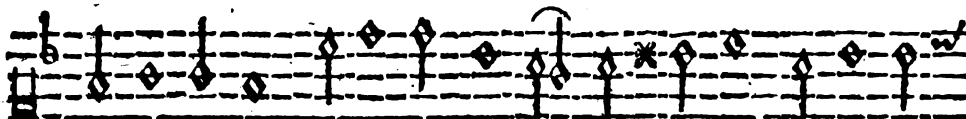

předſtawůgme/ welmi chwalitebnau ſſtědroſt/ náſledo-

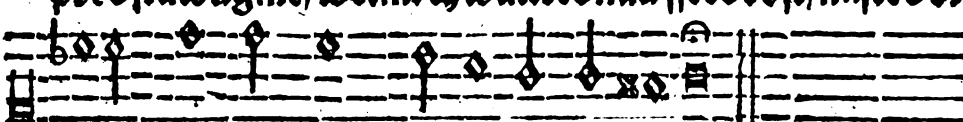

wánj hodnau ctnoſt/ Martina ſwátého.

¶ Ten gednau ſpatřiw chudého/ w zymě odpoku nahého/ y hned ſe nad nim ſmiłował/ půł płáſſtě gemu darował/ pro Kryſta miłého. ¶ Ten dar že był Kryſtu miły/ zkuſyło ſe w nočnj chwjli; neb Kryſtus Pán njm oditý/ ráčił ſe gemu zgewiti/ chwáljc ſſtědroſt geho. ¶ Potom ten tyž Martin ſwatý/ byw na Biſkupſtwj pogatý/ do ſmrti ſtkwěł ſe ſwattoſtj/ po ſmrti wſſeł do radoſti/ Pána Boha ſwého. ¶ Za nimž rač nám dát přigjti/ Kryſte, genžs ráčił vmřjti/ pro hřjſſnýchljdj ſpaſenj/ včin to pro přimłuwenj/ Martina ſwatého.

Na

Na den Swaté Kateřiny Panny a Mučedlnice.

Mohlaby se zpjwati gako: Chwaliž Pána giž nynj dusse má.

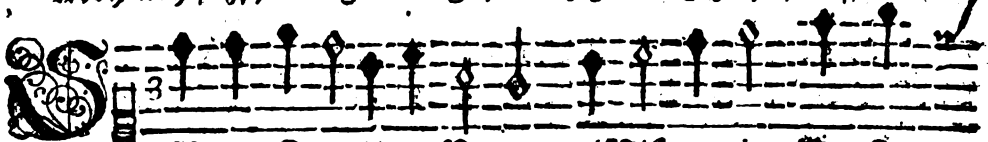

Swatá Kateřina Panna/ Milownice Krysta

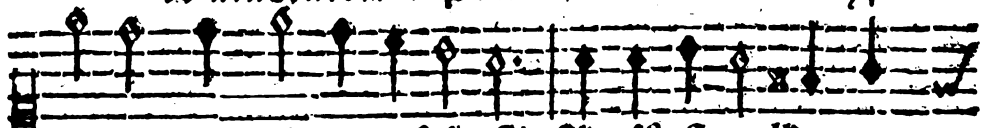

Pána/ hned od swé mladosti/ stkwěla se welkau mau-

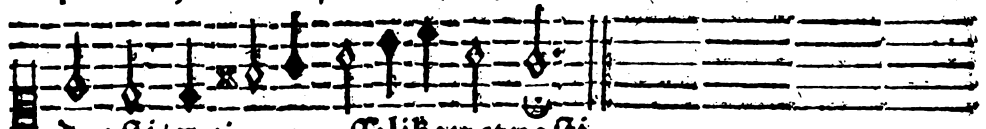

drostj/ y ginau wsselikau ctnostj.

¶ Od Cýsaře vkrutneho/ gsauc do Zálaře temneho/ pro Krysta wsazená/ mnohých mysli oswětila/ prawé wjře wyučila. ¶ Mudrce když přehádala/ a do nebe přeposlala/ rozkazem Tyranna/ vkrutně zmrskaná byla/ pro Krysta swau krew wylila. ¶ Wsazenau zas do temnosti/ Krystus s welikau gasnosti/ nawstjwil y těsil. Zaslauzila Panna čistá potěssená být pro Krysta. ¶ Po tak sladkém potěssenj/ smála se wssemu trápenj/ Kateřina swatá/ tyranna směle trestala/ wjru Křestianskau wyznala. ¶ Hrozné kolo přichystali/ nožmi, hřeby prostrkali/ tim gi mučit chtěli/ než gegj Panenské tělo/ tu bolest snesti nemělo. ¶ Neb se hned powětrj strhlo/ vkrutný nástrog roztrhlo/ mnoho lidu zbilo. A proto s stětjm skonala/ Bohu dussi odewzdala. ¶ O wěcy nowé/ a diwné! že místo krwe červené/ z

rány mléko teklo. Angelé pak tělo wzali / na hoře Synay schowali. ¶ O přeſlawná Mučedlnice / wěrná Kryſta milownice / ſwatá Kateřino. Buď naſſe orodownice / buď w potřebách pomocnice. ℣ Vpros nám miloſt v Boha / naſſe protiwenſtwj mnohá / ſylně přemáhati / tebe zde naſledowati / potom ſe k tobě doſtati.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

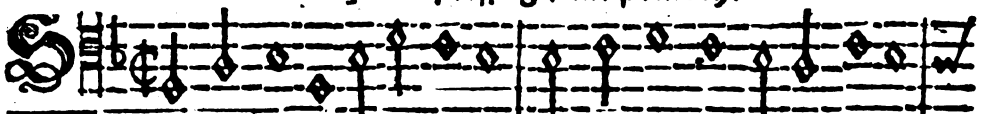

Watá Kateřina miłá / Krále Koſta dcera była /

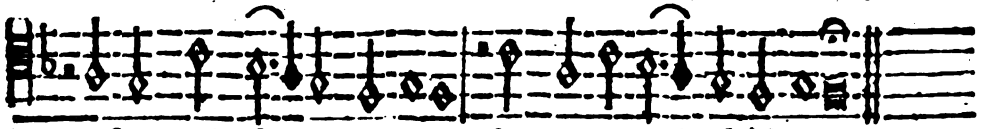

ctnoſtmi wſſak ſtkwěge ſe wjce / gſauc Panna a Mučedlnice.

¶ Ta hned geſtě w ſwé mładoſti / w vměnj, a w ſſlechetnoſti / y we wſſem dobrém proſpěła / že ſobě rowné neměła. ¶ Mnozý gi zamilowali / za manželku mjt žádali / až y ſám Cýſař Maxymjn / chtěl, aby gi měl geho Syn. ¶ O čež Kateřina miłá / s gednim ſwatým ſe radiła / genž řekł, že gi Bůh chowá / aby była Chot Kryſtowá. ¶ Tu Kryſtowau vrozenoſt / krásu / ſłáwu, a wzneſſenoſt / podſtatně gi wyprawował / k wjře w Kryſta gi wzbuzował. ¶ Panna tim tak hnutá była / že hned w Kryſta vwěřiła / brzo ſe pokřtiti dała / Kryſta ſy za chotě wzała. ¶ Od něhož w nočnjm widěnj / na znamenj zaſnaubenj / prſten s radoſtj přigała / z cela ſe Kryſtu oddała. ¶ W tom Maximjn Tyran litý / počal Křeſtiany nutiti / aby ſe modłám modlili / a gim oběti činili. ¶ Kteřjžby pak z nich nechtěli / aby hned o tom wěděli /

že

že magj hrdlo ſtratiti / ohawnau ſmrtj vmřjti. ¶ Pozna-wſſi pak Kateřina / že ſe tim dáwá přjčina / mnohých duſſj k zatracenj / pro ſtrách vkrutných trápenj. ¶ Pokoge ſobě nedala / k Cýſařj ſſla / geg treſtala / že ſe klanět modłám nutj / w nichž nenj ſmyſłu / ni hnutj. ¶ Tu złoſt newěry pohanſké / a maudroſt wjry Křeſtianſké / gádrně mu wykłádała / k pokánj napomjnała. ¶ Diwił ſe Cýſař maudroſti / té Panny a ſtatečnoſti / y řekł: Nynj necheg nás / dámť odpowěd na giný čas. ¶ Potom kázał gi preč wéſti / a na ſwůg pałác přiweſti / chtě s nj déle rozmłauwati / a na wſſecko ſe wyptati. ¶ Po chwjli wſſed do ſwé ſýně / řekł k ſwaté Kateřině / aby ſwau řeč opáčiła / přitom ſwůg rod oznámiła. ¶ Rzekła Panna: Roſta Krále / gſem dcera: wſſak k Božj chwále / tu ſłáwu ſem potupiła / a k Kryſtu ſem přiſtaupiła. ¶ A když ſe do řeči dała / důwodně dokazowała / že wſſech Pohanů Bohowé / negſau než pauzý dáblowé. ¶ Když pak Cýſař ſám newěděł / coby Panně odpowěděł / kázał Mudrce ſwołati / chtě gi ſkrz ně přehádati. ¶ Tehdá proti Panně ſwatě / přigełogich padeſáte / genž byli neyvčenějſſj / we wſſem ſwětě neywzáctnějſſj. ¶ S těmi miſtry ſe hádała / a ſławně ge přemáhała / že młuwiti nevměli / a gako němj mlčeli. ¶ Cýſař ſe počał hněwati a tuze gim domłauwati / že ſe neſtyděli dáti / gedné Panně přehádati. ¶ Odpowěděł mu geden z nich: Žádný nepomnj z bratřj mých / co ſe nám zde přihodiło / aby to kdy prwé było. ¶ Každého ſme přehádali / ſwau maudroſtj přemáhali / že žádný nikdy neobſtał / ani proti nám nedoſtał. ¶ Ale tato Panna drahá / Duchem ſwa-

tým

tým nás přemáhá / z nižto on mluwj zagiſto / muſýme dat prawdĕ miſto. ¶ Prawda geſt / naſſj Bohowé / negſau nez pauzý dáblowé / Kryſtus Gežjſs geſt Bůh prawý / gako Kateřina prawj. ¶ Z toho ſe Cýſař rozhněwal / protož hnedky neprodléwal / dal ge wſſecky vtratiti / w proſtřed města vpáliti. ¶ Kateřina ge tĕſſila / a w ſwaté wjře twrdila / tak že tu ſmrt mile ſneſli / na poprawu weſele ſſli. ¶ Když pak proto ſe rmautili / že geſſtě křtěni nebyli / řekla, že ſkrze krew wlaſtnj / budau giſtě křtu aučaſtnj. ¶ A protož ſau ohraženi / ſkrz ſwaté křiže znamenj / do ohně ſau wwrženj / w kterémž wzali ſwé ſkončenj. ¶ Diwná wěc / gegich wlaſowé / raucha / aneb odĕwowé / že w tom ohni neshořeli / a žádné zkázy nemĕli. ¶ Křeſtiané ge pochopili / s pláčem portiwě pohřbili / duſſe ſe giž dobře magj / s Kryſtem w nebi přebýwagj. ¶ Potom Cýſař w tu hodinu / ſwatau Pannu Kateřinu / kázal před ſebe přiweſti / chtĕ gi od wjry odweſti. ¶ Ale nižádnau geho lſtj / Panna ſe nedala ſweſti / řkauc / že od Kryſta milého / neſwede gi nic zemſkého. ¶ Cýſař hned po gegj řeči / poručil gi z ſſatů ſwlécy / a vdicemi mrſkati / potom do žaláře dáti. ¶ Aby w temnoſtech ſedĕla / gjſti, pjti nic nemĕla / kdežto zle nakládali s nj / hladem mořili / dwanáct duj. ¶ Po ty dni wždy přiletěla / gedna holubička ſtkwělá / pokrm gj z nebe noſyla / a Kateřinu krmila. ¶ W tom Kryſtus s Angely ſwými / také s Pannami mnohými / ráčil ſe gi tu zgewiti / těſſiti gi / a ſýliti. ¶ Cyſařowna gi ſe diwjc / a gak geſt s nj / zwědĕti chtjc / ſſla k ni w nocy do žaláře / genž byl plný gaſné záře. ¶ A když přiſtaupila blize / a s nj Porffiryus Knjže / vzřela / že gi Angele /

gelé/ mažj ty rány na těle. ¶ Panna když hosti spatřila/ wjře w Krysta ge včila/ ták že oba hned w tu chwjli/ w Krysta Pána vwěřili. ¶ Kromě těch dwau/ giných gestě wěřilo Rytjřů dwě stě/ genž potom y s Cýsařownau/ pro Krysta zmordowáni sau. ¶ Přes těch wssech dnj dwa pácti čas/ nebyl Cýsař doma/ genž zas hned gak se nawrátil z cesty/ dal Kateřinu přiwesti. ¶ A vzřew že gest krásněgssj/ než prw byla/ a čerstwěgssj/ mněl/ že proti zápowědi/ krmil gi tam někdo z lidj. ¶ Ona pak před nim wyznala/ že pokrmu nepřigala/ od člowěka nižádného/ ale od Krysta milého. ¶ Genž gi krmil skrz Angela/ z nebe že swůg pokrm měla. Na čež on nechtě přestati/ počal se wjce wztěkati. ¶ Hrozyl, že gi dá zmučiti/ potom vkrutně zabiti; čehož čjm se méně bála/ tjm wjc geg na se hněwala. ¶ Dal čtyry kola strogiti/ a břitwami ge nabiti/ y hřebjky spičatými/ také pilami ostrými. ¶ By gi mezy ně wložili/ a těmi koli točili/ hroznau muku gi dělali/ na drobné kusy zřezali. ¶ Tehdáž swatá Kateřina/ poprosyla Hospodina/ aby pro čest geho gména/ ta kola byla zbořena. ¶ Hned se powětřj zbauřilo/ hrozné hromobitj bylo/ skrz posla od Boha Pána/ ta kola gsau ztroskotána. ¶ Že kusy různo stakali/ a tak prudce pryč ljtaly/ že pohanů/ genž tu byli/ čtyry tisýce zabily. ¶ Mnozý pak ten diw widauce/ welkým strachem se třesauce/ wjru Křestianskau přigali/ a od modlářstwj přestali. ¶ Cýsařowna také milá/ genž se prwé w tom tagila/ před Cýsaře hned se brala/ a geg z tyranstwj trestala: ¶ Y seznaw, že také ona/ oběti Bohům nekoná/ dal gi prsy vřezati/ potom hlawu pod meč dáti.

¶ Por-

¶ Porfiryus gegj tělo / pochowal, gakž náležélo / o němž když Cýsař vslyssel / že Křestian gest, hněwy křičel. ¶ W tom Rytjři wystaupili / že Křestiané gsau prawili / hotowi gsauc na smrt gjti / pro Gezu Krysta vmřjti. ¶ On gsa zapálen wztekłostj / hned s Porfiryem w rychłosti / kázal ge wssecky stjnati / těla gegich psům metati. ¶ Potom Kateřinu swatau / chtě přiwesti na stranu swau / hrozył, že gi též dá stjti / nechceli Krysta zapřjti. ¶ Ona se toho nelekła / ale takto k němu řekła : Nechcyť gá Krysta zapřjti / raděgi woljm vmřjti. ¶ Tak gi na smrt ortelował / neb se giž čas přibližował / aby ssła z swěta bjdného / do Králowstwj nebeského. ¶ Potom hned gi katu w moc dał / genž pogednau gi hławu stjał / z niž ne krew, než mléko tekło / až se mnoho lidj lekło. ¶ Swatj pak mi-lj Angelé / na hoře Synay wesele / to swaté tělo pohřbili / kdežto hned diwowé byli. ¶ A do dnes gich gesstě dosti / oleg teče z gegich kostj / genž mnohé neduhy lečj / gakož o tom mnozý swědčj. ¶ Bože w Trogicy gediný / pro čest swaté Kateřiny / a pro gegj přimluwenj / přiwed nás hřjssné k spasenj.

NB. Na Swátek kteréhokoliw Swatého / neb Swětjce Božj / ku přikładu na Swatého Ondřege / zpiwá se po třikrát tento wers: Swatý Ondřegi pros za nás / zpomeň na nás / prosyž za nás Pána Gezu Krysta / Marye Syna / ač. Ostatek toho werše a notu hledeg na listu 268.

Nebo na notu położenau na listu 217. třikrát zpjweg tento wers.

Swatý N. pros za nás / Alleluja / Alleluja. Aby Bůh byl łaskaw w nás / Alleluja. Gezjss Krystus Spasytel náss / Alleluja.

Nebo

Neb gako: Wesel se Králowno Swato-Horská. Neb: Minula nočnj hodina/ na listu 402. též třikrát zpjweg takto:

Swatý N. orodůg za nás. Ať Pán Bůh z swé milosti/ odpustj nám nasse zlosti: a nás po strasti zemské/ pogme do wlasti nebeské.

Pjsně Obecnj.

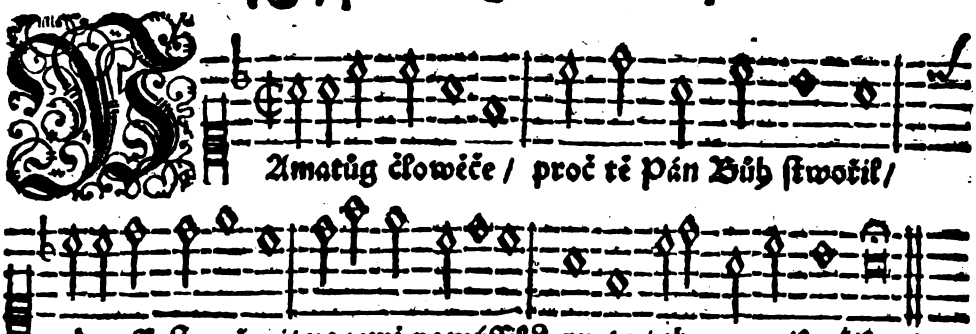
Amatůg člowěče/ proč tě Pán Bůh stwořil/
nadewsse stwořenj/ na zemi powýssil? proto/ aby gemu slaužil.

¶ K sobě podobného/ včinil tě, aby/ zdrawý rozum mage, vžil geho raddy, a přissel k spasenj tady. ¶ Přikázanj wydal/ by nehřessil, kázal/ zlého y dobrého/ poznánj člowěk wzal tu hned, když mu hřjch vkázal. ¶ Odplatu zasljbil/ tomu kdož mu slaužj/ dáti w sprawedlnosti/ w čas geho plnosti/ sstědře, z přehogné milosti. ¶ Ale ty swobodně/ činjss ďáblu k wůli/ w swětě rozkoss mage/ co se tělu ljbj/ pácháss/ přikázanjm zhrdáss. ¶ Prawdě gsy odporný/ nadutý, čjm peycháss? w zlosti nevstupný/ ginými pohrdáss/ bjdný swého zde nic nemáss. ¶ Krátký wěk na

ſwĕtĕ/ twá léta pominau/ gako roſa w létĕ/ troſſty twé zahynau/ čkowĕče pozney bjdu ſwau. ¶ Dobrého nic w ſobĕ nemáſs, wiz kdo twůg Pán/ nepoznáſſli geho/ giž gſy wĕčnĕ prodán/ zlému dáblu vkrutnému. ¶ Pokoř ſe w tichoſti/ modl ſe Bohu ſwému/ požádeg lekařſtwj/ ſobĕ nemocnému, ſpjſſe od Kryſta Gežjſſe. ¶ Wywrž zlé ſwĕdomj/ a nehřeſs giž wjce/ čiň prawé pokánj/ budeť twůg zaſtupce/ Pán Kryſtus v ſwého Otce. ¶ Miloſrdný Bože/ zahynauti nedey/ pomocy ſwé ſwaté/ mnĕ hřjſſnému popřeg/ w hřjſſjch poznati mi ſe deg. ¶ Autočiſſtĕ ſobĕ tĕ kladu mocného/ a nad giné wjce/ wĕřjm w tĕ ſamého/ protož mne vtĕſs ſmutného. ¶ Duſſi ſwau poraučjm/ gá tobĕ ſamému/ na miloſt ſe dáwám/ Pánu Bohu ſwému/ buď miloſtiw mnĕ hřjſſnému. ¶ Radoſti bez konce/ ſewſſemi Swatými/ dey wſſem vžjwati/ s twými wolenými/ wĕčnĕ. Amen řkauc bezpečnĕ.

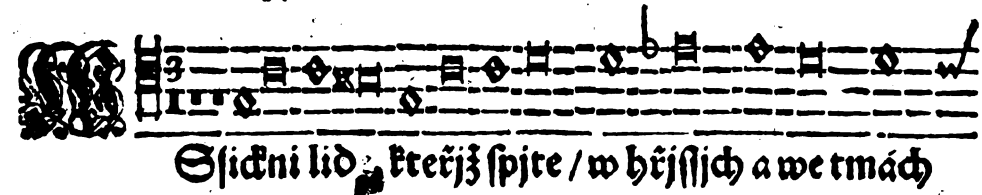

Sſickni lid, kteřjž ſpjte/ w hřjſſjch a we tmách

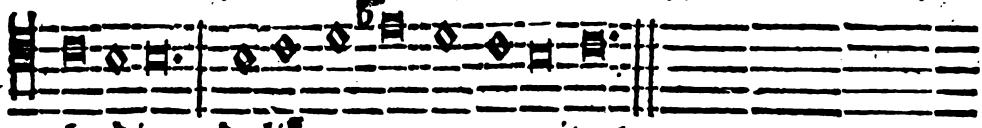

chodjte/ zdaliž wy o tom newjte?

¶ Gaká pomſta za zlé činy/ přicházý na lidſké ſyny/ wemtež na ſe ſpůſob giný. ¶ Lehkomyſlnj Lidé zhuſta/ nechtj dáti prawdĕ mjſta/ až ge ſkrotj Božſká pomſta. ¶ Gakož prawdĕ mjſta nedal/ zlý Nabuchodonozor Král/ aby Bůh

nad

nad nim panowal. ¶ Musyl za to pomstu wzýti/ sedm let howadem býti/ a tráwu za pokrm mjti. ¶ Bylo sedm let s Zwěřj polnj/ geho přebjdné bydlenj/ zdrawého smyslu zbawenj. ¶ Lid onen hřjssný Sodomský/ když Loth mluwil Božské řeči/ chtěli ho za Lotra mjti. ¶ Ač wůli Božj poznali/ proto hřjchůw nezůstali/ až se do pekla dostali. ¶ ¶ Též my na to málo dbáme/ dokudž sýlu, zdrawj máme/ na marnosti spoléháme. ¶ O nespomůžeť twé zbožj/ když tě obkljčj moc Božj/ twé tělo čerwům položj. ¶ Bljzkoť gest nasse skonánj/ w němž počet chce klásti s námi/ Pán Bůh kterýž gest nad námi. ¶ O kterak těchto pozdnjch let/ ó přewelmi giž tento swět/ přewrácý zlý ssatan nazpět. ¶ Různice w lidech wzbuzuge/ přjtel přjtele ssužuge/ kudy může potlačuge. ¶ Wzrostla kaukol, wzrostla hrubě/ žency spj w lakomstwj twrdě/ nenj kdo pssenicy klidě.

Druhý djl pořád zpjweg prwnj notau/ neb gak notowáno.

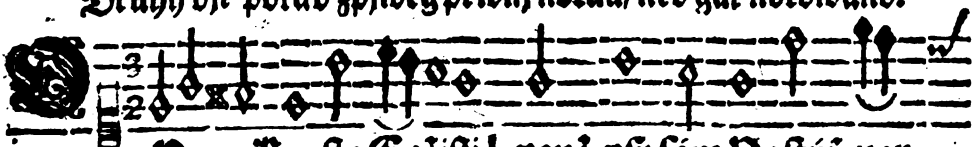

Pane Kryste Gežjssi! genž gsy sám Pastýř ney-

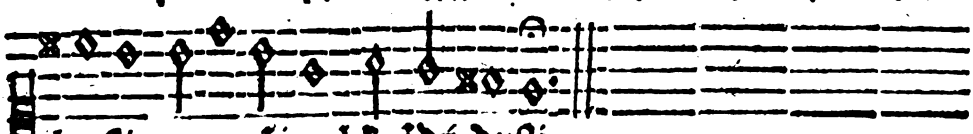

lepssj/ poraučjmeť každý dussi.

¶ Stwořiteli wsseho swěta/ ostřjhegž ty nám žiwota/ w tato nebezpečná léta. ¶ Cestu kterauž přjmě wedess/ wssecky wolené dowedess/ nauč nás znát, prosýme tě. ¶ Hřjchy nasse, neprawosti/ činěné hned od mladosti/ proti

twé Božſké miłoſti/ ¶ Laſkawě rač odpuſtiti/ať můžem w nebi po ſmrti/twé ſwaté gméno chwáliti. ¶ Vſłyſſiſs prosbu nehodnau/a welmi nedoſtatečnau/po ſmrti dey radoſt wěčnau. ¶ Miłoſtiwě rač přigjti/tak gakž ráčił zaſljbiti/ że chceſs wěřjcý ſpaſyti. ¶ Vchoweg nás wſſeho złého/pro ſmrt Kryſta Syna twého/přiweď do Králowſtwj ſwého.

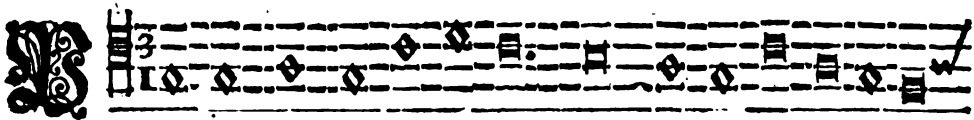

Robuď ſe w myſli wěrný/patř,a nebuď leniwý/

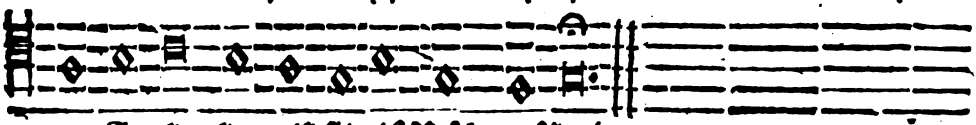

na ſkutky/kteréž činił Bůh wěčný.

¶ Poznáwegž geho wěrau/rozſuzůg maudroſt diwnau/ żeť on ſám wſſecko ſtwořił mocý ſwau. ¶ Nebe kráſné nad ſlunce/kdež gemu trůn,ſtolice/Angeły,byť mu byli ſłaužjce. ¶ Pod nebem,zemi s wodau/a tu přikrył obłohau na kteréž poſtawił ſwětłoſt gaſnau: ¶ Slunce,měſyc s hwězdami/byť każdé časy ſwými/ſłauziło,wſſemu tworu na zemi. ¶ Cýle rozděłił wodám/připrawiw w nich byt rybám/ zemi pak dał geſt matku vrodám. ¶ Sličné kwjtj proměnné/diwnau kráſau oděné/wywed z nj,daw mu mocy rozličné. ¶ Stromy s owocem kráſné/w ſpůſobjch,w chutech diwné/w zroſtu ſwém vſſlechtilé,wýtečné. ¶ Hory, pahrbky,ſkáłé/leſy,háge,vdołé/ſwau mocý wyprýſſtił geſt z země té. ¶ Zwjřata polnj mnohá/w ſpůſobjch ſwých rozličná/w pěknoſtech,w ſpaniłoſtech rozdjłná. ¶ Země,

plazý

plazy ginými/ rozličnými, diwnými/ nezčislně naplnil gest tu zemi. ¶ Ptactwo w wětru ljtawé/ hbité, čerstwé, weselé/ byť každé wydáwalo zpěwy swé. ¶ Hned z gjtra prokřikugjc/ wůli, rozkoss prowodjc/ k nocy pak, k sedadlům se wracugjc. ¶ Wssecko byť swůg čas znalo/ sobě slaužit vmělo/ časem se wzdalilo, nawrátilo. ¶ A toť wsse diwně chowá/ w rodu gemu zrost dáwa/ pečuge, krmj, řjdj, odjwá. ¶ Rosau zemi swlažuge/ počasy proměňuge/ vrodám, y wssemu poslůhuge. ¶ Slowutné pak nad giné/ wsse stwořenj rozumné/ člowěka stwořil sobě podobné. ¶ W krásném Rági postawil/ wssj rozkossj naplnil/ welikau poctiwostj obdařil. ¶ Coby země zplodila/ a woda obžiwila/ nadewssjm/ gemu moc dána byla. ¶ Ten žádosti přemožen/ a chytrau lsti gsa sweden/ w potupu/ lehkost wěčnau vweden. ¶ Když sobě nesrozuměl/ cti kterauž měl nehowěl/ chtě newzal/ a stratil y to což měl. ¶ Zlým toho gablka požil/ a nám k témuž poslaužil/ sebe sám/ y nás té cti byl zbawil. ¶ Ale byť gediného/ toho swrchowaného/ nebylo/ Boha dobrotiwého: ¶ Genž vložil spasyti/ a tu čest nawrátiti/ gináče měli gsme zahynauti. ¶ Protož myslj weselau/ wida moc/ maudrost diwnau/ prospěwůgž wděčně (řka) s wěrau celau: ¶ Tobě Bože děkugem/ samému chwálu pěgem/ w mocy twé spasenj se naděgem. ¶ Nebs wýborně wymyslil/ samého se w to wložil/ byť zasslý/ twé pomocy w tom požil. ¶ Gindeť giž zřenj nenj/ dřjw nasseho skončenj/ chowegž sám/ wida nás mdlé stwořenj. ¶ Z hada starého mocy/ rač sprostiti, wymocy/ sotwa tak/ wygdem, wssak s twau pomocý/ Amen.

Gežj-

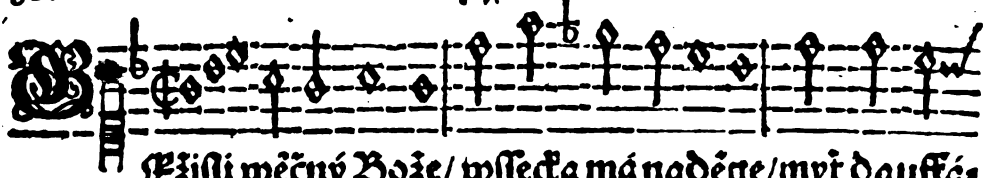

Gežjssi wěčný Bože/ wssecka má naděge/ myť dauffá-

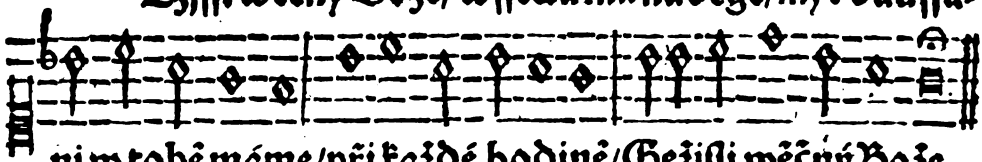

nj w tobě máme/ při každé hodině/ Gežjssi wěčný Bože.

¶ Gaks mne ráčil trestati/ znage mne hřjssného/ neopausstěg, nezamjteg/ nynj slauhy twého: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Neb sem welmi prohřessil/ tobě se wyznáwám/ smilůg se Pane nademnau/ smilowánj žádám: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Deyž my to wěčný Bože/ ať wssecka žalost má/ skrz tě gest Boha samého/ w radost obrácená/ Gežjssi wěčný Bože. ¶ Račiž mi milost dáti/ ke wssemu dobrému/ neb se newjm kde vtécy/ než k tobě samému: Gežjssi wěčný Bože, ¶ Ze wsseho srdce swého/ deyž abych tě poznal/ a twau wůli zde wždy plnil/ ač gsem dlauho messkal: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Gá znám, že hodně trescess/ každého člowěka/ zwlásst koho sobě mjti chcess/ bjdného hřjssnjka: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Častokrát k tobě wolám/ neb gsy ty mocný Pán/ wssemohaucý ó Bože můg/ spomoz mi z toho sám: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Hoden gsy chwály gistě/ Pane Gezu Kryste/ ty w mau poslednj hodinu/ smilůg se nademnau: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Hanebně sem prowinil/ wssecko zlé gsem činil/ proti twé Božské milosti/ pássjc neprawosti: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Vslyssiž mne bjdného/ welmi ztrápeného/ deg mi w sobě potěssenj/ wssak gsem

twé

twé stwořenj: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Budiž při mne swau mocý/ we dne také w nocy/ nezaháněgž mne od sebe/ snažně prosým tebe: Gežjssi wěčný Bože. ¶ Ať bych w tebe wždy dauffal/ odplaty nezmrhal/ deyž mi Gežjssi swau milost potom wěčnau radost: Gežjssi wěčný Bože.

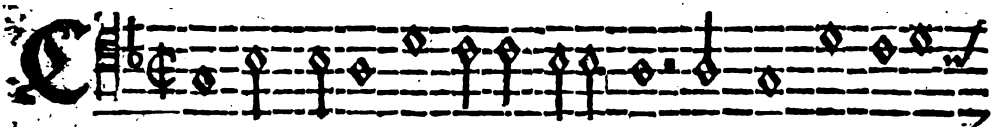

Chwaliž Pána giž nynj dusse má/ ze wssj swé mocy

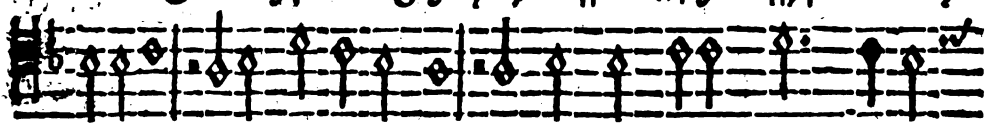

gediná/ y wy též mocy mé/ kteréž gste koli w mém těle/

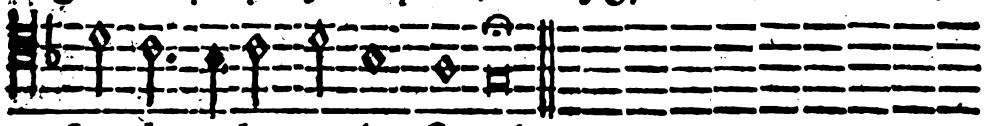

chwalte geho gméno swaté.

¶ Chwaliž Pána podruhé dusse má/ za dobrodinj nesmjrná/ a času každého/ nezapomjneg na něho/ což tobě činj dobrého. ¶ Genž se nad hřjchy twými slituge/ neduhy twé vzdrawuge/ tě wyswobozuge/ milosti swau dobrotiwě/ diwně w swětě ozdobuge. ¶ Dobrými wěčmi sytj vsta twá/ a tělo slawně odjwá/ činj spanilého/ co orla tebe čerstwého/ na zdrawj obnoweného. ¶ Wyswobozuge wssecky ssaužené/ činj saudy sprawedliwé/ zgewil se samého/ skrz Mogžjsse slauhu swého/ a syna swého milého. ¶ Milostiwý a litostiwý k nám/ spozdilý k hněwu dobrý Pán/ nebudeť na wěky/ pro hřjch se na nás hněwati/ podlé

skut-

ſkutkůw nám platiti. ¶ Neb gak ſe wznáſſj nebe nad zemi/tak geho miloſt nad námi/a gak geſt daleko/od wýchodu až k západu/ták wzdálil od nás zlé wſſecko. ¶ Gak ſe Otec ſmilůge nad ſynem/a matka nad ſwým djtětem/tak ſe Bůh ſmilůge/nad gednjm každým hotowě/kdo ſe ho bogjc miluge. ¶ Neb těla naſſeho mdlobu poznal/že gſme prach země znamenal/a dnowé člowěka/že gſau co kwjtj a tráwa/genž dnes geſt a zwadne zeytra. ¶ Miloſt pak Páně wěčně zůſtáwá/nad bogjcými ſe Boha/y nad gich rodinau/ktoráž geho wůli ſwatau/w paměti má chwjli každau. ¶ Na nebi ſlawnau ſobě ſtolicy/připrawil Pán wſſemohaucý/mocně ſe poſadil/ſwé králowſtwj nanadewſſemi/wyzdwihſſi mocně vpewnil. ¶ Y chwaltež Pána wſſickni Angelé/mocnj a ſylnj duchowé/chwálu mu zpjwegte/hauffowé genž mu ſlaužjte/a wůli geho plnjte. ¶ Chwaliž ho ſpolu wſſecko ſtwořenj/po wſſem geho panowánj/ty pak ó duſſe má/genžs chwálu Božj začala/dokonegž gi chwáljc Boha/Amen.

W Poſtě gako: Když w myſſleni vſmrcenj. 188:

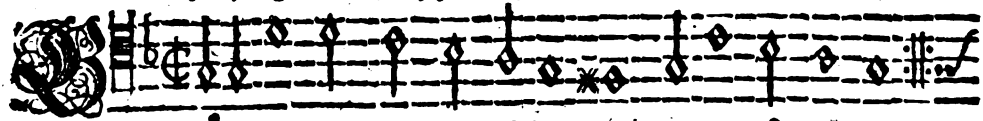

Oże ty gſy autočiſſtě/a vpew ně nj mé/
Nechť pak tiſýc nepřátelů/proti mně powſtane/

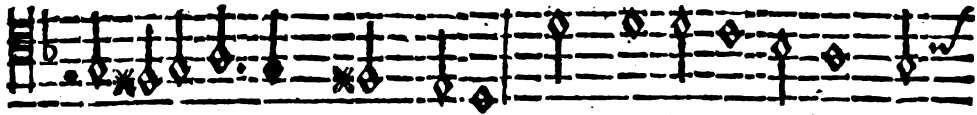

Nebudu ſe gich wſſech báti/w těť budu dauffati/neb

wjm,

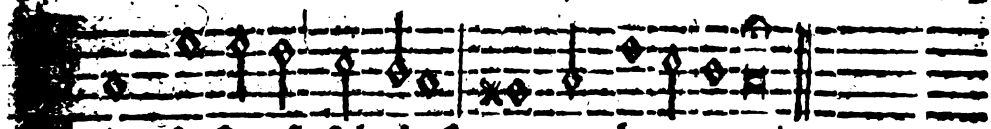

wjm, ze ſtatečně budeſs/ za mne bogowati.

Y kdoż bude mocnoſti twé/ mocý odepřjti? :/: Akoż wětně milugeſs/ nad nim ſwjtězyti? Diábeł ſewſſj ſwau chytroſtj/ čłowěk ſwau maudroſtj/ geſtiť ſſpatný a możný/ proti twé mocnoſti. Farao Král na tobě geſt/ ako wybogowak/ :/: Proti twému přikázanj/ kdyż lid ſwůg ſſużowak. Zbiłs geg těżkými ránami/ s geho podnými/ naposledys ho potopiłk/ w tom čerwenem moři. Protoż gá neſſtiaſtný čłowěk/ mage důwod toho/ :/: że ſtwořenj milugeš/ a wážjſs ho mnoho: K tobě ſe nyní přikám/ tě za pomoc žádám/ ze wſſeligakých nepřátel/ ſwobodiż mne ſám.

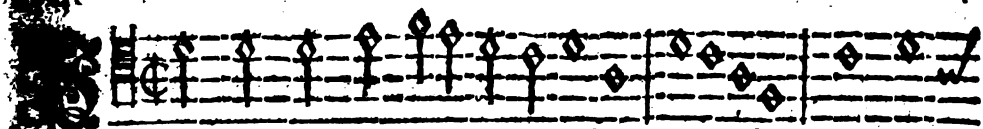

An Bůh geſt má ſýła y dauffánj/ potěſſenj/ we wſſem

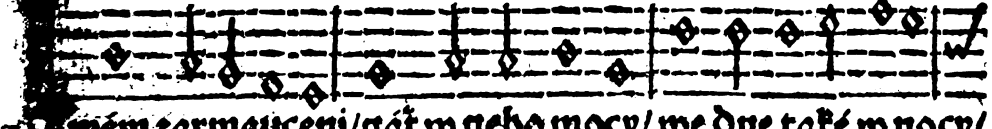

ném zarmaucenj/ gáť w geho mocy/ we dne také w nocy/

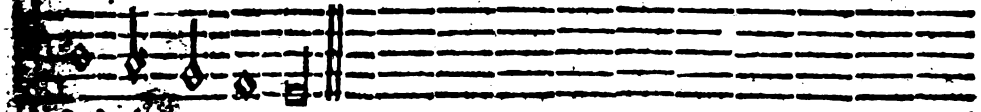

žádám pomocy.

W něm ſem żiw, ſmrti ſe nic nebogjm/ tim ſe kogjm/ wżdy při něm oſtogjm/ nevmruť wěčně/ tak dauffám

bezpečně/ a dostatečně: ¶ Neodlaučjť mne zde nic od něho/ dauffám w něho/ neb mám swau bytnost z něho/ onť mne zprawuge/ řjdj, opatruge/ y ochraňuge. ¶ Protož žiw gsa budu ho chwaliti/ welebiti/ skutky geho slawiti/ řeknuť wesele; Nuž dusse má směle/ chwal Stwořitele. ¶ O Bože! rač chrániti Cýrkwe twé/ genž stádce twé/ gest draze wykaupené/ skrz Syna twého/ Beránka swatého/ a newinného: ¶ Aťby tobě chwálu, djk činěnj/ bez přestánj/ wzdáwali zde na zemi/ tam potom wěčně/ amen řcemž společně/ wssickni srdečně.

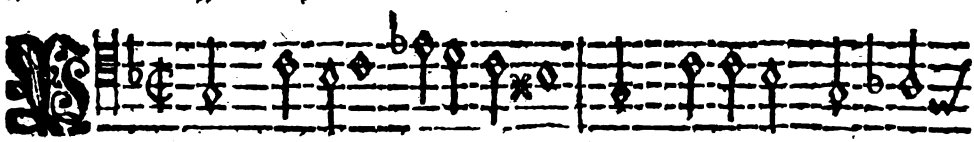

Tám se tebe/ y sám sebe/ proč člowěče/ nemáss

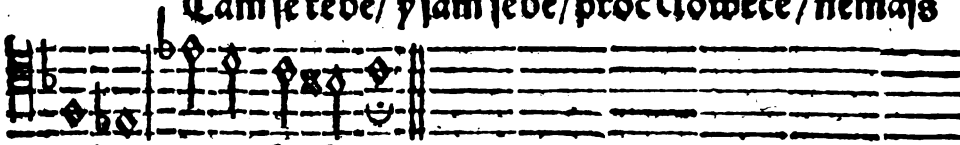

peče/ o swé spasenj?

¶ Než w marnostech/ a w mrzkostech/ w zlosti, a wssech neprawostech/ máss zaljbenj. ¶ Massli statek a dostatek/ wěcý dobrých/ nedauffeg w nich/ podwedess se syc. ¶ Gsyli w sláwě/ powaž zdráwě/ že swětská čest/ nestálá gest. Newěřiž gi nic. ¶ Massli krásu/ gest do času. Massli sýlu/ k wssemu djlu. Nebudeš mjti. ¶ Sýla padne/ těloschřadne/ čerstwost mine/ krása zhyne/ zprchne co kwjtj. ¶ Massli sstěstj/ to w nesstěstj/ a w neřesti/ s twau bolestj hned se obrátj. ¶ Nic stálého/ nic bytného/ nic sylného/ a pewného/ nelze dauffati. ¶ Gak smrt přigde/ sýla wygde/ sstěstj

mine/

mine/ radoſt zhyne/ tak muſý býti. ¶ Co máſs nynj/ wezmau ginj. Ty bez wſſeho/ zbožj tweho/ muſýſs vmřjti. ¶ Ach! gak blaudjš! gak zlé ſaudjſs! když wjc zemſké/ než nebeſké/ hledáš radoſti. ¶ Hle marný ſwět/ ſprchá co kwět/ wěčná pak geſt/ nebeſká čeſt/ tu mějg w žádoſti.

Eako: Otče náſs genž w nebi bydljſs/ na liſtu 442.

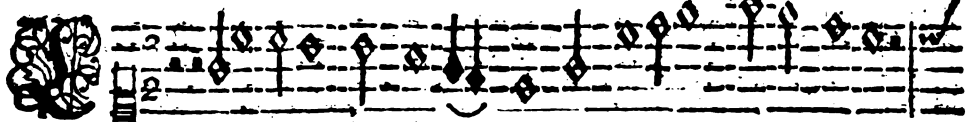

Aſky Božj geſt znamenj/ a k žiwotu předzwěděnj/

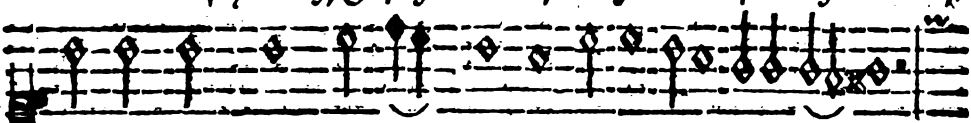

kohož Pán Bůh w ſwětě treſce/ zatratiti toho nechce/

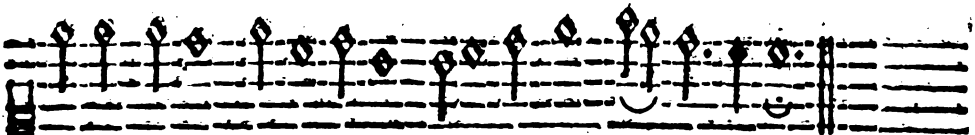

ruſſj/ trápj/ audy těla/ aby duſſe zdrawj měla.

¶ Při komž pak nemoc zůſtáwá/ Pán Bůh na něg půhon dáwá/ aby ſe z ſwěta k wygitj/ nemeſſkal rychle ſtrogiti/ a když Pán ráčj přigjti/ hotow byl mu otewřjti. ¶ Dne, hodiny newědauce/ a tjm vgiſſtěn negſauce/ kdy, gak, a na kterém mjſtě/ dlůh ſmrti zaplatj giſtě/ ſwečera čj o půlnocy/ wſſeckoť geſt to w Božj mocy. ¶ Ržeč Kryſta Pána milého/ njž napomjná každěho/ abychom hotowi byli/ že Syn člowěka w tu chwjli/ přigde než ſe nadějeme/ a nawſſtjweni budeme. ¶ Y tehdy nemoc a boleſt/ giſtý ten

posel geho gest / gimžto nabjzý k pokánj / marnostj swěta zůstánj / y k milowánj dobrého / sprawedlnosti swaté geho.

Druhý djl též gako: Otče náss genž w nebi bydljss.

Tomu chce Pán Bůh náss milý / byť geho skusseni

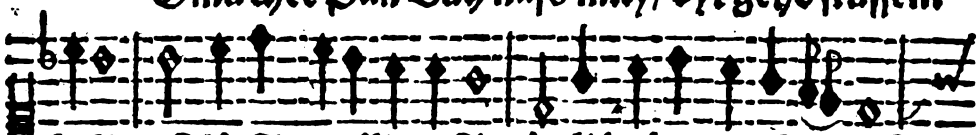

byli / w stálosti, trpěliwosti / zdali budau s ochotnostj /

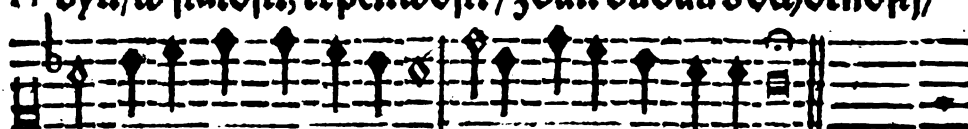

na swětě křjž, a trestánj / nesti mjle bez reptánj.

¶ Wedlé toho očisstuge / a winy lidské shlazuge / když metlu na tělo wzkládá / dussi čistau mjti žádá / a tudy gi chce pomocy / skrz těžké těla nemocy. ¶ Neb když nemoc tělo russj / gest lékařstwj platné dussi / sskodné wássně naprawuge / podnět hřjchůw vmrtwuge / summau gakž tělo vmdljwá / tak hned mysl čerstwá býwá. ¶ Cesta se swětské marnosti / zasekáwá / skrz těžkosti / nepřjtel domácý klesá / rány Božj čigjc nesa / hned se spjss duchu poddáwá / a boge westi přestáwá. ¶ Lidé také w swém trápenj spjsse k Bohu magj zřenj / neb gakž bolesti swjragj / hned k Pánu Bohu wolagj / srdečně hřjchů litugj / polepssiti se slibugj. ¶ K tomu s Aposstolem Páně / když se walj těžkost na ně / žádagj se rozlaučjti / s tělem swým, a s Krystem býti / a tak hle nemoc k mnohému / wede člowěka dobrému.

Třetj

Třetj dýl gako: Otče náss genž w nebi bydljss.

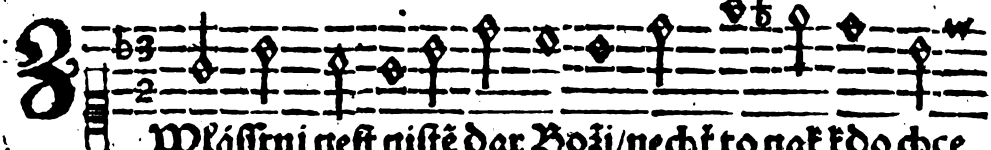

Wlásstnj gest gistě dar Božj/nechť to gak kdo chce

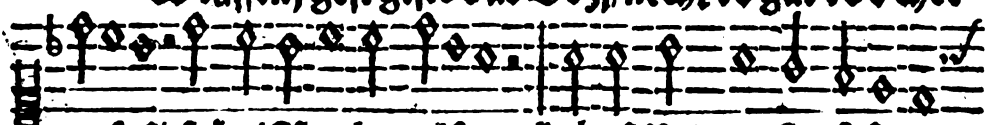

wyložj/žeť gistě toho miluge/kohož Pán tresce/suzuge/

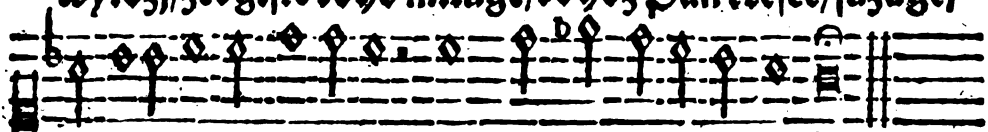

a mrská syna každého/genž k sobě přigjmá geho.

¶ Rozum kdož má, smysl zdrawý/ každý slauha Božj prawý/ swé nemocy a bolesti/ bude s potěssenjm nésti/ nebo po časném sauzenj/ mine ho wěčné trápenj. ¶ Chowáť Pán Bůh metku těžssj/ na ty kteřjž směle hřessj/ a nebýwagj sauzeni/ zde na swětě očisstěni/ strach gest wěčného trestánj/ nepředegdeli pokánj. ¶ Winssowati radssj slussj/ na těle nežli na dussi/ trestánj od Pána Boha/ za swá prowinění mnohá/ lép zde bolesti poměti/ než potom wěčně trpěti. ¶ Tělo poněwadž hřessilo/ byť ono za to odbylo/ žádegme Pána w každý čas/ zde pak, zde trescy, mrskey nás/ toliko wěčně odpustiž/ onoho trestánj sprostiž.

Čtwrtý dýl gako: Otče náss genž w nebi bydljss.

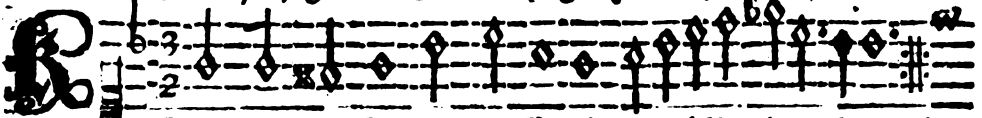

Dož bjdau bude zkussený/ trpěliwý nalezený/ Má w té swé trpěliwosti/ wsse z pauhé Božj milosti/

swau

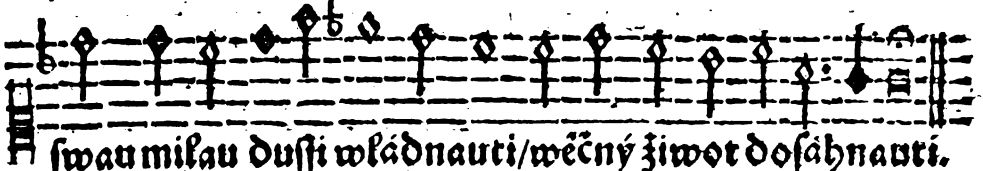

swau mikau dussi wládnauti/wěčný žiwot dosáhnauti.

¶ Neb skrz trpěliwost cesta/ gest do nebeského města/ a máme s Krystem trpěti/ chcemli s njm w nebi bydleti/ wěcý trpkých pokusyti/ potom sladkých okusyti. ¶ A protož y gá též swůg křjž/ nemoc těžkau wselikau tjž/ kterauž na audech snássjm swých/ wsse zdopusstěnj Pane twých/ snásseti chcy wždycky mile/ až do smrti mého cyle. ¶ Wssak w mteyden po téhodni/ ano také y den po dni/ že se wždy wjc k smrti bljžjm/ wěkem, starostj swau tjžjm/ pomnjm na každau hodinu/ že pobuda také minu.

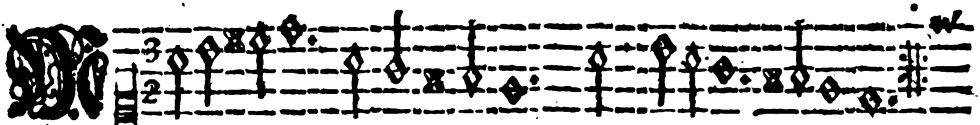

Jlugi tě/ welebjm tě/ můg přemilý Gežjssi/
Tě srdečně/ časně, wěčně, chcy milowati wždycky.

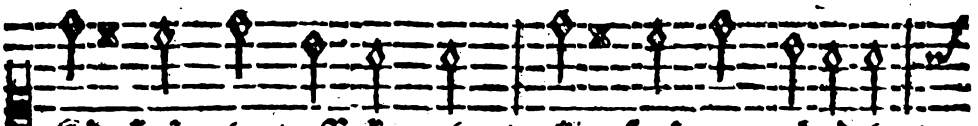

Když tě mám/ wssecko mám/ wssjm swětem pohrdám/

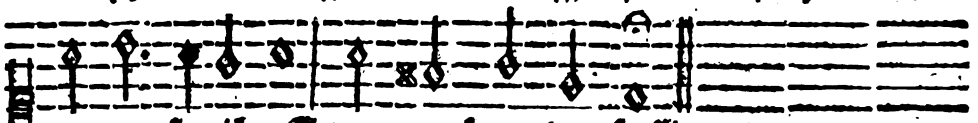

tys mně mikegssj/ tys mně wzáctněgssj.

¶ Giným přegi/ ať což chtěgj/ magjz swětských marnostj: Nezáwidjm/ když ge widjm/ w dobrém a dlauhém

sstě-

ſtěſtj. Pro ſebe/ od tebe/ žádám Bože z nebe/ ať twau miłoſt mám/ a gi zachowám. ¶ Že wſſech wěcý/ nic mjt nechcy/ krom twé ſwaté miłoſti: geſtli gi mám/ giž wſſecko mám/ y w čaſu, y w wěčnoſti. Račiž mi/ dáti gi/ ať tě wždy miługi/ časně y wěčně/ toť chcy ſrdečně. ¶ Tě ſamého/ Boha mého/ žádám wždy miłowati: Neb lepſſjho/ milegſſjho/ mé ſrdce nemůž znáti. Protož tě/ můg Kryſte/ chcy miłowat čiſtě/ nynj y wždycky/ wěky po wſſecky.

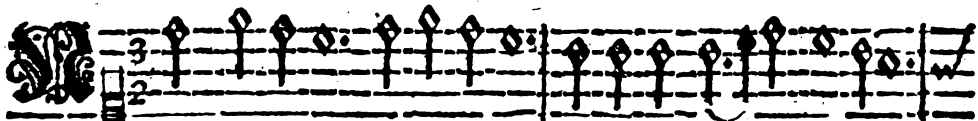

Jc ſładſſjho/ libégſſjho/ nenj nad láſku Geżjſſe/

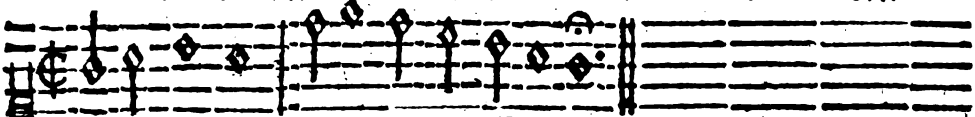

wěrná duſſe/ miłůg Pána Geżiſſe.

¶ Nic kraſſjho/ milegſſjho/ nenj nad krásu Geżjſſe: wěrná duſſe/ miłůg Pána Geżjſſe. ¶ Nic drażſſjho/ hodnégſſjho/ nenj nad miłoſt Geżiſſe/ wěrná duſſe/ miłůg Pána Geżiſſe. ¶ Nic wyſſjho/ wzáctnégſſjho/ nenj nad wzáctnoſt Geżiſſe. Wěrná duſſe/ miłůg Pána Geżjſſe. ¶ Nic lepſſjho/ ſwětégſſjho/ nenj nad ſwattoſt Geżjſſe/ wěrná duſſe/ miłůg Pána Geżiſſe.

Gako: Otče Boże ſmiłůg ſe/ na liſtu 276.

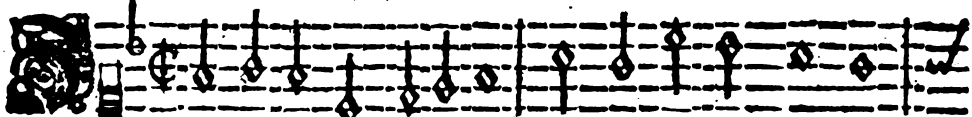

Azpjwegmež weſele/ ke cti Bohu ſwému/

kte-

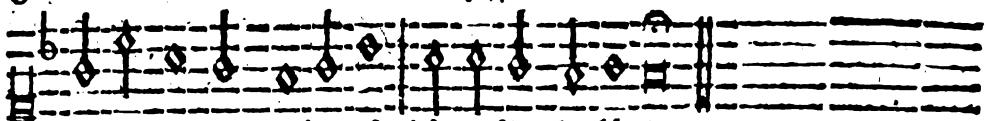

kterýž dobře včinil/ člowěku každému.

¶ Wytrh z mocy ďábelské/ zbawil muky wěčné/ skrze smrt swého Syna/ Gezu Krysta Pána. ℟ Krystus Syn geho milý/ gsa od Otce poslán/ wůli Otce milého/ lidem oznamowal/ ¶ Aby w něho wěřili/ při něm stáli byli/ a potom skrze něho/ žiwot wěčný měli. ¶ Mnohým gest dobře činil/ chodě w tomto swětě/ snássel neřesti mnohé/ wsse člowěče pro tě. ¶ Vpadls w hřjchy mnohé/ a w hněw Bohu swému/ welké wěcy činjss/ hřesse proti němu ℟ Odssels od přikázanj/ chodils po swé wůli/ pamatůg na dussi swau/ a čiň Božj wůli. ¶ Giž gest na welkém času/ nám se polepssiti/ gistě že kunsstu nenj/ nechceme wěřiti: ℟ Neb gest na nás Pán Bůh náss/ swau metlu přichystal/ pro nasse neprawosti/ aby nás potrestal.

Druhý djl tauž notau/ neb gak notowáno.

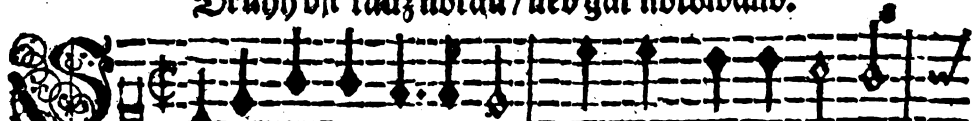

Pokorau se vtecme/ k Pánu Bohu swému/

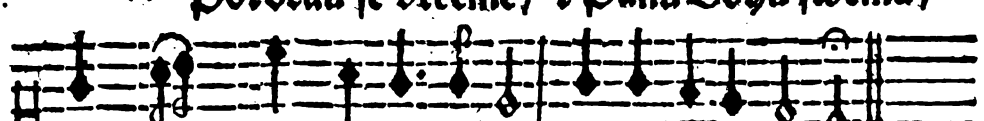

we wssech swých nedostatcých/ poručme se gemu.

¶ A srdcý vpřjmnými/ y ponjženými/ řkauc; Smilůg se nad námi/ Pane, nad hřjssnými/ ¶ Rač nám času popřjti/ hřjssným ku pokánj/ tys náss Pán Bůh gediný/ w smilowánj

wánj hogný. ¶ Ať bychom žiwi gſauce/ pokánj činili/ zanechagjce hřjchů/ zlé w dobré ſměnili: ¶ Neb nás tento bjdný ſwět/ podwodně oklamal/ wſſj neřesti, a bjdě/ y žalosti poddal. ¶ Gemu ſlaužjc žádného/ wžitku nemáme. Přigmiž nás na ſwau miłost/ pokorně žádáme. ¶ Učiň pro zaſlauženj Kryſta Syna ſwého/ odpuſť hřjchy, přigmi nás/ do Králowſtwj ſwého. ℣ Tu kdež geſt radoſt wěčná/ přjbytek bezpečný/ buď tobě chwála y čeſt/ ó Bože náſs wěčný! Amen.

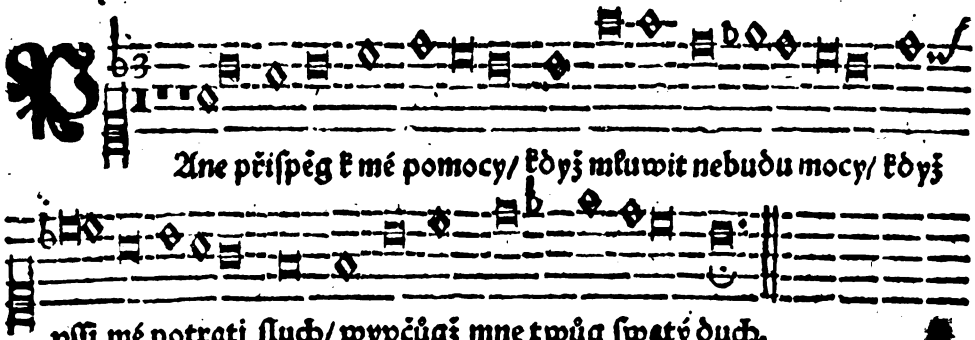

¶ Pane buď potěſſenj mé/ když mi ſtrhne ſmrt ſrdce mé/ když ſe zpuká zrak mých očj/ deyž ať duch můg ctně wykročj. ℣ Poraučjmť duſſi mau Pane/ ať ſe w ruce twé doſtane/ obrať ke mně obličeg ſwůg/ ať gſem geden z wolených twůg. ¶ Pro twé hořké wmučenj/ odpuſť mi mé prowiněnj/ neb ďábel mne winj z něho/ wytrhniž mne z hrdla geho. ¶ Klož we mně ſpaſytedlnau řeč/ tjm Lékařſtwjm ſám mne wleč/ deyž ať gſem ſwědomjm ſwým giſt/ že gſem odewſſech hřjchůw čiſt. ℣ O wěčný Bože twá miłoſt/ deyž mi w křjži trpěliwoſt/ nechť wmru pokogně, tjſſe/ w záſluhách Pána Gežjſſe. ℣ Ačť wmru wſſak wmru w tobě/ neb wjm

že gsy spůsobil mně / žiwot wěčný skrze smrt swau / wykaupils mne krwj drahau. ¶ Sprostiž mne muk sám pro sebe / wwed dussi mau do nebe / s Angely twými konečně / ať tě ctjm a chwáljm wěčně. ¶ W bjdě, w nauzy, w pokussenj / to bylo mé potěssenj / když sem řek: žiw gest konečně / ten genž wykaupil mne wěčně. ¶ Ten w němž gsem dauffal každy čas / obleče mne w mau kůži zas / když přigde ten poslednj den / z prachu země gá wstanu wen. ¶ A vhljdám w tomto těle / Boha mého Spasytele / spatřjm gey wlastnjm okem swým / tak se stane, to řjcy sjmjm. ¶ Kryštus gest to potěssenj / žiwot, prawda y wzkřjssenj / kdož w něg wěřj, s nim činj diw / by pak vmřel, wždy bude žiw. ¶ Kdož pak žiw gest a wěřj w něg / smrt na wěky nepotká geg / to konečně wsse prawda gest / nenj w tom podwod, žádna lest. ¶ K němu slawně se chystegme / swadebnj raucho oblečme / genž gest žiwot, prawda čistá / a do nebe cesta gistá. ¶ Do něhož nás wssecki wésti / rač Králi wěčné slawnosti / abychom s Kržissi nebeskau / wždy chwálili milost Božskau. ¶ Kryste pro twé vmučenj / deg nám hřjchů odpusstěnj / ať nás nezže wěčný plamen / vchowegž nás Kryste / Am.

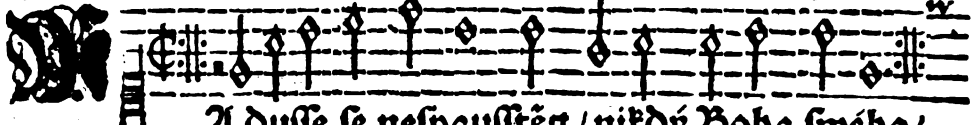

A dusse se nespaussteg / nikdy Boha swého /
Neb on též neopustj / mne času žádného:

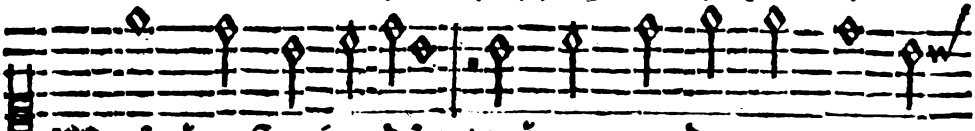

W němť gest má naděge / onť mne we dne y w nocy /

opa-

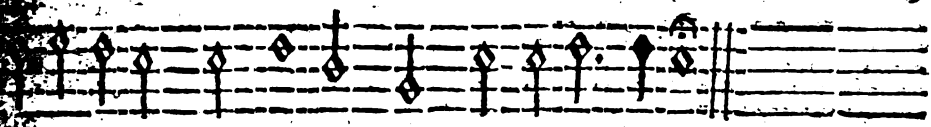

opatruge swau mocý / když mi se zlé děge.

¶ Nýbrž bych mohl gjti / po cestách vpřjmých. A sskodně
[illegible]lauditi / w temnostech omylných. R° / Swětlo slowa
[illegible]ho / předemnau oswěcuge / a mne wždy ochraňuge / před
[illegible]ábla zlého. ℟ Byť mne pak opustili / gak se w swětě
[illegible]: mogj přátelé milj / když mi sám Bůh přege. R° / Rych-
[illegible]wau milosti / on zbawě wsseho zlého / dussi, tělu sskod-
[illegible]o / přiwede k radosti. ¶ Gemuť gá se oddáwám / w
[illegible] též y w psotě: Geho wždycky zůstáwám / w smrti y
[illegible]wotě. R° / Wjm, že neopustj / dauffagjcýho w sebe /
[illegible]dá pomoc z nebe / když tě zlost opustj. ¶ Onť sobě ne-
[illegible]uge / nic pádu nasseho: Neb welmi nás miluge / tak že
[illegible]na swého. R° / Dal nám na spasenj / abychom w něg
[illegible]li / a wěčně žiwi byli / gsauc pekla zbaweni. ¶ Pro ně-
[illegible] nám wssem dáwá / zač ho gen žádáme: Když potřeba
[illegible]stáwá / giž pohodlj máme. R° / Tělu také dussi / protož
[illegible]slussnau chwálu / za lásku dokonalau / wzdáwati mu slu-
[illegible]. ¶ Srdcem tehdy děkugeme / Stwořiteli swému: a
[illegible]wděčnost prokazůgme / každau chwjli gemu. R° / Sstiast-
[illegible]nát gest hodina / w kterau člowěk s wděčnostj / a srdečnau
[illegible]alostj / na Boha wzpomjná. ℟ Giný pak čas mařjme / y
[illegible]wá léta mnohá: cožkoli w nich činjme / nemysljc na Bo-
[illegible]. R° / Kdo se ho zde bogj / a wěrně gemu slaužj / ten k ži-
[illegible]otu wěčnému / pomalu se strogj. ¶ Neb tento swět po-
[illegible]ne / y marnostj geho: Gako woda vplyne / wsse což w

něm slawného. R°/ Ale my z hrobůw wen/ by pak hlubocý byli/ poležjce w nich chwjli/ wstanem zas w saudný den. ¶ Tuť tělo oslawné/ s dussi swau se spogj: a půgde obnowené/ a slawené/ w pokogi: R°/ Do Ráge wěčného/ kdež budem kralowati/ Bohu chwálu wzdáwati/ wsse z milosti geho. ¶ Tak Bůh Otec vložil/ wssech wěcý Stwořitel: swůg žiwot wynaložil/ proto můg Spasytel: R°/ Bych měl s nim swau schranu/ Duch swatý to ztwrzuge/ w srdcy mém oswědčuge/ že se tam dostanu. ¶ Protož wesele čekám/ poslednj hodiny: smrti se nic nelekám/ neb wjm, že mé winy: R°/ Smeywá žiwý pramen/ na křjži se preysticý/ mně žiwot dáwagjcý/ přigď Kryste/ přigď/ Amen.

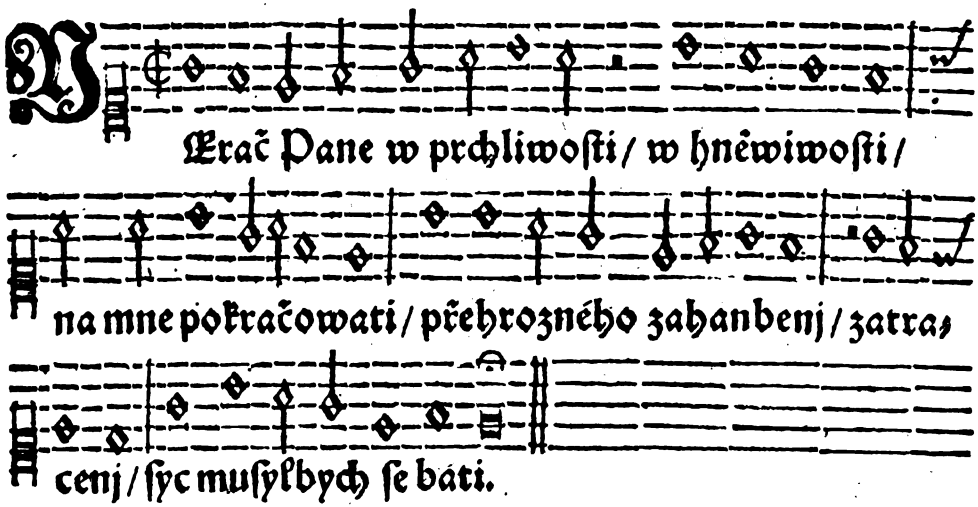
Wrač Pane w prchliwosti/ w hněwiwosti/
na mne pokračowati/ přehrozného zahanbenj/ zatra-
cenj/ syc musyl bych se báti.

¶ Cžitedlný gsem giž obého/ z luku twého/ prostřelen gsa bolestně: od twé wssemohaucý ruky/ w těžké muky sewřjn gsem přežalostně. ¶ Pro twého hněwu těžkosti/ nic w celosti/ w těle mém nezůstáwá: mým kostem dlé hřjcha

mého/

ho/nižádného/spokogenj neſtáwá. ¶ Hrozně bjd mých ...ſſjrenj/ w nich zawřenj/ že hodné geſt vznáwám: ale ...ſſak k neſſenj toho/ gha těžkého/ ſýly od ſebe nemám. ¶ ...áwy mé hnjſu a ſmradu/ čerwům wnadu/ z ſebe preyſſtj ...e množſtwj: tak mi ſe hodně ſměñuge/ nahražuge/ nè... ...gſſj mé bláznowſtwj. ¶ Skljčené mám giž ſwé audy/ ...ecky wſſudy/ muohau přiliſs bjdnoſti: Pročež zármut... ...těžkého/ dne každého/ okauſſjm nazbyt doſti. ¶ Oheň ...leſtj vkrutných/ moc ledwj mých/ přiwed wſſecku k ze... ...lenj: Cýtjmť to že giž zdrawého/ nižádného/ audu w ...e mém nenj. ¶ Bjdau wſſecken ſem zmučený/ a potře... ...ž ſe nemohu hnauti: tak že y řwu pro auzkoſti, a bo... ...eſti/ gjmiž ſe ſrdce rmautj. ¶ Ač mug Pane w tom wždy ...uffám/ čehož žádám/ že to máſs w ſwé známoſti: A že ...ſſecka má wzdychánj, naříkánj/ gſau w twé powědomo... ...ſti. ¶ Diwná wſſak pochybowánj/ kolotánj/ ſrdce mé za... ...hwacugj: y oči takých těžkoſtech, a boleſtech/ ſwětloſt ...wau potracugj. ¶ Neb y ti s nimiž gſem láſkau, ſňat přá... ...elſkau/ mne w bjdách opuſtili: pyſſně ſobě mne oſſkliwjc, ...mne ſe ſſtjtjc/ wſſickni zpět odſtaupili. ¶ Nad to negedni ...chytroſti, tagnau zloſti/ k záhubě mne hledagj: y ginj ...genž k mému zlému/ wſſem zgewnému/ ſe weſpolek ſmkau... ...wagj. ¶ Ach což ſobě mám počjti: muſým býti/ gako ſmy... ...ſlíw zbawený: Gako ten genž geſt k ſlyſſenj/ y k mluwenj/ ...naproſto neſpůſobný. ¶ Tak gá na gich putowánj/ vtr... ...ánj přiliſs ſe neohlédám: gako obyčeg hluchého/ a ně... ...ného/ na nic neodpowjdám. ¶ Neboť na twá ſmiłowá... ...ſpomáhánj/ Pane můg očekáwám: Ty ſám že mi ſe o,

hlá,

hlásýſs, mocně ſpaſýſs/ giſtau tu naděgi mám. ¶ Gen ať ſe zemne złoſtnjcy/ protiwnjcy/ mezy tjm neradugj: A ſwému mně ſe poſmjwánj, mnau zmjtánj/ ať přjčiny nemagj. ¶ Ponéwadž žiwota ſwého/ ſyc bez toho/ widjm bljzké ſkončenj: Když necýtjm ták vkrutných/ boleſtj ſwých/ žádného polehčenj. ¶ Známť ſe k tomu/ že pro złoſti, ſwé hřjſſnoſti/ hodně wſſecko to ſnáſſjm: w tom wſſak wždy ſwé nehodnoſti/ hubenoſti/ přeteſkliwě ſe ſtraſſjm. ℣ Když y nepřátelé mogj/ pewně ſtogj/ wſſeligak ſe ſýljce/ zwłaſſť pak ti kteřjž ze złoſti/ nenáwiſtj/ hořj ke mne neywjce. ¶ Złým za dobré mi ſměňugjc/ nahražugjc/ złé wſſe na mně ſwaługj: Proto, že ſtřeha ſe złoſti/ bezbožnoſti/ dobrého náſledugi. ℣ Pane ták opuſſtěného/ ſſauženého/ nerač mne opauſſtěti: odemně ſwau přitomnoſtj/ a miłoſtj/ nechtěg pryč odcházeti. ℣ Nýbrž k ſpomoženj mému/ přewzáctnému/ neprodléweg přigjti: tys mé Pane ſpaſenj ſám/ dobře to znám/ ó deyž mi ho vžjti!

Gako: Wſſickni lidé/ kteřjž ſpite/ na liſtu 802.

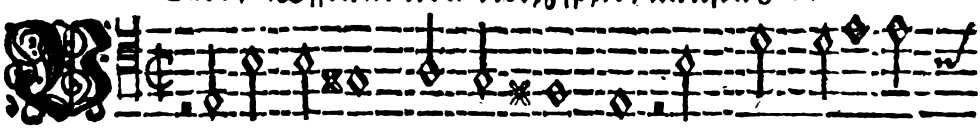

Kłyſs Pane modlitbu mau/ patř na myſl po-

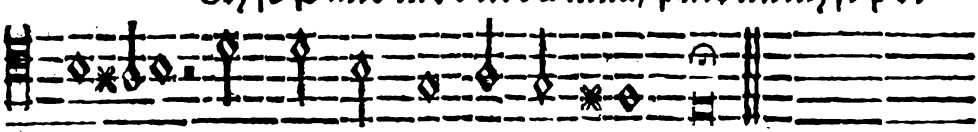

njženau/ ſkrz prawdu a ſprawedlnoſt twau.

¶ Proti tobě welmi těžce/ zhřeſtiła w těle má duſſe/ bez twé pomocy zahyne. ¶ Zkázy mé žádá nepřjtel/ by duſſi

mau

[illegible] w pekło pozřeł / Bože buď můg obranitel. ¶ Ne-
[illegible]cházegž w saud s služebnjkem / wssak budessli žalobnj-
[illegible] / aby swjtězyl kdo gest ten? ¶ Mysli mé pozdwjh
[illegible] k tobě / ať bych nezauffal při sobě / pomocy žádám od
[illegible]ebe. ¶ Pamatůgž ná stwořenj swé / djlo přemocné ruky
[illegible]wé / odpusť mi Pane hřjchy mé. ¶ Pozdwihám rukau
[illegible] k nebi / dusse žjžniwá na zemi / milost swau deyž mi
[illegible]zwlásstnj. ¶ Pospěss Pane, pozdwihni mne / nebo duch
[illegible] hyne we mně / po smrti kdo pozná tebe? ¶ Vkaž mi
[illegible]otiwost twau / zprawůg kroky y cestu mau / tě myslj
[illegible]osým skraussenau.

Druhý djl též gako: Wssickni lidé / kteřjž spjte.

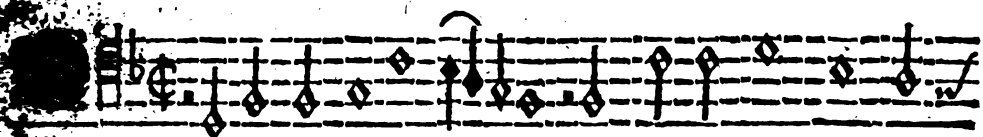

Tče náss milý nebeský / pro gméno twé na nás

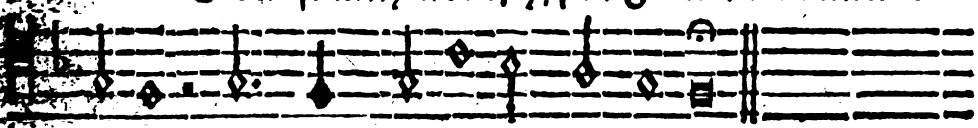

wždycky / wzhledni z nesmjrné swé lásky.

¶ Nebs nás tak welmi milowal / že gsy Syna na swět
wydal / aby nám žiwot wěčný dal. ¶ Vslyss modlenj
nábožná / pro zásluhy Krysta Pána / přigmiž nás w swá by-
dla Rágská. ¶ Tam tě s Angely swatými / y s wywole-
nými twými / radostně tě chwáljcými / ¶ Žádáme wě-
čně chwáliti / milowati / welebiti. Rač nás mezy ně při-
[illegible]ti.

W Poſtĕ gako: Kryſtus přjkład pokory.

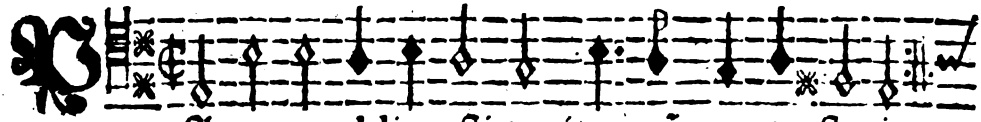

Ane w prchliwoſti twé/ nerač mne treſtati/
Ani w rozhněwánj twém/ nerač mne káráti:

Ale ſmilůg ſe Pane/neb ſau zarmaucené/koſti mé od trá-

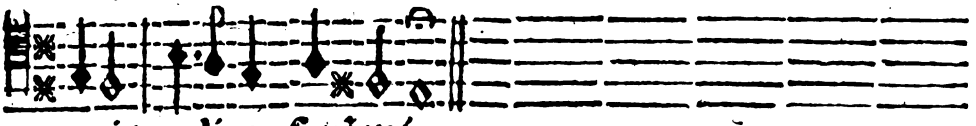

penj/ welice oſauzené.

¶ Duſſe má zarmaucená/ geſt welmi welice/ :/: Ale ty Pane Bože/ dokudž neohledneſs ſe/ obrať ſe a wyſwobod/ duſſi zarmaucenau/ pro miłoſrdenſtwj ſwé/ ſpaſena včiň mne: ¶ Neb nenj w ſmrti žádný/kdožby pomněł na tě/ :/: W pekle pak který bude/ wyznáwati tebe? Ale my genž žiwi gſme/ chwáliti tě budem/ poſawád až na wěky/ neb gſy toho hoden. ¶ Pracował ſem w pláči mém/ każdý den truchliwě/ :/: Smáčegjc ſlzy ſwými/ łoże mé płačtiwě. Zpjwánj mé radoſtné/ obrátjm w ſwjlenj/ až přiſpěge miłoſt twá/ mně ku potěſſenj. ¶ Oko mé zarmaucené/ od prchliwoſti twé/ :/: Staral ſem ſe náramně/pro nepřátely mé: kteřj proti mně ſtáli/ zlého winſſowali/ a mého zarmaucenj/ potěſſenj brali. ¶ Odegděteż odemně/ wſſickni nepřátelé/ :/: Genž činjte neprawoſt/ wždycky każdé chwjle: Neb vſłyſſeł Pán Bůh můg/ hłas ſwjlenj mého/

vſłyſ-

vſlyſſeł Pán prosbu mau / z trůnu nebeſkého. ¶ Zaſtyďte ſe, zaſtyďte / budteż zahanbeni / :/: Wy wſickni nepřátelé / protiwnjcy mogj: Obraťte ſe ochotně / zaſtyďte ſe rychle / neb Obrance nebeſký / přiſſeł k pomocy mé.

Gako: Otče Bože wſſemohaucý. Nebo: Wſſickni lidé / kteřiż ſpyte.

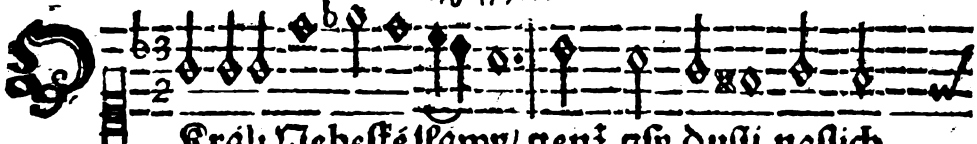

Králi Nebeſké ſławy / genż gſy duſſj naſſich

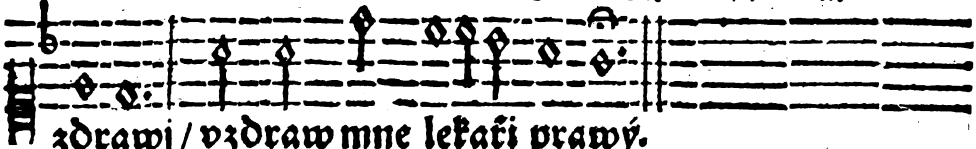

zdrawj / vzdraw mne lekaři prawý.

¶ Rozpomeň ſe mé ſpaſenj / nedeg přigjt k zatracenj / poněwadż gſem twé ſtwořenj. ¶ Pro mnes ráčił pracowati / dał ſe křiżi přikowati / nerač Pane zlehčowati. ¶ Kryſte ſaudce ſprawedliwý / odpuſť mi mé prowinění / než bude počtu kładenj. ¶ Lkám gſa winen z ſrdce ſwého / a hrozným ſe ſaudu twého / nezamjteg ſtljčeného. ¶ Genżs Magdalénu rozhřeſſił / kotras na křiżi potěſſił / mne tudy naděgi zlepſſił. ¶ Rač mé modlitby přigjti / ſemnau mile nałożiti / bych mohł pokut vgjti. ¶ Poſtawiż mne mezy ſwými owčičkami ljbezným / a ne kozły ſmrdutými: ¶ Kdyż zapudjſs zkořečené / a do ohně odſauzené / připog mne mezy zwolené. ¶ Abych s nimi w té radoſti / prozpěwował na wěčnoſti; ſwatý Pán Bůh na wýſoſti.

Gako: Chwaliż Pána giż nynj Duſſe má. na liſtu 807.

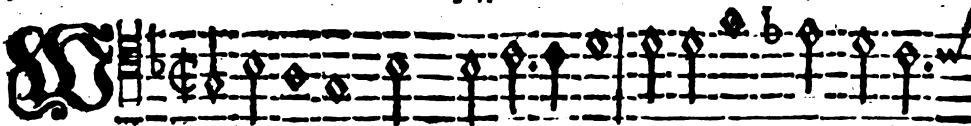

Ječný Bože můg stwořiteli/ a přesstědrý dáři-

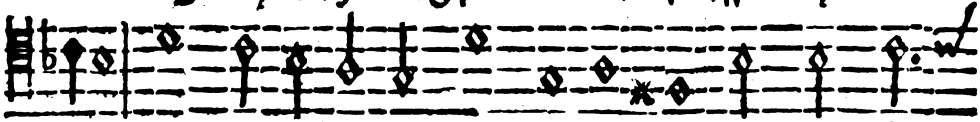

teli/ wssech wěcý kteréž mám/ vznáwám/ že z twé sstě-

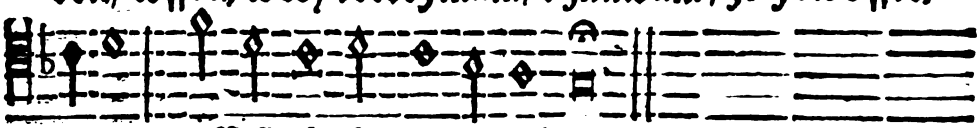

droty/ wssecko dobré pocházý nám.

¶ Gsyť zagistě dobrota wěčná/ wsseho miłowánj hodná/ gegjž potěssenj/ gest dobře činiti wssemu/ ač nehodnému stwořenj. ¶ Než kterak se za dobrodinj/ kteraž mi twá miłost činj/ tobě odsłuhugj? Ach! začasté hněwám tebe/ čehož giž hrubě litugi. ¶ O by se nic nebyło stało co by tebe rozhněwało/ Bože neymilegssj! Giž nadewssecky zlé wěcy/ hřjch gest mi neyosskliwěgssj. ¶ Litugi wssech swých neprawosti/ budauť mi wždy w osskliwosti/ ne pro strach trestánj: ale že se ti neljbj/ Bože hodný miłowánj. ¶ Byť žádného pekła nebyło/ byť pak se w nic obrátiło/ to překrásné nebe/ předce chcy hřjchů želeti/ proto že miługi tebe. ¶ Wjmť zagistě že wzáctněgssjho/ ani łásky hodněgssjho/ nad tebe nic nenj: a proto tebe miługi/ nad wssecko wssudy stwořenj. ¶ A tak tě chcy wždy miłowati/ přikázanj twá konati/ činiti pokánj: pokussenjm odpjrati/ s twau pomocý do skonánj. ¶ Protiwn kům mým pro twé gméno/ budiž wssecko odpusstěno/ w čemž mi vbljžili: gen

ty

ty mně také mé winy / odpusť můg Bože přemilý. ¶ Komu pak mnau křiwda se stala / buď weliká nebo malá / chcy podlé možnosti / giným wssecko nahraditi / a včiniti zadosti. ¶ Odpusť hřjchy mně y gim Pane / ať se nám wssem milost stane / pro twa smilowánj / a pro milého Gežjsse / Syna twého drahé rány.

Gako: Každého dne chwály hodné.

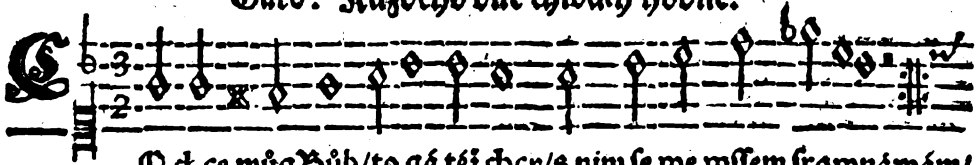

O ch ce můg Bůh / to gá též chcy / s nim se we wssem srownáwám / Swau wůli / y wssecky wěcy / geho wůli poddáwám.

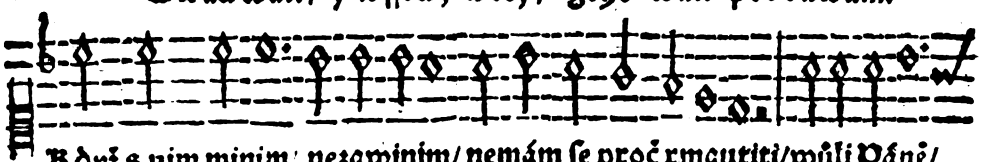

Když s nim minjm nezawinjm / nemám se proč rmautiti / wůli Páně /

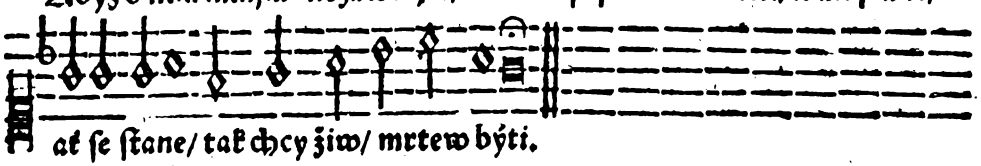

ať se stane / tak chcy žiw / mrtew býti.

¶ Co sobě Bůh oblibuge / to se mně také ljbj / k tomu mé srdce swoluge / wjm že w ničemž nechybj: Žádná radost / žádná žalost / s Bohem mne nerozwede / potupa, čest / ďábelská lest / z té wůle mne neswede. ¶ Wůlj Božj gá se řidjm / co chce Bůh, chcy činiti / neylepssj wěc w swětě widjm / Bohu poddanu býti: we dne, w nocy / zdráw, w nemocy / wůli Božj wykonám / w dobrém sstěstj / y nesstěstj / w tom setrwám až skonám. ¶ Nechť gak chce semnau zacházý / gsem wždy po wůli geho / nechť mnau gak chce kam chce házý /

gſem co mič w rukau geho: Božj wůle/ geſt má wůle/ Bůh mne wodj na njti/ proti Bohu/ nic nemohu/ ani nechcy činiti. ¶ Z Božj ruky rád přigjmám/ zdrawj, nemoc, žalosti/ dobré, zlé, nic newynjmám/ buď po geho libosti: když ſlahodj/ když vhodj/ geſt hoden cti a ſláwy: když mne ſſwjhá/ tu wyſtřjhá/ gako Otec laſkawý.

Druhý djl tauž notau/ neb gak notowáno.

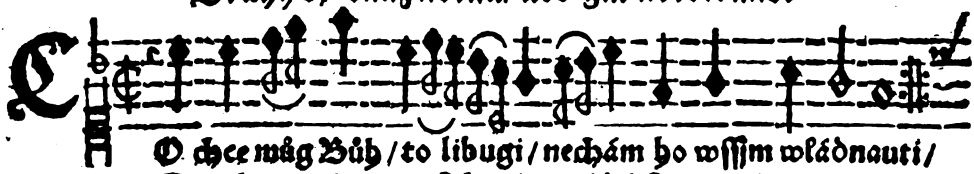

O chce mág Bůh/ to libugi/ nechám ho wſſim wládnauti/
S geho rozkazem ſlibugi/ nikdý ſe ne mi nauti:

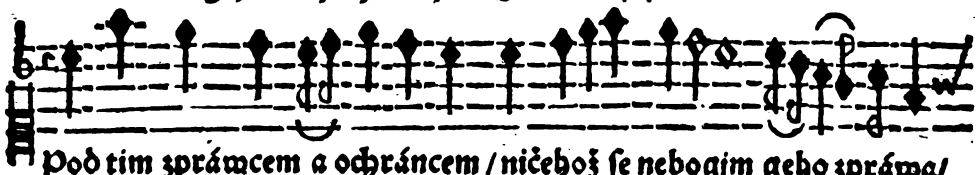

Pod tim zpráwcem a ochráncem/ ničehož ſe nebogjm geho zpráwa/

mne zaſtáwá/ wždycky ſſtiaſtně obſtogjm.

¶ Co chce mág Bůh, to chcy ſtále/ pro nic nechcy reptati/ buď na mnoze, neb na mále/ cokoliw ráčil dáti/ ať wezme zas/ w který chce čas/ djm: Co dał, ráčil wzýti/ buď chwáleno geho gméno/ chceli, může wrátiti. ¶ Co chce mág Bůh, ať ſe ſtane/ buď draſlawé, neb hladké/ z twé ruky přigjmám Pane/ wěcy hořké y ſladké: Zde mne mrſkeg/ pro hřjch mrſkeg/ mág nebeſký Tatičku/ ſſwjheg časně/ odpuſť wěčně/ zde ljbám twau metličku. ¶ Za to tě toliko

žádám / popřeg mi twé milosti / w tobě swau naděgi skládám / vděl trpěliwosti: s twau pomocy / ne swau mocý / protiwenstwj přemohu / skrze tebe / ne skrz sebe / wssecko dowesti mohu. ¶ Chcessli Bože, abych stonal / rád chcy nemocen býti: chcessli, abych brzo skonal rád chcy brzo vmřjti: y stonánjm y skonánjm / chcy twau wůli plniti / potom wěčně / a srdečně: Staň se wůle twá! znjti.

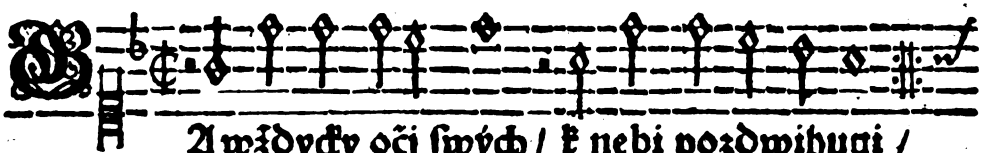

A wždycky očj swých / k nebi pozdwihugi /
Že mi přigde pomoc / mám gistau naděgi /

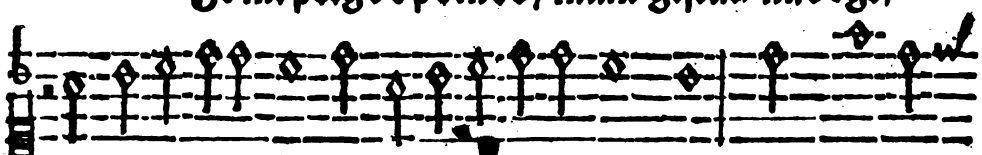

od nebeského Otce / nebe y země Tworce / před pádem

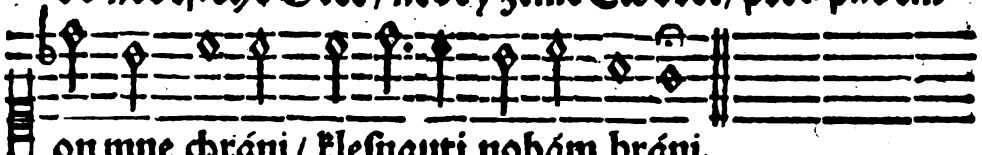

on mne chránj / klesnauti nohám bránj.

¶ Neb nikdý nezdřjmá / ani spj strážce můg / těss se w něm dusse má / zlého se nestrachůg / Hospodin gest můg strážce / bezpéčné zastjněnj / nevsskodj blesk slunce / ani w nocy měsýce. ¶ Ač gsem w pokussenj / w těžkém zarmaucenj / kteréž na mne přisslo / pro mé prohřessenj / wssak gá to mjle snássjm / a Bohu se poraučjm / onť mne pádu sskodného / chránj času každého. ¶ Pán Bůh ostřjheg nás / odewsseho zlého, ostřjheg dusse mé / od pádu sskodného / rač

můg

můg krok ſprawowati / a práce mé žehnati / rač nám býti přjtomen / na wěky wěkůw / Amen.

Gako: Otče náſs / genž w nebi bydljſs.

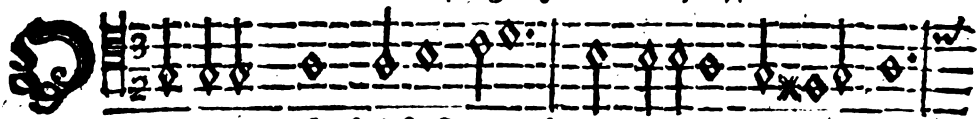

Bože můg! ó láſko má! tys gediná naděge má /

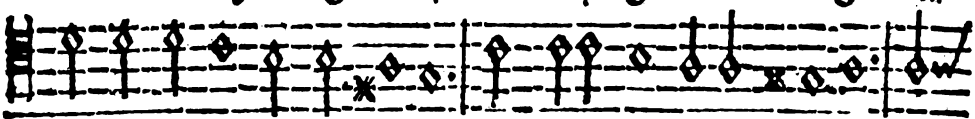

tys mého ſrdce kochánj: nad tebe nic kráſnégſſjho / nic

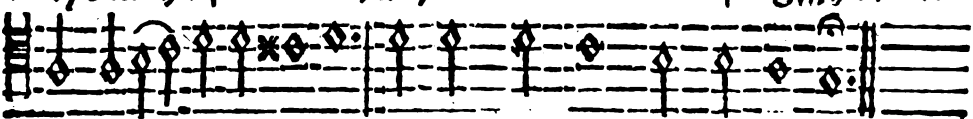

mi nenj milegſſjho / w tobě ſkládám ſwé dauffánj.

¶ Gak v ſlepice kuřátko / gak v matičky děťátko / ſwé wyhledáwá obrany. R° / Tak gá ſe vtjkám k tobě / autočiſſtě hledám ſobě / v twých ſmilowánj brány. ¶ Nechť gſem w moři wſſech auzkoſti / w bjdě, nauzy, y žaloſti / Boha mého ſe neſpuſtjm. R° / Přiwalte ſe na mne wlny wſſelikých zlých přjhod plný / od naděge nevpuſtjm. ¶ Prudcý wětrowé neſſtěſtj / zaneſauli mne w boleſti / na hory puſté a ſkály. R° / Na twrdých ſkálách y pauſſtj / žádného Bůh neopauſſtj / kdo má při něm ſrdce ſtálý. ¶ Byť pak zámorſkých kraginách / neb w gakýchkoli končinách / bylo někdy mé bydlenj. R° / Y za mořem Boha mého / naleznu miloſtdného / on geſt mé giſté ſpaſenj. ¶ Opuſtjlit mne přátelé / gak na duſſi tak na těle / poſtaweného w žaloſti. R° / Gedinký mně bude přjtel / můg milý Bůh, můg Spaſytel / on mne odewſſeho

zpro-

zprostj. ¶ O Bože mé potěssenj! mé autočisstě w sauženj/ rač mne sám opatrowati. R°/ Po moři swětstých auzkosti/ rač wětřičkem twé milosti/ lod mau na Ragstý břeh hnáti.

Gako: Swatá Trogice Boże. Neb: Má dusse se nezpaussteg.

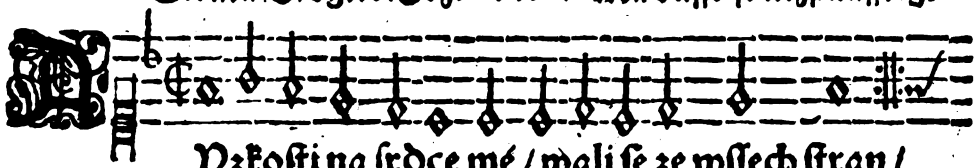

Vzkosti na srdce mé / walj se ze wssech stran / Wssak naděge má gestit / a bude Krystus Pán /

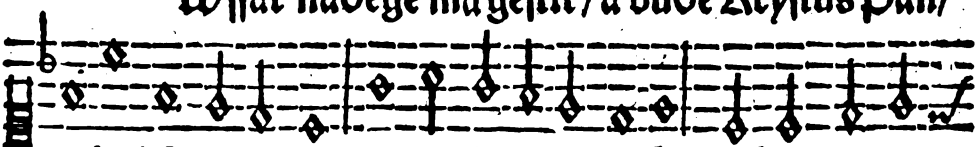

gehoť se nespustjm / až do skonánj swého / neb od něho

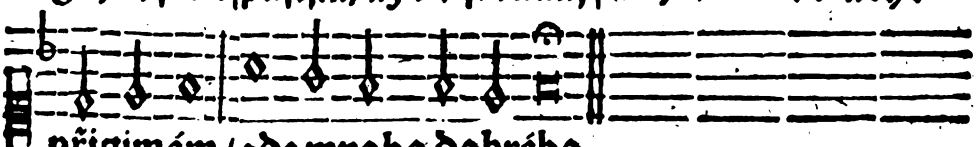

přigjmám / zde mnoho dobrého.

Dauffeg w Pána dusse má / w každičkau hodinu / wssecko swé předsewzetj / poruč Hospodinu. R°/ On cestu twau zprawj / gakžkoliwěk sám ráčj. Srdce mé w přikázanjch / twých Pane ať kráčj. ¶ Gáť se tobě poraučjm / můg láskawý Pane / gakžkoli ráčiss chtjti / semnau ať se stane: R°/ We wssemť ga wůli swau / wůli twé wždy poddáwám / bych w milosti twé živ byl / toho sobě žádám. Cokoliw mi se stane / z dopusstěnj twého / křiwdať mi se nestane / aniž mne co zlého. R°/ Bude sslužowati / dél nežli do wůle twé. Když se tobě ljbiti / budu, minet mne zlé. ¶ Byť pak y do

sko-

skonánj/ zde mého žiwota/ srdce mé ssužowala/ ta neb giná psota: R°/ W tom sobě nestesknu/ s pomocy twau ó Pane/ neb za časné zármutky/ dáss weselj wěčné. ¶ Z radosti do radosti/ nelze gest přigjti/ časného y wěčného/ weselj vžiti: R°/ Musý se rmautiti/ pro Pána Krysta gméno/ ten kdo chce požjwati/ weselj wěčného. ¶ Ty sám Pane vtěssjss srdce mého žalost/ když dáss swědomj mému/ twau duchownj radost: R°/ Tehdáž se potěssj/ duch těžce zarmaucený/ we dne y také w nocy/ k tobě obrácený. ¶ Bez tebeť gá s nic býti/ Pane můg nemohu/ wssak s pomocy twau swatau/ w skutku to dowedu: R°/ Diabla, swět přemohu/ y to swé wlastnj tělo/ neboť tebe Pána mám/ obrancy sylného. ¶ Byť byla bjda, anzkost žiwota ztracenj, když w swědomj dáss radost/ ničehož žel nenj: R°/ Kterak chcess dogjti/ ku koruně přigjti/ gestli nebudess prwé/ wěrně bogowati? ¶ Nestratjmli žiwota zde w swětě časného/ nebudu mocy mjti/ žiwota wěčného! R°/ Ten ač gest mi sljben/ prw wssak mi nebude dán/ leč ho w bogi zaslaužjm/ tak prawj Krystus Pán. ¶ W toběť samém Bože můg/ gest celá radost má/ wssechno giné w tom swětě/ stjn mi se býti zdá: R°/ Zdegssj potěssenj/ mne přiwáděgj w tesknost/ slowa twá těssitedlná/ přiwodj mně radost/ Amen.

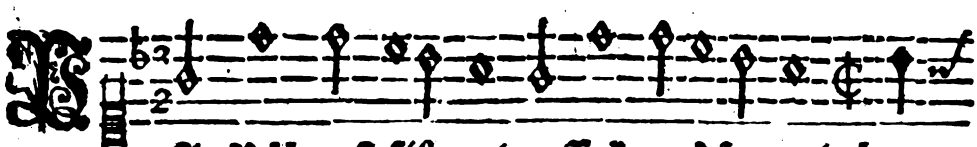

PAn Bůh gest sýla má/ wssecka naděge má: bez-

pečně

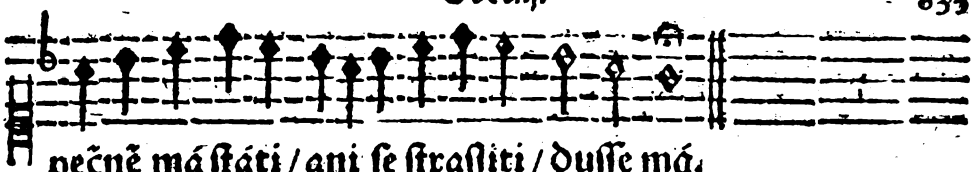

pečně má ſtáti / ani ſe ſtraſſiti / duſſe má.

¶ Nepřátelé mogi / zkazytiť mne chtěgj / pomoz mi můg Bože / tak padnau zagiſtě / w tom bogj. ℟ Byť wogſko powſtalo / a proti mně ſtálo / nebogjmť ſe toho / byť gich bylo mnoho / neb málo. ℟ Gedné wěcy žádam / a w tě wždycky dauffám / abych w domu Páně / přebýwal w ochraně wěčné tam. ¶ Powýſſiſs hlawy mé / nad nepřátely mé / genž mne ſſužowali / bez winy trápili / bezbožně. ¶ Wyuč mne twé prawdě / ať chodjm wpřjmně / wyhledáwám tebe / ráď tě mám při sobě můg Bože. ¶ Twáři twé předemnau / neſkrýweg, buď ſemnau / tys mé potěſſenj / a wyſwobozenj / můg Bože. ¶ Otec také Matka / y rodina wſſecka / opuſtili ſau mne / toliko buď při mně, twá láſka. ℟ Kdybych w tě nedauffal gizbych byl neoſtál / neb ne bez ljtoſti / ďábel ſwau wſſj zloſti / ſſužowal. ℟ Očekáwegž kažďý / od Boha obrany / poſylnjť kažďého / ſrdce ſſauženého / geſt wěrný. ¶ Nedegž nás trápiti / wjc než můžem ſneſti / po prácy, těžkoſti / přiweď do radoſti / z miloſti.

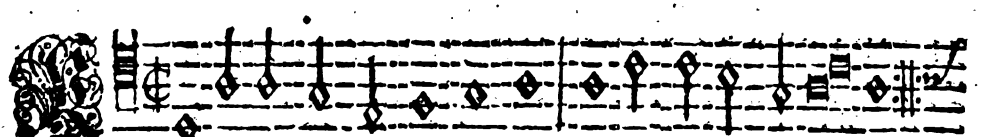

Dož ochrany neywyšſſjho / w ſkreyſſi geho vžjwá /
Ten w ſtjnu wſſemohaucýho / bezpečně odpočjwá:

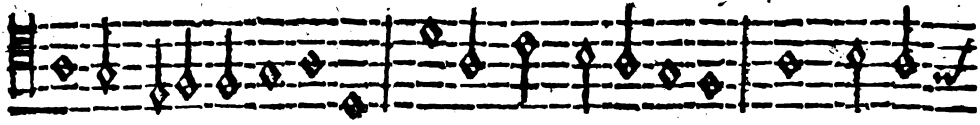

Pročež y gá řjkám Pánu / w každý čas s důwěrnostj: Tys hradem

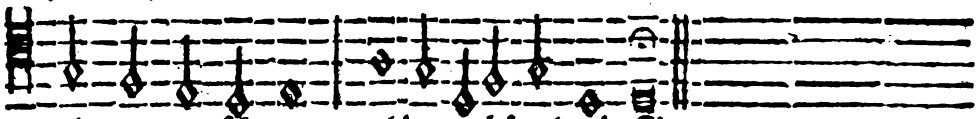

mým/ ty mau schranau / gáť na tobě mám dosti.

¶ Onť mne z osydla lstiwého/lidských ossemetnosti: Y z pokussenj každého/ wytrhne swau mocnosti: Nad to mne chce y přigjti/ pod brky křjdla swého: mjsto sstjtu budu mjti/ prawdu wssech zámluw geho. ¶ Protož přjstrachu nočnjho/ nebudu se nic báti: Ni we dne létagjcýho / sstjpu se strachowati: Ani gaké mornj rány/ nenadále sskodjcý/ ni zhauby na wssecky strany/ žádného nessetřjcý. ¶ Bychť gich po boku swém tisýc/w náhle widěl klesati: Po prawicy desetkrát wjc/ ke mně nemá sáhati: Nýbrž w cele gsa zachowán/ to budu spatřowati/ gakau vmj odplatu Pán/ bezbožným wssem dáwati. ¶ Poněwadž tedy samého/ mé Boha autočisstě/ y ty za ochrancy swého / kladess na každém mjstě: Netkneť se tebe nic zleho/ aniž k tobě přistaupj/ žádná rána stánku twého/ w neymenssjm nezarmautj. ¶ Neb Angelům swým o tobě/ Bůh ráčil přikázati: že na wssech twých cestách tebe/ wždy magj ostřjhati: By tě pak y na rukau swých/ wlastně měli nosyti/ tak od aurazu y noh twých/ vstawičně hágiti. ¶ Po lwu y hadu zdrážděném/směle budess choditi/y po draku gedu plném/ nemáť nic wssak sskoditi. Proto že mne zamilowal dj Bůh, chcyť ho chrániti/ mé slawné gméno že poznal/ na

wěky

wěky zwelebiti. ¶ Budeli ke mně wolati / gistě žeť geg wyslyssjm: Z sauženj mu spomahati / sám mocý swau přispjssjm: včině gey y slawného / dlauhé dny mu chcy dáti / by tak moc spasenj mého / w prawdě mohl seznati.

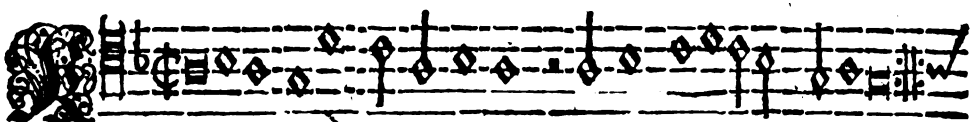

Dož pod obranau Neywyšssjho / w swětě dauffánliwě přebýwá /
Ten pod stjnem wssemohaucýho / w bezpečnosti práwě zůstáwá /

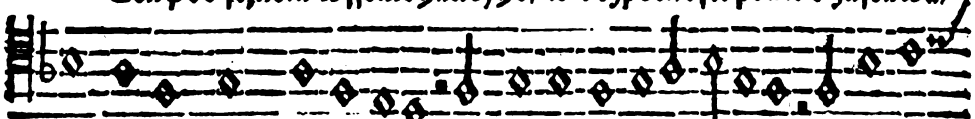

Djť w srdcy swém Hospodinu / od něhož přigjmá posylu; Naděges

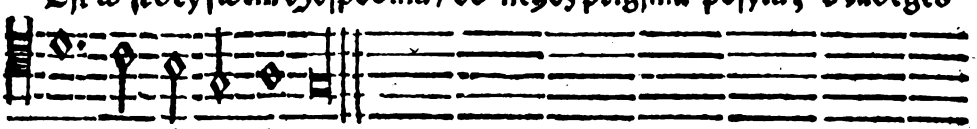

má w každau hodinu.

¶ Ty gsy hrad můg Bože zástupů / w němž gá sylnau swau obranu mám / :/: Wytrhniž mne z osydla lowců / y z těžkých nebezpečenstwj sám / kteráž zchytrale léčegj / a mne wždy podtrhnauti chtěgj / proti tobě činiti směgj: ¶ Zastjnjť tě Bůh křjdly swými / naděge obráněnj twého / :/: We wsselikém twém pokussenj / sstjt a kopj máss prawdu geho: Aby se nic nestrachowal / ani hrůz nočnjch, ni ďábla bál / střel létagjcých we dne nebál: ¶ Y gedowatého zkaženj / ďáblem na swět vwedeného / :/: Kteréž z Božského dopusstěnj / činj k zkáze lidu hřjssného / skrze rozličné vklady / prowádj swau moc tagně wssudy / ne bez sskodliwé gegich wady. ¶ Ale ty se geho nelekeg / neboť

ſe on tebe nedotkne/ :/: W obranè Pána ſwého dauffeg/ proti niž ſe s tebau nepotkne/ byť gich padlo po boku twém/ tiſýc, y mnohé wjc po druhém/ ty oſtogjſs wždy při Pánu ſwém: ¶ A vhljdáſs giſtě s wěrnými/ duſſe ſwé ljboſt vtěſſenau/ :/: Kdyžto ſpatřjſs nad bezbožnými/ ſprawedliwau odplatu Božſkau: Neb Hoſpodin twá naděge/ na něhož gſy ſpolehl ſměle/ dáť zde y w nebi ſwé weſelé. ¶ Nedotkneť ſe zlé ſtanu twého/ anižto která hřjſſných rána/ :/: Nebs na toho ſpolehl ſtrážného/ w němž geſt twá bezpečná obrana/ kterýž o tobě přikázal/ Angelům tě w ſwau ſwatau ſtráž dal/ což na Kryſtu zgewně vkázal. ¶ Aby tebe na wſſech cestách twých oſtřjhali od pokleſnutj/ :/: A odewſſech autoků lſtiwých/ gdaucých z ďábelſkého wnuknutj/ y od pádu wſſelikého/ kterýž zde z pokuſſenj zlého/ wytrhnau tě přediwně z něho. ¶ Na rukau ſwých ponesau tebe/ aby duſſe ſwé nevrázel/ a poſſlapal moc nepřjtele/ polwu, draku zlém aby kráčel: Neb žes Boha zamiloval/ a w pokuſſenjch ſwých při něm ſtál/ onť nadewſſjm tim wjtězſtwj dal/ ¶ Řka: Poznalť gméno mé weliké/ protož we wſſem gemu ſpomohu/ :/: A w nuzné potřebě wſſelike/ wyſlyſſjmť geg, a wždy s nim budu/ w poctiwoſti geg poſtawjm/ a dlauhoſtj dnů geg naplnjm/ ſpaſenjm na wěky obdařjm. ¶ Budiž chwála Bohu mocnému/ z takowého opatrowánj/ :/: Kteréž činj zde lidu ſwému/ z dobroty ſwé y z ſlitowánj: O rač to konati s námi/ náſs wſſemohaucý wěčný Králi/ přiweď náſs do nebeſké ſláwy.

Gako: Bože můg Dárce dobrého.

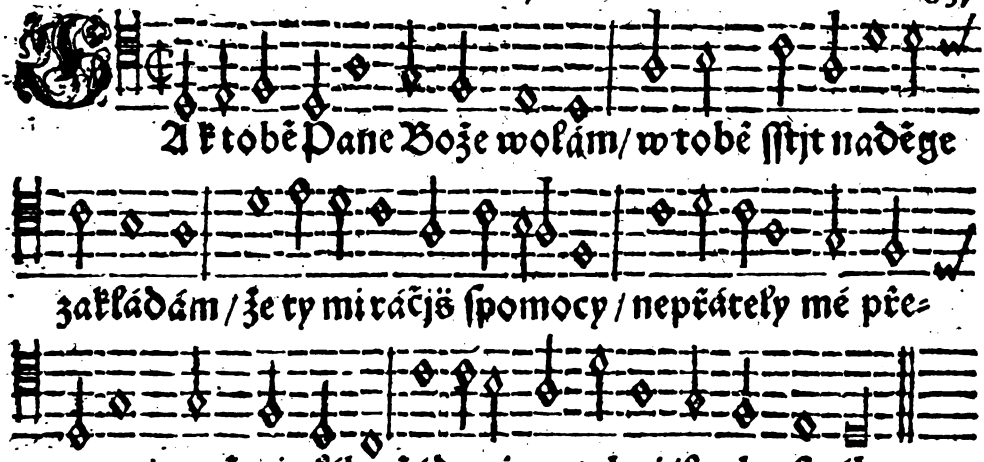

¶ Gakož pak ſám napomjnáš mne/ řka: W zarmaucenj woleg ke mně/ s prawau wěrau a vpřjmně/ magjce ſrdce pokorně/ a gá tebe/ vſlyſſjm, a dámť ſwau pomoc z nebe. ¶ Mámť welmi pěkný přjklad toho/ když patřjm na Joba ſwatého/ kterýž kdyžs geg těžce treſtal/ chwáliti tebe nepřeſtal, wyznal ſměle/ cožkoli má, že wſſecko od tebe. ¶ Ztratiw zdrawj ſnáſſeť mjle to/ kkagjcým ſrdcem mluwil takto: Hoſpodine wſſeckos mi dal/ kdyžť ſe ljbilo, zaſes wzal/ buď twé gméno/ nynj až na wěky pochwáleno. ¶ Trpěl mjle/ a neodpjral/ kdyžs mu zdrawj, zbožj, djtky wzal: Nah z žiwota Matky ženy/ wyſſelſem, a nah zas w zemi, ſe obrátjm/ žiwť geſt wykupitel můg, o tom wjm. ¶ Gehož ſtáloſt kdyžs Pane ſhledal/ hneds neduhy z geho těla ſňal/ nawrátils mu zaſe zdrawj/ gakž ſe o tom ſjře prawj/ w knjze geho/ žes mu dal dwognáſob wjce wſſeho. ¶ Y gá w tobě můg miły Boże/ dauffám, že y mne zbawjš hoře/ ó račiž to včiniti! a mým pomocnjkem býti/ pro mi-

lého/ Syna twého, Spaſytele mého. ℣ Wſſak gá gſem Pane twé ſtwořenj/ netreſcyż mne dlé prohřeſſenj: ale podlé twé miłoſti/ neſmjrné dobrotiwoſti/ w tebeť dauffám/ że po mé ſmrti s tebau ſe shedám.

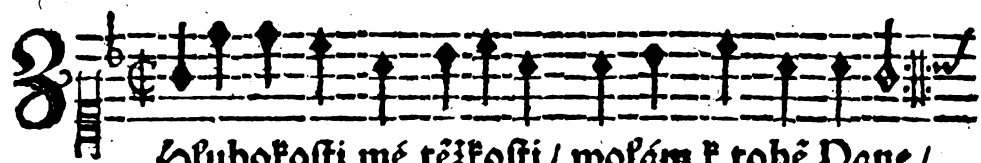

Hłubokoſti mé těżkoſti/ wołám k tobĕ Pane/
Vſſj ſwých rač nakłoniti/ proſým k modlitbĕ mé/

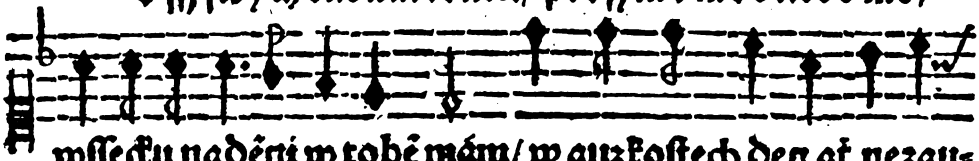

wſſecku nadĕgi w tobĕ mám/ w auzkoſtech deg ať nezau-

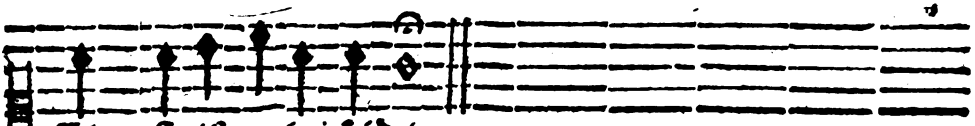

ffám/ ſmiłowánj żádám.

¶ Budeſſli/ Pane ſſetřiti/ na mé prowinĕnj/ a nevčinjſſli ſemnau/ wedlé ſmiłowánj/ nebudu mocy obſtáti/ před tebau ſprawedliw býti/ rač ſe smiłowati. ℣ W tobeť gá ſwau pomoc ſkłádám/ opuſſtĕn nebudu/ dokud geſt duſſe w mém tĕle/ w tebe dauffat budu. Neb ty mne ſám wyſwobodiſſ/ a nademnau ſe ſmiługeſſ/ hřjchy mé odpuſtjſſ. ¶ Dauffała geſtiť duſſe má/ w Boha Hoſpodina/ neb on ſám geſt autočiſſtĕ/ y gegj obrana/ ſłowo geho geſtiť ſwjce wſſem wĕrným wżdycky ſwjtjce/ na wĕky bez konce. ¶ Dauffeytež w Pána giż wſſickni/ wy lidé na zemi/ chwaltež gmĕno geho ſwaté/ wy Angełé ſwatj/ bogte ſe geho ďáblowé/

kła-

klaněgte se mu Trůnowe/ geh° mocy Božské. ¶ Neb on Pán gest milosrdný/ nad hřjchy showjwá/ člowěka ni zahynuti/ ni smrti nežádá, ale wolá bez přestánj/ řka: Pod ke mne pracowitý/ nagdess polehčenj. ¶ Pánť gest wykaupil lid hřjssný/ sesslal syna swého/ a odewssech neprawostj/ obmyl krwj geho/ zbawil nás od zatracenj/ a přiwedl k smilowánj/ skrz swé zasljbenj. ¶ Děkugi tobě přeslawná/ Trogice blažená/ za hořkau a newinnau smrt/ Gezu Krysta Pána/ wěřjm/ že w zásluhách geho/ přigdu do ráge wěčného/ wždy neskonalého. ¶ Sláwa budiž Bohu Otcy/ též y geho Synu/ y také Duchu swatému/ vtěssugjcýmu: Gakož byla na počátku/ tak budiž nynj bez zmatku/ až na wěky wěků/ Amen.

Gako: A na zemi budiž lidem.

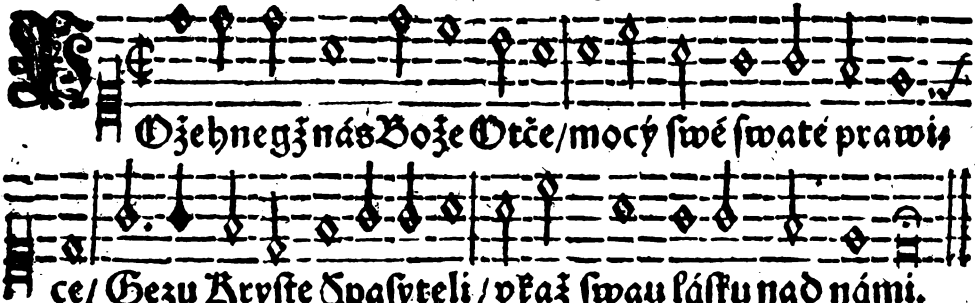
Ožehnegž nás Bože Otče/ mocý swé swaté prawice/ Gezu Kryste Spasyteli/ vkaž swau lásku nad námi.

¶ Dusse swatý, rač nás těssit/ smislůw nassjch rač spráwcem být/ Bože w Trogicy gediný/ deg žiwu býti mnoho dni. ¶ W Božj lásce y w milosti/ w milosrdné pobožnosti vchoweg nás wsseho hřjchu/ od sskody/ a od posměchu. ¶ Deg na saud pamatowati/ skonánj připomjnati/ bychom saudu přjtomnostj/ před smrti vssli wssj zlosti. ¶ Postaw nás k twogj prawicy/ odluč od hrozné lewicy/ Amen.

Bož-

Bože rač to dáti/ nás za ſebau powolati. ¶ Chwáła Otcy nebeſkému/ y geho Synu milému/ y také Duchu ſwatému/ w Božſké podſtatě rownému. ¶ Kryſte pro twé vmučenj/ deg nám hřjchůw odpuſſtěnj/ ať nás nezže wěčný plamen/ vchowegž nás Pane/ Amen.

Gako: Wſſickni lidé kteřjž ſpjte.

Owſtaň, powſtaň z prohřeſſenj/ duſſičko Božj

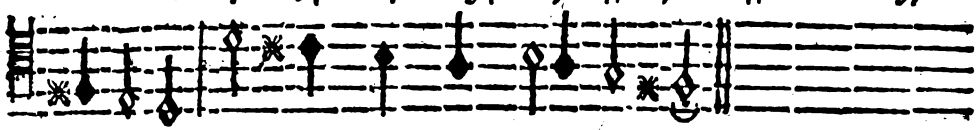

ſtwořenj/ powſtaň k ſwému wykaupenj.

¶ Giž čas přiſſel wzhůru wſtáti/ čas ſe k Bohu obrátiti/ powſtaň/ nechtěg dlauho ſpáti. ¶ Z hřjchůw těžkých probudiž ſe/ cožs činila rozpomeň ſe/ a s ſwým Bohem vtěſſiž ſe. ¶ Rozpomeň ſe, gaks hřeſſila/ přikázanj přeſtaupila/ a Boha gſy rozhněwala. ¶ Gakž geſt Adam gednau zhřeſſil/ Jablka toho když okuſyl/ y hned geſt vmřjti muſyl. ¶ Hneds twářj Bože zbawená/ a ďáblu w moc wwedená/ y také z ráge wyhnaná. ¶ Nebyl, kdoby litował tě/ nebylo toho na ſwětě/ aby moh wyplatiti tě. ¶ Kromě ſám Bůh tě litował/ pro tě na ſwětě pracował/ neb geſt tebe on miłował. ¶ Z welkého miłoſrdenſtwj/ pro tě přigal člowěčenſtwj/ gſa Pán Bůh wždy od wěčnoſti. ¶ Nepřeſtal tě miłowati/ ráčil na zemi ſtaupiti/ a z Panny ſe naroditi. ¶ Potom na ſwětě pracował/ hlad y žjžeň

pod-

podſtupowal/ a pro tě geſt vſylowal. ¶ Žádal tebe s ſebau mjti/ račil geſt mnoho trpěti/ na křjži těžce vmřjti.

Druhý djl zpjweg pořád prwnj notau/ neb gak notowano.

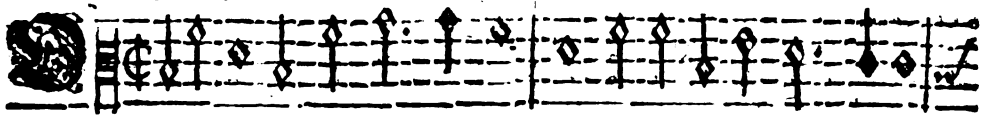

Duſſičko drahý kwěte/ co lepſſjho na tom ſwětě/

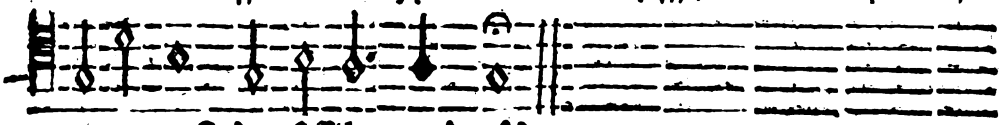

a co geſt draſſſjho nad tě?

¶ Zlato, ſtřjbro to nic nenj/ ni také drahé kamenj/ tobě rowného nic nenj. ¶ Drahaus krwj wyplacená/ z ſmrti wěčné wykaupená/ a z pekla gſy wyproſſtěná. ¶ O duſſičko! pomni na to/ že gſy draſſſj nežli zlato/ gakau odměnu dáſs za to? ¶ Pomni na ſmrt Boha ſwého/ pomni na mučenj geho/ Stwořitele tak drahého. ¶ Hleď ſkutky dobré činiti/ hleď přikázanj plniti/ Boha s hřjchy nehněwati. ¶ Neb ſe muſýſs poſtawiti/ w ſaudný den ſe wyčjtati/ čertj budau žalowati. ¶ Zwjſs cos činika tegného/ tuť bude wſſeckno zgeweno/ když tě přeſtraſſj ſaud geho. ¶ Máſſli, kdo tam za tě ſljbj/ a kdo tě tam wyprowodj? z počtu pak kdo tě wymluwj? ¶ Ty gſy Pane miloſtdný/ račiž býti miloſtiwý/ ſmilůg ſe nad duſſičkami. ¶ O duſſičko má přemilá! gak gſy hřjchy poražená/ pokánj žádeg od Pána. ¶ Když ſe bude s tělem dělit/ Bože rač ſe ſmilowati/ duſſičku k ſobě přigjti. ¶ Kryſte pro twé wmučenj/ deg nám hřjchůw odpuſſtěnj/ s tebau wěčné přebýwánj.

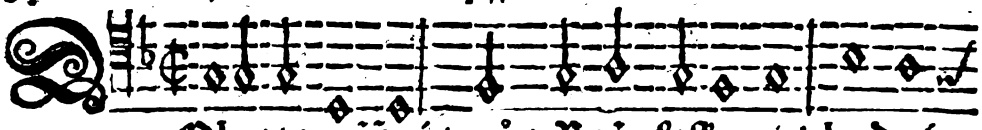

Obroto wěčná / můg Bože laskawý / hodný

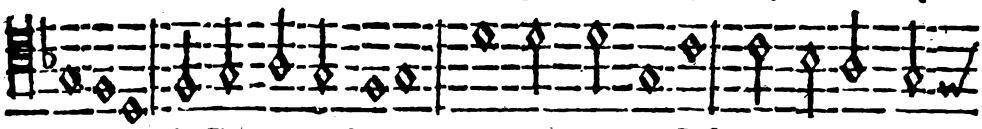

wsseliké / lásky, cti a sláwy / genž sy mne ráčil / z ničehož stwo-

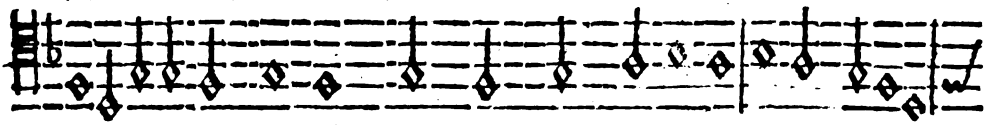

řiti / a až dosawád / wssjm dobrým dařiti / željm srdečně /

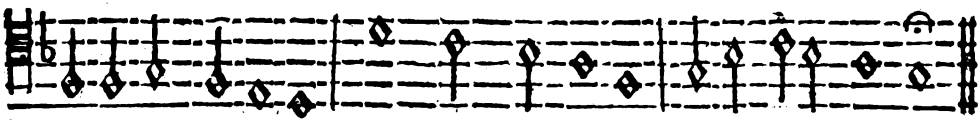

že tě tak dobrého / hněwám za časté / Pána Boha swého.

¶ Litugi, že gá nehodné stwořenj / gsem tak newděčné twému dobrodinj / že gsem twých darů k hřjchům vžjwalo / na twau dobrotu nepamatowalo / pro kterau samau máš milowán býti / byťs nám dobrého nic nechtěl činiti. ¶ Byť pak nebylo pekla / ani nebe / měloťby předce milowati tebe / wssecko / což může twau dobrotu znáti a co zná býti dobré, milowati; nebs nadewssecko dobré sám neylepssj / a ze wssech wěcý láskys neyhodněgssj. ¶ Což nynj znage / milugi tě wjce / nežli celý swět / a giných tisýce: a proto že tě z srdce tak milugi / wssechněch swých hřjchů srdečně litugi. Nechcyť gich wjce do smrti páchati / ale w twé lásce na wěky trwati. ¶ Oby se nikdy nic nebylo stalo / coby tě milý Bože rozhněwalo! giž nadewssecky zlé na

swě-

ſwětě wěcy/ gediný hřjch mi geſt neyoſſkliwěgſſj/ neproto že ſe treſtánj ſtrachugi/ než že ſrdečně giž tebe miługi. ¶ Odpuſť mi Bože pro ſwá ſmiłowánj/ pro předrahé Pána Kryſta rány/ genž pro nás ráčił na křjži vmřjti/ a wſſechnu ſwau krew z těła wyceditj. Deyž Bože, ať ta krew pro mně cezená na hřjſſné duſſi mé nenj zmařená. ¶ Dauffám můg Bože w twé dobrotiwoſti/ že mi odpuſtjſs wſſecky nepraworſti. Gá též wſſechněm těm/ genž mně vbljžili/ z twé pauhé láſky ó Bože přemilý/ odpauſſtjm mile/ nežádám ſe mſtjti/ gen ty mé winy ráč též odpuſtiti. ¶ Geſtli ſtrze mne nětčj dobré gméno/ odňato geſt kdy/ buď mu nawráceno. Geſtliže křiwda na ſtatku ſe ſtała/ buď gakákoli/ weliká neb maľá/ chcy nahraditi gi podlé možnoſti/ a včiniti bližnjmu zadoſti. ¶ Poſledně geſt mé pewné předſewzetj/ w přjležitoſtech hřjchů newězeti: nebť chcy oprawdu tobě ſe ljbiti/ twá přikázanj wſſecka naplniti. O rač můg Bože mně tu miłoſt dáti/ ať mohu wěčně tak tě miłowati.

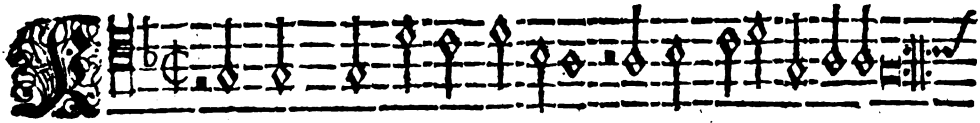

Do chce zde Bohu ſłauziti/ a do žiwota přigjti/
Ten muſý mnoho ſnáſſeti/ na ſwěte auzkoſti mjti:

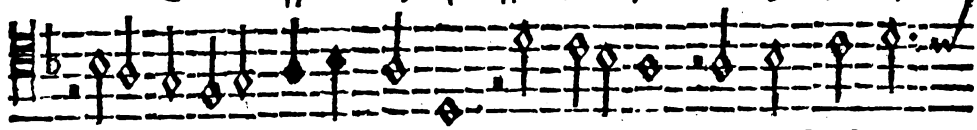

Odporowati tělu ſwému/ zlé žádoſti/ hřjchů zloſti,

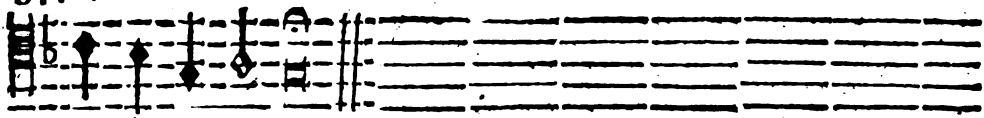

swětu marnému.

¶ Wezma křjž trpěliwosti/ gjti cestau sprawedlnosti/ :/: V wjře slowa Božjho/ poslauchati Pána swého Spasytele Gežjsse Krysta/ kterýž wěrným/ při něm stálým gest cesta gistá: ¶ Pjsmo nám to zgewně prawj/ že kteřj swět oblibugj/ :/: Rozkosse swé w něm prowodi/ činj co těłu ljbj/ s swětem také y ti pominau/ po swé smrti/ žiwota wěčného nedogdau. ¶ Prosýme tě milý Kryste/ rač nám dáti srdce čisté/ :/: Bychom tě nasledowali/ marnosti nemiłowali/ swěta w złostech postaweného/ na němž nenj/ neb se měnj wsse, nic stálého. ¶ Degž nám chut mjti k dobrému/ neb nemůžem sami k tomu/ :/: Bez twé pomocy přigjti/ wždy nás těło k złému nutj: Kterýž nasse nedostatky znáss/ odpusť złosti neprawosti/ Pane Bože nass.

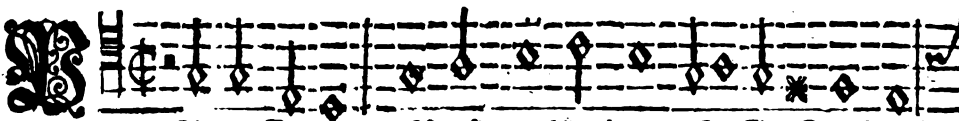

Pane Kryste/ Bože wěčný a nebeský Králi/

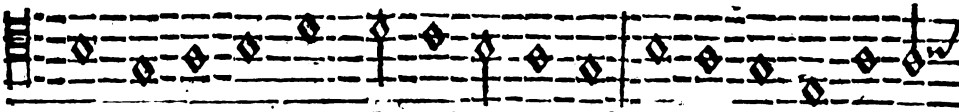

genž tě wssecko twé stwořenj chwálj/ rač se na nás hřjssné

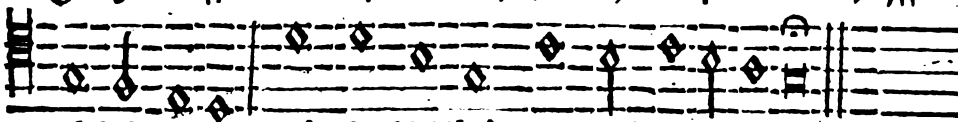

ohlednauti/ pod swá křjdła nás giž přiwinauti.

¶ Myť

¶ Myť se k tobě nynj spolu wſickni vtjkáme / neb naděgi ſylnau w tobě máme / rač nás pod swým ſtjnem ochrániti / od nepřátelů wſſech obrániti. ¶ Rač spomocy / ať twůg pokog wždy w ſwém ſrdcy máme / tělu, ďáblu, ſwětu odoláme, a twau wůli deg nám práwě znáti / gi ſrdcem, y ſkutkem wždy konati. ¶ A rač dáti, ať se wždy wjce ku prawdě bljžjme / a v sebe sami se nižjme / neb gſme nevžitečné twé ſlauby / odpuſtiž nám naſſe wſſecky dluhy. ℟ Přiwiniž nás k swému Božſkému miloſrdenſtwj / k swému zaſljbenému dědictwj / k němuž wſſecky wolené přiwedeſs / a nad kagjcými ſmilugeſs. ¶ Vſlyſſiž nás, pro swé ſwaté horké vmučenj / a deg nám w tom pokogné ſkončenj / ať nás nezže ten pekelný plamen / vchoweg nás Gezu Kryſte / Amen.

Gako: Nebeſký Pán / aby dokázal / ꝛc.

ZDegmež chwálu, nebeſkému Pánu / wěčnému ſtwořiteli / Bohu Otcy laſkawému / wěrných Spaſyteli: ℟ Nebs nás obmyl / od hřjchů očiſtil / krwj Syna mileho / lid wzáctný sobě včinil / z ſmilowánj swého. ¶ Té miloſti / od Boha z wýſosti / doſſedſſe w Kryſtu Pánu / požjwegmež gi s wděčnoſtj / ſkrze wjru prawau: ℟ A z wjry té čiňmež ſkutky dobré / prawého zde pokánj / odmjtagjce wſſecko zlé / Bohu ſauc poddáni. ¶ Skrz kázanj / zde swého včenj / Pán tomu wyvčuge / každé ſwatých shromážděnj / w dobrém rozmnožuge: ℟ Slowo Božj / to kázanj prawé / kdož w ſkutku zachowáwá / žeť Pána Kryſta miluge / toho giſtotu má. ¶ Hned pro něho / a ſlowo geho / ſám ſebe nelituge / we wſſem k ſláwě Boha swého / ſebe obětuge. ¶ W

wa-

ſwatých ctnoſtech / beřmež wſſickni proſpěch / w ſkutcých dobrých pracugjc / we wſſech naſſich powinnoſtech / wjry dokázugjc / ¶ W Kryſta Pána / od něhož wydaná / nám ſwatá přikázanj / aby byla oſtřjhaná / w ſwatém miłowánj. ¶ Miłůgmež ho / gako Pána ſwého / rozkaz geho činjce / dauſſegmež my ſrdcem w něho / tak geg we wſſem ctjce. ¶ Y każdého człowěka wěrného / ctěme poctau přjſłuſſnau / pro Kryſta Pána miłého / s miłoſtj ſrdečnau. ¶ Litoſtiwj, buďme dobrotiwj / zdjlnj w ſpołečné láſce / gedni druhých ſnáſſeliwj / y nuzných ochránce. ¶ Dłuh powinný / wſſem nawracúg wěrný / ſłauže w tom Pánu ſwému; neb geſt w miłoſti neſmjrný / odplatjť każdému. ¶ Proſmež Boha / ať nám wždy ſpomáhá / w miłoſti ſwé wždy státi / w ni w ctnoſtech ſwatých rozmáhá / dá w tom ſetrwati. ¶ O deyž Pane / ať ſe to wſſe ſtane / bychom w tom dokonali / a když práce zde přeſtane / s tebau kralowali.

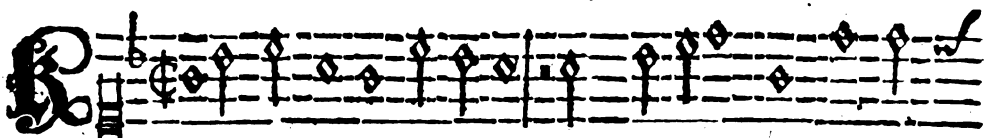

Kryſte pro naſſe ſpaſenj / genž ſy ráčił bjdným człowěkem býti / Gſa ſtwořitel, pro ſtworenj / wkrutnau ſmrt ráčił ſy podſtaupiti.

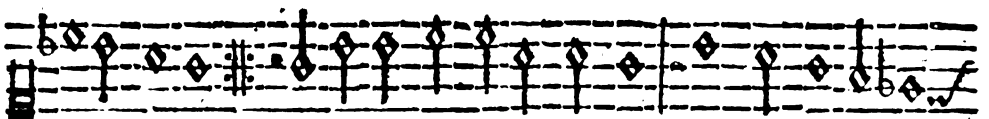

Wyſłyſſiž nás miły Pane / myť k tobě wołáme /

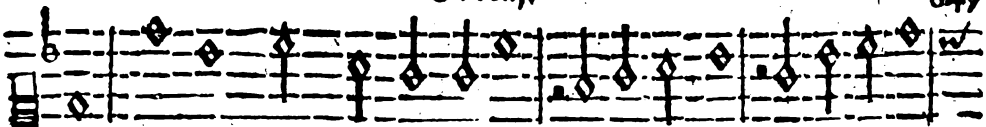

me/ přiſpěg nám ku pomocy/ ať ďábeľ zlý přewkrutný/

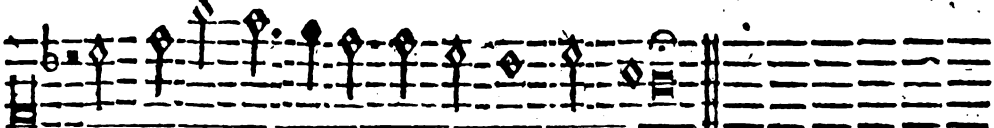

nad námi nemjwá, nižádné ſwé mocy.

¶ Wzhledniž Pane na lid hřjſſný/a nedeg nám na wěky zahynauti/ :/: Rač nám býti miłoſtiwý/ neboť ſe nelze tobě wymłuwiti: Degž Pane ſrdce ſkrauſſené/nám ſtwořenj ſwému/ ať s płáčem na hřjchy ſwé/ gſauc zde žiwi po wůli twé/ potom ſe doſtanem w Králowſtwj twé wěčné.

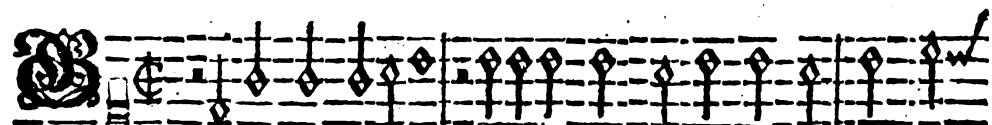

Ďa w těžké žałoſti/ a trpě mnohé auzkoſti/wołám

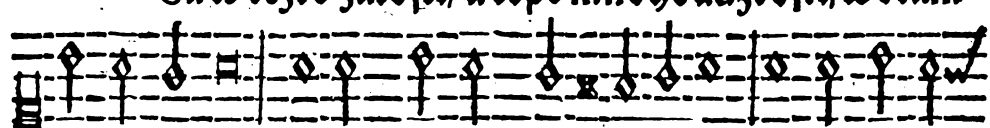

k tobě Bože/ žádám wždycky bez přeſtánj/ za twé ſwaté

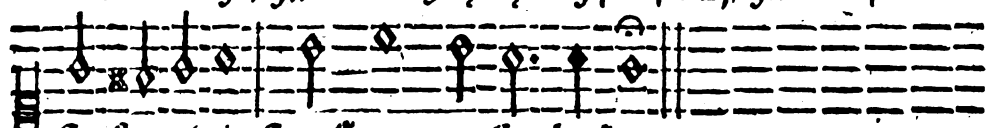

ſmiłowánj/ ſproſť mne mého hoře.

¶ Ty znáſs potřebu mau/ kteráž geſt wždycky před tebau/ ó rač mi ſpomocy! pakli mám ten kříž trpěti/a w swém zármutku vpěti/ poſyłň mne ſwau mocý. ¶ Deg twau łáſku znáti/ w tom že mne ráčjſs treſtati/ pro má prowinění

lépeť

lépeť geſt zde žaloſt mjti/ ſkrz ni wěčného dogjti/ w nebi potěſſenj. ℣ Nechcyť zlořečiti/ než radſſj dobrořečiti/ twé přeſwaté gméno/ genž od Joba w geho pádu/ což mi bude ku přjkladu/ wždy bylo chwáleno. ¶ Rač mne těſſiti ſám/ gako můg miloſtiwý Pán/ chraň mne/ ſprawůg a řeď: poſledně po čaſné ſtraſti/ do wěčné nebeſké wlaſti/ k ſwým woleným přiwed.

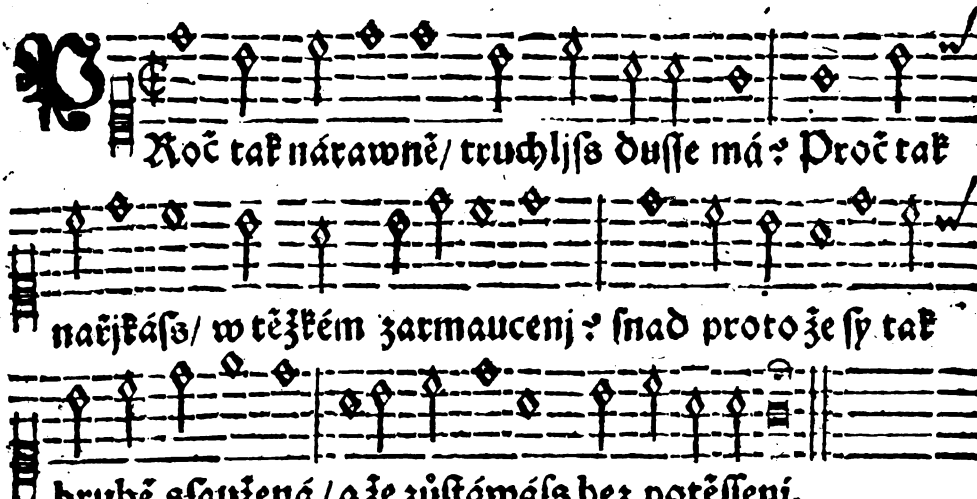

¶ Ach! mé ſrdce, má duſſe přemilá/ pohledeg proſým w Kryſtu potěſſenj/ čjteg Pjſma gegžs ſobě obljbila/ nagdeš w nich w ſwé mdlobě poſylněnj. ¶ Nagdeſs, že máme w trpěliwoſti/ zde w ſwětě duſſe má ſwýma wládnauti/ gſyli Božj, dokaž té ſwaté ctnoſti/ nebť w ſwětě křjže nelze zniknauti. ¶ Gakož zgewná gſau toho ſwědectwj/ že kdož chtěgj pobožně žiwi býti/ muſý ſnáſſet pro Kryſta protiwenſtwj/ ſkrze ſauženj do nebe gjti. ℣ Wjſs, že muſyl Kryſtus tak trpěti/ a ſkrz trápenj do ſwé ſláwy wgjti/ muſýmes křjže

s křjžem swým za nim kráčeti/ chcemli s nim w nebi wěčně bydleti. ¶ Ohněm býwá skussowáno zlato/ a lidé wzáctnj w bjdách gako w pecy/ ó má dusse rozpomjneg se na to/ a snes wsse, čeho nelze vtecy.

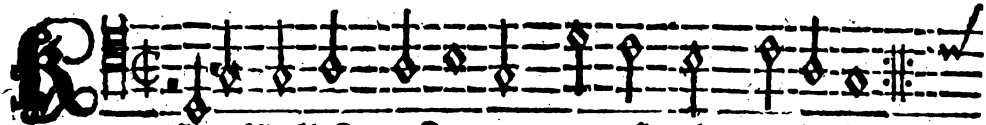

Dožkoli sy postawen/ w něgaké auzkosti/
Potěssenj gsa zbawen/ máss zármutku dosti/

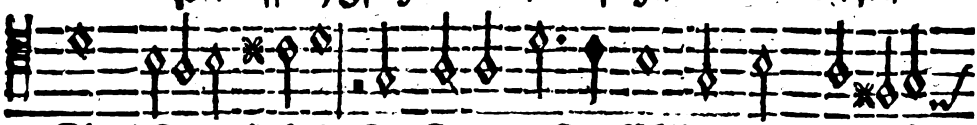

Když se na tě složj/ strast a neřest wsseliká/ zney, že wůle

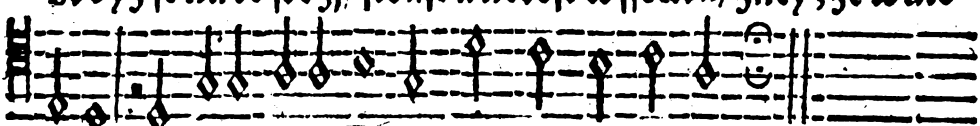

Božj/ a láska přeweliká/ auzkost na tě množj.

¶ Abys pak ty neřesti/ w swé těžkosti, mdlobě/ mohl snádněgi nesti/ předlož toto sobě: že wsseckna trápenj/ y ta neyodpornégssj/ minau w okamženj/ a žádná žalost zdegssj/ vstawičná nenj. ¶ Kslávě pak, kteráž potom/ má nasledowati/ gakž Aposstol dj o tom/ nemůž se rownati/ časné vtrpenj; nebo za krátkau žalost/ Božj wywolenj/ budau mjt wěčnau radost/ w Nebeském bydlenj. ¶ Swatý Job mnohem těžssj/ snássel pokussenj/ w gedinký den ztratiwssi/ wssecken statek, gměnj/ stáda, služebnjky/ y djtky roztomilé; wssak ze wsseho djky/ Bohu wzdal každé chwjle/ trpěliw gsa wždycky. ¶ Zkussugelit Bůh také/ tě milý člowěče/ nesstěstj wsseligaké když se na tě wleče/ že k lepssjmu/

twému/Bůh to činj zney/a praw, snadbys hřessil gemu/kdybys byl w sstěstj a zdráw/k nesstěstj wěčnému. ¶ Dawid Jzrahelský Král/dokud stáda hljdal/dotud se gest Boha bál/w žádný hřjch newydal: když pak byl zweyssený/a pokog měl w králowstwj/krásau cyzý ženy/k mordu a k cyzoložstwj/byl gest přiwedený. ¶ Rowně Ssalomaun, než byl/postawený w sláwě/wěčného Boha wždy ctil/slaužil gemu práwě: gak čest králowskau měl/s welkau nesslechetnostj/modlám se klanět směl/a to ženám k ljbosti/sweden gsa, činit chtěl. ¶ Yzrahelsstj synowé/když byli w sauženj/w mocy Faraonowé/w přetěžkém wězenj/wěrně Boha ctili; wywedenj sauc z něho/hanebně zhřessili/k potupě Boha swého/tele sobě slili. ¶ Též y Manasses dokud/sstiastně gest kralowal/na Pána Boha dotud/málo pamatowal/když králowstwj ztratil/a byl w těžkém sauženj/k Bohu se náwrátil/poznal swé prowiněnj/swůg žiwot naprawil. ¶ Hodně tedy a slussně/ Pán Bůh dopausstj křjž/chtě bychom wždy poslussně/nesauc wsselikau tjž/pomněli na něho/wjcegi nehřessili/sstjtili se zlého/a ctnostně žiwi byli/w čas wěku nasseho. ¶ Protož nereptey zlostně/když tě Pán Bůh tresce/neb tě kárá milostně/bys zahynul, nechce. Nežádát on twého/pádu neb zatracenj/nýbrž chce hřjssného/přiwest skrz zarmaucenj/do Králowstwj swého.

W Postě gako: Vmučenj nasseho. Syc: Pane w prchliwosti.

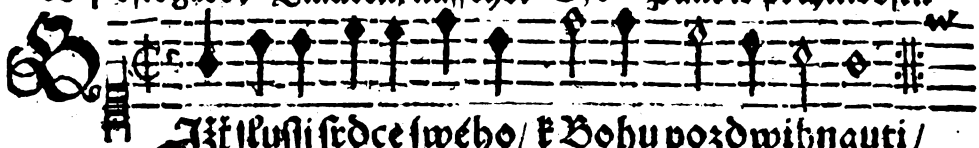

Jžt slussj srdce swého/k Bohu pozdwihnauti/
A na obranu geho/mocně zpolehnauti/

W tom=

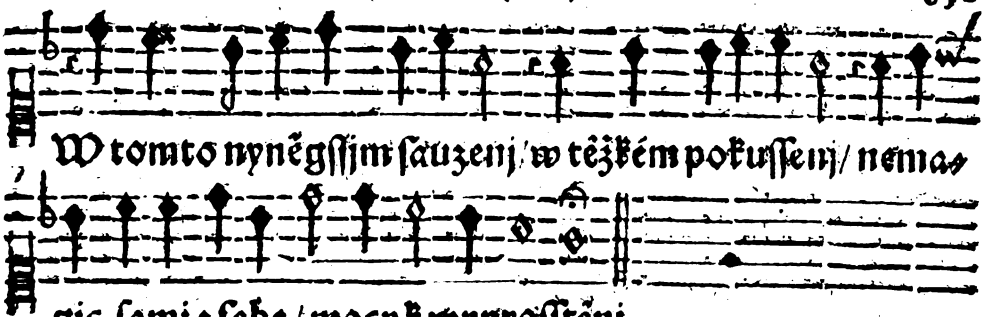

W tomto nynĕgſſjm ſauzenj/ w tĕžkém pokuſſenj/ nemagjc ſami z ſebe/ mocy k wyproſſtĕnj.

¶ Protož k nĕmu wolegme/ w ſwé ponižennoſti/ vſtawičnĕ žádegme/ s celau dowĕrnoſtj/ wĕřjc, že neopuſtj nás/ mage w ſwé peči nás. O Bože neymocnĕgſſj! chraň nás kažďý čas. ¶ O Bože wſſemohaucý! budiž wždycky s námi/ we dne y také w nocy/ drž ruku nad námi/ vkaž ſám w nás ſwau moc Božſkau/ y maudroſt nebeſkau/ zahanbiž peychu, zpauru y moc nepřátelſkau. ¶ Powſtaniž w ſwé mocnoſti/ wſſemohaucý Bože/ vſlyš naſſe žádoſti/ na ſwé ſwaté hoře/ přeſtraš wſſecky bezbožnjky/ ſwĕta miłownjky/ lidu twého wĕrného/ lité protiwnjky. ¶ Budiž pawezá naſſe/ před lidſkau přjſnoſtj/ nynj y w kažďém čaſe/ ſwau wſſemohaucnoſtj/ deyž ať bezpečnĕ bydljme/ a tobĕ ſlaužjme/ gſauc w twém opatrowánj/ z toho ſe těſſjme. ¶ Deyž nám ſtále ſe mjti/ wĕčný Spaſyteli/ auzkau ceſtau progjti/ ſkrze nepřátely: nebť geſt Pane twé ſpaſenj/ y wyſwobozenj/ w Cýrkwi twé zde y w nebi/ wĕčné požehnanj. ¶ Račiž to včiniti/ k twému zwelebenj/ degž nam ſſtiaſtnĕ přigjti, w nebe k oſlawenj/ tobĕ tam chwálu wzdáwati, wĕčnĕ hodowati/ Swatý/ Swatý s Angely/ radoſtnĕ zpjwati.

Plesánj Swatého Bernarda.

Gako: A na zemi budiž lidem.

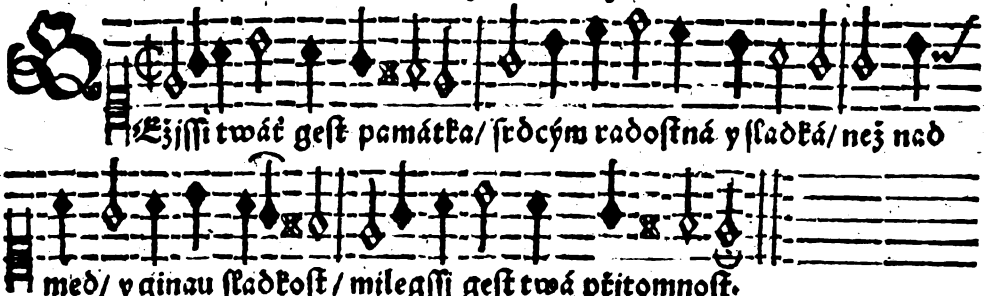

¶ Nic ſe nezpjwá libẽgi/ neſlyſſj ſe radoſtnẽgi/ nic ſe nemyſlj ſladčegi/ než o Panu Geżjſſowi. ℣ Gezu nadẽge kagjcým/ miloſtiwýs tẽ proſýcým/ předobrýs tẽ hledagjcým/ gakýs tẽ nalezagjcým? ¶ Pán Geżjſs geſt ſrdcý ſladkoſt/ pramen żiwy/ myſlj gaſnoſt/ přewyſſuge wſſecku radoſt/ ſpoku y wſſelikau żádoſt. ℣ Gazyk nemůż wypra-witi/ ani pjſmo wyłożiti/ zkuſſený může wěřiti/ co geſt, k nému láſku mjti. ¶ Geżjſſe hledám w poſtýlce/ zawra ſkřjnku mého ſrdce/ v domácých, y v obce/ pohledámť ho w prawé láſce. ¶ S Maryj Geżjſſe mého/ budu hledat w hrobě geho/ z rána geg budu hledati/ myſlj, ne okem ſtjhati. ℣ Buduť v hrobu plakati/ vpẽnliwẽ naříkati. K nohám Geżjſſowým padnu/ a geg ſwým ſrdcem obſáhnu.

Druhý dſl/ přidáſſli ku każdému werſſi: Dobrý Geżjſſi mne neymilegſſj! Zpjweg takto.

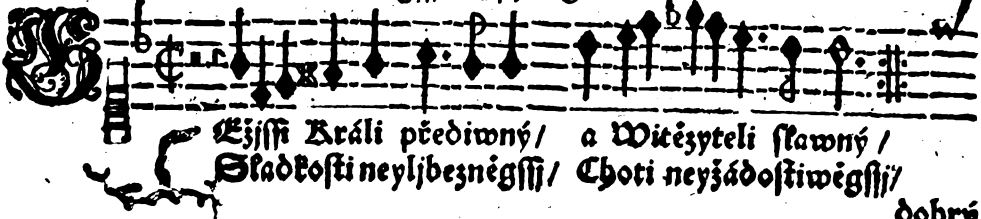

dobrý

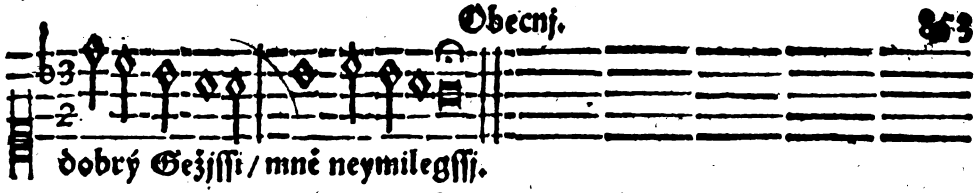

dobrý Geżjſſi / mnè neymilegſſj.

Syc zpiwey tauż notau / gako prwnj dſt.

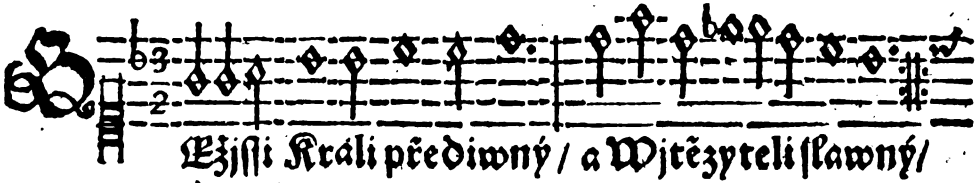

Ježjſſi Králi přediwný / a Wjtězyteli ſlawný/

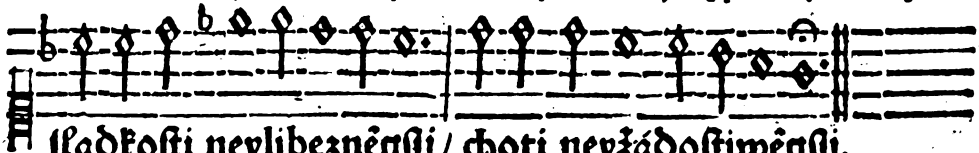

ſladkoſti neyljbeznègſſj / choti neyżádoſtiwègſſj.

¶ Zůſtań s námi Hoſpodine / a oſwěť nás zaſlepéné / z myſli wypudè temnoſti / naplň ſwèt Bożſkau ſladkoſtj. ¶ Kdyż nás w ſrdcy nawſſtèwugeſs / ſwètlo prawdy rozſwècugeſs. Tuť marnoſt ſwěta widjme / a láſkau Bożi hořjme / ¶ Nic nikdeż nenj ſladſſjho / lepſſjho / ljbeznègſſjho / nad miłowánj Geżjſſe / ta ſládkoſt newyprawj ſe. ¶ To ſwědčj geho mučenj / to krwe ſwaté cezenj / ſkrz kteréż naſſe ſpaſenj / poſſlo, y Boha widènj.

Třetj dſt gako prwnj dwa / neb gak notowáno.

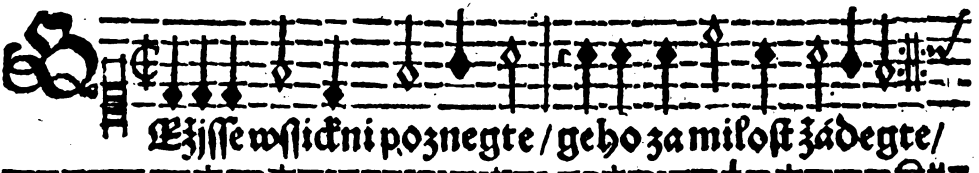

Ježjſſe wſſickni poznegte / geho za miłoſt żádegte /

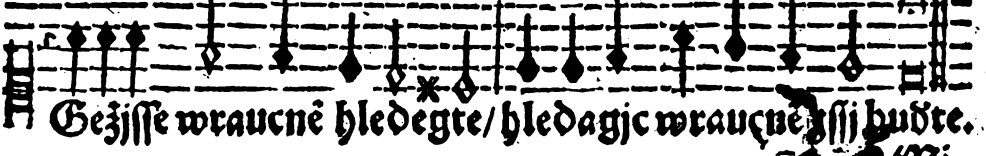

Geżjſſe wraucně hledegte / hledagjc wraucnè żſſj buďte.

Mi-

¶ Miługjcýho miłúgte / łáſkau ſe mu odměńúgte / po tě wůni ſe obrakte / a přjzeń za přjzeń wrakte. ¶ Gežjſs geſt miłoſtiwoſti / půwod, naděge radoſti / ſładká ſtudánka miłoſti / prawá rozkoſs ſrdečnoſti. ¶ Můg Gežjſſi deg mé duſſi / ať hognoſt twé łáſky ſkuſý / deg mi patřit w přjtomnoſti / na ſłáwu twé welebnoſti. ¶ Ač hodně młuwit nemohu / o tobě neſmjrném Bohu: łáſka wſſak mlčet mi neda / gſa ty má radoſt gediná.

Cjtwrtý dſk též gako: A na zemi budiž lidem.

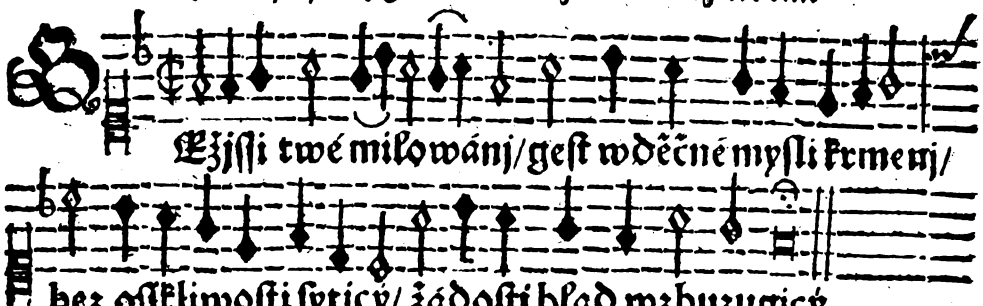

Gežjſſi twé miłowánj / geſt wděčné myſli krmenj /

bez oſſkliwoſti ſytjcý / žádoſti hład wzbuzugjcý.

¶ Kdo tě koſſtugj / łačnégj / kdo pigj / geſſtě žjžnégj / žádati nic nevmégj / krom Gežjſſe gegž miługj. ¶ Koho twá miłoſt opogj / ten wj / co Pán Gežjſs ſtogj / błaze kdo ſe tobau kogj / o nic giného neſtogj. ¶ Gežjſſi kráſo Angelſká / w vſſjch gſý Pjſeň nebeſká / w vſtech ſładkoſt ſtredu diwná / w ſrdcy rágſká medowina. ¶ Po tobě taužjm tiſýckrát / přigď můg Gežjſſi gedenkrát. Kdy mne radoſtj naplnjſs? kdy mne ſám ſebau naſytiſs? ¶ Stálé tebe miłowánj / geſt mé ſtálé omdléwánj / to wſſak geſt ſładké owoce / gimž wěčněžiwo geſt ſrdce. ¶ Neywyšſſj dobrotiwoſti / diwná ſrdce weſełoſti / dobroto neſtižitedlná / spogiž mne ſ tebau łáſka twá. ¶ Dobrét geſt mině miłowati /

wati / Gežjſſe, o nic neſtáti / ſamého ſe opuſtiti / ať s nim mohu wěčně býti.

Páty dil gako prwnēgſſj dilowé.

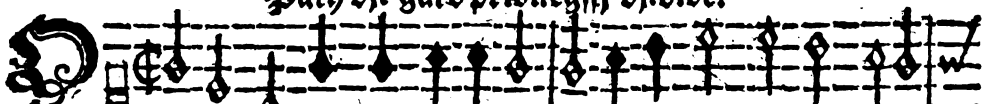

Můg neyſkadſſj Gežjſſi / nadēge tauzjcých duſſj /

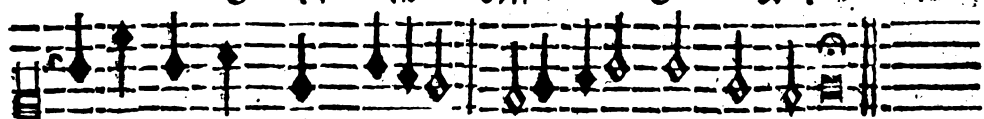

hledá tě ſlz mých wylitj / myſl wolá / chce tě mjti.

¶ Kdekoli budu bydleti / žádám wždy s Gežjſſem býti / blaze mi když geg naleznu, přeblaze / když geg poſtihnu. ¶ Tehdáž geg budu ljbati / a přeſkadce obgjmati. Tuť bude ſſtiaſtné ſlaučenj / ač w tom dlauhé chwjle nenj. ¶ Giž widjm / koho ſem hledal / giž držjm, koho ſem žádal / z lásky k Gežjſſi omdljwám / a w ſrdcý roznjcen bywám. ¶ Když ſe tak Gežjſs miluge / ta láſka ſe nezhaſſuge / newlažne aniž wmjrá / wjc roſte, a wjc hořjwá. ¶ Stále hořjwá ta láſka / a bywá podiwně ſladká / welmi rozkoſſně chutnawá / a ſſtiaſtně rozkoſs dodáwá. ¶ Tato láſka z nebe poſſlá / wnitř do mého ſrdce proſtka / celau myſl rozpaluge / což ſobě duch oblibuge. ¶ O přeſſtiaſtné rozpálenj / a wraucné myſli tauženj! ó ſladké obwlažowánj / Kryſta Pana milowánj!

Sſeſtý dil gako: A na zemi budiž lidem.

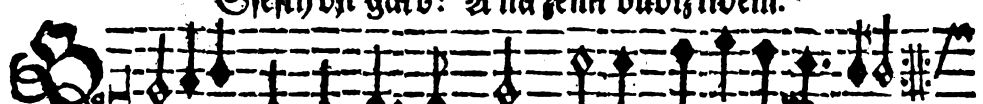

Gežjſſi kwěte Panny ctné / oſlaď milowánj nyſſe /

tobě

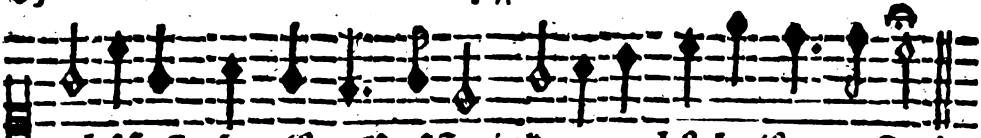

tobě čeſt, chwála y Božſtwj / koruna blahoſlawenſtwj.

¶ Přigď dobrý Králi / přigď w brzce / genž gſy wěčné ſláwy Tworce / zaſtkwěg ſe Božſkau gaſnoſtj / těť žádám wraucnau žádoſtj. ¶ Gezu nad ſlunce gaſněgſſj / a nad balžam woňawěgſſj / nad ſladkoſt wſſelikau ſladſſj / láſky nad giné hodněgſſj. ¶ Gehož koſſt tak mi ſe ljbj / gehož wůně tak mi wonj / že myſl wjc nechce mjti / ſám můžeſs láſce ſtačiti. ¶ Tys kochánj myſli zbožné / dokonánj láſky dobré / ty gſy ſám mé pochlubenj / Gežjſſi ſwěta ſpaſenj. ¶ Můg miły giž gdi do nebe, kde ſláwa čeká na tebe / přemoh ſy ſmrt / giž odechni / na prawicy Otce ſedni. ¶ Půgdu ť za tebau kde půgdeſs / nikam ſe mi nevkrygeſs / neb mé ſrdce s ſebau wezmeſs / Gežiſſi chwálo wſſech weſměs. ¶ Nebeſſtiané geg wjtegte / brány waſſe otwjreyte / wjtězyteli řekněte: Zdráw buď Králi zde y w ſwětě.

Sedmý dſk tauž notau neb gak notowáno.

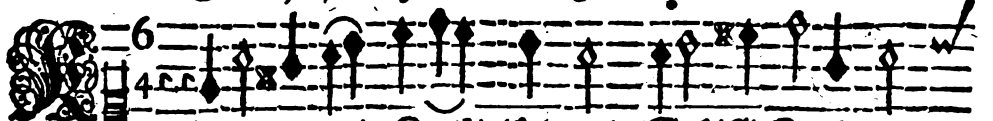

Ráli mocný / Králi ſláwný / Gežjſſi Králi wj-

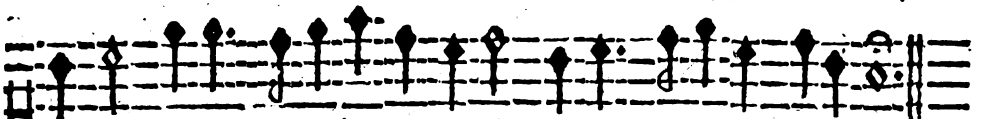

těžný / dárce wſſelikě miloſti / ſláwo nebeſké radoſti.

¶ Stwořjtel miloſrdenſtwj / prawés ſwětlo rágſké wla-

ſti /

ſti/ zažeň obłak zarmaucenj/ deg bleſk twého oſławenj. ¶ Tebeť kůr nebeſký chwálj/ opakugjcý twé chwáły. Gežjſs ſwět obweſeługe/ a nás s Bohem ſpokoguge. ¶ Gežjſs w pokogi kraluge/ kterýž ſmyſły přewýſſuge/ ten pokog myſl má žádá/ k požjwánj geho chwátá. ¶ Gežjſs zaſe k Otcy přiſſeł/ do wěčného Králowſtwj wſſeł/ mé ſrdce mne opuſtiło/ za Gežjſſem poſtaupiło. ¶ Chwalmež ho wſſemi chwáłami/ ſliby/ zpěwy/ modlitbami/ aby nás wzał do ſwé włáſti/ a zbawił hrozné propaſti.

Gako: Děkugemeť Obrance náſs.

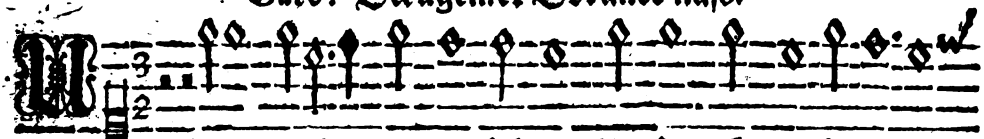

Słyſs proſým mé modlenj/ Bože můg miłoſtiwý:

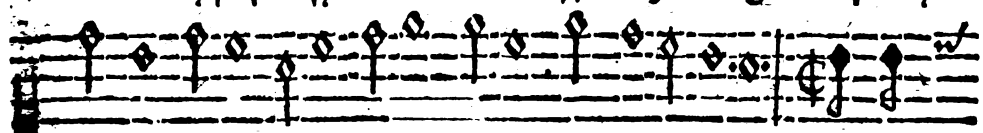

odpuſť těžké prowiněnj/ Otče můg litoſtiwý. Rač mne

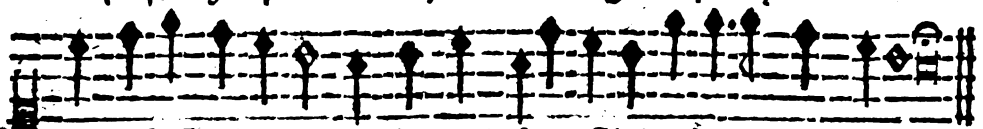

na miłoſt přigjti/ hřjchy mé odpuſtiti/ a duſſi mau ſpaſyti.

¶ Odwrať proſým obličeg ſwůg/ od mých hřjchů hanebných: vkroť ſprawedliwý hněw ſwůg/ a neſpomjnegž mi gich. Račiž ge w nic obrátiti/ miłoſti mi popřjti/ wjce gich nečiniti. ¶ Od twáři twé ſwaté Božſké/ nerač mne zamjtati: wſſecky złoſti nepřátelſké/ rač odemně zahnati. Otcowſkau łáſkau mne miłůg/ od ſebe neodłůčůg/ ý gediný

Bože můg! ¶ Dussi mau hřjchy zprzněnau / očisť nowau milostj/a včiň gi ozdobenau/wssj tobě milau ctnostj. Chcy tobě wěrně slaužiti/ wůli twau wždy plniti/a tobě se ljbiti.

Ch milostiwý Bože a Pane můg/ k toběť se vtj-

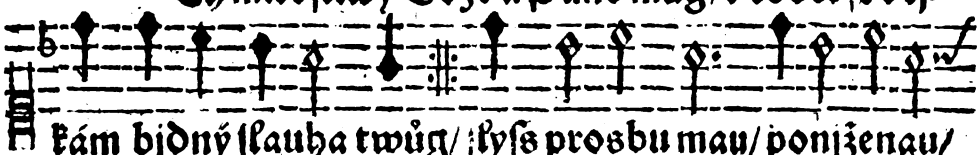

kám bjdný slauha twůg/ slyss prosbu mau/ ponjženau/

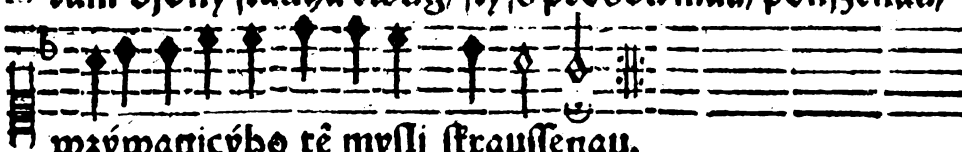

wzýwagjcýho tě myslj skraussenau.

¶ Ach! neopausstěg mne w tom bjdném swětě/w kterémž mnohé zlosti proti wůli twé / rozmohly se/ přewelice/ prosým obraňůg před nimi mé srdce. ¶ Ať gsa zbawen neprawostj wsselikých/ wždy pilně ostřjhám přikázanj twých/ slaužjm tobě/ w každé době/mzdu wěčnau skrze to zaslaužjm sobě. Cožkoli pak na swětě protiwného / dopustit ráčjss na mne slauhu swého / rač swau mocý, mně spomocy/ ať trpěliwě mohu to přemocy. ¶ Potom rač dáti w dobrém setrwánj/ ať mage bez hřjchů čisté swědomj/ z této strasti, a neřesti / dostat se mohu do nebeské wlasti.

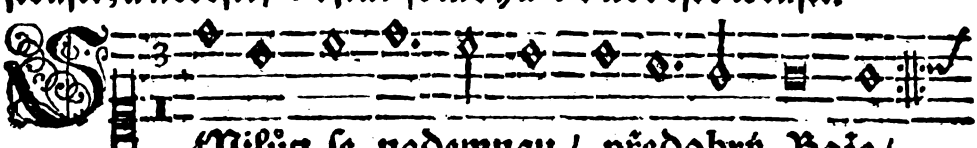

Milůg se nademnau / předobrý Bože/
Wyslyssiž prosbu mau/ laskawý Otče.

Nezhr-

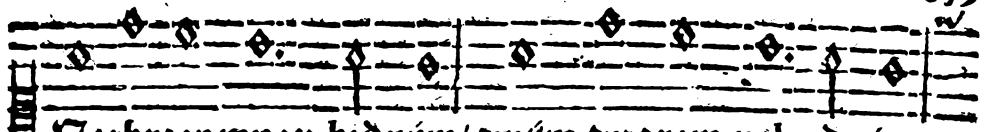

Nezhrzey mnau bjdným/ twým tworem nehodným/

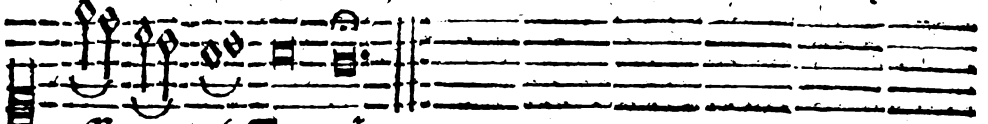

wſſemocný Tworče.

¶ Před twau welebnoſtj/ na ſwau twář padám K°/ Litugi ſwých zloſtj/ za miloſt žádám/ w twé dobrotiwoſti/ wſſak s ponjženoſtj/ naděgi ſkládám. ¶ Nezamjtegž ty mne/ ſtwořenj ſwého. K°/ Neodwrať odemne/ Ducha ſwatého/ nawrať mi ſpaſenj/ zbaw mne od zlého. ¶ O rač wyſlyſſeti/ mau hřjſſnau duſſi! K°/ Nerač odwráceti/ ſwých Božſtých vſſj/ od prosby pokorné ſrdce miloſrdné/ na tebe ſlauſſj. ¶ Žádámť s twau pomocý/ ſe naprawiti. R°/ Tobě we dne w nocy/ wěrně ſlaužiti. Wſſe což přikazugeſs/ a ſobě libugeſs/ wždycky činiti.

Gako: Co chce můg Bůh. Neb: Kdož ochrany neywyššjho.

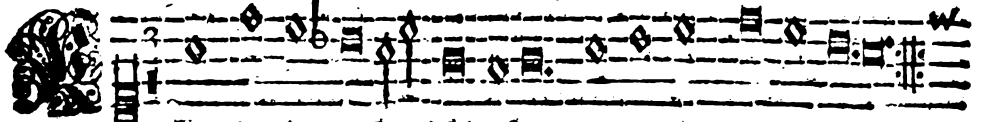

Dyž ſe den zlatý ſchyluge/ a temná noc wwádj/
Na ſwé hřjchy zpomjnage/ genž na mne ſmrt přiwádj/

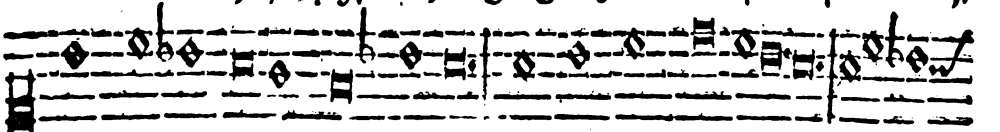

Pro žaloſt a pro truchlenj/ wypauſſtjm z očj ſlzy/ a patře

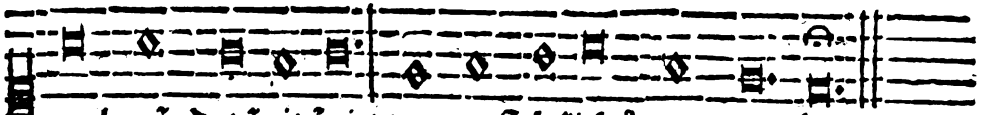

na hwězd třpjtěnj / temnost hřjchů mne mrzý.

¶ Ach! auwe! gaké w mém srdcy/pocýługi swjránj! gaké snássjm we dne w nocy / pro hřjchy mé káránj! ach! kyž sem nikdý nepoznał / co gest hřjch, a co wina / bylbych nepochybně seznał / gaká gest zbožných cena. ¶ Tečte hogné z očj wody / a tečte bez přestanj / smeyte hřjchy y gich sskody / pomozte ku pokánj. Ach Bože plný dobroty! ach gak sem těžce zhřessił / když sem z newážné slepoty / přikázanj twá zrussił. ¶ Gak se opowážjm nynj / před tetebau se postawit / gestliže powážjm winy / nelze co pro stud zprawid. Vznáwám se hodným býti / smrti / ohně y pekła / newjm pro strach co činiti / tak se má dusse lekła. ¶ Ach Pane gen w prchliwosti / neber před sebe mau złost / popuzen gsa k hněwiwosti / netrescy mau bezbožnost: ale přikreg neprawosti / mé hogným smiłowánjm / a ge w mořské hłubokósti / potop swým slitowánjm. ¶ Patř na srdečnau skraussenost / a na plinaucý slzy / a způsob pro twau wznessenost / ať gsem očisstěn brzy. Obmeg mau hřjssnau sskaredost / ó Pane twau miłostj / a nabudu zas krásy dost / kteréž sem pozbył złostj.

Gako: Kdož ochrany neywyšssýho. Neb: O Matko má / ꝛc.

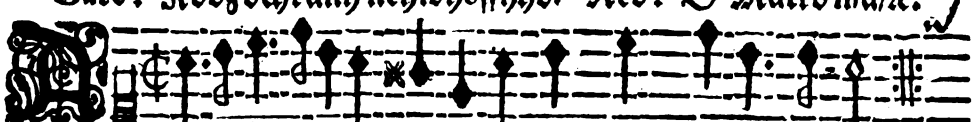

Ach Bože plný dobroty / Tworče wssech wěcý wssudy!
Proč gsem hřessił z swé slepoty / a tebe hněwał tudy?

Tebe

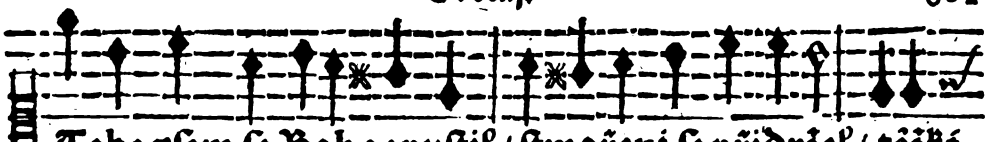

Tebe gſem ſe Boha zpuſtil / ſtwořenj ſe přidržel / těžké

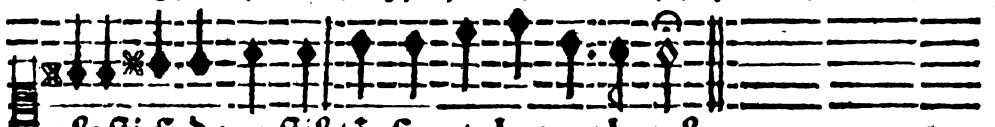

zlosti ſe dopuſtil / že ſem tebau pohrzel.

¶ Ach! co ſem myſlil w té době / a co ſem před ſebe brał: když ſem hřeſil proti tobě, Boże / a nebe prohrał: twau welkau ke mně dobrotu / wážil ſem ſobě lehce: ach! Pane tu mau ſlepotu / ať wraucná žalost ztreſce. ¶ Tys mne k ſobě dobrotiwě negedenkráte wołał: bys w kljnu ſwém miłoſtiwě / co Otec ſyna chował: ale gá ſem zacpał vſſi / k otcowſkému wołánj / podał gſem dáblu ſwau duſſi / nedbage na pokánj. ¶ Wſſak proto nechcy zauffati / oddám ſe na pokánj. Lépe geſt w Boha dauffati / a žádat ſmiłowanj / nawrátit ſe k ſwému Otcy / zas s marnotratným ſynem / nebť geſt wždy hotow ſpomocy / a ſchránit pod ſwým ſtjnem.

Gako: Děkugemeť Obrance náſs / ꝛc.

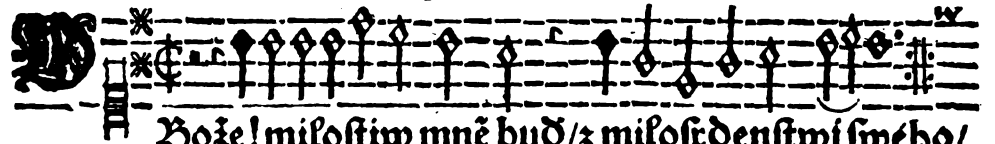

Boże! miłoſtiw mně buď / z miłoſrdenſtwj ſwého /

Mau těžkau winu mně odpuſť / pro ſlávu gména twého.

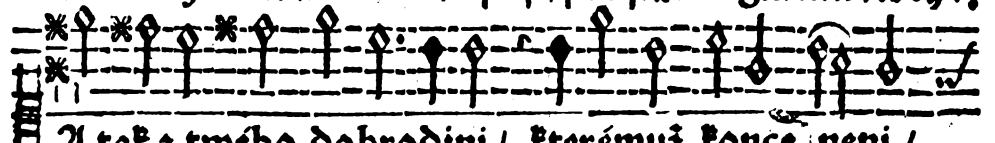

A tak z twého dobrodinj / kterémuž konce nenj /

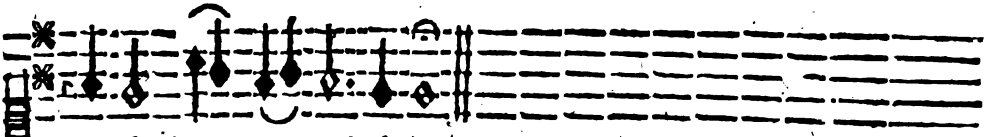

shladiż mé prowinĕnj.

¶ Obmegż mne mŭg dobrý Pane/ od neprawoſtj mnohých; a od hřichů mých očiſt mne/ deyż, ať wjc nekrâčjm w nich. Wſſecku nadĕgi w tobĕ mám/ w auzkoſtech k tobĕ wolám/ za ſmilowánj žádám. ¶ Gát ſwé tĕžké prohřeſſenj/ žalоſtiwĕ poznáwám/ zaſlauženého trápenj/ welicè ſe obáwám. Na hřjchy ſwé pamatugi/ ſrdečnĕ gich litugi/ polepſſit ſe ſlibugi. ¶ Odpuſť miloſtiwý Otče/ wſſecka má prowinĕnj: nepatř miloſtiwý Tworče/ za zloſt ſwého ſtwořenj. Ale pro miloſtiwoſt ſwau/ a hořkau ſmrt Kryſtowau/ ſmilŭg ſe nad duſſi mau.

Oſu nebeſa dala/ kdyż geſt Panna porodila/

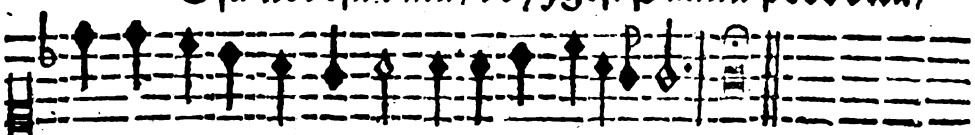

Kryſta Syna Božjho/ Spaſſytele naſſeho.

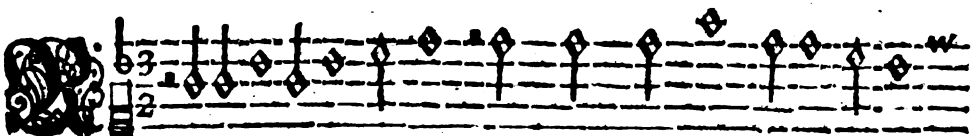

Oſu nebeſa dala/ kdyż geſt Panna porodila/

Kry=

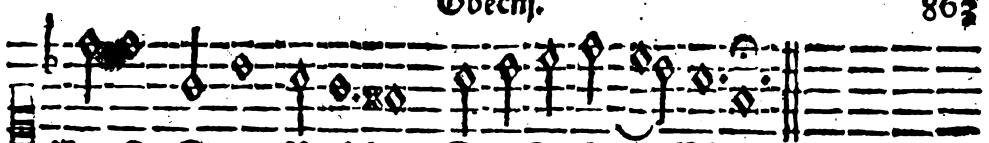

Kryſta Syna Božjho / Spaſytele naſſeho.

¶ Obłakowé déſſť dali / tak gakž Prorocy žádali / toho ſprawedliwého / Meſyáſſe prawého. ¶ Semeno zaſljbené z země Bohem požehnané / z Panny błahoſławené / wzeſſło miłoſti plné. ¶ Giž Pán Bůh wſſemohaucý / gakož žádali Prorocy to nám hogně wyplnił / což był w rági zaſljbił. ¶ Z čehož buď gemu chwáła / čeſt, a ſłáwa neſkonała / odewſſeho ſtwořenj / na wěky bez ſkončenj.

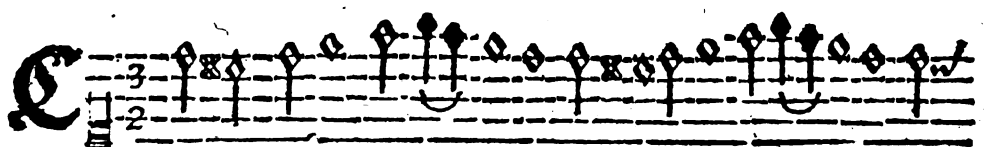

Chwalmež Boha wſſemocného / w Trogicy nerozdilného: naň

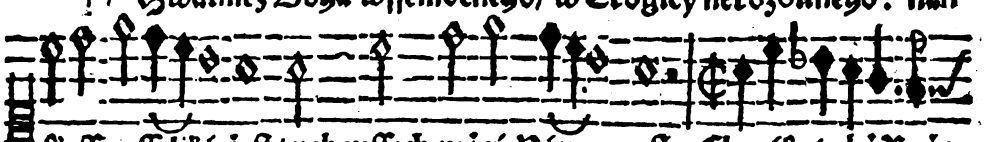

ſłuſſj wſſeliká čeſt / neb wſſech wěcý Pánem geſt. Chwáła tobě Bože

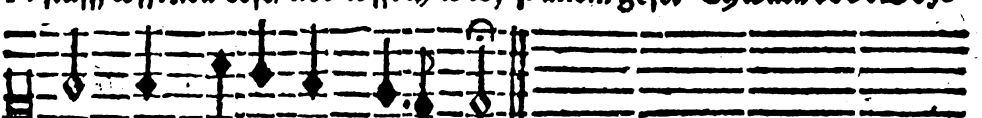

náſs / genž wſſecko w ſwé mocy máſs.

¶ Chwalmež Otce nebeſkého / genž ſobě Syna rowného / w Božſtwj, ſłáwě, mocnoſti / ſpłozuge od wěčnoſti. Chwáła tobě Otče náſs / mocný Stwořiteli náſs. ¶ Gedinký ſłowem twé mocy / včinił ſy wſſecky wěcy / nic tobě nemožného / nenj, neb neſnadného. O Bože wſſemohaucý! buď chwálen dnem y nocý. ¶ Tys w nebi kůry Angelſké /

ſké / w ſwětě pokolenj lidſké ſtwořil, by ti ſlauzili / na wěky s tebau byli. Chwal tě wſſecko ſtwořenj / na wěky bez ſkončenj. ¶ Chwalmež wſſickni Boha Syna / gemuž podſtata gediná / geſt s Otcem Stwořitelem / y s Duchem Těſſitelem. Chwáła wſſemohaucýmu / wěčně wſſe wědaucýmu! ¶ Prawý Bože na wýſoſti / přediwný gſy w ſwé maudroſti / kterauž wſſecko ſpatřugeſs / w nebi, w zemi zprawugeſs. Chwáła tobě Pane náſs / genž ſám wſſecky wěcy znaſs! ¶ Celého ſwěta ſtwořenj / w nezčiſſlném proměnění / poſſlo geſt z twé maudroſti / budiž chwáła s wděčnoſtj. Chwálen buď Synu Božj / twá čeſt ať ſe wždy množj. ¶ Chwalmež y Ducha ſwatého / welebme dobrotu geho / kterauž wſſem prokazuge / dary ſwé vděluge. Tobě Bože miloſti / chwáła buď na wěčnoſti. ¶ Skrze wſſelikě ſtwořenj / vkazuge ſe na zemi / wěčná twá moc; y Božſtwj / maudroſt, dobrota, panſtwj. Wſſecko tě wychwaluge twau ſláwu wygewuge. ¶ Kyž tebe lidé poznagj / w tobě naděgi ſkládagj! nebs ty wěčná dobrota / přiwodjſs do žiwota. O Bože dobrotiwý! budiž nám miloſtiwý.

Naſledugjcý Pjſeň / přidage ku každému werſſi: Buď chwálen Bože náſs! zpjweg takto:

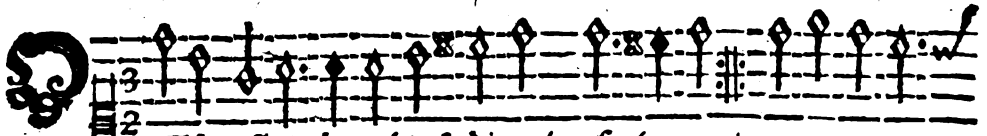

Tče wſſemohaucý / přediwný w ſwé mocy /
Genž gſy dal Syna nám / abys w láſce byl známi. Poſlal na ſwět

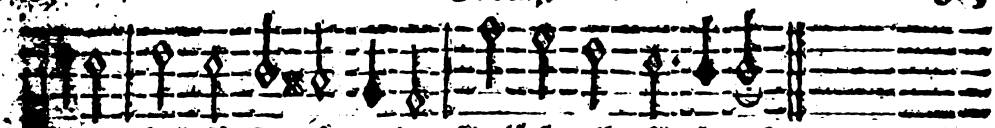

geho/ budižť chwála z toho. Buď chwálen Bože náss.

Bez přidáwku zpjwá se gako: Noc temnau přečkawsse.

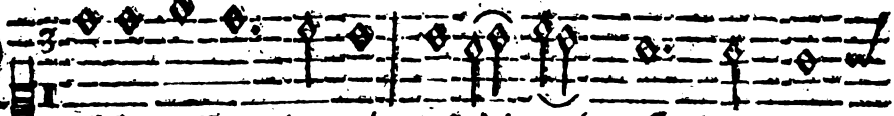

Tče wssemohaucý/ předivný w swé mocy/

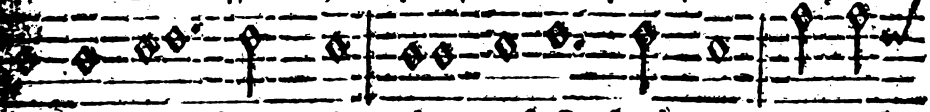

genž sy dal Syna nám/ abys w lásce byl znám/ poslals

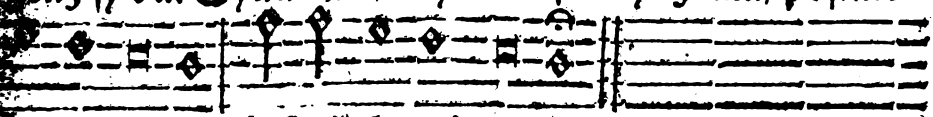

na swět geho/ budižť chwála z toho.

¶ O diwná milosti! proti nadálosti/ by ty genžs mstjti
/ smilowati se chtěl/ skrz Syna wtělenj/ pro nasse spase-
¶ Milostiw chtě býti/ ráčils způsobiti/ aby nasse wina/
rze twého Syna/ byla zahlazená/ nám milost wrácená.
¶ Wažmež wssickni nynj/ w tomto shromážděnj/ milost
tak welikau/ nám wssem prokázanau/ děkugmež společně/
a řceme srdečně. ¶ Chwala budiž tobě/ Kryste wěčný Bo-
že/ s Otcem, s Duchem swatým/ wěčně požehnaným. Při-
weď též z milosti/ nás do swé radosti.

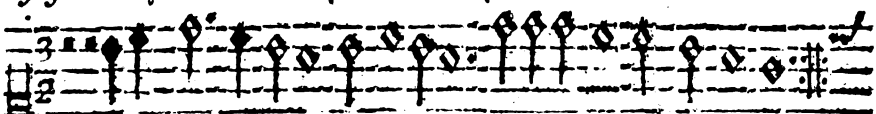

Můg laskawý Pane Gežjssi! milugi tebe srdečně/
O dobrotiwý dárce wssech wěcý! wzdáwám tobě dzky wděčně.

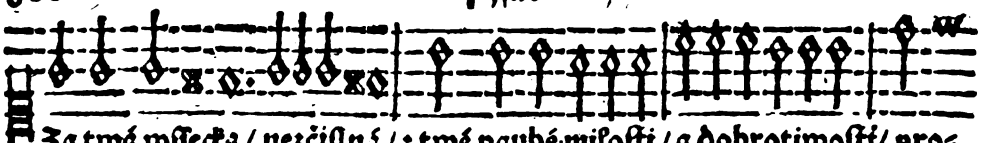

¶ Ty gſy mne twé nehodné ſtwořenj / z ničehož ráčil ſtwořiti. Ty mne hned od mého narozenj / wſſim dobrým ráčis dařiti. Což gſem neb mám / od tebe mám. W gednom okamženj / hned přigdu k zruſſenj / ráčiſſli mne opuſtiti. ¶ Gak tedy weliké newděčnoſti / má duſſe ſe dopuſtila / když proti twé Božſké welebnoſti / čehož litugi / zhřeſſila. Chcy budaucně / ſtále, wraucně / tebe miłowati / a to wſſe konati / co twá wůle wložila. ¶ Toliko to wraucně proſým tebe / odpuſt mi mé neprawoſti / a rač mne pro ſwau dobrotu, z nebe / obdařiti ſwau miłoſtj / ať žádného, ſmrtedlného / hřichu nevčinjm / nikdy nezawinjm / proti twé dobrotiwoſti. ¶ Potom pak po časném zde žiwotě / přigmi mau duſſi do nebe / a deg, ať po zdegſſj bjdě, pſotě / w nebi wěčně chwáljm tebe / kdež twůg trůn geſt / a rowná čeſt / děge ſe ti s Otcem / též y s ſwatým Duchem / až na wěky wěkůw / Amen.

W Adwent gako: Gakož o tom Prorocy. Syc: Pane w prchliwoſti twé.

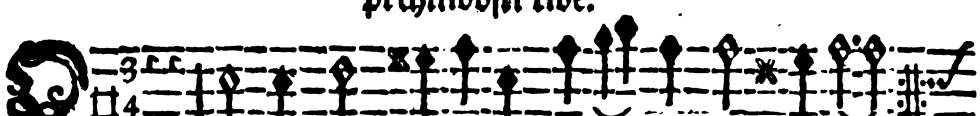

Wy-

Wyſlyſſiż mé żadoſti / přigmi wzdychánj mé / které či-

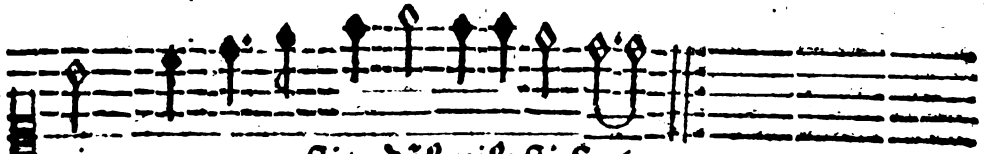

njm z wraucnoſti / vděk miloſti ſwé.

¶ Oſwětiż ſe twé gméno / wſſudy po wſſem ſwětě / gſa o-dewſſech chwáleno / gak w zymě, tak w létě. To též gméno tworowé / ať wſſickni hlásagj / k-geho cti ať Żiwłowé / ra-doſtně pleſagj. ¶ Twé ó Pane! králowſtwj / rač k nám při-bliżiti: a z ſwětſkého tyranſtwj / nás wyſwoboditi: neb kdyż do nebe patřjm / wſſecken ſwět mne mrzý / chtěłbych k ſwatým ſwým Bratřjm / do nebe gjt brzy. ¶ A ponẽwadż dobře znám / że twá wůle ſwatá geſt we wſſem proſpěſſná nám / w miloſti bohatá: Ach deg ó dobrý Otče / ať gi wżdy plnjme / a tebe ó náſs Tworče! nadewſſecko ctjme. ¶ Deg nám chléb náſs wezdegſſj / těła k wyżiwenj / y duchownj platnẽgſſj / duſſe k poſylnênj: neb geſtliże kr-kawce / paſeſs z twé ſſtědroſti / gak můżeſs máſs ſwé owce / opuſtit w lačnoſti? ¶ Odpuſť nám též proſýme / coż ſme prohřeſſili / neb ſe hněwu bogjme / gegż ſme zaſłaużili. Od-puſť, gak odpauſſtjme / my winnjkům naſſjm / a deg miloſt, proſýme / hřjſſným duſſem naſſjm. ¶ Diábeł, ſwět, těło naſſe / ſwé ſtřely zoſtřili / ach! neobſtogjť duſſe / přiſpěg Pa-ne miłý! neb ſyc w ſwém pokuſſenj / giſtě vpadneme / leč z twého zpomożenj / ſýły nabudeme. ¶ Zbaw nás wſſeho

sskodného / z twé milosti Pane / hřjchu, ďábla hrozného / gako swé poddané / bychom zlého zprosstěnj / zde tobě slaužili / a potom proměněnj / w nebi tebe ctili.

Gako: Kdož ochrany neywyšssjho. Nebo: Co chce můg Bůh.

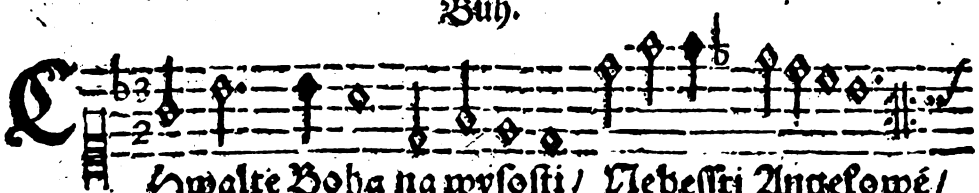

Chwalte Boha na wysosti / Nebesstj Angelowé / Wzdeyte geho welebnosti / chwálu wssickni tworowé.

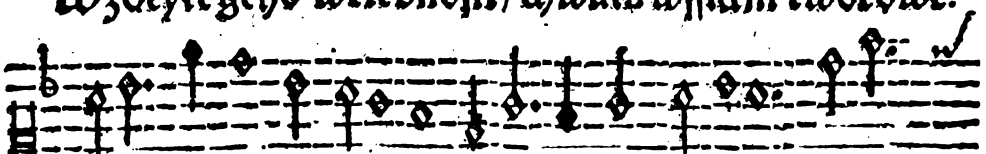

slunce / měsýc y obloha, též y hwězdy nebeské / chwalte

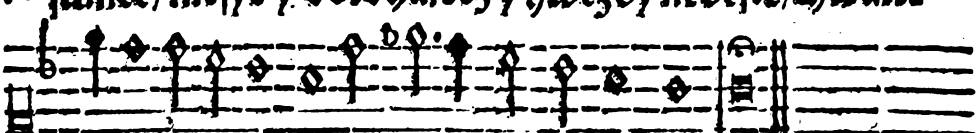

wssemocného Boha / y wssecky wěcy zemské.

¶ Y wy též zeměplazowé / Bohu chwalu wzdáweyte / dracy wodnj / welrybowé / wětrowé pomáhegte / led, snjh, přjwal / krupobitj / slota / prsska s ffaukánjm / oheň, horko, hromobitj / ffochrowánj s bleyskánjm. ¶ Chwalte geg hory wysoké / y stromy plod nesaucý / y každé zwjře diwoké / y ptactwo létagjcý / y knjžata / y králowé / y wssecken lid obecnj / y wěkem sesslj starcowé / též y mládency ctnostnj. ¶ Chwalte na wýsostech Boha / gemu zwučně plesegte / gest k tomu přjčina mnohá / sláwu geho hláseyte. Naplňte zwukem powětřj / nechť znj hausle / cymbálky / bubný / trau-

by

by téż ſem patřj/ y hlaſyté piſtialky. ¶ Nechť geho dobrota Bożſká/ nad námi trwá ſtále/ oněť nás knjżata nebeſká/ chce včinit a krále. Protoż geg ſewſſj pilnoſtj/ oſlawůgte dobrého/ přičiňte wſſecky mocnoſti/ neb tak ſluſſj na něho.

Gako: Kdoż ochrany neywyšſſiho. Neb: Co chce můg Bůh.

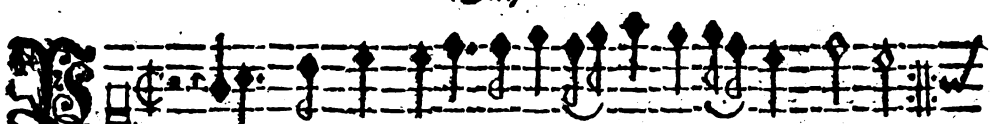

Jſeň wzáctnau a ſbeznau/ na dobře zwučné ſtrůny/
Zazuěte na harffu wděčnau/ na trauby/ y na bubny.

Na pozauny/ y na cynky/ na kautny, na warhany/ buď

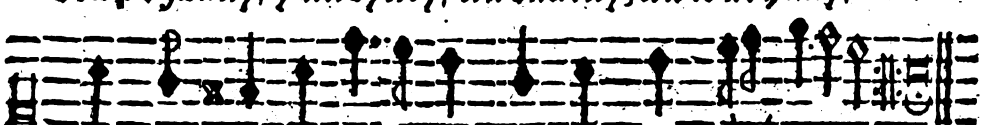

wſſjm nástrogem muzyky/ chwálen Bůh ſwrchowaný.

¶ Oněť ſtwořil nebe y zemi/ y wſſecky giné wěcy/ on panuge nadewſſemi/ a o wſſecky má peči. On wſſecko ſwau Bożſkau mocý/ dokawadž chce, zdržuge/ žádné ſwých tworů pomocy/ k tomu nepotřebuge. ¶ Sám geſt náſs Pán Bůh gediný/ genž činj ſkutky diwné/ gemužto wſſecky kraginy/ ſlaužiti gſau powinné. K ſlowu geho wſſe ſtwořenj/ powſtáwá/ y zas hyne/ ſtogj padá w okamženj/ gak on gen okem kyne. ¶ Geho wůle/ ſkutek geho/ gſau gednoſtegné mocy/ neb co chce, to ſe od něho/ ſtane we dne y w nocy:

nic

nic se w swětě tak těžkého/ nemůž nikdež nagjti/ coby gedno slowo geho/ nemohlo včiniti. ¶ A protož zawzněte strůny/ Pána Boha k pochwale/ trauby/ lautny/ hausle/ bubny/ chwalte wěčného Krále. Na harffy/ ffletny/ cytary/ na cynky/ na warhany/ zwelebůgme geho dary/ wssudy na wssechny strany.

Gako: Kdož ochrany neywyšssjho. Neb: Každého dne chwály hodné/ ꝛc.

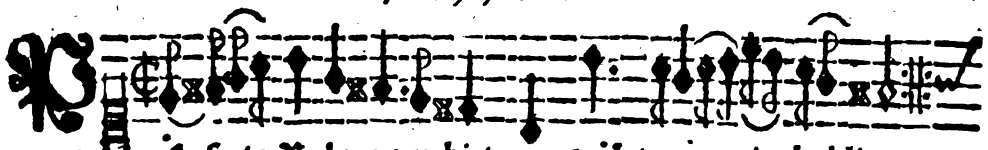

Leseyte Bohu na nebi/ wy genž tam s njm bydljte/
Neb toho gest zapotřebj/ Angelé/ gak vmjte/

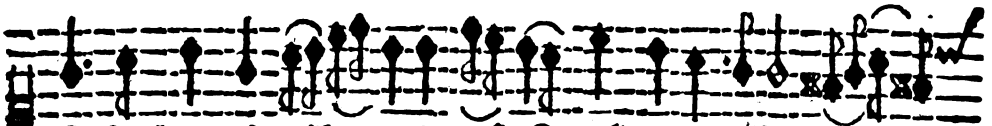

Neboť to od něho máte/ že ste tak wywýsseni/ že tau

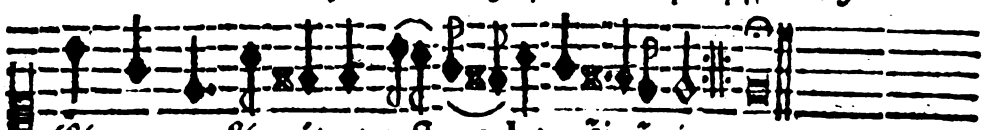

sláwau oplýwáte/ gest z geho včiněnj.

¶ Chwalte geg gasná nebesa/ tak mistrně sklenutá/ že wasse diwná okrasa/ tak stogj nepohnutá. Chwalte geg měsýc y slunce/ swau předíwnau gasnostj/ chwalte y wy swého Tworce/ hwězdy swjtjc w temnosti. ¶ Chwal Boha nebe y země/ y wssecko to/ což w nich gest/ y moře, y lidské plemě/ wzdáweg Pánu Bohu čest. Hodenť gest chwály wsseliké/ Pán Bůh náss wssemohaucý/ genž z swé dobroty weliké včinil wssecky wěcy.

W Ad-

W Adwent gako: Gakož o tom Prorocy.

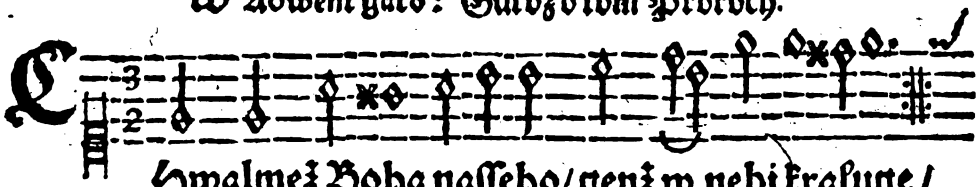

Hwalmež Boha nasſeho/ genž w nebi kraluge/
Kažďý ať gméno geho/ wſſudy oſlawuge.

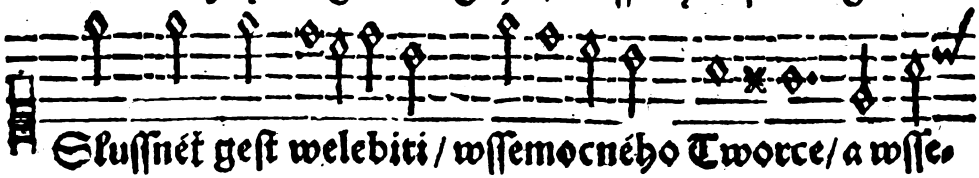

Skuſſnéť geſt welebiti/ wſſemocného Tworce/ a wſſe-

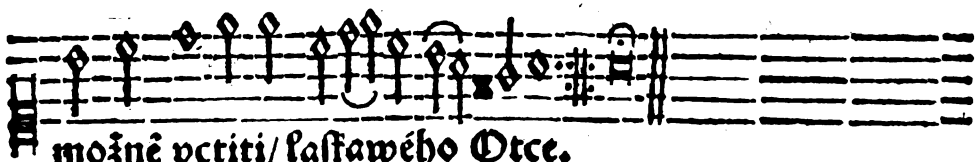

možně vctiti/ laſkawého Otce.

¶ Chwalmež Syna Božjho/ kterýž vmřel za nás/ aby Wſſemohaucýho/ odwrátil hněw od nás. Mámeť mu wděčnj býti/ za tu miloſt geho/ nechcemeli přigjti, do ohně věčného. ¶ Chwalmež Ducha ſwatého věrných Těſſitele/ Boha Pána prawého/ hřjchů zproſtitele/ hodnoť geſt geg chwáliti/ neb geho miloſtj/ můžem zbaweni býti/ od věčne žaloſti.

Gako: Gakož o tom Prorocy. W Adventě.

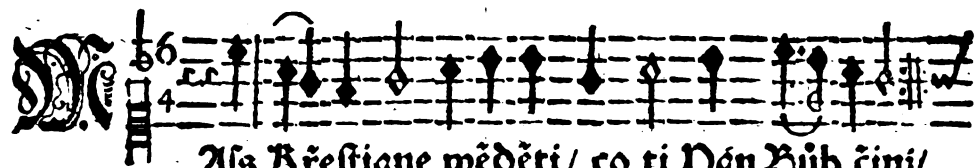

Aſs Křeſtiane wěděti/ co ti Pán Bůh činj/
Chowati maſs w paměti/ geho dobrodinj.

Abys

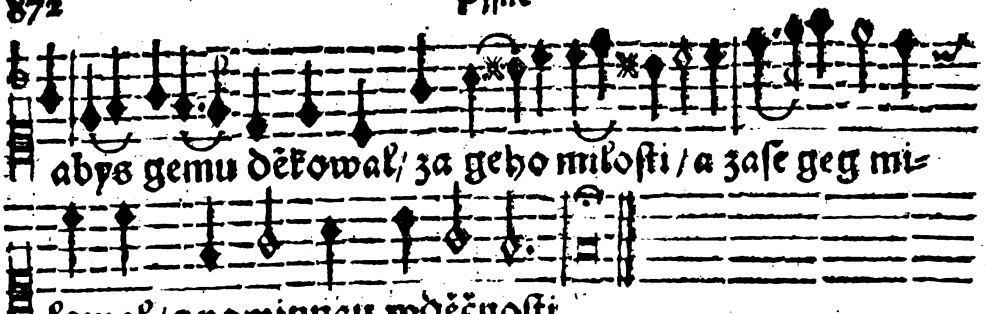

¶ On k ſwému podobenſtwj/ráčil tĕ ſtwořiti/ chtĕge blahoſlawenſtwj/ wĕčné tobĕ přjti/ k čemuž tobĕ odĕlil/ wſſecko/ cožkoli máſs. Bez něhoťbys nic nebył/ ſluž mu/ geſtli to znáſs. ¶ Když pak ty ſy přeſtaupil přikázanj geho/ Syn Božj znebe oſtaupil/ pro tebe hřjſſného/ a aby tĕ wykaupil/ a přiwed k ſpaſenj z láſky k tobĕ podſtaupil hořké wmučenj. ¶ Začež wſſe nic giného/ nežádá od tebe/ než abys zákon geho plnjc doſſel nebe. Nebudeſſli pak wdĕčný/ za tu láſku gemu/ připrawen oheň wĕčný/ geſt tobĕ bjdnému. ¶ A protož dokud geſt čas/ pokánj činiti/ dokud přjležitoſt máſs/ s Bohem ſe ſmjřiti/ nemak nevžitečnĕ/ zde času miloſti/ abys nepykal wĕčnĕ/ toho bez platnoſti.

Gako: Kdož ochrany neywyſſiho.

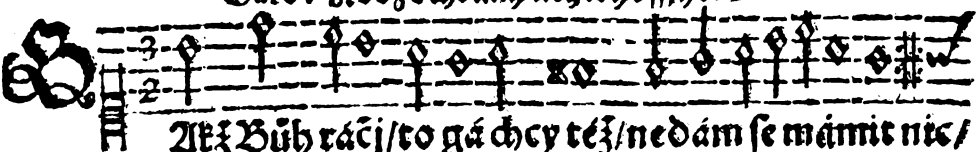

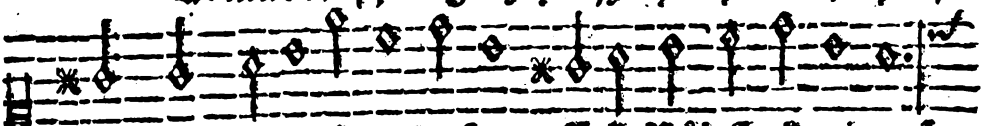

nechť

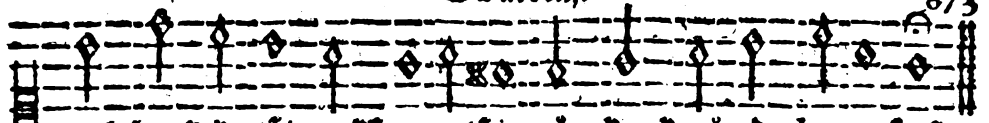

nechť tak kráčj/gakž on ráčj můg krok půgde bezpečně.

¶ Gakž Bůh ráčj/gá swoługi/a dáwám wssemu mjsto/ :/: Bůh gemuž neodporugi/chce mne zkusyt zagisto/ zda poddaně, metłu Páně/ snásseti budu chtjti, ach! nechcyť gá/toť Bůh wj, zná/ w ničemž se mu opřjti. ¶ Gakž Bůh ráčj, geho wůli oblibugi wsseligak/ :/: Když on dopausstj newoli/ kdo gi chce měnit ginák? Wtip, vměnj/ płatné nenj/ bych se pak y za wrch rwał: nechť naň repce/ kdo a gak chce/ zdažby on co na to dbał? ¶ Gakž Bůh ráčj/nechám gjti/ obljbjm wsse srdečně/ :/: Kdybych chtěł newolným býti/ wězełbych we złém wěčně: Gistá wěc ta/ wěk má léta/ že sau w počku v něho: protož k cýli, každau chwjli/ gakž chce půgdu pro něho.

Druhý djł tauž notau: neb gak notowáno.

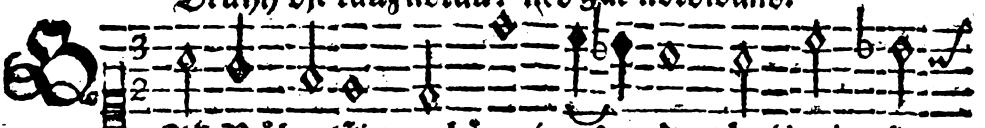

Ak Bůh ráčj/ nechť má wěc gde/ buď mi pak

Na tom stawět chcy swau wěc zde/ abych o-

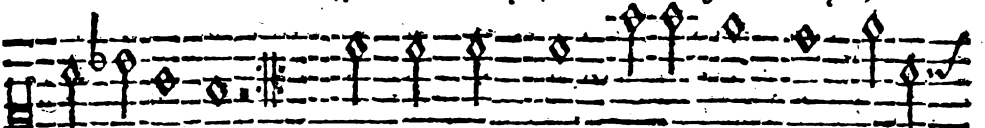

mjło/ neb žeł/ bogjmu chtěł: Nechť pak gest tak/ aneb ginák/ nic mne

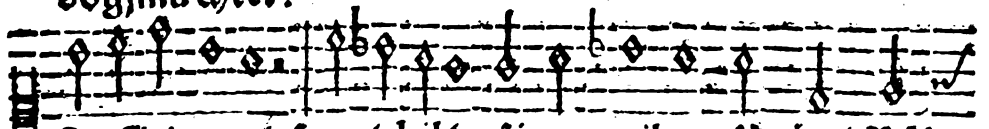

strassiti nemá/ černé, bjlé, přjgmu mjle/ wždyť mi Bůh

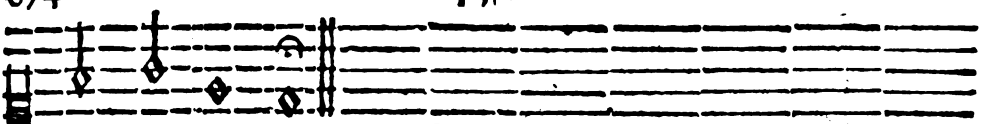

ſwau miłoſt dá.

¶ Gakż Bůh ráčj, nechť běžj tak / má wěc wżdy w każdé době / :/: Nepřigdeli ſtĕſtj dnes, wſſak čekám ho zeytra k ſobě: Co Bůh dá kdy / to přigde wżdy / ačť y neſpěſſně kráčj: nehrubě dbám / kdyż Boha mám / onť dá ſtĕſtj kdyż ráčj. ¶ Gakż Bůh ráčj, tak buď můg dił / od něhoť wjc nežádám / :/: Bůh mým wěcem włożił cýł / żiwot můg, dotud hádám. Trwati má: a protoż gá / na grunt ſtawjm radĕgi / a w każdý den, na Boha gen / zpoléhám ſwau nadĕgj. ¶ Gakż Bůh ráčj / wſſe zawděk mám / ſtoge w trpĕliwoſti / :/: Bůh geſtik můg ſpomocnjk ſám, bych ſtał w proſtřed bjdnoſti: Bych pak y w hład, neb ſmrt wpad / budeť mne retowati / a tak tudy / práw gſem wſſudy / w żiwotě, y při ſmrti.

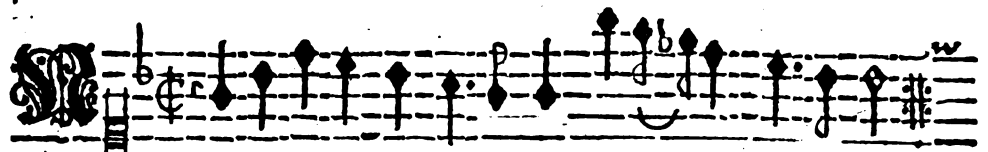

Adewſſecko tę miługi / łaſkawý GŁżjſſi /
Kdyż twau hodnoſt wważugi / dobroto neywyšſſj /

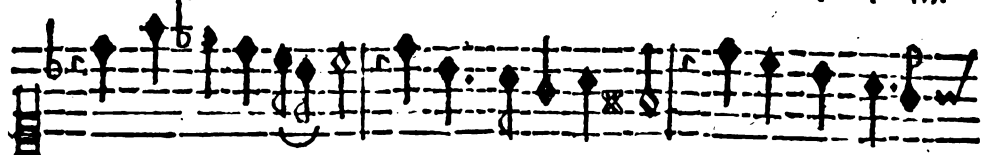

Nad tě nic lepſſjho / łáſky hodnĕgſſjho / ani wzáctnĕgſſj-

ho /

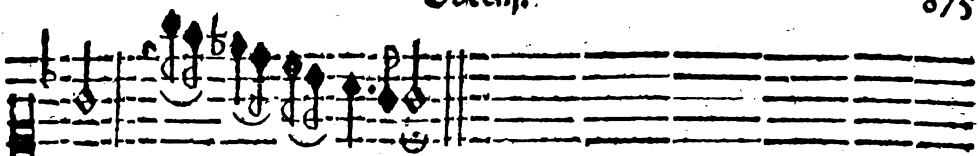

ho / ani wzáctnĕgſſjho.

¶ Aprotož pláči ſrdečnĕ / a budu plakati / že ſem tě ſiněl tak newděčnĕ / tak často hněwati / Stwořitele ſwého / Boha předobrého / wſſj láſky hodného. ¶ Napotomk pak s twau pomocý / chcy ſe polepſſiti / a tobĕ we dne y w nocy / wĕrnĕ wždy ſlaužiti / hřjchů ſe zhoſtiti / wſſecko včiniti / co chceſs Bože mjti.

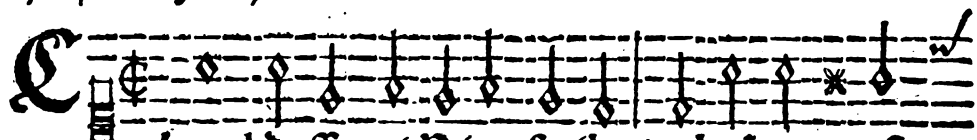

Chwal duſſe má Pána ſwého / gehož moc geſt
Onť geſt ſlawný Pán, a geho / dobrota ſwla-

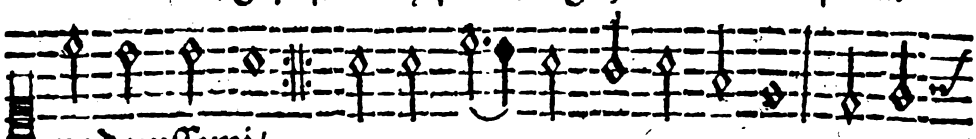

nadewſſemi / žuge ze mi. Na horách, w dolinách z toho / roſte

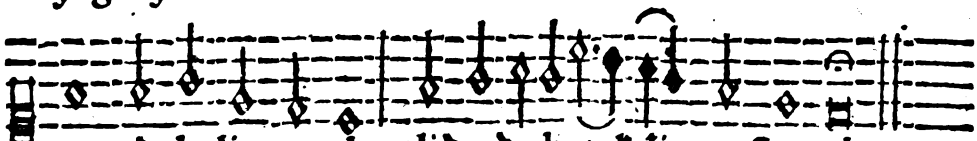

aurod, bylin mnoho / lid y dobytek žiw geſt z toho.

¶ Pane z twého dobrodinj / roſte nám k gidlu z zemĕ chleb / wjno genž weſelé činj / réž hognoſt wſſech giných potřeb. R° / Wſſe s diwy činiſs w ſwé ſýle / darům twým ctným nenj cýle / genž gſau w ſwĕtĕ wždy každěchwjle. ¶

Každý twor tě očekáwá/ abys mu dal pokrm geho/ zbjragj když twá moc dáwá/ tuť každý má dosti wsseho. R°/ Tu dobrým sytj se člowěk/ omdljwá pak zas geho wěk/ když odwrátjss twář swau koliwěk. ¶ Když gim ducha gich odgjmáss/ w prach se obracugj w ten čas/ ducha swatého když posýláss/ obžjwáť wsse na zemi zas. R°/ Pánu zpjwati wždy gsem chtiw/ geg, y geho ctný každý diw/ budu slawiti dokud gsem žiw.

Modlitba Swatého Ignácya.

Gako: A na zemi budiž lidem.

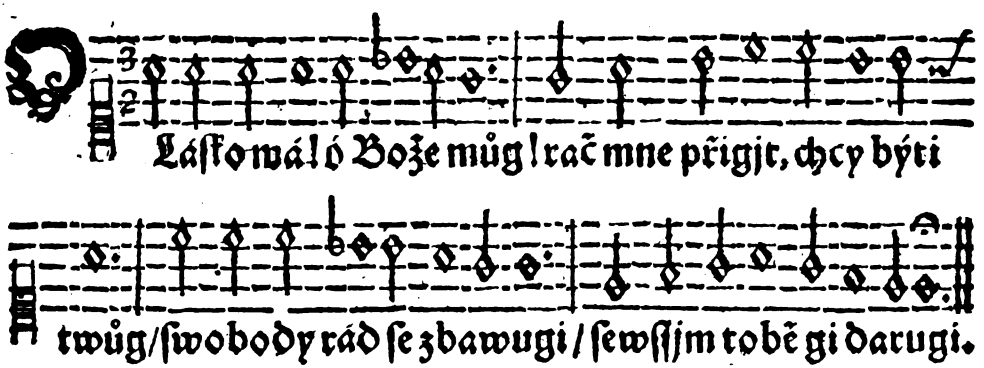
Lásko má! ó Bože můg! rač mne přigjt, chcy býti
twůg/ swobody rád se zbawugi/ sewssjm tobě gi darugi.

¶ Nebuď, nebuď w paměti mé/ coby nebylo k sláwě twé: mysl nemysli krom tebe/ tebe hledeg wjc než sebe. ¶ Ne má, než twá wůle, Pane/ semnau nechť se wždycky stane co chcess/ to gá budu chtjti/ prawidlo twau wůli mjti. ¶ Co mám/ wsse od tebe pline: budeli mé/ v mne zhyne; buď twé/ od tebe gest dané; čiň s tjm gak chcess/ twéť gest Pane. ¶ Lásky twé/ a twé milosti/ vděl Bože; a mám dosti/ w lasce vsnu/ w lásce wstanu/ od lásky twé nepřestanu.

Milu-

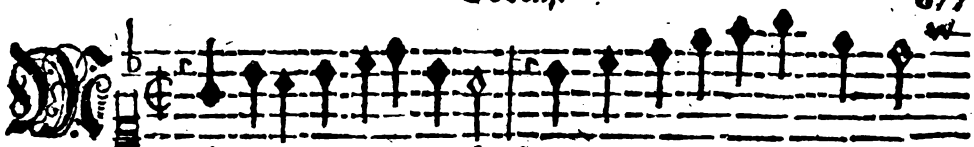

Jkugi tě ó Bože můg! a nechcy býti nežli twůg/

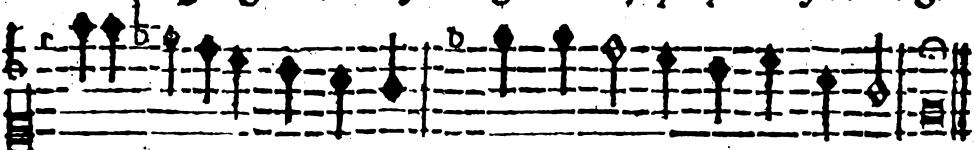

z celá se tobě oddáwám/ swau swobodu ti poddáwám.

¶ Paměť má na tě samého/ pamatůg Boha milého: rozum ať nic nezpytuge/ krom tě/ gegž stdce miluge. ¶ Wůle ať s twau se srownáwá/ na wssem, co ty chcess/ přestáwá: w ničemž ti neodporugi/ cos mně dał/ toť zas darugi. ¶ Přigmi wssecko cokoli mám/ twéť gest, twůg gsem gá také sám: čiň sewssjm co se ti ljbj/ twá zpráwa w ničemž nechybj. ¶ Gen milost swau rač mi dáti/ ať tě mohu milowati: na twé lásce gest mi dosti/ bych nic neměl w wěčnosti.

Dokonalá Skraussenost.

¶ BOže můg tebeť miluge/ a proto hřjchů litugi: twau krwj očisť, obmeg mne/ a hněw twůg odwrať odemně.

Laskawá wzdychánj S. Frantisska Xawerya.

Gako: Ach můg smutku má žalosti.

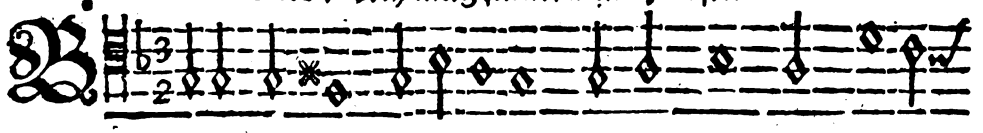

Ože k twému milowánj/ žádný strách mne nedo-

hánj/

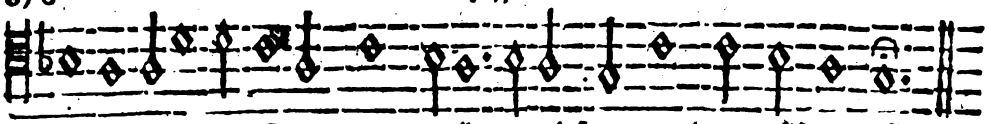

hánj/ ani treſtánj twé ruky/ ani hrozné w pekle muky.

¶ Ty ſám miły Pane Kryſte / ſrdce mé gjmáſs zagiſtě. Kdyż tě na křjżi ſpatřugi/ láſkau twau ſe zapalugi. ¶ Křjż/ a krew tekaucý z twých ran / wčj, żes láſky hodný Pán / byť nebylo pekła, nebe/ předcebych miłował tebe. ¶ A to pro tebe ſamého/ gemuż nic nenj rowného/ w mocy, ſłáwě/ dů, ſtognoſti/ w dobrotě/ opatrnoſti. ¶ Tebe přemiły Geżjſſi/ Beránku Bożj neytiöſſj / genżs pro nás ráčił vmřjti / chcy miłowati, a ctjti. ¶ Z łaſky, darmo / bez odpłaty / proto żes dobrý, a ſwatý / miługi tebe ſrdečně / a chcy miłowati wěčně.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

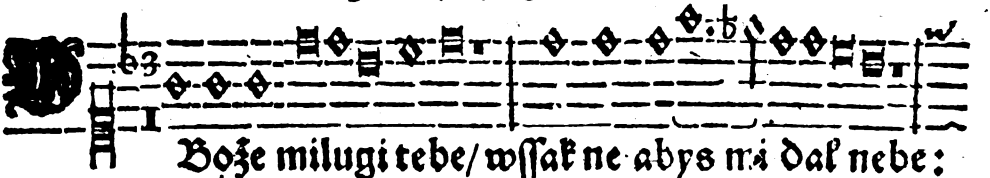

Bożе miługi tebe/ wſſak ne abys mi dał nebe:

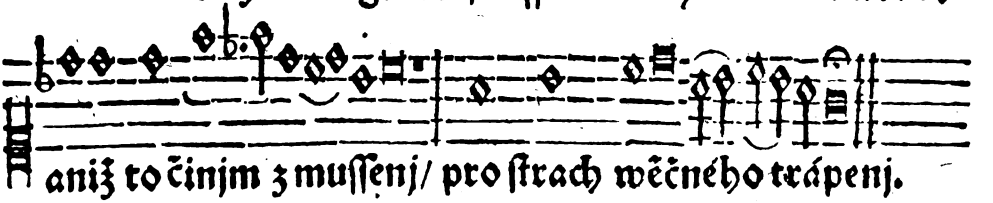

aniż to činjm z muſſenj/ pro ſtrach wěčného trápenj.

¶ Sám celé mé ſrdce gjmáſs/ ktery na křjži vmjraſs/ hřebyś přibit/ kopjm ranen / vſmjwán, potupen, zhanen. ¶ Tys nezčiſſné boleſti / auzkoſt y ſmrt ráčił ſneſti / a to z ſwé láſky přiljſſné/ kterau máſs k mé duſſi hřjſſné. ¶ Nemámliż tě zas miłowat / láſkau láſku nahražowat? O Geżjſſi

ney/

neymilegssj! lásko má neyrozkossnêgssj. ¶ Ne pro nadêgi spasenj/ani pro strach zatracenj/ani pro žádost odplaty/giž bych se mohl nadáti. ¶ Ale proto tê milugi/a milowati slibugi/ že gsy můg Kral/žes Bůh prawý, hodný wssj lásky/cti, slawy.

Gako: Ach můg smutku má žalosti.

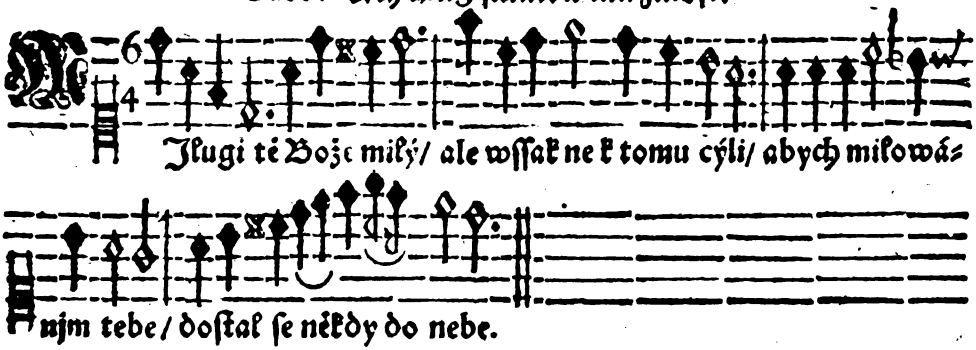
Mlugi tê Bože milý/ ale wssak ne k tomu cýli/ abych milowánjm tebe/ dostal se někdy do nebe.

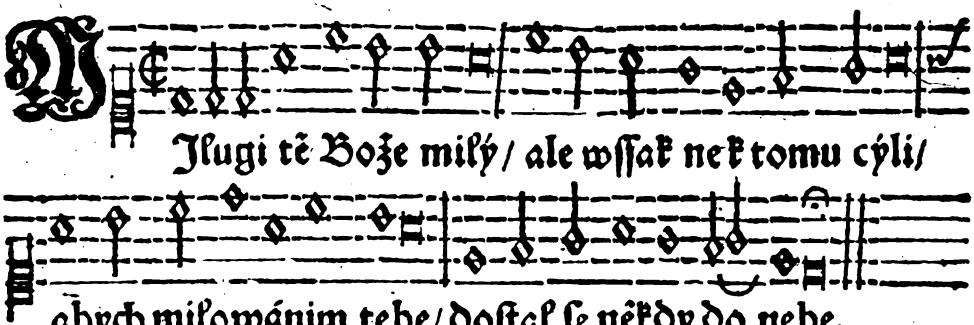
Mlugi tê Bože milý/ ale wssak ne k tomu cýli/ abych milowánjm tebe/ dostal se někdy do nebe.

¶ Aniž proto tê milugi/že se muk wěčných strachugi/ byť nebylo pekla Nebe/ předcebych milowal tebe. ¶ K lásce twé ty mne pudjss sám/nebos wssj lásky hodný Pán/když tê na křjži spatřugi/ hned se láskau rozpalugi. ¶ Ty hřeby Gežjssi milý/gimiž tê na křjž přibili/ to kopj/ gjmž sy proboden/ swědčj/že gsy lásky hoden. ¶ Slowem wssecky twé bole-

bolesti/ kteréž pro nás ráčil snesti/ srdce mé laskawě ranj/ a wzbuzugj k milowánj.

Cako: Otče Bože smilůg se/ ꝛc.

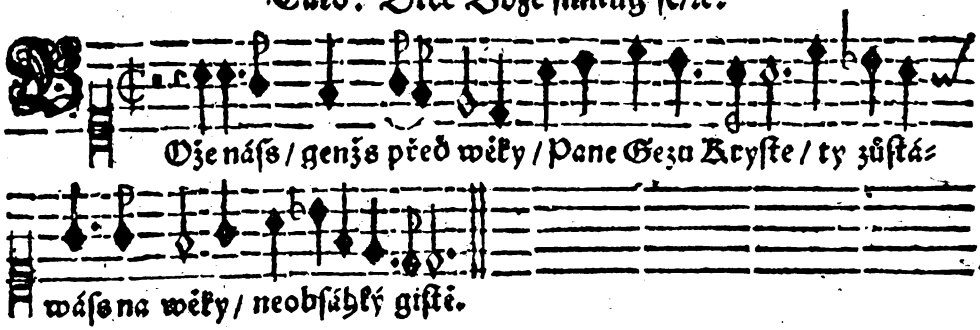
Bože náss/ genžs před wěky/ Pane Gezu Kryste/ ty zůstá-
wáss na wěky/ neobsáhlý gistě.

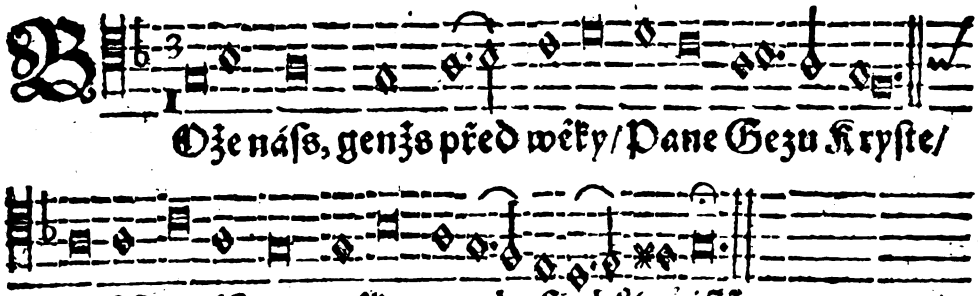
Bože náss, genžs před wěky/ Pane Gezu Kryste/
ty zůstáwáss na wěky/ neob sá hlý gistě.

¶ Skrze tě wsse stwořeno/ w nebi, y na zemi/ a diwně obžiweno/ y to což pod zemi: ¶ Nebos ty slowo wěčné/ Syn Božské podstaty/ w bytnosti nestižené/ Bůh welebný, swatý: ℘ Sstaupils k nám na swět z Nebe/ z lásky Otce swého/ žádage sám od sebe/ spasenj nasseho: ℘ Bez hřjchus y posskwrny/ člowěk se vkázal/ Spasytel sám gediný/ aby wssem spomáhal. ℘ Welebně gsy wyhlássen/ Otcem Syn ljbezný/ aby tě byl poslussen/ každý člowěk zbožný. ¶ Tys pokánj wssem kázal/ byť se naprawili/ Králowstwj gjm předkládal/ kdožby vwěřili. ¶ Ey toť gest slawný

posel/

posel / od Otce poslaný / kterýž pro hřjssné přissel / gsa gim službě daný: ¶ Hledal owcý ztracených / gako Pastýř dobrý / sem y tam rozptýlených / Spasytel milostný: ¶ Dussi za ně položil / na smrt k wykaupenj / nepřjtele porazyl / k gich wyswobozenj: ¶ Budiž tobě čest, chwála / Bože gednobytný / s Otcem y Duchem dána / wěčně požehnaný. ¶ Degž nám w swé prawdě státi / genž sám wsseho máss moc / w nj sstiastně dokonati / budiž nám na pomoc.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

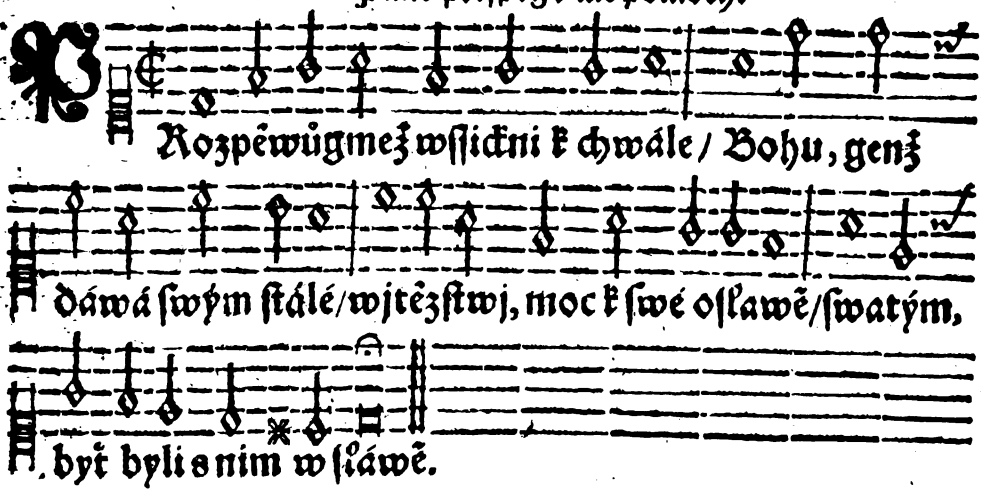
Rozpěwůgmež wssickni k chwále / Bohu, genž
dáwá swým stálé / wjtězstwj, moc k swé oslawě / swatým,
byť byli s nim w sláwě.

¶ W nichž bydlege moc swau činjss / z milosti k prawdě přiwodjss / by tě znagjc Pána swého / milowali z srdce ctného: ¶ Tebe magjc w swé milosti / na zlých mnohé nenáwisti / nic nedbali, tebe patřjc / bolestj muk zde nessetřjc: ¶ tobě srdce pozdwihugjc / tebe na pomoc wzýwagjc / moře / swět zlý w tobě přessli / by tě w nebi sstiastně dossli. ¶ Nemesskage gim pomocy / pospjssils vtwrdit w mocy / aby w rytjřstwj twé sýly / skonagjce, dossli sláwy. ¶ Genž swých

neopauſſtjſs Kryſte/ zdržůg y nás w prawdĕ čiſté/ a deg w láſce Swatých býti/ ſlawné koruny dogjti.

Gako: A na zemi budiž lidem.

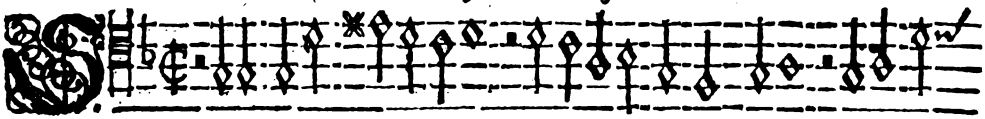

Lyſſiž Otče neymilegſſj/ ponižené prosby zdegſſj/ dobrotu

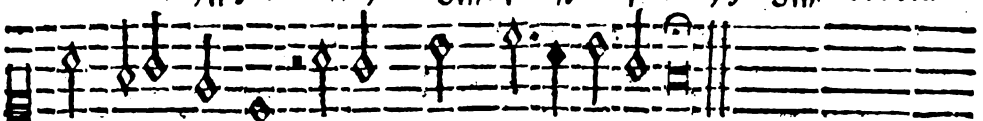

zgew lidu ſwému/ hognau mzdau wykaupenému.

¶ A pozorůg na hlas z nebe/ puſtiž modlitbu před ſebe/ miloſti twé myť hledáme/ ey nakloň ſe k nám, žádáme: ℟ Litoſtiwĕ nalož s námi/ láſku twau prokaž nad námi, nedáweg nás w pohanĕnj/ retůg přiſpĕg k ſpomoženj. ¶ Vtjkámeť ſe ſpolečnĕ/ vpřjmo k tobĕ ſrdečnĕ/ ó račiž nás opatřiti/ djla ſwého nemařiti. ℟ Vſtawičněť boge máme/ mdlj ſe při tom býti známe/ ty rač ſaužené zaſtati: také w bitwĕ s námi býti. ¶ Mocným ſlowem nawſſtĕwiž nás/ twau ſwatau miloſt rozmnož w nás/ bezpečné rač zachowati/ tĕla, duſſe oſtřjhati; ¶ Jaleſſněť ſſatan obcházý/ včiniti chce neſnázy/ nebudeli twé pomocy/ tudjžby nás moh přemocy. ℟ A protož vděť miloſti/ v tebeť geſt mocy doſti/ ďábla rač od nás zahnati/ vpřjmných ſwých požehnati. ℟ Cžáſtkať ſme dědictwj twého/ magjce podpůrce ſwého/ čiſtau obět Syna twého/ Emmanuele prawého: ¶ Pro gehožto zaſlauženoſt/ rač nás přigjti na miloſt/ a ſkrz geho vmučenj/ přiwed k wěčnému ſpaſenj.

Gako:

Gako: Děkugemeť Obrance náss / ꝛc.

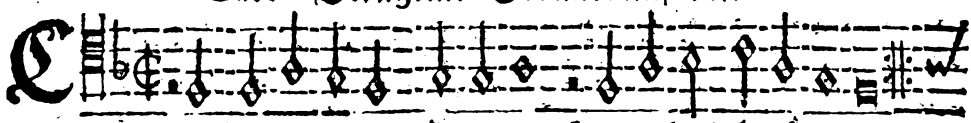

Hwal Hospodina Syone / bezpečný sy včiněn;
Neb Pán požehnánj hogné / dal w tobě synům twým wssem.

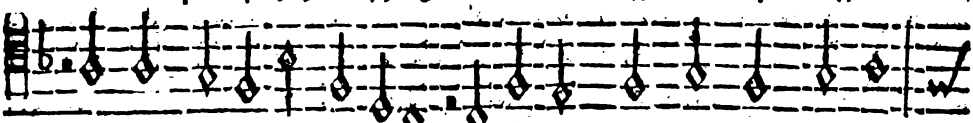

pewné včinil brány / postawil w tobě zdi žiwé /

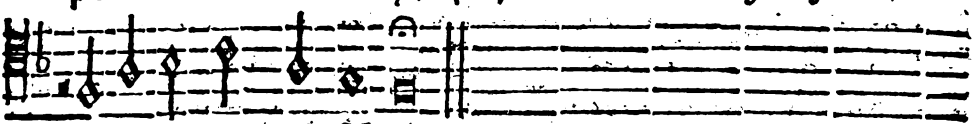

ohrady twé přesylné.

¶ Obdařilť gest Měsstiany twé / pokogem neskonalým / :/: A obohatil domy twé / zbožjm nebeským slawným: Wssickni kdož w tobě bydlegj / nelačněgj, ni žjžněgj / přečistý chléb twůg gedj. ¶ K toběť slowo swé posýlá / Spasytel twůg w hognosti / :/: Aby přiwedená byla / každá dusse k milosti: Zgewugeť slowem wůli swau / lidem k spasenj potřebnau / sobě dobře ljbeznau. Aťby Boha wždy slysseli / w poslech daných od něho :/: Geho slowa se drželi / warugjc se zcestného. Magjce sobě přjtomné / rady y naučenj hogné / byť se gich nedotklo zlé. ¶ Takť Pán o lid swůg pečuge / skrze swé služebnjky / :/: W spasenj ge opatruge / předewssemi zlostnjky / když nad njmi držj stráž swau / chowage ge službau swatau / koná milost začatau. ¶ W tomť gest bezpečnost Syona / y wssech genž w něm bydlegj / :/: Že často kázanj slowa w prostřed něho se děgj / y wssecka

přiſlúhowánj / k ſpaſytedlnému wzdělánj / Cýrkwe ſwé k zachowánj. ¶ Tuť Apoſtolé Kryſtowj / na ſtolicý dwanácti / :/: Gakž zaſljbil ſwými ſlowy / ſedj w geho králowſtwj / ſaudy prawoſti činjce / zlé k ctnoſti nabjzegjce / a Cýrkew ſpogugjce: ¶ Též Kryſtowými Swátoſtmi / tak řádně přiſlúhugj / :/: Wěrné Božſkými miloſtmi / ſkrze ně vgiſſtugj / z té mocy Pánem zřjzené / od něho w Cýrkwj ſložené / wěrným ſlauhám ſwěřené. ¶ Učjť y zachowáwati / Kryſtowá Přikázanj / :/: Boha ſrdcem miłowati / gakž w ſmlauwě zawázanj / a w bázni Božj ſe chowati / ſprawedlnoſt geho konati / zlého ſe warowati. ¶ Nečinjť tak Pán žádnému / lidu, gako ſwé Cýrkwi / :/: Aniž národu kterému / tak mnoho zgewil láſky / když dal gim ſwé wýmluwnoſti / ſlauby, ſlowo, y Swátoſti / také ſaudy prawoſti. ¶ Ti ſau chlebowé žiwota / genž lámáni bywagj / :/: Tu kdež Kryſtowa gednota / ſtědře ſe požjwagj / w včenj y w ſprawowánj / o lid Kryſtů pečowánj / w celé prawdě chowánj: ¶ Protož bezpečné bydlenj / geſt w Cýrkwi wſſem zwoleným / :/: Gemuž rowné nikdež nenj / pod oblakem nebeſkým: Na něž patřj oči Páně / obránť gich geho rámě / pokog Božj gde na ně. ¶ Chwála budiž Bohu Otcy / z takowého opatřenj / :/: Že tak bezpečnau pomocý / Cýrkwe ſwé shromážděnj / obdařil, by w prawdě ſtála / ó budiž mu z toho chwála / wěky wěkůw wzdáwaná.

Následugjcý Pſſeň (rozdělſſi wers) zpjweg takto:

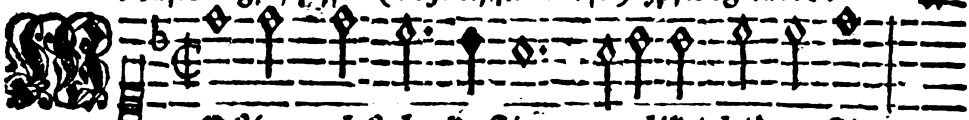

Olám z hlubokoſti / z welikě bjdnoſti /

rač

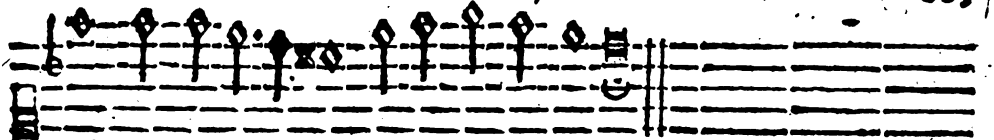

rač mne vſlyſſeti / Boże na wyſoſti.

Gako: Proč ſwět rytěřuge.

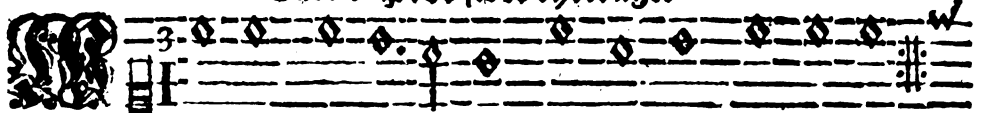

Wołám z hłubokoſti / z weliké bjdnoſti /
Rač mne vſłyſſeti / Boże na wyſoſti.

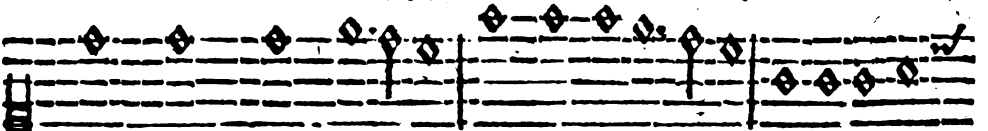

W każdém mém ſauženj / tys mé potěſſenj / autočiſſtě,

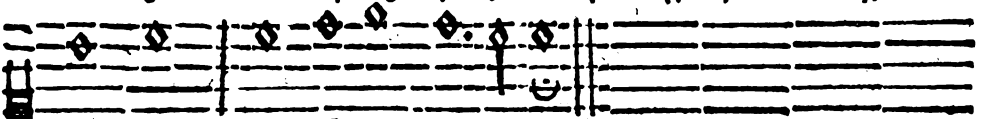

pewnoſt / hrad / ſkáła, ſpaſenj.

¶ Wołám we dne, w nocy / žádage pomocy / nenj kdoby lečił, mne, w této nemocy: nakłoň vcha ſwého / k prosbě ſnjženého / zhog, neduhem hřjchůw / těžce ſewřeného. ¶ Pro množſtwj mých złoſtj / a neſſlechetnoſtj / nezbawůg mne Pane / twé ſwaté miłoſti: budeſſli hrozyti / dlé hřjchůw ſauditi / kdo z nás bude mocy / před tebau práw býti? ¶ Nenj z nás žadného / ctnoſti tak pilného / genžby ſe newydał / nikdy w niweč złého: wſſickni ſme zhřeſſili / wſſickni prowinili / hněwu ſme, a pomſty / ſobě zaſłaužili. ¶ Kdož wſſak běžj k tobě / nezauffage ſobě / dogde potěſſenj / w nauzy a ſyrobě: Odpauſſtjſs z miłoſti / lidem gegich złoſti / te-

be

be žádagjcým/ w duchu skraussenosti. ¶ Neb pod nebem nenj/ toho prowiněnj, gehožbý kagjcý/ nebrał odpusstěnj: Twá Pane sstědrota, łáska a dobrota/ wětssj gest nežli wssech/ hřjchůw złost a psota. ¶ Nechcess smrti mdlého, člowěka padlého/ radssi aby žiw był/ přestanauc od złého: Tjm se weseliti/ směle bezpečiti/ můž každý, neb ffalsse/ nemůžess młuwiti. ¶ Toto z Pjsem swatých/ z lidj hřjchy gatých/ má dusse poznała/ a z slibůw bohatých: Protož s důwěrnosti/ a dauffánliwosti/ čeká we dne w nocy/ twé Pane miłosti. ¶ Dauffeg w Pána swého Pána łaskawého/ Yzraeli dusse/ každého wěrného: v něho w hognosti/ łáskya miłosti/ neb on z lidu snjmá/ wssecky neprawosti. ¶ Ač na této paussti, křjž na nás dopausstj/ wssak žádneho nikdý/ w ničemž neopausstj: Ale z hłubokosti/ w času přjhodnosti/ wytrhuge mjle/ swau Božskau miłostj.

Gako: Proč swět rytěřuge.

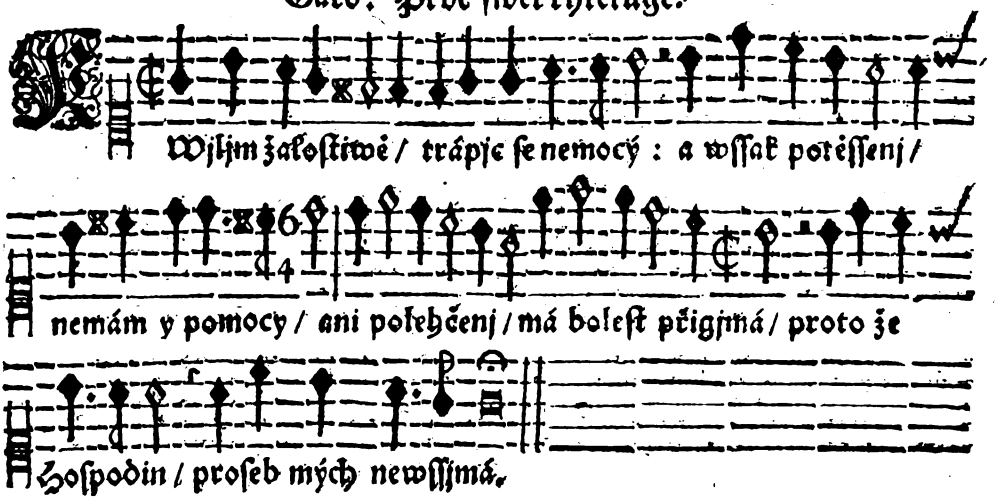
Wjljm załostiwě/ trápjc se nemocý: a wssak potěssenj/
nemám y pomocy/ ani polehčenj/ má bolest přigjmá/ proto že
Hospodin/ proseb mých newssjmá.

Kwj-

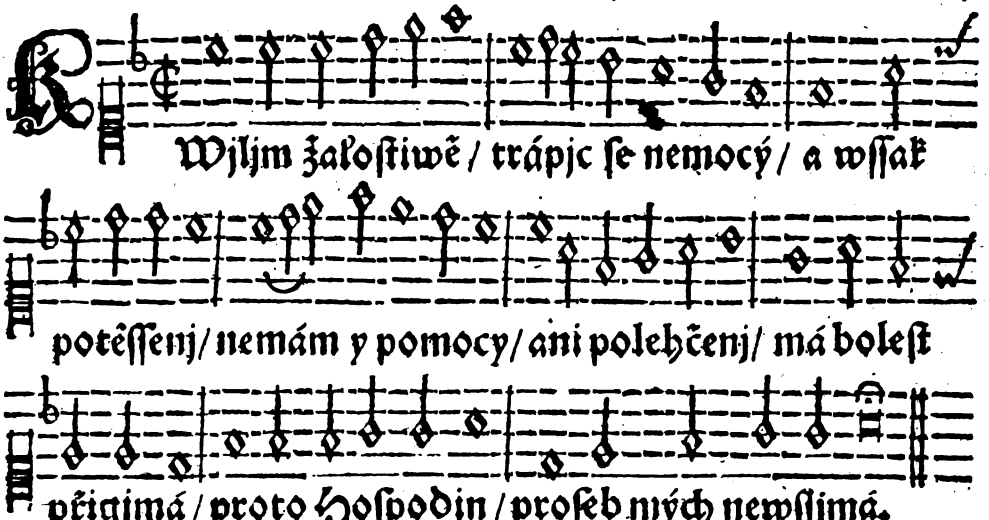

¶ Rozpomeň se Bože / na dobrodinj twá: Ezechyássowi / w nemocy činěná / na hljzu když stonal / těžce Král bohatý / z rozkázanj twého / wssek k němu muž swatý. ¶ Leżjcýmu řekl: Takto dj mocný Pán: Zřeď swůg dům, neb wmřeſs / a budeſs pochowán. Zarmautil se z toho / welmi Ezechyáss; hned se s pláčem modlil / swědčj Yzayáss. ¶ A ty slyssjc prosbu / strhals smrti řetěz: retugjc geg Bože / gako mocný Wjtěz: wyswobodil sy geg / od Assyrských mocy / dawssj patnácte let / wěku, po nemocy. ¶ Vslyssiž mne také / hřjssného člowěka: bolesti plného / twého služebnjka. Bože můg, ó Bože / pokoru mau oblib / a nepřipomjneg že gsem křtu zrussil slib. ¶ Ale wzpomeň na to / kterak zhřessil Petr: Zacheus, y Matauss / též kagjcý Lotr: Wažils gim laskawě / množstwj hřjchů, zlého / když se pokořili / z srdce truchliwého. ¶ Hněw twůg spraweddliwý / genž na těle nesu: včiněn mi hrozný / až se wssecken třesu.

třesu. Zwals mne ku pokánj / vſty twých proroků / gá sem pak zanedbal / změniti swých kroků. ¶ Smilůg se nademnau / a což ráčjſs způsob: toliko zbaw losu / zatracených osob / dſſti na mne miloſti / dokudž nemine čas / neb po smrti pekla / žádný newygde zas. ¶ Gá mage twau miloſt / po wſſeckna má léta: řjditi se budu / prawidlem žiwota. Tagně bez pokrytſtwj / gſa kagjcý člowěk / chcyť wěrně ſlauziti / kázeň bera za wděk. ¶ A když běh doplnjm / twého wyměřenj: nezamjtegž ty mne / padlého ſtwořenj / nawrať tělo w zemi / duſſi k oſſawnoſti / přigmiž Bože proſým / do wěčné radoſti.

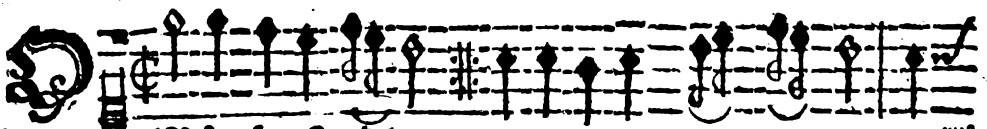

¶ Gá pak w swém ſsauženj / w těžkém zarmaucenj / w tebe ſamého dauffám / a k tobě ſe wtjkám / o wyſwobozenj. ¶ Sſtjte neyſylnějſſj / Králi můg neywyšſſj / nebudu ſe nic báti / byť mi mělo ſſkoditi / nějaké ſtwořenj. ¶ Kažďý den ſlowa má / odemně mluwená / ffaleſſně přewracugj / a lſtiwě přemegſſlegj / peychu prowozugj. ¶ Přehogné mé ſlzy / mne ſe často držj / kteréž ty ſám w mocy máſs / a na wſſecko ſe djwáſs / ſám to proměnjwáſs. ¶ O můg miľý Pane / wzhlédniž ty ſám na mne / deg mi mjle ſnáſſeti / cos mi ráčil ſložiti / na tom bjdném ſwětě.

w po-

W Poſtě gako: Když myſſlenj/ o ſmrcenj.

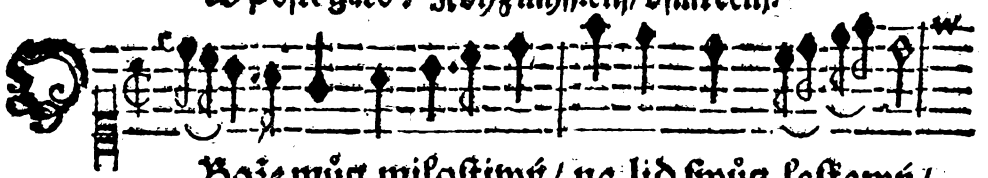

Bože můg miloſtiwý/ na lid ſwůg laſkawý/

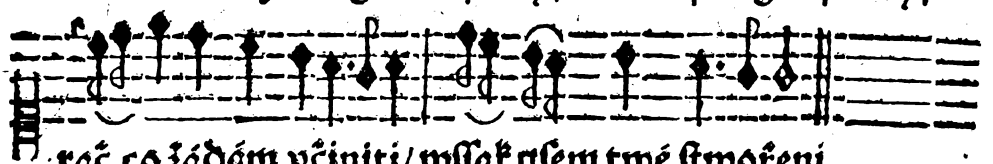

rač cožádám včiniti/ wſſak gſem twé ſtwořenj.

¶ Před mým giž z tohoto ſwěta/ odſud odebránjm/ neodpjreg mi dwau wěcý/ ať gſem vgiſſtěn tjm. ¶ Račiž marnoſt/ ſlowa křiwá/ odemně wzdáliti/ chudoby, ani bohatſtwj/ nerač mi dáti. ¶ Ať bych ſnad mage bohatſtwj/ peychy před ſe newzal/ a řka: Kdo geſt pak Pán Bůh můg? tebau nepohrdal. ¶ A gſa w chudobě poſtawen/ ſnadbych muſyl krásti/ a gména Božj nadarmo/ ku přiſſaze bráti. ¶ Samé toliko potřeby/ k ſwé žiwnoſti žádám/ neopauſſtěg z mne ó Bože/ neb gſy ty ſám můg Pán.

Rozmlauwánj duſſe w ſauženj s Pánem Geziſſem.

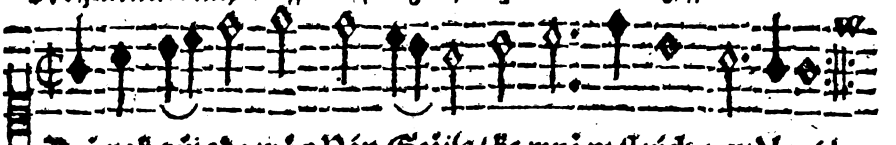

Dyž pak přigde můg Pán Geźjſs/ ke mně w ſlzách zemdlené!
Zmoh ſe můg zármutek přjliſs/ kdoż mi pomůż ztrápené/

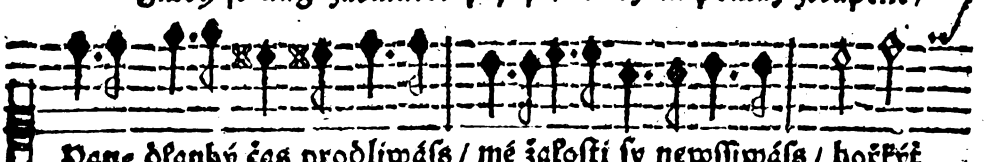

Pane dlauhý čas prodljwáſs/ mé žaloſti ſy newſſjwáſs/ hořkýt

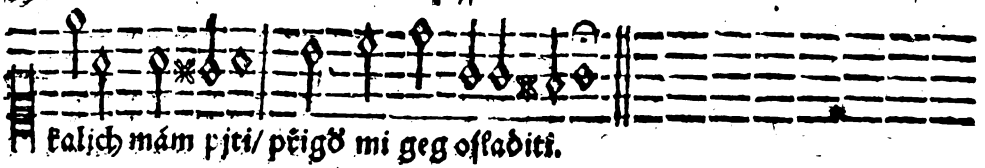
kalich mám pjti/ přigď mi geg osladiti.

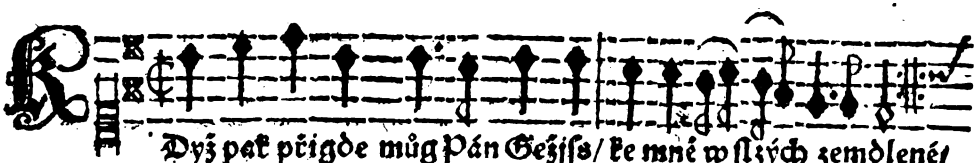
Když pak přigde můg Pán Gežjss/ ke mně w slzých zemdlené/
Zmoh se můg zármutek přjliss / kdo mne pomůž ztrápené?

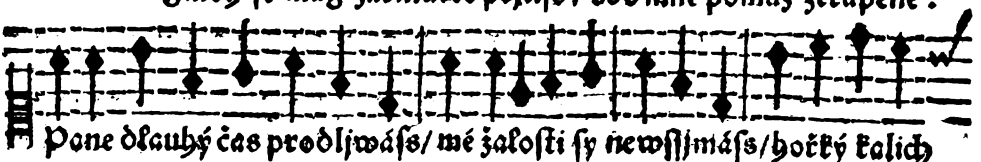
Pane dlauhý čas prodljwáss/ mé žalosti sy newssjmáss/ hořký kalich

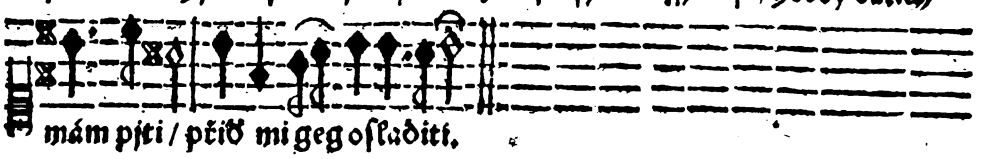
mám pjti / přiď mi geg osladiti.

Pán Gežjss. ¶ Choti má proč sy stěžugess / na kalich twých těžkostj? Gestli mne práwě milugess / wypj geg k mé ljbosti. Láska w trápenj záležj / s láskau auzkost w záwod běžj/ rád trpj kdo miluge/ láska auzkost spoguge. Dusse. ¶ Giným nenj žádný křjž znám/ newědj o žalosti: Gá pak stále křjž na křjž mám/ newjm nic o radosti. Giným se po wůli děge / sstěstj se na ně wždy směge / gá pak bez potěssenj/ wždy zůstáwám w sauženj. Pán Gežjss. ¶ Kterým sstěstj pochlebuge / gichž žiwot gest pauhý kwět. Z wůle, rozkoss podrobuge / a we wssem gim slaužj swět. Kterým we wssem gestiť blaze/ budau někdy platit draze; krátká gest swětská radost / wěčná pak po nj žalost. Dusse. ¶ Gestli možná/ když se tlačj/ na mne wssecky auzkosti: že ani

od-

oddechnaut w pláči/ nelze, a w truchliwosti: Giž mi srdce nestačuge/ po křjži křjž následuge: mám snásset/ nezalowat/ a sobě nestěžowat. Pán Gežjsš. ¶ Tak máš ke mně sspatnau lásku/ tak mne málo milugeš/ že mých muk gen malau částku/ od sebe odwrhugeš? Ten kdo miluge srdečně/ wsse trápenj snássj wděčně: prawé lásky nemá nic/ kdo nechce trpěti wjc. Dusse. ¶ Ach! wznáwám/ že gsem sslabá/ nesti ten tak těžký křjž/ nechť geg wezmau na swá záda/ ginj, a zkusý tu tjž. Nech Pane, ať sy pohowjm/ neb ať wěrnau prawdu powjm/ mně samé to sauženj/ snesti giž možné nenj. Pán Gežjsš. ¶ Hledi s Otcem wálčj djtě/ mlč/ mé wůli se poddeg. Wem to bějmě na se hbitě/ že tak chcy, dost na tom měg. Co gest ti medle po ginych? nes křjž swůg na ramenách swých/ mlč, a pod, mne následug/ chcesslj/ ať gsem ženich twůg. Dusse. Trpět stále nenj hrjčka/ nenj to tak snadná řeč/ trápit se, neřjct sslowjčka/ ach! co gest to těžká wěc: mám gá se o to pokusyt? bez potěssenj to skusyt? giž mne gednau Paue sprost/ neb gsem giž trpěla dost. Pán Gežjsš. ¶ Gen se o to zčerstwa pokus/ dobrý djl más wyhraney/ včiň gednau hrdinský kus/ z cela křjži se poddeg: Nech ať s tebau gá zacházým/ gak se mi zdá, sem tam házým/ pro lásku mau tomu swol/ nechť gest ti wol/ neb newol. Dusse. ¶ Když má tak být/ ať giž gest tak/ stań se Pane wůle twá/ gižť gá na swět nedbám za mák/ ty budeš sám rozkoš má; w křjži tě chcy následowat/ tebe samého milowat/ rozkosse se odřjkám/ genať tě Gežjssi mám. Pán Gežjsš. ¶ Tak gest dobře/ tak chcy mjti/ tak gsy mé milé djtě: w nebi chcy ti nahraditi/

za to co zde ſaužj tě. Trp w ſwětě gak gſem gá trpěl; když gſem tě wykaupiti chtěl; budeſs mjt wěčnau radoſt / za zdegſſj čaſnau žalоſt.

Gako: Hoſpodine vſlyſs hlas mũg.

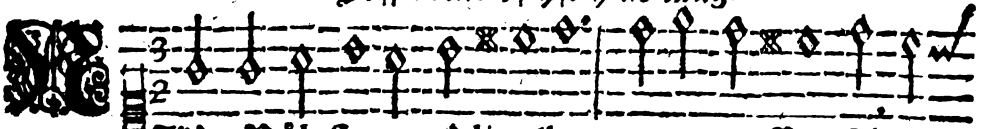

Jkdy Bůh ſprawedliwého, newypauſſtj z ſrdce

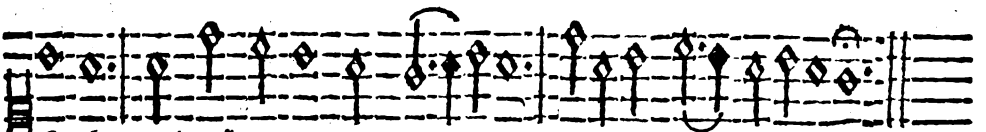

ſwého/ má naň pozor/ geg zprawuge/ a mocý ſwau opatruge.

¶ Krmj, chowá, obhaguge/ dobrými wěcmi daruge/ nižádného neopauſſtj / byť pak bydleł y na pauſſti. ¶ Král Dawid to wyſwědčuge/ ſám na ſobě vkazuge/ że mlad byl, potom ſe ſſtaral / a mnoho lidj přečekal: ¶ Wſſak nikdý ſprawedliwého / newiděł opuſſtěného / od Boha, w němž požehnánj/ geſtiť mnohé darowánj. ¶ On zástup na pauſſti krmił/ když ſlowa geho pilen byl/ ze dwau ryb a z pěti chlebů/ naſytił pět tiſýc lidu. ¶ Mezy lwj Danyelowi/ oběd po Abakukowi/ poſlal, tam aby nezahynuł/ ale k němu ſe přiwinuł. ¶ Protož ſobě neſtegſkegme / w Bohu potěſſenj měgme / buď że budem auzkoſt mjti / buď protiwenſtwj trpěti. ¶ On dá nám ſwé požehnánj/ bude přitomen wždy s námi / po této pak ſmrtedlnoſti / přiwede nás do radoſti / Amen.

Gako: Pod wečer twá čekádka. Neb ſpogice dwa werſſe takto:

Pán

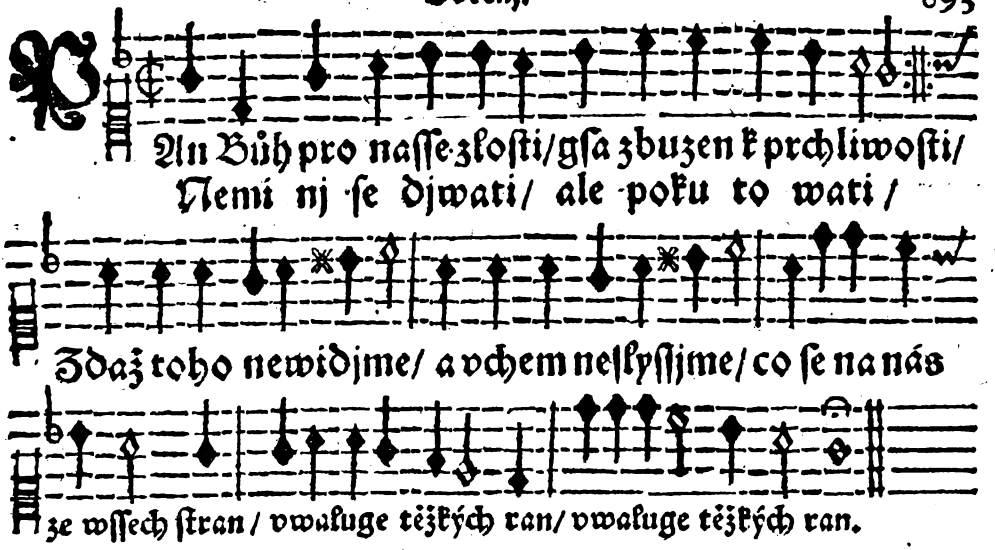

¶ Mor, hlad, wálka a boge/ to mezy námi troge/ vſtawičně panuge/ a s námi nežertuge. ¶ Kdež gſau ta ſlawná léta/ ach, gižť geſt po nich weta/ rychle vplynuły pryč/ nenawrátj ſe k nám wjc. ¶ Načež geſt naříkati? komu winu dáwati/ budem? než ſobě ſami/ že ſme příčinu dali. ¶ Pročež předce hřeſſjme/ a nic ſe nelepſſjme? w neprawoſtech ſtogjme/ Boha ſe nebogjme? ¶ Složmež giž ſtaré činy/ wezmauce na ſe giný/ žiwot, a ſwaté ctnoſti/ ſtud, láſku s vpřjmnoſtj: Tak ſe Bůh ſklonj zaſe/ po tomto ſmutném čaſe/ zbawě pokut, neřeſti/ ráčj nám dáti ſſtěſtj. ¶ Pohlediž na ſwé nynj/ poſtawené w ſauženj/ wſſemohaucý Bože náſs/ genž w nebeſých přebýwáſs. ¶ Zetři moc ſſatanáſſe/ kterýž wſſecko zlé páſſe/ odwrať hlad, mor, wálku, bog/ a rač nám dáti pokog. ¶ Neboť Boha giného/ nemáme tak ſylného/ genžby bogowal za nás/ kromě tebe Bože náſs. ¶ Učiň to pro ſwé gmeno/ať geſt od nás chwáleno/ odſawad až na wěky/ Pane Bože weliký.

Ga-

Gako: Dĕkugemeť Obrance náſs/ atd.

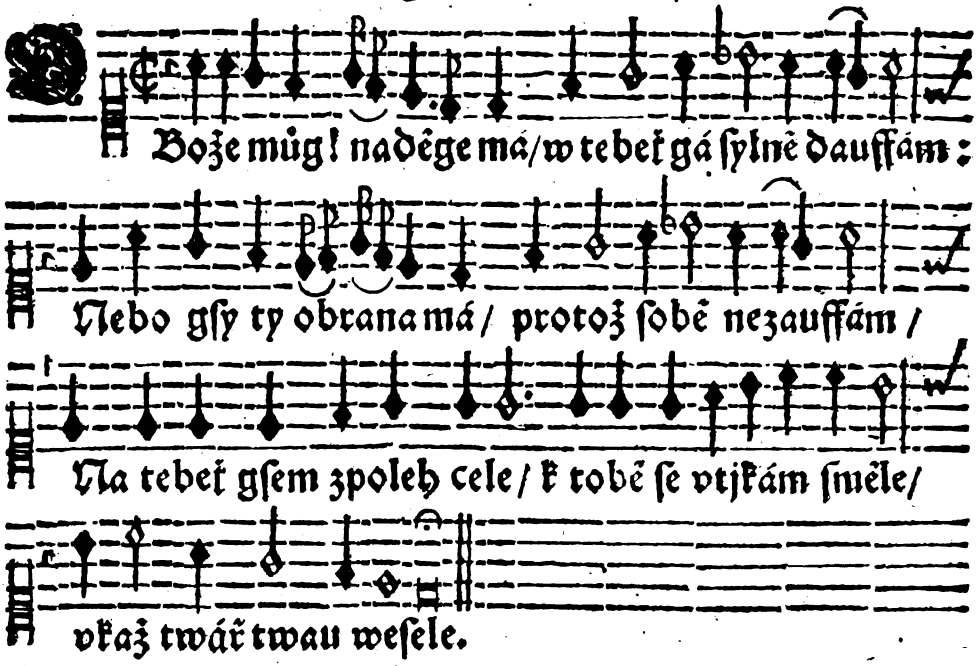

¶ Vſlyſſiž Bože prosby mé/ přiſpĕg s pomocý ſwatau: popatř mjle na bjdy mé/ koneg miloſt začatau. R°/ Gakž koli ráčjſs treſtati/ gen mne nerač zamjtati ale rač při mně ſtáti. ¶ Přidegž mi trpĕliwoſt/ k ſnáſſenj metličky twé: kterauž treſceſs z ſwé miloſti/ k dokázánj laſky twé. R°/ Neb kohož milugeſs, káráſs/ nań mnoho auzkoſti wzkládáſs/ ſám wždy při něm zůſtáwáſs. ¶ Očiſť mne zde od hřjchůw mých/ shladiž mé neprawoſti: vwedĕ mne do wlaſti ſwatých/ včiň to z ſwé miloſti. R°/ Widjm zkázu ſwau před ſebau/ newcházeg Bože w ſaud ſemnau/ než ſmilug ſe nademnau. ¶ Ochránce náſs neymocnĕgſſj/ ty ſám vzdraw duſſimau: w poſledni čas neypilnĕgſſj/ buď přitomen

men ſtráżj ſwau. R°/ W pokuſſenj mne zaſtáweg/z trápenj těżkých pomáheg/ duſſi poſyłu dáweg. ¶ Přignież ty duſſi mau Pane/ neb gá gi od tebe mám: naplniż zaſljbenj ſwé/ pro Kryſta Pána żádám. R°/ Wſſaks ráčił miłoſtiw býti/ proň rač nás wſſeckny ſpaſyti/ w los wolených přigjti: R°/ Pro Kryſta Syna miłého/ a přehořkau ſmrt geho/ Beránka newinného.

Gako: Proč ſwět rytěruge.

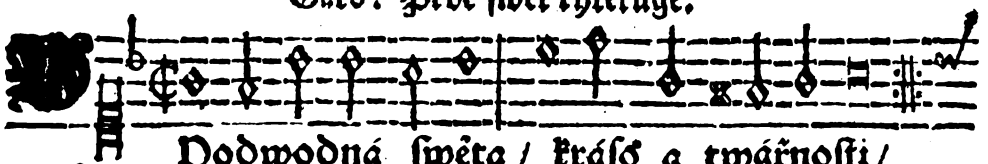

Podwodná ſwěta/ kráſo a twářnoſti/
O daremnj lidſká/ péče a ſta roſti!

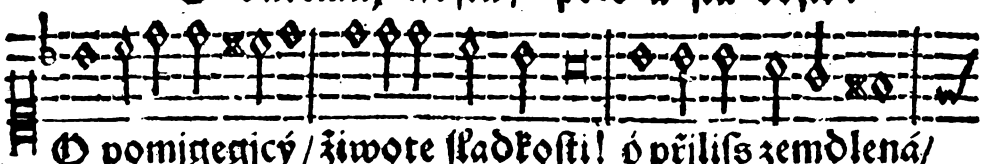

O pomjgegjcý/ żiwote ſładkoſti! ó přjliſs zemdlená/

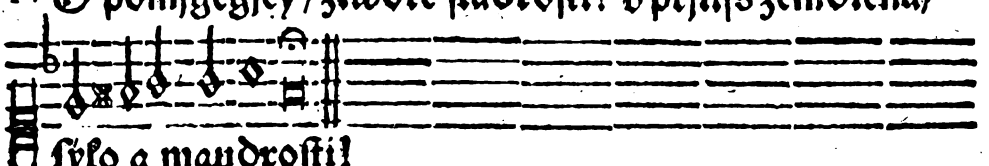

ſýło a maudroſti!

¶ Gak wětrowé prudcý/ kdyż ſem y tam wěgj/ a wognu prchliwau/ mezy ſebau děgj/ ljſtičkem ſtromowým/ ſem a tam házegj/ tak lahůdky ſwěta/ brzo pomjgegj. ¶ Wjce wěř oblakům/ kteřj prudce běżj/ neb vkrutným wlnám/ genż płynau po moři/ neb ptáčkům letawým/ genż nedlauho ſlaużj/ než ſwětu bjnému/ aneb geho Zbożj. ¶ Proč wěřiſs w twau ſýlu? láme ſe kamenj/ mramor zkázu beře/ ač geſt twrdý welmi; żelezo, y wocel/ též ſe časem lomj/ co

před léty bylo / to giž wjce nenj. ¶ Cokoliw žiwého / na ten swět přicházý / maličko pobude / zas z swěta odcházý. Slunce teď wycházý / po chwjli zacházý / tak wssechno w tom swětě / k skonánj přicházý. ¶ Cokoli w gest w swětě / gako woda plyne / a gak stjn člowěka / pogednau pomine. Na zemi stálého nic nenj, wsse mine / cokoliw milého / komu gest, zahyne.

Gako: Wzdegmež čest Bohu swému. Neb gak notowáno.

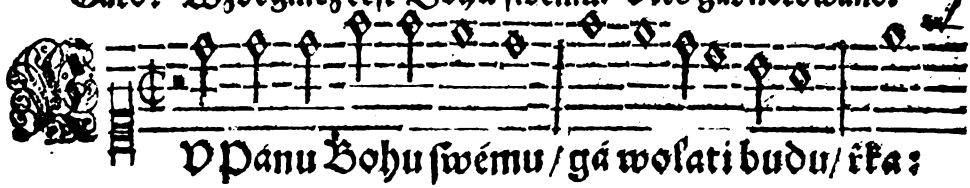

V Pánu Bohu swému / gá wolati budu / řka:

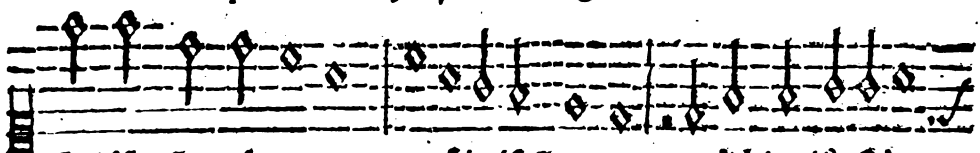

smilůg se nademnau / a včiniž semnau / podlé milosrden-

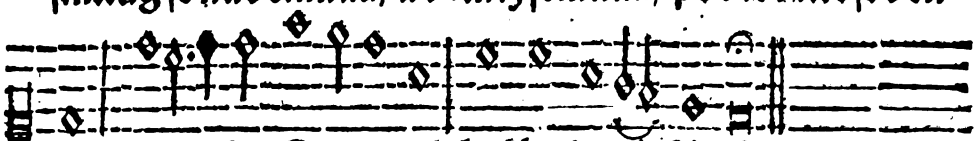

stwj / a twého slitowánj / buď mi milostiwý.

¶ Neb neprawost gsem poznal / kterauž sem tě hněwal: A hřjch můg vstawičný / ten proti mně wždycky / gimž sem tebe popudil / a k hněwiwosti wzbudil / ó zle gsem včinil! ¶ Tobě Pane samému / žádnému ginému / zhřessil sem welmi těžce / proti gménu twému: odpustiž mi laskawě / čiň semnau milostiwě / slyss mně dobrotiwě: ¶ Neb w neprawostech matka / má mne gest počala / a w hřjchu Adamowu / mne gest porodila: O Pane popatř na to / kterak sem pokažený / buď

buď mi milostiwý: ¶ Odwrať obličeg prosým/ od mých neprawostj/ shladiž wssecky hřjchy mé/ včiň to k ljbosti/ popřeg srdce čistého/ a Ducha vpřjmného/ obnow w střewách geho.

Druhý djl tauž notau/ neb gak notowáno.

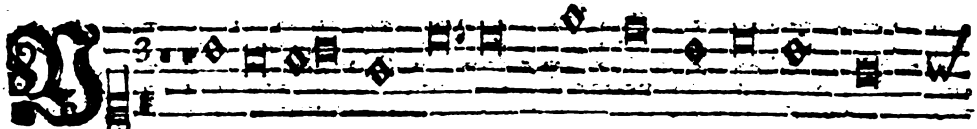

Vodlučůg mne Pane/ prosým, od twáři swé/

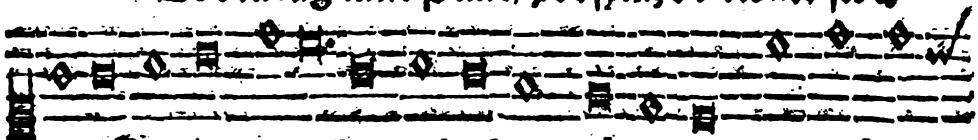

ani Ducha swatého/ odgjmeg odemne/ nawrať mi

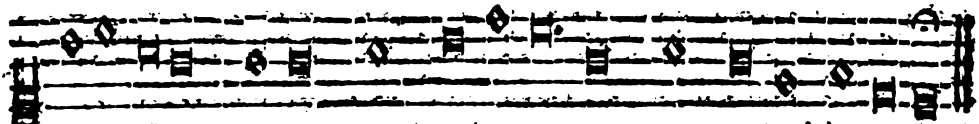

potěssenj/ nebo w twém smilowánj/ mám gistě dauffánj.

¶ A gá včiti budu/ bezbožné, cestám twým/ dáwage potěssenj/ wssem lidem kagjcým: byť sobě nezauffali/ k tobě se obráceli/ a naděgi brali. ¶ Za toť gá prosým tebe/ wyswoboď mne Pane/ od těch, genž na každý den/ žádagj dusse mé; Gá každému člowěku/ wyprawowati budu/ wssecku twau dobrotu. ¶ Též y wzáctné oběti/ twé Božské milosti/ žádám obětowati/ sewssj vctiwostj/ zápal djků činěnj/ oběť wraucných modlenj/ k twému zaljbenj.

Gako: Kdož ochrany neywyšssjho. Neb: Co chce můg Bůh.

Ak weliká dobrodinj Pán Bůh náš každau chwjli/
Z lásky nám činil, a činj / vwažmež lidé milj /

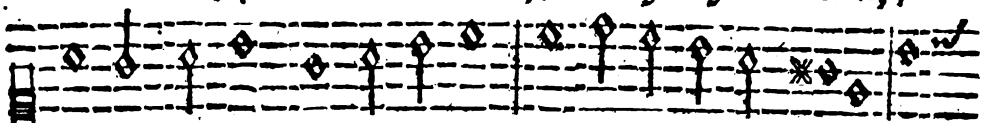

Neboť předně sme stwořenj/ ku podobenstwj geho / a

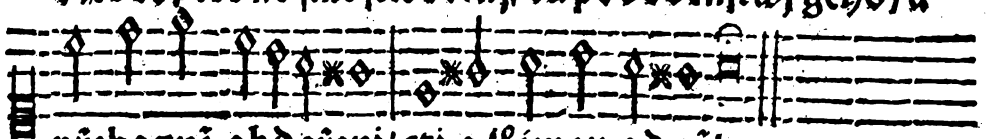

přehogně obdařeni/ cti a sláwau od něho.

Zpjweg gako: Každého dne chwály hodné/ rozděljssli wersse.

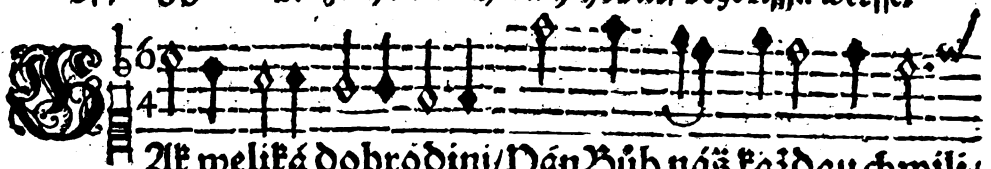

Ak weliká dobrodinj/ Pán Bůh náš každau chwjli/

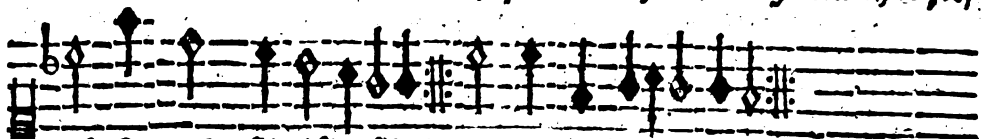

z lásky nám činil, a činj / vwažmež lidé milj.

¶ Neboť předně sme stwořenj/ ku podobenstwj geho/ a přehogně obdařeni/ cti a sláwau od něho. ¶ Skrz něg žiwotčichy máme / panugeme nad njmi / k potřebě gich vžjwáme/ časy přjležitými. ¶ Nad to nás smyslem a raddau/ milostiwě obdařil/ aby omylem a wadau/ sám člowěk se nezmařil. ¶ Co gest dobré / a co gest zlé/ dal nám také poznati / přitom w čemby nas vznal mdlé / sljbil nám pomáhati.

hati. ¶ Wssecko lidské mocy poddal/ cožkoli na swětě gest/ aby člowěk chwálu mu wzdal/ a prokázal slussnau čest. ¶ Protož každé wěrné dussi/ a to času každého/ znáti, a vctjti slussj/ dárce tak laskawého. ¶ Tenť nenj hoden milosti/ kdo nechce dárce znáti/ a náležité wděčnosti/ gemu prokazowati.

Druhý djl též se zpjwá gako: Každého dne. neb prwnj notau.

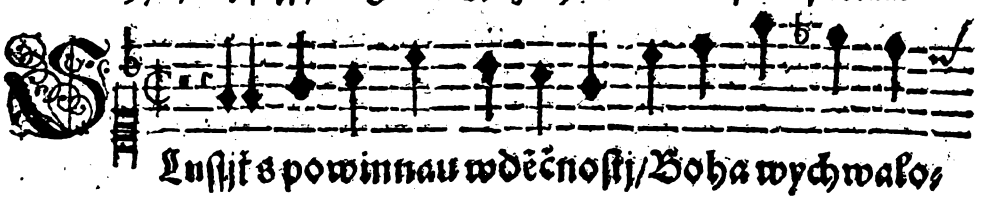

Slussjť s powinnau wděčnostj/ Boha wychwalo-

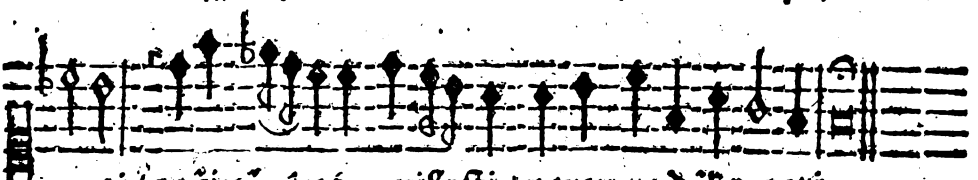

wati/ za činěné nám milosti/ gemu poděkowati.

¶ Z nichž gest y ta, že chránj nás/ skrz swé swaté Angely/ bychom před ďáblem každý čas/ gistau obranu měli. ¶ K tomu nebeské králowstwj/ ráčil nám připrawiti/ wěčného blahoslawenstwj/ bychom mohli vžiti. ¶ Nad to wssecko gesstě wjce/ ten dobrý nebeský Pán/ wěčně nás spasyti chtjce/ dal sebe samého nám. ¶ Račil pro nasse spasenj/ z Panny se naroditi/ a smrt skrz těžké trápenj/ na křjži podstaupiti. ¶ Swé tělo a swau krew dáwá v Welebné Swátosti/ a za pokrm chce býti nám/ z pauhé dobrotiwosti.

Třetj djl tauž notau gako prwnj dwa.

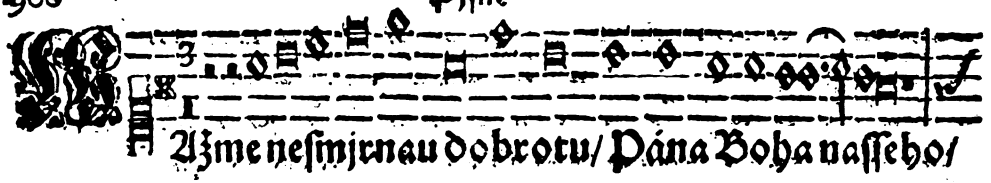

Ažme nesmjrnau dobrotu/ Pána Boha nasseho/

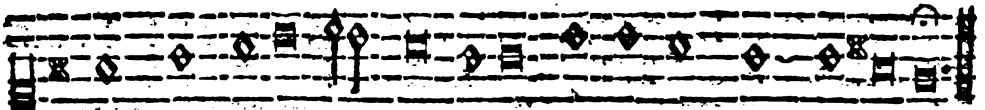

wzlásst že k wěčnému žiwotu/ chce přiwest nás každého.

¶ K tomu ráčil nařjditi/ Krystus sedm Swátostj/ abychom skrz ně dogjti/ mohli wěčné radosti. ¶ Y mnohé giné prostředky/ hogně nám poskytuge/ do nebe přiwesti wssecky/ laskawě vsyluge. ¶ Ten sám, kdo swé wolně nechce/ těch prostředků vžiti/ moha spasen býti lehce/ musý do pekla gjti. ¶ A tak sám člowěk přjčina/ gest swého zatracenj/ když se mu wjc ljbj wina/ nežli ctnost, a spasenj. ¶ My těch Božjch dobrodinj/ k spasenj vžjwegme/ a za wsse což nám Bůh činj/ wděčně djky wzdáwegme.

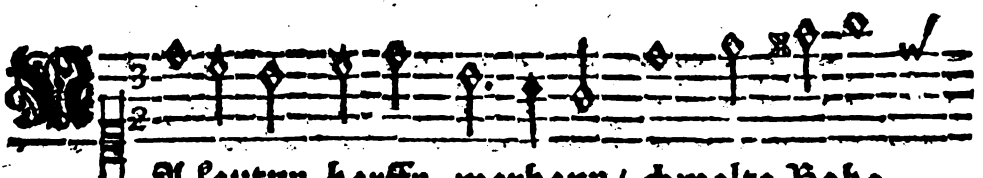

A lautny, harffy, warhany/ chwalte Boha
Buď chwálen Bůh swrchowaný! chwalte geg wssi-

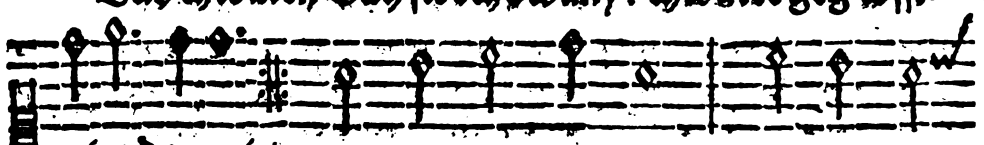

národo wé/
ckni tworowé.

Onť gest náss Tworce/ wssecko má

w ru-

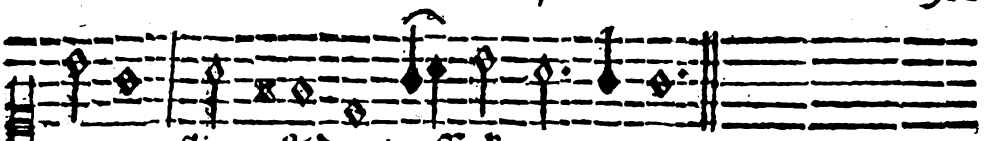

vuce/ wſſjm wládne/ wſſecko zprawuge.

¶ Ouť wſſecko ſwau Bożſkau mocý/ z ničehoż ráčil ſtwo-
řiti: Bez geho Bożſké pomocy/ my nic nemůżem činiti.
Wſſecko, coż máme/ mjti żádáme: od něho/ beřem ſaměho.
¶ Od něho wſſickni ſme wzali/ tělo, duſſi, darů doſti/ ſlu-
ſſiť bychom děkowali/ geho Bożſké welebnoſti. Máť tre-
ſtán býti/ kdo ſlušſné djky/ nečinj/ za dobrodinj. ¶ A pro-
toż my ſe tim wzbudme/ Pána Boha k pochwálenj/ za dary
mu wděčni buďme. Poſlaużiť nám to k ſpaſenj. A Pán
Bůh zaſe/ w budaucým čaſe/ rozmnożj, náſs ſtatek, zbożj.

Následugjcý Pjſeň přidáſſli po każdém werſſi: Buď tobě Boże chwá-
la. Zpjweg takto.

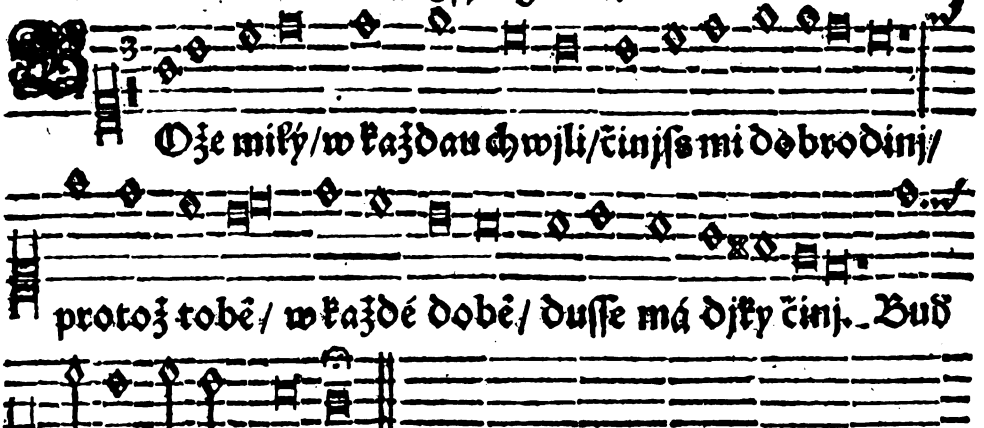

Oże miłý/ w każdau chwjli/ činjſs mi dobrodinj/
protoż tobě/ w każdé době/ duſſe má djky činj. Buď
tobě Boże chwála!

Bez přidawku/ gako Każdého dne chwały hodně/ neb takto.

Boże

Oże miłý/ w każdau chwjli/ czinſſ mi dobrodinj/

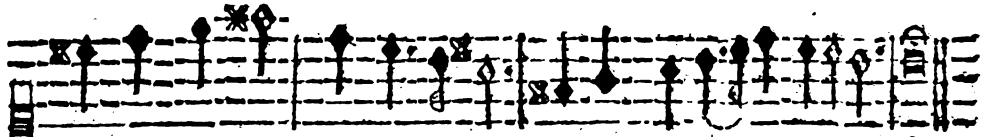

protoż tobě/ w każdé době/ duſſe má dżky czinj.

Tak dobrému/ a ſſtědrému/ dárcy wſſickni děkugme. Poſłuſſnoſtj/ dlé możnoſti/ gemu ſe odſłuhugme. Geg wżdy ctěte/ w celým ſwětě/ wſſelicý národowé. Geho wſſickni/ a to wżdyckny/ oſławugte tworowé. Hoden Bůh geſt/ aby mu čeſt/ daka ſe od ſtwořenj: ač ho doſti dle hodnoſti/ ctjti nám możné nenj. Nechť pak ginj/ co chcz czinj/ gá budu geg chwáliti/ w zdrawj w ſſtěſtj/ y w neſſtěſtj/ wěrně mu chcy ſłaużiti. Proſým tebe/ Bože z nebe, račiż mi pomáhati/ bez přeſtánj/ w milowánj/ twém ať mohu trwati. Kdyż pak mého/ mizerného/ čas żiwota pomine/ buď můg ſtrážce/ y ochránce/ ať duſſe má nezhyne.

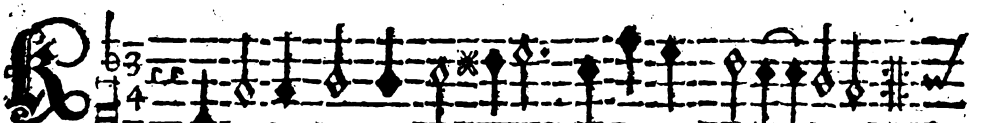

Dyż kráſu Bożjch ſtwořenj/ bedliwě rozważugi/
Diwjm ſe/ a k pochwálenj/ Tworce gich ſe wzbuzugi.

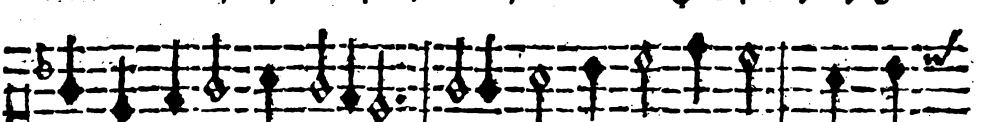

Nemohuť ſe nez diwiti/ Bożj wſſemohaucnoſti/ dobro-

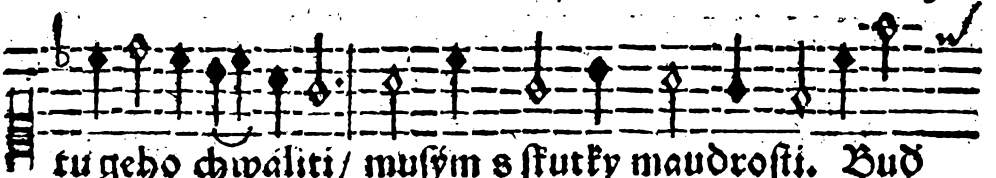

tu geho chwáliti / muſým s ſtutky maudroſti. Buď

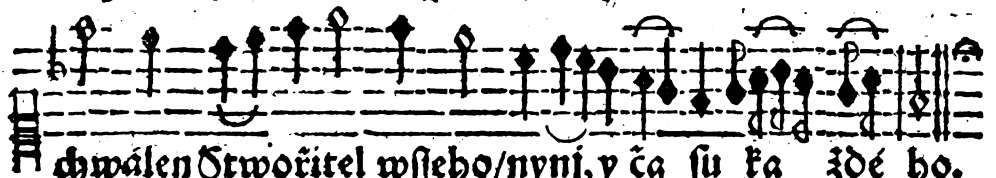

chwálen Stwořitel wſſeho / nynj, y ča ſu ka zdé ho.

¶ Když ſlunce ſchránka ſwětloſti / barwy na oko zlaté / neſtihlé mocy w prudkoſti / z Božſkých pokladů wzaté / gaſnym bleſkem oſwjcenau / twář ſwětu vkazuge / moc Božj newyſtiženau / wſſem lidem wyprawuge. Buď chwálen Stwořitel wſſeho / nynj / y času každého. ¶ Sladce zpjwagjc ptačkowé / welebj Tworce ſwého / genž gim dal hlaſy takowé zhynulitby bez něho. Rownež též kráſnj kwjtkowé / rozličné barewnoſti / negſau než ljbj hlaſowé / k chwále Božſké mocnoſti. Buď chwálen Stwořitel wſſeho / nynj / y času každého. ¶ Wida oblohu nebeſkau / hwězdami okráſſlenau / dole pak ſſirokoſt zemſkau / kwjtjm přiozdobenau / a cokoli geſt pěkného / a hogného widěnj chwáljm Stwořitele geho; nebť geſt hoden chwálenj. Buď chwálen Stwořitel wſſeho / nynj / y času každého.

Gako: Taktoť wolá ſám Syn Božj.

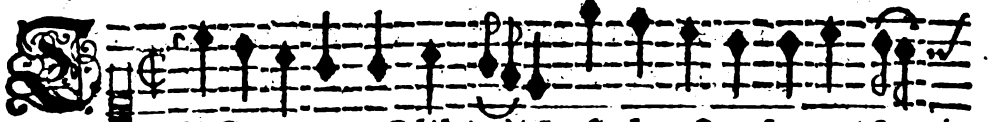

A ſlepota geſt lidj zlých / že bez ſtrachu páchagj hřjch /

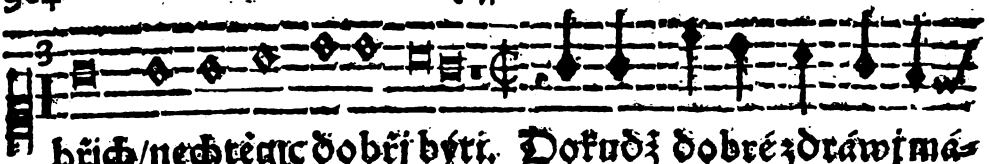

hřjch/nechtěgjc dobřj býti. Dokudž dobré zdráwj má-

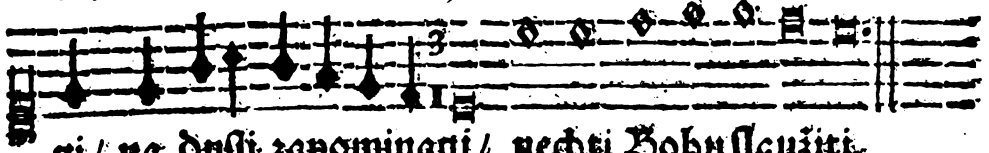

gj/ na dussi zapomjnagj/ nechtj Bohu slaužiti.

¶ Když pak padnau do nemocy/ ač nenj žádné pomocy/ pokánjm odkládagj. Zatjm ge smrt zachwácuge/ a žiwota zbawuge/ když se nedomnjwagj. ¶ Wolá ge Bůh k saudu swému/ kdež člowěku bezbožnému/ wěčné běda nastáwá; neboť pro swé prowiněnj/ podlé Božjho wyrčenj/ do pekla se dostáwá. ¶ Nepomůž hrdost pyssnému/ ani možnost bohatému: mrau pyssnj y bohatj. Byť pak kdo sám wssecken swět měl/ střjbrem, zlatem wssudy se stkwěl/ nemůže w tom dauffati. ¶ Žádnému nespomůž maudrost/ swětská sláwa/ neb důstognost/ neb to wssecko pomine. Kdo gak nečinj pokánj/ dokudž gest čas smilowánj/ ten na wěky zahyne.

Gako: Kdož ochrany nehwyšssjho. Neb: Co chce můg Bůh.

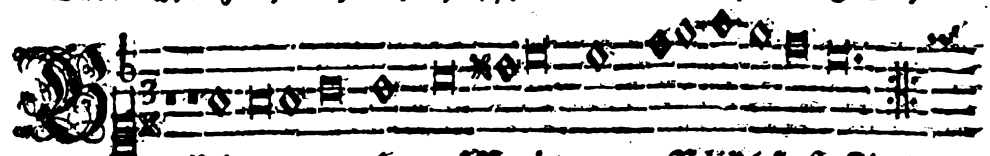

Bože tys mé potěssenj/ we wsseliké žalosti/
Ty mi činjss polehčenj/ we wsseliké těžkosti.

Pane

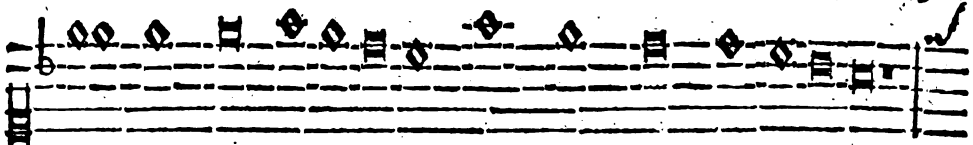

Pane tys mé autočisstě / w každém mém protiwenstwj /

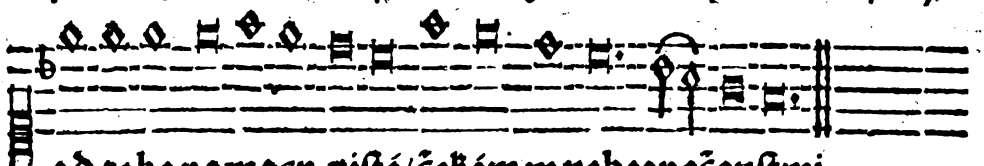

od tebe pomocy gisté / čekám w nebezpečenstwj.

¶ Neračiž mne zamjtati / pro mé nesslechetnosti / ale rač se smiłowati / pro hognost twé miłosti. Nečiň mi podlé přjsnosti / saudu sprawedliwého / ale čiň podlé hognosti / miłosrdenstwj twého. ¶ Poněwadž gsy miłostiwý / dauffám, že se tak stane / včiň, ať nepřjteł lstiwý / saužiti mne přestane: pakli chceš mne zde trestati / popřeg trpěliwosti / deg ať mohu setrwati / w tom křjži s twau miłostj. ¶ To mi bude potěssenj / co chcess, wždy činiti / od twého vstanowenj / w ničemž neodstaupiti / s tau naděgj, že zůstanu / do smrti w twé miłosti / a po smrti se dostanu / do nebeské radosti.

Následugjcý Vjseň / přidássli ku každému werssi: Hodenť gest Bůh chwálenj / od nás / y odewsseho stwořenj. Pochwalmež ho wěrnj: zpjweg takto:

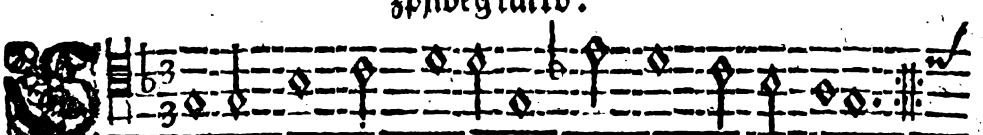

Lussjť wždycky chwáliti / sławné gméno Páně / Dobrodinj wážiti / nám činěná hogně /

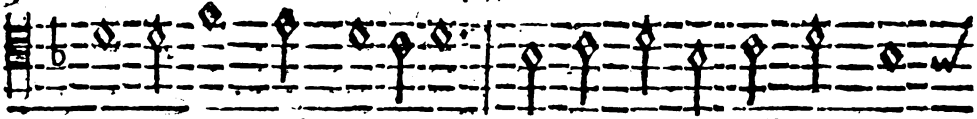

hodenť geſt Bůh chwálenj / od nás, y od wſſeho ſtwo=

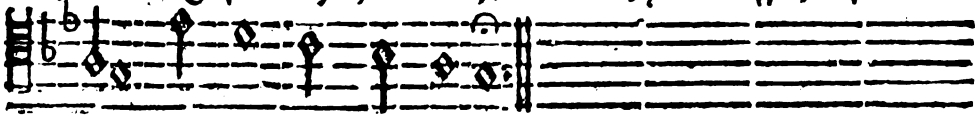

řenj. Pochwalmež ho wěrnj.

Bez přidawku / gako: Otče Boże ſmiłůg ſe / rč.

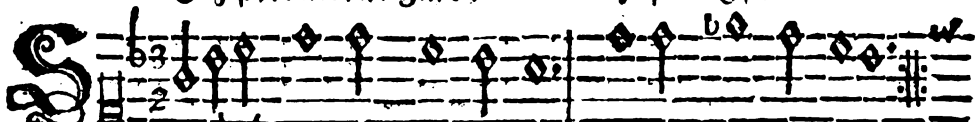

Luſſjť wždycky chwáliti / ſlawné gméno Páně /

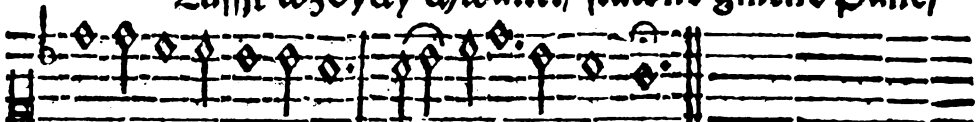

dobrodinj wážiti / nám činěná hogně.

¶ Neb rozptýlené owce / nás ſobě obljbił / do gednoho owčince / ſkrz Kryſta shromáždił. ¶ Vzdrawił nás zraněné / od ďábla zkoſtného / wykaupił zawedené / z pádu přeſſkodného. ¶ Protož gemu děkůgme / z té hodné miłoſti / s weſeljm prozpěwůgme / s ſrdečnau wděčnoſtj. ¶ Budiž Bohu čeſt chwála / z toho dobrodinj / w nebi w zemi wzdáwaná / od wſſech bez přeſtánj.

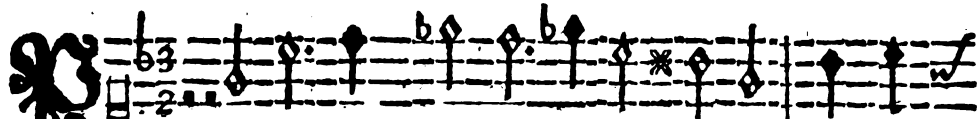

Xžebjdnyť geſt na ſwěte člowěk / mnoho

bjd

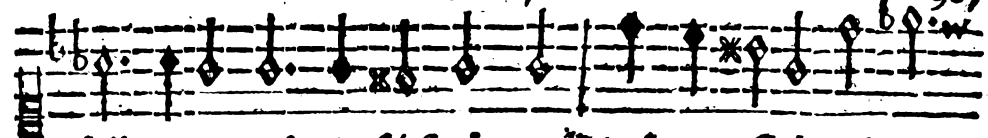

bjd mage přes celý swůg wěk / aż naposled mine

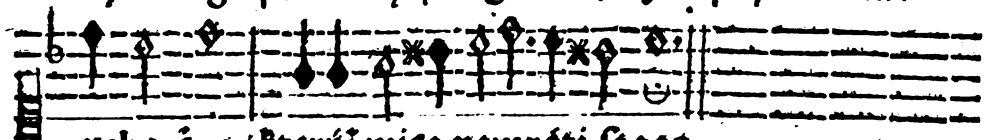

geho čas / kterýż wjce newrátj se zas.

¶ Co gest platno bohatým býti / mnoho stŕjbra / neb y zlata mjti: přigdess o to hned w smrti swé čas / nedá se ti to na wěky zas. ℙ Co prospěgj králowská sydla: co mnohé krmě a stwostná gidla: Ztratjss to wsse w twůg poslednj čas / nikdy toho nevžigess zas. ℙ Coť prospěge tělesná pěknost / kteráż nebude trwat na wěčnost: ale smrti potussj gi čas / nenawrátiť se na zemi zas. ℙ Co prospěge wssecko / což má swět: geho sláwa vwadne gako kwět. Potup to wsse / dá ti Pan Bůh zas / w nebi odplatu na wěčný čas.

Gako: Pane w prchlinosti twé.

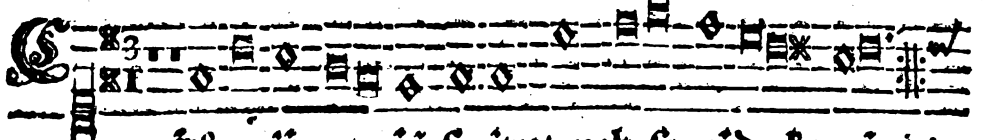

Zlowěče newěř swětu / neb se wždycky měnj / Newěř mu wjc než kwětu / w němž stálosti nenj /

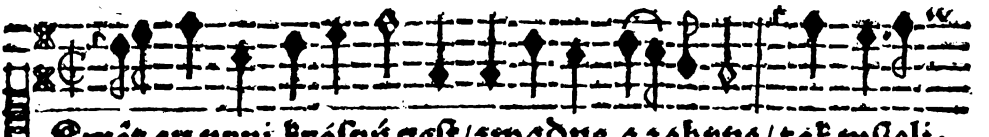

Kwět an nynj krásný gest / zwadne a zahyne / tak wsseli-

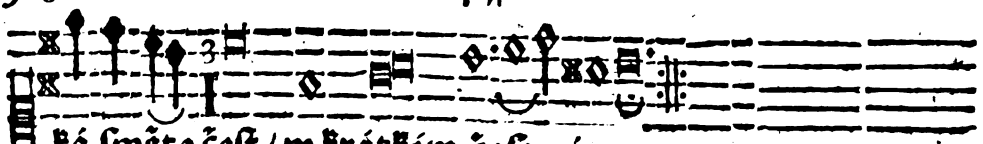

ká ſwěta čeſt / w krátkém čaſe mine.

¶ Newěř ſwé ſpaniloſti / newěř přjliſs kráſe / newěř té vdatnoſti / kterau máſs w tom čaſe; ta ſpaniloſt / ta kráſa / ten kwět vdatnoſti / geſt gako kwět a čaſa / genž mjgj w rychloſti. ¶ O neſpoljheg na to / že ti ſſtěſtj kwěte / máſſli ſtřjbro a zlato / tjm ſpjſs tě zaplete: byť tě y lidé mnozý / nad giné chwálili / y to ſe změnj brzy; mnozý to ſkuſyli. ¶ Wſſecko má ſmrt w ſwé mocy / co na ſwětě žiwo / nelze ſe gj wymocy / zahlazuge wſſecko. Nic proti ni nepkatj / wogenſké náſtroge / muſý ſe poddati / wſſecky lidſké zbroge. ¶ Nic gi nekogj ſlzy / nic ſličnoſt, nic ſtatek / podetne tebe brzy / a přigdeſs na zmatek. Ach! čłowěče to zpytůg / a k ſrdcy připauſſtěg. Sám ſe nad ſebau ſlitůg / Boha ſe neſpauſſtěg.

Gako: Noc temnau přečkawſſe / ꝛc.

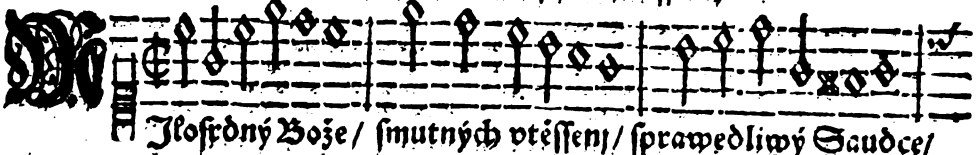

Jloſrdný Bože / ſmutných vtěſſenj / ſprawedliwý Saudce /

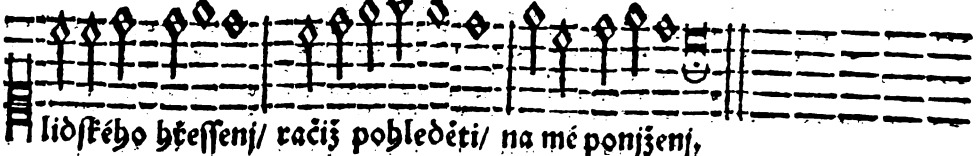

lidſkého bţeſſenj / račiž pohleděti / na mé ponjženj,

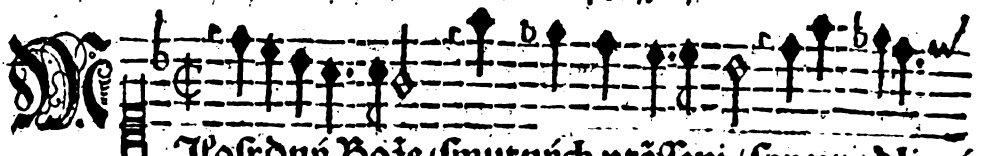

Jloſrdný Bože / ſmutných vtěſſenj / ſprawedliwý

wý

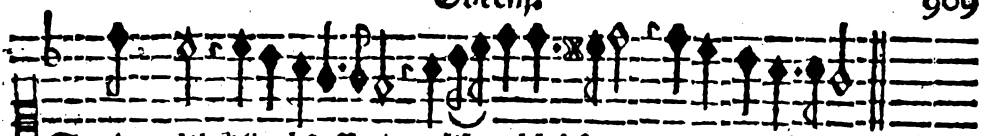

Saudce / lidſkého hřeſſenj / račiž pohleděti / na mé ponjženj.

¶ Ponjženj dobré, twého ſlužebnjka / kterýž hřjchy přemoh / zgewného hřjſſnjka / vchoweg mne pyſſné / myſli Zákonjka. ¶ Zakonjka toho / kteréhož gſy nechtěl / nebo w tě ſamého / naděge geſt neměl / gakž gſy těm zaſlaužil / za kteréž gſy trpěl. ¶ Trpěls za každého / wſſeckys ſobě kaupil / aby komuž ráčjſs / ſám hřjchy odpuſtil / a geg do nebeſké radoſti připuſtil. ¶ Připuſtil gſy Lotra / pozdě kagjcýho / aby tjm obměkčil / hřjſſnjka každého / ten aby nezauffal / we dnech wěku ſwého. ¶ Rač y mně / proſým tě / hřjchy odpuſtiti / a mne do nebeſké radoſti přigjti: buduť z toho wěčně / w nebi tě chwáliti.

Gako: Gežiſſi wěčný Bože.

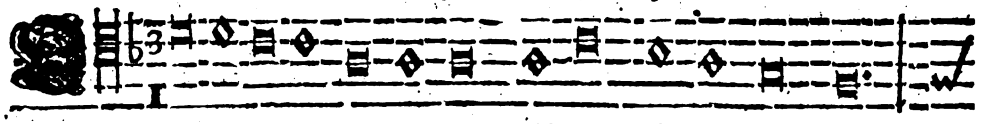

Beránku newinný / Pane Gezu Kryſte /

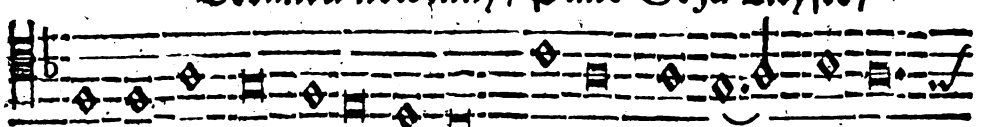

odpuſtiž nám naſſe winny / Synu z Panny čiſté /

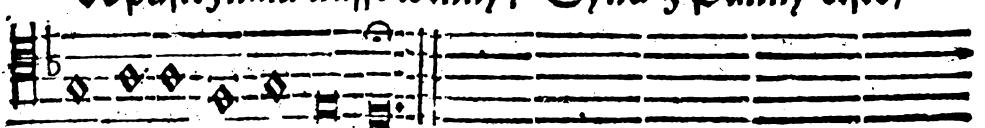

a ſmilůg ſe nad námi.

¶ Známe žeť ſme zhřeſſili / proti twé miloſti / twůg Bož-

ſký

ský rozkaz zrussili/pássic mnohe zlosti/ó smilůg se nad námi. ¶ Na milost se dáwáme/odpustiž nám Kryste/za smilowánj žádáme/shlaď hřjchy nečisté/a smilůg se nad námi. ¶ Ty gsy Beránek tichý/a Syn Božj prawý/ kterýž snjmáss z swěta hřjchy/ tak nám Pjsma prawj/ó smilůg se nad námi. ¶ Tys ta gediná oběť/dosti včiněnj/tys weyplata za wssecken swět/ tys nasse spasenj/ ó smilůg se nad námi. ¶ Ty gsy nasse naděge/vtočisstě gisté/bez tebe se nám zle děge/bjdnjť sme zagisté/ó smilůg se nad námi. ¶ Tys ten Pastýř neylepssj/ a my gsme twé owce/ kdož můž býti nad tě lepssj/ Synu Boha Otce? ó smilůg se nad námi. ¶ Tys ten Lekař milostný/genž sám lečjss cele/kteréž ranil ďábel zlostný/na dussi, na těle/ó smilůg se nad námi. ¶ Protož wolame k tobě/my bjdnj hřjssnicy/genž na milost wssecky k sobě/ přigjmáss kagjcý/ ó smilůg se nad námi. ¶ Před Otcem nás wymlauweg/ vkaž mu swé rány/ za nás hřjssné se přimlauweg/ vkaž bok proklaný/ ó smilůg se nad námi. ¶ Rač hřjchy odpustjti/ z srdce gich željme/ rač nas na milost přigjti/ neb twůg hněw ceytjme/ ó smilůg se nad námi. ¶ Marygi Magdalénu/ přigal gsy na milost/ hřjssnau, wssak kagjcý ženu: degž nám též swau milost/ ó smilůg se nad námi. ¶ Na lotra kagjcýho/ rozpomenul sy se/ do Ráge vwedl gsy ho/ na nás rozpomeň se/ ó smilůg se nad námi. ¶ Přigals Petra a Pawla/ y giné hřjssnjky/ neodlučůgž nás od sebe/ nynj y na wěky/ ó smilůg se nad námi. ¶ Tak zde vžjwagjce, twého smilowánj/ přigdem do sláwy nebeské/ kdež twé přebýwánj/ ó smilůg se nad námi. ¶ S Angely tě slawiti/ budeme chwáliti/ Swatý, Swatý, Swatý,

tý, Pán Bůh/ na wěky zpjwati/ ó smilůg se nad námi. ℟ Amen řcemež společně/ a wěřme srdečně/ že to Bůh dá bez pochyby/ pro swé wěrné sliby/ ó smilůg se nad námi.

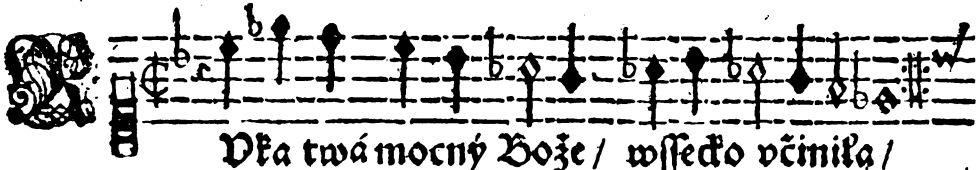

Vka twá mocný Bože/ wssecko včinila/
Tebeť žádá má dusse/ genž z neduziwěla/

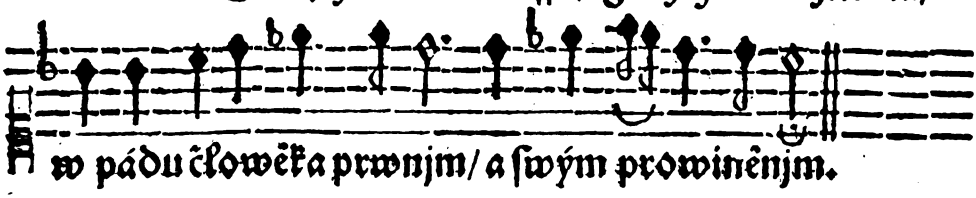

w pádu člowěka prwnjm/ a swým prowiněnjm.

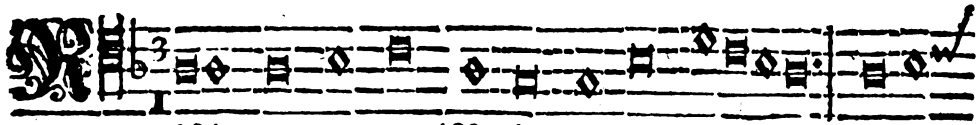

Vka twá mocný Bože/ wssecko včinila/ tebeť

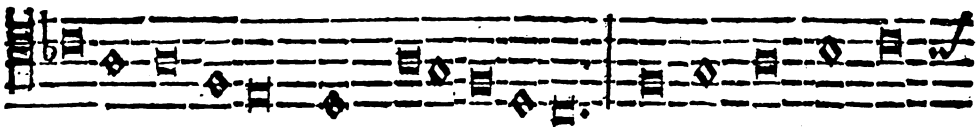

žádá má dusse/ genž zneduziwěla/ w pádu člowěka

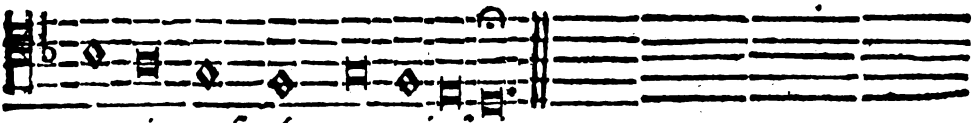

prwnjm/ y swým prowiněnjm.

¶ Ey tys Lékař nebeský/ račiž se schýliti/ bjdnýť sem nestatečný/ rač mne vzdrawiti/ wjš a znáš ty můg neduh/ nebs wssemohaucý Bůh. ℟ Gá přebjdný přicházým/ Lékaři můg dobrý/ k tobě důwěrnost mage/ že mi budess rádný/

w mé

wmé bjdnoſti a pſotĕ/ pomoz mi proſým tĕ. ℣ Napotom tĕ poſlechnu/ coż mi djſs, rozkážeſs/ radu, weyſtrahu přigmu/ gakż ty mi vkážeſs/ twau wůli plniti chcy/ s twau Bożſkau pomocý. ¶ Srdečnĕ żeljm toho/ że ſem ſám ſwau zkoſtj/ neduhu duchownjho/ byl přjležitoſtj/ chcy změniti żiwot ſwůg/ pomoz mi Boże můg. ¶ Vzdraw mne milý Pane/ na mé bjdné duſſi/ ať od hřjchů přeſtane/ tebe ctj, gak ſlušſj/ a po nynĕgſſj pſotĕ/ geſt w wĕčném żiwotĕ/ Am.

Gako: Vtečme ſe k Gežiſſowi.

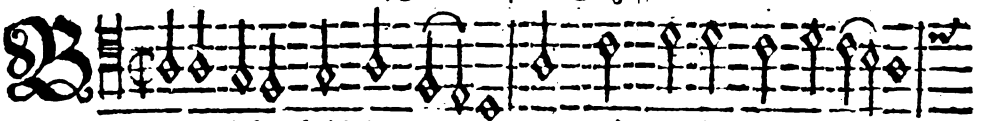

Jdnj lidé hřjchem gatj/ a w něm také gſauc počatj/

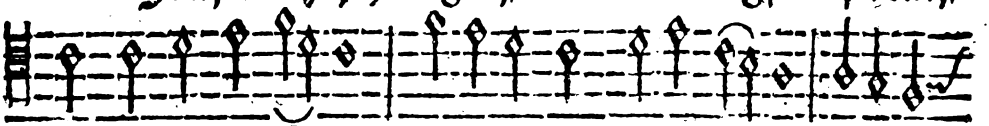

bez pomocy z Nebe/ nemůżem nic ſami z ſebe, toho do-

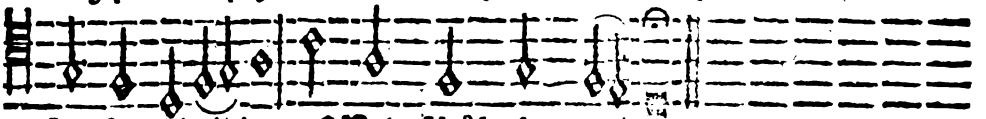

bréhо činiti/ coż Pán Bůh chce mjti.

¶ Wĕdauc o ſwé nemożnoſtj/ hledegme Bożj milоſti/ vtecme ſe k ſwému/ Bohu Otcy laſkawému/ ſwau nemożnoſt předkladegme/ pomocy żádegme. ¶ Prwé nežnĕtco začneme/ dauffánliwĕ k Bohu řeme: O Králi náſs mocný! buď nám we wſſem nápomocný/ cožkoli začnem dobréhо/ k chwále gména twéhо. ℣ Nedeg překážky činiti/ od dobréhо odwoditi: wſſak wjſs, że plný lſti/ ďábel, genż záwidj twé cti/ hledj nám wżdy překážeti/ z dobréhо ſrá-

żeti.

¶ Myť se k tobě vtjkáme/ ochraň nás před njm, žá-
me/ ať nám nevsskodj/ nás w žádný hřjch nevwodj. Rač
od nás zahnati sám/ ať nepřekážj nám.

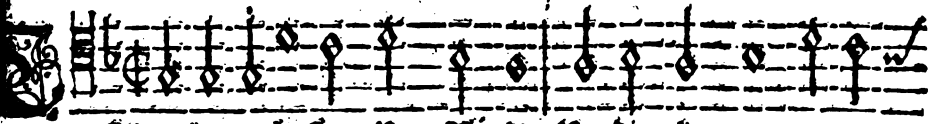

Aktoť wolá sám Syn Božj: Podte ke mne praco-

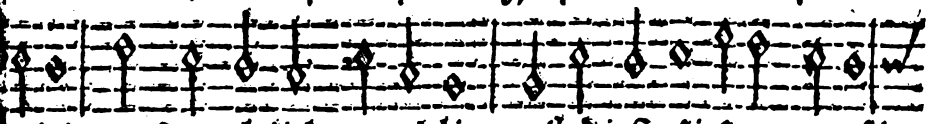

witi/ genž pro hřjchy truchljte/ mladj, stařj, ženy, mužj/

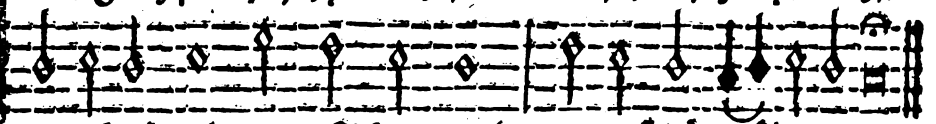

pomohuť wám z wassjch nauzý/ we mně odpočinete.
¶ Gho mé sladké, břjmě lehké/ kdož ge pro mne wěrně
se/ vgdeť wěčných trápenj/ nechcyť ho zde okusyti/ s mau
mocý máť dogjti/ w nebesých vtěssenj. ¶ Co sem činil,
nu včil/ a w čem sem wám k přjkladu byl/ w tom se na-
ti degte/ coť se wám proto přihodj/ toť wám gistě nev-
odj/ když wy wěrnj budete.

Druhý dil zpjweg pořád prwnj notau/ neb takto:

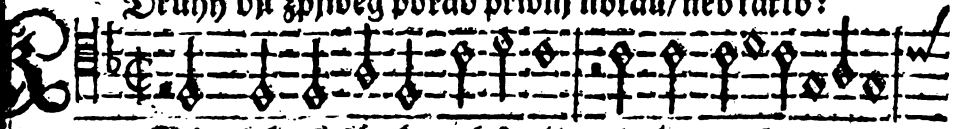

Ddož ste se Bohu oddali/ wssickni welicy, y malj/

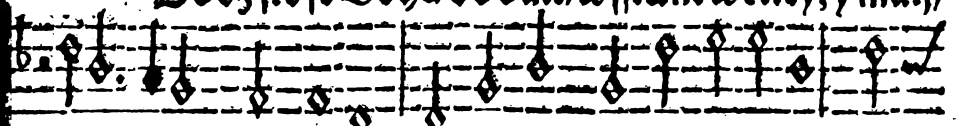

nelitůgtež w tom sebe/ stůgtež při swatém včenj/ w němž

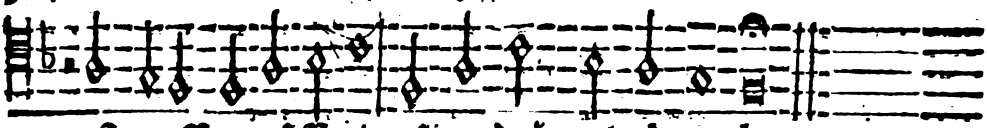

geſt waſſe potĕſſenj / přiwedeť wás do nebe.

¶ Zlým za zlé neodplacúgte/ w ctnoſtném žiwotĕ pracúgte/ na ſwĕt nechtĕgte dbáti/ křiwdy ſwé poručte Bohu/ gdĕte za nim ceſtau auzkau/ Bůh ſwĕt bude treſtati. ¶ Kdyby ſe wám mĕlo djti / gakž waſſe tĕlo chce mjti/ nebyloby w wás bázně: pokuſſenjť Bůh wzbuzuge/ tudy tĕlo podrobuge/ a ſkrocuge ſwau kázni. ¶ Geſtli wám zde ten křjž tĕžký/ patřte na pekelné muky / gak w nich tĕžká trápenj/ kdež ſe zloſtnj wĕčně mučj/ hlas křiku gich hrozně zwučj/ tĕch budete zbaweni.

Třetj djl zpjweg pořád prwnj neb druhau notau / neb takto:

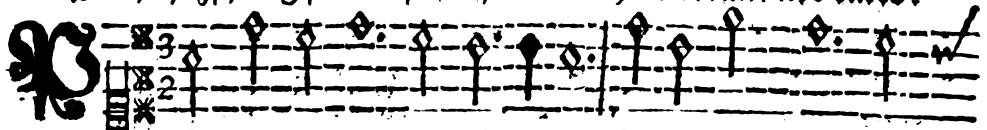

O tomto bjdném žiwotĕ/ budeme s Kryſtem

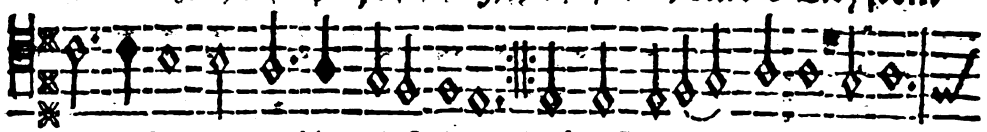

radoſtně/ na wĕky přebýwati/ tjm ſe wſſickni potĕſſugme/

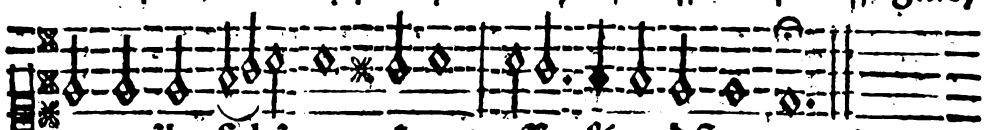

pro něho ſobĕ newažme / wſſe zlé podſtupowati.

¶ Kdož při něm ſtále neſtogj/ a nenj wĕrný w tom bogi/ radoſtiť s njm nedogde / welmi ſobĕ zle poſlaužj/ boge ſe proň čaſných nauzý/ wſſak wždy wĕčných nevgde. ¶ Swĕtloſt

ſoſt Božj wſſudy ſwjtj/ kteráž nic zlého neſtrpj/ vmjť wſſe ſprawowati. Protož kdo chce ſpaſen býti/ celý muſý ſe oddati/ Bohu, a při něm ſtáti. ¶ Coť nám Bůh wěčný zaſljbil/ Duchem ſwým toho potwrdil/ toť nám ſplnj zagiſtě. O račiž Pane Gežjſſi/ weſti nás k nebeſké Ržjſſi! Amen náš milý Kryſte.

Wánočnjm čaſem/ gako: Zwěſtugem wám radoſt.

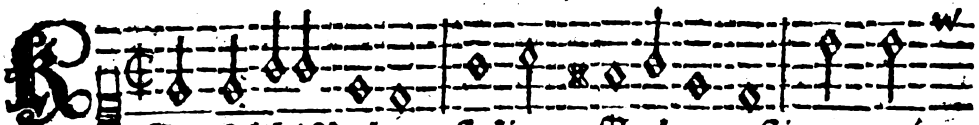

Kdo ſe ljbj Bohu/ gſa žiw w ſſlechetnoſti/ ten má

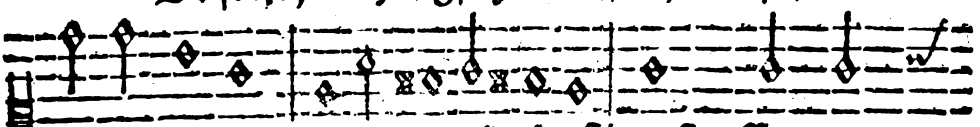

auzkoſt mnohau/ a zármutku doſti/ geſt wſſem w ne-

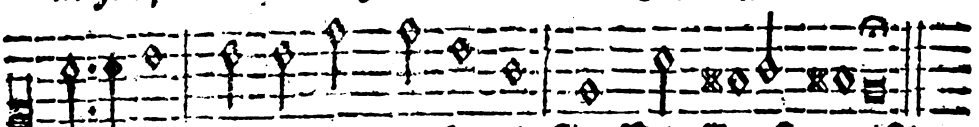

náwiſti/ gakož nám we čtenj/ ſám Pán Kryſtus giſtj.

¶ Muſý na ſe wzýti/ duchownj oděnj/ trpěliwoſt mjti/ proti pokuſſenj/ ſtroge ſe wždy k bogi/ k kterémuž má gjti bez těleſné zbrogi. ¶ Wědauc že nic nenj/ geho žiwot w ſwětě/ nežli pokuſſenj/ buď w zymě neb w létě/ gakož toho zkuſyl/ Job ſlužebnjk Božj/ y wzýwati muſýl. ¶ A wſſak ſe lekati/ nemá toho bydla/ ale vtjkati/ pod Kryſtowa křjdla/ nebo w krátkém čaſu/ má konec přigjti/ takowého kwaſu. ¶ To zagiſtě znagjc/ kohož Bůh miluge/ že toho wždy neywjc/ na ſwětě ſužuge/ ſtroge ho k žiwotu/ do něhož má wgjti/ ſkrze mnohau pſotu. ¶ Gakož přjklad máme/ na

Pánu Gežjssi / genž to dobře známe / že byl neymilegssj / wssak musyl trpěti / a tak do swé sláwy / skrze muky wgjti. ¶ Y nenjť služebnjk wětssj než geho Pán / an Krystus ďábelnjk byl na swětě nazwán / genž nic neprowinil / ale wssecko dobré / wssem napořád činil. ¶ K tomu geho Swatj / wssickni wywolenj / musyli trpěti / gsauc zde, zawrženj / w tom se weselili / když sau pro Gežisse / ssužowáni byli. ¶ Též y my znagjce / k sobě Božj lásky / přjklady magjce / měgmež s nimi částku / zde w mnohém trápenj / a potom w nebesých / w wěčném oslawenj. ¶ Těch se nestrachůgme / kteřjž tělo russj / w Bohu pewně stůgme / genž tělo y dussi / může oslawiti / anebo na wěky w pekle zatratiti. ¶ Měgmež to za radost / y za prawé zbožj / když na nas zde žalost / y trápenj wložj / když bude praweno / wssecko zlé proti nám / pro Krystowo gméno. ¶ Neb negsau žalosti rowné w tomto času / proti té radosti / a wěčnému kwasu / kterýž Pán Bůh strogj / těm kteřjž w zátmutcých / pro něho ostogj. ¶ Ráčil zasljbiti / že s námi w sauženj chce přjtomen býti / a swé potěssenj / slibowati ráčj / těm kteřjž pro prawdu / sauženj gsauc / pláčj. ¶ Wrabčátko nižádné / bez geho zřjzenj / na zemi nepadne / také sau zečteni / wssecky nasse wlasy / nemá zahynauti / žádnj po wsse časy. ¶ Blahoslaweni gsau / kteřjž w této chwjli / wsse bezpráwj nesau / a lkagj, y kwjlj / běda kdo se směge / neb k wěčné radosti / nenj w něm naděge. ¶ Giž tebe prosýme / ó nebeský Králi! děg, ať wsse snássjme / gsauc w twé prawdě stálj / po čase žalosti / rač nás k sobě wzýti / do wěčné radosti / Amen.

W Postě gako: Když w myssleni vsmrcenj.

Kdo

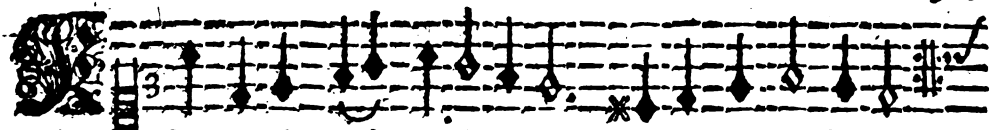

Do bude můg miłý Pane / w ſtánku přebýwati/
W nebi na hůře twé ſwaté/ po ſwé čaſné ſmrti.

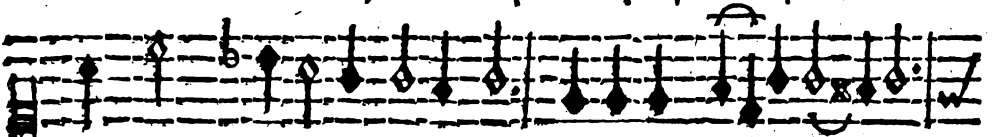

Ten kdoż ſrdečnau wpřjmnoſt / miługe ſprawedlnoſt /

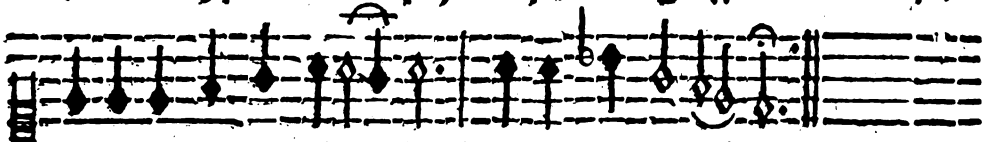

nenj łſtiwý a podwodný/ má dobré ſwědomj.

¶ Coż má w ſrdcy ſwém, wpřjmě/ to téż wſty młuwj. A newtrhá podwodně/ ſkrz ſwůg gazyk łſtiwý. R°/ Co ſe neljbj ſamému / nečinj ginému / pokog a ſwornoſt miługe / proſpjwá każdému. ¶ Zaumyſlně lidi w hromadu/ pro ſwůg zyſk waditi/ nechce, gedněch proti druhým/ łſtně/ poſazowati. R°/ Nic nepronáſſj teyného/ podweſti bližnjho/ nehledj neſprawedliwě okłamat žádného. ¶ Nehanj, aniż haněti / dopauſſtj bližnjho. Komu ſe chce kriwda djti / zaſtáwá w tom geho. R°/ Sám ſſetřj ſwé poctiwoſti/ lituge lehkoſti/ gakż můż/ padłých lidj hanbu přikrýwá ſwau ctnoſtj. ¶ Darůw ſobě propůgčených/ k dobrému wzjwá. Z proſtých lidj a wpřjmných/ poſmjſſků nenáwidj. R°/ Na ſwé činy neſpoljhá / padłým rad pomáhá/ w każdém dobrém předſewzetj/ pomoc má od Boha. ¶ Owſſem w nižádné wážnoſti / nemá lidj złoſtných. Držj

ſe,

ſe, ſchwaluge ctnoſti/ lidj bohabogných. R°/ Lidi ctného obcowánj/ od zlobiwých chránj/ dobré ſchwaluge/ zlé hanj/ bez pochlebowánj. ¶ Což přiřkne, rad s ochotnoſtj/ w ſkutku to včinj. Slibůw dobrých pro kořiſti/ we zlé nepromĕnj. R°/ Wĕrnoſt zachowáwá w přátelſtwj/ zmužilau ſtálоſtj/ od dobrého předſewzetj/ nedá ſe odweſtj. ¶ Penĕz k záhubĕ bližnjmu/ na lichwu dáwati/ nechce/ owſſem nižádného/ by mohł/ oklamati. R°/ Rád půgčj bez ſwé těžkoſti/ nehledj podweſti/ vpřjmně a ſprawedliwĕ/ dobýwá živnoſti. ¶ Pocty na ſkázu newinných/ nechce přigjmati. Ani na žádoſt lidj zlých/ přiſině ſlužowati: R°/ Cžlowĕka ſprawedliwého/ neſkazý žádného/ z přĕ prawé, křiwé nečinj/ mocý wtipu ſwého. ¶ Takowý každý vpřjmý/ člowĕk w ſwĕtĕ čaſně/ od Boha miloſti dogde/ y budaucně/ wĕčně. R°/ W obraně wſſemohaucýho/ y radoſti geho/ bude ſwé obydlj mjti/ vgda wſſeho zlého. ¶ Chwála Otcy nebeſkému/ y Synu milému. W ſwatém Božſtwj nedjlnému/ y Duchu ſwatému. R°/ Bůh Otec/ Syn y Duch ſwatý/ degž nám živu býti/ tak gakž nynj wyprawugem/ ſtaň ſe řcemež Amen.

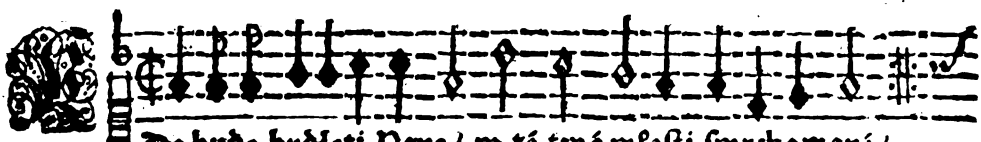

Do bude bydleti Pane/ w tě twé wlaſti ſwrchowané/
A odpočjwati bude/ na hůře ſwaté bezpečně.

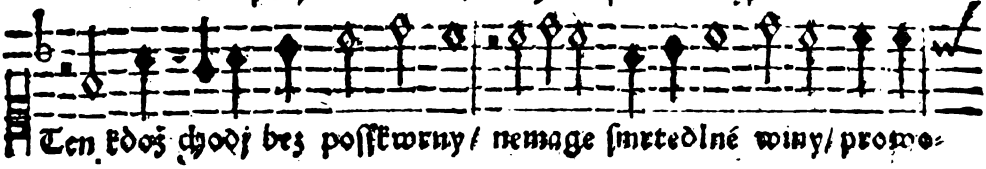

Ten kdož chodj bez poſſkwrny/ nemage ſmrtedlné winy/ prowo-

zuge

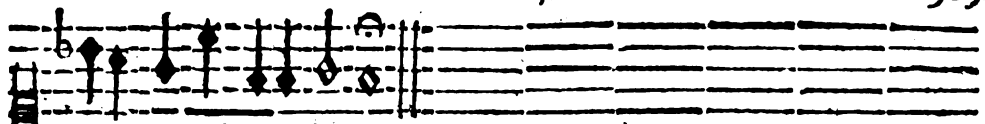

zuge ſprawedliwé činy.

¶ Kdož prawdu mlnwj ſrdečně/což přjdj, ſplnj ſkuteč-
ně. Genž lſti auſtně nevkládá/bližnjmu zlého nežádá. R°/
Kteryž druhého nehanj/ wyſtřjhage ſe wždy lánj/ nebo
nám toho ſám Pán Bůh bránj. ¶ Hřjſſnjk pak před twáři
Páně/ na wěky za nic neſtane. Bogjcymu ſe pak Pána/ſlá-
wa wěčná bude dána, R°/ Ten kdož ſobě ſwé přjſahy/
winſſuge za poklad drahý/ vžjwage w tom Božſké wý-
ſtrahy. ¶ Kdož zde nelichwj ſtatkem ſwým/ a žiw geſt
obchodem prawým. Newinného zaſtáwage/ wſſech kři-
wých darůw nechage. R°/ Ten na wěky nezahyne/w ſtán-
ku Páně odpočine/ kteryž připrawil pro ſwé wolené. ¶
Deyž nám tam Pane bydleti/ s tebau wěčně přebýwati.
Kdežto Angelé w twém Trůnu/ chwáliti tě nepřeſtanau.
R°/ Kdež rez ani mol nekazý/ ſmrti čaſné ſe nebogj/ nebo
tam nikdá nevmjragj.

Oſtatek geſt z Pjſně Welikonočnj: GezuKryſteWykupiteli.

W tom králowſtwj wěčném/a w městě bezpečném/kdež-
to nenj ſmrti/ aniž kdo zarmautj/ tuť geſt naſycenj/ Boha
widěnj/ pokog/ſwoboda plná, Bohu chwála wěčná/Amen.

Mohlaby ſe zpjwoti gako: Máme w Pána Boha wěřiti.

Kdý člowěk geſt wěku krátkého/od ſebe ſám

niče-

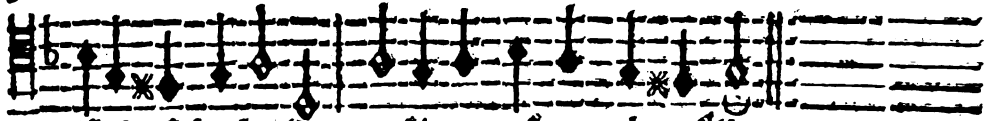

ničehož dobrého / nečinj, než mnoho zlého.

¶ Pane Bože tys nasse dauffánj / obrať nasse srdce ku pokánj / z tebe gde dobré poznánj. ¶ Naučiž nás po twých cestách choditi / Duchem swatým srdce oswjtiti / deg twau prawdu welebiti. ¶ Nedeg nás nepřátelům kazyti / rač nás před gich auklady brániti / atbychom mohli slaužiti. ¶ Wjme že máss hogné smilowánj / od wěčnosti twé milosrdenstwj / gemuž nikdá konce nenj. ¶ Rozhněwal tebe Dawid Král welmi / y geho Syn Ssalomaun důstogný / přemohs wsse twým smilowánjm. ¶ Nad Achabem Králem též Samarským / když zle činil z wůle Jezabelky / vkázals milosrdenstwj. ¶ A když lid blaudil w swětě welice / poslals gim slauhu swého Mogžjsse / nám Syna twého Gežjsse. ¶ Přissel na swět, činil cos rozkázal / weselé nám zwěstowánj kázal / a lid od ďábla rozwázal. ¶ Přigal na milost zgewné hřjssnjky / y když wisel mezy protiwnjky / prosyl za swé křižownjky. ¶ Nechtěl hřjssnjkůw aby zemřeli / než aby swé winy poznáwali / k Bohu se obracowali. ¶ Pro něg Bože Otče zbaw nás zlého / po smrti přigmi z nás každého / do Králowstj nebeského.

Gako: Budiž slawně weleben. Neb: Pod wečer twá čeládka.

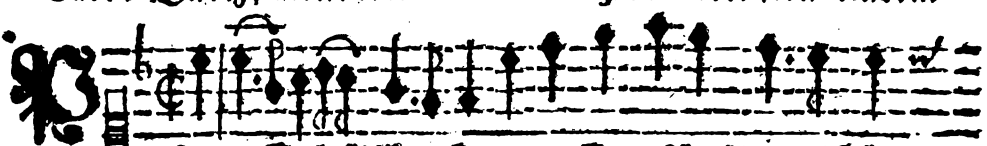

Pane Gežjssi Kryste / tys Syn Božj zagistě /

w te-

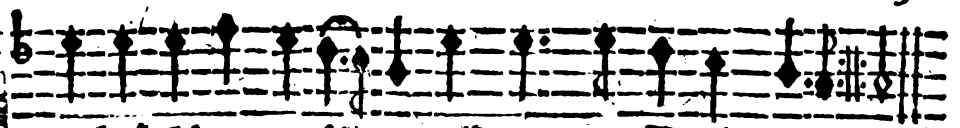

w tebeť ſrdcem wěřjme/ s Otcem, y s Duchem ctjme.

¶ Neb gſy ty ſlowo wěčné/ w ſrdcy Božjm ſložené/ gimž wſſe včiněno geſt/ budiž tobě chwála čeſt. ¶ Myť gſme tebau ſtwořenj/ obraz twůg včinénj/ k tobě ſe přiznáwáme/ tebe za Pána máme. ¶ Kteréž gſa Slowo Božſké/ včinéns Tělo lidſké/ gimž ſy nás ſobě kaupil/ kdyžs ſmrt těžkau podſtaupil. ¶ W němž nynj giž kralugeſs/ w nebi w zemi panugeſs/ gſa Bůh prawý a wěčný/ ay my lid twůg dědičný. ¶ Nebť ſme draze kaupeni/ krwj twau zaplaceni/ ty gſy náſs Pán gediný/ nemáť k nám práwa giný. ¶ Myť gſme twogi a tys náſs/ to ſwědectwj ſám dáwáſs/ ſkrze ſlowo ſwé ſwaté/ po wſſem ſwětě rozſaté. ¶ Gimž ſe k nám přihlaſſugeſs/ miloſtj ſwau darugeſs/ z tohoť nám potěſſenj/ gde ſrdečné dauffánj. ¶ Že ſe k nám giſtě přiznáſs/ w den ſaudný/ za ſwé wyznáſs/ dáſs ſláwu w ſwé radoſti/ kdežť chwála na wýſoſti. ¶ O Gežjſſi welebný! Pane a Králi ſlawný/ deg ſe w ſláwě widěti/ wěčně s tebau bydleti. ¶ Tak ſlawjc Stwořitele/ Kryſta Wykupitele/ y Ducha Těſſitele/ řcemež Amen weſele.

Gako: A na zemi budiž lidem.

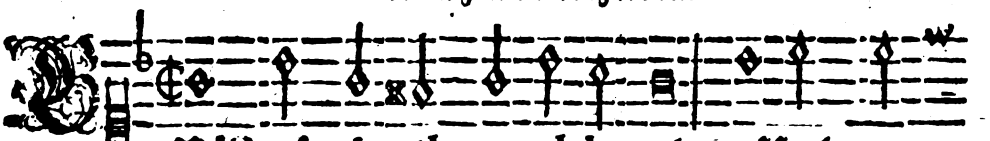

Vůd crěn chwálen zwelebowán/ wěčná mau-

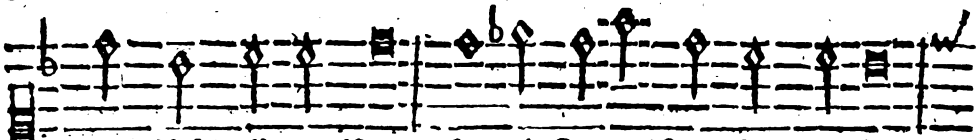

drost Bůh Otec Pán / který stwořil wssecko mjle /

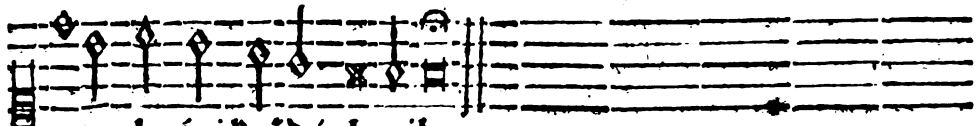

a to chránj každé chwjle.

¶ Chwála buď y gého Synu / Pánu Krystu Hospodinu / kterýž smrt hořkau podstaupil / nám nebeskau radost kaupil. ¶ Buď y swatémn Duchu čest, genž nás Bůh poswětitel gest / ten nám deg prawdu poznati / a nás rač oswěcowati. ¶ O Trogice neyswětěgssj! ó gednoto neymocněgssj! vslyss modlitby y náss hlas, deg byt w nebi na wěčný čas,

Gako: O Pasthři Jzraelsky. Neb: Děkugemeť Obrance náss.

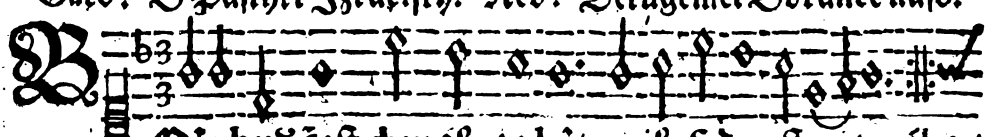

Bože buď čest chwála tobě / z milosrdenstwj twého /
Že sy nás wykaupil sobě / skrze smrt Syna swého.

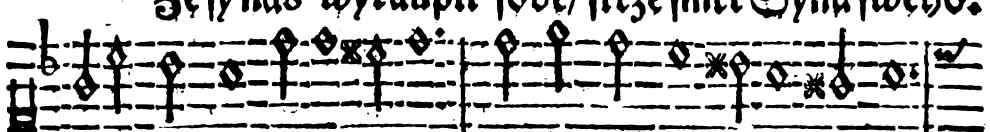

Že sy nás ráčil wymocy / z pekla a z ďábelské mocy /

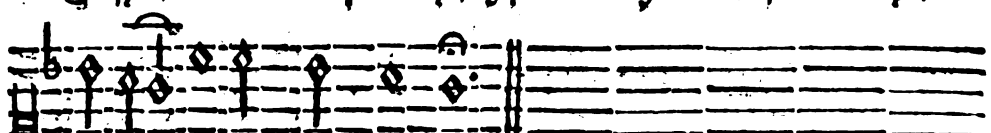

děkugemť we dne w nocy.

¶ Pro-

¶ Prosýme Otče náss milý / ať w twém milosrdenstwj / nalezáme každau chwjli / sobě swé bezpečenstwj. R°/ Zaswěť se twá nad námi twář / ať od nás prchne ďábel lhář / sskodný dussj hospodář. ¶ Pane Kryste Božj Syná / chwáljme také tebe / že sy ty pro nassj winu / nelitowal sám sebe. R°/ Že sy pro nás na křjži pněw / dal wiliti swau swatau krew / by vkrotil Božj hněw. ¶ Deg Pane Kryste Gežjssi / swau swatau pomoc z nebe / ať w bjdnosti swé neywyšssj / nestracugeme tebe. R°/ Ať se srdce tebau těssj / we wssj bjdě wezdegssj / wzlásst pak w čas smrti nassj. ¶ Dusse swatý žiwý wůdce / Krystus nám tě zaslaužil / ó! nawsstěw ty nasse srdce / kdyžby ge ďábel saužil. R°/ W neyposlednj nassj chwjli / vděl nám swé Božské sýly / ať přigdem k ctnému cýli. ¶ Weď a sprawůg nasse djlo / y wsseliké myssleni. A deg aby wssecko bylo / Božské cti k zwelebenj. R°/ Ty sám nás proweď z swětá wen / mjsto smrti deg libý sen / deg wěčný žiwot Amen.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

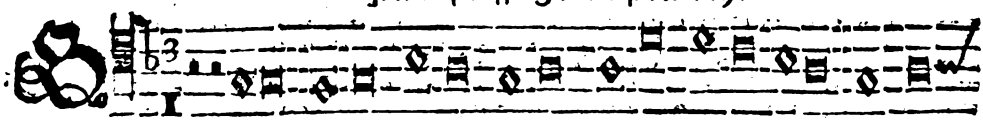

Ezu Kryste Synu Božj / dárce nebeského zbožj /

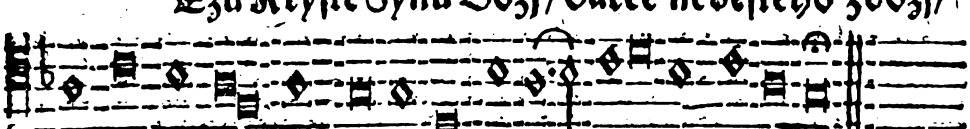

my hřjssnj k tobě wolame / za smilowánj žádáme.

¶ Neračiž nás opausstěti / genž sy těžce pracowati / ráčil w bjdném swětě tomto / podstaupiw smrt křjže pro to.

¶ Hřjchůw, smrti wěčné, hrozné / mocy ďábelské vkrutné / y wěčného zatracenj / by zprostil nás twé stwořenj. Odkloniž se k nám litostiwě / pohleď na nás milostiwě / nepatř na nasse zléčiny / Spasyteli náss gediný. ¶ Laskawého Otce swého / pro hřjchy k nám hněwiwého / včiň zas milostiwého / genžs oběť přechutná geho. ¶ O milý Wykupiteli! budiž s námi každau chwjli / a deg nám Ducha swatého / ať posylnj z nás každého. ¶ Žádost bychom měli k ctnostem / vtjkagjce wssem zlostem / pro kteréž mnohé těžkosti / gdau na nás s welkau žalostj. ¶ Gakož sy ráčil sljbiti / že nechcess nás opustiti / syrotkůw w potřebách nassjch / ó splň to w časých nyněgssjch. ¶ Litého ďábla wssj mocy / zbaw nás, a deg s twau pomocy / přemáhati geg w každý čas / měg wždycky w swé ochraně nás.

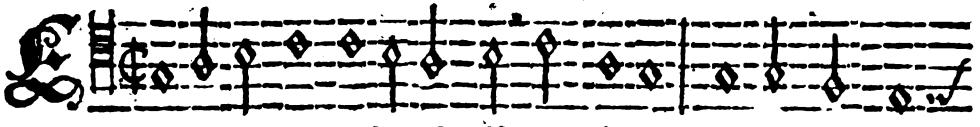

Y dusse má oslawůg Pána swého / y wssecka moc

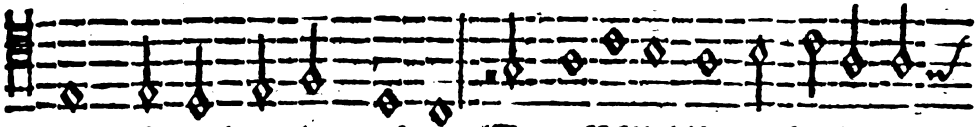

twá / swaté gméno geho: Na wsseliká Páně dobrodi-

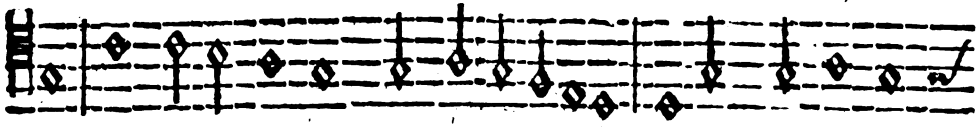

nj / má dusse nechtěg se zapomjnati / nýbrž s wděčnostj

hleď

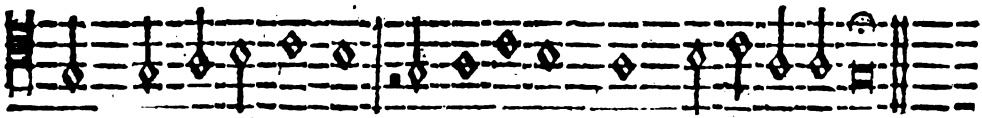

hleď rozwažowati/ coť dobrého Pán vstawně činj.

¶ Dokazugeť on k tobě swé milosti/ odpausstěge twé wssecky neprawosti/ y nemoc twau každau vzdrawuge; od zahynutj tak žiwota twého/ chráně, vdjljť slitowánj swého/ gimž tě na každý den korunuge. ¶ Onť vsta twá wssjm dobrým naplňuge. Cžimž se mladost twá tytýž obnowuge/ w swé čerstwosti, co mladost orlice; on těch mocně též a maudře zastáwá/ gimž se bezpráwj trpěti dostáwá/ gsa wěrný a sprawedliwý saudce. ¶ Onť oznámil swé cesty Mogžjssowi/ swých skutků diwných moc Jzraelowi/ kteréž konal gemu k spomoženj: neb gest ke wssem swým w milosti hotowý/ k rozněcowánj se w hněwu nechtiwý/ geho lásky, přjzně počtu nenj. ¶ Ač častokrát wždy swau nestatečnostj/ geg vrážjme, wssak on swé přjsnosti/ newypausstj, ni držj na wěky: twrdě nassjch hřjchů newyhledáwá/ ani wedlé nich nám odplatu dáwá/ w tomť gest známý nám wýborně wždycky.

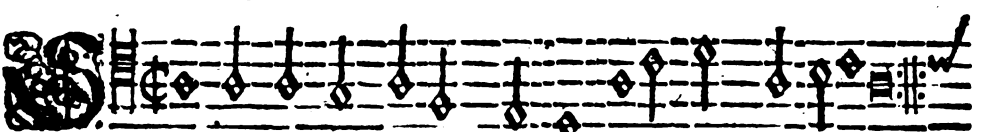

Nažůgmež se w tomto swětě/ Bohu we wssem ljbiti/
Hřjchy mrtwjc w swém žiwotě/ za Pánem Krystem gjti:

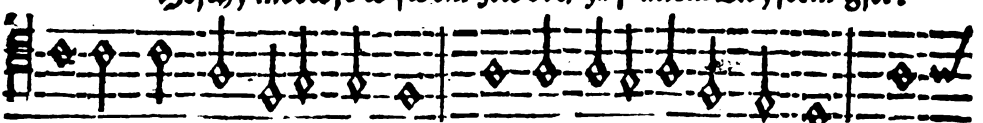

Neboť gest on prawý wůdce/ swým do nebe cesty strůgce/ kdož

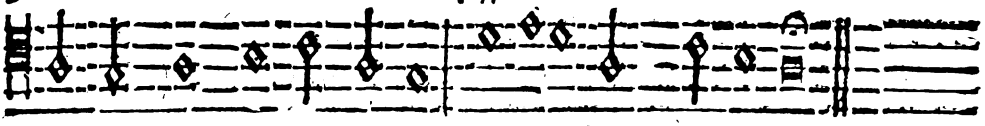

za nim s ſwým křjžem půgdau / ſláwy wěčné s nim dogdau.

¶ Bůh náſs milůge ſprawedlnoſt / a hřjchů nenáwidj /:/: milůgmež gi, zawrhnauc zloſt / a budem gemu milj. Hleď každý Bohu ſlaužiti / a wſſech hřjchů ſe ſtrjtiti / milůg Pána Boha ſwého / tak budeſs ſynem geho. ¶ Hleď Kryſta naſledowati / we wſſeligaké ctnoſti /:/: to wſſecko pilně konati / což geſt Bohu k liboſti. Protož hřjſſné tělo ſužůg / k ſprawedlnoſti ge obětůg; neb to geſt ta obět žiwá / kteráž geſt Bohu libá. ¶ Obětůgmež gi s miloſtj / Kryſta w tom naſledugjc / :/: S celau prawau duwěrnoſtj / ſebe nic nelitugjc. Neb ſe Kryſtus nelitowal / když ſe za nás w obět wydal. O budmež gemu podobnj / gſauc ſwých bližnjch milownj. ¶ Bližnjm naſſjm odpauſſtěgme / wſſecka gich prowinĕnj :/: w ſrdcy hněwu nechowegme / budeť nám to k ſpaſenj. Nebť ſe Bohu dobře ljbj / kdyžto bratřj w láſce bydlj / mrtwjce zlé náchylnoſti / držj ſe pobožnoſti. ¶ Degž nám Bože to konati / což geſt tobě libého. :/: Nowý žiwot na ſe bráti / wyſwobod nás od zlého. Deg ať nikdy nehřeſſjme / ale wernĕ ti ſlaužjme / a po této ſmrtedlnoſti / dogdem wěčné radoſti.

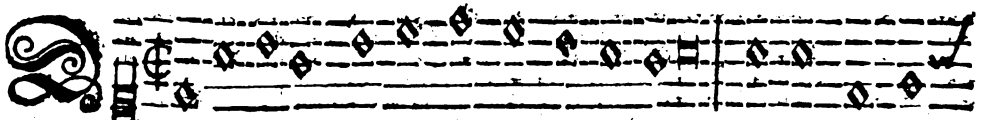

Obrodinj Boha Otce nebeſkého / wizme / kteréž

čin

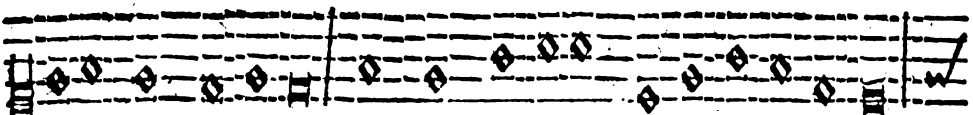

činj dne každého / z pauhé miłosti swé / dussi y tělu /

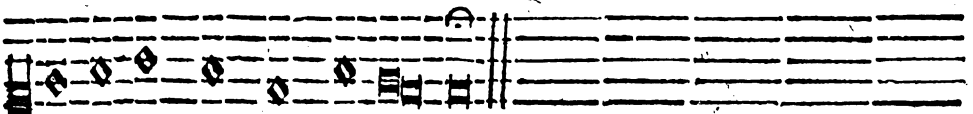

dáwage hognau potřebu.

¶ Ducha wèrau, łáskau swatau naplňuge / w nadĕgi miłosti swé zdržuge / sprawedlnost k Bohu y bližnjm činiti / dáwá pro nj se zapřjti: ¶ Zlé smysły y žádosti w sobĕ mrtwiti / z hřjchů ráčj diwně wywoditi / pro winy / a dłuhy nás zarmucuge / ku pokánj wždy wzbuzuge. ¶ Ty toť wsse činj mocý Ducha swatého / působitele rodu nowého / genž gest záwdawek wěčného dědictwj / Krysta Pána w wčastenstwj: ¶ Gimž prawdu słyssenau wnuká / y zpomjná / když přigde zlá, neb dobrá přjčiná / ó blaze! kteřj se gjm wždy zprawugj / w smłauwĕ Božj zůstáwagj: ¶ Tělu žiwot, pohodlj, y zdrawj dáwá / nesstěstj pokuty na ně wzkłádá / až y kázeň w swé nestihłé maudrosti / wsse to činj z swé miłosti: ¶ Złých pak nechává po swé hławĕ choditi / złé y dobré na se wwoditi / k budaucýmu saudu ge odkłádage / hřjch gich zachowáwage. ¶ Protož gemu djky a chwały wzdáwati / hodné gest wždycky dobrořečiti / žeť ne my se / ale on nás zprawuge / nám wsse dobré prokazuge. ℙ O Boże rač na nás mjle popatřiti / wssj miłosstných k nám nakłoniti / přignjž djky, chwały, dobrořečenj / pocty / důwěrné modlenj.

Geko:

Gako: O spasytedlná Hostye! přidássli: Chwalmež we wssem Boha.

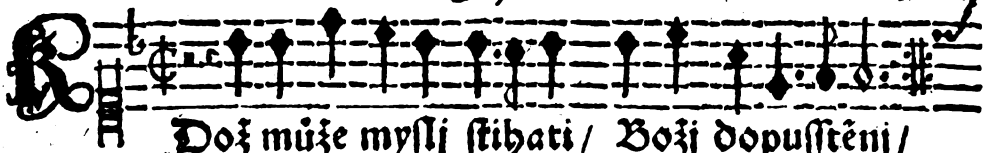

Kdož může myslj stihati / Božj dopusstěnj /
Gimž často dobřj a swatj / býwagj sauženi /

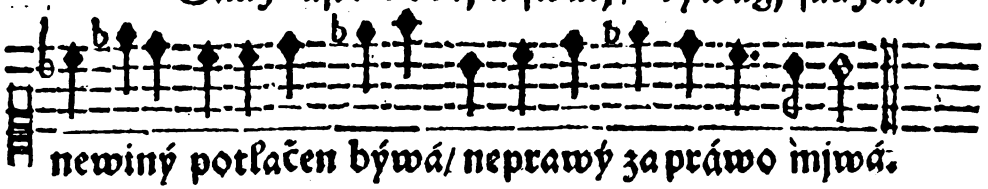

newiný potlačen býwá / neprawý za práwo mjwá.

¶ Wssak kdoskoli tak ssaužený / gen sobě nezauffeg / buď y na smrt odsauzený / předce w Boha dauffeg / onť gest newiných obrana / vtiskaných gistá schrána. ¶ Zuzannu obžalowali / dwa starcowé chlipnj / cyzoložstwo gj přilhali / muži k zlému wtipnj / lidé starcům vwěřili / a Zuzannu odsaudili. ¶ Co sobě měla počjti / gsauc tak odsauzená? koho za pomoc prosyti / od wssech opusstěná? k Bohu o pomoc wolala / kterauž také wyžádala. ¶ Neboť skrze Danyele / lež starců zgewena / Zuzanny newinost směle / sstiastně obhágena. Starcy vmřjti musyli / Zuzannu wssickni chwálili. ¶ O wssickni křiwdu trpjcý / buďte potěsseni, w bjdách, w nesstěstj kwjljcý / měgte k Bohu zřenj / proste ho srdcem y hlasem / onť wám spomůže swým časem.

Gako: Noc temnau přečkawsse.

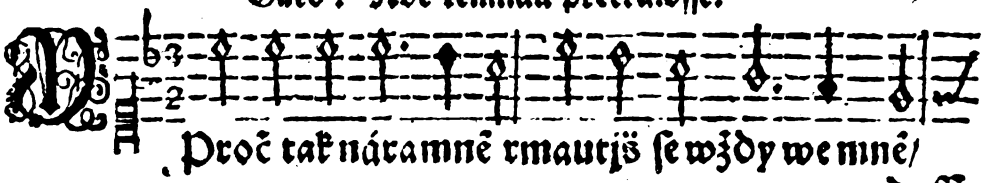

Proč tak náramně rmautjš se wždy we mně /

dusse

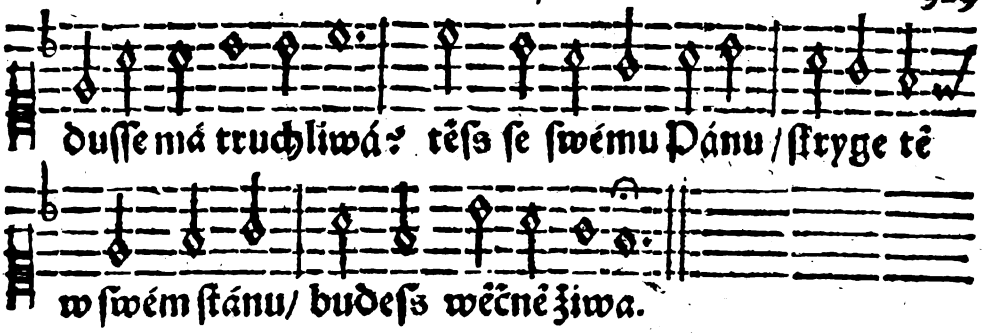

¶ Na něho ſpoljheg / w něm ſwau naděgi měg / on tě nezawede / ale před twář Otce / bude twůg průwodce / k němu tě dowede. ℣ Ač ſy prowiniła / a křtu ſlib zruſſiła / čiň z toho pokánj: Krew Gežiſſe Pána / bude twá obrana / dogdeſs ſmilowánj. ¶ Přeſtaň wjc hřeſſiti / hleď ſe pokořiti / Pánu Kryſtu twému: on pro ſwé Zásluhy / odpuſtj twé dluhy / budeſs miłá gemu. ¶ Rzeď ſe geho ſlowem / duchownjm pokrmem / naſycena budeſs: ďábła / y ſwé tělo / kyť ſe zmocnit ch tělo / konečně přemůžeſs. ℣ Ty budeš weſelá / ſwjtězýſs docela / nad zloſtj nepřátel / pod ſtjnem Gežiſſe / vkrygeſs ſe tjſſe / oni geſt ſám twůg přjtel. ℣ Miłował tak tebe / nelitował ſebe / ſmrt pro tě podſtaupił / nakłonił ſwé hławy / abys doſſła ſławy / a tak tě wykaupił. ¶ Y čjmž ſe odměnjſs / za łáſku odplatjſs / Spaſyteli ſwému: wſſak nic nemáſs ſweho / wſſechnoť geſt od něho / ſama deg ſe gemu. ℣ Sljbuge on tobě / že tě přigme k ſobě / pod mocná ſwá křjdła: budeſs s njm bezpečně / požjwati wěčně / radoſtného bydła. ℣ Wjc nežádeg mjti / poſpěſs rychle gjti / za Gežiſſem Pánem: byť s njm była ſtále / w ſławě neſkonalé / až na wěky / Amen.

Gako: Amen ſtaniž ſe tak: rozděljſſli werſſe.

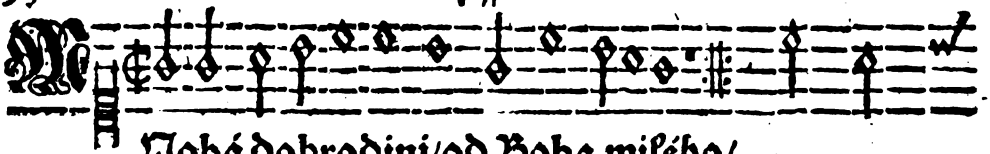

Nohá dobrodinj/od Boha milého/ Neb před-
Přigjmáme nynj/y čaſu každého.

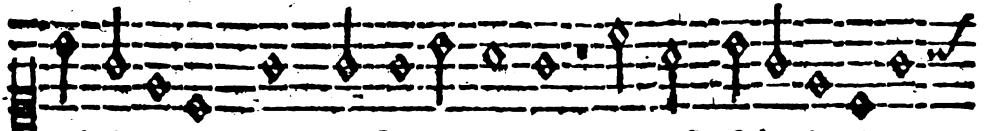

ně ſtwořeni ſme k obrazu geho/hogně obdařeni/ctj,

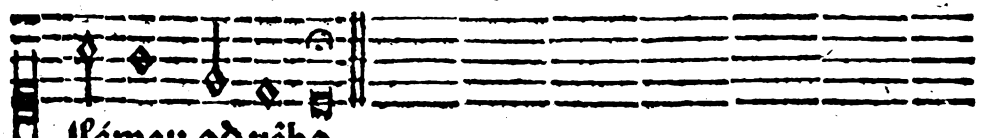

ſláwau od něho.

¶ A abychom měli/ ſluſſné opatřenj/ poddal nám ſwět celý/ a w něm wſſe ſtwořenj. Rozkázal, wažně wſſak/wſſeho vžjwati/ bychom žiwot náſs tak/ mohli zachowati. ¶ Zemi, moře, nebe y wſſecko Pán Bůh dal/ člowěče pro tebe/ abys geg ctil/ a znal. Protož wěrné duſſi/ wždy čaſu kžadého/ ctjti/ znáti ſluſſj/ toho dárce ſwého. ¶ Sſetřjce přehogných/ wždy geho miloſtj/ y že nás nehodných/ od ďábelſké zloſti/ oſtřjhá a chránj/ ſkrz ſwaté Angely/ naſſjch duſſj bránj/ y s hřjſſnými těly. ¶ Nám do dneſſnjho dne/ wſſecko dobré dáwá/ nás hřjſſné, nehodné/ w zdrawj zachowáwá. Děkůgmež mu za ta/ wſſecka dobrodinj/ kterážto nám ſwatá/ geho miloſt činj.

Gako: Pane w prchliwoſti. Neb: Auzkoſti na ſrdce/ na liſtu 840.

Ach

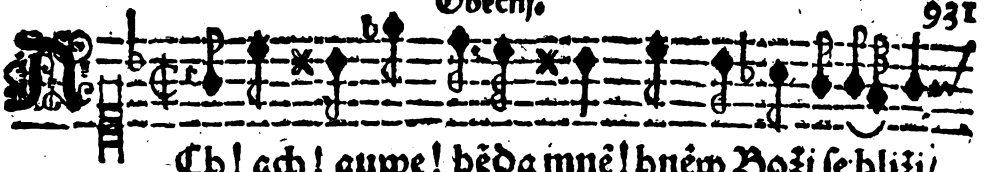

Ch! ach! auwe! běda mně! hněw Božj se bljžj/

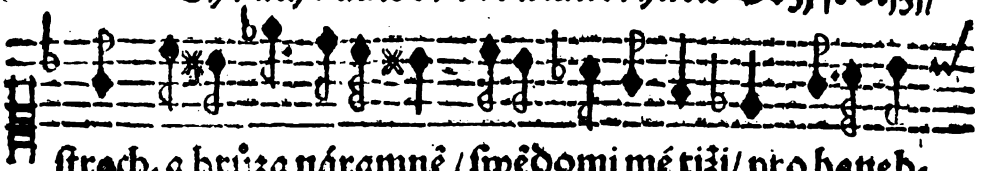

strach, a hrůza náramně / swědomj mé tjžj/ pro haneb-

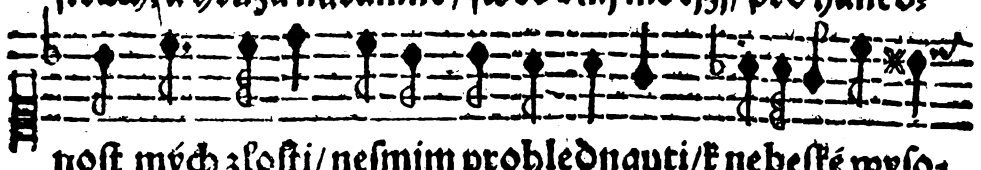

nost mých zlostj/ nesmjm prohlednauti/ k nebeské wyso-

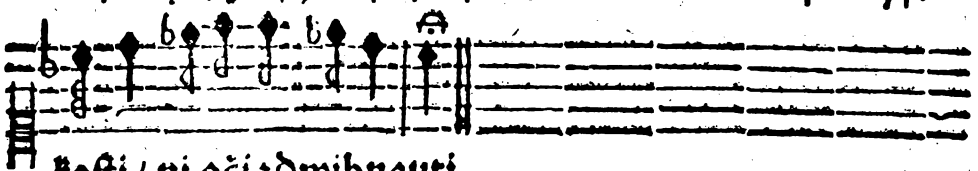

kosti / ni očj zdwjhnauti.

¶ Wssecko stwořenj hrozně / proti mně powstáwá / a že sem byl bezbožně/ žiw, na mne saud dáwá/ poddáno gsauc marnosti/ sobě hořekuge/ a Božské zůřiwosti/ tu wěc oznamuge. ¶ Což smutný mám činiti? zle o mně konečně / a kam se obrátiti, strach gest muky wěčné/ to sama prawda gistj, to mé přirozenj/ a hřjchowé nečistj, gimžto počtu nenj. ¶ Neprawost k giné psotě / semnau se začala/ y hned gak w swém žiwotě / matka mne počala / gá pak wjc hřjchy swými / Bože hněwal sem tě / kteréž rač odpustit mi / pokorně prosým tě.

Druhý djl též gako: Pane w prchliwosti twé.

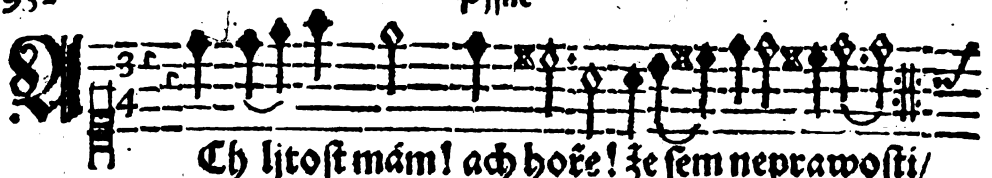

Ch ljtoſt mám! ach hořě! že ſem neprawoſti/
Proti tobě/ó Bože! páchal od mladoſti.

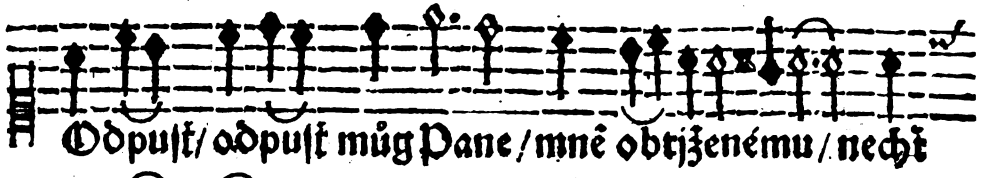

Odpuſť/ odpuſť můg Pane/ mně obtjženému/ nechť

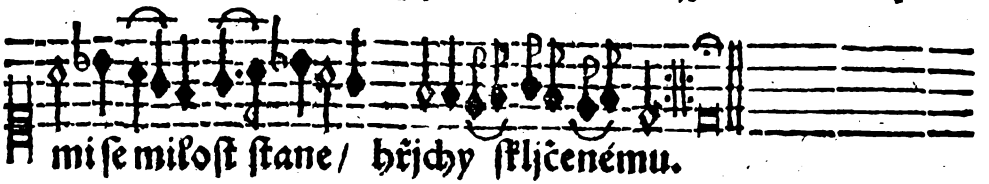

mi ſe miloſt ſtane/ hřjchy ſkljčenému.

Bndeſſli mi platiti/dle mých neprawoſtj/ach! giſtě mu/ ſým býti/w pekle na wěčnoſti: ach! cožbych hněwy řičel, gſa hoden té ſtraſti/ gſa hoden abych křičel/ w ohniwé propaſti. ¶ Ale ty ſhowiwánj, ty miloſrdenſtwj/ ty Otče ſmilowánj, a blahoſlowenſtwj/ nežádáſs zahynutj/ člowěka hřjſſného/ ale odpauſſtjſs s chutj/ prowiněnj geho.

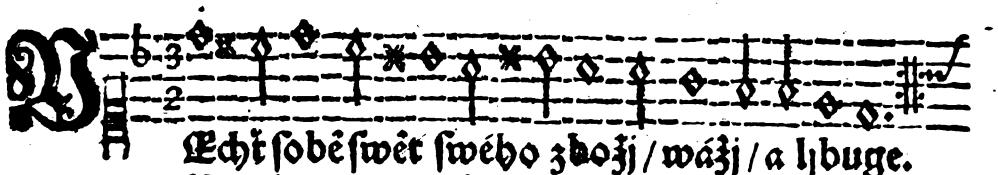

Řechť ſobě ſwět ſwého zbožj/ wážj/ a ljbuge.
Mé ſrdce wjc w láſce Božj/ ſobě obljbuge.

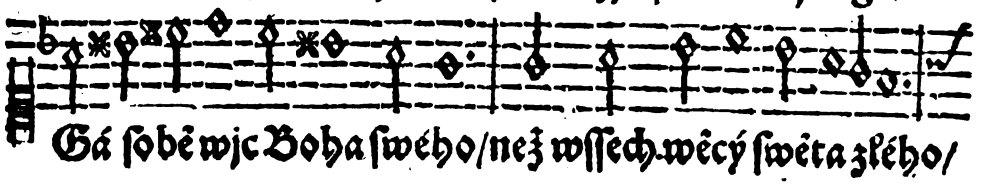

Gá ſobě wjc Boha ſwého/ nežwſſech wěcý ſwěta zlého/

wá/

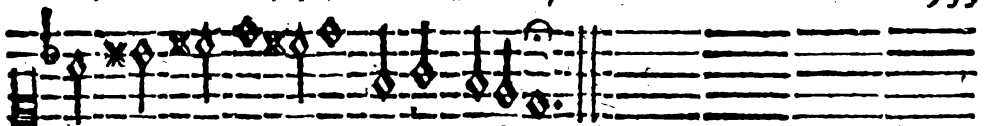

wážjm, a ljbugi / Boha miługi.

¶ Můg Pán Bůh geſt mnĕ miłegſſj / nežwſſecko, cožmá ſwĕt: neb cožmá, nenj ſtáłegſſj / nežkterý garnj kwĕt. Kwĕt opadá w krátkém čaſe / a nenawrácý ſe zaſe: tak migj ſwĕtſká čeſt / neboť marná geſt. ℣ Rownĕ též bohatſtwj zemſké / geſt pomigitedlné: Naproti zbožj nebeſké / geſt nezruſſitedlné. Neſtogjmť o zbožj zemſké / žádám pokłady nebeſké / doſtati od tebe / můg Bože z nebe. ¶ Nechcy w rozkoſſech tĕłeſných / ſſkodnĕ ſe kochati; Nebť negſau nežmrzkoſt, a hřjch / nechcyť ho páchati. Po Bohu taužj má duſſe / onť nadewſſecky rozkoſſe / geſt lepſſj, ſładčegſſi, a mnĕ miłegſſj.

W poſtĕ gako: Když myſſlenj / yſmrcenj.

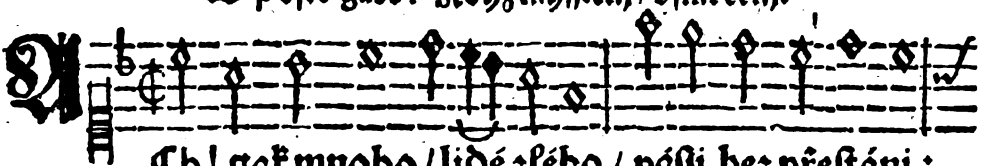

Ch! gak mnoho / lidé złého / páſſj bez přeſtánj:

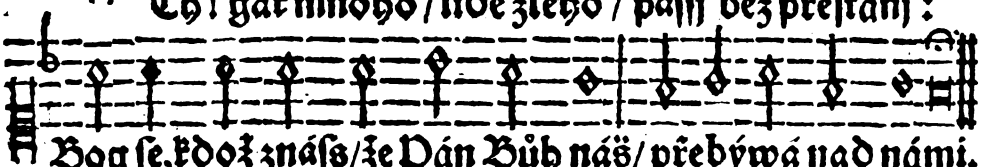

Bog ſe, kdož znáſs / že Pán Bůh náš / přebýwá nad námi.

¶ Wiz, co činiſs / nezatagjſs / ſkutku nižádného: Když Kryſtus Pán / přigde ſem k nám / k ſaudu lidu wſſeho. ¶ Ach! pomyſli zdrawau myſlj / gak tehdáž obſtogjſs: zle ſy radjſs / ſe podwádjſs / geſtli ſe nebogjſs. ℣ Litůg złoſtj / kteréž doſti / prwé powołował: gſa w rozkoſſi / o ſwau

duſſi /

dussi/ málo sy pečowal. ¶ Zhřessiw mnoho/ bog se toho/ saudu přehrozného: Skrz pokánj/ k smilowánj/ nakloň Saudce swého. ℟ Můg Gežjssi/ rač mau dussi/ na milost přigjti: chcy srdečně/ za to wěčně/ w nebi tě chwáliti.

Pjsně před Zpowědj.

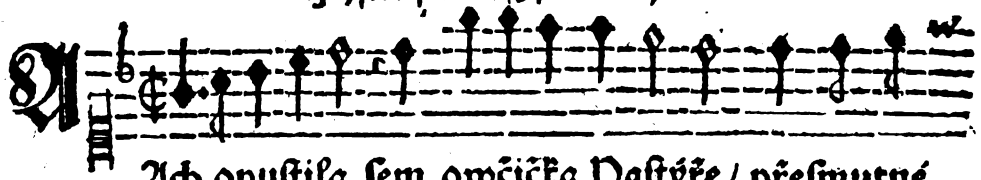

Ach opustila sem owčička Pastýře/ přesmutné

zwjře Otce sem stratila/ kdo owcy zmařenau/ nawrá-

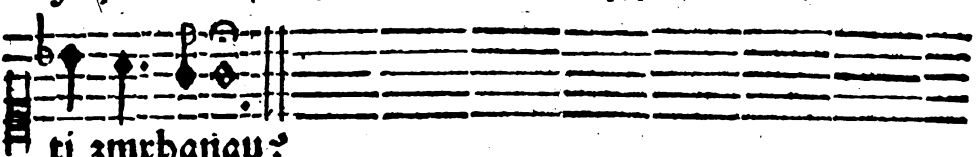

tj zmrhanau?

¶ Sem tam se taulám po lesých y po poljch/ po trnjch y bodláčjch těžce se smegkám/ ach gak mně krwawj/ tak hřjchowé barwj. ¶ Ani owčince nemagj ty pustiny/ ani byliny nedagj syce/ hlad trápj welice/ kosti, střewa, srdce. ¶ Wlcy hltawj vsta swá rozedřeli/ by mně pozhřeli pokrmu čekagj/ ó dobrý spráwcy/ wyswoboď twau owcy! Pastýř. ℟ Gá pastýř slyssjm mé owčičky trápenj/ gj k wyswobozenj/ nebo které mé gsau/ hlas můg vposlechnau.

Kagj-

Kagicý Magdalena v noh Krystа Pána.

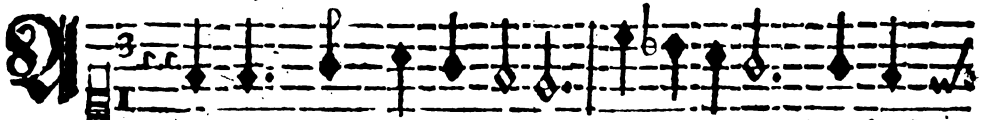

Ch gá gſem ta zmrhaná/ gak ſe widjm hned ſe

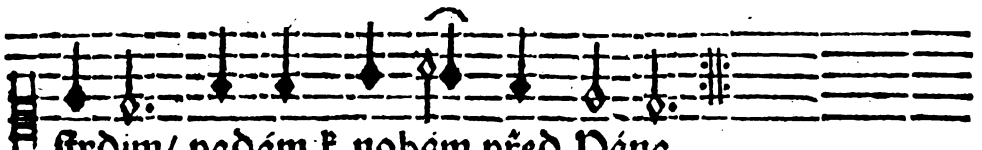

ſtydjm/ padám k nohám před Pána.

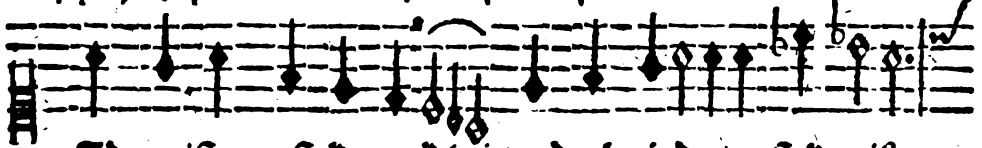

Zde mjſto geſt ku pokánj/ zde hnjzdo geſt k miło-

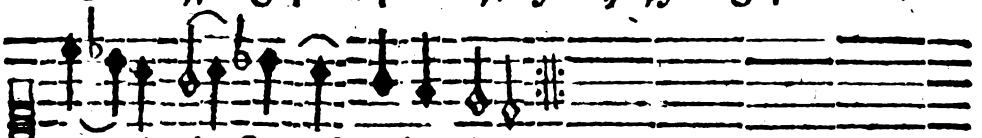

wánj/ zde ſe má hogit rána.

¶ Má ſrdečná wzdychánj/ ſe propůčte/ bêda zwůčte/ a to k nému pokánj. Twrdé moge ſrdce bite/ oči hognoſt ſlz wydegte/ v noh Páně chcy ſwé mjti ſkonánj. ¶ O oči dwa potůčkowé ſe ſpauſſtěgte/ obmegwegte nedůhy hřjchy mnohé. Chcy nohy Páně ſmegwati/ wlaſy wytjrati žádá, hledá zde ſrdce dychtiwé. ℣ A wſſak tyto boleſti/ y s předrahau/ y s woňawau/ ať gſau ſmjſſené maſtj. Po láznj teplé ſlzawé/ wzroſtau ctnoſti woňawé/ když zazwonj tu ať wonj/ Swátoſti. Kryſtus. ℣ Ženo pláče nech toho/ plakat přeſtaň/ wzhůru powſtaň/ hleď na Gežiſſe twého. Boleſti tobě vlewjm/ když ti odpuſtky oznámjm/ proto žes miłowała mnoho. Kdež

Zpjwá se obecnj Notau

KDež mám hledat Gežjsse/ gehož sem ſtratika/ kdo wj powěz a netag/ hřeſſit sem přeſtala. ¶ Zemdlená sem miloſtj hledagic milého/ po měſtách a kraginách nenaleznauc geho ¶ Do které gá kraginy/ mám se odebrati/ abych Kryſta Gežjsse/ mohla naleznauti. ¶ Wolat budu po leſých/ kde gſy kwjtku wonný/ nadewſſecko milegſſj/ duſſem dáwáſs wůni. ¶ Nebo sem zablaudila, na pauſſt se doſtala/ Kryſta Pána Gežjsse/ ſmutná sem ſtrátila. ¶ Na té pauſſti weliké/ koho se ptát budu/ po pahrbkách/ dolinách/ nic tu nenaleznu. ¶ Lodˇ puſtjm ſwau na moře/ tak k němu poplinu/ a weliké potopy/ wjc se bát nebudu. ¶ Gak geſt moře přeplauka/ na břeh se doſtala/ neb geſt k Pánu Gežjſſi/ welkau láſku měla. ¶ Láſka mně nedá ſtáti/ vkazuge ceſtu/ k měſtu Jeruzalému/ tam tě hledat budu. ¶ Byť bych žiwot ſtratila/ gen když tebe nagdu/ neb se we dne y w nocy, ſpokogit nemohu. ¶ Slzy budu wylewat/ pokánj činiti/ Kryſta Pána Gežjſſe/ chcy náſledowati. ¶ Oko nebeſké ſlunce/ powěz kde ho widjſs/ před tebau se neſkryge/ Spaſytel můg Gežjſs. ¶ Hwězdy mé giž netagte/ wěděti mi degte/ o Pánu mém Gežjſſi/ rychle mi oznamte. ¶ Neb ſwau myſl nikterak/ ſpokogit nemohu/ pokud Kryſta Gežjſſe ſmutná nenaleznu. ¶ Snad tě w zahradě nagdu/ milého Gežjſſe/ zahradnjka se zeptám/ powj mi o tobě. ¶ Půgdu aſpoň na tu pauť/ horu Kalwarye/ tam gá hledati budu/ milého Gežjſſe. ¶ Powěz aſpoň ty křiži/ kam se děl Pán Gežjſs/ kterýž byl vkřižowán/ od židůw newěrných. ¶ Na

křýn

klýn Panny Marye/ z křjže gest Pán složen/ w plátno bjlé obwinut/ do hrobu položen. ¶ Gak ten hlas vslyssela/ Marya Magdalena/ wonné masti nakaupic/ k hrobu pospjchala. ¶ Chtice rány mazati/ milého Gežjsse/ Angel se gj tu ozwal/ wstal gestit zagisté. ¶ Teprw weliká žalost/ gest gj nastáwala/ když Pána Krysta swého w hrobě nenalezla. ¶ Kyž mám křjdla orlice/ snesla bych se wzhůru/ pod oblaky nebeské/ ptáti se Angelůw. ¶ Neplač a nenařjkeg/ Máři Magdaléno! W způsobu zahradnjka/ vkázal se gi Pán. ¶ Gaká radost weliká/ tu ge gj nastala/ když Pána Krysta swého/ w zahradě widěla. ¶ Neplač a nenařjkeg/ hleď se hřjchů káti/ máss nebeské králowstwj v mně sy zeyskati. ¶ Když mám tebe wssecko mám/ nespustjm se tebe/ ó Gežjssi choti můg/ zůstanu v tebe. ¶ Pro tebe swět opustjm/ marnostj se zbawjm/ rozkossj wssech zanechám/ tebe se přidržjm. ¶ Degž nám Kryste Gežjssi/ wssech se hřjchů káti/ a do nebe po smrti/ k tobě se dostati.

Syn Marnotratný.

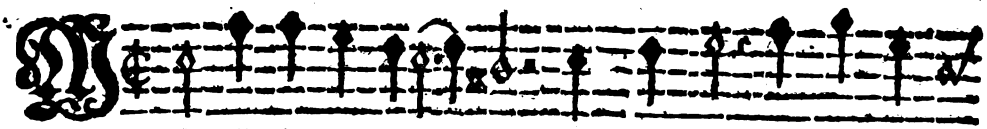

Vg Otče neymilegssj/ před tebau zhřessil sem/

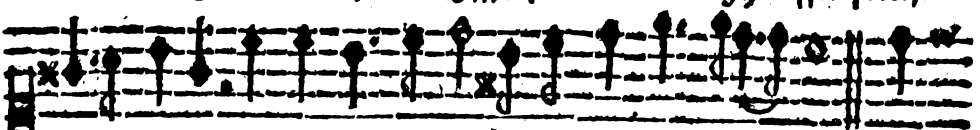

proti nebi/ tě sem se spustil/ milost twau opustil: sám

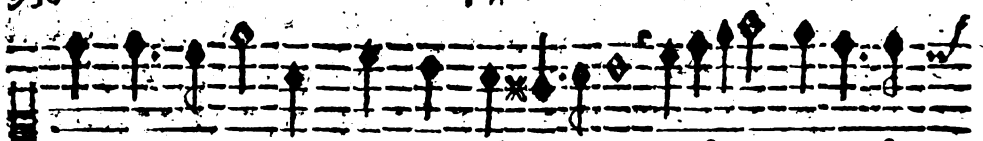

ſe trápjm/ newjm kam ſe obrátjm/ ach laučenj wykau-

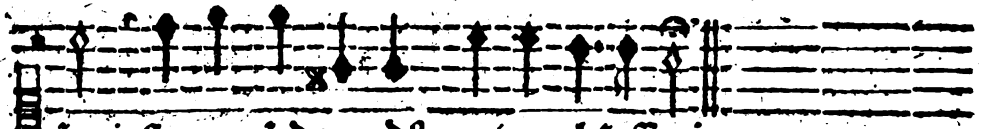

čenj/ ſem mnĕ dowedlo mé prohřeſſenj.

¶ Ach gá gſem ten marnotratný/ ſyn ſſpatný/ ſtatek můg ſem promrhał/ mezy mrzáky/ s nečiſtými ſwĕtáky: A giž ſem počten mezy žebráky/ po hodech, po kwaſu/ mnſým k mlátu tohoto čaſu. ¶ Ach gak mnozý nágemnjcy/ gſau w domĕ otce mého miłého/ aſpoň s ſſtĕňaty/ budu chlebem ſyty: Gdu na mizynu/ poněwadž hładem hynu/ ach litugi! hořekugi! k tomu ſe ſtawu nic neſſikugi. ¶ Wrátjm ſe zas k otcy mému/ do domu/ budu kkáti/ wołati/ miłý otče můg/ negſem wjc ſyn twůg: Chtĕ ſem zahynuł/ rádobych ſe k ti přiwinuł/ negſem ſynem než křiſſnjkem/ učiň mnĕ ňákým nágemnjkem. Otec. ¶ Ach ſynáčku můg neyſładſſj/ poď ke mnĕ/ bezpečně přiſtup k otcy/ gá tĕ přigjmám/ ſyna miłého obgjmám: Hřjchům odporný gſem/ wſſak otec miłoſtiwý/ kdoby padł/ kdyby żelel/ hnedby od ymnĕ łáſky doſſel. ¶ Synu weſelau whljdnoſtj, s miłoſti/ přigmi zas ſſkoku prwnj/ degte ſem prſten/ ať ſe zabj wolek geden: Dnes hody ſtrogj/ y muzyku naſtrogj/ neb zſtracený/ ſyn zmařený/ zas geſt nalezen/ můg ſyn gediný.

Před Přigjmánjm welebné Božj drahé Swátoſti Oltárnj.

Zła-

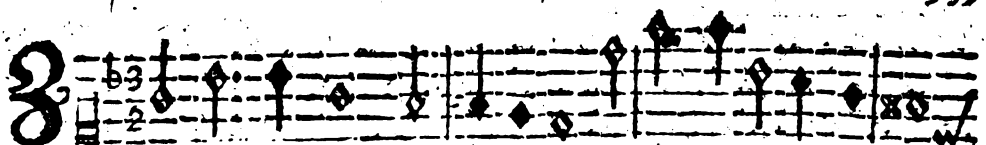

Laté ſtrog. ſe ſt. og ſwjtánj/ rúžj twé poſyp čelo/

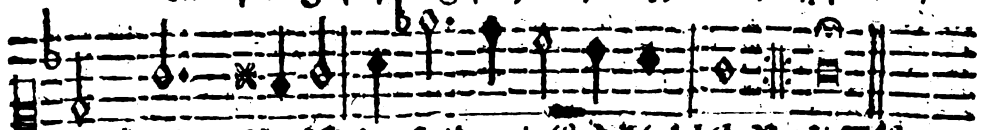

ſpuſt nám z Božſkého ſnjdanj/ ſladký chléb Božj Tělo.

R°/ Spuſt weyſluhu/ na zem dolů/ gak pádá na nj roſa/ z toho nebeſkého ſtolu/ z pſſenice, a ne z proſa.

¶ Hołubičně/ bjlé dcery Syonſké/ čiſté plémě/ hreyte nám dnes na Cytary/ ráda ſe ozwe země. R°/ S námi ſe družice ſpogj/ zpjwagjc bez teſknoſti/ nowý pokrm wám přiſtrogj/ z té nebeſké radoſti. ¶ Wyſoce bude wážený/ zlato žlutého zrna/ tuk, běl, pſſenice zemlený/ buď duſſe w wjře wěrná. R°/ Chléb a ne chléb ſyc zdrawý/ geyž za wečeři gedli/ dwanáctý počet když prawý/ s swým ſy Pánem zaſedli. ¶ Tu při poſledni wečeři/ Pán s swýma gſa tři-náctý: Manhu: Co to: řkau někteřj/ spolu počet dwanáctý. R°/ Wezma chléb, wezma y wjno/ podal swým; milým připil/ chléb w tělo, w krew změnil wjno/ kterau na křjži wylil. ¶ Chléb wezma, chléb nad ſnjh bjlý/ do swých rukau, požehnal: mění ſe chléb, hned w tu chwjli/ podſtatu chleba zahnal. R°/ Potom wjno rownau měrau/ při němž také činj/ swým ſlowem Pán mocy diwnau/ w krew oprawdowau mění. ¶ Dále když za ſtolem ſedj/ dal gim moc ať to činj/ ten chléb požehnaný gedj/ gak oni/ tak y ginj. R°/ Gak chléb ſlowy požehnáwá/ oni ſe podělili/

wſſudy Pán celý zůſtáwá; Kněžj od nich zdědili. ¶ O
láſko welmi weliká/ gaks s Bohem zapaſyla/ y Boha twá
moc proniká/ mnohos ſobě dobyla! R°/ Slowo wěčné,
Slowem krátkým/ chléb, wjno proměnuge/ půſobem di-
wným, než ſladkým/ ſám ſe tu Pán pěſtuge. ¶ Chléb a
wjno w Páně tělo/ nad podſtatně ſe měnj/ to genž geſt na
křjži pnělo/ wzpomeň na wmučenj. R°/ Pěkná obět, ro-
wná k ſněhu/ wſſudy ſe obětuge/ zlatá poſſta/ kde w ſwým
běhu/ končiny nawſſtěwuge. ¶ Zrána koně ſlunce wra-
ny/ gak na nebi zapřáhá/ y k wečerau na wſſe ſtrany/ wždy
ſe ſtkwj Swátoſt drahá. R°/ Neywyššjmu k wěčné chwá-
le/ má ſe ta obět djti/ Tělo Božj ſtále/ wſſecken ſwět krmj,
ſytj. ¶ Chléb a wjno w ſwé bytnoſti/ w tělo a krew ſe
wtěli/ chléba, wjna připadnoſti/ odtud ſe ſyc nedělj: R°/
Wjna koſſt, barwa, podoby/ čerſtwě ſe wynacházý/ ale
to gſau gen půſoby/ podſtata ſe pak kazý. ¶ Spůſoby
gſau prázdné, nahý, wjno, chléb bez podſtaty/ nemá kůry
poklad drahý/ ani ſtřjdy, chléb ſwatý. R°/ Chleba, wjna
gſau wlaſtnoſti/ ſtogj tu bez podkladu/ nenj wſſak w o-
bauch bytnoſti/ barwa, běl bez základu. ¶ Nic měn
předce ſe tu kryge Bůh celý/ ale ſkrytý/ gako za kolrrau ſe
čige/ přjpadnoſtmi zawitý: R°/ Nebe ſe diwj/ zem bogj/
až ſe wſſecko vlekło/ gako omámená ſtogj/ wſſecko wſſudy
vmlklo. ¶ Co prw bylo wjc tu nenj/ welmi geſt welký
rozdjl: Podoby ſe ſyc měnějj/ byť ſe zdál běl, a bleſk čil:
R°/ Zde ſmakugeſs, co zde nenj/ tak gak ſe Cýrkew chlu-
bj/ zmačilo chléb poſwěcenj/ y wjna bytnoſt hubj. ¶ Ne-
čige ſe, co zde prawé tělo a krew přjtomné/ obauch vžjwá-

me

nie zdrátwě / pod ſpůſobau rozdjlně: R°/ Tělo berem w tom ſpůſobu ač ne w ſpůſobu/těla; ani krew by ſe w tu dobu/ za krew w tom wjnu měla. ¶ Wſſecko ſe tu wſſudy tratj/ a wſſak bez nedoſtatku / ſmiſlowé ſe čtyři krati / wěřjme wſſak bez zmatku: R°/ Gak wěřiti Cýrkew včj/ welká ſe tu wěc děge/ wjra rozumu propůgčj/ welká ſe tu wěc krege. ¶ W ſpůſobu wjna krew leží/ Bůh člowěk tam zakrytý / pod ſpůſobau wjna, Božj/ krew, Bůh geſt tu zawitý. R°/ Pod obogj wſſak nic wjce/ než gen gako pod gednau/ byť přigali na tiſýce / nic ſý wjce newezmau. ¶ Gedenkaždý drobček ſwatý/ pod gednau, pod obogj / tak mocný, tak též bohatý/ rowně tak mnoho ſtogj: R°/ W krůpěgi, w drobtu wěc giſtá/ vžjwáſs w ſwé oſobě/ celého tu Pana Kryſta / w malé, w welké podobě. ¶ Byťby y neymenſſj droby Božj chléb ſe rozdrobil/ bylby pod wſſema ſpůſoby/ nicby ſe nerozdrobil. R°/ Tak celým gák w polowicy/ y w drobtu neymenſſjmu/ ſlunce neſwjtj ſwau mócý / wjc tomu než druhýmu. ¶ Tělo Božj geſt nedjlné/ gak w nebi tak y dole/ wſſudy na wſſech mjſtech plné / při každém Božjm ſtole. R°/ W toliká mnoho koſteljch / na toliká oltářjch / tiſýc krůpěg mjwá kalich/ wſſák ſe nikdý nezmaří. ¶ Ten genž zná naſſi ſám bjdu/ kdo může pochopiti: naſýtil ſſeſt tiſýc lidu / až poſawád wjc ſýtj. R°/ Od wýchodu až k západu / co gich koliw můž býti / ku powſtánj neb ku pádu / wſſecko to tělo ſýtj. ¶ W gednom čaſe s gednau chutj / mnohonácté hoſtygj/ gednau ſe můž mnoho gjſti/ welcý ſe diwy krygj: R°/ Sama wjra doſahuge/ oko odtud vtjká / ſmyſly ſobě podrobuge / rozům nic ne-

pro-

přoniká. ¶ Kdo se o to syc pokusý/ že se sám nerozsaudj/ ten nýsti saud přjsný musý/ k tomu welmi zablaudj: R./ Kteřj se pak skusy hodně/ před stolem budau gjsti/ ti měřj k nebi swobodně/ tak gakž gsme prawdau gistj. ¶ A protož co se zde děge/ w pokoře a w tichosti/ hlawu, nohy, obljčege/ skloňůgme w vctiwosti. R./ Swátost Božj y w Monstrancy/ giž kacýř zawrhuge/ slawme s rozkwetlýma wěncy/ gak zwyk nás wyvčuge. ¶ S rozmarýnau, lewandulj/ růži čerweno-bjlau/ sypey kwjtj z hůry, z důly/ s wsseligakau bylinau. R./ Rynky ratolestmi, mágj/ wůkol domy, vlice/ kobercy se wykládagj/ deyte kwjtj y wěnce. ¶ W nebi kladau swé koruny/ ctni, vsslechtilj starcy/ zde hreyte na wssecky strůny/ při této Božj prácy. R./ Když tak na nebi zpjwagj/ na kůry bez přestánj/ kyž se v nás ozeywagj/ na zemi se lid klanj. ¶ Trauby bubny neywegssegi/ ať obrážegj vssi/ lautny, harffy, hausle zněgj/ wjc na Boha přislussj. R./ Ey buď manno požehnaná/ genž gsy nám z hůry spadla/ od Boha lidem seslaná/ buď ti na wěky chwála.

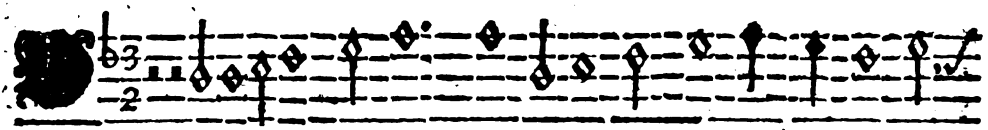

Pokrme pocestných/ ó chlebe duchůw nebeských/

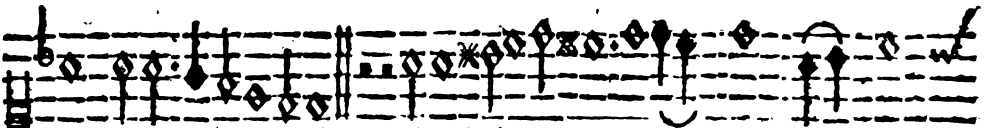

ó Manno Angelská/ nás lačné krm, nasycůg/ twé slad-

kosti

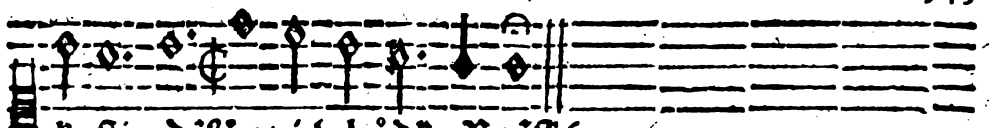

kosti vděluǧ/ ó lahůdko Božská.

¶ Wodička studně lásky/ genž z čisterný Panenský/ z srdce se wylegwáss/ nás žjžniwé napágeg/ nápoge nám dodáweg/ neb wsseho dosti máss. ¶ Gežjssi twůg obljčeg/ geyžto gá teď ctjm skryteg/ pod tauto Swátostj/ potom wjc giž né w chlebě/ když mně pogmess do nebe/ vzřjm twář w twářnosti.

Setnjk.

Wěte kwětůw Nazaretský/ pln dobrotiwosti

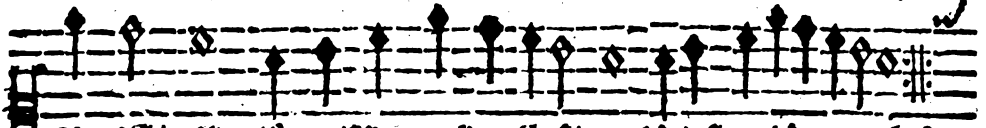

Božský/ řka slowjčko gak náležj/ mé djtě mi doma ležj.

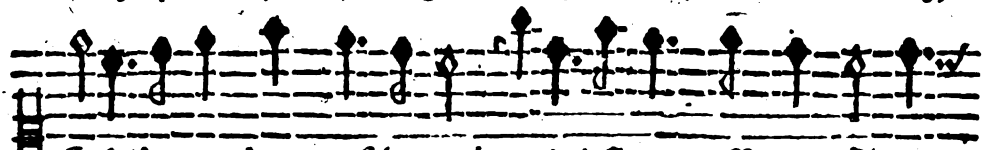

Ležj doma dnau zlámaný/ trápj se na wssechny strany/

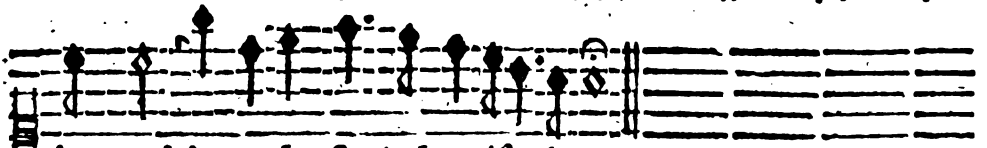

deg raddu/ aby swé zhogil rány.

Krystus. ¶ Pugdu až do domu twého/ vděljm daru dra-

drahého/ w domě twém djtě nawſſtjwjm/ od nemocy těžké zhogjm. R°/ Dauffeg pewně ó Setnjku/ ey giž krá-čjm lékař k hřjſſnjku/ gdu k nemocnému ſlužebnjku. Set-njk. ¶ Ach gaks můg Geżjſſi whodný! gá pak Pane ne-gſem hodný/ abys wſſek, co nenáležj/ do domu aż k geho koži: R°/ Dopřeg ó Pane ſlowjčka/ ſkowem wzdrawjſſa ſlužebnjčka/ wzdrawená bude duſſička. Kryßus. ¶ O gak geſt to wjra wraucý/ djtě powſtáwá z nemocy/ ó té giž w żidowſtwu dáwno/ wjře nebylo ſlýcháno. R°/ S Abrahamem ó Setnjku/ w nebeſkém budeſs ſtolit ſtánku/ za ſtolem w nebeſkém přjbytku.

Kananegſká Żena.

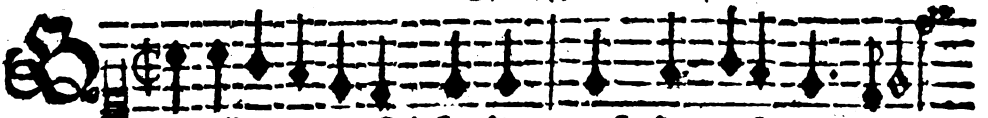

A ſe Kananegſká ſaużjm/ w ſwěta toho trápenj/

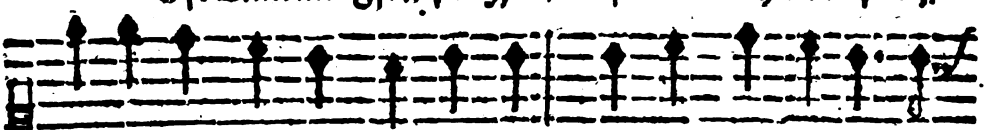

w ſrdcy ſe wſſechna kormautjm/ ach kdo dá ſpomoże-

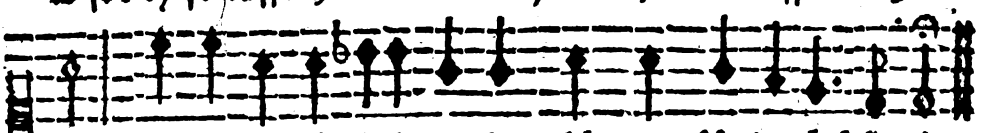

nj/ po Pánu Geżjſſi taużjm/ kdo mně dá polehčenj.

¶ Spomoz můg Pane Geżjſſi/ házý ſemotam dcerkau/ dábel, ſemotam komcuge/ což začnu s nebożičkau? ſmilůg ſe Synu Dawidůw/ dceru wzdraw gedinkau. ¶ Znáſs giž ó Synu Dawidůw/ tu mau nemocnau dcerku/ genżs

gi

gi ſtwořil k podobenſtwj/ duſſi k twému obrazku/ tu ſy
téż krwj twau obmyl/ giž nebeſkau dědičku. ¶ Wjm gá
že geſt to pekelný nedůh/ hřjchůw poſſkwrněná/ na niž
duch newiditedlný/ ſtřely ſtřjlj mnohýma/ vzdraw ſám
twau mocý rány/ neboť geſt vzdrawená. ¶ Odegdi/
necheg těch křikůw/ negſem gen poſlán k Židům/ nenj do-
bře wzýti ſynůw/ chléb a gey vwrcy pſům/ aby ſe pokrm
Angelůw/ podal tak njzkým zubům. ¶ Gſem ſſtěně, mo-
gj hřjchowé/ mne za takowau magj/ nežy ſſtěňátka z pokr-
můw/ drobty ſobě zbjragj/ které ze ſtolu ſwých Panůw/
naſycených padagj. ¶ Sſtiaſtná gſy genžs vwěřila/ Ka-
nanegſká Oſwegruſſe/ ďábla ſy wěrau přemohlá/ bude
ſpaſená duſſe/ ſtaň ſe ti/ co gſy proſyla/ nenj dcera bez duſſe.

Trog-ſſpičatá Střela Wjry/ Naděge/ Láſky.

FIDES.

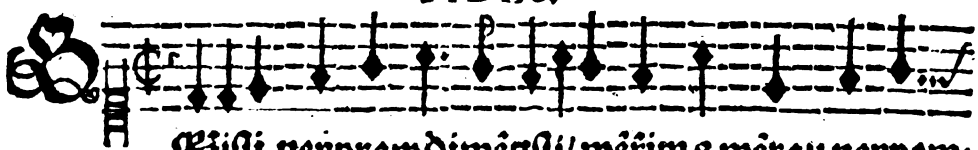

Žjſſi neyprawdiwěgſſj/ wěřjm s wěrau neypew-

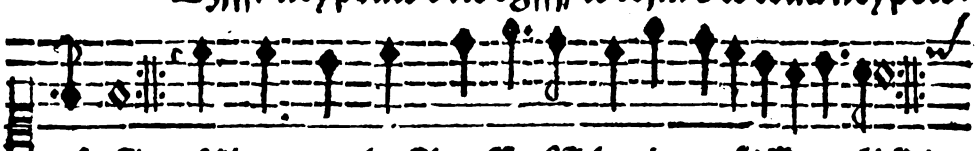

něgſſj/ wěřjm co nás Apoſſtolſká wjra včj Katolická.

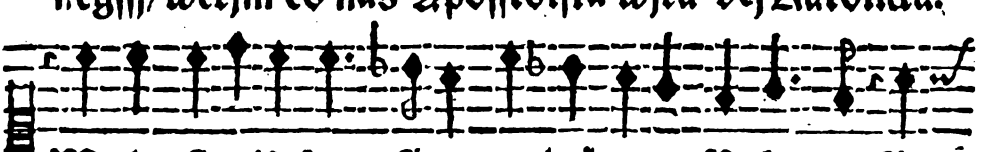

W této ſe wjře honoſým/ w nj ať vmru Boha proſým/

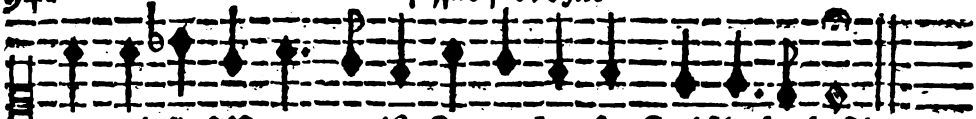

pro ni/ kyž Pane smilostj/ mohu snest tisýc bolesti.

Spes. ¶ Gežjssi neydůwěrněgssj / w dauffánj neybezpečněgssj/ ke wssemu gsy wždy hotowý/ nebs nesmjrně dobrotiwý. R°/ Pro twůg křjž a vmučenj/ dauffám že přigdu k spasenj / po bitwě dauffám wjtězstwj / wěčného blahoslawenstwj. Charitas. ¶ O můg Gežjssi neysladssj / láskau hořjm neywraucněgssj / ach! přeradostná nowina/ milowat Božjho Syna. R°/ Bože můg wssechna kochánj / bez tebe gsau marná zdánj / kdož dá; ať gá když vmjrám / láskau se Božj odbjrám.

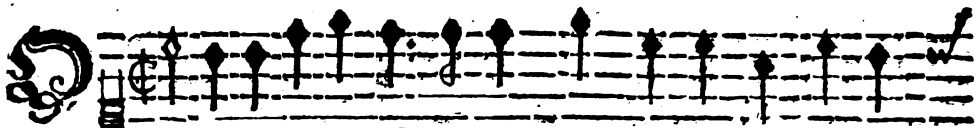

O Spasytedlná Hostyge/ pod kterau se Krystus

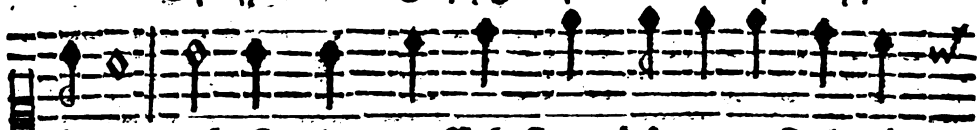

kryge/ zle se nám zewssech stran děge/ zastaň nás

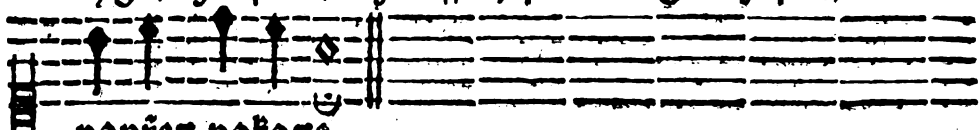

popřeg pokoge.

¶ Chwála buď gednomu Bohu/ w osobách trogjmu Pánu/ kterýžto rač nám popřjti/ w nebi s sebau žiwu býti. Amen.

Mohau se wzýti y giné Pjsně které weyss w Pjsnjcho Welebné Oltářnj Swátosti se nalezagj.

Pjsničky

Pjsnicky Pobožné obſahugjcy w ſobě Pamětacy Kryſta Pána na Lidſké Pokolenj.

Pláč Kryſta Pána na Křjži.

Zpjwá ſe známau Notau.

POdte ſem hřjſſnjcy / wy ſpurnj zlořtnjcy / pozor dey-te / gak gſte mne ſtrápili / gak gſte mne zbarwili / ſe djwegte. ¶ Co ſem wám včinił / co ſem wám prowinił / gá newinný / że ſte mne zmučili / nad mjru zranili / bez wſſj winny? ¶ Pro miloſt neſmjrnau / láſka krew newinnau wycedila: ó lidſká newděčnoſt! co geſt to moge ctnoſt / zaſſauziła? ¶ Wás ſem k ſpaſenj wed / wám tři a třidcet let / wěrně ſlauził: tak hrozné trápenj / ó lidſké ſtwořenj ſem wyſlauził? ¶ Tak ſem wás milował / że ſem nelitował / z nebe sgjti: za to mám ſtrhané / do koſti zedrané / tělo mjti? ¶ Má twář Otcy mému / dáwno nebeſkému / zaljbená: vkrutnými pěſtmi / nečiſtě ſlynami / geſt poruſſená. ¶ Ach kdes lidſká ljtoſt / kde gſy lidſká whljdnoſt / ach kdes byla! żes mne před wztekloſti / před hřjſſnj kůw zloſtj / nebránila. ¶ O co ſem lepſſjho / co proſpěſſnějſſjho měl včiniti? Smrt ſem na ſebe wzał / ſám ſem ſe pro wás dał / vſmrtiti. ¶ Że wſſech ſynůw lidſkých / nebýwal žadný z nich / tak ozdobný: giž nerkuli k kwětu / ani wjc k člowěku / gſem podobný. ¶ Počte Nebeſſtiané / maličko ſe na mne / podjwegte: geſſtěli mne znáte / a za Pána máte / powjdegte! ¶ Nebe, oblakowé / powětřj, žiwlowé / ſe djwegte: geſſtěli mne znáte / a za Pána máte /

powjdegte! ¶ Pod ptactwo nebeſké / podte ryby moř-ſké ſe djwegte / geſtli mne znáte / a za Pána máte / powj-degte! ¶ Podte ſem howádka / ſtromowé, zwjřátka / ſe djwegte: geſſtěli mne znáte / a za Pána máte / powjdeg-te! ℣ Země, hory, doly / ſtawenj, národy ſe djwegte: ge-ſſtěli mne znáte / a za Pána máte / powjdegte! ¶ Zůſtaň raděgi wně / Magdaléno genžs mne prwé dobře znala: wſſakbys Kryſta ſwého / krwj zalitého / nepoznala. ℣ Ach kterakbys měla / Matičko má milá / ſem wzhljdati / wſſak ſe geſt zatměło / ſlunce, a nemohło / wjc djwati. ¶ Gakžs ſe můg miláčku / mé matky ſynáčku neměl třáſti: wſſak ſe geſt muſyla / twau boleſtj celá zem zatřáſti. ℣ Ach kte-rak w té době / nemělo ſe w tobě ſrdce hnauti: když kame-nj, ſkáli pro mne ſe muſyli / rozpuknauti. ¶ Což tedy hřjſſnjcy / nad kamenj twrdſſj / ſrdce máte / že na ſwé hře-ſſenj / a na mé trápenj / nic nedbáte? ¶ Tak ſem po wás dychtěl / že ſem wás s křjže chtěl obgjmati / ze mne ſte ſmjch měli mau kášku nechtěli / znamenati. ℣ Po ſmrti ſte oſtrým / geſſtě ſrdce kopjm / otewřeli: ach gak ſte náramně / wy hřjſſnjcy na mne / zanewřeli! ¶ Skrz wſſecky boleſti / pro-ſým z waſſj zloſti / giž powſtaňte: djl mne katowati / ran obnowowati / giž přeſtaňte. ¶ Wſſecko wám odpau-ſſtjm / mimo ſebe pauſſtjm / wſſj neprawoſt: a na waſſem lkánj / na ſaměm pokánj / chcy mjti doſt. ¶ Geſtli wy tu miloſt / welkau dobrotiwoſt / nevznáte: žádné mé miloſti / žádné wjc ljtoſti / nepoznáte. ¶ Budeli w hněwu nem / duſſe gdauc z těla wen / nalezená: má být bez miloſti / do wěčných temnoſtj / odſauzená. ℣ Tam kdež zatracenj / kde

kde zubůw ſkřjpenj / a pláč ſtále: by wždycky hořela / nikdy neshořela / neſkonale.

Hřjſſnj odpowjdá.

Zpjwá ſe také známau Notau.

COž tehdy gá newinného / přjčina gſem trápenj / gá tedy gſem wina / twého, gediná vmučenj? Ach bě-
da! běda mé zlosti / běda mé rozpuſtilosti! ach hřjchu můg / hřjchu můg! hle gakýž geſt ſkutek twůg! ¶ Gá který ſem včedlnjkem / twým Geżjſſi býti měl / včiněn ſem wražedlnjkem / nad tebau ſe zapomněl: gá ſem tě z nebe wylaudil / ohawně na ſmrt odſaudil / ach gá hřjſſnjk přebjdný / gá gá ażádný giný! ¶ Gá z pauhé láſky ſtwořený / s wlaſtnjm mým Stwořitelem / narozený giż ſtracený / s ſwým miłým Spaſytelem / tak ſem zlośtně ſměl zacházet / cele dobrowolně rád / a tělo do koſti zedrat / y také vkřjżowat! ¶ Tys po mne tak hrubě taużil / bys mne k ſpaſenj přiwed / że ſy mně vpřjmně ſlaużil / do třjch a třidceti / let: gá pak gak ſem ſe proměnil / abych tebe z ſſatů ſlek / newinně w krew oblek. ¶ Znám ſe że twé Kryſte tělo / tak ſem ſměl roztrhati / że ani ſlunce nechtělo / na tebe ſe djwati / że z welikého trápenj / rozpukali ſe kamenj / że země kdyż widěla tě / ſtrachem třáſt muſela ſe. ¶ Ty roztáhna ruce s křjże / chtěl ſy mne obgjmati / nakloniw twé hlawy nyże / poljbenj mně dáti: wſſak má zlost wjc než pohanſká / vkrutnoſt / wjc než tyranſká / by mi mé ſrdce daka / kopjm geſt twé hledaka. ¶ Nád to wſſe dáwáſs mně raddu / twého vpokogenj / gakaubych měl dát náhra-

náhradu / za hrozné prowiněnj: abych w prawdě milo-
lowal / skraussené můg hřjch litowal / že skrz lásku a ljtost /
za můg hřjch chcess mjti dost! ¶ Rozpal tedy srdcy
plamen / lásky plápolagjcý / wyraz z obauch očj pramen / v-
stawičně slzýcý / by w mém srdcy wždy wězelo / by mi w v-
stech stále zněło / ach milugi, milugi! ach litugi, litugi! ¶
Giž sem začal od té chwjle / nadewssecko milowat / nemá
mi být nic tak milé / coby mohlo zbraňowat / w swětě ne-
bude / a nenj / w čembych měl swé zaljbenj / když pro tebe
lásku dám / ljtost pro mně zanechám. ¶ W té ljtosti chcy
dny moge / trpěliwě stráwiti / w slzech, w pláči bez poko-
ge / swědomi swé trápiti / ať w pláči mau žádost topjm / w
ljtosti twůg hněw vkrotjm / tak budu mjti twau milost / a
na nj na wěky dost / Amen.

Pozdrawenj Pána Gežjsse Krysta Vkřižowaného.

Gako: Zdráw buď mé potěssenj / ꝛc.

ZDráw buď mé potěssenj / ó Gežjssi! w milosti roznjce-
ný / ó Gežjssi! w auzkostech spomoženj / ó Gežjssi! zdráw
buď můg Gežjssi! ¶ Na těť často wzpomjnám Spa-
syteli / twé sy rány rozgjmám zkrwawěly / ge srdečně obgj-
mám / z lásky celý / tak mi srdce welj. ¶ Nad tebeť nic
sladssjho / ó Gežjssi! nic nenj milegssjho / zbožné dussi /
nic nemůž být lepssjho / w nauzy nassj / nad tě ó Gežjssi! ¶
K tobě se přiwiňugi / ó Gežjssi! ku křjži přibljžugi / choti
dussi! tě ljbat vsylugi / ó Gežjssi! zewssech neymilegssj. ¶
Láska mne k tomu nutj / ó Gežjssi: nemám odpočinutj / při
mé dussi / až to skutkem wykonám / ó Gežjssi! propůgč to

mé

mé duſſi. ¶ Ač ſe znám nehodného / té miloſti / bych ſe měl těla twého / a twých koſtj / dotknaut pro mne zbledlého / od boleſtj / a mnohých auzkoſtj. ¶ Wſſak wida náchylného / tě k hřjſſnjkům / welmi dobrotiwého / k protiwnjkům / s miloſti hotowého / wſſem bjdnjkům / kagjcým winjkům. ¶ Gdu k tobě tjm ſmělegi / k ſwému Pánu / bych ſpytowal bljžegi / każdau ránu / a ljbal horliwěgi bočnj ránu / tu do nebe bránu. ¶ Giž co ſem byl winſſowal / doſahugi / oč ſem dáwno pracowal / obdržugi / nač ſem tak naſtupowal / obſahugi / z čehož ſe radugi. ¶ Giž wás mjſta raněné / s vctiwoſtj / ljbám, pro mne zbarwené / s ſſetrnoſtj / gako růže čerwené / w ſwé pěknoſti / od krwe hognoſti. ¶ Zdrawi buďte ſwědkowé / w bjdě lidſky / bezpečnj přjbytkowé holubičky v Boha rukogmowé / za hřjſſnjky / bjdné protiwnjky. ¶ O ſſtiaſtnj pramýnkowé / w žiwé ſkále / wzděłánj potůčkowé / w chwjly malé / z pauhé láſky Kryſtowé / mého Krále / pro zloſti ſpáchalé. ¶ Obmegte mé wnitřnoſti / znečiſſtěné / zetřete ſſkaredoſti / nakažené / ſhlaďte duſſe mrzkoſti / zohawené / hřjchem zapuſſtěné. ¶ Bych gſa tak očiſſtěný / od mrzkoſti / cenau waſſj zbarwený / wſſj hřjſſnoſti / byl někdy připogený / w té miloſti / k Swatým do radoſti / A.

Pjſnička welmi pěkná ku Kryſtu Pánu.

Zpjwá ſe gako: Nebeſká Panno Božſká / ꝛč.

CO to nowého / neſlýchaného ó Gezu můg ſpatřugi / že tak zbarwený ležjſs na zemi / ſotwa tě w krwi znáti! ¶ Ach cožs včinil / aneb prowinil / ó newinný Beránku / že tě prowazy co lotra wážj / Pána Boha ſwého! ¶

Ach

Ach neymilegssj ženichu dussi/ ach co sy se proměnil/ pod wěncem z trnj/ twá hlawa brnj/ nad wsseckno neykrásněgssj. ¶ Trápj mně bázeň/ když widjm lázeň/ kterau ti připrawili zlostnj hřjssnjcy/ a protiwnjcy/ wlastnj tě krwj zmylj. ¶ Ach giž gest weta/ křjž na tě čeká/ na kterém budess pnjti/ ach přál bych sobě/ bych moh w té době/ sám za tě vmřjti. ¶ Aspoň s žálostj a truchljwostj/ popřeg pod křjžem státi/ a s Magdalénau kagjcý ženau swých hřjchů litowati. ¶ Ach giž litugi! neb tě milugi/ nad wsseckno můg Gežjssi! ach kyž sem bjdný/ kyž sem tě nikdy nehněwal/ můg Gežjssi! ¶ Wyléwám slzy/ neb mne giž mrzý/ hřjchowé mnozý/ a s Magdalénau v noh za tebau twé smilowánj prosým. ¶ Degž ať vslyssj ó můg Gežjssi! dusse má ono slowo: odpausstěgj se hřjchowé mnozý/ nebs milowala mnoho. ¶ Potom pak někdy co k lotru řekni/ že budu s tebau w rági/ kdežto hřjssnjcy/ práwě kagjcý/ radost nebeskau magj. ¶ Včiň to Kryste/ neb ty zagistě gsy wsseho mocným Pánem/ skrze twé swaté rány/ přigaté na dřewě křjže/ Amen.

Opět giná gako: Vmučenj nasseho Pána milostného.

ZDaž twé srdce strnulo ó dusse Křestianská/ neb se w kámen změnilo žes tak nekřestianská/ nelitugess Gežjsse těžce swázaného/ po wssem swatém těle bjdně strýzněného. ¶ Hleď na geho postawu: Ay člowěk! ne člowěk! pohleď na geho hlawu/ zdaž tobě nenj wděk/ nenj mjsta na těle nenj ach celého! politůg wěrná dusse/ Pána strýzněného. ¶ Skalnaté gest twé srdce/ gestli se nepukne/

wi-

widauc těło Gežjsse / gak bolesti wadne rána rány dotýká / ach bolest weliká! takli tebau nepohne / ta vkrutnost wztekłá? ¶ Stogj wssem k podiwenj zedraný na těle / nenj počtu geho ran, w vsslechtilém těle / nenj při něm podoby nenj žádné krásy / od krwe gsau spletené / geho swaté własy. ¶ O gak weliké rány snesła geho hława / a gak trnj bodławj přehłuboce padá! krew z hławi dołu teče / obljčeg poljwá / gestliže nelitugess / gesstě negsy žiwá. ¶ Twář opuchłá synałá / od poličkowánj slinami vkydaná / gest od vplwánj / oči zatekłé krwj / hodnj gsau ljtosti / a wssak přebjdná dusse nemáss na tom dosti. ¶ Tečte slzy z mých očj / widauc slzy Páně / které krwj smjssené prsseli sau pro mně. Pukeg se srdce lidské wida newinného / kterak hrozně vplwán pro tebe hřjssného. ¶ Počjteg rány geho nesčislný počet / když ty budess z hřjchůw twých gemu činit aučet / tuť on tobě vkáže těło swé zedrané / proto žes nelitował / ty weliký kázně. ¶ Patř na nohy Gežjsse gak se pod njm třesau / sotwa těło zedrané Pána swého snesau. Krew se pregsstj / po těle swjragj se rány / ó gak ge těło Páně ohawně zedraný! ¶ Jzák chwátá k oběti sám on dřjwj nese / a wssak křestianská dusse litowati nechce. Krystus ze mdłoby klesá / a pod křjžem padá / žádného potěssenj we wssem swětě nemá. ¶ Kati bigj / mordugj / poličkugj Pána / samotam geho strká ta chasa newážná / gak těžce můg Gežjssi pod tjm křjžem kračjss / a tak pro mně bjdného / s hrozným ďablem wálčjss! ¶ Probudiž se ó dusse / probuď ze sna twého! hleď na rány

GEžjsse a na tělo geho! hlediž se odměniti Spasyteli swému / který za tebe trpěl, wytrh ďáblu zlému / Amen.

O! Smrti! kterak hořká gest památka twá Cžlowěku tomu / kterýž má pokog w Zbožj swém.
Ekle: k. 14. w. 1.

Zpjwá se gako: Vkrutná smrt přehtozná smrt / ꝛc.

Mjegte se dobře Lucerny / paláce nebeského: zlaté slunečko / střjbrný měsýčku / bratře geho. Pomjgj den / nastáwá sen / geyž musým dlauho spáti / až zazwučj / a poručj Angelská trauba wstáti. ¶ Měgte se dobře hwězdičky / které w nocy swjtjte; a gako drahé perličky / na nebi se třpjtjte: swěťte kupcům / swěta bludcům / na tom moři pljnaucým: gáť sem doplaul / a giž připlaul / lodj k břehům žádaucým. ¶ Měgte se dobře sstěpnice / s čerwenými gabljčky: a wy přewonné kwětnice / s wsselikými kwjtjčky: ó hrdličky samotničky / giž mi wjc necukrůgte: slawjčkowé / stehljčkowé / od zpjwánj pauzůgte. ¶ Žehnám se s wámi žiwlowé / a s wssjm co se w wás plodj; buď že w kragině wodowé / aneb nad nj se rodj s rowinami / hlubinami / se wsselikau wýsosti; wssecko gměnj / co Bůh nenj / mrzy mne; gdu; mám dosti. ¶ Vkruéná smrt ke mně kráčj / s ohniwými střelami: Kopjm proti mně zatáčj / zahubit chce ránami. Požehnám swět /

zwa-

zwadnu co kwět/co sklo musým puknauti: bych dal zlato/ perly na to/ ach! nedá se bau hnauti. ¶ Negde s hurtem, ale krokem/ kradným proti mně táhne: než se nadám/ rychlým skokem/ k hrdlu mogjmu sahne. Musým (bych rád) nebo nerád/ w poddanost se gj dáti: žadná tu moc/ ani pomoc/ nemůže odolati. ¶ Neoblomj se mau krásau/ ani mau weymluwnostj; Rekowé se před nj třesau/ sewssj swau vdatnostj. Wezme mocý/ zawrauc oči/ kwaltem k hrobu powleče: gistá wěc gest/ ani gezdec před holkau nevteče. ¶ Když přigde gegj hodina/ budau se žehnat semnau; mogj známj/ y rodina/ odemně se rozegdau. Musým gjt sám/ a newjm kam/ do kraginy neznámé/ co sem činil/ dřjw než sem hnil/ to mne prowodj samé. ¶ Můg obljčeg se přepadne/ čerwené ljce zblednau/ srdce auzkostj vwadne/ oči do hlawy wsednau: Prw milostná/ teď žalostná/ twář se přediwně změnj: budau kosti/ schnaut tesknostj/ rty se slinau zapěnj. ¶ Ten genž mne prwé milowal/ zdaleka bude hledět: genž často semnau hodowal/ stjžj se v mne sedět. Půgde z domu/ tayně k tomu/ gakby mne nikdý neznal/ nechá ležet/ w mdlobách wězet, tuť sem přjtele seznal. ¶ Gak duch wen z těla wykročj/ a audy počnau stydnaut: zakrygj mi hadrem očj/ bych nemoh wjc prohljdnaut. Swážj vsta, dosti z tlusta/ snad abych neodechl: sepnau nohy/ snad vbohý/ abych gim nevtekl. ¶ Zatim kolik s prken truhlář/ w hromadu na spěch srazý: tať bude moge kancelář/ do njžto mne zarazý. Na krok geden/ newygdu wen/ musým tam wždycky wězet; a w té malé baudce stále/

bez hnutj na znak leżet. ¶ Tělo začne zapáchati/gako mrcha na drahách: budau nosy zacpáwati/położj ge na marách. wygdau s njm wen/třebať ten den/zakopagj do hrobu;nechagj ho/samotnýho/w gámě leżet tu dobu. ¶ Půgdau s pláčem za marami/domácy, y přátelé: těssit mne budau hranami/klinkánjm při kostele: po hodině/wssecko mine; pláč se w radost obrátj za mau dussi/aż pod vssi/pjt budau, hodowati. ¶ Zatim w zemi/s mrtwým tělem/dwogiti budau hadi/žáby, čerwy/s tjm pożelem/objrati se rádj. Tak gim strawa/bude zdrawá/neychutnĕgssj lahůdka: o mé kosti/hádek dosti/powstane snad y půtka. ¶ Mé přátelstwo na krátký čas/smutek po mně poneše: po půl létě složj geg zas/nad mnau zapomene se. Můg pak statek/wezme zmatek: manżelka, dĕti schudnau: slaużiti mssi/za mau dussi/sotwa dá dĕdic gednau. ¶ Tak hle člowĕk z swěta zscházý/památka geho hyne! z očj y z myssli wycházý/láska co woda pline. Stará známost padá pod most/zawjrá se s njm w gámě. Běda tomu/swět se komu, ljbj/nebť ho oklame! ¶ Po pohřbu ledwa rok mine/giż tělo zkázu wzalo: nagdeš w truhle zbożj giné; kosti/popele málo. Kdeż pak pljce? kde gsau tjce? kde srdce, oči, střewa? zčerwiwĕli/zprách niwĕli/w nic přissli, gako plewa. ¶ Hádal sem, że po mé smrti/w pokogi budu leżet: ale to zdánj se zwrtj/nedagj mi tam wĕzet; z té komňátky/mé ostatky/po letech hrobnjk wygme/a giného/neznámého/podruha do nj přjgme. ¶ Gá pak s kostmi stěhowati/musým se do kostnice: bude nás w té přebywati/chalaupce na tisýce. Nepůgdem wen/než celý

den

den budeme kaukat djrau: wſſak žadný z nás / nic za ten čas / neſpatřj pod mau wjrau. ¶ Tu chlap podlé Pána leží / doktor wedlé ſproſtáka: Leyk nechce vſtaupit Kněžy; Rytjř tlačj Sedláka. Pěkná dáma chtěla ſama / miſto mjti proſtránné: ale Selka / dj: gſem welká / položjmť ſe po ſtraně. ¶ Poceſtný půgde mimo nás / zeptá ſe, čj to hnáty? vmlkneme wſſichni w ten čas / nedá ſe žadný znáti. Tak hle pýcha / tu ſe mjcha; nemožné powědjti: kdo byl boháč / a kdo worač? kdo bauru před / kdo njtj? ¶ Někdy ſe wſſrz děrawá / z koſtnice koſt wywalj: a nebo oblezlá hlawa / ſtezkau gdaucým zawalj: tu vbohau / kopnau nohau / až ſe ſemotam kaulj; ona nec kne / ani řekne: ach! budu miti bauli! ¶ Měg ſe tedy dobře ſwěte / žehnám ſe opět s tebau. Přediwně ſe w tobě plete nebereme nic s ſebau. Wſſichni mřeme / k hrobu gdeme / chudj též y bohatj: páni, kmeti / ſtařj, děti / ſedlacy, potentáti. ¶ To pak mne neywjce bolj / že neznám té hodiny / w kterau mně ſmrt hlawu zholj / a wymaže z rodiny. Že vmru wjm / ale newjm kdy / kde, a gak zahynu? zdali z lože / či z robože / půgdu do ſmrti ſtjnu? ¶ Snad geſt dneſſnj den poſledni / mého zde přebýwánj: ó duſſe má! mne poſlechni / deg ſe l ned na pokánj. Kolik ten den / ſſlo z ſwěta wen / w němžto ſe nenadáli: dřjw než ſaumrak připad na zrak / do pekla wandrowali. ¶ Kdo wj, zdali mne podobně nepotká dnes neſſtěſtj? gdu weřer ſpat? ſnad až do dne / dá mně ſmrt w nocy pěſtj. Dočkám rána / holky rána ſnad do nocy nemine: mnoho wody / a wjc ſſkody / w tolik hodin

vpli-

wpline. ¶ Protož dám bedliwý pozor / bdjt budu dnem y nocý: když na mne přigde smrti mor / wdeřj se wssj mocý: bych byl hotow / žádných okow hřjchu neměl na sobě; zsswěta hoře / ó můg Bože! pospjchal přjmo k tobě. ¶ Tu pak teprw chwálu prawau / budu mjt, a skaut pilným / gestli Angelskau potrawau / na cestu se posylnjm; k tomu audy / zkosti praudy / olegem dám pomazat: neb tak můg Bůh / wsseliký dluh / račj mi z kněh wymazat. ¶ Tak sobě kdos rozgjmáwal swau smrt, ý giných lidj: a kyž tak činj, řjkáwal: genž po marnostech hledj! nenj Concept; ani Recept, platněgssj w Apatyce / proti smrti / gako w smrti / hlaubati wjc a wjce. ¶ Tak y ty čiň, a pamatug / že zde ginác nebude. Tau cestau sssel, giž předek twůg / potomek také půgde. Co se stalo / giným dálo / ani tebe nemine: starost, mladost / žalost, radost / čest, sláwa, wssecko hyne.

Den Saudný / Hlas dne Páně hořký: Den hněwu ten Den / Den zarmaucenj a wzkosti / Den pshy a bjdy / Den temnosti a mrákoty / Den mlhy a bauře / Den trauby a traubenj. Soffroniáš k. 1. w. 14. 15.

Zpjwá se tauž notau.

Oslyssse mne Národowé / wsseho swěta domácy; buď že gste mocnj Pánowé / nebo sprostnj sedlácy. Wssem (gak žiwým / tak nežiwým /) smutné posselstwj nesu: newjm gak mám promluwit k wám / wssecek se strachy třesu.

ſu. ¶ Byl ſem w myſli wytržený/ aſy za dwě hodiny; widěl ſem diwné widěnj/ a truchliwé nowiny. Zdali w poli/ či w audolj/ Jozaffatowém bylo: toho newjm/ ale to wjm/ žet geſt mne ſkormautilo. ¶ Předně widěl ſem wſſelikés hwězdy z nebe padati: ſlunce, měſýc, ty welikés lampy ſe zatmjwati. Potom ſkály ſe pukaly/ hučelo hrozně moře: zem hořela/ práchniwěla/ wſſud bylo ſmutné hoře. ¶ Smrt gako ňáká Kralowna/ welmi hrdě kráčela; wſſem žiwočichům bogowná/ hlawy kosau ſrážela. Žádná duſſe/ gegj kusſe/ gedowaté nevſſla. Když pak dosti/ zúřiwosti/ prowedla, z swěta vſſla. ¶ W tom trauba mi Archangelſká/ zaznělа w vſſjch ſylně; co ta knjžata nebeſká/ hlaſaka/ ſlyſſme pilně: Wſtaňte z hrobu/ w tuto dobu/ wſſichni vmrlcy hbitě; přiſſel giž čas/ aby dotaz/ ſel na wás, gakož wjte. ¶ Diwná wěc a neſlýchaná/ země ſe y hned hnula; těla na ſta let chowaná/ w swém kljně, wen krnula. Tu hned kosti/ z swé ſuchoſti w maſſo ſe přewláčely/ duchem hnuté/ a nadchnuté/ na nohy ſe ſtawěly. ¶ Ale náramné rozdjly těch wzkřjſſených ſem widěl: gedni ſe zdáli ſpanilj/ druzý co chlap od wide. Onych twáře/ gako záře/ ſlunečná ſe bleyſkaly; těchto ljce/ mnohém wjce/ než vhel ſe černaly. ¶ Tu ſe nebe otewřelo/ armáda Božj táhla/ wſſechno ſe na nj třpjtělo/ až mi má twář oſmahla. W prwnjm kljdu/ toho lidu/ Archangel Michal kráčel/ a nad hlawau/ s welkau ſláwau/ křjžem ſwatým zatáčel. ¶ W proſtřed hauffu, dyn člowěka/ s knjžaty ſwůg dwůr wedl: nehledal trůnu zdaleka/ na kráſné duze ſeděl. Vi-

lekli

lekli se/ zatřásli se/ před njm nebe y země. Pod horami/ a skálami/ krýlo se lidské plémě. ¶ Ale nelze se schowati/ welkému, ni malému/ musý tu wssickni dostáti/ Saudcy sprawedliwému. Mát on w swých dckách/ a tabulkách/ pilně zaznamenáno; kdo/ kdy/ žiw byl/ kde se zrodil? gaké mu gméno dáno? ¶ Když se wssickni postawili/ před Saudcem do swých kljdů/ tu se z truhel wyložily/ knihy, čtli skutky lidu: tu mysslenj/ tu mluwenj/ wssecko na gewo wysslo: co se w skreyssjch/ neytegněgssjch/ dálo, to na den přissło. ¶ O! gak se mnohý zastyděl ze swých tegných poklisků! byl by se raděgj widěl/ pod zemj, w mořským pjsku. Genž se swatým/ zdál byt zlatým/ za swého žiwobytj: plno zlostj/ neprawostj/ nalezlo se w něm býti. ¶ Naproti tomu kterého/ za Publikána měli/ toho nassli newinného/ že se gako kment bělj. Slowem perfekt/ tu kontrfekt/ každého se vkázal: byl li Abel? čili ďábel? to ten Saudce dokázal. ¶ Po té diwné komedygi/ a diwadle wssech činů/ podal k smutné tragedygi/ Saudce nowau přjčinu: když drabantům/ a ssarssantům/ poručil hauffy dělit; na prawicy a lewicy/ dobré od zlých oddělit. ¶ Kdož dostatečně wyslowj/ kterak se tu mjchalo? když manželku mánželowi wogsko Božj odňalo. Kdyžto djtky/ pěkné kwjtky/ od rodičů odessli: Bratřj ginam/ sestry ginam/ při tom dělenj wessli. ¶ Některá matka prawicy/ dcera lewicy wzala/ giná zas matka lewicy/ dcera prawicy brala. Někdy otce/ mezy owce/ syna pak k kozlům hnali: zas synowé/ w počtu owec/ otec pak s kozly stáli. ¶ Když se stalo rozdělenj/ bezbožných od pobožných: pomysli! gaké kwjlenj/ ga-

ká

ká radoſt, těch, onych: ſſtědré ruce / Kryſta wůdce / wychwalugj prawácy: hrozné klenj / zlořečenj / opakugj lewácy. ¶ Naproti tomu Spaſytel k prawákům ſladce mluwj: gák gſem wáſs prý / Wykupitel / ſplnjm wám ſwé wmluwy. Dám wám ſláwu / a na hlawu korunu zlatau ſadjm / ſtokrát wjce / než gſte ſyce / w ſwětě měli, nahradjm. ¶ K těm pak genž po lewé ruce / ſmradlawj kozli ſtáli / hřmotným hlaſem řekl prudce / tak že hrůzau padali: ó prokletj (z pekla děti /) gděžtež my y hned z oči! giž geſt weta / toho ſwěta / kolo ſe ginák točj. ¶ Pomněte že ſem lačnjwal / a drobtu od wás žádal: wſſak lačný pryč odcházýwál / žádný kus chleba nedal. Zatim ſami lahůdkami břicha ſte ſſpikowali; ó žrautowé! neſytowé! s hladem ſte ſe potkali. ¶ Když ſem náramně žjžnjwal / a žádal krůpěgičky: kdo z wás mi wodu wážjwal: a podal gedné lžičky? zatim ſami / hubatkami / hrdla ſte prokýwali: duſwjnowé / opilcowé / wěčná žjžeň wás pálj! ¶ Pod okny ſem w zymě ſtáwal nahý / wſſecek odraný / žádný mi z wás nepodáwal ani ten kloc zedraný. Zatim ſami / ſte perlami / raucha ſwá protkáwali: ó bohácj! chudých dracj! nahoty ſte dočkali. ¶ Wězel ſem někdy w žaláři / ſwázaný, wkowaný / kdo byl přjmluwčjm k rychtáři: kdo před radnjmi Pány: ſupplikacy / (w hoři, pláči / pſanau) gſte založili: ó tyrani! giž katani! pauta na wás wložili. ¶ Upadl ſem do nemocy / a na ſmrt těžce ležel / kdo z wás mi přiſſel k pomocy: každý odemně běžel. Apatykář / ani lékář / receptu mi neposlal: ležtež w loži / které Božj ortel, wám wbljm poſlal. ¶ Když ſem

auzkostmi strápený/ w meľankoľygi seděľ; a kdoby srdce zemdlený/ potěssiľ sľowem hleděľ: w té mé tjsni/ libau pjsnj/ žádný mne newyrazyľ; nynj smutkem/ a zármutkem/ wěčným wás Bůh porazyľ. ¶ Přissel sem k wám host přjchozý/ pod schody mjstka žádaľ: ani toho (bopomozy!) v wás sem newyžádaľ. Wrata domu/ oči k tomu/ předemnau ste zawřeli: pročež nynj/ w pekľa sýňi/ měgte kwartýr zatměľý. ¶ Tak mľuwiľ k těm zkameniľým/ neljtostným křestianům/ k kacýřům pak zatwrdiľým/ a slepákům pohanům: k ľaupežnjkům/ mordýřům, lichewnjkům: krátce powjm/ a wysľowjm ke wsselikým hřjssnjkům. ¶ Odstupte pryč nepřátelé/ pryč mogj protiwnjcy: nechtěli ste Spasytele/ swého, poznat bjdnjcy. Giž mé twáře/ gasné záře/ na wěky nevzřjte: neboť w strasti/ a propasti/ wssech bjd se vtopjte. ¶ Gak to dořek, y hned země/ tľamu swau otewřeľa: gednjm hltem celé pľémě/ těch lewáků pozřeľa. W okamženj/ se w wězenj/ pekelném wssickni otcli: ostřež Bůh nás/ bychom w ten čas/ mezy ně se nepočtli! ¶ To hle byľo mé widěnj/ w tom poli, či audolj! nenj to žádné smeysslenj/ neb báseň ňáké sskoľy. Gak starými/ tak nowými/ pjsmy, wsse se srownáwá: že tak bude/ když Bůh půgde k saudu/ sám známost dáwá. ¶ O! kyž to aspoň gedenkrát do srdce připustjme/ co o saudu bez počtukrát opakowát slyssjme. Ale my ten poslednjden/ za žert sy pokľádáme! hodugeme ffregugeme/ ľakomjme, weyskáme.

O Pekle: kdo bude mocy z wás bydleti s ohněm zžjragjcým? kdo bude mocy bydleti s horkostmi wěčnými? Yzayáss w k. 33. werssi 41.

Zpj-

Zpjwá ſe tauž Notau.

Ozſſkleb ſe tlamo pekelná / zatemnělá geſkyně: buď mi aſpoň dnes zřetedlná / ať wkauknu do twé ſýně. Nebť mám bjdu / wſſemu lidu / zatracencůw malowat; gegich muky / ďáblůw hluky / wſſem wykontrffektowat. ¶ Slyſſán ſem; ſtogj dokořen / ten žalář otewřený: duch můg geſt we mně vmořen / ſtrachy gſem omámený. Ach! newjm ſám / kde začjt mám / žalóſtnau pjſeň zpjwat: ka žaláře / či wládaře / či wězňů ſtraſt ſe djwat: ¶ Když ſe ohljzým k žaláři / widjm propaſt bezednau: gižto žádnj marynáři / záwažjm neproſednau. Yhle nebe / gſau bljž ſebe / bljž západ od wýchodu / než dno tmawý / té ſſatlawy / od hořegſſjho ſchodu. ¶ Po pudě toho wězenj / ohniwé moře pline: od něhož kažďé ſtwořenj / gak ſe ho dotkne / zhyne. Deym ſmradlawý / a nezdrawý / z komjnu wen ſe walj / wſſe ſazemi / gak pod zemi / tak y w powětřj kálj. ¶ Tmy nad Egyptſké tmawěgſſj / wěčnau noc wláděgj: neb ſlunce, měſýc, wezdegſſj / hwězdy, tam neſwjtěgj. Ba ani ten / žrawý oheň / nikdy ſe nezableyſkne / ach! w té pſotě / a mrákotě / což ſe bydleti ſteſkne. ¶ Chceſs wěděti gaká brána / tu ſſatlawu zawjrá: geſt železým mřižowaná / moſazým ſe zapjrá: kljč od zámku / má w ſwým ſtánku / ſchowaný ſám Syn Božj: zpečetjno / geſt zawřjno / wſſe, gako drahé zbožj. ¶ Před wraty diwné potwory / gako na wartě ſedj: kohoby do té komory přiwábit mohli, hledj. Hodowánky / ſladké tranky / mimo gdaucým ſljbugj: zatim ſamau tráweninau / a gedem ge zmjchagj. ¶ Peycha co holub nadutá / w ſſarlatě tu ob-

cházý; smilstwo, newěsta smradutá / kurewským očkem házý. Hněw / bys se rwal; žrádlo / bys žral; skrbnost / bys braľ popauzý. Záwist, lenost / ohawná zlost / wábj k té wěčné nauzy. ¶ Powědělť sem o žaláři / slyš nynj o katanjch; genžto smažj, pekau, wařj / w pánwjch, kotljch, kurhanjch / zatracené / odsauzené / k wěčným mukám hřjssnjky. Ach! kdož mi dá / abych nikdá / nebyl s těmi bjdnjky? ¶ Tak gsau hroznj ti poprawcy / že gich nelze wypsáti / černěgssj gsau než krkawcy / gako beycy rohatj. Rozmanitých / sselem ljtých / twáčnost na sobě magj; z chřjpj z očj / dnem y nocy / plamen hrozný ffaukagj. ¶ Když počnau sstymowat hlasy / ach! gaká tu muzyka! wstáwagj na hlawě wlasy / kdo zaslechne, vtjká Co kůň hničj / co slon řičj / co kocauřj mňaukagj: tento wáká / onen kráká / tito pak kokhagj. ¶ Gak ta muzyka vtichne / začne se y hned nowá! když totiž se k prácy zdwihne / ta čeládka čertowá. Kříže / skřipce / ssibenice / kláды, kola swrubugj / palečnice / a widlice / řetězy / pauta kugj. ¶ Tu slyssset hrozné wrzánj / dýmánj a ffučenj / sskřjpánj / a hoblowánj / bauchánj a tlučenj: netak hučj / ani zwučj / wlnobitj na moři; ani když hrom wdeřj strom / aneb Sodoma hořj. ¶ Nynj wězňů poljtůgme! ač proč mám gich litowat? sami sobě byli k wgmě / nechtěli se retowat. Co na koni k tomu ohni / posstowským pospjchali: a wnuknutj / Božj hnutj / za nic sy newssjmali. ¶ Wězyž tedy / že hřjssnjcy / také tam muky snássj / gakých žádnj nákeřnjcy / netrpj w wlasti nassj. Kůl, hák, rožen / ač gest hrozen / gest pauhá w pekle hříčka. Tam hrawice / gest lednice, ssibeňce, tenká tyčka. ¶ Cokoliw

stařj

ſtařj pohané / o pekle wymyſlili / aneb prorokowé Páně / o něm nás vgiſtili: toliko ſtjn geſt powědjn / tiſýckrát geſt tam hůře: kdo newěřjſs / že vwěřjſs / vgiſſtugi tě, w ſkůře. ¶ Cokoliw ſwětla nebeſká / zlého na ſwět wléwagj / aneb ſtřewa země peſká / z ſebe wen wyléwagj: na bjdence / zatracence / to wſſecko ſe ſwaluge, žádného z nich / těch wěcý zlých / gjzliwoſt neſſanuge. ¶ Nenj audu gedinkého / genžby ſwé neměl muky: muſý každý ſkutku ſwého / pomſtu wzýt z Božj ruky. Maſſo, kůže / koſt nemůže / trápenj prázdná býti: y ty žjly / w giſtau chwjli / muſý ſwau boleſt mjti. ¶ Ty někdy gaſné očičky / genž ſe na hwězdy ſtkwěly; a gako drahé perličky / na čele ſe třpjtěly, mjſto kráſných / wěcý gaſných / muſý na ďábly hledět / a na wěčnoſt / co ſlunečnoſt / geſt, nikdý wjc newědět. ¶ Vſſi kteréžto w muzyce / libě ſwau rozkoſs měly; harffy, lautny, cytařice / welmi rádi ſlyſſely: w nařjkánj / ſtěžowánj / pláčj, ſwůg content magj: ſarabanty a kontrabanty / ſmutně gim čerti hragj. ¶ Vſta genž ráda mlaſkala / lahůdky a pamlſty! prolezá mrzká žjžala / kráčegj žáby plzký: hadi braucy a pawaucy / gſau gim ſtkwoſtné krmičky; žluč / peljněk / ſſolomaunek / neyſladčegſſj trunčičky. ¶ Chřjpě / co kdy prohřeſſili / woněnjm drahé maſti / to gim páry ſtuchlý. shnilý / wykuřugj z propaſti. Ambra / balſſám / neb pjžmo / tam / wůně gſau neſlýchané: ſtrog bobroweg / trus čertoweg / tyť gſau wěcý widané. ¶ Pátý ſmyſl (dotýkánj /) ſnáſſj trpčegſſj rány: proto že wjce kochánj / mjwal na wſſecky ſtrany. Hřeby, biče / břitwy, ſſpice / ty mu pilně ſlaužegj; kleſſtě, pily / meči / žjly / begkowce, gey ſaužegj. ¶

O!

O! gak žalostná proměna / wssech stawů tu se děge: Pánům welikého gména / ginač se sstěstj směge. Střjbro, zlato / w trupel, bláto / w čerwy se mněnj perly: náramnice / gest dračice / had w ruce mjsto berly. ¶ Mjsto zapony na čele / králownám žaba wězý. Mjsto ssarlatu po těle / žjněnný pytel ležj. Ach! navssnic / nenj tu nic; z vssi wisý pawaucy. Kde kučery / tu gesstěrky / kde prsten, hroznj braucy. ¶ Rytjři, pánj, hrabata / negsau než nůznj chlapj / gimžto pekelná zwjřata / po hlawách pyssně sslapj. Nižádnému / ač mocnému / tu se newassnostuge / vrozenost / gest služebnost / otrokem každý sluge. ¶ Ten ffraucymor rozmazaný / syrau / smolau se ljčj / k službám swým magj kalány / genž ge pomlázý bičj. Těch oprassnic / obogj cyc / nočnj můry cecagj: mauřenjni / w tmawé sýni / w strassáka s njmi hragj. ¶ Kněžstwo (které rozpustilé / žiwo bylo na swětě /) mjsto koruny spanilé / trnowý wěnec hněte: mjsto sstoly / plásst ze smoly / z ramena dolu wisý: ornát zlatý / gest mu wzatý / dán za to pljssek lisý. ¶ Nesprawedliwj saudcowé / genž na trůnu sedali / syrotku a chudé wdowě bezpráwj činjwali: před saudnicy a stolicy / lucyperowau stogj / z gegich kůže kde gen může / řemeny čert sy krogj. ¶ Slysseli ste mne hřjssnjcy? ach! gednau sebau hněte; a té ohniwé hranicy / dokud čas gest wyhněte. Běda stokrát / y tisýckrát! gestli se nelepssýte / přigde na wás / pekelný čas / snád dnes, neb zeytra zwjte. ¶ Potom žádný nespomůže / byste snad krásně chtěli: zawrau se nebesa tuze / byste řwali, křičeli. Zacpá vssi Krystus / dussi do wěčných muk potopj. Neskončená / neskrocená / smrt wás za hlawu chopj.

Oko

O Nebi: Oko newjdalo / ani vcho neslýchalo / ani na srdce lidské newstaupilo / co připrawil Bůh těm / kteřjž gey milugj. Swatý Pawel w 1. k Koryn. w 2. k. w. 9.

Zpjwá se tauž Notau gak nahoře.

PRoč? ach! proč w tomto audolj / plačtiwém dusse wězýss? a w prostřed těla mrtwoly / gako w žaláři ležjss? wjss že sstěstj / w swětě třesstj / kraginy wognau hořj: že starosti / sussj kostj / co žiwo, to smrt mořj. ¶ Wyljtni rači k palácy / genžto nad tebau stogj; kdežto Bůh wěčnau traktacy / swým wywoleným strogj. Tamť žádané / winssowané / odpočinutj nagdess / wssem bolestem a neřestem / tohoto swěta zagdess. ¶ Co se děge! ay má dusse letj wen z mého těla / prudčegi nežli když z kusse / pusstěna býwá střela: gako ptáček / lesnj žáček / do powětřj se wznássj: giž newidj žádných lidj / ani hor wlasti nassj. ¶ O stokrát sstiastná pautnice! zdařila se gi cesta: nebude se taulat wjce / wcházý do ráge města. Gak zatlaukla a ponaukla / Petr kljčnjk otewřel: skrze wrata / z perel, zlata / wgjti tam neodepřel. ¶ Ach Bože! gaké djwadlo / ta wlast očjm zgewuge! na srdce lidské nepadlo / co se tu wyskytuge: dwanácte bran / z dwanácti stran / perlowých prawj býti: zdi, vlice / rynk, sskřjdlice / od zlata gen se třpitj. ¶ Nenj w tom městě žádného / slunce, hwězd / ni měsýce: Beránek gest swětlo geho / a neygasněgssj swjce: neprssj tam / nesněžj tam / nehřjmá, ni nemrzne: žádný wichr / ani wjtr / w tom tichu nezawrzne. ¶ Na trůnu Ssmaragdynowým Trogice swatá sedj: na njž okem

wždy

wżdy hotowým/ měſſtiané wſſichni hledj. Cherubjni/ Seraffjni/Swatý,Swatý zpjwagj: Archangelé aAngelé/ na lautny, harffy hragj. ¶ Marya genż ſłużebnicy Páně řekła ſe býti: ſedj Synu na prawicy/ w zlatém rauſſe ſe třpjti. Zač gen żádá/ hned wyżádá/ Syn Matky neoſłyſſj. Otec ſyna/ kdyż gen ſpjná/ ruce, prosbu wyſłyſſj. ¶ Jan Křtitel předchůdce Páně/ genż bydljwal na pauſſti; má ſeſły po lewé ſtraně/ w pomorančowé hauſſti: mjſto żjně/ w karmazyně/ nad krále ſe honoſy: a tu hławu/ proti prawu/ ſkatau, pod wěncem noſy. ¶ Ponich ſwatj Patryarſſi/ před Beránkem ſe klanj; Abel zdá ſe být neyſtarſſj/ od bratra zmordowaný. Abrahama/ ſwětu známá/ poſłuſſnoſt, wywyſſuge: Yzák kleče/ Otce meče/ giż ſe nic nestrachuge. ¶ Po Patryarſſjch Prorocy/ pořádně náſledugj; o Kryſtowé ſłáwě, mocy/ zpěwy ſwé opětugj. Nadewſſecky/ Yzrahelſký/ král Dawid, hłas wynáſſj: vmlkliby před njm libj/ muzykantowé naſſj. ¶ Apoſſtołowé s zlatými traubami ſe procházý: na znamenj, że gſau ſwými/ naplnili ſwět hłaſy: Gméno Páně/ każdé ſtraně země/ kdyż rozhłáſali; do knih żiwých/ Bohu milých/ milliony zapſali. ¶ Co pak ſwatj Mučedlnjcy: genżto krew ſwau wylili/ aby Pánu ſłużebnjcy/ prawau wjru zgiſtili: ti ſſarłatem/ tkaným zlatem/ draze ſe čerwenagj: a ſwé rány/ s zawjraný/ balſſámem załýwagj. ¶ Wyznawači pak (ačkoli/ krwe ſwé newylili: wſſak że w tom bjdném audolj/ mnoho ſłz wycedili/) ten Beránek w pěkný ſtánek/ s mnohau hudbau wwádj/ neplačtež wjc/ neb zde wás nic/ neſaužj! tak gim radj. ¶ Ty

pak

pak přečiſté Panenky / genž ſwúg kment nezčerniły: Ale nebeſke miłénky / Kryſtu ſe zaſnaubiły: ty Baruſſky / ty Bětuſſky / Dorotky a Markytky; s chorjm chodj / onť ge wodj / kde roſtau wonný kwjtky. ¶ Za těmi ſtogj národu / nezčiſſlnj hauffowé; w mrawjch rozdjlnj a w chodu / w twárnoſti, kadu, ſłowě. W tom pak rownoſt a podobnoſt / mezy nimi geſt giſtá: že když z těła wyletěła duſſe, ſłła k nebi čiſtá. ¶ Když vrčitý čas přicházý / za ſtolem k hodowánj / tu ſe hned wſſickni zaſázy / dle zásłuh a nadánj: Syn pak Božj ſám gim ſłaužj / kmentem w bok přepásaný: pjte gezte / mogj hoſte / napomjná pozwaný. ¶ Myſlj co geſt neylepſſjho / w krmjch, tu toho doſti: hádeg co geſt neyſłádſſjho, w trancých / to pigj hoſti. Mezy wſſemi / wſſak krměmi / gedna geſt welmi zdrawá: totiž ſám Bůh / genž dle zásłuh / wſſem ſe za pokrm dáwá. ¶ Chceſs wědět gaké rozpráwky / ty hoſti s ſebau magj? ſwé půrky, s wſſemi přidawky / vpřjmě powjdagj. Tento muky / z krutě ruky / Neronowé, wyčjtá: on kolik ran / hrozný tyran / Maximin dał, počjtá. ¶ Někteřj gak prodłauzile s dáble pásyt muſyłt: ginj opět gak złotřile / tělo poſty zetrýznili. Tato panná / gak kálána / náſylného přemohła: ona gak ſy / w ony časy / na huſtau pauſſt pomohła. ¶ Když ſe doſt narozprawěli / wſtawagj od tabule; gdau na procházky weſelý / każdý podlé swé wůle. Dił na kwjti / k wěncům witj: dił do zahrad kořennýchy; dił k ſtřepnicým / dił k ſtudnicým / dił do hágů zelených. ¶ Nekracy ta když pomine / gdau wſſichni do ſwých domů. Gdauce wſſak mimo, nemine / žádný žiwota ſtromu: by gednoho / aſpoň

z toho/ nevtrh ſy gabljčka; tjm owotcem/ proti mocem/ ſmrti, ſýli ſrdjčka. ¶ Tak činj wždy bez přeſtánj/ a geſſtě mnohém wjce: nenj w rozkoſſech vſtánj/ ač geſt gich na tiſýce. Gdau z radoſti do radoſti/ z rozkoſſe rozkoſs pline; ſto gich ſmyſlj/ Bůh w ſwé myſli/ dřjw nez gedna pomine. ¶ Chceſſli taky ó čkowěče/ těch lahůdek koſſtowat: žiw býti w nebi bez péče/ a na wěky kralowat: powjmť coſý/ znameneg ſý/ pilně moge naučenj. Taro má řeč/ giſtá geſt wěc/ nenj w nj omylenj. ¶ Gſau mnozý genžto ſſyrokau/ chtj ceſtau k nebi gjti: dmau ſe ſwau myſlj wyſokau/ žádagj wſſecko mjti. Ginj ſtkwoſtným hodowánjm/ tělo co wepře krmj; v ginýchž zloſt/ má hrubý zroſt; wězý w hřjſſjch co w trnj. ¶ Ach bláznj! ach což blaudĕgj! Spaſytel dáwno křičj: auzkau bránau ſe pauſſtĕgj/ lidé k nebeſké řjſſi. Co: ne bránka/ geſt ſkulinka: ani ſkuliuka nenj: od maličký/ geſt gehličky/ anſſko, k welkému gmĕnj. ¶ Gakž tedy welblaud shrbený/ s ffylcem hřjchů pronikne? kudy kreyčj doſt zkuſſený/ těžce mitku prowlikne. Hlaupý tele! tuť ffortele/ a kwaltu geſt potřebj; kdo wſſarlatě/ ſtřjbře, zlatě/ chce chodit panſký w nebi. ¶ Ginák/ ach! ginák muſýte/ té pewnoſti dobýwat: pokudž w nj ſſtiaſtně myſljte/ s Bohem wěčně přebýwat. Syn Božj ſám/ vkázal wám/ k tomu oſm způſobů. Wſſickni Swatj/ w nebe wzatj/ včinili giž probu. ¶ Buďte chudj, miloſrdnj/ plačte, trpte, kačněte: buďte tjſſj, a pokognj/ čiſtj/ nebe dogdete. Lepſſj rady/ bez wſſj wady/ nevmjm vděliti. Kudy maudroſt/ Božj miloſt/ řekla gjt/ tudy gjti. ¶ Půgdemli, giſtě vzřjme/ co oko ne-

wj-

wjdalo: co w té wlaſti vſlyſſjme/ co vcho neſlýchalo: nezná myſl náſs, ni myſl/ gaká geſt w nebi radoſt. Ach! coż může/ wyhrat duſſe/ mnoho, ſtrz ſſpatnau žaloſt. ℣. Gá abych w téż iw byl wlaſti/ s tebau, ó Boże miły: nebudu ſe báti ſtraſti/ byt ſe hned nad mne liły. Waż zde, řeż, tluč/ ſuż, ſeč, pal/ muč/ gen rač mi nebe ſljbit. Toť mně mjlo/ ſe zljbilo/ ljbj/ a bude ljbit.

Za ſſtiaſtné Skonánj.

Gako: Boże Otče ſeſſliż nám nynj/ ꝛc.

¶ Pane Boże buď při nás/ kdyż mi budeme mřjti/ a wſſech hřjchůw zproſtiż nás/ nedeg nám zahynauti. R°/ Od zlého ďábla wyſwobod nás Pane Gezu Kryſte/ a w ſwá bydla vwed nás/ zpjwegmeż Alleluja. R°/ Alleluja zpjwegme Pánu Bohu k chwále/ deg nám Kryſte nebeſký/ ať s tebau přebýwáme/ Kyrye eleyſon/ Kryſte eleyſon/ Kryſte ſmilúg ſe nad námi. ¶ Swrchowaná Trogice nemeſſkeg naſſj ſmrti/ dewět kůrůw Angelſkých račiż nás k nim ſpogiti. R°/ Záſtup temný ďábelſký od nás zapuditi/ duſſe naſſe ochotně do nebes ge doneſti. R°/ Alleluja zazpjwegme w oſobach trogjmu/ gemu chwálu wżdy wzdáwegme/ w Božſtwj nerozdjlnému/ Kyrye eleyſon/ Kryſte eleyſon/ ꝛc. ¶ Boże Otče nebeſký račiż nás zachowati/ w láſce w wjře na ſwětě dřjw nez nás ſmrt zachwatj: R°/ Okaż nám ſlowo Otcowſké, neb k tobě wolámeny/ přigmiż nás k ſobě na miloſt pro Syna ſwého rány. R°/ Alleluja zpjwegme Bohu Otcy mocnému/ aby nás pod ſwau obranu dowedl k mjſtu rágſkému/ Kyrye-

eleyson/ꝛc. ¶ Synu Boha žiwého ty náss Pane Gežjssi/ včiň pro swé mučenj/přičtiž nás k swaté řjssi. R°/ Lstiwého ďábla deg přemocy znamenjm křjže twého/ rač nám na koncy popřjti skraussenj prawého. R°/ Alleluja zpjwegme Krystu křižowanému/ by nám dal pokog na zemi lidu swému wěrnému/ Kyrye eleyson/ ꝛc. ¶ Zawjteg Dusse swatý s dary k nám sedmi twými/ obdař srdce nasse/ za toť tebe prosýme gimi. R°/ Ohněm twého milowánj, sylně nás zapále/ pomozyž nám do té wlasti/ kdež tě chwálj Angelé. R°/ Alleluja zpjwegme prosýc Ducha swatého/ aby nás pro swau dobrotu dowedl k do stánku swého/ Kryste eleyson/ ꝛc. ¶ Každý křestian žádeg sám smilowánj Božjho/ vdeře se w prsy swé, pros skončenj dobrého. R°/ Bychom se s peklem minuli y s geho plamenem/ na nebi se radowali po wssecky wěky Amen. R°/ Alleluja zpjwegme za přjmluwu prosýce/ Marye Matky s Swatými/ a takto k nj řkauce/ Kyrye eleyson/ ꝛc. ¶ O Králowno nebeská, rač nás w paměti mjti/ za swé slauhy nehodné račiž se přimluwiti. R°/ Milost nam vprosyti čistá Panno Marya/ v swého milého Syna/ gehož sy porodila. R°/ Alleluja zpjwegme Králowně nebeské/ bychom se radowali tam w Řjssi Angelské/ Kyrye eleyson/ ꝛc. ¶ Wssickni Swatj pomozte prosyti Krále swého/ by swým milosrdenstwjm zbawil nás wsseho zlého. R°/ Nad námi se smilowal w poslednj hodinu/ s sebau nám přebýwati dal/ odpustě winu. R°/ Alleluja zpjwegme králi milosrdnému/ aby nás ráčil připsati k swému lidu rágskému/ Kyrye eleyson/ Kryste eleyson/ ꝛc.

Pjsně

Pjsně na některé Žalmy.

Neb radĕgi/ některá dobrá Naučenj/ a pobožná wždychánj z Žalmů wybraná/ a w Pjsně wwedená.

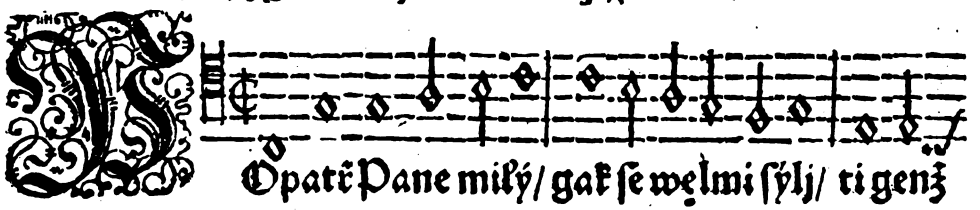

Opatř Pane miły/ gak se welmi sýlj/ ti genž

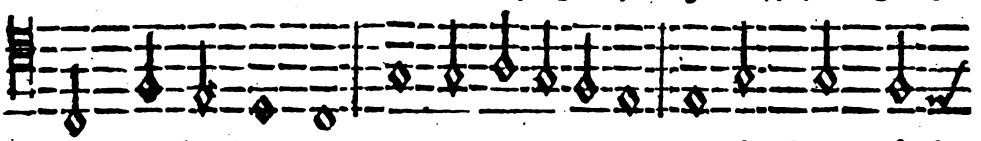

mne přjlisš rmautj/ mogj nepřátelé/ wssecku swau zlost

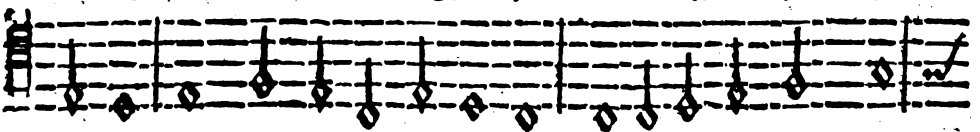

smĕle/ na mne chtĕgj sbrnauti/ negedni dussi mau/

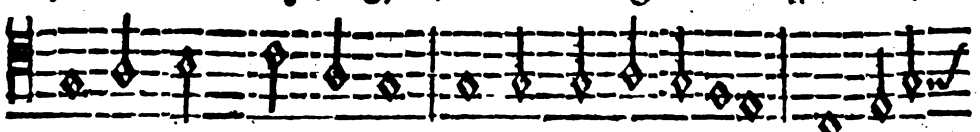

s neywyššj pochwalau/ trápj, tak řjkagjce, Bůh se ho

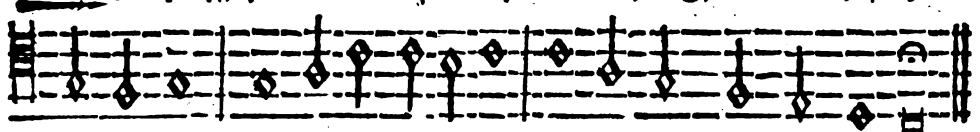

giž zhostil/ geg cele opustil/ bláznowau řeč mluwjce.

¶ Tys mi wssak můg Pane/ sstjt a rámĕ sylné/ mé gsy ty

dár-

dárce ſláwy/ a ať krátce wyznám/ bych mohł, činjſs ſám/ powýſſiti ſwé hlawy: a kdožkoli wolám/ hlaſytĕ předkládám/ ſwé tobĕ potřebnoſti/ miloſtnĕ wyſlýchášs/ z Syonu mi ſſýláſs/ hognoſt wſſech ſwých miloſtj. ¶ Y když ſe wložjm/ bezpečnĕ ſobĕ ſpjm/ bezewſſeho lekánj/ aneb když powſtanu/ mjwám twau ochranu/ ſtálau wždy bezpřeſtánj; tak že y ſta tiſýc/ aneb y mnohém wjc/ chtjcých mne ſſužowati/ by pak y ſewſſech ſtran/ obkljčili mûg ſtan/ nemám ſe gich proč báti: ¶ Protož y w tento čas/ wjm Pane, že mi dáſs/ w miloſti ſwé ſetrwánj/ nepřátel čeliſtj/ y gich zubů zloſtj/ včině ſtroſkotánj: neb gſy ty ſám Bůh náſs/ gakž kdy neylépe znáſs/ ſwých miłých potřebnoſti/ tak gim potĕſſenj/ y ſwého ſpaſenj/ odĕlugeſs w hognoſti.

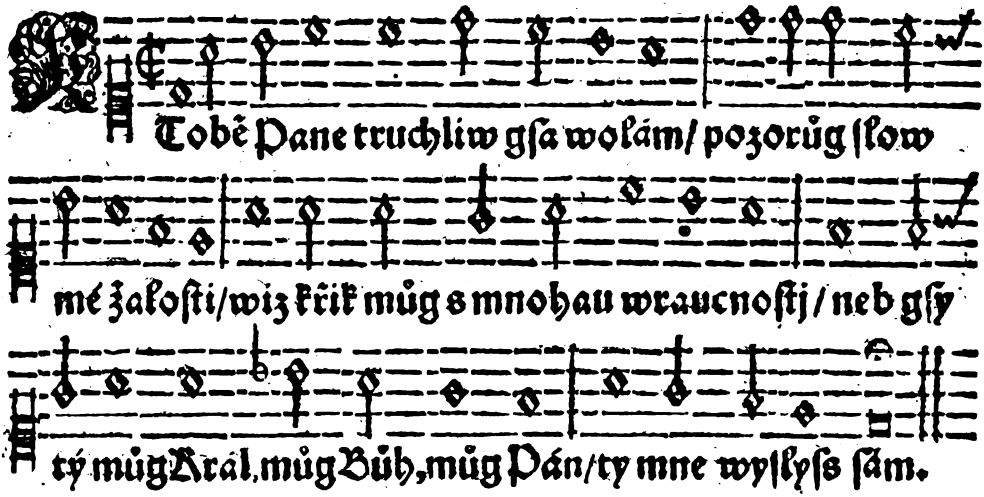

¶ Hned w gitře rač ſe přičiniti, Pane, by mi ſe ozwal ſám/ na čež pozor hned w gitře mám: zdalibych mohł odpowĕd mjti/ tĕžkoſtj zbýti. ¶ Neb gſy ty Bûh genžne-

ljbu-

Ijbugeſs/ wſſeligakých bezpečnoſtj/ ſtogjcý brž w zlowolnoſti ſwé zbawugeſs/ gich ſe zhoſſtugeſs. ¶ Ti genž trwagj w nemaudroſti/ před tebau mjſta nemagj/ owſſem genž ſkutkem páchagj/ neprawoſt, máſs ge w nenáwiſti/ y w oſſkliwoſti. ¶ Ty pak kteřjž ležmluwjwagj/ napořád z ġruntu wyplenjſs/ mordéřům hroznĕ zlořečjſs/ y ti kdož lſti nevtjkagj/ cýl hrozný magj. ¶ Gá pak genž ſtále se w hognoſti/ téſſjm ſmilowánj twého/ wegdu do chrámu ſwatého/ bych ſe tam modlil s vctiwoſtj/ twé welebnoſti. ¶ Buď Pane můg laſkawý wůdce/ pro mnohé mé nepřátely/ genž na mne brauſy ſwé ſtřely/ bych po nj kráčel, buď do konce/ ſwé ceſty ſtrůgce. ¶ W ſlowjch gegich nenj ſproſtnoſti/ ſrdce gich ffalſſj naduté/ hrdlo gako hrob ſmrduté/ gazyk zwykly k oſſemetnoſti/ ſwau vlisnoſtj. ¶ Buď Bože gich vſylowánj/ obrať rady gich w blaznowſtwj/ nýbrž pro gich hřjchů množſtwj/ gimiž tě dráždj, ať ſau dáli/ w bjdu a lkánj: ¶ Ale ti ať ſe wždy radugj/ genž w tobě magj dauffánj/ vděl wěčného pleſanj/ těm kteřjž gméno twé zwýſſugj/ y oſlawugj. ¶ Tys Pane hotow potěſſiti/ ſprawedliwých w gich těžkoſti/ a ge ſtjtem ſwé miloſti/ byť gim nemoh žádný ſkoditi/ vmjſs zaſtřjti.

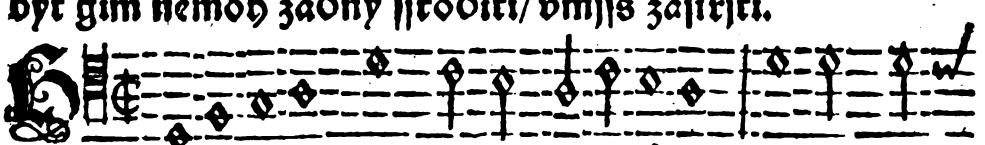

Oſpodine, náſs Pane neymilegſſj/ gména twé-

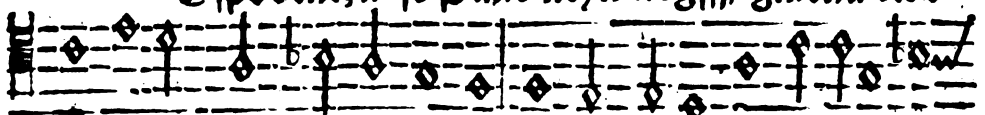

ho ſláwa geſt neydiwnĕgſſj/ ey gak zemi w ſſecku naplňuge/

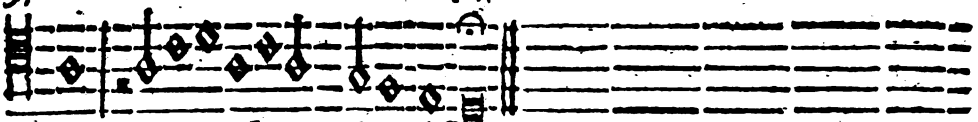

ge / ano y nebesa přewýssuge.

¶ Při wssemj se twá důstogná moc seznáwá / až se y w vsta nemluwňat dostáwá: tak že wssickni genž tě zapjragj / y tu zpaury swé potupu magj. ¶ Gá když patřjm na twá nesčislná djla / w nichž se nám káže twá maudrost, y sýla / nebesa, měsýc, hwězdy, slunce / běh konagjcý w řádu swém prudce. ¶ S podiwenjm wyznáwám to swau řečj: Co gest člowěk / že oň Pane máss peči? zdaliž gest hoden také wážnosti / že geg dařjss tak mnohau milostj? ¶ Nebs toliko geg ne wewssem rowného / Angelům stwořil, syc z bohatstwj swého / swým požehnánjm sstědřes darowal / diwnau ctj a sláwau korunowal. ¶ Djla rukau twých wssecky sy mu poddal / byť ge gakž se mu dobře zdá, zprawowal / wssecko gsy nohám geho podmánil / aby ho každý twor poslussen byl. ¶ Stána mnohá wssech pitomých howádek / též y w horách wssech diwokých zwjřátek / buď což se w lesých pase kdekoli / neb na ssirokém zeleném poli. ¶ Y to ptactwo w powětřj letagjcý / swým časem w hagjch sladce zpjwagjcý / též ryby w mořské propasti / wsses člowěku račil w moc vwesti. ¶ Hospodine Pane náss neymilegssj / sláwa twá Božská gest neydůstogněgssj / na wssj ssirokosti swěta toho / nenj nad twé gméno slawněgssjho.

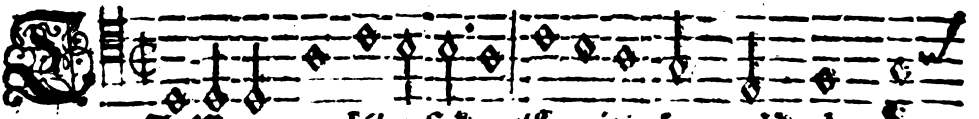

Je Pane z celého srdce / slawiti chcy wždy bez kon-

ce /

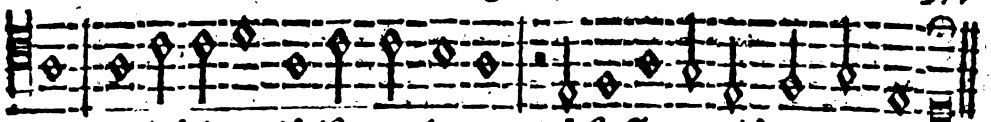

ce/a přediwná djła twé mocy/ohłassowati dnem, y nocy.

¶ Gáť se w tobě radowati/budu, wždycky y plesati/ o gménu twé wywýssenosti/ chcy zpjwati sewssj wděčnosti: ¶ Proto že sy sám mocý swau/ lzahnał preč moc nepřátelskau/ hroznět sau padli a zhynuli/ hned gakž zúřiwau twář twau shlédli. ℣ Nebs mne ráčił ochrániti/ o mau při sě zasaditi/ tu aby wywedł a rozsaudił/ na trůn swůg protož se wsadił. ¶ Národs pohanský zmordował/ bezbožných nic nessanował/ nqpořád wssecky sy podwrátił/ y gméno gegich w nic obrátił. ¶ Bůh gest wsseho swěta zprávce/ on též y wssech lidj saudce/ a to podlé wssj sprawedlnosti/ w njž wěčný gest bez proměnnosti. ¶ A tak pewné wtočisstě/ gest chudých na każdém mjstě/ zwlásstě w čas zármutku těžkého/ kdož gen žádá pomoc geho. ℣ Wssickni kdož geg w tom tak znagi/ naděgi swau w něm skládagj: on gich též w bjdách nenechává/ gim swé lásky vžjti dává. ¶ A protož zpjwegte Pánu/ genž má swůg být na Syonu/ a po okrsslku swěta wsseho/ diwné hláseg-te skutky geho. ¶ Onť krwe wěrného swého/ wyhledá-wá sám każdého/ gen kdožho důwěrně wzýwagj/ w zapomenutj nebýwagj.

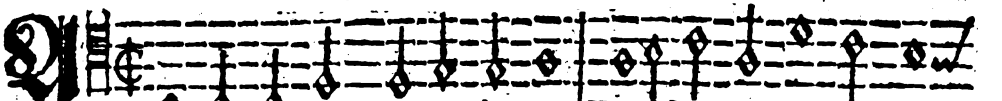

Z dokawadž miłý Pane/ tak se zapomjnáss na

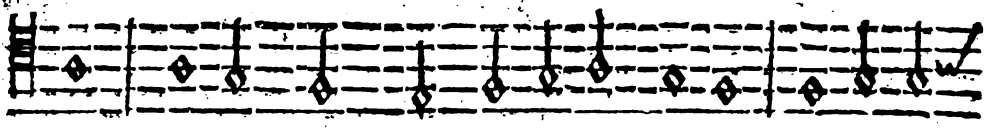

mne: dokudž twář ſwau odemne ſkrýwáſs/ z ſſauženj

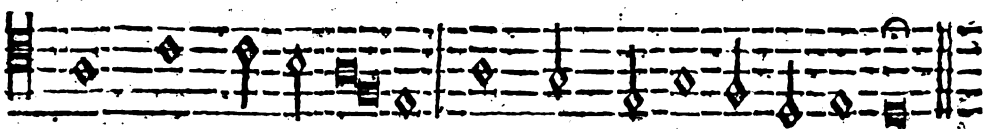

mňe wždy nedobýwáſs/ gjmž ſem ſewřjn přenáramně:

¶ Dokawádž budu truchliti/ newěda co mám činiti/ zármutku pln gſa dne každého: dokawadž nepřjtele ſwého/ peyſſe mám podmánĕn býti: ¶ O Pane wiz mé těžkoſti/ a wyſlyſs mne w mé žádoſti/ ſwým ſwětlem oči mé oſwěcůg/ bych nebyl zachwácen, odwracůg/ ſnem ſmrti w nenadálоſti. ¶ By neřek nepřjtel toho/ že to z wjtězſtwj ſſlo geho/ y měl by přjčinu k pleſánj/ wida/ že mjſta ku powſtánj/ mně nezůſtáwá žádného. ¶ Gá pak dauffám twé miloſti/ že mne wſſeho zlého zproſtj/ tak aby mé ſrdce pleſalo/ o ſpaſenj twém wždy zpjwalo/ že mne dařjſs gjm w hognoſti.

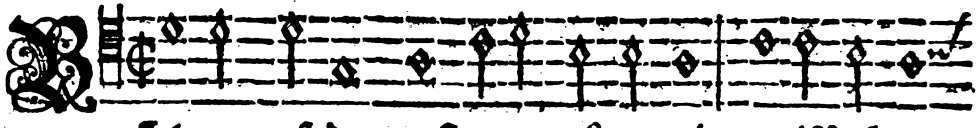

Lázna w ſrdcy geſt toto mluwenj/ nenj Boha/

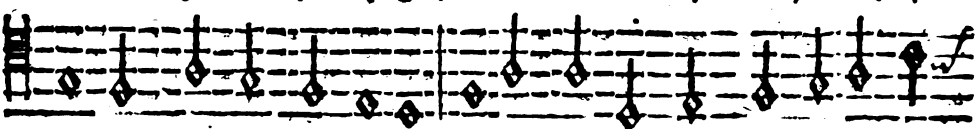

protož ctnoſtj nechάwá/ a we wſſecko zlé ſnažně ſe wy-

dáwáſ

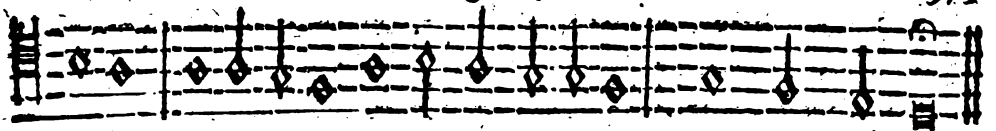

dáwá / hotowosti dobrého k činěnj / w žádném nenj.

¶ Hospodin dolů z nebe pohleděl / na syny lidské, zdaby naleznauti / moh koho, žeby rozumem wládnauti / a w srdečné wážnosti Boha měl / geg ctjti chtěl: ¶ Toto gest ráčil w prawdě shledati / že z cest vpřjmých mrzce wssickni sessli / a do wsselikých ohawnostj wessli; nemoh ani gednoho seznati / w dobrém státi: ¶ Swědče, zdaliž to bláznowstwj nenj / že tak bezpráwně můg lid vtiskagj / vkrutně, nybrž gako chléb zžjragj / bezewsseho saudu mých ssetřenj / naprawenj? ¶ Než staneť gim peycha ta gich w brzcé / když w nenadále strach sewře každého / neb Bůh sám rodině sprawedliwého / časně přispjwá, gsa gegich strážce / y ochrance. ¶ Načež oni nechtjc wssak patřiti / w posměch chudého kladau obcowánj / že w Bohu mage wssecko swé dauffánj / z toho nedá se nigakž swoditi / odrazyti. ¶ O by z Syona přisslo spasenj / lidu Božjmu z wězenj těžkého / tuť Jákob a Jzrael předjwného / okausseti bude potěssenj / bez skončenj.

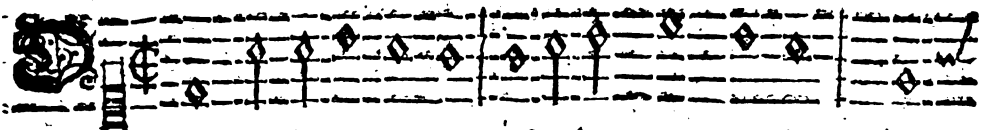

Jwnau Božj sláwu / nebesa w swém řádu / wssem
Ano y obloha / gak gsau Božj mnohá / dj-

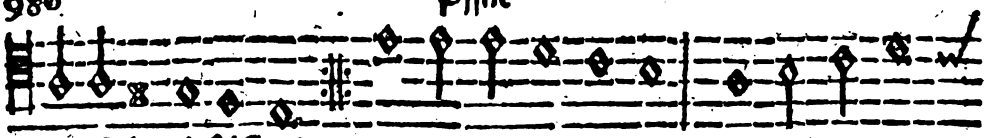

wſſudy hláſagj: Den po dni když běžj / giſtě žeť ſe
ka; též netagj:

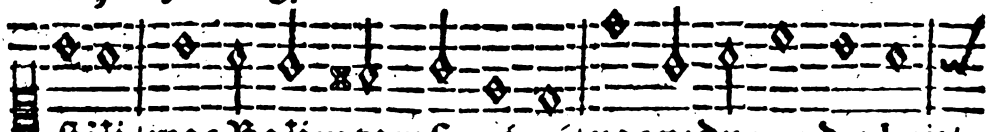

ſtěžj / moc Božj w tom ſeznáwá / noc gedna za druhau /

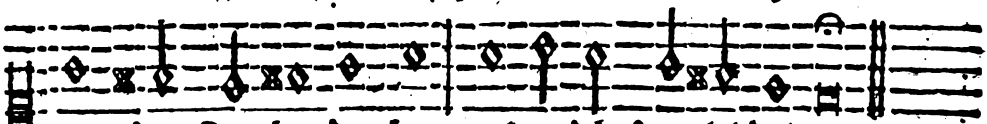

maudroſt geho drahau / zřetedlně znáti dáwa.

¶ Nenjť řeči w ſwětě / w kterémkoli kautě / by nebyl znám hlas gich / :/: Wſſudyť po wſſj zemi / wznj nebes zwučenj / y w mjſtech neydálſſjch; běh gich ſe obrácý / wůkol ſwěta kráčj / w nichžto y ſluncy ſwému / ſtan wzdělal překráſný / známý wſſem a gaſný / k bydlenj rozkoſſnému ¶ Tu ráno wzcházege / z ſwé ſchrány wſtáwage / gako ženich kráſný / :/: Mužně wykračuge / k běhu ſe ſprawuge / gako obr vdatný; z té ſwěta kraginy / hned do giné ſtrany / přebjha dne každého / nenjť w ſwětě wěcy / geſſtoby ſnad mocy / neznala horka geho. ¶ Zákon owſſem Páně / doſtatečný, bludné / duſſe k obrácenj; :/: Y ſwědectwj geho / maudroſti hlaupého / mocná k wyučenj; každé geho řeči / přjmé rady ſwědčj / ſrdce k obweſelenj; přikázanj geho / zraku blikawého / proſpěſſná k oſwjcenj. ¶ K bázni čiſté Božj / týž wěrně wſſem ſlauží / genž wěčně zůſtáwá: :/: Plnýť geſt mjrnoſti / prawdy, ſprawedlnoſti / Páně ſaud a práwa:

ani

ani zlatá množſtwj/ gakžkoliwěk ſe ſtkwj/ můž ſe gemu wrownati: med vſtům ſladkoſti/ y ſtred ſwau ſytoſti/ nemůž takowé dáti. ¶ Kdož ſe tě přidržj/ tobě Pane ſlaužj/ maudroſti nabýwá/ :/: Tu bera naučenj/ bohatá po ſkončenj/ dána mu mzda bývá: ale mnohé winy/ gak mrzké nás činj/ kdo to může wyſtihnauti? ſwau Pane miloſtj/ mé wyčiſť hřjſſnoſti/ nedej w nich zahynauti. ¶ Y od giných zloſtj/ peychy a zpurnoſti/ zdrž ůg ſlauhu ſwého/ :/: Ať mne nepodmánj/ tak zbudu ſwjránj/ ſwědomj těžkého: y gazyk můg zprawůg/ k ſwé cti geg naprawůg/ též y ſrdce myſſlenj/ ať tobě má ſchránu/ Pane a obranu/ nikdy k aurážce nenj.

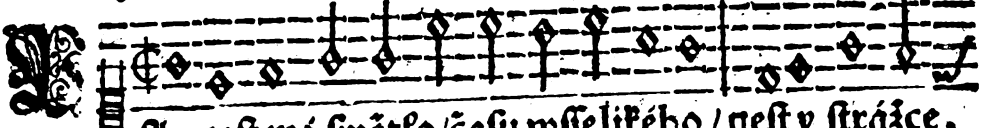

An geſt mé ſwětlo/ času wſſelikého/ geſt y ſtrážce,
Geſt podpůrce ſylný žiwota mého/ kdož geſt, gehož-

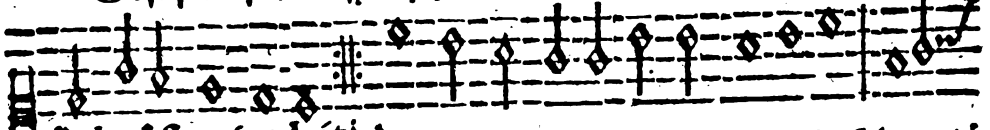

koho ſe mám báti?
bych ſe měl lekati? Neb kdyžkoli mogj neprátelé proti

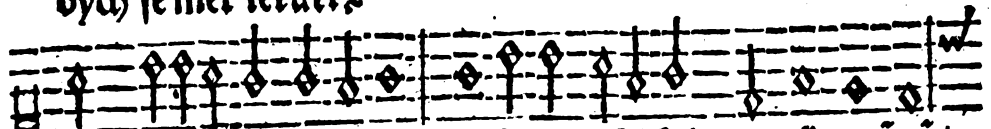

mně ſſikugj ſe ſpolečně/ hledagjc ſehltit mne konečně/

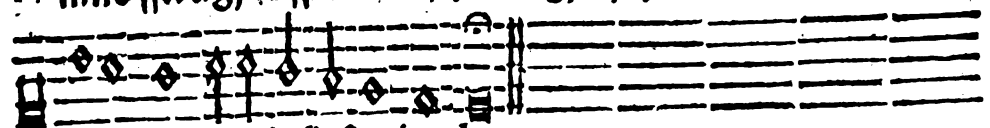

ſami bývagj zkaženi cele.

¶ Byť

¶ Byť mne pak y oblehli hauffy ſwými/ ſrdce mé wſſak ſe nic neſtrachuge: :/: Byť dotjrali y ſſturmy ſylnými/ duch můg wPánu ſe wždy potěſſuge: na němž žádám toho gediného/ začež ſe modljm též bez přeſtánj/ abych do ſwých dnů w ſwětě ſkonánj/ ſtále přebýwal wždy w domu geho. ¶ Proto abych tu mohl ſpatřowati/ ſláwy Páně diwné zwelebenj: :/: W okraſe geho rozkoſs ſwau mjwati/ tak proſpjwati w Božjm vměnj: tuť mne Pán z pauhé dobrotiwoſti/ w přehroznych zarmaucenj hodinu/ vkryge w tagné mjſto w ſwém ſtanu/ gako na ſtále wſſj bezpečnoſti. ¶ Onť mi podmánj wſſecky mé odpůrce, kteřjž ſau mne zewſſech ſtran ſauželi: :/: Gá tež wzdám gemu obět ſwého ſrdce/ k geho cti zpjwage zwůčně chwály: O Pane, kdykoli k tobě wolám/ rač ſe ke mně mile ozýwati/ nademnau ſe wždy ſmilowáwati/ ſwých vſſj nakloňuge k mým prosbám. ¶ Mět ſrdce na twém ſlowu ſe zakládá/ toť welj nám twáři twé hledati/ :/: Protož má duſſe tě neywjce žádá/ w gegj láſce wždy ſe chtjc kochati: neračiž gi odemně ſkrýwati/ ni zamjteg w hněwě ſlauhu ſwého/ wſſaks býwal wzlý čas ſpomocnjk geho/ rač ſemnau ſpaſenj ſwé kouati.

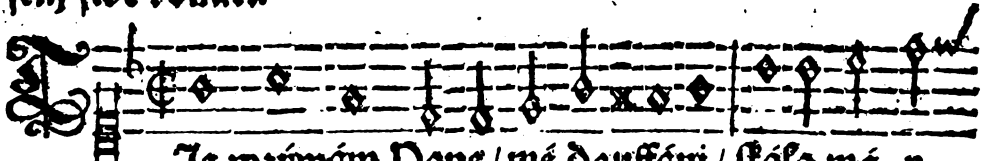

ſwých

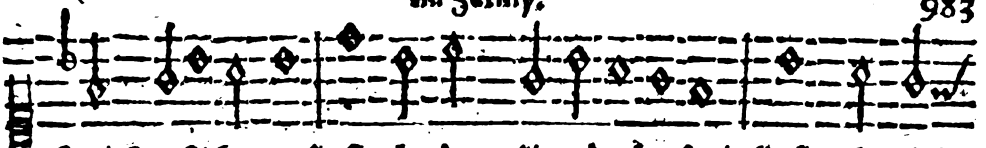

ſwých wſſj ke mnĕ/ ſyc budu připodobněný/ k těm kteřjž

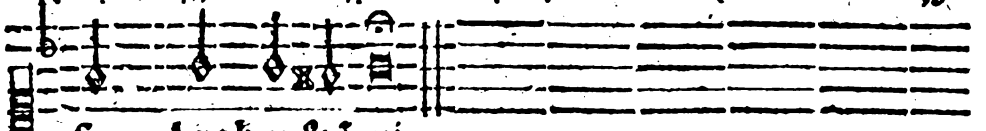

ſau w hrob wložení.

¶ Prosby ſwé když k tobĕ wyljwám/ k twé ſwatyni y ruce zpjnám/ rač mau žádoſt naplňowati/ ku pomſtám mne neodkládati/ gako ty genž bezbožnoſti/ páſſj, podlé ſwé ljboſti. ¶ Aač lahodně mluwjwagj/ wſſak zloſt ſwau w ſrdcy wkládagj: oplakgim podlé ſnažnoſtj gich/ podlé ceſt gegich přewrácených/ podlé gegich rukau práce/ buď Pane mzdy gegich dárce. ¶ Neb na tě nechtěgj nic dbáti/ při twých ſkutcých myſlj poſtáti/ rukau twých aby znali djla/ á protož prawice twé ſýla/ nebude gich wzděláwati/ hrozně brž wſſecky podwrátj. ¶ Budiž chwála Bohu wěčnému/ že popatřil k wpěnj mému/ onť geſt můg hrad, mé wtočiſſtě/ rozkoſs má y ſpaſenj giſté/ protož zpjwage s radoſtj/ chwály wzdám geho miloſti. ¶ Pán Bůh geſt ſýla lidu ſwého/ y krále ſebau zwoleného. Swůg lid rač Pane wždy chowati/ dědictwj ſwému žehnati: ſwé paſtwy gim wždycky wdjleg/ k ſláwě wěčné tak pomáheg.

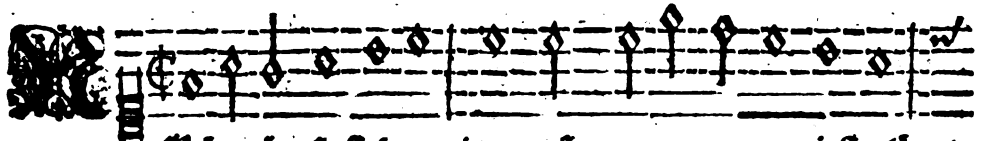

Ačkoly přeſtáwati/ y w čas zarmaucenj ſwého/

ſwý-

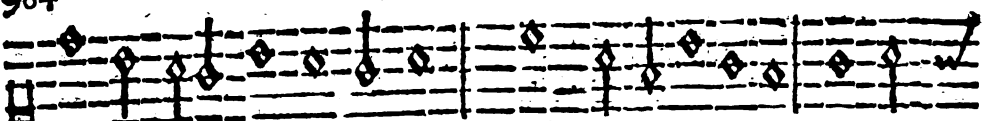

ſwými vſty neywyſſſího / wždy oſlawowati. Pánem

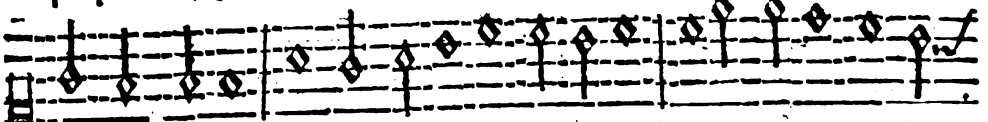

brž má duſſe/ſſtědře bude ſe chlubiti/ſlyſſic chudj, budau

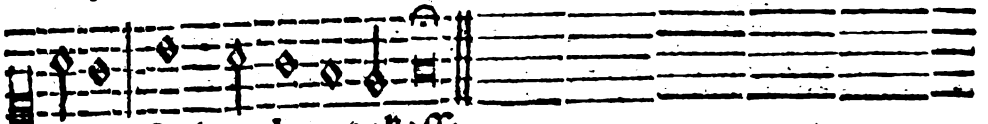

mjti / ſwé z toho rozkoſſe.

¶ Ey nuž prozpěwúgte / mnau wzbuzeni gſauc k radoſti/ Páně gméno s ochotnoſtj/ ſemnau wywýſſúgte: Pánk ſe mne nezhoſtil/ ale w bjdách když ſem wolal/ hned mi ſe laſkawě ozwal/ hrůz nepřátel zproſtil. ¶ Wſſem kdož patřj k němu / ſwětlo přediwné wychází/ hanba, ſtud gich nezaráží / k wůli nižádnému: chudý gſa w ſauženj/ Pána hned gakž wěrně wzýwá/ wyſlyſſenj rychle mjwá/ y wſſech bjd zproſſtěnj. ¶ Y ſwatj Angelé pobožných ſtřehau s pilnoſtj/ wſſeliké gich těžkoſti/ w nic obrácý cele: zkuſte gen a zwjte / hodný gak geſt Pán w dobrotě/ kdož w něm dauffá w zdegſſj pſotě / že ſſtiaſtné geſt djtě. ¶ Služrež wždy s miloſtj/ Pánu wſſickni ſwatj geho/ tak nedoſtatku každého/ zniknete trpkoſti: Lwice hlad trpjwá/ potrawy často nemage/ wěrný pak w Pána dauffage/ wſſjm dobrým oplywá.

Twé

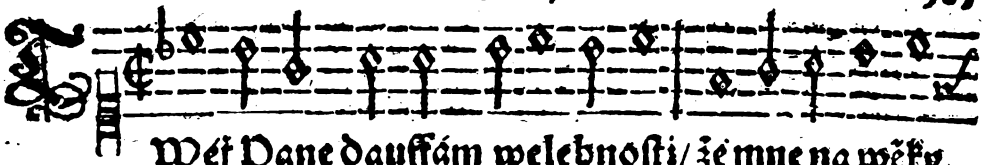

Wěť Pane dauffám welebnoſti/ že mne na wěky

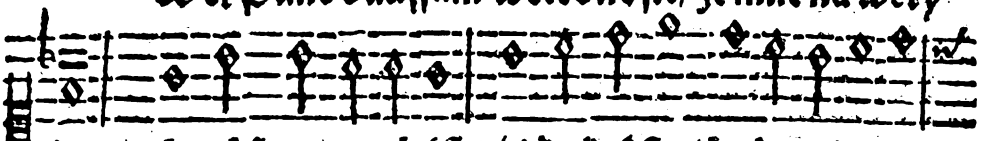

čas/ w hanbě nezanechášš/ ó! dokaž ſwé dobrotiwoſti/

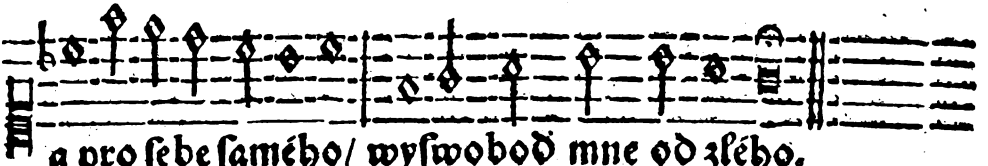

a pro ſebe ſamého/ wyſwobod mne od zlého.

¶ Rač ſe nakloniti k mým prosbám/ wytrhna w rychloſti/ mne z nepřátel zloſtj/ tjm prokaž ſwau ſýlu při mně ſám/ wſſak ſy hrad můg y ſtála/ k ochraně mé wždy ſtálá. ¶ A když gſy hrad mé bezpečnoſti/ gména ſwého k ſláwě/ ſám mne wed laſkawě/ abych z oſydel vkrutnoſti/ ſſtiaſtině wohl wygiti/ rač mi pomocen býti. ¶ W twét ſe poraučjm mocné ruce/ neb gſy mi k ochraně/ bywal wždycky Pane: Ty w oſſkliwoſt beře mé ſrdce/ genž ſe kogj marnoſtj/ gak na tobě mám doſti. ¶ Twét mne těſſj miloſrdenſtwj/ tok geſt mé kochánj/ radoſt y pleſánj: neb ſy na mých trápenj množſtwj/ ráčil mjle wzezřjti/ mau duſſi z nich wydřjti.

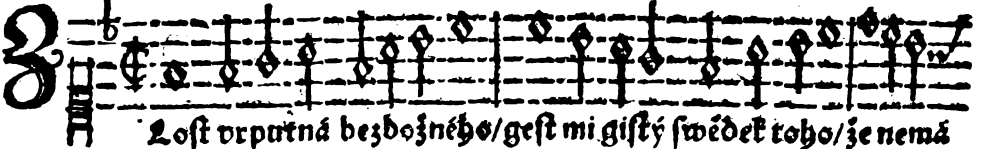

Loſt vrputná bezbožného/ geſt mi giſtý ſwědek toho/ že nemá
Tuť mu dotud wždy kahodj/ aż geg k tomu y přiwodj/ że bywá

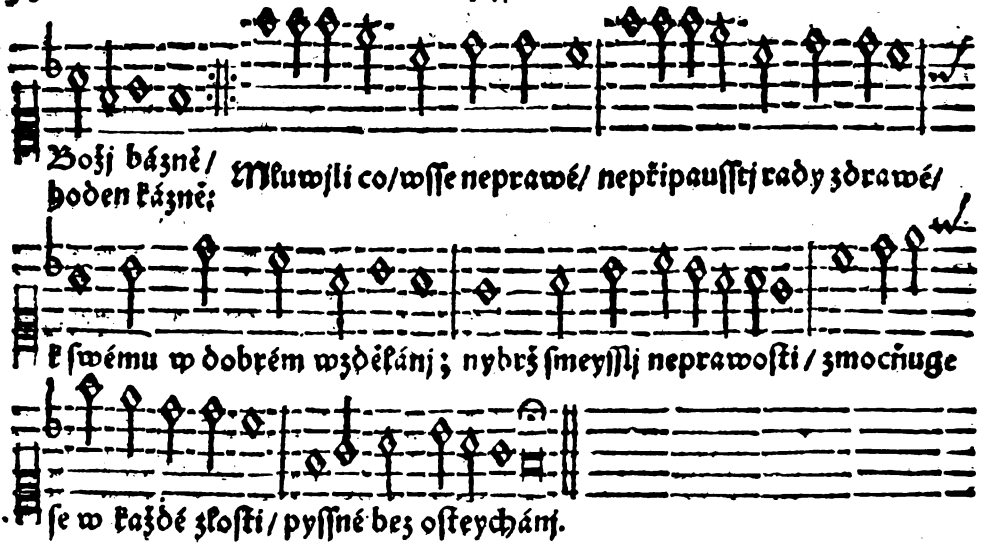

¶ Hognýs Pane w ſwé miłoſti/ diwný y w prawdomłuwnoſti/ że tak dłauho showjwáſs: :/: Ač ſprawedlnoſt twá wyſoká/ ſaud twůg propaſt přehłuboká/ mjſto pomſt że přiſpjwáſs: by błudy wſſe opatrował/ zwěř y lidi w bytu chował/ ó láſko předůſtogná! na těť wſſickni ſpoléhagj/ tebau žiwi, z tebe magj/ rozwłażenj přehogná. ¶ Nebs ty ſtudnice żiwota/ twým ſwětłem każdá mrákota/ bywá oſwěcowána: :/: Konegž s těmi wżdy miloſt ſwau/ genž tě znagjc, myſlj ſnažnau/ ctj tebe ſwého Pána: y ke mně noha vkrutných/ též ani noha bezbożných/ přjſtupu ať nemjwá: ale wſſickni w okamženj/ s hřmotem ať ſau poraženi/ žádný ať neokřjwá.

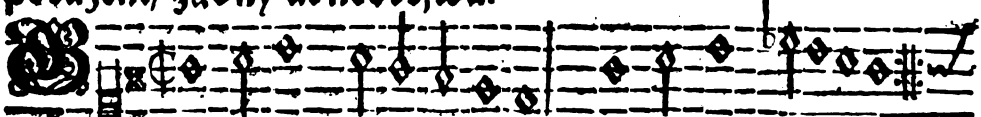
Aſ żiwých wod gelen żádá/ w náramném vnawenj/
Tak tě můg Boże též ſtrádá/ dušſe má w ſwém trápenj:

Duſſe

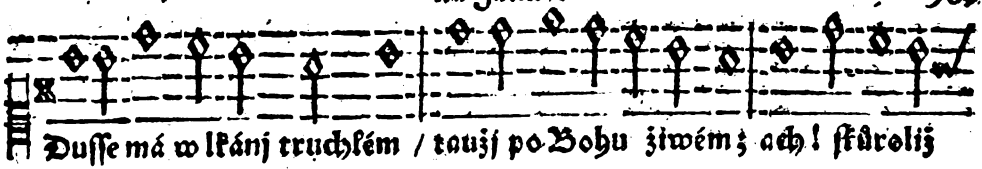
Dusse má w lkánj truchlém / taužj po Bohu žiwém; ach! skůroliž

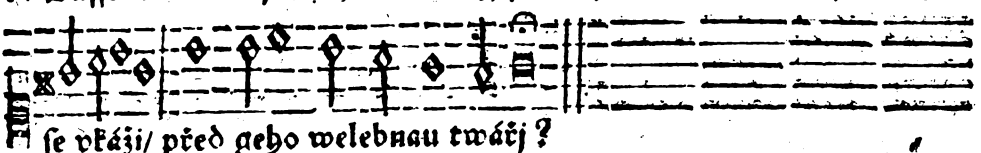
se vkáži/ před geho welebnau twářj?

¶ Slzami se dnem y nocý/ tak gako chlebem krmjm/ :/: Bezbožnych rauhawé řeči/ kdež gest twůg Bůh? když slyssjm: w tom gsa twých služeb zbawen/ k nimžbych kráčel každý den/ mnohých hauffů s weselostj/ náramnau swadnu žalostj. ¶ Proč tak bez oblewowánj/ dusse má wždy se rmautjss? :/: Měg celé w Bohu dauffánj/ žeť mu gesstě/ což vzřjss/ z přehogného spasenj/ srdečné wzdám chwálenj: gen mi můg Bože spomáheg/ testljmť přiljss, neodkldádeg. ¶ Na těť mjle wždy zpomjnám/ w za-Jordanských kraginách/ :/: Z hory Mitsar tebe wzýwám/ w Hermonských zde pustinách: Neb sylné twé wichřice/ gedna za druhau prudce/ též y twých trub hrozná zněnj/ každý den mi smutný činj: ¶ Wssecka twá brž wlnobitj/ tak se na mne swalila/ :/: Násylná twých wod wssech dutj/ byť mne w náhle shltila: ale wssak swé milosti/ vděljss mi w hognosti/ aťbych dnem y nocý zpjwal/ tě wraucým srdcem y wzýwal. ¶ Tuť pak djm k Bohu swé skále: Proč na mne zapomjnáss? :/: Proč pyssných tyranstwjm stále/ zármutků mi přidáwáss: sama gich vtrhánj/ wnitř mne w mých kostech ranj/ w němž dauffáss, kdež gest Bůh twůg ten? když to sleychám na každý den. ¶ Proč tak bez oblewo-

wánj/ duſſe má wždy ſe rmautjſſ: :/: Mněg celé w Bohu dauffánj/ žeť mu geſſtě což vzřjſſ/ z přehogného ſpaſenj/ ſrdečné wzdám chwálenj/ mage wždy ſobě přjtomnau/ twář geho miloſti plnau.

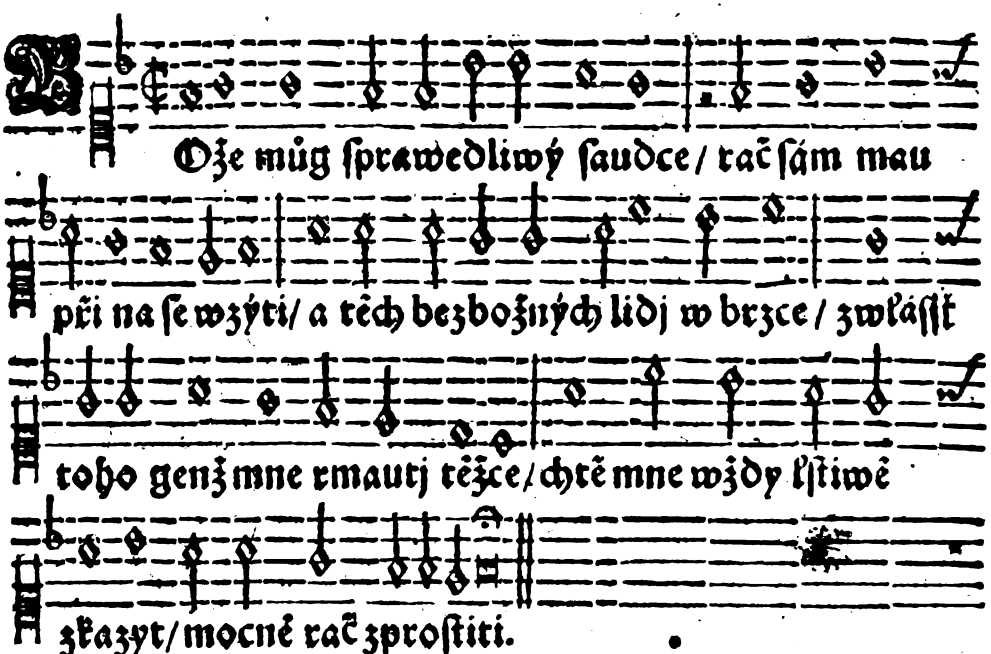

¶ Nebs ty můg Bože mé dauffánj/ ach, proč s mne pak zawrh cele: proč w ſmutku a w těžkém ſwjránj/ choditi mám wždy bez přeſtánj/ to wſſe pro zlóſt nepřjtele/ genž mne ſtjhá ſměle. ¶ Rač ſwětla ſwé prawdomluwnoſti/ nynj zwlážſtě propúgčiti/ genžby mne wedlo ſwau gaſnoſti/ až na horu twé welebnoſti/ tu kdežračjſs byt ſwúg mjti/ w něm ſlawně ctěn býti: ¶ Abych moh y gá Bože k twému/ oltáři přiſtupowati/ a tobě Bohu přeſýlnému/ ſwé radoſti dárcy ſtědrému/ na harffě zwučně zpjwati/ čeſt,

chwá-

chwálu wzdáwatj: ¶ Dusse má, proč wždy bez přestánj tak se máss we mně rmautiti? skladeg gen w Bohu swé dauffánj / gistě žeť on swých spomahánj / z čehož geg budem chwáliti / nám chce vděliti.

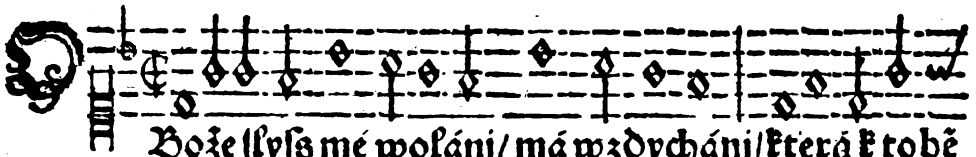

Bože slyss mé wolánj / má wzdychánj / která k tobě

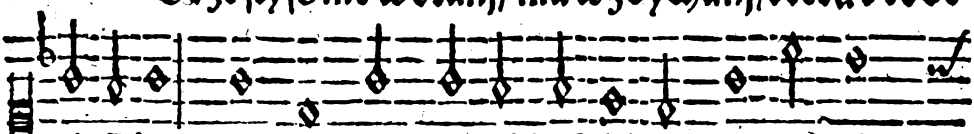

odsýlám / gáť z končin země dalekých / w auzkostech

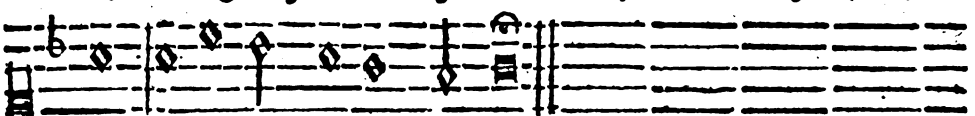

swých / srdečně k tobě wolám.

¶ Sámť nemohu tam přigjti / rač mne wzýti / na skálu bezpečnosti: wssaks wždy býwal autočisstě / mě přegisté / před mých sskůdců wssech zlostj. ¶ Dauffámť že do stánku twého / rozkossného, tudjž se zas nawrátjm / tu w skreyssi zastřenj twého / bytu swého, nikdý giž wjc nestratjm. ¶ Tuť gá zbawen gsa těžkosti / twé milosti / chcy zwučně zpjwati: tu y sliby z dluhu swého / dne každého / tobě nawracowati.

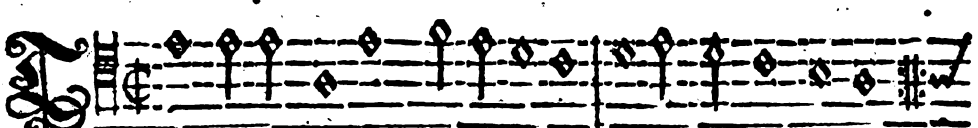

Y Pane hogným požehnánjm / zemi nawsstěwugess /
Wyprahlau sstědrým swlažowánjm / k tomu nastrogugess /

aby

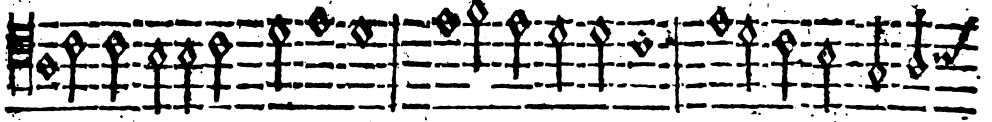

aby y obylj k žiwnosti/ y giné aurody/ wydáwala lidem

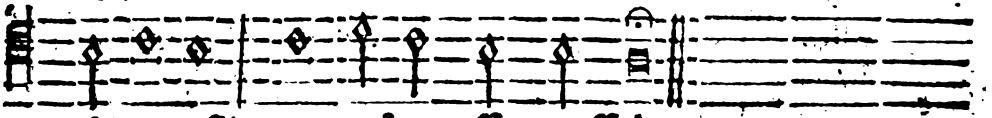

w hognosti/ y tworům wssem wssudy.

¶ Brázdy, role/ časně napágjss/ až y do sytosti: :/: Přjhodnými, hrudy rozrážjss/ desstjky z wýsosti: tak semenka w nj padagjcý/ byť se wkořeniti/ a požehnánj twého mocý/ swůg zrůst mohla mjti. ¶ Twých darů nesčjslnau sstědrostj/ každý rok oplýwá: :/: Gako korunau wssj wzáctnosti/ tak ozdoben býwá: neb kudyž se přenássj sláwa/ twé Božské milosti/ w twých sslépěgjch hognost zůstáwá/ rozkossné tučnosti. ¶ Twých dobrodinj požjwagj/ y hrozné pustiny; :/: Tak že y pahrbcy plesagj/ wůkol na wsse strany: z twé sstědrosti se též procházý/ stad hogně po horách/ spanilé obiljčko wcházý/ wssudy na rowinach. ¶ Wssecko summau twých darowánj milostných vžjwá; ✱ Tobě na čest odtud k zpjwánj/ ponaukáno býwá: když gen půgčuges toho dwého/ pokoge a sýlý/ wssecko wedlé způsobu swého/ ctj tebe a chwálj.

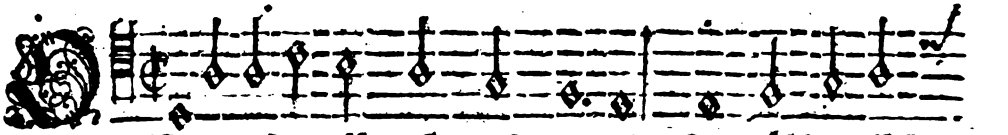

Pane smi lůg se nad námi/ swé lásky sstě-
Swým swětlem zůstáweg wždy s námi/ každau při nás

dře

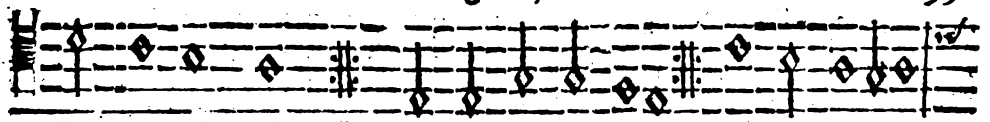

dře vděl nám: }Byť to každý znáti/ žes ochránce náš/
tmu rozptýl sám: }mohl ti čest dáti/

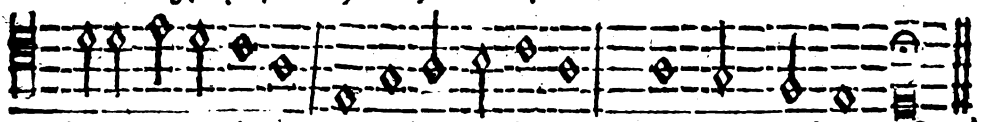

že se v'cyzýmu/národu každému/w lásce prodáwáš.

¶ O degž! by tě oslawowali/wssudy wssech lidj stawowé; :/: S plesánjm k tobě pospjchali/y pohanstj národowé. Neb twůg saud a práwa/nikdy nevstáwá/w swé vpřjmnosti; twét gest panowánj/bez vchylowánj/od spraweďlnosti. ¶ O Bože! Gména twého sláwa/degž ať gsau wssecky končiny; :/: Y země hognost ať wydáwá/potraw,y každé zrostliny: požehnánj swého/vděl nám hogného/Pane Bože náš; wssecken swět twé bázně/ať ostřjhá snažně/dokud showjwáš.

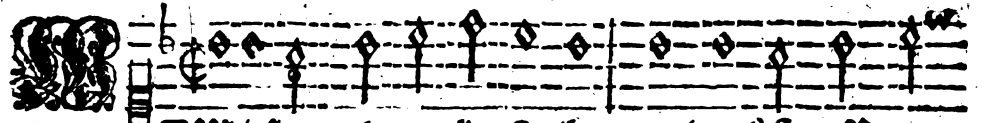

Těžký čas zármutku swého/wzýwal sem Boha

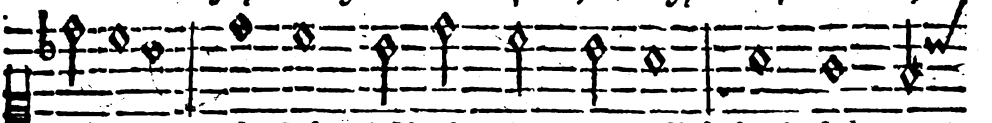

milého/swůg hlas k Bohu sem wznásseł/dokudž mne

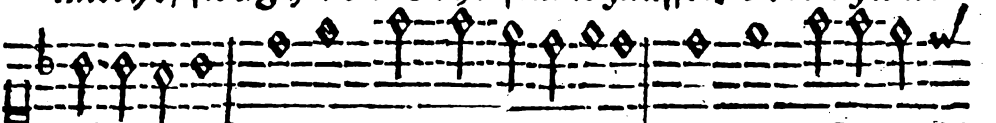

newyslyssel: nybrž čjm mi bylo tjže/bych geg měl sebe

wždy

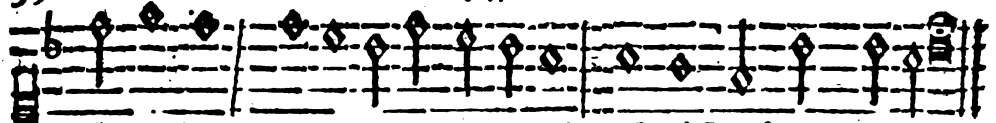

wždy bljže/tjm wjc ge° pomocý/žádáł sem dnem y nocý.

¶ Wssak má dusse gsauc swjrána/ była potěssenj prázdna: nebo můg Bůh mne děsył/čjm wjc sem na něg myslił: ač sem koli ho wždy wzýwał/ swá vpěnj mu odsýłał/ můg duch w těžkém truchlenj/ stáł wždy bez oblewenj. ¶ W tom náramném kwaltowánj/ potratił sem, był y spánj/ wssecken byw poražený/ y młuwiti nemožný: až sem myslj pokognégssj/ spatřował časy někdegssj/ w nichž Bůh miłosrdenstwj/ wěrných swým činił množstwj. ¶ Tuť sem y na to zpomjnał/ co sem někdy Bohu zpjwał/ łaskawého/ geg znage/ za to mu čest wzdáwage/ se wssj ducha horliwostj: pročež když sem wsse s pilnostj/ w swém srdcy rozwažował/ tjm sem se posyłował: ¶ Ržká: zdaž tě Pán twůg ochránce/ zahnał od sebe do konce? zdaliž pak giž na wěčnost/ před tebau skrył swau miłost? Zdaliž kdy geho otcowstwj/ přestáwá miłosrdenstwj? nemáliž mjsta mjti/ což Bůh ráčił sljbiti? ¶ Zdaž zapomněł swé ljtosti/ gjž se zdjljwał w hognosti? zdaliž swá slitowánj/ zawřeł w swém rozhněwánj? y řekł sem; nechcyť se báti/ byť smrt tu hned měła státi/ neywyšssjho prawice/ což trápj, změnj w brzce.

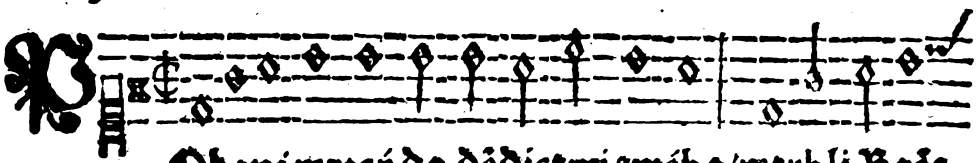

Ohané mrzcý do dědictwj twého/ wtrhli Bože,

chrá-

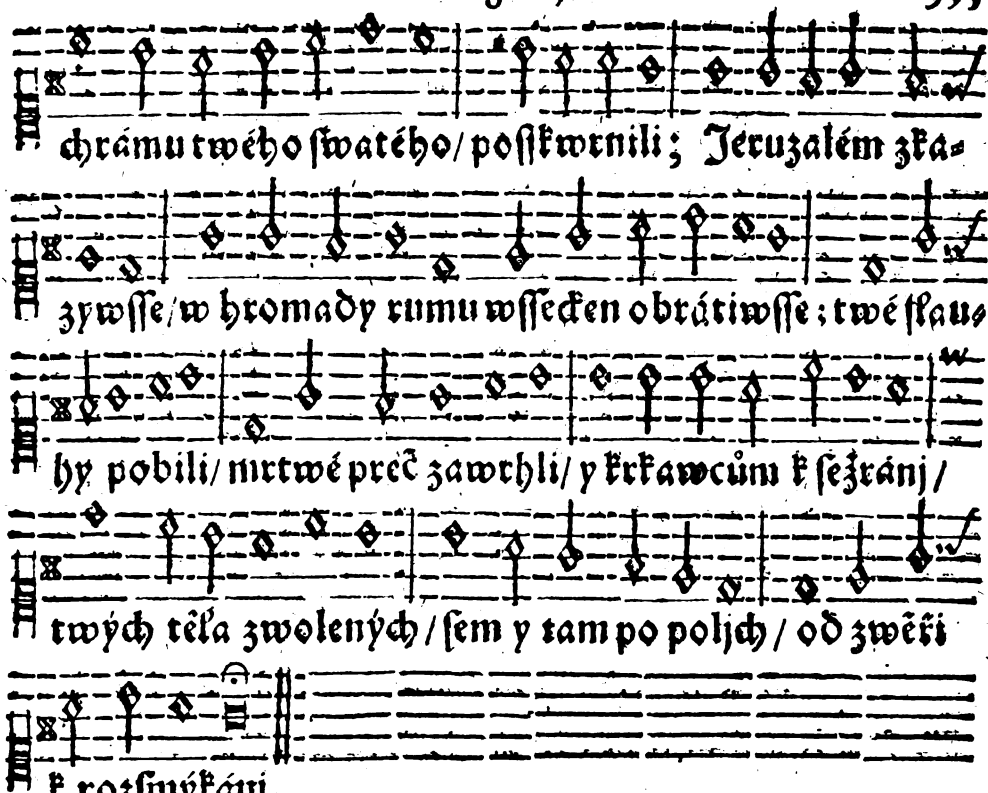

¶ Ey, wiz gak ſau krwe mnoho wylili/ tak że tekla wůkol mĕſta tu chwili/ gako potok; nebyl kdoby ſpomáhal/ owſſem/ pak mrtwé kdoby pochowáwal: wſſem ſauſedům naſſim/ bliżſſim y neydálſſim/ w poſmĕch a porauhánj/ wůbec w poŕekadlo/ w oſſkliwé diwadlo/ wſſem wſſirdy ſme wydáni. ¶ Ach, dokudž pak chceſs ſe Pane hněwati? dokawádž hněw twůg bude plápolati? docekaliž, w té ſwé hrozné přjſnoſti/ nás gako w ohni zkazýſs bez miloſti? raděg na národy/ ſwůg hněw wylj wſſudy/ kdež tĕ nechtĕgj znáti; a na ta králowſtwj/ zpurné twého Bożſtwj/ genž

nechtĕgj wzýwati. ¶ Spomoz nám Boże ſpaſenj naſſeho / včiň to, dle gména ſwého ſwatého / wytrhni nás, a rač miloſtiw býti / nám wſſecky naſſe hřjchy odpuſtiti: o! ať, kdež geſt Bůh wáſs: také pohanſký hlas / průchodu wjc nemjwá: nad to krew newinných / twých ſwatých a wĕrných / ať bez pomſty nebýwá. ¶ Wĕžňů lkánj w náramné gich auzkoſti / ať w nebe wſtaupj až k twé welebnoſti / retůg tĕch ſám, genž geſtě žiwot magj / wkrutné ſmrti na ſe wſſak čekagj. Ach hřjchů nám naſſich / nezpomjneg ſtarých / gimiž ſme tĕ hněwali; nybrž nás miloſtj / předegdi w rychloſti / nebť ſme w bjdách wſtáli.

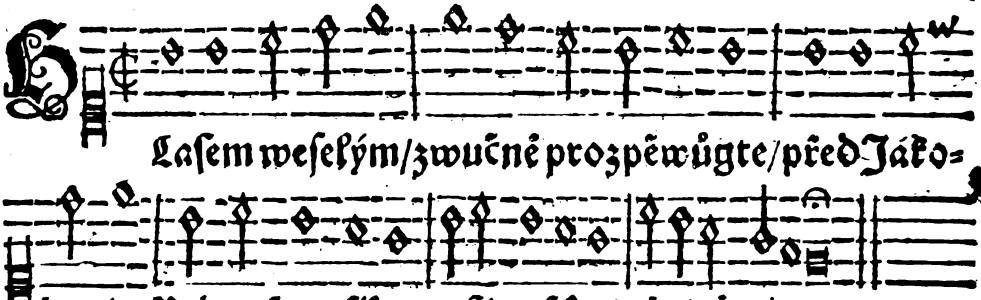

¶ Začněte pjſeň / zwuku weſelého / připogte buben / žaltář y lautna / y harffa zwučná / ať wznj na čeſt geho. ¶ Na nowměſýce / nech ať ſe ohlaſý / wſſem wſſudy brzce / ſkrze trauby hlas / ſlawný ſwátek náſs / obecný w ty časy. ¶ Bůh lidu ſwému / ſám to byl přikázak / Jzrahelſkému; y Jozeffowi / k giſtotĕ ſmlauwy / to zá práwo wydal: ¶ Tehdáž když rány / na Egypt wyſýlak, ſwé pak obrany / wyproſtiw z gegich / y rtů neſnadných / k nám hogně dokázak.

O gak

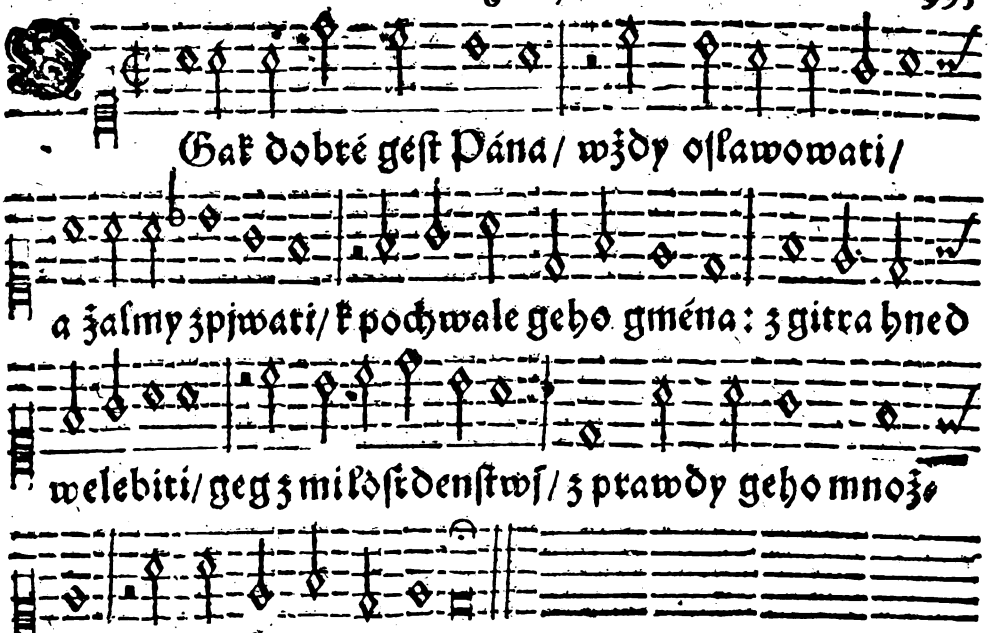

¶ Při nástrogi ochotně / o ſtrunách deſýti / to ſkuſſj činiti / při hárffě též y kautně. Neb mi Pane radoſti / w ſwých ſkutcých podawáſs / o nichž na každý čas / zpjwati chcy s wděčnoſtj. ¶ Gak gſau twogi ſkutkowé / ó Boże welicý! gak y přehlubocý / wſſech twých rad vſudkowé / gichž ſrdce nemaudrého / nechce ſpatřowati / owſſem přeſtáwati / života howadného. ¶ Wida že bezbožnjcy / ač ſe zelenagj / wybrž y skwětagj / gako kwět, zloſt paſſjcý; cýl wſſak gegich rozkoſſj / wěčné zatracenj: a že bez ſtončenj / twůg byt geſt ó neywyšſſj. ¶ Ay Pane protiwnjcy / twogi hrozně zhynau / rozptýleni budau / neprawoſti činjcý: ale můg roh w brzkoſti / gako gednorožce / ty gſa můg ochránce / wywýſſjſs ſwau mocnoſtj.

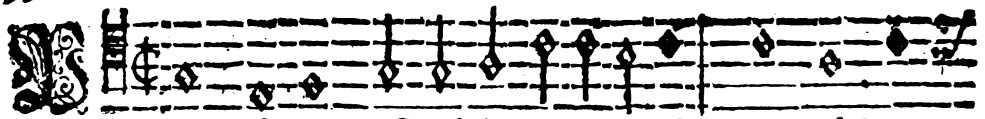

Pan sláwau gsa odjn a mocnostj / w přediwné

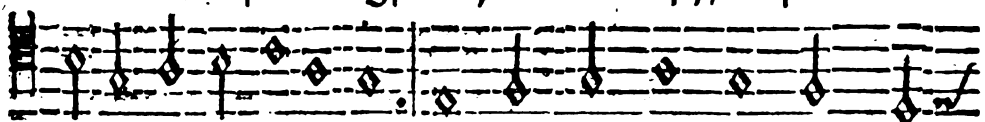

kraluge důstognosti / on stwořil swět sám / geg tak

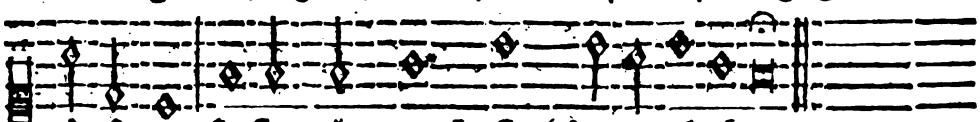

zdržuge / že se w gruntech swých nepohybuge.

¶ Stálý trůn geho bez proměnnosti / tak gako y on sám od wěčnosti: ačkoli se řeky nadýmagj / časem y hrozný zwuk wydáwagj; ¶ Též ač se moře wsteká a bauřj / swými wlnami až k nebi kauřj / Pán gest sylněgssj nad zwuk wod mnohých / y nad wstekłost sýły wssech wln mořských. ¶ Twáť gsau ó Pane swědectwj pewná / sláwa twá, gimiž se y moc diwná / buď słowem twým, neb skutky mocnými / oswědčuge před syny lidskými. ¶ Nižádná tedy swěta bauřenj / sláwy twé nezrussj / ani změnj / ni domu twého vsslechtiłosti / to stane obé y na wěčnosti.

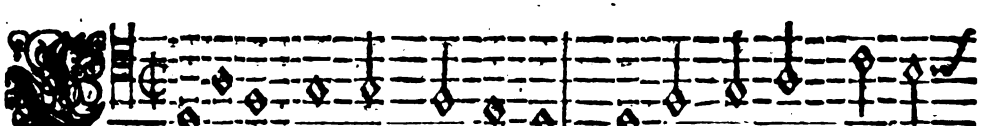

Y Pánu zwučně zpjwegme / na čest gemu prokři-

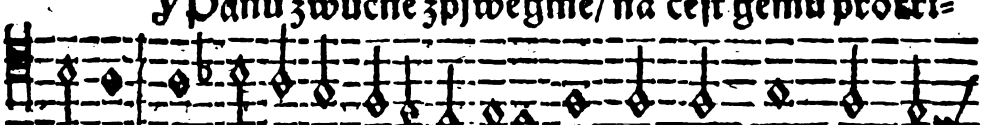

kůgme / té nasseho spasenj skále; poďte, wstupme před něg

bljz-

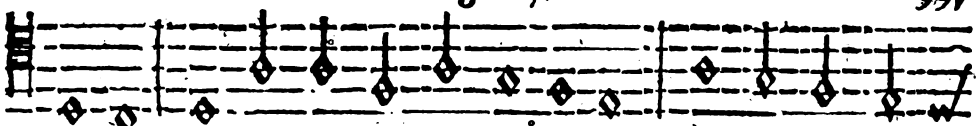

bljzce/ chwáku a čeſt wzdáwagjce/ žalmy gemu

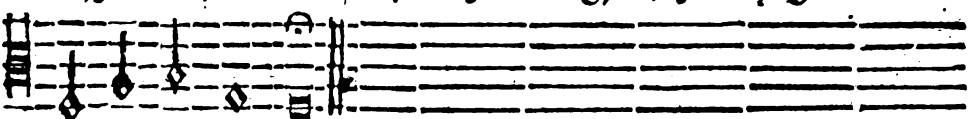

zpjwegme ſtále.

¶ Neb Bůh náſs, geſt Bůh neywětſſj/ nad wſſecky Bohy mocnégſſj/ nadewſſjm mocně panugjcý; wſſecky zemſké hlubokoſti/ též y wſſech hor wyſokoſti/ w swých rukau mocných zdržugjcý. ¶ Onť též nad mořem panuge/ neb ge ſtwořil, y zdržuge/ y zemi včinek rukau swých; pogmež před njm ſe klaněgme/ swým ſtwořitelem ho znegme/ ctjce geg w ſlužbách gemu wzáctných. ¶ On geſt Bůh náſs. my gſme geho/ ſtádo, lidu zwoleného/ onť nás paſe wždy bez přeſtánj, a protož nezatwrzůgte/ ſrdce, kdyžkoli ſlýcháte/ hlas geho, wás k ſobě wolánj.

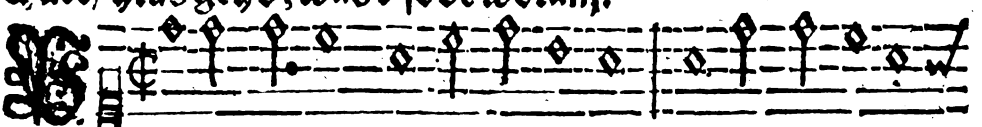

Jſeň nowau Pánu zpjwegte/ wſſickni lidé geg

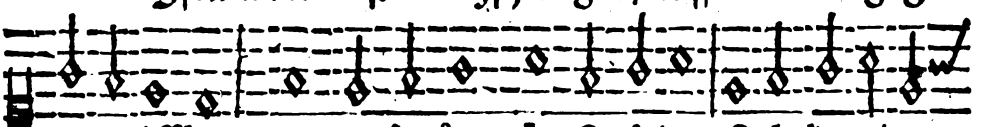

wywýſſůgte: prozpěwůgte Hoſpodinu/ ſtále ke cti ge=

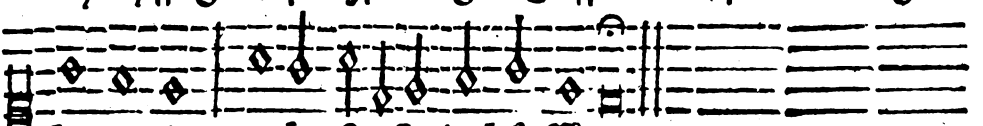

ho gménu/ geho ſpaſenj ohlaſſůgte.

¶ Slá=

¶ Sláwu geho wſſem wyprawůgte/ geho diwy wſſechněm zwěſtůgte. Neb on geſt ſam Bůh neywětſſj/ chwály a cti neyhodněgſſj. Nad Bohy wſſecky ſe ho bogte. ℣ Giſtě mezy wſſemi národy/ bohowé gich gſau gen obłudy/ ale Pán y nebe ſtwořił/ důſtognoſt ſwau tak rozſſjřił/ že před nim kráčj ſlawně wſſudy. ℣ W ſtánku geho moc též y ſláwa/ owſſem neywjc znáti ſe dáwá; protož lidé wſſickni poďte/ Pánu woc a ſýłu wzdegte/ ať ſe tjm geho čeſt wzděláwá. ¶ Přjſłuſſnau Pánu čeſt wzdáwegte/ gménu geho gi přináſſegte/ każdý s ſebau ſwé oběti/ wezma, ktereż oſt chce mjti/ do ſýńcý geho přicházegte. ¶ Tu před njm w okraſe Swattoſti/ kłánějte ſe ſewſſj wážnoſtj; w bázni geho wſſickni ſtůgte/ kdežkoli kteřj bydljte/ na wſſeho swěta ſſirokoſti.

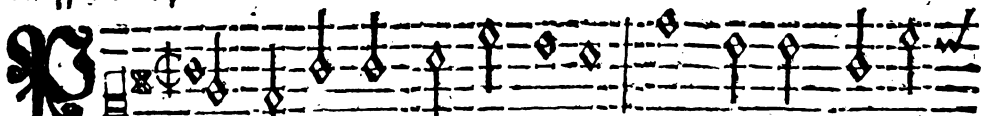

Jſeň nowau zpjwegte Pánu/ neb diwných wěcý

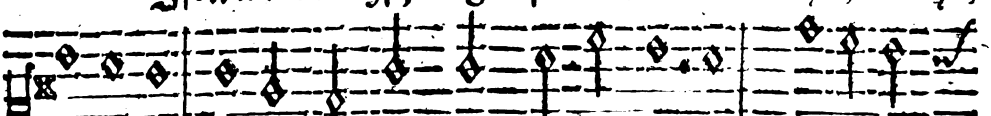

dokázał/ ſám prawicý ſwau předůſtognau/ wjtězſtwj

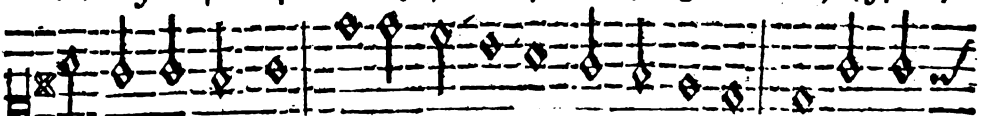

ſławné obdržeł/ on též poſłaużił y k známoſti/ roho ſpa-

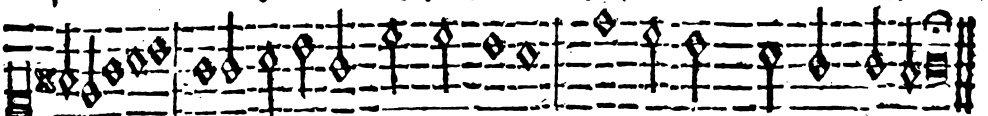

ſenj drahé°/ nevkrył y ſwé ſpraweďlnoſti/ před twářj w ſwěté każdého.

¶ Ne-

¶ Neboť ráčil pamětliw býti/ na swá zaſljbenj mile/ w nich na prawdu, že ſe vgjti/ chtěl, o swého Jzraele: Ký gižť widj wſſecky končiny/ ſpaſenj Boha naſſeho; protož geg za tak ſlawné činy/ ctěte wſſj chwály hodného. ¶ Pleſegte před nim a zpjwegte/ žalmy, geho welebnoſti; y na cytaře zwuk wydegte/ prozpěwugjce radoſtj: Traubami před njm y pozauny/ ať ſe libý hlas wydáwá/ y moře zwuč na wſſecky ſtrany/ y wſſe což w swětě přebýwá: ¶ Y řeky před Pánem pleſeyte/ weſele wždy s ochotnoſtj/ y hory Páně okauſſegte/ s potěſſenjm přjtomnoſti: Neboť ſe beře k rozſuzowánj/ ſprawedliwě swěta wſſeho/ swých wſſech chudých k obhagowánj/ y k ponyſtě z pyſſných každého.

Gako: A na zemi budiž lidem.

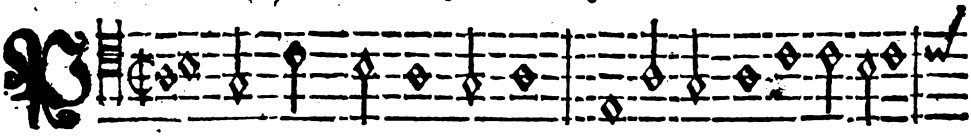

Anu wſſickni prozpěwůgte/ kdežkoli kteřj bydljte;

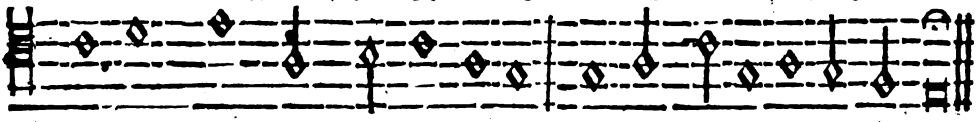

wſtupteż před něg s duwěrnoſtj/ ſlužte mu ſtále s radoſtj.

¶ Zneyte, žeť on geſt ſám Bůh náſs/ ne my ſebe, on ſtwořil nás/ a že my ſme zwoleného/ owce paſwy lidu geho. ¶ Protož to rozwažugjce/ do bran geho wcházegjce/ oſlawůgte w ſyňcých geho/ geg k ſobě tak laſkawého: ¶ Chwalu s ſrdečnau wděčnoſtj/ dadauc geho welebnoſti/ geho gméno wywýſſůgte/ chwalte, ctěte, wyznáwegte. ¶

Neb

Neb wssj dobroty gest plný/ od wěkůw w nj neproměnný/ gest, y wěčná prawda geho/ nikdý nemeylj žádného.

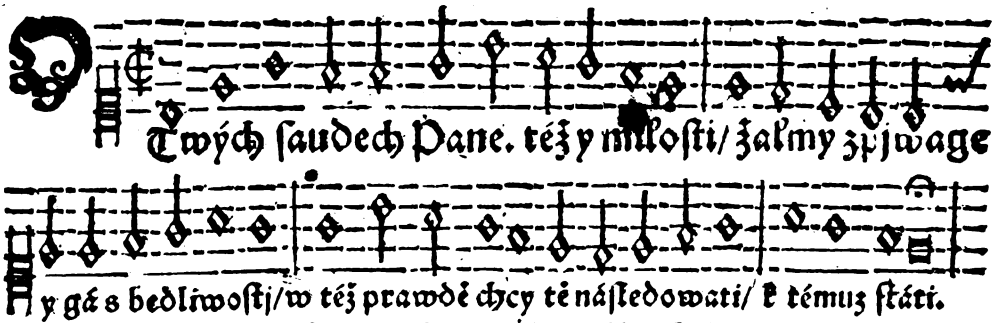
O Twých saudech Pane. též y milosti/ žalmy zpjwage
y gá s bedliwostj/ w též prawdě chcy tě následowati/ k témuz státi.

¶ Předně sám bez auhony chcy žiw býti/ owssem když mi dáss králowstwj vgjti/ dům swůg spořádám sewssj pilnostj/ w sslechetnosti. ¶ Nechcyť přjkladu zlých následowati/ nybrž wssecko zlé chcy w nenáwist bráti/ neprawost mne k sobě nenachýlj/ w žádnau chwjli. ¶ Nestrpjmť rady srdce bezbožného/ preč takowého zaženu každého/ nepřiwjtám lehkomyslných hostj/ s poctiwostj. ¶ Vpřjmných sobě draze chcy wážiti/ ty w radách, ty s sebau za stolem mjti/ budau mogj, ctnosti milownjcy/ služebnjcy. ¶ Ti genž se s ffalssj a lstj objragj/ genž ráďi lež a nátjsk mluwjwagj/ nebudauť v mne dlauho děditi/ mjsta mjti.

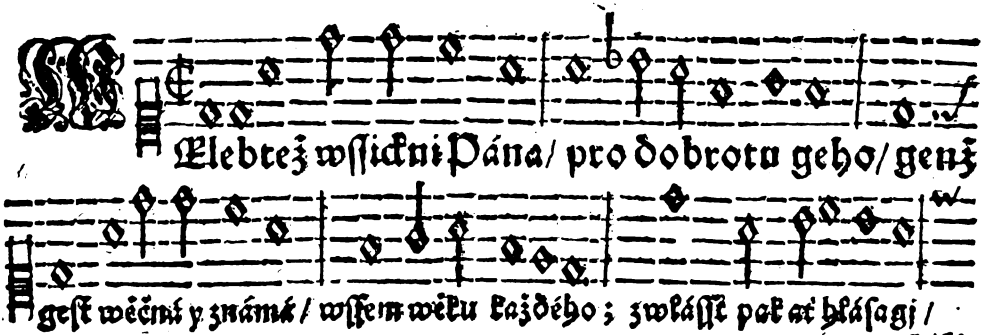
Melebtež wssickni Pána/ pro dobrotu geho/ genž
gest wěčná y známá/ wssem wěku každého; zwlásst pak ať hlásagj/
k slá-

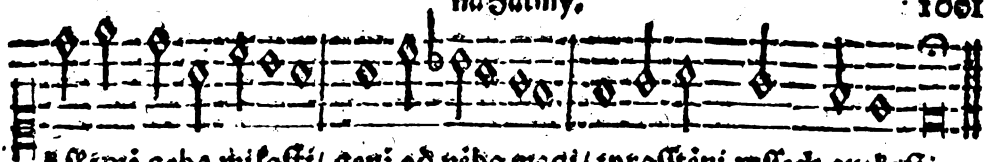

k sláwě geho milosti/ genž od něho magj/ zprosstěnj wssech auzkostj.

¶ nichž on sebral negedný/ od slunce wýchodu; z stran půlnočnj, polednj/ též y od západu; gessto po pustinách/ blaudjc, města hledali/ po neznámych cestách/ a wssak nenalezali. ¶ W tom žjžně též y hladu/ nemál ozkusywsse/ takměř že y ku pádu/ w nich swadly gich dusse; když w také auzkosti/ wolali k Bohu sylně/ on ze wssech těžkostj/ wytrh ge neomylně: ¶ K tomu po cestách přjmých/ ge mile zprowodil/ do měst k bytu přjhodných; sskůdce gich wypudil: Ti nech ať děkugj/ Pánu z milosrdenstwj/ wssem lidem zwěstugj/ diwů geho přemnožstwj. ¶ Proto že on žjžniwých/ dusse občerstwuge; též y hladem ztrápených/ hogně nasycuge; ginj pak w okowách/ wězenj přetěžkého/ smrti na se we tmách/ čekali dne káždého. ¶ Nebo zpurně se měli/ k řečem Boha swého: aniž slysseti chtěli/ rady neywyšssjho: pročež pyssné gegich/ srdce ráčil snjžiti/ aniž byl, kdoby z nich/ moh se toho zprostiti: ¶ A wssak když sau wolali/ w swém k Bohu ssauženj: y hned dosahowali/ swých wssech bjd zprosstěnj. Nebo ge z temnosti/ sám ráčil wywoditi/ wazby pak pewnosti/ mocně w nic přiwoditi: ¶ Ti ať Pánu děkugj/ wždy z milosrdenstwj/ y wssem wůbec zwěstugj/ diwů geho množstwj: proto že měděnné/ co/ nic slomuge brány/ záwory železné/ před njm prssj na strany.

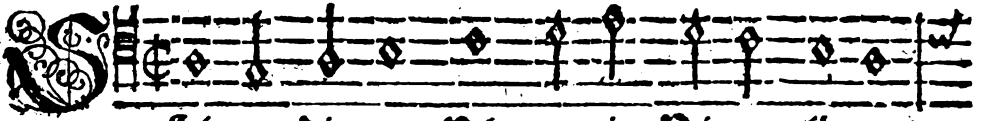

Láwau diwnau Pán poctiw Páná mého/

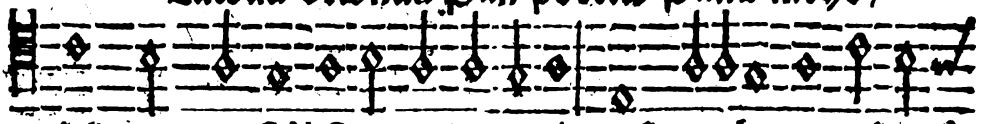

řek mu; poſaď ſe na mé prawicy/ aż vwrhu z nepřátel

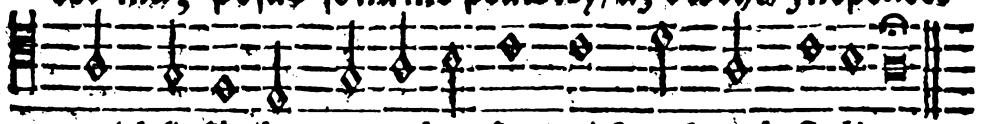

twých každého/ za podnoże twých noh pod ſtolicy.

¶ Na Syonu neyptw moc twau prokáži/ odtud y hned po wſſem ſwětě wſſudy/ zgewně toho żes mocný Pán dokáži/ y nad wſſech ſwých nepřátel národy. ¶ W den tryumffu twého potěſſeného/ kdyżto budeſs ſſtiaſtné wjtězyti/ twůg lid też w kráſe oděwu ſwatého/ ſſláwu, radoſt z tebe bude mjti: ¶ Ty geg wida, w něm budeſs ſe kochati/ an tebe etj bez mocý nutkánj; a że budau tak ſe rozmnożowati/ gako roſy wláha na ſwjtánj. ¶ W tomť ſe tobě Pán s přiſſahau zawázal/ čehoż nezmění, řka w tato ſłowa; Ty gſy tjm wěčným Kněżem, cożs y přigal/ podlé řádu Melchyſedechowa. ¶ Wěrný lide nechtěg ſe ſtrachowati/ twůg tento Pán geſt s tebau wżdy ſtále/ w zlý čas za tě ſám bude bogowati/ w hněwě ſwém potře y mocné krále.

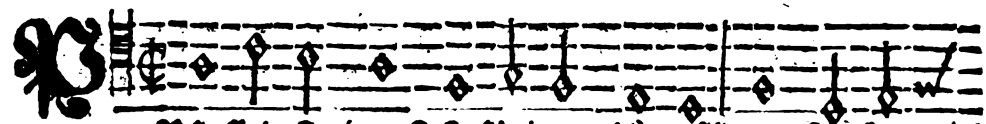

Rżeſſtiaſtný geſt każdý ten člowěk/ genż w bazni

Pá-

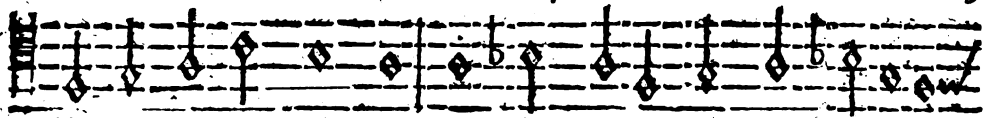

Páně trawě ſwůg wěk/w řečech geho máſwé kochánj:

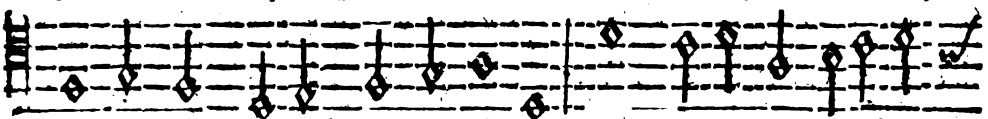

Tohoť ſe w ſwětě zmocnj ſýně: neb pobožných rodina

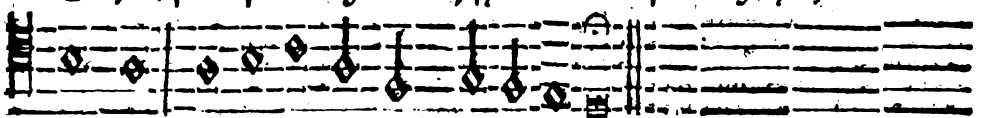

zřegmě/ dochází Páně požehnánj.

¶ W domě geho bez nedoſtatku/ hognė bude zbožj a ſtatku/ ſprawedliwého a ſtálého: tenť we tmách hrozných těžkoſtj/ mjti bude hognoſt ſwětloſti/ od Boha předobrotiwého. ¶ Takowý rád ſe ſlitowáwá/ půgčuge; nebo geho zpráwa/ wſseliká, ſtkwj ſe pobožnoſtj: Proroż mu ſe netřeba báti/ w čas wichřic, by neměl oſtáti/ wěčnáť geſt paměť geho ctnoſti. ¶ Nowiny gdauli o wěcech zlých/ vtržky ſlyſſe, hanbu neb ſmjch/ nekormautj ſe; dauffá w Pána/ w něm ſrdcem odpočjwá ſtále/ nepřátelům aż dokonale/ přiſluſſná pomſta bude dána. ¶ Z ſwého ſtatečku rád vdjlj/ bjdným a nuznym w każdau chwjli/ bezewſſeho rozpakowánj/ aniż mu kdy čeho vbýwá/ ctnoſt geho ſláwu takau mjwá/ gižť nenj w ſwětě přirownánj. ¶ Bezbožný wida pobožného/ an tak ſtiaſtný, zwlášť pak cýl geho/ zlobiti ſe bude a ſchnauti/ ſkřjpěti brž y zuby ſwými/ napoſledy ſobě s rownými/ muſý wſſak wěčně zahynauti.

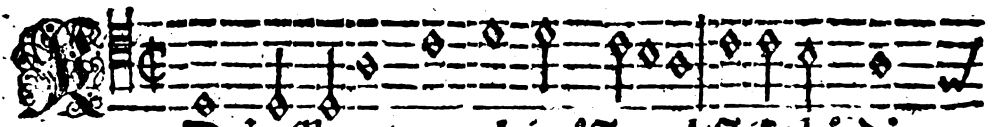

Dyž z Egypta wycházel Jzrael/ Jákobů dům

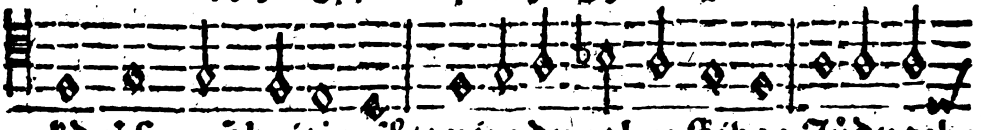

když ſe preč bráti měl/ z národu pohanſkéhǫ; Jůdu teh-

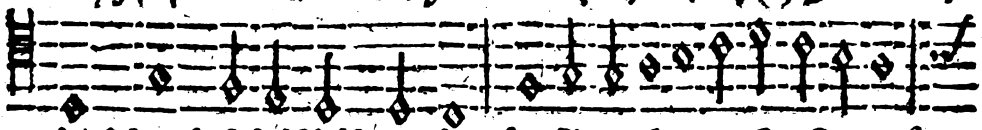

dáž hned ſobě Bůh wybral/ o Jzraele panſky ſe vgal/

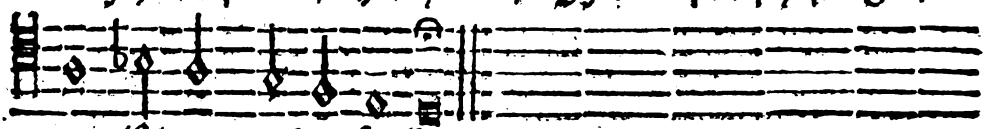

pro ſláwu gména ſwého.

¶ Moře wida to, w vſtupowánj/ též y Jordán nazpět w vtjkánj/ pospěſſně ſe wydali: hory gako wytylá kozlatka/ pahrbkowé též gako gehňátka/ křepce poſkakowali. ¶ Proč ty moře preč w vſtupowánj/ y ty Jordáne proč w vtjkánj/ muſyli ſte ſe dáti? wy hory proč tak gako kozlatka/ pahrbkowé co bůgná gehňátka/ muſyli ſte ſkákati? ¶ To ſe ſtalo pro twář hroznau Páně/ pro njž ſe třáſla y wſſecka země/ twář Boha Jákobowa/ genž w gezera ljté ſkały měnj/ w ſtudnice wod y twé twrdé kamenj/ wſſe mocý ſwého ſlowa.

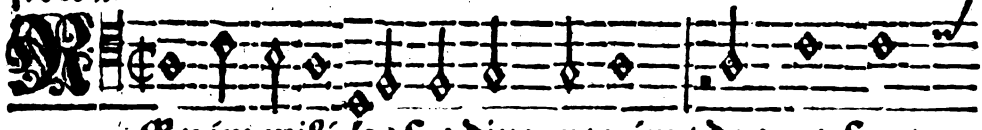

Ne nám milý Hoſpodine, ne nám/ deg pro ſwau

mi-

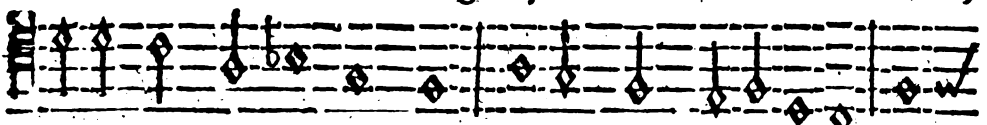

miloſt a prawdu čeſt ſám/ gmému ſwé welebnoſti. Neb

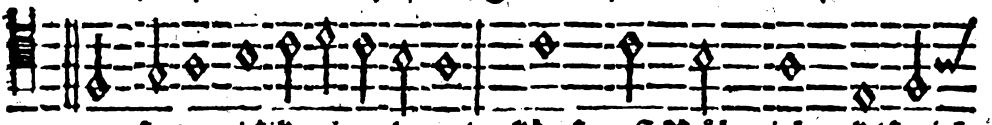

proč magj říkati pohané; kdež geſt Bůh gich: kéž gich

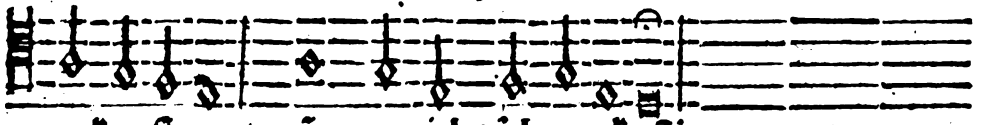

pak zaſtane/ w čas gegich těch auzkoſtj.

¶ Bůh náſs w nebi ráčj přebýwati/ a což chce, mocně můž wſſe dělati/ wždycky čaſu każdého. Geſſto modły wſſech národů giných/ gſau djlo, z wěcý zlatých, ſtřjbrných/ člowěka ſmrtedlného: ¶ Vſta magj, wſſak řeči nižádné; magj též oči, wſſak zraku prázdné/ gſau wěcy bez žiwnoſti: vſſi magj, wſſak gſau bez ſlyſſenj; chřjpě magj, wſſak w nich čichu nenj/ ani geho wlaſtnoſti: ¶ Ruce magjc, wſſak gimi newládnau/ magjc též nohy, nikam ſe nehnau/ aniž hrdlem wokagj; gimž podobnj gſau, widj ſe cele/ s miſtry gegich, wſſickni gich ctitelé/ kdožkoli w nich dauffagj. ¶ Ale ty dauffeg ó Jzraeli! wždy w Páně ſylně/ na każdau chwjli/ twůgť geſt on ſſtjt y ſtrážce: Aronů dome též bez přeſtánj/ měg wždy ſwé w Pánu wſſecko dauffánj/ twůgť geſt obránce: ¶ Wſſickni kteřjž ſe bogjte Pána/ ont geſt ſám wás wſſech mocná obrana; protož w ſaměm dauffegte: Pán ſe na nás mile rozpomena/ s Jzraelem Arona požehná/ o tom nepochybůgte.

Kdo/

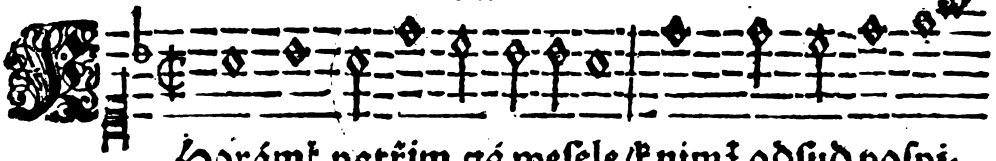

Horámť patřjm gá weſele/k nimž odſud poſpj-

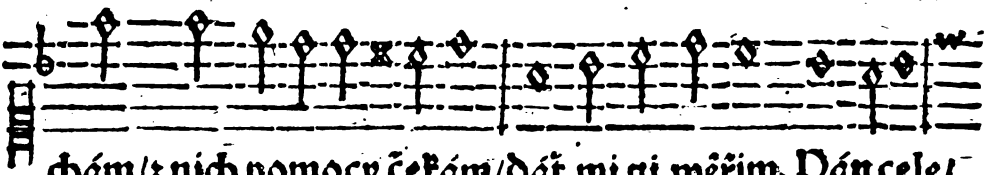

chám/z nich pomocy čekám/dáť mi gi,wěřjm, Pán cele/

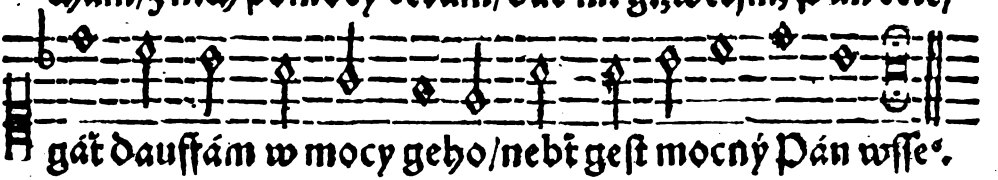

gáť daufſám w mocy geho/nebť geſt mocný Pán wſſe-

¶ Nedopuſtiť on nikoli/kleſnauti twým nohám/ neb tě oſtřjhá ſám; ey nedřjmeť w žádnau chwjli/aniž ſpj, mage w péči/ Jzraele neywětſſj. ¶ Pánť geſt twůg ſtrážce bedliwý/ twá on též záſłona/ tobě wždy přjtomná; proťež žádný bleſk ſkodliwý/ ſłunce ani měſýce/ nezbige twého ljce. ¶ Budeť tě Pán oſtřjhati/ odewſſeho złého; wſſem prácem/ brž twého předſewzetj y žehnaţi/ dle ſwého ſlitowánj/ na wěky bez ſkonánj.

Náramné ſwé auzkoſti/ dnem y nocý wolám/

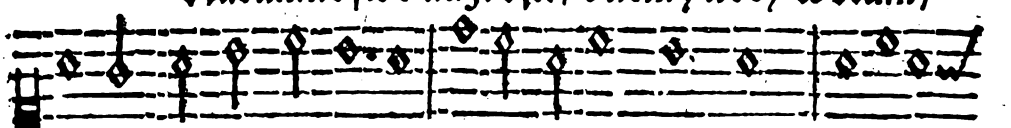

gako z hrozné propaſti/ tebe Pane wzýwám/ hłas mého

na-

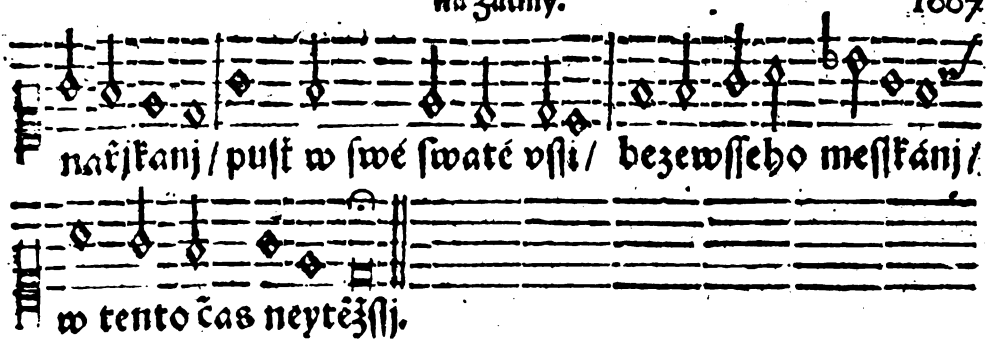

¶ Neb geſtliže hřjſſnoſti / chceſs Pane treſtati / kdož bude před přjſſnoſtj twau mocy oſtáti? tě wſſak wjc k miloſti / známé hotowého / byť kažďý s ochotnoſtj / ctil tě Boha ſwého. ¶ A protož ſwé dauffánj / w Pánu wždycky ſkládám / na geho bez přeſtánj zámluwy ſhowjwám: Čekáť s wětſſj žádoſtj / Pána wždy má duſſe / y než ſtrážný s teſſknoſtj / byť ſwjtalo ſpjſſe. ¶ Očekáwegž na Pána / y ty Jzraeli; nebť geſt miloſt přehogná / w něm na každáu chwjli; on geſt ten genž ſpomáhá / w každém pokuſſenj; on z miloſti y dáwá hřjchů twých ſhlazenj.

¶ K Swatyni ruce wznáſſegte / prosby k němu odſýlegte / a tak ctjce neywyššjho / řjkegte y lidu geho; ¶ Kdokoli gſte wěrnj Pánu / genž wás přigal w ſwau ochranu /

ten

ten genž nebe, zemi ſtwořil/ Syon ſobě k bytu zwolil. ¶ Ey ſlyſſte cok wám zwěſtuge/ ſkrz ſlauhy ſwé oblaſſuge/ budiž mé wždy požehnánj/ rozhogněno mezy wámi.

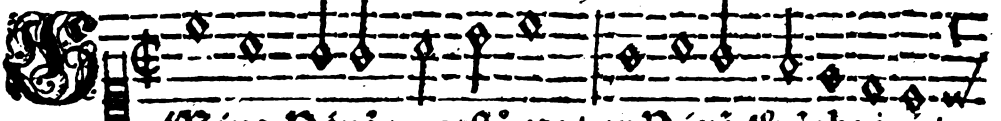

Méno Páně zweyſſůgte/ ey Páně ſlužebnjcy/

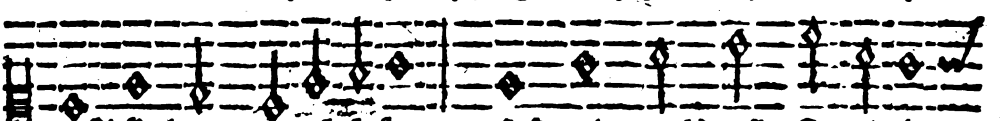

wſſickni geg zwelebůgte/ před njm wždycky ſtogjcy/

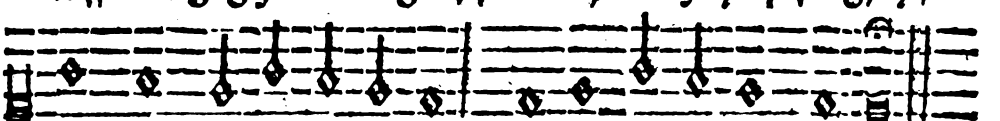

w domu Boha naſſeho/ w ſyňcých rozkoſſných geho.

¶ Skawte Pána dobrého/ zpjwegte geho gménu/ nad něž nenj lepſſjho: on w ſwau přigaw ochranu/ Jákoba s Jzraelem/ nazwal ſwým mikým lidem. ¶ Gák znám že nad naſſeho žádného z Bohů nenj/ nikdež důſtognégſſjho: Neb on což chce, to činj/ w zemi, w mořſké propaſti/ y w nebi na wýſoſti: ¶ On ſám toho dowodj/ že ſe zdwihagj mračna/ často s deſſtěm přiwodj/ y blýſkánj zázračná; on y wjtr z komor ſwých/ wypauſſtj, lidem ſkrytých; ¶ On od lidj do howad/ wſſecky prworozené/ w Egyptě zbil napořád; On tam zázraky hrozné/ čině, zahubyl krale/ y wſſecky s njm schytralé. ¶ On národů y ginych/ y s krále pobil mnoho; Seona Amoregſſtych/ též Oga Bázanſkeho/ y Kananegſké krále/ zbyl wſſecky nenadále. ¶ Wſſecka pak gegich panſtwj/ Jzraelowi ſwému/ dal w

roz-

rozkoſſně dědictwj k vžjwánj wěčnému. Pane ſláwa twá wždycky / trwá wěky po wſſecký: ¶ Památka twá geſt wěčná / twé gméno bez ſkončenj / twá pečliwoſt ſkutečná / o twůg lid w gich ſſauženj; nadto gſy miloſtiwým / wſſechněm ſlužebnjkům ſwým: ¶ Ale modły pohanſké gſauj gen ſtřjbro a zlato / včinek ruky lidſké / nemáſs při nich wjc nad to; vſta y oči magj / wſſak gich nevžjwagj. ¶ Vſſi magj bez ſluchu / a chřjpě bez dychánj. Každý hoden poſměchu / kdož ſkládá w nich dauffánj / y ti kdož ge dělagj / Božjch pomſt ſe dočkagi.

Gako: Budiž ſlawně weleben.

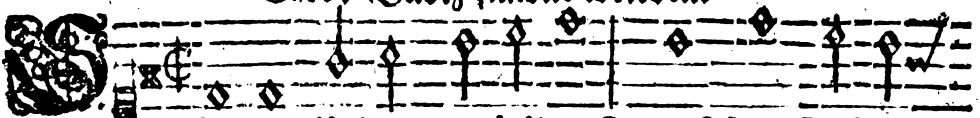

Lawte Pána s wděčnoſtj / nebť geſt plný

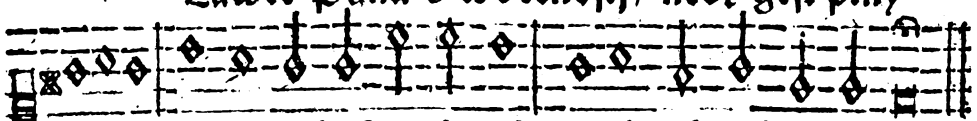

miloſti; a gehož dobrotiwoſt / trwá wždy až na wěčnoſt.

¶ Slawte Boha naſſeho / nenjť nad něg wýšſſjho, a gehož dobrotiwoſt trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Slawte Pána nad Pány / nenjť mu rowný žádný; a gehož dobrotiwoſt trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž hrozné diwy činj / tak gakž ſám kdy vmjnj; a gehož dobrotiwoſt / trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž ſtworiľ ſwau maudroſtj / y wſſech nebes výſoſti; a gehož dobrotiwoſt / trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž náramnau tjž země / roztáh na wodách pewně; a gehož dobrotiwoſt / trwá wždy až na wěčnoſt.

Druhý djl zpjweg pořád prwnj notau: neb takto:

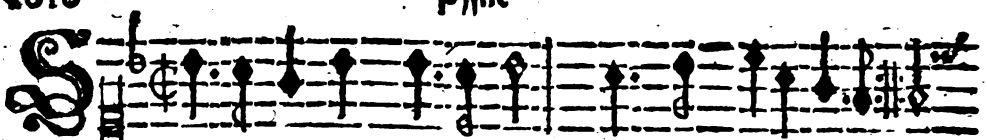

Lawte Pána s wděčnoſtj/ nebť geſt plný miloſti:

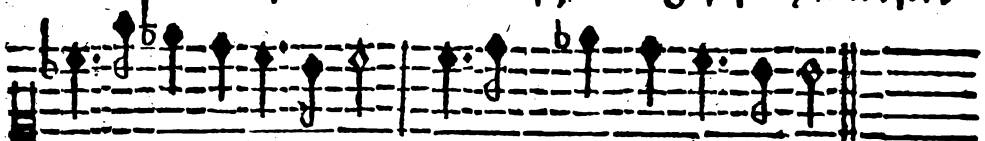

a gehož dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt.

¶ Genž ſwá ſwětla včinil/ na nebi ge poſtawil; a gehož dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Slunce byť den činilo/ wſſecko oſwěcowalo; a gehož dobrotiwoſt/ wždy trwá až na wěčnoſt. ¶ Genž y noc též opatřil/ měſyc, hwězdy k nj ſtwořil; a gehož dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž wſſe prworozené/ zbil w Egiptſké kragině/ neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž wywed Jzraele/ z gich proſtedku té chwjle; neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž ty ſtutky přediwné/ činil w ſwé ruce ſylné; neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž na nás pamatuge/ naſſich bjd vſtrowňuge; neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Nepřátel brž wſtekloſtj/ y wſſech zproſtuge zloſtj; neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Genž dáwá wſſelikému/ pokrm tělu lačnému; neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt. ¶ Slawte Boha ſylného/ y wſſech nebes wyſſjho: neb geho dobrotiwoſt/ trwá wždy až na wěčnoſt.

Srdcem

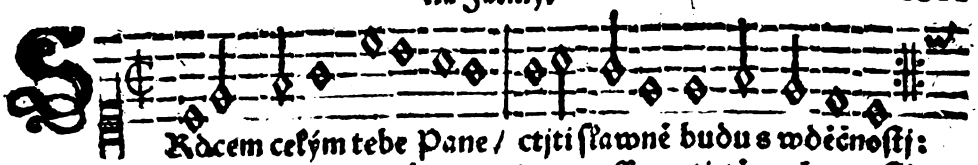

Rdcem celým tebe Pane / ctjti ſlawně budu s wděčnoſtj:
Předewſſemi chcyť zpjwati / zweyſſowati tě s ochotnoſtj.

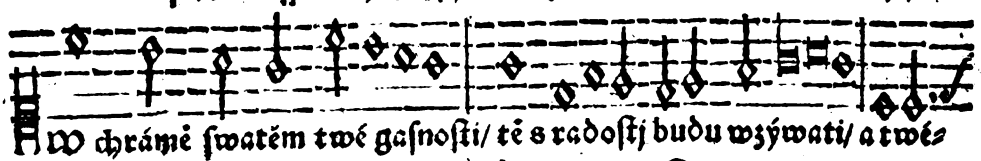

W chrámě ſwatěm twé gaſnoſti / tě s radoſtj budu wzýwati / a twé-

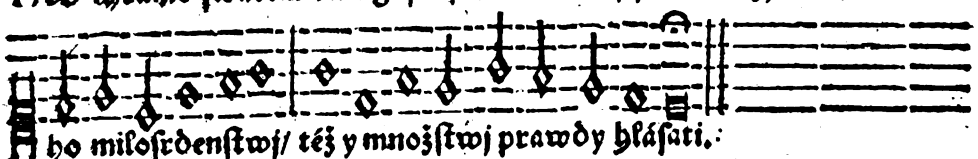

ho miloſrdenſtwj / též y množſtwj prawdy hláſati.

¶ Neb gſy gména ſwého wſſudy / též y prawdy, ſláwy dokázal; :: Y gá tobě mage zřenj / očerſtwenj més duſſi přidal. Budauť tebe též y ginj ctjti ſlawnj w ſwětě ſtawowé / twých řečj prawdu ſlýchagjc / gi ljbugjc, až y králowé. ¶ Budau tebe důſtogného / y dobrého oſlawowati; :/: O twých ſkutků maudré zpráwě / ke cti, ſláwě tobě zpjwati; A že ač gſy wywýſſený / y přeſlawný trůn w nebi mage / patřjſs wſſak y na njzkého / y pyſſného wýborně znage. ¶ Ty mne Pane při žiwotu / w každau pſotu ráčjſs chowati. :/: Z mých nepřátel gich wzteklosti / ſwau mocnoſtj wytrhowati: A kdyžť miloſt twau wěčnau znám / giſtě ſkládám w tobě dauffánj / djlo ſwé že wždy powedeſs / y přiwedeš ſſtiaſtně k ſkonánj.

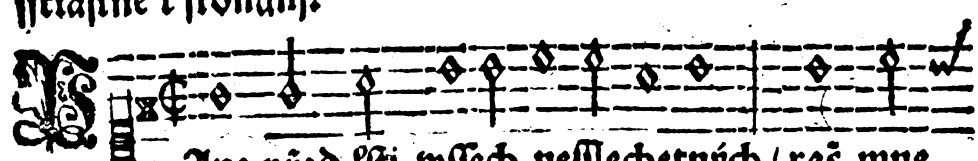

Pane před lſtj wſſech neſſlechetných / rač mne

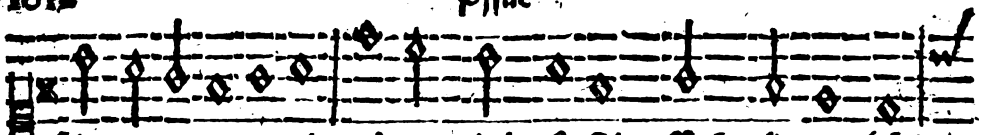

ſám opatrowati/ nad to před zkoſtj wſſech vkrutných/

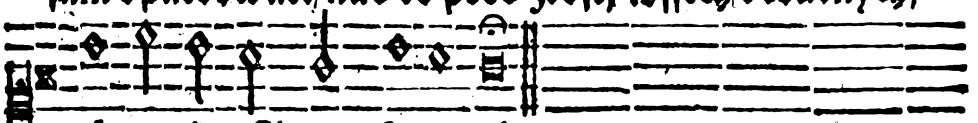

w bezpečnoſti mne chowati.

¶ Genž k zhaubě mé/ diwné chytroſti z gedné ſtrany vkládagj/ z druhé y s zgewnau vkrutnoſtj/ wſtekle na mne dotjragj. ¶ Gedu plnj gako had gſauce/ ſwůg gazyk gjm zaoſtřugj/ newinným gako wřjtenice/ ſſkoditi ſe wždy ſnažugj. ¶ Od takowých ruky zloſtnjků/ mé duſſe Pane oſtřjheg/ kteřjž hledj zkázy mých kroků/ ſám mne od těch zachowáweg. ¶ Nebť ſe pyſſně na to wydali/ ſwé ſýti wſſecky roztáhſſe/ byť ſemnau k ſwé chuti zahrali/ ažby zahynula má duſſe. ¶ Ale gá ſrdce s důwěruoſtj/ řjkám k tobě ſwému Pánu/ ty gſy Bůh můg, ſlyſſs mé žadoſti/ na twauť čekám wždy ochranu. ¶ Ty gſy genž wůli y tu moc máſs/ že můžeſs mne ochrániti/ ty mne w čas walky ſám zaſtjráſs/ by mne nemohli raniti.

Gako: Ey Pán kraluge.

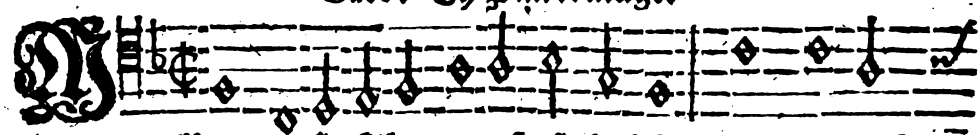

Mymocněgſſjho/ neyſwětěgſſjho/ genž w nebi

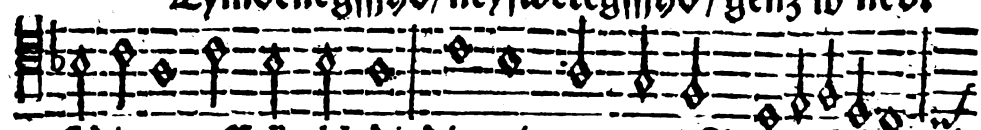

ſedj/ na wſſecko hledj/ diwný w mocnoſti/ a welebnoſti/

wſſi-

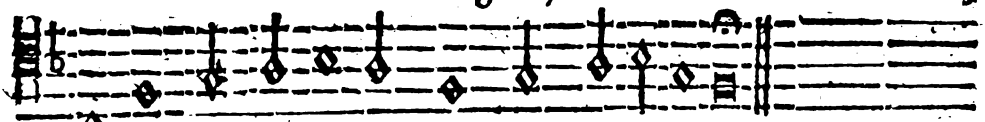

wſſickni wychwalůgte/ čeſt mu prokazůgte.

¶ Widauce geho/ čaſu každého, ſkutky přediwné/ a chwály hodné/ welicý, malj/ wzdáwegte chwály/ geho welebnoſti/ s powinnau wděčnoſtj. ¶ Gak trauby zwukem/ tak libým hlukem/ hudby wſſelikě/ ſkutky weliké/ Boha mocného/ Pána naſſeho/ chwalte s djk činěnjm/ a ſluſſným wctěnjm. ¶ Hlaſem zpjwegte/ na lautny hreyte/ ſkrze piſſtialy/ y ſkrz cymbály/ y ſkrz warhany/ buď Pán nad Pány/ ctěn a chwalen od nás/ nynj y w každý čas.

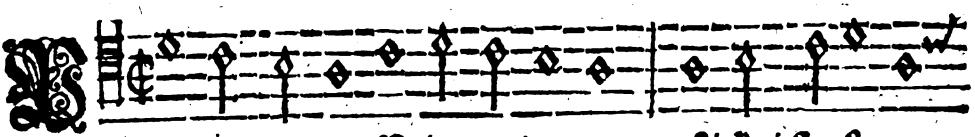

Jſeň nowau Pánu zpjwegte/ wſſickni ſpolu geg

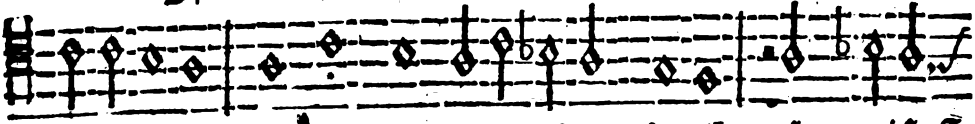

oſlawůgte/ w shromážděnjch lidu wěrného/ ať wznj češt.

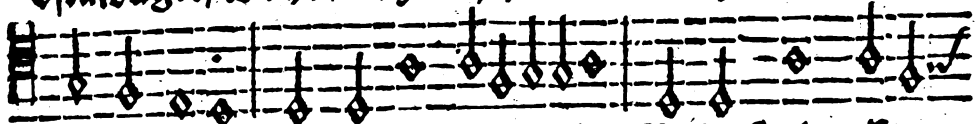

chwála geho; rozweſel ſe Jzraeli/ w Bohu ſwém a Otwo-

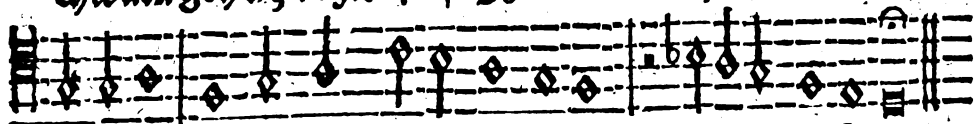

řiteli/ w Králi ſwém těſſte ſe ſlawně/ Gyonſſtj měſſtiané.

¶ y

¶ Y na pisstialku geho gméno/ y na buben, ať gest wždy ctěno/ zwučnau též cytaru přidegte/ tak Pánu prozpěwůgte. Neboť Pán swůg lid miluge/ geg dobrým wssjm ozdobuge/ on zprossťuge ssauženého/ wssech vzkostj geho. ¶ Přigdeť čas w němžto swatj práwě/ rozweselj se w Božj sláwě/ bezpečnj dnem y nocý gsauce/ Boha z toho chwáljce/ budau rty Boha slawiti/ w každý čas geg welebiti/ y meč ostrý w rukau magjc/ geg sobě chutnagjc: ¶ Aby gim pomstu wykonali/ swých wssech nepřátel zlost odgali/ pohanské wssj peychy k strestánj/ bezewssech odkládánj: též y krále gich byť gali/ do krutých řetězů dali/ pauty y gegich sslechtice/ napořád wjžjce. ¶ Y podlé práwa zapsaného/ dáwno Bohem nařjzeného/ byť s nimi mohli nakládati/ přjslussnau mzdu gin dáti/ a tuť sláwa Bohu z toho/ wzegde y wssem swatým geho: tuť bude y chwal zpjwánj/ Bohu bez přestánj.

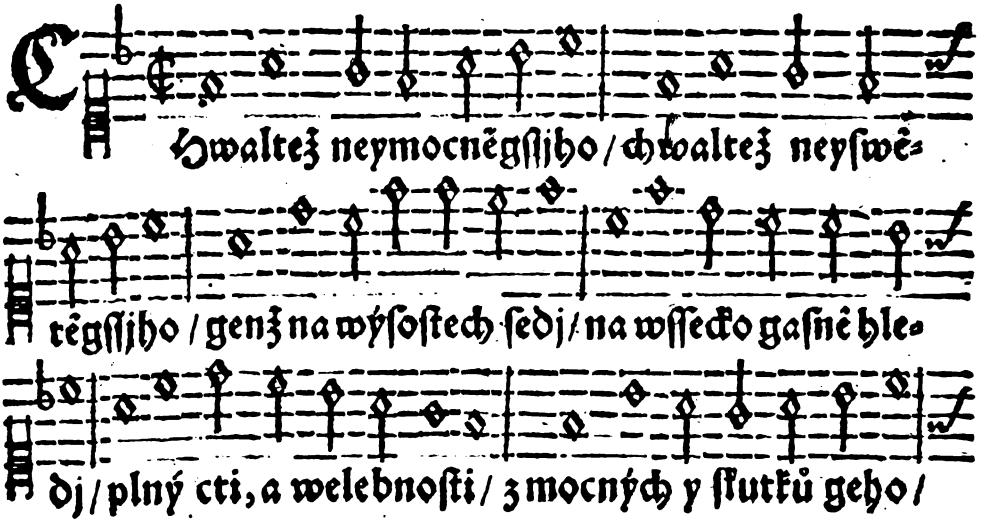
Chwaltež neymocněgssjho/ chwaltež neyswě-
těgssjho/ genž na wýsostech sedj/ na wssecko gasně hle-
dj/ plný cti, a welebnosti/ z mocných y skutků geho/

wi-

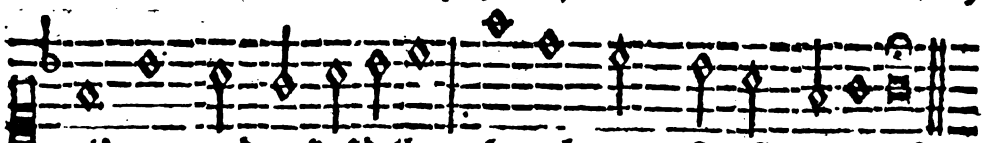

widauc ge dne každého / chwalte geg ſewſſj mocnoſtj.

¶ Chwaltež geg zwukem trauby / též na wſſecky hudby / ať wznj lautna weſele / y harffa každé chwjle / ke cti Pánu neywyšſſjmu; na piſſtialy y bubny / na ſmyčce y warhany / na čeſt prozpěwugte gemu. ¶ Zwučte y na cymbály / Páně zweyſſugjc chwály hlaſytě / ſrdcem y rty zpjwegte / ať geſt Bůh náſs hodně chwálen: wſſe což má ducha koli / ať Pána w každau chwjli / chwálj, y na wěky Amen.

Pjſně Pohřebnj.

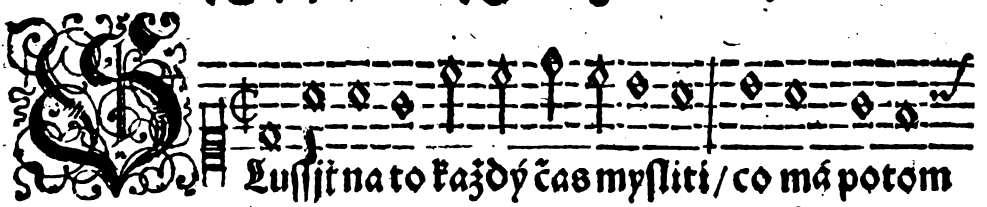

Luſſjt na to každý čas myſliti / co má potom

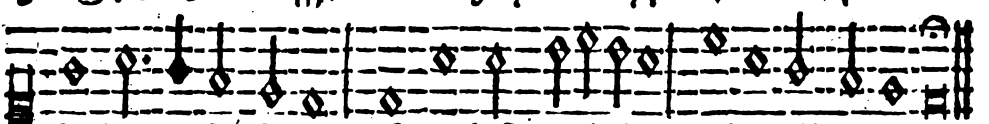

budaucýho býti / neb ſwětſké vtěſſenj / vſtawičné nenj.

¶ Gakož můžem, marnoſt ſwěta znáti / na předeſſlých ſobě přjklad bráti / kterak gich marnoſti / minuły w rychloſti. ¶ Lepſſj geſt giſtě dobré ſwědomj / nežli rozkoſs, ſwětſké vtěſſenj; kdož ho můž dogjti / můž wždy weſel býti. ¶

Včiň

Včiň každý wssak z Božj milostj / proměň swůg zlý žiwot w sslechetnosti / nebo zde kratochwjle / magj kratké cýle. ¶ Aniž můž lepssj proměna býti / pokudž kdo můž na swětě čas mjti. Včiň sprawedliwě / Bohu, lidem, sobě. ¶ Nemesskeg wždy, ani neprodléweg / že gest ráno, na to nespoléheg / někdy na vswjtě / smrt těžká ssaužj tě. ¶ Vgjtiť gest nelze tomu cýli / bychom pak zde sto let žiwi byli; musýme zemřjti / porussenj wzýti: ¶ Swět pomine y žádosti geho / pospěss každý wen wygjti z něho / hledeg bytu swého / w nebesých / wěčného.

Gako: Wssickni lidé kteřjž spjte.

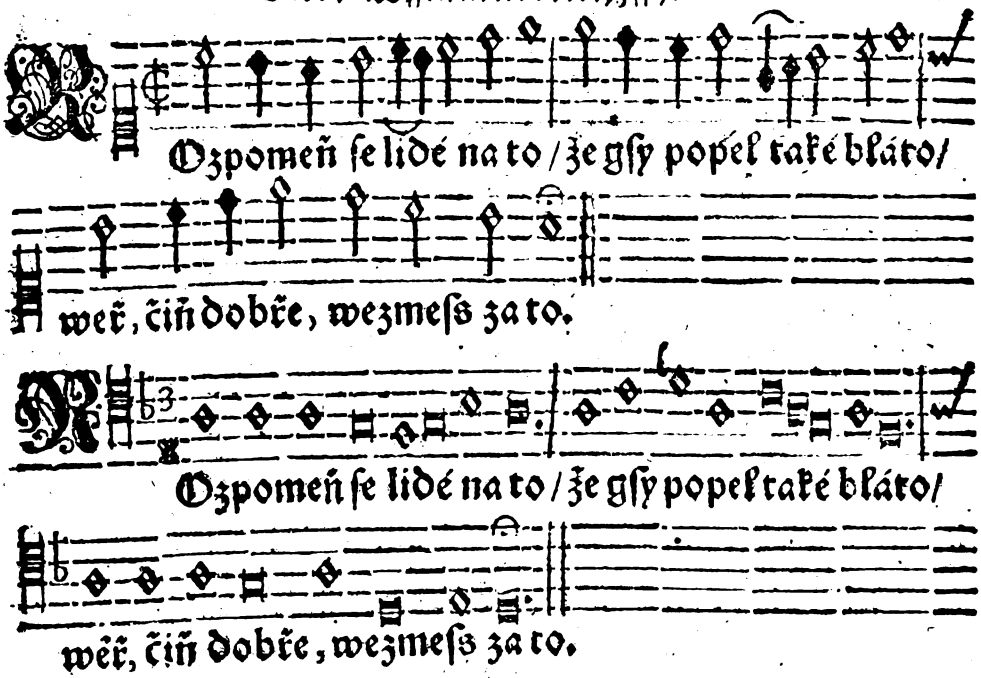
Rozpomeň se lidé na to / že gsy popel také bláto /
weř, čiň dobře, wezmess za to.
Rozpomeň se lidé na to / že gsy popel také bláto /
wěř, čiň dobře, wezmess za to.

¶ Cžiniž to zde, dokud čas máss / bědať bude, když geg zmesskáss / w wěčném ohni hořeti máss. ¶ Pohleď pilně

na

na swau krásu/ y také na swau okrasu/ w tomto nebezpečném času. ¶ Nic zde swého wlastně nemáss/ a pročež pak w swětě peycháss/ swými hřjchy Boha hněwáss? ¶ Swětská rozkoss tě oklama/ leč přigmess včenj zdrawá/ v wjře w Gežjsse Pána. ¶ Lakomstwj se wždy wystřjheg/ a k bližnjmu lásku mjweg/ w pokoře wždycky přebýweg. ¶ Smrt se k tobě přibljžuge/ kteráž hřjssné zarmucuge/ saudem Božjm přestrassuge. ¶ A protož wssickni Křestiané/ ó rychle z hřjchů powstaňme/ na pokánj se oddegme. ¶ Dřjwe nežli Božj rána/ bude se swrchku sesłána/ prosmež nebeského Pána. ¶ Ať dá z hřjchů powstáwati/ prwé než nás smrt zachwáti/ Amen, Kryste rač to dáti.

Gako: Otče náss milý Pane. na listu/ 536.

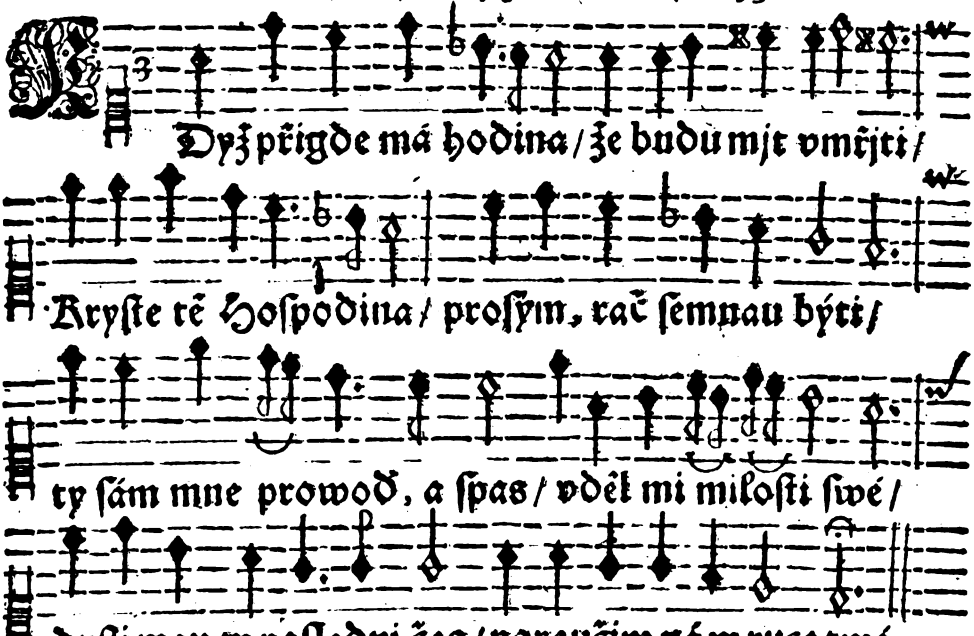
Dyž přigde má hodina/ že budu mjt vmřjti/
Kryste tě Hospodina/ prosým, rač semnau býti/
ty sám mne prowoď, a spas/ vděl mi milosti swé/
dussi mau w poslednj čas/ poraučjm gá w ruce twé.

¶ Hřjchowé ſe obořj/a budau mne kauſati: nebť gich co pjſku w moři/a wſſak nechcy zauffati. R°/ Smrt Pane Geżjſſi twau/a twé předrahé rány/ přiwedeť na paměť mau/tyť budau mé obrany. ¶ Aud gſem w tělo twé wtělen/tomu ſe těſſjm z ſrdce: Nebudu wjm oddělen/od tebe w ſmrti půtce. R°/ Vmruliť, vmru w tobě/a wżdy budu bezpečný/nebs ty mne kaupiľ ſobě/zeyſkaľs mi żiwot wěčný. ¶ Ponẽwadż ſy z mrtwých wſtaľ/nezuſtanuť gá we hrobě: K Bohu Otcy ſe doſtaľ/doſtanuť gá ſe k tobě. R°/ Kdeż gſy ty, tuť gá přigdu/při tobě budu wěčně/a protoż odſud wygdu/weſele a bezpečně/Amen.

Gako: Otče Boże ſmilůg ſe/na liſtu/277.

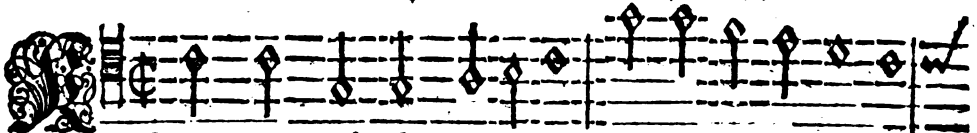

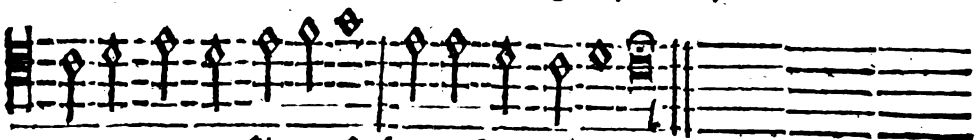

¶ Ten máhned w wjře prawé/we gménu Geżjſſe/činiti zde pokánj/neb on tak včjwſſe. ¶ Dokudżby čas neminuľ kteryż ſe newrátj/genż Bůh z miłoſti dáwá/běda kdoż geg ſtratj. ¶ Člowěku nedbalému/geſt zeytra gako dnes/nechce w čas pracowati/ačť zná, że w ſmrti geſt. ¶ Dobrau myſl ſobě dáwá/wżdy dále odkládá/za tělesnau rozkoſſi/nedbá na ſwau duſſi. ¶ Nedá mu tělo hřjſſné, k pokánj

kánj prawému / w dobrém nepracowité / s njmž těžko kaž-
dému. ¶ Člowěk ten nekagicý / co bude činiti / po naſy-
cenj hřjchůw / ſmrti ſe lekati. ¶ Když vzřj nemocného /
tuť mu ſe neljbj / pakli ſpatřj mrtwého / giž běžj kam widj.
¶ Strachem gſa naplněný / y bude ſtonati, řka, giž mne
wſſecko bolj / až nemohu ſpáti. ¶ Neb hrozné řeči Božj /
heybagj mnau wſſudy / žeť žádného neſpaſý / bez ſwatého
pokánj. ℣ Kteréhož gſem moh dogjt / když mi Bůh zdra-
wj přál / ten ſem čas marně w hřjſſjch / do nemocy zmrhal.
¶ Gegduli gá tak z ſwěta / ſtrach geſt zatracenj, pokánj ſem
nečinil / toť geſt zlé znamenj. ¶ K tomu mne nedbanli-
woſt / s newěrau přiwedla / w mé nemocy těžký ſtrach / na
mne geſt wwedla. ¶ O Boże wſſemohaucý / pomoz mně
ſmutnému / abych geſſtě zdráw pobyl / k pokánj ſwatému.
¶ Ahych času miloſti / wjc nikdá nemařil / a ty mne z milo-
ſti ſwé / pokánjm obdařil. ℣ Potěſſené hodiny / degž mi
dočekati / a w twé prawé naděgi / odſud ſe tak bráti. ¶ Ať-
bych ſtrachůw pozbuda / wſſech nebezpečnoſtj / s tebau mi-
lým Bohem ſwým / byl w wěčné radoſti / Amen.

Gako: Amen ſtaniž ſe tak.

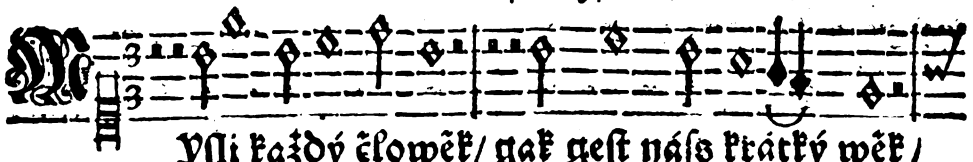

¶ Cžasto když dauffáme/ že mnohé přečkáme/ smrt nás vmrtwuge/ do země wprawuge. ¶ Vloženj Božj/ koná bez přjtržj/ tak nad zwýssenými/ gak nad snjženými. ¶ Nedbá na zpanilost/ na sýlu a čerstwost/ zhrzý důstognostj/ y vrozenostj. ¶ Rowně ke wssem měřj/ k Cýsaři/ k Papeži, vmrtwuge Pány/ tak gako poddaný. ¶ K práwům gegim slussj/ poddat se gj musý/ každý w swětě člowěk/ nechť gest kdokoliwěk. ¶ Nenagdeť nižádný/ proti nj obrany: wssecko což se rodj/ smrt z swěta zprowodj. ¶ O vkrutná smrti nelitugess dětj/ ani přátel gegich/ těžce zarmaucených. ¶ Wssecky rozděluges/ přátelstwj zbawuges/ y milé manžely/ twá vkrutnost dělj. ¶ Mládenečky milé/ krásné, vsslechtilé/ w kwětu gich mladosti/ mořjss bez ljtosti. ¶ Z těla wsselikého/ gakkoli krásného/ hnůg a čerwy děláss/ na žádného nedbáss. ¶ Znagjc to Křestiané/ podlé raddy Páně/ těla nemilůgme/ o dussi pečůgme. ¶ Ta k zde buďme žiwi/ bychom hodni byli/ žiwota wěčného/ Krystem sljbeného/ Amen.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

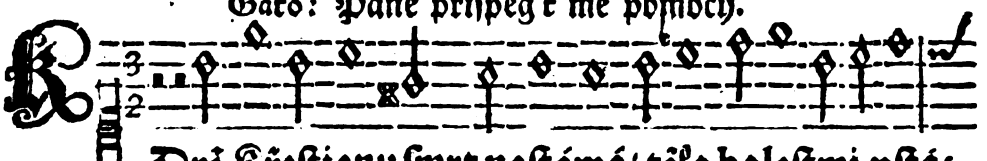

Dyž Křestianu smrt nastáwá/ tělo bolestmi vstá-

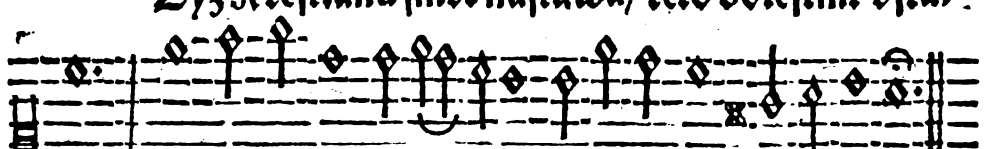

wá/ auzkost srdce obkličuge/ a konec se přibljžuge.

¶ Leže na smrtedlném ložj/ ať se srowná s wůlj Božj/ řka:

řka: Co chce Bůh, toť chcy mjti/ nechcyť mu na odpor býti. ¶ Chcessli, ó můg milý Bože! ať newstanu z toho lože/ čiň semnau, co se ti ljbj/ má wůle se neprotiwj. ¶ Ač snássjm těžké bolesti/ chcy wssak ge wsse mile snesti/ ať za mnohé neprawosti/ něgak včinjm zadosti. ¶ Odpausstjm wssem swým winnjkům/ nepřátelům, protiwnjkům/ aby též Bůh z swé milosti/ odpustil mé neprawosti. ¶ Chcy se z hřjchů zpowjdati/ tělo Božj přigjmati/ skrz poslednj pomazánj/ přihotowjm se k skonánj. ¶ Wěřjm wsse, což wěřj Cýrkew/ dauffám, že pro Krystowau krew/ dogdu hřjchů odpusstěnj/ potom wěčného spasenj. ¶ Srdečně hřjchů litugi/ neb tě nadewsse milugi/ Bože wssj cti/ lásky hodný/ ó buď ke mně milosrdný!

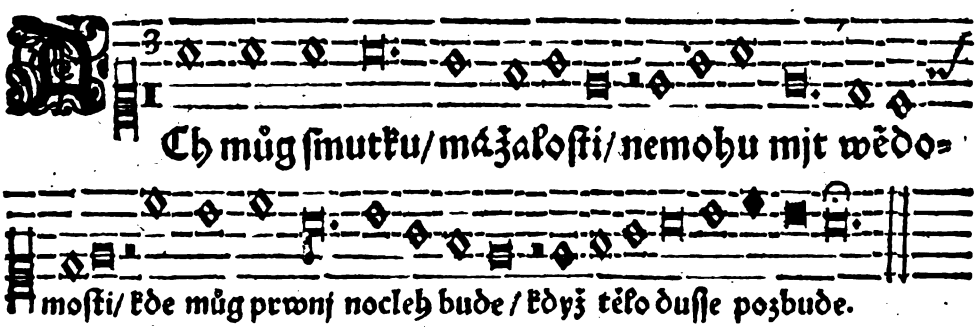
Ch můg smutku/ má žalosti/ nemohu mjt wědomosti/ kde můg prwnj nocleh bude/ když tělo dusse pozbude.

¶ W rozkossech z mladosti gsem byl/ dusse sobě nic newážil/ giž stůni, mage vmřjti/ dusse newjm, kde má gjti. ¶ Co sem měl statku we dwoře/ w truhlách, w skregssech, y w komoře/ to wsse musým opustiti/ nikdá se nenawrátiti. ¶ Djtky s matkau nařjkagj/ Bratřj na očisto lkagj/ k nápadu se přibljžugj/ o dussi mau nepečugj. ¶ Ach, ach! procýtiž dusse má/ probudiž se rychle ze sna/ nenagdess wěrného

tobě/

tobě/ včiniž dnes dobře sobě. ¶ Podwodný swět mne sklamáwal/ dlauhý mi žiwot pokládal/ wčera nemohl sem myssliti/ abych giž dnes měl wmřjti. ¶ Sýka má/ nadělánj mé, den po dni pracně nabyté/ kam se gen poděge: w hrobě/ plátna kausek mám na sobě. ¶ Penjze sem shromážděwal/ tělo swé w rozkossi chowal/ po wssecky dni wěku swého/ nectil sem dne swátečnjho. ¶ Almužny sem nerád dáwal/ Bohu neobětowáwal/ prwnjch y druhých obětj/ nemjwal sem na paměti. ¶ Tak gsem býwal welmi hlaupý/ giným sstědrý/ sobě skaupý/ sliby Bohu včinénj/ odemně negsau splněni. ¶ Leže tělo, welmi chladne/ dusse smutná strachem wadne/ Pán Bůh z počtu wpomjná: dábel hřjchy připomjná. ¶ Smrt swým sjpem k srdcy měřj/ dussi se nechce ze dweřj/ widj peklo otewřené/ nebe pak zhůru zawřené. ¶ Musým giž dnes předce gjti/ nelze se před Bohem kryti/ lépe na swětě nebýti/ nežli wěčně peklo mjti. ¶ O dussičko drahý kwěte nic draždssjho na tom swětě: w tom sy dáblu se prodala/ žes hřjchy hrozné páchala. ¶ Spomeň cos na křtu sljbila/ žes newážně přerussila/ odřeklas se dábla zlého/ peychy, lakomstwj skodného. ¶ Pospěš giž rychle k zpowědi/ Kněze posljss dobré rady: čiň pokánj, přigmi Swátost/ s pláčem hled složit neprawost. ¶ Rolj s domem, djtkám oddeg/ nadělánj chudým rozdeg/ z statku přátel nabýwage/ wprawjss dussi swau do Ráge. ¶ Shromážď dělnjky/ dlužnjky/ odpusť, zaplať dluh wsselikých/ netrať dusse/ ani dětj/ nechcessli w pekle hořeti. ¶ Nynj tam dusse má zhljdá/ kde se množstwj duchůw widá/ leká se, zle spomjnagj/ hřjchy, lečky zakládagj. ¶ Wrtj se, pomo-

pomocy hledá / hrdla za nj žádný neda / nadĕge w přátelich nenj / gen w Bohu: Tenť se nemĕnj. ¶ Kryſte pro twé vmučenj / zažeň dábla, pokuſſenj / deg mi ſwaté požehnánj / a tĕla lehké ſkonánj. ¶ Gá gſem twůg ſyn / ač pak hřjſſný / tys můg Otec miloſrdný / litugi, že ſem kdy hněwal / tebe, zlému newyheybal. ¶ Kozžeteż nu ſwjcy ſmĕle / mogi přemilj přátelé / dnſſe gde s potem krwawým / mně dnes / zeytra wám, to prawjm.

Gako: Ach můg ſmutku má žakoſti.

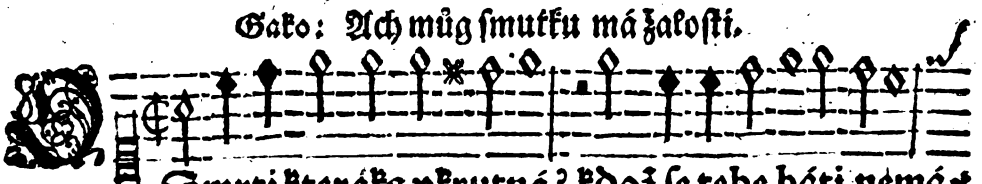

Smrti kteráks vkrutná? kdoż ſe tebe báti nemá:

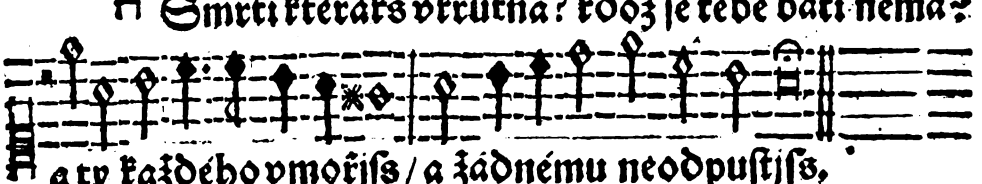

a ty każdého vmořjſs / a žádnému neodpuſtjſs.

¶ Adam otec, Ewa máti / kázal gim Bůh w rági ſtáti / přikázanj oſtřjhati / chtjli wĕčně žiwi býti, ¶ A kdyż ſau to přeſtaupili / dábku k wůli včinili / hned ſau Boha rozhněwali / a na ſebe ſmrt vwedli. ¶ Protoż ſau z Ráge wyhnáni / a mnohým bjdám poddáni / aby zde w pſotĕ bydleli / y také ſmrtj zemřeli. ¶ Ač dewĕt ſet a třidcet let / Adam na ſwĕtĕ žiw byl geſt / wſſak proto vmřjti muſyl / dlauho w temnoſtech být muſyl. ¶ Abraham byl geſt Bohu mil / žadný člowĕk tak nebyl mil / kterýž toho času žiw byl / wſſak y ten vmřjti muſyl. ¶ Mogžiſſe také milował / mnohé diwy ſkrz nĕg dĕlal / Zpráwcym ho lidu poſta-

stawil/z nebe s njm též mile mluwil. ¶ Přikazanj swá mu wydal/aby gimi lid zprawowal/ač geg sobě tak wywolil/ wssak naň také smrt dopustil. ¶ Samson gest byl welmi sylný/žádný gemu nebyl rowný a wssak se smrti nezprostil také gest vmřjti musyl. ¶ Dawid Kral byl sylné ruky/ a k tomu Prorok weliký/budaucý gest wěcy prawil/také se smrti nezbawil. ¶ Král Ssalomaun/welmi maudrý y také přjliš bohatý/když vkrutnost smrti poznal/ wssecken swět marnostj nazwal. ¶ Také mnozý Prorokowé/gsauc Božj milý poslowé/y oni smrtj zemřeli/a w temnostech dlauho byli. ¶ Ano y Křtitel Swatý Jan/ gessto byl Angelem nazwán / y od Krysta wychwalowán/ wssak byl také smrti poddán. ¶ A wssak co gest se diwiti / že gsau ti měli zemřjti/ kteřjž byli welcý Swatj/ wssak gsau z swěta smrtj wzati: ¶ Poněwadž Pán wssemohaucý/ Gežjss Krýstus přežádaucý / ráčil se na swět snjžiti / a těžkau smrt podstaupiti. ¶ Geho smrt neyvkrutněgssj/gestiť wssem neypotřebněgssj/neb gest moc ďáblu odgala / a nám wěčné zdrawj dala.

Druhý djl gako: Ach můg smutku má žalosti.

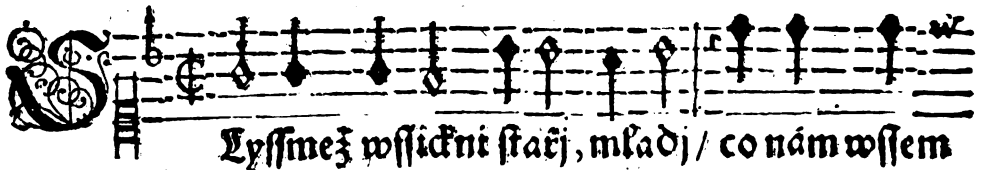

Slyssmež wssickni stařj, mladj / co nám wssem

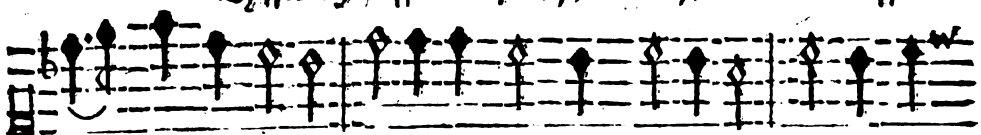

Duch swatý radj/ abychom na smrt pomněli/ a w mrzkokosti

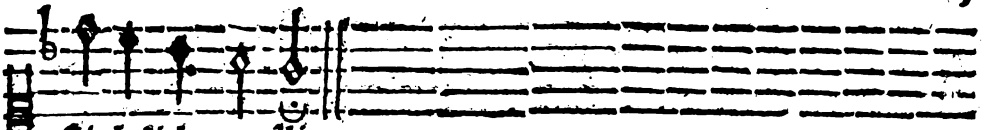

ſti hřjchy mělj.

¶ Smrt hřjſſnjků geſt neyhorſſj/ gakož Sſalomaun tak ſwědčj/ že gakžkoli brzo zemrau/ tak hned zatracenj budau. ℙ Y proč na to nic nedbáme/ dokudž gesſtě čas zde máme/ žé ſe ſmrti nelekáme/ a pokánj nečinjme? ℙ Ale kdož gſau ſprawedliwj/ tiť ſe gj báti nemagj/ nebť o nich Duch ſwatý prawj/ že zemrauc odpočjwagj. ℙ Kryſte pro twé vmučenj/ zažeň dáble při ſkončenj/ a dey nám dobré ſkonánj/ ſebau w nebi přebýwánj.

Gako: Ach můg ſmutku má žakoſti.

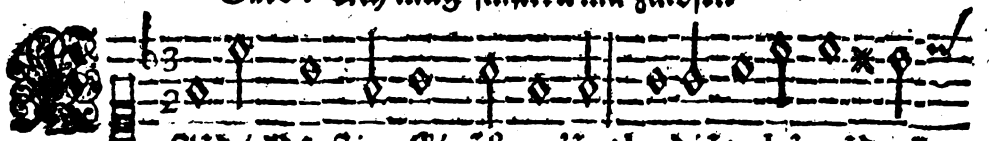

Aždý Křeſtianſký člowěče/ budiž tobě wždycky

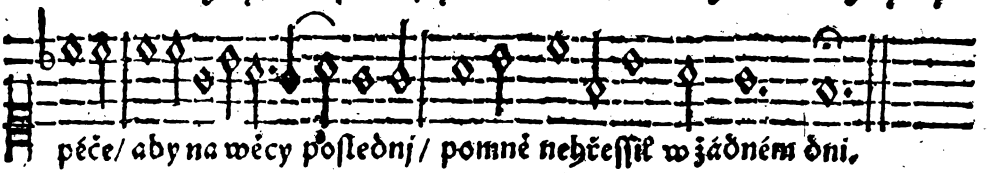

péče/ aby na wěcy poſledňj/ pomně nehřeſſił w žádném dni.

¶ Giſtá wěc že vmřjti máſs/ ale kdy, kde, a gak neznáſs/ wěž žeť tě ſmrt čeka wſſudy/ nevtečeſs gj nikudy. ¶ Protož máſs gi též čekati/ znage že ſe muſýſs brátj/ chtěg neb nechtěg/ když čas přigde/ duſſe twá wen z těla wygde. ¶ A tak ſe wždycky k ſmrti ſtrog/ weď twá duſſe s twým tělem bog/ aby duſſe přemáhala/ tělu w zlém neſwolowala.

Druhý djl gako: Ach můg ſmutku má žakoſti.

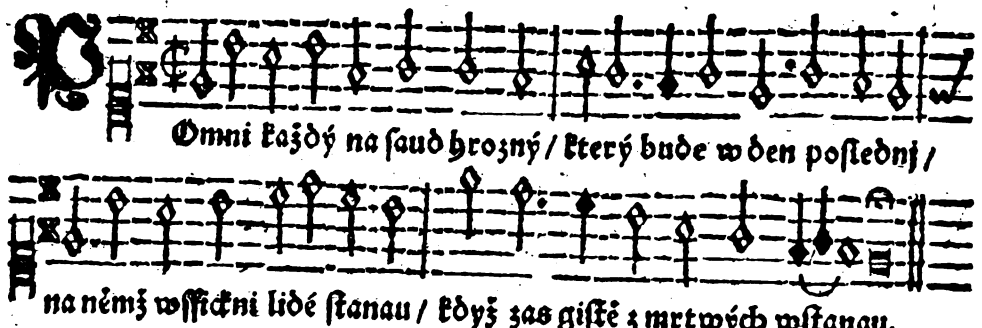
Omni každý na saud hrozný / který bude w den poslednj /
na němž wssickni lidé stanau / když zas gistě z mrtwých wstanau.

¶ Před Saudcým hned každý počet/wydat musý co za swých let/ činil dobrého neb zlého/ tuť bude odplata wsseho. ¶ Hřjssnjcy w pekle mučeni/ budau vkrutně trápeni/ žalostiwě zuby sskřipjc/ wěčně mrauce, hrozně křičjc. ¶ O vlekni se každý z nás! pros Boha dokudž máss zde čas/ by do muk pekla nepřissel/ z nichžby na wěky newyssel. ¶ Raděgi každý s pilnostj/ hledeg zdráw Božj milostj/ s Bohem přebýwati žádeg/ ďáblu se swoditi nedeg. ¶ Koneg skutky pobožnosti/ tak dogdess Božj milosti/ když dusse twá z těla wygde/ hned w rozkossné mjsto přjgde. ¶ A radosti newymluwné/ požiwe do saudného dne/ pak bude w těle přeslawném/ welmi gasném a překrásném. ¶ S Pánem Bohem swůg byt mjti/ na geho twář wždy patřiti/ geg ctjti s Synem y s Duchem/ swatým, degž Bůh nám to! Amen.

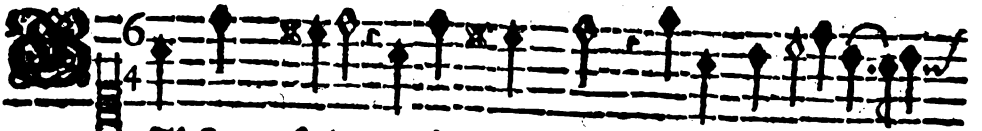
Jž smrt tluče/ wolá: strog se/ máš se pryč stěhowa-

ti/

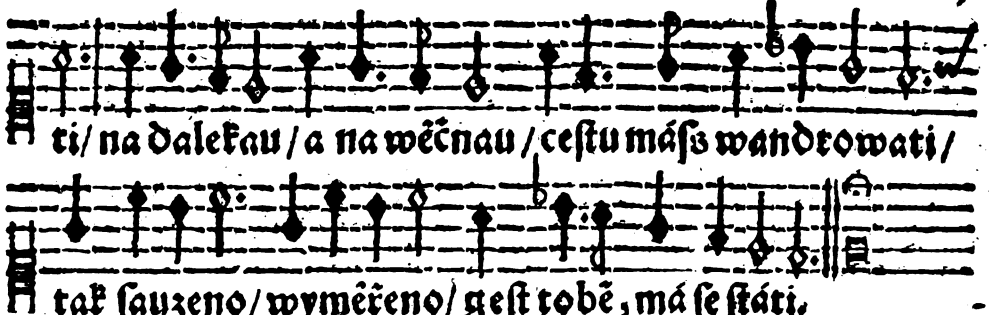

¶ Když tau notau/ tak žaloſtnau/ ſmrt začjná zpjwati: bez prodlenj/ w okamženj/ muſým ſe ſtěhowati/ ani nedá/ (auwel běda) k tomu ſe přichyſtati. ¶ Oči milé/ od té chwjle/ ztratjte ſlunce gaſné/ mně ſwjtiti/ nic ſpatřiti/ byť ſte pak chtěli krásně/ nebudete/ nemůžete/ wſſecko wám ſwětko zhaſne. ¶ Y ty wlaſy/ genž mi kráſy/ nemálo přidáwali/ přeſmrdutým/ a mrzutým/ ſmrt hnizem brzo zkalj, zhyne zcela/ ſličnoſt těla/ giž ſme zle milowali.

Druhý dſk tauž notau/ neb gak notowáno.

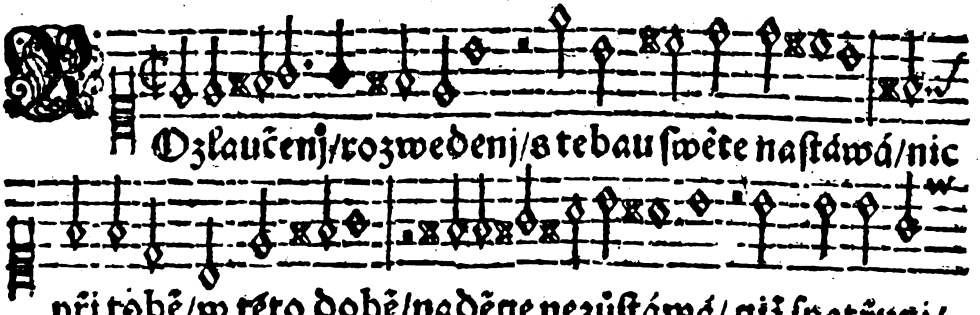

¶ Giž geſt wſſeho/ſſtěſtj mého/ konec na tomto ſwě
mně minulo/ zahynulo/ co lidé mikugete/ wám též mine
zahyne/ ze mně přjklad wezmēte. ¶ Giž bázliwě/ ſtá
liwě/ gdu na ceſtu wěčnoſti; neboť newjm/ač brzo zm
gſemli w Božj mikoſti; protož hrozných ſáudů Bo
ſtrachugi ſe/ přiſſnoſti. ℙ Sám wycházým/ preč odcha
kdo kdy na mne zpomene: gak pominu/ a zahynu/
na mne zapomene. Gen od tebe/ Bože z nebe/ ať mne
hněw neżene.

W Poſtě gako: Stála Matka litugicý.

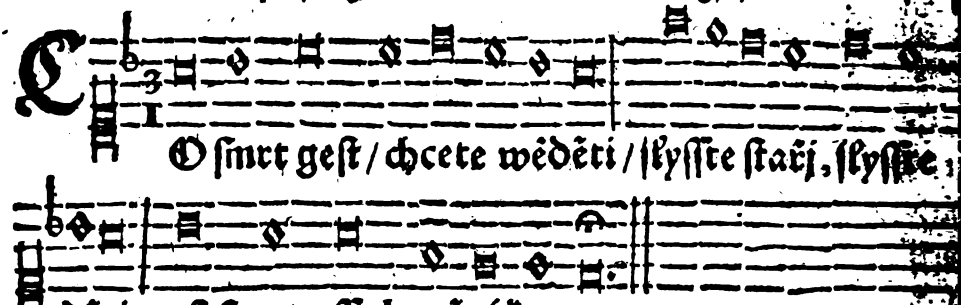

¶ Mrhá ſtřjbro/ tratj zlato/ ze wſſech zbożj činj bl
geſt wſſech pokladů konec. ¶ Ruſſi rozkoſs weſeloſti
přjčina bywá żalosti/ geſt weſeloſti konec. ¶ Towary
ſtwo přetrhuge/ y manżelſtwo wyzdwihuge/ geſt w
krewnoſti konec. ℙ Mage Cýſařſká nadánj: nedbá na Da
ſká wydánj/ geſt wſſj mocnoſti konec. ¶ Láme obrowa
ſtatečnoſt/ prawj, że w nj nenj wěčnoſt/ geſt zdrawj, ſ
konec. ¶ Po němż bez konce naſtáwá/ wěk genż na wě
zůſtáwá/ geſt ſmrt wěčnoſti zwonec. ℙ Gak ſe neypr
njm zazwonj/ hned nám prach popeł zawonj/ naſtáw
wě

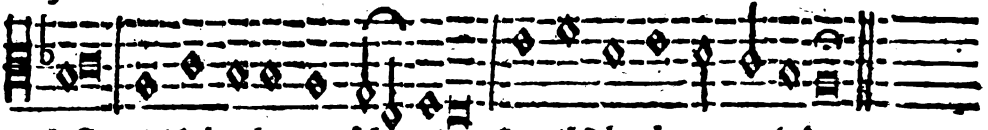

koſti/ přjklad toho na těch máme/ kteréž k hrobu prowázýme.

¶ An zbaweni čitedlnoſti/ wſſj kráſy, vſſlechtiloſti/ ſa-
mým tělem nám přjtomnj/ a lidem málo podobnj: ℟ La-
hodné na ſwětě wěcy/ nicť gim nemohau pomocy/ přeſta-
loť gich vžjwánj/ přiſſeť čas odpočjwánj. ¶ Sláwa y ſwě-
ta bohatſtwj/ čeſt, maudroſt/ y důſtogenſtwj/ tať při ſmrti
konce dogdau/ lidé od nich w zemi půgdau. ¶ O mocy
Božj přediwná/ genžs nehotowým protiwná/ neb ſe na
nic neohlédáſs/ když ty gen ſwůg čas vhljdáſs.

Druhý dſť tauž notau/ neb gak notowáno.

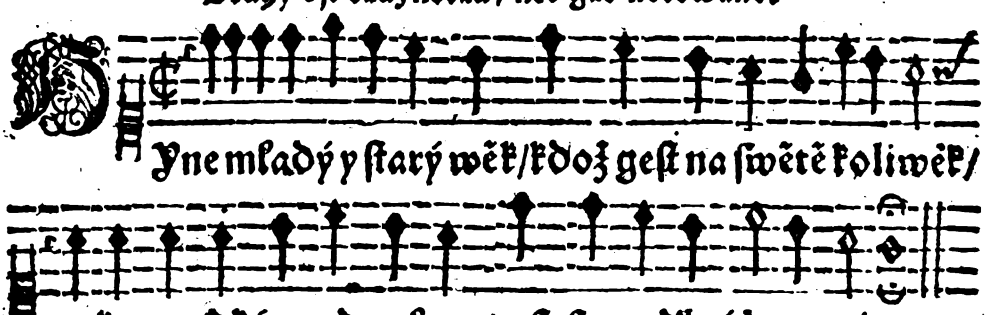

Yne mladý y ſtarý wěk/ kdož geſt na ſwětě koliwěk/
gako prudká woda plyne/ gſa ſmrtedlný brzo mine.

¶ Ano kwjtj z gara kráſné/ aneb ſlunce we dne gaſné/
mračnem bývá zaſtjněno/ kwjtj s tráwau poſečeno. ℟ La-
pen když ptáť w leſe býwá/ zpěw, pěkноſť, mu weproſpjwá/
muſýť gat gſa wězněm býti/ aneb náſylně vmřjti. ¶ Býwáť
též wſſecko daremné/ což zde libé a pohodlné/ neſtaupjť
w hrob s lidmi ſláwa/ ginýť tu způſob naſtáwá. ℟ Nelzeť
nám toho vgjti/ ni před ſmrtj kde ſe ſkrýti/ máť k nám ke

wſſem

wſſem předce práwo / gakž geſt gj w rági wydáno: ¶ A protož hotowu býti / by moh s potěſſenjm gjti / geſt potřebj z nás každěmu / neodpuſtjt nižádnému. ¶ Joba k přjkładu ſwatého / wezmi kažďý ſrdce ctného / řcyž, Pán dał, Pán může wzýti / žiwot náſs kdy chce odgjti. ¶ Wſſeckoť geſt to w mocy geho / oň zná čłowěka každěho / počet dnůw, čas, dokonánj / kratičkého putowánj. ¶ Proſmež my geho miłoſti / gſauce w bjdné ſmrtedlnoſti / ať nás z nj wyſwobozuge / žiwotem ſłáwy daruge.

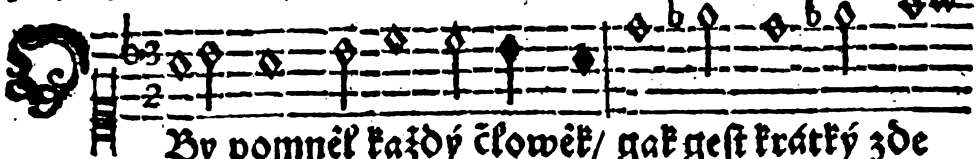

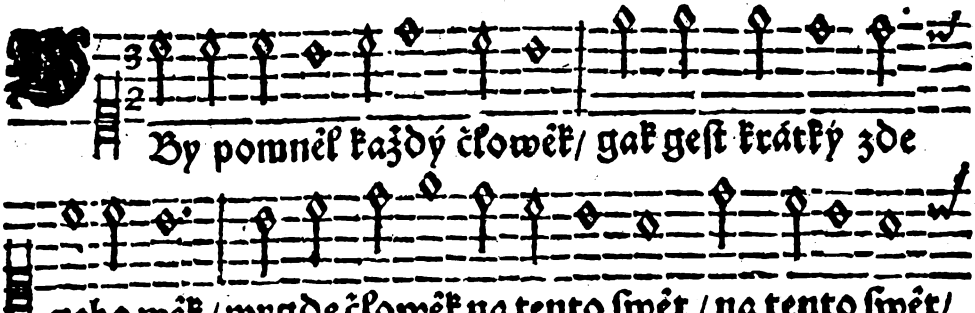

gako

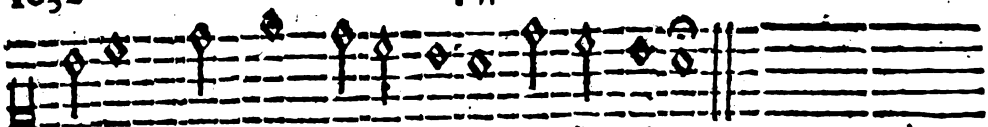

gako kwêt/ genž opêt mine/ opêt mine.

¶ Mage náſs wěk tak krátké dny/ medle komu geſt podobný: bublince genž hned ſe ſtratj/ hned ſe ſtratj/ a wjce ſe nenawrátj/ nenawrátj. ¶ Giſtě náſs žiwot pod ſluncem geſt gako pára nad hrncem/ kterážto ſe wzhůru wznáſſj/ wzhůru wznáſſj/ a potrwá krátké časy/ krátké časy. ¶ W ſſickni gſme pomigegjcý/ gak poſel rychle běžjcý/ nemiežet zde dlauho státi/ dlauho státi/ ſýla, zdrawj, ſmrt to ſkrátj/ ſmrt to ſkrátj. ¶ Kdo geſt dnes zdráw a wdatný/ zeytra ſtůně/ ležj ſmutný/ má boleſti přewkrutné/ a wſſecko mu geſt nechutné/ geſt nechutné. ¶ Protož wěčného žiwota/ w kterémž nenj bjda/ pſota, hledegme ſkrz prawé ctnoſti/ warugjc ſe neprawoſti/ neprawoſti.

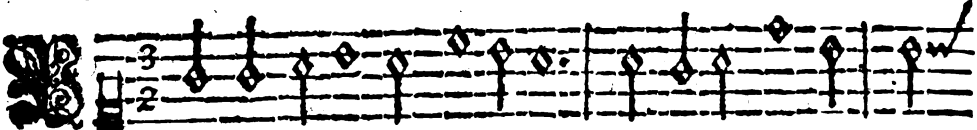

Robuď ſe ze ſna člowěče/ pamatůg na to/ žes

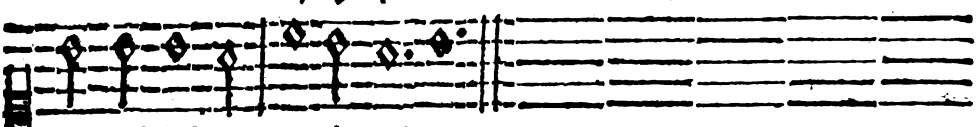

popeł, bláto/ a nic wjce.

¶ Prach gſý/ a w prach ſe obrátiſſs/ když ſmrt přiſkočj/ tebau zatočj/ gjti muſýſs. ¶ Smrt otwjrá každé dweře/ tak bohatého/ gako chudého/ odſud beře. ¶ Berla králůw/ moc rytjřſká/ wdatnoſt reků/ ſýla wogáků/ nic nezeyſká,

ſká. ¶ Na kráſu mladých nedbá nic/ gich zpaniloſti/ wěku, čerſtwoſti/ newſſjmá nic. ¶ Abſolon muſyl vmřjti/ ozdobu wlaſů/ žiwot, y kráſu/ opuſtiti. ¶ Fraucymor též nawſſtěwuge/ nedbá na kráſu, točených wlaſů/ neſſanuge. ¶ Heleny giž nenagdeſs wjc/ pro njžto Řeků, zhynulo reků/ mnoho tiſýc. ¶ Newyplatj tě twé Zbožj/ muſýſs vmřjti/ gednau přigjti/ w ruce Božj. ¶ Smrt nic nedbá na twé zlato/ wſſecko twé gměnj/ drahé kamenj/ má za bláto. ¶ Byťs byl wzáctný v wſſech lidj/ coť to ſpomůže? gak ſe tě zmůže/ tebe ſklidj. ¶ Přjmluwa v nj neplatj/ nedba na přjzeň, ani nepřjzeň/ ſlepě chmatj. ¶ Zdali máſs chuť neb chwjli/ neptá ſe na to/ zazpjwáť takto: Poď můg milý. ¶ Neb rowně gako pták polnj/ do ſýti padá/ a gako chytá, rybář ryby/ ¶ Tak také y tě člowěče/ ſmrt do ſwé ſýti, brzo pochytj/ pryč odwleče. ¶ Obáweg ſe ſmrti ſtále/ ať nepřichwátj; tě nezachwátj/ nenadále. ¶ W Bohu žiw buď/ w něm vmjrey/ a tak ſpaſenj/ y oſlawenj, očekaweg.

Gako: Rozžehnegme ſe s tjm tělem.

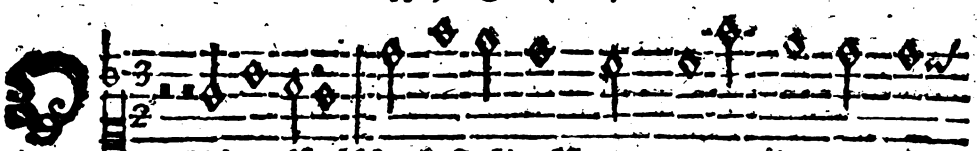

Cžlowěče! kdožskoliwěk/ na mne teď mrtwého

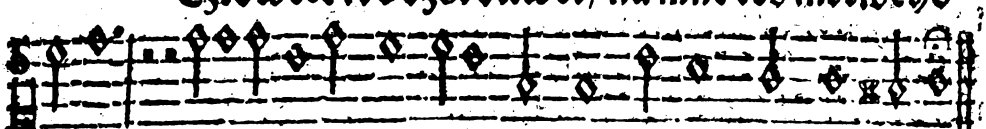

pohleď/ gak gſy ty nynj w tu dobu/ tak ſem gá byl w témž způſobu.

¶ Mladý, pěkný, ſylný doſti/ nynj gſem prach, popel, koſti/ o tělo mé giž ſe derau/ žáby, čerwy, a ge žerau. ¶ Erb,

čeſt, ſláwu. wrozenoſt / zbožj, gmĕnj, y nádhernoſt / penize, kratochwjl, ſtatek / ſmrt přiwedla wſſe na zmatek. ¶ Kdo geſt, genž mne poznat může / byli ſem rytjř neb knjže / byli ſem Pán, či ſluzebnjk / měſſtian, ſedlák, neb nádennjk. ¶ Po ſmrti zároweň platj / gak chudj, tak y bohatj; Pána, knjžete, neb žáka / nerozeznáſs od ſedláka. ¶ Dnes gſy zdráw, podle wůle twé / zegtra budeſs tĕlo mrtwé / dnes ſe tobĕ twá čeſt množj / zegtra tĕ do hrobu wložj. ¶ Protož kažďý na ſwau mladoſt / čerſtwoſt, ſýlu, kráſu, radoſt / nezpolĕhegnic na krátce / neb to wſſe geſt marná práce. ¶ Ale hledĕ ſe prwé káti / než tĕ ſmrt hrozná zachwátj; dokudž čas máſs, čiň pokánj / tak wyžádáſs ſmilowánj.

Gako: Ach když ſmutku má žalosti.

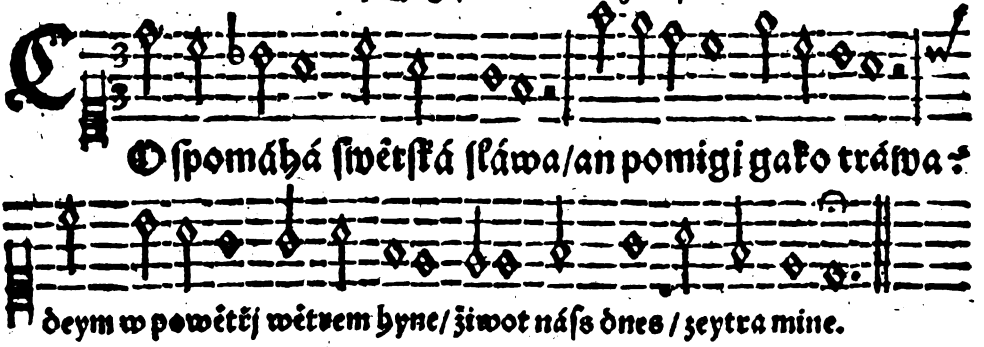

¶ Co trůn Pánů / berla králů: co koruny potentátů: wſſecko někdy wezme konec / ſmrt poſlednj chce mjt tanec. ¶ Co ſpomáhá kráſným býti / třebas twář Angelſkau mjti: neypěknĕgſſj ſprchá růže / w zemi hnige tĕlo, kůže. ¶ Měg y oči křiſſtálowé / měg y pyſky korálowé / buď wlas zlutý wjc než zlato / w brzkém čaſe bude bláto. ¶ Měg zlatohlaw / neb hedbáwj / a cokoli oči wábj: zlato geſt zemĕ

čer-

čerwená/ marnáť geſt v lidj cena. ¶ Neſwedeſs mne maro-
ný ſwěte/ krátký degme/ garnj kwěte / nedám ſe tobě mámi-
ti/ chcy nebeſkau rozkoſs mjti. ¶ Czjň gak tě twá wede lj-
boſt/ gá neſtogjm o twau mikoſt / wzdychám po wěčné ra-
doſti/ čaſně ſahám k' pobožnoſti.

Gako: Proč ſwět rytěruge.

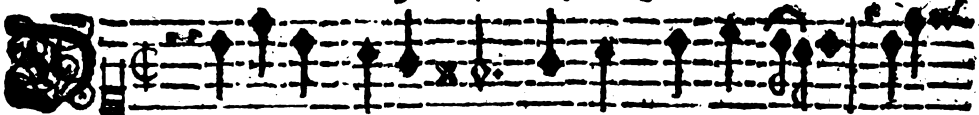

O hrobu poſpjchám/ ginam newjm nikam/ gako

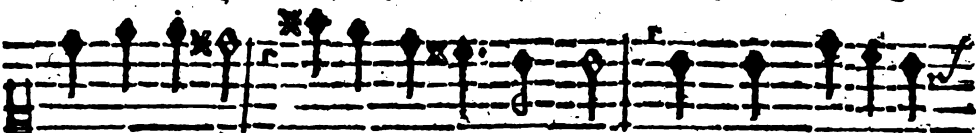

woda plinu/ a wſſak nic newjm kam/ w gednom okamže-

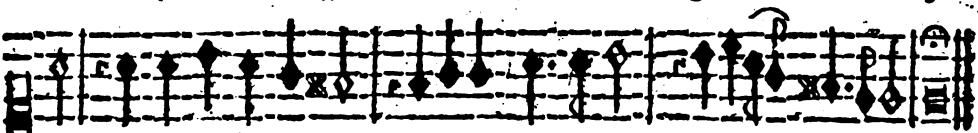

nj/ ſnad žiwot můg zhyne/ tak gako dneſſnj den w rychloſti pomine.

¶ Cobych ſy winſſowal/ kdybych měl vmřjti / gakbych
předeſſle chtěl/ na ſwětě žiw býti: nenj dne, hodiny/ nenj gi-
ſté chwjle/ nemohu ſljbiti/ že budu žiw dýle. ¶ Proč, achi
proč od kládám/ do hodiny ſmrti/ geſſto tehdáž wjce/ nel-
ze chuti mjti: proč ach! proč nečinjm/ pokánj ſwatého/
do hrobu poſpjchám / hned času každého. ¶ Gak pěkný
čas maťjm/ gak rozkoſſná leta/ showenj žádati / po ſmrti
geſt weta / tam giž nenj času / k' pokánj ſwatému: kterak
ſinjm ſlužiti/ dáblu proklatemu: ¶ O gak mě ſwědomj/
mne bude trápiti / když na ſaud přiſſného / ſaudce wuſſym

gjti/ dábla žalobnjka/ když musým widěti/ strassliwé žaloby/ na sebe slysseti. ¶ Co z swěta odnesu/ než gediný rubáss? hle zewsseho zbožj/ člowěče gen to máss/ co, ach! co pomáhá/ hognost zbožj mjti? w smrtedlné posteli/ nelze ho vžiti.

Druhý djl též gako: Proč swět rytěřuge.

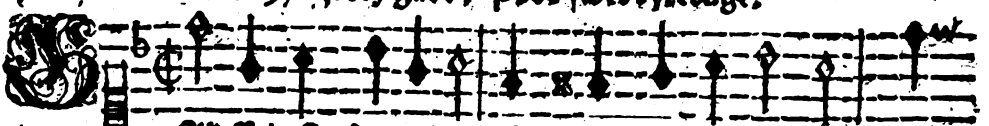

Ak sstiastně vmjrá/ kdo w swětě nic nemá/ než

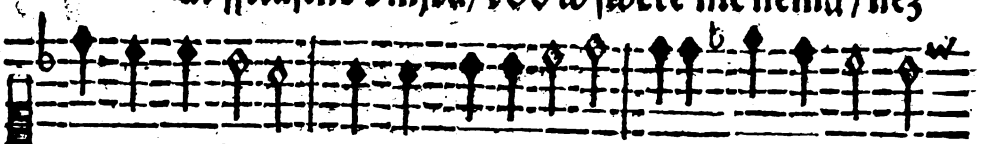

na onom swětě/ mnoho očekáwá/ pomysli člowěče/

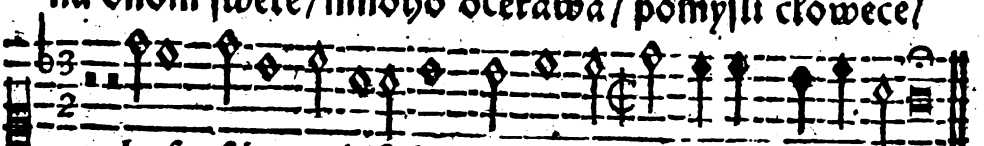

co chcess s sebau wzýti? zbožj/ střjbro/ zlato/ musýss opustiti.

¶ Milowal sy zbožj/ musýss ho nechati/ ó gak tehdáž budess práce litowati/ w které gsy vstáwal/ dnem/ nocý pracowal: co/ ach gaké zbožj/ komu sy nachowal? ¶ Zdaliž po twé dussi/ tak málo gest tobě? blázne této nocy/ smrt přistaupj k tobě: komus shromáždowal/ komus chystal zbožj? shromáždil sy sobě/ weliký hněw Božj. ¶ Co budess mluwiti/ když krwe krůpěge/ pro tebe wylité/ předložj před tebe/ Krystus? y ta hnutj/ gimiž tebe wábil/ k wěčnému spasenj/ wssak nic nezpůsobil? ¶ Kteřj mnohá leta/ Bohu sau slaužili/ poslednj hodiny/ welmi se děsyli: a ty nechcess dbáti/ čas daremně mrháss: mysli ó člowěče/

če/ že o ſwau duſſi hraſs. ¶ Co ti platno bude/ že tělo na-
djwáſs: čerwům krmi ſtrogjſs/gimž ſe doſtati máſs. Zdaliž nenj lépe/ duſſi opatřiti/ než shnilému tělu/ wždy po wůli býti: ¶ Twe tělo přátelé/ k hrobu wyprowodj/ málo dbáti budau/do něho tě whodj/co medle proſpjwáj/ zde bohatým býti: lépegi s Lazarem/ do nebe přigjti. ¶ Kteřj prwé tebe/ wěrně miłowali/ giž wjce přátelé coby tě neznali/ tebe opuſtili/ tebe zanechali/ naposledy tobě/ k hrobu průwod dali. ¶ Kdyby tjm giſtý byl/ že w gednom měſýcy/ máſs z ſwěta odgjti/ y hnedby po ljcy/ twém ſlzy prſſely; nynj w ſmjchu trwáſs/ negſy giſt hodiny/ a předce čas mrháſs: ¶ Rozgjmeg člowěče/ rozgjmeg twá leta/ pokánj činiti/ po ſmrti geſt weta/ poſledni hodinu, měg wždy na paměti/ duſſe twá po ſmrti/ do nebe poletj.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

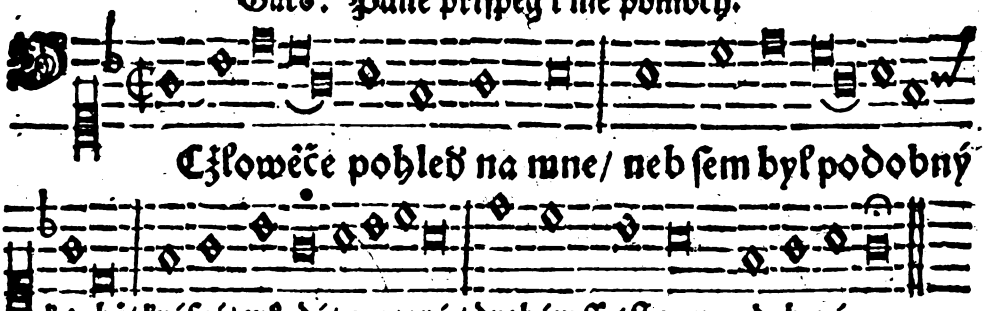

¶ Nynj negſem než prach země/ tělo od čerwů ſežrané/ má krása a wrozenoſt/wzala konec y wměloſt. ¶ Dnes gſy zdrawý, a bohatý/zeytra Lazaru podobný/dnes odewſſech budeſs wážen/ zeytra do hrobu położen. ¶ Diſtognoſt twau, y zbožj twé/ zde od tebe shromážděné/ wſſecko muſyſs

sýss opustiti/ kus země za wděk přgjti. ¶ Drahé kamenj/ též perly/ zlato tě newyswobodj/ smrt tluče sylně na dweře/ pogme Krále y Cýsaře. ¶ Protož ó milý člowěče/ to dobře rozwažůg sobě/ na ten swět se nespoljheg/ raděg w Bohu daufánj měg/ Amen.

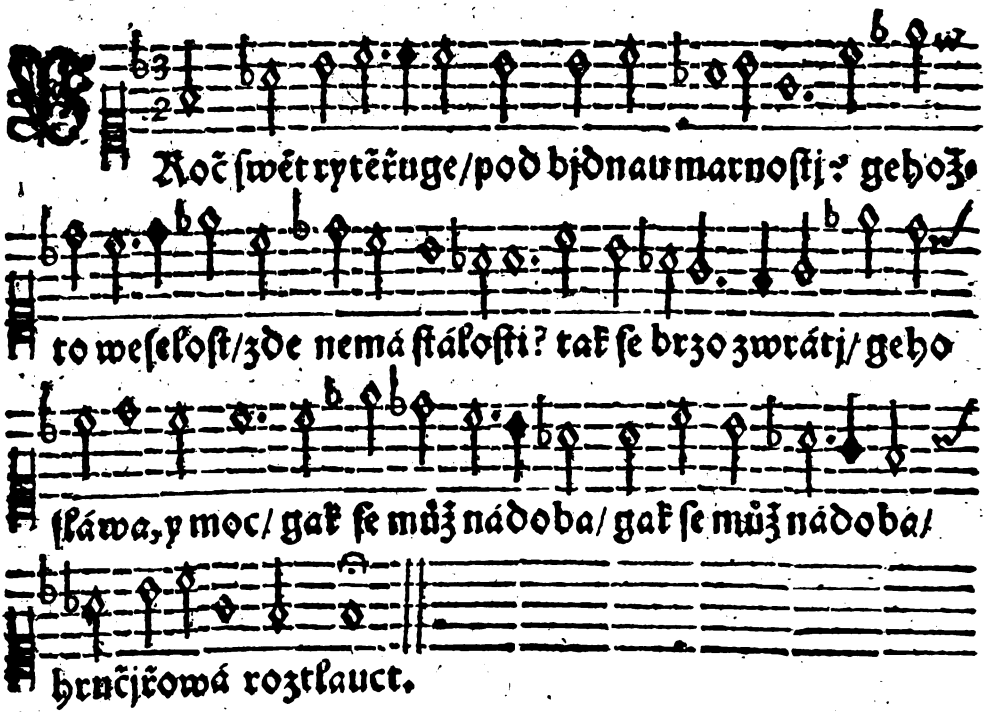
Roč swět rytěřuge/ pod bjdnau marnostj? gehož-
to weselost/ zde nemá stálosti? tak se brzo zwrátj/ geho
sláwa, y moc/ gak se můž nádoba/ gak se můž nádoba/
hrnčjřowá roztlauct.

¶ Wjce wěř literám napsaným na ledě/ než swěta zrádného/ lstiwé geho wnadě: podwodný gest w dařjch/ swau zlost kryge ctnostj/ nemage w swém slibu žádné vpřjmnosti. ¶ Lépe gest se swěřit/ muži podwodnjku/ než swětu bjdnému w sstěstj nesstiastnjku: w podwodných marnostech/ w lehkomyslnosti/ w peysse a w rozkossech/ plných oplzlostj. ¶ Pohleď kam se poděl/ Ssalomaun wznessený?

aneb

aneb kde geſt Samſon / rek nepřemožený? neb krásný Abſolon / welice ozdobný: neb miły Jonatas / wſſecken vtěſſený: ¶ Kde ſe octnul Cezar ſlawný w panowánj: neb onen Bohatec / ſtkwoſtný w hodowánj? kam ſe děl Cycero / wzáctný w řečenoſti? neb Aryſtoteles / pln oſtrowtipnoſti: ¶ Tolik ſylných hrdin / tak wzneſſená Panſtwj / tak mnoho Biſkupůw / tak ſylná králowſtwj; tolik wzáctných knjžat / tak vdatná ſyła / w okamženj proſſka / gakoby nebyła. ¶ Tak kratičce ſwětj / ſwátek ſwětſká ſláwa / gako ſtjn člowěka / radoſt geho bywá / kteráž nám wždy wěčné / odměny wkrádá / a w neſnáz wweſti / lidſkau křehkoſt žádá. ¶ O čerwůw rozkoſſe! ó hrſtko popele! ó marnoſti! proč ſe tak wypjnáſs směle: nigakž ty to newjſs / zdali zeytřka dočkáſs / protož hleď činiti / dobře pokudž čas máſs. ¶ Tato ſwětſká ſláwa / po které wždy dychtjſs / w pjſmě kwjtkem ſemným / ſluge, gakož widjſs: neb lehkým liſtem, njmž / wjtr leckams zmjtá: tak žiwot člowěka z toho ſwěta wzljtá. ¶ Za ſwé nepočjteg / což můžeſs ſtratiti / cožtkdy ſwět daruge / toť zas myſlj wzýti: myſl wzhůru zwedeni / w nebi hleď přebýwat: blaze tomu, kdož můž / tjm ſwětem pohrdat / Amen.

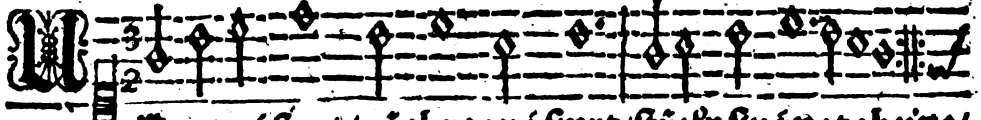

Krutná ſmrt / přehrozná ſmrt / ſtřely ſwé natahuge / Mězj mjrně / ſpaušſtj ſylně / a s žádným nežertuge.

Tra-

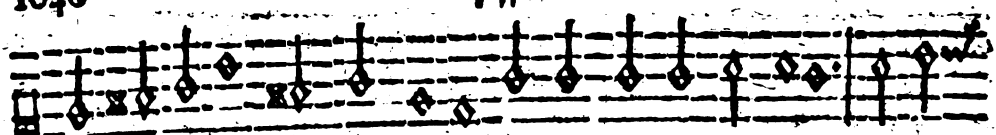

Tratjme se/ gak dým brzce/ nelze komu wyhnauti/ slepě

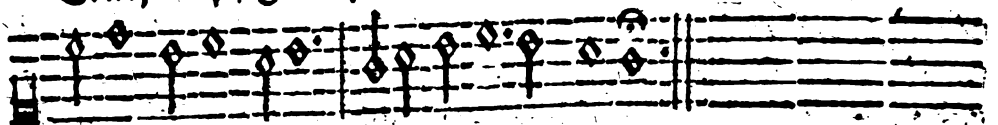

rauj, krále, Pány, bere y malé děti.

¶ Gak přigde gegj hodina/ tuť se žehnagj s tebau: twogi známj y rodina/ od tebe se rozegdau. R°/ Ty musýss sám/ daleko tam/ do kraginy neznámé: gen cos činil/ když sy žiw byl/ tě prowodj to samé. ¶ Twůg obljčeg se přepadá/ twé milé oči blednau: těžká auzkost tě napadá/ a mdlobau twá vsta schnau. R°/ Twář milostná/ teď žalostná, náhle diwně se měnj/ hrůza smrti/ sussj kosti/ žadné tu lhuty nenj. ¶ Ten genž tě prwé wilowal/ nynj zdaleka hledj: genž prw v tebe hodowal/ s osskliwostj tě widj. R°/ Vgde z domu/ tegně k tomu/ nechce tě znáti wjce/ tys na loži/ tebe zsaužj/ počet nastáwagjcý. ¶ Tělo bude zapáchati/ zažene giné smradem: swůg nos budau zacpáwati/ wypowj ge z domu wen. R°/ Gen wen s tělem w času rychlém/ neb ho nerádi widj/ ge přikrygj, ať w pokogi, spj, aniž ho wjc zbudj. ¶ Po smrti s tělem twým hnedky/ k hrobu s křjžem pospjssj: poslednj radost gsau djtky/ tě smutkem, pláčem těssj. R°/ Trwá půl dne lkánj smutné/ aniž wjc na tě myslj/ tys zakopán/ a pochowán/ žádnj toho nevssli. ¶ Budau w hrobě wůkol tebe/ žáby, hadi a čerwi: tiť dwořiti budau tobě/ mrzcý, hroznj a tmawj.

R°/

R°/ Tuť ſwobodná bude ſtrawa/ bez platu a nákladu/ gich geſt radoſt/ twá přjtomnoſt/ zdarma tě gjſti budau. ¶ Twé přátelſtwo na krátký čas/ po tobě ſmutek neſe: po půl létě odložj zas/ na tě zapomene ſe. R°/ Dělje ſtatek/ činj zmatek/ tě zatjm w hrobě hryzau/ zeměplazy/ twoge audy/ trhagj mezy ſebau. ¶ Sotwa gedinký rok přigde/ giž tělo zprách niwělo: kdo tě hledá/ nic nenagde/ krom koſtj, prachu málo. R°/ Kdež pak ſrdce? kde gſau ljce? oči, neb kráſná hlawa? nic toho tu nenj wjce/ tak lidſká hyne ſláwa.

Druhý djl tauž notau/ neb gak notowáno.

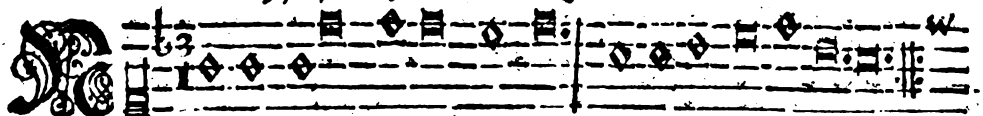

Wlze komu w giſté wjře/ oznámit, kdy vmřeme/
Gak zatluče ſmrt na dwerce/ tu hned za ni muſýme.

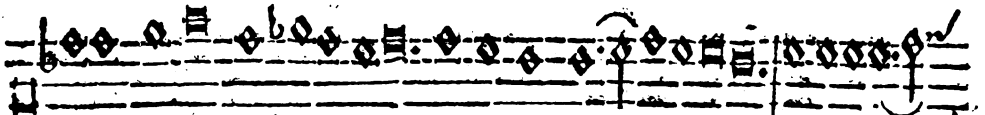

Bere mocý/ zawrta oči/ žádného newinjmá/ ſtaré/ mladé/

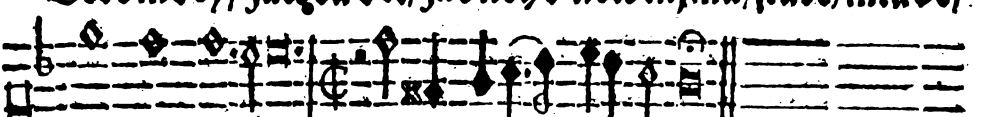

mocné, chudé, wſſecky weſmĕs zagjmá.

¶ Dwůr králowſký w auzkau gámu/ obrátj ſe gak vmrau: kdožby ſe nediwil tomu/ pro tak proměnu ſmutnau? R°/ Králům peycha/ tu ſe znjchá/ s chudými bydlet budau/ za ſláwu ſwau/ za peychu ſwau/ přigmau odjmenu chudau.

¶ Gich králowſtwj komu padne/ pokład, y drahé zbožj: Giný to k ſobě přitáhne/ málo na ně naložj. ℟/ Gich ſtawenj/ gich znamenj/ brzce ſwůg konec berau/ leżj w hrobě/ a w tom ſobě pomáhati nemohau. ¶ Hned gak gen pochowán budeſs/ památka twá zahyne: Gak z očj, tak z myſli ſegdeſs/giných láſka tě mine. ℟/ Wſſecka známoſt/ y vpřjmnoſt/ s tebau ſe zawře w gámě/ běda tomu ſwět ſe komu/ ljbj, neb ho oklame.

Třetj djl předeſſkau/ neb náſledugich notau zpjſweg.

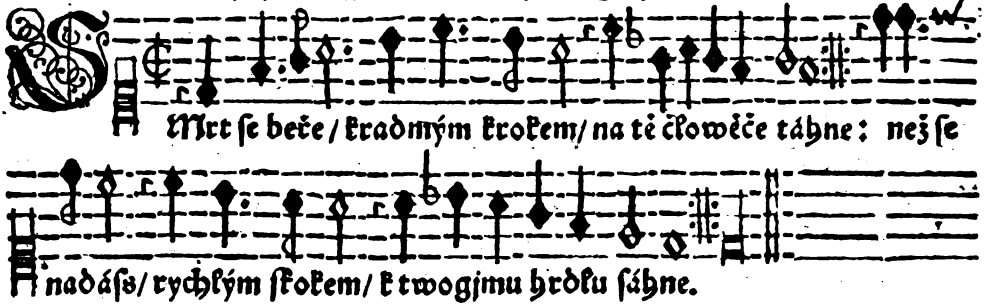

Mrt ſe beże/ kradmým krokem/ na tě człowěče táhne: než ſe nadáſs/ rychlým ſkokem/ k twogjmu hrdlu ſáhne.

℟/ Muſýſs by rád/ nebo nerád/ gi ſe w poddanoſt dáti/ žádná tu moc/ ani pomoc/ nemůž gj odolati. ¶ O tělo, tělo pochlebné/ gak mnoho gich ſy ſwedlo! wydáwalos ſe za pěkné/ a tjms do pekła táhlo. ℟/ Kdo twá ſlowa/ měl za práwo/ draze to nynj platj/ w ohni muky/ kde na wěky, má bez odpočinutj. ¶ Snad geſt dneſſnj den poſlednj/ twého zde přebýwánj: O człowěče mne poſlechni/ deg ſe hned na pokánj. ℟/ Co ſe byli nenadáli/ kteřj dnes z ſwěta ſeſſli/ a do nauze wěčné mnozy/ než ſlunce zaſſlo, wěſſli. ¶ Protož bedliwě přiſtrog ſe/ bdi pilně nocy y dnem: Když ſmrt k tobě přibljžj ſe/ wdeřj na tě s hurtem: ℟/ Ty hrdinſký/ s nj do půtky/ budeſs ſe mocy

dáti/

dáti/ zeyſkáſs chwálu/ mzdu nemalau/ w onom ſwětě po ſmrti. Služ Bohu myſlj vdatnau/ ſwět kráſný měg za ſmeti: Y budeſs mjt za wyhranau, nic tebe nezarmautj. R°/ Duſſe s tělem, s ſamým Bohem/ aby giž gedno byla/ a bezpečnau, pod ochranau/ občerſtwenj ſwé měla.

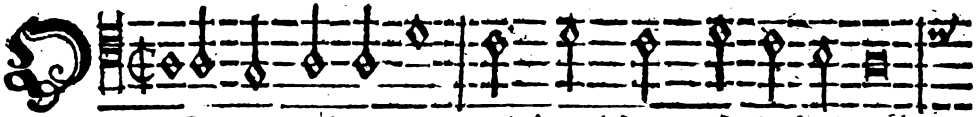

Smrti vkrutná! ach! coż bywáſs žaloſtná!

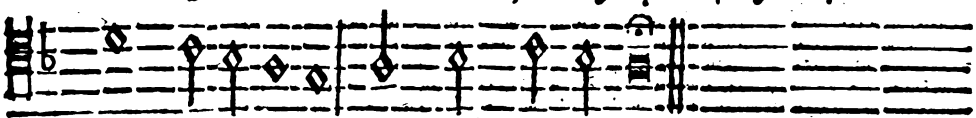

kdyż rozdělenj/ w zdegſſjm bydlenj.

¶ Přátel milých činjſs/ a wſſecko diwně měnjš/ ey twého cýle/ kratičká chwile. ¶ Těžkau žaloſt množjš/ kdyż ty koho vmořjſs/ toť twá hodina/ ſmutná nowina. ¶ Proměňugeš také/ rozkoſſe wſſeligaké/ y ſláwu ſwěta, tuť giž odkwetá. ¶ Práwo, kterés wzala/ w rági, tos wykonala/ teď na mém těle/ ſmutném/ weſelé. ¶ S přátely milými/ a zármutky těžkými/ ſmutně ſe kaučjm/ Bohu poraučjm. ℞ Ey giž ſe vbjrám, wjce wás nevhljdám, přátelé mogj/ aż w onu chwili. ¶ Kdyż přigde k ſaudu Pán/ a přemocně wzbudj ſám/ Archangelowa, kdyż zawznj trauba. ¶ Tať geſt wůle Božj/ kteraż mau žaloſt množj/ mne k potěſſenj/ k wyſwobozenj. ¶ Z žaláře temného/ z oſydla ďábelſkého/ tak gako z leče/ kdyż zwěř vteče. ¶ Waſſe ſrdce pláče/ duſſe má weſelý ſe/ że přigde práwě/ k té wěčné ſláwě. ℞ Giž wás Pánu Bohu/ poraučjm, wjc nemohu/ on rač nám dáti/

ti/ tam ſe shledati. ¶ Kdež wſſickni zwolenj/ w nebeſkém wtěſſenj/ wždycky zpjwagj/ chwálu wzdáwagj. ¶ W té wěčné radoſti/ w newymluwné ſlawnoſti/ ó degž to Pane! ať ſe tak ſtane.

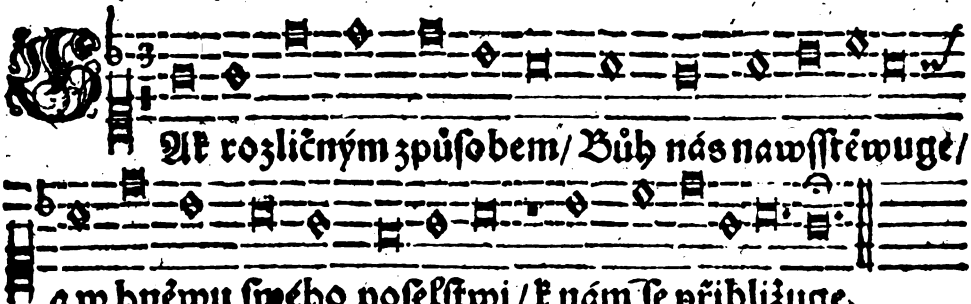

¶ Negiſtá wěc na ſwětě/ ſſtěſtjm ſe kochati/ neb než ſe člowěk naděge/ ſmrt geho zachwátj. ¶ Samý přjklad na giných/ nám to wkazuge/ že ſmrt geſt giným ſkodliwá/ wſſecky wmrtwuge. ¶ Rozum geſt giſtý toho/ že ſe nám též ſtane/ času ſſtěſtj nenadále/ ſmrt ſe nám wkáže. ¶ Náſtroge welmi těžké/ na nás připrawuge/ s oſydlem litým ſmrt diwná/ k nám ſe přibljžuge. ℙ Rozličně nás trápiti/ chce nemocý těžkau/ gakož pak z nás každý pozná/ při ſmrti boleſt ſwau. ¶ A tak nám geſt potřebj/ w čas ſe opatřiti/ prwé než nás ſmrt zachwátj/ w hřjſſjch ſe poznati. ¶ Pokorně ſe poſtawme/ před trůn welebnoſti Boha ſwého w ſýle proſme/ zbawjť nás těžkoſti. ¶ Gakož geſt zaſljbil wſſem/ w ſebe dauffagjcým/ w čas potřeby pomoc dáti/ za nás bogowati. ℙ Statečně a proſpěſſně/ ſwědomj opatřme/ žádného času nemařjc k pokánj přiſtupme. ¶ Ať ráčj nebeſký Pán/ na to pohleděti/ když my budeme ſwých hřjchů/ ſrdečně želeti. ℙ Rzkauc: wſſemohaucý Pane/

wy-

wyſoce welebný, tobě ſme těžce zhřeſili/ſwými zlými činy. ¶ Swětu, tělu, y ďáblu/y wſſem zlým žádoſtem/po wůli ſwé žiwi gſauce/y prázdným marnoſtem. ¶ W včaſtnoſt wolených twých/račiž nás připſati/ať bychom mohli po ſmrti/s nimi přebýwati.

Při Pochowáwánj.

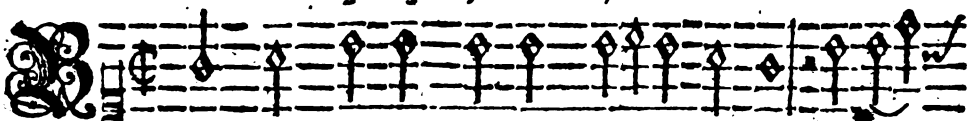

Woh wás žehneg wſſickni přátelé mogj * giž tam

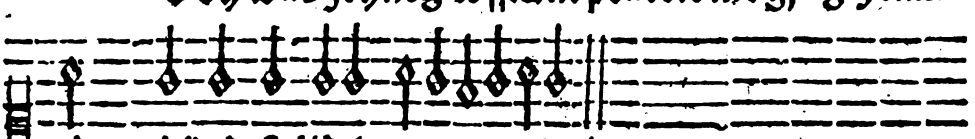

gdu, odkud ſe lidé nenawracugj.

¶ A my tebe poraučjme Pánu Bohu * w geho wěčnau a nebeſkau ochranu. ℣ Račiž ſe Pán Bůh ſmilowati nad tebau * a přigjti k sobě milau duſſi twan. ¶ Powolal mne Hoſpodin Bůh wſſemohaucý * ku počtu wydánj w čas nynějſſj. ℣ Myť wěřjme, že geſt přigal Pán Bůh milau duſſi twau * w wěčnau nebeſkau ſlawu ſwau. ¶ O gak geſt přeblahoſlawená čiſtota těch lidj * genž negſau zmámenj ſwětſkými marnoſtmi. ℣ O bychom my hledjc na tebe nynj * přeſtali od ohawného hřeſſenj. ℣ Byť možné bylo wy wſſickni přátelé mogj * abych ſe k wám zaſe nawrátil w tuto chw, li. ℣ Bylby nám giſtě wſſem diwněgſſj * než by ſe znowu narodil w čas nynějſſj. ¶ Prawilbych wám ſlawné a přediwné nowiny * nač ſrdce lidſké myſliti nevmj. ¶ O čemby nám wyprawowal bratřjčku náſs miły * rá-

di,

dibychom to od tebe ſlyſſeli w tuto chwjli. ¶ Zwĕſtowalbych wám o ſmrti lidj dobrých * že geſt gako neylibĕgſſj ſen gich. ¶ Přitom o té gaſné a welebné ſláwĕ nebeſké * giž geſt Bůh připrawil wſſelikě duſſi lidſké. ¶ Zwĕſtowalbych wám také o ſmrti, ale přewelmi vkrutné * kteréž wy ſe hřjſſnj zde w ſwĕtĕ ſtrachugete. ¶ Kterak geſt těžká a vkrutná lidem hřjſſnýmy * a brána k wĕčnýmy mukám pekelnýmy. ¶ O my hřjſſnj, genž po tomto ſwĕtĕ dychtjme, * proč ſobĕ toho ku paměti nepřiwodjme? ¶ Dokudž geſſtě zde čas miloſti máme * bĕda nám geſtliže ſobĕ ten zmrháme. ¶ Za toť wás geſſtě napoſledy proſým * prwe než ſe od wás k hrobu připrawjm. ¶ Abyſſte wſſickni hledjc na mne mrtwého * gedenkaždý polepſſili žiwota ſwého. ¶ A co mně dnes, že wám zeytra může býti * neb wás k ſobĕ dřiw než wy mne, budu čekati. ¶ Požehneg tobĕ Pán Bůh této zemĕ * do kteréž tĕ položiti máme. ¶ A w den wzkřjſſenj račiž ſe k tobĕ přiznati * ſpolu y nám s tebau wĕčný žiwot dáti.

Tanž notau geden w oſobĕ mrtwého zpjwá.

¶ Woh wás žehneg přátele mogj milj * gemuť gá wás poraučjm w tuto chwjli. ¶ Gižť ſe na dalekau ceſtu od wás wyprawugi * odkudž ſe lidé na ſwĕt nenawracugj. ¶ Nelzeť na tomto ſwĕtĕ dlauho býti * co ſe mně ſtalo y wám ſe má též ſtáti. ¶ Přigmětež toto naučenj w ſwé vſſi * opatřiž každý w čas ſwau milau duſſi. ¶ Hleďtež žiwi býti ke cti a k chwále Božj * byſſte potom doſſli wĕčného zbožj. ¶ Toť ſe dáwá ſkrz Pána Geziſſe * w němť geſt ſpaſenj každé pobožné duſſe. ¶ Neb on geſt genž wládo-

wládne nebem y peklem * onť sám nás smjřil s swým nebeským Otcem. ¶ Skrze něg dogdete hřjchů odpusstěnj * budeteli činiti prawé pokánj. ¶ Protož z této nauze za mnau se strogte * gať wás dočkám tu/kdež mne pochowáte.

Druzý odpowjdagjce takto zpjwagj tauž notau.

My tě též Pánu Bohu poraučjme * twé tělo poctiwě w hrobě položjme. ¶ Bože račiž nám to wssem za dar dáti * bychom na swau smrt wždy mohli pomněti. ¶ A skrz pokánj swé dusse čistili * a k ni se za času přihotowili. ¶ O Pane Kryste pro twé vmučenj * odpusť hřjchy, a deg w dobrém skončenj. ¶ Bychom zemrauc blahoslawených smrtj * dossli s tebau w nebi odpočinutj.

Tauž notau.

Pohleďmež ó neymilegssj Křestiané na to * že nasse těla negsau než popel/bláto. ¶ Kteráž gako tráwa rychle wadnauc/wetssegj * a gako stjn a woda spěssně pomigegj. ¶ Toho wsseho za důwod gest toto tělo * genž bywsse nám podobné rychle vswadlo. ¶ Na toť nám wssem konečně také má přigjti / * prw nežli se naděgem / musýme zemřjti. ¶ Wssak blahoslawenj ti/ genž w Pánu vmjragj/ * nebo odpočinutj wěčné přigjmagj. ¶ Gichž nasledugj skutkowé dobře činěnj * kteřjž před saudem Božjm gsan gim potěssenj. ¶ Deyž nám milost Pane / ať ge pilně činime * a po smrti swé před twým saudem obstogjme. ¶ Nad dussemi pak wěrnými rač se smilowati * a gim wssechněm wěčné odpočinutj dáti.

O da-

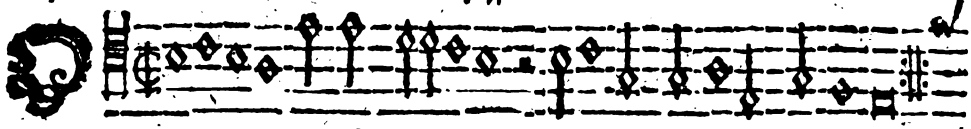

Daremné ſwětſké vtěſſenj! gak brzo pomigjſſ w rychkoſti?
Nad ſmrt nám nic giſtégſſſjho nenj/tak vmj zbawiti radoſti:

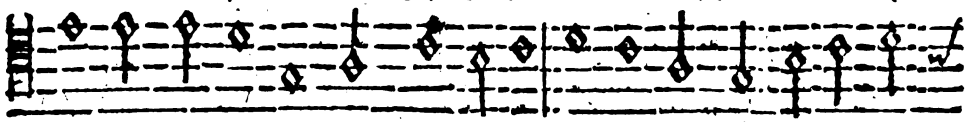

Y proč na to nechcem pomněti/a nepřeſtáwáme wždy

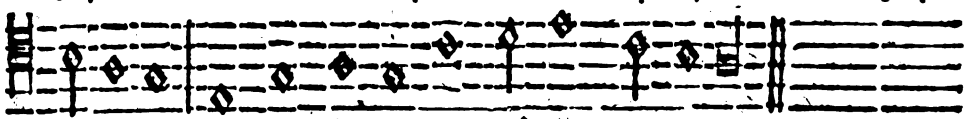

hřeſiti/wědauc že máme wſickni zemřjti:

¶ O ſmrti! gak geſt hořká pamět twá/ člowěku ſrdce weſelého: gak mládému a ſylnému hrozná/a kdož ma w ſwětě ſtěſtj mnoho. R°/ Žádného ſobě nic newážjſſ/ bohatého, chudého vdáwjſſ/ náramně s tjm chytře gjti vmjſſ. ¶ O ſmrti! ſtraſſidlo welmi hrozné/gak vmjſſ chytře podtrhnauti: Tebeť ſe wywarowati nelze/aniž ſe geſt kudy wyhnauti. R°/ Nad tebe nie ſtraſſliwěgſſjho/a saudu Božjho hroznějſſjho/ pekelných muk nic vkrutněgſſjho. ¶ O kterak ſem ſe nenadál toho/ abych měl tak brzo vmřjti/ měw na tomto ſwětě ſtěſtj mnoho/nedbal ſem na ſmrt nic pomněti. R°/ Gižť ke mně poſlala poſly ſwé/ boleſt vkrutnau, trápenj mnohé/odgawſſi mi wſſecko weſelj mé. ¶ Gižť mi ſe zatměl weſſkeren zrak můg/a přjliš geſt ſmutné ſrdce mé: chlauba ſwětſká, po kteréž ſem gá ſtál/ nákłady na ſe čině mnohé. R°/ Toť ſemnau do hrobu nepůgde/než có ſem činil zlé, nebo dobré/toť ſemnau

na

na hrozném ſaudu ſtane. ¶ Neymilegſſi towaryſſi mogi/ giſt gá od wás gdu wtuto chwili: Proſým wás, na hroznau ſmrt pomněte/ a Boha ſwého ſe wždy bogte. R°/ Na ſwětě nelze dlauho býti/ kdo ſe narodj muſý vmřjti/ Pánu Bohu počet včiniti. ¶ Miloſrdný Bože proſým zato/ rač ſe znáti k ſwemu ſtwořenj: wſſak nic negſem nežpopeł a blato/ odpuſtiž mi mé prowinění. R°/ Když budu na twém ſaudu ſtáti/ rač ſe ke mně miloſtiwě znáti/ deg mi s ſebau w nebi přebýwati.

Při pochowáwánj Pacholátka po křtu zemřelého.

Gako: Nerač Pane w prchliwoſti/ atd.

LY giž čas odgitj mého/ z ſwěta toho/ naſtał mi chwile této: gdu do země z njžto wzat ſem/ giž nic negſem/ nežli popeł a blato. ¶ Cýl Bohem mně wyměřený/ rłożený bytu mého zde s wámi: Giž geſt mi zaupłna wyſſeł/ ſſtiaſtně doſſeł, gak ſte ſpatřili ſami. ¶ Czas mého zde přebýwánj/ putowánj/ ten ſem gá giž dokonał: Pán Bůh miły genž ſtwořił mne/ był wždy při mně/ z ſwěta mne giž powołał. ℣ Duſſe má geſt w rukau Božjch/ w wěčných zbožjch/ kochá ſe přemiloſtně: giž w nebi s Bohem přebýwá/ a požjwá/ radoſti přerozkoſſné. ¶ Tělo s duſſj rozdělené/ wám přjtomné/ to wy giž pochowegte; a na ſmrt wždy pamatugjc/ zpomjnagjc/ za mnau ſe též chyſtegte. ¶ Tamť ſe po zdegſſj žaloſti/ w té radoſti/ ſpołu zaſe shledáme: a w newymłuwné gaſnoſti/ w wěčnoſti/ zaſ ſebe vhlj-dáme. ℣ A proto mně toho přegte/ ſe radůgte/ že mne z zdegſſjch těžkoſti: můg Bůh łaſkawý wytrhł, k ſobě přitrhł/ w nebe do ſwé radoſti. ℣ Té kteréžto giž duſſe má/

wykaupená/krwj Kryſta Gežjſſe/okauſſj s mnoha Swatými/zwolenými/kdež geſt Angelſká řjſſe. ¶ Bratřjčkowé/ ſeſtry miké/welké/malé, s wámi ſe nynj laučjm: Páná Otce/s Matkau naſſj/neymilegſſj/Pánu Bohu poraučjm. ¶ Kmotři mogi/kmotry miké/welké malé/s wámi ſe nynj laučjm: y wás wſſecky mé přá ely w tuto chwili Pánu Bohu poraučjm. ¶ Hleďte žiwi býti ctnoſtně/a pobožně Boha ſe wždy bogjce: chwáljce, miługjce ho/ſláwy geho/wjc wyhledáwagjce. ¶ Tenť ſám kdož w Božj miłoſti/w prawé ctnoſti/z tohoto ſwěta wygde: kdo gſa žiw bez těžké winy/dobře činj/nebeſké ſláwy dogde. ¶ Ač pak nynj zarmaucenė/welmi ſmutně/poſpoku teď ſtogjte: wſſak gá weliké radoſti/giž w hognoſti/doſáh ſem na wěčnoſti. ¶ Tamť ſe zas s welkau radoſtj/po žaloſti/zdegſſj/ſpoku shledáme: a w newymluwné radoſti/v wěčnoſti/w nebi ſe vhljdáme. ¶ A giž ſe s wámi ſewſſemi/přjtomnými, teď žehnám na tento čas/wjceť ſe s wámi neshledám/nevhljdám/až když wſtanem z mrtwých zas/Amen.

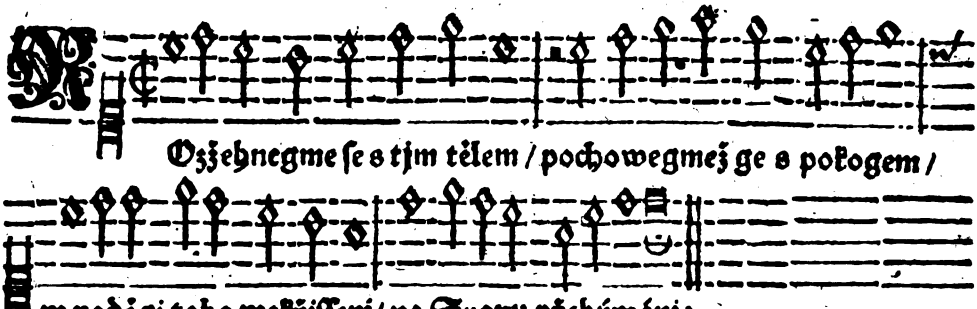

¶ Schowáwáť ſe poruſſené/wſtaneť k ſaudu gſa wzkřjſſené/pochowáwáť ſe ſmrtedlné/tudiž bude neſmrtedlné.

¶ Z

¶ Z země gest wzato/ w zemi gde/ duchownj z země wen wy-
gde/ když Angel traubu poslednj/ hlas Syna Božjho za-
wznj. ¶ W těchto se slowjch my těssme/ w prácy dobré se
posylňme/ hotowj téhož čekegme/ k smrti Pána dočekeg-
me. ¶ Kryste pro twé oslawenj/ deg nám hřjchů odpu-
sstěnj/ ať nás nezže wěčný plamen/ vchowegž nás Kryste/ A.

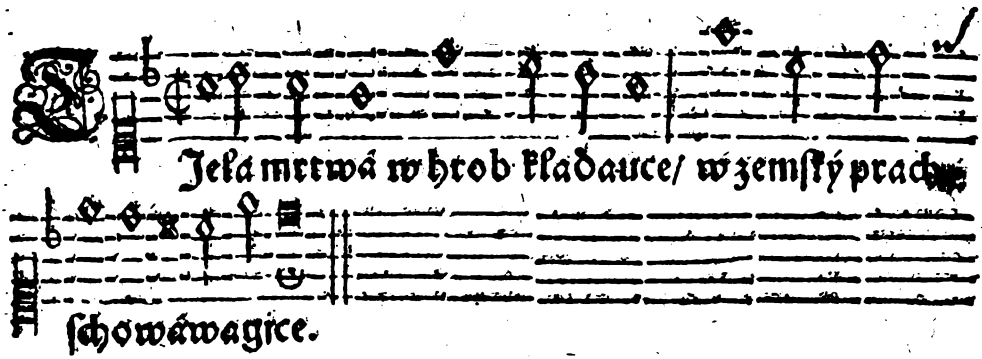
Jela mrtwá w hrob kladauce/ w zemský prach
schowáwagjce.

Syce se zpjwá gako: Rozžehnegmež se s tjm tělem.

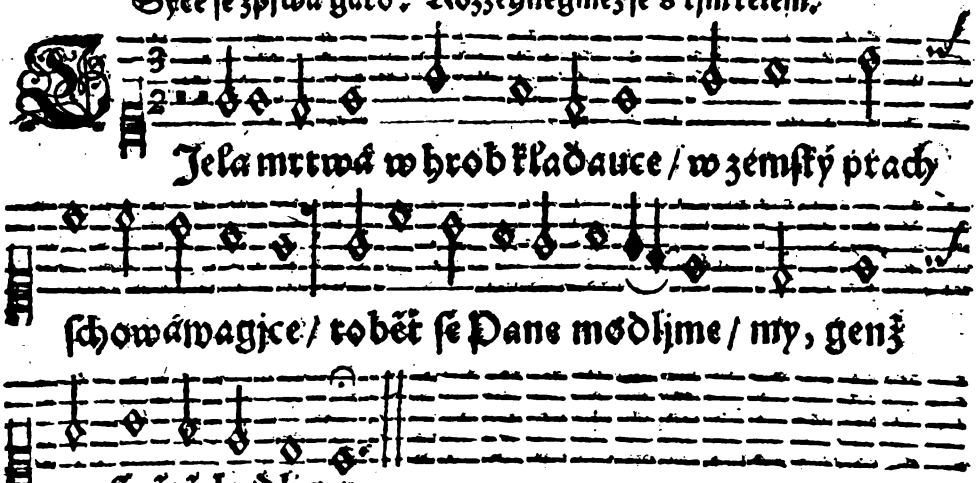
Jela mrtwá w hrob kladauce/ w zemský prach
schowáwagjce/ toběť se Pane modljme/ my, genž
na swětě bydljme.

¶ Genž widjss srdce w truchlosti/ těssjž swau zaslauži-

koſtj / ať w duchu vdatnoſt máme / na hrůzy ſmrti nedbáme. ¶ W auzkoſtech rozſýwagjcým / w ſmutném audolj kkagjcým / pomoz ſtjn ſmrti přegjti / a k cýli ſſtiaſtně dogjti. ¶ Ať té čekáme hodiny / w njžby nám přiſſly nowiny / že máme z hrobu wygjti / před twým trůnem ſe nagjti. ¶ Deyž ať traubu hkaſu tweho, bezbožným welmi hrozného / vſlyſſjce s weſeloſtj / z země wſtanem s ochotnoſtj: ¶ Ať tobě gſauc přitrženi / na prawicy poſtaweni / ať ſlyſſjme: Požehnanj: přjgmem wěčné oſlawenj / Amen.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy. Neb: Rozžehnegme ſe s tjm tělem.

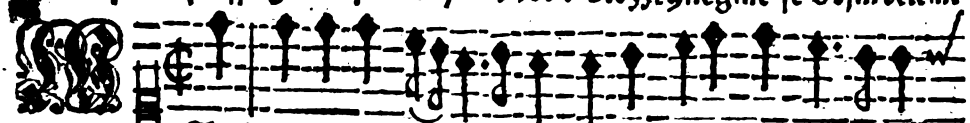

Jmé gá / že můg Wykupitel / wěčné ſmrti ſám zproſtitel /

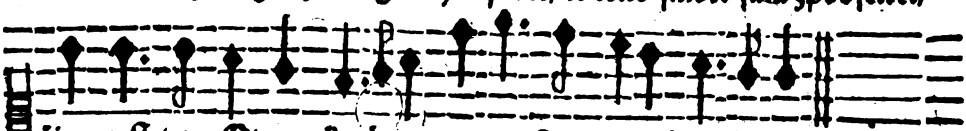

žiw geſt / a s Otcem kraluge / a mne ſwau mocý zdržuge.

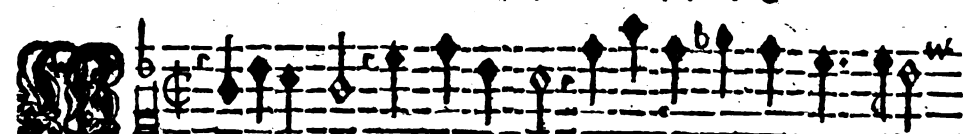

Jmé gá / že můg Wykupitel / wěčné ſmrti ſám zproſtitel /

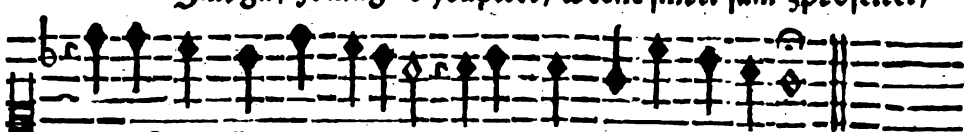

žiw geſt / a s Otcem kraluge / a mne ſwau mocý zdržuge.

¶ Při poſledním dni / a ſaudu / z prachu země wzkřiſſen budu / přjgmu tělo oſlawené / w nowau kůži oblečené. ¶ Vhljdám Boha w ſwém těle / tomuť gá wždy wěřjm cele /

že

že tyto wlastnj oči mé/ ſpatřj Boha a ne giné. ¶ Tať nadě-
ge geſt ſložena/ a w ſrdcy mém wkořeněna/ že ten gemuž
ſem wwěřil/ geſt mocný/ aby mne wzkřjſſil. ¶ W něm
nepadnu w zahanbenj/ ale přigdu k oſlawenj/ neb mne
wezme ſam pro ſebe/ s dušſj/ y s tělem do nebe. ¶ Dušſi
mau poraučjm gemu/ gemuž gá dáwám ſamému/ přigmiž
gi Pane Gežjſſi/ w ſwau ſlatynau nebeſkau řjſſj/ Amen.

Gako: Otce nebeſkého/ pochwalmež/ atd.

KRyſte Synu Panny/ w poſledni hodinu/ ſmilůg ſe nad
námi, odpuſť nám wſſem winu. R̄/ Přimluw ſe k
Otcy za nas/ myť k tobě wolame/ w tobě naděgi má-
me/ že když zde ſkoname/ budem s tebau Pane. ¶ W té
wěčné radoſti/ kdež nenj žaloſti/ ale wtěſſenj/ rozkoſſné
bydlenj. R̄/ Kdež tě Angelé chwálj/ w newymluwné ſlá-
wě/ s nimi degž ſe chwáliti/ nikdy nepřeſtati/ bez konce na
wěky.

W poſtě gako: Když w myſſlenj vſmrcenj/ atd.

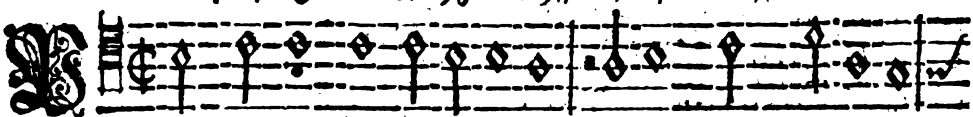

Ňi tomto pochowáwánj/ těla w hrob wloženj/

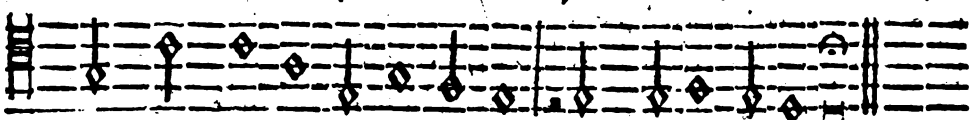

pomněmž na budaucý wěcy/ gichž nelze vtecy.

¶ Cžlowěk na ſwět narozený/ w zemi teď wložený/ po-
dlé bytu tělesného/ dočká dne ſaudného. ¶ Blaze geſt

kaž-

každému tomu/ kdož prawdu přjtomnau/ má, a prawé gest naděge/ wstaneť w nj wesele. ¶ Ale tomu běda bude/ kdož z toho swěta gde/ nemage prawdy Křestianstwj/ dogdeť zlořečenstwj. ¶ Gehož nás Bože vchoweg/ w milosti swé choweg/ abychom w nj zde skonali/ žiwot sláwy wzali/ Amen.

Gako: Gak rozličným způsobem.

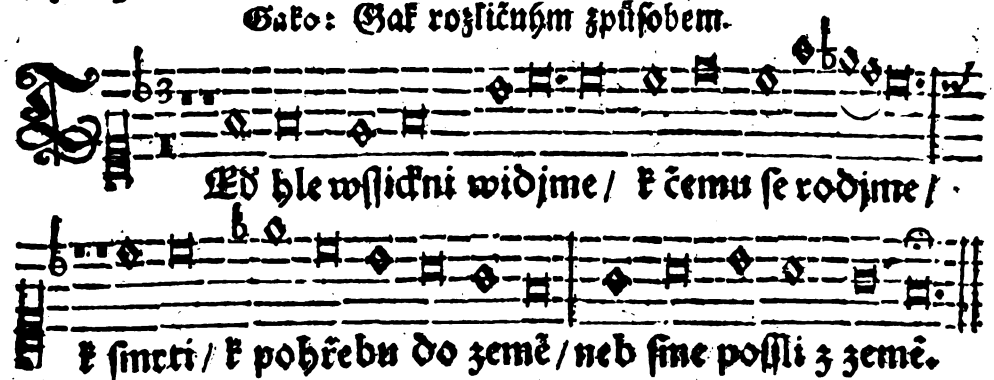
Eď hle wssickni widjme/ k čemu se rodjme/
k smrti/ k pohřebu do země/ neb sme possli z země.

¶ Když nám wěku přibýwá/ zas nám ho vbýwá/ den po dni k smrti běžjme/ k cýli se bljžjme. ¶ Nahý přissel každý z nás/ nahý odcházý zas/ kdo co měl, geho nebylo/ swěřeno mu bylo. ¶ Wjra, láska, pokánj/ pokog, ctné chowánj/ to gen s námi z swěta wygde/ na saud Krysta přigde. ¶ Blahoslawený gest ten/ kdož zde bděl každý den/ neb když z mrtwých wzkřjssen bude/ wěčné sláwy dogde. ¶ Degž nám Pane z milosti/ bdjti w pobožnosti/ deyž w wjře, lásce zůstati/ a sstiastně skonati.

Gako: Otče náss genž w nebi bydljss.

Žlowěk gsem/ k tomu gá se znám/ smrtedlnost

swau

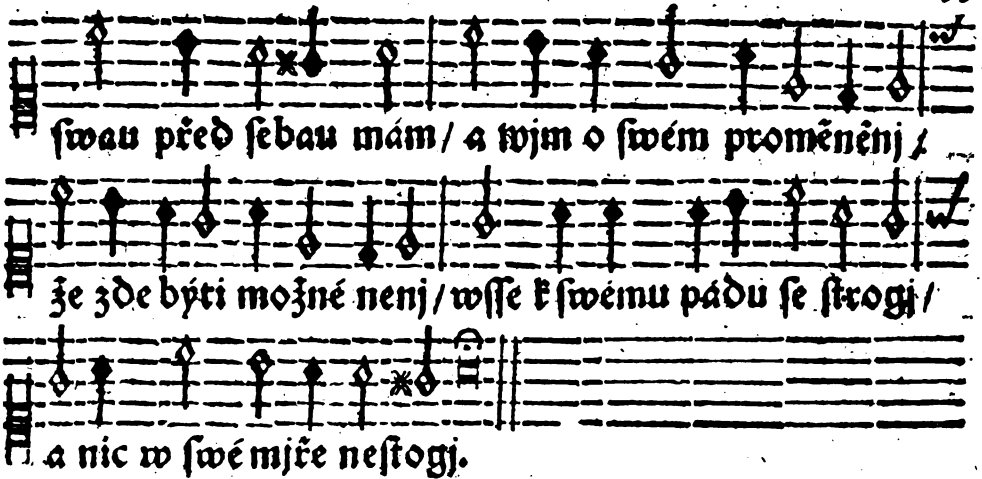

¶ Litostiwý Bożj Synu / budiż při mně w tu hodinu / kdyżby se dusse má miłá / s timto swětem giż łaučiła / okaż miłosrdenstwj twé / přigmiż gi w swaté ruce swé. ¶ Nic hrozného nedopustiż / a wssecky hřjchy odpustiż / w čem sem kdykoli zawinił / proti tobě se dočinił / račiż mi miłostiw býti / wsse pro twau smrt odpustiti. ¶ Cýle mého a skonánj / ať čekám bez strachowánj / a snášsjm w trpěliwosti / nemoc. y giné těżkosti / pak po bjdné smrtedlnosti / deg mi byt w wěčné radosti.

NB. Při pochowáwánj dětj po swatém křtu zemřelých zpjwá se Žalm 112. a mohau se zpjwati Pjsně na týż Žalm / totiż:

Chwalte služebnjcy wssickni / na listu 552.
Pochwalte služebnjcy Pána swého / na listu 560.

Můżes také zpjwati Pjseň: Chwalteż Pána Angelé / na listu 784.

Pjsně za Mrtwé.

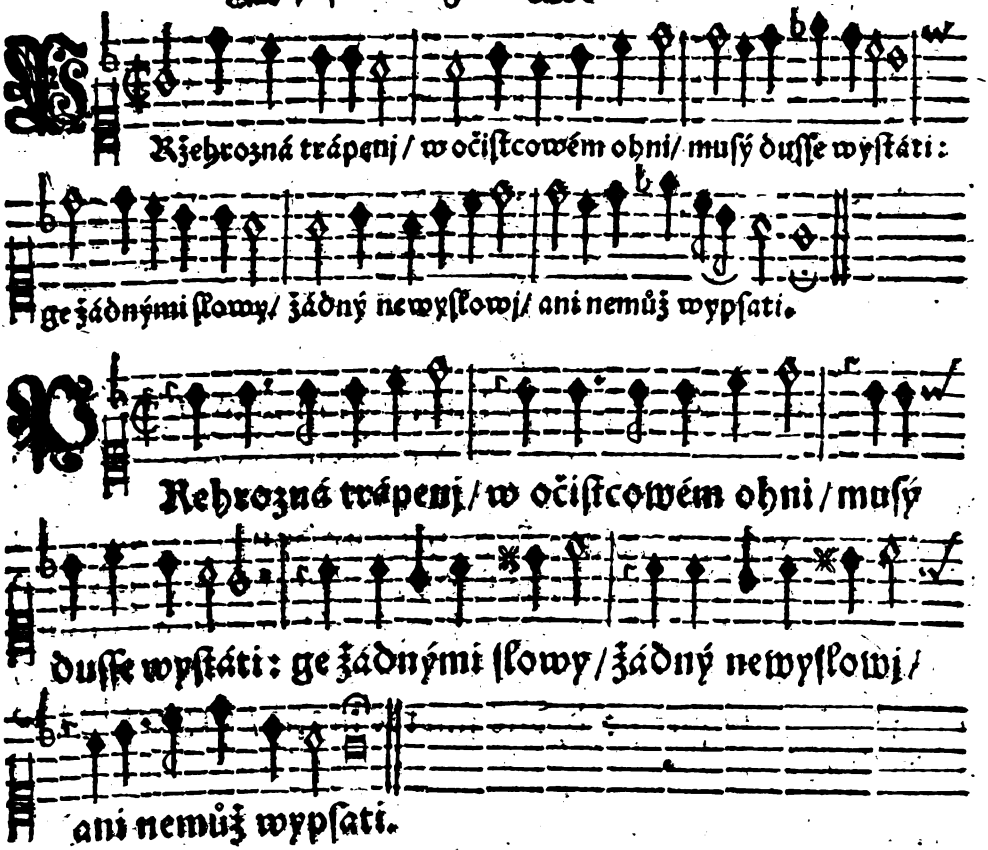
Ržehrozná trápenj / w očistcowém ohni / musý dusse wystáti:
ge žádnými slowy / žádný newyslowj / ani nemůž wypsati.
Rehrozná trápenj / w očistcowém ohni / musý
dusse wystáti: ge žádnými slowy / žádný newyslowj /
ani nemůž wypsati.

¶ Gest to wěc prawdiwá / byť pak zde za žiwa / někoho swlekli z kůže / potom geg wařili / pekli, a mučili / gak se kdo mučit může. ¶ Žeby nebylo nic / byť třebas let tisyc / trwalo to mučenj; nic djmby nebylo / byť se y množilo / proti dusse trápenj. ¶ Pročež co zločincy / ba y mučedlnjcy / wssickni spolu trpěli / y co ginj lidé / w gakékoliw bjdě /

po

po wſſem ſwětě ſnaſſeli. ¶ Kdyby ſpolu bylo/ničimžby nebylo/ proti tomu trápenj/ kteréž duſſe ſkuſý/ a trápiti muſý/ w očiſtcowém plameni. ¶ Což ſnad geſſtě málo/ býtiby ſe zdálo, kdyby hned wyſſla z něho: ale z Božj ruky/ některá ty muky/ zkuſý do dne ſaudného. ¶ Mohau pak křeſtiané/ modljce ſe za ně/ pomoc gim včiniti. Miſſe ſwaté ſſyſſenjm/ neb těla tryzněnjm/ mohau ge muk zproſtiti. ¶ Skrz almužen dánj/ též ſkrz wykonánj/ wſſech giných dobrých ſkutků/ můžem gim ſpomocy/ z těch muk ge wymocy/ a zbawiti zármutku. ¶ Geſt pak ſobě ſkodný/ a hanění hodný/ten, kdo gich nelituge: nebo také nad njm/ w bjdě poſtawenym/ žadný ſe neſmiluge. ¶ Proček my těch duſſj litůgme, gak ſlušſj, za ně ſe modljwegme: budau ony wděčný/ a nám žiwot wěčný/ wyžádagj, dauſſegmě.

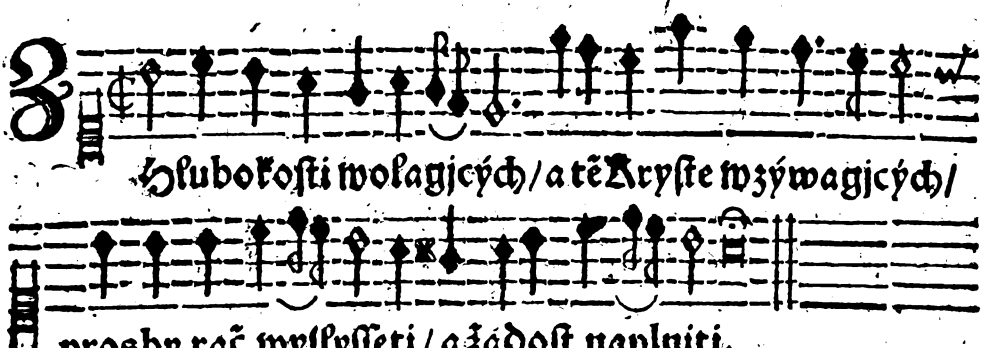

Hlubokoſti wolagjcých/ a tě Kryſte wzýwagjcých/

prosby rač wyſlyſſeti/ a žádoſt naplniti.

¶ Kořic ſe k twým nohám padá/ mátě Cýrkew genž tě žádá/ za duſličky wſſech wěrných, kteréž gſau w mukách těžkých. ¶ Rač ſwé vſli nachýliti/ k prosbám wraucým ge ſkloniti/ popřjti polehčenj/ duſſem w gegich trápenj. ¶ Gſauc w twé mocý a treſtánj/ na twé Kryſte ſmilowánj/

čekagj s důwěrnostj/ pomozyž gim k radosti. ¶ W tebeť wěřj/ w tě dauffagj/ k tobě prawau lásku magj. Odpusť gim Pane milý/ co w těle zawinily. ¶ Očekáwagj dnem, nocý/ od tebe rychlé pomocy/ rač ge přigjt do nebe/ za to prosýme tebe.

W Postě gako: Stála Matka litugjch.

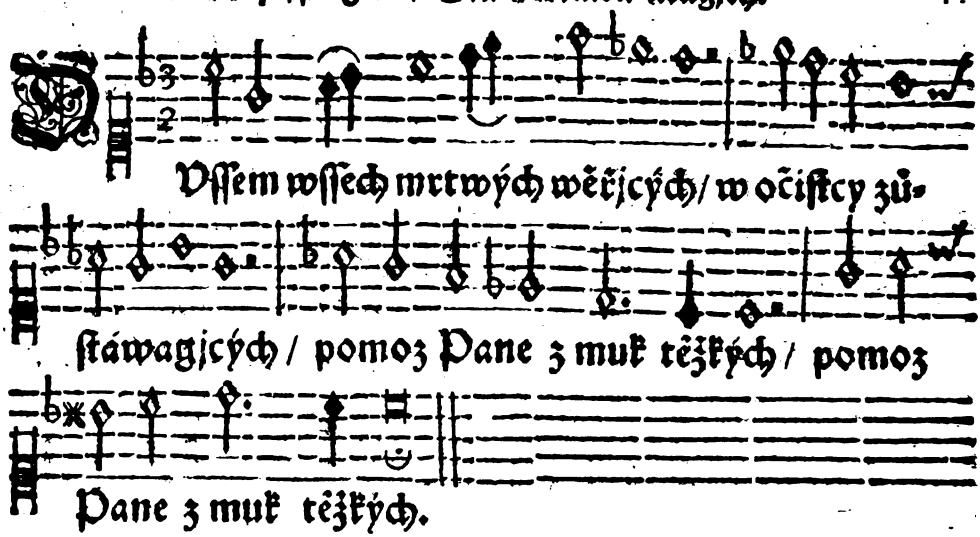
Vssem wssech mrtwých wěřjcých/ w očistcy zů-
stáwagjcých/ pomoz Pane z muk těžkých/ pomoz
Pane z muk těžkých.

¶ Zprostiž ge bydlá hrozného/ weď ge do ráge wěčného/ na prosbu lidu twého/ na prosbu/ ꝛc. ¶ Za ně též twá milá Matka/ y wssecka řjsse nebeská/ v tebe se přimlauwá/ v tebe se/ ꝛc. ¶ Pro twé swaté, drahé rány/ a přehořké vmučenj/ wyswoboď ge z trápenj/ wyswoboď/ ꝛc. ¶ Gich prowiněnj wssecko smaž/ okowý a wazby rozwaž/ milosti twé k nim dokaž/ milosti/ ꝛc. ¶ Rač ge z muk wyswoboditi/ nebe gim rač otewřiti/ k wěčnému žiwobytj/ k wěčnému/ ꝛc. ¶ Deg ať wygdauce z wězenj/ w němž gsau pro swá prowiněnj/ wzdáwagj ti chwálenj/ wzdáwagj/

gj / ꝛc. ℟ Deg milosrdný Gežjssi / ať brzo w nebeské řjssi / widauc tě se vtěssj / widauc / ꝛc.

Gako: Z hlubokosti mé těžkosti / na listu 747.

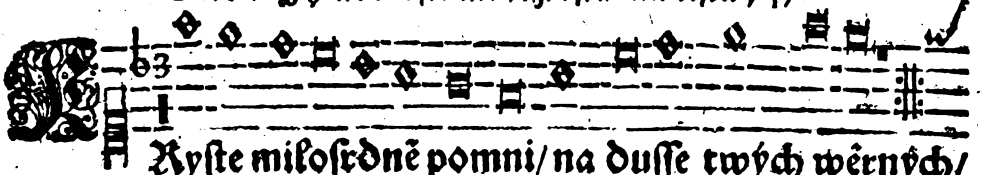

Ryste milosrdně pomni / na dusse twých wěrných /
W hrozném očistcowém ohni / nynj postawených.

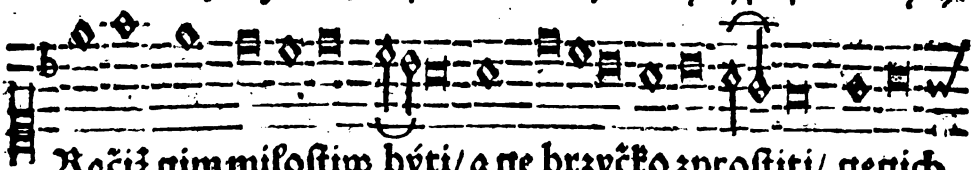

Račiž gim milostiw býti / a ge brzyčko zprostiti / gegich

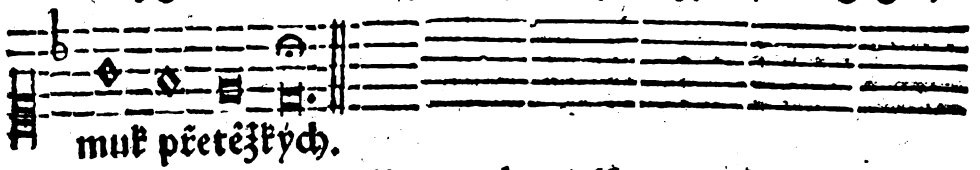

muk přetěžkých.

¶ W hroznémť a těžkém wězenj / Pane zůstáwagj / wssak někdegssjch prowiněnj / swých nezastáwagj; gen v twé dobrotiwosti / s powinnau ponjženostj / milosti hledagj. ℟ Wyweď ge z toho trestánj / w kterémžto gsau nynj / podlé twého smilowánj / rač nakládat s nimi. Vkrať gim gegich trápenj / pro twé hořké vmučenj / nehleď na gich winy. ¶ Wzpomeň Gežjssi laskawý / že sy smrt podstaupil, aby dossli wěčné sláwy / které sy wykaupil. Na tu twau dobrotu slussj / aby ten počet ctných dussj / brzo w nebe wstaupil. ℟ Včiň tedy milostiwě / by muk netrpěly / které syce sprawedliwě / trpětibý měly: aby tjm dřjwe začaly / wzdáwat tobě wěčné chwály / s swatými Angely.

Rozdílſſli werſſe/ zpjweg gako: Każdého dne/ neb takto:

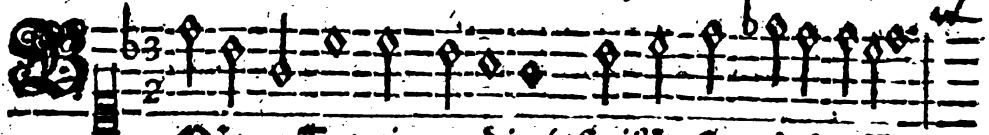

Oże w Trogicy gediný/ ſmilúg ſe nad duſſemi/

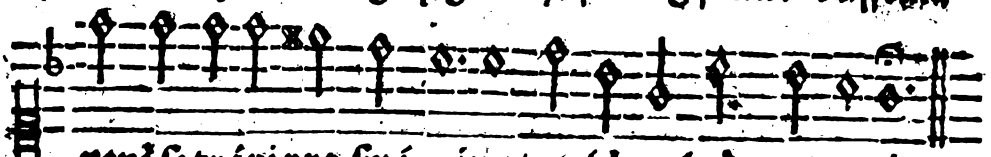

genž ſe trápj pro ſwé winy/ zpáchané zde na zemi.

¶ Muſýt ſe těžce trápiti/ w očiſtcowém plameni/ aby mohły hodny býti/ ragſtého oſlawenj.

Spogjſſli werſſe/ zpjweg gako: Kdož ochrany neywyššjho.

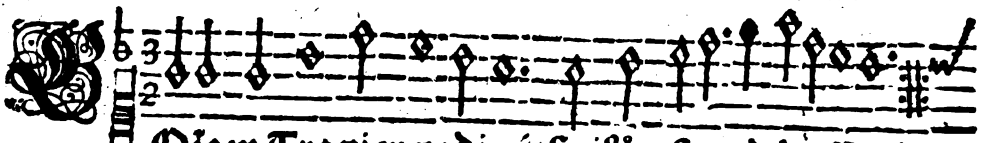

Oże w Trogicy gediný/ ſmilúg ſe nad duſſemi/
Genž ſe trápj pro ſwé winy/ zpáchané zde na zemi.

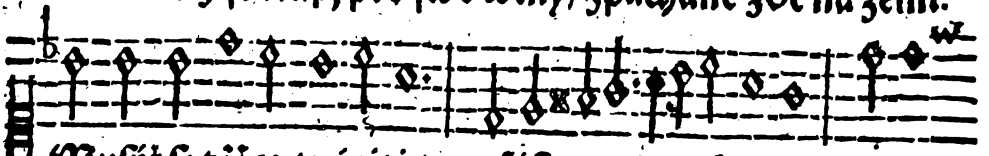

Muſýt ſe těžce trápiti/ w očiſtcowém plameni/ aby

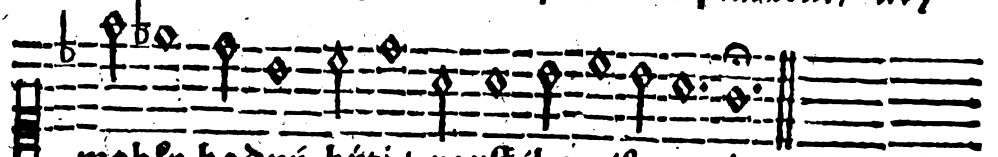

mohły hodný býti/ ragſtého oſlawenj.

¶ Odpuſt mikoſrdný Otče/ duſſem gich prowinēnj: wzpomeň dobrotiwý tworče/ na ſwé bjdné ſtwořenj. Ač tě

hřj,

hřjchem vrazyly / a gsau hodné trestánj : tjm wssak ti nevmenssily / Božského smilowánj. ¶ Pomni předobrý Gežjssi / gakés muky podstaupil: abys hřjssnau lidskau dussi / očistil, a wykaupil. Dussem ohni se mučjcým / podeg pomocné ruky: přispěg tebe žádagjcým / změň w radost gegich muky. ¶ Smilůg se ó Dusse swatý / nad dussemi wěřjcých: Rač gim smutným pomáhati / z muk vkrutně trápjcých: Ať tebe vtěssitele / poznagj w swé žalosti / a na twář Božj wesele / patřj w ragské radosti.

Druhý djl tauž notau / neb gak notowáno.

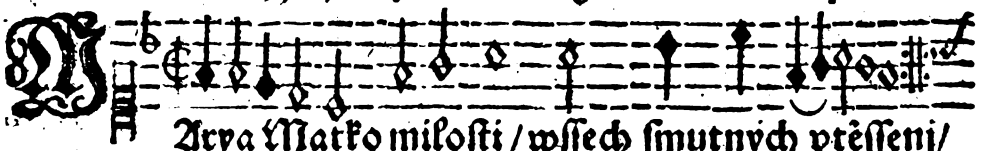

Marya Matko milosti / wssech smutných vtěssenj /
Potěss dussičky w prudkosti / očistcowých trápenj.

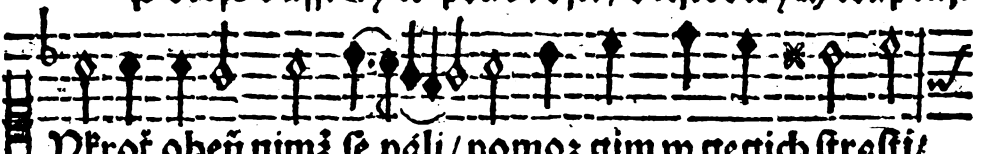

Vkroť oheň njmž se pálj / pomoz gim w gegich strastj /

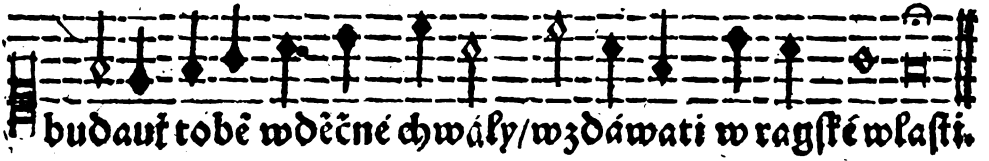

budauť tobě wděčné chwály / wzdáwati w ragské wlasti.

¶ Swatj Božj Angelowé / dussičkám pomáhegte / kterýchž ste byli strážcowé / w očistcy gim přispěgte: wzbuďte gim ku spomoženj / wraucnost nabožných lidj / ať se brzy z swých trápenj / wyswobozené widj. ¶ Wy též wssickni Božj Swatj / w nebi zůstáwagjcý; račte dussem pomáhati / z muky očisstugjcý. Včiňte, ať brzo patřj / na twář Boha

žiwé-

žiwého: nebť gſau duſſe waſſich bratřj/ a wywolených geho. ¶ Přigmi Bože dobrotiwý/ toto naſſe modlenj, a buď duſſem miłoſtiwý/ w gegich těžkém trápenj. Odpuſť gim, co prohřeſſiły/ a přigmi ge do nebe/ budauť ó Pane přemiły! wěčně chwaliti tebe/ Amen.

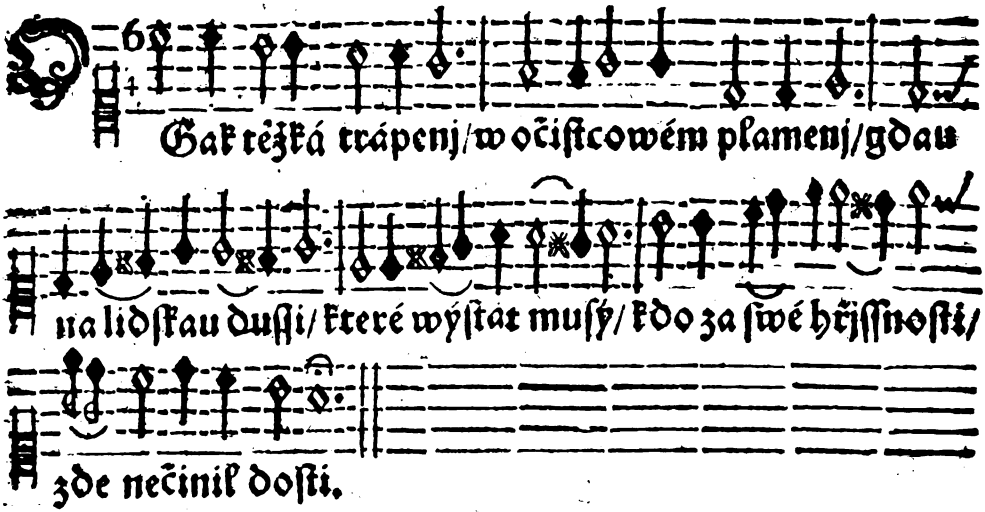

¶ Wſſecky ſwěta boleſti; které tělo můž ſneſti/ byť poſpołu były/ ničimžby nebyły/ proti welmi hrozným/ mukám očiſtcowým. ℣ Na čež pamatugjce/ a duſſj litugjce/ ce/ proſime Boha za ně/ miłoſrdně na ně/ ať ge muk zproſtiti. ℣ Za to miłé duſſičky/ budau nám wděčné wždycky/ přimluwj ſe za nás/ bychom Kryſtů hłas/ ſſtiaſtný a weſelý/ w ſaudný den ſłyſſeli.

Gako: Ey wſtáwagice. Neb. Na kůže gdauce.

BOže Otče náſs/ k toběť ſe modljme/ a wěrných wſſecky/ duſſe poraučjme/ kteřjž nás z ſwěta/ tohoto předeſſły/ k tobě odeſſły. ¶ Gſauli kde w gakých mukách a trá-

penj/

penj/ aneb ſyc w gakémkoli obmeſſkánj/ hognoſt twých zá-
ſkub/ Kryſte, a trápenj/ buď gim k ſpaſenj. ¶ Odpuſť gim
coż ſau koli prowiniły/ a w čem twé wůle/ z mdloby neči-
niły/ promiň, geſtli w čem/ doſt nevčiniły/ náſs Pane miły.
¶ Rač ſe nad nimi ſlitowati Pane/ miloſt a pokog dáti/ tě
žádáme. Zbaw muk pekelných/ hroznych a vkrutných po-
gma w radoſt ſwých. ¶ Zproſť ge temnoſti/ a popřeg
gaſnoſti/ aučaſtnu býti/ twé y welebnoſti/ pokoge, ſláwy/
nebeſké radoſti/ celé ſytoſti. ¶ Rač prosbám naſſjm ſpo-
lečné naděge/ dáť, ať k pomocy to obé proſpěge/ wěrným
duſſičkám/ ať s nimi ſe děge podlé twé wůle. ¶ Neb ač
ſme z hliny ſtwořenj a z bláta/ wſſaks za nás nedał ſtříbra
ani zlata/ Kryſte Geżjſſi/ genż ſy ſám wýplata/ naſſe boha-
tá. ¶ Protoż ſe tobě Pánu laſkawému/ ſpolu y předky na-
ſſe přemilému poraučegjce/ na miloſt dáwáme/ vſlyſs nás
Pane. ¶ Zbaw ſmrti wěčné/ deg vſinauti ſſtiaſtně, w
ſprawedliwoſti/ w bázni/ newinnoſti/ bychom/ tak ſpjce/ do-
ſſli té radoſti/ kdež wſſeho doſti.

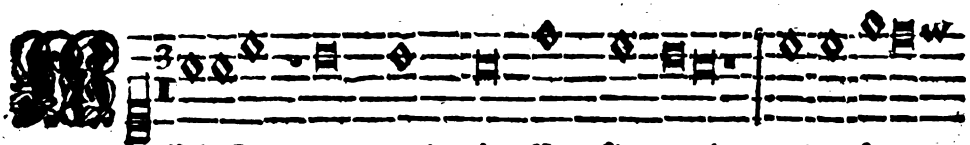

Očiſtcy wſſechněm duſſem kragjcým/ a ſe plame-

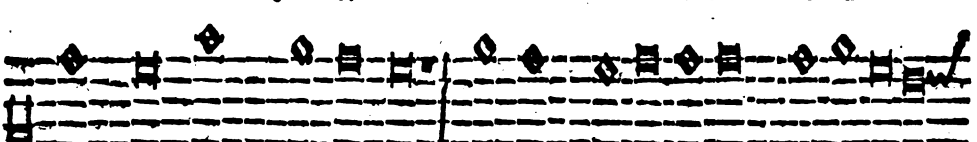

nem prudkým trápjcým/ genżto ſe pálj/ bez oblewenj/

račiż

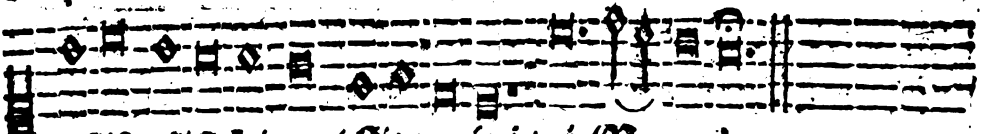

račiž přiſpĕti twé ſlitowánj / ó Marya!

¶ Wždy opĕnliwĕ k tobĕ wzdychagj / wyſwobozenj z tĕch můk žádagj / by mohły twau twář w nebi ſpatřiti / radoſti wĕčné s tebau vžjti / ó Marya! ℣ Kljči Dawidů / genž rág otwjráſs / pomoz wſſem bjdným / gichž ſauženj znáſs / kteřjž ſe trápj bez polehčenj / wywed ge z domu toho wĕzenj / O Marya! ¶ Prawidlo wĕrných / a ſwĕtlo prawých / ſpaſenj wſſechněch / w tĕ dauffagjcých / rač wĕrné w paměti mjti / a Syna ſwého za ně proſyti / ó Marya! ℣ O požehnaná! ſkrz twé záſluhy / žádáme, zaſtaň twé mrtwé ſlauhy / wkrat pokutu / s njž ſau trápeni / a budiž ceſta k odpočjwánj. O Marya!

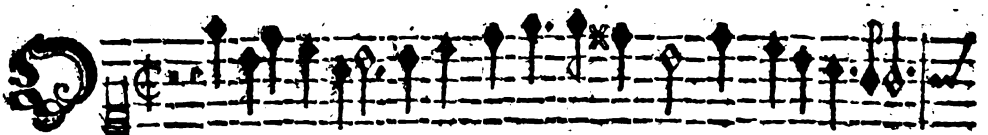

Hrozné boleſti / které muſým ſneſti / w hrozné ohniwé pecy /

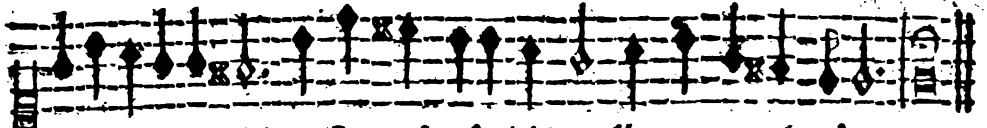

nelze wyprawiti / gak perně platiti / muſým za marné wĕcy.

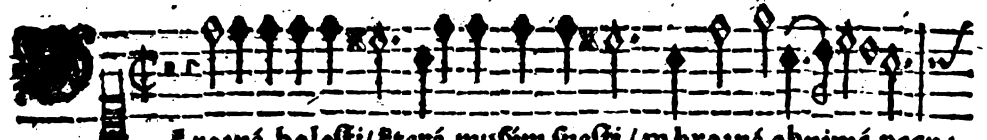

Hrozné boleſti / které muſým ſneſti / w hrozné ohniwé pecy:

nelze

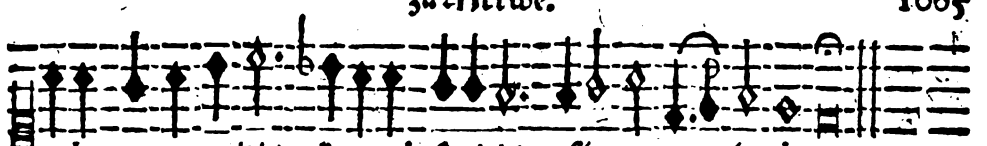

nelze wyprawiti/ gak perně platiti/ muſým za marné wěcy.

¶ Kyž ſem prw myſlika/ časně rozwážila/ očiſtcowá trápenj/ bylabych marnoſti, tělesné ljboſti, wypuſtika z myſſlenj. ¶ O krátké radoſti! k gak těžké žaloſti/ mne bjdnau ſtě přiwedły! .brzoť ſte minuły, co woda ſplinuły, ó gak mne podwedły! ¶ O přátelé milj/ w tak žaloſtné chwjli/ nademnau ſe ſmilůgte! tak hroznych trápenj/ ſkrz wraucné modlenj/ zproſtiti mne/ pečůgte. ¶ Gá když odſud wygdu/ před twář Božj přigdu/ na wás zaſe ſpomenu/ wám mnohé miloſti/ od Božſké ſſtědroſti/ zgednati nepominu.

Může ſe zpjwati gako: Z hlubokoſti mé těžkoſti.

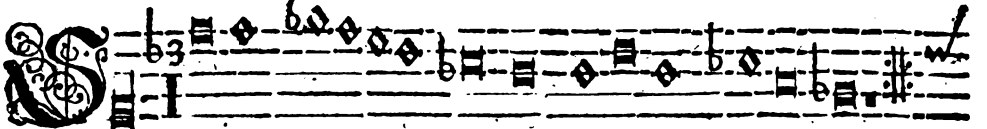

Lyſſte žaloſtiwé lkánj/ duſičky w očiſtcy/
Wzbuďte ſe k politowánj/ boleſtně plačjcý.

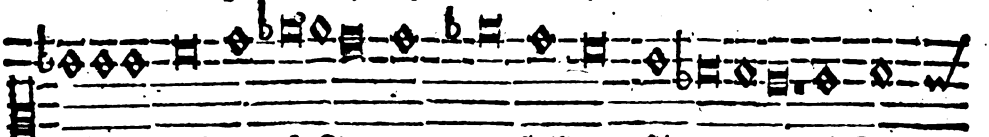

geſtliže gi wyſlyſſjte/ pomoc ňákau včinjte/ tým ſut-

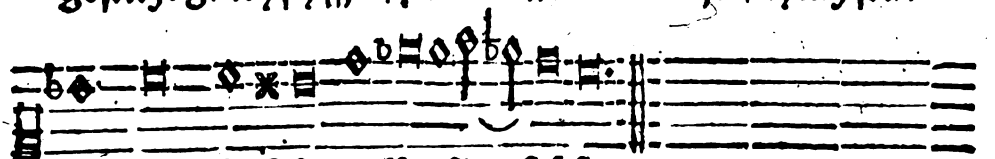

kem w té době/ poſlaužjte ſobě.

¶ Ach w gak hrozném gſem trápenj! gak přjſnĕ Bůh treſce/ pokutu za prowinĕnj/ zde odbeywám těžce. Ach! mogj milj přátelé/ genž ſte geſſtě žiwi w těle/ proſým ſmilůgte ſe/ za mne modlete ſe. ¶ Pomoc ſkrz ſwaté modlenj/ může ſe mně ſtáti/ ſkrz almužny vdělenj/ muk mých ſe vkrátj. W tom ſem gá byla leniwá/ nedbánliwá, chaukoſtiwá. Pomozte pro Boha/ zač proſým vbohá. ¶ Očj ſem nezawjrala/ wſſetečně hledĕla/ nic vſtům neodpjrala/ přjliſs gim howĕla/ proto w trápenj weliké/ w žaloſt, w boleſti wſſeliké/ obrátil, ſe můg kwas/ trápjm ſe dlauhý čas. ¶ Vſſi ſem naſtawowala/ k márné lidſké řeči/ ráda lidi pomlauwala/ makau mĕla peči/ bych ſe Bohu zaljbila/ a dobré ſkutky činila/ hrubĕť ſem chybila/ muk těch zaſlaužila. ¶ Wtipu, rozumu, paměti/ k zlému vžjwánj/ nechtĕl Bůh dĕle trpĕti/ dal mne do treſtánj/ hořjm, muſým ſe trápiti/ dá ſe on wſſak vkrotiti/ budeteli chtjti/ za mne ſe modliti.

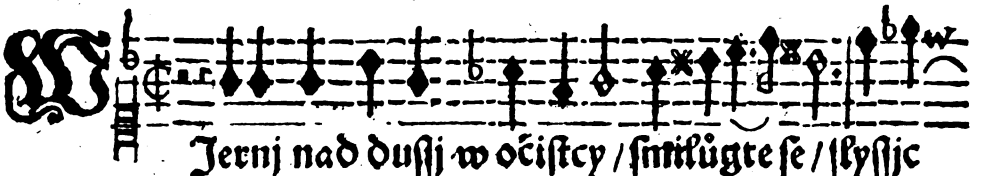

¶ Ach přátelé mogj milj ſmilůgte ſe. Nademnau w mé ſmutné chwjli ſlitůgte ſe. ¶ Přetěžké snáſſjm boleſti/ ſmilůgte ſe. Mohauce mne z nich wyweſti/ ſlitůgte ſe. ¶ Gſem w přewkrutném trápenj/ ſmilůgte ſe. Pomůžť mi waſſe

mod-

modlenj/ slitůgte se. ¶ Dost malau almužnu degte/ smilůgte se/ tak mi z mých muk pomáheyte/ slitůgte se. ¶ Skrze wsse swaté slauženj/ smilůgte se, budu mjt polehčenj/ slitůgte se. ¶ Skrz wáss půst aneb tryzněnj/ smilůgte se/ bude mých muk vkrácenj/ slitůgte se. ¶ Chcyť wam za to wděčná býti/ smilůgte se: zas w nebi za wás prosýti/ slitůgte se.

Gako: Taktoť wolá sám Syn Božj/ na listu 913.

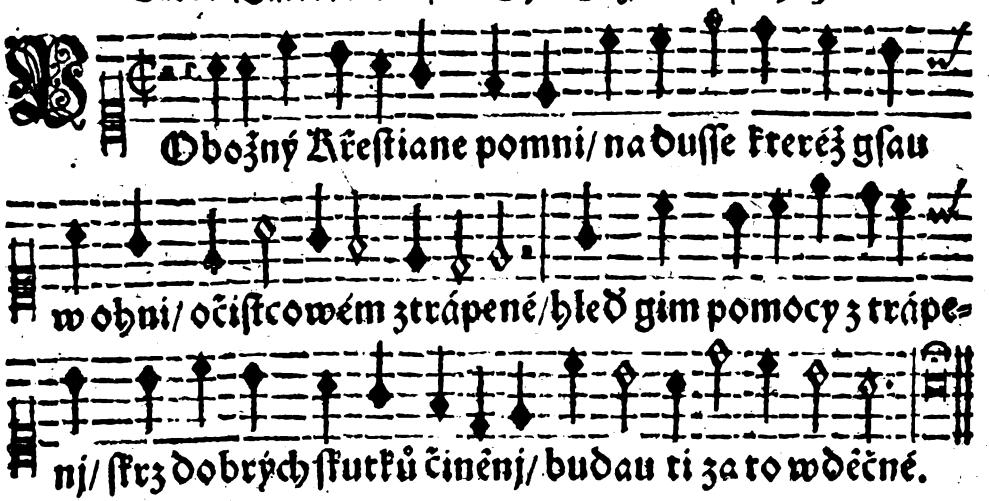
Obožný Křestiane pomni/ na dusse kteréž gsau
w ohni/ očistcowém ztrápené/ hleď gim pomocy z trápe-
nj/ skrz dobrých skutků činěnj/ budau ti za to wděčné.

¶ Když od wěrných ke cti Páně/ almužna se dáwá za ně/ mjwagj polehčenj: a když se slaužj msse swatá/ začasté býwá odňatá prudkost gegich trápenj. ¶ Když se wěrný za ně modlj/ neb něgaké nepohodlj/ snássj s trpěliwostj; Pán Bůh gim milostiw býwá/ na přjmluwu ge zprostjwá/ očistcowé přjsnosti. ¶ Vkrutný má nazwán býti/ kdo gim pomocy činiti/ pro swau nedbalost nechce: wzlásst kdo swé mrtwé rodiče/ přátely/ neb dobrodince/ z paměti pausstj lehce.

Gako: Wſſickni lidé/ ktekjž ſpjte: neb gak notowáno.

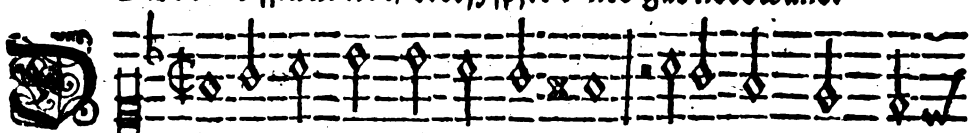

Den hněwu/ ten ſtraſſliwý den/ ſpálj ſwět na prach,

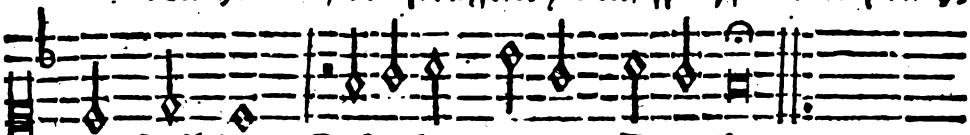

gſau ſwědkem/ Sybylla s ſwatým Dawidem.

¶ Gaké tu bude třeſenj/ když ſaudce přigde k ſauzenj/ wſſeho oſtře k rozwrženj. ¶ Trauba diwným zwukem zawznj/ po wſſech hrobjch kde kdo ležj/ powolá wſſech před trůn Božj. ¶ Smrt, y přirozenj ſtrnau/ když lidé mrtwých powſtanau/ a na hrozném ſaudu ſtanau. ¶ Tuť ſaudce knihy pochytj/ w nichž bude zapſáno mjti/ z čeho má ſwět ſauzen býti. ¶ A když ſedne ſauditi chtjc/ wſſe tegné ſe tu zgewj wjc/ bez pomſty nezůſtane nic. ¶ Co tehdáž bjdný vdělám: gakých přjmluwců požádám/ když Swatý ſtrach obſtogj/ ſám. ℟ Králi ſtraſſné welebnoſti/ genž dobré ſpaſýſs z miloſti/ ſpas mne ſtudnice ljtoſti. ℟ Pomni Kryſte na ſtutek ten/ žes pro mne z nebe wyſſel wen/ nezatracůgž mne w hrozný den. ℟ Hledals mne do vnawenj/ trpěls křjž mne k wykaupenj/ nepřigď ta práce k zmařenj. ¶ Sprawedliwý ſaudce mſſtěnj/ deg mi hřjchů odpuſſtěnj/ prw než přigde den ſauzenj. ¶ Wzdychám hřjſſný k ſwému Pánu/ rdj ſe ljce mé pro winu/ odpuſt Bože proſýcýmu. ¶ Genžs Maryi na miloſt wzal/ Lotrowo pokánj přigal/ mně ſy také naděgi dal. ℟ Prosby mé ſyc

negſau

ssili/ w bjdách polehčili. ¶ Rozgjmegte ohně/ prudkého pálenj/ připomeňte sobě/ wsseliká trápenj/ dřenj, klesstěmi trhánj/ a nebo hnátů lámánj/ to gesstě nic nenj. ¶ W olowě wařenj/ na rosstě pečenj/ pilau rozřezánj/ od zwěři trhánj/ biči, řetězy mrskánj/ aneb háky rozsápánj/ wssecko to nic nenj. ¶ Na sskřipce taženj/ w olegi sskwařenj/ neb konj smegkánj/ neb střewa saukánj/ bylatby má kratochwile/ wsseckoť bych to snesla mjle/ wystála wesele. ¶ Než nenj podoby/ ani přirownánj/ k mému zde w očistcy/ stálému trápenj/ nenj možné, wymluwiti/ wypsati, neb wyslowiti/ co musým trpěti. ¶ Ach gá smutná dusse/ čeho sem dočkala/ ach marná rozkosse/ co sy mi zeystala/ perněť za tě platit musým/ gak dlauho/ to sama zkusým/ ach pomozte prosým! ¶ O kyž vslyssjte, mé smutné wolánj! ó kyž vwážjte, mého nařjkánj! ó kyž se rozpomenete! mně vbohé spomůžete/ z mého zarmaucenj! ¶ Nežádám od wás wjc/ než co můžte dáti/ bez welké těžkosti/ za mne wykonati/ mssi swatau slaužiti/ degte/ neb za mne se pomodlete/ tjm mi spomůžete.

W Postě gako: Když w myssleni vsmrcenj/ w listu 188. 189.

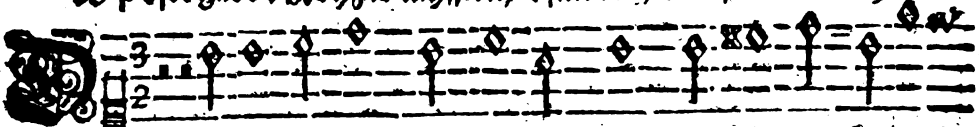

Den hněwu den/ ten hrozný den/ k saudu poslednj-

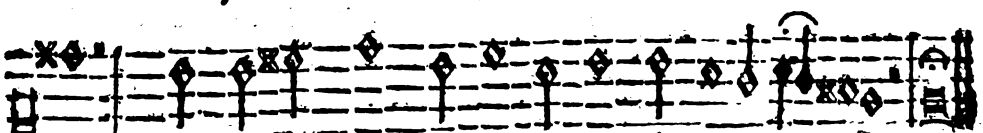

mu/ w němž bude strach/ y auwe ach/ člowěku hřjssnému.

¶ Za-

¶ Zatraubenj/ hrozné zněnj/ hrob každý pronikne hlas skrz traubu: Wstaň/ pod k saudu/ po wssem swětě wznikne. ¶ Tu prach shnilý/ twůg w tu chwjli/ w tělo se zas wrátj: chtěg neb nechtěg/ z hrobu celey/ musýss se wen bráti ¶ Tak wzkřjssený/ přestrassený/ w nowém těle gsauce: regstra wzýti/ k saudu gjti/ musýss twého saudce. ¶ Sprawedliwý/ Pán horliwý/ saudce bude swěta; ach zapřjti/ nětco skrýti/ před njm bude weta. ¶ Což gá bjdný/ gsauce winý/ mluwit budu w ten čas: an prawdiwý/ sprawedliwý/ strachem se bude třást? ¶ Prosým nečiň/ podlé mých win/ milostiwý Pane: než přigde ten/ strassliwý den/ odpusť mi hřjchy mé.

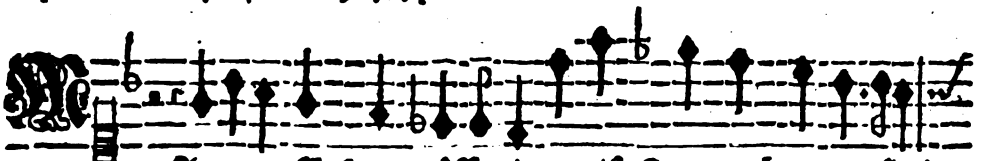

Marya wssech potěssenj/ wyslyss prosby y vpěnj/

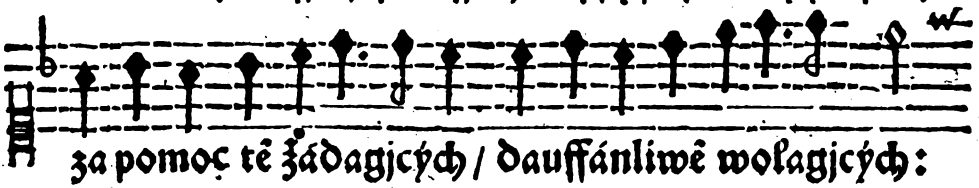

za pomoc tě žádagjcých/ dauffánliwě wolagjcých:

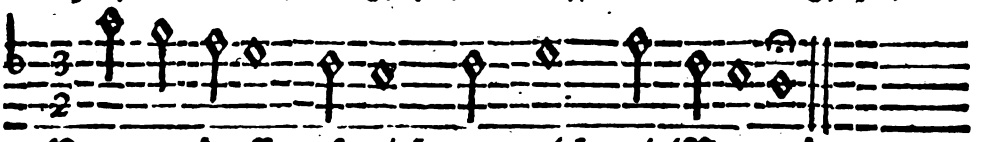

Pros za dusse wěrných mrtwých/ ó Marya!

¶ Poraučjme ti přátely/ dobrodince, nepřátely/ genž z tohoto swěta wyssli/ do očistcowých muk přissli. Pros za dusse wěrných mrtwých/ ó Marya! ¶ Matko ke wssem

ljto-

ljtostiwá / rač gim býti mikostiwá: pomoz gim z gegich trápenj / k wěčnému Boha widěnj. Pros za dusse / ꝛč. ¶ Genž hřjssné mile schrañuges / žádného nezawrhuges / přispěg w očistcy ztrápeným / giné pomocy zbaweným. Pros za dusse / ꝛč. ¶ Wssech wěrných mrtwých dussičky / w tebe milé Matičky / gisté pomocy hledagj / k tobě přigjti žádagj. Pros za dusse / ꝛč. ¶ Gednim skowem gim spomůžes / neb skrz Syna wssecko můžes. Promluwiž na ně skowjčko / promluw milá wssech Matičko. Pros za dusse / ꝛč. ¶ Mléko z twých prsů tekaucý / gest co wodička žádaucý / když se w očistec wyljwá / dussička w ohni okřjwá. Pros za dusse / ꝛč. ¶ Pros, neb twau prosbau krew čistá / z boku Pána Gezu Krysta / na dussičky se rozlege / wssecken očistec zalege. Pros za dusse wěrných mrtwých / ó Marya!

Gako: Otče nás genž w nebi bydliss / na listu 434.

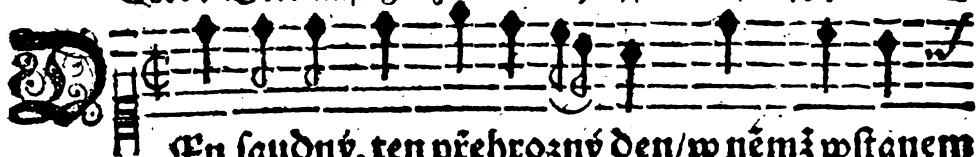

En saudný, ten přehrozný den / w němž wstanem

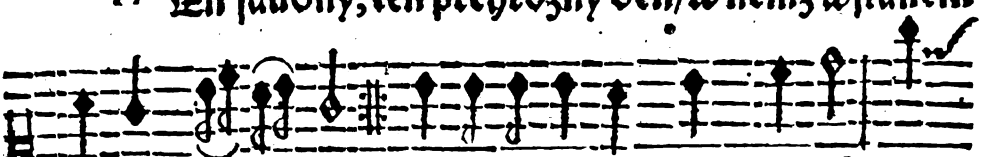

wssickni z hrobů wen / abychom y hned w tu chwili / před

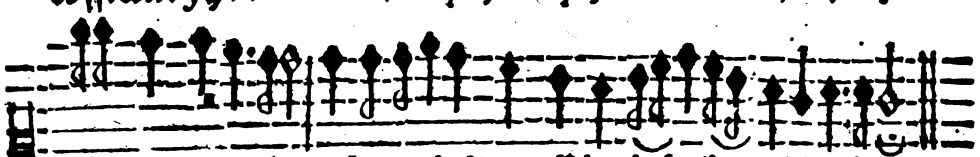

saudce se postawili / počet wydali ze wsseho / dobrého / také y zlého.

Den

Ten saudný, ten přehrozný den/ w němž wstanem

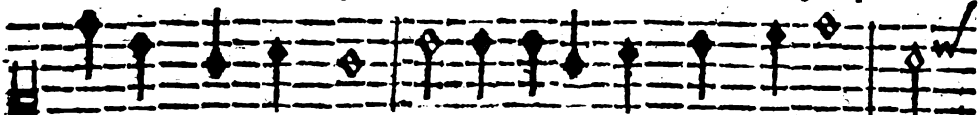

wssickni z hrobů wen, abychom y hned w tu chwili/ před

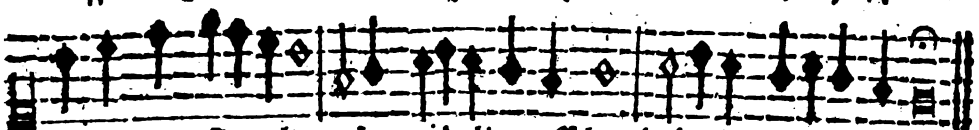

saudce se postawili/ počet wydali ze wsseho/ dobrého/ také y zlého.

¶ K hlasu trauby Archangela/ tak gak zpjwala Sybilla/ zkormautj se wsse stwořenj/ bude y země třesenj; neb se hněw Páně wylige/ a gako woda rozlige. ¶ Tu hned před saudce přjsného/ wssak we wssem sprawedliwého/ wssickni lidé musý wstáti/ ortele očekáwati/ a swět knihu wssech swých činů/ wzřj býti otewřenau. ¶ Gaký strach na wssecky strany/ přigde na chlapy, y Pány: kdyžto saudce sprawedliwý/ na hřjchy lidské hněwiwý/ bude nás hřjssné sauditi/ zlým káže do pekla gjti. ¶ Ach smutný kam se obrátjm/ co budu činiti zatjm? koho Patrona w tu dobu/ o Boha žádati budu? ach dřjwe než se to stane/ smilug se nad námi Pane.

Druhý djl též gako: Otče náš genž w nebi/ atd.

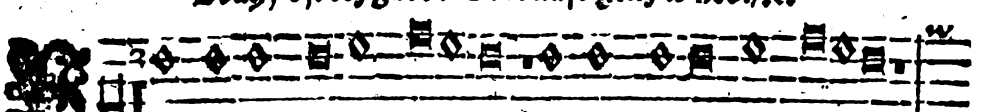

I Amatůg dobrý Gežjssi/ že gsy wykaupil mau dussi/

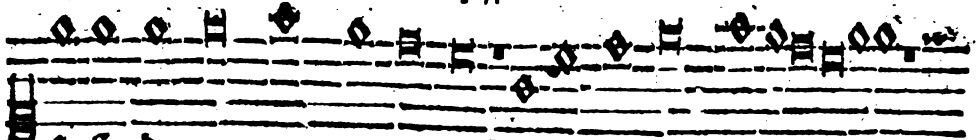

Že ſy zde pro mne pracowal/ o to wždycky vſylowal/aby

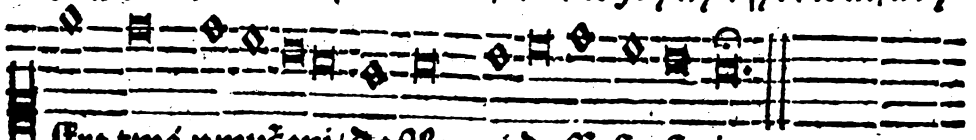

ſkrz twé vmučenj/ doſſla má duſſe ſpaſenj.

¶ Genž ſy onu Magdalénu/ſwětu známau hřjſſnau ženu/ráčil na miloſt přigjti/ Lotru winu odpuſtiti/odpuſť též y mně hřjſſnému/ſrdcem prawým ſkraušſenému. ¶ Modlitbu mau před twářj twau/ vznáwám býti nehodnau: wſſak dauffám, že mé vpěnj/ pro twé Kryſte vmučenj/ nebude nevžitečné/ a zbawjſſ mne muky wěčné. ¶ Když owce dáſs na prawicy/ kozly wſtrčjſs na lewicy/ mezy owcemi mjſto deg/ a k twým woleným mne přideg/ ať s tebau mým milým Pánem/ wěčně ſe raduzi/ Amen.

Gako: Kryſte genž gſy ſwětlo y den.

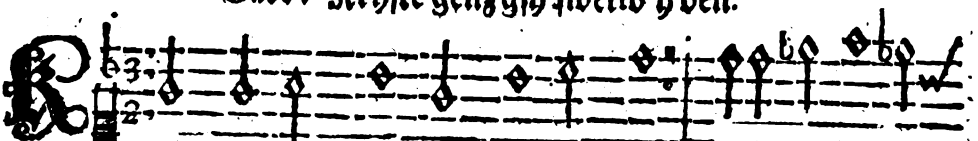

Dyž přigde k ſaudu Kryſtus Pán/ktereýžto byl v-

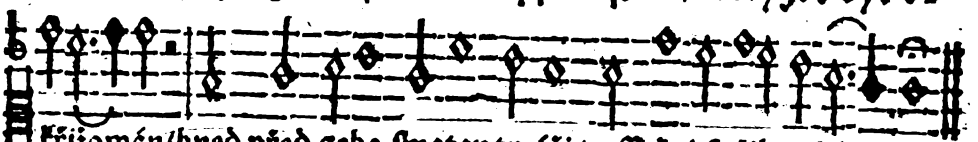

křižowán/hned před geho ſwatau twářj/ wſſickni ſe lidé vkážj.

¶ Tuť každému bude nowo/ za wſſelike prázdné ſlowo/ počet kláſti, což wſſak muſý/ každéhoť ſe djlo ſkuſý. ¶ Tu

před

před geho obljčegem/ hrozným, žádným obyčegem/ giž se newymluwj člowěk/ buď on král, neb kdožkoliwěk. ¶ Onť nebude osob dbáti/ ani darůw přigjmati/ každý co zde bude sýti/ to také tam bude žjti. ¶ Protož každý giž buď hotow/ a swůg žiwot ctnostmi ozdob/ tak aby podlé zlých skutkůw/ nedossel wěčných zármutkůw. ¶ Wssecky Bůh po skutcých pozná/ tu bude žalost přehrozná/ každýť musý před njm státi/ sprawedliwau swau mzdu bráti. ¶ Tuď rozsaudj wssecky práwě/ sprawedliwé k wěčné sláwě/ do králowstwj swého Otce/ kdež radosti nenj konce. ¶ Kdež gest rozkossné bydlenj/ žádné tam starosti nenj/ gedině Boha chwálenj/ a s njm wěčné vtěssenj. ¶ Předložjc sobě tu radost/ opustjce wssecknu marnost/ posylňmež w Bohu swých myslj/ abychom w tu radost přissli. ¶ Poprosmež Pána Gežjsse/ ať nám pomuž do nj spjsse/ odpustě wsseliké zlosti/ přigme nás do swé radosti.

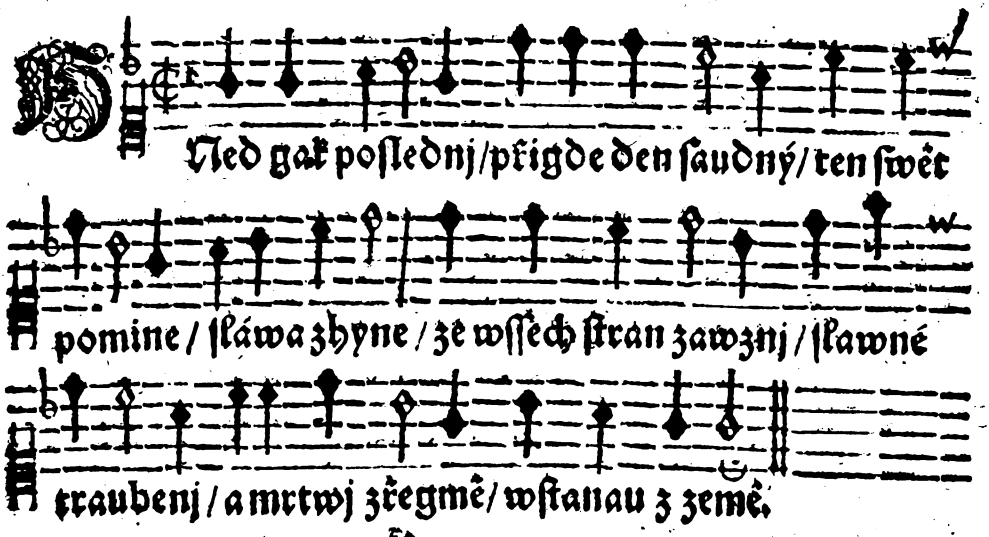
Hned gak poslednj/ přigde den saudný/ ten swět
pomine/ sláwa zhyne/ ze wssech stran zawznj/ slawné
traubenj/ a mrtwj zřegmě/ wstanau z země.

¶ S Angely swými / wssemi Swatými / Pán Krystus z nebe / w sláwě přigde: w oblaku gasněm / by odplatil wssem / dobrým za dobré / a zlým za zlé. ¶ W dwogjm způsobu / tu lidé budau: dobřj w radostném / zlj w žalostném: neb w ten den Páně / wěčně nastane / wssem dobrým radost / a zlým žalost. ¶ Dobřj w oblaku / přjkladem ptáků / wznesau se zhůru / zlým na wzdůru: nebť ge Krystus Pán / přigme k sobě sám / aby za njm slli / w nebe wessli. ¶ Ale hřjssnjcy / k saudu stogjcý / budau se báti / a plakati: Gimžto Krystus dj: gděžto newěrnj / pro swá hřessenj / k zatracenj. ¶ My buďme žiwi / zde sprawedliwj / Boha milůgme / w ctnosti stůgme: neb tak bezpečně / do sláwy wěčné / s Gežjssem Pánem / se dostanem.

Gako: Ach můg smutku má žalosti.

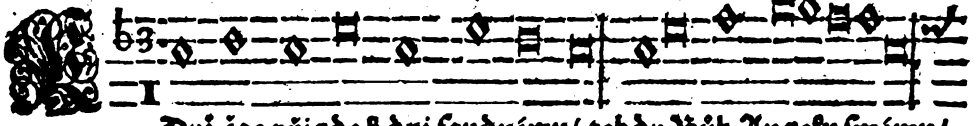

Dyž čas přigde k dni saudnému / tehdy Bůh Angelu swému /

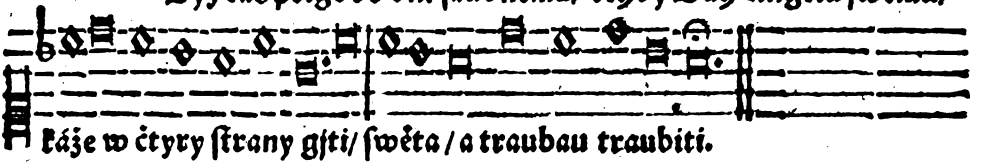

káže w čtyry strany gjti / swěta / a traubau traubiti.

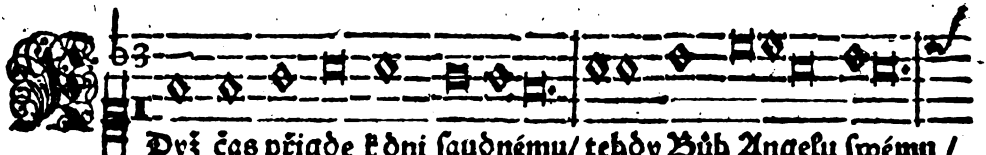

Dyž čas přigde k dni saudnému / tehdy Bůh Angelu swému /

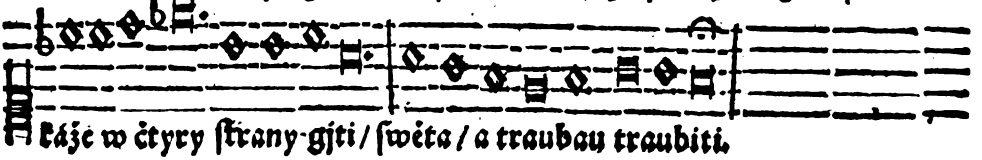

káže w čtyry strany gjti / swěta / a traubau traubiti.

¶ Aby

¶ Aby mrtwj z mrtwých wstali / a před saudce se hned brali / stařj, mladj, také děti / že chce Bůh wssecky widěti. ¶ Tu hned zlj y dobřj wstanau / a před hrozným saudcým stanau / na dwé rozdělenj gsauce / swé skutky sebau nesauce. ¶ Y budau se radowati / dobřj, a zlj strachowati / radči w mukách chtjce býti / než před toho saudce gjti. ¶ Tehdy dusse zla zlobiwá / gsaucy welmi žalostiwá / bude takto nařjkati: Auwe! běda! wždy wolati. ¶ Giž den přissel welmi smutný / w němžto saudce přjliss hrozný / sprawedliwě má sauditi podlé skutkůw wssem platiti. ¶ Hory na mne padněte / před hrozným saudcem mne skreyte / abych gá ho newiděla / radabych se w pekle skryla. ¶ Opět dusse zwolá sylně: běda hřjssné bude giž mně / co mám sobě včiniti? musým muky podstaupiti: ¶ Pro gjdlo a pitj stkwostné / tance, ffrege y hry zlostné / pro weselé giná také / pro rozkosse wsseligaké. ¶ O co sem gá to dělala / že sem swau radost w tom měla / w to zlé sem se podwolila / Boha swého tim hněwala? ¶ O běda mně zlořečené / a na wěky zatracené / nic dům, žena, nic nábytek / nic dworowé, y dobytek. ¶ Nic twrze, ani hradowé / nic předrazý pokladowé, nic řečnjcy, nic přátelé / tuť mi giž nic neprospěge. ¶ W den toho saudce hrozného / a přewelmi strassliwého / neb v wěčné muky gjti / musým a wěčně tam býti.

Druhý djl může se zpjwati předesslau / neb následugjcý notau.

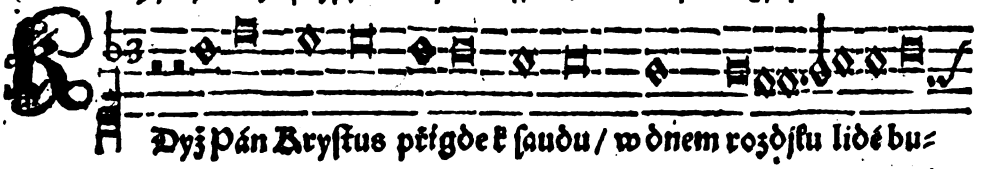

Dyž Pán Krystus přigde k saudu / w dnem rozdjlu lidé budau /

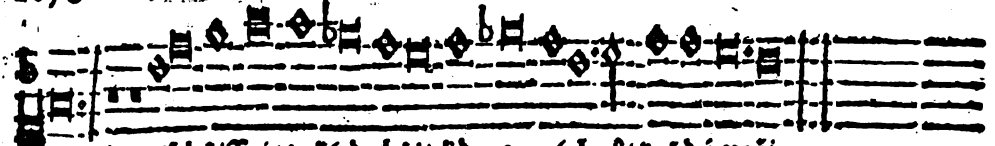

dau/ totiž hřjssnj/ také dobřj/ kdo co páchal/ każdý vzřj.

¶ Dobřj budau na prawicy/ale hřjssnj na lewicy/saudce přesprawedliwého/ wssem hřjssnjkům zuřiwého. ¶ Tuť budau hřjssnj wolati/ na swé zlosti nařjkati: běda, že sme se zrodili/ ó bychom nikda nebyli! ¶ Tehdy Krystus tato slowa/ powj hřjssným welmi hrozná: nechtěli ste srozumeti/ když byl čas dobře činiti. ¶ Neb nah, lačen, žjžniw byl sem/ od wás oděwu neměl sem/ ani gjdla/ ani pitj/ ani do domůw přigetj. ¶ Pro nežbyste radost měli/ a wěčnau odplatu wzali/ giž pro tyto wssecky zlosti/ nevkážjť wám milosti ¶ Co gste mému neymenssjmu/ nečinili neb chudému/ toho ste též mně samému/ nečinili Panu swému. ¶ Protož dusse zlořečené/ přigmete peklo newděčné/ w němžto budete plakati/ w ohni na wěky hořeti. ¶ Potom Krystus milostiwě/ dj swým wěrným dobrotiwě: wy gste mogj wywolenj/ v wás sem mjwal pohodlj. ¶ Tehdy stogjc spravedliwj/ Pánu Krystu odpowědj: kdy sme tebe tak lačného/ widěli neb žjžniwého? ¶ W zakáři, hostě, w nemocy pohodlj činjc z swé mocy/ přigjmagjc tě w obydlj? K nimžto Pán Krystus promluwj: ¶ Co ste koli včinili/ chudým lidem, mně ste dali/ protož králowstwj přigměte/ mogi wolenj a pošte: ¶ W radosti wám připrawené/ od wěčnosti spůsobené. K tomu nám rač dopomocy/ Krystus Pán swau Božskau mocý.

W po-

W Poſtě gako: Když w myſſlenj / vſmrcenj / 194.

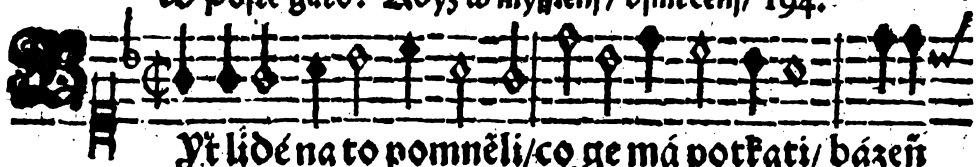

Yť lidé na to pomněli/co ge má potkati/ bázeň

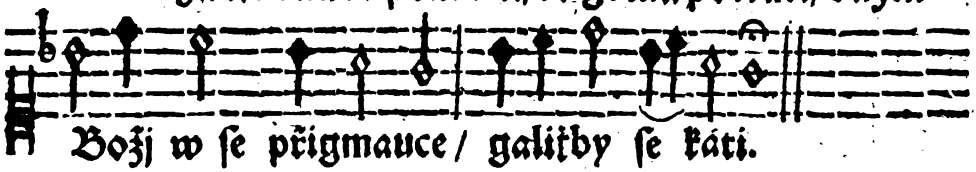

Božj w ſe přigmauce / galiby ſe káti.

¶ Wědauc že máme zemřjti/ wſſyckni w zemi býti/ Božjho ſaudu čekati/ hřjſſnj w pekle káti. ¶ Kdož ſobě to předkládagj / na to prohledagj / tiť ſe warugj wſſech hřjchů / y kažďých zlých ſkutků. ¶ Neb když Bůh přigde w ſaudný den/ wſtanem z hrobů wen / tuť wſſecka řjſſe nebeſká / ſtáti bude při něm. ¶ Wſſickni to ſlyſſeti budau; Wſtaňte, poďte k ſaudu: wſſecky ſkutky zlé, y dobré / poneſeme s ſebau. ¶ Muſýme počet wydati/ ze wſſeho činěnj/ z kažďého ſlowá prázdného/ z marného myſſlenj.

Druhý djl též gako: Když myſſlenj vſmrcenj. Poſtnjm časem.

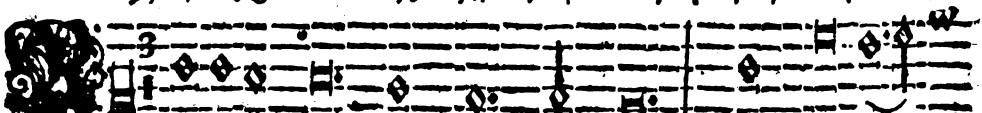

Ozkáže Pán Bůh w ſaudný den/ wſſem hřjſſným

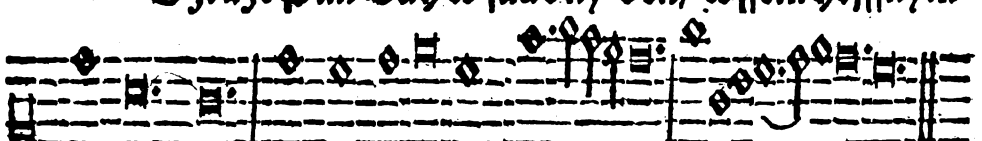

z dobrých wen / tu kdež bude pláč očima a ſſkřehot zubama.

¶ Stanauť dobřj na prawicy/ a zlj na lewicy / tuť geAn-

gelé

gelé rozlaučj/co kozly od owcý. ¶ Budauť ſe hřjſſnj ſtydětj/lháři y modláři/třeſauc ſe před Pánem Bohem/ geho hroznau twářj. ¶ Vſlyſſjt bezbožnj w ten čas/ přewelmi hrozný hlas/ budau wolati na hory/ křauce: Přikregte nás. ¶ Nemilosrdnj tu ſtanau/zprawugjc ſe Pánu/ hřjchowé a neprawoſti/ do pekla ge táhnau. ¶ Do propaſti, do temnoſti/ do wěčné žaloſti/ kdež nikdý konce nebude/ welikých boleſtj.

Třetj djl tauž notau gako prwnj dwa djlowé.

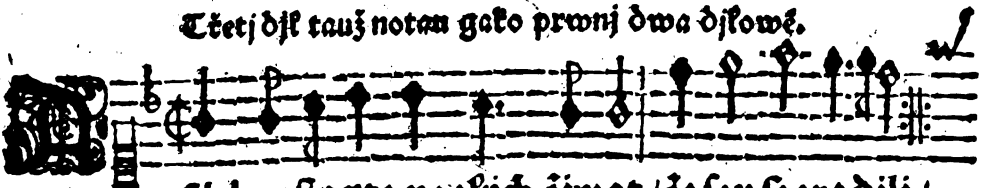

Ch! naſtogte na zlých žiwot/ že ſau ſe zrodili/

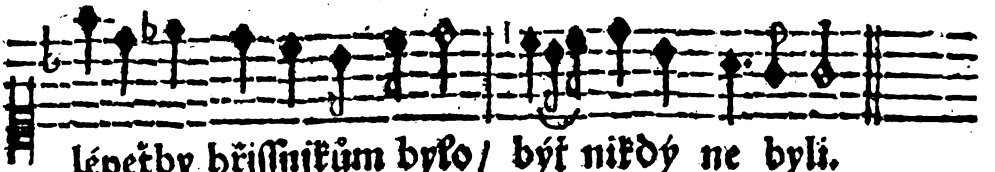

lépeťby hřjſſnjkům bylo/ býť nikdý ne byli.

¶ Sprawedliwj z mrtwých wſtanau, s welikau radoſtj/proti wſſem ſwým náſylnjkům/ k gich wěčné žaloſti. ¶ Milosrdný tu Pán Bůh dj: Podte požehnanj/ do králowſtwj Otce mého/ wám připraweného. ¶ Protož my wſſickni křeſtiané/ ſlyſſjc to zpjwánj/ pomněmež každý na ſwau ſmrt/ y na ſaud poſledni.

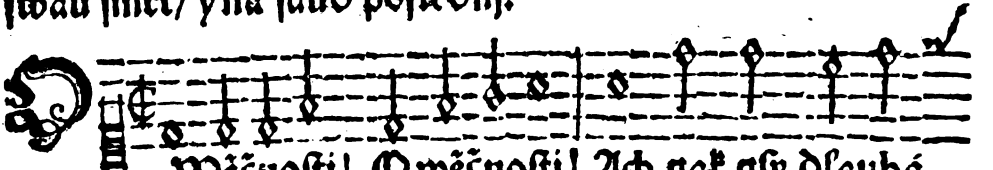

Wěčnoſti! O wěčnoſti! Ach gak gſy dlauhá

wěčno-

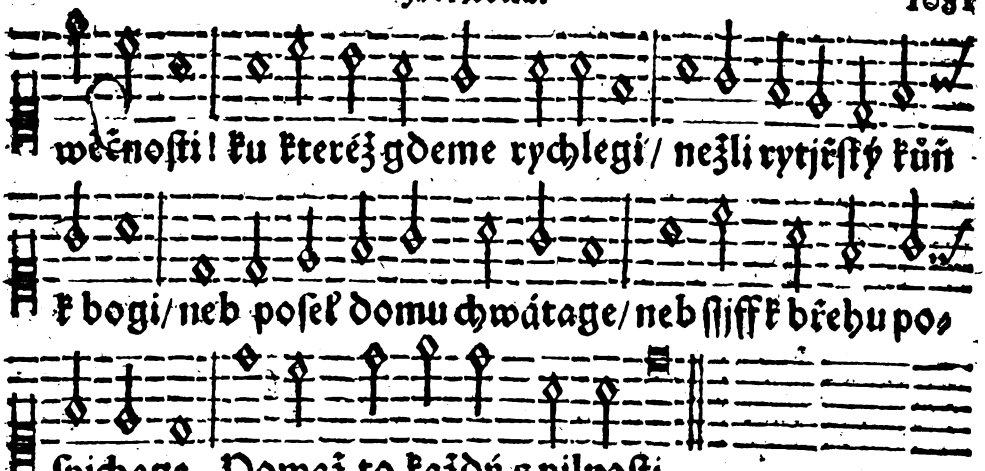

¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! gako w prawé okrauhlosti/ tak také ani w wěčnosti/ nelze konce vkázati/ darmobys ho chtěł hledati. Powaž to każdý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! neb gsy kolo neskončené/ nikterakž neobmezené/ gsa čas wždycky trwagjcý/ nikdy nepřestáwagjcý. Powaž to każdý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! Kdyby z pjsku/ co ho má swět, pták wzak zrno za tisýc let/ bylby předce konec někdy/ wěčnosti nebude nikdy. Powaž to każdý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! kdo za let sto tisýc/ wylił slzýčku, a nic wjc/ časemby z slz moře bylo/ wssak wěčnosti nebylo. Powaž to każdý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach gak dlauhá gsy wěčnosti! kolik prosslo okamženj/ od země, nebe stwořenj/ sečti tolik tisýců let/ wětssj gest wěčnosti počet. Powaž to każdý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti!

Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! každá w moři krůpěgička/ wssecka pjskowá zrnjčka/ y prássky w počet vwedess/ s wěčnostj to nedowedess. Powaž to každý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! Gak dlauho Bůh Bohem bude/ z wěčnosti nic nevbude. Wždycky bude w nebi radost/ wždycky hrozná w pekle žalost. Powaž to každý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! Giž Kainowo trápenj/ trwalo bez oblewenj/ pět tisýc let/ a gesstě wjc/ muk wssak mu nevbylo nic. Powaž to každý s pilnosti. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! Přetěžká gest Božj ruka/ přehrozná pekelná muka. O gak těžké gest trápenj/ gemuž nikdý konce nenj! Powaž to každý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! Co prospěge sstěstj mjti/ a w rozkossech těla býti/ gestli po časné radosti/ budeme w wěčné žalosti. Powaž to každý s pilnostj. ¶ O wěčnosti! ó wěčnosti! Ach! gak dlauhá gsy wěčnosti! kyž wssickni tě vwažugj/ těžkých hřjchů se warugj/ kteřj sami gsau gediná/ wěčných w pekle muk přjčina. Powaž to každý s pilnostj.

Pjsně o wěčných Wěcech.

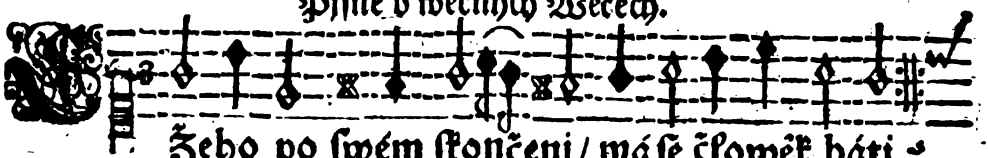

Žeho po swém skončenj/ má se člowěk báti?
Co po swěta zkaženj/ má zlého nastáti?

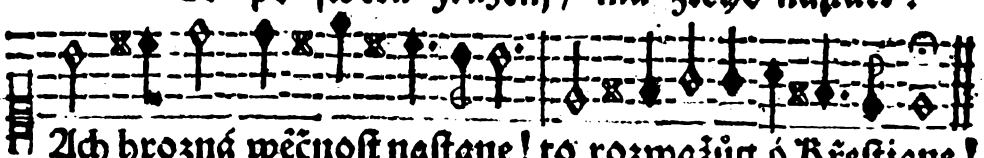

Ach hrozná wěčnost nastane! to rozwažůg ó Křestiane!

¶ Hro-

¶ Hrozná wěčnoſt naſtane/ gak wygdem z ſwěta/ koho w hřiſſich zaſtane/ giž geſt po něm weta. Podlé ſwého zaſlauženj/ půgde k wěčnému trápenj. ¶ A co geſt wěc ſtraſſliwá/ rychle ſe k nám bljžj/ nenj wěčnoſt leniwá/ brzo ſe přibljžj. Wždy buď hotow ó čkowěče/ komu o ſpaſenj peče. ¶ Kdo s pokánjm odkládá/ a dobrý čas tratj/ když ſe neyméně nadá/ ſmrt geho zachwátj. Tuť mu zlá wěčnoſt náſtane. Kyž na to pomnjſs Křeſtiané!

Druhý dſk tauž notau: neb gak notowáno.

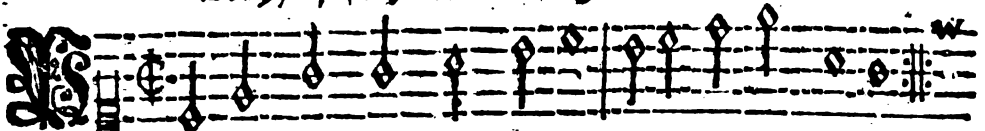

Okud Bůh Bohem bude/ ani w nebi radoſt/
Ani w pekle nebude/ konce mjti žaloſt.

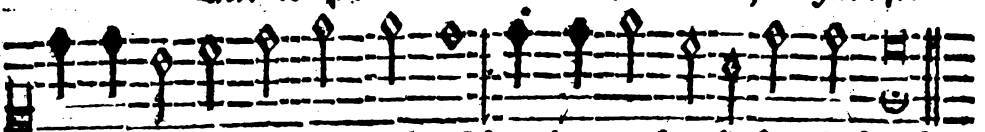

O žádaucý ragſká radoſt! ó hrozná pekelná žaloſt!

¶ Kain giž w prkle hořel/ pět tiſýc let, y wjc: a wſſak geſtě neshořel/ nevbylo mu nic/ nic nevbylo z trápenj/ má hořeti bez ſkončenj. ¶ Powěz nám ó bohačí! w pekle pochowaný/ cotě tak nutj k pláči/ a k tomu zauffánj? dj: Ach! ach! wěčné teſtánj/ bez naděge/ ſmilowanj. ¶ Též Lazara ſe pteyme/ o dobré wěčnoſti/ půwod wěděti chtěgome/ geho weſeloſti. Dj: w Bohu geſt mé kochánj/ a wždy bude bez ſkonánj. ¶ Tak hle wěčnoſt ſpaſeným/ geſt dobrá, radoſtná, naproti zatraceným/ geſt zlá a žaloſtná. Dobrá buď nám k potěſſenj/ zlá k proſpěſſnému

zdĕſſenj. ¶ Ach! nemáliż dobrého/ čłowĕka tĕſſiti/ anwj, że od miłého/ Boha má mzdu wzýti/ mzdu Ragſkau, mzdu bez ſkonánj/ za każdé dobré konánj. ¶ Ach! nemáliż hřjſſneho/ čłowĕka dĕſyti/ anwj, że od přjſného ſaudce má mzdu wzýti. Mzdu wĕčného zatracenj/ pro każdé tĕżké hřeſſenj.

Třetj djl tauż neb naſledugjcý notau.

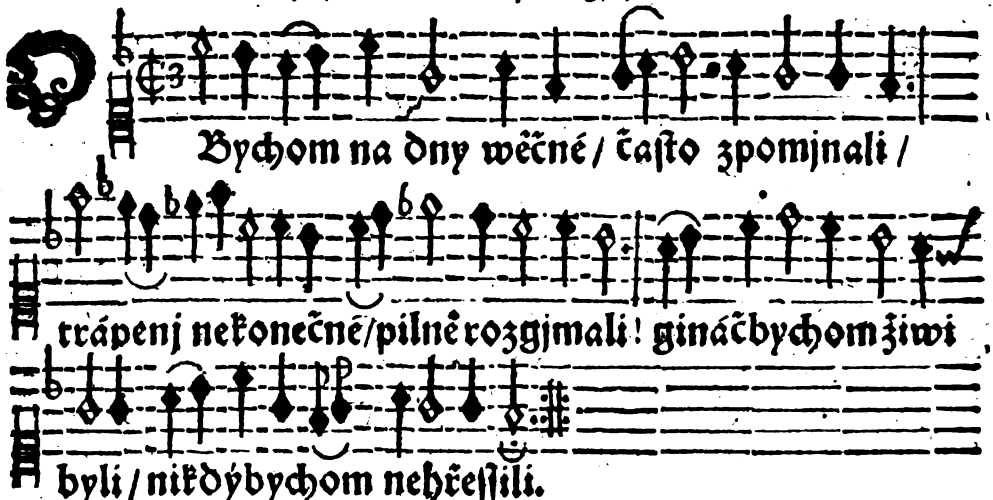

¶ Wĕčné bychom radoſti/ horliwĕ żádali/ ginák bychom żádoſt tĕła odpjrali. Kdo wj, co znamená wĕčnoſt/ opuſtĕ hřjch, miługe ctnoſt. ¶ Gſauc nynj na rozceſtj/ co mám wywoliti? ctnoſtnýli żiwot weſti/ čj po hřjchu gjti? bodkawá geſt ceſta ctnoſti/ rozkoſſná geſt neprawoſti. ¶ Nechcy hřjchu, lahodj, gedno okamżenj/ tjm na duſſi wwodj/ wĕčné zarmaucenj. Nechcyť gá pro okamżenj/ ztratiti wĕčné ſpaſenj. ¶ Po auzké ceſtĕ ctnoſti/ chcy za Kryſtem gjti/ budu po té auzkoſti/ wĕčny żiwot mjti. Blaze, kdo krátkau boleſtj/ zeyſkal ſobĕ wĕčné ſſtĕſtj.

Gako:

Gako: Gak rozličným spůsobem. Neb: Otče Boże smilůg se.

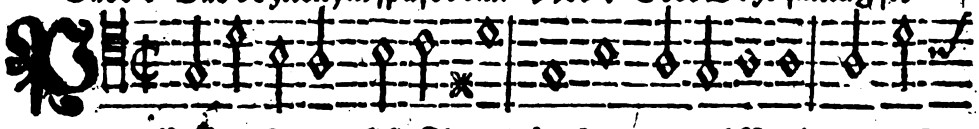

Oſlauchegte křeſtiané/ dobřj s potěſſenjm/ co se

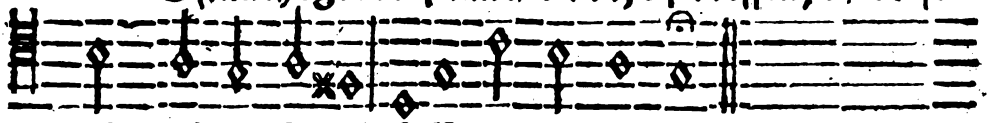

wſſem lidem ſtane/ ſlyſſte zlj s třeſenjm.

¶ Hrozná wěčnoſt naſtane/ gak wygdeme z ſwěta: koho w hřjſſjch zaſtane/ gižť geſt po něm wera. Neb podlé zaſlauženj/ bude Bůh ſauditi/ a do pekla k trápenj/ poručj mu gjti. ¶ A což geſt wěc ſtraſſliwá/ ten čas k nám ſe bljžj/ nenjť wěčnoſt leniwá/ rychle ſe přibljžj. ¶ Kdo s pokánjm odkládá/ a dobrý čas tratj/ když ſe neyméně nadá/ tu ho ſmrt zachwátj. ¶ Po ſmrti pak hned bude/ začátek wěčnoſti/ která mjti nebude/ žádné ſkonalоſti. ¶ Gako w kole žádného/ konce newidjme/ tak času proſtřednjho/ w wěčnoſti newjme. ¶ Čti let na ſta tiſýce/ nic nenj k wěčnoſti/ přideg tiſýckrát wjce/ geſſtě nenj doſti. Sečti krůpěge w moři/ y byliny zemſké/ y giſkry, když wes hořj/ y hwězdy nebeſké. ¶ Sečti ljſti na ſtromjch/ na wſſech hlawách wlaſy/ y wſſecko což geſt w domjch/ y na roljch klaſy. ¶ Množ to podlé ljboſti/ třebas za tiſýc let. Chybjſs; neb let wěčnoſti nenj žádný počet. Chtjti dlauhoſt wěčnoſti/ do počtu pogjti/ geſt ſkutek nemaudroſti; neb to nemůž býti. Kdyby z pjſku drobnýho/ wrch tak wyſoký ſtál/ žeby do neywyſſjho/ nebe doſahowal: ¶ Angel pak każdý rok wzal/ gen gedno zr-

njč-

njčko / ach! kdyby ten wrch sebral / byť začal nyničko? ¶ Nicméně byltby někdy / konec toho bránj / ale wěčnosti nikdy / nebude skonánj. ¶ Kdyžby z té wysokosti / prásstu wjc nebylo / wěčnost bude w celosti / nic gj nevbylo. ¶ By kdo w pekle pláčjcý / gen tak málo kwjlil / žeby w letech tisýcy / gednů slzu wylil: ¶ Ach! gak dlauho ten bjdnjk musylby plakati / nežby gich s geden žegdljk / mohl naplakati! ¶ Kdyby pak slzy geho / Bůh swau mocý chowal; gistě žeby tak mnoho / časem gich nachowal: ¶ Ažby z nich wětssj byla / potopa na zemi / nežli za Noe byla; prawda gest, wěřte mi. ¶ Wssak po tom wssem slzenj / wěčnost nepřestane / a pekelné trápenj / w celosti zůstane. ¶ Wždy předce zatracenj / trápiti se musý. O přehrozně trápenj! běda / kdo ge skusý. ¶ Byť byly mnohé skály / stokrát wětssj než swět / a přiljtal pták malý / gednau za tisýc let: ¶ A gednau swůg pysk otřel / o tu twrdau skálu / ach! někdyťby gi protřel / gakkoli pomálu. ¶ A wssak kdyžby z těch wssech skal / nic wjce nebylo; wěčnýby čas nepřestal / nic ho nevbylo. ¶ Dokud Bůh Bohem bude / ani w nebi radost / ani w pekle nebude / konce mjti žalost. ¶ Kayn giž hořel w pekle / pět tisýc let, y wjc; a wssak gesstě neshořel / nevbylo mu nic. ¶ Gesstě wěčná trápenj / wssecka mu zůstala / gakoby teprw nynj wěčnost mu nastala. ¶ Powěz nám ó boháči / w pekle pochowaný; co rě tak nutj k pláči / a k tomu zauffánj? ¶ Dj: nic we wssem trápenj / mně nenj těžssjho / než to, že konce nenj / trestánj Božjho. ¶ Též Lazara se pteyme / ó dobré wěčnosti / půwod wěděti chtěgme / geho weselosti. ¶ Dj: tjm w dobré wěčnosti / neywjc

wſc ſe těſſjme / że ſe ragſké radoſti / konce nebogjme. ¶ Tak hle wěčnoſt ſpaſeným / geſt dobrá, radoſtná; naa proti zatracenym / geſt zlá, a žalostná. ¶ Dobrá buď k potěſſenj / wſſem dobře činjcým / zlá ſluſſne geſt k zděſſenj / ſwéwolně hřeſſjcým. ¶ Ach! nemáliž dobrého čłowěka těſſiti / an wj, że od miłého / Boha má mzdu wzýti? ¶ Mzdu nebeſké radoſti / konce nemagjcý: budeli pilen ctnoſtj / a práwě wěřjcý. ¶ Ach! nemáliž hřjſſného / čłowěka děſyti / an wj, że od přjſſného ſaudce má mzdu wzýti? ¶ Mzdu přehroznych trápenj / kteréž neſkonagj / ale bez potěſſenj / na wěky trwagj. ¶ O bychom na dni wěčné / často wzpomjnali / trápenj nekonečné / pilně rozgjmali! ¶ Ginák bychom žádoſti / těła odpjrali / a ſe wſſech neprawoſtj / ſnážně warowali. ¶ Rozkoſs těłu łahodj / gedno okamženj / tjm na duſſi wwodj / wěčné zatracenj. ¶ Nechcy Boha hněwatí / pro čaſné kochánj / a pro ně ſe wydati / w žaloſt bez ſkonánj. ¶ Po auzké ceſtě ctnoſti / chcy za Kryſtem gjti / budu po té auzkoſti / wěčnau radoſt mjti. ¶ Račiž mi gi popřjti / můg Pane Geżjſſi / chcy tě wěčnoſti chwáliti / w twé nebeſké řjſſi.

W Poſtě gako ż Stála Matka Iitugjcý.

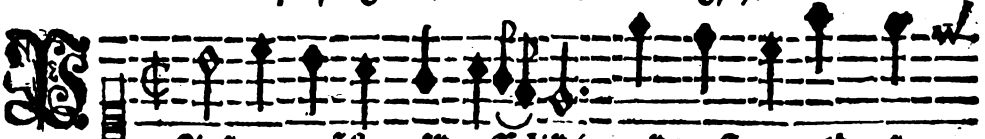

¶ Hle-

¶ Hledeg w čas Božj milosti/ abys nebyl w té žalosti/ a nemusyl plakati/ kde se gest pozdě kati. ℙ Služ Pánu Krystu s milostj/ opustě swětské marnosti/ a budeš njm bezpečně/ w nebi kralowat wěčně. ¶ Pomozyž nám Kryste Králi/ bychom se k tobě dostali/ a w radostné wěčnosti/ chwálili tě s radostj.

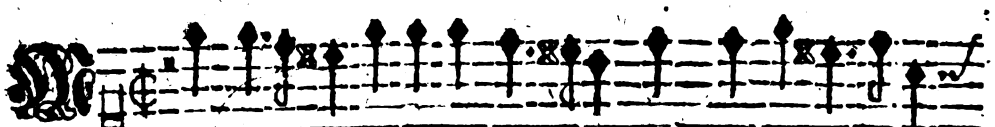

Wg gediný/ ó Boże rozmilý! když na tě zpomjnám

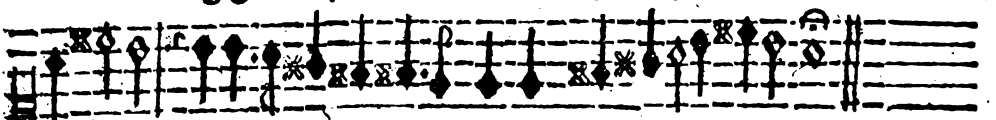

láska má/ milegšího nic nad tebe/ přigmi mne k sobě do nebe.

¶ Kdež nic zlého/ ani protiwného/ na wěky nebude slyšeti: kdež wždycky rowná gednota/ nemá mjsta žádná pota. ℙ Kdež plesagj/ a sladce zpjwagj swatj Angelowé s radostj: s nimi žádám sobě býti/ a tě můg Boże chwáliti. ¶ Milý Boże/ rač mne z toho hoře/ do nebeské wlasti přigjti: ať wšech Swatých w společnosti/ chwáljm tebe na wěčnosti.

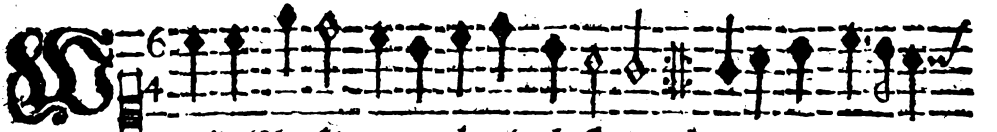

Wšickni Božj wywolenj/ plesegte/ } Milému Geziši/
G sauce w nebi oslawenj/ zpjwegte/ }

dobré-

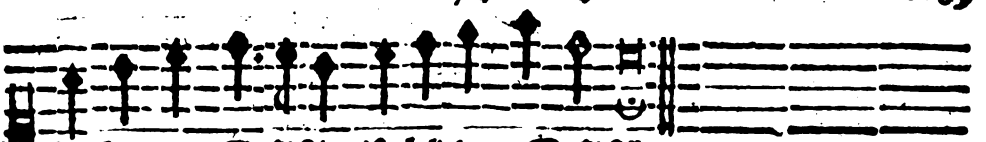

dobrému Gežjssi / sladkému Gežjssi.

¶ Wsse wás pudj k radostnému plesánj / přjčinu máte k čistému kochánj / milého Gežjsse / čistého Gežjsse / dobrého Gežjsse. ¶ On sám wás sobě wywolil / plesegte: on wás na nebi oslawil / zpjwegte / milému Gežjssi / dobrému Gežjssi / sladkému Gežjssi. ¶ Že ste swětskau pohrdali marnostj / že prawé nasledowali swátosti / milost gest Gežjsse / milého Gežjsse / dobrého Gežjsse. ¶ Že giž ragskau oplýwáte radostj / to y wssecko z pauhé máte milosti / milého Gežjsse / dobrého Gežjsse / sladkého Gežjsse. ¶ Y na nás ó Božj milj / zpomeňte / bychom též spaseni byli / žádegte, milého Gežjsse / dobrého Gežjsse / sladkého Gežjsse.

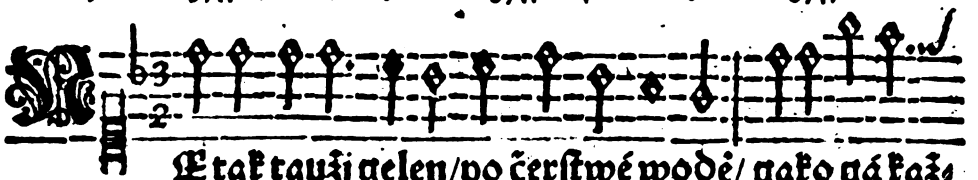

NE tak taužj gelen / po čerstwé wodě / gako gá každý den / taužjm po tobě / ó můg neymilegssj / můg neysladčegssj / neydobrotiwěgssj / můg Pane Gežjssi!

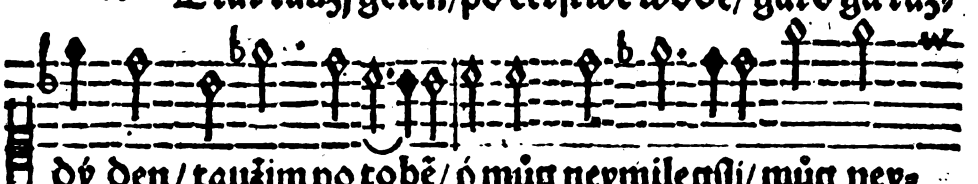

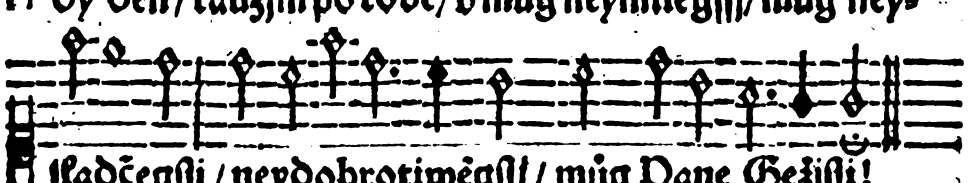

¶ Račiž mne do nebe / k sobě přigjti / snažně prosým tebe / chtě s tebau býti. Žádám tobě w nebi / wěčně zpjwati / kdež tebe welebj / wssickni twogi Swatj. ¶ Rač mně swau milostj / pomocy k tomu / ať tě na wěčnosti / chwálým w twém domu / chcy tě milowati / milý Gežjssi / wěčně tě zpjwati / w twé nebeské řjssi.

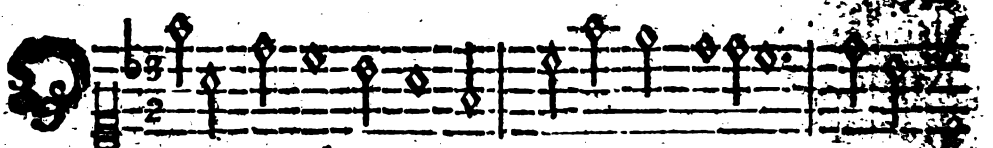

Kyž přigdu do nebe / k tobě můg Gežjssi! ó kyž

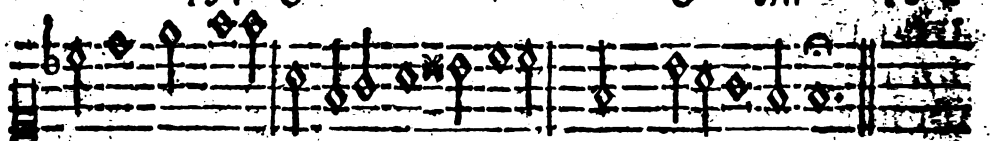

patřjm na tebe / a tebau těssjm sebe / w twé nebeské řjssi!

¶ Nic newidjm lepssjho / gako s tebau býti / nic mi nenj sladssjho / ani tak žádaucýho / gako tě spatřiti. ¶ Prosým tě můg Gežjssi / skrz twé vmučenj / přiweď mau hřjssnau dussi / po auzkosti nyněgssj / k wěčnému spasenj. ¶ O deyž mi se dostati / do ragské radosti / žádám tě milowati / gak tě milugj Swatj / po wssecky wěčnosti.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

Rozpěwůg ó wěrná dusse / a pochwal Pána Gežjsse / žeť žiwot wěčný připrawil / k němuž tě Bůh Otec zwolil. ¶ Tak tě welmi zamilowal / že Syna pro tě na swět dal / byť on gsa dárce žiwota / dal sebe za žiwot swěta. ¶ Zákonť nemoh obžiwiti / neb hrozyl nám pro

hřjch

hřjch ſmrtj: Ale kdoż w Kryſta vwěřj/ ſmrti na wěky nevzřj. ¶ A protoż Ewangelium/ kázáno wſſechněm národům/ byť z něho, ſkrz wjru w Kryſta/ doſſli wěčného żiwota. ¶ Totoť geſt ten żiwot wěčný/ poznati Otce w miloſti/ znáti że Syn, Otcy rowný/ pro nás na ſwět geſt poſlaný: ¶ Gehoż prawdy kdoż zde doſſel/ w duchu ſwém geſt wżdycky weſel/ hotow gſa y żiwot časný/ zżratiti, pro onem wěčný. ¶ Blażenáť geſt twá včaſtnoſt/ Kryſte, duchownj čitedlnoſt/ w radoſti a potěſſenj/ pokoge wnitř požjwánj: ¶ Prawdu żiwota wěčného/ darugeſs ſkrz ducha ſwého/ ſám w ſrdce naſſe přediwně/ ſlowem, ſwátoſtmi rozkoſſně. ¶ Pro ten wěčný żiwot, wěrný/ wynakládá żiwot časný/ w práce ſwaté ſe wydáwá hřjchy mrtwj, gim vmjrá: ¶ Odpauſſtj ſwěta marnoſti/ požjwá w Kryſtu radoſti/ żádage z těla wygjti/ a k Kryſtu ſe přibljżiti. ¶ Rozkoſſnéť geſt zakuſſenj/ żiwota wěčného nynj/ ale při ſmrti hognégi/ wěrnj geho docházegj: ¶ Kdyż duſſe z těla wycházý/ hned před Bożj twář přicházý/ Angelé gj prowázegj k ſpolku ſwatých přiwozugj: ¶ Aby tam odpočjwała/ ſáramně ſe weſelila hledic na twář Boha ſwého/ a přediwnau ſlákwu geho: ¶ Tuť giż rozkoſſe vżjwá/ na těło ſwé očekáwá/ aż bude zaſe wzkřjſſeno/ y s duſſj ſlákwau poctěno. ¶ Neb Pán Gežjſs ſwé oſlawj/ na prawicy ge poſtawj/ a potom żiwot wěčný gim/ dá cele, a řka mjle k nim/ ¶ Podte mogi požehnanj/ Otcem ke mně přitrženj/ wládněte wěčným králowſtwjm/ před ſwětem wám připrawenym: ¶ Wegděteż w dům Otce mého/ kdežto geſt přjbytků mnoho/ od prácy odpočjweyte/

a žiwot wěčný přigměte. ¶ Tuť se zgewj dokonalý/ Angelům y nám radostný/ způsob, žiwota wěčného/ od Boha připraweného: ¶ Neb setře Pán slzy s očj/ a zapudj wsse což rmautj/ radost pak pokog, bezpěčnost/ trwati bude na wěčnost. ¶ O newymluwná radosti/ půwod máš z Božské milosti/ rozum tě nemůž stihnauti/ ani gazyk wymluwiti. ¶ Neywětssj rozkoss a sláwa/ vtěssenj, radost diwná/ bude, Boha spatřowati/ w něm wssecko dobré widěti. ¶ Tuť swatj w dokonalosti/ stkwjti se budau w swattosti/ dusse, těla gich přeslawné/ gedni nad druhé rozdjlně. ¶ Známost Boha, geho wůle/ y wssech wěcý dokonale/ s horliwau wždycky wraucnostj/ k službě Božj ochotnostj. ¶ Nebudeť tam nic hřjssného/ ani co zarmauceného/ než wssecko čisté a swaté/ gakž mjti chceš Pane Kryste. ¶ Vsslechtilý přjbytkowé/ w tom Božjm městě stánkowé/ dáni budau k přebýwánj/ sláwy wěčné vžjwánj. ¶ Vtěssené towaryšstwj/ bude s Angely w gich množstwj/ y s Božjmi zwolenými/ w ta mjsta vwedenými. ¶ O Kryste dárce žiwota/ budiž nám wůdce y cesta/ k wěku blahoslawenému/ žiwotu sláwy wěčnému.

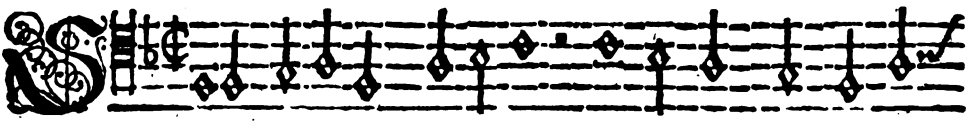

Láwu žiwota wěčného/ w nebesých připrawe-
Máss sobě připomjnati/ tjm se y po tě sso-

ného/

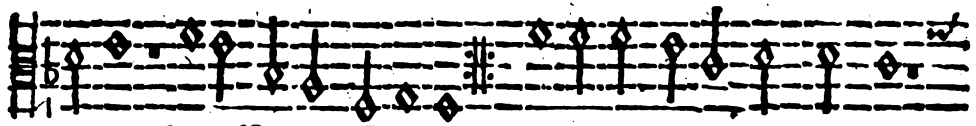

ného / skrze Pána Gežjsse: } Že toho včastná budess /
wati / wssech wywolených řjsse: }

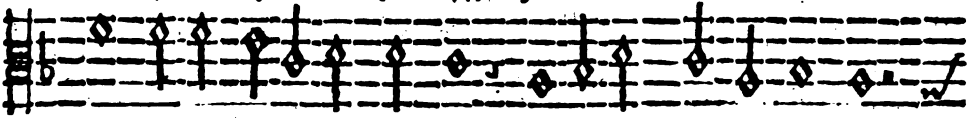

když sobě složené dogdess / koruny sprawedlnosti /

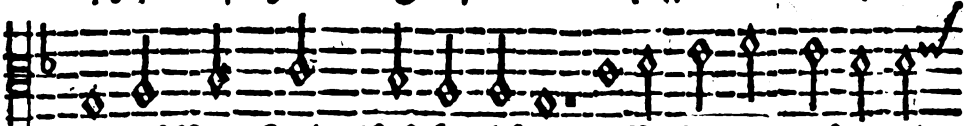

kterauž Pán swým služebnjkům / přjsstj swého milownj-

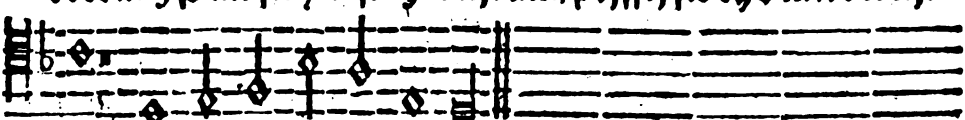

kům / dáti chce na wýsosti.

¶ Tuť žiwota wezdegssjho / dusse y těla nasseho / bjdná lopotowánj, R. / Cele budau wyprázdněna / hogná wěrným přiswědčena / od Boha požechnánj: Mdlé tělo bjdné, smrtedlné / strasti a žalosti plné / s přewelikau radostj / přigme proměnu přeslawnau / Páně tělu nápodobnau / podlé geho mocnosti. ¶ Radost wětssj owssem bude / když y dusse též pozbude / swé nedokonalosti: R. / Slepotu, pochybowánj / peychu, hněw, zlého žádánj / to wsse složj w brzkosti: Tu rozumu oswjcenost / tu y vmysla vpřjmnost / tu w srdce ctné žádosti / tu též y dokazowánj / Boha, bližnjch milowánj / prázdné ossemetnosti. ¶ Y nebesať swau okrasu / zwlásstnj přigmau toho času k

roz-

rozhogněnj radosti: R°/ Byť samým wěrným slaužila/nikdý poddána nebyla/ wjc porussitedlnosti: Y země též proměněna/z nj zlost, faleš wypléněná/s každau nesprawedlnostj/ tuť bude sama sprawedlnost/ mjti průchod, též y zwolnost/ w plné dokonalosti. ¶ Chceť Pán tu hned gakž zasljbil/ swé dary kteréž rozdělil/ w této zde smrtedlnosti/ R°/ Rozdjlně korunowati/ ctj a sláwau darowati/ y v wěčné slawnosti: Zwlásst kteřjž slaužili giným/ včenjm y žiwotem ctným/ byť dossli sprawedlnosti/ ozdobiti, též nad giné/ y nad krásu nebes slawné/ sám v wěčné radosti. ¶ O přediwné podělenj/ dokonalé nasycenj/ wssech synů Božjch w sláwě: R°/ Žádný z nich nauze nemage/ Pána sláwy gasně znage/ byť se w něm těssil práwě: Neb bez wsseho zastjněnj/ bude na něg gich patřenj/ s přenáramnau ljbostj/ Pán w nich též sám přebýwage/ přediwnau rozkoss tu mage/ nikdý gich neopustj. ¶ W té tak weliké radosti/ gsauce s Pánem na wýsosti/ y s geho zwolenými: R°/ Kteřjkoli zde na zemi/ byli od swěta stwořenj/ y s Angely swatými/ Tu nowau pjseň wesele/ začnau wssickni od té chwjle/ řkauc, Swatý, Swatý, Swatý/ Otče, Synu swatý Dusse/ trog w osobách geden Bože/ nerozdjlné podstaty. ¶ A tuť diwná sláwa Božj/ wjc se při swatých rozmnožj/ že y nad wrahy swými: R°/ Budau tryumf slawný mjti/ z nich sobě posměch činiti/ řkauc hlasy radostnými/ O smrti kde twé tyranstwj? ay gak ste pohřjzenj/ y s bránami pekelnými/ s haufy nemilostiwými/ v wěčné zatracenj. ¶ Ay toť žiwota wěčného/ nám s Krystem w Bohu skrytého/ nestižitedlná sláwa: R°/

Kte-

Kteráżto lidſké myſſlenj/ſrdce, zrak, ſluch y mluwenj/ ač wyſoce přemáhá: Wſſak potom bude zgewená/wſſechněm ſwatým přiwlaſtněná/ k wěčnému vżjwánj: Co nad to důſtognégſſjho/ zde w mnohém kwaltowánj: ¶ Deyż toho w prawdě dogjti/cożs nám ráčil připrawiti/ z ſwé weliké miloſti: R. Cżjmż nás zde wżdy potěſſuges/myſlj naſſjch pozdwihuges/ k té koruně ſlawnoſti. Přiď, pogmi z bjdného ſwěta/ weď nás do toho żiwota/ w geho nadégi giſté/ Tamť budem na čeſt zpjwatij/ tě wżdy na wěky chwáliti/náſs Pane Gezu Kryſte.

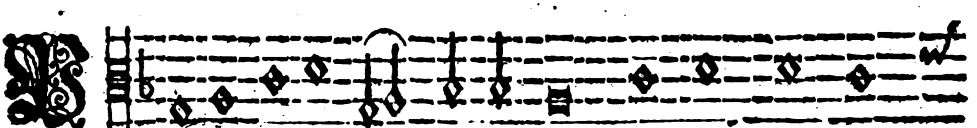

Oważ toho każdý člowěk/ gak Bůh mnoho

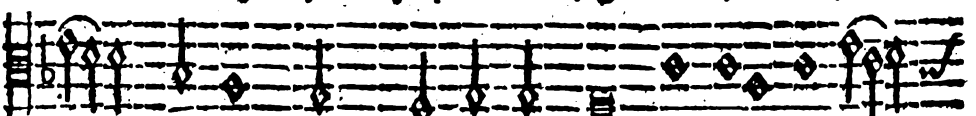

láſky zgewil/ zwláſſť w nynégſſj wěk/ że tebe ač hřj-

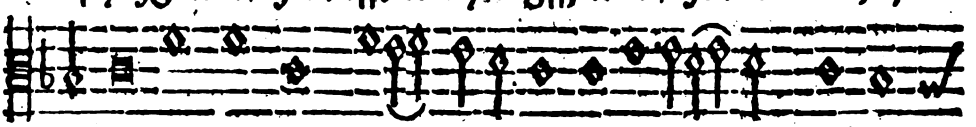

ſſného/wede ſkrz Syna ſwého/toho wůdce prawé-

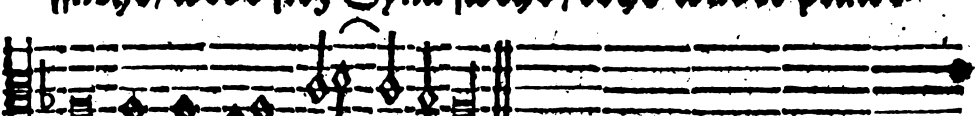

ho/do żiwota wěčného.

¶ O němż wěřjš/nadégi máš/ k němuż żádoſtiwě chwáteſs/ geho y čekáſs/ chtě ho rychle dogjti/ w nebi s Kryſtem

ſtem bydleti / vzjwage ſlawného / tam žiwota wěčného. ¶ Ač pak ceſta k té radoſti / toho měſta a žiwota neſmrtedlnoſti / že geſt auzká prawj Pán / ſiroká newede tam / ale kdež wěčná pſota / geſt, zbawenj žiwota: ¶ Wſſak pro auzkoſt a nezwoli / mnohau těžkoſt od té ceſty žádný nikoli / nechtěg ſe odwráceti / než wždy wěrně kráčeti / s pomocy wůdce ſwého / do žiwota wěčného: ¶ W kterémž giž žádné newole / nepřátel bjdy a pláče / gakého hoře / ani gakých těžkoſtj / hřjchů a neprawoſtj / nebude nic ſmutného / w den žiwota wěčného: ¶ Ale ſláwa, vtěſſenj / radoſt prawá genž zuſtáwá bez vmenſſenj / gjž oko newjdalo / ani vcho ſlýchalo / co připrawil wěrnému Bůh k žiwotu wěčnému. ℟ Nebe, země budau nowé / w nichžto giž gſau připrawenj nám přjbytkowé / kamž Kryſtus ſwé zwolené / krwj ſwau očiſtěné / pogme w den přjſſtj ſwého / do žiwota wěčného: ℟ Gichž těla změněna budau / ſláwu wěčnau na ſe přigmau / na ſwadbu půgdau; ó gaká bude ſláwa / když ſe začne ta ſwadba / Kryſta a Cýrkwe geho / w den žiwota wěčného: ¶ Kdež Kryſtus Pán ſwé přátely / bude ctjti, ge těſſiti, s ſwými Angely: ó přeſſtiaſtnj wſſickni ti / kteřjž s Kryſtem ſtoliti / magj, na ſwadbě geho / těſſjc ſe ſtále z něho. ¶ Ay tuť gim to ſlunce wěčné / wzegde gaſné welmi kráſné / w ſláwě nebeſké / Kryſtus w ſwé ſprawedlnoſti / kterýž wſſecky temnoſti / w té radoſti bezpečné / wzdálj na časy wěčné: ¶ Nebotť tu Cýrkew Kryſtowa / pewně ſtát prokwjtati / radoſtně znowa / bude w ſláwě nebeſké / podobnoſti Angelſké / dogdau tam wywolenj / w tom wěčném vtěſſenj. ℟ Pomozyž nám miłý Kryſte /

ſte/ ať trwáme aż do konce/ w twé prawdě čiſté/ a po ſmrti do twého králowſtwj nebeſkého/ přigdem wſſickni za tebau/ kdeż máſs ſláwu ſwau wěčnau.

Pſſeň Symeona ſwatého. Luk: 2. 29.

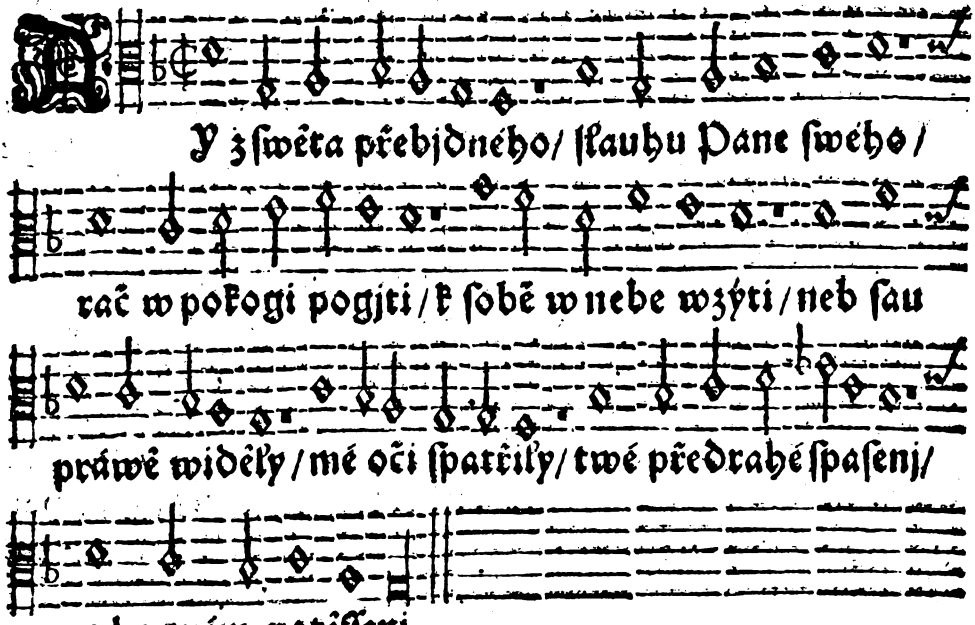

Y z ſwěta přebjdného/ ſlauhu Pane ſwého/ rač w pokogi pogjti/ k ſobě w nebe wzýti/ neb ſau práwě widěly/ mé oči ſpatřily/ twé předrahé ſpaſenj/ w hogném potěſſenj.

¶ Kterýż ſy byl zaſljbil/ ay gižs ge připrawil/ před obljčegem lidſkým/ zwlaſſtě Jzrahelſkým/ kdyż Kryſtus pomazaný/ Syn twůg na ſwět dany/ lid ſwůg z hřjchů wyproſtil/ ſwau ſmrtj yeg ſpaſyl. ℣ Na tebeť y gá čekám/ rozdělenj żadám/ z żalářě wykročiti/ s tebau Kryſte býti/ Boże ſpaſenj mého/ deyż dogjti geho/ w toběť ſe ſamém těſſjm/ nebs Spaſytel můg wjm. ¶ O přigdiż Pane miły/ přidey wnitřnj ſýły/ tebe w očekáwánj/ w wjře, w dauſánj/ w twéť ruce Boże ſylný/ w ſlibjch prawdomluwný/

porauczjm ducha mého / ſpas geg s tělem geho: ¶ Tĕbos mne ſám wykaupil / ſwau krwj očiſtil / wůdce ſpaſenj mého / do ráge wĕčného / přiwed z pauhé miloſti / w zaſluze ſwé ſmrti / ať na twau ſláwu patřjm / na wĕky tĕ chwáljm.

Gako: Proč ten ſwĕt pamuge.

O Czlowĕče bjdný / medle wzpomeň na to / że nic wjce negſy / než prach / popeł / bláto: pobudeſs / nebudeſs / w popeł ſe obrátjſs / z čehož s na ſwĕt přiſſeł / w to ſe zas nawrátjſs. ¶ Czjň co čiň pſáno geſt / że muſýſs vmřjti / wſſeho máſs zanechat / s chudým muſýſs gjti / k ſaudu přehroznému / před twář Boha ſwého / nechtĕg podnes wjce / nikdy hnĕwat geho. ¶ Žes kdy Boha hnĕwal / hleď geg odproſyti / bude miloſtiwý / hleď ſe mu kořiti / on tobĕ ſhowjwy / że geſt miloſtiwý / k ſpaſenj twé duſſe / wždycky žádoſtiwý. ¶ Geſtli kdy co trpjſs / poruč Bohu ſwému / on tebe zaſtjni / žádnému ginému / pro twau trpĕliwoſt / včinj žádoſti / pogme tebe k ſobĕ / do wĕčné ra doſti / Amen.

Duchownj Minuet.

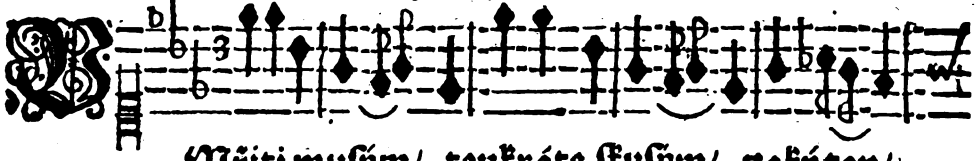

Mřjti muſým / tenkráte ſkuſým / gaký ten /
Když duſſe od tĕla / tĕlo do popeła /

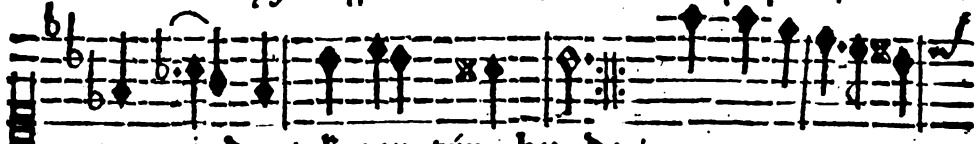

prw nj den / kwar týr bu de /
ſýla erbům / kráſa čerwům / pokrm bude /
Oſlepnau očí /

wjce

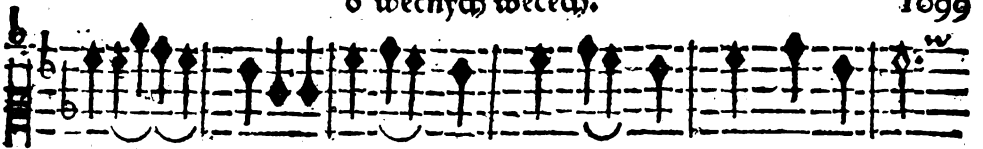

wjce se netočj / kde co milé / neb ſpanilé / ten ſwět noſý /

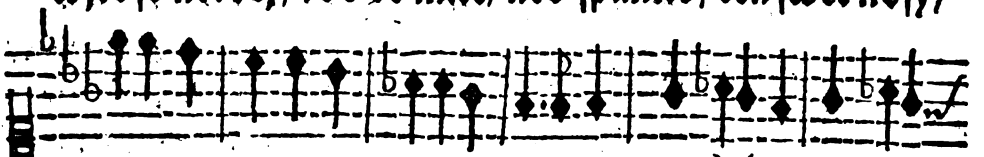

barwa ſe promẽnj / a gazyk oněmj / ſmutná lamenta-

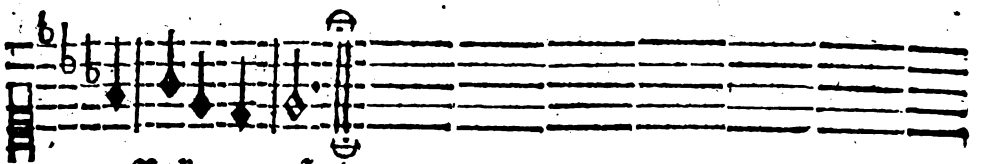

cy wſſeckno zmẽnj.

¶ Tělo co mrſſyna / ſmrad, puch, ſhnilotina / erbůw řád / hadůw / žab / a molůw kmen / gak vſnu prwnj ſen / neb ten / neb drnhý den / w zlých ſkutcých / tak moc gich / neſſen ſem wen: na marách mé tělo / co kámen a dřewo; leží ſamé / málo na něg / kdo pohljdne / ſyn se otce bogj / zacpá nos / když ſtogj / tělo ſe ſmradlawé / w popel ſtrogj. ¶ Potratj Vſſy ſluch / na wěčnoſt půgde duch / a newěda / zdaliž běda / neb gak bude / gak vmru w tom mjſtě / ſauzen gſem zagiſtě / zlé ſkutky / mjt půtky duſſe bude. Nebudau přjmluwy / platit ani ſmlauwy / krom cos činil / co ſy mjnil / ſaudce mluwj / třeſe ſe každý aud / bázni ſe nemůž hnaut / nad peklo hroznẽgſſý / bude ten ſaud. ¶ Cokoliw milého / rozkoſſného bylo / gſa gen prach / žiwý ſtrach / má z mrtwého. Na ceſtu tě ſtrogj / welmi wdiwném krogi / plátno hadr / na ten wandr / nic giného: Nedagj cobys měl /

mjti / hleď sobě pokoru / w obyčeg wzýti: pokoru následug / w pokorné myssly / nechť sobě nadutj / gak chtěgj myssj. ¶ Pokoro, pokoro / překrásná ctnosti / koho ty ozdobjss / krásný gest dosti: nad tebe nic nemůž / wáženo býti / nic nemá nad tebe / wětssj čest mjti. ¶ Pokorné myssleni / sám Bůh schwaluge / naduté hrdiny / sstěstj zbawuge: kdo sluge pokorným / powýssen bywá / kdo tupj pokoru / sstěstj nemjwá. ¶ Gak pegcha w nenáwist / mnohé wwádj / tak srdce pokorné / k lásce přiwádj: včený prawj ctnost / tak mocnau býti / že pro nj nepřjtel / má lásku mjti. ¶ Kdo nechce žiw býti / w ponjženosti / gemu se protiwj / wsseliké ctnosti: nic welké auřady / nic nepřinásssý / nenjli pokory / statky odnásssj. ¶ Pokoro, pokoro tobě se těssjm / cokoliw pyssného / wsseho se děsým: chcy sedět sklonený / w ponjženosti / nechcy se wynásset / w rozpustilosti. ¶ Sstěstj se wždy sstjtjm / s ponjženostj / důstogenstwj tupj / kde nenj ctnostj: Nic gistě neplatj / každá čest marná / nenjli pokory / dáwá se zdarma. ¶ Sám Bůh se protiwj / srdcy pyssnému / miłost wděluge / ponjženému: sám Bůh nenáwidj / naduté skutky / kdo pegchu miługe / s ďáblem má půtky. ¶ Kdo nechce na swětě / pokorným býti / slussně má odewssech / potupen býti: nic welké auřady / nic nepřinásssj / nenjli pokory / statky odnásssj. ¶ Pokoro, pokoro / překrásná ctnostj / kdo tě nenáwidj / plný gest zlosti: kdo tě následuge / wážen má býti / kdo tě potupuge / tupen má býti. ¶ Pokoro do smrti / budu tě ctjti / sebau tě do hrobu / budu chtjt mjti / nechcy tě zanechat / ni žádnau chwjli / k tomu můg aumyssl wpřjmně cýlj. ¶ Kdo tak o poko-

ře/obssjrně pjsse/ miłował pokoru/ač welmi tisse: nikdý se nezgewił/ miłował wždycky/ kdo to był hádegte/ znáte ho wssickni.

W auzkostech swědomj.

Gako: Kryste genž gsy swětło y den.

ACh Gežjssi/ ach łásko má/ po tobě taužj dusse má/ taužj/ kwjlj/ každau chwjli/ ach Gežjssi roztomiłý. ¶ Nepráwostmis poražená/ swětskau hanbau obnažená/ ach lituge/ když spituge/ hřjchy genž to spáchała ge. ¶ Nenj možná gich wyčjsti/ nenj možná ani snesti: neb geg trápj hůř než kati/ tito hřjchowé prokłatj. ¶ Swědomj hrýze co hadi/ a dusse se s tělem wadj: proč bugněło/ wůli měło/ a činiło co gest chtěło. ¶ Diábeł rozsápaný stogj/ a dussi z těła wzýt strogj: pospěss můg Gežjssi pospěss/ a dussi mau smutnau vtěss. ¶ Nedaweg gi ďábłu wzýti/ ale rač gi sám chrániti: neb gsy pastýř twého stáda/ twoge owce pastwy žádá. ¶ Protož pastýři Gežjssi/ lékaři dusse neylepssj: twé owce pas/ dussi mau spas/ w onen neyposlednégssj čas/ Amen.

Gako: Vsna ey hle widjm.

GEžjssi Bože můg/ gá geden hřjssnjk twůg/ wyznáwám hřjchy swé/ nakłoniž se ke mne/ pohleď miłostiwě/ moge těžké hřjchy odpusť mně můg Bože. ¶ Oči gá swých nesmjm k nebi pozdwjhnauti/ a za miłost tebe/ kterak mám prosyti/ Bože můg łáskawý/ neb sem hned z mładosti/ páchał neprawosti. ¶ Hned od narozenj/ hřessił sem na zemi/ nečinił nic dobrého/ za žiwota swého/ wjm že ty znáss wssechno/ kdo gak w swětě činj/ za žiwota

ta swého. ℣ Nepřišel Kryſtus Pán pro lid ſprawedliwý/ ale pro hřiſſníky/ by nezahynuli/ nebo člowěk žádný/ nebylby ſpaſený/ bez twoge miloſti. ¶ A wſſak ſe tim těſſjm co zaſljbil hřiſſným/ wjm že twé ſliby giſté/ ginák ſe nezmění/ kdo pokánj činj/ budeſs miloſtiwý/ a dáſs žiwot wěčný. ℣ Ach radůg ſe z toho/ każdá wěrná duſſe/ a byks byla hřiſſiná/ z toho nelekeg ſe/ ale rozpomeň ſe na Kryſta Geżiſſe/ że on wykaupil tě. ¶ Swatý byl Dawid Král/ wſſak ten hřích dokázal/ kdyż muże gednoho/ Vryáſſe ctného/ dal zabiti geho/ wzal gemu manżelku/ Berſabe překráſnau. ¶ Rownė téż y Petr/ kdyż byl Kryſta zapřel/ ano také lotr/ genż na křiżi wiſel/ za miloſt geg proſył/ a tak odpuſſtěnj/ ſwých hřichůw geſt doſſel. ℣ Marya Magdaléna/ ta zgewná hřiſſnice/ kdyż geſt ſwůg hřích poznała/ ſrdečně plakała/ na miloſt přigatá. Tak y Manesſes Král/ hřích ſwůg oplakáwal. ¶ Wěk od wěku Boże laſkawý Pane můg/ tobě ſe poraučjm/ ſe wſſjm cożkoliw mám/ na tebe ſpolehám/ mogi hřiſſnau duſſi/ w ruce twé oddáwám. ¶ Ale ty ó Boże můg popřeg ſrdce ctného/ bych ſe mohl wyſtřjhat/ wſſeho hřichů zlého/ deg w ſwatém żiwotě/ ſpaſenj twé widět/ potom w nebi bydlet/ A.

W nebezpečných časech naſſeho Kralowſtwj.
Gako: Swatý Wáclawe/ &c.

SWatý Prokope/ Záſtupce Czeſké Země/ Otče náſs/ wzpomeň na nás/ nynj y w każdý čas/ Kyrye eleyſon. ℣ Tys přjtel Boha wěčného/ ctjtel a milownjk geho/ wpros nám pokog/ zażeň wálku/ bog/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ℣ Żażeň hlad/ morowau ránu/ od twých

twých pobožných kraganů/ ať twá čeſt/ ſláwa/ wždy ſe rozmáhá/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ¶ Národ twůg welmi ſsaužený/ proſý za twé ſmiłowánj/ wſłýſs wraucné/ prosby naſſe/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ¶ Zrcadło żiwota ctného/ tupiteli ſwěta łſtného/ zażeň od nás/ każdý zły čas/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ¶ Přimłuw ſe w nebeſké řjſſi/ za nás ó ćeſký rodiči/ pomoż twé właſti/ deg aurodné časy/ na znamenj łáſky/ s ſwatým Wáclawem/ s ſwatým Wjtem/ s ſwatým Wogtěchem/ s ſwatým Jozeffem/ s ſwatým Benedyktem/ s ſwatým Norbertem/ s ſwatým Jwanem/ s ſwatau Annau/ s ſwatau Lidmilau/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ¶ Myť náděgi w tobě máme/ pomocy twé wždy čekáme/ potěſs nás ſmutné/ wzdal od nás wſſe złé/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ¶ Nedeg nám Prokope ſwatý/ w hřjſſich naſſich twrdě ſpáti/ w poſlednj hodinu/ proti ďáblu złému/ ſſkůdcy naſſemu/ přiſpěg każdému/ Kyrye eleyſon. ¶ Pros Boha wěčného za nás/ ať odwrátj hněw ſwůg od nás/ w hodinu ſmrti/ přiſpěge miłoſtj/ s wěčnau radoſtj/ ſwatý Prokope/ Kyrye eleyſon. ¶ Wzdegme chwálu Bohu Otcy/ Synn geho rowné mocy/ též Duchu ſwatému/ Bohu gedinému/ Kyrye eleyſon.

Zpjwá ſe gako: Káno wſtáwagjez ſwého/ atd.

SWatý Yzydoře Wyznawači/ před časy ſproſtý země woráči/ před ſwětem opowržený/ ale nynj welmi zwelebený. ¶ Wjmeť że máſs ſrdce miłoſtiwé/ wſſem dobře činiti żádoſtiwé/ mnozý kdyż w auzkoſti byli/ twau dobrotu a łáſku ſkuſyli. ¶ Kdyż ſy obilj do

mleg=

mlegna wozył/ geſtli chudý tě na ceſtě proſył/ vdělował gſy mu z něho/ pro láſku Pána Boha mílého. ¶ Y nad ptáky ſy ſe ſmilowáwal/ neb kdyžs ge hladowité widáwal/ ſypals gim na zem obilj/ aby měli čjmby ſe krmili. ¶ Ač pak ſe ti proto lidé ſmáli/ wſſak ſy v Boha zaſlauzil chwály/ gemu že ſe to ljbilo/ ſkrze diwy prokázano bylo. ¶ Neb ačkoliws měl obilj málo/ wſſák z mála mnoho mauky bywalo/ tak že kteřj to ſpatřili/ přenáramně tomu ſe diwili. ¶ Pán Bůh ti také proto žehnáwal/ že ſy rád na modlitbách trwáwal/ neb kdo hledj ſlužby Božj/ tomu Pan Bůh geho ſtatek množj. ¶ Mnohos čaſu ſtráwjwal w modlenj/ wſſaks Pánům ſlauzil bez vbljženj/ neb tobě Angelé ſwatj/ pomáháwali zemi woratí. ¶ W čemž geſt dáno patrné znamenj/ že čas který kdoſtráwj w modlenj Pán Bůh ráčj nahraditi/ budemli mu gen wěrně ſlauziti. ¶ Pročež w žádný Swátek a Neděli/ pracowatbychom nikdý neměli/ ale do koſtela gjti/ a tam Bohu wěrně ſe modliti. ¶ Při Mſſi ſwaté býti s pobožnoſtj/ ſlowo Božj ſlyſſet s pozornoſtj/ a ſwým časem bez nutkánj/ gjti k ſpowědi a k přigjmánj. ¶ Tuťby nám w prácy Pán Bůh žehnáwal/ a ſtatečku naſſemu wzroſt dáwal/ abychom ſe dobře měli/ o bjdách a nauzy newěděli. ¶ Neboť dokud lidé dobřj byli/ Boha ſe báli/ ſwátky Swětili/ a hleděli pobožnoſti/ měli wſſeho dobrého w hognoſti. ¶ Téhož my též vžjti můžeme/ geſtli gen ſe naprawiti chceme/ neb gak prwé tak y nynj/ Pán Bůh dobrým lidem dobře činj. ¶ Ačbychom pak toho doſſli ſpjſſe/ proſ za nás Pána Kryſta Gežjſſe/ Swatý náſs Orodownjče/ Yzydoře

Božj

Božj služebnjče. ¶ Ty nám skrze swé orodowánj / wyžádeg od Boha požehnánj / w prácy nassj y žiwnosti / odwrať od nás wsseliké auzkosti. ¶ Naposledy žádáme srdečně / wypros ať gsme s tebau w nebi wěčně / a wssech Swatých w společnosti / patřjme na twář Božj s radostj. ¶ Amen řkauce / ať se wsseckno stane / dopomoz nám k tomu milý Pane / ať nás nezže wěčný plamen / vchowegž nás GEzu Kryste / Amen.

Gako: Wesel se Panno / zawřená Bráno / ꝛc.

NA wssechny strany / gdau Božj rány / na nás křestiany / pro hřjchy, zlosti / zlé ohawnosti / Bůh tresce dosti. ¶ Tento bjdný swět / neboť w něm nazpět gde wsse naopak / za nassjch milých / předků rozmilých / nebyloť gest tak. ¶ Wždy dále hůře / dny zarmaucené / k nám dokračugj / ke dni saudnému / giž poslednjmu / se přibljžugj. ¶ Gistá znamenj / w prawdě se měnj / měsýc y slunce / an zde na zemi / w těžkém ssauženj / lid wězý těžce. ¶ Slaupy ohniwé / bjlé, krwawé / to spatřugeme / wssak polepssenj / od lidu téměř / žádného nenj. ¶ Od starých, mladých / od dětj sspatných / dosti slysseti / sakramentugj / hromugj / lagj / modlit vměti. ¶ Mnohé nebude / včit se bude / lát / zlořečiti / kterak nemá nás / Bůh nebeský zas skrz to trestati. ¶ Pro Bůh křestiané / z hřjchůw powstaňme / a se polepssme / sebe swé djtky / k modlitbám wždyckny / westi ge hleďme. ¶ Když my pobožnost / předkůw nassjch ctnost následowat budem / Bůh z trůnu swého / Arch-Angelského / žehnat nám bude. ¶ Prácy každému / wzlásst pobožnému / kdož vpřjmným být / chce / Pánu Bohu / zůstáwat gemu bude mu

slau-

slaužit. ¶ Gistě vslyssj / modlitbu nassj / léta aurodná / ráčj nám dáti / gich požjwati / též y pokogná. ¶ Mor, wálky hrozné / od nás zažene / pryč na pohany / obrátj swůg hněw, wylege gich Krew / nám žiwot wěčný. ¶ Dáti zasljbil / kdožby wěrný byl / též odpusstěnj / hřjchůw po smrti / pekla zprostiti / a radost mjti. ¶ Kryste nebeský / králi Angelský to nám rač dáti / ať bychom s tebau / mohli mjti wěčnau slawnau korunu / Amen.

O Žiwotu wěčném.

Gako: Krystus Gežjss Nazaretský.

PAn Gežjss Krystus pokorný / a swého Otce poslussný / tak mnoho gest vsylowal / neb nás welmi milowal. ¶ Z newymluwné swé wýsosti / a swého Otce milosti / ráčil gest dolů sstaupiti / s pekla nás wykaupiti. ¶ Lidská vstawenj russil / a zástupy tomu včil: řka kdo chce po mně přigjti / musýť se sám zapřjti: ¶ Wzýti křjž trpěliwosti / držeti se sprawedlnosti / opustě swětské weselé / nasledowat Spasytele: ¶ Pána nasseho Gežjsse / w němž gest čistá každá dusse / kterážto geho miluge / a hřjchů se waruge. ¶ Neb gest on vpřjmá cesta / gehož řeč gest welmi gistá / kdož se w swětě rád ponjžj / ten se k Bohu přibljžj. ¶ Wezmem sobě naučenj / z tohoto swatého čtenj: předložjc sobě před oči / wssecky Krystowý řeči. ¶ Neb kdož se wýssj nad giné / tento na wěky zahyne / ale w pokoře w tichosti / dogdess wěčné radosti. ¶ Neb kdo chce přemocy hřjchy / warůg se neyprwe peychy / z njžto počátek wycházý / slaužit Bohu překážj. ¶ Tak nám Bůh

naučenj dáwá / gakož Dawid se wyznáwá / že tito k Bohu nepřjgdau / genž peychu činit budau. ¶ Gakož swatý Petr prawj / že se Bůh pyssným protiwj / pokorným swau milost dáwá / kdo geho Slow wyznáwá. ¶ Neb kdož se peychy přidržj / tohoť Krystůw žiwot mrzý / neb gest byl pokorný tichý / wmřel za nasse hřjchy. ¶ Tak gest se welmi ponjžil / když se z nebe k nám přibljžil / přigaw na se člowěčenstwj / podstaupil zlořečenstwj. ¶ Porauhánj a newděčnost / welikau též nebezpečnost / y rozličná pohanénj / také ffalessná klenj. ¶ Prácy, lačnost, hlad y žjžeň / mage welikau nepřjzeň / trpěl pokorně a krotce / pro swědectwj swého Otce. ¶ Po wssem swětě prawdu sljře / podstaupil gest hanbu / hoře / y obessený ohawně / když gest místo poprawné. ¶ Tak gest welice pracowal / když se k Otcy nawracowal / z tohoto swěta bjdného / na němž snesl mnoho zlého. ¶ Wažmež wssecky geho práce / položjc swůg žiwot krátce / opustjce zemské zbožj / hledegmež milost Božj. ¶ Neb kdož chce Bohu slauziti / musýt se w swětě sauziti / zdržeti se od rozkossj / kteréž zabigj dussi. ¶ Tak Apostol wypisuge / že kdož Bohu rytěřuge / nepletiž sew swětské wěcy / by moh hřjchům utecy. ¶ Neb kdož přebýwá w prázdnosti / a w té tělesné marnosti / hledage wždy swětské chwály / nebudeť w wjře stálý. ¶ Nemage w Krystu základu / opustj Krystowau raddu / nechtě sobě předložiti / žeť má z mrtwých ožjti. ¶ Před saudce hrozného gjti / s sebau wssecky skutky wzýti / kteréž gest činil na swětě / w tom smrtedlném žiwotě. ¶ Když přigde ten předrahý Pán / genžto gest byl wkřižowán / před gehožto swa-

tau

tau twáři/ wſſickni lidé ſe vkážj. ¶ Hroznêť ſe hřiſſným vkaže/ když gim od ſe odgjt kaže/ kteřjž geho přikázanj/ neoſtřihali w bázni. ¶ Tu každému bude nowo/ wſſeligaké prázdné ſlowo/ z něhož počet klaſti muſý/ kdož neznal Božj hlaſy. ¶ Neb před geho obljčegem/ nižádným ſwým obyčegem/ newymluwj ſe bě člowěk/ buď král, kněz, neb kdožkoliwěk. ¶ Neb nebude oſob bráti/ ani darů přigjmati/ každý což zde bude ſýti/ toť též tam bude žjti. ¶ Protož ať každý zhotowj/ ſwůg žiwot ctnoſtmi obnowj/ aby podle ſwých zlých ſkutkůne/ doſſel wěčných z mutků. ¶ Wſſecky Bůh po ſkutcých pozná/ tuť bude tvářnoſt přehrozná/ když muſýſs před Bohem ſtáti/ ſprawedlnau pomſtu bráti. ¶ Kdež rozſaudj wſſecky prawě/ ſprawedliwé k wěčné ſláwě/ do kralowſtwj ſwého Otce/ kdež ſláwy nenj konce. ¶ Kdež geſt rozkoſſné bydlenj/ kdež žádných ſtaroſtj nenj/ gednoho Boha chwálenj/ s njm wěčné wtěſſenj. ¶ Předložmež ſobě tu radoſt/ opuſtjce ſwětſkau marnoſt/ pozdwihněm k Bohu ſwých myſlj/ bychom w tu radoſt přiſſli. ℣ Proſmež teď Pána Gežjſſe/ ať nás wezme z ſwěta ſpjſſe/ odpuſtě nám naſſe zloſti/ přigme nás k ſwé radoſti/ Amen.

O Láſce Božj.

Gako: Pane přiſpěg k mé pomocy.

Což znamená každý člowěk/ ſtarý mladý wſſeliký wěk/ bog ſe wždy Božjho ſaudu/ neboť s nim hřiſſnj nebudau. ¶ Něg wjru, laſku při ſobě/ toť gá giſtě prawjm tobě/ nebudelit to do tebe/ nelzeť přigjti do

nebe. ¶ Gakož oheň třjsky pálj / takéž láska hřjchy wzdálj / skrze Krystowo kázanj / y Apossstolské wyznánj. ¶ Toť gest Krystowo kázanj / bez něhož nenj spasenj / gež má každý zachowati / kdo chce s Bohem přebýwati. ¶ Pána Boha milowati / srdcem / vsty wyznáwati / wěrau swého Spasytele / wsseho swěta Stwořitele. ¶ Cžtenj geho netupiti / chudobau nebe kaupiti / čistau, skrownau, tichau býti / a nikdý se newýssiti. ¶ Toť gest byl zdáwna přikázal / pod zatracenjm zawázal / ať by geg každý milowal / a bližnjmu zlé nepřál. ¶ Nezlořečil ani nelál / ani bral, ani vtrhal / ani se zlému radowal / komužby ten hřjch panowal. ¶ By wěrau hory překládal / andělským gazykem kázal / nebudeliť milowánj / nic platno k spasenj nenj. ¶ By dal tělo na trápenj / chudým zbožj na snědenj / čiň co chcess bez milowánj / wsseť půgde na zatracenj. ¶ Slyss! na tau dwau přikázanj / záležj zákon / spasenj / toho swědčj Prorokowé / také swatj Apossstolé. ¶ Chcess člowěče spasen býti / to dwé musýss naplniti / gináč nečekeg spasenj / než wěčného zatracenj. ¶ Bože pro twé slitowánj / degž nám mjti milowánj / bychom w lásce přebýwali / a pewně w dobrém zůstáli. ¶ Pane Kryste rač nám dáti / k tobě wraucnau lásku mjti / Amen s Angely zpjwati / na wěky se radowati / Am.

O Smrti.

Gako: Kryste genž gsy swětlo y den.

ACh giž se smrt přibljžuge / mau dussi welmi smucuge / kam se mám před nj podjti / nelze se gj nikde skrýti. ¶ Wsselibych na hrad wysoký / a neboli w důl hluboký /

boký / wſſak y tam nagde każdého / bohatého y chudého. ¶ Paklibych wſſek do mẽſta / wſſak gj y tam giſtá ceſta / nagdeť y we wſy ſedláka / zemana také dwořáka: ¶ Neb gj wſſudy rowná ceſta / shledáť ona wſſecky mjſta / vmjť přes trnj y ſkále / zbjrat weliké y malé. ¶ Nemůžť ſe žádný ſchowati / ani přednj kam vgjti / nebť ſmrt ſwé oči wſſudy má / y dobřeť ſlyſſj vſſima. ¶ Když pak giž w nemoc położj / tu wždycky ſtogj při loži / co má ſobẽ včiniti / zdali welj ſpjſs vmřjti: ¶ Zwláſſť když Pán Bůh ſwau moc puſtj / na kohož to giž dopuſtj / žeť ginák to nemůž býti / než ten giž muſý vmřjti. ¶ Giž tu nebude nic platno / ani ſtřjbro, ani zlato / ani lékař y zehnánj / ani ginam vtjkánj. ¶ Neb proti Bohu nic platno / by dal neywjc co chceſs za to / nebudeť pomocno tobẽ / čiň co chceſs na ſwẽtẽ ſobẽ. ¶ Z toho giſtẽ neylépe to / aby pamatowal na to / duſičku ſwau w čas zprawiti / hřjchům y hned odolati. ¶ K pokánj času žádného / neodkládeg omylného / by pak byl wẽku mladého / ſmrt wſſudy nagde każdé. ¶ Diwnéť geſt ſmrť giſtẽ zwſše / chodj z hola bez pancýře / netřebať gi žádné zbroge / wegdeť wſſudy do pokoge. ¶ Neb to na oko widati / kdož nechtěl než wždy hřeſſiti / že vmřeť welmi ſtraſſliwẽ / když čas mrhal nedbanliwẽ. ¶ O by to mohlo tak býti / kdož mře a moh promluwiti / kterak na něm ſtrach veliký / wida giž weliké muky. ¶ Ale že my nechcem dbáti / až ſami budeme mřjti / to giž każdý pozná giſtẽ / že ſe wodctne we zlém mjſtẽ. ¶ Y djſs co mi welmi těžko / na wſſe ſtrany welmi auzko / od rozkoſſj těch preč gjti / neb od nich muſým vmřjti. ¶ Kdo ge po mně bude mjti / ſnad na mne nebude dbáti / ani chudých

dých oděwati / ani na mnezpomjnati. ¶ A snad gesstě y to powjss/když tu o sobě wssecko zwjss/co sý činil z swé mladosti/mjwage rozkossj dosti. ¶ O smrti hrozné strassidlo/ odgjmáss mi dobré bydlo/ kdyžť na tě koli zpomenu/ hned wesel býti nemohu. ¶ Práwa twá gsau welmi mocnáť/že moc neywyžssjho Pána/ nemůž tobě odolati/ musý se tě každý báti. ¶ Kdež giž budau auřadowé, y také twogi platowé/ snad tě giž wssecko omrzý/ nebť giž smrad z hrdla zarazý. ¶ Kde twá krása y twé panstwj/ kde gsau poljwky obžerstwj/ gižť bude wssecko osskliwo/ an těmrzý y to pjwo. ¶ Přátelé také ostydnau/ neb twé audy wssecky zhynau/ a bolest wssecko ostudj/ když se dusse z těla pudj. ¶ Což pak dj Mocnář aneb Král/ kterýž se w swětě nadýmal/ když též bradau zhůru lehne/ na swau sláwu nezpomene: ¶ Ani na swé důstogenstwj/ y Oppat na swé oppatstwj/ Preláti, bosácy, mnissj/ wssickni gistě k počtu musý. ¶ Takéli co dj Cýsař Pán/ Rytjř Wogák také Zeman/ měsstěnjn, sedláček, chudý/ nagdeť smrt každého wssudy. ¶ Nenjť na swětě žádného/ by ssel z osydla gegjho/ tak gest ona wssudy mocná/ než dobrým gest nápomocná. ¶ Na žehnánj nechce dbáti/před peklem nevtjkati/kauřenj se nic nebogj/ když tlukauc v dweřj stogj. ¶ Nechce tu prodlenj dáti/ zlata, střjbra přigjmati/ žádný se gj newyplatj/nechť gsau pak gak chtj bohati. ¶ Poněwadž gest wssem tak rowná/ a každému gednostegná/ dobrým dobře gest vmřjti/ zlým pak w wěčných mukách býti. ¶ Auwe běda těm hřjssnjkům/ gessto budau ďábelnjkůw/ w gjch wězenj v propasti/ wěky bez Božj milosti. ¶ W mukách přewel-

welmi vkrutných / y w mjſtech welmi přeſmutných / kdež wěčně řádu nebude / neb nikdy muk nevbude. ¶ Neb pláč bude wždy očima / horkoſt a vkrutná zyma / zuby pak budau ſkřjpěti / y rozličné muky mjti. ¶ Neb čerw gich wždy bude žiwý / nikdy on nebude mrtwý / tak neyſylnegſſi tknoheň / nebude nikdy vhaſſen. ¶ Potom pak gdiž z té horkoſti / do weliké ſtudenoſti / z toho do neywětſſich ſmradůw / když půgdau w propaſti dolůw. ¶ O co tam budau wolati / ach naſtogte nařjkati / řkauc bědaže naſſe matka / nás zplodiła nebožátka. ¶ Proč ſme raděgi howady / nezrodili ſe ta doby geſſtobychom zde nebyli / neb ſe w wjtr obrátili. ¶ Kdyžť vſta nebudau mocy / nic mluwiti pro boleſti / ani vſſi ſluchu mjti / žjły ſe budau trhati. ¶ Ljce také welmi zbledne / když giž bradau zhůru lehne / oči ſe pak tu obrátj / audowé ſwau moc potratj. ¶ Ruce giž mjſta nemagj / žjły ſe wſſudy trhagj / koſti ſe na wizno táhnau / nohy také welmi ſtydnau: ¶ Neb k ſrdcy boleſt naſtaupá / welmi těžce giž přiſtaupá / duſſe ſe welmi ſtrachuge / ďábla ſe hrozného boge. ¶ Přátelé pak na to hledjc / a o zbožj ſe giž wadjc / a duſſička giž ſamotná / odewſſech gſauc opuſſtěná. ¶ Owé wſſecky hřjchy znagjcý / Boha gimi hněwagjcý / an na ſmrti zgewné budau / w zauffalſtwj geho vwedau. ¶ Tu giž mnoho ďáblů vzřj / geſſto ſe naň tu obořj / neb Angelé pryč odſtaupj / ďáblowé y hned přiſtaupj. ¶ Rzkauce: podiž hřjſſná duſſe / do pekla naſſe ſpjſſe / nebs hřjchy Boha hněwala / protož ſy ſek nám doſtala. ¶ Hřjſſnjk teď přigde k třem djlům / prwnj djl ſtatek přátelům / druhý djl pak tělo čerwům / třetj pak djl duſſe ďá-

ďáblům. ¶ A když chropot w hrdle bude/ ďábel hudec w hrdle bude/ tu tě bode zlé swědomj/ hřjchy twými zawedenj. ¶ Což tu giž sobě včinjss/ když giž ďábla dobře widjss/ an giž čeká času swého/ gjžli wygde dusse skůro. ¶ O gaká tu hrůza budá/ když giž dusse z těla půgde/ an se oči zpět obrátj/ čert tu dussi hned vchwátj. ¶ Tožť za rozkoss ta odplata/ by měl neywjc co chcess zlata/ giž té dusse newykaupjss/ z pekla wěčně newyprostjss. ¶ O zlý hosti smrt přehrozná/ zlým gsy welmi převkrutná/ ale dobrým milostiwá/ gimž radost wěčná nastáwá. ¶ Protož gá radjm každému/ mladému také starému/ dokudž čas máss rychle pospiss/ a opatř swau dussičku spjss. ¶ Nemesskeg času dobrého/ by pak byl wěku mladého/ potomby geg chtěl kaupiti/ nebude to mocy býti. ¶ Odwol hřjchům čiň pokánj/ wyčisť dobře swé swědomj/ pláčem; postem, modlitbami/ ginými skutky dobrými. ¶ Buď pilen almužny také/ pro odplaty wsseligaké/ y swého těla trápenj/ nedeg wewssem powolenj. ¶ Nechcessli se smrti báti/ wssecko to máss wyplniti/ budess gi mile čekati/ nebudess na nj nic dbáti. ¶ Wssickni swatj tak činili/ w Pánu Bohu vmjrali/ nikdý se smrti nebáli/ ani před nj vtjkali. ¶ Protož mi wssickni Křestiané/ dokudž nám čas zde zůstane/ čiňme z hřjchu giž pokánj/ a dogdeme smilowánj. ¶ Zde w milosti rozhogněnj/ potom w nebi kralowánj/ y w radosti přebýwánj/ a na wěky požehnánj.

Gako: Můg milý člowěče.

Byl

Byl gest geden člowěk/ gménem Kdožkoliwěk/ chodil gest po swé wůli/ nebyl Bohu miły. ¶ Po žádostech gdisse/ w rozkossi žiw bywsse/ wssecko což mu k ljbosti/ konal we wssj zlosti. ¶ Ač znal že nedobře/ co činil že gest zlé/ wssak gest toho nezůstal/ do smrti w tom zůstal. ¶ Když bywsse čas geden/ sstěstjm gsa podweden/ kráčel gako swobodný w swé cestě nehodný. ¶ Čehož se nenadál/ lepssjmu chtě žádal/ ano pak nelze hůře potkalo ho wstůře. ¶ Gá gsa těžkau nemocy/ včinén bez mocy/ ani se brániti mohl/ a sobě pomocy. ¶ Swázán gest wkrutně/ a weden gest smutně/ do zaláře temného/ w dům swědomj swého. ¶ Tu bywsse wkowán/ w řetězy těžké dán/ aby se nemohl hnauti/ swědomj zniknauti. ¶ Trpě hlad y žjžeň od Boha nepřjzeň/ ačby Kdo chtěl těssiti/ přigda mu pomocy. ¶ Ano nelze gjti k němu přistup mjti/ ctnosti se nedostáwá/ hřich wssudy zůstáwá. ¶ Y dán gest w mučenj/ w přetěžké sauženj/ zewssehо počtu činil/ co gest Kdy prowinil. ¶ Swědomjm wnitř sewřjn převkrutně trápen/ neb mu wsse zpomnawsse/ muky rozmahawsse. ¶ Mučen gest násylně/ křičel přežalostně/ přeběda mně smutnému/ dlužen sem každému. ¶ Pánu Bohu winen a přemnoho dlužen/ sto tisýc centnýřůw/ těch přetěžkých hřichůw. ¶ Protož se těžce mučjm/ ohněm timto páljm/ swědomj hořjcýho/ nežli smrt těžssího. ¶ Wssak sem we wssem winen/ čjm sem koli winen/ ke wssemuť se přiznáwám/ prawdě mjsto dáwám. ¶ Wida že gest giž zle/ gináč býti nelze/ počal k Bohu wolati/ prodlenj žádati. ¶ Počkeg smrti miłá/ hořká twá hodina/ ó nepospjcheg/

prodlj / ať se gesstě ozřjm. ¶ Na strany patřiwsse / swět milý widiwsse / s njž se byl srdcem spogil / žiw gsa w něm se kogil. ¶ Služebnjče sylný / genž gsy mi byl wěrný / nemohuť ti spomocy / bychť chtěl nemám mocy. ¶ Neb gsy mi byl k wůli / činils wždy mau wůli / giž ty musýs vmřjti / w mukách wěčně býti. ¶ O swěte nesstiastný / lsti zklamánj plný / běda kdož tobě slaužj / a s tebau se zprnj. ¶ Nechť gesstě pohledjm / giž tě wjc nevzřjm / Bůh tě žehneg ó swěte / zleť se w tobě měte. ¶ O smrti přehořká / hrozná gest pamět twá / člowěku mladému / s swětem spogenému. ¶ Smrt hřjssných neyhorssj / kteřj wždycky hřessj / pokánj nečinj / za swá prowiněnj. ¶ O gestli kdo dobrý přjtel můg wýborný / za mne se nechť pomodlj k Bohu ať mi prodlj. ¶ Poprosyž ho snažně / ať dá swau milost mně / hořké smrti ať zbawj / nawrátj mně zdrawj. ¶ Darmo o to stogjss / a za zdrawj prosýss / znáťiž Pán Bůh srdce twé / žeť gest k hřjchům kwapné. ¶ S těžkem kdo oprawj / ač kdy přigde k zdrawj / po nemocy po pautj těžko dobrým býti. ¶ Zpowěd nemoc stálá / řidkého přiwedla zde k pokánj prawému / k žiwotu ctnostnému. ¶ Na smrt gest odsauzen / by pomstu wzal wědě / za hřjchy a zlé skutky / wezme wěčné muky. ¶ Běda mně smutnému člowěku hřjssnému / že w hřjssjch mám vmřjti / bez pokánj sgjti. ¶ Proto že sem ctnosti w swětě nemilowal / než swětské žádosti wždy sem nasledowal. ¶ W ten oheň pekelný a w ten plamen wěčný / genž nikdý nevhasne / ani čerw nezhyne. ¶ Auwe a nastogte wssickni semnau kagte / hřjchůw se warůgte / pokánj dělegte. ¶ Musým w pekle býti / wěčně tam

hoře-

hořeti / nikdy newygjti / na wěky platiti. ℣ Vchowegž każdého / člowěka wěrného / Bože wssemohaucý tě pekelné muky.

Gako: Pane přispěg k mé pomocy.

SPjweg wěrný přežalostně / genžs byl Křestian žiw gsa ctnostně / kdyžto tě giž smrt nawssťjwj / naděgeť se prawda zgewj. ¶ Rčyž ó radosti žádaná / ty gsy má prawá koruna / k tobě se giž přibljžugi / a smrti se nestrachugi. ℣ Ač gsem byl z mladosti w hřjssjch / a wssak sem nedokonal w njch / neb Pán Bůh z milosti předssel / bych mra náděgi byl wesel. ℣ Což mám mnoho nebo málo / to se ničimž býti zdálo / rád to opaussťjm wsse mile / když sem dočkal smrti chwjle. ℣ Pro prawdu swět sem opussťel / a přátelům w osskliwost wssel / djtky s matkau mne neplačte / ale spoku se radugte. ¶ Ey nuž dusse má gediná / w čas Bohem bylas wzbuzená / w prawdě gsaucy nalezená / rychle budess oslawená. ¶ Prawěť gest Pán Krystus radil / by z wjry rodu w něm nabyl / tauž wěrau w něm náděgi měl / kánjm z nedostatkůw w něm sšel. ¶ Prospěssnéť gsau mi zpowědi / rozhřessenj wýpowědi / p Swátosti požjwánj / w prawdě w přjtomné trwánj. ℣ Gižť mi saud brzce nastáwá / mámť gá kdoť mne w něm zastáwá / nebť saurge slowa wěrná / budeť brána otewřená ¶ Swěta ssalsse gá gsem nedbal / ani množstwj následował / skrze wjry oswjcenj / k budaucým wěcem patřenj. ¶ Ač sýla těla zemdlená / a práce poopussťená / na wzdělánj patřj nowé / kdež gsau Angelsstj kůrowé. ¶ Z wjry byl sem se sám zapřel / statku swého w mysli odřekl / zlého statku

vžjwánj/ činil ſem prawé pokánj. ¶ Bohať ſem ſrdečně poznal/ ſamého ctil y miłował/ pro něho také bližnjho/ to přikázanj ſamého. ¶ Poctu Bohu čině z ſtutkůw/ ſtřeha ſe lidſkých podwodůw/ moc a dobrotu ſkładati/ tu kdež Pán Bůh nechce mjti. ¶ Ležj tělo giž zemdlené/ duchem prwé křjžowané/ giž žiwot býti nemůže/ genž k hrobu poneſau w ſkůře. ¶ Oči dřjw ſmilné/ łakomé/ pokánjm byli płačtiwé/ wſta łahodná rozkoſſná/ k ſtřjzwoſti była wedena. ¶ Ruce nohy k złému rychle/ k neprawoſtem někdy kwapné/ pokánjm byli ſewřjny/ ctnoſti bywſſe dřjw držány. ¶ O miłá duſſe pohlediž/ žeť času nebude wjc giž/ welikého zarmaucenj/ pro něž było k Bohu zřenj. ¶ Ač naděge prawdu máme/ wſſak w tom ſe nedauffáme/ než w Kryſtowé ſprawedlnoſti přigdem do wěčné radoſti. ¶ Rozzehnatiť ſe muſýme/ rozdjlná mjſta přigmeme/ duſſe wěčné radowánj/ tělo zemi do wzkřjſſenj. ¶ Nedoſtatky ſwé rozſuďme/ a ſwědomj ſwé opatřme/ ač do ſebe nic newime/ wſſak w tom ſebe prawj negſme. ¶ Žádeymež Božſké miłoſti/ w Kryſtowé zaſłauziłoſti/ ať by ráčił odpuſtiti/ a poſwěcuge dokonati. ¶ Pro ſwé ſliby což včinj/ w Kryſtu Pánu to půſobj/ w němž wołał ruce ztahował/ a powolnoſt ſrdce dáwał. ¶ W té prawdě ať ſe ſmiługe/ žiwot tento dokonage/ duſſi pogma z těch auzkoſtj/ přiweda gi giž k radoſti. ¶ O mogi miłj přátelé/ genž ſe držjte poſtele/ wizte coť ſe mi giž děge/ když w něm požjwám naděge. ¶ Odjtky mnau ſe giž zbuďte/ hodiny ſmrti čekegte/ w kom dauffati mohu wizte/ a w tomto mne naſledůgte. ¶ Ač gſem giž boleſtj ſewřjn/

wſſak

wssak w swědomj sem rozsjřjn/ k němuž mne přiwedla milost/ a Krystowa zaslauziłost. ¶ Ač gsau mé mnohé nemocy/ zažeň žádám Božské mocy/ modlitby wy semnau čiňte/ dokudž mne žiwa patřjte. ¶ Ač giž naděge prawdu mam/ wssak proto k milosti wolám/ wěře žeť mi gi včinj/ w Krystu Pánu zaslauženj. ¶ Dauffám žeť činj z milosti/ ale ne z mé sprawedlnosti/ včiň semnau co on ráčj/ dauffatiť se neomráčjm. ¶ O wy poručnjcy slyssťe/ statkem mým práwě včiňte/ komužbych dáti zapomněl/ akbych z tohoto winy neměl: ¶ To a giné giž wy zřeďte/ žádnému křiwdy nečiňte/ z ostatku djteť podělte/ a nuzným y hned vdělte. ¶ A giž wás mileg Bůh žehneg/ każdý mne k přjkladu mjweg/ zpjwage tuto pjsničku/ wgjti radostně k přjbytku/ Amen.

Gako: Rozžehnegme se tjm tělem.

WDo chce Pánu Bohu swému/ gemu slaužiti samému/ králi nad králi mocnému/ Cýsaři Archangelskému. ¶ Ten muský statečný býti/ rytjřsky se wždycky mjti/ zmužile sobě činiti/ srdce swého posylniti. ¶ Neb giž musý bogowati/ proti hřjchům odpjrati/ statečně sobě činiti/ a rytjřsky wjtězyti. ¶ Proti ďáblu sylně státi/ a swětu wždy odpjrati/ tělu swému neswoliti/ sám sebe w nenáwist mjti. ¶ Patře na Joba swatého/ rytjře welmi stálého/ proti ďáblu bogownému/ na swětě neměl rowného. ¶ Ten gest statečně bogował/ až se gim Pán Bůh chlubjwal/ ďábla naň ho popuzuge/ w trpěliwosti skussuge. ¶ Mnoho tisýc dobytka měl/ to mu wssecko odgal ďábel/ sedm synůw a tři dcery měl/ wssecky mu zmor-

zmordowal ďábel. ¶ Diábel zlostný rozlitil se/ ranil Joba převkrutně/ od pat noh až y do hlawy/ wředy bolestmi pryskýři. ¶ Wssecko gest to mile trpěl/ aniž co bláznowě mluwil/ ten statečný rytjř Božj/ nedbage zdrawj ni zbožj. ¶ Po tom sstiastném přemoženj/ dal nám wssem swaté naučenj/ řka žiwot náss gest rytjřstwj/ zde proti hřjchům wjtězstwj. ¶ Duch swatý nám raddu dáwá/ kdož Bohu slaužiti žádá/ aby nečekal pokoge/ než vstawičného boge. ¶ Welj dussi připrawiti/ k potěssenj hotow býti/ w bázni Božj wždycky státi/ w sprawedlnosti w té trwati. ¶ Swatý Pawel rytjř Páně/ ten nám pjsse o tom slawně/ řka žádný koruny nedogde/ kdož bogowati nebude. ¶ Wssecky k tomu napomjnal/ w Pánu Bohu posylňowal/ aby wezmauce oděnj/ sylnj byli k bogowánj. ¶ Prawj žeť nám boge nenj/ s tělesnými nepřátely/ než proti ďábelské mocy/ w powětřj we dne y w nocy. ¶ Neyprwněgssj zbrog rytjřská/ Božj wjra neomilná/ kdož w té zbrogi nechodjwá/ Pán Bůh geg w nenáwisti má. ¶ Toť gest ten sstjt prawé wjry/ gegž magj mjti rytjři/ Božj/ gim se zamjtati/ ďábelské ssjpy naň bráti. ¶ Druhé oděnj rytjřské/ naděge skrze skutky ctné/ na lehce gest vkázané/ wssem k spasenj gistě dané. ¶ Ta naděge neomylná/ swatými skutky ozdobná/ prawé wjry nápomocná/ k spasenj welmi potřebná. ¶ Třetj oděnj rytjřské/ gest přewelmi vsslechtilé/ láska Božj kteráž hoři k Bohu swému y bližnjmu. ¶ Toť gest pancýř sprawedlnosti/ zakrýwage hřjchůw množstwj/ neb láska tak vsslechtilá/ ona sama Bůh nazwána. ¶ Mohauť giné

ctno-

ctnosti mjti / kdož gsau kostelnj rytjři / než prawé lásky nemagj / toliko rytjři Božj. ¶ Kdož w prawé lásce bydlegj / Pána Boha w sobě magj / prawj rytjři býwagj / w samém Bohu přebýwagj. ¶ Cžtwrtá zbrog gest welmi platná / trpěliwost dokonalá / blahoslawený kdož gi má / ten Božjm rytjřem býwá. ¶ Takť se ctnost lásky přidržj / a práwě se spolu wěžj / gako přednj kus k pancýři / w němž chodj Božj rytjři. ¶ Kdož má tu ctnost trpěliwost / w njž záležj prawá možnost / Duch swatý takowé chwálj / že gsau hodnj chwály reky. ¶ Lepssj člowěk trpěliwý / než oneň přewelmi sylný / kdož nad swým srdcem panuge / k wůli Božj ge zprawuge. ¶ Wjc ho sobě Pán Bůh wážj / než králowé zbožj reka / kteřjž města wybogugj / pewných hradůw dobýwagj. ¶ Pán Gežjss swým rytjřům dj: aby byli trpěliwj / že w samé trpěliwosti / budau nad dussemi wlásti. ¶ Pátá zbrog welmi potřebná / to gest pokora hluboká / s trpěliwostj spogená / w lásce swé přebýwánj má. ¶ Ta zadnj plech znamenáwá / trpěliwost přednj býwá / woba kusy musý mjti / rytjř Božj na pancýři. ¶ Blahoslawenj gsau tissj / oniť budau wlastj zemi / těly swými pokornými / gsauc rytjři statečnými. ¶ Pán Krystus včil pokoře / a řka včte se odemne / žeť gsem tichý / a pokorný / gako beránek newiný. ¶ Ssestá zbrog gest welmi gistá / to gest čistota srdečná / gako ssorc na bedrách býwá / gegž každý řytjř nosýwá. ¶ K tomu Pán swé napomjnal / aby se každý přepásal / rytjř Božj po bedrách swých / aby stál w myssleni čistých. ¶ Blahoslewenj čistého / srdce také těla swého / budau w twář Božj patřiti /

tříti/ krále za přjtele mjti. ¶ Sedmá zbrog geſt bázeň ſwěta/ kteráž wyháni z člowěka/ wſſelikỳ hřjch neprawoſti/ myſſlenj zlá y žádoſti. ¶ Ta obyčeg znamenáwá/ bázeň Bożj kterauž mjwá/ rytjř Páně na hrdle ſwém/ gſa bezpečen ſwým žiwotem. ¶ Oſmá zbrog maudroſt nebeſká/ ta geſſto z vſt Bożjch poſſla/ od Otce ſwětloſti wzatá/ rytjřům geho půgčená. ¶ Ta nám kapalin znamená/ geſſto hlawu zachowáwá/ znáti dobré od zlého/ nečiniti hřjchu zlého. ¶ Dewátá z brog welmi mocná/ modlitba když geſt pokogná/ z ſrdce ſtrauſſeného poſſla/ w njž Bożj rytjř chodjwá. ¶ Ta zbrog nebeſa proráži/ když geſt ſkropená ſlzami/ w duchu w prawdě když ſe koná/ Bůh Otec takowých hledá. ¶ Deſátau zbraň weſj wzýti/ Apoſſtol ſwatý/ rytjři/ Bożjmu a ſtatečnému proti ſwětu, dáblu, tělu. ¶ Ta zbraň geſt přewelmi mocná/ řeč Bożj geſtiř přewoſtrá/ gako meč na obě ſtraně/ tak gſau břitké řeči Páně. ¶ Kdož s tim mečem wždycky chodj/ ſlowa Bożj w ſrdcy noſý/ přikázanj Bożj plnj/ nepřátel ſwých ſe nebogj. ¶ Gedenáctá zbrog znamená/ plechowice genž na ruce/ mjti muſý rytjř Bożj/ by moh ſtačit w ſylném bogi. ¶ Ta ctnoſt miloſrdenſtwj geſt/ kdož gj má ten podobný geſt/ k Otcy ſwému nebeſkému/ neſmjrně miloſrdnému. ¶ Aby ruka ſſtědrá byla/ almužny ráda dáwala/ neb almužna hřjchy čiſtj/ a žiwot wěčný půſobj. ¶ Dwanáctá zbrog welmi wzáctná/ bohomyſlnoſt nazwaná/ od zemſkých wěcý wzdalená/ w ſaměm Bohu kochánj má. ¶ Ta zbrog ſlawná, ſwatá, wzáctná/ woſtatek zbroge znamená/ w niž Bożj rytjř chodjwá/

djwá/a celé zawřenj mjwá. ¶ W takowé zbrogi kopjcy/chodili sau swatj wssickni/rytjři Božj statečni přemáhagic wssecky hřjchy. ¶ Wssickni kdož chtj s Bohem býti/rytjři statečnj slauti/musýť w té zbrogi choditi/proti hřjchům bogowati. ¶ Degž nám Pane králi wěčný/nebs ty sám bogownjk sylný/abychom zde bogowali/s tebau wěčně kralowali.

Gako: Gestiť psáno dáwnjm rokem.

SLusseloby nám to znáti/y pilně se wyptáwati/proč Bůh dáwá nepokoge/wálky bauře také boge. ¶ W pjsmjch swatých psáno stogj/o wálce také o bogi/když se lidé bogj Boha/magj pokog leta mnohá. ¶ Když pak od něho odstaupj/hned ge nepřátelé laupj/berauc žiwoty y statky/staré/mladé s nemluwňátky. ¶ Když lid Božj Yzrahelský/měl gaké Bohy pohanský/tehdy ge Pán Bůh opustil/nepokog na ně dopustil. ¶ Dal ge w ruce protiwnjkům/o tom máss w knize Judykům/mnoho let ge trápjwáli/statky těla hubjwali. ¶ Ale když sau obráceli/k Pánu Bohu srdce celý/a řkauc hřessiliť sme tobě/wyswoboď nás ke cti sobě. ¶ Obrácel k nim Bůh swé ljce/nedal gjch trápiti wjce/zahubil gich protiwnjky/a zprostil swé služebnjky. ¶ Ač gich býwal malý počet/zbigeli mnoho tisýc set/magjc swau naděgi k Bohu/mjwali gsau sýlu mnohau. ¶ Czasto bez meče, bez zbroge/a nepřátel se neboge/traubenjm ge zaháněli/y zdi městské poráželi. ¶ Nedálo se to sýlau gich/ale že Bůh wždy byl při nich/přidáwage gim sýly wjc/tak že geden zahnal tisýc. ¶ Též my také lidé hřjssnj/že gsme proti Bohu pyssnj/padáme před nepřátely/protiwjc se Stwo-

čiteli. ¶ Y chcemeli pokog mjti / nad ſwým zhaubcem ſwjtĕzyti / napřed ſe Bohu poddegme / gemu ſe ſwých hřjchůw zneyme. ¶ Rzceme, že gſme prowinili / proti nĕmu wždy činili / nedrželi přikázanj / ſedlácy, Knĕžj y Pánj. ¶ Wſſakť geſt miloſti neſmjrný / také w ſwých wſſech ſlibjch wĕrný / pokornych mu prosba milá / k miloſrdenſtwj gi hybá. ¶ Nedáuffegme w lid wſſeliký / ni w naſſe brány wſſeliký / ale buď Bůh ſýla naſſe / zabil Dawid Goliáſſe. ¶ Oni magjc koně wozy / gſauc také k tomu přemnozý / tau ſýlau nás neyſtraſſj / mĕgme k Bohu wjru naſſj. ¶ Y něhoť nenj rozdjlu / mĕg maľau neb welkau ſýlu / komuž on pomocy ráčj / wſſem nemožným wĕcem ſtačj. ¶ Neboť on geſt ſylnau wĕžj / tĕm wſſem kteřjž k němu bĕžj / neſſkodiť gim wĕcy žádné / neb on ſám wſſj mocý wládne. ¶ Pane Kryſte rač pomocy / neyprwe hřjchy přemocy / a miloſt twau wždycky mjti / ať nad ďáblem ſwjtĕzyti. ¶ Nepřátely naſſe čaſný / oſwĕť w twůg obljčeg gaſný / ať tebe s námi poznagj / zde y wĕčně pokog magj.

Tauž Notau,

Y nuž ważmež wſſickni nynj / co Bůh lidu ſwému činj / ſkrz Mogžjſſe ſlauhu ſwého / pſáno w pátých knihách geho. ¶ Budeſſli má přikázanj / plniti dámť požehnánj / wſſech wĕcý dobrých doſti dám / od nepřátelůw zachowám. ¶ Požehnaný budeſs wſſudy / w měſtĕ y také na poli / požehnaná auroda twá / ſtodoľa y ſſpižjrna twá. ¶ Y také plod břicha twého / též y plod dobytka twého / budeſs giným půgčowati / ſám nic newypůgcowa-

čowati. ¶ Nepřátely twé w moc poddám/a gim ſrdce lekawé dám/gednau cestau na tě padnau/ a ſedmi zaſe vtekau. ¶ Pakli nebudeſs plniti/ wſſech ſlow mých zachowáwati/ zlořečenſtwj na tě wydam/ twým nepřátelům tě w moc dám. ¶ Zlořečený budeſs wſſudy/ w městě také y na poli/ wcházege do domu twého/ y wycházege wen z něho. ¶ Zlořečená auroda twá/ zlořečená ſtodola twá/ zlořečeme wſſecky wěcy/ to pro twé nepoſluſſenſtwj. ¶ Také plod žiwota twého/ též y plod dobytka twého/ zlořečená twá piwnice/ ſtáda woły také owce. ¶ Bjdu/ pſotu na tě wydám/ nepřátelům tě w moc poddám/ kteřjž tě budau trápiti/ ſtatky bráti/ mordowati. ¶ Dámť tobě ſrdce lekawé/ tak že na nepřátely ſwé/ gednau ceſtau potáhnete/ a ſedmi zas vtečete. ¶ Puſtjm na tě lid neznámý/ vkrutný a neſtydatý/ kteryžto ſtarce nevctj/ a djtěti nedopuſtj. ¶ Wſſecken ſtatek twůg poberau/ ſyny, dcery twé zawedau/ cyzozemec bude twůg Pán/ muſýſs mu wždy býti poddán. ¶ W obleženy ſauzen budeſs/ plod ſwůg hladem gjſti budeſs/ žena twá nebudeť přjti/ maſſa ſynůw, dcer twých gjſti. ¶ Wſſecko zlé na tě přepuſtjm/ mor/ zlé powětřj dopuſtjm/ nemocy, wředy, zymnice/ pryſkyře y neſtrowice. ¶ Wſſemi ránami bit budeſs/ až do konce ſkažen budeſs/ pro nálezky bludu twého/ w nichžs opuſtil Boha ſwého. ¶ Gakož pak ſe geſt tak ſtalo/ že židů málo zůſtalo/ wſſecko zlé na ně dopuſtil/ Bůh, neb ho ten lid geſt opuſtil. ¶ Y což pak včinj s námi/ s nepoſlušſnými křeſtiany/ ſtrach by ſe nám hůř neſtalo/ by nás horſſj nepotkalo. ¶ Neb ſprawedliwoſt křeſtianſká/ hognějſſj nežli

židowská / má býti prawjt Gežjss Pán / waž to každý wěrný křestian. ¶ My pak ač slugem křestiané / horssj gsme nežli pohané / znagjc wůli Boha swého / nečinjme nic dobrého. ¶ Wssak proto naděgi máme / a toho se domnjwáme / že když my křestiané slugem / nepřátely hned přemůžem. ¶ O omámená slepoto / což Bůh dj nedbáss nic na to / snáž nebe, země pomine / nežli slowo mé gediné. ¶ Nemylmež se na tom wjce / obraťme se k němu spjsse / budem-li ho poslauchati / chce za nás sám bogowati. ¶ Nezpolehegž na to žádný / žeť gest Pán Bůh milosrdný / neb se tjm wssickni klamagj / kteřjžto w hřjssjch trwagj. ¶ Neb sám skrz Mogžjsse prawj: gáť gsem Pán Bůh milosrdný / wssem genž mně práwě milugj / a přjkázanj má plnj. ¶ Také matka syna geho / Gežjsse Pána nasseho / milosrdenstwj geho dj / těm kteřjž se geho bogj. ¶ Y bogmež se Boha swého / plňmež přikázanj geho / nebudem se ďábla báti / račiž nám swau pomoc dáti. ¶ Pane Bože rač pomocy / neb my mdlý bez twé pomocy / nic nemůžem včiniti / pomozyž nám swjtězyti. ¶ Neyprw nad tělem, nad ďáblem / y nad každým nepřjtelem / ne nám Pane lidu mdlému / ale deg čest gménu twemu. ¶ Deg nám pokog po wssecky dnj / neboť nenj giný žádný / kterýžby bogowal za nás / než ty sám Pane BOže náss.

Regi-

Registřjk aned Poznamenánj/podlé Abecedy/ wssech Pjsnj tohoto Kancyonálu / pro snadněgssj nalezenj gednékaždé z nich.

A.

Ach! ach! auwe! běda. 931.
Ach Bože plný dobroty. 860.
Ach gak mám srdce studené. 344.
Ach! gak mnoho/lidé zlého. 933.
Ach gak gsem saužený. 1114.
Ach gá gsem ta zmrhaná. 935.
Ach Gežjssi/ ach lásko má. 1116.
Ach giž se smrt přibljžuge. 1124.
Ach! ljtost mám ach hoře. 932.
Ach milostiwý Bože. 858.
Ach můg neysladssj Gežjssi. 1104.
Ach můg smutku / má žalosti. 1012.
Ačkoliwěk lidská chwála. 318.
Ach nastogte na zlých. 1080.
Ach opustila sem / ꝛc. 934.
Alleluja / wesele zpjwegme. 261.
Amen staniž se tak. 563.
A na zemi budiž lidem. 508.
A na zemi deg nám pokog. 509.
Angel Gabryel / ten čistý posel. 40.
Angele Božj strážce můg. 426.
Angelowé Angelowé. 50.
Angelský chlebe. 388.
Archangel Gabryel. 44.
Ať znamená každý člowěk. 1123.
Autočisstě wssechněch gisté. 662.
Ay z swěta přebjdného. 1097.
Auzká cesta do radosti. 765.
Auzkosti na srdce mé. 831.
Až dokawádž milý Pane. 977.

B.

Bartoloměge swatého. 766.
Beránkowi newinnému. 240.
Beránku Božj Kryste. 519.
Beránku tichý/ genž. 519.
Bjdnj lidé / hřjchem gatj. 912.
Blahoslawená ty Panenko. 720.
Blahoslawený člowěk ten. 551.
Blahoslawený Muž Boha bogjcý. 559.
Blázna w srdcy gest. 978.
Bože Abrahamů. 466.
Bože buď čest chwála tobě. 922.
Bože k pomocy nassj. 423.
Bože k twému milowánj. 877.
Bože milý w každau. 901.
Bože můg sprawedliwý saudce. 988.
Bože můg skrytý w Swátosti. 379.
Bože náss genžs před wěky. 880.
Bože nestihlý a wssemohaucý. 363.
Bože Otče náss/ genž gsy. 419.
Bože Otče náss k toběť se. 1052.
Bože Otče nebeský. 315. 1103.
Bože Otče sessliž nám nynj. 532.
Bože Otče smilůg se nad námi. 495.
Bože Otče Stwořiteli. 432.
Bože Otče Wssemohaucý. 496.
Bože Otče z weliké milosti. 327.
Bože ty gsy autočisstě. 808.
Bože tys mé potěssenj. 904.
Bože wěčný sám pro sebe. 468.

Bože

Bože wěčný Stwořiteli. 470.
Bože wiziž dědictwj 127.
Bože w Trogicy gediný. 1060.
Požežes Otec náss/Křestiané. 448.
Božj Rodičko/ Ragstá. 675.
Buď chwálen Bůh na wýsosti. 117.
Buď crěn/chwálen / zwelebowán. 621.
Buď na wěky Bůh požehnán. 554.
Buď pozdrawená Panno. 694.
Budiž pochwálen Pane. 524.
Budiž slawně weleben. 544.
Budiž zdráwa hwězdo. 673.
Bůh Otec Syn/ y Duch. 21.
Bůh se nám dnes narodil. 87.
Bůh wás žehneg přátelé. 1046.
Bůh wás žehneg wssickni. 1045.
Bůh wěčný a nebeský Pán. 453.
Bůh wssemohaucý wstal. 213.
Bychom wesele zpjwali. 648.
Byl Gežjss Božskau moc maje. 602.
Byl gest geden člowěk. 1129.
Byl lidě na to pomněli. 1079.

C. a Cz. a Ch.

Czeho po swém skončenj. 1082.
Chcesslli Křestiané plniti. 455.
Chtic/aby spal/ tak zpjwala. 116.
Chudoba s ponjženostj. 714.
Chwal dusse Bohabohná. 377.
Chwal dusse má Pána. 875.
Chwal Hospodina Syone. 883.
Chwal slawného gazyk lidský. 373.
Chwal Syone Spasytele. 365.
Chwáka tobě Bože wěčný. 407.
Chwáka tobě Hospodine. 555.
Chwáka tobě Krysste. 203.
Chwáliti tě budu Pane. 550.
Chwaliž Czechu Antonjna. 1110.
Chwaliž Pána giž nynj Dusse má. 870.
Chwalmež Boha nasseho. 871.
Chwalmež Boha welebného. 160.
Chwalmež Boha wssemocného. 863.
Chwalmež wssickni Hospodina. 358.
Chwalmež wssickni Spasytele. 210.
Chwalmež wssickni s pobožnostj. 721.
Chwalte Boha na wýsosti. 868.
Chwaltež neymocnégssího. 1014.
Chwaltež Pána Angelé. 784.
Chwalte služebnjcy wssickni. 552.
Chwálu wzdegmež mnohau. 574.
Chwály radostné nebeskému. 782.
Chwátawě pokračuge. 716.
Czinjme tobě Pane. 784.
Czlowěče newěř swětu. 907.
Czlowěk geden gest včinil. 620.
Czlowěk gsem / k tomu: 1054.
Co chce můg Bůh to gá též chcy. 827.
Co chce můg Bůh to libugi. 828.
Co dnes Kazatel wyložil. 592.
Co ke čtenj Cytkew předkládá. 591.
Co Marause Ewangelista. 607.
Co prwnj Ewangelista. 639.
Co ročné bywá zpjwáno. 587.
Co se dnes k zpěwu podáwá. 624.
Co spomáhá swěrská sláwa. 1034.
Co smrt gest chcete wěděti. 1028.
Co to nowého. 210.
Co w čtrnáctém położenj. 637.
Což tedy gá newinného. 208.
Czjm tebe pobožně. 380.
Czjm tě s ponjženostj. 523.

D.

Dáwá zprawu Lukáss swatý. 623.
Deg nám pokog za nassich dnů. 499.
Deg pokog Hospodine. 494.
Degž Pán Bůch dobré gitro. 412.
Děkugeme Obránce náss. 565.

Dękugemeť z ſſtědroſti twé. 546.
Dękugem tobě Otče Nebeſký. 547.
Dękugiť Pane miły. 417.
Den Božjho narozenj. 72.
Den hnéwu den/ten. 1070.
Den hnéwu ten ſtraſſliwý. 1068.
Den přeſſławný geſt k nám. 130.
Den ſaudný ten přehrozný. 1072.
Den ſe bjſký vkazuge. 421.
Den wzkřjſſenj Gezu Bryſta. 228.
Dětátko ſe narodilo. 66.
Djky Bohu wzdegme. 403.
Djtě ſe nám narodilo/w tomto. 132.
Djtě ſe nám narodilo/z žiwota. 58.
Diw nowý a neſlýchaný. 642.
Diwná ſe miłoſt ſtała. 23.
Diwnau Božj ſláwu. 979.
Diwné Božj narozenj. 64.
Dnes dwau ſwatých Apoſſtołů. 740.
Dnes geſt ſwátek ſwatého Jana. 730.
Dnes Náměſtka Bryſtowého. 749.
Dnes ſpołečně wychwałůgme. 732.
Dnes ſwatého Matěge den. 733.
Dneſſnj ſwatau Epiſtołu. 510.
Dneſſnjho dne ſplnilo ſe. 333.
Dobrodinj Boha Otce. 926.
Dobrořečme Pána Boha. 556.
Dobroto wěčná můg Boże. 842.
Dobrys Pane na wěky. 357.
Do hrobu pospjchám. 1035.
Dokud Bůh Bohem bude. 1075.
Doroto Panenko swatá. 731.
Drahý płode z Panny. 384.
Duch Páně ſwau ſwatau. 537.
Duſſe Bryſta mileho. 390.
Duſſem wſſech mrtwých. 1058.
Důſtogná Panno/ Křeſtianů. 603.

E.

Ewangeliſta Lukáſs ctný. 633.
Ey Duſſe má oſławůg. 924.
Ey giž čas odgjti mého. 1049.
Ey nuž nynj weſele. 249.
Ey nuž Páně ſłużebnjcy. 1007.
Ey nuž ważmež wſſickni. 477. 1138.
Ey nynj gdu k tomu zas. 613.
Ey Pánu zwučně zpjwegme. 996.
Ey přibližowali ſe. 622.
Ey ten ſylný Lew wdatný. 225.
Ey tu geſt chléb Angelſký. 386.
Ey weſele prozpěwůgme. 234.
Ey wſtáwagjce ráno. 404.

G.

Gá k tobě Pane Boże wołám. 837.
Gá ſe Bananegſká. 944.
Gá wždycky očj swých. 829.
Gak nás Gežiſs opatruge. 626.
Gak nieſtihlj/gak diwnj. 734.
Gak překrásné ſlunečko. 414.
Gak to rozličným ſpůſobem. 1044.
Gak ſſtiaſtně wmjrá. 1036.
Gak těžká trápenj. 1062.
Gak weliká dobrodinj. 898.
Gak żiwých wod gelen žádá. 986.
Gakož o tom Prorocy. 4.
Gakž Bůh ráčj nechť má wěc. 873.
Gakž Bůh ráčj to gá chcy. 872.
Gakžto růžička překrásná. 9.
Gazyk nemůž wyſłowiti. 351.
Gazyku můg/ ctně wyprawůg. 710.
Gediný Synu Otce nebeſkého. 367.
Geſtiť dneſſnj ſwaté čtenj. 614.
Geſtiť pěkné podobenſtwj. 592.
Geſtiť pſáno dáwnjm rokem. 143.
Geſtiť w S. Jana dłauhá. 605.
Geſtiť w S. Jana wětrná. 589.
Gežiſſi Boże můg. 1116.
Gežiſs dobrý ſám gediný. 164.
Gežiſs dobrý ſám. 164.

Gežiſs Bryſtus náſs Spaſytel. 238.
Gežiſs Bryſtus z ſwé miłoſti. 385.
Gežiſſe wſſickni poznegte. 853.
Gežiſſi chlebe Angelſký. 521.
Gežiſſi Králi Angelſký. 541.
Gežiſſi Králi přediwný. 852.
Gežiſſi Kryſte neywyšſſi. 135.
Gežiſſi Kryſte od Boha poſłany. 139.
Gežiſſi kwěte Panny cteně. 855.
Gežiſſi neyprawdiwěgſſi. 945.
Gežiſſi twé gest památka. 852.
Gežiſſi twé miłowánj. 854.
Gežiſſi wěčný Bože. 806.
Gežiſſka přiwjtegme. 112.
Gezu Kryſte Bože náſs. 192.
Gezu Kryſte Synu Božj. 923.
Gezu Kryſte wykupiteli. 254.
Giž gest čas wzhůru wſtáti. 397.
Giž gest wyſſek paprſſlek. 125.
Giž rok ſtarý odcházy. 127.
Giž ſe přibližił čas nočnj. 571.
Giž ſewſſecko wyplnilo. 250.
Giž ſłunce z hwězdy wyſſlo. 62.
Gižť ſłuſſi ſrdce ſwého. 850.
Giž ſmrt tłuče/wołá/ſtrog ſe. 1026.
Gména Božj welikě. 85.
Gména Páně zweyſſlugte. 1008.
Gſa w těžké žałoſti. 847.

H.

Hłaſem weſelym zwučně. 994.
Hle přigde Pán Spoſytel náſs. 26.
Hle přigde Pán Spaſytel náſs / zdáwna. 42.
Hned gak poſlednj přigde den. 1075.
Hod ſławný Ducha ſwatého. 338.
Hoſpodin Pán Bůh ſwatý. 353.
Hoſpodine náſs Pane neymilegſſi. 975.
Hoſpodine wſłyſs hłas můg. 399.
Hoſpodine wſłyſs náſs/zpomeň. 766.
Hoſpodine wſſech wěcy Pane. 506.
Hoſpodine wſſemohaucý. 505.
Hwězda gaſná/ Panna kráſná. 481.
Hwězda z nebes wyplenika. 480.
Hyne mładý/ y ſtarý wěk. 2030.

J.

Jakub wozličným Kraginám. 761.

K.

Każdého dne chwáły hodné. 649.
Każdého dne geſtič hodné. 709.
Każdý člowěk geſt wěku krátkého. 919.
Każdý duch chwaliž Pána. 355.
Każdý Křeſtianſký člowěče. 1025.
Każdý ſłyſſiž pilně zbožný. 452.
K Božjmu ſtołu Křeſtiané. 368.
Kde tak rychle gdeme. 1029.
Kdež mám hledat. 204.
Kdo bude můg miły Pane. 917.
Kdo chce k Bohu přigiti. 464.
Kdo chce w dobré naděgi. 1018.
Kdo chce zde Bohu ſłaužiti. 843.
Kdo chce Pánu Bohu. 1033.
Kdo ſe ljbj Bohu / gſa žiw. 915.
Kdož bjdau bude ſkuſſeny. 813.
Kdož bude bydleti Pane. 918.
Kdož může myſlj ſtihati. 928.
Kdož ochrany neywyšſſjho. 833.
Kdož pod obránau neywyšſſjho. 834.
Kdožkoli gſy poſtawen. 849.
Kdož ſte ſe Bohu oddali. 913.
Když byl Pán Gežiſs na ſwěte. 625.
Když byl Pán Gežiſs pochowán. 202.
Kdyžbyſte pak vzřeli. 646.
Když čas přigde k dni ſaudnému. 1076.
Když čas přiſſel/by Syn Božj. 167.
Když geſt wycházel Izrael. 560.
Když Gežiſs po ſwěte chodil. 738.

Kdyż Gežiſſe newinného. 163.
Kdyż giż patnáctý rok naſtal. 584.
Kdyż kráſu Božjch ſtwořenj 902.
Kdyż Křeſtianu ſmrt naſtáwá. 1020.
Kdyż let oſm ſet bylo 772.
Kdyż lid Božj Izrahelſký. 553.
Kdyż lid z měſt mnohých wycházel. 596.
Kdyż Mučedlnjk Božj Sſtěpán. 728.
Kdyż pak přigde můg Pán G. 890.
Kdyż P. Gežiſſ na křižj pněl/naſkrz. 161.
Kdyż Pán Gežiſſ na křižj. 191.
Kdyż Pán Gežiſſ z končin. 632.
Kdyż Kryſtus přigde k ſaudu. 1077.
Kdyż přigde k ſaudu Kryſtus. 1074.
Kdyż přigde má hodina. 1017.
Kdyż přigde Vtěſſitel. 615.
Kdyż ſe den zkatý ſchyluge. 859.
Kdyż ſobota pominula. 608.
Kdyż weſſkeren ſwět byl popſán. 100.
Kdyż w myſſlenj/ vſmrcenj. 188.
Kdyż w okowách o ſtutcých. 581.
Kdyż w-ſſlechetném obcowánj. 583.
Kdyż z Egipta wycházel. 1004.
Ke cti Tomáſſe ſwatého. 722.
K geſličkám Tworce ſwého. 101.
K Gežiſſkowi miláčkowi. 91.
K hořámk patřjm gá weſele. 1006.
K Maryi Nebes Králowně. 657.
Knižete Apoſtolſkého. 750.
K prácy Pán wolá. 594.
Králi Nebeſkého Pána. 258.
Králi mocný/ Králi ſlawný. 856.
Králi neymocněgſſj Kryſte. 564.
Králowno Nebeſká těſ ſe. 230.
Krásná Panna překráſného. 105.
Křeſtiané genž gſme nynj. 459.
Křeſtianſké lásky Křeſtiané. 789.
Kryſte dobrotiwý. 395.
Kryſte genž gſy ſwětlo y den 568.
Kryſte genžs ſwatých pocťiwoſti. 786.
Kryſte miloſrdně pomni. 1059.
Kryſte pro naſſe ſpaſenj. 846.
Kryſte rozkoſſi Angelſká. 522.
Kryſte ſwětlo wſſech temnoſtj. 518.
Kryſte Synu Panny. 1053.
Kryſtus Bůh wſſemohaucý. 259.
Kryſtus Gežiſſ Nazaretſký. 255.
Kryſtus Marauſſe Celnjka. 770.
Kryſtus Pán když na ſwětě. 611.
Kryſtus Pán náſs na każdý. 619.
Kryſtus přjklad pokory. 134.
Kryſtus pro nás ſebe. 324.
Kryſtus Syn Božj. 53.
Kryſtus wſtal z mrtwých. 245.
Která geſt to gak dennice. 716.
K tobě Matko Božj miká. 682.
K tobě my wolame. 471.
K toběť Pane truchliw gſa. 974.
Ku Pánu Bohu ſwému. 896.
Kwěte kwětůw. 943.
Kwjljm žalоſtiwě. 886.

L.

Láſka' wěčna Bůh gediný. 38.
Laſkawý Otče náſs. 465.
Láſky Božj geſt znamenj. 811.
Léto chwjle této. 224.
Lidé wěrnj k wyſlyſſenj. 534.
Lidmila ſwatá miká. 768.
Litanye Lauretánſké. 293.
Litanye o neyſwětěgſſjm Gménu Gežiſſe. 291.
Litanye o wſſech Swatých. 270.
Lukáſſowo ſwaté čtenj. 627.

M.

Má duſſe ſe neſpauſſtěg. 818.
Magjc w ſrdcy radoſt/ wtěſſenj. 83.

Mágowé kwitky widauce. 741.
Máme w Páná Boha wěřiti. 511.
Marya blahoſlawená. 664.
Marya čiſtá Panno, 31.
Marya když ſe počala. 710.
Marya Magdálena / w ſwětě. 758.
Marya Matko mikoſti / Rodičko 650.
Marya Matko mikoſti / wſſech. 1061.
Marya Matko mikoſti / zbaw. 709.
Marya na ſwět přichážy. 711.
Marya Panenko. 681.
Marya Panno ctná. 676.
Marya plná mikoſti. 25.
Marya wſſech potěſſenj. 1071.
Máſe Křeſtiane wěděti. 871.
Mé gſy potěſſenj. 1105.
Mégre ſe dobře lucerny. 954.
Miláček Božj ſwatý Jan. 729.
Mikoſrdný Bože. 908.
Miług Páná Boha ſwého. 458.
Miługi tě Bože miły. 879.
Miługi tě Bože mług 877.
Miługi tě / welebjm tě. 814.
Miły Otče náſs. 443.
Miły Pane degž hodné. 535.
Minuła nočnj hodina. 402.
Mnohá dobrodinj. 930.
Moc Božj přediwná. 88.
Modlmę ſe Otcy ſwému. 435.
Možná ſe tjm potěſſiti. 643.
Mług gediny ó Bože. 1088.
Mług miły člowěče. 395.
Mług Otče neymilegſſj. 937.
Mług Wykupiteli. 526.
My wſſickni wěrjme. 459.
Myſli każdý člowěk. 1019.

N.

Na Božj Narozenj. 52.
Na bubny / trauby / pjſſtały. 245.
Nad přikázanj ſſeſtero. 458.
Nadewſſecko tě miługi. 874.
Na kolena klekněte. 525.
Na kautny / hárffy / warhany. 909.
Na kłúže gdauce. 569.
Narodił ſe Kryſtus Pán. 52.
Narodił ſe nám Kryſtus. 114.
Narozenj Božjho. 80.
Naſſel ſe nègaké Knjže. 645.
Nastał nám čas welmi weſelý. 60.
Nastał nám den weſelý / w němžto. 54.
Nastał nám den weſelý / z rodu. 47.
Nastał přeradoſtiný čas. 118.
Na wſſechny ſtrany. 1120.
Nawſſtěw nás Duſſe swatý. 335.
Nawſſtěw nás miły duſſe. 343.
Nebeſký Králi / Otče. 17.
Nebeſký Otče wſſech wěcý. 441.
Nebeſký Pán / ať by dokázał. 199.
Nechcyť přeſtáwati / y w čas. 983.
Nechť ſobě ſwět ſwého Zbožj. 932.
Někdy welikáhříſſnice. 757.
Nelze komu w giſté wjře. 1041.
Ne nám miły Hoſpodine. 1005.
Neodkłúžug mne Pane. 897.
Neráč Pane w prchliwoſti. 820.
Nermuť ſe wjc Magdaléno. 244.
Neſſpor Nedělnj. 557.
Ne tak tauži gelen. 1089.
Neymocnégſſj Bože Otče. 515.
Naymocnégſſiho / neyſwětégſſiho. 1012.
Nic ſładſſiho / libégſſiho. 815.
Nikdy Bůh ſprawedliwého. 892.
Nikdy lepſſiho nebyło. 736.
Noc temnau přečkawſſe. 405.
Nowá radoſt nowého Krále. 6.
Nowau radoſt zwěſtugi wám / ktery 124.

No-

Nowau radoſt zwěſtugi wám, naro: 119.
Nowinu poſtauchegte. 26.
Nuž s wážnoſtj rozgjmegme. 201.
Nuž wſſickni ſpolu kleknauc. 437.
Nuž wſſickni ſpolu nynj. 61.
Nuž wſſickni wěrnj weſele. 259.

O.

O Beránku newinný. 909.
O Bože gak welká žaloſt. 1106.
O Bože miloſtiw mně buď. 861.
O Bože miloſtiwý Otče. 540.
O Bože milugi tebe! 878.
O Bože můg miloſtiwý! 889.
O Bože můg! naděge má. 894.
O Bože mog! ó láſko má. 830.
O Bože nás na wyſoſti! 482.
O Bože! Otče nás genž. 443.
O Bože Otče! ſwěta ſtwořitelj. 346.
O Bože! ſlyš mé wolánj! 989.
O Bože ſylný a wſſemohaucý! 502.
O by pomněl každý člowěk! 1031.
O bychom na dny wěčné! 1084.
O člowěče bjdný! 10, 8.
O člowěče! kdoſkoliwěk. 1033.
O člowěče! pohleď na mne. 1037.
O daremné ſwětſké wěſſenj! 1048.
O diwné Božſké řjzenj. 752.
O dobrá nowina! 119.
O důſtogný Gezu Bryſte. 1105.
O duſſičko drahý kwěte. 841.
O ſmrti Otec Nebeſký. 247.
O dwrať wálečný nepokog. 493.
O gak dobré geſt! Páne. 995.
O gak hrozná trápenj. 475.
O gak může wěrná duſſe! 189.
O gak těžká trápenj! 154.
O Gežjſſi wmučený! 181.
O Gežjſſi! w tobě dauffám. 375.
O hrozné bolesti! 1064.
O! kdož mi dá wod doſti? 186.
O Králi nebeſké ſláwy! 825.
O kyž přigdo do nebe! 1090.
O láſko má! ó Bože můg! 878.
O láſko přjliſs welikú! 180.
O Marya Panno čiſtá. 680.
O Marko má! Máti miká. 182.
O Marko plná miloſti! 171.
O miloſtiwý Bože nás! 500.
O můg Hoſpodine! přiſpěg. 888.
O můg laſkawý Pane! 865.
O můg neyſkadſſj Gežjſſi! naděge. 854.
O neymiloſtiwěgſſj Otče! 427.
O neyſwětěgſſj/ neylaſkawěgſſj. 688.
O neyſwětěgſſj Trogice! 349.
O! ó Marya předobrotiwá! 690.
O Otče z nebes Bože! 703.
O Pachoľátko přemiké. 107.
O Pane Bryſte Gežjſſi! 803.
O Pane Bryſte! ſmilug ſe. 470.
O Pane! ſmilug ſe nad námi. 990.
O Panj má ſwatá! 699.
O Panno neydiwněgſſj! 687.
O Panno! před ſtwořenjm. 686.
O podwodná ſwěta kráſo! 895.
O pokrme poceſtných! 389.
O přediwná! neſſlýchaná. 12.
O přediwné potýkánj! 765.
O předobrý Gežjſſi. 1109.
O přeſſtiaſtná hodina! w niž. 39.
O přewěſelá nowina! 268.
O Růžičko! ó lilium! 707.
O ſlawná ſwatá Trogice! 348.
O ſmrti! kteraks wkrutná? 1023.
O ſmrti wkrutný! 1043.
O Spaſyteli Gežjſſi! 138.

O Spaſytedlná Hoſtyge. 946.
O Swato-ſwatá Hoſtyge. 391.
O ſwěta rozkoſſe! wjtegte. 692.
Otce nebeſkého pochwalmež. 82.
Otce wěčného maudroſt. 149.
Otče Bože ſmilůg ſe. 276.
Otče Bože wſſemohaucý/genž. 382.
Otče Bože wſſemohaucý / ſlawný. 400.
Otče buď twé gméno poſwěceno. 440.
Otče náſs genž gſy na nebeſých. 430.
Otče náſs genž gſy na nebi/ vſlyſs. 425.
Otče náſs genž gſy na nebi/ wyſlyſs. 495
Otče náſs genžs na wýſoſti. 442.
Otče náſs genž gſy w nebeſých. 441.
Otče náſs genž gſy w nebi. 462.
Otče náſs genž w nebi bydliſſs. 434.
Otče náſs miký nebeſký. 823.
Otče náſs miký Pane. 531.
Otče náſs na wýſoſti. 866.
Otče náſs neymocnégſſj. 539.
Otče náſs wſſemohaucý. 541.
Otče nebeſký Bože ſmilůg ſe. 314.
Otče nebeſký náſs Ochránce. 441.
Otče-wěčný o den zeytřegſſj. 549.
Otče wſſemohaucý přediwný. 864.
Otec nebeſký gediného. 193.
O twých ſaudech Pane. 1000.
O wěčnoſti! ó wěčnoſti! 1080.
O weliká Božj miloſtk diwná. 92.
O weliká Božj miloſt/ nám. 388.
O weliká miloſt Syna Božjho. 141.
O weywodo ſkomoniký. 778.
O wſſemohaucý Bože náſs. 397.
O wſſickni netrpěliwj. 718.

P.

Pamatůg člowěče proč. 801.
Pamatůg dobrý Geżiſſi. 1073.
Pamatůgmež wſſickni wěrnj. 154.
Pamatůgmež my weſele. 94.
Pán Bůh geſt má ſýla/ y danſſánj. 809.
Pán Bůh geſt ſýla má. 832.
Pán Bůh pro naſſe zloſti. 499.
Pán Bůh račiž býti s námi. 282.
Pán Bůh wěčný miloſrdný. 32.
Pán Bůh wſſemohaucý wſtal. 312.
Pán Bůh wſſemohaucý/ z weliké. 25.
Pán geſt mé ſwětło. 981.
Pán Gežiſſs Kryſtus. 1121.
Pán Gežiſſs chtě ſlawu ſwau. 601.
Pán Gežiſſs k ſmrti. 157.
Pán Gežiſſs Kryſtus powěděl. 580.
Pán Gežiſſs Kryſtus wſtal. 227.
Pán Gežiſſs miký Syn Božj. 323.
Pán Gežiſſs Narozený. 85.
Pán Kryſtus ſe narodil. 89.
Pán ſlawau gſa odjn. 996.
Pane Bože buď při nás. 971.
Pane Bože wſſemohaucý buď. 423.
Pane Bože wſſemohaucý / rač. 549.
Pane Gežiſſi Kryſte / twe ſyn. 920.
Pane Gezu Kryſte Synu. 76.
Pane Kryſte Bože wěčný. 844.
Pane před tiſj wſſech. 1011.
Pane před národem tyranſkým. 502.
Pane přiſpěg k mé pomocy. 817.
Pane račiž požehnati. 473.
Pane ſmilůg ſe/ Kryſte. 283.
Pane w prchliwoſti twé 824.
Panno blahoſlawená. 685.
Pánu wſſickni prozpěwůgte. 999.
Patř na to člowěk wſſeliký. 1087.
Patřtež Angelowé. 166.
Pauſſtě y leſowé. 748.
Pěkná nám naučenj dáwá. 634.
Pjſeň nowau Pánu zpjwegte. 1013.
Pjſeň nowau Pánu zpjwegte. 997.
Pjſeň nowau zpjwegte Pánu. 998.
Pobožný Křeſtiane pomni. 1067.

Pſſeň wzácnau aljbeznau. 869.
Pleſeg wſſecko ſtwořenj. 242.
Pleſegte Bohu na nebi. 870.
Podte ſem hřiſſnjcy. 206.
Po ſmrti Herodeſowy. 587.
Po tomto bjdném žiwotě. 914.
Po zlém pádu člowěka. 35.
Pochwálen budiž Pán Bůh. 537.
Pochwalmež my Boha. 564.
Pochmalmež s wděčnoſtj. 411.
Pochwalte ſlužebnjcy Páne. 560.
Pod twůg Pláſſť ſe vtjkáme. 498.
Pod twůg pláſſť ſe vtjkáme. 665.
Pod wečer twá řekádka. 566.
Poděkugmež nynj / Pánu. 535.
Pogak geſt Pán Gežiſſe. 598.
Pohané mrzcy do dědictwj. 992.
Pokuď Bůh Bohem bude. 1083.
Pohleďmež ó neymilegſſj. 1047.
Pomni každý na ſaud. 1025.
Pomoc naſſe budiž Hoſpodine. 421.
Popatř Pane milý. 973.
Popřeg nám miloſt k zpjwánj. 299.
Poproſmež Ducha ſwatého. 533.
Poproſmež S. Ducha. 339.
Popſak geſt miły S. Jan. 612.
Porawčjmeť ſe w twé Pane. 579.
Poſlán geſt Archangel k Maryi. 2.
Poſlán geſt Archangel k Panence. 3.
Poſlán geſt od Boha Angel. 28.
Poſlauchegte Křeſtiané / co ſe. 70.
Poſlauchegte Křeſtiané / dobkj. 1085.
Poſlechněte žaloby. 195.
Poſlyſs ó Křeſtiane. 91.
Poſlyſſte Křeſtianě. 104.
Poſlyſſte mne národowé. 958.
Poſlyſſte ſmutného hlaſu. 485.
Powažugjce památku. 714.
Powſtań każdá duſſe wěrná. 171.
Powſtań powſtań z prohřeſſenj. 840.
Powſtaniž duſſe wěrná. 574.
Powaž toho każdý člowěk. 1095.
Pozdwihněm ſwé myſli wzhůru. 540.
Požehnaná Trogice přeſlawná. 354.
Požehnegť nás Bože Otče. 839.
Prácy dennj wykonawſſe. 570.
Promluw miły Gežiſſi. 772.
Promluwiť Pán Bůh ſám. 557.
Prorokowali Prorocy. 63.
Prorokowé Otcowé. 34.
Prozpěwugj Angelé. 90.
Prozpěwugž ó wěrná. 1090.
Prozpěwůgmež wſſickni k chwále. 881.
Prozpěwůgmež wſſickni nynj. 219.
Prſtýnku můg. 122.
Přebjdnyť geſt na ſwětě člowěk. 906.
Přediwné poſelſtwj. 713.
Přegaſná duho nebeſká. 484.
Přehrozná ztrápenj. 1056.
Překráſná gaſnoſt ſlunce. 404.
Přeneyſkadſſj Gežiſſi. 1113.
Přeſſtiaſtnj gſte wſſickni Swatj. 791.
Přeſſtiaſtny geſt każdý. 1002.
Při tomto pochowáwánj. 1053.
Přigď ohni winſſowaný. 346.
Přigď ó můg Gežiſſi. 381.
Přigdiž Duſſe ſwatý. 340.
Přigdiž Těſſiteli Duſſe. 342.
Přigmi Panno Růženec. 655.
Přigmiž naſſe modlenj. 505.
Přiſſel čas vtěſſený. 71.
Přiſſels můg Gežiſſku. 1112.
Probuď ſe w myſli wěrný. 804.
Probuď ſe ze ſna člowěče. 1032.
Proč ach proč. 967.
Proč ſwět rytěřuge. 1038.
Proč tak náramně truchliſs. 848.
Prám ſe tebe y ſam ſebe. 810.

R. a Ř.

Rač nás milý Dusse swatý. 341.
Rač vkrotiti hněw swůg. 503.
Ráčil gest nynj Pán Bůh. 542.
Radostná nowina/ poslysstež gi. 103.
Radůg se Králowno Nebeská. 285.
Radůg se Panenko čistá. 654.
Radůg se Panno čistá. 288.
Radůg se Panno Marya. 665.
Radůg se wssecko stwořenj / radost. 57.
Radůg se wssecko stwořenj/ z Kry: 67.
Radugjc se Krystu Pánu. 257.
Radůgme se s Angely. 67.
Radůgme se wssickni nynj. 229.
Radůgte se Křestiané/ ey hody. 372.
Radůgte se Křestiané / nastal. 107.
Radůgte se ó hřjssnjcy. 235.
Rána Božj morowá. 488.
Ráno wstáwagjc z swého vstlánj. 409.
Retůg nás Pane. 493.
Řzekl Pán ku Pánu mému. 550.
Rodičko Božj pros. 298.
Rodičowé se diwili. 585.
Rok nowý giž gest. 130.
Rosu degte ó Nebesa. 43.
Rosu Nebesa dala. 862.
Rozkáže Pán Bůh w saudný den. 1072.
Rozlaučenj / rozwedenj. 1027.
Rozpomeň se lidé na to. 1016.
Rozsewačj z Nebe. 537.
Rozssklеb se tlamo pekelná. 963.
Rozžehnegme se s tim tělem. 1050.
Ruka twá mocný Bože. 911.

S. a Ss.

Sámli na Nebe wstupugess. 330.
Sedmero twých bolestj. 174.
Sedmero twých radostj. 702.
Sem sem Děťátko. 113.
Sesslánj Ducha swatého. 616.
Sláwa buď Bohu na Neb. 48. 509.
Sláwa buď Bohu Otcy. 97.
Sláwa buď tobě Bože náss. 548.
Sláwau diwnau Pán. 1002.
Slawná nerozdjlná Trogice. 350.
Slawné Krystowo wzkřjssenj. 269.
Slawte Pána s wděčnostj. 1009.
Slawu žiwota wěčného. 1092.
Sljčné pacholátko wjteg. 98.
Slowa v S. Jana. 617.
Slowo na swětě narozené. 10.
Slunce za horu zapadá. 570.
Slunce zapadá za horu. 572.
Slussjť gistě nám to znáti. 491.
Slussjť na to každý čas. 1015.
Slussjť s powinnau wděčnostj. 899.
Slussjť wždycky chwaliti. 905.
Slyssjce Faryzeowé. 638.
Slyssjž Otče neymilegssj. 882.
Slyssmež wssickni stařj mladj. 1024.
Slysste ó přátelé / smutné. 1069.
Slysste žalostiwé lkánj. 1062.
Smilůg se nademnau. 858.
Smrt se beře kradmým ktokem. 1042.
Snažůgme se w tomto swětě. 925.
Spanilé Archy. 123.
Spasytel náss Pán Bůh. 216.
Spasyž nás Hospodine. 579.
Spjweg/ spjwegme. Hledeg/ Zpjwdg.
S pokorau se vtecme. 816.
Srdcem celým tebe Pane. 1011.
Ssel Gežjss do města. 636.
Ssel přes potok Cedron. 155.
Sstěpán swatý. 726.
Stála Matka litugjcý. 151.
Stála Matka žalostiwá. 158.
Stalo se gest času toho. 609.
Stwořitel nebe y země. 599.

Stwo-

Stwořiteli Dusse swatý/ genž 345.
Stwořiteli Dusse S. s Otcem, 336.
Stwořiteli swěta Bože. 555.
Stwořiteli wěčný. 467.
Stwořiteli wssemohaucý. 279.
Swatá Kateřina milá. 796.
Swatá Kateřina Panna 795.
Swatá Marya pros za nás. 317.
Swátá Panno proč tak. 172.
Swatá Rozalia Panno. 481.
Swatá Trogice Bože. 400.
Swátek se dnes připomjná. 792.
Swatj Crho a Strachoto. 735.
Swatý Bože odwratiž. 504.
Swatý Jene Nepomucký. 742.
Swatý/Swatý/ Swatý Bůh. 514.
Swatý Jakub Alffeů syn. 739.
Swatý Jakub kázal čtenj. 760.
Swatý Jzydoře. 1118.
Swatý nám milý Wáclawe. 776.
Swatý Pawel wywolený. 751.
Swatý poctiwý Mládenec. 763.
Swatý Prokope. 1117.
Swatý Tomáss mnohá mjsta. 723.
Swatý Wáclaw gsa ctnostný. 773.
Swatý Wáclawe Knjže. 777.
Swatý Wáclawe Wéywodo. 775.
Swatý Wjt na těle / na cti. 744.
Swatý Wjte Mučedlnjku. 745.
Swatých Ssimona a Jůdu. 786.
Swět se wssjm Stwořenjm. 264
Swěta giž obnowenj. 262.
Swětjce dnessnjho swátku. 746.
Swrchowaný wěčný Králi. 542.

T.

Ta slepota gest lidj zlých. 903.
Tak gest tento den slawný. 232.
Takto wolá sám Syn Božj. 913.
Teď hle wssickni widjme. 1054.
Tě Boha chwáljme. 360.
Tě Boha swého chwáljme. 289.
Tě Pane z celého srdce. 976.
Těť wzýwám Pane: 982.
Těla mrtwá w hrob kladauce. 1051.
Tisýckrát buď pozdrawená. 27.
Toběť sluss djk činěnj. 543.
Tohoto postnjho času 604.
Tomu chce Pán Bůh náss milý. 812.
Toto malé děťátko. 121.
Třetjho dne wstal Stwořitel. 221.
Tři Králi znamenali. 133.
Trogice blahoslawená. 359.
Twá láska milý Gežjssi. 102.
Twá milost Marya Swatá. 689.
Twéť Páne dauffám welebnosti. 985.
Ty Marya Panno krásná. 681.
Ty Pane hogným požehnánjm. 989.

V.

Včiniž to wssecko. 505.
Vkážeť rozdjl třináctý. 593.
Vkřižowaný Kryste. 190.
Vkrutná smrt/ přehrozná. 1039.
Vmřel Krystus Pán náss. 233.
Vmřjti musým. 1098.
Vmučenj nasseho P. Gezu. 147.
Vmučenj nasseho P. milostného. 144.
Vslyss Pane Modlitbu mau. 822.
Vslyss Pane/vslyss hlas náss. 474.
Vslyss prosým mé modlenj. 857.
Vslyssel sy nasse modlitby. 410.
V tebeť gest darů dosti. 545.
Vtěssený den nám nastal. 215.

W.

Wám ó swatj Angelowé. 779.
Wažmež nesmjrnau dobrotu. 900.
Wažmež žiwot smrtedlnosti. 1029.

W dwa-

W dwámecýtmém rozwrženj. 640.
Wěčnému Tworcy děkugjc. 86.
Wěčný Bože/ můg Stwořiteli. 826.
Wěčný Syn gednorozený. 77.
We gméno Božj kráčegme. 281.
We gméno Otce y Syna. 424.
Welebj duſſe má Pána. 562.
Welebtež wſſickni Pána. 1000.
Welice chwálj duſſe má. 555.
Welikáa twá láſka Bože. 780.
Welikau dnes ſlawnoſt máme. 737.
Wěřjm w Boha Otce. 449.
Wěřjme w Boha gednoho. 447.
Wěřjme my w Boha Otce. 513.
Wěřjme w Boha Otce. 445.
Wěřjme w Boha Otce. 463.
Wěřjme w gednoho Boha. 447.
Wěřmež w Boha gednoho. 444.
Wěrnj nad duſſi w očiſtcy. 1066.
Weſel ſe a pleſeg duſſe. 367.
Weſel ſe dnes lid. 95.
Weſel ſe Králowno nebeſká. 310.
Weſel ſe Nebe / radůg ſe. 109.
Weſel ſe Nebes Králowno. 243.
Weſel ſe této chwjle. 205.
Weſele ſlyſſj zpjwati. 700.
Weſelé wánočnj hody. 108.
Weſele zpjwegme. 1.
Weſelte ſe ó duſſe/ wám. 517.
Weſelte ſe Slowanſſtj. 775.
Weſelým hlaſem zpjwegme. 79.
Weſelými hlaſy ſpolu. 24.
Weſelýť nám den naſtal. 246.
Wjmě gá/že můg Wykupitel. 1052.
Wjteg Gezu Kryſte. 13.
Wjteg Hoſte neywzáctnégſſj. 369.
Wjteg k nám Boże wrélený. 99.
Wjteg k nám Tělo Páně 529.
Wjteg Kryſte/z Panny čiſté/ nám. 114.
Wjteg Kryſte/z Panny čiſté/pro hás. 383.
Wjteg miłá/ wjteg wzácná. 528.
Wjteg miłý Gezu Kryſte/narozs: 393.
Wjteg miłý Gezu Kryſte/wjteg. 364.
Wjteg ſladký Těſſiteli. 331.
Wjteg ſlawné Tělo Božj. 516.
Wjteg Tělo neyſwětégſſj. 393.
Wiznež maudroſt neſtihlau. 356.
Wlaſti má miłá. 1101.
W Lukáſſowa čtenj ſwatém. 629.
W miłoſtiwé ruce twé. 563.
W mocy maudroſti dobrého. 790.
W náramné ſwé auzkoſti. 1006.
W očiſtcy wſſechném. 1063.
Wołám z hlubokoſti. 884.
Wſtalť geſt této chwjle. 218.
Wſtal z mrtwých Kryſtus. 263.
Wſtal z mrtwých miły Kryſtus. 260.
Wſtaupenj Kryſtowo. 322.
Wſtaupenj Spaſytele. 225.
Wſtaupil geſt Kryſtus na Nebe. 321.
Wſtaupil Kryſtus wzhůru. 327.
Wſtaupil Pán Kryſtus na nebe. 326.
Wſtaupil na nebe ſám. 329.
Wſſecko lidſké pokolenj. 179.
Wſſeho ſwěta obnowenj. 230.
Wſſem ſe ſluſſj radowati. 762.
Wſſem wěc diwnú neſlýchaná. 69.
Wſſemohaucý Boże dobrotiwý. 472.
Wſſemohaucý Bože/ Nebe. 469.
Wſſemohaucý Pane wěčný. 738.
Wſſemohaucý Stwořiteli. 152.
Wſſj cti a chwály hoden. 237.
Wſſickni Bohu ke cti/ chwále. 754.
Wſſickni Božj wywolenj. 1088.
Wſſickni Křeſtiané wěrnj. 385.
Wſſickni lidé Kryſtu Králi. 719.
Wſſickni lidé / kteřjž ſpjte. 802.
Wſſickni lidé ſe radůgte/mſadj. 328.

Wſſi-

Wssickni lidé se radůgte z Pána. 32.
Wssickni lidé zarmaucenj. 106.
Wssickni plesegte/ sladce. 712.
Wssickni spolu wychwalůgme. 794.
Wssickni wěrnj Křestiané/Bohu. 30.
Wssickni wěrnj Křestiané weselme. 20.
Wssickni wěrnj se radůgme. 260.
Wssickni wesele zpjwegme. 630.
Wssickni zwučnými hlasy. 66.
W tento náss nebezpečný čas. 436.
W tento nynj wečernj čas. 573.
W těžký čas zármutku swého. 991.
Wychwalůgme wesele. 678.
Wypsal swatý Lukáss. 73.
Wyznáwati se budu tobě. 558.
Wzdegmež čest Bohu swému. 544.
Wzdegmež chwálu děkowánj. 547.
Wzdegmež chwálu Nebeskému. 845.
Wzdegmež mu nynj spolu. 543.
Wždyckyť se slussj modliti. 567.
Wzkřjssenému Krystu Pánu. 226.
Wzkřjssenj Spasytele swého. 223.

Y.

Y co bude Pán Bůh s námi. 490.
Y proč tak náramně. 928.

Z. a Ž.

Zacheus muž maličký. 649.
Začněme se wěrnj modliti. 430.
Za Cýsaře Augusta. 74.
Žádám tebe ctjti. 696.
Zákonjcy odssedsse. 644.
Zawjteg k nám djtě malé. 126.
Zawjteg k nám Dusse S. 332.
Zawjteg náss Stwořiteli. 37.
Zazpjwegmež wesele. 815.
Zazpjwegte Paustewnjkowi. 753.
Z celého srdce swého. 428.
Zdaž twé srdce strnulo. 211.
Zdráw buď chlebe/kterýžs. 370.
Zdráw buď Gežjssi neyswětěgssj. 530.
Zdráw buď Kryste Božj Synu. 176.
Zdráw buď laskawý Gežjssi / pra: 521.
Zdráw buď laskawý G. w této. 387.
Zdráw buď mé potěssenj. 527.
Zdráw buď mé potěssenj ó Gežjssi! w milosti. 209.
Zdráw buď náss Stwořiteli. 394.
Zdráw buď předobrý Gežjssi. 374.
Zdráwa buď hwězdo žádaucý. 679.
Zdráwa budiž Králowno. 684.
Zdráwa buď Marya Panno. 717.
Zdráwa buď Marya Panno/ Pán. 426.
Zdráwa buď Marya/ tys. 706.
Zdráwa buď neyswětěgssj. 691.
Zdráwa buď ó hwězdo mořská. 667.
Zdráwa genž gsy pozdrawená. 18.
Zdráwa gsy Cýsařowno. 653.
Zdráwas hwězdo mořská. 670.
Zdráwas hwězdo mořská. 668.
Zdráwas hwězdo stkwaucý. 697.
Zdráwás Králowno / důstogná. 671.
Zdráwas Králowno Růžence. 665.
Zdráwas Marya/ milosti plná. 431.
Zdráwas Marya/ milosti. 695.
Zdráwas Marya Panenko. 694.
Zdráwas Marya Panno/Nebeská. 699.
Zdráwas Marya Panno / tys. 672.
Zdráwas Matko sstiastná. 674.
Zdráwas Nebeská Králowno. 677.
Zdráwas oděná Sluncem. 951.
Zdráwas Panno čistá Matko. 7.
Zdráwas Panno čistá / tys. 33.
Zdráwas Panno Marya/buď. 295
Zdráwas Panno Marya/ milostis. 683.
Zdráwas Panno Nebeská. 296.
Zdráwas Růže stkwaucý. 705.

Ze wſſech zemſkych/dcerek Zenſk: 660.
Ze ſme gitra dočkali. 413.
Z hlubokoſti mé těžkoſti. 838.
Z hlubokoſti wolagjcych. 1057.
Z hwězdy wyſſko ſlince. 16.
Ziwý chlebe/ctný Angelſký. 376.
Zlaté ſtrog/ſe ſtrog ſwjtánj. 939.
Zloſt vkratná bezbožného. 985.
Znage Kryſtus/ze ſe bljžj. 178.
Z nebe geſt wyſlek Archangek. 45.
Z nebe poſek wycházý. 41.
Zpjweg gázyk neyſlawnégſſi. 371.
Zpjwegme/co S. Lukáſs. 631.
Zpjwegmež wſſickni weſele/hwá: 75.
Zpjwegmež wſſickni weſele/Kryſtu, 95.
Zpjwegte Paulowſkowi. 753.
Zpjweg wérný. 1131.
Zwěſtugem wám radoſt. 51.
Zwláſſtnj geſt giſtě dar Božj. 873.
Z wyſokoſti Nebeſké. 15.
Z wyſoſti Nebeſké. 99.

Rytulowé Pjſnj w tomto Kancyonálu Položenych.

Pjſnė Adwentnj/ od liſtu 1. aż do 46.
Pjſnė o Narozenj Syna Bozjho/ od liſtu 46. aż do 127.
Pjſnė na Nowý Rok od liſtu 127. aż do 133.
Pjſeň na Tři Krále/na liſtu 133.
Pjſnė Poſtnj/od liſtu 134. aż do 213.
Pjſnė Welikonočnj/od liſtu 213. aż do 266.
Pjſnė na Křižowé dni/a Pautnjcké/od liſtu 266. aż do 321.
Pjſnė o na Nebe Wſtaupenj Páně/ od liſtu 321. aż do 331.
Pjſnė Swatoduſſnj/od liſtu 331. aż do 346.
Pjſnė o SSS. Trogicy/od liſtu 346. aż do 363.
Pjſnė o Welebné Oltářnj Swátoſti/od liſtu 363. aż do 375.
Pjſnė Rannj/od liſtu 375. aż do 430.
Pjſnė na Modlitbu Páně/Pozdrawenj Angelſké/ Wěřim w Boha/a Deſatero Přikázanj/ od liſtu 430. aż do 465.
Pjſnė Modlitebné za odwrácenj zlých ſſkodných wěcý/ od liſtu 465. aż do 475.

Pjſnė

Pjsnė proti Moru/Hladu a Wognė / od liſtu 475. aż do 505.
Pjsnė při Mſſi ſwaté / od liſtu 505. aż do 531.
Pjsnė před kázanjm/ a po kázanj / od liſtu 531. aż do 539.
Pjsnė před gjdlem a po gjdle/ od liſtu 539. aż do 549.
Pjsnė na Neſſpor od liſtu 549. aż do 565.
Pjsnė wečernj / od liſtu 565. aż do 580.
Pjsnė Nedělnj / od liſtu 580. aż do 650.
Pjsnė o Bł. P. Maryi/ od liſtu 650. aż do 718.
Pjsnė Swátečnj/ neb o Swatých/ od liſtu 718. aż do 801.
Pjsnė Obecnj / od liſtu 801. aż do 973.
Pjsnė na Žalmy/ od liſtu 973/aż do 1015.
Pjsnė Pohřebnj / od liſtu 1015. aż do 1056.
Pjsnė za Mrtwé/též o Saudu poſledním / a o Wěčnoſti / též y w časých přjpadných / od liſtu 1056.
aż do konce.

Konec Regiſtřjku.

